

133

133

133

116/989

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

భగవన్నిర్వేతుక జాయమాన కటూక్షలబ్ధ వివృజ్ఞానముగల

సమ్మాత్మార్థు ప్రసాదించిన

తిరువాయ్ మొళి.

అపారకరుణాసాగరులైన పేరియవాచ్చాన్నిలై మొదలగు

పూర్వాచార్యులు ప్రసాదించిన వ్యాఖ్యానాదుల ననుసరించి

తర్కతీర్థులైన శ్రీమాన్, శిల్లప్పైయమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారిచే

రచియింపబడిన

ప్రతిపదటీకా తాత్పర్య సహితము.

శ్రీతిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ కె. వేంకటస్వామినాయుడు బి.ఎ., బి.ఎల్., యం.యల్.సి.

గారి ప్రోత్సహముపైన

శ్రీశంకరేశ్వర ప్రాచ్యవరికోధనాలయములో వండికులు గానుండు

శ్రీమాన్ టి. ఏ. కృష్ణమాచార్యులు శిరోమణిగారిచే

పరిశోధింపబడి

శ్రీతిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములకమిషనరు

శ్రీమాన్ సి. అన్నారావు బి. ఏ. గారిచే

ప్రకటింపబడినది.

తిరుపతియందలి

శ్రీతిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ముద్రాశాలయందు ముద్రింపబడినది

1950

① 22-41721, 42

35550

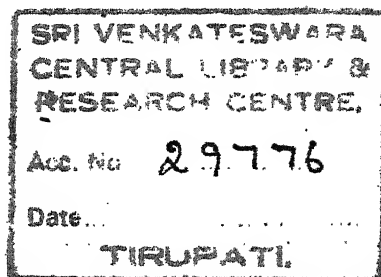
సూచన.

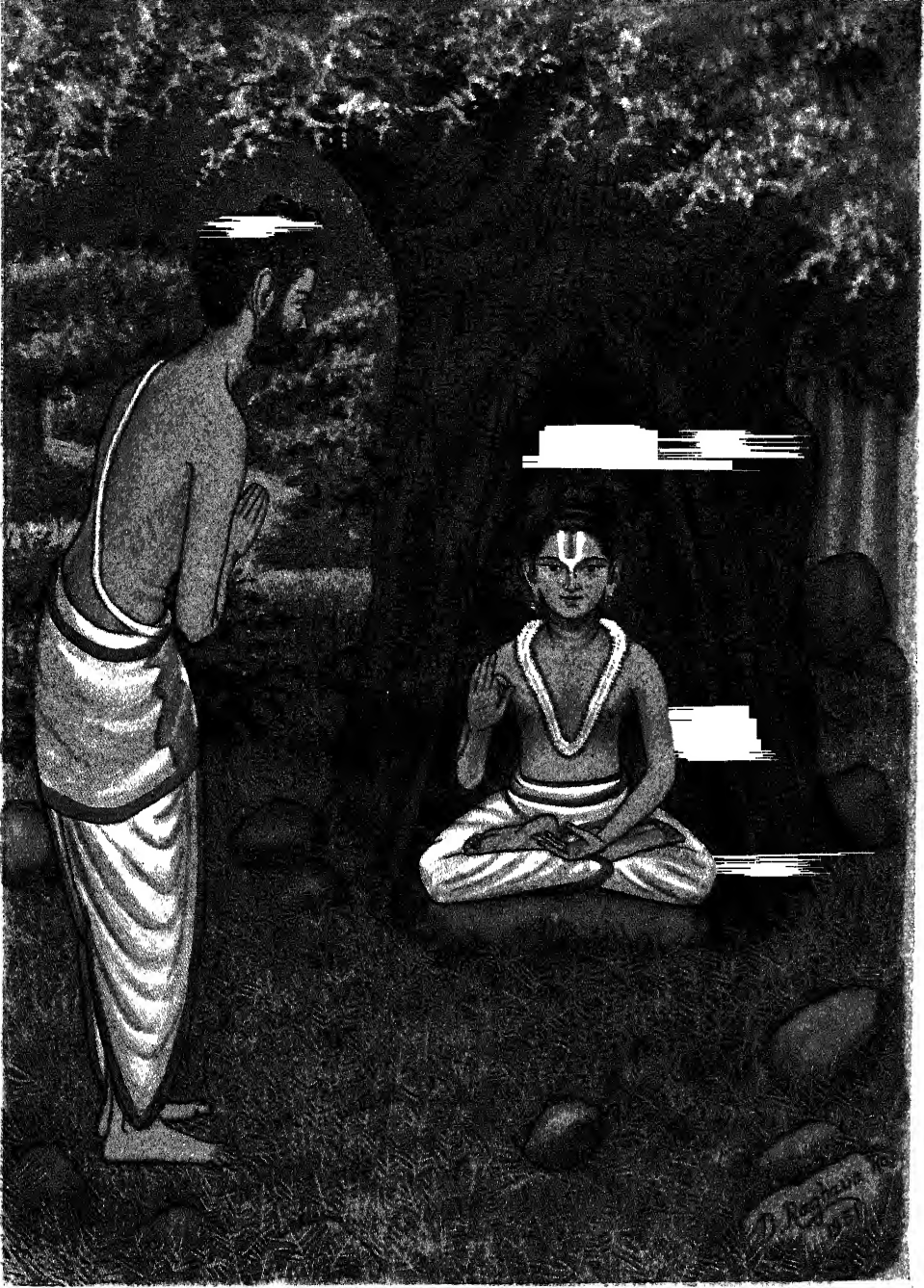
*** ఈ సక్శేతము, ౨ - వ, ఆవృత్తిసేవింపందగిన పాశురములను చూపించును.

* ఈ సక్శేతము, అధ్యాపకులు సేవాకాలమందు నిలువతగిన స్థానమును చూపించును.

( ) ఈ సక్శేతముయొక్క మధ్యయందు వ్రాసినయర్థము కొన్ని చోట్ల ముందుచెప్పినయర్థమునకు వివరణముగా నుండును; కొన్నిచోట్ల పూర్వోత్తర పదార్థసవ్యర్థపూరణార్థమై యుండును.

ఈ గ్రంథము కావలసినవారు, తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కచ్చేరివద్దను, దేవస్థాన ధర్మ సత్రమునందు, దేవాలయములందు నిర్మింపబడిన బుక్స్టాలు యందును క్రయమునకు పొందవచ్చును.

పయనస్థాగిలుమ్ పాఙ్గలరాగిలుమ్,
 శెయల్ నస్థాగ త్తిరు త్తిప్పణికోళ్వాక్,
 కుయిల్ నిస్థాక్ పొత్తీల్ శూన్ కరుగున్ నమ్మి,
 ముయల్ గిన్తే సున్దన్మాయ్ కమ్మన్దైబ్బయే.

శ్రీ:

శ్రీపద్మావతీసమేత శ్రీనివాస పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే శతగోపాయ నమః

శ్రీమతే రామమజానా నమః

“ఉపోద్ఘాతము”

శ్రీవేంకటాద్రినిలయః తమలాకాముకః పుమాన్

అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్॥

యస్య సారస్వతం ప్రోతో వకుళామోచవానితం ।

శ్రుతీనాం విశ్రమాయాలం శతారిం తముపాస్మహే ॥

“తొడ్డొక్కముతు” “భక్తామృతమ్” అని ప్రసిద్ధిచెందిన శ్రీమచ్ఛరణోప దివ్యసూరీశ్వరుల వాఙ్మయ మగు నీ “తిరువాయ్మొళి” (శ్రీసూక్తిసుధ) భగవన్నిచ్చేతుక దివ్యకృపాకటాక్ష మధితంబగు శ్రీ జగదాభరణుల దివ్యహృదయమను దుగ్ధార్ణవమునుండి భగవదనుభవ పరీవాహరూపముగ నావిర్భవించినది. ఈ దివ్యప్రబంధము ద్రావిడభాషయందేగాక సమస్తవాఙ్మయప్రపంచమునందును నిస్సమాభ్యధికమగు గ్రంథరాజము.

ప్రపన్నజనకూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు ప్రసాదించిన నాలుగుదివ్య ప్రబంధములును నిత్యనిర్దృష్టములై, అపారుషేయములై, స్వతఃప్రమాణభూతములగు ఋగ్వేదసామాధర్వణములను సంస్కృతవేదములవలె సర్వోత్కృష్టములై విరాజిల్లుచున్నవి. అందు నూరు పాశురములతో నొప్పారు ‘తిరువిరుత్తము’ ఋగ్వేదసమమనియు, ఏడుపాశురములతో నలంకృతమగు ‘తిరువాళీయము’ యజుర్వేదసమమనియు, ఎనుబదిరెండు పాశురములతో సమృన్నంబగు ‘పెరియ తిరువందది’ అధర్వణవేదసమమనియు, వెయ్యిన్నూటరెండుపాశురములతో విశిష్టమై సకలప్రబంధమూర్ధన్యంబై విరాజిల్లు ‘తిరువాయ్మొళి’ సామవేదసదృశంబనియును బాహ్యభ్యంతరనిమిత్తములఁబరామర్శించి సహృదయతల్లజులగు నాచార్యవర్యులు ఉపపాదించియున్నారు.

“వేదానాం సామవేదోఽస్మి” అనునట్లు సంస్కృతవేదములలో భగవత్తాదాత్మ్యాపన్నమైన సామవేద మెటుల భగవన్ముఖోల్లాసకరమై సర్వలక్షణసముపేతమై సర్వశ్రేష్ఠమై యలరారుచున్నదో; అట్లే ద్రావిడవేదచతుష్టయమున నీ తిరువాయ్మొళి భగవదత్యస్తముఖోల్లాసకరమై విగతసమానాధిక నిరుపాధికమై భవోపేతమై విలసిల్లుచున్నది.

సంస్కృతవేదములకు శిక్షావ్యాకరణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును ఆటబ్బజ్ఞాతీయతిరుమంగై యాత్మార్పణ సాదించిన “(౧) పెరియతిరుమొళి (౨) తిరుప్పావనాణ్డకము (౩) తిరునెడునాణ్డకము (౪) తిరువెల్ముక్కుళ్ శీరుక్కై (౫) శిఱియతిరుమడల్ (౬) పెరియతిరుమడల్” అను ఆటంగములును సమరియన్నవి. మరియు సంస్కృతవేదములకు మీమాంసాన్యాయ పురాణాదులవలె నీ ద్రావిడవేదములకును తక్కిన యెనమండ్రాత్మ్యులు గృహజేసిన దివ్యప్రబంధములు ఉపాంగములుగానున్నవి. “ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే” అని సామవేదమెటుల సంగీతప్రధానమై శ్రవణనుభవమై పరమభోగ్యముగనున్నదో; అటులనే “పణ్ణార్ పాడల్” “పణ్బుడై వేదమ్” “ఇళై యొడుంపణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవ తమరే” అని ఈ తిరుమొళియు దివ్యగానప్రధానమై సర్వప్రాణిహృదయంగమమై పరమశ్రావ్యమై పరమభోగ్యముగ భాసిలుచున్నది. “ఋచస్సామరసః” అనునట్లు ఋగ్వేదము గానరసవిశేషములచేతను “హావ్ హావ్ హావ్” మొదలగు స్తోభములచేతను సామవేదముగ నెట్లు విస్తరింపబడినదో; అటులనే తిరువిరుత్తము “ఇళై కూట్టి” అనునీతిగ దివ్యగానరసవిశేషక్రమములజేర్పగా “అమర్ శువై యాయిరమ్” అనునట్లు వేయి పాశురములుగల తిరువాయ్మొళి దివ్యప్రబంధముగా విస్తృతమయ్యెను.

“వేదరూపమిదం కృతమ్” “ద్రామిడీం బ్రహ్మసంగహితామ్” “ద్రావిడవేదసూక్తైః” “వేతమ్ తమిళ్ శెయ్త మాఱ్” అనునట్లు ఆత్మ్యుల ద్రావిడ దివ్యప్రబంధములు సంస్కృతవేదములతోడను తదుపబృంహణములతోడను సమానములై యుండుటచే నావేదములకు ఉదాత్తానుదాత్త స్వరీతప్రచయ స్వరములు, పదక్రమజూఘనాదులు, ప్రశ్నాష్టకములును, తదుపబృంహణములకు — అంశ పర్వస్కందాదిభేదములు పదవాక్యపాదవృత్తకాండాధ్యాయాదులును నుండునట్లు; వీనిని ఎత్తుత్తు (హ్రస్వదీర్ఘాద్యక్షరములు) అళై (అవ్యయములు) శీర్

(గణములు) పన్నమ్ (బంధములు) అడి (పాదవిశేషములు) తొడ్డై (పాద సందర్భ విశేషములు) నిత్తై (పేర్ నిత్తై మొదలగునవి) ఓళ్లై (శిష్పలోకై మొదలగునవి) తల్లై (వేరొన్ఱాళిరియ తల్లై మొదలగునవి) ఇనమ్ (తాళిళ్లై మొదలగుచున్నవి) యాప్ప (ప్రబంధరూపముగనుండుట) పా (వెళ్ళి ఆళిరి యప్పా మొదలగు వృత్తవిశేషములు) పణ్ (నాటమొదలగు రాగములు) ఇళై (నిషాదాది సప్తస్వరములు) తాళమ్ (జంపె గజకర్ణము మొదలగు తాళములు) పత్తు (దశకము) నూలు (శతకము) ఆయిరమ్ (సహస్రకము) మొదలగు సర్వాలంకారములును గలవు.

ఈతిరువాయ్మొళి జీవపరభేదములను, జీవులకు పరస్పరభేదములను, జీవ ప్రకృతిభేదమును, ప్రకృతిశ్వరభేదమును, ఆత్మ నిత్యత్వాదులను, దేహానిత్యత్వమును, సర్వేశ్వరని సర్వశరీరత్వ - సర్వాన్తర్యామిత్వ - సర్వనియ స్తృత్వాదులను సౌలభ్య - సౌశీల్య - స్వామిత్వ - వాత్సల్య - కారుణ్య - జ్ఞాదార్యాదులను, సర్వసమత్వ - సర్వ నిభూతి యొగాదులను విశదీకరించుటయేగాక కర్మజ్ఞాన భక్తిప్రపత్త్యాది యోగములను గూడ నిరూపించుటచే శ్రీమద్భగవద్గీతతో సమానమైయున్నది. “ అమృతవక్తవణకుఁ డై త్తవనైవత్తినిన్ ” “ పడ్డై పరమక్ పణిత్త పణివక్తై యే ” ఇత్యాద్యనేక శ్రీసూక్తులయందు ఆత్మార్థ భగవద్గీతను ప్రశంసించియున్నారు.

మఱియు నీతిరువాయ్మొళియందు తిరుమన్తార్థము, చరమశ్లోకార్థము, తత్త్వత్రయము, అర్థపంచకము, మొదలగు సకలార్థములును విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. ఐనను ‘ ద్వయ ’ మను మన్తార్థమును ప్రధానముగ వివరించుట చేత నీ ప్రబంధమునకు ‘ ద్విరశరణాగతి ’ అని పేరుప్రతిష్ఠలు గలిగినవి.

“ వేదవేద్యే పనే పుంసి : అనునట్లు పరాత్పరుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడు శ్రీదశరథచక్రవర్తికి కుమారుఁడై యవతరించినప్పుడు తద్వైభవప్రతిపాదకముగ ప్రాథగమ్భార వేదశాస్త్రము లలితలులిత రమణీయ మధుమయ వచన రచనాత్మకంబగు శ్రీమద్రామాయణ రూపముగా నవతరించినట్లు ; ఆసర్వేశ్వరుఁడు సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థలయందును సకల ప్రాణులకును నందుబాటులో నుండి సంరక్షించుటకై అర్చారూప దివ్యమంగళవిగ్రహ విశిష్టుఁడై యవతరింపఁ

గనే, ఆ వేదముగూడ భక్తామృతముగు నీ తిరువాయ్మొళి స్వరూపమున నవతరించెనని సప్రమృదాయనిష్ఠాతులు అభివర్ణించుచున్నారు.

ఈ దివ్యప్రబంధము నిఖిలవేదాన్తార్థముల నెఱుల కరబడరీసమ మొనరించుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగారరస విలాసములను గూడ నిరూపించుచున్నది. వేదాన్తగ్రంథములలో నెఱుల నియ్యది తలమానికమైవెలయుచున్నదో; అటులనే సకల శృంగార కావ్యములయందును సత్యున్నతస్థానమును బొందియున్నది. ఆక్రమమును శ్రీమాన్ ప్రపన్నవిద్వాన్ I. D. రామస్వామినాయుడుగారు తమ “అకప్పరుళుం — అరుళిచ్చెయలుం” అను గ్రంథమున బాగుగా నిరూపించియున్నారు.

ఇట్టి అతివిలక్షణ దివ్యప్రబంధమును ప్రసాదించిన శ్రీశతగోపదివ్యసూరీ శ్వరుల వై భవము వర్ణనాతీతము. వీరి వాచామగోచరమగు దివ్యమహిమను బరికించి యనేకవిధములుగ ప్రామాణికులు ఉల్లేఖించుచున్నారు. సంస్కృత వేదోద్ధరణమునకై సాక్షాత్తుగ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీవ్యాసమహర్షి స్వరూపమున నవతరించినట్లు; ద్రావిడవేదోద్ధరణమునకై ఆ సర్వేశ్వరుడే ఈ ఆఘ్నోర్లూరూపమున నవతరించెనని కొందఱు వర్ణించుచున్నారు. “సేనేశోఽవతరిష్యతి” అని ప్రమాణవచనమున్నందున శ్రీమద్విష్ణుకేసులే వీరిని మఱికొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లే లోకోజ్జీవనార్థమవతరించిన నిత్యసూరులలో నొకరనియు, “కరై కణ్ణోర్” అనునటుల భగవన్నియమనానుసారము లోకోజ్జీవిషులై యవతరించిన ముక్తులలో నొకరనియు, శ్వేతద్వీపవాసులలో నొకరై యుందురనియు, జన్మాన్తరసహస్రసంచిత సకలసుకృతపరిపాకఫలముగ బద్ధులలోనే యొకరిట్లవతరించి రనియును బహుముఖముల విలర్పించుచున్నారు. భగవన్నిర్వేతుకజాయమాన దివ్యకటాక్ష పరీవాహపరిపూరితులగుటచే దివ్యజ్ఞాన వైరాగ్య భక్తి యుక్తులగు మహానుభావులు వీరనుట నిర్వివాదాంశము.

వీరి జన్మదేశకాలాది చరిత్రాంశములును, సకలేతరవిలక్షణవై భవాదులును, వీరి దివ్యప్రబంధముల ప్రకర్ణాదులును సప్రమృదాయనుసారముగ శ్రీమద్రామానుజులనమకాలికులగు శ్రీగరుడవాహనపండితులచే విరచితమగు శ్రీదివ్యసూరి చరిత్రమునందును, శ్రీ “నమ్మిళ్ళై” స్వామివారిశిష్యరత్నమగు శ్రీపిళ్ళుగియ పెరుమాళ్ జేయరు సాదించిన గురువరంపరాప్రభావమునందును “ఆణ్ణిళ్ళై కందాళ్ళై యప్పన్” సాదించిన “పెరియతిరుఱ్ఱుఱియడై వు” నందును, శ్రీమణవాళ

మహామునులు ప్రసాదించిన “ఉపదేశరత్నమాల” యందును, శ్రీమదనంతాచార్య కృతమగు ప్రపన్నామృతమునందును, ఇంకను అనేక విధములగు గురపరమ్పరా గ్రంథముల యందును విశిష్టక్రమముతో నిరూపింపఁబడియున్నవి.

శ్రీ పిల్లైలోకాచార్యులవారి యనుజవర్యులగు శ్రీమద్రుక్మణియమణవాళ ప్పెరుమాళ్ నాయనార్లు “ఆచార్యహృదయ” మను గ్రంథరత్నమునందు శ్రీ ఆత్మార్పణవై భవమును వారిదివ్యప్రబంధవై భవమును నత్యద్భుతముగ బహు భంగుల నభివర్ణించి యున్నారు. అది యొక అపూర్వగ్రంథరత్నము. దానికదియే సాటి. అది యట్లుండనిండు.

ఆత్మార్థులు అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములలో నీ తిరువాయ్మొమ్మ పరమోత్కృష్టమైయున్నది. ఇందు శ్రీఆత్మార్పణ కరుణార్ద్రా దివ్యహృదయము ప్రత్యక్షరమునను ప్రతిఫలించుచున్నది. శ్రీవైష్ణవలోకము ఈప్రబంధమును పరమపావనముగను సర్వగుహ్యతమముగను నాదరించుచున్నది. నాలాయిర దివ్యప్రబంధములలో నితరప్రబంధములు తిరువీధులయం దుత్సవసమయములతో పారాయణము జేయబడుచున్నవి. ఈ తిరువాయ్మొమ్మాత్రము అట్లుగాక దేవాలయముల మందు భగవత్సన్నిధానమున ప్రతినియతదేశకాలములయందే సేవింపఁబడుచున్నది. దీనిచే నీగ్రంథప్రాశస్త్యము ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

అత్మార్థులీ ప్రబంధమున తమ భగవదనుభవప్రకారముల ననేకభంగుల ప్రకటించియున్నారు. కర్మజ్ఞానసాధ్యమై భగవత్ప్రాప్తికి సాధనమైన ఉపాసకుల భక్తికంటెను, సర్వేశ్వరుని యాచించి కైంకర్యార్థము ప్రపన్నులు పొందెడు భక్తి కంటెను, వీరిభక్తి పరమవిలక్షణమై యున్నది. సర్వేశ్వరుడు తన నిర్వేత్తుక కృపా కటాక్ష సర్వస్వమును వీరిపై ప్రసరింపఁజేసి, తన సంక్షేపవిశ్లేషములచే వీరి పరభక్తి పరజ్ఞానాదులను వృద్ధి నొందించుచుండెను. ఆ యనుభవానందరసపరి వాహమే ఈ కమనీయ దివ్యమంగళప్రబంధము. సంక్షేపమనఁగా-ప్రత్యక్షసమానా కారమగు మానసానుభవము. విశ్లేషమనఁగా-బౌహ్యనుభవము లభింపనందునఁ గలతఁ జెందిన యంతఃకరణమునకు వై ధిల్యావస్థ.

ఇట్లు కలతఁజెందు నవస్థలలో నాత్మార్థు నాయికావస్థను బొందుచున్నారు. నాయికావస్థయందు వీరికి మూడవస్థలుగలవు. (౧) తోట్టిమాల్ (సఖ) అవస్థ

(౨) తాయ్ మార్ (జనని) అవస్థ (౩) మకల్ (నాయిక) అవస్థ - అని. ఇచ్చట ప్రణవమునందలి అకారవాచ్యుడైన యీశ్వరునకును మకారవాచ్యుడైన చేతనునకును నుండు అనన్యార్థ సంబంధజ్ఞానమే, వానితో వీనిని జేర్చుచున్నదిగాన సఖగాఁజెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే “స్వతంత్రించుట స్వరూపవిరుద్ధ” మని యుపదేశించెడి “సమఃపద” ప్రతిపాద్యమైన ఉపాయాధ్యవనాయజ్ఞానమే తల్లిగా నిరూపింపబడుచున్నది. “పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహరిణం” అనునట్లు పురుషులదృష్టిచిత్తాదుల సపహరించు పురుషోత్తముని దివ్యమంగళకమనీయనిగ్రహ దివ్యసౌందర్యము ఆహ్వార్థకు శ్రీత్వభావననుగలుగజేయుటచేతను, “అనన్యార్థత్వ-అనన్యభోగ్యత్వ-అనన్య శరణ్యత్వము” అను పతివ్రతకుండు ఆకారత్రయమును వీరికి స్వభావసిద్ధముగ నుండుటచేతను, వీరికి నాయికావస్థ సంప్రతిపన్నమే. ఇతర నిచ్చట సందేశ హారికములగు పక్షులెన్ని యనఁగా—కర్మజ్ఞానములను పక్షద్వయముచేబరికర్మితులగు నాచార్యవర్యులే. ఇట్టి స్వాపదేశార్థము లన్నియును భగవద్విషయవ్యాఖ్యానాదులయందు దెలిసికొనవగును. ఇట్టి గ్రంథము సవరసభరితమై భక్తి శృంగార వైచిత్ర్యముల విధవిధములుగ నిరూపించుచు పరమభోగ్యముగానున్నది.

“వీడుమిక్ ముగ్ధువు” అను తిరువాయ్మొళిలో సంసారుల యాతనలఁజూచి వారల గరుణించి వారికుపదేశమును జేయుచున్నారు. “కిళిరొళియిశమై” “ఒళివిల్ కాలం” మొదలగు తిరువాయ్మొళులలో సర్వేశ్వరుని సర్వభూతహితతత్వమును నిరూపించి, అతని దివ్యసాధారవిస్తములయందుజేయు నిరంతరకైంకర్యమే యుజ్జీవనహేతువని పరమప్రీతితో నుపదేశించుచున్నారు. “సోపాధికబంధువుల సందటిని సవాసనముగఁబరిత్యజించి, నిరుపాధికబంధువగు శ్రియఃపతినే భజింపుడు” అని యందఱిని ప్రార్థించుచున్నారు.

వీరిలోకాచుభవము, వీరిదివ్యజ్ఞానము, వీరిభోధనాశక్తి, వీరివర్ణనా నైపుణ్యము, వీరియూర్తి, భగవద్భక్తి, మొదలగు వీనినెల్లగమనించితమేని వీరు నిస్సమాభ్యధిక కవితల్లజులనుటలో సందియమావంతయునులేదు. వీరిశిష్యతల్లజులగు శ్రీ మధురకవులు “కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు” అను దివ్యప్రబంధమున వీరి వైభవముల సభివర్ణించుచు సదాచార్యనిష్ఠను నిర్వహించిరి. ద్రావిడ కవిచక్రవర్తియగు శ్రీకంబనాట్టాహ్వాన్లుగూడ వీరి ప్రభావమునకు ముగ్ధులై వీరికి శిష్యులగుటమాత్రమే గూడ “శ్రీశతగోపనందాది” అను గ్రంథమును రచించి గురుదక్షిణగా వీరికి

సమర్పించిరి. వారొక పాశురమున “అత్తూరులపాశురములలో నొకపాదమునకు సరిగాదు నిఖిలసాహిత్యవాఙ్మయము” అని యభినుతించియున్నారు.

భగవంతుని యవతారవిశేషములగు పర, పూర్వహ, విభవ, అస్తర్యామి స్వరూపములు, కాలదేశవిప్రకర్షాదులవలన పరమదుర్లభములై యుండుటచే, ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకములగు సౌలభ్యాదికల్యాణగుణగుణములతో సంపన్నంబగు సర్వావతారమే ప్రపత్తికాలంబనమై విలసిల్లుచున్నది. కనుకనే ప్రపన్నజన మార్గదర్శకులగు శ్రీశరణోపమునిపుంగవులును దివ్యదేశములయందు విరాజిల్లు సర్వావతారములయందే ప్రపత్తినిొనరించిరి. అందునను శ్రీవేంకటాచలము నందు వేంచేసియుండు మన “తిరువేంగడముడై యాన్ల” యందే వీరికి నిరవధికభక్తి ప్రకర్షమున్నది. ఏలఁ ననఁగాఁ దీర్ఘ శరణాగతిరూపముగు నీ తిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు తిరువేంగడముడై యాన్ల విషయమున రెండుదశకములను సాదించుటయేగాక “ఉలకముణ్ణపెరువాయా” అనుదశకమున “అకలకిల్లే” అనుపాశురమున సాంగోపాంగముగ శరణాగతినిొనర్చి, “ఒఱ్ఱివిల్ కాలమెల్లాం” అనుదశకమున సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిరవధిక కైంకర్యరూపముగు పరమపురుషార్థమును ప్రార్థించిరి. వీరికినత్యంతానందభక్తులగు శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యులును మన తిరువేంగడముడై యాన్ల దివ్యసన్నిధియందే వేదార్థసంగ్రహమును ఉపన్యసించుటయేగాక శ్రీభాష్యమంగళశ్లోకమునను “బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే” అని వీరి పరతత్వమును నిష్కర్షించి, వీరిదివ్యపాదారవిన్దములయందే శరణాగతిని జేసిరి. కాబట్టి మన తిరువేంగడముడై యాన్ల వైభవప్రతిపాదకముగు నీ “తిరువాయ్ మొఱ్ఱి” దివ్యప్రబంధమును ప్రచురింపవలసిన బాధ్యత ఈ దేవస్థాన నిర్వాహకులపై నున్నది.

ఇట్టి పరమభోగ్యముగు నీ దివ్యమహాప్రబంధము సకలశ్రీవైష్ణవులకును అవశ్యానుసంధేయమైయుండుటచే నాసేతుహిమాచలము నిఖిలభక్తజనులును తమతమ లిపులలో నీ గ్రంథరత్నమును పదిలపఱచుకొని సేవించుచు అమన్దానందము ననుభవించుచు తరించుచున్నారు. తెలుగువారికిని తెనుగులిపిలో నీ గ్రంథము లభించుచున్నది. జగద్విఖ్యాతులును ఆగర్భశ్రీమంతులునునగు “శ్రీచెంగల్వ నాయకరు” మహాశయులు భగవద్విషయము నంతటిని తెలుగులిపియందు అతివిలక్షణముగ ముద్రింపించి భక్తలోకమునకు మహోపకారమొనరించిరి. ఇట్లే

“శ్రీకరాళపాటి ఆశవందారయ్య” మొదలగువారును నీ తిరువాయ్మొక్తి మూలగ్రంథమును, భగద్విషయమును గూడ తెనుగులిపిలో నచ్చొత్తించి తెలుగు వారికందజేసి మహాపకారకులైరి.

కాని అవి యన్నియును ద్రావిడభాషలోనున్నవి. ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యములలో నున్నచో నీగ్రంథము అందజేసినందుబాటులో నుండి పరమోత్తారక మగునుగదా ! వీనినెల్ల యోచించి తత్కాలమున దుర్లభమైయుండు ఒకానొక ప్రాచీన శ్రీశ్రీశప్రతిని ఆధారముగ బెట్టుకొని శ్రీ శ్రీనివాసవిద్యాస్థానపండితుల సాహాయ్యమున నీ గ్రంథమును సర్వాంగసందరముగ ముద్రింపగలిగితిమి.

- శ్రీసూక్తిసుధాసారసంగ్రహము శ్రీవేంకటేశ్వర సంస్కృతకలాశాలలో న్యాయోపాధ్యాయులగు శ్రీ. ఉ. వే. మహావిద్యా—దర్శనసార్వభౌమ—శ్రీ సుదర్శనాచార్యస్వామివారిచే “ఈడుముప్పతాతాయిఅప్పడి” వ్యాఖ్యానము నుండి సంకలితమైనది.

ఈ గ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశమున కొక అమూల్యాభరణము. కలియుగ ప్రత్యక్షుడై వత్సమగు శ్రీ శ్రీనివాసభగవానుని దివ్యకృపాకటాక్షతరంగిత మీ దివ్య ప్రబంధము. కనుక భాగవతోత్తము లెల్లఱును ఈ గ్రంథమును స్వీకరించి, నేవించి, అధిగతపరమార్థులై, శ్రీనమ్మాళ్వార్ల యనుగ్రహమునకును, వారి కుపాస్య డై వత్సమును, శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుఁడును, ఆశ్రితజన కల్పమహిమ తల్లజమును, “శ్రీ అల్లమ్మేల్ మంగై” దివ్యమహిమలంకృత దివ్యవక్షస్థులుండును నగు శ్రీ తిరువేంగడముడై యాన్ల నిరవద్యహృదయ దివ్య కృపాకటాక్షమునకును పాత్రులగుదురు గాక.

ఈ గ్రంథముద్రణమున సహకరించిన వారలెల్లఱును కమిటీవారి ధన్య వాదములు.

ఆల్వార్, ఎమ్బేరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళ్ళి శరణమ్.

ఇట్లు

తిరుపతి.
16-10-50.

}

కె. వెంకటస్వామినాయుడు.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల కమిటీ ప్రెసిడెంటు.

శ్రీ శ్రీనివాసపరబ్రహ్మణే నమః
 శ్రీమతే వక్తృభూషణభాస్కరాయ నమః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
 శ్రీమతే రమ్యజామాత్యమునీంద్రాయ నమః

“శ్రీసూక్తిసుధా(తిరువాయ్ మొల్లి)సారసంగ్రహము”

(“ఈదుముప్పత్రాతాయుంపుడి” అను వ్యాఖ్యానమునుండి సంకలితము)

యద్దోనహస్ర మపహన్తి తమాంసి పుంసామ్
 నారాయణో వసతి యత్ర సశంఖచక్రః ।
 యన్మండలం శ్రుతిగతం ప్రణమన్తి పిపాః
 తస్మై నమో వక్తృభూషణభాస్కరాయ ।
 వక్తృభారణం వందే జగదాభరణం మునిమ్ ।
 యః శ్రుతేరు తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా ।

ప్రపన్నజన కూటస్థులగు శ్రీనమ్మాళ్వారులు నిరంతరనిరవధిక దుఃఖ
 సందాయకముగు నీ లీలావిభూతిలో ససంఖ్యాకములగు వివిధజన్మముల నెత్తి
 దురత్యయ దుర్భర నిస్సీమ సాంసారిక యాతనావివశ్యతలై యుండిరి. పరమకారుణి
 కుండగు శ్రీమన్నారాయణుడు దీనిని జూచి తన నిర్వోతుక నిరవద్యహృద్య
 కృపాకటాక్షమును వీరిపై ప్రసరింపజేసెను. అంత తత్క్షణప్రవృద్ధ నిరవద్య
 విశదతమ జ్ఞానభక్తి సమ్పన్నులై, ఆశాపాశాదులనెల్ల సవాసనముగ వినర్జించి,
 పరమపదమునకు విచ్చేసి, అచ్చట శ్రీవై కుంఠనికేతనుని దివ్యనై భవములను
 దివ్యమంగళగుణ విగ్రహాదులను గండ్లార నేవించి, తదనుభవజనిత ప్రీతికారితా
 శేషశేషోచిత నిత్యనిరవద్య సర్వవిధ కైంకర్యధురంధరులై యుజ్జీవించిరి.
 ఈ క్రమముజూడ నెల్లున్నది యనఁగా:- గాఢాంధకారబంధురమై నిబిడకంటక
 తరుగుల్మలతాకీర్ణమైయుండు గహనారణ్యమునఁ ద్రోవదప్పి దిగ్భ్రమం
 జెందియుండు నొకానొక పురుషుడు, పరమకారుణికుండగు నొక ధార్మికునివలన
 దేదీప్యమానంబగు కరదీపిక నొకదానిని బడసి, సత్పథమును గుర్తెఱింగి,
 ఆగహనారణ్యసీమను దాటి, సుఖముగ తన గృహమునకు వచ్చి నిర్భరానంద
 కలితుండ జీవయాత్రను గడుపునట్లున్నది.

క్రియఃపతియును శ్రీవైకుంఠనికేతనుడును నిత్యముక్తానుభావ్యుడును నిరతిశయానందయుక్తుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు, “పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీజతరే కయనమ్” అనునట్లు చక్రనేమివలె పరివర్తమానంబగు సాంసారిక మాయాచక్రమున బంధమ్యమానులై, దుర్భరాగాధదుఃఖసాగరమున మునిగియున్న శ్రీనమ్మాత్మార్థులను తన స్వర్గేతుక దివ్యకటాక్షపాత్రులంజేసిరి. అంత నీయాత్మార్థు భగవన్నిర్వేతుక నిరపదికకృపానేకప్రభావమున సమధిగత నిత్యచిరవద్యహృద్యవిశదతమ విజ్ఞాన సంపన్నులై భగవదనుభవపరీవాహరూపముగ ద్రావిడవేదసాగరముగ నీ ‘తిరువాయ్ మొట్టి’ దివ్యప్రజ్ఞమును ప్రసాదించిరి.

ఈ ప్రబంధము సహస్రశాఖాత్మకమగు సామవేదసారముగుటచే సహస్ర గాథాత్మకమై, దశశతకములను (పదివత్తులను) శతదశకములను (నూరు తిరువాయ్ మొట్టులను) గలిగియున్నది.

ప్రథమశతకము (1-వత్తు)

(౧) ఇందు మొదటి “ఉయఱ్ఱు” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో భగవంతుని కల్యాణగుణ విగ్రహనిత్యవిభూతి యోగములను విగ్రహవైలక్షణ్యమును బ్రతిపాదించి, వీని కాశ్రయమగు దివ్యాత్మస్వరూపము నిఖలచేతనాచేతన విలక్షణమని వ్యక్తీకరించి, నిత్యవిభూతివలె లీలావిభూతియును తదీయత్వాత్కారముచే నతని కస్తరంగమైన దని యనుభవించి, ఆ లీలావిభూతియొక్క సకల స్వరూప స్థితిప్రవృత్తులును అతని యధీనము లనియును, శరీరశరీరులకుండు లక్షణము జగత్తునకు నీశ్వరునకు నుండుటచే నీ శరీరాత్మభావమే జగద్భ్రష్టాకృత్యమునకు నిజస్థన మనియును సోపపత్తికముగ నిరూపించి, కుదృష్టులను శూన్యవాదులను నిరసించి, వ్యాప్తిసౌకర్యమును స్ఫుటీకరించిరి. ఇట్లు నిరుపాధిక పరిత్యమును నిష్కర్షించి యానందేశ్వరుని వదనరసిజమూల యందుఁ దమ మనోభ్రమరమును నెలకొల్పిరి.

(౨) ఇంక “పీడుమి ముత్తై న్నవుమ్” అను రెండవ తిరువాయ్ మొట్టిలో గ్రందఁ దా మనుభవించిన యమనానందము ననుభవించుటకు సహాయ

భూతు లెవ్వరై నను గలరా? అని యాత్మాదులు సంసారిచేతనులను గట్టాక్షించి, తాము భగవద్విషయప్రవణులై యుండునట్లు, వారలు శబ్దాదివిషయప్రవణులై పడియుండుటను జూచి, వారల యనర్థములను పరిహరింపనిది సహింపలేని వారలై వారలకు “ఇతరవైరాగ్యపూర్వకముగ నేకాన్తికాత్మ్యనిక భక్తి యోగనిష్ఠులై భగవంతుని భజింపుడు” అని యుపదేశించిరి.

(3) “పత్తుడై యడియవర్” అను మూడవదశకమున—ఈ యుపదేశమును వినిన సంసారిచేతనులు “భజింపుడు” అని బహుకాలముగ నొనరించుచున్నారే! ముండిచేతులవానిని మదపుటేనుగు నెక్కమనిన అది యెఱుంగి సాధ్యమా? అట్లే యీక్షుద్రసంసారిచేతనునకు నిరంకుశస్వతంత్రుని భజింపశక్యమా? అని ప్రశ్నింపగా, ఈ సంసారిచేతనుడు భజింపదగినట్లు ఆ సర్వేశ్వరుడు తనను సులభునిగాఁ జేసికొని రామకృష్ణాద్యవతారముల స్వీకరించు సని యుపదేశింపుచు, సౌలభ్యసౌశీల్యములకు నీమాభూమియగు శ్రీకృష్ణుని సవనీతచార్య నగరక్షోభాదుల సభివర్ణింప సమకట్టి ఆ సౌలభ్యగుణమునకు ముగ్ధులై ఆత్మావర్లు “ఎత్తిరం” అని యాటుమానములు మోహమూర్ఛితులైరి.

(౪) ఈ తిరునాయ్మొట్టిలో సకలలోకములను గొలిచిన త్రివిక్రమ స్వామియొక్క శ్రీపాదపద్మములను నేవింపఁ బ్రయత్నించి, అదియొక కాల విశేషమునందగుటచేఁ జిన్నులై తమస్వరూపమునే విడిచి, యొక నాయికావస్తను జూచినవారలై “ఇరంగుమిడంనెయ్లల్” అని కరుణామృతతరంగితమగు నముద్రతీరమునకు విచ్చేసిరి. అచ్చట తమ పరిసరముననుండు పక్షుల సభి ఏఱింది, కామవివశులగుటచేఁ బ్రకృతికృపణులై యాత్మావర్లు “ఈశ్వరుడు తన షరత్వమును నానైచ్యమును పరికిలింపక నాతోడవచ్చి సంక్లేషించెను. సమీపించినంతనే నాదోషముల నందర్పించి వైముఖ్యమును జూపెను. తనకు ‘అపరాధసహత్వ’ మను నొక దివ్యకిల్యాణగుణప్రకర్షమున్నదను విషయము నతఁడు మఱచెను. దాని సతనికి జ్ఞాపకపఱచినచో వెంటనే తప్పక విచ్చేయును” అను ప్రత్యాశచే “అజ్ఞైతైయమడనారా” అను నాల్గవ తిరునాయ్మొట్టిలో నాపక్షులను దూరలనుగాఁ బంపిరి.

(౫) ఈ దూతప్రేషణమువలన నాయకుడు తన సాధుకియందుఁ

జాలిఁగొని గజేంద్రరక్షణ సమయమునందువలె మిక్కిలి సంభ్రమముతో వచ్చి సాక్షాత్కరించెను. అంత వాని వైలక్షణ్యమును తమ స్వరూపమును జూచి “ధార్మికు లేర్పటచిన పానీయశాలను చెఱచువారివలె నిత్యసూరుల కనుభావ్య మగు పరమపురుష మనము ప్రవేశించి దూషింపఁజేయుట కూడ దని” అట్లొర్లు పరమపురుష చరణారవింద పరిచరణమునుండి నివృత్తులై దూరముగఁ జను జెంచిరి. అంత నీశ్వరుఁడు తనను దూషించుకొనుచు సతిసంభ్రమమున సంశ్లే షోన్ముఖుఁడై వచ్చిచేరెను. ఈక్రమమును “వళవేల్పులకు” అను నైతవ తిరువాయ్మొట్టిలో సభివర్ణించిరి. దీనిచే “భగవత్సమాశ్రయణము దుర్లభ ముగా నుండక సులభముగ నుండుటయే గాక భోగరూపముగను నుండును” అని వాని సౌలభ్యమును దెలిసికొన నవకాశ మేర్పడినది.

(౬) అటుపై “పరివదిలీశనై” అను నాటవ తిరువాయ్మొట్టిలో “క్షుద్రదేవతారాధనము దుశ్శకము, మిక్కిలి దుర్లభము” అనియు,

(౭) “పిఱవిత్తుయరఱ” అను నేడవ తిరువాయ్మొట్టిలో “వల్యా సుభవము దుష్పాప్తిప మనియును వ్యక్తీకరించిరి.

(౮) “ఓమంపుళ్ళేరి” అను నెనిమిదవ తిరువాయ్మొట్టిలో వాని యూర్జవగుణమునం దత్యస్తప్రవణు లగుచున్నారు.

(౯) “ఇనై యు మవై యుమ్” అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్మొట్టిలో వీరి భక్తికి బరమప్రీతుఁడై నాయకుఁడు వీరితో నేకరసుఁడై యథామనోరథము సర్వేంద్రియములచేతను సర్వగాత్రములచేతను వీరిని సంశ్లేషించి యనుభవింపగ వసుభవించి యా యనుభవజనితప్రీతిప్రకర్షము సభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింద “ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్” (నాయుత్తమాంగమున నిత్య సన్నిధిఁ జేయుచున్నాఁడు) అని వాని కల్యాణగుణము ననుసంధించిరి. అచ్చట ఫలము చాలా గొప్పదిగ నున్నది. ఇది లభించినందులకు కారణమెయ్యది? అని పరిశీలించిరి. అట్టి నిరవధికఫలావాప్తికి దగిన పుణ్యమేదియును తమవద్ద లేకుండినది. అద్వేషము మొదలుకొని పరమభక్తి పర్యంతము తానే కలుగఁజేసి పరమకరుణాకరుఁడగుటచే నిత్యసూరులకు భోగ్యమైన పరమపదమును అనాది కాలముగ నుంసారమునఁబడియుండు మనకనుగ్రహించెను. అహ! ఈ సర్వేత్వ

రుని విషయాకారక్రమ మెట్టిది ? అని తమకుఁ గలిగిన సర్వాంగసంక్షేపరసమును “పారుమానీళ్ళపడ్డ” అను చదియవ తిరువాయ్మొఱ్ఱిలో ననుసంధించి ముగ్గులైరి.

ద్వితీయశతకము (2-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “మణియై చానవర్ కణ్ణనై తన్నతోరణియై” అని యతని సౌలభ్య, సౌందర్య, సౌభాగ్య, ఔన్నత్యాదులఁ బరమతీతితో ననుభవించిరి. అట్లుపై బాహ్యసంక్షేపాపేక్ష గలిగి, అయ్యది తత్త్వణమే సిద్ధింపనందున మిక్కిలి యవసాదావిష్టులై, సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి దార్శాగ్యాతిరేకమున నతని నెడబాసి విరహవేదన ననుభవించ నేరక దుఃఖించుచున్న నాయకియొక్క ఆవేదనకుఁ గుఱియైనవారలై, కొంత ఆప్యాయనము గలుగునేమో యని లీలోద్ఘాతమునకు బయలుదేరిరి. అచ్చటకుఁ జని యచ్చటవర్తించు పదార్థములనెల్ల పరికించి, అవియన్నియును తమవలె భగవదలాభముచే విషాదము ననుభవించుచున్న వని యెంచి, వానికై తామే శ్రమపడిరి. ఆప్రకారమును “వాయుంతిరై యుకభుమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొఱ్ఱిలో నభివర్ణించుచున్నాడు.

(౨) క్రింద “మూవాముదల్వో” అని ప్రస్తుతమైన కారణవస్తువును అవతారదశావిశిష్ట మొనరించి “తిణ్ణావీడు” అను రెండవదశకమున పరోపదేశవ్యాజమున ననుభవించిరి.

(౩) ఇంక “ఊనిల్ వార్త్” అను మూడవతిరువాయ్మొఱ్ఱిలో “వాయుం తిరై యుగభుం” అను దశకమున నార్తితీరునట్లు వచ్చి సంక్షేపించిన సర్వేశ్వరుని సంక్షేపమును గీర్తించిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొఱ్ఱిలో “పరుక్ కళిత్రేనే” అనినట్లు ఆర్తి మిక్కుటము కాఁగ, భాగవతులతో “బోధయ న్తః పరస్పరమ్” అను ప్రక్రియచే గలసి మెలసి భరింపవలయునని కుతూహలపడి, అది లభ్యముకానందున మిక్కిలి యవసన్నులై తమస్వరూపస్వభావములను విడనాడి నాయికావస్థను బొంది, తమ దశను తామే చెప్పుకొనలేక తమ జననిచే జెప్పింపవలసినట్లు “అడియాడి” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొఱ్ఱిలో వివర్ణింపబడినది.

(౧) ఈ తిరువాయ్మొళిలో ఆత్మార్లు మొరబెట్టుకొను ఆర్తనాదము తన శ్రోత్రపథమునకు గోచరముగాగ నీశ్వరుడు “మనము జగత్పరిపాలన మతి సుందరముగ నిర్వహించుచున్నారమే ! చాలు చాలు” అని నాయుకావస్థను దలంచుకొని, దుఃఖిలజ్ఞాభయాదులచే సంభ్రాన్తుడై వేవేగ తన దివ్యాయుధాదులతోడనే విచ్చేసి స్పృశింపెను. తత్సంశ్లేష జనితహర్షప్రకర్షమునే “అద్దా మత్తన్ను శేయ్దు” అను నైదవ దశకమున ననుభవించిరి.

(౨) “వై కున్దా మణివణ్ణకే” అను నాటవ దశకమున సర్వేశ్వరుడు తత్సంశ్లేషము తనకే పరమపురుషార్థమని తోచునట్లుగ సత్యస్త సంహృష్టాస్త రంగుడై, “అనాదికాలముగ విషయాస్తరప్రవణులై సంభ్రమించుచున్న వీరి ననుభవింప నేటికి భాగ్యము కలిగినది గదా ! మరల వీరు మనలను విడిచిన చేయునదేమి ?” అని అతిశంకాకలంకితుడై వ్యసనపడుచుండ, అతని వ్యాకుల తను బావుటకై “దేవరవారు వ్యాకులపడవద్దు” అని యాత్మార్లు సర్వేశ్వరుని అతిశంకను నివృత్తమొనరించి వానిని యథావస్థితునిఁ జేసిన క్రమ ముఖి వర్ణింపబడుచున్నది.

(౩) (౪) ఆత్మార్లకు గలిగిన నిరవధికప్రేమప్రకర్షము ఆ యాత్మార్ల కొక్కటికే గాక, వారి సంబంధినంబంధులకును వ్యాపించునట్లు ప్రవహించినది. ఈశ్వరుడును తత్సమ్మన్భినమ్మన్భినమ్మన్భుల వఱకును నీ ప్రీతిప్రవాహమును సమఖి వృద్ధమొనరింపంగ, తత్ప్రీవాహపరీవాహము కూలంకషమగుటయేగాక ప్రపంచము తనంటిని ముంచివైచెను. అట్టితటి ఆత్మార్లు “శ్రీమన్నారాయణుడే మోక్షప్రదుడు, అతనినే శరణువేడుడు” అని “కేశవస్తమః” అను నేడవదశకమునను, “అణై వదరవణై మేల్” అను నెనిమిదవ దశకమునను సంసారులకు సుపదేశించిరి.

(౫) అటుపై “ఎమ్మావీడు” అను తొమ్మిదవ దశకమున—వీరికి మోక్షమునందభిరుచి యధికముగ నున్నదని యోచించి సర్వేశ్వరుడు ఆత్మార్లకును తత్సమ్మన్భినంబంధులకును మోక్షమును ప్రసాదించునట్లు ఆభిముఖ్యమును జూపంగ దానిని బరికించి “దేవరవారు నాకు మోక్షమును ప్రసాదింపవలయునని యుద్దేశించుచున్నచో నాప్రయోజనమునకై మీరుమోక్షమును ప్రసాదింపవలదు. ‘నూప్రయోజనమునకై నీవు మోక్షమును స్వీకరించితిరవలయును.’

అని మీరు దాసుని నియమింపవలసియున్న నియమింపుడు “అని సర్వేశ్వరుని వేడుచు మోక్షస్వరూపమును విశేషింపించిరి.

(౧౦) కడవట “కేశనాళియశ్మై” అను పదియవ దశకమున—
అహ్వర్ణను దాసులనుగఁ జేసికొనుటకు దక్షిణతిరుమల (తిరుమాలిగుంశోలై)లో నేకాంతముగ వేంచేసి తన స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపఁజేయగ దాని నభివర్ణించిరి.

తృతీయ శతకము (3-వ పత్తు)

(౧) శారీరి దక్షిణ శ్రీలమున (‘తిరుమాలిగుంశోలై’ శేత్రమున) వేంచేసియుండు సుందరభావము (అత్తకర్) స్వామియొక్క నిస్సీమసౌందర్యాది శయముల ననుభవించి, అగుణాధికవిషయమున నొక యజ్ఞానమునవర్తించుచున్నదని “ముడిచ్చిదియాయ్” అను ప్రథమదశకమున దత్తకారము నభివర్ణించిరి.

(౨) అంత “మున్నీర్ శాలమ్” అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో—
ఆ యజ్ఞానము తమ కరణనంకోచనిబ్బనమని విశేషింపించిరి.

(3) అట్లుపై “ఒట్టివిల్ శాలమ్” అను తిరువాయ్మొళిలో “నిలై పెల్ శోల్ నెళ్ళం పెల్ శ్రుతు సీదుయిర్” అని వానిని సమీపించి స్వరూపానురూపముగ దాస్యమును సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నిర్వర్తించవలయునని చాలఁ గుఠూహలపడిరి.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొళిలో తా మాశేషడిన క్రమము లన్నింటికిని దగినట్లు ఈశ్వరుడు తన సర్వాత్మభావమును బ్రదర్శింపఁగ దాని ననుసంధించి “పుగ్గు నల్లారువనెన్దొ” అను దానిలో వాచికకైంకర్యము ననుష్ఠించిరి.

(౫) దానిచే గలిగిన మైమఱపుచే, “జన్మవృత్తజ్ఞానములలో నేవిధమైన న్యూనతయు లేకున్నను భగవద్గుణగణములలోఁ బ్రవణులై వికృతులు గాని వారలు అపదార్థములు” అని అట్టివారల నిందించి “జన్మవృత్తాదులచే నిహీనులైనను భగవద్గుణగణములయందే ప్రవణులై అత్యున్నదవీభూతాంతఃకరణులుగు మహాత్ములుందుఁడేని వారలకు నేను దాసుఁడను” అని భాగవతోత్తములను “మొయ్మామ్మామ్మొళిలో” అను నైదవ దశకమున జ్ఞాపించిరి.

(1) “శైవ్యతామరై” అను నాటవతిరువాయ్ మొట్టిలో—భగవద్గుణములయందుఁ బ్రీతిలేనివాఁలు మొదటనే యజ్ఞానాంధకారముచే దిబ్బాధులై మార్గమును దప్పి యన్తఃపథుచున్నారు. అధఃపతితులగువారల దండించుట తగదని తమ పరమకృపాతిరేకమున “ఓ మనుజులారా! ఆశ్రయఁజీయుఁడు, శ్రీయఃపతియగు శ్రీమన్నారాయణుడే, వే రెవ్వరును కారు” అని వారలకు హితమును ప్రబోధించిరి.

(2) “తల్లమాకియ తనై” అని అర్చావతారసాలభ్యమును సువిశదముగ నుపదేశించినను దానిని పెడచెవినిజెట్టి విషయప్రవణులగు సంసారుల స్వభావము ననుసంధించియు “తేర్కడవియ పెరుమాళ్ కనై క్కఱల్ కాణ్ణు తెన్ఱుకొల్ కణ్ణల్” అని సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదపద్మముల సందర్శింపలేకయు నాత్మార్థు అతిమాత్రదుఃఖాక్రాన్తులైరి. ఆదుఃఖమును దీర్చుటకై వీరికి దన శ్రీపాదరేఖాస్వరూపులగు శ్రీవైష్ణవుల సాక్షాత్కరింపఁజేసిరి. ఉపదేశనిరపేక్షముగ, “భగవద్విషయము” అనినచో నత్యంతప్రావణ్యముగలిగియుండు భాగవతోత్తములగు శ్రీ వైష్ణవులను గండ్లార నేవించి, ఆహా! ఇట్టి మహానుభావులును గొందఱు గలరే! అని సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై “నేను సర్వేశ్వరునకు దాసుఁడనుగాను, ఈ శ్రీవైష్ణవులకే దాసుఁడను; అందును తద్భక్తభక్తచరమావధిభక్తభక్తుఁడను” అని యధ్యవసించి భాగవతశేషత్వము పరమోద్దేశ్యము కాఁగ వారల నాదరించి “వయలుంతుడొలి” అను నేడవదశకమున వారలతో సంశ్లేషించిరి.

(3) “ముడియానే” అను ననిమిదవ దశకమున—క్రింద ప్రవృత్తమైన భాగవతసంశ్లేషము “బోధయన్తః పరస్పరం” అను క్రమముతో నిలువక భగవద్గుణగణములకు స్మారకమై క్రింద గలిగిన విరహతాపమునకును నుద్బోధకమయ్యెను. దానిచే నభినివేశ మత్యుత్కటమై, సకలేంద్రియములతోఁగూడ తామును సకలేంద్రియజన్యరసాస్వాదము ననుభవింపవలయునని యాశపడి, క్షోమకాలమున బహుసంతతికుఁడగువాఁడెట్లు తన యాఁకలికిని, తన ప్రజల యాఁకలికిని ఓర్వలేక ప్రజల నోటిలోని యాహారమును తననోటిలో నై చి కొనియు, తన నోటిలోని యాహారమును వారి నోటిలో నై చియు, ఏమియునుదోచక “నాయాఁకలికై యేమి చేయుదును? నాప్రజల యాఁకలికై యేమి చేయుదును?”

అని యత్న స్తవిషణ్ణుడై, యమయాతన సనుభవించునో, అట్లే తామును తమ కరణగ్రామముతో శ్రమపడుచు నుచ్చైస్సవరమున నార్తనాదము జేసిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యంతవ్యసనావిప్టులై సంసారులకై తా మార్తనాదము జేసి, ఇందులకు సహాయభూతు లెవ్వరైనఁ గలరాకీ అని సంసారులను గటాక్షించిరి. వారలు పరమపురుషార్థమునకు సహాయభూతులుగానట్లే ఈవ్యసనానుభవము నకును సహాయభూతులుగాక శబ్దాదివిషయప్రవణులై వానినే యభివృద్ధి నొందించుచు “పారిలోర్ పల్లయై పచ్చైవళుం పొయి కళ్ళేవేళేవే” అనునట్లు సకల కల్యాణగుణాకరుడై, సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఉల్లోక కమనీయ దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టుడై, అభివర్ణనీయుడై విరాజిల్లుచుండు సర్వేశ్వరుని విడిచి, గుణ హీనుఁడును, కురూపియును, అజ్ఞుడును, అశక్తుఁడునునగు త్సుద్రుని గుణపూర్ణుని గను, దివ్యసుందర విగ్రహ విశిష్టునిగను, సర్వజ్ఞునిగను, సర్వశక్తియుక్తునిగను సభివర్ణించుచు, అదియే పరమప్రయోజనమని తిరుగుచుండిరి. అంత వారల యనర్థమును జూచి, ఖడ్గాఘాతుని యవస్థ జూడ వృశ్చికదంతవృథ పోవునట్లు, తమ వ్యసనమును మఱచి వారల యనర్థమును నివారించుటకై హితోపదేశము జేయగ వారలు సత్యల్పవిద్యాలాభజన్య దురహంకార వివశులై దానిని సరకుఁజేయక యథాపూర్వముగనే యుండగ వారలను సవాసనముగఁ బరి త్యజించి “వాయ్కోండు మానిడంపాడవన్ద కవియేనల్లే” ఇత్యాదిగఁ దమకుఁ గలిగిన వైలక్షణ్యమును “శొన్నాల్ విరోధం” అను తొమ్మిదవ తిరు వాయ్మొట్టిలో విశదీకరించిరి.

(౧౦) కడపట—“సర్వేశ్వరుండు ప్రసాదించిన కరణగ్రామముచే వానినే క్షేరించుచున్న నాకు “నానోర్ కుటై విలనే” అనునట్లు ఒక కొఱతయును లేదు” అని “శైన్మం పలపల” అను దశమదశకమున నానతిచ్చిరి.

చతుర్దశతకము (4-వ పత్తు)

(౧) “ఒరునాయకమ్” అను మొదటి తిరువాయ్మొట్టిలో— అహ్వోర్లు సంసారులను జూచి “మీరితరుల స్తోత్రముజేయుట కొన్నిప్రయోజనముల నుద్దేశించియే గదా! ఐశ్వర్యకై వల్యాదులు అల్పాస్థిరములు; భగవదనుభవము అనస్తస్థిరము. కనుక నల్పప్రయోజనముల కానపడక, పరమపదా వాప్తికై బ్రయత్నింపుఁడు” అని పరోపదేశమునఁ బ్రవృత్తులైరి.

(2) ఇంతవఱకును క్రింది మూడు తిరువాయ్మొళులయందును ఆత్మార్థ పరోపదేశముజేసినది వారల కుపకరింపకపోయినను, వీరికి భగవద్విషయమున సత్యధికమగు నభిరుచి కలుగుటకు హేతువయ్యెను. దానిచే విరహానలము ప్రజ్వలింపగ తమ స్వరూపస్వభావములను విడనాడి పిరాట్టిదళ (నాయికావళ) ను బొంది విరహబాధను తాళఁ జాలక మోహమూర్ఛితులైరి. ఆమెదశను జూచుచున్న ఆమెతిరుత్తాయార్లు (జనని) “దేశకాలదశావిప్రకృష్టములగు నతని క్రమముల నేతద్దేశకాలదశావిశిష్టము లొనరించి, ఇప్పుడె యనుభవించి తీరవలయు నని పట్టుబట్టియున్నది. ఆహా! ఇది యెట్లు సాధ్యమగును? ” అని వ్యసనపడెను. ఇట్టి యాత్మార్థదశావిశేషము “పాలనాయ్మొళుకు” అను రెండవ దశకమున సభిష రింపఁబడినది.

(3) “కోవై వాయాళ్ ” అను తృతీయదశకమున సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును నతనికిఁ గలిగిన సౌందర్యాదివిశేషములన్నిటిని తత్క్షణమే యనుభవించవలయునని అత్యంతోత్కణ్ణతరంగితస్వాంతులై, కాలక్షమాన్హ విరహావసన్నులై ఆత్మార్థ వ్యవసపడుచునుండ “పావణ్డోపహత జన ప్రచురమగు నీ కలికాలమున నిట్టి భక్తాగ్రేనరులు లభించుటయా!” అని అత్యంతహృష్టుడై సర్వేశ్వరుఁడు వీరి త్రివిధకరణములనే తనకు ననుభవయోగ్యములగు దివ్యహరిచందనము (తిరుచ్చాత్తుడడి), దివ్యవీతామ్బరము (తిరుప్పరివట్టము), దివ్యప్రసూనమాలికామతల్లిక (తిరుమాలై), దివ్యాభరణజాతము (తిరువాభరణము) మొదలగు భోగ్యోపకరణములుగఁ జేసికొని, వీరి సత్తనే తన కుజ్జీవనముగ నెంచియుండి, తన ప్రణయిత్వగుణమును ప్రదర్శింపగ, సందర్శించి, అత్యంత సంహృష్టాన్తరంగులై, ఇట్టి ప్రణయిత్వగుణక్రమము నభీష్టర్థింప నాకు శక్యమా? లేక సర్వేశ్వరునకు శక్యమా? మఱి యితరులకు శక్యమా? అని అత్యంతోత్సుకితమనస్కులై, ప్రావణ్యము మితిమీఱగ, సర్వేశ్వరుని సర్వక్రమములను యథేచ్ఛముగ ననుభవించి వ్యాముగ్ధులైరి.

(4) ఇట్టి తిరువాయ్మొళిలోఁ గలిగిన నిరవధికప్రీతిప్రవాహము, ఆత్మార్థకు స్వాధీనత తప్పనట్లు ఉల్లోలకల్లోలనముజ్వలమై ప్రవహింపఁగ సర్వేశ్వరుఁడు దానిని పరికించి “ఇది శుభావద్యముగ పర్యవసించునేమో?” అని అతిన్నేహమునఁ బాపశంకాకలంకితుడై, ఆ యుత్తరంగితానందప్రవాహమును

కొంచెము తగ్గించి వీరికి న్యాయసత్య చేకూర్చుటకై కొంచెము తిరోహితుడై నిలిచెను. అంత సర్వేశ్వరసంక్షేపము లేకపోవుటచే మఱల విరహావసన్నులై నాయికావస్థను బొంది “కామీ నృతాం పశ్యతి”, “కామాంధానా మవిచేకిత్వం” అనునట్లు, భగవత్సదృశపదార్థములను, తత్సమ్మర్థి సంబంధి పదార్థములను జూచి అతఁడే యని భ్రమించి సంక్షేపప్రవృత్తులై, అధిష్ఠాన యాథాత్మ్య జ్ఞానముచే భ్రమము నివృత్తముకాఁగ, నిరుత్సాహోపహతులై. విరహాదుఃఖ సాగరాంతర్నిమగ్నులై, అనిర్వచనీయశ్రమము ననుభవించుచుండిరి. ఆ దశావిశేషమును జూచి, తజ్జనని (తిరుత్తాయార్లు) నిర్విణ్ణురాలై “మృణ్ణై యిరున్దు” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొట్టిలో నీమె (శతగోపనాయకి) దశావిశేషముల నభివర్ణించుచున్నది.

(౫) “వీల్ బిరున్దేట్టులకు” అను నైదవ తిరువాయ్మొట్టిలో - వీరి భ్రమజన్యములగు దుఃఖావసాదములన్నియును నీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు తన ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యమును ఆహ్వాన్లకు సాక్షాత్కరింపఁజేయగ వానికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౬) అట్లుపై క్రింద తా మనుభవించినది కేవలము మానసానుభవాత్మకమై, బాహ్యకరణానుభవయోగ్యము గాకుండుటచే మఱల మోహమున కాస్పదమై ముగిసెను. ఆహ్వాన్లు మోహమూర్ఛితులు కాఁగ, ఈ శ్రీశతగోపనాయకిదశను జూచి, బంధువర్గము భయపడి “ఈ యవస్థ దేవతాంతర (క్షుద్రదేవతా) ప్రయుక్తమై యుండనోవు” అని యోచించి, దేవతాంతరోపాసకుల రావించి తత్పరిహారము సాధింపఁ బ్రయత్నించిరి. అంత నీమెస్వభావములను బాగుగఁ గురైఱింగిన సఖమతల్లిక యొకతె జోక్యముఁ గలుగఁజేసికొని “మీ రూహించినది ఈమెవ్యాధికి పరిహారసాధకము గాకపోవుట యటులుండ, మీదుమిక్కిలి వినాశపేతువు. కనుక నా ప్రయత్నమునుండి విరమించి భగవన్నామ సంకీర్తనాదులఁ జేసియు, భాగవతశ్రీపాదరేణ్యాదులఁ జల్లియు పరిహరింపఁ బ్రయత్నింపుడు” అని “తీర్పారై యామిని” అను నాటవదశకమునఁ బ్రబోధించెను.

(౭) “శీలమిల్లాచ్చిటియన్” అను నేడవదశకమున శ్రీ శతగోపనాయకి “వన్ దువరావది మన్ననై యేత్తుమిన్” అనుచోట మృతసంజీవిని

యగు శ్రీ సుందరద్వారకాధిపతి దివ్యమంగళనామధేయమును వినుటచేఁ బ్రబుద్ధయై (మూర్ఛితేఱి) తమ విశ్లేషమునకు నవధి తెలియనందున, కాలవిలम्బమును సహింప నేరక, బౌదాసీన్యస్థితిని విడిచి సర్వేశ్వరుఁడు తత్క్షణమే విచ్చేసి ముఖముఁ జూపింపవలసినట్లును, సముద్రము చేతినై త్తి పిలచునట్లును, వినినవారందఱును ద్రవీభూతులగునట్లును, ఉచ్చైస్స్వరమున దీనాతిదీనముగ విలపించిరి.

(౮) ఈరీతి విలపించుచున్నను “సర్వేశ్వరుఁడు మనకు ముఖము నై నను జూపక యుండునది మనయందలి యుపేక్షవలననే యైయుండును” అని యోచించి “వాని కక్కఱలేని నేనును నా సర్వస్వమును నెందులకై యుండ వలయును?” అని ఆత్మాత్మీయములలో నిస్పృహ జనింపఁ దమ నిస్పృహను అన్యౌపదేశముగ నానతిచ్చిరి.

(౯) “వానికి మనయందుఁ గొంచెమైనను యపేక్ష లేనప్పుడు మూకీ శరీరము వద్దు, గిరీరము వద్దు. ప్రాణము వద్దు, గీణము వద్దు.” అని వానిపై జగుప్ప యధికము కాఁగ వానిని వదలివేయవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తాము ‘వద్దు’ అన్నంతమాత్రమున నవి నశించుకుండుటను జూచి, ఒక పురుషార్థమును బొందుట కెట్లు సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహము కావలసియున్నదో, అట్లే శరీరాదులు నశించుటకును అతని దివ్యసంకల్పము గావలసియుండును గదా! అని నిశ్చయించి, సర్వేశ్వరునితో “నా ఆత్మాత్మీయములు నశించునట్లు కృపఁ జేయుమా” అని “నణ్ణాతార్ ముఱువలిప్ప” అను తొమ్మిదవ దశకమున మొఱుఁబెట్టిరి.

(౧౦) కడవట సంసారుల దుఃఖములఁజూచి, తమ దుఃఖమును మఱచి, వారలను సన్మార్గగాములఁ జేసి వారి వ్యసనములఁ బొపుదమని, అత్యుదారతతోఁ బ్రవర్తించి, నారలు భగవద్విముఖులై యుండ “సర్వస్మాత్పరుఁడై సమస్త కల్యాణగుణాత్మకుఁడగు శ్రీమన్నారాయణుఁడే పరదై వతము, అతఁడే మోక్షప్రదుఁడు, అతఁడు సర్వసులభుఁడు, అతని నాశ్రయించి కృతార్థులు గండు” అని “ఒన్ముదేవు” అను దశమదశకమునఁ బ్రబోధించిరి.

పంచమశతకము (5-వ పత్తు)

(౧) రెండుకీట్టము లొకటిగఁ జేరగ దానిలోనొకటి స్వర్ణ మగునట్లు, సంసారులలో నొకరైన తాము తమ సంబంధముచే వారలను గూడ ముముక్షువులఁ

జేయగల తమ పుణ్యమునకుఁ గారణ మెయ్యదియో? అని యోచించి, వేతెయ్యది యును నగుపడకపోవుటచే “కేవలము భగవన్నిర్వృత్తుకదివ్యకృపయే యందులకు మూలము” అని “కై యార్ శక్కరం” అను ప్రథమదశకమున నిరూపించిరి.

(౨) తరువాత “పాలిగ పాలిగ ” అను ద్వితీయదశకమున—“ఒన్లు దేవు ” అను తిరువాయ్మొట్టిలోఁ దమచే సమీకరింపఁబడిన (ఉద్దుపాటుచేయఁ బడిన) శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదపద్మములకుఁ బ్రణమిల్లి, ఉపదేశమును పెడచెవిని బెట్టి కొంచెమైనను మారక సత్పథవిదూరులగువారల నుపేక్షించియు, భగవత్సమృద్ధికి మంగళాశాసనము జేసిరి.

(౩) “మాశఱు శోది ” అను మూడవ దశకమున—“మయలుం శుడరొళిమూర్తి మాయప్పిరాళ్ కణ్ణనన్నె ” అని వివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యమును, అనంభ్యాక కల్యాణ గుణగణములను బహువిధములుగ ననుసంధించి, అతని బాహ్య సంశ్లేషాపేక్ష గలిగి, గాఢాలింగనముఁ జేసికొనఁ గోరి, అతఁడు చేజిక్కుకపోఁగా సత్త్వస్తవ్యాకులితాస్తరంగులై నాయికావస్థను బొంది “మడలెడుక్తై ” అను విరహాంగనలు జేయు ప్రతిక్రియ ననుష్ఠించుట కుపక్రమించిరి.

(౪) మడలూరుటకు ముం దభిమతవిషయమును¹ చిత్రమున వ్రాయవలసియున్నది. దాని కవకాశము లేకుండునట్లు దైవయోగముచే నప్తమింపఁగ, మఱియును మధ్యరాత్రముకాఁగ, దోషముల నెంచువారును, హితముపడేదెంచు వారును గూడ నిద్రించుచున్నందున, ఎవరును సహాయమునకు లేకున్నను ప్రళయావదయందునయితము సర్వరక్షకుడై నిత్యసన్నిధానముఁజేసియుండు సర్వేశ్వరు ననుసంధించి కొంత ఆప్యాయతను జేకూర్చుకొని “ఊరెల్లాం తుంజి” అను నాల్గవదశకమును గీర్తించిరి.

(౫) ఈ దశలో బంధువులందఱును “నీ వి ట్లి విషయమున సతిమాత్రప్రవణమై యుండుట నీ కులమునకే యమర్యాదావహము, నీస్త్రీత్వమునకును దగినది కాదు, వాని పరత్వమునకును ననురూపమైనది కాదు.” అని హితమును జెప్పి నేడదీర్చుటకుఁ బ్రయత్నింపఁగ, “శ్రీనమ్మియొక్క దేహసౌందర్య సౌకుమార్య లావణ్యాదులు, అవయవముల పొందికపొంకములు, నగల చక్కదనము మొదలగునవియన్నియు నుల్లోకకమనీయములు. వానిశౌల్య ననుభవించువపుడు

మీ హితవచనములు నామనస్సున కెక్కవు. కనుక మీ యుపదేశములన్నియును వ్యర్థములు. నేను మిక్కుటమగు బాధ ననుభవించుచున్నాను” అని “ఎజ్జ నేయో” అను నైదవ తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౬) “కడల్ ఇనమ్” అను నాటవ తిరువాయ్మొళిలో — క్రింది తిరువాయ్మొళిలో బ్రీత్యప్రీతులు రెండును సమముగా నుండినవి. రెండును శేరి ప్రవహించినచో, బ్రీతియే యున్మస్తకమై యుండును. కాని భాగ్యహానిచే నప్రీత్యంశమే యుత్కుటమై ప్రవహించినది. అందుచే వీరికి గ్రంద ప్రత్యక్ష సమానాకరముగ నతని దేహసౌందర్యాదుల ననుభవించి పొందిన యాప్యాయన విషయముగూడ నివృత్తమై, అలాభ జన్యవ్యసనమే యధికమైనది. అంత శత గోపనాయకి, నందప్రజకుమారికలవలెను, శ్రీప్రహ్లాదాహ్లాస్యవలెను, అతని ననుకరించి యుజ్జీవింపఁ బ్రయత్నించెను.

(౭) ఇత “నోర్ నోన్బిలేక” అను నేడవదశకమున — ఇంతటి దుఃఖివ్యాకులత కలిగినను, అతఁడు ముఖమైనను జూపకుండుటను బరికించి “ఈ విరహము స్వరూపానుబంధి యని తెలిసికొనలేక, యతఁ డుపాయముని యెంచి యుండనోవు” అని నిశ్చయించి తమ యాకించన్యమును విశదపఱచి శిరీవర మంగళనగరిలో వేంచేసియుండు ‘వాసమామలై’ పెరుమాళ్ళ తిరువడిగళ్ళలో (నర్మేశ్వరుని దివ్యపాదారవిందములయందు) ననన్యగతికులై చిన్నమూలముగు మహావృక్షమువలె పడి శరణుజొచ్చిరి.

(౮) శరణుజొచ్చినను ఆభిముఖ్యమును జూపింపక, ఔదాసీన్యము వహించియుండుటను బరికించి, సముద్రమున మునిగినవార లచ్చట నేడేని యొక తెప్పకొయ్య యవలంబనముగఁ దొఱకఁగా దానిని పట్టుకొని యుజ్జీవించునట్లు, ఆహ్లాదును సీస్థితిచే ‘ఉపాయాన్తరముచే బ్రయోజనముసిద్ధించు’ నని యితరుల పడిపంచలఁ గాచియుండు నా భ్రమమును బోఁగొట్టె” నని నిర్ణయించుకొని యాశ్వాసమును బొందిరి. ఆ యాశ్వాసజనిత ధైర్యసాహసములు వారిని “తిరుక్కుడనై” అను దివ్యదేశమువఱకును నడిపించినవి. కాని అచ్చటకుఁ జని నంతనే ధైర్యము నడలి మరల నవసాదము మిక్కుటముకాఁగ “ఇంకను నే నెన్ని గడపలఁ గాచి యుండఁగలవాఁడను. ఎన్నిచోట్లని తిరుగుచుండఁగలను.” అని తమ యార్తిని “ఆరావముడు” అను నెనిమిదవదశకమునఁ బ్రకటికరించిరి.

(౯) “మానేయ్ నోక్కి” అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్మొళిలో—
ఇచ్చటనుగూడ తమ యభీష్టము నెఱవేరనందున “తిరువల్లవాళ్” అను దివ్య
దేశమునకుఁ బోవలయునని ప్రయత్నించిరి. కాని తమ యభీమతము సిద్ధింపక
పోవుట యట్లుండ నచ్చటికి వెళ్ళుటకుఁగూడ శక్యముగాకుండెను. అట్లు తమకుఁ
గలిగిన యవసాదమును తమ సఖిలలామతోఁ జెప్పనట్లు, క్రమమున నన్యాయదేశ
ముగ నానతిచ్చు చున్నారు.

(౧౦) కడవట “పిఱవ్డవాటుమ్” అను పదియవదశశకమున—“తిరు
వల్లవాళ్” అను దివ్యదేశమునకు వెళ్ళుటకు కాలినడక సాగనందున మధ్యేమార్గ
మునఁ బడియుండి బహుభంగుల మొఱిలిడిరి. ఇంతలోపల “వాని గుణాను
భవముఁ జేసియైనను ఉజ్జీవించెదము” అని ప్రయత్నించి, అదియును మోక్షము
వలె పరమదుర్లభమై కనుపట్టగ నత్యంతశిథిలనర్పేన్ద్రియులై, దానిచే శ్రమపడి
“నర్వాపస్థలయందును నిన్నెడఁబాసియున్నను భవన్మల్యాగుణానుభవమును
జేయుచు నుజ్జీవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపుమా స్వామీ!” అని సర్వేశ్వరుని
శ్రీ సాదారవిన్దములలో శరణాగతులైరి.

షష్ఠశతకము (6-వ పత్తు)

(౧) ఇంతవఱకును భగవదత్యస్తప్రీత్యాస్తదములగు దివ్యదేశముల
యందు శరణుజొచ్చియు ఫలింపనందున సమాశ్లేషయోగ్యములగు నని విభవా
వతారముల కాశపడిరి. అయినను అవి కాలాంతరసంవృత్తములగుటచే దుర్ల
భములు కాఁగ, మఱల “నిత్యనన్నిధ్యభ్యాసాదులచేఁ బూర్ణముగు నర్చావ
తారమే మనకు శరణ్యము” అని ‘తిరువణ్ వణ్ణా’ రిలో వేంచేసియుండు
పెరుమాళ్ళయందు భక్తిని నిలిపిరి. అతఁ డెంతవేపటికిని సాక్షాత్కరింపనందున
“అచ్చట నార్తులు పలుపు యందుటచే వారి సంరక్షణవ్యగుఁడై నన్ను విన్న
రించినట్లున్నది. మన యార్తిని దెలిపినచోఁ దప్పక విచ్చేయును.” అని నిశ్చ
యించి, “వైగల్ పూజ్ఞియాయ్” అను ప్రథమదశశకమున నచ్చటనుండు విహంగ
ముల చరణములకు వందనముల నర్పించి దాతృము (రాయబారము) ను నెఱపిరి.

(౨) “మిన్నిడై మడవార్” అను ద్వితీయదశశకమున— క్రిందిదశశ
మునఁ దాము బంపిన దూతలు (సందేశహారకవిహంగములు) ఆతని సన్నిధికిఁ
జని, యతనికి నాయికాపరిస్థితిని దెలుపఁగ, ఆ సర్వేశ్వరుఁడును దయార్ద్ర

హృదయుడగుటచే బరమార్తుడై, గజేంద్రుని సంరక్షించుటకు జనుడెంచిన విధమున సతినంభ్రమమున విచ్చేయుచుండెను. అంతవఱకును తాళజాలక, అసహ్యవేదనాపరవశురాలై యలమటించి, ప్రణయరోష మున్నస్తకము కాగ, “ఇక సతెడు వచ్చినను సంక్షేపము” అని తన నభిజనులును తామును సంకల్పించుకొని, అతనికిఁ దెలియని యొకానొక స్థలమునకుఁ బోయి యుండ వలయునని యోచించి, ఒక పూదోటలోని నిసుకతిప్ప (దిబ్బ) పై, తన్మధ్య మున సతిమనోహరమగు మంటపమున వీరలందఱును సమూహముగఁజేరి, అతెడు వచ్చినను వానితోఁ నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుట కవకాశము లేనట్లు, నల్లకాకి, చిలుక, బంతి మొదలైన చేతనాచేతనాత్మకములగు లీలోపకరణములఁ గావలిబెట్టి, అనాదరమును పాపాణమయ ప్రాకారమును గట్టికొని అతిజాగరూకులై యుండఁగా; ఇతని జీవనాదృష్ట విశేష పరిపాకమున వీరలు మఱచి పడవై చిపోయిన కందుకము (బంతియు), కటకము(అందెయు)ఇతనికాలికిఁ దగులఁగ, వానినెత్తి “మన యదృష్టము పండినది” అని యుప్పొంగుచు సబహు మానముగఁ దన యుత్తమాంగమున నుంచుకొని, నాయకీవిషయమగు తన వ్యామోహము సంతయును వీనియందే కనఁబఱచి, తన సౌందర్య సౌశీల్య సౌభాగ్యములచేతను తన దుస్సహ విరహ యాతనా ప్రకటనాదులచేతను, అను వర్తన, అనునయ, ప్రణిపతనాదులచేతను నాయకీయొక్క ప్రణయరోషముచు మాన్పి, ఆమెతో సంక్షేపించెను. ఆ విధమిందు నభివర్ణింపఁబడినది.

(3) ప్రణయరోషముచే “అతనితోఁ జేరగూడదు. మనకు మరణమే శరణ్యము” అని నిశ్చయించుకొని మరణింపఁ బ్రయత్నింపుచున్న తమను తన శక్తి విశేషముచే నుజ్జీవింపఁజేసిన యతని వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌశీల్యాది కల్యాణ గుణగణముల “నలోకురపు” అను మూడవదశకమున ననుసంధించి సంభ్రమాశ్చర్య ప్రహర్షపులకిత గాత్రు లగుచున్నారు.

(౪) ఆ యనుసంధానము ప్రాసంగికమై “మాశరు శోది” మొదలగు దశకములలోఁ గలిగిన వ్యసనములన్నియును దీటునట్లు శ్రీ బృందావనవృత్తాంతముచు బ్రదర్శింపగ సంకల్పించి, దానిని వృత్తకథవలెగాక సమకాలికోదంతముగ సాక్షాత్కరించికొని “కురపై యాయ్చియర్” అను నాల్గవ తిరు వాయ్ మొట్టిలో ననుభవించిరి.

(౧) ఆ యనుసంధానమే, పానము నేయఁబడు పానీయమే పొర పోయినచో పారవశ్యమును గలుగఁజేయునట్లు, రసాన్తరమునఁబ్రవేశింపఁజేయఁగ, తమస్వరూపమును మఱచి యొక నాయికావస్థను బొంది, తనకుఁ గలిగిన దశావరి పాకమును సభిషనులచేఁ దల్లికిఁ దెలుపుచున్నవారలై, అన్యైవదేశముచే “తువ రిల్ మామణి” అను నై దవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౨) ఈమె తనవిరహదశ నానాఁటికిని వృద్ధిఁజెంది వ్యసన మగ్గలము కాఁగి మోహమూర్ఛితురా లాయెను. దానినిఁ జూచి సహింపనేరక ఈమె సఖియును మూర్ఛిలైన. అట్టి దురవస్థను జూచియు నీమె నుజ్జీవింపఁజేయు నుపాయమును యోచించుటచే జీవించియుండు ఈమెజనని, ఈమెవలయా దులు జూడఁజూడ శిథిలములగుటఁ జూచి వానినిఁ బ్రత్యేకప్రత్యేకముగఁజెప్పి పిలుచునట్టి వాక్యసరణితోడ నీమెదశను “మాలుక్కువై యుమ్” అను నాటవ తిరువాయ్మొట్టిలో నభివర్ణించిరి.

(౩) మూర్ఛిల్లిన కొమార్తె యొక్క యవసాదమును జూచిన జనని “అది పోయినది, ఇది పోయినది” అని యతని తిరునామములఁ జెప్పుచు నామె యును మోహమూర్ఛితురా లాయెను. అంతఁదిరునామప్రసంగముచేఁ గుమార్తె మేల్కొని లేచి బయలుదేరి ‘తిరుక్కోళూరు’ నకుఁ జనుదెంచెను. జననియు వాసనచేఁ బ్రబుద్ధురాలై కుమార్తె శయనమును వీక్షింపఁగా నయ్యది శూన్యమై యుండ, “నా గర్భవాసమున జనించినందునను తనస్వభావము ననుసరించి యును తిరుక్కోళూరునకుఁ జనుదెంచియుండును” అని నిశ్చయించుకొని, ఈమె “అయ్యో! తనయనుగూడ పోఁగొట్టుకొంటినే” అని యార్తనాదము చేయుచు స్వదశను “ఉణ్ణుంకోలు” అను నేడవదశకమున నభివర్ణించెను.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో— జనని “ఎచ్చటఁ బ్రవేశించితివి” అని వ్యసనపడుటయే ఫలించి తనచాపల్యముచే బయలుదేరిన యామె చివరి వఱకును పోఁజాలక తన సగరోపవసమునఁ బడియుండి వ్యసనపడుచుండెను. అప్పటికిని అతనిరాకను గుతించిన సమాచార మెయ్యదియును తెలియనందున అచ్చట నగువడిన పక్షులను, ఏకదేశవాసిత్వముచేఁ గలిగిన సంబంధమును బుర స్కరించుకొని వాని యైకరస్యమును జ్ఞాపించుచు, “హన్నులగు” అను ననిమి దవదశకమున వానిని సందేశహరుల (దూతల) నుగఁ బంపిరి,

(౯) వీరు “ఎజ్జంతెనావిలుం కణ్ణం” (నర్వదిక్కులకును వెళ్లియెనను చూచి) అనియు, “వానవర్కోనై కణ్ణం” (దేవాదిదేవునిఁ జూచి) అనియును దౌత్యమును నెఱపుఁ డని కోరిరి. అవి కదలిపోలేకుండునట్లు తమ యార్త ధ్వనిచే బిలిచిరి. అంతనవి కదలకయున్నందున తమ పరిసరమున కాలినడక నడచిపోవువార లెవ్వరును లేరుగదా! అని యోచించి మన న్నాదముచే “మరంగళుం మిరంగుం” (వృక్షములు పైతము కరుణజూపును) అని యచే తనములుగూడ కరుణార్థములగుచుండఁగ, పరమచేతనునికి చెప్పవలయునా? అని తమ యార్తనాదాదులచే నతనిని “సీరాయ్ నిలయాయ్” అను తొమ్మిదవదశకమువఁ బిలిపించుకొనఁ జూచిరి.

(౧౦) ఈరీతిగ గొప్పయార్తచే బరమపదమునకు వినఁబడునట్లు విలపించుచుఁ బిలచుచున్నను, అతఁడు ముఖమునైనను జూపింపకుండెను. అంతట నకలచేతనోద్ధరణార్థము నకలాభీష్టఫలప్రదుఁడై శ్రీవేంకటాచలమున (తిరుమలలో) వేంచేసియుండు తిరువేంగడముడై యాన్ల (శ్రీ శ్రీనివాసుని) తిరువడి గళ్ళలో పెరియపిరాట్టియార్లను (శ్రీ లక్ష్మీదేవిని) పురస్కరించుకొని సాంగో పాంగముగ శరణాగతిఁజేసిరి. ఈ క్రమమును “ఉలకముణ్ణ పెరువాయా” అను పదియవదశకమున నత్యాశ్చర్యకరముగ నభివర్ణించిరి.

సప్తమశతకము (7-వ పత్తు)

(౧) క్రింద “ఉన్నడిక్కిళ్ళై అమర్న్దు పుకున్దే” అని తమయొక్క ఆంకిచన్యమును విశేషపఱచి విజ్ఞాపనముజేసియు నతఁడు తన ముఖమునైనను జూపఁడాయెను. అందుపై “విషయములు నిన్ద్రీయములును పరస్పరసంబద్ధములై విరాజిల్లుచుండెడి యీ సంసారమున మనలను బడవై చినప్పుడే, వీనికి మనలను దానులనుగఁ జేసివైచెను. ఇఁక మనకు వేరుగతి లేదు.” అని వినువార లందఱును ద్రవించునట్లు వాపోవుచు “ఉణ్ణిలావియ” అను ప్రథమదశకమున నార్తనాదముఁ జేసిరి.

(౨) ఇట్లు వాపోయినను వాఁ డాభిముఖ్యమునుఁ జూపనందున, తమ స్వరూపమును వీడి యొక నాయ కావస్థను బొంది, మోహనమూర్ఛితులైరి. అప్పు డీమెతల్లి (తిరుత్తాయార్లు) కల్యాణమంటవమున శ్రీరంగనాథుని దివ్య పాదారవిందములలోఁ దన కుమార్తె నునిచి “ఈమెవిషయమున దేవరవార్లు

ఏమి చేయడలంచి యున్నారు ” అని “ కజ్జలుం పగలుమ్ ” అను ద్వితీయ దశకమున విలపించెను.

(3) అంత శతగోపనాయక మూర్ఖుడేటి “ వానిపొండు లభించినగాని జీవించను ” అనునట్లుగ విరహావసాదము మిక్కుటము కాంగ దక్షిణ దేశమందుండు మిగుల రమ్యమైన “ తిరుప్పేర్ ” నగరమునకు వెళ్ళవలయునని బయలుదేరంగ, ఈమెత్లయి సభిజనులును దీనిని జూచి ఈమెను బరివేష్టించి నిలచి “ నీ కింత యతి మాత్రప్రావణ్యము తగదు ” అని మందలించిరి. “ మీరు చెప్పి ప్రయోజన మెయ్యదియును లేదు. నామన స్పష్టజే యచ్చటికి వెళ్లి చేరిపోయినది. కనుక లాభములేదు. నేనై వెళ్లుటకుముందు మీరలే తీసికొనిపోయి అచ్చట జేర్చుటకు సిద్ధపడుడు.” అని సహజములగు లజ్జానంకోచాదులను వీడి ధైర్యముతో నతిస్పష్టముగ వారలతో జెప్పినై చెను. ఈప్రకారమే “ వెళ్ళె చ్చురిశెట్టు ” అను తృతీయ దశకమున సభివర్ణింపబడినది.

(౪) ఈ తిరువాయ్మొక్తిలో “ పేరెళ్ళిళ్ళూత్త కడల్ నై నిలకై శెల్ శిర పిర్రా ” అని శ్రీరామావతారమందలి విజయము ప్రస్తుతము కాంగ, ఇదియే సమయమని, తత్త్వసంగమున నెల్ల యవతారములయందలి తనవిజయపరంపరలను బహుముఖముగ సర్వేశ్వరుడు వీరికి సాక్షాత్కరింపజేయగ సందర్శించి “ ఆట్టి మొచ్చెట్టు ” అను నాల్గవ తిరువాయ్మొక్తిలో ననుభవించి సంతృప్తులైరి.

(౫) “ అవతారములు స్వాశ్రితభక్త సంతరణోపయోగములు. ఇట్లుండునని కొంచమైనను ప్రయోజనపడనట్లుగ సంసారులు బాహ్యవిషయములలో నత్యంత ప్రవణు లగుచున్నారు. అహ! ఇది యేమి దౌర్భాగ్యము? ” అని “ కట్పార్ ఇరామపిరానై ” అనునై దవదశకమున నాశ్చర్యచకితులైరి.

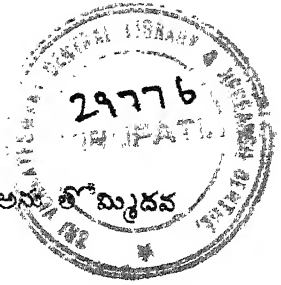
(౬) “ సంసారులు భగవద్విషయమునం దపేక్ష లేమింజేసి నశించు చున్నారు; అపేక్షగలిగిన మనము నశింపము. కాన మన మతని యవతారములను దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును జేర్చి యనుభవితము ” అని కుమార హలపడిరి. కాని అవి దేశకాలవిప్రకృష్టము లగుటచే దగ్గఱకు జని యను భవించుటకు దుర్లభములగుటవలన మిక్కిలి విషణ్ణులై, సర్వేశ్వరునకు పరమ పదమునందును నివాసము మిక్కిలి శ్రమావహమగునట్లు దీనాతిదీనముగ మొఱ జెల్లుకొనిరి. అట్టి మొఱ నాలకించి యాదాసీన్యమును విడచి యతడు తత్తక్షణమే

వచ్చి ముఖము జూపవలసివస్తును, వినువార లండనును నిలువున నీరగునట్లును, పెద్ద యారవారముతో నార్తనాదమును “పామరు మూపులగుమ్” అను నాటవ దశకమునఁ జేసిరి.

(2) వాని దేశసౌందర్యవిషయమైన రసానుభవము మనస్సులో నుద్భవించి, భావనాప్రకర్షముచే బ్రత్యక్షసమానాకార విషయతావైశిష్యము గలుగఁగ, అయ్యది ప్రత్యక్షమేయని యధ్యవసించి గాఢాలింగనముఁ జేయఁగోరి చేతులఁ జూచి, అప్పుడే యది సిద్ధింపవందునఁ దమకుఁ గలిగిన యాశాప్రకర్షమును “వీధి యరావి” అను నేడవదశకమున సర్వేశ్వరునితోఁ గలసిమెలసి నుఖించి విశ్లేషము నొంది వ్యధపడుచున్న యొకానొక నాయకియొక్క వాక్యసరణితో నానతిచ్చిరి.

(౩) “మాయావామననే” అను నెనిమిదవదశకమున— ఆ విశ్లేష వ్యసనమువలన బాధపడిన శ్రీ శరగోపదివ్యసూరులు “సర్వేశ్వరుఁడు తాను సంకల్పించిన కార్యనిర్వహణకై మరల నిచ్చటనే యుంచును” అను భావము నివృత్తము కాఁగ “నా కీసంసారమునం దనవ్యత జనించి, ఇచ్చట నొక ఊణకాల మైనను నుండలేనట్లున్నను న నీ సంసారముననే పడవైచి లాగుకొనిపోవుచున్న యాశ్చర్యవిషయము నా కానతీయఁడు” అని మనవిజేయగా “ఇందులకా మీ రాశ్చర్యపడునది? ఇంతమాత్రమే గాక మా యద్భుత జగదాకార స్వరూపము సభివీక్షింపుఁడు.” అని తమ విరాట్స్వరూప సందర్శనము ననుగ్రహింపఁగ, తనివిదీర సందర్శించి తదనుస్మరణాదులచే విస్మితులైరి.

(౪) ఈ యనుసంధానము ముగియఁగనే మరల యథాపూర్వముగ మొఱబెట్ట నారంభించిరి. అంతట నతఁడును శ్రీభీష్మాచార్యులవారిద్వారా లోకమునకు విజ్ఞానవిభూతినిఁ బ్రజ్వలింపఁజేసినటుల, “మాకును మాసంబంధులకును సత్కలక్షేపమునకై కొన్ని దివ్యప్రబంధముల మీచే నిరచింపఁజేయఁగ సంకల్పించియున్నారము. అది సమాప్తమగువఱకును మీ మిచ్చటనే యుండవలయు” అని సమాధానము ననుగ్రహింపఁగ; వీరును దానిని సహింపనేరక “ఇది యొక కారుణ్యముండు విధమా?” అని యనుసంధించి “ఉదవి కైమాటు ఎన్నయిర్ ఎన్నపున్ బ్రెణ్ణిల్, అదువుం మన్ బ్రాజ్గవన్ తన్నదు” అని ప్రత్యుప

కార మేదియును జేయలేకుండుటను “ ఎత్తెక్కుమైనై ” అను తొమ్మిదవ తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిరి.

(౧౦) మఱియును ప్రత్యుపకార మేదియును జేయలేక శ్రమపడిన వీరు వాని కొకదానిని సమర్పించుటకును, అతఁడు దానిని స్వీకరించుటకును తగిన వస్తు వెయ్యది తమవద్ద కలదా యని యోచించిరి. ఒక యుపాయము స్ఫురించెను. మనము గానముజేసిన తిరువాయ్మొళిని వినుటకై సర్వేశ్వరుఁడు ‘తిరువాణ్ కొ విల్లై’ అను దివ్య దేశములో తిరువనన్దాభ్రాన్దపై దేవేరులతోఁగూడ పేరోలగ మున్నవాఁడు. కనుక సచ్చటకు వెళ్ళి తిరువాయ్మొళిని వినిపించి దాన్యమును జేయుదము అని “ఇన్బం వయక్క” అను పదియవ తిరువాయ్మొళిలో తీర్మానించుకొనిరి.

అష్టమశతకము (౪-వ పత్తు)

(౧) ఈ యనుభవ మంతయును మానసగోచరమై బాహ్యసంక్లేషా యోగ్యమై యుండినది. అందుచే యథామనోరథము ఫలము ననుభవించలేక పోయినందున తమ ససహ్యించుకొని “దుర్భగుండనగు నేను జనించినందున సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణగుణము లన్నియును మాయములయిపోయినవా యేమి?” అని అతిశంకితులైరి. సర్వేశ్వరుఁడు “మీ రట్టి సందేహము పడ వలదు” అని తన విప్రమృణీయత్వగుణమును బ్రదర్శించి వీరి యతిశంకను నివర్తింపజేసి సమాధానపఱచెను. అంత వీరు సమాహితులై దాని ననుసంధించి “తేవిమారావార్” అను ప్రథమదశకమున ప్రవన్నులైరి.

(౨) ఈ తిరువాయ్మొళిలో- ప్రాసంగికముగ “యానుం నీతానో యావతో మయ్యే” అని సర్వేశ్వరుఁడే యుపాయమని నిష్కర్షించి అది కార్య కారికానందున నాయికావస్థను బొంది, అతని రాకను ప్రతీక్షింపక తామే యతఁ డుండుచోటికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధులైరి. దానిని జూచిన సఖులు “నీ కిది తగదు చూడుమా!” అని ప్రతిషేధింపజూచిరి. “మీనద్ద మాకు విశ్వాసము లేదు” అని వారికి “సజ్జోవరివర్తై” అను రెండవ తిరువాయ్మొళిలో కచ్చితముగఁ జెప్పివైచిరి.

(౩) ఈతిరువాయ్మొళిలో “ఒర్కోల నీల నన్నెడుంకున్టం వరువ తోప్పూ” అని యతని దివ్యముగళ విగ్రహ సౌందర్యము ననుభవించిరి.

సంశ్లేషింపవగ, దానిని వీరికి నుపకరింపుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజనముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితులై “అహా? ఇదియేమి ఆశ్చిత పారతంత్ర్యము? ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము!” అని వాని భక్తపరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టాస్తరంగులైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంశ్లేషించి తన విరహతాప ముపశమింపవగ బ్రీతుడై యున్న సర్వేశ్వరుడు, “వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనజేయుదురు. కాబట్టి విధిభ్రమను నిశ్చేషముగఁ బోఁగొట్టవలయును” అని తలచి “ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు. మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును నేనింపుడు. మమ్ము బాగుగ నేనించితీరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడగలుగుదురు” అని వారినిచీలచి తనకు హరికేయూరనూపురాదులకంటెను సత్యస్తభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపజేయగ, దానిని “కల్లాళ్ శివస్తు” అను నప్టమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచేఁ దమ స్వరూపమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది ‘తిరుప్పలియూ’ లో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నవహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖి యొక తె చూచి ఈమె శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను ‘తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల’ తోగూడ నీమెకు సంశ్లేషము ప్రవృత్తమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును దెలియని మాతాపిత్రులు ఈమెకు పతిసంయోగసులభమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగుటను పరికించి వివాహమును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్యముల నగరమున మ్రోగింపజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖి “మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల యందే యీమె అత్యంతప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోజేర్చుడు” అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాయదేశముగ తమదశను “కరుమాణిక్కమలై” అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును ఆత్మయొక్క అనన్యార్థ శేషత్వస్వరూపము వ్రతిపాదించబడినది గదా! ఆయనన్యార్థ శేషత్వమునకు

సంశ్లేషింపవగ, దానిని వీరికి నుపకరించుటమాత్రమేగాక తనకు పరమప్రయోజనముగ నెంచియుండుటను అనుసంధించి విస్మితులై “ఆహా! ఇదియేమి అశ్రిత పారతంత్ర్యము? ఇదిఎట్టి సౌలభ్యము!” అని వాని భక్తపరాధీనత ననుసంధించి అత్యంతసంహృష్టాస్తరంగులైరి.

(౮) ఈరీతిగ వీరి విరహతాపము తీరునట్లు సంశ్లేషించి తన విరహతాపమువశమింపవగ బ్రీతుడై యున్న సర్వేశ్వరుడు, “వీరు తమ అయోగ్యత ననుసంధించి మెల్లగ జారిపోవుటకు యోచనజేయుదురు. కాబట్టి వీరిభ్రమను నిశ్శేషముగఁ బోఁగొట్టవలయును” అని తలచి “ఓభక్తాగ్రేసరా! రండు. మా దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్య ముండువిధమును నేవింపుడు. మమ్ము బాగుగ నేవించితీరేని మా తిరుమేనిలో మిమ్ము గూడ చూడగలుగుదురు” అని వారినీలించి తనకు హఠకేయూరనూపురాదులకంటెను సత్యస్తభోగ్యమగు నాత్మవస్తువుయొక్క స్వరూపమును సాక్షాత్కరింపజేయగ, దానిని “కల్లళ్ శివస్తు” అను నప్తమదశకమున ననుభవించిరి.

(౯) ఇట్లు అత్యన్వరూపము ననుభవించిన ప్రీతిప్రకర్షముచే దమ స్వరూపమును విడిచి నాయికావస్థను బొంది ‘తిరుప్పలియూ’ లో సర్వేశ్వరునితో యాదృచ్ఛికసంశ్లేషమును బొంది వానిచే నపహృతచిత్తులై యుండు క్రమమును ప్రాణసఖి యొక తె చూచి ఈమె శరీరవర్ణవిపరివర్తనముచేతను, సంభాషణ క్రమ వైలక్షణ్యముచేతను ‘తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల’ తోగూడ నీమెకు సంశ్లేషము ప్రవృత్తమైన దని తెలిసికొనెను. ఈవిషయము లేమియును జెలియని మాతాపిత్రాదులు ఈమెకు పతిసంయోగసులభమగు వయఃపరిపాకము సంప్రాప్తమగుటను పరికించి వివాహమును జేయ సమకట్టి స్వయంవరతూర్వముల నగరమున మ్రోగింపజేసిరి. దానిని విని యా ప్రాణసఖి “మీరు స్వయంవరమును చాటిన దీమె చెవికి సోకినచో నీమె బ్రతుకదు. తిరుప్పలియూర్ నాయనార్ల యందే యీమె అత్యన్తప్రవణయైయున్నది. కాన వారితోఁజేర్చుడు” అని ప్రబోధించెను. ఇట్లు అన్యాయదేశముగ తమదశను “కరుమాణిక్కమలై” అను తొమ్మిదవదశకమున నభివర్ణించిరి.

(౧౦) క్రింది రెండుదశకములయందును అత్యయొక్క అనన్యార్థ శేషత్వస్వరూపము ప్రతిపాదించబడినది గదా! ఆ అనన్యార్థ శేషత్వమునకు

పరాకాష్ఠ తదీయ శేషత్వ మగుటచే “ త్వదీయ శేషత్వమే కాలతత్వ ముండువఱు కును నాకును నాసంబంధినంబంధులకును లభ్యమైయుండునటుల కృపజేయుము” అని “ నడుమాడ్కిమ్మె ” అను పదియవదశకమున బ్రార్థించిరి.

నవమశతకము (9-వ పత్తు)

(౧) “ కొణ్ణపెణ్ణేర్ ” అను ప్రథమదశకమున—“ భాగవత శేషత్వమే పురుషార్థము ” అను పరమార్థమును డెలియబరచిన సర్వేశ్వరుడే నిరుపాధిక బద్ధువు, అతడే ప్రాప్యము ప్రాప్తమును. ” అను విషయమును చేతనుల కువ దేశించి “ సోపాధిక బంధువుల నందఱిని విడిచిపెట్టి నిరుపాధిక బంధువగు సర్వేశ్వరునే భజింపుడు ” అని వారల బ్రార్థించిరి.

(౨) ఇట్టి పరమబంధువు పవ్వళించియుండు ‘తిరుప్పళింగుడి’లో సమస్తానుభవములకు నాశపడి యతిత్వరితగతిని సర్వేశ్వరునిసన్నిధికి జనిరి. అచ్చట భగవంతుండు, కుశలప్రశ్న జేయుట, సుభగశీతలముగఁగటాక్షించుట, సంభాషించుట మొదలగు సంభావనాక్రమములచే వీరిని గౌరవింపక ఉదాసీనుడై యుండగా వీరు చాల నిర్విణ్ణులై, సర్వేశ్వరుని స్థితిని జూచి తమస్థితిని మఱచి “ ఒడలుతెలియక నొకేరితిగ నిద్రించుచున్నాడే? ఇతని కేమి యవద్యము వాటిల్లునోగదా!” అని భయపడి, “ నాయూర్ని తనయూర్నిగూడ తీర్చక యుదాసీనముగ నున్నాడు ” అని “ పణై నాల్ ” అను ద్వితీయ దశకమున నిరుత్సాహపడుచున్నారు.

(౩) ఇంతలోపల సీశ్వరుండు “ మీరు నావద్ద యాచింపవలయు నా? మా శరీరమునందలి వ్యథను మీరు గమనింపలేదా? నేను నారాయణుండను గదా! మీ సర్వాపేక్షితములను పూర్తిజేసెదను. మీరు నిరుత్సాహపడవద్దు ” అని సమాధానపఱచగా సమాహితచిత్తులై, “ ఓరాయరం ” అను తృతీయదశకమున సతని సౌశీల్యగుణమున సత్య స్తవవణులై, అతని శీలగుణప్రాచుర్యము నభివర్ణించుచున్నారు.

(౪) ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యమునకు మూలము ఈశ్వరుడే; శీలాదిగుణములకు మూలము శ్రీదేవియే యైయున్నది. కనుకనే మనయాచార్యులందఱును సర్వేశ్వరనిరూపకధర్మములలో ‘శ్రియఃపతిత్వ’ మును ప్రధానముగ గ్రహించు

చున్నారు. అందుచే నామోక్షము సర్వేశ్వరుని శీలగుణమును శ్రీయఃపతిత్వమును గూడ ననుసంధించిరి. అవశ్యలక్ష్మనీయగుణాధికుడగుటచే నతనిని తత్ క్షణమే పొందవలయునని యాశపడిరి. అట్లు లభింపనందున తాము తమ కరణములతో గూడ విరహాక్లేశము ననుభవించిరి. దీనిని పరికించి సర్వేశ్వరుడు వెంటనే సాక్షాత్కరించెను. ఇట్టి తమ దళావిశేషమును, తన్నిదానమగు విరహవ్యథను గుర్తెఱిగి వెంటనే వచ్చి తన్ను సర్వేశ్వరుడు రక్షించిన విధము ననుసంధించి మిగుల సంతోషపులకితగాత్రులై “నేను కృతకృత్యుడ నైతిని. దాస్యముజేయ భాగ్యము గలిగినది, తరించితిని; ఇతరులనుగూడ శ్రీవైష్ణవుల నొనరించి తరింపఁ జేసితిని. ఆహా! ఇట్టి యభ్యుదయము నెవరై నను పొందగలరా! అని తమకుఁ గలిగిన లాభమును “మెయ్యార్ కరుం కణ్ణి” అను నాల్గవదశకమున నభివర్ణించు చున్నారు.

(౫) ఈతిరువాయ్మొళిలో “దేవతలకందఱికిని యధిపతియగు ‘కణ్ణపిరా’ న్లను గనుగొంటిని గదా!” అని హర్షప్రకర్షవై శద్యము కలుగఁగనే బాహ్య సంశ్లేషమున నవేక్ష కలిగినది. “వీరి కింకను విరహతాపమును గలుగఁజేసి నేవ సాదించెదము” అని ఈశ్వరుఁ డుదాసీనుఁడై యుండఁగ, ఆమోక్షమును అత్యంత శిథిలులై “తాకికపదార్థముల ననుసంధించుచు మనస్సును అన్యవరముగ జేసికొని యుజ్జీవితము” అని యితరపదార్థములయందు దృష్టిని నిలుపఁగ, అవి యాశా పాశపాతవు లగుటయేగాక ప్రకృతార్థస్మారకములై వీడింప నారంభించెను. వానిచే క్లేశపడుచుండుటచే నాయికావస్థను బొంది యనన్యార్థ శేషత్వమును “ఇన్నయిర్ చేప్పవల్” అను పంచమదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౬) ఈదశకమున “వీళ్లనట్టి నాముం సం వాణ నాడనో డెన్దనోమ్” అని తన జీవనమున నాశను వదలుకొని మాటలాడిరి. ఈ యవస్థలో వీ రధికరించిన కైంకర్యమును సమక్షమునఁ బూర్తిజేసికొనుటకుఁ దగిన వీరి జీవనాదృష్టము చేతనో, లేక వీరి దీనాలాపములను విని ద్రవీభూతాంతకరణుడగు నీశ్వరుని భాగ్యముచేతనో, లేక వీరియుపదేశములను విని భగవద్విషయముం దభిరుచి గలిగి యుండు చేతనులయొక్క భాగ్యవిశేషముచేతనో, “ఇఱుత్తుం వియత్తు” అను దశకమునం దనుభవించిన సంశ్లేషము స్మృతివిషయమై వాని శీలగుణానుసంధానముచే “ఉరుకు మూల్” అను నాఱవ దశకమున నత్యంతశిథిలులై రి.

(2) “ఎక్స్టానలగ జ్ఞాపివా” అను నేడవ దశకమున - అప్రీతిగర్భ గుణానుసంధానమునందలి యప్రీత్యంశము భాగ్యహానిచే మిక్కుటముకాగ, “నర్వేశ్వరుని బొందినచో జీవించుట, లేకున్న లేకుండుట.” అను తమ దశా విశేషమును అన్యవదేశముచే నానతిచ్చుచున్నారు.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి వియుక్తయైన ఒకనాయక నాయకుని దేహసౌందర్యసౌకుమార్యదులయం దత్యంతప్రవణయై, తన విరహసలోపశమనార్థము ఉద్యానవనమునకుఁజని, అచ్చటనుండు పక్షులను ‘తిరుమూర్తిక్కళ’ మను సుప్రసిద్ధదివ్యక్షేత్రమున తన భక్తుల విడువఁజాలని పరమకృపామూర్తి వచ్చి నిలచియున్నాఁడు. మీ రచ్చటకుఁ జని “మి మ్మెడబాసిన వారలు జీవింపఁగలరా? అని ప్రశ్నించి, అతనికి నాస్థితిని దెలిపి రావలయును” అని సవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నట్లు వర్ణించుచున్నారు.

(౩) ఇట్లు తమయూర్తిని దెలియఁబఱచినను వెంటనే రానందున అవసన్నులైన ఆహ్వాద్యు దూతప్రేషణ గుణానుసంధానాదులచేఁ గలిగిన మనఃప్రసాదముచే “అతఁడు విచ్చేసి మనలను గటాక్షించి, తాము సుఖముగ వేంచేసియుండు ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునకుఁ దీసికొనిపోవుట నిశ్చితమే” అని అధ్యవసించియున్నను, అంతపఱకును విలम्బమునకు సహింపనేరక విలపించి “అతఁడు వేంచేసియుండు దివ్యదేశమునకు తామే వెళ్ల వలయు”నని “అఱుక్కుం విన్నయాయి” అను నెనిమిదవదశకమున స్థిరీకరించుకొనిరి.

(౪) “మల్లికై కమల్ తైన్ ల” అను శొమ్మిదవ దశకమున ‘తిరునావాయ్’ క్షేత్రమునఁ బ్రవేశించి యనుభవించునట్లు మనోరథించిన ఆహ్వాద్యు, పాతకవర్ణములకు భయపడి, శ్రీనందగోకులమునందలివారలు శ్రీకృష్ణ నెడబాసి యొక సంధ్యలో ననుభవించిన క్లేశమును వీరొక్కరే యనుభవించి మొఱిబెట్టిరి.

(5) ఇట్లు దుఃఖసాగర నిమగ్నులగు నాహ్వాద్యును జూచి సర్వేశ్వరుఁడు “మీరలో యిట్లు మనోరథించుచున్నారు, మిమ్ము పొందవలయునని కుతూహల పడుచు, అది లభ్యముకానందున క్లేశపడుచున్నది మేముగదా! మీకొక కొఱుత యను గలదా? మేము పరమపదమును వదలి ‘తిరుక్కణ్ణపుర’ మున నిత్యనన్నిధిఁ జేయుచున్నదియు తమకై గదా! శరీరావసానమున మీ యపేక్షితమును బూర్తి

జేయగలవారము.” అని సమాధానపఱచగా, హృష్టులై, సంసారులను జూచి “మీరలు ప్రపత్తిని జేయుడు, దానికి దగిన యధ్యవసాయములేనివారలు ఉక్తి నిష్ఠను మాత్రమునై నను జేయుడు,” అని “మాత్రై నన్యో” అను దశమదశకమున నుపదేశించిరి. క్రింది తిరువాయ్మొళిలో “నాళేలటియే నెక్కుళ్ళన” అనిరి. “మరణమానాల్” అను దానియందు నా దివసమును నిర్దేశించిరి. ఈశ్వరుడు ‘చేసెదము’ అని తలనాడించినచో, దానిని తాము పొందినట్లే భావించి పై రీతిని నడచుచున్నారు. “కాబట్టి అవిద్యాకర్మవాసనాదుచిప్రముఖములగు విరోధులను బోగొట్టుచు సన్మార్గమున నడపించువాడు కాలమేఘస్వరూపుడగు భగవంతుడే” అని అధ్యవసించి, కాలమేఘస్వరూపుని సన్నిధిలో నాత్మనిశ్చే పముజేసి మార్గబంధువుగ సతనినే వరించిరి.

దశమశతకము (10వ-పత్తు)

(౧) “తాళతామరై” అను ప్రథమదశకమున ‘ఇచ్చటనే తిరు వనన్తపురము’ సన్నిహితమై యుండగ సంతదూరము మనము పోవలసి యుండునా?” అని అధ్యవసించిరి.

(౨) “అన్యత్సంబంధులగు ననుకూలజనులతోఁగూడ నొకటిగాఁ జేరి యచ్చటికి వెళ్లుదము రిండు” అని “కెడుమిశరాయ” అను ద్వితీయదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౩) వీరు కుతూహలపడినట్లు దాన్యము జేయుటకు నవకాశము లభింప నందున తమకుఁ గలిగిన యొక దశావిశేషమును ఒక పిరాట్టిపాశురముగ (నాయికా వాక్యసరణితో) “వేయ్మరు తోళ్ళిణై” అను తృతీయదశకమున నభివర్ణించిరి.

యాదృచ్ఛికసంభోగము ననుభవించి బహుకాలవిరహవసన్నయగు ఒకనాయిక ఆవాసనచే, శ్రీకృష్ణుడు తనతోఁగూడి యుండునప్పుడుగూడ, ఇది వఱకు నితని నెడబాసిన ప్రభాతసమయము సమీపింప, ఆసమయపు సుభగశీతల మందమారుతములుగూడ వీచుచున్నందున, ‘ఇట్టిసమయమున సతఁడు వెళ్లుట తప్ప’ దని యతని విరహమును నిశ్చయించుకొని “నీవు పశువుల మేపుటకు పోకుండనుండవలయును. ప్రమాదభూయిష్టమైన గహనారణ్యసీమలకు నీవు పోయినచో, నీకచ్చట అనురరాక్షసాదులచే నే యవద్యము వాటిల్లునో? అని

భయపడుచున్నాను,” అనుచు శ్రమపడుచుండ, వాడుచు దీని ననునంధించి “నేను నిన్ను విడచి పోనేపోను” అని సువృథముగ ప్రతిజ్ఞ చేసి తన గమనాభావమును ఈమె తెలిసికొనునట్లు జేయఁగా మనస్సున నాప్యాయనముజెంది యుజ్జ్వలించెను. ఇట్లు అన్యవదేశముగఁ దమదశ నభివర్ణించిరి.

(౪) ఇట్లు అంతరంగమున నాప్యాయనముజెందిన వీరు “శార్వతవ నైతిక్యము” అను నాల్గవ దశకమున - మోక్షమునకు హేతుభూతమైన భక్తి యోగము స్వసాధ్యఫలమున కనురూపమైయుండుటను వ్యక్తీకరించి, తాము తమయొక్క పురుషార్థమునకు నుపాయముగ మొదటి తిరువాయ్మొళిలో నానతిచ్చిన ప్రపత్తితో నుపసంహరించుచున్నారు.

(౫) “కణ్ణాకశ్రుతిశ్చై” అను పంచమదశకమున - ఈశ్వరుఁడు తమ్ము తీసికొని పోవుటకై త్వరపడుచున్నదానిని జూచి “మన కింక వెళ్ళుట తప్పదు” అని నిశ్చయించి, “ఇంక సంసారులకు భక్తిమంతుల యనుభవప్రకారముల నుపదేశించెదము” అని తా మారంభించిన పరోపదేశమును నిర్వహించిరి.

(౬) ఇట్లుపదేశించి విరమించిన తరువాత తనకై వీరి విరహతాప మభివృద్ధియగుటను జూచి, వీరి కంటెముందే తా నభితప్తుడై, వీరిని దీసికొని వెళ్ళుట యందలి త్వర యతిశయింపఁగ, “వీరిని దీసికొనిపోవునపుడు వీరు నియమించినట్లు చేసినవారలము కావలయు” నని ‘తిరువాట్టాళు’ అను దివ్య దేశమున పరస్థానము జేసియున్న సర్వేశ్వరుని జూచి, “ఇతనికి పరత్వము జ్ఞాపాధికము, ఆశ్రితపార తన్త్రయమే స్వరూపము.” అను విషయమును “అరుళ్ పెరువార్” అను నాటవదశకమున నానతిచ్చిరి.

(౭) “శైవ్యాల్ కవిగాళ్” అను సప్తమదశకమున — తమతో గలసి మెలసి తమకుఁ బరతన్త్రుడై తమ శరీరసంబంధమును వదలఁజాలకయుండు సర్వేశ్వరుని యభినివేశమును జూచి “ఇతని యభినివేశము జూడ నీదేహముతో గూడ మనలను తీసికొనివెళ్ళుటకు సంకల్పించియున్నట్లున్నది. అట్లయినచో మన మిది మఱియదేహము నిత్యమైపోవును. కనుక దీని నిప్పుడే పరిత్యజింపవలయును” అని నిశ్చయించుకొని “ఈ శరీర మతిహేయమైనది. ఇది నశించిపోవునట్లు కృపజేయవలయును. దీనియందు దేవరవారు ప్రీతిఁజూపకూడదు” అని

శరణుజొచ్చిరి. అంత నర్వేళ్వరుడు “మనకు గీనియం దధికావేక్ష యుండినను గూడ, వీరు విడువుమనిన విడువవలసినదేనా?” అని యోచించి వీరి నడిగెను. దానిని జూచి వీరు ముగ్ధులై “అహా! ఇది యొకసాశీల్యముండు విధమా? ఈవిషయమున నెవ్వరును ప్రీతిని జూపగూడదు. ప్రీతిని జూపి నేను పడిన యగచాట్లు చాలును” అని ప్రీతిప్రకర్షముచే నితరులకును నుపదేశించిరి.

(౮) ఈశ్వరుడు త మ్మా లోకమునకుఁ దీసికొనిపోవుటకై ఆవేగపడు టను జూచి, ఇందులకుఁ దమవద్దనుండు విశేష మెయ్యదియూ? అని పరికించి చూచిరి. తమయం దందులకుఁ దగిన హేతు వెయ్యదియును లేకుండెను. అద్వేషమును గలుగఁజేసి విశేషకటాక్షప్రసరణముచే నిచ్చాళక్షినిగూడ నను గ్రహించినది పరిమకారుణికుఁడగు పరమాత్ముఁడే యెయుండెను. అంత వీరు “ఇట్లుండగా ఇంతకుముందే న న్నెందులకై తీసికొనివెళ్ళకయుంటిరి? ” అని నర్వేళ్వరుని ప్రశ్నించిరి. అందుల కారఁడు నిరుత్తరుడై నిలువఁగ “అహా! ఇది యొక నిర్దోతుకవిషయీకరణ ముండు క్రమమే!” అని “తిరుమాలిరుంశోలై మలై ” అను నప్తమదళకమున ననునంధించి సంహృష్టులై రి.

(౯) తరువాత “శూన్యవిశుం పణిముకిల్ ” అను నప్తమదళకమున నర్చిరాదిగతి యభివర్ణింపఁబడినది. మొదటి తిరువాయ్మొట్టి మొదలుకొని క్రింది తిరువాయ్మొట్టివఱకును ఆత్మార్థకు ‘పరభక్తి’ కలిగినది. ఈ తిరువాయ్మొట్టిలో ‘పరజ్ఞానావస్థ’ కలిగినది. “ఇక్కడనుండి మానసానుభవముచే సాక్షాత్కరించుట చాలదు, సాక్షాత్తుగ పరమపదమునకే వెళ్ళితీరవలయును.” అని సుదృఢమగు నధ్యవసాయముతోఁ గుతూహలపడుచున్న వీరిని, వీరికంటెను త్వరార్తుఁడగు నర్వేళ్వరుడు మార్గస్థులై న అతివాహికపురుషులుజేయు నత్కార క్రమమును, ప్రవేశింపవలసిన పరమపదవైభవమును, నిత్యసూరు లాదరించు ప్రకారములను, శ్రీదేవి (పెరియపిరాట్టి) యు, శ్రీవై కుంఠనాథుఁడు (పెరియపెరు మాళ్లు) ను ఎదురుగ నేతెంచి యాదరించునరణిని, పరమప్రాపులగు నిత్య సూరులనడుమ తా మానందనిర్భరులై యుండు పరిస్థితిని, సర్వమును సాక్షాత్కరింపజేయఁగ నత్యస్తప్రీతులై దాని నన్యూపదేశముగ నభివర్ణించుచున్నార.

(౧౦) “అన్దమిల్ పేరిమ్మ త్తడియరోడిరున్దమై ” అని నిరతిశయాన్వది నిర్భరులై, ఆ సమూహమున నున్న పరిస్థితి, కేవలము జ్ఞానసాక్షాత్కారరూపమై

బౌద్ధానుభవమునకు యోగ్యముగానందున మిక్కిలి యవసన్నులై, దావానలమున దగులుకొన్న మృగశాబకమువలె పరమార్థజెంది, అతిదీనాతిదీనముగ నార్తనాదముజేయుచు శరణువేడిరి. అంత పరమదయార్థపుడగు సర్వేశ్వరుడగు “వీరి నిట్లు క్షేమము ననుభవించజేసితిమిగదా!” అని వీరికంటెను తాను నిర్విణ్ణుడై దేవేరుల (నాయ్చిమార్ల) తోగూడ, శ్రీగరుడవాహ (పెరియతిరువడి) నారూఢులై, వీరిరవేక్షించినట్లు విచ్చేసి, నేనసాదించి, వీరి ప్రకృతినబంధమును ఛేదించి “అన్నవావతి చూపుద్దాయే” “అవావల్ యి వీడువెల్ల” అని వీరు తామే చెప్పడగినట్లుగ వీరివిరహతాప ముపశమింపజేసి, వీరి కంటె సధికమగు తనతాపముగూడ తీరునట్లు సంక్షేపించెను. ఆ క్రమమును “మునియే నాన్ముకనే” అను దశమదశకమున శ్రీ ‘కురుకూర్’ సగరమున కలంకారభూతులగు ‘శ్రీమచ్చతకోపదివ్యనూరు’ లు తమ పరమపదప్రాప్తిక్రమమును సిఫల చేతనోజ్జీవనార్థము పరమకారుణికులును పరమోదారులునునై యభివర్ణించి, తాము తరించి, సంసారి చేతనుల నందఱిని తరింపజేసిరి.

ఋషిం జాహమహే కృష్ణతృష్ణాతత్వ మిహోదితమ్ ।

సహస్రశాఖాం యోద్రాక్షీత్ ద్రావిడిం బ్రహ్మసంహితామ్ ॥

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం తామ్రపర్ణ్యతరే తతః ।

శ్రీతిన్త్రిణీమూలధామ్నై శతకోపాయ మంగళమ్ ॥

ఆథ్వార్, ఎమ్మెరుమానార్, జీయర్, తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీసూక్తి సుధా సారసంగ్రహము

స మాప్తము.

శ్రీః

అల్వార్ తిరువడికళే శరణమ్
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరువాయ్ మొ

వశుభాభరణం వస్తే జగదాభరణం మునిమ్ |
యశ్శుతేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా||

ఈ దివ్యప్రబంధము భూలోకమందవతరించిన కారణము:—

మునుషాకాలమందు కైలాసగిరిలో పార్వతికి వివాహము తటస్థించినది. అప్పుడావివాహమును జూచుటకై సమస్త దేవతలును ఋషులు నచ్చట వచ్చిరి. ఆసమయమందు దక్షిణదేశము పై కెత్తుకొని ఉత్తరదేశము క్రింద వంగి పోయినది. దానిని జూచి రుద్రుండు దీనికిగారణమేమని విశ్వకర్మను బిలిచి యడుగగా విశ్వకర్మ లేచి బద్ధాంజలి పుటుడై “ఓస్వామీ! అంగుష్ఠ ప్రమాణమైన యాయగ స్త్రమహాముని యిచ్చట వచ్చియున్నారగాన ఈభాగమువంగిపోయినది; వీరుదక్షిణదేశమునకు వెళ్ళినయెడల భూమినమానమగును” అని పరిహాసముగాఁ జెప్పెను. దానికగస్త్యులవారు మిగుల కోపగించి “ఓరి! నన్ను నిష్కారణముగా పరిహాసించితినిగాన నీవంశమందు బుట్టినవారు కర్మభ్రష్టులై యధములై స్వర్గమును దొంగిలించి జీవించువారై యగుదురుగాక” యనిశపించిరి. ఈమాటను విశ్వకర్మ విని “మీ మాహాత్మ్యమును జెప్పిన నన్ను నిష్కారణముగా శపించిరిగాన మీభాష నీచభాషయైపోవుగాక” యని శపించెను. దానికగస్త్యులు కోపించి “లోకములన్నిప్పడే భస్మముగాఁజేసెద” నని హుజ్జారముజేయగా నప్పుడు బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు భయపడి వారివద్దవచ్చి యెంత వరమిచ్చినప్పటికిన్ని వారువినకపోయిరి. ఆసమయమందచ్చట శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు వేంచేయగా వానినిజూచి యగస్త్యులవారు లేచి సాష్టాంగ ప్రణామముజేసి బద్ధాంజలిపుటులై నిలుచుచుండగా, వారినిజూచి సర్వేశ్వరుండు “శ్రీవైకుంఠవాసులైన నిత్యసూరు లిహలోకమందవతరించి వేదాంతార్థ ప్రతిపాదకములైన దివ్యప్రబంధములను ద్రావిడభాష యందురచియించి యీభాషను శిష్టులుపరిగ్రహించి సర్వభాషలలోను శ్రేష్ఠమగునట్లుచేసెద” ననియనుగ్రహించి యంతర్ధానమాయెను. దానిని విని యగస్త్యులు ప్రసన్న చిత్తులై దక్షిణదిక్కుకు వచ్చిచేరిరి. తరువాత విష్వక్సేనులు సర్వేశ్వరుని నియమనముచే నమ్మాళ్వార్లై యవతరించి యీప్రబంధమునుసాదించిరి.

ఆత్మార్తిరువడిక శరణ్
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్ల ప్రభావము

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతార కారణము:—

పాణ్డ్యదేశమందలి తామ్రపర్ణి తీరమందున్న కురుకాపురియందు కారియార్ అనెడు తిరునామముగల యొక పరమ భాగవతులు వేంచేసి యుండిరి. వారొకప్పుడు తమదేవులైన ఉడైయనక్కైయార్ తోఁగూడ తమశ్వశురగృహమైన తిరువణ్ పరిశారమనెడు దివ్యదేశమునకు వేంచేసి యచ్చట కొంతకాలము నివసించి తరువాత కురుకాపురికి వేచేయునప్పుడు తిరుగ్గఱుజుడికివచ్చి నమ్మిని దెణ్ణమ్ సమర్పించి “మాకు సన్తానము కలుగునట్లునుగ్రహింపవలయు” నని ప్రార్థింప నమ్మివిష్వక్సేనులను బిలచి “మీరు వీరికి కమార్తులై యవతరించవలయు” ననియాజ్ఞాపించిరి కారియార్ కురుకాపురికి వచ్చిన తరువాత ఒకసంసారి జీవద్వారా విష్వక్సేనులు ఉడైయనక్కైయార్ గర్భమందు ప్రవేశించిరి.

నమ్మాళ్వార్ల యొక్క తిరువవతారము:—

కొంతకాలము గడచినవెనుక ఉడైయనక్కైయార్ గర్భమందు, కలియుగాది. ౪౪ - వ దినము, ప్రమాదినంవత్సరము, నైశాఖమాసము, శుక్ల చతుర్దశి శుక్రవారము విశాఖానక్షత్రము కటకలగ్నమందు నమ్మాళ్వార్ల వతరించిరి. అప్పుడు కారియార్ గోదానాదులనిచ్చి మహోత్సవము జేసిరి. ప్రాకృత శిశువలె రోదనాది నికారములును స్తన్యపానాదులును లేక దినేదినే వర్ధిల్లుచు బాలనూర్యనివలె వెలుగుచున్న యాత్మార్లను తల్లిదండ్రులుజూచి, వీరు ప్రాకృతులు కారిని నిశ్చయించి పొలినునిష్టపిరాన్ సన్నిధికి దీసికొనిపోయి యచ్చటనుంచుకొని తమబిడ్డయని యాదరముతో గాపాడుచుండిరి. అచ్చట తమకుముందుగానే తమరక్షణమై భగవదాజ్ఞచే నవతరించియున్న తిరువన్దాత్మార్ యొక్క అపరావతారమైన ఉఱిక్కాప్పలియను తిరునామముగల తింత్రణీవృక్షముక్రింద నమ్మాళ్వార్లు ౧౬-సంవత్సరము లన్న పానాదులు లేక భగవద్గుణానుసంధానము జేయుచు నేత్రములను మూసుకొని జ్ఞానముద్రగల వారై వేంచేసియుండిరి.

సమ్యాత్కార్వర్గను మధురకవు లాశ్రయించినది.

ఒకప్పుడు మధురకవియ్యాత్కార్వర్గ దివ్యదేశయాత్రజేయుచు తిరువయోధ్యయందు వేంచేసియున్నప్పు డొకరాత్రి దక్షిణమందొక తేజస్సును జూచి ఏదోగ్రామమందునిప్పుతగిలి మండుచున్నదని దలంచి తిరిగియు ౨-౩-దినము లట్లునేజూచి ఇదిమంటకాదు, దివ్యతేజస్సునలెనున్నది, దీనిని బరిశీలించవలయునని యచ్చటనుంచి బయలుదేరి ప్రతి గ్రామములందును బరిశీలించుచు నాతేజస్సునే జూచుచు తిరునగరివఱకువచ్చి యవతల నాతేజస్సునుజూడగ ఇది యీనగరమందేయుండవలయునని నిశ్చయించి, అచ్చటనున్నవారిని, “ఈనగరమందేమైన విశేషము కలదా” యనియడిగిరి. వారుఆత్కార్వర్గప్రభావమును జెప్పిరి. మధురకవులు ధ్యానయోగమందున్న సమ్యాత్కార్వర్గను నేవించి వీరికి చెప్పులు నేత్రములన్నవో లేవోయని సందేహించి పరీక్షామై యొక్కపెద్ద తాతినైత్తి యాత్కార్వర్గ ముందటపడవేసిరి. ఆగొప్ప ధ్వనినివిని యిదియేమని నేత్రములనుదెఱచి యాత్కార్వర్గచూచిరి. తరువాత్ మధురకవులు వీరికి వాగిం ద్రియమున్నదోలేదో యని సందేహించి “కైత్తత్త్తికవయి, బీల్ శిఱియదుపి అన్దాల్ ఎత్తైత్తిన్దజ్జే కిడక్కుమ్” అనగా - చచ్చినదానికడుపులో చిన్నది పుట్టినయెడల దేనినిభుజించి యెచ్చటనుండును, అని యడిగిరి. సమ్యాత్కార్వర్గ “అత్తైత్తిన్దజ్జేకడక్కుమ్” అనగా - దానిని భుజించి యెచ్చటనే యుండును అని సాదించిరి. మధురకవులు వీరు మహాప్రాజ్ఞులని నిశ్చయించి వారిని యాశ్రయించి యెచ్చటనే కై జ్జుర్యముజేయుచు వేంచేసియుండిరి.

—o—

తిరువాయ్మొక్కిని సాదించుటకుఁ గారణము,

అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీభూ నీళాసమేతుఁడై సమస్తపరిజనపరినారముతోఁగూడ గరుడవాహనారూఢుఁడైవచ్చి యాత్కార్వర్గకు సేవసాదించగా నాశ్రియఃపతిని నేవించి వాని యొక్క దివ్యాత్మస్వరూప దివ్యమజ్గళవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాది సమస్తవైభవములనున్న చక్కగా ననుభవించి యాయనుభవము లోపల నణగక శ్రీసూక్తిరూపమై బయలుదేరగా సప్పుడు మొదట ఋగ్వేదసారమైన ౧౦౦ పాశురములుగల తిరువిరుత్తమునున్న, యజుర్వేదసారమైన ౭-పాశురములుగల తిరువాళిరియమునున్న, అధర్వణ సారమైన ౮౭-పాశురములుగల పెరియతిరువందాదినిన్ని ప్రసాదించి, తరు

వాత సామవేదసార్థమైన ౧౧౦౨-పాశురములుగల తిరువాయ్మొళియనెడు ఈచరమ ప్రబంధమును ప్రసాదించి సకలచేతనోజ్జ్వలనార్థమై వానిని మధుర కవులద్వారా లోకమందు వ్యాపింపజేసిరి. ఈప్రబంధమందు స్వస్వరూప పరస్వరూపోపాయ స్వరూపవిరోధి స్వరూపఫల స్వరూపములనెడి యర్థపంచకములనున్న నిఖిల వేదవేదాంతసార్థమైన ద్వయ మంత్రార్థమునున్న ప్రతిపాదించిరి. ఆసమయమందు వీరిమాహాత్మ్యమునువిని శ్రీవై కుణవాసులైన నిత్యసూరులును శ్వేతద్వీపవాసులును బ్రహ్మాదులునువచ్చి వారి మాహాత్మ్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడి వారివారి స్థానమునుజేరిరి. ౧౦౮, దివ్యదేశములలో ౩౨-దివ్యదేశములందున్న పెరుమాళ్ళు ఆత్థోర్ల శ్రీసూక్తికి పాత్రులమైప్రసిద్ధినిబొందెదమని నిశ్చయించుకొని యాత్థోర్లు వేంచేసియున్న తిరుప్పలియాత్థోర్ వద్దవచ్చి సేవసాదించి వారిచే మంగళాశాసనము జేయబడిన వారై కృతార్థులై వారివారి దివ్యదేశమునకు వేంచేసిరి. ఆత్థోర్లు, ఈవిధంబున యతిమానుషవై భవముగలవారై చేతనలనుజ్ఞింపజేయుచు ౩౫-సంవత్సరములు ఈలీలావిభూత్యందు వేంచేసియుండి యాచంద్రార్కస్థాయిగా తమ యశస్సునున్న తిరువాయ్మొళినిన్ని యిహలోకమందుంచి తరువాత శ్రీవై కుణమునకు వేంచేసిరి.

తరువాత వీరి కస్తరజ్జ శిష్యులైన మధురకవులు వీరివిషయమై “కణ్ణి సుణ్ణిణిఱుత్తామ్బు” అనెడి దివ్యప్రబంధమును సాదించి యాత్థోర్లను అర్చి రూపముగా ప్రతిష్ఠజేసి నిత్యోత్సవాదులను జరిపించుకొని వేంచేసియుండిరి.

వీరికి తిరునామములు—సమ్మాత్థోర్లు (మనయాత్థోర్లని పెరుమాళ్ళ యభిమానమునకు విషయభూతులు) వకుళాభణర్ (పొలిన్దనిన్దపిరాన్ సాదించిన బొగడమాలను అలక్కొరముగా ధరించినవారు) శడకోపర్ (శతవాయువును నిరసించినవారు) పరాఙ్ముళర్ (ఆఙ్ముళమువలె ప్రతివాదుల మదమును బోగొట్టువారు), మాఱన్ (కుదృష్టులను జయించువారు) అని. వీరుయోగాభ్యాసమందు వేంచేసియున్నప్పుడు భగవన్నియమనముచే వివ్వక్సేనులువేంచేసి వీరికి పంచసంస్కారములనుజేసి మంత్రార్థములను సాదించిరి. వీరుమంగళాశాసనము జేసిన దివ్యదేశములు — (౧) తిరుమాలిరుళ్ళోలై (౨) తిరుమలై, (౩) చోళసింహపురము, (౪) ఆత్థోర్ తిరునగరి, (తిరుక్కు.

రుకూర్), (౫) తిరుక్కులుజుడి, (౬) వానమామలై (౭) తిరుక్కుడనై, (కుంభకోణము), (౮) తిరువల్లవాళ్, (౯) తిరువణ్ వణ్ణూర్, (౧౦) తిరు విణ్గూర్, (౧౧) తొలై విల్లిమజ్జలమ్, (మజ్జళపురమ్), (౧౨) తిరుక్కోళూర్ (౧౩) శ్రీరజమ్, (౧౪) తిరుప్పేరై, (౧౫) తిరువాఱన్దొలై, (౧౬) తిరు క్కుళనై (పెరుజ్జుళమ్), (౧౭) తిరువణ్ పరిళారమ్, (౧౮) తిరుచ్చెజ్జునూర్, (౧౯) తిరుక్కుడిత్తానమ్, (౨౦) తిరుప్పులియూర్, (౨౧) తిరుప్పళిజ్జుడి, (౨౨) వరగుణము, (౨౩) శ్రీవైఙ్ఞమ్, (౨౪) తిరుక్కాట్కరై, (౨౫) తిరుమూఱ్ఱిక్కళమ్, (౨౬) తిరునావాయ్, (౨౭) తిరుక్కణ్ణపురమ్, (౨౮) తిరు మోగూర్, (౨౯) తిరువనన్దపురమ్, (౩౦) తిరువాట్టాఱు, (౩౧) తిరు ప్పేర్నగర్, (౩౨) అప్పక్కుడత్తాళ్ ఈ ౩౨.లో, పాణ్డ్యదేశమందు (౧౨) కేరళదేశమందు (౧౩), చోళదేశమందు (౫), తుణ్డీరమందు (౧) ఉత్తరదేశ మందు (౧).

వీరి తిరునక్షత్ర తనియన్

వృషభే తు విశాఖాయాం కురుకాపురికారిజమ్ ।
పాణ్డ్యదేశే కలేరాదా శతారిం పైన్యసం భజే ॥
శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేఽహని కతా వర్షే ప్రమాథ్యాహ్వయే
మాసే మాధవనామ్ని భార్గవదినే ఋషే విశాఖాభిధే ।
లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియతే శ్రీమత్కుశీరేఽపి చ
క్షీత్యాం ప్రాదురభూత్పరాఙ్ముళకవిర్భాగ్యోదయేఽస్మాదృశామ్ ॥

తనియన్

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తద్భియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

పాశ్చాత్యురూపము

ఆనతిరువిరుత్తమ్నూఱుమరుళినాన్ వాఙ్మయే
 ఆశిరియమేఘపాటళి తపిరాన్ వాఙ్మయే
 ఈసమిలన్దాదియెణ్ణ త్రేఙ్గిన్దాన్ వాఙ్మయే
 ఇలగుతిరువాయ్ మొఱ్ఱియా మురత్తిరునూన్ శ్రీరణ్ణరైత్తాన్ వాఙ్మయే
 వానణియుమ్మామాడక్కురుగై మన్నన్ వాఙ్మయే
 వై గాశివిళాక త్తిల్ వద్దదిత్తాన్ వాఙ్మయే
 శేనై యర్కోనవతారమ్ శెయ్దవళళన్ వాఙ్మయే
 తిరుక్కురుగై చ్చుడకోపన్ తిరువడికల్ వాఙ్మయే.

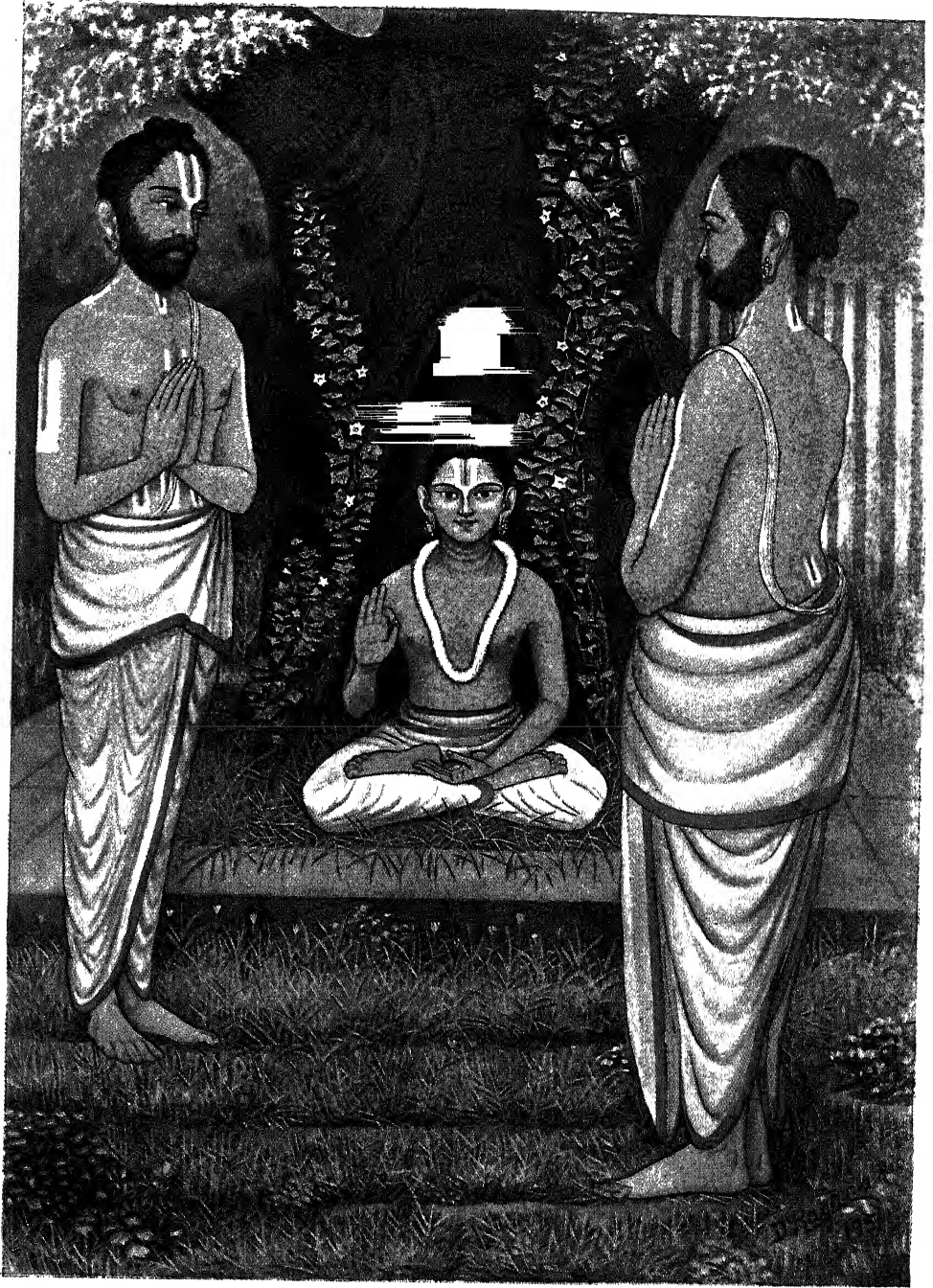
మేదినియిల్ వై గాశివిళాగత్తోన్ వాఙ్మయే
 వేదత్తై చ్చెన్దమిత్తాల్ విరిత్తురైత్తాన్ వాఙ్మయే
 ఆదిగురువాయ్ ముప్పినియిలవతరిత్తాన్ వాఙ్మయే
 అనవరతమ్ శేనై యర్కోనడిత్తోఱ్ఱున్ వాఙ్మయే
 నాడనుక్కునాలాయిరమురైత్తాన్ వాఙ్మయే
 సన్మదురకవివణ్ణుమ్నావీఱన్ వాఙ్మయే
 మాదవన్ పొత్పాదుకై యాయ్ వళన్ దరుళిన్ వాఙ్మయే
 మగిత్త మాఱన్ శడకోపన్ వై యగ త్తిల్ వాఙ్మయే

సమ్మత్వార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

సమ్మత్వార్ వై భవము

సంపూర్ణము.

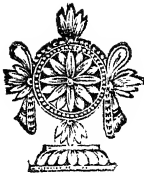

శ్రీనగర్యాం మహాపుర్యాం
 తామ్రపద్మస్తరే తటే ।
 శ్రీతిన్ద్రిణీమూలధాన్వే
 శతకోపాయ మంగళం ॥

ఆత్మార్ తిరువడిక శేరణమ్

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

త ని యన్ .

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।

యతీంద్రిప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్ ॥

అ॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రమ్ - శ్రీనివాసుని యపరావతారమైన తిరుమలైయాత్మార్ల యొక్క-కృపకువిషయమైనవారును, ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ - జ్ఞానభక్తిమొదలగు గుణములకు సముద్రమైనవారును, యతీంద్రిప్రవణమ్ - ఉద్దేయవర్ణయందు మిక్కిలి ప్రావణ్యముగలవారగుటచే యతీంద్రిప్రవణులని తిరునామముగలవారునైన, రమ్యజామాతరం మునిమ్ - మణివాళమామునులను, వందే - నేవించుచున్నాను.

తా॥ తమకాచార్యులైన తిరువాయ్మొప్పిళ్ళ గారికి పూర్ణకృపాపాత్రులై, జ్ఞానభక్తివైరాగ్యాదినమస్తకల్యాణగుణాకరులైన యతీంద్రిప్రవణులని తిరునామముగల మణివాళమామునులను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్ ।

అస్మదాచార్యపర్యనాం వందేగురుపరమ్పరామ్ ॥

అ॥ లక్ష్మీనాథసమారమ్భమ్ - శ్రీయఃపతిని మొదలుగాగలదై, నాథయామునమధ్యమామ్ - నాథమునులనున్న ఆభవందార్లనున్న మధ్యమందుగలదై, అస్మదాచార్యపర్యనామ్ - మనయాచార్యులసంతమందుగలదై, గురుపరమ్పరామ్ - గురుపరమ్పరను, వందే - నేవించుచున్నాను.

తా॥ ద్వయమనెడు మహామత్తమును మొదటప్రవర్తింపజేసిన ప్రథమాచార్యుడై మనకు పరమోపకారకుడైన శ్రీయఃపతి మొదలుప్రవర్తించినదై, ఉత్తరకాచార్యులైన నాథయామునయతి పరులనుమధ్యమందుగలదై, మనయాచార్యులవలనను గురుపరమ్పరను నేనాశ్రయించుచున్నానని.

యో నిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ

వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే ।

అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః

రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

అ॥ యః - ఏఉద్దేయవర్లు, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతః - స్వర్ణమువలెస్పృహణీయమైన శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదపద్మములయందు వ్యామో

హముచేత, తదితరాణి - అంతకంటె వేలువిషయములను, తృణాయ - గడ్డివలెతుచ్చములై, మేనే - తలంచిరో, అస్పద్ధురో - మనకాచార్యులై, భగవతః - జ్ఞానపూర్తిగలవారై, దయై కసిన్లో - (ఆశ్రితులవిషయమందు) కృపాసముద్రమైన (కృపాపూర్ణులైన), అన్యరామానుజస్య - ఇట్టివైభవముగల ఉడైయవర్ణయొక్క, చరణౌ - తిరువడికళ్ళను, శరణమ్ - ఉపాయముగా, ప్రపద్య - పొందుచున్నాను.

తా॥ అసారములైన దేవతాస్తర విషయాస్తరములను వదలి నిరతిశయభోగ్యమైన శ్రీయః పతియొక్క శ్రీపాదముల ననవరతమధ్యానించుచున్న పరమదయాళువైన మహాప్రభావముగల ఉడైయవర్ణయొక్క తిరువడికళ్ళనే నేనుసకల పురుషార్థములకు నుపాయముగా నాశ్రయించితిని.

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః

సర్వంయదేవ నియమేన మదన్వయానామ్ ।

ఆద్యస్య నః కులపతేర్యకుళాభిరామం

శ్రీమత్తదస్థ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా ॥

అ॥ మాతా - తల్లివలెప్రియమునిచ్చునట్టిదియు, పితా - తండ్రివలెహితమునిచ్చునట్టిదియు, యువతయః - స్త్రీలవలెయానందజనకమును, తనయాః - పుత్రులవలెరక్షకమును, విభూతిః - విశ్వర్యమవలెవైభవజనకమును, సర్వమ్ - తక్కిన పురుషార్థములన్నియు, నియమేన - సర్వకాలములయందును, మదన్వయానామ్ - మనకులమందు బుట్టినవారికి, యదేవ - ఏనమ్మాత్మార్థయొక్క శ్రీపాదమైయున్నదో, నః - మనకు, ఆద్యస్య - మొదటినుంచి పరంపరగావచ్చుచున్న, కుల పతేః - కులగురువైనసమ్మాత్మార్థయొక్క, పకుళాభిరామమ్ - బొగడపుష్పములచేతోభిల్లుచున్న, శ్రీపత్ - అతిసుందరమై, తత్ - అట్టినిరతిశయభోగ్యమైన, అస్థ్రియుగళమ్ - శ్రీపాదద్వంద్వమును, మూర్ధ్నా - శిరస్సుచేత, ప్రణమామి - నేవించుచున్నాను.

తా॥ వనకును మనసంబంధులకును సకలవిధసుఖములనిచ్చుచున్న సమ్మాత్మార్థయొక్క పరమప్రాప్యమైన తిరువడిని నేనాశ్రయించుచున్నానని.

భూతం సరశ్చమహదాహ్వయభట్టనాథ

శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్ ।

భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్

శ్రీమత్సరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

అ॥ భూతమ్ - పూదత్తాత్మార్థులనున్న, సరశ్చ - పాయ్గైయాత్మార్థులనున్న మహదాహ్వయ భట్టనాథశ్రీభక్తిసార కులశేఖరయోగివాహాన్ శేయాత్మార్థుల పెరియాత్మార్థుల తిరుమట్రిశైయాత్మార్థుల కులశేఖరాత్మార్థుల తిరుప్పావ్వాత్మార్థుల (వీరినిన్ని), భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్, తొణ్డరడిప్పిడియాత్మార్థుల తిరుమణ్డెయాత్మార్థుల పూజ్యులైన ఉడైయవర్ణ (వీరినిన్ని), శ్రీమత్సరాంకుశమునిమ్ - కైక్కర్యక్రిగలసమ్మాత్మార్థులనున్న, నిత్యమ్ - ప్రతిదినమును, ప్రణతః - నమస్కరించినవాడనై, అస్మి - అగుచున్నాను.

తా॥ పాయ్గైయాత్ పూనత్తాత్ శేయాత్ తిరుమట్రిశైప్పిరాన్ కులశేఖరప్పెరుమాళ్ పట్టర్పిరాన్ తొణ్డరడిప్పిడి తిరుప్పావ్వాన్ కలియన్ ఉడైయవర్ణ వీరిని తమకవయవములు గాగల సమ్మాత్మార్థ నాశ్రయించుచున్నానని.

శ్రీ:

ఆహ్వాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

తిరువాయ్ మొళి తనియన్

—శ్లోక—

నాథమునులు సాదించినది.

భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం

సర్వార్థదం శ్రీశతకోపవాఙ్మయమ్ ।

సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమం

సమామృతం ద్రావిడవేదసాగరమ్ ॥

అ॥ భక్తామృతమ్-భక్తులైన శ్రీవైష్ణవులకు (దేవతలకు), అమృతమువలె భోగ్యమైనదియు (అమృతమునిచ్చునట్టిదియు), విశ్వజనానుమోదనమ్-సమస్తజనులకును (శ్రవణము చేత) (దర్శనము చేతను) అనన్తజనక మైనదియు, సర్వార్థదమ్-సకలపురుషార్థములను (రక్షాదులను) ఇచ్చునట్టిదియు, సహస్రశాఖోపనిషత్సమాగమమ్ - వెయ్యికాఖిలుగలసామవేదముయొక్కసారమైన ఛాన్దోగ్యోపనిషద్గ్రంథమును ప్రతిపాదించునట్టిదియు (అనేకశాఖలుగలచంద్రవృక్షాదులయొక్క ఆగమమును తన సమీపమందుగలదియు)వైన, శ్రీశతకోపవాఙ్మయమ్ - సమాహ్వాన్యయొక్క శ్రీనూక్తిరూపమై, ద్రావిడవేదసాగరమ్-ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళియనెడి సముద్రమును, అహమ్ - నేను, సమామి - సమస్కరించుచున్నాను.

తా॥ భక్తులకు సకలాభీష్టప్రదమై స్వయంభోగ్యమై, వినునప్పుడానన్తజనకమై సామవేదసారార్థప్రతిపాదకమైన తిరువాయ్మొళిని నేను సమస్కరించుచున్నానని.

ఈశ్వరమునులు సాదించినది.

తిరువఘ్నాదినాడెనుమ్ తెన్ కురుగూరెనుమ్*

మరువినియవన్ పొరున లెనుమ్*—అరుమత్తైగ

శన్దాదిశెయ్దానడియిణైయే యెప్పొడుదుమ్*

శినియాయ్ నెణ్డై తెలిన్దు ॥

అ॥ తిరువఘ్నాదినాడెనుమ్ - తిరువఘ్నాదియనెడు దేశమనియు, తెన్ కురుగూరెనుమ్ - స్పృహణీయమైన తిరునగరియనియు, మరువణియ - ఆశపడునట్లుభోగ్యమై, వన్ - నుండరమైన, పొరునలెనుమ్ - తామ్రవర్ణియనియు, (అనుసంధించి), అరుమత్తైగ - దుర్లభమైన వేదార్థములను, అన్దాదిశెయ్దాన్-అన్దాదిగా సాదించిన సమాహ్వాన్యయొక్క, అడియిణైయే-శ్రీసాదవ్యవృత్తులనే, ఎప్పొడుదుమ్ - సర్వకాలమును, నెణ్డై - ఓమనసా ! తెలిన్దు-నిర్మలమైయుండి, శినియాయ్ - ధ్యానించుము.

తా॥ ఓమననా! తిరువాయ్మొళిని సాదించిన నమ్మాళ్వార్లయొక్క తిరువడికళ్ళనున్న వారితో సంబంధించిన దేశగ్రామనదులనున్న సుసంధించుమాయని.

శోటైనమ్బులు సాదించినది.

మనత్తాలుమ్ వాయాలుమ్ వణ్ కురుగూర్ పేణుమ్*

ఇనత్తారై యల్లాదిత్తైజ్జోన్*—తనత్తాలుమ్

ఏదుమ్కుత్తై విలేనైన్ శడగోపన్*

పాదజల్ యాముడై యవన్ యు॥

అ॥ మనత్తాలుమ్ - మనస్సుచేతను, వాయాలుమ్ - వాక్కుచేతను, వణ్ కురుగూర్ - సుందరమైనతిరునగరిని, పేణుమ్ - ఆశించుచున్న (స్తోత్రముజేయుచున్న) శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ఇనత్తారై యల్లాదు - సమాహమందున్న వారినితప్ప, ఇత్తైజ్జోన్ - ఆశ్రయించను. తనత్తాలుమ్ - సంపత్తుచేతను, ఏదుమ్కుత్తై విలేనైన్ - ఏవిధమైన కొఱతయుగలవాడనుకాను. ఎన్దై - నాస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, పాదజల్ - తిరువడికళ్ళు, యాముడైయ - చూచుకొను, పన్ యు - ఆశ్రయము,

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తోత్రముజేయనివారిని నేను స్తోత్రము జేయను. నమ్మాళ్వార్లు తిరువడికళ్ళ నాశ్రయించిన మనకేవిధకొఱతయు లేదని.

అనన్దాళ్వారు సాదించినది.

ఏయ్న్ద పెరుక్కీర్తి యిరామానుశమునిదన్*

వాయ్న్దమలర్ ప్పాదమ్ వణ్ణుగిన్దేన్*—ఆయ్న్ద పెరుమ్

శీరార్ శడగోపన్ శెన్దమిన్ వేదమ్ తరిక్కుమ్*

పేరాదపుళ్ళమ్ పెఱు॥

అ॥ ఆయ్న్ద - దోషరహితమైన, పెరుమ్కీర్ - గొప్పకల్యాణగుణములచే, ఆర్ - పూర్ణులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన, తమిన్ - ద్రావిడరూపమై, శెమ్ - సుందరమైన (సులభమైన), వేదమ్ - తిరువాయ్మొళియ నెడువేదమును, తరిక్కుమ్ - ధరించుటకొఱకు, పేరాద - చాంచల్యములేని, ఉళ్ళమ్ - మనస్సును, పెఱు - లభించుటకై, ఏయ్న్ద - అనురూపమైన, పెరుమ్కీర్తి - గొప్పకీర్తిగల, ఇరామానుశమునిదన్ - ఉడయవర్ణయొక్క, వాయ్న్ద - చేరియున్న, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, వణ్ణుగిన్దేన్ - ఆశ్రయించుచున్నాను.

తా॥ హేయప్రత్యనీకనకల కల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ద్రావిడవేదమైన తిరువాయ్మొళి నాహృదయమందు స్థిరముగానుండునట్లు, వారికత్యస్తపరతన్త్రులై జగత్సృష్ట్యాతవైభవముగల ఉడైయవర్ణయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించినది.

భట్టరు సాదించినది.

వాణ్ తిగఱ్ఱుమ్ శోలై మదిళరజ్గర్ వణ్ పుగఱ్ఱుమ్ పేల్*
ఆన్తమిఱ్ఱుమ్ మత్తై గళాయిరముమ్*—ఈన్త
ముదల్ తాయ్ శడగోపన్ మొయ్ మ్బాల్ వళర్ త్త*
ఇదత్తాయ్ రామానుశన్ ||

అ॥ వాన్ - ఆకాశమందు, తిగఱ్ఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోలై - తోపులనున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్న గల, అరజ్గర్ - శ్రీరజ్జమందు బవ్యభించినరజ్జనాథునియొక్క. వణ్ పుగఱ్ఱుమ్ పేల్ - సుందర మైనకల్యాణగుణములమీద, ఆన్త వ్యాపించియున్న, తమిఱ్ఱుమ్ మత్తైగళ-ద్రావిడవేదములైన, ఆయిరముమ్ - వెయ్యిపాశురములనున్న, ఈన్త - కన్నిన, ముదల్ తాయ్ - మొదటితల్లి, శడగోపన్ - సమృద్ధులైన, మొయ్ మ్బాల్ - (తమ) సామర్థ్యముచేత, వళర్ త్త - వృద్ధిజేసిన, ఇదత్తాయ్ - హితమైనతల్లి, ఇరామానుశన్ - ఉడయవర్లు.

తా॥ తిరువాయ్ మొట్టిని ప్రసాదించినవారు సమృద్ధులైన, దానిని లోకమందు వ్యాప్తించు జేసివృద్ధిజేసినవారు ఉడయవర్లని.

మిక్కవిత్తై నిలై యుమ్ మెయ్యాముయిర్ నిలై యుమ్*
తక్కనెఱియుమ్ తడై యాగి—త్తోక్కియలుమ్*
ఊఱ్ఱ్ఱిన్దై యుమ్ వాఱ్ఱ్ఱిన్దై యుమ్ ఓదుమ్ కురుగై యర్కోన్*
యాఱ్ఱ్ఱిన్దై వేదత్తియల్||

అ॥ మిక్క - గొప్పదైన, ఇత్తై - సర్వేశ్వరునియొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పరత్వమునున్న), మెయ్యామ్ - నాశములేని (నిత్యమైన), ఉయిర్-జీవులయొక్క, నిలై యుమ్ - స్థితినిన్ని (పారతస్యమునున్న), తక్క అనురూపమైన, నెఱియుమ్ - ఉపాయమునున్న (శ్రీమన్నారాయణచరణమునున్న), తడై యాగి - బ్రతిబద్ధకమై, తొక్కు - చేరి, ఇయలుమ్ - వర్తించుచున్న, ఊఱ్ఱ్ఱి-అనాదియైన, వినై యుమ్-(అవిద్యాది) కర్మలనున్న, వాఱ్ఱ్ఱి వినై యుమ్ - పరమపురుషార్థమైన బ్రహ్మనస్థమునున్న, కురుగై యర్ - కురుకాపురియందున్న వారికి, కోన్ - స్వామియైన సమృద్ధులైన సాదించినదై, యాఱ్ఱ్ఱిన్ - పీయొక్క, ఇత్తై - గానమువంటి గానముగల, వేదత్తు - సామవేదముయొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల (సామవేదార్థప్రదిపాదకమైన) తిరువాయ్ మొట్టి, ఓదుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్నది.

తా॥ ఈ తిరువాయ్ మొట్టిప్రబద్ధమందు, స్వస్వరూపపరస్వరూపావాయస్వరూపవిరోధి స్వరూపఫలస్వరూపముల నెడియర్థపచ్చకము ప్రతిపాదించబడుచున్నదని.

తనియన్ సంపూర్ణము.

పత్తుళ్ళియః ప్రసాదేన ప్రాప్తసార్వజ్ఞ్యసంపదమ్ ।
ప్రపన్నజనకూటాంఠం ప్రపద్యే శ్రీపరాబ్దుశమ్ ॥

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్గిహము

—ॐ—

అఖిలజగద్గతానుశాసనమైన వేదమందును, తదుపబృంహణములైన స్మృతీతిహాసపురాణములందును ప్రసిద్ధమై, శ్రీయఃపతియొక్క సర్వస్వమై, చేతనలకాపద్ధనమై, ఉపాయోపాయములను ప్రతిపాదించుటచే “ద్వయమ్” అని తిరునామముగలదైన వాక్యద్వయమందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన పది ౧౦. అర్థములును, అపౌరుషేయోపనిషత్తైన తిరువాయ్ మొళి-పది ౧౦ పత్తులచేఁ బ్రతిపాదించఁబడుచున్నవని పూర్వాచార్యులు నిర్వహింతురు—అడల్లనగా—౧ - వ, పత్తులో, “మలర్కగళ్ విరుమ్మమ్ నమరుమ్ పెఱుడిగళ్” “మలరాళ్ మైన్దన్” “తిరుమామగళార్ తని క్కేళ్ళన్” “తిరువిన్ మణాళ్ళన్” “పూమకళార్ తని క్కేళ్ళన్” మైన్దనైమలరాళ్ మణ వాళ్ళనై” ఇత్యాదివాక్యములచే శ్రీయఃపతిత్వమును, ౨ - వ, పత్తులో, “ఎమ్మెరుమాన్నా రణఱు” “ఎమ్మిరానెమ్మన్ నారాయణనాళే” “నారణన్ ముమ్మనైమ్మలగుమ్మనాదన్” ఇత్యాది వాక్యములచే నారాయణత్వమును, ౩ - వ, పత్తులో, “నామ్మలరామశీతామరై” “అజ్జదిరడియన్” “అవన్ పాదపజ్జయమ్” “తేర్ కడవియ పెరుమాన్ కనైకమ్మల్” “మూవుల గుమ్మతోమ్మ దేత్తుమ్ శీరడి” ఇత్యాదివాక్యములచే సర్వలోకశరణ్యమైన చరణారవిందమును, ౪-వ, పత్తులో, “వల్విన్ నెత్తీర్ కుమ్మకణ్ణన్” “తోల్ విన్దై తీర” “వెయ్యనోయ్ గళ్ ముమ్మదుమ్ వియన్ ఖాలత్తువీయ” “వేట్టైయెల్లామ్ విడుత్తు కూట్టరియ తిరువడిక్కళ్ మాట్టినై” ఇత్యాదివాక్యములచే అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్టప్రాప్తి లక్షణమైన ప్రాపకత్వమును, ౫ - వ, పత్తులో, “తమియేను క్కరుళాయ్” “ఆరెనమ్మ నిన్నాదమే శరణాగ త్తన్దొమ్మిన్దాయ్” “ఉన్నాల్లల్” “నమ్మెరు మానడి మేల్ శేమణ్ణళ్” “నాడొఱు మేగళి న్దైయనాయ్” ఇత్యాదివాక్యములచే ప్రార్థనా గర్భవి స్రమ్భమును, ౬ - వ, పత్తులో, “అడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కు” “ఒళిన్దవోళ్ మలరాళ్ కొమ్మనన్” “ఎన్ తిరుమార్వఱు” “కొల త్తిరుమామగళోడు” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్య సంబంధమును, ౭-వ, పత్తులో, “కన్న లేయముదే” “కొడియేన్ పరుగిన్నముదే” “ఇవ్వేమ్మలన్దై యిన్దమ్మయక్క” ఇత్యాదివాక్యములచే నిరతిశయ భోగ్యత్వమును, ౮-వ, పత్తులో, “పెరియ వమ్మాన్” “విణ్ణవర్ కోసే” “మూవులగాళి” “మూవులగుమ్మనాదన్” ఇత్యాదివాక్యములచే స్వామిత్వమును, ౯ - వ, పత్తులో, “నిన్ తిరువరుళుమ్ పజ్జయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్ కొణ్డనిన్ కోయిల్ శీయత్తు” “నిన్ తీర్ త్తవడి మైక్కుల్ గ్రేవల్ శెయ్దు” “ఉఱుపదిదువెన్దునక్కాట్టుట్టు” “అట్కొళ్ళానొత్తు” “మీళావడి మైప్పణి శెయ్యు ప్పగు న్దేన్” ఇత్యాదివాక్యములచే నిత్యకై జ్ఞా ర్యమును, ౧౦ - వ, పత్తులో, “తుయర్ కడుమ్ కడిదు” “కడుమిడరాయవెల్లామ్” “ఎమ్మ మై యుమేదమ్ శారా” “ఇప్పిఱుప్పఱుమ్” “అన్దితోమ్మమ్మోల్” “అవావల్ మ్మి పిడుపెల్ మ్మ” ఇత్యాదివాక్యములచే కై జ్ఞాన ప్రతిబద్ధక నిశ్చేష నిబర్హణమును ప్రతిపాదించఁబడినవి.

ఈపదియర్థములును శ్రీవైష్ణవులకు నిత్యానుసంధేయములై యుండును.

తిరువాయ్ మొళి సారసజ్గిహము

సమూర్ణము.

—ॐ—

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆహ్లాదాత్తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

తిరు వాయ్ మొత్తి

ప్రతి పద తీ కా తా త్ప ర్య స హి త ము.

॥ శ్రీ ॥

౧-వ పత్తు, ౧-వ తిరునాయ్మొత్తి.

✽✽ ఉయర్వొట వుయర్ నలముడై యవన్ యవనన్ ✽

మయర్వొట మదినలమరుళినన్ యవనన్ ✽

అయర్వొటుమమరర్ గళదిపతి యవనన్ ✽

తుయరలుశుడరడి తొమ్మదెన్మననే.

అర్థము—ఉయర్వొట *శ్రమము, అట - లేకుండునట్లు. ఉయర్ - సహోత్కృష్టమైన, నలమ్ - ఆనందము, ఉడైయన్ - కలవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, మయర్వొట - అజ్ఞానము, అట - పోవునట్లు, మదినలమ్ - భక్తిరూపజ్ఞానమును, అరుళినన్ - కృప జేసినవాడు, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడును, అయర్వొట - మరుపు, అటుమ్ - లేని, అమరర్ గళ - నిత్యమూరులకు అదిపతి - స్వామి, యవన్ - ఎవడో? అవన్ - అట్టివాడునైన నర్వేళ్వరునియొక్క, తుయర్ - (ఆశ్రితుల)దుఃఖమును, అటు-పోగొట్టెడి, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, అడి - శ్రీపాదమును, ఎన్మనసా - నామనసా! తొమ్మదు-ఆశ్రయించి, ఎమ్మ - ఉజ్జీవించుమా.

తాత్పర్యము.—తపస్సు మొదలుగాఁగలశ్రమలేకయే స్వతస్సిద్ధమై తనతో సాటిలేని మితిమించిన ఆనందముగలవాఁడును, నాయొక్క అజ్ఞానాన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానములు నశించునట్లు తనయందుఁబ్రీతిరూపమైనభక్తిని నాకు నిర్దేశింపఁగలవాఁడనిపవాడును, మరుపులేక నిత్యసిద్ధమైయుండునట్టి పరమాత్మజ్ఞానముగల నిత్యమూరులకు స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క భక్త దుఃఖములను బోగొట్టెడి తేజోరూపములైన శ్రీపాదములను ఓనామనసా! ఆశ్రయించి ఉజ్జీవిం దుమా యని.—ఈపాట్లు చే ఆహ్లాదాత్తిరువడిగళే శరణమ్ గుణ విభూత్యాదులననుభవించిరి.

(అర్థాంతరము)* ఇతరాతిశయము.

మననగమలమఱ ములర్మొళై యెఱ్ఱుదరుమ్*
 మననుణర్వళవిలక్ పొటియుణర్వవై యిలక్*
 ఇననుణర్ ముఱ్ఱునల మెదిర్ నిగర్త్ కఱ్ఱివినుమ్*
 ఇననిల నెననుయిర్ మిగునరై యిలనే.

అ॥ మననగమ్ - మనస్సనందలి, మలమ్ - రాగద్యేషాదిదోషములు, అఱ - పోఁగా పోఁగా, మలర్ - వికసించి. మిలై - పైవైన. ఎఱ్ఱుతరుమ్ - వృద్ధిపొందెడి. మననుణర్వ - మానసజ్ఞానముచేత, అళవిలక్ - పరిచ్ఛేదింపటకసాధ్యుఁడును, పొటి - చక్షురాదిబాహ్యేంద్రియజన్యంబైన, ఉణర్వ - జ్ఞానముచే, (తెలిసికొనఁదగిన) అవై - అట్టి బాకృతపదార్థమువలె, ఇలక్ - కానివాఁడును, ఎదిర్ - భవిష్యత్కాలమందును, నిగర్త్ - వర్తమానకాలమునందును, కఱ్ఱివినుమ్ - భూతకాలమందును, ఇననిలక్ - తనతోసాటిలేనివాఁడును, మిగునరై యిలక్ - తనకధికుండులేనివాఁడును, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణంబైన, ఉణర్ - జ్ఞానస్వరూపుండును, నలమ్ - ఆనందస్వరూపుండునైన, ఇనక్ - ఇట్టిసర్వేశ్వరుఁడు, ఎననుయిర్ - నాకుప్రాణభూతుఁడు.

తా॥ విషయాసక్తిచే గలిగిన మనస్సనందలి రాగద్యేషాదులు యోగాభ్యాసముచే నశించినచోఁ గ్రమముగా వికసించి నిర్మలమై వృద్ధిపొందెడి జ్ఞానముచే తెలిసికొనఁదగిన జీవుఁడు పండివాఁడుకానివాఁడును, పాపాశాదులవలె చక్షురాదింద్రియములకగోచరండును, భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములందును తనకునమానుండును అధికుండునులేనివాఁడును, పరిపూర్ణజ్ఞానానందస్వరూపుండునైన అట్టిసర్వేశ్వరుఁడే నాకంతరాత్మయని - ఈపాట్టుచే వెనుక ఆనుసంధించిన గుణాదులకాశ్రయమైన భగవత్స్వరూపముననుభవించిరి.

ఇలనదు వుడై యనిదెన నిన్నె వరియవక్*
 నిలనిడై విశుమ్మిడై యురువిన సరువినక్*
 పులనొడు పులనల నొళివిలక్ పరన్ద*
 అన్నలనుడై యెరువనై నణుగినమ్ నామే.

అ॥ అదు - ఆదూర్ణస్థపదార్థము, ఇలక్ - కలవాఁడుగాఁడు. ఇదు - ఈసన్నిహితపదార్థము, ఉడైయవక్ - కలవాఁడు, ఎన - అని, నిన్నెవరియవక్ - తలంచుటకశక్యుఁడును, నిలనిడై - భూమియందును, విశుమ్మిడై - ఆకాశమందును, (ఉన్న), ఉరువినక్ - స్థూలవస్తువుగలవాఁడును, అరువినక్ - సూక్ష్మవస్తువుగలవాఁడును, పులక్ - ప్రత్యక్షవస్తువులయందు, ఒడు - ప్రవేశించియున్నవాఁడును, పులనలక్ - ఆప్రత్యక్షవస్తువులందలి దోషములేనివాఁడు, ఒళివిలక్ - ఒకపదార్థమున్నవిడువకుండునట్టు, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాఁడును, అన్నలనుడై - ఆకల్యాణగుణములుగలవాఁడునైన, ఒరువనై - అద్వితీయుడైన సర్వేశ్వరుని, నామ్ - మనము, నణుగినమ్ - పొందితిమి,

తా॥ ఒకవస్తువునుద్దేశించి ఈవస్తువు గలవాఁడుగాఁడనియున్నను, మరియొకవస్తువుగలవాఁడన్నచోఁడదితరవస్తువులుగలవాఁడుగాఁడని తోచుటచేతనున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సర్వై

శ్వర్ణములలో లోపమే తోమనుగాన ఇట్లు తలచెగ భూమ్యంతరిక్షములందలి సర్వస్థుల నూత్నవస్తువులుగలవాడని చెప్పదగినవాడై తనచేసృజింపబడిన ప్రత్యక్షాదినర్వవస్తువుల యందుఁబ్రవేశించి అంతటవ్యాపించియున్నవాడైనను, అవస్తువులందలి దోషములు అంటని వాడై, సమస్తకల్యాణగుణాకరుడై, అద్వితీయుండైన సర్వేశ్వరుని మనము పొందితిమని— ఈపాట్టునందు అట్టి భగవంతుని లీలావిభూతియొగముననుభవించిరి.

3

నామవ నివనువ నవళివ భువళైవళి*

తామవ రివరువ రదువిదు వుదువెదు*

వీమవై యివై యువై యవై నల నీజవై*

ఆమవై యా యవై యాయ్ నిష్ట వవరే.

౪

అ॥ నామ్ - మనమున్ను, అవక్ - (తమకు) దూరస్థుఁడును, ఇవన్ - సమీపించిన వాఁడును, ఉవక్ - నడుమనున్నవాఁడును, అవళ్ - దూరమందలి స్త్రీయును. ఇవళ్ - సమీప మందలి స్త్రీయును, ఉవళ్ - మధ్యమందలిస్త్రీయును, ఎవళ్ - ఏదీయనిప్రశ్నఁజేయఁదగిన స్త్రీయును, తామ్ - పూజ్యులున్ను, అవర్ - (వారిలో) దూరస్థులును, ఇవర్ - సమీపస్థులును, ఉవర్ - మధ్యస్థులును, అదు - నపుంసక మైనదూరస్థవస్తువును, ఇదు - అందలిసమీపస్థవస్తువును, ఉదు - మధ్యస్థవస్తువును, ఎదు - ఏదీయనిప్రశ్నఁజేయఁదగినవస్తువును, వీమవై - సశ్వర ములై, ఇవై - అందలిసన్నిహితవస్తువులును, ఉవై - మధ్యస్థవస్తువును, అవై - దూరస్థవస్తువులును, నలమతీజవై - మంచిచెడ్డవస్తువులును, ఆమవై - పుట్టపోయెడివస్తువులును, ఆయవై - గతించిన వస్తువులును, ఆయ్ నిష్ట - అయియున్నటువంటివారు, అవర్ - అట్టిశ్రియఃపతియే.

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలమందలి మంచిచెడ్డవై నిత్యానిత్యములై దూరసమీప మధ్యనర్తులైయున్న ఆయావస్తువులకు వాచకములైన స్త్రీపున్నపుంసకాది సర్వశబ్దములచేతను బ్రతిపాద్యుఁడు ఆశ్రియఃపతియే యని—ఈపాట్టున ఆలీలావిభూతియొక్క స్వరూపము భగవద ధీనమని సాయించుచున్నారు.

౪

అవరవర్ తమదమ దటివటి వగై వగై *

అవరవ రిత్తైయవ రెనవడి యడై వర్ గళ్ *

అవరవ రిత్తైయవర్ కుత్తైవిల రిత్తైయవర్ *

అవరవర్ విదివట్రియడై య నిష్టవరే.

౫

అ॥ అవరవర్ - వారువారు, తమనమరు - తమతమయొక్క, అటివటి - జ్ఞానభేదముజేఁ గలిగిన, వగై వగై - ప్రకారభేదములచేత, అవరవర్ - ఆయాబ్రహ్మాదులు, ఇత్తైయవర్ - నాథులు, ఎన - అనితలంచి, అడి - (వారి) పాదములను, అడైవర్ గళ్ - పొందుదురు. అవరవర్ - ఆయా, ఇత్తైయవర్ - నాథులుగానెంచబడ్డ బ్రహ్మాదులు, కుత్తైవిల - భక్తులకభీష్టము లిచ్చుటయందు తక్కువలేనివారైయున్నారు (దానికికారణము) ఇత్తైయవర్ - స్వామియైనశ్రియః

పతి అవరవర్ - వారివారి, విదివల్లి - కర్మానుగుణముగాను, అడైయ-ఫలములనుపొందుటకును, నిన్దనర్ - (ఆయాదేవతలకు) అంతర్యామియైనానారు.

తా|| రాజసతామసాదిగుణ ప్రాబల్యముచే దమతమ బుద్ధికితోచినట్లు బ్రహ్మను గొందరును, రుద్రుని కొందరు ఇంద్రాదిదేవతలను గొందరును బరదేవతలగానెంచి వారిపాదముల నాశ్రయించుచున్నారు; ఆయాబ్రహ్మాదిదేవతలను అట్టి తమతమ భక్తులకు సర్వాభీష్టములను బూర్ణముగా నిచ్చుచున్నారు. ఆబ్రహ్మాదులకిట్టిశక్తికి కారణము - సర్వాస్తర్యామియైన శ్రీయః పతి ఆయాచేతనులకు వారివారికర్మానుగుణముగా శాస్త్రోక్తంబులైనయభీష్టఫలములనిచ్చుటకై బ్రహ్మాద్యస్తర్యామిగానుండి యిచ్చుటయేని—ఈపాట్టున జగత్తుయొక్క సితిన్ని యా పరమాత్మాధీనమని సాయించినారు.

నిన్దన రిరున్దనర్ కిడ్దననర్ తిరిన్దనర్*

నిన్దిల రిరున్దిలర్ కిడ్దన్దిలర్ తిరిన్దిలర్*

ఎన్దుమో రియల్విన రెననినై వరియవర్*

ఎన్దుమో రియల్వొడు నిన్దనన్ తిడరే.

౬

అ|| నిన్దనర్ - (లోకమందు సకలప్రాణులున్న) నిలుచుటకుఁ గారణభూతులును, ఇరున్దనర్ - కూర్చుండుటకుఁ గారణభూతులును, కిడ్దననర్ - పండుకొనుటకాధారభూతులును, తిరిన్దనర్ - సంచరించుటకు నిర్వాహకులును, నిన్దిలర్ - నిలవకుండుటకాధారభూతులును, ఇరున్దిలర్ - కూర్చుకొనకయుండుటకాధారభూతులును, కిడ్దన్దిలర్ - పండుకొనకయుండుటకుఁ గారణభూతులును, తిరిన్దిలర్ - సంచారములేకుండుటకుఁ గారణభూతులును, ఎన్దుమ్-ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వినరెన - ఒక్కమోస్తరు స్వభావముగలవారని, నిన్దననియవర్, తలచుటకశక్యమై యున్నవారును, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓరియల్వొడు - (ఈలాటివాడని నిర్ణయించుట కశక్యమైన) ఒకస్వభావముతో, నిన్ద - కూడుకొనియున్నవారునైన శ్రీయఃపతియే, ఎన్ - నాయొక్క, తిడర్ - వేదప్రమాణముచే సిద్ధమైనస్వామి.

తా|| లోకములందలి సమస్తప్రాణులయొక్క సితి గతి శయనాది సకలప్రవృత్తులకున్న సితిగతి శయనాద్యభావరూపములైన సకలనివృత్తులకున్న గారణభూతుడై, ఈలాటి స్వభావముగలవాడని తలంచుట కశక్యమై, మితిమించిన స్వభావముగలవాడైయున్న యాశ్రీయఃపతియే—నిత్యనిర్దుష్టమై అపారపేయమైన వేదప్రమాణసిద్ధుడైన నాయొక్కస్వామియని—ఈపాట్టు యందు జగత్తుయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులకు సర్వేశ్వరుండే కారణభూతుడని చెప్పబడినది.

తిడవిశుమ్మొరివళిసీర్ నిలమివైమిలై*

పడర్ పొరుళో ముత్తువదుమాయనై యున్దొఱుమ్*

ఉడన్మిలై యుయిరెన క్కరన్దెఱు మ్మరన్దెఱు*

శుడర్ మిగు శురుదియుళివై యున్దొ శురనే.

2

అ॥ పొరుళ్ ముమ్మరమున వస్తువులన్నిటినిన్ని, ఆయన్ సృజించి, అనైయనై తొలుమ్ - ఆయావస్తువులన్నిటిలో, ఉడన్మిడై - శరీరమందు, ఉయిరెన జీవునివలె, కరన్దు - మదిగినవాడై, ఎఱ్ఱుమృదన్దు, పస్తువులన్నిటిలో వ్యాపించినవాడై, శుడర్ ప్రకాశమాన మై, మిగునశోత్తు ప్పమైన, శురుదియళ్ - వేదమందు, ఉళక్ - ప్రతిపాద్యుడై యన్న శ్రియఃపతి. ఇనై - ఈవస్తువులను, ఉణ్ణ - ప్రళయకాలమందారగించిన, అనక్ - దేవత.

తా॥ ప్యో వ్యాదిపంచభూతములనున్న, వీనివలనఁబుట్టిన సకలచరాచరములనున్న సృజించి ఈసమస్తవస్తువు యందును వీనికగోచరుండై శరీరములో వ్యాపించిన జీవునివలె వ్యాపించి యున్నవాడని నిత్యనిర్దుష్టమై ప్రకాశించుచున్న వేదముచేఁబ్రతిపాదించఁబడ్డ శ్రియఃపతియే ప్రళయకాలమందు సర్వమును దనగర్భమందుంచుకొని రక్షించిన దేవుడని—ఈపాట్టుయందు జగత్తు పరమాత్మకు శరీరమనియు, పరమాత్మ శరీరమనియుఁ జెప్పబడినది.

శురరతివరునిలై విఱ్ఱుదల్ ముమ్మరదుమ్*

వరక్ ముదలాయనై ముమ్మదుణ్ణ పరపరక్*

పుర మొగుమూన్దై త్తమరర్క్కు మతివియన్దు*

అరనయ నెన వులగన్దై త్తమైత్తుళనే.

అ॥ శురర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలచే, అతివరుమ్ - తెలిసుకొనుటకశక్యమైన, నిలై-స్వభావముగల, విఱ్ఱుదల్-మూలప్రకృతిమొదలైన, ముమ్మరదుమ్-సమస్తవస్తువులకును, వరన్ ముదలాయ్-శ్రేష్ఠకారణమై, అనై - ఆవస్తువులను, ముమ్మరు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణ-(ప్రళయకాలమందు) సంహరించిన, పరపరక్ - పరాత్పరుడైన, (శ్రియఃపతి), అరనెన-రుద్రుడని ప్రసిద్ధియగునట్లు, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూన్దుపురమ్ - త్రిపురములను, ఎరిత్తు - దహించి, ఉలగు - లోకములను, అభిత్తు-సంహరించుచు, అయ నెన - బ్రహ్మయని ప్రసిద్ధియగునట్లు, అమరర్క్కు - దేవతలకును, అతివు-జ్ఞానమును, ఇయన్దు - ఇచ్చి, ఉలకు - లోకమును, అమైత్తు - సృష్టించి, ఉళక్ - (ఆబ్రహ్మరుద్రులకు) అంతర్యామియైయున్నాడ.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలగు, బ్రహ్మరుద్రాదులుండఁగా శ్రీమన్నారాయణుడే పరాత్పరుఁడనుటకుఁ గారణము—ఈబ్రహ్మదుల కగోచరమైన మూలప్రకృతిమహాదహంకారాది తత్త్వములనున్న, ఈబ్రహ్మదులనున్న స్వయముగా సృజించి ప్రళయమందు సంహరించుటయే. సృష్టిసంహారములను బ్రహ్మరుద్రాదులు చేయుచున్నటు ప్రసిద్ధియున్నను, అట్టి సృష్టిసంహారములను, బ్రహ్మకర్తర్యామియై దేవతలకు జ్ఞానోపదేశము చేసినరీతిగా బ్రహ్మాంతర్యామియైయుండియు, రుద్రాంతర్యామియై త్రిపురసంహారముచేసినట్లువలె రుద్రాంతర్యామియైయుండియు తానే చేయుటచేత, అట్టి శ్రియఃపతియే పరాత్పరుడనుటయని—ఈపాశురమందు బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁ పరత్వమును జెప్పెడి కవ్యపులను నిరసించిరి.

ఉళనెనిలుళ నవసురువ మిప్పరువుగళ్*
 ఉళనలనెని లవనరువ మిప్పరువుగళ్*
 ఉళనెన విలనెన వివై కుణముడై మెయిల్*
 ఉళనిరు తక్కై మెయోడొవ్విలకపరనే.

F

అ॥ ఉళనెనిల్ - ఉన్నాడన్నను, ఉళక్ - ఉన్నాడు, (అప్పుడు) ఇప్పరువుగళ్ - ఈ చిదచిత్తులు, అవసురువమ్ - వానినూలశరీరములైయుండును. ఉళనలనెనిల్ - లేడన్నను, ఉళక్ - ఉన్నాడు; (అప్పుడు) ఇప్పరువుగళ్ - ఈవస్తువులు, అవనరువమ్ - వానినూత్తులశరీరములైయుండును, ఉళనెన - ఉన్నాడనియు, ఇలనెన - లేడనియు, (అనెడి), ఇనై - భావాభావరూపములైన యీరెండింటిని, కుణముడై మెయిల్ - గుణములు గాఁగలవాఁడుగనుక, ఇరు తక్కై మెయోడు - ఈరెండుస్వభావములతోఁగూడ, ఉళక్ - ఉన్నవాడై, పరన్దు ఒట్టివిలక్ - అంతటవ్యాపించి, పూర్ణుడైయున్నాడు.

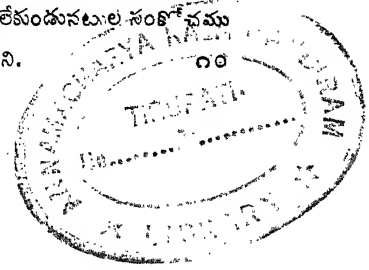
తా॥ ఈ పాట్టుచే “సర్వం శూన్యమ్” అనెడివానికి నుత్తరముఁజెప్పుచున్నారు. అది యెట్లనిన—లోకములలో సర్వపదార్థములున్న భావరూపములనియు అభావరూపములనియు రెండువిధములైయున్నవి. భావమనగా—మందుపుత్పరమాణ్వాది నూత్నైవస్థను పొంది ఇప్పుడు దానినివిడిచి ఘటాదినూలావస్థను బొందుట. అభావమనగా—ఇట్టి నూలావస్థను బొందినఘటాదులు తిరిగిపరమాణ్వాది నూత్నైవస్థను బొందుట. అదిగాక, ఒకపదార్థము లేదన్నచో ఇతర దేశకాలములయందున్న పదార్థము ఈదేశకాలములందు లేదనియర్థముగాని ఎప్పుడు లేదనుటయున్న లోకసిద్ధమగుదు. ఇప్పుడు ఈశ్వరుడు లేదన్నచో ఏదోయొక దేశకాలములయందున్న యీశ్వరుఁడీకాలమందుఁగాని యీదేశమందుఁగాని లేదనియర్థంబగుటచేతనున్న సర్వశూన్యత్వమునకుహానిసిద్ధము. మఱియొక హేతువు—అట్టియితరకాలదేశమందలి యీశ్వరుఁడీకాలదేశములందు లేదనియన్నను ఈయభావపదార్థము పైఁజెప్పినరీతిగా నీశ్వరపదార్థకదేశమందున్న నియామ్యవస్తువైన జగత్తు నూత్నైవస్థను బొందినదనియే యర్థముగాన నీశ్వరుండు లేదన్న నీవు నూత్నైవస్థచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పినట్లగుచున్నది. ఈశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పెడి మేముపైఁజెప్పినరీతిగా నూచిదచిద్విశిష్టమైన యీశ్వరుఁడున్నాడని చెప్పుచున్నారముగాన మనము నెప్పడు ఈశ్వరుండున్నాడులేడనెడి రెండుమాటలుఁలన నూలనూత్నైవస్థచిదచిద్విశిష్టమైన పరబ్రహ్మయైన శ్రియఃపతి అంతట యీరెండు రూపములలో వ్యాపించియున్నాడనుట యప్రతిహతముగా సిద్ధించినదిగాన నీకు సర్వశూన్యత్వము సిద్ధించదని—ఈపాట్టుచే ఆత్మార్థ సర్వశూన్యవాదిని నిరసించిరి.

F

పరన్ద తణ్బరవై యుళ్ నీర్దొఱు మ్మరన్దళక్*
 పరన్దవణ్డమిదెన నిలవిశు మ్మొచ్చివఱ*
 కరన్ద శిలిడన్దొఱు మిడన్దగిల్ పొరుడొఱుమ్*
 కరన్దెజు మ్మరన్దళ నివై యుణ్డ కరనే.

అ॥ ఇవై - ఈపదార్థములను, ఉణ్ణ - సంహరించిన, కరణ్ - దృఢప్రమాణసిద్ధుడైన పరాత్పరుఁడు, పరన్ద-వ్యాపించియున్న, తడో - చల్ల నైన, పరవైయుళ్ - సముద్రములోనున్న, నీర్తోటుమ్ - జలపరమాణువులన్నిటిలోను, పరన్ద-వికాలమైన, అణ్ణమిడెన - అండమందువలె పరన్దళ్ - వ్యాపించియున్నవాడును, నిలమ్ - భూమియందును, విశుమ్ము - ఆకసమందును, కరన్ద - అతినూత్నమైన, శిలిడన్దొణుమ్ - అల్పశరీరములన్నిటిలోను, ఇడమ్ - ఆశరీరములందు తిగళ్ ప్రకాశించుచున్న, పొణుడొణుమ్ - ఆత్మవస్తువులన్నిటిలోను, ఎఱుమ్ - అంతట, ఒఱ్ఱివఱ - సంపూర్ణమై, కరన్ద-ఆదృశ్యుండై, పరన్దళ్ - వ్యాపించియున్నవాఁడును॥

తా॥ జగత్సంహారకర్తయు, వేదప్రమాణసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, అంతములేని సముద్రమునందలి జలకణము లన్నిటియందును, భూమ్యంతరిక్షాదిలోకములయందును, అందలి యతినూత్నములైన యచిద్వస్తువులయందును, అట్టి యచిద్వస్తువులలో వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న జీవాత్మలయందును వికాలమైన బ్రహ్మాండమందున్నట్టువలె శ్రమలేకుండునటల సంక్షోభము లేకుండునటలను వ్యాపించి యితరుల కగోచరుండై వేంచేసియున్నాడని.

కరవిశు మ్మెరివళి నీర్ నిల మివై మిళై *
 వరనవిల్ తిఱల్ వలి యళిపొత్తాయ్ నిన్ద *
 పరనడిమేల్ కురుగూర్ చ్చడగోపకళోల్ *
 నిరనిఱై యాయ్రి త్తివై పత్తుమ్ వీడే.

౧౧

అ॥ కరమ్ - అతినూత్నమైన, విశుమ్ము - ఆకసమును, ఎరి అగ్నియును, వళి-చాయువును, నీర్ - జలమును, నిలమ్ - భూమియును, ఇవై మిళై - పీనిపైనున్న, పరన్-శేషమైన, నవిల్ - శబ్దము, తిఱల్ - దాహకశక్తియును, వలి - బలమును, అళి - శైత్యమును, పొత్తై - ఓర్పును, ఆయ్ - తనకుఁ బ్రకారముగాఁగలవాఁడై, నిన్ద - వేంచేసియున్న, పరణ్-పరాత్పరుఁడైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, నిరల్ నిఱై - శబ్దపుష్టియును అర్థపుష్టియునుగల, కురుగూర్ - తిరునగరియే అవతారస్థానముగాఁగల, శడగోపకదుష్టులను జయించిన సమ్మాత్వార్లు, శోల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తు - ఈపది పాశురములును, వీడు - సమర్పించఁబడినవి.

తా॥ పృథివ్యాది పంచభూతములనున్న వానిగుణమున రూపరసాదులనున్న శరీరము గాఁగలవాడైన శ్రీయఃపతియొక్క తిరువడికళయందు సమర్పించిన ఆ పత్రములైన ఆత్మార్ సాయించిన శబ్దార్థ శయ్యాసందర్భాదులతో నమరియున్న వెయ్యిపాశురములయందలి యీపది పాశురములు ననుసంధించువారికి పరమపదము సిద్ధము అని ఈపాశురముచే నీతిరువాయ్ మొఱ్ఱిని యనుసంధించువారికి ఫలము చెప్పఁబడినది.

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.
 శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

వీడుమిన్ ముల్లైపుమ్* | వీడుశెయ్దు* ఉమ్ముయిర్

వీడుడైయానిడై* | విడుశెయ్ మినే. ౧

అ|| ముల్లైపుమ్ - విరోధివస్తువులన్నిటినిన్ని, వీడుమిన్ - విడువుడి, వీడుశెయ్దు - విడిచి, ఉమ్ముయిర్ - మీయాత్మలను, వీడుడైయానిడై - ఇల్లుగాగలవానిందు, వీడుశెయ్ మిన్ - విడువుడి.

తా|| భగవదీశములైన సమస్తవస్తువులయందును సంగమును విడిచి మీకంతగ్యామియైన సర్వేశ్వరునియందు జీవాత్మను సమర్పించుడు, అనగా శేషియైన సర్వేశ్వరునికి దనను శేషభూతునిగా నెంచవలయుననుట యని.

మిన్నిన్నిలైయిల* | మన్నుయి రాక్కై గళ* ౨

ఎన్నుమిడత్తు* ఇత్తై | యన్నుమిగ్గిరే.

అ|| ఉయిర్ - ఆత్మ, మత్తనకభిమతముగా నెంచిన, ఆక్కైగళ - శరీరమును, మిన్నిక్ - మెరుపుకంటెను, నిలైయిల - స్థిరములైనవి కావు; ఎన్నుమిడత్తు - అనువిషయమును, నీర్ - మీరు, ఇత్తై - కొంచెము, ఉన్నుమిక్ - అనుసంధించుడి.

తా|| చిరకాలనానాసిద్ధములైన దేహోదవిషయములను మెరుపుకంటెయస్థిరములనియెంచి వానియందు అభిమానమును విడువుండి యని,

నీర్నుమ దెన్నివై* | వేర్ముదల్ మాయ్త్తు* ఇత్తై

శేర్మిక్* ఉయిర్క్కద | నేర్ నిత్తైయిల్లే. ౩

అ|| నీర్ - మీరు, నుమదు - మీది, ఎన్దు - అనెడి, ఇవై - అహంకారమమకారములను, వేర్ముదల్ - వేరుతోరుడ, మాయ్త్తు - ఛేదించి, ఇత్తై - సర్వేశ్వరుని, శేర్మిక్ - పొందుడి. ఉయిర్క్కద - ఆత్మకు, అదనేర్ - దానితోసమానమైన, నిత్తై - ఆధిక్యము, ఇల్లే - లేదు.

తా|| ఆత్మనాశకరంబులైన యహంకార మమకారములను సమూలముగా విడిచి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. ఆత్మకు నాసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటకంటె సధికమిందుకంతయులేదు. ౩

ఇల్లదు ముళ్ళదుమ్ | అల్లదవనురు*

ఎల్లైయిలన్నలమ్* | పుల్గు ప్పొల్లై. ౪

అ|| ఇల్లదుమ్ - అనిత్యమైన అచేతనమువలెను, ఉళ్ళదుమ్ - నిత్యమైన ఆత్మవలెను, అల్లదు - కానట్టి, ఎల్లైయిల్ - అంతములేని, అన్నలమ్ - అట్టి యానందముగలవాడైన, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరు - స్వరూపమును, పల్లై - ఇతరసంగములను, అల్లై - విడిచి, పుల్గు - ఆశ్రయించుమా.

తా|| చేతనాచేతనములకంటె విలక్షణుండై మితలేని యానందముగలవాడైన యాసర్వేశ్వరుని యితరసంగములను విడిచి యాశ్రయించుమాయని.

అన్ద్రదు పన్ద్రనిల్* | ఉన్ద్రదు వీడుయిల్*

శెన్ద్రదు మన్నుటిల్* | అన్ద్రన్దై పన్ద్రన్దై.

౫

అ|| పన్ద్రదు - (జీవునికి) ప్రకృతినబంధము, అన్ద్రదు ఎనిల్ - పోయినదన్నచో, ఉయిల్ - ఆత్మ, వీడు - ఆత్మప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, ఉన్ద్రదు - పొందినదియే అదు-ఆయాత్మ ప్రాప్తిరూపమైన మోక్షమును, శెన్ద్రదు-విడిచి, మన్నుటిల్-(నిరతిశయపురుషార్థమును) పొంద తలచినయెడల, అన్ద్రదు - ఇతరములనువిడిచి, ఇన్దై - సర్వేశ్వరుని, పన్ద్రదు - ఆశ్రయించు.

తా|| ప్రకృతినబంధముచే తనజ్ఞానానందదులు ప్రకాశించునట్లెడి యీజీవాత్మకు అట్టి పృకృతినబంధము నివర్తించినచో జ్ఞానానందాని తనస్వరూపము ప్రకాశించినను, అగతమాత్రముతోఁ తృప్తుఁడగుక నింతకంటె నెక్కువైన యానందము ననుభవించవలయునన్నచో నాప్రకృతినబంధమును విడుచునట్లుండే శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించవలయునని.

పన్ద్రులనీశనుమ్* | మున్ద్రువుమ్ నిన్దనన్*

పన్ద్రులై యాయ్*అవన్ మున్ద్రులడన్దై.

౬

అ|| ఈశనుమ్ - సర్వేశ్వరుఁడును, పన్ద్రులన్ - ప్రితియుక్తుడై, మున్ద్రువుమ్-సర్వులకును సమానుడై, నిన్దనన్ - ఉన్నాఁడు. పన్ద్రులై యాయ్-(నీవును) ప్రితిగలవాఁడనై, అవన్-అసర్వేశ్వరునియొక్క, మున్ద్రులన్-సర్వవిధకైంకర్యములయందును, అడన్దై-అంతర్భవించి యుండుమా.

తా|| సర్వేశ్వరుఁ డట్టి గొప్పవాఁడైనను భక్తులయందుఁ బ్రితియుక్తుడయ్యెయ్యుండునుగాన మీరున్న ఆసర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలవారై వానికి సర్వవిధకైంకర్యములను జేయుండని.

అడన్దైల్ శమ్మత్తు* | అడన్దైక్కన్దై* ఈశ

సడన్దైల్ లఃదెన్దు | అడన్దైగ వుళ్ళే.

౭

అ|| అడన్దైల్ - అంతలుశోభనమైన, శమ్మత్తు - సంపత్తును, అడన్దై-సంపూర్ణముగా, కన్దై - ఆనుసంధించి, అడన్దైల్ - పూర్ణమందరమైన, అదు-ఆనంపత్తు, ఈశన్-మాస్వామిది, ఎన్దై - అని యనుసంధించి, ఉళ్ళే - దానిలో, అడన్దైగ - అంతర్భవించుము

పా|| ఉభయవిభూతులనియడి మహాసంపత్తులుగల నాసర్వేశ్వరుని మనమెట్లుగాఁబొందెదమని సంకోచించక అవిభూతిలోఁజేరిన తననుగూడ నాసర్వేశ్వరుని సంపత్తుగా ననుసంధించమని.

ఉళ్ళమురై శెయల్* | ఉళ్ళవిమ్మాన్దైయుమ్*

ఉళ్ళిక్కెడుత్తు*ఇన్దై | యుళ్ళిలొడున్దై.

౮

అ|| ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉరై - వాక్కు, శెయల్ - శరీరము, ఉళ్ళ - (జీవునికిగాను) ఏమియున్న, ఇమ్మాన్దైయుమ్ - ఈమాడింటిని, ఉళ్ళి-(వీనిప్రయోజనమును) ఆలోచించి, కెడుత్తు - (వీనికివిషయాన్తరప్రాప్త్యమును) భంగపరచి, ఇన్దైయుళ్ళిల్, స్వామివిషయమందు, ఒడున్దై - చేర్చుమా.

తా|| సర్వేశ్వరుని సేవాధనములచేత నాశ్రయించెదమనినచో, ముందు సర్వేశ్వరునిచే నివ్వఁబడియున్న మహావాక్కాయములను, సర్వేశ్వరుని ధ్యానముఁజేయుటకును గుఱానుసం

ధానముచేయుటకును గైంకర్యముచేయుటకు నిచ్చినవానినిగా నెంచి వానిని నితరవ్యాపారముల నుండి మఱిించి వీనినే సాధనములుగాఁజేసికొని భగవంతుని నాశ్రయించుమని.

ఒడుజ్జ వవన్దో* | ఒడుజ్జలు మెల్లామ్*

పిడుమ్ పిన్నుమాక్కై* | విడుమ్మొళు దెణ్ణే.

అ|| అవన్దో ఆసర్వేశ్వరునియందు, ఒడుజ్జ - ఇంద్రియములను జేర్చుగా, ఒడుజ్జలు మెల్లామ్-జ్ఞానసంకోచకరంబులైన యవిద్యాదులన్నియు, పిడుమ్-విడిచిపోవును. పిన్నుమ్-తరువాత, ఆక్కై - శరీరము, విడుమ్మొళుదు-ఆత్మనువిడుచుకాలమును, ఎణ్-ప్రతీక్షించుచునుండుమా.

తా|| వైచెప్పిన ప్రకారము భగవంతునియందుఁదమ మనోవాక్కాయములను జేర్చినయెడల భగవత్కైంకర్య విరోధులన్నియు నశించును. తరువాత నీశరీరావసాన కాలమందు భగవత్స్వాప్తి సిద్ధముగనుక నీశరీరావసానమును నిరీక్షించియుండుమాయని.

*** ఎణ్బెరుక్కన్నలత్తు* | ఒణ్బొరుళిటిల*

వణ్బుగళ్ నారణ్* | తిణ్కళ్ళల్ శేరే.

అ|| ఎణ్ - సజ్జలను, పెరుక్క - ఆతిక్రమించియున్నవియు, అన్నలత్తు-అట్టియానంద ముగలవియు, ఒణ్ - తేజోరూపములునైన, పొరుళ్ - గుణములనున్న, ఈటిల - అవధిలేని, వణ్ - నుందరంబులైన, పొరుళ్ - గుణములనున్నగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క, తిణ్ - దృఢములైన, కళ్ళల్ - శ్రీపాదములను, శేరే - ఆశ్రయించుమా.

తా|| జ్ఞానానందస్వరూపులైన జీవాత్మలకును, ఆనంతములైన సకలకల్యాణగుణగుణంబులకు నాశ్రయంఁడైన శ్రీమన్నారాయణుఁడే సమస్తమైన వారికిని నాశ్రయణీయుండుగాన, ఆశ్రతులను నెల్లప్పుడు విడువకుండ రక్షించెడి స్వభావముగల యాశ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములు నాశ్రయించుమా యని—ఈపాశురముచే ద్వయమవ్రముయొక్క అర్థమును సాయించిరి.

*** శేర్ త్తడ* త్తెన్కురు | గూర్ చ్చుడగోవణ్ శొల్*

శీర్ త్తోడై యాయరత్తు* | ఓర్ త్త విప్పత్తే.

అ|| శేర్ - చేరియున్న, త్తడమ్ - నెరువుగల, త్తే - అందమైన, మరుగూర్ - మరుకాపురిని వాసస్థానముగాఁగల, శడగోవణ్-నమ్మాశ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, శీర్-(సర్వేశ్వరుని) కల్యాణగుణములను, తోడై-గుచ్చియున్న, ఆయరత్తు-వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు-ఈపది పాశురములు, ఓర్ త్త - ఆలోచించి సాయంపబడినవి.

తా|| తటాకములచేనిండి నుందరమైయున్న, మరుకాపురియందు వేంచేసియున్న నమ్మాశ్వార్లు, భగవత్కల్యాణగుణ ప్రతిపాదకములైన యీపదిపాశురములను చేతనుల హితార్థమై సాయించిరి యని.

అశ్వార్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౩ - వ తిరువాయ్మొళి.

పత్తుడై యడియవర్ క్కెలియవక్ పిఱర్ గళుక్కరియ
 విత్తగక్ *మలర్ మగళ్విరుమ్బుమ్ నమరుమ్మెఱుడిగళో*
 మత్తుఱు కడై వెణ్ణెయ్ కళవిని లురవిడై యాప్పణ్ణు*
 ఎత్తిఱ మురలిన్ కోడిన్దెన్దెన్దెయ్ వెళివే.

౧

అ॥ పత్తుడై - భక్తిగల, అడియవర్ క్కు - దాసులకు, ఎలియవక్ - సులభుండును, పిఱర్ గళుక్క - భక్తిలేనివారికి, అరియ - (పొందుటకు) దుర్లభుండును, విత్తగక్ - ఆశ్చర్య భూతుండును, మలర్ మగళో - కమలవాసినియైన శ్రీదేవి, విరుమ్బుమ్ - ఆశంబడదగినవాడును, వెణ్ణె - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్లభుండునునైన, నమ్మెఱుడిగళో - మనస్వామి, మత్తు - కష్టముచే, ఊఱు - కష్టపడి, కడై - చిలికిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నయొక్క, కళవిని - దొంగతనమునందు, ఉరవిడై - వత్తునలమునందు, ఆప్పణ్ణు - కట్టబడినవాడై, ఉరలిన్ కోడు - రోలుతో, ఇన్దెన్దెన్దె - చేరియుండి, వీణ్ణెయ్ - ఎక్కెక్కడఃఖించిన, ఎళివు - సౌలభ్యము, ఎత్తిఱమ్ - ఏ మాశ్చర్యమో?

తా॥ సర్వేశ్వరుని నేవించవలయునని యపేక్షగలవారికి నేవించుటకు సులభుండును, అట్టి యపేక్షలేనివారికి నేవించుటకశక్యండునై, ఇట్టి యాశ్చర్యభూతుండై శ్రీమహాలక్ష్మికెగూడ యాశంబడదగినస్వభావముగల మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, యశోదాదేవి కష్టపడి చిలికి పెట్టిన వెన్నను దొంగతనముచేసెత్తి యారగింపఁగా, అప్పుడాయశోదాదేవి కోపగించి చిన్న త్రాడుతో రొమ్మును రోలుకుచేర్చికట్టఁగా నప్పుడెక్కెక్కడఃఖించిన సౌలభ్యమే మాశ్చర్యమో! యని ఆసౌలభ్యగుణమును సమ్రాట్వారు అనుభవించి పరపకులైరి.

౧

మూ:-ఎళివరు మియల్వినన్ నిల్లై వరమ్మిల పలపిఱప్పాయ్*
 ఒళివరు ముమ్మనలమ్ ముదలిల కేడిల వీడామ్*
 తెళిదరు నిల్లై మైయ దొట్టివిలన్ ముమ్మనదు మిత్తై యో*
 అళివరు మరుళిన్ డగ త్తనన్ పుఱ త్తన నమైన్దే

౨

అ॥ ఇత్తయోక్, స్వామియైన సర్వేశ్వరుండు, అళివరుమ్ - చల్లనైన, అరుళిన్ కోడు - కృప చేత, అగ త్తనక్ - (భక్తులకు) లోపలనుండువాడై, పుఱ త్తనక్ - (ఆనాశ్రీతులకు) దూరముగా నుండువాడై, అమైన్దె - అమరియుండి, ముదలిల - ఆదిలేనటువంటిన్ని, కేడిల - నాశములే నటువంటిన్ని, ఒళివరుమ్ - ప్రకాశించుచున్నటువంటిన్ని, ముమ్మనలమ్ - కల్యాణగుణములన్నిటినిన్ని, వీడామ్ - మోక్షమునెడి, తెళి - జ్ఞానమును, తరు - ఇచ్చుచున్న, అదు - ఆ, నిల్లై - స్వభావమునున్న, ముమ్మనదుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఒట్టివిలన్ - సంపూర్ణముగాఁగలవాడైన, నిల్లై - సీతీయందు, వరమ్మిల - హద్దులేని, పలపిఱప్పాయ్ - అనేకయవతారములగలవాడునునై, ఎళివ - రుమ్ - సౌలభ్యమును, ఇయిల్వినక్ - స్వభావముగాఁగలవాడునునైయున్నాడు.

తా॥ అవతారాదులయందు ఉత్కర్షాపక స్థములనుఁజూడకుండ దేవమునవ్యవస్థాదిజాతుల యుండవలసినది యాశ్రీతులకత్యంతసులభుండైన సర్వేశ్వరుండు, అయాయవతారములయందుఁగూడ

స్వతస్సిద్ధమైన కల్యాణగుణములను పూర్తిగాగలవాడై భక్తులకు తన సేవారూపమైన మోక్షము నిచ్చుచు వారికత్వంతులభుండును అనాక్రతులకు దుర్లభుండునైయున్నాడని.

అమైవుడై యుఱునెఱి ముఱ్ఱువదు ముయర్వట వుయర్న్దు*
అమైవుడై ముదల్ కెడ లొడినిడై యుఱునిల మదువామ్*
అమైవుడై యమరురుమ్ యావై యుమ్ యావరుమ్ తానామ్*
అమైవుడై నారణ్ మామైయై చుటిబవర్ యారే.

3

అ॥ అమైవుడై - *వ్యవస్థగల, అఱునెఱి - భక్తమార్గములు, ముఱ్ఱువదుమ్ - అన్నిటిలో, ఉయర్వట - తనకంటెనతిశయములేక, ఉయర్న్దు - ఉత్కృష్టమై, అమైవుడై - అమరియున్నటువంటి, ముదల్ - స్పృహ, కెడర్ - సంహారము, ఇడైయొడివు - అవారసంహారము, (వీనికి) ఱుఱు - మిక్కిలి, నిలమదువామ్ - కారణభూతుడైయున్న, అమైవుడై - వ్యవస్థితులైన, అమరురుమ్ - బ్రహ్మదివేపలనున్న, యావైయుమ్ - అచేతనములన్నిటినిన్ని, యావరుమ్ - చేతనులందరినిన్ని, తానామ్ - తనకుభారముగాగలవాడై, అమైవుడై - విశ్వగృహాధిపతిగాగలవాడైయున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మామైయై - ఆశ్చర్యమైన యవతారహస్త్యములను, అఱిబవర్ - తెలిసికొనెడివారు, యార్ - ఎవరు.

తా॥ ఉత్కృష్టమైన తపస్సుచేత సంపాదించబడినవియు, ఇతరఫలము లన్నిటిలో మేల్తననియునైన స్వప్తిసంహారాధిక్రియలకుకర్తలై సుప్రసిద్ధులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకును, చేతనాచేతనములకును వాధారభూతుడై సంపూర్ణాశ్చర్యముగలవాడైయున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క యవతారహస్త్యములను తెలిసికొనందగిన వారెవరున్న లేరని.

3

యారుమోర్ నిలై మైయనెన వఱివరియ వెమ్మెరుమా*
యారుమోర్ నిలై మైయనెన వఱివెళియ వెమ్మెరుమా*
వేరుమో రాయరమ్ పిఱపల వుడైయ వెమ్మెరుమా*
వేరుమో రురువము ముళదిలై యిలదిలై పిణక్కే.

౪

అ॥ యారుమ్ - (ప్రతికూలులు) ఎంతజ్ఞానవంతులైనను, ఓర్ నిలమైయన్ - (ఇట్టి) ఒక విధమైనస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివరియ - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడైన, ఎమ్మెరుమాన్ - నాస్వామియు, యారుమ్ - (భక్తులు) ఎంతజ్ఞానములేనివారైనను, ఓర్ నిలై మైయన్ - ఇట్టి ఒకవిధస్వభావముగలవాడు, ఎన-అని, అఱివెళియ - తెలిసికొనుటకునులభుడైన, ఎమ్మెరుమాన్ - నాస్వామియు, ఓరాయరమ్-ఒకవెయ్యి, కేరుమ్-తిరునామములనున్న, పిఱ-తిక్కిన, పల - ఆనేకదివ్యపుంగళవిగ్రహములనున్న, ఉడైయ - కలవాడైన, ఎమ్మెరుమాన్-నాస్వామియు నెనవానికి, ఓర్-కేరుమ్, ఒకతిరునామమున్న, ఓరురువముమ్-ఒకవిగ్రహమున్న, ఉళుదిలై - ఉన్నదికాదు, ఇలదిలై - లేనిదికాదు, (అని యభక్తులకును భక్తులకును), పిణక్కే - వివాదముగల్గి యుండును.

* భక్తమును వ్యవస్థయనగా-ఈ భక్తము ఇదే ఫలమొచ్చుననట. జ్యోతిష్మేయ యాగమునకు స్వర్గమే ఫలమగును. అది మఱియొక ఫలమనివచ్చదు.

తా|| ఇట్టిసర్వేశ్వరుని, ఎట్టి జ్ఞానవంతులైనను ప్రతుకూలులైనచోఁ దెలిసికొనఁజాలరు ; అనుకూలులెంత జ్ఞానహీనులైనను భక్తరక్షణార్థమై స్వీకరించిన లెక్కలేని దివ్యమంగళవిగ్రహములును తిరునామములునుగలవాఁడని నులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలగు. ఇట్టి దివ్యమంగళవిగ్రహ తిరునామాదులలోనొకటియైనను దమకుఁదెలియకఁబోవుటచే నొకరూపమున్న ఒకనామమున్న లేదని యభక్తులున్న, తమకుఁదెలియుటచే యవియున్నవియని భక్తులున్న వివాదపడుదురని— వెనుక పాట్టులో శ్రీమన్నారాయణుని యవతారరహస్యము లెట్టివారికిని దెలియదన్నచో నిక నెట్లుగాఁదెలుసుననఁగా, భక్తులకు నులభముగా దెలుసుననియును అభక్తులకెంత ప్రయత్నముఁ జేసినను దెలియఁదనియును నీపాట్టుకు ముఖ్యాంశము.

౪

పిణక్కఱు వఱువగై చ్చమయముమ్ నెఱియుల్లియురై త్త*

కణక్కఱునల త్తననన్దమిలదియమ్మగవళా*

వణక్కుడై త్తవనెఱి వట్టినిచ్చు పుఱునెఱిక్కరై కట్టు*

ఉణక్కుమిన్పైయెఱు వవనుడై యుణర్వుకొణ్ణుణార్దై.

౫

అ|| అఱువగై - ఆదవిధములైన, శమయముమ్ - మతములకున్న, పిణక్కఱు - వివాదము, అఱు - పోవునట్లు, నెఱి - భర్తృమార్గములను, ఉల్లి - ఆలోచించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కణక్కఱు - సంఖ్యలేని, నల త్తనక - కల్యాణగుణములుగలవాఁడై, అన్దమిల్ - నాశములేని వాఁడై, అది - సర్వకారణుండై, ఆమ్ - దోషకూన్యుండైన, పగవళ - క్రియఃపతినిగరించి, వణక్కుడై - నప్రతుగల, తవనెఱివట్టి - భక్తిమార్గమందు, నిన్దు - నిలిచి, పుఱునెఱి - బాహ్య విషయములనెడి, కత్తై - దుష్టశాఖలను, కట్టు - ఛేదించి, అవనుడై - ఆసర్వేశ్వరుఁడుపడేశించిన, ఉణర్వుకొణ్ణు - జ్ఞానమునుఁదీసికొని, ఉణార్దై - (సర్వేశ్వరుని) సాక్షాత్కరించి, పత్తై-వాసనలు అఱు - పోవునట్లు, ఉణక్కుమిన్ - అదుష్టశాఖల నెండపెట్టుఁడి.

తా|| ఇట్టి వివాదములో యథార్థమును నిర్ణయించువిధమెట్టిదనఁగా, ఆసర్వేశ్వరుఁడే కృష్ణావతారంబైతె దుర్మతములను ఖండించి వేదమే ప్రమాణమనియు తద్విరుద్ధములైనవి యప్రమాణంబులనియు, ఆవేదమందు జ్ఞానానందాది సనుక్తల్యాణయుతుండైన తానే ప్రతిపాద్యుండనియు భగవదీతయందుఁజెప్పినాడుఁగనుకఁ గ్రిందిపాట్టులో భక్తులజెప్పినదియే సత్యము. ఇట్లు తన నిర్దేశముక కృపచేత వేదార్థముల నెఱింగించిన సర్వేశ్వరునియందు భక్తిగలిగి వానిస్వరూపగుణ విభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యితరమైన హేయవిషయములయందు సవాసనముగా సంగమును విడుపుండి యని.

౬

ఉణార్దుణార్న్దిన్దగన్దుయర్దురు వియన్దవిన్నిలై మై*

ఉణార్దుణార్దుణారిలుమిఱైనిలై యుణర్వరి దుయిర్గాళ్*

ఉణార్దుణార్దురై తురై త్తరి యయ సర నెన్ను మివరై*

ఉణార్దుణార్దురై తురై త్తి తెఱుమిన్ మనప్పట్టదొన్దై.

౭

అ|| ఉణార్దుణార్దు - నిత్యజ్ఞానముకలదై, ఇట్టిన్దు - క్రిందవ్యాపించి, అగన్దు - పక్కలను వ్యాపించి, ఉయర్దు - పైనవ్యాపించి, ఉరు - అచేతనములకంటె, వియన్దు - విలక్షణమైయున్న, ఇన్నిలై మై - ఈజీవాత్మస్వభావమును, ఉణార్దు - (శాస్త్రములయొక్కవినికేచేత) తెలిసికొని,

ఉణర్న్దు - (వానియొక్క మననముచేత) తెలిసికొని, ఉణరిలుమ్ - (యోగాభ్యాసముచేత) సాక్షాత్కరించినను, ఇతైనిలై - సర్వేశ్వరునిస్వభావమును, ఉణర్వరిదు - తెలిసికొనుటకశక్యము, ఉయిర్ గాళ్ - చేతనులారా! అరి - విష్ణువు, అయన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - పీరిని, ఉణర్న్దుణర్న్దు - పలువిధమునాలోచించి, ఉరైత్తురైత్తు - ప్రమాణములనుబలుమారుఁజెప్పి, మనప్పట్టదొన్దు - మనస్సులో ఈశ్వరుఁడనిదోచిన ఒకవస్తువును, ఉణర్న్దుణర్న్దు - పలుమారుఁధ్యానించి, ఉరైత్తురైత్తు - వాని మంత్రములను బలుమారుఁజెప్పి, ఇతైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడి.

తా|| ఎల్లప్పుడు జ్ఞానముగలవాఁడై తనజ్ఞానముచేతనంతట న్యాపించువాఁడై, అచేతనములకంటె విలక్షణుఁడైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపమును శ్రవణమనననిధిధ్యాసనములచేఁ దెలిసికొనినను ఆశితాథమై దేవమనుష్యుని రూపములనెత్తిన సర్వేశ్వరుని దెలిసికొనుటకు శక్యంబుగాదు. వానిని దెలిసికొనేయుపాయంబేమనఁగా, హరిహరబ్రహ్మలయొక్క స్వరూప స్వభావంబులనున్న వానిని బ్రతిపాదించెడి శాస్త్రములనున్న బలుమారాలోచించినయెడల శ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడనిదోచఁబడును. అట్టి శ్రియఃపతిని మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించుఁడని. ౬

ఒన్దైన ప్పలవెన వటివరుమ్ వడినినుళ్ నిన్ద*

నన్దైల్ నారణ్ నాన్ముగనరనెన్ను మివరై *

ఒన్ద నుమ్మనత్తువై త్తుళ్ళి నుమ్మిరుపవై యఱుత్తు*

నన్దైన నలమ్ శెయ్వ దవనిడై నమ్ముడై నాళే.

2

అ|| ఒన్దైన - ఒకడనియు, పలవెన - అనేకులనియు, అటివరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమయిన, వడినినుళ్ - శరీరములయందు, నిన్ద - నివసించియున్న, నన్ద - శ్రేష్ఠమయిన, ఎత్తై - కాన్తిగల, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుండు, నాన్ముగన్ - బ్రహ్మ, అరన్ - రుద్రుడు, ఎన్నుమ్ - అనెడి, ఇవరై - పీరిలను, ఒన్ద - పక్షపాతములేక, నుమ్మనత్తు - మీమనస్సులయందు, ఉళ్ళి - ఆలోచించి, నుమ్మిరుపవై - మీకు బ్రహ్మరుద్రులయిన యిరువరులయందుఁగలిగిన ఈశ్వరత్వ బుద్ధిని, అఱుత్తు - ఛేదించి, అవనిడై - ఆశ్రీమన్నారాయణునియందు, నమ్ముడై - మనయొక్క, నాళ్ - ఆయుస్సుయందు, నన్దైన - చక్కఁగా, నలమ్ - స్నేహము, శెయ్వదు - చేయఁదగినది.

తా|| బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులు ముగ్ధురకని యంతరాత్మయొక్కండా? లేక ముగ్ధురాయని యాలోచించి నిర్ణయించుట సాధారణముగానశక్యంబుగాన, నేవించిన మాత్రములోనే పరత్వమును దెలుపుడు జేసెడి గొప్పతేజస్సుగల శ్రీమన్నారాయణుని యొక్కయు, బ్రహ్మరుద్రుల యొక్కయు స్వరూపస్వభావములను శ్రవణమనననిధిధ్యాసనములచే నిష్పక్షపాతియై చక్కఁగా నాలోచించినచో శ్రియఃపతికే పరత్వమయిదోచును, పిదప బ్రహ్మరుద్రులయందు పరత్వబుద్ధిని విడిచి మన యావజ్జీవమున్ను ఇతర ప్రయోజనముల నపేక్షించక యాశ్రీమన్నారాయణునికే కైంకర్యముఁ జేయవలయునని.

2

నాళునిన్ద నమపత్తై మై యజ్గొడువిన్దె యుడనే

మాళుమ్*టర్ పుత్తై విలై మననగ మలమఱక్కఱువి*

నాళునమ్ తిరువుడై యడిగళ్ దమ్ నలజ్జమ్మల్వణజ్జి*

మాళుమోరిడ త్రిలుమ్ వణక్కొడు మాళ్వదు వలమే.

౮

అ॥ మననగమ్ - మనస్సునందలి, మలమ్ - దోషములు, అఱి - పోవునటుల, కమ్మవి - కడిగి, నాళుమ్ ప్రతిదినమందున్న, తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, నమ్మడిగళ్ - మనస్సామి యొక్క, నలమ్ - భోగ్యమైన, కమ్మల్ - తిరువడికళ్లు, వణజ్జి - ఆశ్రయించినయెడల, నాళుమ్ ప్రతిదినమందున్న, నిస్తువిడువకుండనిలిచి, అడుమ్ - భాధించుచున్న, నమమనయొక్క, పత్తై - ఆనాదియైన, అమ్మొడువినై - అత్యంతక్రూరపాపములు, ఉడనే - ఆశ్రయించినప్పుడే, మాళుమ్ - నశించును, ఓర్ కుత్తైవెల్లై ఒక్కతక్కువయున్నగులుగదు. మాళుమోరిడ త్రిలుమ్ - శరీరావసానకాలమందును, వణక్కొడు - నమ్రతతో, మాళ్వదు - శరీరమునువిడుచుట, నలమ్ - శ్రేష్ఠము.

తా॥ ఇతర దేవతలయందుఁ బరతత్వశంకనువదలి లక్ష్మీభర్తయొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించినయెడల, వారా శ్రయించినకాలమందే చిరకాలమునుండి జేసియున్న భగవత్ప్రేమకర్య విరోధులైన మనపాపములన్ని నశించును. అట్లుచైన నేకొరతయులేక మన యిష్టానుసారముగా భగవంతుని యనుభవించవచ్చును. జీవితకాలమందా శ్రియఃపతిని యాశ్రయించకఁబోయినను, మరణకాలమందైనను సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించినయెడల యిదియేనకలము నిచ్చునని.

వల త్తనక్ తిరిపుర మెరి త్తవ నిడమ్మెఱ తుని

త్తలత్తు*ఎమ్మదిశై ముగన్బడై త నల్లులగమున్నానుమ్

పులప్పడ*ప్పిన్న న్నన్నులగ త్తి లగ త్తనన్ తానే

శొలప్పగిల్*ఇవై పిన్నుమ్ వయిల్ ముళ వివై యవక్ తుయక్కే.

అ॥ ఎమ్మ - వృద్ధిబొందుచున్న, తిశై ముగన్ - బ్రహ్మ, పడై త్త - సృష్టించిన. నల్ - విలక్షణమైన, ఉలగముమ్ - లోకమున్ను, తానుమ్ - ఆబ్రహ్మయున్ను, తుని త్తలత్తు - శ్రీనాథి యందు, ఇడమ్ పెఱ - (విశాలముగా) ఉన్నాడు. తిరిపురమ్ - తిరుపరములను, ఎరి త్తవక్ - దహించిన రుద్రుఁడు, వల త్తనక్ - (ఈశ్రియఃపతియొక్క) దక్షిణభాగమందున్నాఁడు. పిన్నుమ్ - మఱియును - పులప్పడ, భక్తులకు నేవసాయించుటకు, తానే - స్వయముగా, తన్నులగ త్తిల్ - తనదైన యీలోకమందు, అగత్తనక్ - అవతరించియున్నాఁడు. శొలప్పగిల్ - వీనిని చెప్పట కారంభించినయెడల, ఇవై - ఈగుణములు, పిన్నుమ్ - మఱిన్ని, వయిల్ ముళ - లోలోపుననే యుండును. ఇవై - ఇవి, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తుయక్కే, మోహనవ్యాపారము.

తా॥ బ్రహ్మయొక్కయు, వీనిచే సృజింపబడిన లోకములయొక్కయు, రుద్రునియొక్కయు స్వరూపస్థిత్యాదుల కాధారభూతుండై, మఱియును భక్తులయందలి కృపచే వీరికి నేవసాయించెడి నిమిత్తమై యీలోకములయందవతారముల నెత్తినవాడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములు లెక్కింపనలవిగానివిగాన ఎంత చెప్పినను తరగవు. ఇట్టి కల్యాణగుణముల సభక్తులెరుంగఁ గుండుటకుఁ గారణము, ఈ సర్వేశ్వరుని మాయయేయని.

తుయక్కటుమదియిల్ సన్ జ్ఞానత్తు శమరరై తుయక్కుమ్*
 మయక్కుడై మాయెగళ్ వానిలుమ్మెరియనవల్లక్*
 పుయక్కురు నిఱత్తనక్ పెరునిలక్కడన్ నల్లడిప్పోదు*
 అయర్ ప్పిలనల్ ధ్రువక్ తమ్మపువక్ వణజుననమర్ నే.

౧౦

అ॥ తుయక్కు - సంశయము, అఱ - లేని. మదియిల్ - మనస్సునందుఁబడిన, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, జ్ఞానత్తు - జ్ఞానముగల, అమరరై - దేవతలను, తుయక్కుమ్ - కలతఁజెందినవారిని గాఁజేసెడి, మయక్కుడై - భ్రమింపఁజేయు శక్తిగల, మాయెగళ్ - మాయలను, వానిలుమ్ - ఆకసముకంటె, పెరియనవల్లక్ - పెద్దవిగాఁజేయువాఁడును, పుయల్ - నల్లని మేఘమువంటి, కరునిఱత్తనక్ - నల్లనితిరుమేనుగలవాఁడునైన, శ్రియఃపతియొక్క, పెరువికాలమై, నలవ్ - భూమిని, కడన్ - కొలిచిన, నల్ - విలక్షణమైన, అడిప్పోదు - పాదపద్మములను, అమర్ - అమరియుండి, అయర్ ప్పిల - మరుపులేనివాఁడనై, అల - ధ్రువక్ - పలికెదను, తమ్మపువక్ - కాగలింపుకొనెదను, వణజుననమర్ - నమస్కరించెదను.

తా॥ మనస్సునందెట్టి సంశయాదులును లేక దివ్యజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాది దేవతలనుగూడ మోహింపఁజేసెడి మాయగలవాఁడును, నీలమేఘకాంతిగలవాఁడునైన శ్రియఃపతియొక్క సమస్తలోకములనున్న కొలిచినట్టి పద్మమునుబోలిన శ్రీపాదముల ననన్యప్రయోజనఁడనై మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించెదనని.

౧౦

అమరర్ గళ్ తొమ్మడెమ్మ వలై కడల్ కడై నవన్ నెన్దై*
 అమర్ పొత్తల్ వళజ్కురుగూర్ చ్చడగోపక్ కున్ శైవల్ గళ్*
 అమర్ శువై యాయ్ రత్తవ్ శ్రీనుళివై పత్తుమ్ వల్లార్*
 అమరరో డుయర్ ప్పొత్తనఱవర్ తమ్మిఱవి యజ్జెత్తయే.

౧౧

తా॥ అమరర్ గళ్ - దేవతలు, తొమ్మడెమ్మ - ఆశ్రయించి తేమపడునట్లు, అలైకడల్ - అలుగుట్టుచున్న సముద్రమును, కడై నవన్ - చిలికిన సర్వేశ్వరుని యుద్దేశించిఁజేప్పిన, అమర్ - ఒప్పుచున్న, పొత్తల్ - తోటలసమృద్ధిగల, కురుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపక్ - సమృద్ధిగల్గియున్న, కున్ శైవల్ గళ్ - వాచికకైంకర్యమైన, శువై - శబ్దార్థ రసములు, అమర్ - అమరియున్న, ఆయిరత్తవ్ శ్రీనుళి, వెయ్యిపాశురములుగల నీవ్రభవమందు, ఇనై పత్తుమ్, ఈవదిపాశురములనున్న, వల్లార్ - అభ్యసించినవారు, అమరరోడు - నిత్యనూరులతోటి, ఉయర్ ప్పొత్త - ఉన్నతమైన మోక్షమందు, శెమ్మ - వెళ్ళి, తమ్మిఱవి - తమసంసారరూపమైన - ఆవేశిత - క్రూరబంధమును, అఱవర్ - తెంపుకొనుదురు.

తా॥ బ్రహ్మాది దేవతలయొక్క తేమార్థమై పాలసముద్రమును చిలికినట్టి శ్రియఃపతినిగూర్చి సమస్తవిభవముగల కురుకాపురవాసులైన సమృద్ధిగల్గియుండునచిన్ మధురమైన తిరువాయ్ మొక్కియందలి నీవదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతోఁగూడ మోక్షమునొంది క్రూరమైన సంసారబంధమును వదలుదురని.

౧౧

అమ్మోర్ తిరువడిగ శే కరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శే కరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక. — మొదటి తిరువాయ్మొళిలో, శ్రియఃపతియే పరాత్పరుడని సాయించిరి రెండవ తిరువాయ్మొళిలో, ఆశ్రియఃపతియందే భక్తిజేయవలయునని సాయించిరి, మూడవ తిరువాయ్మొళిలో, అట్టిపరాత్పరుడు భక్తులకు మిక్కిలి నులభుండని సాయించిరి. ఈతిరు వాయ్మొళిలో, ఆశ్రియఃపతి నెడఁబాసియుండలేక విరహోపసన్నుఁడై తననొక రాట్టివల్లె దలంచి తనకంటిక గుచడినపత్తులను, ఇవి నామాటల నెఱుంగవని యాలోచించక, నాకొరికను శ్రియఃపతివద్ద విన్నపింపుమని పంపించుచున్నారు.

ఃః అజ్ఞైయ మడనారా యళియతాయ్*నీయుమ్నిక

అజ్ఞైయ శేవలుమా యానా నెనెనక్కరుళి*

వెజ్జైయ ప్పళ్ళుయర్ త్తార్ క్కె న్నిడుతూదాయ్ చెప్పక్కాల్*

వకళైయి లవక వైక్కిల్ వై ప్పణ్ణా లెకళెయ్యుమా.

౧

అ॥ అభియత్తాయ్ - కనికరించుస్వభావముగల, అమ్మశిశ్నైయ - అందమైన శిశువులుగల. మడనారాయ్ - విధేయమైన ఓసారసపక్షి ! నీయుమ్ - నీవును, నిక - నీయుక్క, అమ్ శిశ్నైయ - అందమయిన శిశువులుగల, శేవలుమాయ్ - మొగపక్షియును, అవావెఱ్ఱుఅయ్య యొయిని, ఎనక్క - మామిషయమై, అరుళి - కృపజేసి, వెమ్మశిశ్నై - క్రూరమైన శిశువులుగల, పుళి - గరుడపక్షిని, ఉయర్ త్తార్ క్కె - ధ్వజముగా నెత్తిన శ్రియఃపతివద్ద, ఎక - నాయొక్క, విడుతూదాయ్ - విడిచెడిదూతయై, చెప్పక్కాల్ - పోయినయెడల, వకళైయిల్ - మాటలాడక పోవుటయనెడి క్రూరమైనచెఱయందు, అవక - ఆ సర్వేశ్వరుండు, వైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, వై ప్పణ్ణాల్ - ఉంచబడియున్నచో, ఎకళెయ్యుమ్ - ఏమిభాదనుజేసును.

తా॥ తలంచినప్పుడెల్ల తలంచినచోటునకుఁబోవుటకు సాధనమైన శిశువులుగల విధే యమయిన ఓసారసపక్షి ! నాదుఃఖమునుజూచి సహింపని నీవు నావిషయమై దయఁజేసి, ఆశ్రిత దుఃఖములను బోఁగొట్టెడి గరుడపక్షిని ధ్వజముగాఁగల సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాభాధను జెప్పుము. అప్పుడాసర్వేశ్వరుండు నీమాటనువినక అవమానముఁజేసినయెడల సంతయవమానమును నాకొఱకై సహింపరాదాయని.

౧

ఎకళెయ్యుతామరై క్కణ్ పెరుమానార్ క్కె తూదాయ్*

ఎకళెయ్యుమురై త్తక్కా లినక్కుయిల్ గాళి నీరలిరే*

ముకళైయ్ ద ముమ్మిన్దై యాల్ తిరువడిక్కిల్ క్కుమ్మై శైవల్*

ముకళైయ్య ముయలదే నగల్వదువో విదియినమె.

౨

అ॥ ఇనక్కుయిల్ గాళి - గుంపుగానున్న ఓకొకిలములారా ! నీరలిరే - మీరుగదా ? ఎక - నాయొక్క, కెయ్య-ఎఱ్ఱునైన, తామరై క్కణ్ - తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగల, పెరుమానార్ క్కె - స్వామికి, ఎకతూదాయ్ - నాదూతయై (వెళ్ళి), ఉరై త్తక్కార్ - చెప్పిన

యెడల, ఎకాశెయ్యమ్ - ఏమిచెరుపగును, ముకాశెయ్ద - మునుపుచేసిన, ముమ్మవిన్దెయార్ - పూర్ణపాపములచేత, తిరువడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములయందు, కుల్ శ్రేవల్ - కైంకర్యము, శెయ్య - చేయుటకు, మున్ - మునుపు, ముయలార్దెయత్తుముఁజేయక, ఇని - ఇప్పుడును, అగర్వదువో విదిదూరముగానుండుటయే యేర్పడినదా?

తా|| ఓకోకిలపక్షులారా! మీరు మాయందు మిక్కిలి కనికరముఁగలవారుగదా? తన యొక్క సేత్రసౌందర్యమును గనుపరచి నన్ను పశుపరమకొనిన సర్వేశ్వరునివద్ద నాదూతయైవెల్లి నామాటనిదియని జెప్పినయెడల మీకేమయినా తప్పుఁచ్చునా? రాదు; గనుక మీరువెల్లి, పూర్వ జన్మపాపముచేత మీశ్రీపాదములయందుఁ గైంకర్యముఁ జేయుట కేమియుసాధనములేని నేనెకనుగూడ నిట్లుఁ బోవలసినదేనా యని చెప్పండని.

విదియినాల్ పెడై మణక్కుమ్ మెన్నడై య వన్నజ్జాల్*

మదియినాల్ కుఱళ్ మాణా యులగిరన్ద కళ్వోర్క్కు*

మదియిలేక వల్వినై యే మాళాదోవెన్దు*ఒరుత్తి

మదియెల్లాముల్ కలజ్జి మయజ్జుమా లెన్సిరే.

3

అ|| విదియినాల్ - భాగ్యముచేత, పెడై - ఆడపక్షితో, మణక్కుమ్ - కూడియున్న, మెన్నడైయ - మందగమనముగల, అన్నజ్జాల్ - హంసపక్షులారా! మదియినాల్ - బుద్ధిచేత, కుఱళ్ మాణాయ్ - పొట్టియయినబ్రహ్మచారియై, ఉలగు - లోకములను, ఇరన్దయాచించిన, కళ్వోర్క్కు - పటియైన సర్వేశ్వరునిఁగూరించి, మదియిలేక - బుద్ధిలేనినాయొక్క, వల్వినైయేయో - క్రూరమైనపాపమా, మాళాదెన్దు - నశింపదని, ఒరుత్తి - ఓకతే, మదియెల్లామ్ - బుద్ధియంతయు, ఉల్ కలజ్జి - లోపలఁగలతనొంది, మయజ్జుమ్ - మోహించియుండును; ఎన్సిర్ - ఆనిచెప్పండు.

తా|| పుణ్యవిశేషములచేత దము యాడపక్షితోఁ జేరియున్న హంసపక్షులారా! మీరు సర్వేశ్వరునివద్దికివెల్లి, మీరు వామనావతారమెత్తి లోకములను స్వాధీనపరచుకొనిన మీదివ్య చేష్టతములకు పశబడినయొకతే, ఎంతకాలమనుభవించినను నశింపని నాపాపముబోయి నేను భగవత్కైంకర్యముల నెప్పుడుఁజేసెదనని మోహముఁ జెందియున్నదని చెప్పండని.

ఎన్నరై కణ్డిరజ్జి యిదుతగా దెన్నాద*

ఎన్నలముగిల్వణ్ణర్ క్కెళొల్లి యాళొల్లుగేనో*

నన్నరైయినియవర్గణ్ తజ్గాదె నొరువాయ్చ్చొల్*

నన్నల మగన్విల్గాళ్ నల్గుదిరో నల్గిరో.

౪

అ|| ఎన్నరై - నాస్వభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, ఇరజ్జి - కృపఁజేసి, ఇదుతగా

దెన్నాద - (ఈమెకు) ఈయవస్థ తగదనితలపని, ఎక - నాయొక్క, నీలముగిల్ వణ్ణర్క్కు - కాలమేఘవర్ణముగల సర్వేశ్వరునికి, యాక - నేను, ఎకళొల్లి - ఏపాశురమునుజెప్పి, తొల్లుగేనో - మాటలాడుదును, నల్ - మంచి, నీరై - ప్రాణము, ఇని - ఇంకమీద, అవర్గణ్ -

వారివద్ద, తక్లాదెన్టు - నిలవదని, ఒరువాయ్చొల్ - ఒక్కమాటను, నల్ సీల-మంచిసీలవర్ణముఁ
గల, మగన్ణిల్ గాళ్-క్రాళ్ళు పట్టులారా ! నల్ గుదిగో - చెప్పెదరా, నల్ గీగో - చెప్పరా.

తా॥ తన నెడఁబాసినయెడల జవించనని నాస్వభావము నెఱుంగి దయఁజేసి, ఈ మెక్కిట్టి
విరహోన్మత్త తగదనియెంచని సీలమేఘవర్ణుడైన మాస్వామికి నేనేమి జెప్పెదను ; అయినను, ఓ
క్రాంచ పట్టులారా ! ఇఁగ నీపెయొక్క ప్రాణము నిలవదనియెడి యొక పలుకు నా సర్వేశ్వరునికిఁ
జెప్పరాయని,

నల్ గిత్తాళ్ కా త్తళిక్కు మొళిల్ మొళిల్ వినై యేత్తే*
నల్ గత్తానాగాదో నారణనై క్కణ్ణక్కాల్*

మల్ గుసీర్ పునల్ పడప్పై యిరై తేర్ వణ్ శిఱుకురుగే*

మల్ గుసీర్ క్కణ్ణేత్తోర్ వాళగజ్జొణ్ణరుళాయే.

౫

అ॥ పాళిల్ మొళిల్ - ఏడులోకములనున్న, తాళ్ - తానే, నల్ గి - ప్రీతిఁజేసి,
కాత్తు - అనిష్టములనుబోగొట్టి, అళిక్కుమ్ - ఇష్టములిచ్చెడి, నారణనై - శ్రీయఃపతిని, క్కణ్ణ
క్కాల్ - చూచినయెడల, వినై యేత్తేయో - పాపియైన నన్నునైనా, తాళ్ - తాను,
నల్ గలాగాదు-ప్రీతింజెందఁగూడదు (అని అతనికిఁజెప్పి), మల్ గు-ప్రవహించుచున్న, సీర్ పునల్-
జలప్రదేశములయందున్న, పడప్పై - తోటలయందు, ఇరై - ఆహారమును, తేర్-చెతుకుచున్న,
వణ్ - సుందరమైన, శిఱుకురుగే - ఓచిన్న నీరుకోడీ ! మల్ గు - ప్రవహించుచున్న, సీర్ -
బాష్పముగల, క్కణ్ణేత్తోర్-కన్నులుగలనాకు, ఓర్ వాళగమ్-ఒక మాటను, కొణ్ణ - తీసికొనివచ్చి,
అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా,

తా॥ ఉదకముచే నిండియున్న ప్రదేశమందలి తోటలయందు నాహారమును వెళకెడి ఓ
నీరుకోడీ ! సర్వజీవులయొక్క సమస్తాపరాధములను సహించి వారి యనిష్టములనుబోగొట్టి రక్షిం
చెడి పరమదయావంతుడైన శ్రీమన్నారాయణుని నీవు చూచినయెడల, అతనితో, పాపియైన,
నాయపరాధమును త్సమించరాదాయని చెప్పి యామాటకు నతడిచ్చుబదులుమాటను నీవు నాతోఁ
జెప్పువలయునని.

౫

అరుళాద సీరరుళి యవరావి తువరాము*
అరుళా ప్పట్కడవీ రవర్ వీది యెరునాళెన్టు*

అరుళా ప్పట్కడవీ రవర్ వీది యెరునాళెన్టు*

అరుళా ప్పట్కడవీ రవర్ వీది యెరునాళెన్టు*

అరుళా ప్పట్కడవీ రవర్ వీది యెరునాళెన్టు*

౬

అ॥ ఆళి - గుండ్రమైన, వరివణ్ణే - గీతలుగల ఓతుమ్మెదా ! అరుళా ప్పట్కడవీ - దయఁగల
చక్రముఁగల, అమ్మానై - స్వామిని, క్కణ్ణక్కాల్-చూచినయెడల, అరుళాద-(వారియందు) దయ
లేని, సీర్-మీరు, అరుళి-దయఁజేసి, అవర్ - ఆయాత్వార్థయొక్క, అవి-ప్రాణము, తువరా
ము - పోవుటకుముందే, అరుళా ప్పట్కడవీ - దయాసముద్రుడైన, పుళి-(మీకు వాహనమైన) గరు
త్మంతుని, అవర్ వీది - ఆయాత్వార్థుని వీధియందు, ఒరునాళ్-ఒకరోజైనను, కడవీరెన్టు -

నడపితురని, ఇరుళొల్లి - ఈమాటను జెప్పి, అరుళ్ - కనికరింపుము. యాము - మేమున్ను, ఎకపిత్తైత్తోమ్ - ఏమిటిప్పుడేసితిమి.

తా|| ఓనుందరమైన తుమ్మెదా! నీవువెల్లి ఆయాత్వార్ల నెడి నాయకినిజాచుటకు మీకిష్టములేకపోయినను మీదయకుదక్కువరాకుండ నీనాయకియందుగృహజేసి యామె జీవిత కాలమందే దయాపంతుడైన గరుత్మంతునిమీద నెక్కి యాశ్రితసంరక్షణార్థముగా నెచ్చటి కైనా వేంచేయునప్పుడు ఆగరుత్మంతుని నొకదినమైన నీయాత్వారున్నపీఠికి నడపింతురుగాక యని శ్రియఃపతికి విన్నవించుము. ఆమాటను విననియెడల, పరమదయాగలచక్రమును ధరించి నకలజీవులను రక్షించెడి మీవిషయమైయట్టి యపరాధము మేమేమి చేసితిమని నేనుజెప్పినటాల జెప్పుమాయని.

ఎన్నిత్తై కోప్పదుపోల వునివాడై యార్గిన్*

ఎకపిత్తైయే నిన్నె న్దరుళి యరుళాద తిరుమాలార్క్కు*

ఎకపిత్తై త్తాళ్ తిరువడియిక్ తగవినుక్కె న్నొరువాయ్చొల్*

ఎన్నిత్తై క్కుమిళజ్జిళియే యాకవళర్ త నీయలైయే.

2

ఆ|| ఎన్నిత్తైక్కుమ్ - ఎముకనువారి నెడి, ఇళజ్జిళియే - ఓబాలచిలుకా! యాన్వళర్ తనీ యలైయే - నేను పెంచిన నీవేగదా? ఎన్ను-ఎముకలో, ఇత్తై-దారమును, కోప్పదుపోల - ప్రొచ్చునటుల, వునివాడై - చల్లనిగాలి, ఈర్గిన్-బద్దలుచేయుచున్నది, (ఇంతలో) ఎన్నిత్తైయే- నాతప్పునే, నిన్నె న్దరుళి-తలంచి, అరుళాద-(నాయందు) కనికరించని, తిరుమాలార్క్కు-శ్రియః పతికి, తిరువడియిక్-స్వామియైనమీయొక్క, తగవినుక్కె-కృపకు, ఎకపిత్తైత్తాళ్-ఏమి తప్పుడేసినదని, ఒరువాయ్ - ఒకమాట, తొల్ - చెప్పుమా.

నా|| నాచేతఁబోషింపఁబడినదానవైనను ఇట్టి నావిరహదశయందు నాయెముకలు చూర్ణ మగునట్లు బాధించుచున్న ఓ బాలచిలుకా! చల్లనిగాలియును నాయెముకలో దారమును గ్రుచ్చినట్లు బాధించుచున్నదిగాన నిప్పుడు నాతప్పులనే యెంచుచు కనికరించని శ్రియఃపతిని గూర్చి పరమదయాశాలివియైన నీయొక్కదయకు విషయముకానియపరాధము ఈయాత్వార్ల నెడి నాయకి యేమిచేసినదని ఈయొకమాట నడిగి తెలిసికొనుమా యని,

౩

నీయలైయే శిఱుపూవాయ్ నెడుమాలార్క్కెన్ తూదాయ్*

నోయెనదు నువలెన్న నువలాదే యరున్దొన్దాయ్*

శాయలొడు మణిమామై తళర్ నేన్నాన్*ఇనియునదు

వాయలగిలిన్నడిశి లైవ్పొరై నాడాయ్.

౪

ఆ|| శిఱుపూవాయ్-ఓచిన్నచిలుకా! నెడుమాలార్క్కు-ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వ శ్వరునినద్ద, ఎన్ తూదాయ్-నాదూతయైవెల్లి, ఎనదు-నాయొక్క, నోయ్-విరహబాధను, నువలెన్న-చెప్పుమంటే, నువలాదే-చెప్పుకుండ. ఇరున్దొన్దాయ్ - ఉండివుంటివి, నీయలైయే-నీవేగదా? నాక-నేను, శాయలొడు - కాన్తితోగూడ, మణి-శాశ్వతమైన, మామై - సౌందర్యమును,

తళ్ళర్ న్దేక్ - పోంగొట్టుకుంటిని ఇని - ఇతను, ఉనదు - నీయొక్క, వాయలగిల్ - నోటిలో,
ఇక్ - మధుర మైన, అడికిల్ - ప్రసాదమును, వైప్పరై - పెట్టువారిని, నాడాయ్ - వెతుకు
కొనుమా.

తా|| ఓచిలుకా! నీచిన్నతనముచేత సర్వేశ్వరుని వద్దకుఁబోయి నాబాధను జెప్పుమంటె
చెప్పుక ఊరక యుంటివిగదా. ఇతనాశరీరము శిథిలమైనది ఇంకనాప్రాణముఁబోయినచో
నీ కన్నముఁబెట్టువారిని వెతుకుకొనుమాయని.

నాడాద ములర్ నాడి నాడోఱుమ్ నారణన్దా*

వాడాద ములరడిక్కిళ్ళ వైక్కవే వగుక్కిన్దు*

వీడాడి వీల్ నీరుత్తల్ వినై యన్దు దెక్కెయ్ వదో*

ఊడాడు పనివాడా యురై తీరాయెనదుడలే.

౯

అ|| ఊడు(క్రియఃపతికినినాకును) నడును, ఆడు-తిరుగుచున్న, పనివాడాయ్-ఓచల్లనిగాలి!
నాడాద - వెతుకుటకశక్యమైన, ములర్ - పుష్పములను, నాడి-వెతకి, నాడోఱుమ్ - ప్రతి
దినమును, నారణన్దా - క్రియఃపతియొక్క, వాడాదములర్ - వాడనిపుష్పమువంటి, అడిక్కిళ్ళ -
శ్రీపాదములయందు, వైక్కవే - సమర్పించుటకైయే, వగుక్కిన్దు - ఈయాత్మయేర్పరచఁబడినది.
వీడాడి-(ఇట్లుండఁగా) వానితోవిరహమునొంది, (అనుభవించెడి) వీల్ నీరుత్తల్-గొప్పదైన,
వినైయన్దు - భాగ్యహీనత్వము, ఎక్కెయ్ వదో-ఏమిచేయఁబోవునో? (అని) ఉరైత్తు -
(ఆసర్వేశ్వరునికి) చెప్పి, (వాడువిననియెడల) ఎనదుడల్ - నాశరీరమును, ఈరాయ్-బద్ధలఁ
జేయుము.

తా|| నాకున్న క్రియఃపతికిన్ని దూతవై తిరుగుచున్న ఓవాయువా! దుర్లభమైన పుష్ప
ములను వెతకి సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళమీఁద సమర్పించుటకైయే నేనేర్పరచఁబడితిని.
ఇట్లుండఁగా, మిమ్ముల నెడఁబాసి మాదౌర్భాగ్యముచేత నిట్లుబాధపడుటయెందుకని క్రియఃపతికి
నేనుజెప్పినట్లు చెప్పి దానికిబదులు చెప్పనియెడలఁ దరువాత నన్ను జంపుదువుగాకయని.

ఉడలాత్తి ప్పిఱిప్పువీడుయిర్ ముదలా మున్దు మాయ్*

కడలాత్తి నీర్ తోన్దు యదనుళ్ళే కణ్ణళరున్దు*

అడలాత్తి యమ్మానై క్కణ్ణక్కాల్లిదుశొల్లి*

విడలాత్తి మడనెఱ్ఱే వినై యొమ్మెన్నామళవే.

౧౦

అ|| అట్టి-గంభీరమైన, మడనెఱ్ఱే-విధేయమైన ఓమనసా! ఉడల్-శరీరములందు, అట్టి -
చక్రాకారమైన, పిఱిప్పు-జన్మము, వీడు - మోక్షము, ఉయిర్-ఆత్మ, ముదలాయ్ - ఇవి
మొదలుగాఁగల, మున్దు మ్మత్తక్కిన్దు ననుస్తవస్తువులు (ఇవియన్నిటిని,) ఆయ్-స్పృశించుఁ
గారకై, అట్టినీర్-గంభీరమైననీరుగల, కడల్ - సముద్రమును, తోన్దు నీ-స్పృశించి, అదనుళ్ళే -
ఆనముద్రమందు, కణ్ణళరున్దు-నిదించుచున్న, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, అట్టి-చక్రముగల,
అమ్మానై - స్వామిని, కణ్ణక్కాల్ - చూచినయెడల, ఇదు - ఈబాధను, శొల్లి - చెప్పి,
వినైయొమ్-పాపులైన మేము, ఒమ్మెన్నామళవు - వానితోఁజేరువరకు, విడల్ - విడువకుండుము.

తా|| నామస్వాధీనమైన ఓమనసా! సకలజగత్తులను సృజించుటకై ముందుగా మహాసముద్రమునుసృజించి, అందుఁ జక్రాది పశ్చాద్యుభయముతుండై పవ్యభించియున్న మాస్వామిని నేవించి ఇట్టి నాబాధనుజెప్పి, నేను వానితిరువడికళకుఁ జేరువరకు నీవు వానిని వదలకుమాయని. ౧౦

శ్లో|| అళవియన్ వేల్పులగ త్తవర్ పెరుమాళ్ కణ్ణన్ *
వళవయల్ శూన్ వణ్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ వాయ్న్దరై త్త*

అళవియన్ వన్దాదియాయరత్తుళిప్పత్తి*

వళవురై యాల్ పెఱలాగుమ్ వానోజు పెరువళమే. ౧౧

ఆ|| అళవియన్ - అపఃలేని మహిమగలవాడై, వేల్పులగ త్తవర్ పెరుమాళ్ - సర్వలోకేశ్వరుడై, కణ్ణన్ - ఆశ్రితసులభుడైనకృష్ణుని, వళవన్ సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములచే, శూన్ - చుట్టఁబడిన, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందు నేంచేసియుండెడి, శ్చుడగోపన్ - సమృద్ధార్థు, వాయ్న్దరై - సమీపించి, ఉరై త్త - సాయించిన, అళవియన్ - ఎంచుటక శక్యములై క్షణములుగల, అన్దాది - వెనుకపాశురముయొక్క యంతపదమే ముందుపాశురమున కాదిగాగల, ఆయిత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తి - ఈపదిపాశురములయొక్క, వళవురైయాల్ - మధుగోక్తిచే, వాన్ - పరమపదమందు, ఓజు - వృద్ధిబొందెడి, పెరువళమే - మహాసంపత్తును, పెఱలాగుమ్ - పొందవచ్చును.

తా|| అపరిచ్ఛేద్య మహిమగలవాడై సర్వలోకేశ్వరుండై యాశ్రితసులభుండైయున్న సర్వేశ్వరుని సత్త్వాదరముచే బ్రతిపాదించెడి సర్వలక్షణములతోఁ గూడుకొనియున్న మధురమైన యీ పది పాశురములననుసంధించువారు మోక్షమునొంది మహానందము ననుభవించురని. ౧౧

అష్టోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అవతారిక. — వెనుక తిరువాయ్ మొక్కిలో తాననుభవించిన విరహబాధనుఁజూచి సహింసక శ్రయఃపతి తనవద్దకేంచేయఁగా, అప్పుడు వానిమహిమయును తనగుణహీనతయున్న జూచి, నేనాశ్రయించియెడల వానిమహిమచెడిపోవునే ; వానిమహిమను జెడగొట్టుటకంటె నేనుజెడిపోవు. యే మేలుగదా ; ఈమాత్రమాలోచించగ వానికై జ్ఞాన్యము నాశంబడితిని ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో అష్టార్థులతో ననుసంధించుకొనుచున్నాను.

శ్లో|| వళవేల్ లగిన్మడలాయ వానోరైయై* అరున్దై యే*

వళవేల్ వాన్దైయై తొమవ్వుణ్ణ కళ్యాణ్ శ్చన్ పిన్నైయమ్*

తళవేల్ ముఱువల్ పిన్నైక్కాయ్ వల్లానాయర్ తల్లై వనాయ్*

ఇళవేత్తేమ్ తల్లవియ వేన్దాయెన్బున్దైన్దైన్దై.

అ॥ వళమ్ - సమృద్ధమైన, ఏళులగిక్ - సప్తలోకములకును, ముదలాయ - కారణభూతుండై, వానోర్ - నిత్యనూరులకు, ఇత్తయై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, ఆరువనైయేక్ - కూరపాపముగల నేను, నినైన్దు - అనుసంధించి, నైన్దు - మనస్సుకరిగి, కళవు - దొంగతనము, ఏళ్ - ప్రసిద్ధముగనట్లు, వెణ్ణెయ్ - వెన్నును, తోడుపుణ్డ - దొంగలించిన, కళ్యా - ఓదొంగా! ఎన్నక్ - అని చెప్పెదను. పిన్నైయుమ్ - మఱియు, తళవు - మొల్లపుష్పము, ఏళ్ - తోచునట్లు, (అనగా పుష్పమువంటి) ముఱువల్ - మందహాసముగల, పిన్నైక్కాయ్, సప్పిన్నైప్పిరాట్టికొరక్కై, వల్ - బలిష్ఠులైన, ఆనాయర్ - గొల్లకు, తలైవనాయ్ - నిర్వాహకుడైయుండి, ఇళమ్ - లేతయైన, ఏళేళుమ్ - వృషభముల నేడింటిని, తళువియ - కాగలించుకొనిన, ఎళతాయ్ - మాస్వామి! ఎన్నక్ - అనియెదను.

తా॥ సకల జగత్కారణుడై నిత్యనూరులకు నాథుండైన సర్వేశ్వరుని నతిహీనుండనైన నేను, అందరికి తెలిసినటుల నీవుజేసిన నవనీతిచార్యముయను, సుందరమందహాసముగల నప్పిన్నైప్పిరాట్టికాశంబడి గొల్లకు నాయకుడవై యుచుతిరించి బలిసియున్న వృషభముల నేడింటిని గొగలించుకొని చంపిన దివ్యచేష్టితయును ననుసంధించి పరశకుండనై చెప్పెదనని ౧

నినై నునై నుళో కరై నురుగి యిమైయోర్ పలరుమ్మునివరుమ్*

పునై న్దకణ్ణిసోర్ శాన్దమ్ పుగై యోడేన్ది వణ్ణినాల్*

నినై న్దవెల్లాప్పొరుళో కట్టుమ్ విత్తాయ్ ముదలిల్ శిదై యామే*

మనమ్ శెయ్ జ్ఞానత్తున్బరుమ్ మేశూణాదో మాయోనే. ౨

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుండవైన ఓస్వామి! పలరుమ్ - అనేకులయన, ఇమైయోర్ - బ్రహ్మాదిదేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, నినైన్దు - (మిగుణములను) అనుసంధించి, నైన్దు - (దానివల్ల) శరరముకరిగి, ఉళోకరైన్దు - మనస్సుశిథిలమై, ఉరుగి - కరిగి, పునైన్దు - కట్టబడిన, కణ్ణి - తిరుమాలను, సోర్ - జలమును, శాన్దమ్ - చంద్రమును, పుగై యోడు - భూపముతోఁగూడ, ఏన్ది - ధరించి, వణ్ణినాల్ - నమస్కరించినను, నినైన్దు - తలంపబడిన, ఎల్లాప్పొరుళో కట్టుమ్ - అన్ని వస్తువులకును, ముదలిల్ - స్వస్వరూపమందు, శిదై యామే - వికారములేనటుల, విత్తాయ్ - కారణభూతుండవై, మనమ్ శెయ్ - మనస్సునందుఁబుట్టెడి, జ్ఞానత్తు - సంకల్పరూపజ్ఞానముగల, ఉళ - నీయుక్క, పెరుమ్మై - పహత్త్వము, మేశూణాదో - మాళిపోదా? ౩

తా॥ జాతిగుణాదులచేత సుతృప్తులైన బ్రహ్మాదిదేవతలును సనకాదిఋషులు సత్యంత భక్తియుక్తులై మంచిపుష్పదులతో నిన్నారాధించినను, తనస్వరూపమందు వికారములేకనే తనసంకల్పముచేత నీజగత్తును సృష్టిసి తిసంహారములను జేయుచున్న పరిశుద్ధుండవైన నీమహత్త్వము మాళిపోదా? అట్లుండఁగా నతినిచుడనైన నేను దాస్యముజేసినయెడల మీశిపోవుననిఁ జెప్పవలె నాయని. ౪

మాయోనిగళాయ్ నడై కళోర్ వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్*

నీయోనిగళై ప్పడై యెన్దు నిత్తై నాన్ముగనై ప్పడై త్రవళ*

శేయాన్లెల్లావటివుక్కుమ్ తిశై గళెల్లామ్ తిరువడియూల్

తాయోక్*ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ తాయోన్ తానోరురువనే. 3

అ॥ మాయోనిగళాయ్ - గొప్పజన్మముగలవారై, నడకల్ ౨ - సృష్ట్యాదివ్యాపారముల నభ్యసించిన, పలరుమ్ - అనేకవిధములుగానున్న, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, (అయిన) యోనిగళై - జంతువులను, నీపడైయెన్టు - నీవుసృజించుమాయని, నితై - జ్ఞానపూర్తి గల, వాన్ముగనై - బ్రహ్మను, పడైత్తవక్ - సృష్టించినవాడును, ఎల్లావటివుక్కుమ్ - అన్నిజ్ఞానములకును, శేయోక్ - దూరమైయుండువాడును, తిశై గళెల్లామ్ - దిక్కులన్నిటిని, తిరువడియూల్ - శ్రీపాదములచేత, తాయోక్ - కొలిచినవాడును ఎల్లావెవ్వుయిర్క్కుమ్ - అనేకవిధములయిన సమస్తాత్మలకును, తాయోక్ - తల్లిపంటివాడునునైన, తాక్ - తాను, ఓరురువక్ - అద్వితీయమైన స్వభావముగలవాడు.

తా॥ దేవాది సమస్తభూతములకును గారణభూతుండైన బ్రహ్మకును గారణభూతుండై వాఙ్మనములకును గోచరముగాని మహిమగలవాడై ఎచ్చుతగ్గుజూడకుండనందరిని స్నేహముతో రక్షించువాడైన యానశ్చర్యరుని సౌశీల్యగుణము లపాఃములై యున్నవని. 3

తానోరురువే తనినిత్తాయ్ త్తన్నిలే మూవర్ ముదలాయ*

వానోర్ పలరుమ్ మునివరుమ్ మల్లీరుమ్ మల్లీరుమ్ ముల్లీరుఃమాయ్*

తానోర్ పెరునీర్ తన్నుళ్ళే తోల్లీ యదనుళ్ కణ్విళరుమ్*

వానోర్ పెరుమాక్ మామాయక్ వై గున్దనెమ్మెరుమానే. ౪

అ॥ తాక్ - (జగత్తుకు) ఉపాదానకారణము తానేయయినవాడును, ఓర్ - సహకార్యం తరములేక ఒక్కడైనవాడును, తనినిమిత్తాన్తరములేక పంటరియైనవాడును, (ఇట్టి) ఉరు - అందముయిన, విత్తాయ్ - కారణమైనవాడై, తన్నిల్ - తనతోగూడ, మూవర్ - బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులను, ముదలాయ - మొదలుగాగల, పలరుమ్ - అనేకులయిన, వానోర్ - దేవతలను, మునివరుమ్ - ఋషులను, మల్లీరుమ్ - తక్కినమనుష్యులను, మల్లీరుమ్ - తక్కినపశ్చాదులను, ముల్లీరుమ్ - ఇవియన్నిటిని, ఆయ్ - సృజించుటకై, తాన్ - తాను, తన్నుళ్ళే - తన స్వరూపమందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పెరునీర్ - మహాజలమును, తోల్లీ - సృజించి, అదనుళ్ - ఆమహాజలమునందు, కణ్విళరుమ్ - నిద్రించువాడును, వై గున్దక్ - పరమపదవాసియు, వానోర్ పెరుమాక్ - నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుండును, మామాయక్ - గొప్పయాశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎమ్మెరుమాక్ - నాకుస్వామి.

తా॥ జగత్తుకు *నిమిత్తోపాదాన సహకారికారణభూతుండై బ్రహ్మాదిస్థావరాంతమయిన యీలీలావిభూతియును భోగోపకరణమయిన నిత్యవిభూతియునుగల మాస్వామియొక్క సౌశీల్యగుణములకు దగినట్లు నేనన్నివిధములయిన కైంకర్యములను జేసెదనని. ౪

* ఒకవస్తువుకు కారణములు మూడు. ఆకారణములకు ఉపాదానము, నిమిత్తము, సహకారి, అనిపేర్లు. భుటమునకు, ఉపాదానము వృత్తు; నిమిత్తము కుంభకారండు; సహకారి దణ్డాదులు. అదేవిధముగా యీజగత్తుకు, మూలప్రకృతిని శరీరముగాగల పరమాత్మ ఉపాదానము, జ్ఞానశక్తి విశిష్టుడైన పరమాత్మ నిమిత్తము, కాలశరీరియైన పరమాత్మ సహకారియని.

మానేయ్ నోక్కి మడవాలై మార్ బిల్ కొణ్ణాయ్ మాదవా*

కూనేశ్చిదైయ వుణ్డైవిల్ నిఱ త్తిల్ తెఱిత్తాయ్ గోవిన్దా*

వానార్ శోది మణివణ్ణా మదుళూదా నీయరుళాయ్*ఉక

తేనేములరుమ్ తిరుప్పాదమ్ శేరుమాలు వినై యేనే.

౫

అ॥ మానేయ్ - లేడితోఁబోలిన, నోక్కి - చూపుగల, మడవాలై - యువతియైనపిరాట్టిని, మార్ బిల్ - వత్తునలమునందు, కొణ్ణాయ్ - ఉంచుకొనిన, మాదవా - ఓశ్రియఃపతీ! కూనే - గూను, శ్చిదైయ - పోవునట్లు, ఉణ్డైవిల్ - ఉండయైన ధనస్సయొక్క, నిఱ త్తిల్ - విధముగా, తెఱిత్తాయ్ - పొడుగుగాఁజేసిన, గోవిన్దా - ఓ గోపాలుడా! వాన్, ఆకనమునందు, ఆర్ - నిండి యున్న, శోది - తేజస్సుగల, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాఁడా! మదుళూదా - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన ఓకృష్ణుఁడా! వినై యేక - పాపియ నననేను, ఉన్ - నీయొక్క, తేనే - తేనెవలెభోగ్యమై, ములరుమ్ - వికసించియున్న, తిరుప్పాదమ్ - శ్రీపాదములను, శేరు మాలు - పొందునటుల, నీ - నీవు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుము.

తా॥ పిరాట్టి నిత్యనానముజేయుచున్న వత్తునలముగల శ్రియఃపతివై, ఆశ్రిత సంరక్షణార్థమై మనుష్యావతారమై త్తి అశ్రితదోషములను జూడక వారిని కట్టాక్షించి పిమ్మట వారిదోషములను వావివిరోధులయందుఁ బోఁగొట్టెడి స్వభావముగలవాడవై, అంతట వ్యాపించెడి నిర్మలమై రమణీయమైన దివ్యరూపముగలవాడవైన ఓగోపాలా! నీయొక్క శ్రీపాదములను జేరునటుల నన్ను సుగ్రహింపుమని.

౫

వినై యేన్వినై తీర్ మరున్దానాయ్ విణ్ణోర్ తలై వా కేశవా*

మనై శేరాయర్ కులముదలే మామాయనే మాదవా*

శినై యేయ్ తలైయ మరామరజ్జ శేట్టు మెయ్ దాయ్ శిరీదరా*

ఇనై యాయినై య పెయరినా యెన్దు నై వనడియేనే.

౬

అ॥ వినై యేన్ - పాపియైన నాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెడి, మరున్దానాయ్ - ఔషధమువంటివాఁడా! మనై - ఇండ్లయందు, శేర్ - చేరి, ఆయర్ - గొల్లలకు, కులముదలే - కూటస్థుఁడా! మామాయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యమైన వ్యాపారముగలవాఁడా! మాదవా - ఓశ్రియఃపతీ! శినై - కొమ్మలతో, ఏయ్ - చేరియున్న, తలైయ - ఆకులుగల, మరామరజ్జ శేట్టుమ్ - సాలవృక్షములేడింటిని, ఎయ్ దాయ్ - కొట్టినవాఁడా! శిరీదరా - వీర శ్రీగలవాఁడా! ఇనై యాయ్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడా! ఇనైయ పెయరినాయ్ - ఇలువంటి తిరునామములుగలవాఁడా! ఎన్దు - అని యనుసంధించి, అడియేన్ - దాసుడనైననేను, నైవన్ - శిథిలాస్త్రకరణుడనై యగుచున్నాను.

తా॥ సీసంశ్లేషమునకు విరోధులయిన మాపాపములను బోగొట్టిన సౌశిల్యవంతుఁడా! ఉభయ విభూతినాయకుఁడా! ఆ కితులున్నచోటికి వచ్చి యవతరించి వారియందతివాత్సల్యముతో వారు

జెప్పెడికార్యములను నెరవేర్చుడి ఓశ్రియఃపతి ! ఇట్టి నీస్వభావములనును తిరునామములను ననుసంధించి నామనన్న గరుగుచున్నదని.

అడియేక్ శిటియణ్ణాన త్త నటిదలార్క్కు మరియైనై *

కడి శేర్ తణ్ణుత్తాయ్ క్కణ్ణిపునై న్నాననై క్కణ్ణనై *

శెడియారాక్కై యడియారై చేర్దల్ తీర్క్కుమ్ తిరుమాలై *

అడియేక్ కాణ్బానలల్ న్నవ నిదనిల్ మిక్కోరయర్వణ్ణే.

2

అ॥ శిటియణ్ణాన త్తన్ - అల్పజ్ఞానముగల, అడియేన్ - దాసుడనైన నేను, అటిదలార్ క్కుమ్ - మిక్కిలిజ్ఞానవంతులకును, అరియైనై - తెలిసికొనుటకశక్యుడను, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, న్నూత్తాయ్ క్కణ్ణి - తిరుత్తుత్తాయ్ మాచే, పునైదాన్ తనై - అలంకరింపఁబడినవాఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, శెడి - కర్మములనెడి చెట్లచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆక్కై - శరీరసంబంధమును, అడియారై - దాసులను, శేర్దల్ - చేరుటను, తీర్క్కుమ్ - పోఁగొట్టెడి, తిరుమాలై - శ్రియఃపతియైన నేనర్చేవ్వరని, అడియేన్ - దాసుడనైన నేను, కాణ్బాన్ - చూడవలయునని, అలల్ న్నవన్ - పలికెదను, ఇద నిల్ - ఇంతకంటె, మిక్కు - మేలైన, ఓరయర్వ - ఒకయజ్ఞానము, ఉణ్ణే - కలదా?

తా॥ జ్ఞానహీనుడనై యతిత్తుద్రుడనైన నేను, బ్రహ్మదులవాఙ్మనస్సులకగోచరుండై పర త్వమును దెలిపెడి పరిమళింపుచున్న చల్లని తిరుత్తుత్తాయ్ మాచలవాడై, భక్తులసంసారబంధమును విడిపించెడిస్వభావముగలవాడై, ఇట్టి సర్వోత్కృష్టుండైన శ్రియఃపతిని నేను నేవింపవలయునని యాశఁబడుటకంటె బుద్ధిలోపంబయ్యెదిగలదు.

2

ఉణ్ణాయులగేత్తే మున్నమే యుమిత్తన్దు మాయైయాట్టుక్కు *

ఉణ్ణాయ్ వెణ్ణయ్ శిఱుమనిశరువలై యాక్కై నిలై యెయ్డి *

మణ్ణాక్ శోర్ న్దదుణ్ణేలుమ్ నునిశర్కాక్కాగుమ్ వీర్ శిటిదుమ్

అణ్ణావణ్ణమ్ మణ్ణురై య నెయ్యూణ్ణరున్దో మాయోనే.

౩

అ॥ మాయోనే - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! మున్నమే - మునుపు, ఉలగేత్తే - లోకముల నేడింటిని, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. ఉమిత్తన్దు - (అలోకములను)బయలుపఱచి, శిఱుమనిశర్ - త్తుద్రమనుష్యులయొక్క, ఉవలై - హేయమైన, ఆక్కై - శరీరములయొక్క, నిలై - స్థితిని, ఎయ్డి - పొంది, మాయోయల్ - కపటముచేత, పుక్కు - ప్రవేశించి, వెణ్ణయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణాయ్ - ఆరగించితివి. మనిశర్ క్కు - మనుష్యులకు, అగుమ్ - అయ్యెడి, వెణ్ణయ్ - వెన్నను, పీర్ శిటిదుమ్ - కొంచెముగూడ, అణ్ణావణ్ణమ్ - చేరనట్లు, ఉణ్ - ఆరగించినది, మణ్ తాన్ - మన్ను, శోర్ న్దదుణ్ణేలుమ్ - మిగిలియున్నను, మణ్ - ఆమన్ను, కరైయ - కరుగుటకు, మరున్దో - మందా?

తా॥ అతిత్తుద్రమైన మనుష్యువతారమెత్తి గోకులమండు వేంచేసి అపటనున్న వెన్నను కొంచెమైనను మిగలకుండ నారగించితివిగదా; అది, ముందు లోకము నారగించి బయలుపఱచు

నప్పుడు కడుపులో కొంచెము మన్నున్నను, దానిని పొంగొట్టుటకై జోషధంబని యారగించితివా యేమని.

మాయోమ్ తీయవలవలై పెరుమా వజ్జప్పేయ్ వీయ*

తూయక్కువియాయ్ విడప్పాలముదావముదు శెయ్దిట్ట

మాయన్ *వానోగ్ తనిత్తలై వన్ మలరాళ్ మైన్ నెవ్వుయిర్ క్కుమ్

తాయోన్ *తమ్మానెన్నమ్మా సమ్మామూర్తియై చ్చార్న్దే.

౯.

అ॥ తీయ - చెడయభిప్రాయముగలదియు, అలవలై. కూతవేయుచున్నదియు, పెరు-మితి లేని, మా-గొప్పదైన, వజ్జమ్-కటముగలదియైన, వేయ్-పూతన, వీయ-చచ్చునట్లు, తూయ-వోషములేని, క్కువియాయ్-బిడ్డయై, విడప్పాల్ - విషముగలిసినపాలను, అముదాయ్ - అమృతమువలె, అముదుశెయ్దిట్ట - ఆరగించిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యస్వభావముగలవాడై, వానోగ్ - నిత్యనూరులకు, తనిత్తలైవన్ - అద్వితీయ నిర్వాహకుడై, మలరాళ్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టికి, మైన్ - నాయకుడై, ఎవ్వుయిర్ క్కుమ్ - సమస్తజీవులకును, తాయోన్-తల్లివంటి వాడై, తమ్మా-తనకుతానేస్వామియై, ఎన్నమ్మా-మకుస్వామియై, అమ్మామూర్తియై-దానికిఁ దగిన దివ్యశరీరముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, శార్న్దే-చేరి, మాయోమ్-చెడము.

తా॥ తన కటముచే యశోదావేషమెత్తి వచ్చి తనస్తనమునిచ్చి నితని చంపఁదలంచిన పూతనయొక్క స్తనమునుద్రాగి దానిని జంపినవాడై, సకలలోకేశ్వరుడైన మాస్వామి నాశ్రయించినయెడల ఇంక మన మెట్టిలోషమును బొందమని.

శార్న్దే విరువల్వినై గళుమ్ శదిర్త్తు మాయప్పల్ ముత్తు*

తీర్న్దే తన్బాల్ మనమ్మవైక్క త్తిరుత్తి వీడుతిరుత్తువాన్*

ఆర్న్దే జ్ఞానచ్చుడరాగి యగలుజ్జీర్న్దే మే లళవిఱన్దు*

నేర్న్దే పురువాయరువాగు మివన్ శ్రీనుయిరామ్ నెడుమాల్.

అ॥ ఆర్న్దే - పూర్ణమైన, జ్ఞానచ్చుడరాగి - స్వయంప్రకాశమైన జ్ఞానస్వరూపుడై, అగలుమ్ - చుట్టుపక్కలు, కీ - కిందను, మేల్ - పైనను, (ఉన్న)అళవిఱన్దు - సంఖ్య లేని, నేర్న్దే - అతిసూక్ష్మమైన, ఉరువాయరువాగుమ్ - చిదచిత్తులైన, ఇవన్ శ్రీ - పీనికి, ఉయిరామ్ - అన్తరాత్ముడైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుడు, శార్న్దే - నాతోడేరిన, ఇరు-పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధములైన, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళ్-కర్మములను, శదిర్త్తు-పొంగొట్టి, మాయమ్ - అజ్ఞానముచేఁగలిగిన, పల్ - సంసారసంబంధమును, అముత్తు-ఛేదించి, తీర్న్దే - కృతకృత్యుడై, తన్బాల్ - తనయందు, మనమ్ - మనస్సును, వైక్క - ఉంచునట్లు, తిరుత్తి - బాగుజేసి, వీడు - మోక్షమును, తిరుత్తువాన్ - బాగుజేయనారంభించినాడు.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనముల కంతరాత్ముడై స్వయంప్రకాశుడైన సర్వేశ్వరుడు, నా హేయమును జూడకుండ తనసంక్షేపవిరోధులైన నాపాపములన్నింటిని బోగొట్టి యాపాపములచే వచ్చిన సంసారమును విడిపించి తానేప్రాప్యప్రాపకుడనైబుద్ధిని నాకుఁగలుగఁజేసి నాకొఱకై మోక్షమును బొందజేయుచున్నాడని.

‡‡ మాలే మాయప్పెరుమానే మామాయనే యెన్జెను*
 మాలేయేటి మాలరుళాల్ మన్నుకురుగూర్ చ్చడగోపకా*
 పాలేయ్ తమ్మి రిక్తై కారర్ పత్తర్ పరవు మాయిర త్తిన్*
 పాలేపట్ట వివై పత్తుమ్ వల్లార్ క్కిన్దై పరివదే.

అ|| మాలే - సర్వాధికుడా! మాయప్పెరుమానే - ఆశ్చర్యగుణములుగల స్వామీ!
 మామాయనే - ఆపరిచ్ఛిన్నమైన యాశ్చర్యస్వభావముగలవాడా! ఎన్జెను - అనియనుసంధించి,
 మాలేయేటి - భ్రమనునొంది, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళాల్ - కృపచే, మన్ను -
 స్వస్థచిత్తుడైకేరి, కురుగూర్ - కురుకానగరియందు వసించెడి, శడగోపకా - సమ్మాత్వార్థసాయిం
 చిన, పాలేయ్ - పాలులై భోగ్యమైన, తమ్మిర్ - ద్రావిడభాష నెఱిగినవారును, ఇత్తైకాగర్ -
 గానమును జేరినవారును, పత్తర్ - భక్తులును, పరవును - కొనియాడెడి, అయిర త్తినాళే -
 వెయ్యిపాశురములలో లోబడియున్న, ఇత్తై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ మ్మ - ఆభ్య
 సించినవారికి, పరివదు - క్షేమము, ఇల్లై - లేదు

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యసౌశీల్యగుణములను, అత్యద్భుతములైన దివ్యచేష్ట
 తములను ననుభవించి పరవశులైన సమ్మాత్వార్థులైన సకలజనానందకరమైన నీపదిపాశుర
 ముల ననుసంధించువారు భగవద్విశ్లేషము నెప్పుడును బొందరని, ౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణర్.

౬-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, పరత్వసౌశీల్యసౌలభ్యాది సమస్తగుణయుతుండైన
 సర్వేశ్వరుడవాప్తనమస్తకాముడు గనుక వానినాశ్రయించుట మిక్కిలి సులభమైయుండునని
 యానతిచ్చుచున్నారు.

‡‡ పరివదిలీశెనై ప్పాడి*పరివదు మేవలుఱువీ*.

పిరివగైయిన్దై నన్నీర్ తూయ్*పురివదువు మ్ముగై పూవే.

అ|| పరివదిల్ - క్షేమములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పాడి - మంగళాశాసనముజేసి,
 పిరివదు - స్వయాపవికాసమును, మేవల్ - పొందుటయందు, ఊఱువీర్ - అపేక్షగల ఓభక్తులారా!
 పిరివగైయిన్దై (సర్వేశ్వరుని) ఎడబాయువిధములేక, నల్ సీర్ - శుద్ధజలమును, తూయ్ - సమర్పించి,
 పిరివదువుమ్ (తిరువాత్) సమర్పించవలసినదియు, పుగై - భూపమును, పూవే - పుష్పమును.

తా|| ఓభక్తులారా! దుఃఖము మెదలగు నేవిధదోషములేని సర్వేశ్వరునికి, మంగళాశాసన
 ముజేయుచు మోక్షసమృద్ధినిొందుట కపేక్షగలవారై, అట్టిసర్వేశ్వరునికయోగ్యులైన మన మెట్టికైం

కర్మముజేసెదమనే బుద్ధిని వదలి మీచేతికిదొరికిన ఎదోయొక పుష్పము ధూపము, శేవలజలము, వీనిని ప్రేమతో సమర్పించుడి. దానినిగూడ యాసర్వేశ్వరుడు తనసౌఖ్యముచే నంగీకరించునని. ౧

మదువార్ తణ్ణమ్మాయా* ముదువేదముదల్పనుక్కు*

ఎదువేదెస్పణియెన్నాదు* అదువేయాచ్చెయ్యుమిడే.

అ॥ మదువార్ - తేనెతోపూర్ణమైన, తడ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయా* - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడను, ముదు - అనాదియైన, వేదమ్ - వేదములయందు, ముదల్పనుక్కు - ముఖ్యప్రతిపాద్యుండునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎదు - తగినకైంకర్యమేది; ఎన్పణి - నేనుజేయుటకుయోగ్యమైనకైంకర్యము, ఏదు-ఏది, ఎన్నాదువే - అనిసంశయింపక నాకై జ్ఞానము నాశబడుటయే, ఆచ్చెయ్యుమ్ - కైంకర్యముజేయుటకు, ఈడు - తగినది.

తా॥ అపారపేయమైన సకలవేదములచే బ్రతిపాద్యుండును, పరత్వమునుబలిపెడు తిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడైన యట్టిసర్వేశ్వరునికిదగిన కైంకర్యముజేయుటకుగుణహీనుడైన నాకుయోగ్యతలేదేయని తలచవలదు; కైంకర్యమందట్టి యాసక్తియే యోగ్యతను గలుగజేయునని.

ఈడుమెడుప్పమిలీశ* మాడునిడాదెన్దననే*

పాడుమెన్నా వవన్బాడల్* ఆడుమెనజ్జ మణజ్జే.

అ॥ ఈడుమ్ - (పక్షిపాతములచే దువ్వులను) విడువుటయు, ఎడుప్పమ్ - (సత్పురుషులను) గ్రహించుటయు, ఇల్ - లేని - ఈశన్ - శ్రీయఃపతియొక్క, మాడు - పక్కను, ఎన్మనన్ - నామినన్ను, విడాదు - విడువదు. 'ఎన్నా - నానాలుక, అవన్బాడల్ - ఆసర్వేశ్వరుని ప్రోతములను, పాడుమ్ - పాడును, ఎన్ - నాయొక్క, అజ్జమ్ - శరీరము, అణజ్జు - పిశాచము బట్టినట్లుపరవశమై, ఆడుమ్ - సృత్యముజేయును,

తా॥ తనకైంకర్యము నపేక్షించువారియొక్క గుణగుణములనుజూడక యందరికి తనకైంకర్యమునిచ్చేది సర్వేశ్వరునికి నామనోవాక్కాయము లితరవిషయముల నెఱుంగక కైజ్ఞానము జేయునని.

అణజ్జెన వాడుమెనజ్జమ్* వణజ్జి వట్టిపడుమిశ* *

పిణజ్జియమరర్ పిదన్రుమ్* కుణజ్జెల్లు కొల్గైయినానే.

అ॥ అమరర్ - నిత్యనూరులు, పిణజ్జి - వివాదపడి, పిదన్రుమ్ - చెప్పుచున్న, కుణమ్ కెల్లు - గుణములయొక్కసమృద్ధికి, కొల్గైయినాన్ - ప్రోతమైన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుని, అమర్రెన్ - పిశాచమువలె, ఆడుమ్ - సృత్యమునేయుచున్న, ఎనజ్జమ్ - నాశరీరము, వణజ్జి - నమస్కరించి, వట్టిపడుమ్ - అనువర్తించును.

తా॥ నిత్యనూరులలో నొకరికొకరు తాము తామునుభవించెడి గుణములే శ్రేష్ఠములని వివాదపడుచు ప్రోతముచేయుచున్న గుణసమృద్ధిగల సర్వేశ్వరుని నాశరీరము పరవశమై యాశ్రయించునని.

కొళ్ళగై కొళ్ళామై యిలాదాన్* ఎళ్ళగలిరాగ మిలాదాన్*

విళ్ళగై విళ్ళామై విరుమ్మి* ఉళ్ళకలన్దార్కోర్ముదే.

౫

అ॥ కొళ్ళగై - స్వీకరించుటయు, కొళ్ళామై - విడచుటయు, ఇలాదాన్ - లేనివాడును, ఎళ్ళగల్ - ఉపేక్షయు, ఇరాగమ్ - ప్రీతియు, ఇలాదాన్ - లేనివాడునైన, శ్రియఃపతి (చేతనులయొక్క) విళ్ళగై - ఎడబాయుటయును, విళ్ళామై - చేరియుండుటయును, విరుమ్మి - చూచి, ఉళ్ళకలన్దార్ క్కు - తనలోజేరినవారికి, ఓరముదు - శ్రేష్ఠమైన యమృతమువలె భోగ్యమైయుండును.

తా॥ సర్వేశ్వరుండు చేతనులయొక్క గుణగుణములను జూచి గుణవంతులను ప్రీతితో స్వీకరించి గుణహీనులను యుపేక్షించి విడుచుటయ నెడి పక్షపాతములేక నందరికిని తన సకలవిధములైన కైంకర్యములిచ్చును. ఇట్లున్నను వారివారి కోరికప్రకారము తనపద్ధికివచ్చి ధనాదిప్రయోజనముల నపేక్షించువారికి ధనాదుల నేయిచ్చును; తనకైంకర్యముల నపేక్షించువారికే మోక్షమునిచ్చునని.

౫

అముద మమరర్ గట్కిన్ద* నిమిర్ శుడరాభి నెడుమాల్*

అముదిలుమాల్ నినియన్* నిమిర్ తిరై నీళ్ళకడలానే.

౬

అ॥ అమరర్ గట్కు - దేవతలకు, అముదమ్ - అమృతమును, ఈన్ద - ఇచ్చినవాడై, నిమిర్ - పెరుగుచున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆభి - చక్రముగలవాడై, నిమిర్ - ఎగురుచున్న, తిరై - అలలుగల, నీళ్ళ - విశాలమైన, కడలాన్ - సముద్రమునందు బవ్వలించినవాడునైన, నెడుమాల్ - సర్వేశ్వరుండు, అముదిలుమ్ - అమృతముకంటె, అల్లినినియన్ - మిక్కిలిప్రియమైయుండును.

తా॥ తేజోరావమైన సుదర్శనమును ధరించి సముద్రమునందు బవ్వలించుచున్న మిక్కిలి భోగ్యుడై యానందజనకమైన సర్వేశ్వరుని పదలి యతిఘ్రద్రమైన యమృతమును యాచించిన ఇంద్రాదులయొక్క భాగ్యహీనత నెఱుఁగెదనని.

౬

నీళ్ళకడల్ శూర్ ప్పలకై కోన్* తోళ్ళగళ్ తలై తుణిశెయ్దాన్*

తాళ్ళగళ్ తలై యల్వణజ్జి* నాళ్ళకడలై క్కమ్మినే.

౭

అ॥ నీళ్ళ - పొడవైన, కడల్ - సముద్రముచే, శూర్ - చుట్టబడిన, ఇల్కై - లంకాపురికి, కోన్ - రాజైనరావణునియొక్క, తోళ్ళగళ్ళ - భుజములనున్న, తలై - శిరస్సులనున్న తుణిశెయ్దాన్ - త్రుంచిన చక్రవర్తితిరుమగనార్ యొక్క, తాళ్ళగళ్ళ - తిరుపడికళును, తలై యిల్వణజ్జి - శిరస్సుచే నమస్కరించి, నాళ్ళకడలై - కాలమునెడిసముద్రమును, కమ్మిమిన్ - గడుపుడు.

తా॥ శ్రీరామావతారమెత్తి సర్వేశ్వరుండొసర్పిన వీరచరిత్రములనుసంధించి వానితిరుపడికళును నేపించి కాలమును గడుపుడని.

౭

కమ్మిమిన్ తొణ్ణిగళ్ళ కమ్మిత్తు* తొమ్మిమినవనై తొమ్మిదాల్*

వమ్మిన్ వల్వినై మాళ్ళిత్తు* అమ్మివిన్ యాక్కమ్ తరుమే.

౮

అ॥ తొణ్ణిగళ్ళ - ఓభాగవతులారా! కమ్మిమిన్ - సంసారేచ్ఛనువిడుపుండి. కమ్మిత్తు - విడిచి, అవనై - ఆశ్రియఃపతిని, తొమ్మిమిన్ - ఆశ్రయించండి. తొమ్మిదాల్ - ఆశ్రయించినయె

డల, వట్టినిన్ఱ మోక్షమార్గమున కడ్డము గానిలిచిన, వల్ - త్రూర మైన, వినై - పాపములను, మార్వొత్తు - పోగొట్టి, అట్టివిన్ఱ - నాశములేని, ఆక్కమ్ - మోక్షసంపత్తును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా|| ఓభాగవతులారా! మీరు ముందు సంసారసంబంధమును విడిచి శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించినయెడల, ఆభగవంతుడే మోక్షవిరోధులైన మీపాపములను నశింపజేసి నిత్యకైంకర్యముల నిచ్చునని.

తరుమ వరుమ్మయనాయ* తిరుమగళార్ తనిక్కేళ్ళన్*

పెరుమైయుడై య పిరానార్* ఇరుమైవినై కడివారే.

అ|| తరుమమ్ - గర్భములకు, అరుమ్పయనాయ - శ్రేష్ఠమైన ఫలభూతమైన, తిరుమగళార్ - పిరాట్టి, తనిక్కేళ్ళన్ - అద్వితీయుడైననాయకుడై, పెరుమైయుడై య - అతిశయముగల, పిరానార్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇరుమై - పుణ్యపాపములనెడి రెండువిధంబులైన, వినై - కర్మములను, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| శ్రీయఃపతియై, సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుండు మనపాపములనుబోగొట్టి మనకు మోక్షమునిచ్చునప్పుడు శ్రీమహాలక్ష్మితో జేరియుండియే యిచ్చునని.

కడివార్ తీయవినై గళ్* నొడియారు మళనైక్కణ్*

కొడియా వడుపుళ్ళయర్ త్త* వడివార్ మాదవనార్.

అ|| అడు - విరోధులనునశింపజేసెడి, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఊయర్ త్త - ఎత్తిన, వడివార్ - నుందరమైన విగ్రహముగల, మాదవనార్ - శ్రీయఃపతి, తీయవినై గళ్ - మనచెడ్డపాపములను, నొడి - ఒక్కక్షణము, ఆరుమళనైక్కణ్ - పూర్ణమయ్యేమాత్రము లోనే, కడివార్ - పోగొట్టుదురు.

తా|| తనకాశ్రిత రక్షణము ప్రసీద్ధముగునటుల గరుడధ్వజంబై తీసిన శ్రీయఃపతి భక్తులపాపము లన్నింటిని యొకక్షణములోనే బోగొట్టునని.

ఃమాదవన్బాబ్బడగోషన్* తీదవమిన్ఱి యురై త్త*

ఏదమి లాయిర త్తిప్పత్తు* | ఓదవల్గార్ పిఱవారే.

అ|| శడగోషన్ - సమాధ్యుర్లు, మాదవన్బాబ్ - శ్రీయఃపతియందు, తీదు-ఆశ్రితదోషముల నెంచుటయనెడిదోషమును, అవమ్ - ఆశ్రితుల నుపేక్షించుటయనెడి దోషమును, ఇన్ఱి - లేనిదానిని, ఉరై త్త - సాయించిన, ఏదమిన్ఱి - దోషములేని, అయిరత్తు - నెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఓదవల్గార్ - ఆధ్యయనముజేయువారు, పిఱవార్ - సంసారము నందు జన్మించరు.

తా|| శ్రీయఃపతియైన సర్వేశ్వరుండు తన యతిశయమునును, ఆశ్రితులయొక్క దోషముల నాలోచించి, ఏడు రక్షణకుఁదగినవాఁడుఁగాఁడని యుపేక్షించడని ఈమహాగుణమును ప్రతిపాదించెడి యీపదిపాశురముల సద్ధయనముజేయువారు సంసారము నొందరని.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

2 - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

ఆవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుట అత్యంతమఖియముగా మెరుంగునని ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

పిఱవెత్తుయరఱ ఖానత్తుళి నిన్దు*

తుఱవిచ్చుడర్విళక్కమ్ తలై ప్పెయ్ వార్*

అఱవనై యాత్ ప్పడై యన్దణనై*

మఱవియై యిన్ది మనత్తు వై ప్పారే.

౧

ఆ: పిఱవెత్తుయర్ - జన్మము మొదలగుదుఃఖములు, అఱవోవుటకై, ఖానత్తుళి - ఆత్మ సాక్షాత్కారముందు, నిన్దు - నిలిచి, తుఱవి - ప్రకృతినబంధమునువిడిచి, శుడర్ - తేజోయావ మైన యాత్మయొక్క, విళక్కమ్ - ఆవిర్భావమును, తలై ప్పెయ్ వార్ - పొందువారు, అఱవనై - ధ్యానముండై, ఆత్మిష్టమై-చక్రాయుధముండై, అన్దణనై - పరమపావనుండైన సర్వేశ్వరుని, మఱవియై యిన్ది - మరపుకేక, మనత్తువై ప్పార్ - ధ్యానించుదురు.

తా: జన్మజరామరణాది సాంసారిక దుఃఖమునుండిదొలంగి ప్రకృతివినిర్ముక్తులై తేజోయావమైన యాత్మానుభవము నెడి కై వల్యమునాశించి, చక్రధరుండైన సర్వేశ్వరుని ధ్యానించి, ఆ సౌందర్యానుభవమునఁజీర్చించక *పరమపావనుండనియే యాసర్వేశ్వరునియుపాసనజేసిడి ప్రయోజనాంతరమరులైన కైవల్యార్థులగును వారుగోరిన ఫలమునిచ్చెడి సర్వేశ్వరుండే పరమధార్మికుడని.

వై ప్పామ్ మరున్దామడియరై *వల్వినై

త్తుప్పామ్బులనై న్దమ్ తుఱ్ఱక్కొడానవళా*

ఎప్పాల్ యవర్ క్కుమ్ నలత్తా లుయర్ న్దయర్ న్దు*

అప్పాలవనెళ్ళ థాయర్ కొమ్మిన్దై.

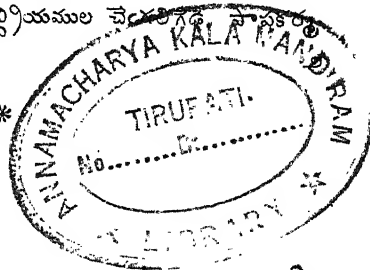
౨

ఆ: ఎప్పాల్ - నమస్తలాకములలోనున్న, యవర్ క్కుమ్ - బ్రహ్మాదిసమస్తచేతనులకంటె నలత్తాల్ - ఆనందముచే, ఉయర్ న్దయర్ న్దు - మిక్కిలియతీతయించి, అప్పాలవళా - వాఙ్మనస్సుల కగోచరుండును, ఎఱ్ఱళ - మాకును, ఆయర్ - గోపులకును, కొమ్మిన్దై - నిర్వాహకుండును, వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపకర్మలకుఁగారణంబులైన, తుప్పామ్ - బలిష్ఠములైన, పులనైన్దమ్ - వజ్రోన్మియములచే, అడియరై - దాసులను, తుఱ్ఱక్కొడా - దుఃఖించునటులఁజేయనివాఁడు నైన, అవళా - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వై ప్పామ్ నిధివలె పురుషార్థమగును. మరున్దామ్ - ఔషధము వలె దుఃఖమునుబోగొట్టును.

కైవల్యమనగా - ప్రకృతిముఙ్గలమున కవధియైన విరజానదికి తైభాగమందున్న మోక్షమం దొకభాగము. అక్కడనున్నవారికి భగవదనుభవములేదు. వారు స్వయంప్రకాశమైన తనయాత్మ స్వరూపము ననుభవించుదురు. ఆమోక్షమునకుఁగారణము - శ్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణము లును వలె పరమపావనుడని యేముపాసించుచున్నాని.

తా॥ ఆనందము మొదలగు నను న్నకల్యాణగుణములచే బ్రహ్మదులనతిశయించి, వాఙ్మన
స్సులకగోచరుండైయున్న సర్వేశ్వరుండు తనభక్తులకు పశ్చాత్తాపముల చేయగల సౌఖ్యముల
ములను దొలగింపజేసి సకలపురుషార్థభూతుండైయుండునని.

ఆయర్ కొమ్మన్దాయవరాల్ పుడై యుణ్ణమ్*
మాయప్పిరానై యెన్నాణిక్కచ్చోదియై*
తూయవముడై పురుగిప్పరుగి*ఎక్
మాయప్పిఱవి మయర్వణుత్తేనే.

3.

అ॥ ఆయర్ - గొల్లలకు, కొమ్మన్దాయ - ప్రధానుండై, అవరాల్ - ఆగొల్లలచే, పుడై
యుణ్ణమ్ - దెబ్బలుబడెడి, మాయప్పిరానై - ఆశ్చర్యభూతుండైనస్వామియై, ఎన్నాణిక్కచ్చోదియై,
నా కిన్ద్రునీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న కాన్తిగలవాడై, తూయవముడై - దోషములేని
యమృతతుల్యుండైన శ్రీయఃపతిని, పరుగిప్పరుగి - నిరంతరముగాననుభవించి, ఎక్ - నాయొక్క
మాయమ్ - ప్రకృతినంబంధముచేగఁగిన, పిఱవి - జన్మముచేసంపాదించఁబడిన, మయర్వు - అజ్ఞాన
మును, అఱుత్తేక్ - ఛేదించితిని.

3

తా॥ భక్తవత్సలుండై గోపకులమందవతరించి వెన్నదొంగలించి, అప్పుడాగొల్లలచే దెబ్బ
లుతినునట్టి సౌఖ్యగుణముగలవాఁడును, అత్యద్భుతసౌందర్యము గలవాఁడునైన శ్రీయఃపతియొక్క
నిరంతరానుభవముచే నాయజ్ఞానములన్నియు పదలిపోయినవని.

మయర్వణ వెన్ననత్తే మన్నినాన్తనై*
ఉయర్వినై యేతరు మొళ్ శుడర్క్కల్లై నైయై*
అయర్వలమరర్గళాదికొమ్మనై*ఎక్.
ఇళై వినై యొళొల్లియాక్ విడువేనో.

౪.

అ॥ మయర్వు - అజ్ఞానము, అఱు - సమూలముగాబోవునట్లు, ఎక్మనత్తే - నామనన్ను
నందు, మన్నినాక్తనై - అమరియిండువాడును, ఉయర్వినై - నాజ్ఞానభక్త్యాదులను, తరుమ్ -
ఇద్దరువాడును, ఒళ్ - విలక్షణమైన, శుడర్క్కల్లై నైయై - తోజోరాశిరూపుండును, అయర్వు -
మరుపు, ఇల్ లేని, అమరర్గళ - నిత్యనూరులకు, ఆదికొమ్మనై - కారణభూతుండును
ప్రధానుండును, ఎన్నికై వినై - నన్నువశ్యునిగాఁజేసుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, యాక్ -
నేను, ఎక్ళొల్లి - ఏమిచెప్పి, విడువేక్ - విడిచెదను.

తా॥ నాయజ్ఞానముబోవునట్లు నామనన్నునందు నిత్యవాసము జేయును, తన ప్రకాశమాన
ములైన కల్యాణగుణస్వరూపాదులు నామవిశదమగునట్లు భక్తిసంగి, సర్వజ్ఞులైన నిత్యనూరు
లతోఁజేరియున్న ప్రకారముగా నాతోగూడుకొనియున్న సర్వేశ్వరునియందు నే నేమిదోషముల
నాశోపించి విడిచెదనని.

విడువేనో వెన్విళ్ళక్కై యెన్నావియై*
 నడువే వన్దుయ్యక్కోళ్ళిన్ నాదనై*
 తొడువే శెయ్ దిళవాయ్ చ్చియర్ కణ్ణినుళ్*
 విడవే శెయ్దు విట్టిక్కుమ్మిర్రానై యే.

౫.

అ॥ ఎకవిళ్ళక్కై - నాకదీపమువంటివాడును, ఎన్నావియై - నాప్రాణభూతుండును, నడువే - ముగ్ధుడయిండువచ్చి, ఉయ్యక్కోళ్ళిన్ - ఉజ్జీవింపఁజేసుకొనుచున్న, నాదనై - నాయకుండును, తొడువే - కపటవాదపాఠములను, శెయ్దు - చేసి, ఇళవాయ్ చ్చియర్ - వయస్సు వాండ్రులై - గొల్లఁద్రీలయొక్క, కణ్ణినుళ్ - నేత్రములలో, విడవే శెయ్దు - విడిచి (అగుబడి), విట్టిక్కుమ్ - వారినికటాక్షింపుచున్న, పిర్రానై - ఉపకారకుండునైన సర్వేశ్వరుని, విడువేనో - (నేను) విడిచెదనా.

తా॥ గోసలమందిరి పురుషులకగుబడకనే నిర్వేతుక కృపచేత తరుణులైన గోపఁద్రీలకుమా త్రిమగుబడి అచ్చట వెన్నదొంగలించడము మొదలగు కొన్నిదొంగతనములనుజేసి యాగొల్లసతులను గటాక్షించి పరమేశ్వరమొనర్చిన సర్వేశ్వరుండు, నేనన్యపరుడనైనను నాసమయముజూచి నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి నాయజ్ఞానమును దొలఁగజేసి, అహఙ్కారాదులచే నశింపకుండు నట్లుజేసి నన్ను బ్రతికించి నాకు నాథుడైయున్నప్పుడు వానిని నేనెట్లు విడిచిదొలఁగదనని ౫

పిర్రా పెరునిలక్కిణ్ణవన్*పిన్నమ్
 పిర్రాయ్ మలర్ తుత్త్రాయ్ వేయ్ద ముడియన్*
 మరామరమెయ్ద మాయవన్*ఎన్నుళ్
 ఇర్రానెనిల్ పిన్నై యానొట్టువేనో.

౬.

అ॥ పిర్రా - ఉపకారకుండై, పెరునిలమ్ - (ప్రళయమందండభిత్తితోనంటుకొనియున్న) గొప్పభూమిని, కిణ్ణవన్ - విడదీసినవాడును, పిన్నమ్ - గుచ్చబడిన, పిర్రాయ్ - పరిమళము గల, మలర్ - వికసించియున్న, తుత్త్రాయ్ - తిరుత్తుత్త్రాయ్చేతను, వేయ్ద - చుట్టబడిన, ముడియన్ - శ్రీకీటముగలవాడును, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఎయ్ద - పడగొట్టిన, మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన సర్వేశ్వరుండు, ఎక-నాయొక్క, ఉళ్ - మనస్సునందు, ఇర్రానెనిల్ - ఉండనన్నచో, పిన్నై - తరువాత, యాన్ - నేను, ఒట్టువేనో - ఒప్పు కుంటునా?

తా॥ అందుముగాగుచ్చబడిన తిరుత్తుత్త్రాయ్ మాలికచే నలంకరింపఁబడియున్న తన దివ్య విగ్రహసాక్షాద్యమును, మరామరతారందైత్తి భూమినుద్ధరించిన చర్యనును, శ్రీరామావతారమై త్రియ్యతపరతప్తయై సాలవృక్షముల నేడింటిని బడద్రోసిన దివ్యచేష్టితమునును నాకగుపఱచి నన్ను చూపుచుకొని, ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపోతానన్నచో నేనొప్పెదనా? యని,

① 22: 417x1, 4-
35550

తీరు.]

తిరువాయ్ మొట్టి, ౧ - పత్తు

౫౧

యానొట్టి యెన్నుళిరుత్తుప మెన్మిలక్*

తానొట్టి వన్దన్ తనిన్జై వజ్జితు*

ఊనొట్టి నిన్మెన్నుయిరిల్ కలన్దు*ఇయల్

వానొట్టుమో వినెయెన్నై నెగిత్తొక్కవే.

29776

2.

అ॥ యాక్ - నేను, ఒట్టి - అపేక్షించి, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరుత్తువమ్ - (సర్వేశ్వరుని) స్థాపించెదను; ఎన్మ - అని, ఇలక్ - నేనుదలచియుండలేదు. తాక్ - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఒట్టివన్దు - ఆశపడినట్లు, ఎక్ - నాయొక్క, తని - స్వతంత్రమైన, నెన్జై - మనస్సును, వజ్జితు - నాకుదెలియక వశపఱచుకొని, ఊక్ - శరీరమునందు, ఒట్టినిన్మ - అమరియుండి, ఎన్నుయిరిల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసి, ఇయల్వాక్ - ఇట్టిస్వభావముగలవాఁడు, ఇని - ఇకమీఁద, ఎన్నై - నన్ను నెగిత్తొక్క - ఉపేక్షించుటకు, ఒట్టుమో - నమ్మతించునా?

తా॥ నానమ్మతిలేకుండునప్పుడే యాశ్రయఃపతి నామనన్నునపేక్షించినట్లు ప్రవేశించి నన్ను వశపఱచుకొని, ఈహేయశరీరమందలి నాయాత్మతోఁగలసియుండువాఁడు నన్నిఁకవిడిచి పోవు నాయని.

ఎన్నై నెగిత్తొక్కలు మెన్నుడై నన్నెన్జై

నన్నై*అగల్విక్క తానుమ్ కిల్లానిని*

పిన్నై నెడుమ్మణై తోళ్ మగిత్తొక్కవీడుడై *

మున్నై యమరర్ ముఱ్ఱుముదలానే.

౩.

అ॥ పిన్నై - నప్పిన్నైప్పిరాట్టియొక్క, నెడుమ్-పొడవైన, పణై-మొదలువంటి, తోళ్-భుజమును, మగిత్తొక్క - సంతోషించియునుభవించడమనెడి, పీడుడై - ఉత్కంఠముగలవాఁడును, మున్నై - పూర్వకులైన, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, ముఱ్ఱు - సమస్త పురుషార్థములకును, ముదలానే - కారణమైయుండువాడునైనశ్రయఃపతి, ఎన్నై - నన్ను, నెగిత్తొక్కలుమ్-విడిపించినను, ఎన్నుడై - నాయొక్క, నర్ - విలక్షణమైన, నెన్జైమ్తన్నై - మనస్సును, అగల్విక్క - విడిపించుటకు, ఇని - ఇక, తానుమ్ - తానును, కిల్లాక్ - సమర్థుఁడుకాడు.

తా॥నప్పిన్నైప్పిరాట్టితో సంతోషించి యానందముననుభవించుచున్న, నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుండైన శ్రయఃపతి నన్ను గుణహీనునిగానెంచి తనవద్దనుండి నన్ను విడిపించినను, తనకుశేషబడి యున్న నామనన్నును విడిపించుట యాసర్వేశ్వరునికిఁగూడ సశక్యమైయుండునని,

అమరర్ ముఱ్ఱుముదలాయ వాదియై*

అమరర్ క్కముదీన్ద వాయర్ కొమ్మనై*

అమరవఱ్ఱుమ్మ తుఱ్ఱావి యెన్నావి*

అమర త్తమ్మవిన్ద్రీని యగలుమో.

అ॥ అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, ముమ్మ - స్వయాపస్థితి మొదలగన్నింటికిని, ముదలా
గియ - కారణమైయున్నవాడును, ఆదియై - సర్వకారణుండును, అమరర్ కు - ఇంద్రాదిదేవ
తలకు, అమరు - అమృతమును, ఈంద - ఇచ్చినవాడును, ఆయర్ - గోపలకు, కొమ్మనై - కారణ
భూతుండునైన క్రియఃపతిని, ఎన్నావి - నాయాత్మ, అమర - అమరి, అమ్మమ్మ - చేరునట్లు,
కుమ్మ - వెతకి, అమర - చక్కగా, తమ్మవీర్లు - కలిసియుండెను; ఇనియగులు మో - ఇంక
విడుచునా?

తా॥ నిత్యభూతికిని లీలావిభూతికిని కారణమైన పరాత్పరుండును, దేవతలపేక్షించిన
యమృతమునిచ్చి యర్థికల్పమందైన సులభుండును, గోపకులమందవతరించిన సుశీలుండునైన సర్వే
శ్వరునిలో చక్కగాగలిసి గుణానుభవముజేయుచున్న నాయాత్మను, ఇంక యాక్రియఃపతివద్ద
నుండి విడిపించుట యశక్యమని.

అగరిలగలు మణుగిలుగుమ్*

పుగలుమరియ్ పొరువల్ల నెమ్మాన్*

నిగరిలవన్నుక్క పాడియిలై ప్పిలమ్*

పగలుమిరవు వ్వుడిన్దు కుడైన్దే.

౧౦.

అ॥ అగరిల్ - (ధనాదులనుగోరి తనతో) విశ్లేషించినయెడల, అగలుమ్ - తానువిడుచు
వాడును, అణుగిల్ - (అనన్యప్రయోజనములై) సమీపించినయెడల, అణుగుమ్ - వారితోఁజేరి
యుండువాడును, పుగలుమ్ - (అభక్తుల) పొందుటకు, అరియ్ - దుర్లభుండును, పొరువల్ల -
(ఆశీతులను) తనసమీపమందుఁజేర్చుకొనువాడును, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామియు, నిగరిల్ - ఒప్పు
లేనివాడునైన, అవన్ - అసర్వేశ్వరునియొక్క, పుగల్ - గుణములను, పగలుమిరవుమ్ -
రాత్రింబగళ్ళు, పడిన్దు - అమరియుండి, కుడైన్దు - విమర్శించి, పాడి - గానముజేసి, ఇలై ప్పిలమ్ -
శ్రమలేనివారమై యుందుము.

తా॥ ధనాది యితరప్రయోజనముల నపేక్షించినచి తనవద్దనుండి వారికోరికలను నెర
వేర్చుకొనిపోయ్యెడి యభక్తులను వదలి, అనన్యప్రయోజనములైవచ్చిన భక్తులతోఁగలిసి, అభక్తులకు
దుర్లభుండై భక్తులకు సులభుండైయున్న మాస్వామియొక్క కల్యాణగుణములను మిక్కిలి విమ
ర్శించి రాత్రింబగళ్ళు పాడియు తృప్తినొందనివాడనై తనని.

౧౧

ః కుడైన్దు వ్వుణ్ణుమ్ తుమ్మాయ్ ముడియానై *

అడైన్దు తెచ్చరుగూర్ చ్చడగోపన్*

మిడైన్దు శోల్ తొడై యాయ్రిత్తిప్పత్తు*

ఉడైన్దు నోయ్గళై యోడువిక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఉణ్ణు - తుమ్మెదలు, కుడైన్దు - ప్రవేశించి, ఉణ్ణుమ్ - మధుపానము జేయుచున్న,
తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుళ్ళ యిమాలను, ముడియానై - శిరస్సునందుగల సర్వేశ్వరుని, అడైన్దు -

యించిన, తెక్క - నుండర మైన, కురుగూర్ - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న, శడగోపక్క - నమ్మా
వర్లయొక్క మిడైన్ద - నిండియున్న, శోల్ లొడై - శ్రీనూక్తిమాలికయైన, ఆయిర త్తిప్పత్తు -
వ్యాపాశురములలో నీపదిపాశురములు, నోయ్గళై - మహావ్యాధులను, ఉడైన్ద - తునకలగు
బడేసి, ఓడువిక్కుమ్ - పారిపోవునట్లునుజేసును.

తా॥ ఆధిరాజ్యనూచకమైన తిరుత్తుమ్మాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన నమ్మా
వర్లసాయించిన మధురములైన పదములచే నమరియున్న నీపదిపాశురములే సమస్తవ్యాధులను
గొట్టునని,

౧౧

ఆ త్మూర్ తిరువడిగళే శరణమ్

జేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮ - వ తిరువాయ్మొళి.

— ౦౪౭౦ —

అవతారిక - ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడకృత్రిముడై యాశ్రతులతో సంశ్లేషిం
వానియార్జవగుణమును సాయించుచున్నారు.

ఓడుమ్మళ్ళేటి* శూడుమ్ తణ్ణుమ్మాయ్*

నీడు నిన్దవై* ఆడుమమ్మానే.

౧

అ॥ అమాత్ - స్వామియైనశ్రీయశతి, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, వీటి - ఎక్కి,
స - వేంచేయును. తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయమాలను, శూడుమ్ - ధరిం
నీడునిన్ద - చిరకాలము వసించి, అవై - వారితో, ఆడుమ్ - సంశ్లేషించును.

తా॥ గరుత్మంతుడు భగవంతునికిఁ గైంకర్యముజేయవలయునని తలచినప్పు డాశోరికను
ర్చుటకును, అచ్చటచ్చటనున్న నిత్యనూరులకు నేవసాయించుటకును తనవాహనమైన
మంతునిమీఁద వేంచేసి యచ్చటచ్చట సర్వేశ్వరుడునంచరించియు, తనవిశ్లేషము సహింపక
త్తుమ్మాయి వాడునప్పుడు దానిప్రీతికొఱకై తా నాతిరుత్తుమ్మాయిని ధరించియు, ఇట్లుభక్తు
నిత్యసంశ్లేషముగలవాడై యుండునని.

౧.

అమ్మానాయ్ ప్పిన్నమ్* ఎమ్మాణ్బ మానా*
వెమ్మా వాయ్కీణ్డ* శెమ్మా కణ్ణనే.

౨

అ॥ అమ్మానాయ్ - స్వామియైనవాడును. వెమ్ - క్రూరమైన, మా - గుఱ్ఱమైచచ్చిన కేశి
కి రాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డ - చీల్చినవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మా -
మైన, కణ్ణక్ - శత్రుములుగలవాడైన సర్వేశ్వరుండు, పిన్నమ్ - మఱియు, ఎమ్మా
- నుండరమునైన సమస్తవతారములుగలవాడై, అనాక్ - ఆయెను.

తా॥ ఆస్వామి యాశ్రిత రక్షణార్థమై యతిసుందరములైన యశోకావతారములెత్తెను; అప్పుడు తనను మ్రొంగవచ్చిన కేశియనెడి రాక్షసుని జంపి యాశ్రితవిరోధులను బోగొట్టి, ఆప్రీతి చేసెట్టిని సేత్రములుగలవాడై యుండెనని.

కణ్ణావా నెమ్మమ్* మణ్ణోర్ విణ్ణోర్క్కు*
తణ్ణార్ వేడడ* విణ్ణోర్ నెప్పనే.

3

అ॥ మణ్ణోర్ - భూమియందు నివసించెడి మనుష్యులకును, విణ్ణోర్క్కు - ఊర్ధ్వలోకములలో వసించెడి దేవతలకును, ఎమ్మమ్ - ఎల్లప్పుడును, కణ్ణావా - సేత్రముగానుండెడి సర్వేశ్వరుండు, తణ్ - కైత్ర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, వేడడమ్ - వేడ్కటాచలమనెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరు (నిత్యవాసముజేసెడి), వెట్టు - పర్వతమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞులై దేవతలకును అజ్ఞులైన మనుష్యులకును, జ్ఞానప్రదానముజేయుచు పరమ పదమందువేంచేసి యుండువాడు, సంసారులతోఁగై నిత్యనూరి నేవ్యంబైన చల్లని వేడ్కటాద్రి యందు వేంచేసియున్నాడని.

3.

వెత్తైయొన్డెత్తు* ఒమ్మిమినియే*
నిమ్మమమ్మాళ్ శీర్* కల్పన్ వై గలే.

౪

అ॥ ఒమ్మ - ఒక, వెత్తై - పర్వతమును, ఎదుత్తు - ఎత్తి, ఒమ్మమ్ - ఆయాసము, ఇన్బియే - లేకనే, నిమ్మమ్ - నిలిచెడి, అమ్మాన్ - స్వామియొక్క, శీర్ - కల్యాణములను, వైగల్ - ప్రతిదినమును, కల్పన్ - అభ్యసించెదను.

తా॥ దేవేంద్రుండు గోపలమీఁదఁ గోపగించి సప్తరాత్రుమును రాళ్లపర్వమునువర్షింపగా నప్పు డాగోపలయందుఁ గారుణ్యముచే యనాయాసముగా గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిరక్షించిన పరమ దయాళువైన స్వామియొక్క కల్యాణములను ప్రతిదినమభ్యసించెదనని.

౪.

వై గలుమ్ వెణ్ణయ్* కై కలన్దుణ్ణాన్*
పొయ్ కలవాదు*ఎన్ మెయ్ కలన్దానే.

౫

అ॥ వై గలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, వెణ్ణయ్ - వెన్నును, కై కలన్దు - చేతులతోఁగలిపి, ఉణ్ణాన్ - ఆరగించిన కణ్ణును, పొయ్ కలవాదు - అబద్ధములేక, ఎన్ - నాయొక్క, మెయ్ - శరీరమునందు, కలన్దాన్ - కలిపియుండెను.

తా॥ గోపత్రీలు దాచి యుంచిన వెన్నును గనిబెట్టి తనరెండుచేతులతోఁగలిపి యారగించిన సర్వేశ్వరుండు, వెన్నుచేఁబూయబడిన విగ్రహముతోనువచ్చి నాశరీరమునందుఁగలిపి వేంచేసి యుండెనని,

౫.

కలన్దొన్నాని* సలన్దొల్ నాదన్*
పులన్ కొల్ మాణాయ్* నిలమ్ కొణ్ణానే.

౬

అ॥ కలన్దు - కలిసియుండి, ఎన్నావి - నాయాత్మయొక్క, నలమ్ - శేషత్వమనెడి మంచి తనమును, కొళ్ - అంగీకరించిన, నాదన్ - స్వామి, పులన్ - ఇంద్రియములను, కొళ్ - ఆకర్షించెడి, మాణాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, నిలమ్ - భూమిని, కొణ్డాణ్ - స్వాధీనపఱచుకొనెను.

తా॥ సకలజనమనోహరంబైన వామనావతారంబై త్రిమహాబలివద్దనున్న భూమిని తనకువశపఱచుకొనిన నాథుఁడు, ఈదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నాశరీరమందుండి నన్ను దాసుని గాఁజేసుకొనెనని.

కొణ్డానేళ్ళి ప్పిడై * ఉణ్డా నేళ్ళి పై యమ్*

తణ్డామమ్ తెయ్దు*ఎన్ ఎణ్డానానానే.

2

అ॥ ఏళ్ళిడై - సప్తపుష్పములయొక్క (ప్రాణములను), కొణ్డాన్ - తీసినవాఁడును, ఏత్తైయమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్డాన్ - ఆరిగించినవాఁడునైన శ్రియఃపతి, తణ్ - చల్లని, తామమ్ - పరమపదమందున్న (ప్రీతిని) తెయ్దు - (నాయందు) చేసి, తాన్ - తాను, ఎన్ - నాయొక్క, ఎన్ - మనోరథప్రకారము, ఆనాన్ - ఆయెను.

తా॥ ప్రళయకాలమునందు సప్తలోకముల నారగించుట, నప్పిన్నప్పిరాట్టివివాహముకొఱకై యేడుపుష్పములను జంపుట, ఇట్లమొదలగుదివ్యచేష్టితములను జూచి నేనాభగవంతునికిదాస్యముజేయవలయునని యపేక్షించగా, నామనోరథమును నెరవేర్చి నాయఁడతిప్రేమజేసెనని,

ఆనా నానాయ్* మినో డేనముమ్*

తా నానానెన్నిల్* తానాయ శజ్జే.

౩

అ॥ ఎన్నిల్ - నాయందు, తానాయ - తానుజేసిన, శజ్జు - సంగముచే, తాన్ - తాను, ఆనాయ్ - గొల్లవాఁడై, ఆనాన్ - అవతరించెను, మినోడు - మత్స్యవతారముతోఁగూడ, ఏనముమ్ - వరాహమై, ఆనాన్ - అవతరించెను.

తా॥ నాయందున్నప్రీతిచే భోగ్యమైన తనచేష్టితములను నాకునుభవము జేయించుటకై సర్వేశ్వరుండు కృష్ణమత్స్యవరాహవతారములు మొదల గనేకావతారంబులనెత్తెనని.

శజ్జు శక్కరమ్* అత్తైయిల్ కొణ్డాణ్ *

ఎజ్జుమ్ తానాయ* నజ్జల్ నాదనే.

౪

అ॥ ఎజ్జుమ్ - దేవమునుస్మరి సమస్తజాతులలోను, తానాయ - తానవతరించినవాఁడై, నజ్జల్ - మనయొక్క, నాదన్ - స్వామియైన శ్రియఃపతి, అమ్ - సుందరంబులైన, తైయిల్ - శ్రీహస్తములయందు, శజ్జుశక్కరమ్ - శబ్దచక్రములను, కొణ్డాణ్ - ధరించెను.

తా॥ నన్నువశపఱచుకొనుటకై శ్రియఃపతి యవతరించిన దివ్యావతారము లన్నిటిలోను శబ్దచక్రాది సమస్తదివ్యాయుధములతో నవతరించెనని.

నాదన్ ఇలజ్జోల్* పాద నెన్నయ్మాన్*

ఒదమ్పాల్ కిళర్* నేద నీరనే.

50

అ॥ నాదక్ - సమస్తములకు స్వామియు, ఇలన్ - భూమిని, కొల్ - ఆక్రమించిన, పాదక్ - తిరువడికళ్లుగలవాడును, ఎన్నమ్మాక్ - నాకుస్వామ్యునవాడునైన శ్రీయఃపతి, ఓదమ్మాల్ - సముద్రమువలె, కిళ్ళర్ - పొంగుచున్న, వేదమ్ - వేదములచేబ్రతిపాదించబడిన, నీరక్ - ఆరవగుణముగలవాడు.

తా॥ త్రివిక్రమావతార బైత్తి సమస్తలోకములను గొలిచిన శ్రీయఃపతియొక్క నిరవధికమైన కల్యాణగుణములను, సముద్రముప్పొంగునట్లు పైపెనెరిలుచున్న వేదములే జెప్పవలెనుగాని మఱి యొకటికసాధ్యంబని.

౧౦

శీర్ పురై వణ్ణక్* శీర్ శడగోపక్*

నేర్ దలాయిత్రు* ఓర్ దలివై యే.

౧౧

అ॥ శీర్ పురై - జలమువంటి, వణ్ణక్ - స్వభావముగల శ్రీయఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను బ్రతిపాదించెడి, శడగోపక్ - సమ్రాట్వార్లు, నేర్ దల్ - సాయించిన, ఆయిరత్తు నెయ్యిపాశురములలో, ఇవై - ఈపదివాకురములు, ఓర్ దల్ - విచారించి సాయించబడినవి.

తా॥ అతిశీతలమై భోగ్యమైన తిరుమేనుగల సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్యాది మహాగుణముల ననుసంధించి సంసారు లుజ్జీవించుటకై పరమకారుణికులైన సమ్రాట్వార్లు, ఆ గుణముల నీ తిరువాయ్మొళిలో సాయించిరని.

౧౧

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

౯-వ తిరువాయ్మొళి.

—००००—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడాత్మవార్లను సంక్షేపించుటకై వారి సమీపమందు వేంచేసినట్లుగా సర్వేశ్వరుని యాత్మవార్లు నేవించి తృప్తులై, ఆయనుభవరసమును సాయించుచున్నారు.

శీర్ ఇవైయు మవైయు మువైయు మివరు మవరు మువరుమ్*

యవైయుమ్ యవరుమ్ తన్నుళ్ళే యాగియు మాక్కియుమ్ కాక్కుమ్*

అవైయుళ్ తనిముదలెమ్మాళ్ కణ్ణపిరా నెన్నుముదమ్*

శువైయుళ్ తిరుచిళ్ మణాళ నెన్నుడై చూమ్మలుళానే.

౧

అ॥ ఇవైయుమ్ - సమీపమందున్నవియు, అవైయుమ్ - దూరమందున్నవియు, ఉవైయుమ్ - మధ్యమునందున్నవియునైన ఆ చేతనవస్తువులనును, ఇవరుమ్ - సమీపమందుండువారును, అవరుమ్ - దూరమందుండువారును, ఉవరుమ్ - మధ్యమందుండు వారునునైన చేతనవస్తువులనును, యవైయుమ్ యవరుమ్ - సమస్త చేతనాచేతనవస్తువులనును, తన్నుళ్ళే - తనలో, అగియుమ్ - చేర్చుకొనియు (అనగా సంహారముజేసియు), ఆక్కియుమ్ - తిరిగిసృష్టించియు, కాక్కుమ్ -

రక్షించువాఁడును, అవైయుళ్ - ఆవస్తువులలో వ్యాపించియుండువాఁడును - తనియవల్ - అదృష్టి యుండునైనకారణభూతుండును, ఎమ్మాళ్ - నాస్వామియు, కణ్ణపిరాళ్ - సులభుండునైన ఉచ కారకుండును, ఎన్నముదమ్ - నాకు భోగభూతుండును, శువైయళ్ - రసికాగ్రగణ్యుండునైన, తిరువిళ్ మణాళళ్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, శూఝులుళాళ్ - ఇరుపార్శ్వముల యందున్నాఁడు.

తా|| చేతనాచేత నాత్మకంబులైన సమస్తలోకంబులను ప్రళయకాలమునందు సంహరించి తనలోనుంచుకొనియు, తిరిగి సృష్టికాలమునందు సృజించియు, అంతర్యామియైయుండియు రక్షించెడి పరమకారణభూతుండును, అతిసులభుండును, నాకుభోగ్యభూతుండును, పరమరసి కుండునునైన శ్రీయఃపతి నన్ను వశపఱచుకొనుటకై నాయరుపార్శ్వముల యందు వాసము జేయుచున్నాఁడని.

౧.

శూఝల్ పలపల వల్లాళ్ తొలైయక్కాల త్తులగై *

కేల్లొన్నాగి యిడన్ద కేశవనెన్నుడై యమ్మాళ్ *

వేల్మరుప్పై యొళిత్రాళ్ విణ్ణవర్ క్కెణ్ణలరియాళ్ *

అమ్మ నెడుజడల్ శేర్న్దా నవనె న్నరుగ లిలానే.

౨

అ|| పలపల - అనేకవిధములైన, శూఝల్ - అవతారములను, వల్లాన్ - ఎత్తుటకుసము ఘాండును, తొలై - ప్రాచీనమైన, అమ్ - అందమైన, కాలత్తు కాలమును, (ఆనగానీవరా హాల్పాదియందు) కేల్లొన్నాగి - అసదృశమైన వరాహమై, ఉలగై - లోకములను, ఇడన్ద - అణ్ణభిత్తిలోనుంచి వేరుపఱచినవాడును, కేశవళ్ - ప్రశస్తములైన కేశములుగలవాడును, ఎన్నుడైయమ్మాళ్ - నాస్వామియు, వేల్మమ్ - కువలయాపీడమునెడి యేనుఁగుయొక్క, మరుప్పై - కొమ్ములను, ఒళిత్రాళ్ - విడిచినవాడును, విణ్ణవర్ క్కు - దేవతలకుఁగూడ, ఎణ్ణలరి యాళ్ - తలంచుటకశక్యుండును, అమ్మ - లోతుగ, నెడుమ్ - విశాలమైన, కడల్ - క్షీరా బ్ధియందు, శేర్న్దాళ్ - పవ్వళించినవాఁడునైన, అవళ్ - ఆశ్రయఃపతి, ఎన్నరుగలిలానే - నాన మిపమునందున్నాడు.

తా|| ఆసర్వేశ్వరుండు, దేవతలకు సేవసాయిండుటకై క్షీరాబ్ధికి వేంచేసియు, అచ్చటపోయి సేవించుట కశక్తులైన భక్తులకొఱకై రామకృష్ణాద్వయ సేకావతారంబులైత్తియు, ఆయా యవతార ములయందుజేసిన కువలయాపీడమునుసంహరించుట, సముద్రములోమునిగియున్న భూమిని యెత్తుకొనివచ్చుటమొదలగు దివ్యచేష్టితముల నాచరించియు, సర్వజ్ఞులైన దేవతలకుఁగూడ ఇట్టివాడనితలం చుట కశక్తులై వేంచేసియున్న మాస్వామి యాదిద్య చేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచుచు నాసమీ పమునందు వేంచేసియున్నాఁడని.

౩

అరుగలిలాయ పెరుమ్మళి రమరేగళాదిముదల్వళ్ *

కరుగియనీల నన్నేనివణ్ణళ్ శేన్దామరై క్కణ్ణళ్ *

పారుళ్ళై ప్పళ్ళువన్దేఱుమ్ పూమగళార్ తనిక్కేళ్ళన్*

ఒరుకడియిళ్ళు శువై తన్దిట్టాళ్ళేవిల నెన్నోడుడనే.

3

అ॥ అరుగల్ - వివాళము, ఇల్ - లేనిదియు, ఆయ - నిత్యమైనదియు, పెరుమ్ - మితి లేనియునైన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, అమర్గళ - దేవతలకు, ఆది - కారణ భూతుడై, ముదల్వొక్క - ప్రధానుడై, కరుగియ - నల్లనైన, నీలమ్ - నీల త్నమువలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేనిపణ్ణాళ్ - తిరుమేనుకాన్తిగలవాడై, శేమ్ - ఎఱ్ఱివి, తామరై - తామరపువ్వు వంటి, కణ్ణాళ్ - నేత్రముగలవాడై, పారు - అమరియున్న, శీతై - తెక్కలుగల, పుళ్ - గుత్తుంతునివైన, ఉవన్దు - ఆశపడి, విఱుమ్ - ఎక్కువాడై, పూమగళార్ - పుష్పపుత్రకయైన వాటికి, తనిక్కేళ్ళన్ - అద్వితీయనాయకుడైన సర్వేశ్వరుండు, ఎన్నోడుడనే - నాతోఁ గూడనేయుండి, ఒరుకడియిళ్ళ - ఒకమార్గముచే, శువై - భోగ్యతను, తన్దిట్టు - ఇచ్చి, ఒట్టిని ల్ - విడువకయున్నాడు.

తా॥ వోషరహితంబులై యనంత్యేయములైన కల్యాణగుణములుగలవాండును, నిత్యనూరి ప్పూమగళాదును, అతిసుందో విగ్రహముగలవాండును, గరుడవాహనుండునైన శ్రీయశస్తి నిత్యనూరులందరియందును కేయలలిననై బ్రీతిని నాయొక్కనియందే జేసి యనంతరము రసానుభవమును కేయించుచున్నాడని.

3.

ఉడంబుర్ కాదల్ మగళిర్ తిరుమగళ్ మణ్ణగళాయ్*

మడమగళ్*పిన్దివర్ మూవరాళు ములగముమ్ మూనై*

ఉడనవై యొక్క విట్టుజ్జి యాలిలై చేర్చిర్ న్దవనెమ్మాన్*

కడల్లలి మాయప్పెరుమాన్ కణ్ణనెన్నొక్కలై యానే.

౪

అ॥ తిరుమగళ్ - పెరియప్పిరాట్టియు, మణ్ మగళ్ - భూమిప్పిరాట్టియు, ఆయర్ వడ మగళ్ - నప్పిన్నప్పిరాట్టియు, ఎన్దు - అనిప్రసిద్ధులైన, ఇవర్ మూవర్ - ఈముగ్గురును, ఉడన్ - ఎల్లప్పుడును, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశగల, మగళిర్ - (సర్వేశ్వరునికి) జత్తులైయుండురు. ఉలగముమ్మాన్దు - మాడులోకములును, అళుమ్ - (అశ్రీయశస్తికి) పరి పాలించువగినవైయుండును. ఆలై - అలోకములును, ఉడన్ - ఒకటిన్నివిధువక, ఒక్క, ఒక కాలమునందే, విట్టుజ్జి - ఆంగించి, అలిలై - వటుప్రమునందు, శేర్ న్దవన్ - పవ్వళించిన, ఎమ్మాన్ నాస్వామియు, కడల్ - సముద్రముకంటె, మలి - అధికమైన, మాయన్ - ఆశ్చర్యగుణము లుగల, పెరుమాన్ - గొప్పవాడునైన, కణ్ణాళ్ - శ్రీకృష్ణుండు, ఎన్నొక్కలై యాన్ - నామధ్య భాగమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరునికి శ్రీభూనీధాదేవులు దివ్యమహిమలు; పృథివ్యాది సకలలోకములు లోలోపకరిములు; సృష్టితీతసంహారములు లీలలు; ఇట్టియనంతములై యాశ్చర్యకరంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీకృష్ణుండు యశోదాదేవి నడుమునందున్నట్టు నానడుమునందు వేంచేసి యున్నాడని.

౪.

ఒక్కలై వైత్తు ములై ప్పా లుణ్ణెను తిన్దిడవాణ్ణి*
 శెక్కమ్ శెగ వస్త వళి పా లుయిర్ శెగ వుణ్ణె పెరుమాన్*
 సక్కపిరానో డయను మిన్దిరను మ్ముదలాగ*
 ఒక్కవుమ్ తోళ్ళీయ వీళన్ మాయనె న్నెళ్ళినుళానే.

అ॥ సక్కపిరానోడు - రుద్రునితోఁగూడియున్న, అయనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుఁడును, ముదలాగవుమ్ - వీరు మొదలైన పదార్థములను, ఒక్క - ఒకకాలమునందే, తోళ్ళీయ - సృజించిన, ఈశన్ - సర్వేశ్వరుఁడును, ఒక్కలైవైత్తు - తననడుమునంచుకొని, ములై ప్పాల్ - స్తవ్యమును, ఉణ్ణెను - త్రాగుమని, తిన్దిడ - ఇవ్వఁగా, వాణ్ణి - దానిని స్వీకరించి, శెక్కమ్ శెగ - మిక్కిలి నెఱుఁగిన, (తీరువధరముగలవాఁడై) అన్తు - ఆదశయందు, అవళి పాల్ - దానిపద్మను, ఉయిర్ - ప్రాణము, శెగ - పోవునట్లు, ఉణ్ణె - అరగించిన, పెరుమాన్ - సర్వాధిపతుఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నెళ్ళినుళాన్ - నాహృదయమందున్నాఁడు.

తా॥ తనను చంపుటకైవచ్చిన పూతనయనురాక్షసి యశోదాదేవివలె తననునడుమునందెత్తుకొని స్తవ్యమును ద్రాగమనియివ్వఁగా, ఆమాటనంగీకరించి నుండరవదనుండై దానితోడయందుండి, దానిప్రాణము బోవునట్లు దానిపాలును బీల్చియారగించిన యద్భుతచేష్టితుండును, బ్రహ్మాద్విస్తాపరాస్తమైన సకల లోకములను సృజించి వానిని పరిపాలించువాఁడునైన శ్రీయఃపతి నాహృదయమునందు వాసముజేయుచున్నాఁడని.

మాయనె న్నెళ్ళినుళాన్ మన్మథుమ్ యవర్ క్కుమదువే*
 కాయముమ్ శీవనున్తానే కాలు మెరియు మవనే*
 శేయన్ శేయన్ యవర్ క్కుమ్ శిన్దై క్కుళ్ళోశరమల్లన్*
 తూయన్ తుయక్కున్మయక్కు నెన్నుడై తోళ్ళిన్దై యానే.

అ॥ కాయముమ్ - దేవాదిశరీరములనును, శీవనుమ్ - అందులోనున్న యాత్మలనును, తానే - తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును, కాలుమ్ - వాయువునున్న, ఎరియుమ్ - అగ్నినిన్ని, అవనే - అట్లుతనశరీరముగాఁగలవాఁడును, శేయన్ - (అభక్తులకు) దూరముగానుండువాఁడును, అశేయన్ - (భక్తులకు) సమీపించియుండువాఁడును, యవర్ క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానవంతులనును, శిన్దై క్కుమ్ - మనస్సునకును, కోశరమల్లన్ - గోచరముగానివాఁడును, తూయన్ - పరిశుద్ధుండును, తుయక్కున్ - (ఆనాశ్రీతులకు) విపరీతజ్ఞానజనకుండును, మయక్కున్ - సంశయజనకుండును, ఎన్నెళ్ళినుళాన్ - నాహృదయమునందు వాసముజేయువాఁడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుండునైన శ్రీయఃపతి, ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళ్ళిన్దై యాన్ - రెండుభుజములమీఁద వేంచేసియున్నాఁడు. మన్మథుమ్ యవర్ క్కుమ్ - తక్కినయందరికిని, అదువే - అట్లుచేయునా?

తా॥ దేవాదిసకలశరీరములనును సకలజీవాత్మలనును పృథివ్యాదిపంచభూతములను సస్తరాత్మయై నిర్దుష్టుండై యాశ్రీతులకత్యంతసులభుండై యనాశ్రీతులకు బొందుటకును తలంచుటకునుగూడ

సశక్యం డైయండి వారికియభార్గము దెలియనట్లు సంశయాదులను బుట్టించువాడై, ఇట్టియాశ్చర్య భూతుడై నాహృదయమునందు పనించెడి సర్వేశ్వరుడు గరుత్మంతునిమీఁద వేంచేసియున్నట్లు చెప్పుడు నాకెడభుజములమీద వేంచేసియున్నాడు. ఇట్టియలభ్యలాభము నాకంటెనిక నెవరి కై నా గలుగునా? యని.

లోళ్ళై మేలుమ్ నన్మార్పిన్మేలుమ్ శుడర్మడిమేలుమ్*

తాళ్ళై మేలు మ్మనైన్ద తణ్ణన్మత్తాయుడై యమ్మాళి*

కేళ్ళై యొచ్చుమిలాదాళి కిళరుమ్ శుడరొళిమూర్తి*

నాళ్ళైన్దొచ్చు మగలా నెన్నుడై నావినుళానే.

2

అ॥ లోళ్ళై మేలుమ్ - రెండుభుజములయందును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, మార్ బిన్ మేలుమ్, శక్తిగలమునందును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడిమేలుమ్ - కిరీటమునందును, తాళ్ళై మేలుమ్ - రెండుశీపాదములయందును, పునైన్ద - సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లని, అమ్ - సుందరమైన, మత్తాయుడై - తిరుత్తుళ్ళయిగల, అమ్మాళి - స్వామియు, కేళ్ళై - తగినఉపమానము, ఒన్దు మిలాదాళి - ఒకటియులేనివాడును, కిళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శుడరొళి - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మూర్తి - విగ్రహముగలవాడును, నాళ్ - ప్రతిదినమును, అణైన్దు - చేరియుండి, ఒన్దుమ్ - ఒకకాలమునందును, అగలాళి - విడువనివాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుడైనావి నుళాళి - నానాళికయందున్నాడు.

తా॥ నిరవధికమై యత్కుజ్జ్వలమై నిరుపమానమైన దివ్యసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు తనదివ్యమంగళవిగ్రహముతట తిరుత్తుళ్ళయిమాలను సమర్పించుకొని యొకక్షణకాలముగూడ నెన్నుడబాయనివాడై నానాళికయందు వేంచేసియున్నాడని.

2

నావినుళ్ నిన్దుమలరుమ్ ఇానక్కలై గళు క్కెల్లామ్*

అవియు మాక్కెయమ్ తానే అట్టిప్పో డలిప్పవ న్నానే*

పూవియల్ నాన్దొచ్చున్దొళి పొరుప్పడై యాత్తిశ్డేన్దుమ్*

కావినన్మేని క్కమలక్కణ్ణ నెన్మణ్ణినుళానే.

౩

అ॥ నావినుళ్ నిన్దు - నాకలిలోనుండి, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, ఇానమ్ - జ్ఞానసాధనములైన, కలై గళు క్కెల్లామ్ - విద్యలన్నిటికిని, అవియుమ్ - ప్రాణమైనయర్థముకును, అత్తెయమ్ - శరీరమైనశబ్దముకును, తానే - తానేనిర్వాహకుడై, అట్టిప్పోడు - సంహారముతోఁ గూడ, అళిప్పణ్ - సృజించువాడై, తానే - తానై, పూవియల్ - పుష్పములచేనలక్కరింపబడిన, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - వికాలమైన, తోళ్ళ - భుజములుగలవాడై, పొరు - యుద్ధమునకు, పడై - ఆయుధమైన, అట్టి - చక్రమును, శణ్ణ - శఙ్ఖమును, ఏన్దుమ్ - కరించువాడై, కాణ్ - నల్లఁబువవలె, నల్ - విలక్షణమైన, మేని - తిరుమేనును, కమలమ్ - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ణ - నేత్రములను గలవాడైన శ్రీయశతి, ఎళి కణ్ణినుళాళి - నానేత్రములయందున్నాడు

తా॥ సాక్షసకలవేదప్రతిపాద్యుండును, ఆవేదములయొక్కస్వరూపస్థిత్యాదులకును సమస్త
జగత్తులయొక్క ఉత్పత్తిపినాశాదులకును గారణభూతుండును, పుష్పమువలె యతిసుమరములైన
చతుర్భుజములుగలవాఁడును, శబ్దచక్రాదేసకలాయుధధరుండును, నల్లకలువవంటి తిరుమేనుగల
వాఁడును, కమలాక్షుండునైన శ్రీయఃపతి ఇట్టి తనస్వరూపమును నాకుఁగనుపఱచి నాసేత్రము
లలో వేంచేసియున్నాడని.

కమలక్కణ్ణ నొకణ్ణినెనుళ్ళాన్ కాణ్ణనవన్ కణ్ణళాలే*

అమలబ్దళాగ విట్టిక్కుమ్ ఐమ్ములను మవన్మూర్ త్తి*

కమలత్తయన్నమ్మిదన్నై క్కణ్ణదలానొడుమ్ తోన్ద్రీ*

అమలత్తెయ్పత్తోడీలగమాక్కి యెన్నైన్ద్రీయుళానే.

అ॥ కమలక్కణ్ణన్ కమలాక్షుండు, ఎన్నణ్ణినెనుళ్ళాన్ - నాసేత్రములకగుపడెను; కాణ్ణన్
(నేనును) నేవించితిని; అవన్ - ఆశ్రయఃపతి, కణ్ణళాలే - సేత్రములచే, అమలబ్దళాగ - నాదో
షములుబోవునట్లు, విట్టిక్కుమ్ - కటాక్షించును; ఐమ్ములనుమ్ - పంచేంద్రియములును, అవన్
మూర్ త్తి - వానికిశరీరములవలె విధేయములై యుండును; కమలత్తు - పద్మమందుఁబుట్టిన, అయన్
అజుడనెడిపేరుగల, నమ్మితన్నై - జ్ఞానపూర్ణగుఁబహును, క్కణ్ణదలానొడుమ్ - లలాటసేత్రం
దైన రుద్రునితోఁగూడ, తోన్ద్రీ - సృజించి, అమలమ్ - సత్త్వగుణముగల, తెయ్పత్తోడు - దేవ
తలతోఁగూడ, ఉలగమ్ - లోకములను, ఆక్కి - సృజించెడిశ్రీయఃపతి, ఎన్నైన్ద్రీయుళాన్ -
నాముఖమునందు వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సకలదేవతలతోఁగూడ లోకములను సృజించిన కమలాక్షుండు
నాసేత్రములకగుపడి నాయజ్ఞానము మొదలగుదోషములుబోవునట్లు నన్ను కటాక్షించినప్పుడు నేను
వానిని నేవించి సకలేంద్రియములచే వానిననుభవించితిని. అట్టి సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాముఖము
నందు వేంచేసియున్నాడని.

నెన్ద్రీయుళ నిన్నెన్నైయాళుమ్ నిరై మలర్ ప్పాదబ్దళోళూడి*

కన్ద్రైత్తుత్తాయ్ముడిక్కోల క్కణ్ణపిరానై త్తొమ్మివార్*

ఒన్ద్రైప్పితై యణిన్దానుమ్ నాన్ముగను మిన్దిరనుమ్*

మన్ద్రై యమరరుమెల్లామ్ వన్దెనదుచ్చియుళానే.

౧౦.

అ॥ నెన్ద్రీయుళనిన్దు - నాముఖమునందుండి, ఎన్నెన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించు
వాఁడును, నిరై - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, పాదబ్దళ - శ్రీపాదములను, ఊడి -
తమశిరస్సులయందుంచుకొని, కన్ద్రై - గుచ్చబడిన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయని, ముడి - కిరీ
టమునన్దుగలవాఁడును, కోలమ్ - సుందరమైనవిగ్రహముగల, క్కణ్ణపిరానై - ఉపకారకుండును
నైన శ్రీకృష్ణుని, ఒన్ద్రైప్పితై - ఒకచంద్రకలను, అణిన్దానుమ్ - శిరస్సు నందుధరించినరుద్రుండును,
నాన్ముగనుమ్ - బ్రహ్మయు, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుండును, మన్ద్రై - ఇంకనున్న, అమరరుమెల్లామ్ -

శ్రీకలదురును, తొమ్మిదవార్ ఆశ్రయించుదురు; (అట్టిసర్వేశ్వరుడు) వస్తు - వచ్చి, ఎనదుచ్చి యుగాక్ - నాశిరస్సునందున్నాడు.

తా|| బ్రహ్మరుద్రాది సమస్తదేవతలును, నామఖమునందు వేంచేయుండి నన్ను దాస్యపఱచుకొనిన ఈ శ్రీపాదసద్భక్తులును దమతమ శిరస్సులయందుంచుకొనినవారై తిరుత్తుమ్మాయిమా లనుగరించిన యతి సుందరవిగ్రహుడైన కృష్ణుని యాశ్రయించుదురు. అట్టి సర్వేశ్వరుడిప్పుడు నాశిరస్సునందు వేంచేయున్నాడని.

౧౦

శ్రీ ఉచ్చియుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ తేవతేవఱ్ఱు క్కణ్ణపిరాఱ్ఱు*

ఇచ్చెయుట్టెల్లవుణార్ త్తి వణ్ణురుగూర్ చ్చడగోపక్*

ఇచ్చొన్న వాయరత్తు లివై యుమోర్ ప త్తెమ్మిరాఱ్ఱు*

నిచ్చలుమ్ విణ్ణస్పమ్ శెయ్య నీళ్ కళుల్ శెన్ని పొరుమే.

౧౧.

అ|| ఉచ్చియుళ్ళేనిఱ్ఱుమ్ - నాశిరస్సునందు వేంచేయున్న, తేవతేవఱ్ఱు - దేవాధిదేవుడైన, క్కణ్ణపిరాఱ్ఱు - శ్రీకృష్ణునికి, ఇచ్చె - తమప్రీతిని, ఉళ్ - (సర్వేశ్వరునియొక్క) హృదయమందు, శెల్ల - తోచునట్లు, ఉణార్ త్తి - తెలియజేసి, వణ్ణురుగూర్ చ్చడగోపక్ - సుందరమైన కురుకాపురియందు వేంచేయుండెడి నమ్మత్వర్తు, శొన్న - సాయించిన, ఇవ్వాయి రత్తుళ్ - ఈవెయ్యపాశురములలో, ఓర్ - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎమ్మిరాఱ్ఱు - మాస్వామికి, విణ్ణస్పమ్ శెయ్య - విన్నవించినచో, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కళుల్ - శ్రీపాదములు, శెన్ని - వాశిరస్సులయందు, నిచ్చలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పొరుమ్ అమరియుండును,

తా|| తనశిరస్సులయందు వేంచేసియున్న దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతియందున్న తమభక్తిని వానికగుపఱచి నమ్మత్వర్తుసాయించిన యద్వితీయంబులైన నీపదిపాశురములను శ్రియఃపతి వద్దొన్నవించువాం శిరస్సులయందాసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములెల్లప్పుడు సమరియుండునని,

అట్లై తిరువడిగ శే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౧౦ - వ తిరువాయ్మొళి.

- ౧౦౪౬౦ -

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో సర్వేశ్వరుడిట్లు నాతో సంశ్లేషించుటకుఁ గారణ మేమనియాలించి, ఏకారణమునుజూడక, ఇది సర్వేశ్వరునియొక్క నిర్ణేతుక కటాక్షముచే వచ్చినదని సాయించుచున్నాడు.

శ్రీ పొరుమానీళ్ పత్తె యా శబ్దత్తొడు*

తిరుమానీళ్ కళుల్ శ్చెల్లగున్మొ*

తిరుమాణిక్కటాగి నిమిర్ ప్పమ్

క్కిరుమాణిక్క మెన్మొళుదాగుమే.

౧.

అ॥ పొరు - యుద్ధోన్ముఖములును, మా - గొప్పవియు, నీళ్ - వృద్ధిబొందుచున్నవియు, పడై - ఆయుధములైనవియునైన, ఆట్టిశబ్దత్తోడు - శబ్దచక్రములతోగూడ, తిరు - సుందరమైనదియు, మా - పూజ్యులైనదియు, నీళ్ - పొడవైనదియునైన, కమ్మల్ - తిరుపడిని, ఏమ్మలగుమ్ సప్తలోకములలోన్నవారిందరును, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, ఒరు - అద్వితీయుండైన, మాణిక్యజాగి - వామనబ్రహ్మచారియై, నిమిర్న్ద - (త్రివిక్రముండై) వృద్ధిబొందిన, అక్కరమాణిక్యమ్ - ఆశ్లాఘ్యమైననీలమాణిక్యమునంటి కాన్తిగల శ్రియఃపతి, ఎన్కణ్ణుళదాగుమే - నానేత్రములయందగుబడును.

తా నమచిమొదలుగు శత్రువులమీద కోపగించి తనవిగ్రహములను గొప్పవిగాఁజేసికొని యుద్ధ సన్నద్ధులైయున్న శబ్దచక్రాది దివ్యాయుధములుగల తిరుమేని సౌందర్యమును, అతిసుందరమైన శ్రీపాదమును సర్వజీవాత్మలు నాశ్రయించునటుల వామనావతారమునందు త్రివిక్రముండై పెరిగిన ఇష్టసీలశ్యాముడైన శ్రియఃపతి, ఆసౌందర్యముతో నాకు నేనసాయించెనని.

కణ్ణుళ్ళే నిఱ్ఱుమ్ కాదన్నెయ్యూల్ తొల్ *

ఎణ్ణిలుమ్ వరు మెన్నిని వేణ్ణువమ్ *

మణ్ణుమ్నీరు మెరియుమ్ నల్వాయువుమ్ *

విణ్ణుమాయ్ విరియు మెమ్మిరానై యే.

౨

అ॥ కాదన్నెయ్యూల్ - భక్తితో, తొల్ - ఆశ్రయించినయెడల, మణ్ణుమ్ - భూమికిని, నీరుమ్ - జలమునకును, ఎరియుమ్ - అగ్నికిని, నల్ - శ్రేష్ఠులైన, వాయువుమ్ - వాయువునకును, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమునకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, విరియుమ్ - వ్యాపింపుచున్న, ఎమ్మిరాన్ - నాస్వామి, కణ్ణుళ్ళే - నేత్రములలో, నిఱ్ఱుమ్ - నసించును, ఎణ్ణిలుమ్ - (ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని) తలంచినను, వరుమ్ - పచ్చును, ఇని - ఇంకమాద, ఎక్ - దేనిని, వేణ్ణువమ్ - అపేక్షించెదము. (మనకేమిఫలయునునట్లు.)

తా॥ సకలజగదీశుండైన శ్రియఃపతి, తనయందుభక్తిజేయువారికిని, ఈశ్వరుడొకఁడున్నాడని తననొప్పుకొనువారికి సత్యంతసులభుండైయుండును; ఇట్లుండగా, ఇంకమనమపేక్షించవలసినదేమున్నదని,

ఎమ్మిరానై యెనై తనై తనైక్కుమ్

తమ్మిరానై *తణ్ణామరై క్కణ్ణునై *

కొమ్మరాపు నుణ్ణేరిడై మార్వనై *

ఎమ్మిరానై తొమ్మాయ్ ముడనెఱ్ఱమే.

౩.

అ॥ నుడమ్ - విధేయమైన, నెఱ్ఱమే - ఓమనసా! ఎమ్మిరానై - స్వామియు, ఎనైతనైతనైక్కుమ్ - నాతండ్రి తాతయుత్తరమొగాగు నానంశస్థులకందఁగిని, తమ్మిరానై - స్వామియు,

తణ్ - చల్లని, తామరైక్కణ్ణనై - పద్మములవంటి నేత్రములగలవాఁడును, కొమ్బు - ప్రబులిచెట్టువలెనున్న, అరావు - స్పృశువలెనున్న, నుణ్ - నూత్నమైన, నేర్ - అనురూపంబైన, ఇడై - నడుముగల శ్రీమహాలక్ష్మిని, మార్వనై - పక్షస్థలమందుఁగలవాఁడునైన, ఎమ్మిరానైస్వామిని, తొమ్మాయ్ - ఆశ్రయించుమా.

తా॥ ఓమనసా! నామవశ్యమైన నీవు, శ్రీమహాలక్ష్మితోఁగూడి తననేత్రములతోనన్న చల్లఁగాఁగటాక్షించుచున్న నామలదేవతయైన నాస్వామిని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని. ౩

నెఱ్ఱమే సల్లెనల్లె యున్నె పెల్లెఱ్ఱాల్

ఎకొళెయ్యోమ్*ఇని యెన్నకుత్తై వినమ్*

మెననై మలరాళ్ మణవాళనై *

తుళ్ళుమ్పొదుమ్ విడారు తొడర్ కణ్ణాయ్.

౪

అ॥ నెఱ్ఱమే - ఓమనసా! సల్లెనల్లె - (నీవుజేసినపని) మంచిదిమంచిది. ఉన్నె - నిన్ను, పెల్లెఱ్ఱాల్ - పొందినయెడల, ఎకొళెయ్యోమ్ - ఏచనిజేయము, ఇని - ఇఁకను, ఎన్నకుత్తై వినమ్ - ఎట్టికొఱతగలవారమైతిమి, మెననై - భోగ్యుండై, మలరాళ్ - శ్రీమహాలక్ష్మికి, మణవాళనై - నాయకుండైన సర్వేశ్వరుని, తుళ్ళుమ్పొదుమ్ - నేనెడబాసినను, విడారు - విడువకుండ, తొడర్ కణ్ణాయ్ - ఆనువర్తింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! నీవుమిక్కిలి మంచిపనిజేసితివి. నీవున్నప్పుడు నాకేకార్యము ససాధ్యముగాదు. నాకొకకొఱతయులేదు. ఇఁకమీదను నొక్కప్పుడు క్రియఃపతి నెడబాసియున్నను, నీనెప్పుడును విడువవద్దని.

౫

కణ్ణాయ్ నెఱ్ఱే కరుమజ్గళ్ వాయ్ క్కిన్దు*ఓర్

ఎణ్ణానుమిన్ట్రయే వన్దియలుమాఱు*

ఉణ్ణానై యులగేఱ్ఱుమోవ్ మూవడి

కొణ్ణానై *కణ్ణుకొణ్ణానై నీయుమే.

౬

అ॥ నెఱ్ఱే - ఓమనసా! కరుమజ్గళ్ - కార్యములు, వాయ్ క్కిన్దు - ఫలించునప్పుడు. ఓర్ - ఒక, ఎణ్ తానుమ్ - తలంపుగూడ, ఇన్ట్రయే - లేకనే, వన్దు - వచ్చి, ఇయలుమాఱు - ఫలించువిధంబును, కణ్ణాయ్ - చూచితివిగదా? ఉలగేఱ్ఱుమ్ - సత్తలోకములను, ఉణ్ణానై - ఆరగించినవాఁడును, ఓర్ - ఒక, మూవడి - చూడడుగులచే, కొణ్ణానై - (అలోకములను) స్వీకరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, నీయుమ్ - నీవును, కణ్ణుకొణ్ణానై - చూచితివిగదా?

తా॥ ఓమనసా! ఒకరపేక్షలేకయే సత్తలోకములను బ్రళయకాలమందారగించి త్రివిక్రమావతారమునందా లోకములను తనచూడడుగులచే నాక్రమించి రక్షించిన క్రియఃపతియొక్క దివ్యచేష్టితములను మనమనుభవించితిమిగదా? అట్లునే, మనకర్మములు ఫలించుకాలము వచ్చినప్పుడు మన తలంపులేకయే ఫలించునని.

౭

నీయుమ్నాను మిన్నేర్ నిట్కిల్*మేల్ మ*మోర్

నోయుమ్ శార్కోడాన్ నెచ్చమే శొన్నే*

తాయు న్నైయుమా యివ్వులగినిల్*

వాయుమిశక్ మణివణ్ణనైయే.

౩.

అ॥ నెచ్చమే ఓమనసా ! నీయుమ్ - నీవును, నానుమ్ - నేనును, ఇన్నేర్ - ఈ విధముగా, నిట్కిల్ - ఉన్నయెడల, తాయుమ్ - తల్లివలెపియుండును, త్తనైయుమాయ్ - తండ్రివలెహితుండునై, ఇవ్వులగినిల్ - ఈలోకమునందు, వాయుమ్ - అనితరించిన, ఈశన్ - స్వామియు, మణివణ్ణ - సీలమణివంటికాన్నిగలవాడునైన, ఎన్నై - నాస్వామి, మేల్ - ఇంక మీఁద, మల్ గొప్పి*ఎవ్విధంబునైన, ఓన్ నోయుయ్ ఒక యుపద్రవమున్ను, శార్కోడాన్ పొంద నివ్వడు; శొన్నేక్ - (నీకు) చెప్పితిని.

తా॥ ఓమనసా ! మనమిరువగము సర్వేశ్వరుని యిట్లెల్లప్పుడును విడువకుండ నాశ్రయించి యున్నయెడల, సర్వప్రాణులనున్న తల్లితండ్రివలె పోషించుచు సర్వస్వామియై యాశ్రితనుల భుజైవస్వామి మనకెవ్విధంబులైన భాధలను గలుగఁజేయడు; ఈమాటను నమ్మియుండుమని. ౬.

ఎన్నైయెచ్చ మెచ్చెరుమా నెనుమ్*

శిన్నైయుళ్ వైప్పక్ శొల్లువక్ పావియేక్*

ఎన్నైయెచ్చెరుమా నెనుమ్*వానవర్

శిన్నైయుళ్ వైత్తు చొల్లుమ్ శెల్వనైయే.

౭.

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, ఎన్నై - నాస్థితికారణుండు; ఎచ్చెరుమాక్ - నాకుపరమ శేషి; ఎచ్చ - అని, శిన్నైయుళ్ వైత్తు - ధ్యానించి, శొల్లుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శెల్వనై - విశ్వరూపగలశ్రియఃపతిని, పావియేన్ - పాపినైన నేను, ఎన్నైయెచ్చుమ్ - నాకు స్థితిహేతుండ నియు, ఎచ్చెరుమా నెనుమ్ - నాకుపరమ శేషియనియు, శిన్నైయుళ్ - మనస్సునందు, వైచ్చన్ - ఉంచె దను; శొల్లువక్ - చెప్పెదను,

తా॥ మాకుసర్వవిధంబైన బంధువని పరిశుద్ధాన్తఃకరణులైన నిత్యసూరులు ధ్యానించి స్తోత్ర ముజేసెడి, పరిశుద్ధుండైన శ్రియఃపతిని నేను నాకుసర్వవిధమైనబంధువని నాపాపమనస్సుతో స్మరించి, అంతయేగాక అందరెఱుంగునట్లు దుష్టవాక్కులతోఁ జెప్పిదూషించితి నని ౭.

శెల్వనారణనెచ్చ శొట్కేట్టలుమ్*

మల్ గుఱ్ఱుణ్ పనినాడువక్ నూయమే*

అల్లనక్ పగలు మిడై వీడిన్*

నల్ గి యెన్నై విడాక్ నమ్మినమ్మయే.

౮.

అ॥ తెల్వనారణ్ - శ్రీమన్నారాయణుండ, ఎన్ట - అనెడి, శోల్ - తిరునామమును, శేట్టుమ్ - విన్నప్పుడే, కణ్ - శేత్రములలోనుంచి, పని-ఆనందబాప్పుములు, మల్ గుమ్ - స్రవించును. నాడువన్ - సేనువానిదాపునకుజేరుదును నాయమే - ఏమాశ్చర్యమో? నమ్మి-పూర్ణుడై నృశియఃపతి, నల్ - మించివిద్యున, అల్లుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, ఇడై వీడిన్తి-ఎడతెగకుండ, నల్ గి - ప్రీతిజేసి, ఎన్నై - నన్ను, నమ్మి - (దానునిగా) నమ్మి, విడాన్ - విడువడు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుండ నెడి తిరునామమును విన్నప్పుడే నాశేత్రములనుండి యానంద బాప్పుము పెరుగును; సేను నాశ్రయఃపతి ఎచ్చటనున్నాడని తెతుకుచు వానివద్దకు వెళ్లెదను. సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడైన యాశ్రయఃపతియు నన్ను తన దానునిగా నమ్మి నాయందతి ప్రేమఁజేసి రేయింపగళ్ళు క్షణమాత్రంబును విడువకయున్నాడు. ఇదేమాశ్చర్యమోయని. ౮.

‡ నమ్మియై త్తెక్కుఁబుజుడి నిన్ట*
చ్చెమ్మొనే తిగట్టు నిరుమూర్ త్తియై*
ఉమ్మర్ వానవరాది యజ్ఞోద్దియై*
ఎమ్మిరానై యెకశోల్లి మఱప్పనో.

౯.

అ॥ తెక్ - దక్షిణమునందున్న, కుటుమ్కుడినిన్ట - తిరుక్కుఁబుజుడియందు వేంచేసి యున్న, నమ్మియై-సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుండును, అచ్చెమ్మొనేతిగట్టుమ్-శ్రేష్ఠమైనపచ్చనిబంగారము వలె ప్రకాశించుచున్న, తిరుమూర్ త్తియై - సుందరమైనదివ్యవిగ్రహముగలవాఁడును, ఉమ్మర్ - మేలైన, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, అది - కారణభూతుండును, అమ్ - ఆందమైన, శోద్దియై - తేజోరూపుండునైన, ఎమ్మిరానై - నాస్వామిని, ఎకశోల్లి - ఏమాటనుజేప్పి, మఱప్పనో - మఱిచెదను.

తా॥ నిత్యనూరులతోఁగూడ సమస్తైశ్వర్యపూర్ణుడై తిరుక్కుఁబుజుడి యందు వచ్చి వేంచేసియుండి తనదివ్యసౌందర్యమును గనుపఱచి నన్ను వశపఱచుకొనిన నాస్వామిని మఱచుట శేమికారణమున్నదని. ౯.

మఱప్పమ్ భానముమ్ నా నన్మణిన్దిలక్*
మఱక్కుమ్మెన్ట శెన్దామరై క్కణ్ణొడు*
మఱప్పఱ వెన్ను శ్శే మన్ని నాన్తనై*
మఱప్పనోవిని యా నెన్మణియైయే.

౧౦

అ॥ మఱప్పమ్ - మఱచిపోవుటయనియు, భానముమ్-జ్ఞానమనియు, బన్ట - ఒకటిన్ని, నాక్ - సేను, ఉణర్ నిలక్ - ఎఱుంగను. (ఇట్టి నాయందుజ్ఞానమునుగలుగఁజేసిదానిని)మఱక్కుమ్మెన్ట-మఱచెదనని, శెన్దామరైక్కణ్ణొడు-ఎఱుతామరవంటి శేత్రములతోఁగూడ, మఱప్పఱ-మఱచిపో కుండునట్లు, ఎన్ను శ్శే-నామనస్సునందు, మన్ని నాన్తనై - ఆమరియుండువాఁడైన, ఎన్మణియై-నీల రత్నమువంటి నాస్వామిని, ఇని - ఇఁకమీద, యాక్ - సేను, మఱప్పనో - మఱిచెదనా?

తా॥ అచేతనమువలె జ్ఞానమిట్టిదనియు దానికిమఱుపిట్టిదనియు నెఱుంగని జ్ఞానకూన్ముఁ
డనైన నాకు జ్ఞానప్రదానముజేసి, ఆ వచ్చినజ్ఞానము మఱచిపోకుండ తనదివ్యసుందరవిగ్రహముతోఁ
గూడ నామనస్సునందు నిత్యవాసముజేసెడి శ్రయఃపతిని నేనేవిధమున మఱిచెదనని. ౧౦.

॥ మణియై వానవర్ కణ్ణనై త్తన్నదో

రణియై*తెళ్ళగురుగూర్ చ్చుడగోపణ్*శోల్

పణిశై యాయిరత్తు భృన్వై పత్తుడణ్*

తణివిలర్ కట్టరేల్ కల్వీ వాయుమ్.

౧౧.

అ॥ మణియై - నిత్యమువంటి కాన్తిగలవాఁడును, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, కణ్ణనై -
నిర్వాహకుండును, తన్నదోరణియై - తనకుతానే యలంకారభూతుండునైన శ్రయఃపతినుద్దేశించి,
తెళ్ళ - సుందరమైన, గురుగూర్ చ్చుడగోపణ్ - తిరునగరియందు వేంచేసియుండెడి సమ్మత్వోరు,
శోల్ - శ్రీనూత్తులతో, పణిశై - కైంకర్యముజేసిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో,
ఇన్వై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడణ్ - ప్రితితోఁగూడినవారై, తణివిలర్ - అశ్రద్ధలేని
వారై, కట్టరేల్ - అభ్యసించిరేని, కల్వీ - ఆ విద్య, వాయుమ్ - ఫలప్రదమగును.

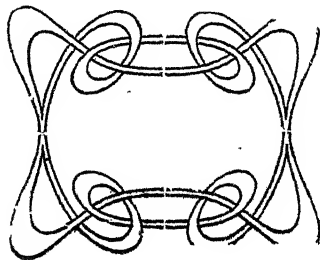
తా॥ నిత్యనూరినిర్వాహకుడై యద్వితీయుడై నాకత్యంతసులభుడైన శ్రయఃపతికి
సమ్మత్వోర్లువాచాకైంకర్యముగా సాించిన ఈపదిపాశురములనుసంధించువారికి, ఈపాశుర
ములే సమస్తఫలములనిచ్చుతవని.

ఆత్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౧ - వ పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు పదింటికి పాశురములు - ౧౧౦.

అవతారిక. — ఈతిరువాయ్మొళిలో, “మణియైహినవర్కణ్ణనై”య నెడి పాశురములలో మానసికముగా ననుభవించిన సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యదులను ప్రత్యక్షముగా ననుభవించ నిచ్చుయించి, దానిని లభించక, భగవద్విశ్లేషముచే విరహోపసనోదిన యొకపిరాట్టి యవస్థను నీనమ్మాళ్వార్లబొంది, తనకంటిక గుబడినవస్తువులనుజూచి, వానియన్నిటినిగూడ తనవ తనే భగవద్విశ్లేషముచే బాధపడునట్లుతలంచి, మీరుగూడ మావలెనే బాధపడుచున్నారే యని యావస్తువులనుగురించి చెప్పుచున్నారు.

వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్ కానల్ మడనారాయ్*

ఆయుమరులగుమ్ తుళ్ళిలుమ్ నీతుళ్ళాయాల్*

నోయు మ్మయలై మైయుమ్ మీదూర వెమ్మేపోల్*

నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నెళ్ళమ్ కోట్టుట్టాయ్.

౧.

అ॥ వాయుమ్ - సమీపించియున్న, తిరై - అలలు, ఉగళుమ్ - పొరులుచున్న, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న, మడమ్ - బింకముగల, నారాయ్ - ఓసారసపక్షి! ఆయుమ్ - (నీ)తల్లియు, ఆమరులగుమ్ - నిత్యసూరివర్గమున్న, తుళ్ళిలుమ్ - నిద్రించినను, నీనీవు, తుళ్ళాయాల్ - నిద్రించవు. నోయుమ్ - మనోవ్యాధియు, మయలై మైయుమ్ - పారిపోవుటయున్న, మీదూర - లైలుపడునట్లు, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, తిరుమాలాల్ - క్రియఃపతిచే, నెళ్ళమ్ - మనస్సును, కోట్టుట్టాయ్ - అపహరింపబడినావా?

తా॥ అలలుకోట్టుచున్న సముద్రతీరమందు సంచరించుచున్న ఓసారసపక్షి! నీతల్లియు నిద్రలేని నిత్యమారులను నిదురబోయినను నీవు నిదురబోకయున్నావు. నీశరీరమున్న పాలి పోయిన. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరునియందాశపడి ఈయవస్థనొందితివాయేమని.

౧.

కోట్టుట్ట శిన్దైయాయ్ కూర్వాయ వన్తిలే*

శేట్టుట్ట యామణ్ణ శేరా దిరణ్ణదియాల్*

అట్టుట్ట వెమ్మేపోల్ నీయు మరవణై యాన్*

తాట్టుట్ట తణ్ణుఘాయ్ తామమ్ కామన్ ధాయ్.

౨.

అ॥ కూర్వాయ - కూరచుగాకబింపుచున్న, అన్తిలే - ఓపెన్నడపక్షి! కోళ్ళపట్ట - (క్రియఃపతిచే) అపహరింపబడిన, శిన్దైయాయ్ - మనస్సుగలదానవై, శేట్టుట్ట - పాడవైన, యామణ్ణ - రూమములయందు, శేరాదు (పడకయందు)చేరక, ఇరణ్ణదియాల్ - దుఃఖించుచున్నావు. అట్టుట్ట - దాస్యమునొందిన, ఎమ్మేపోల్ - మావలె, నీయుమ్ - నీవును, అరవణైయాన్ - ఆదిశేషునిఁడక గాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ళపట్ట - శ్రీపాదములతోసంబంధించిన, తణ్ణుఘాయ్ - చల్లనితిరుత్తుఘాయొక్క, తామమ్ - తీతిరుమాలను, కామన్ ధాయ్ - ఆశపడితివా?

తా॥ ఓగోరవంకపక్షి! రాత్రియంతయునిద్రించక ప్రారముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచు న్ననీవును కేషకాయకి దానులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి. దానిని లభించక యీయవస్థనొందితివా యేమని? ౨

కామున్ ద్ర కై యటవో డెల్లే ఇరాప్పగల్ *

నీమున్ ద్ర క్కణ్ణయిలాయ్ నెజ్జరుగి యేజుదియాల్ *

తీమున్ ద్ర తెన్నిలకై యూట్టినాన్ తాల్ నయన్ద *

యూమున్ ద్ర దున్ ద్రాయో వాట్టి కనై కడలే. ౩

అ॥ కామున్ ద్ర - ఆశపడిన, కై యటవోడు - వస్తువుపోవుటచే, ఇరాప్పగల్ - రాత్రిం బగళ్లు, మున్ ద్ర - అంతయు, నీ - నీవు, కణ్ణతుయిలాయ్ - నిద్రచవు, నెజ్జు-మనస్సు, ఉరుగి- కరిగి, ఏజుదియాల్ - కేకలువేయుచున్నావు, తెన్నిలకై - దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము, మున్ ద్ర - అంతయు, తీ - అగ్నికి, ఊట్టినాన్ - ఆహారముగానిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనార్ల యొక్క, తాల్ - శ్రీపాదమును, నయన్ద - ఆశపడిన, యామ్ - మేము, ఉన్ ద్ర - పొద్దినదా నిని, ఉన్ ద్రాయో - పొందితివా? ఎల్లే - ఏమాళ్చర్యము, కనైకడలే - ధ్వనించుచున్న ఓసము ద్రుఁడా! వాట్టి - మఱియుగానుండుమా.

తా॥ ఓసముద్రుఁడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేసిట్లు కేకలువేయుచున్న నీవు, లంకాపట్టణమును దహించిన శ్రీరామచంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశ నెరవేరనందున మావలెనే విరహావస్థనొందితివా యేమి. నీయభీష్టము శీఘ్రముగా నెరవేర గలదని. ౩.

కడలు మ్మలై యుమ్ విశుమ్బుమ్ తుమ్మాయెమ్మోల్ *

శుడర్ గొ శిరాప్పగల్ తుమ్మాయాల్ తణ్ చాడాయ్ *

అడల్ గొల్ పడై యూట్టె యమ్మానై కాణ్బాకనీ *

ఉడలమ్ నోయున్ ద్రాయో ఊడ్చిదో టూయే. ౪.

అ॥ తణ్ - చల్లని, వాడాయ్ - ఓవాయువా! ఎమ్మోల్ - నావలె, శుడర్ గొల్ - చంద్ర నూర్వలనెడి తేజస్సుగల, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లును, తుమ్మాయాల్ - నిద్రించకయున్నావు. అడల్ గొల్ - బలముగల, పడైయూట్టె - ఆయుధమైనచక్రముగల, అమ్మానై - స్వామిని, కాణ్బాక నేవించుటకై, కడలుమ్ - సముద్రమందును, మ్మలై యుమ్ - పర్వతములయందును, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశ మందును, తుమ్మాయ్ - (ఆసర్వేశ్వరుని)వెతకి, ఊడ్చిదోటూట్టి - కాలమంతయు, ఉడలమ్ - శరీర మున్నంతవఱకును, నీ - నీవు, నోయ్ - వ్యాధిని, ఉన్ ద్రాయే - పొందితివా.

తా॥ ఓచల్లనివాయువా! నావలె ఎల్లప్పుడును నిదురలేక యీయవస్థనుబొందిన నీవు, చక్ర ధరునినేవించుట కాశపడి సముద్రము మొదలగన్గి సలములలోను వెతకి నీమనోరథమును బొందక ఈవిరహబాధనొందితివా యేమని. ౪.

ఊళ్ళిదోటూళ్ళి యలగుక్కు నీర్ కొణ్ణు*

తోళ్ళియరుమ్ యాముమ్మోల్ నీరాయ్ నెగిళ్ళికిన్ట*

వాళ్ళియ. వానమే నీయు మ్మదుశూదణ్*

పాళ్ళిమైయిల్ పట్టవన్లణ్ పాళత్తాల్ నై వాయే.

౧.

అ॥ ఊళ్ళిదోటూళ్ళి - ప్రతికల్పమందును, ఊలగుక్కు - లోకములన్నిటిని నింపుటకై, నీర్ కొణ్ణు - నీళ్లనుతీసికొని, తోళ్ళియరుమ్ యాముమ్మోల్ - మానఖులుమేమువలె, నీరాయ్ - నీరయి, నెగిళ్ళికిన్ట - కరుగుచున్న, వానమే - ఓమేఘమా! నీయుమ్ - నీవును, మదుశూదణ్ - మధువనాడిరక్తముని జంపిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాళ్ళిమైయిల్ - పీర్వగుణమందు, పట్టుదోరు కుకొని, అవన్లణ్ - వానియందు, పాళత్తాల్ - ఆశచే, నై వాయే - దుఃఖమునోందితివాయేమి. వాళ్ళియ - నీకు మజ్జశమవుగాక.

తా॥ ఓమేఘమా! లోకమంతయు నిండునట్లు ఒక్కతీరున నీరయి కరుగుచున్న నీ వాసర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములలో లోబడి వానియం దతిప్రేమజేసి వానిని లభించకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమని.

౨.

నై వాయ వెమ్మేపోల్ నాణ్ణదియే నీయిన్నాళ్*

మైనానిరు శగల్ గ్రాయ్ మాత్తూన్లు తేమ్పుదియాల్*

ఐవాయరవణై మే లాళ్ళిప్పెరుమానార్*

మెయ్ వాళగ ష్కేట్టుక్ మెయ్ నీర్ మై తోల్ గ్రాయే.

౩.

అ॥ నాణ్ణదియే - ఓబాలచంద్రుడా! నీ - నీవు, ఇన్నాళ్ - ఈదినమందు, మై - కాటు కవలె, వాక్ - ఆకసమందున్న, ఇరుళ్ - చీకటిని, ఆగల్ గ్రాయ్ - పోగొట్టనివాడవైతివి. మాత్తూన్లు - ప్రకాశములేక, తేమ్పుదియాల్ - క్షీణించిపోవుచున్నావు. నై వాయ - నొచ్చియున్న, ఎమ్మేపోల్ - మావలెనే, ఐవాయ్ - ఐదునోరుగల, అరవణైమేల్ - శేషశయ్యమీదబవ్వలించిన, ఆళ్ళి - చక్రాయుధముగల, పెరుమానార్ - గొప్పవాడైన (కీయఃపతియొక్క) మెయ్ - యథా ధామైన, వాళగన్ - శ్రీనూప్తలను, శేట్టు - విని, ఉక్ - నీయొక్క, మెయ్ - శరీరమందలి, నీరై - సౌందర్యమును, తోల్ గ్రాయే - పోగొట్టుకుంటివా,

తా॥ ఓబాలచంద్రుడా! ఇచ్చడాకసమునందున్న నల్లనిచీకటిని పోగొట్టక కాన్తిహీనుడవై క్షీణదశను బొందితివి. నీవును మావలెనే, *“ఏతద్వృతమ్మమ” అనెడి సర్వేశ్వరునిమాటనువిని శేషకాయయైన చక్రధరుండబద్ధము జెప్పడని సమ్మి నీసౌందర్యమును పోగొట్టుకొంటివాయేమని

తోల్ గ్రాయ్ మ్మడనెళ్ళ మెమ్మెరుమాన్ నారణాన్కు*ఎమ్

ఆల్ గ్రాయ్ శొల్లి య్మవోమ్ నీనడువే*

వేల్ గ్రాయ్ ర్వక్కైయిల్ కొడిదా యెనై యూళ్ళి*

మాల్ గ్రాయ్ నిన్ గ్రాయో వాళ్ళికనై యారుళే.

౪.

*సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతిచ యాచలే । అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వృతమ్మమ॥ సన్ముశరణముజొచ్చిన వానిని సమస్తపత్తులను దొలగించి రక్షించెదనని ఈశ్వోక్తార్థము.

అ॥ ఎమ్మెరుమా - మాస్వామియైన, నారణ్ణు - నారాయణునికి, మడనెజ్జమ్ -
(మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును, తోన్ త్తోమ్ - పోగొట్టుకొనినవారమై, ఎమ్ - మాయొక్క
ఆన్ త్తామై - విరహదుఃఖమును, శొల్లి - చెప్పకొని, అమ్మవోమై - ఏడుచుచున్న మమ్ములనుద్దే
శించి, నీ - నీవు, నడువేనడుమనవచ్చి, వేన్ త్తోర్ వగైయిల్ - శత్రువులు నే నెడివిధములకంటె,
శొడిదాయ్ - క్రూరవ్యాపారముగలదాననై, ఎనైయూట్రి - నిల్లప్పుడును, మాన్ త్తాత్తై -
హింసచేయుటయందు, నిన్ త్తీ - నిలిచియుంటివి, ఇరుశే - ఓఅంధకారమా! వాట్రి - నుఖముగా
నుందువుగాక.

తా॥ ఓచీకటి! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికి దారపోసుకొని ఒకరికొకరు తమతమ
దుఃఖమును జెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోజొచ్చి ఒకరిముఖమొకరికిఁ దెలియకుం
డునట్లుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేనుఖముగానుండుమాయని.

౭.

ఇరుళిక్ తిణివణ్ణ మ్మానీర్ క్కట్రియే పోయ్*

మరుళున్ త్తీరాప్పగల్ తుజ్జెలుమ్ నీతుజ్జాయాల్*

ఉరుళుమ్ శగడ ముదై త్త పెరుమానార్*

అరుళిక్ పెరునశైయా లాత్తూన్దు నొన్దాయే.

౮.

అ॥ తిణి - దట్టమెయున్న, ఇరుళిక్ - చీకటియొక్క, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, మా - గొప్ప,
నీర్ - జలముగల, కట్రియే - ఓఉప్పుకాలవా! పోయ్ - మిక్కిలి, మరుళున్ త్తీ - ఆజ్ఞానముగల
దాననై, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తుజ్జెలుమ్ - నిద్రించినను, నీ - నీవు, తుజ్జాయాల్ - నిద్రిం
చవు. ఉరుళుమ్ - దొడ్లచున్న, శగడమ్ - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్నిన, పెరుమానార్ -
స్వామియొక్క, అరుళిక్ - కృపయందు, పెరునశైయాల్ - మిక్కిలియాశచే, అత్తూన్దు - మగ్గు
మై, నొన్దాయే - బాధపడుచున్నావాయేమి.

తా॥ గాఢాన్ధకారమువలె నల్లనివర్ణముగల ఓఉప్పుకాలవా! నీవు శకటాసురుని సంహరిం
చిన శ్రీకృష్ణునియొక్కదయనుగోరి అదిలభించకపోవుటచే మతిపోయినదాననై యెల్లప్పుడున్న
నిద్రించక బాధనొందుచున్నావా యేమిని.

౯

నొన్దారా క్కాదల్ నోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*

నన్దావిళక్కమే నీయు మళియత్తాయ్*

శెన్దామరై త్తడజ్జన్ శెజ్జనివా యెమ్మెరుమా*

అన్దామ త్తజ్జుత్తూ యాశై యాల్ వేవాయే.

౯.

అ॥ నన్దా - ఎడతెగని, విళక్కమే - ఓదీపమా! అలియత్తాయ్ - (ఎల్లరచే) కరుణించదగిన
దాననై, నీయుమ్ - నీవును, నొన్దు - బాధపడి, ఆరా - ఆరని, కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ -
వ్యాధి, మెల్ - మృదువైన, అవి - ప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండించజేయునట్లు,
శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - తామరపువ్వుమవలె, తడమ్ - వికాల్మమైన, కణ్ - సేత్రములుగలవాఁ
డును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెభోగ్యమైయున్న, వాయ్ - (తిరు) అధరముగలవాఁడును,

ఎమ్మెరుమాక్ - నాస్వామియునైనవానియొక్క, అమ్ - అందమైన, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తామస్ - తిరుత్తుమ్మాయుమాలయందు, ఆశైయాల్ - ఆశచేత, వేవాయ్ - మండుచున్నావాయ్మి.

తా|| ఎల్లప్పుడు నొక్కతీరున వెలుగుచున్న ఓదీపమా! ఎంతకాలమనుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధించెడి యాశయ నెడివ్యాధిగలదానవైతివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపూబోలినకళ్ళచక్కతనమున్ను, దొండపండునకెనయగధరసౌందర్యమునున్ను, తులసిమాలయొక్క సౌందర్యమునున్ను నేవించుటకాశపడి దానినొందకనిట్లు వెలుగుచున్నావాయ్మిని F.

వేవారా వేత్తైన్మోయ్ మెల్లావి యుళ్ళులర్ త్త*

ఓవాదిరాప్పగ టున్నాలే వీళ్త్తొట్టేన్దాయ్*

మావాయ్ పిళ్ళన్దు మరుదిడై పోయ్ మణ్ణళ్ళన్దు*

మూవా ముదల్వా వినియెత్తై చోచ్చరేలే.

౧౦.

అ|| వేవారా - మండిచల్లారని, వేత్తైన్మోయ్ - అశయనెడివ్యాధి, మెల్లావి - మృదువైననాప్రాణమును, ఉళ్ళులర్ త్త - లోపలయెండింపజేయునట్లు, ఇరాప్పగల్ - రెయింబగళ్లు, ఓవాదు - ఎడతాయక, టున్నాలే - నీయందు, వీళ్త్తొట్టేన్దాయ్ - దొరుకుకొనునట్లుజేసితివి. మా - గుఱ్ఱమెరచిన కేశీయనెడి రక్కసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళన్దు - చీల్చినవాడవును, మరుదు - మద్దిచెల్లయొక్క, ఇడై - మధ్యయందు, పోయ్ - వేంచేసినయట్టివాడవును, మణ్ - భూమిని, అళ్ళన్దు - కొలిచినవాడవును, మూవా - నవయావనముగలవాడవును, ముదల్వా - కారణభూతుండవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఇని - ఇంకమీద, ఎమ్మై - మమ్ములను, శోరేల్ - విడువకుండుము.

తా|| జగత్కారణమండవైన ఓక్రియఃపతీ! నీవు కృష్ణావతారమునందుజేసిన కేశీనిసంహరించుట, మద్దివృక్షములను గూల్చుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, త్రివిక్రమావతారమునందు నీక్రిపాదముచే లోకములను కొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములనున్ను, నీదివ్యవిగ్రహసౌందర్యమునున్ను నాకుగనుపఱచి రెయింబగళ్లాశను నీయందు గలుగజేసి నీవు లభించకనన్న బాధపెట్టి నావు. ఇకనైనను నన్నువిడువక స్వీకరించుమాయని

౧౦.

శోరాద వెప్పొరుట్టు మాదియామ్ శోదిక్కే*

ఆరాద కాదల్ కురుకూర్ చ్చడగోపన్*

ఓరాయరమ్ శొన్న వవన్దు లివై పత్తుమ్*

శోరార్ విడార్ కణ్ణిర్ వై గున్దమ్ తిణ్ణనవే.

౧౧.

అ|| శోరాద - కొదవలేకుండునటుల, ఎప్పొరుట్టుమ్ - అన్నివస్తువులకును, ఆదియామ్ - కారణభూతుండై, శోదిక్కే - పరంజ్యోతిస్వరూపుండైన సర్వేశ్వరునినే, ఆరాద - (ఎంతనుభవించినను) తృప్తితీరనటువంటి, కాదల్ - ఆశగల, కురుకూర్ చ్చడగోపన్ - కురుకాపురికధిపతియైనమామ్రొవ్వొర్లు, ఓరాయరమ్ - ఒకచెయ్యిపాశురములుగా, శొన్న - సాయించిన, అవన్దు - అతిరువాయ్మొళులయందలి, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శోరార్ - విడువకుండ

ననుసంధించువారు, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, విడార్కణ్ణీర్ - విడువరు నుమండీ, తిణ్ణిక్ - ఇది యథార్థము.

తా|| సకలజగత్కారణుండై పరంజ్యోతి స్వరూపుండైన శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి భక్తి గలవారైన నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన నీ పదిపాశురముల నెల్లప్పుడూ ననుసంధించువారు పరమ పదమును తప్పక బొందుదురని.

౧౦.

ఆ త్మూర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక — ఈతిరువాయ్మొళిలో, “శోరాద నెప్పరుమ్మమాదియామ్” అని తాన ననుసంధించిన నర్వేళ్వరత్వము నందరెఱుంగునట్లుపదేశించుచున్నారు.

¶¶ తిణ్ణిక్ వీడుముదల్ ముమ్మదుమ్మాయ్*

ఎణ్ణిక్ మీదియ నెమ్మెరుమాక్*

మణ్ణుమ్మిణ్ణు మెల్లా ముడనుణ్ణు*

జ్జుణ్ణిక్ కణ్ణల దిలైయోన్ కణ్ణే.

౧.

అ|| వీడుముదల్ - మోక్షము మొదలగు, ముమ్మదుమ్ - సకలపురుషార్థములను, ఆయ్ - ఇచ్చువాడై, ఎణ్ణిక్ మీదియ - అనంభేయకల్యాణగుణంబులుగలవాడై - ఎమ్మెరుమాక్ - మాస్వామియై, మణ్ణుమ్ - భూమినిన్ని, పిణ్ణుమ్ - ఆకాశమునున్న, ఎల్లామ్ - ఇవన్నిటిని, ఉడక్ - ఒకకాలమందే, ఉణ్ణ - అరగించిన, నజ్జుణ్ణిక్ - మనశ్రీకృష్ణుడు, కణ్ - రక్షకుడు, అల్లదు - ఆశ్రీకృష్ణుడుగాక, ఓర్కణ్ - వేరొకరక్షకుడు, ఇల్లై - లేడు, తిణ్ణిక్ - ఇదియథార్థము.

తా|| మోక్షము మొదలగు సకలపురుషార్థములనిచ్చువాడును, వాఙ్మనస్సుల కగోచరంబులైన కల్యాణగుణంబులు గలవాడును, సర్వరక్షకుండును, నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుండే జగదీశ్వరుడు; మఱియొకండుగాడు. ఈమాటయందు సందియంబులేదని.

౨.

వపావ మ్మరమే యేమ్మలగుమ్*

ఈపావమ్ శెయ్ దరుళా లళిప్పారాక్*

మాపావమ్ విడ వరమ్మ ప్పిచ్చెప్పెయ్*

కోపాలకోళరి యేఱ్ఱియే.

౩

అ|| మా-గొప్ప, పావమ్-పాపము, (బహువ్రత్య) విడ-విడిచిపోవునట్లు, ఆరమ్మ-రుద్రునికి, పిచ్చెప్ప - చిచ్చమును, పెయ్-ఇచ్చిన, కోపాలకోళరియేఱ్ఱు - గోపాలలకు బలముగలసింహ

శ్రేష్ఠమైన శ్రీకృష్ణుడు, అన్తియే - గాక, ఏల్లలగుమ్మన పల్లలోకములను, ఈపావమ్ శెయ్దు - నశించినపాపముగలవిగా జేసి, అరుళాల్ - కృపచే, అళిప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు? ఏపావమ్ - ఏమిపాపమో? పరమే - ఇట్లుచెప్పుట నాకు భారముగానున్నదే.

తా|| రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క కపాలమును ఛేదించి యందువలన మహాపాత కియ్యె, తనచేతులోనంటుకొనిన యాకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు తిరుగుచుండగానప్పుడు తన చేమటనీళ్ళబిందువును ఆ కపాలమునందుచిమ్మి యతనికాపాపమును బోగొట్టిన గోపశ్రేష్ఠుండైన శ్రీకృష్ణుడుతప్ప న పల్లలోకములను పాపరహితంబులుగాజేసి తనకృపచే రక్షించువారెవరు; ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలెనా యని.

౨.

ఏఱనై ప్పూవనై ప్పూమగళ్దన్నై*

వేటిన్ని విన్తోమ్మ తన్నుళ్ నైత్తు*

మేల్దన్నై మీదిడ నిమిర్న్దు ముళ్కొణ్ణి*

మూల్దనిల్ మిక్కుమోర్ తేవుముళదే.

3.

అ|| ఏఱనై - వృషభవాహనుడైనరుద్రునిని, పూవనై - కమలమునందుబుట్టిన బ్రహ్మనును, పూమగళ్దన్నై - కమలవాసినయైనశ్రీమహాక్షినిన్ని, వేటిన్ని - భేదములేక, తన్నుళ్ - తనయందు, నైత్తు - ఉంచి, విన్ - పరమపదవాసులు, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, మేల్దన్నై - ఊర్ధ్వలోకమును, మీదిడ - అత్రికమించునటుల, నిమిర్న్దు - పెరిగి, ముళ్ - భూమిని, కొణ్ణి - కొలిచిన, మూల్దనిల్ - శ్రీయఃపతికంటే, మిక్కుమ్ - మేలైన, ఓర్తేవుమ్ - ఒక దేవతయు, ఉళదే - కలదా?

తా|| నిత్యసూరులుతనసౌశీల్యమునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల తనకత్యంతప్రియురాలై లోకేశ్వరియైన పిరాట్టితో సమముగా సత్యంతగుణహీనులైన బ్రహ్మ రుద్రాదులనున్న తనశరీరమందుంచుకొనుటంబట్టియు, సర్వలోకములు తనశ్రీపాదమునద్దణుఁగునటుల కొల్చుటంబట్టియు నాశ్రయఃపతియే సర్వేశ్వరుడు. మఱియొకడు గాఁడని.

3.

తేవు మెప్పొరుళు మ్మడైక్క*

పూవిల్ నాన్మగనై వ్మడై త్త*

తేవ నెమ్మెరుమాను క్కల్లాల్*

పూవు మ్మూళనై యుమ్ తగుమే.

౪.

అ|| తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినవస్తువులనున్న, వ్మడైక్క - సృష్టిం చుటకై, పూవిల్ - నాభికమలమందు, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, వ్మడైత్త - సృజించిన, తేవన్ - పరదేవతయైన, ఎమ్మెరుమానుక్కల్లాల్ - నాస్వామికితప్ప, పూవుమ్ - పుష్పమున్న, పూళనై యుమ్ - పూజయున్న, తగుమే - (మఱియొకరికి)తగునా?

తా|| సకలలోక సృష్టికర్తయైనబ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించి దేవాధిదేవుండైన నాస్వామికంటే పుష్పాదులనున్న తిరువారాధనముకున్న దగినవాడు మఱియొకఁడలేడని.

౪.

తగుమ్ శీర్ తన్ తనిముదలి నుళ్ళే*
మిగు నేవు మెప్పొరుళు మ్మడైక్క*
తగుమ్ కోల తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాళ్*
మిగుమ్ కోది మేలటివార్ యవరే.

౫.

అ॥ తగుమ్ - ఉచితములైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాఁడును, తన్ - తనయొక్క, తని - అద్వితీయమైన, ముదలినుళ్ళే - సంకల్పమునందు, మిగుమ్ - ఉత్కృష్టమైన, తేవుమ్ - దేవతలను, ఎప్పొరుళుమ్ - తక్కినను స్తవస్తువులను, మ్మడైక్క - సృష్టించుటకు, తగుమ్ - తగిన, కోలమ్ - సుందరమైన, తామరైక్కణ్ణ - తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుగలవాఁడనైన, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియే, మిగుమ్ కోది - పరంజ్యోతిస్వరూపుండు, మేల్ - శానికంఠమేలైన వాఁడొకఁడున్నాడని, అటివార్ - తెలిసికొనదగినవేదార్థవేత్తలు, యవరే - ఎవరున్నారు.

తా॥ తనస్వరూపమునకుఁ దగినకల్యాణగుణంబులుగలవాఁడై, తనసంకల్పముచేతనే దేవాది సమస్తలోకములను సృజించువాఁడై, ఈశ్వరత్వమును దెలుపుడు జేసిడి సుందరంబులైన కమలములవంటి నేత్రంబులుగల మాస్వామియైన శ్రీయశస్తియే సకలవేదములయందుఁ బ్రతిపాదించబడిన పరంజ్యోతి స్వరూపుండు. వీనికంఠమేలైన యీశ్వరుండొకఁడున్నాడనే విషయమందు ప్రమాణమేమియు లేదని.

౬.

యవరుమ్ యావైయు మెల్లా ప్పొరుళుమ్*
కవర్విన్ తన్ను లొడుజ్గనిన్*
పవర్ గొల్ ఇనవెళ్ళుచ్చడర్ మూర్ త్రి*
అవరెమ్మాట్టి యమ్మళ్ళియారే.

౭.

అ॥ యవరుమ్ - సమస్తచేతనమున్న, యావైయుమ్ - సమస్తములైన వచేతనములున్న, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - ఈసమస్తపదార్థములున్న, కవర్విన్ - ఇటుకులేక, తన్నుల్ - తనయందు, ఒడుజ్గ - అణుగునట్లు, నిన్ - నిలిచియున్న, పవర్ గొల్ - విశాలమైన, ఇనవెళ్ళుమ్ - జ్ఞానసమృద్ధినిన్ని, ఉచ్చడర్ - ఉజ్వలమైన, మూర్ త్రి - దివ్యతిరుమేనునుగల, అవర్ - ఆశ్రయశక్తి, ఎమ్మనకురత్తుణహేతువైన, ఆట్టి - మహాసముద్రమును, అమ్ - సుందరమైన, పళ్ళియార్ - పడకగాగలవారై వేంచేసియున్నారు.

తా॥ చేతనాచేతనాత్మకంబులైన సకలజగత్తులనున్న తనదివ్యతిరుమేనియందుంచుకొని ప్రళయకాలమందలి మహాసముద్రమునందు బవ్యశించిన సర్వజ్ఞుండైనమాస్వామియే సర్వేశ్వరుండని.

పళ్ళియాలిలై యేడ్లగుమ్ కొళ్ళుమ్*
వళ్ళల్ వల్ వయిల్లు పెరుమాళ్*
ఉళ్ళుళా రటివా రవన్*
కళ్ళుమాయ మనక్కరుత్తే.

౮.

అ॥ ఆలిల్లై - వటుపుత్రమును, పళ్ళి - పడక గాగలవాడై, ఏల్లొలగుమ్ - సప్తలోకములును, కొళ్ళుమ్ - అణుగునట్లు, వళ్ళల్ - విశాలమై, వల్ - బలిష్ఠమైన, వయిలు - ఉదరముగలవాడై, పెరుమాన్ - సర్వాధికుండైన, అవత్తత్ - ఆశ్రయింపఁబడియొక్క, కళ్ళుమ్ - కనుపడనిదియు, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరమునైన, ఉళ్ళుళ్ - లోలోపలనుండెడి, మనక్కరుత్తు - సంకల్పమును, అఱివార్ - తెలిసికొనఁదగినవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ విశాలమైన తనయుడరమునందు సమస్తలోకములనుంచుకొని వటుపుత్రమునందు బవ్యలింపిన సర్వేశ్వరునియొక్క యాశ్చర్యకరమై యగాధమైన సంకల్పమిట్టిదని యెవ్వనికీఁదెలియదని ౭.

కరుత్తిల్ తేవు మెల్లాప్పొరుళుమ్*

వరుత్తిత్త మాయప్పిరానై యున్ది*ఆరే

తిరుత్తి త్తణ్ణిలై మూవులగుమ్*తమ్ముళ్

ఇరుత్తి కాక్కు మియల్వినరే.

౮.

అ॥ కరుత్తిల్ - సంకల్పముచే, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - తక్కినసమస్తస్తువులనున్న, వరుత్తిత్త - సృజించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యశక్తిగల, పిరానైయన్ది - సర్వేశ్వరునితప్ప మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తిణ్ణి - దృఢమైన, నిలై - స్థితిగలదై యగునట్లు, తిరుత్తి - దిద్ది, తమ్ముళ్ - తమయందు, ఇరుత్తి - ఉంచుకొని, కాక్కుమ్ - రక్షించెడి, ఇయల్వినర్ - స్వభావముగలవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ తనసంకల్పముచే దేవాదిసకల పదార్థములను సృజించి యావస్తవులనొకటితో నొకటి కలిసిపోకుండ వ్యవస్థజేసి దనలోనుంచుకొని రక్షించిన విచిత్రశక్తిగల శ్రీమన్నారాయణుండే జగద్రక్షకుఁడుగాని మఱియొకరుగారని.

౯.

కాక్కు మియల్వినన్ కణ్ణపెరుమాన్*

శేర్క్కై శెయ్దు తన్నున్దియుళ్ళే*

వాయ్త్త త్తెముగ నిన్దిరన్ వాసవర్*

ఆక్కినాన్ తెయ్వపులగుగళే.

౧౦.

అ॥ కాక్కుమ్ - రక్షించుటయే, ఇయల్వినన్ - స్వభావముగాగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుండైన పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుండు, శేర్క్కై శెయ్దు (జగత్తును) సంహరించి, తన్నున్దియుళ్ళే - తనవాళియందు, వాయ్త్త - సమర్థుండైన, త్తెముగన్ - బ్రహ్మనున్న, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుణినిన్ని, వాసవర్ - దేవతలనున్న, తెయ్వులగుగళే - దేవతలలోకములనున్న, ఆక్కినాన్ - సృజించినవాడు.

తా॥ జగద్రక్షణార్థమై శ్రీకృష్ణుండై యవతరించి శ్రీమన్నారాయణుండు జగద్రక్షకుండే గాక నీజగత్తును బ్రభుయకాలమునందు సంహరించి, మఱియు దేవమును మోదెను సప్తప్రాణులనున్న, వాండ్లకు వాసస్థానంబులైన లోకంబులనున్న సృజించువాఁడు గనుక వాడే సర్వేశ్వరుఁడని. ౧౦.

కళ్యా వైష్ణేయు మేల్లలగుమ్*నిన్
ఉళ్ళే తోల్ బీయ విత్తె వ వెన్రు*
వెళ్ళేటన్ నాన్ముగ నిన్దిరన్ వానవర్*
పూళ్ళూర్ది కల్లల్ పణిన్దేత్తువరే.

౧౦.

అ॥ కళ్యా - తనమహిమనుదాచుకొన్నకృత్రిముడా! ఎమ్మైయుమ్-మమ్మలనున్న, ఏల్లు
లగుమ్ - సప్తలోకములనున్న, నిన్నుళ్ళే - నీసంకల్పము, తోల్ బీయ - సృజించిన, ఇత్తెవ-
ఓస్వామి! ఎన్దు - అనిదెప్పి, వెళ్ - తెల్లని, ఏటన్ - వృషభముగలరుద్రుడును, నాన్ముగన్ -
బ్రహ్మయు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడును, వానవర్ - దేవతలును, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ది -
వాహనముగాగలశ్రీయఃపతియొక్క, కల్లల్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ఏత్తువర్ - స్తోత్రము
జేసెదరు.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే బ్రహ్మరుద్రుడైనాది సకలదేవాధిదేవుడు, సకలజగత్కారణు-
డు, సర్వేశ్వరుడు అనియిట్లుజెప్పటకు ప్రమాణమేమనిన, ఆ గరుడవాహనుని శ్రీపాదముల నాశ్ర-
యించి స్తోత్రములుజేయుచున్న ఆయాబ్రహ్మరుద్రుడైనదేవతలయొక్క వాక్యములేయని. ౧౦.

ః ఏత్త వేల్లలగు జ్జొన్దొకోల
క్కుత్తనై *కురుగూర్ చ్చడగోవన్ శోల్*
వాయ్ త్త వాయ్రిత్తు ఛ్చివై పత్తుడన్*
ఏత్తవల్లవర్ క్కిల్లై యోరూనమే.

౧౧.

అ॥ ఏత్త - (దేవతలు) స్తోత్రముజేయగా, ఏల్లులగుమ్ - సప్తలోకములనున్న, కొన్దొ-
కోలుచుగొనిన, కోలమ్ - సుందరమైన, కుత్తనై - వ్యాపారముగలసర్వేశ్వరునియందేజించి, కురు-
గూర్ చ్చడగోవన్-తిరునగరియందుంచేసియున్న నమ్మాళ్వార్లశోల్-సాయిించిన, వాయ్ త్త-
తగిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ -
ప్రీతితోగూడ, ఏత్తవల్లవర్ క్కు - అనుసంధించువారికి, ఓరూనమ్-ఒకకొరతయు, ఇల్లై - రాదు.

తా॥ సమస్తలోకములను తనశ్రీపాదముచే నాక్రమించిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి ఈ
తిరువాయ్మొళిని శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి దేవతాస్తరములయందు పరత్వబుద్ధి నొకప్పుడున్న
గలుగదని. ౧౧.

ఆ ప్పొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౩ - ప తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, “వాయుమ్తిరైయుగళుమ్” అనెడి తిరువాయ్-
మొళిలో తామనుభవించిన విరహబాధశమన మగునటుల సర్వేశ్వరుడు తమతోవచ్చి సంశ్లేషిం-
చిన విధమును సాయించుచున్నార.

ఊనిల్ వా యైరే నల్లై పో వున్నై ప్పెల్లై*
 వానుళార్ పెరుమాళ్ మదుళూద నెన్నమ్మా*
 తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ళే కలన్దొన్దొన్దోమ్*
 తేనుమ్పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలు మముదుమొత్తే

౧.

అ॥ ఊనిల్ - శరీరముదు, వాల్ - ఉన్న, ఉయిరే - ఓమనసా! నల్లైపో - మంచిదా
 నవు మంచిదానవు. (ఎందువలననగా) ఉన్నై - నిన్ను, పెల్లై - పొంది, వానుళార్ - నిత్య
 నూరులకు, పెరుమాళ్ - స్వామియై, మదుళూదన్ - మధుస నెడిరక్కనుని సంహరించినవాడైన,
 ఎన్నమ్మాన్ తానుమ్ - మాస్వామియు, యానుమ్ - నేనును, తేనుమ్ - తేనెయు, పాలుమ్ -
 పాలును, నెయ్యుమ్ - నెయ్యియు, కన్నలుమ్ - శక్తరయు, అముదుమ్ - అమృతమును, ఒత్తు -
 సముదాగాజేరిన, ఎల్లామ్ - ఈయన్నిరసములున్ను, తన్నుళ్ళే - తనలోఁగలుగునట్లు, కలన్దొన్దొన్దోమ్ -
 కలిసియుంటిమి.

తా॥ ఓమనసా! నేను సీసహాయముచే నిత్యనూరినేవ్వుండై నాస్వామియైన మధునూదను
 నితోఁ జేరినను స్తరసములననుభవించితిని. అట్టి రసానుభవమునకు సహాయమైన నీవు మిక్కిలిమంచి
 దానవని.

౧.

ఒత్తార్ మిక్కార్తై యిలై యాయ నూమాయా*
 ఒత్తా యెప్పొరుట్టు ముయిరాయ్*ఎన్నై ప్పెల్లై*
 అత్తాయాయ్ తన్నై యా యటియాదన నటివి త్త*
 అత్తా నీశెయ్దన వడియే నటియేనే.

౨.

అ॥ ఒత్తార్ - తనతోఁసమానులనున్న, మిక్కార్తై - తననుమించినవార్లనున్న, ఇలై
 యాయఁగలవాఁడుకానివాఁడవున్న, నూమాయా - మిక్కిలియాశ్చర్యభూతుండవును, ఎప్పొరు
 ట్టు - మనుష్యుని సమస్తవస్తువులనున్న, ఒత్తాయ్ - సజాతీయుండై యనతరించినవాఁడవును,
 ఉయిరాయ్ - ప్రాణభూతుండవును, ఎన్నై - నన్ను, పెల్లై - సృజించిన, అత్తాయాయ్ -
 అట్టిదిలక్షణమైన తల్లివంటివాఁడవును, తన్నైయాయ్ - తండ్రివంటివాఁడవును, అటియాదన -
 తెలియనివిషయములను, అటివి త్త - (అచార్యునినలె) తెలియఁజేసిన, అత్తాఁగపకారనుండవునైన
 మాస్వామీ! నీ - నీవు, శెయ్దన - చేసినఁగపకారములను, అడియే - దానుండనైన నేను,
 అటియే - తెలియజాలను.

తా॥ తనతోఁ సమానుఁడును తననతిక్రమించినవాఁడును లేని గొప్పవాఁడవు, రామకృష్ణాద్య
 పతాఁగములనెత్తి నందరిని రక్షించిన సులభుండవు, నాకు తల్లితండ్రులనలె ప్రియహిత పరుండవు,
 ఆచార్యునివలె జ్ఞానప్రదుండవునైన ఓ నాస్వామీ! నీవు నాకు జేసినయుపకారములిన్నియని
 లెక్కించుటకలవిగాక యున్నవని.

౨.

అటియా క్కాలత్తుళ్ళే యడిమైక్క ఇన్నుశెయ్నిత్తు*
 అటియా నూమాయ త్తడియేనై వై త్తాయాల్*

అతియ్యమై క్కుఱళాయ్ నిలమ్మావలి మూవడియెన్దు*

అతియ్యమై వజ్జితా యెనదావి యుల్ కలనే.

3.

అ అతియ్యమై - ఎవ్వరికిని తెలిసికొనుట కశక్యందైన, కుఱళాయ్ - నామనుండవై, నిలమ్మావలి మూవడి - నేలమహాబలీమాడడుగు, ఎన్దు - అనియెడి*యనందగ్భమాటను జెప్పి, అతియ్యమై - (శుక్రాచార్యులమాటలనుమహాబలి) విననట్లు, వజ్జితాయ్ - వంచనజేసినవాడవైన ఓస్వామీ! ఎనదావియుల్ - నామనన్ననందు, కలన్దు - కలిసి, అతియ్య - అజ్ఞానహేతువైన, మా - గొప్ప, మాయత్తు - సంసారమందున్న, అడియేనై - దాసుడనైనన్ను, అతియ్య - (నాయందునీ శేషత్వమును) తెలిసికొనుటకయోగ్యమైన, కాలత్తుళ్ళే - కాలమందు, అడిమైక్కణ్ - కైంకర్యమందు, అన్ను - పీతిని, శెయ్విత్తు వైత్తాయల్ - చేయించియుంచితవి.

తా|| ఎవ్వరికిని తెలియనట్లు తనస్వరూపమును గొప్పకొని మహాబలిచక్రవర్తివద్దకేగి తన సౌందర్యముతో వానిని మోహింపజేసి పశపటముకొని, అచ్చటకుక్రాచార్యులుజెప్పిన మాటలను సాగనివ్వకుండజేసి వానిని మాడడుగులనేలను యాచించిన ఓస్వామీ! మాయామయమయిన సంసారమందున్న అజ్ఞాడనైన నామనన్ననందు బ్రవేశించి నీ కైంకర్యమందు నాకాశను గలుగఁ జేసితివని.

3.

ఎనదావియుల్ కలన్దు పెరునల్లుదవి కైమాఱు*

ఎనదావి తన్దొట్టినే నినిమిళ్ళ దెప్పదుణ్డే*

ఎనదావి యావియుమ్ నీ పొట్టిల్లుముణ్డె వ్దెన్దాయ్*

ఎనదావియార్ యానార్ తన్దనీ కొణ్డాక్కినైయే.

౪.

అ|| పొట్టిల్లుమ్ - సప్తలోకములనున్న, ఉణ్డ - ఆరగించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ, ఎనదావియుల్ - నాయాత్మయందు, కలన్దు - కలిసియుండడమనెడి, పెరుగొప్పదైన, నల్ - విలక్షణమైన, ఉదవి - ఉపకారమునకు, కైమాఱు - ప్రత్యుపకారముగా, ఎనదావి - నాయాత్మను, తన్దొట్టినే - సమర్పించితిని. ఇని - ఇకమీద, మిళ్ళదెప్పదు - తిరుగుటయునుట, ఉణ్డే - కలదా? నీ - నీవు, ఎనదావియుమ్ - నాయాత్మకును, ఆవి - ఆత్మయైనవాండవు. ఎనదావి - నాయాత్మ, యార్ - ఎవరిది! యాన్ - నేను, ఆర్ - ఎవరివాడను తన్ద - (నన్ను) సృజించిన, నీయేనీవే, కొణ్డాక్కినై - స్వీకరించితివి.

తా|| సర్వలోక సంహారకుండవైన ఓస్వామీ! నీవునాతోగలిసియుండడమనెడి మహోపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను మఱియురాకుండునట్లుల నీకుసమర్పించితిని. ఇప్పుడు విచారించగా, నాకు నీవే యంతరాత్ముడవుగనుక నేనును నాదియని తలంచినవస్తువులున్న నీదిగానే యున్నవి. గనుక నేనిచ్చుటకవడను. నీవిచ్చినవస్తువులను నీవే స్వీకరించితివని.

౪.

*ఒకరిని యాచించునప్పుడు మిక్కిలిస్తోత్రముజేసి మనస్సుకరుగునట్లు చాతుర్యముగమాటలాడవలసియుండగ, అజేమియులేక మహాబలియని వానిబేరుజెప్పి పిలిచియిట్టిమాటనడిగినాడని.

ఇనియార్ జానజ్జళా లెడుక్కలెఱ్ఱాద వెన్దాయ్*
 కనివార్ వీట్టిన్బమే యెన్కడప్పడా వముదే*
 తనియేక్ వాఱ్ ముదలే పొట్టేల్మై మేనమొన్దాయ్*
 సునియార్ కోట్టిల్ వైతా యునపాదమ్ శేర్నేనే.

౫.

అ॥ యార్..ఎట్టిజ్జానవంతులయొక్కయు, జానజ్జళాల్-జ్జానములచే, ఎడుక్కలెఱ్ఱాద - తెలిసికొనుటకశక్యండువైన, ఎన్దాయ్-ఓస్వామి! కనివార్ - భక్తిగలవారికి, వీట్టిన్బమే-మోక్ష సుఖస్వరూపుడా! ఎక్ - నాకు - కడల్ - సముద్రమునందు, పడా - జన్మించని, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! తనియేక్ - సహాయములేని నాయొక్క, వాఱ్ - సుఖానుభవ మునకు, ముదలే - కారణభూతుడా! పొట్టేల్మై - సత్తలొకములనున్న, ఒన్బ - అద్వితీయ మైన, ఏనమాయ్ - వరాహమైయుండి, సునియార్ - కూరుగల, కోట్టిల్-దంతమునందు, వైతా య్-ఉంచినవాడా! ఇని - ఇకమీద, ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, శేర్నేనే - చేరితిని.

తా॥ ఆభక్తు లెట్టి జ్ఞానవంతులైనను వార్లకగోచరుడనై, భక్తులనుపరమ సులభుండనై భక్తిహీనుండనైన నాకు స్వతస్సిద్ధమైన భోగ్యభూతుడనై, నాకుసుఖప్రదుండనై, వరాహోపతార మందున తనకొమ్మమీద సమస్తలొకముల నెత్తుకొనివచ్చిన ఓస్వామి! నన్ను నీవుద్ధరించివావు గనుక నేను నీశ్రీపాదములను పొందితినియని.

౫.

శేర్న్దార్ తీవిన్ గట్టురునజ్జై త్తిణ్బదియై*

తీర్న్దార్ దమ్మనత్తు ప్పిరియా దవరుంగరై*

శోర్నే పోగల్ కొడా చ్చుడరై యరక్కియై మూ

క్కిర్న్దాయై*అడియే నడై నే న్మదలేమున్న మే.

౬.

అ॥ శేర్న్దార్ - ఆశ్రితులయొక్క, తీ - కూర్మైన, తీవిన్ గట్టు - పాపములకు, అరు - అపూర్వమయిన, నజ్జై - విషమువంటివాడవును, తిబ్ - దృఢమైన, మదియై - జ్ఞానమునిచ్చు వాడవును, తీర్న్దార్దమ్ - నిన్ను బొందినవారియొక్క, మనత్తు-మనస్సును, పిరియారు-విడువక, అవర్-వారికి, ఉయిరై-ఆత్మయైయుండువాడవును, శోర్నేపోగల్ కొడా-కరిగిపోవునట్లు విడు పనివాడవును. శుడరై - ఉజ్జ్వలుండైనవాడవును, అరక్కియై-రాక్షసియైన కూర్వనభియొక్క, మూళ్ళు-ముక్కును, ఈర్న్దాయై-ఛేదించినవాడవునై న నిన్ను, అడియేక్-దాసుండనైన నేను, ముదలేమున్న మే - మొట్టమొదటనే, అడైనేక్ - పొందితిని.

తా॥ ఆశ్రితులపాపములను బోగొట్టి వార్లకుతానే*“ఉపాయము ఉపేయము” అనెడినిశ్చల మయిన తత్వజ్ఞానమునిచ్చి, అట్లు తలచిన వారియొక్క మనస్సును విడువకుండయుండి, కూర్వనభి యనురాక్షసిని నశింపజేసినట్లు వార్లనర్పదుఃఖములను బోగొట్టి ప్రకాశించుమన్న ఓస్వామి! నిన్ను నేను మొదటనే యాశ్రయించితినిగాదాయని.

౬.

* ఉపాయమనగా - ఫలమునిచ్చువాడు, ఉపేయమనగా - ఫలము.

మున్నల్ యాత్ పయిల్ నూల్ నరమ్మిన్ ముదిర్ శున్నె యే*
 పన్నలాన్ పయిలు మ్మరనే పవ్విత్తిరనే*
 కన్నలే యముదే కార్ముగిలే యెక్కణ్ణా*
 నిన్నలా లిలేన్దాణ్ణెన్నెనీ కుఱిక్కొళ్ళే. ౨.

అ॥ మున్ - అనాదియై, నల్ - విలక్షణమై, యాత్ - పీఠసంబంధమైన, నరమ్మిన్ - తంత్రి
 యందుబుట్టిన, పయిల్ - అభ్యసించిన, నూల్ - గానకాస్త్రమందు జెప్పినలక్షణముగల,
 ముదిర్ - పక్వమయిన, శున్నె - రసమువలెభోగ్యభూతుండా! పల్ - అనేకవిధములైన,
 నలార్ - జ్ఞానములుగలవారు, పయిలుమ్ - (ఎల్లప్పుడు) అనుభవించినను, పరనే - (అయనుభవ
 మందణగని) మహిమగలవాఁడా! పవ్విత్తిరనే - పాపనుండా! కన్నలే - చెరువరసమువంటి
 వాఁడా! అముదే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్ముగిలే - వర్షాకాలమందలి మేఘమువంటి
 వాఁడా! ఎక్కణ్ణా - నాకుస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండా! నిన్నలాల్ - నిన్నుతప్ప, ఇలేన్దాణ్ -
 ఉండనుమా; ఎన్నై - ఇట్టినన్ను, నీ - నీవు, కుఱిక్కొళ్ - కటాక్షించుము.

తా॥ సర్వేన్ద్రియములవల్ల గలిగెడి యాయా యపారసుఖములను తన భక్తులకిచ్చెడి పరమ
 భోగ్యుండవై, వార్ల పాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల వాడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల
 వాడవైన ఒకశ్రీకృష్ణుండా! నేను నిన్నెడబాసి యొకక్షణముండలేను గనుక నన్నంగీక
 రింపుమని. ౨.

కుఱిక్కొళ్ళ ఛానజ్గళా లెన్నె యూత్తి శెయ్తవముమ్*
 కిఱిక్కొణ్ణిప్పిఱప్పే శిలనాళి లెయ్దిన్దయా*
 ఉఱిక్కొణ్ణ వెణ్ణెయ్సా లొళిత్తుణ్ణ మమ్మాన్ పి*
 నెఱిక్కొణ్ణ నెణ్ణనాయ్ ప్పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే. ౩.

అ॥ ఉఱి - ఉట్టియందు, కొణ్ణ - ఉంచబడిన వెణ్ణెయ్-వెన్ననున్ను, పాల్ - పాలనున్ను,
 ఒళిత్తు - దాగియుండి, ఉణ్ణుమ్ - ఆరిగించెడి, అమ్మాన్ - నాస్వామియైనశ్రీకృష్ణుండు, పిన్ -
 వెనుక సాయించిన*చరమశ్లోకార్థమైన, నెఱి - ప్రపత్తియ నెడియుపాయమును, కొణ్ణ - స్వీకరించిన,
 నెణ్ణనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవిత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి, కుఱి -
 యమనియమాదులచే, కొళ్ - సంపాదించదగిన, ఛానజ్గళాల్ - జ్ఞానములచే, ఎన్నెయూత్తి -
 చిరకాలము, శెయ్ - చేయదగిన, తవముమ్ - తపస్సుయొక్కఫలములను, కిఱి - భగవదనుగ్ర
 హమును, కొణ్ణ - లభించి, ఇప్పిఱప్పే - ఈజన్మమందే, శిలనాళిల్ - స్వల్పకాలములోనే,
 యా* - నేను, ఎయ్దిన్ద - పొందితిని.

* సర్వధర్మాస్పరిత్యజ్య మామేకం శరణప్రజ । ఆహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయ
 న్వామిమాశుచః ॥ కర్మజ్ఞానాదుల నుపాయముగానెంచక నీయభీష్టసిద్ధికి నెన్నేయుపాయముగా
 నమ్ముము నేనే నీనపు ప్రపాపములను తొలగింపజేసెదను. చిన్తపడకుమాయని యర్థము.

♦ చతురాది బాహ్యేన్ద్రియములను విషయములయందు సక్కురించకుండ నిగ్రహించుట,
 మనస్సును నిశ్చలముగాజేయుట, ప్రాణాయామముజేయుట మొదలైనవి.

తా|| గోకులమందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన వెన్ననున్న పాలనున్న దొంగలించి యారగించిన శ్రీకృష్ణుడు, భారతయుద్ధమం దరునుని కుపదేశించిన చరమ శ్లోకార్థమైన ప్రపత్తియే మన కుపాయమని తలంచి సంసారదుఃఖములను వదలి చిరకాలము తపస్సు జేసి బొందదగిన పురుషార్థమును నే నీజన్మమందే యల్పకాలములోనే భగవత్కటాక్షముచే లభించితిని. ౮.

కడివార్ తణ్ణుమ్మాయ్ క్కణ్ణ నిన్ణివర్ పెరుమాన్*

పడివాన మిఱన్ద పరమన్ పవిత్రైశ్శీర్

శెడియార్ నోయ్గళ్ కెడ ప్పడిన్దు కుడెన్దాడి*

అడియేన్ వాయ్మడుత్తు పురుగి క్కళితే నే.

౯.

అ|| కడి - తేనె, వార్ - కారుమన్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిగల వాడును, నిన్ణివర్ - నిత్యసూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, వానమ్ - పరమపదమందలియు, పడి - సామ్యము, ఇఱన్ద - లేని, పరమన్ - సర్వోత్కృష్టుడును, పవిత్రైశ్శీర్ - చరమపావనుడైన, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శీర్ - కల్యాణములయందు, శెడియార్ - అజ్ఞానాదులచేసిందిన, నోయ్గళ్ - వ్యాధులు, కెడ - నశించునట్లు, పడిన్దు - సమాపించి, కుడెన్దు - ప్రవేశించి, అడి - మునిగి, వాయ్మడుత్తు - మిక్కిలిదాహముతో, పురుగి - పానముజేసి, అడియేన్ - దాసుడైన నేను, కళితే - సంతోషించితిని.

తా|| పరమభోగ్యుడును, దేవాధిదేవుడును, పరమపదమందు గూడ తనకు సాటిలేని చరాత్మరుడును, చరమపావనుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యకల్యాణగుణములనుబ్రీతితో జక్కగాననుభవించి సంతోషించితిని.

౯.

కళిప్పజ్జువర్వు మల్లై ప్పిఱప్పప్పిణిమూప్పిఱ ప్పల్లై*

ఒళిక్కొణ్ణ శోదియమా యుడన్మాడువ దెచ్చగొలో*

తుళిక్కిన్దు వానిన్నిలమ్ శుడరాట్టి శ్శేన్ది*

అళిక్కిన్దు మాయప్పిరా నడియార్ గళ్ కుమ్మాజ్జలై యే.

౧౦.

అ|| కళిప్పజ్జు - (విషయములయందు)సంతోషమునున్న, కవర్వున్దు - దుఃఖమునున్న, అల్లై - విడిచి, పిఱప్ప - జన్మమునున్న, పిణి - వ్యాధినిన్ని, మూప్ప - ముదిమినిన్ని, ఇఱప్ప - మరణమునున్న, అల్లై - వదలి, ఒళిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియమాయ్ - తేజోరూపమయిన దివ్యశరీరముగలవాడనై, తుళిక్కిన్దు - వర్షించుచున్న, వాన్ - ఆకాశమునున్న, ఇన్నిలమ్ - ఈభూమినిన్ని, అళిక్కిన్దు - రక్షించుచున్న, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, అట్టి - సుదర్శనమునున్న, శక్కు - శక్తిపాఞ్చజన్యమునున్న, ఏన్ది - ధరించిన, మాయప్పిరా - ఆశ్చర్యభూతుడైన ప్పామియొక్క, అడియార్ గళ్ - దాసులయొక్క, కుమ్మాజ్జలై - సమాహములను, ఉడక్ - ఒడ్దికతో, కూడువదు - చేరుట, ఎచ్చగొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ సంసారమందలి సుఖదుఃఖములనున్న జన్మజరామరణాదులనున్న వదలి దివ్యశరీరము గలవాడనై, శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములను ధరించిన సకలలోక రక్షకుడైన సర్వేశ్వరుని భక్తులయొక్క భాగవతగోష్ఠిలోజేరి పరమానందమును నేనెప్పుడు బొందెదనని. ౧౦.

✠✠ కుఘ్లాజ్గోళ్ పేరగక్కన్ కులమ్వీయ మునిన్దవనై *

కుఘ్లాజ్గోళ్ తెన్కరుగూర్ చ్చుడగోవన్ తెరిన్దురై త్త*

కుఘ్లాజ్గోళ్ యిరత్తు శ్శివై పత్తు ముడన్పాడి*

కుఘ్లాజ్గోళ్ ముడియూరుడ న్నూడిని న్నాడుమినే.

౧౧.

ఆ॥ కుఘ్లాజ్గోళ్ - పరివారసమాహుముగల, పేర్ - గొప్పపాడైన, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, కులమ్ - వంశము, వీయ - నశించునటుల, మునిన్దవనై - కోపగించిన సర్వేశ్వరుని, కుఘ్లాజ్గోళ్ - శ్రీవైష్ణవసమాహుముగల, తెన్ కరుగూర్ - సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన, శడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరిన్దు - పరిశీలించి, ఉరైత్త - సాయించిన, కుఘ్లాజ్గోళ్ - తిరువాయ్మొళులయొక్క సమాహుముగల, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్దవన్ - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోగూడ, పాడి - గానముజేసి, అడియార్ - ఓభాగవతులారా ! కుఘ్లాజ్గోళ్ - ఏకీభవించినవారై, ఉడన్ - సమరసురై, మాడినిన్దు - కలిసియుండి, అడుమిన్ - సృత్యముజేయుడు

తా॥ ఓ భాగవతులారా ! రావణాసురుని సమూలముగా నాశముజేసిన సర్వేశ్వరుని యొక్క కల్యాణగుణములను బరిశీలించి సమ్మాహ్నార్లు సాయించిన యీపదిపాశురములను గానము జేసి నిత్యనూరులయొక్క సమాహుములోజేరి యానందించుచుండని. ౧౧,

అఘ్లార్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

౪-వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

ఆవతారిక. — ఈతిరువాయ్మొళిలో, అఘ్లార్లు, నిత్యనూరులతోగూడ గలిసియుండి, శ్రీయశోధిని యనుభవింప యాశపడినవారై యది తత్త్వణమందే లభించకపోవుటచే మిక్కిలి విషాదమునొంది క్షణమాత్రముండలేక తనయవస్థను చెప్పుకొనుటకుగూడ సామర్థ్యములేనివారై యుండగానప్పుడు సమాధిమందున్న శ్రీవైష్ణవులు వీరియవస్థను సర్వేశ్వరునివద్ద విన్నవించువిధమును + అన్యపదేశముగ సాయించుచున్నారు.

✠✠ అడియాడి యగ్గర్నైన్దవన్దై

పాడిప్పాడి క్కణ్ణోర్ మల్ గి *ఎఱుమ్

నాడినాడి నరశిన్దా వేన్ద*

వాడి వాడు మివ్వాఁబదలే.

౧.

+ తన నొకపిరాట్టిగాను, తనయవస్థనుజెప్పు వారిని యాపిరాట్టికి సఖులుగాను తలంచి చెప్పుట.

అ॥ వాణుడల్ - సుందరముఖముగల ఈపె, అడియాడి-నృత్యముజేసి నృత్యముజేసి, అగమ్-
మనస్సు, కరైన్దు - కరిగి, ఇళై - స్వరముతో, పాడిప్పాడి-గానముజేసి గానముజేసి, కణ్ - సేత్ర
ములయందు, నీర్మలగి - నీళ్లనిండి, ఎజుమ్ - అన్నిదిక్కులలో, నాడినాడి - వెతకివెతకి,
నరగిజ్జావెన్దు - నరసింహాయని (చెప్పి), వాడివాడుమ్ - వాడివాడిపోవును.

తా॥ ఓస్వామీ! ఈసుందరముఖి నిన్నెడబాసి యుండజాలక నీగుణచేష్టితముల ననుసంధిం-
చి నృత్యముజేసియు, తరువాత ఇందుకు శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీగుణములను పాటలుగాపాడియు,
ఆశ్రితపరతంత్రుడవైన నీవెక్కడున్నావోయని బాష్పపూర్ణంబులైన సేత్రంబులచే నన్నిదిక్కు-
లనుజూచియు, నీవెక్కడును గనుబడనందున మిక్కిలి వాడిబోవుచున్నదని. ౧.

వాణుడ లిమ్మడవరల్ *ఉమ్మై

క్కాణు మ్మాయై యుల్ నై గిన్ట్రాల్ *విటల్

వాణ నాయిరన్తోల్ తుణి త్తీర్ *ఉమ్మై

క్కాణ నీరిరక్క మిలీరే.

౨.

అ॥ వాళ్ - సుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగల, ఇమ్మడవరల్ - ఈమృదుస్వభావము
గలబాలిక, ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణుమ్మాయై యుల్ - నేవింపవలయుననియాళుచే, నైగిన్ట్రాల్ -
వాడిపోవుచున్నది, విటల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయిమ్తోల్ -
వెయ్యిభుజములను, తుణి త్తీర్ - ఛేదించినఓస్వామీ! ఉమ్మై - మిమ్ములను, కాణ - నేవించుటకు,
నీర్ - మీరు, ఇరక్కమిలీర్ - దయలేనివారై యున్నారు.

తా॥ ఓక్కయింపతీ! మీవిరహదుఃఖమును సహించని మృదుస్వభావముగలదై, నామాటను
వినని బాలికయైన ఈసుందరముఖి, మీ నేవనుగోరి, అది లభించక దుఃఖించుచున్నది. ఇట్టిభక్తు
రాలయిన యీమెకు నేవసాయించుటకుగూడ బాణారివైన నీకు దయలేక పోయినదని. ౨

ఇరక్కమనత్తో డెరియణై *

లరక్కమ్మెక్కుగు మొక్కుమివల్ *

ఇరక్క మెక్కి రిదక్కై కెయ్ గేన్ *

లరక్కనిలక్కై శెన్ శ్రీరుక్కే.

౩.

అ॥ ఇరక్కమ్ - ఛేదించుచున్న, మనత్తోడు - మనస్సుతో, ఇవల్ - ఈపె, ఎరియణై -
అగ్నిసమీపమందున్న, అరక్కమ్-లక్కతోను, మెక్కుగుమ్ - మయినముతోను, ఒక్కుమ్-నద్దు
కురాలైయున్నది. ఇరక్కమ్మెక్కి - మీరుదయనుప్రకాశింపజేయనివారై యున్నారు ఇదట్లు--
ఇందునిమిత్తమై, అరక్కన్ - రావణాసురునియొక్క, ఇలక్కై - లంకాపురిని, శెన్ శ్రీరుక్కే-నశం
పజేసినమీకు, ఎక్కైయ్ గేన్ - ఏమిజేసెదను.

తా॥ లంకను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామీ! మిమ్ములనెడబాసిన యీబాలిక, మీవి
రహదుఃఖమును సహించక, అగ్నిసమీపమందున్న లక్కవలెనున్న మైనమువలెనున్న కరిగిపోవు
చున్నను, మీకెంతమాత్ర మీమెయందు దయరాదేను, దీనికి నేనేమపాయంబు కల్పించెదనని ౩.

ఇలజ్జై శైవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
వలజ్జోల్ పుళ్ళుయర్ తా యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
మలజ్జ వెప్పుయిర్ కుమ్*కణ్ణీర్ మిగ
క్కలజ్జి కైత్తోమ్ నిన్దివళే.

౪.

అ॥ ఇవళి - ఈబాలిక, పిన్నుమ్-మఱియు, ఇలజ్జై - లంకాపురిని, శైవనే - నాశ
ముజేసినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. వలజ్జోల్ - బలిష్ఠుండైన, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఉయ
ర్ తాయ్-ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఉళ్ళమ్-మనస్సు, మలజ్జ - వ్యాకు
లమగునట్లు, వెమ్-ఉష్ణమైన, ఉయిర్ కుమ్ - నిట్టూర్పునువిడుచును. కణ్ణీర్ - నేత్రజలము,
మిగ-మిక్కిలియగునట్లు, కలజ్జినిన్దు - వ్యాకులపడియుండి, కైత్తోమ్ - నేపించును.

తా॥ ఓస్వామి! ఈబాలిక, లంకాపురిని నశింపజేసినవాడా! యనియు, గరుడధ్వజుండా!
యనియు నిన్ను పిలిచి, అప్పుడు నీపురాకపోవుటచే వేడివేడిగా నిట్టూర్పులువిడుచుచు నీతిరు
నామములు జెప్పుటకుఁగూడ శక్తిలేక దుఃఖించుచు నీకు వందనంబులిడుచున్నదని.

౪.

ఇవ శిరాప్పగల్ వాయ్ వెరిచ్చి*తన
కువళై యొణ్ణుణ్ణనీర్ కొణ్ణోల్*వణ్ణు
తివళు న్నణ్ణుద్రుమ్మాయ్ కొడిర్*ఎన
తవళవణ్ణర్ తగవుగళే.

౫.

అ॥ ఇవళి - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్లు, వాయ్ వెరిచ్చి-వాగుచు, తన -
తనయొక్క, కువళై - నల్లకలువవలె, ఒణ్ - సుందరంబులైన, కణ్ణ - నేత్రములయందు, నీర్ కొ
ణ్ణోల్ - బాష్పముగలదై యైనది, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, తివళుమ్ - సజ్జరించుచున్న, తవ - చల్ల
నైన, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్-తిరుత్తుమ్మాయ్ మాలను, కొడిర్ - (మీరు) ఇవ్వరు, తవ
ళవణ్ణర్ - శుద్ధస్వభావముగలమియొక్క, తగవుగళే - కృపమొదలగుస్వభావములు, ఎన-ఎట్టిది?

తా॥ ఓస్వామి! ఈబాలిక రాత్రింబగళ్లు మీతిరునామములను జెప్పుచు, మీతిరుమేనియం
చున్న తిరుత్తుమ్మాయ్ మాలయందాళపడి యది లభించక మిక్కిలి దుఃఖించుచున్నను, ఆ తిరుత్తు
మ్మాయ్ మాలను మీరివ్వరు. మీదయాగుణంబును నేనేమని వర్ణించెదనని.

౫.

తగవుడై యవనే యెన్నుమ్*పిన్నుమ్
మిగచిరుమ్బు మ్పిరానెన్నుమ్*ఎన
దగవుయిర్ శ్కముదే యెన్నుమ్*ఉళ్ళమ్
ఉగవురుగిని న్నళ్ళుళే.

౬.

అ॥ ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉగ-వశించునటుల, ఉరుగినిన్దు-కరిగియుండి, తగవుడైయవనే-
దయాగుణముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును; పిన్నుమ్ - మఱియు, మిగ-మిక్కిలి, విరు
మ్బుని - ఆశపడుచున్న, పిరా - ఉపకారకుండా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును, ఎనదు - నాయొ

క్క, అగవుయిర్క్కు - లోపలనుండెడిశీవునికీ, అముడే - అచ్చుతమువంటివాడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. ఉళ్ళుళే - ఇట్టియవస్థ యీమె కపారమైయుండును.

తా|| ఓస్వామీ! ఈబాలిక మీవిరహముచే మిక్కిలిదుఃఖించుచు, ఓదయాశీలుడా! ఆశ్రీ తవ్యామోహముగలవాడా! నాకుభోగ్యభూతుడా! అని యెల్లప్పుడునుజెప్పును. ఇదియునుంగాక ఈమెయొక్కయవస్థ వాచామగోచరమైయుండునని.

ఉళ్ళుళావి యులర్ న్దులర్ న్దు*ఎన

వళ్ళలే కణ్ణనే యెన్నుమ్*సిన్నుమ్

వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దా యెన్నుమ్*ఎన

కళ్ళి తాన్నట్ట వజ్జనైయే.

౭.

ఉళ్ళుళ - పృథయములోపలనున్న, అవి - ప్రాణము, ఉలర్ న్దులర్ న్దు - మిక్కిలి వాడిపోయినదై, ఎన - నాకు, వళ్ళలే - మహాపకారకుడా! కణ్ణనే-శ్రీకృష్ణుడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. సిన్నుమ్ - మఱియు, వెళ్ళనీర్ - సముద్రజలమందు, క్కిడన్దాయ్ - పవ్వరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, ఎనకళ్ళి - నాకుతనస్వభావమునుదాచిన ఈబాలిక, తాన్నట్ట-తాన నుభవించిన, వజ్జనై - కపటము, (ఇట్టిది).

తా|| నాకు తనదుఃఖమును దెలియజేయకదాచిన యీకుమార్తె, నీయొక్కగుణచేష్టితములచే మోహింపబడి నిన్నులభించక తనలోపలనుండు ప్రాణమెండిపోవునట్లు దుఃఖించుచు, నాస్వామీ! ఉపకారకుడా! కృష్ణా! శ్రీరాభినాథా! యని కలుమాటు నీతిరునామములను జెప్పుచున్నది.

౭.

వజ్జనే యెన్నుమ్ కై దొమ్మమ్*తన

నెజ్జమ్ వేవ నెడిదుయిర్క్కుమ్*విజల్

కజ్జనై వజ్జనై శెయ్దీర్*ఉమ్మై

తజ్జమె నివళి పట్టననే.

౮.

అ|| వజ్జనే - వంచకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిజెప్పును. కైదొమ్మమ్ - ఆజ్ఞాలిచేయును. తన నెజ్జమ్-తనమనస్సు, వేవ - దహించునట్లు, నెడిదుయిర్క్కుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును. విజల్ - బరిష్టుడైన, కజ్జనై - కంసుని, వజ్జనై శెయ్దీర్ - కపటముచేసంహరించినస్వామీ! ఉమ్మై-మిమ్ములను, తజ్జమెత్తు-రక్షకులని (నమ్మిన), ఇవళి - ఈకుమార్తె, పట్టన-అనుభవించినదుఃఖము, ఏ-ఎట్టిది.

తా|| కంసుని సంహరించిన ఓస్వామీ! ఈకుమార్తె, నీగుణంబులచే నన్నుపంచనజేసిన వాడా! యని పీలిచి నీ కజ్జాడిజేసి నిన్ను కళ్ళార చూడకుండ మహాదుఃఖమునొంది నిట్టూర్పువిడుచుచున్నది. ఓస్వామీ! నీవే రక్షకుండవని నమ్మిన ఈమె ఇట్టిదుఃఖము ననుభవించవలసినదే నాయని.

౮.

పట్టపోడెళ్ళాపో దఱియూళ్*వ్విరై

మట్టలర్ తజ్జుమ్మాయెన్నుమ్*శుడర్

వట్టవాణ్ నుదినేమియార్*నుమ

దిట్టమెన్గొ లివ్వేత్తేక్కె.

F.

అ॥ వట్టపోదు_అ సమకాలమునున్ను, ఎట్టుపోదు_ఉదయకాలమునున్ను, అతీయాళ్ - ఎతీగినదిగాదు. విరై - పరిమళమున్ను, మట్టు - తేనెయు, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లని, తుత్తాయ్_తిరుత్తుత్తయి, ఎన్నుమ్_అనిజెప్పును. పుడర్_ఉజ్జ్వలమైన, వట్టమ్_గుండ్రమైన, వాయ్_ముఖమునున్ను, నుది - వాడినిన్నిగల, నేమియార్ - నుదర్శనముగలస్వామి ! ఇవ్వేత్తేక్కె_ఈచపలరాలువిషయమై, నుమదు - మీయొక్క, ఇట్టమ్ - తలంపు, ఎన్గొల్ - ఏమి

తా॥ చక్రధరుడవైన ఓస్వామి ! మీసంక్లేషమునుగోరి యితర విషయములను మఱచి ఉదయాస్తమయములనుగూడ నెఱుంగక మీతిరుమేనియందున్న భోగ్యమైన తిరుత్తుత్తాయి మాలనేయనుసంధించుచున్న ఈకుమార్తె విషయమై మీరుతలంచిన తలంపేమియో? దానిని మాకు తెలుపుడని.

F.

ఎత్తేవేదై యిరాప్పగల్*తన

కేట్టి లొణ్ణణ్ణిన్ కొణ్ణాళ్*కిళ్ళర్

వాట్టవై వేవ విలక్కె శేన్దోర్*ఇవళ్

మాత్తై నో కొన్ఱుమ్ వాట్టేన్మినే.

౧౦.

అ॥ ఏత్తై - చపలురాలైన, వేదై - ఈబాలిక, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్లు, తన_తన యొక్క, కేట్టిల్ - ఒప్పులేని, ఒణ్ - అందమైన, కణ్ణ - సేత్రములనుంచి, నీర్_కొణ్ణాళ్ - బొప్పంబునుప్రవించజేయుచున్నది. కిళ్ళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, వాత్తై - విశ్వర్యమును, వేవ - నశించునట్లు, ఇలక్కె - లంకను, శేన్దోర్ - నశించజేసినస్వామి ! ఇవళ్_ఈమెయొక్క, మాత్తై - జింకసేత్రమువంటి, నో_కొన్ఱుమ్_దృష్టియొకటియున్ను, వాట్టేన్మిన్_వాడిపోకుండునటులజేయుము.

తా॥ మికల్యాణగుణములయందు చాపల్యముబడి నామాటను విననియీబాలిక, తనసేత్రములనుంచి దుఃఖముచే నీళ్లనుబ్రవహించజేయుచున్నది. లంకైశ్వర్యమును నశించజేసిన ఓస్వామి ! ఈపెసేత్రసౌందర్యమును మాత్రము జెరుపకుండుండుమని.

౧౦.

కూట్టి వాట్టమిల్ పుగళ్ వామననై*ఇత్తై

కూట్టి వణ్ శడగోపన్ శొల్*అమ్మై

పాట్టోరాయిర త్తివ్వుత్తాల్*అడి

శూట్టలాగు ముద్దామమే.

౧౧.

అ॥ వాట్టమిల్ - మాలిన్యములేని, పుగళ్ - కల్యాణగుణములుగల, వామననై - వామ నుణ్ణయుద్దేశించి, వణ్ - ఉదారులైన_శడగోపన్ - నామాత్రశ్వార్థు, ఇత్తై - గానముతో, కూట్టి_చేర్చి, శొల్ - సాయించిన, అమ్మై - లక్షణములతో_సమరియున్న, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, పాట్టు - పాశురములయొక్క, ఆయిరత్తు - వెయ్యింటిలో, ఇవ్వుత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే,

అడి - ఆవామనునియొక్క శ్రీపాదములయందు, అమ్ - సుందరమైన, తామమ్ - చాలికను, శూట్టలాగుమ్ - సమృద్ధిచుటకు శక్యమవును.

తా|| నిర్దష్టంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీవామనుని విషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన సమస్తలక్షణయుక్తంబులైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికి భగవత్కైజ్జు-ర్భవసేడిమహాపురుషార్థ మతిసులభముగాలభించునని. ౧౧౦.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క విరహముచే దుఃఖాక్రాస్తలైన యాత్మార్థార్థనాదముజేయగా, అప్పడాశబ్దమునఁగి, నేను జగద్రక్షకుండైయుండియు వీరిని యీసమయమందు రక్షించకపోతేనేయని పశ్చాత్తాపమునొంది యతిత్వరగావచ్చి సర్వేశ్వరుఁడు నేపసాయించఁగా, అప్పడాసర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణములనున్న, దివ్యాయుధదివ్యభూషణములనున్న సుభవించి తాముబొందిన పురుషార్థమును సాయించుచున్నారు.

శ్లో అన్దామ త్తన్నుశెయ్ దెన్నావిశే రమ్మానుక్కమ్*

అన్దామవాల్ ముడిశె జ్జాన్దీనూ లారముళమ్

శెన్దామరై త్తడజ్జన్ శెన్దీవాయ్ శెన్దములమ్*

శెన్దామరై యడిక్కల్ శెమ్మెన్ తిరువుడమ్మే.

౧.

అ|| అమ్ - సుందరమైన, తామత్తు - పరమపదవాసులయందుఁజేయఁదగిన, అన్ను - ప్రీతిని, శెయ్దు - (నాయందు) చేసి, ఎక్ - నాయొక్క, ఆవి - మనస్సునందు, శేర్ - చేరిన, అమ్మానుక్క-స్వామికి, అమ్-సుందరమైన, తామమ్-తిరుత్తుమ్మాయిమాల, వాల్-ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటమున్న, శెన్ద - శ్రీపాశ్చజన్యమున్న, అల్లి - సుదర్శనమున్న, నూర్ - యజ్ఞోపవీతమున్న, ఆరమ్ - హారమున్న, ఉళ - ప్రకాశించుచున్నది. తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - నేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరపుష్పమువలెనున్నది. శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - ఫలమువలెనున్న, వాయ్-అభరమున్న, శెన్దములమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. అడిగల్ - శ్రీపాదములున్న, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది. తిరువుడమ్మ - దివ్యవిగ్రహము, శెమ్మెన్ - పచ్చనిబంగారమువలెనున్నది.

తా|| పరిశుద్ధులైన నిత్యనారులయందుఁ జేసేడి ప్రీతినిగుఱహీనుడనైన నాయందుఁజేసి, అసర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించగా, వానియొక్క శంఖచక్రాది దివ్యాయుధములున్న, కిరీటహారములు మొదలగు దివ్యభూషణములున్న, నేత్రములు మొదలగు దివ్యవయవములున్నయిప్పుడు మిక్కిలిఁ బ్రకాశించుచున్నవని.

౧౧.

తిరువుడమ్ము వాళ్ళుడర్ శెన్దామరై కణ్ కై కమలమ్*

తిరువిడమే మార్వ మయనిడమే కొప్పుమ్మ*.

ఒరువిడము మెన్దైపెరుమా అరనేయో*

ఒరువిడ మొన్ని ని యెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే.

౨.

అ॥ ఒరువిడమొన్ని - ఒకయవయవముగూడదపుక, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దానుక్కు - కలిసియున్న, ఎన్దైపెరుమా అర - నాస్వామికి, తిరువుడమ్ము - దివ్యవిగ్రహము. వాళ్ళుడర్ - మిక్కిలి తేజోరూపముగానున్న, కణ్ - సేత్రములు, శెన్దామరై - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్న, కై - శ్రీహస్తములు, కమలమ్ - పద్మమువలెనున్న, మార్వమ్ - వత్ససలము, తిరువిడమ్ - లక్ష్మీకివాసస్థానముగానున్న, కొప్పుమ్మ - తిరునాళి, అయనిడమ్ - బ్రహ్మకుస్థానముగానున్న, ఒరువిడమ్ - తక్కినయొకయవమువము, అరక - రుద్రునికి స్థానముగానున్న ఉన్నవి.

తా॥ అనన్యప్రయోజనమైన శ్రీమహాలక్ష్మీ మొదలయినవారికిన్ని ప్రయోజనాంతరపరులై తుద్రులైన బ్రహ్మరుద్రాదులకున్న వాసస్థానముగానుండెడి సర్వేశ్వరుడెప్పుడు నాహృదయమునువాసస్థానముగానీవ్వించెనని.

౩.

ఎన్నుళ్ కలన్దవక్ శెజ్జనివాయ్ శెజ్జమలమ్*

మిన్నుమ్ శుడర్ మరై క్కు క్కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

మన్ను ముక్కువేల్చులగుమ్ వయిల్ బీనుళ*

తన్నుళ్ కలవాద దెప్పారుళుమ్తా నిలైయే.

౩.

అ॥ ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, కలన్దవక్ - కలిసినవాడై, మిన్నుమ్ - ఉజ్జ్వలమైన. శుడర్ - తేజోరూపమైన, మరైక్కు - పర్యతమువంటిస్వామికి, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కనినునువుగల, వాయ్ - అధరము, శెజ్జమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరవలెనున్నది, కణ్ - సేత్రములున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదములున్న, కై - శ్రీహస్తములున్న, కమలమ్ - పద్మములవలెనున్నవి. మన్నుమ్ - ప్రవాహతోస్థిరమై, ముక్కు - సంపూర్ణములైన, ఏళ్ళులగుమ్ సప్తలోకములున్న, వయిల్ బీన్ - ఉదరములో, ఉళ - ఉన్నవి. తన్నుళ్ - తనలో, కలవాదదు - సంబంధించనిది, ఎప్పారుళుమ్ తా - ఏవస్తువును, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ సమస్తలోకములకు నాధారభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి మిక్కిలి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాడై యున్నాడని.

౩.

ఎప్పారుళుమ్ తానాయ్ మరదగక్కున్త మొక్కుమ్*

అప్పొడుదై త్తామరై ప్పూ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

ఎప్పొడుదుమ్ నాళ్ తిజ్జ శాణ్డాత్రి యూత్రిదొలుమ్*

అప్పొడుదై క్కప్పొడు దెన్నారా వముదమే.

౪.

అ॥ ఎప్పొడుదుమ్ - సమస్తక్షణములయందును, ఎన్నుళ్ - సకలదినములయందును, ఎత్తిళ్ళల్ - సమస్తమాసములయందును, ఎవ్వాణ్డై - అన్ని సంవత్సరములయందును, ఎప్పుట్రియూత్రి -

ఱుమ్ - సమస్తకల్పములయందును, అప్పొమ్మదైక్కప్పొమ్మదు - అప్పటికప్పుడు, ఎన్ - నాకు
అరావముదమ్ - తృప్తిలేని యమృతమువంటివాడను, ఎప్పొరుళుమ్ - సమస్తవస్తువులనున్న,
తానాయ్ - తనకుశరీరముగాఁగల వాడను, మరదగక్కున్ద మొక్కుమ్ - మరతకపర్యాయమును
బోలినవాడనైనస్వామియొక్క, కణ్ - నేత్రములు, అప్పొమ్మదై - అప్పుడువికసించిన, తామ
రైళ్ళు - తామపుష్పమువలెనున్నవి. పాదమ్ - తిరునడికళున్న, కై - శ్రీహస్తమున్ను,
అప్పొమ్మదైక్కమలమ్ - అప్పుడువికసించిన చద్రమువలెనున్నవి.

తా|| సద్యోవికసితమైన తామపుష్పమువలె నతిసుందరంబులైన సాస్తపాదాదిదివ్యావయవ
ములుగల సర్వాస్తరాత్మయైన యానంద్యైశ్వరుఁడు నాకుఁబ్రతిక్షణమున్ను అపూర్వమైనయమృతము
వలె భోగ్యభూతుఁడైయున్నాడని.

౪.

ఆరావముదనూ యల్లావియుల్ కలన్ద*

కారార్ కరుముగిల్ పో లెన్నమ్మా* కణ్ణనుక్కు*

నేరావాయ్ తెమ్మవళమ్ కణ్ పాదమ్ కై కమలమ్*

పేరార్ నీణ్ణుడినాణ్ పిన్ను మిన్దై పలవే.

౫.

ఆ|| ఆరావముదనూ - తృప్తిలేని యమృతమువలె భోగ్యభూతుఁడై, అల్ - గుణహీ
నుడనైన, (నాయొక్క) - వియుల్ - మనస్సులో, కలన్ద - కలిసియున్నవాడై, కార్ - వర్షాకాల
మందు, ఆర్ - పూర్ణమైన, కరుముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలెనున్న, ఎన్నచూన్ - నాస్వామి
యైన, కణ్ణనుక్కు - కృష్ణునియొక్క, వాయ్ - అధరముతో, తెమ్మవళమ్ - ఎఱ్ఱనిపగడము,
నేరా - సమానముగాదు. కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - తిరునడికళుతోను, కై - శ్రీహస్త
ములతోను, కమలమ్ - చద్రము, నేరా - సమానముగాదు, పేర్ - పాడవైన, ఆరమ్ - హార
మున్ను, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటమున్ను, నాణ్ - మొలత్రాడున్ను, పిన్నుమ్ - (ఇవి
మొదలైన) ఇంకనున్న, ఇన్దై - ఆభరణములు, పల - అసంఖ్యములైయున్నవి.

తా|| సాటిలేనిసౌందర్యమునున్న, అనేకదివ్యాభరణములనున్నగల నీలమేఘశ్యాముఁడైన
శ్రీకృష్ణుడు గుణహీనుడనైన నాహృదియమందుఁ బ్రవేశించి నేనేతకాలమనుభవించినను పైపైన
తనయనుభవమందాళనుగలుగఁ జేసెడి పరమానందస్వరూపుఁడైయున్నాడని.

౬.

పలపలవే యాబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే*

నలపలవే శోదివడివు వణ్ణెణ్ణిల్*

పలపల కణ్ణుణ్ణు కేట్టుల్ మొద్దిన్బమ్*

పలపలవే ఖానముమ్ పామ్మణై మే లాత్కైయో.

౭.

ఆ|| పామ్మణైమేలాఱు - శేషశాయియొక్క, పణ్ణు - స్వభావములను, ఎణ్ణిల్ - తల
చినయెడల, ఆబరణమ్ - దివ్యాభరణములు, పలపల - అనేకములైయుండును, పేరుమ్ - తిరు
నామములున్ను, పలపల - అనేకములుగానేయుండును. శోది - తేజోరూపమైన, వడివు -
దివ్యవిగ్రహములు, పలపల - అనేకములైయుండును, కణ్ణు చూచియు, కణ్ణు - సాపడియు,

కేట్టు - వినియు, ఉన్ యు - స్పృశించియు, మోన్దు - ఆఘ్రాణించియుగలిగిన, ఇన్బమ్ - సుఖము, పలపల - అనేకములుగా నేయుండును, ఇనముమ్ - జ్ఞానములున్న, పలపల - అనేక ములైయుండును.

తా|| అనంతములైన తిరునామంబులనున్న, దివ్యభూషణములనున్న, దివ్యగుణంబులనున్న దివ్యవిగ్రహములనున్న, సమస్తేంద్రియములచేగలిగిన జ్ఞానసుఖాదులనున్న గల ఇట్టిపరిపూర్ణుడైన శేషకాయ నామననునందుఁ బ్రవేశించి మిక్కిలి యాదరముతో వేంచేసియున్నాఁడని. ౬.

పామ్బుణై మేల్ పాఱ్కుడలుళ్ పళ్ళి యమర్ న్దదువుమ్*

కామ్బుణై తోళ్ పిన్నైక్కా యేఱుడనేళ్ శెన్ దువుమ్*

తేమ్బుణై య శోలై మరామరమే ధైయ్ దదువుమ్*

పూమ్బుణై య తణ్ణుఘాయ్ ప్పొన్ముడియ మ్మోరేతే.

2.

అ|| పూ - అందమైన, పిన్నైయ - చేరికగల, తణ్ - చల్లని, తుఘాయ్-తిరుత్తుఘాయ్ మాలగల, పాక్ - ఉజ్జ్వలమైన, ముడి - కిరిటముగల, అమ్ - సుందరమైన, పోరేఱు - గర్వించి యున్నపురుషమువంటి సర్వేశ్వరుఁడు, పాఱ్కుడలుళ్ - పాలసముద్రమందు, పామ్బుణై మేల్ - శేషుఁడనెడిపడకమీఁద, పళ్ళియమర్ న్దదువుమ్ - పవ్వళించినదియు, కామ్బుణై - వెదురుతోఁబోలిన, తోళ్ - భుజములుగల, పిన్నైక్కాయ్ - నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొఱకై, ఏతేఘ్టు - ఏడుపుపథములను, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, శెన్ దువుమ్ - సంహరించినదియు, తేన్ - తేనెనున్న, పణైయ - కాళిలనున్నగల, శోలై - తోఁపులుగానున్న, మరామరమేళ్ - సాలపుత్తములేడిఱిని, ఏయ్ దదువుమ్ - కొట్టినదియు, (నానిమి త్తమైయని).

తా|| పరత్యనూచకమైన తిరుత్తుఘాయ్మాలతో నలంకరింపఁ బడినదివ్యకిరీటముగల సర్వేశ్వరుఁడు, క్షీరాబ్ధియందు శేషకయ్యమీఁద బవ్వళించినదియు, రామకృష్ణాద్యవతారముల యదౌ నర్చిన దివ్యచేష్టితములున్న నన్నానందఁబెట్టుటకై య్యే నేసినాఁడని. 2.

పొన్ముడియ మ్మోరేన్ దై యెమ్మొనై నాన్ దుడన్దోళ్*

తన్ముడివొన్ దిలాద తణ్ణుఘాయ్ మాలై యనై*

ఎన్ముడివు కాణాదే యెన్నుళ్ కలన్దానై*

శొన్ముడివు కాణేన్నాన్ శొల్లువ ద్దేశొల్లరే.

౩.

అ|| పొన్ముడి - తేజోరూపమైనకిరీటముగల, అమ్ - అందమైన, పోరేన్ దై - యుద్ధసమర్థుడైన, ఎమ్మొనై - నాస్వామియు, తడమ్ - గొప్పనైన, నాల్ తోళ్ - నాలుగుభుజములుగలవాఁడును, తన్ - తనమహిమను, ముడివొన్ దిలాద - ఏవిధమైననాశములేనివాఁడును, తణ్ తుఘాయ్ మాలైయనై - చల్లనితిరుత్తుఘాయ్మాలగలవాఁడును, ఎన్ - నాదోషముయొక్క, ముడివు-అంతమును, కాణాదే - చూడక, ఎన్నుళ్ - నాయందు, కలన్దానై - కలిసినవాఁడునైన శ్రియశవతిని, నాన్ - నేను, శొల్ ముడివు - చెప్పిముగించెడివిధమును, కాణేన్ - ఎఱుంగలేను, శొల్లువదు - చెప్పెడివిధము, ఎన్ - ఏది, శొల్లరే - చెప్పుఁడు.

తా|| సంపూర్ణముగా చెప్పటకును తలచుటకు నశక్యంబులైన దివ్యగుణవిగ్రహస్వరూపములుగలవాడై, అపరిమితదోషయుక్తుడనైన నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యగుణమును, ఇంశయని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పెడివిధము నాకగోచరంబైయున్నది. ఓచేతనలారా! ఆవిధంబు మీకుఁదెలిసియున్నయెడల జెప్పుడని, ౯.

శొల్లీ గెన్నమ్మానై యెన్నావి యావిడనై *

ఎల్లైయిల్ శీరెన్కరుమాణిక్కచ్చుడరై *

నల్లవముదమ్ పెఱుక్కురియ వీడుమాయ్ *

అల్లిమల ర్విరై యొత్తాణల్ న్నెణ్ణలనే. ౯.

అ|| ఎన్నమ్మానై - నాస్వామియు, ఎన్నావి - నాయాత్మకు, ఆవిడనై - అంతరాత్మయు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, ఎన్ కరుమాణిక్కచ్చుడరై - నాకు నీలమాణిక్యమువలె ప్రకాశించుచున్న జ్యోతిస్వరూపుఁడనైన క్రియఃపతిని, శొల్లీర్ - చెప్పుడు. (అసర్వేశ్వరుఁడు) నల్ల - విలక్షణమైన, అముదమ్ - ఆమృతమువంటివాఁడును, పెఱుక్కు - పొందుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, వీడుమాయ్ - మోక్షమునిచ్చువాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరపువ్వుమందలి, విరై - పరిమళముతో, ఒత్తు - ఒప్పియాన్నవాఁడును, అణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెగానివాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీలవలెఁగానివాఁడునైయున్నాఁడు.

తా|| సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైయున్న వాఁడుఁగనుక వాని కేవలపును ఉపమానముగాదు. ఓశ్రీవైష్ణవలారా! మాకుస్వామియై నాకంతరాత్మయైన అట్టి క్రియఃపతియొక్క మిత్రుని కల్యాణగుణంబులను మీరందరు నేకీభవించి స్తోత్రముజేయుడని. ౯.

అణ్ణల్ న్నెణ్ణల్ నల్లావలియుమ్లన్ *

కాణలుమాగా నుళన్లనిల్లెయల్ *

పేణుక్కాల్ పేణు మురువాగు మల్ల నుమామ్ *

కోణై పెరిదుడై తైమ్మెమ్మానై కూఱుడలే. ౧౦.

అ|| అణ్ణల్ - ఇతరపురుషులవలెఁగానివాఁడును, పెణ్ణల్ - స్త్రీకానివాఁడును, అల్లా - ఏప్రయోజనమునకుఁడగని, అలియుమ్లన్ - నపుంసకుఁడుగానివాఁడును, కాణలుమ్ - చూచుటకున్న, అగాన్ - కనుపడనివాఁడును, ఉళన్లన్ - (శత్రువులకు) ఉన్నవాఁడుగానివాఁడును, ఇల్లెయల్ - (భక్తులకు) లేనివాఁడుగానివాఁడును, పేణుక్కాల్ - ఆశ్రీతులకబడినయెడల, పేణుమ్ - (వారు) ఆదరించిన, ఉరువాగుమ్ - విగ్రహముగలవాఁడును, అల్లనుమామ్ - అభక్తులకట్టివాఁడుగానివాఁడునైన, ఎమ్మెమ్మానై - నాస్వామిని, మాటుదల్ - చెప్పదలంచినయెడల, పెరిదు - మిక్కిలి, కోణైయుడైత్తు - ప్రయాసముగానుండును.

తా|| స్త్రీపున్నపుంసకములు మొదలగు సమస్తవస్తువిలక్షణంబును, బాహ్యోద్రియములకగోచరుఁడును, భక్తులకతిసులభుండును, అభక్తులకు మిక్కిలి దుర్లభుండును, భక్తులుగోరినయవతారములను బరిగ్రహించువాఁడునైన క్రియఃపతియొక్క మహిమను జెప్పుట మిక్కిలిప్రయాసయుని.

‡‡ కూఱుదల్వొన్దారా క్కుడక్కూత్త వమ్మానై*

కూఱుదలే మేవి క్కురుగూర్ చ్చుడగోపన్*

కూఱినవన్దాని యోరాయిరత్తు శివుత్తుమ్*

కూఱుదల్ వల్లార్ రుళరేల్ కూడువర్ వై గున్ద మే.

౧౧.

అ॥ ఒన్దు - ఒకగుణమును, కూఱుదల్ - చెప్పినను, ఆరా - సమాప్తముగాని, క్కుడక్కూత్త - కుంభనృత్యము మొదలగు సౌశీల్యాదిగుణములుగలవాడైన, అమ్మానై-స్వామిని, కూఱుదల్ - చెప్పుటకై, మేవి - ఉద్యోగించి, కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ - కురుకాపురికధితయైన సమ్మాత్వోద్యు, కూఱిన - సాయించిన, అన్దాది - పూర్వపాశురమందంతమందున్న పదమునాదిగాఁగల, ఓర్ - ఓలక్షణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనున్న, కూఱుదల్ వల్లార్ - అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు, ఉళరేల్ - ఉన్నయెడల, వైగున్దమ్ - పరమపదమును, కూడువర్ - పొందుదురు.

తా॥ ఎంతకాలమనుసంధించినను సమాప్తముగాని సౌశీల్యాదిగుణములుగల సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించెడి యీతిరువాయ్మొళి ననుసంధించువారు మోక్షమునొంది నిత్యనూరులతో నేకీ భవించియుండురని

౧౧.

అ త్తూర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౬-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడు తనతోసంక్లేషించి యానందించు విధమును సాయించుచున్నారు.

‡‡ వై గున్దామణివణ్ణనే యెన్నొల్లా తిరుక్కుఱళా వేన్నుళ్ మన్ని*

వై గుమ్ వై గల్ దోలు మముదాయవానేతే*

శేయ్ గున్దావరున్దై మె యున్నడియార్ క్కుత్తిర్ త్తశురర్ క్కుత్తి మెంగళ్

శేయ్ కున్దా*ఉన్దైనాన్ పిడి త్తేనొళ్ శిక్కెనవే.

౧.

అ॥ వైగున్దా - ఓక్రివైకుంఠవాసీ! మణివణ్ణనే - మాణిక్యమువంటి చల్లనివృభావముగల వాడా! ఎన్ - (నాకునేవసాయించిన) పొల్లా - *అందములేని, తిరుక్కుఱళా-శ్రీవామనుండా! వై గుమ్ - నడుచుచున్న, వై గల్ తోలుమ్ - కాలమంతయు, ఎన్నుళ్ - నాయందు, మన్ని - ఆమరియుండిన, అముదాయ - అమృతమువంటివాడా! వానేతే - నిత్యనూరినిర్వాహకుడా! శేయ్ గుమ్ - చేయబడినవియు, తావరుమ్ - విడుపుటకళక్యంబులునైన, ఉన్నడియార్ క్కు - నీ

*వామనునియొక్కరూపము అందమైనది అన్నయెడల దృష్టిదోషమువచ్చునని అందము లేనిదని సాయించిరి.

దానులయొక్క, తీమై - పాపములను, తీర్తు - తీర్చి, తీమైగళ్ - ఆపాపములను, అశురర్క్కు - అనురులయందు, శెయ్ - పోవునట్లుచేసిన, కున్దా - శరిశుద్ధుండా! నాక - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, శిక్కెన - దృఢముగా, పిడతైక్ - ఆశ్రయించితిని, కొళ్ - అంగీకరించుము.

తా|| పరమసుందరుడనై, మిక్కిలి భోగ్యుడనైన ఓశ్రియఃపతి! ఆశ్రితులపాపములను బోగొట్టెడిస్వభావముగల పరమపాపనుడా! నిన్నుదృఢముగా నాశ్రయించినానని నమ్మి నన్ను స్వీకరింపుమని.

శిక్కెన చ్చిటిదోరిడము ముఱిప్పడా త్తన్ను శ్చే*ఉలగుగళ్

ఒక్కవేమ్మిడి ప్పుగున్దా పుగున్దట్టిక్*

మిక్కణానవెళ్ళచ్చుడర్విళ్క్కాయ్ త్తుళ్క్కల్ ముదమాయ్*ఎఱ్ఱమ్

పక్కనోక్కటియా నెక్పెన్దామరై క్కణ్ణనై.

౨.

అ|| ఓరిడముమ్ - ఒకదేశమునున్న, శితిదు - అల్పమైన, పుఱిప్పడా - విడువకుండ, ఉలగుగళ్ - లోకములను, తన్ను శ్చే-తనలో, ఒక్కవేఒక్క ప్పుడదే, విమ్మిడి-ఆరగించి, (ఉంచి) శిక్కెన - దృఢముగా, పుగున్దా - (నాలోపల) ప్రవేశించినాడు. పుగున్దట్టిక్ . ప్రవేశించినతరువాత, మిక్క - మిక్కిలి, ణానవెళ్ళమ్ - జ్ఞానపూర్తియనెడి, శుడర్ - తేజస్సుగల, విళ్క్కాయ్ - జ్యోతిస్వరూపుడై, తుళ్క్క* (భయఃస్యంబైన) కంఠము, అల్*ము - లేనివాడై, అముదమాయ్ - అమృతముపంటివాడై, ఎక్ - నాయందు, (ప్రసరించుచున్న) పైమ్ - సుందరమైన, తామరై - తామరపుష్పములవంటి, కణ్ణన్ - సేత్రముగలసర్వేశ్వరుడు, ఎఱ్ఱమ్ - ఎక్కడనున్న, పక్కమ్ - పార్శ్వమందు, నోమ్మ - చూచుటకు, అటియాక్ - ఎఱుంగనివాడై యున్నాడు.

తా|| జగద్రక్షణము మొదలగు నితరవ్యాపారములను నొకప్పుడే సవరించి పరాకులేక యత్నించుచే నాహృదయగతుండైన సర్వేశ్వరుడు తనపార్శ్వమందుపచారంబులు సల్పుచున్న శ్రీభూనీశాది దివ్యమహిమలనుగూడ కన్నెఱిజూడదని.

౩.

తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్తలై మగనై*తుమ్మాయ్విరై

ప్పుమరువుక్కణ్ణి యెమ్మిరానై ప్పొన్మలైయై*

నామరువి న్నేత్తియుళ్ళివణ్ణి నామగిత్తొన్దా*నావలర్

పామరువినిఱ్ఱుత్తన్ద పాన్మైయే నళ్ళలై.

౩.

అ|| తామరైక్కణ్ణనై - కమలసేతుడును, పరవుమ్ - స్త్రోత్రముజేసెడి, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహకుడును, విరై - పరిమళమున్న, పూ - పుష్పమున్న, మరువు - అమరియున్న, తుమ్మాయ్క్కణ్ణి - తిరుమ్మొత్తుయిమాలగల, ఎమ్మిరానై - మాస్వామియును, పొన్మలైయై - బంగారుకొండవలె పెరిగియు ఉజ్జ్వలండునై శ్రియఃపతిని, నామ్ - మనము,

*ఆత్మార్థుల తననువిడిచిపోదురోయే మోయని సర్వేశ్వరుడు భయపడియుండును. ఆభయమిప్పుడు లేదనుట.

మరువి - చేరి, నన్దు - చక్కగా, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి, ఉళ్ళి - ధ్యానించి, వణజి - నేవించి, నామ్ - మనము, మగ్గిన్దు - ఆనందించి, ఆడ - సృత్యముజేయునట్లు, నా - నాలుకయందు, అల్ - పరవియున్న, పా - పాటలు, మరువి - (మాయందు) చేరి, నిన్దు - నిలుచునట్లు, తన్దు - కృపజేసెడి, పాన్దు - స్వభావముగల శ్రియఃపతియే, పళ్ళల్ - జ్ఞానదార్యగుణముగలవాడు.

తా॥ మనోవాక్యాయములచే తననాశ్రయింపజేసుకొని మనసుసంతోషింపజేసిన సర్వేశ్వరుడే తనమంగళాకాసనమునకుఁ దగిన కవిత్యమును మనకొసంగిన పరమోదారుడని. ౩.

వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరదగమ్మలై యే*ఉన్దె నిన్దె
ద్రోగల్ తన్దు వెన్దా యున్దె యెజ్జనమ్ విడుగే*
వెళ్ళమేపురై నిన్దుగల్ తన్దున్దెన్దాడిప్పాడి క్కళ్ళిత్తుగన్దుగన్దు*
ఉళ్ళనోయగళెల్లామ్ తుర న్దుయన్దుపోన్దునై.

౪.

అ॥ వళ్ళలే - ఉదారుడా! మదుశూదనా - మధుసనెడివిరోధిని సంహరించినవాడా! ఎన్మరదగమ్మలై - మరకతపర్వతముపలె నాశనపఱచినవాడా! ఉన్దె - నిన్ను, నిన్దెన్దు - అనుసంధించి, ఎళ్ళగల్ - ఇశరవిషయములనుత్యజించెడిస్వభావమాను, తన్దు - ఇచ్చిన, ఎన్దాయ్ - స్వామి! వెళ్ళమేపురై - సముద్రమువంటి. నిన్ - కియొక్క, పుగల్ - గుణములను, తన్దున్దు - ప్రవేశించి, అడి - సృత్యముజేసి, పాడి - గానముజేసి, కళ్ళిన్దు - సంతోషించి, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిప్రీతిగలవాడనైయుండి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సునందలి, నోయగళెల్లామ్ - వ్యాధులన్నిటిని తురన్దు - విడిచి, ఉయన్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారలనువదలి, ఇరున్దు - భయములేని వాడనైయుండి, ఉన్దె - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, విడుగే - విడిచెదను.

తా॥ నాకీతరవిషయములయందు వైరాగ్యముగలుగుజేసినయత్యుదారుడనైన ఓస్వామి! నీయొక్కయసంఖ్యేయకల్యాణగుణంబుల ననుభవించి యహంకారమమకారము మొదలగు దోషములనుబరిత్యజించి నిర్భయుండనైయున్న నేనిష్టాఁడు నిన్నెటులవిడిచెదనని. ౪.

ఉయన్దుపోన్దున్దులప్పిలాద వెన్దెన్దె గళై నాశమ్ శెయ్దు*ఉన్
దన్దుమిలడిమై యన్దె న్దే నిన్దువేనో*
విన్దుపెన్దై యాడరవన్దై మేవి ప్పాన్దుడల్ యోగనిత్తిరై*
శిన్దై శెయ్దవెన్దా యున్దె చిన్దై శెయ్దు శెయ్దే.

౫.

అ॥ పాన్దుడల్ - పాలసముద్రమందలి, విన్దు - విదుప్రకారంబులై, పై - విశాలములై యున్న, తరై - శిరస్సులగల, అడు - అడుచున్న, అరవన్దై - శేషశయ్యమీద, మేవి - అమరకతోట వృళించియుండి, యోగనిత్తిరై - నిద్రయనెడిజగద్రక్షణోపాయమును, శిన్దై శెయ్ద - ధ్యానించుచున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! ఉన్దె - నిన్ను, శిన్దై శెయ్దు శెయ్దు - ఎల్లప్పుడునుధ్యానించి, ఉయన్దు - ఉజ్జీవించి, పోన్దు - సంసారలనువదలి, ఉలప్పిలాద - అంతములేని, వెన్దుకూరమై, తీ - అగ్నివలెజ్వలించుచున్న, ఎక్ - నాయొక్క, విన్దెగళై - పాపములను, నాశమ్ శెయ్దు -

సశింపజేసి, ఉనదు - నీయొక్క, అన్దమిల్ - అంతములేని, అడిమై - కైంకర్యములను, అడైన్దే
పొందిననేను, విడువేనో - విడుచుదునా ?

తా|| తీర్థాభియందు శేషశాయయై జగద్రక్షణవిధంబుల నాలోచించుచున్న ఓశ్రియః
పతి! నిన్నునవరతముధ్యానించి నాపాపములను బోగొట్టుకొని నీయొక్క సర్వవిధకైంకర్యములను
జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను నిన్నిచ నెఱుల విడిచెదనని.

౫.

ఉన్నై చిన్నై శెయ్దు శెయ్దు న్నెడుమామొళి యిశై పాడియాడి*ఎక్

మున్నై త్రివిన్దై గళో ముళు వేరరిన్దనక్ యాక్*

ఉన్నై చిన్నై యినాల్గిగల్గన్ద విరణియ సగల్ మార్వజ్జీణ్*ఎక్

మున్నైక్కోళరియే ముడియాదదెన్నెనక్కే.

౬.

అ|| ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నై శెయ్దు శెయ్దు - ఎల్లప్పుడును ధ్యానించి, నెడు-గొప్పదై,
ఉక్ - సేవించుమయిన, మొళి - తిరువాయ్ మొళిని, మా-శ్లాఘ్యమైన, ఇశై-రాగముతో, పాడి
పాటలగాపాడి, అడి - సృత్యముజేసి, ఎక్ - నాయొక్క, మున్నై-అనాదియైన, తివిన్దైగళో-పాప
ములను, ముళు - సంపూర్ణముగా, యాక్ - నేను, వేరరిన్దనక్ - సమూలముగాపోగొట్టితిని.
ఉన్నై - నిన్ను, శిన్నైయినాల్ - మనస్సుతో, ఇగల్గన్ద - అనాదరించిన, ఇరణియన్ - పిర
ణ్యాసురునియొక్క, ఆగల్ - విశాలమైన, మార్వమ్ - పక్షస్థలమును, క్కీణ్-చీల్చినవాడనై, ఎక్
నాకు (సమానుడైనప్రహ్లాదునియొక్క) మున్నై - ఎదురుగా, (నేవసాయించిన) కోళ్ - లేజస్సు
గల, అరియే - ఓనరసింహ! ఎనక్కు - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎక్ - ఎది.

తా|| నిన్ను మనస్సారనిందించిన పిరణ్యాసురుని సంహరించిన ఓనరసింహస్వామి! అశ్రి
తపక్షపాతుడనైన నిన్ను ధ్యానించి మంగళాశాసనముజేసి నాపాపములను సమూలముగా బోగొ
ట్టుకున్న నాకసాధ్యమైన దేమున్నదని,

౭.

ముడియాదదెన్నెనక్కేలిని ముళువేళులగు ముణ్డాన్*ఉగన్దవ

న్దయేనుళోపుగున్దానగల్వొను మల్లనిని*

శెడియార్ నోయ్గళెల్లామ్ తురన్దెమర్ కీళ్ మే లెట్టాపిఱప్పమ్*

విడియా వెన్నరగ త్రెన్దుమ్ శేర్ దల్ మాఱినరే.

౮.

అ|| ఏళులగుమ్ - సప్తలోకములను, ముళు - సంపూర్ణముగా, ఉణ్డాన్ - ఆరగించిన
సర్వేశ్వరుడు, ఉగన్ద - ప్రీతిగలవాడై, అడియేక్ - నాయొక్క, ఉళో - మనఃస్పందను,
వన్ద - పచ్చి, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, ఇని - ఇకమీడు, అగల్వానుమల్లక్ - విడిచిపోవువా
డునుగాఁడు, కీళ్ - క్రిందనున్న, మేల్ - పైననున్న, ఎట్టాపిఱప్పమ్ - ఏడుజన్ములయందుండెడి,
ఎమర్ - నాసంబంధులు, శెడియార్ - చెట్టువలెనున్న పాపములచేరగిలిన, నోయ్గళెల్లామ్ -
దుఃఖములన్నిటినిన్ని, తురన్ద - పోగొట్టి, విడియా - అన్తములేని, వెమ్-త్రూర్మైన, నరగత్తు -
నరకమయ, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శేర్ దల్ - పొందుటను, మాఱినరే - తిప్పుకొనిరి, ఇని-ఇక
మీడు, ఎనక్కేల్ - నాకు, ముడియాదదు - అసాధ్యమైనది, ఎక్ - ఏమియున్నది.

తా|| సర్వేశ్వరుడు నన్ను విడువకుండ నాయందుఁ ప్రవేశించియుండి, నాతోఁజేరిన వారం దరియొక్క యు దుఃఖములను బోగొట్టి వారినుద్ధరించుచుండగా, ఇక నాసాధ్యమైన జేమున్నదని

మాటిమాటి పులపిఱప్పమ్మిఱ ప్పడియె యడై ప్పిళ్ళ నేటి*

ఈటిలిప్పత్తిరువెళ్ళమ్ యానూళ్ళగిన్

పాటిప్పాటి యశురర్ దమ్ పల్ కుఱ్ఱాళ్ళ నీత్రమ్*పాయపటవె యొ

న్టేటి వీర్ బీరున్దా యున్నైయెన్నుళ్ నీక్కేలన్దాయ్.

౮

అ|| పలపిఱప్పమ్ - (దేవమనుష్యాది) అనేక జన్మములయందు, మాటిమాటిప్పిఱప్ప - మారి మారిపుట్టుచు, అడియె - నీశిపాదములను, అడైన్ద-పొంది, ఉళ్ళమ్ తేటినిర్మలచిత్తుడనై, ఈటిర్ అంతములేని, ఇన్నమ్ - ఆనందమనెడి, ఇరువెళ్ళమ్ - పెద్దసముద్రమనందు, యాక్ - నేను, మూళ్ళగిన్ - మునిగితిని, అశురర్ గళ్ - అసురులయొక్క, పల్ - అనేకవిధములైన, కుఱ్ఱాళ్ళ - సమాహములను, పాటిప్పాటి-తుండుతుండుగాఁజేసి, నీకెట్టు-ధూళియగునట్లు, పాయ- శత్రుపైన్యమందుఁదొరఁడుచున్న, ఒన్ట - విలక్షణుండైన, పటవె - గరుత్మంతునిమీఁద, పీఱు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు, ఏటియిరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! ఉన్నై, నిన్ను, ఎన్నుళ్ - నాహృదయములోనుండి, నీక్కేల్ - తొలగింపఁజేయువలదు,

తా|| శత్రువులనుసంహరించెడి స్వభావముగల గరుత్మంతునిమీఁద తనపరత్వముదోచునటుల వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! నేను లెక్కలేనిజన్మములనెత్తిన వరుఁ నీమనుష్యజన్మమునెత్తి నీయొక్కనిర్దేతుక కటాక్షముచే నీతిరువడికళ్ళయందుఁజేరి సకలదుఃఖములను విడిచి పరమానంద భరితుడనైతిని.

ఎన్దాయ్ తణ్ తిరువేళ్ళడత్తుళ్ నిన్టా యిలక్కై శెన్ ధ్రాయ్*మరామరమ్

పెన్దాళ్ళేర్దురువ వొరువాళిళ్ త్తె విల్లా*

కొన్దార్ తణ్డన్ద్రామనా యముదే యున్నైయెన్నుళ్ళే కుఱ్ఱత్తవెమ్

మెన్దా*వానేతే యినియెఱ్ఱు పొగిన్టదే.

౯

అ|| ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! తణ్ - చల్లని, తిరువేళ్ళడత్తుళ్ - వేంకటాద్రియందు, నిన్టాయ్ వేంచేసియున్నవాడా! ఇలక్కై - లంకాపురిని, శెన్ ధ్రాయ్ - నశింపఁజేసినవాడా! పె - విశాలమైన, తాళ్ - మొదలుగల, మరామరమ్ - సాలవృక్షములయొక్క, ఏళ్ - ఏడింటిని, ఉరువ - రంధ్రముబడునట్లు, ఒరువాళి - ఒక బాణమును, కోత్త - ఎక్కువపెట్టబడిన, విల్లా - ధనుస్సుగల ఓదాశరథి! కొన్ట - కొత్తులచే, ఆగ్ - నిండియున్న, తణ్ - చల్లని, అమ్-సుందరమైన, కుఱ్ఱా యినాయ్ - తిరుత్తుళ్ళయిగలఁగ్రయఃపతి! అముదే - భోగ్యభూతుండా! ఉన్నై-నిన్ను, ఎన్నుళ్లే నాలోపల, కుఱ్ఱత్త - ఏకీభవింపఁజేసిన, ఎమ్మెన్దా - పరమసుందరుండా! వానేతే - నిత్యమారి నిర్వాహకుండా! ఇని - ఇదిను, ఎఱ్ఱు - ఎక్కడికి, పొగిన్టదు - పోబోవుచున్నావు.

తా|| తిరుమలయందువచ్చి వేంచేసియుండియు, అనేకదివ్యావతారంబులెత్తియొనర్చిన దివ్య చేష్టితములను నాకనుభవంబుఁజేయించియు, నన్నుదాసునిగాఁజేసికొని నాహృదయమందిత పఱుచువలించక వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! ఇక నన్నువిడిచిపోవుట నీకు శక్యంబుకాదని.

౧౦

పోగిన్త కాలబ్బళ్ పోయకాలబ్బళ్ పోగుకాలబ్బళ్*తాయ్తనై యుయి
రాగిన్తా యునై నానడై నే న్నడువేనో*
పాగిన్తొల్ పుగళ్ మూవులగుక్కుమ్ నాదనే పరనూ*తజ్జేబ్బడ
మేగిన్తాయ్ తణ్ణుమ్మాయ్విరై నాటు కణ్ణియనే. ౧౦

అ॥ పోగిన్త కాలబ్బళ్ - వర్తమానకాలమందును, పోయకాలబ్బళ్ - భూతకాలమందును,
పోగుకాలబ్బళ్ - భవిష్యత్కాలమందును, తాయ్తనైయుయిరాగిన్తాయ్ - (నాకు) తల్లితండ్రు
లవలెనున్ను అత్తవలెనున్ను ఓస్సామీ! పాగిన్త - వ్యాపించియున్న, తొల్ - అనాదియైన,
పుగళ్ - కీర్తిగలవాడై, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, నాదనే - నాథుడా!
పరమా - మిక్కిలిమహిమగలవాడా, తణ్ - చల్లని, తుమ్మాయ్ - తులసియొక్క, విరై - పరి
మళము, నాటు - పరిమళించుచున్న, కణ్ణియనే - తిరుమలగల్పిత్రయఃపతీ! ఉన్నై - నిన్ను,
అడైన్దేక్ - పొందినవాడనైన, నాన్ - నేను, కడువేనో - విడిచెదనా?

తా॥ సర్వకాలములందును నాకున్నవిభిరత్తుడనై వేంకటాచలమునందిప్పుడు వేంచే
సియున్న సకలలోకేశ్వరుడనైన ఓశ్రయఃపతీ! నిన్నాశ్రయించి నీభోగ్యతయందు మగ్నుడనై
యున్న నేను నిన్ను విడిచి యుండజాలనని. ౧౦.

* కణ్ణి తణ్ణుమ్మాయ్ముడి క్కములత్తడమ్మెరుమ్

కణ్ణనై *పుగళ్ నణ్ణి తైక్కరుగూర్ చ్చడగోపక్ మాఱ్ళొన్న*
ఎణ్ణిల్ శోర్విలన్దాది యాయ్తత్తు శ్శివై యుమోర్ పత్తిశై యొడుమ్*
పణ్ణిల్ పాడవల్లారవర్ కేశవన్ తమరే. ౧౧

అ॥ కణ్ణి - మాలగాఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్మత్తుమ్మాయ్ - సుందరమైనతిరుత్తు
మ్మాయ్మాలచే నలంకరింపఁబడిన, ముడి - కిటిమనున్ను, కమమ్ - చంద్రమువలె, తడమ్ - విశా
లమై, పెరుమ్-పాడనైన, కణ్ణనై - నేత్రముః నున్న గల సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను
నణ్ణి - అనుభవించి, తైక్ - సుందరమైన, మరుగూర్ - తిగునగరికధిపతియైన, మాఱ్ - శత్రు
వులనునిరసించెడి, శడగోపక్ - సమాధ్యోర్లు, ఎణ్ణిల్ - భగవదభిప్రాయమందు, శోర్విల్ -
(ఒకటియు) తగ్గక, శొన్న - సాయించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపమైయున్న, ఆయిరత్తుల్ -
వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయంబైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడుమ్ -
స్వరముతోఁగూడ, పణ్ణిల్ - గానమందు, పాడవల్లారవర్ - పాడెడివారు, కేశవన్ తమర్ - సర్వ
శ్వరునికి భక్తులగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపగుణవిభూత్యాదులనుయథావత్తుగా సమాధ్యోర్లనుభ
వించి, తమరనుభవించినవిధముగ సాయించిన ఈతిరువాయ్మొళిని స్వరయుక్తంబుగా గానము
జేయువారు శ్రయఃపతికే భక్తులగుదురని. ౧౧.

ఆ త్త్వోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౭ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అసతాంక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తననుద్ధరించినదిగాక తనతోఁ జేరినవారందరిని యుద్ధరించగా, వానికి తనయందున్నయట్టి ప్రీతినిజూచి సస్తుష్టులై వానియొక్క శేషనాది ద్వాదశనామముల ననుసంధించుచున్నారు,

శేశవన్తమర్ కీత్త మేలెను రేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్*

మాళదిరిదు పెల్లెఱ్ఱు సమ్మడై వాక్కువాయ్క్కిన్ద్రవా*

ఈశనె కరుమాణిక్క మెకళెఱ్ఱోల్కణ్ణన్ విణ్ణోన్

నాయగన్*ఎమ్మిరానెమ్మా న్నారాయణనాలే.

౧.

అ॥ ఈశన్ - సర్వేశ్వరుడై, ఎన్ - నాకుసేవసాయించిన, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యముపంటికాన్తిగలవాడై, ఎన్ - నన్ను, (వశపఱచుకొనిన,) కెమ్ - ఎఱ్ఱని, కోలమ్ - సుందరమైన, కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాడై, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులకు, నాయగన్ - నాథుడై, ఎమ్మిరాన్ - నాకుఁకారకుడై, ఎమ్మాక్ - నాస్వామియైన, నారాయణనాలే - శ్రీమన్నారాయణునిచే, కీత్త - క్రిందయు, మేల్ - పైనయు. (ఉన్న) ఏత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్-ఏడేడుపురుషులైన, ఎమర్ - నాతోఁజేరినవారు, శేశవన్తమర్ - శ్రీయఃపతికి భక్తులయిరి. ఇదు - ఈ, మా - గొప్ప, శదిన్ - అతిశయమును, పెల్లెఱ్ఱు - పొంది, సమ్మడై - మనయొక్క, వాక్కు-శ్రీవైష్ణవసంపత్తు వాయ్క్కిన్ద్ర - పృథ్వియయ్యెడిఁపకారము, ఆ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఏదోయొకవిధముగా నాతోసంబంధించినవారందరును నిశ్చేతుక భగవత్కృతాత్మునోడి భగవద్భక్తులైరి. నాసంబంధులకుఁగూడ నిట్టిమహదైశ్వర్యమునకుఁగారణమైన నాయొక్క శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ఇంతయని జెప్పబడు శక్యంబగునాయని.

౧.

నారణ్ ముఱ్ఱువేల్గులగుక్కుమ్ నాదన్ వేదమయన్*

కారణమ్ కిరితై కరుమ మివై ముదల్వ న్నెన్*

శీరణజమరర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొమ్మడై త్తనిన్*

వారణత్తై మరుప్పొళిత్త పిరా నెన్ మాదవనే.

౨.

అ॥ నారణ్ - నారాయణశబ్దహార్యుడై, ముఱ్ఱు - సంపూర్ణములైన, ఏల్గులగుక్కుమ్ - సప్తలోకములకున్న, నాదన్ - స్వామియై, వేదమయన్ - వేదమందుఁబ్రధానప్రతిపాద్యుడై, కారణమ్ - క్రియలకుసాధనంబులును, (అనఁగానెయ్యెమొదలైనవి) కిరితై - క్రియలును, (అనఁగాయాగముమొదలైనవి) కరుమమ్ - క్రియలయొక్కఫలములును, (అనఁగాస్వర్గముమొదలైనవి) ఇవై - వీనికి, ముదల్వన్ - కారణభూతుఁడును, శీర్ - దివ్యగుణములుగల, అణ్ణు - ప్రకృతిసంబంధములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులును, పిఱర్ - తక్కినఋషులుమొదలగు, పలరుమ్ - అందరును, తొమ్మడు - ఆశ్రయించి, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, నిన్దు - ఉండి, వారణత్తై - కువలయాపీడమనెడియెనుఁగుయొక్క, మరుప్ప - దస్తమును, ఒళిత్త - విడిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడునునైన, ఎన్ - నాయొక్క, మాదవన్ - శ్రీయఃపతి, ఎన్దై - నాస్వామి.

తా|| సకలలోకేశ్వరుడై యాగముమొదలగు కార్యములనుజేయుచువాడై, స్వర్గము మొదలగు సమస్తఫలములనిచ్చువాడై, ఇట్టిసకలపదార్థములకును నిర్వాహకుడై, జ్ఞానానందము మొదలగు సమస్తగుణములుగల నిత్యనూరులచే నాశ్రయించబడినవాడై, కృష్ణావతారమెత్తి కువలయాపీడమును సంహరించినవాడై, ఇట్లుసకలవేదప్రతిపాద్యుడై, శ్రియఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుడే నన్నేలినవాడని

మాదవన్మదేవో దైన్యైని యిప్పొప్పట్టదు*

యాదవభ్రమ శేరగోడేన నైచ్చుళ పుగుద్దిరుదు*

తీదవమ్ కెడుక్కుముదుమ్ శేన్దామరై క్కున్ కున్దమ్*

కోదవమి లెన్కన్నుఱ్ఱట్టియమ్మా నెకోవిన్దనే.

3

అ|| ఎన్ - నానిమి త్తమై, కోవిన్దన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాడై, ఎమ్మాన్ - నాకుస్వామి యైనవాడు, మాప - కెన్దదే - మాదవడుఅన్న నామాటనే, కొణ్ణు - స్వీకరించి, ఎన్నై - నన్ను, ఇని - ఇకను, ఇప్పొప్పట్టదు - రాబోయేడికాలమంతయు, అవర్దుళ - దోషములు, యాదుమ్ - చేసితోనున్ను, శేరగోడేన్ - చేరనివ్వను, ఎన్దు - అనిసంకల్పించి, ఎన్నుళ - నాయందు, పుగుద్దు - ప్రవేశించి, ఇరుద్దు - ఉండి. తీరు - బుద్ధిపూర్వకముగాజేసిన పాపములనున్ను, అవమ్ - తన న్నట తానేవచ్చినపాపములనున్ను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టెడి, అముదుమ్ - భోగ్యభూతుడును, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్ను, కున్దమ్ - పర్వతమువంటి విగ్రహమునున్నుగలవాడైన శ్రియఃపతి, కోదు - బుద్ధిపూర్వకదోషమున్ను, అవమ్ - అబుద్ధి పూర్వకదోషమున్ను, ఇల్ - లేనివాడై, ఎన్ - నాకు, కన్నల్ కట్టి - పటిగబెల్లమువలెభోగ్య భూతుడైయున్నాడు.

తా|| కృష్ణావతారంబెత్తిన శ్రియఃపతియే నాస్వామియని జెప్పినమాత్రముచేతనే యాశ్రియఃపతి నన్నంగీకరించి నాసమస్తపాపములను బోగొట్టి, ఇకమీద నెల్లప్పుడును నాశేవిధమైన దుఃఖమురాకుండఁ గాపాడుచున్నాడని.

3.

కోవిన్దన్ కుడక్కుత్తన్ కోవల నెనెనే మన్తమ్*

శేవుమ్ తిన్నైయుమ్ పాడియాడ త్తిరుత్తి*ఎన్నైకొణ్ణై

పావన్దన్నైయుమ్ పాఱ్ఱక్కైత్తెమరే ధ్రువిఱిప్పమ్*

మేవుమ్ తన్నైయ మార్కినాన్ నల్ల నెమ్మిరా న్నిట్టుపే.

౪

అ|| వల్లన్ - సమర్థుడును, విట్టు - (అంతట) వ్యాపించియుండువాడును, ఎమ్మిరాన్ - నాస్వామియైనశ్రియఃపతి, కోవిన్దన్ - ఆచలను దక్షించువాడు, కుడక్కుత్తన్ - కుంభ స్పృశ్యముజేయువాడు, కోవలన్ - గొల్లవాడు, ఎన్దెన్దై - అనికాతిరునామములను (వేరువేరుగా) చెప్పి కున్దమ్ - పీఠిచేస్పృశ్యముజేసి, శేవుమ్ - పరత్వమునున్ను, తన్నైయుమ్ - సౌలభ్యమునున్ను, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - సృత్యముజేయునట్లు, తిరుత్తి - దెద్ది, ఎన్నై - నన్ను, కొణ్ణు - అంగీకరించి, ఎన్ - నాయొక్క, పావన్దన్నైయుమ్ - పాపములనున్ను, పాఱ్ఱ - తునకలగునటుల,

కైత్తు - పోగొట్టి, ఎచర్ - నాసంబంధులు, ఏత్తెమ్మిళిప్పమ్ - సప్తపురుషులనున్న, మేళుమ్ - తననుబొందడి, తన్నెయిమ్ - స్వభావముగలవారగునటుల, ఆక్కినాక్ - చేసెను.

తా|| ఆసర్వేశ్వరుడు, తనయొక్క పరత్వసౌలభ్యాది సమస్తగుణముల ననుసంధించునటుల నన్ను గటాక్షించి నాపాపములను బోగొట్టెను. అంతయేగాక నాసంబంధులను గూడతననా క్రయించునటుల కటాక్షించెనని.

విట్టిలజ్జుశెళ్ళోది త్తామరై పాదమ్ కైగళ్ కణ్ణళ్*

విట్టిలజ్జుకరుణ్ణాడర్ మలైయే తిరువుడమ్బు*

విట్టిలజ్జుమదియమ్మోర్ శజ్జుశక్కరమ్పరిడి*

విట్టిలజ్జుముడియమ్మాక్ మదుళూగనకాతనక్కే.

x

అ|| విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, ముడి - కిరీటముగల, అమ్మాక్ - స్వామియైన, మదుళూదనకాతనక్క - మధునూదునికి, పాదమ్ - తిరువడికళున్న, కైగళ్ - శ్రీహస్తములున్న, కణ్ణళ్ - నేత్రములున్న, విట్టు - పొకసించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, తామరై - పదమువలెనున్నది, తిరువుడమ్బు - తిరుమేను, విట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, శుడర్ - కాన్తిగల్, మలైయే - పర్వతమునలెనున్నది. శీర్ - అండమైన, శజ్జు - శ్రీపాండ్లజన్యము, నిట్టు - వ్యాపించి, ఇలజ్జు - ప్రకాశించుచున్న, మదియమ్ - చంద్రునివలెనున్నది. శక్కరమ్ - శ్రీసుదర్శనము, పరిడి - (ప్రకాశించుచున్న) నూర్చునివలెనున్నది.

తా|| నాస్వామియైనమధునూదనుడు వికసించినపద్మములవంటి దివ్యావయవములనున్న, నీలపర్వతమువలెనున్న గంభీరమైనతిరుమేనినిన్ని, చంద్రునూర్చులవలె బ్రకాశించుచున్న శజ్జచక్రములనున్న, తేజోమయమైన దివ్యాభరణములనున్నగలవాడై నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించి వేంచేసియున్నాడని.

మదుళూదనైయన్ ముల్లీలేనై నెత్తాలుమ్కరుమిని*

తాదిళూత్తై పాడల్గళ్ పాడియాడని న్నూత్రియూత్రితోరుమ్*

ఎదిర్ శూల్పుక్కైన్ తోర్పిఱప్పు మెనక్కే యరుళ్గళ్ శెయ్యి*

విదిళూత్తై న్దదాలనక్కేలమ్మాక్ తిరివిక్కిరమ్నైయే.

౩

అ|| మదుళూదనైయన్ - మధునూదునిదక్క, ముల్లీ - వేరొకస్వామిని, ఇలేక్ - ఆశ్రయించినవాడనుగాను, ఎన్టు - అనితలంచి, ఎత్తాలుమ్ - తక్కినవీపురుషార్థముచేతనున్న, కరుమమ్ - ప్రయోజనము, ఇన్టు - లేక, తుదిన్తోత్రముచే, శూత్తై - వ్యాపించియున్న, పాడల్గళ్ - పాశురములను, నిన్టు - సిరముగానుండి, పాడి - గానముజేసి, ఆడ - ఆడునటుల, ఊత్రియూత్రితోరుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, అనైత్తు - అనేకములై, ఓర్ - అద్వితీయములైన, పిఱప్పుమ్ - జన్మములయందును, ఎదిర్ - ఎదురుగా, శూల్పుల్ - తిరిగివచ్చి, ఎనక్కే - నానిమిత్తమయ్యే.

అరుగ్గళ్ - ఉపకారములను, కెయ్య - కేయునటుల, ఎనక్క - నాకు, అమ్మా - స్వామి
దైన, తిరిక్కిరమునై - త్రివిక్రముని, విది - భగవత్కృప, మాన్ద్రేన్దేవే - చుట్టుకొనినదియే.

తా|| మఘనానుడే పరమప్రాప్త్యుండని సమ్మి యితరసంగములను వదలి యాసర్వేశ్వ
రునియొక్క గుణానుభవముల జేయునటుల నన్ను దిద్దుటకై యాసర్వేశ్వరుండని నేనుజన్మించినప్పు
డెల్లను తానున్న యకతారములనెత్తి యశేకప్రయత్నములుజేయఁగా, నిర్వేతుకమైన భగవ
త్కృపచే త్రివిక్రముండే నాకు ప్రాప్త్యుండని యిప్పుడు జ్ఞానముగలిగెనని.

తిరిక్కిరమున్ తెన్దొమరై క్కణెమ్మానెన్ తెజ్జనివాయ్*

ఉరువిల్ పాలిన్ద వెల్లెప్పళిజు నిఱ తన నెనెను*ఉల్లి

ప్పరవిప్పణిన్ద పల్లూభియూన్ నిన్ పాదపజ్జయమే*

మరువిత్తొమ్మనమే తన్దొయ్ వలైకాణెన్ వామననే.

౭

అ|| తిరిక్కిరమున్ - త్రివిక్రముండ, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ -
శేత్రములచే, ఎమ్మా - నన్ను వశపఱచుకొనిన స్వామి; కెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న,
వాయ్ - ఆధరముయొక్క, ఉరువిల్ - సౌందర్యమందు, పాలిన్ద - సమృద్ధమై, (చేరియున్న)
వెల్లె - పరిశుద్ధమైన, పళిజు - స్థితికమువలెనున్న (దంతములయొక్క), నిఱతనన్ - సౌంద
ర్యముగలవాఁడు. ఎన్దెన్ద - అనిచెప్పి, ఉల్లి - ధ్యానించి, పరవిన్దుతించి, పణిన్ద - నమస్కరించి,
పల్ - ఆనేకవిధములైన, ఊభియూన్ - యుగములయందును, నిన్ - నీయుక్క, పాద
పజ్జయమే - శ్రీపాదపద్మములనే, మరువి - అమరియుండి, తొమ్మిన్ - ఆశ్రయించెడి, మనమే -
మనస్సునే, తన్దొయ్ - ఇచ్చితివి. ఎన్దొమననే-ఓనావామనుఁడా! వలై కాణెన్ - సమర్థుండవు.

తా|| ఓవామనుఁడా! నీ తిరునామములను నేనెల్ల పూఁడు ననుసంధించుచు మనోవాక్కా
యములచే నీ శ్రీపాదములయందుఁ గైజ్యార్థము జేయుటకుఁదగినయాస క్రినిగూడ నాకు నీవే
గలుగఁజేసితివని,

౭.

వామనెన్ మరదగవణ్ణన్ తామరై క్కణిసన్

కామనై ప్పయన్దొయ్* ఎనెన్దన్ క్కల్ పాడియే పణిన్దు*

తూమన్ తననాయ్ ప్పిఱవిత్తుదుది నీజ్*ఎన్దె

త్తీమనజ్జెడుత్తా యనక్కెన్ శెయ్గేన్ ఎన్ శిరీదరనే.

౮

అ|| వామన్ - వామనుఁడా! ఎన్ - నాకునుబంధుడైన, మరదగవణ్ణన్ - మరకతము
వంటికానిగలవాఁడా! తామరై క్కణ్ణన్ - పద్మమువంటినైతిమునుగలవాఁడా! కామనై - మమ్ర
భుని, పయన్దొయ్ - ప్పట్టించినవాఁడా! ఎన్దెన్ద - అని విడివిడిగాఁజెప్పి, ఉన్ - నీయుక్క,
క్కల్ - తిరుండికళను, పాడి - గానముజేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, తూ - పరిశుద్ధమైన,
తూమన్ తననాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, పిఱవి - సంసారసంబంధములైన, తుదుది - దుఃఖములు
నీన్ద - పోవునట్లు, ఎన్దె - నన్ను, తీమనన్ - చెడుమనస్సున, కెడుత్తాయ్ - చెడగొట్టిన,
ఎన్ - నాయొక్క, శిరీదరనే - శ్రీధరుఁడా! ఉనక్క - నీకు, ఎన్ - ఏమి, (ఉపకారము)
శెయ్గేన్ - చెసెదను.

తా|| వామనుడనియు, మన్మథునికంటె సౌందర్యవంతుడనియు, పద్మసేతుండనియు, ఇవి మొదలగు తిరునామముల ననుసంధించుటకు విరోధులైన నామనోదోషములను బోగొట్టిన ఓత్రిధరుడా! అందుకు నీకు సేసేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

శిరీషదరనే శెయ్యతామరై క్కణ్ణనెన్టై ని రాప్పగల్ వాయ్
వెరీఇ*లలమన్దు కణ్ణళ్ నీర్ మల్ గి వెప్పుయిర్ త్తుయిర్ త్తు*
మరీఇయతినై మాళ విన్నమ్ వళర వై గల్ వై గల్
ఇరీఇ*ఉన్ యెన్నులై త్తనై యెన్నిరుడీకేళనే.

౯

అ|| ఎన్నిరుడీకేళనే - నాహృషీకేళుడా! శిరీదరణ్ - శ్రీధరుడు, శెయ్యతామరై క్కణ్ణ - ఎట్టతామరవంటి సేత్రములుగలవాడు, ఎన్టై - అనియని, ఇరాప్పగల్ - రేయిబగళ్లు, వాయ్ వెరీఇ - బల్బించి, అలమన్దు - నాలుగుదిక్కులలోతిరిగి, కణ్ణళ్ - సేత్రములనుండి, నీర్ - జలమును, మర్గి - ప్రవహింపజేసి, వెప్పుయిర్ త్తుయిర్ త్తు - మిక్కిలినిట్టూర్పువడిచి, మరీఇయ - (ఇట్లు) అమరియున్న, తీవినై - దుఃఖములు, మాళ - పోవునట్లును, ఇన్నమ్ - సుఖము, వళర - వృద్ధిబొందునట్లును, వై గల్ వై గల్ - సర్వకాలమందును, ఎన్నుల్ - నాయుడు, ఉన్నై - విన్ను, ఇరీఇ - స్థాపించి, వై త్తనై - ఉంచితివి.

తా|| ఓ హృషీకేళుడా! ఇంతకాలమున్ను “అడియాడి” అనెడి తిరువాయ్మొళి యందు నీ విరహముచేసనుభవించిన నానకలదుఃఖమును బోగొట్టి “అన్దామత్తు” అనెడి తిరువాయ్మొళియందు దనుభవించిన మహాసుఖముననుభవించునట్లు నామనస్సున జేసెడియున్న నీకు సేసేమి ప్రత్యుపకారము జేసెదనని.

౯.

ఇరుడీకేళ నెమ్మిరా నిలక్కై యరక్కర్ కులమ్*
మురుడుతీర్ త్తపిరానెమ్మా నమగర్ పెమ్మా నెన్టెన్ట*
తెరుడియాగిల్ నెన్జోవణ్ణు తిణ్ణమటి యుటిన్ట*
మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్ నమ్మి పట్టనాబనై యే.

౧౦

అ|| నెన్జో - ఓమనసా! తెరుడియాగిల్ - (నీ) జ్ఞానముగలదాననై తే, ఇరుడీకేళణ్ - ఇన్దియములకునాభుండు; ఎమ్మిరాణ్ - నాకుపకారకుడు, ఇలక్కై - లంకయందున్న, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, కులమ్ - కులమందలి, మురుడు - క్రూరుడైనరావణుని, తీర్ త్త - చంపిన, పిరాణ్ - లోకోపకారకుండు, ఎమ్మాణ్ - నాస్వామి, అమరర్ పెమ్మాణ్ - నిత్యసూరులకు నాభుండు, ఎన్టెన్ట - అనిపలుమాటనుసంధించి, వణ్ణు - ఆశ్రయింపుము, తిణ్ణమ్ - ధృఢముగా, అటి - తెలిసికొనుము. అటిన్ట - తెలిసికొని, మరుడియేలుమ్ - భ్రమనుబోందిన దానవైనను - నమ్మి - ఉపకారకుండైన, పట్టనాబనై యే - పద్మనాభునియే, విడేల్ - విడువకుము.

తా|| ఓమనసా; హృషీకేళుడు, రావణాసురసంహారకుండు, అని ఇవి మొదలగు తిరునామములను జక్కగా నెఱిగి, ఈతిరునామముల ననుసంధించుటకు సేనయోగ్యుండనని భ్రమనొందక యనుసంధించుచు, ఆపద్మనాభుని వదలకుండుమాయని.

౧౧

పట్టునాబ నుయర్వటప్రయరుమ్ పెరున్తిటలోన్*
ఎట్టర నెన్నెయ్యాక్కొక్కొణ్ణెనక్కేతనైన్ త్తన్
కట్టుగమ్*ఎన్నముదమ్ కార్ముగిల్పోలుమ్ వేజ్జడనల్
వెట్టున్*నిశుమ్బార్పిగా నెన్నె తామోదరనే.

౧౧

పట్టునాబ - నాభియందు పద్మముగలవాడును, ఉయర్వట - తనకంటే నితరవస్తువులకంటెయములేకుండునట్లు, ఉయరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పెరుమ్ - అధికమైన, తిటలోన్ - బలముగలవాడును, ఎట్టర - నాయందాసక్తిగలవాడును, ఎన్నె - నన్ను, ఆక్కొక్కొణ్ణు - దాసునిగాఁజేసుకొని, ఎనక్కే - నాకే, తన్నై - తనను, తన్ - ఇచ్చిన, కట్టుగమ్ - కల్పవృక్షమువంటివాడును, ఇక్ - ముద్దరమైన, అముదమ్ - అమృతమువంటివాడును, కార్ - వర్షాకాలమందున్న, ముగిల్పోలుమ్ - మేఘమువంటివాడును, వేజ్జడమ్ - వేజ్జటాద్రీయనెడి, నల్ - విలక్షణమైన, వెట్టు - తిరువలయందు వేంచేయున్నవాడును - పిళుమ్బార్ - పరిమపదవాసులకు, పిరాక్ - స్వామియైన, తామోదరక్ - దామోదరుడు, ఎన్నె - నాస్వామి.

తా|| పరమభోగ్యుడై, ఆశీతిపరతంత్రుడైన శ్రియఃపతి వేజ్జటాద్రీయందు నిత్యసూరులతోఁగూడవేంచేయుండి నన్నువశపఱచుకొని నాకు సకలవిధకైజ్కర్యములనిచ్చి నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై యున్నాడని.

తామోదరనై త్తనిముదల్వనై ఇలముణ్ణవనై*
ఆమో తరమటియ వొరువర్క్కెన్తై తొమ్మవవర్గళి*
తామోదరనురువాగియ శివఱ్కుమ్ తిన్నై ముగఱ్కుమ్*
ఆమో తరమటియ వమ్మానై యెన్నాన్తైవణ్ణనై యే.

౧౨

అ|| తనిముదల్వనై - అద్వితీయకారణమై, ఇలముణ్ణవనై - భూమిని మ్రంగినవాడైన, తామోదరనై - దామోదరునియొక్క, తరమ్ - ప్రభావమును, అటియ - తెలిసికొనుటకు, ఒరువర్క్కు - ఒకరికైనా, ఆమో - సాధ్యంబగునా? ఎట్టు - అని, (నిశ్చయించి) తొమ్మవవర్గళి - ఆశ్రయించువారై, తామోదరక్ - దామోదరునికి, ఉరువాగియ - శరీరముగానున్నవారైన, శివఱ్కుమ్ - రుద్రునికిన్ని, తిన్నై ముగఱ్కుమ్ - బ్రహ్మకున్ను, ఎక్ - నాకునేపాపించిన, ఆమ్మి వణ్ణక్ - సముద్రమువంటికాన్తిగల, ఎన్నమానై - నాస్వామియొక్క, తరమ్ - మహిమను, అటియవామో - తెలిసికొనుటసాధ్యంబగునా?

తా|| జగత్సృష్టిసంహారకారకుడైన శ్రియఃపతియొక్క మహిమను మనకంటెఁ దెలిసికొను వారెవరున్నారని యభిమానముగల బ్రహ్మరుద్రులుగూడ యాభగవంతుని మహిమనెఱుంగరని.

†† వణ్ణమామణిచ్చోదయై యమరర్తలై మగనై*
కణ్ణనై నెఱుమాలై తైన్కురుగూర్ చ్చుడగోపన్*
వణ్ణియ తమ్మిమానై యాయరత్తుళ్ళివై పన్నిరణ్ణమ్*
వణ్ణిల్ పన్నిరునామప్పా ట్టణ్ణల్ తా శ్శణ్ణె విక్కిమ్.

౧౩

అ॥ వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, మా - గొప్పదైన, మణి - నీలమాణిక్యమువంటి, శోదియై - తేజ
స్సుగలవాడై, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, తలైమగనై - నిర్వాహమండై, కణ్ణనై - ఆశ్రితసుల
భండై, నెడుమలై - (ఆశ్రితులనుండు) మిక్కిలి వ్యాసాహముగలవాడైయున్న శ్రియఃపతి
విషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, శడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లు,
పణ్ణియ - చేసిన, తమిళ్ మాత్రై - ద్రావిడభాషయందున్న, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము
లలో, పణ్ణిళ్ - గానమందుపాడెదగిన, పన్నిరునామప్పాట్టు - కేశవాదిద్వాదశ నామములనుస
రించిసాించిన పాశురములైన, ఇనై పన్నిరణ్ణుమ్ - ఈపనిరెండును, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క,
తాళ్ - శ్రీపాదంబులను, అణ్ణైవిక్కున్ - పొందించును

తా॥ సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను శ్రీబాబులుగూడననుసంధించి యుజ్జీవించు
నటుల పరమదయాళువైన నమ్మాళ్వార్లు ద్రావిడభాషయందు సాించిన తిరువాయ్ మొట్టిలో
కేశవాదిద్వాదశ నామములవిషయమై సాించిన ఈతిరువాయ్ మొట్టిని యనుసంధించువారు
శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను దప్పకబొందుదురని.

౧౩.

అ ట్టాన్ తిరు వ డి గ శ్శ ర ణ మ్.

జియర్ తిరువడిగశ్శ శరణమ్.

౮- వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

—o—o—o—

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరునియొక్క మోక్షప్రదత్వముననుభవించి
ప్రితియుక్తులై, ఓచేతనలారా! మీరుగూడ సంసారదుఃఖమును వదిలి మోక్షమును బొందవచ్చును.
ఈసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడని సంసారులకుపదేశించుచున్నారు.

శ్లో॥ అణై వడరవణై మేల్ పూమ్ పానై యాగమ్

పుణర్ వదు* ఇరువరవర్ ముగలుమ్ తానే*

ఇణై వసా మెప్పొరుట్టుమ్ నీడుముదలామ్*

పుణై వక్ పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కే.

౧

అ॥ అణైవదు - (సర్వేశ్వరుండు) చేరుట, అగవు - ఆదికేమండనెడి, అణైమేల్ - శయ్య
మీద, పుణర్వదు - కాగరించుకొనుట, పూ - సుందరియైన, పానై - శీమహాలక్ష్మియొక్క, ఆగమ్ -
తిరుమేనును, అవర్ - అట్టిప్రసిద్ధులైన, ఇరువర్ - బ్రహ్మరుద్రులిరువరికిని, తానే - స్వయమే,
ముదలుమ్ - కారణమైయుండును, ఎప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులకున్న, ఇణైవసామ్ - సజా
తీయుండైయుండును, నీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - హేతువై యుండును, పిఱవి - సంసా
రమనెడి, కడల్ - సముద్రమును, నీన్దువార్ క్కు - ఈదిదాటువారికి, పుణైవక్ - తెప్పయైయుండును.

తా॥ సకల జగద్రక్షకుండై కేశవకాయయైన శ్రియఃపతియే సంసారదుఃఖములనుబోగొట్టి
మోక్షమునిచ్చువాడుగనుక, ఓభక్తులారా! వానినే యాశ్రయింపుడని.

౧.

నీన్దుమ్తుయర్ ప్పిఱవి యట పడ మల్ శ్రవ్వెనై యుమ్*

నీన్దుమ్ తుయరిల్లా వీడుముదలామ్*

పూన్దో పునల్ పొయ్గై యొనై యిడర్ కడిన్ద*

పూన్దొమ్మ యెత్తనినాయగ్గ పుణర్ ప్పే.

౨

అ॥ పూ - పున్నములనున్న, తణ్ - చల్లని, పునల్ - జలములనున్నగల, పొయ్గై - పున్నురిణియందలి, అనై - గజేంద్రాద్వారములయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, కడిన్ద - పోగొట్టి నవాడై, పూ - సుందరమైన, తణ్ తుమ్మాయ్ - చల్లనితిరుత్తుమ్మాయిమాలగలవాడై, ఎన్ - నాకు, తనినాయగన్ - అద్వితీయనాయకుడైనశ్రియఃపతియొక్క, పుణర్ ప్పన్సంబంధము, నీన్దుమ్ ఈదదగిన, తుయర్ - దుఃఖకమైన, పీఱవియుట్టుడ - జన్మము మొదలుగాగల, మల్ శ్రు - తిక్కిన, నీన్దు - ఈదదగిన, ఎవ్వెనై - అనేకవిధములైన, యరముమ్ - దుఃఖములును, ఇల్లా - లేని, వీడు - మోక్షమునకు, ముదలామ్ - కారణమగును.

తా॥ శ్రియఃపతిని యాశ్రయించినయెడల గజేంద్రాద్వారములయొక్క దుఃఖమునుబోగొట్టినట్లు మనదుఃఖములనున్న బోగొట్టి ఆశ్రియఃపతియే మోక్షమునొసంగునని.

౨.

పుణర్ కుమ్మయనా మట్టిక్కుమరనామ్*

పుణర్ త్తతన్నున్దియో డాగత్తుమన్ని*

పుణర్ త్తతిరువాగి త్తమామార్విల్ తాళేర్*

పుణర్ ప్పొప్పెరుమ్మణర్ ప్పెజ్జుమ్పులనే.

౩

అ॥ తన్ - తనను, పుణర్ త్త - సృజించిన, ఉన్దియోడు - నాభిలోగూడ, అగత్తుతిరు మేనియందు, మన్ని - అమరియుండి, పుణర్ కుమ్మ - (లోకములను) సృజించెడి, అయనామ్ - బ్రహ్మ కంతర్యామియై, అట్టిక్కుమ్ - సంహారముజేసెడి, అరనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియై, తన్మార్ విల్ - తనవత్సలమందు, పుణర్ త్త - చేరియున్న, తిరువాగి - పిరాట్టిగలవాడై, తాన్ శేర్ - తనకుచితమైన, పుణర్ ప్పన్ - వ్యాపారములుగలసర్వేశ్వరునియొక్క, పెరుమ్ పుణర్ ప్ప - మహావ్యాపారములు, ఎజ్జుమ్ - ఆంతట, పులక్ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైయుండును.

తా॥ సృష్టిసంహారకర్తలైన బ్రహ్మరుద్రులకంతర్యామియై శ్రీమహావక్త్రుకి వల్లభుండైనసర్వేశ్వరుడొసర్చిన యతిమానుషచేష్టితంబులంతట ప్రసిద్ధములైయుండునని.

౩.

పులనైన్దు మేయుమ్ పొట్టయెన్దు నీజి*

నలమన్దమిల్లదోర్ నాడు పుగువీర్*

అలమన్దు వీయ వళురరై చెప్పన్ శ్రాన్*

పలమున్దుశీరిల్ పడిమినోవాదే.

౪

అ॥ పులన్ - ప్రత్యక్షవిషయంబులైన శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు, ఇన్దు - విడింటిని, మేయుమ్ - గ్రహించుచున్న, పొటి - ఇంద్రియములైన త్వక్చక్షుశ్రోత్రజిహ్వప్రాణంబులు, ఇన్దు -

దింటికి, (స్వాధీనముగాక) నీజ్జి - తొలంగి, నలమ్ - ఆనందమునకు, అన్దమ్ - అంతము, ఇల్లదు - లేని, ఓర్ - అద్వితీయమైన, నాడు - చరణపదమును, పుగువీర్ - ప్రవేశింపదగినవారా! అల మన్దు - వ్యాకులపడి, వీయ - నశించుటలు, అశురై - రాక్షసులను, శెల్వై - సంహరించినవనియొక్క, మున్దు - ఆరంభములోనే, పలమ్ - ఫలమునలెభోగ్యమైయున్న, శీరిల్ - కల్యాణగుణంబులయందు, ఓవారు - ఎడతెగక, పడిమిక్ - ప్రవేశింపుడు,

తా|| సంసారమునువదలి మోక్షమునిచ్చయించెడి ఓశ్రీవైష్ణవులారా! అనురసంహారకుడైన శ్రియఃపతియొక్క మధురములైన కల్యాణగుణంబుల నెల్లప్పుడు ననుసంధింపుడని. ౪.

ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవి యుట్టడ మున్ శైవ్వైయై యుమ్*

మూవా త్తనిముదలాయ్ మూవులగుమ్ కావలోక్*

నూవాగియామైయాయ్ మీనాగి నూనిడమామ్*

తేవాది తేవపెరుమా నెత్తీర్ తనే.

౫

అ|| ఓవా - ఎడతెగని, తుయర్ - దుఃఖములుగల, పిఱవియుట్టడ - జన్మముమొదలైన, మున్ శైవ్వైయై యుమ్ - తక్కినయన్నిటికిని, మూవా - అలస్యములేని, తనిముదలాయ్ అద్వితీయ కారణండును, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, కావలోక్ - రక్షకుండును, తేవాది తేవర్ - బ్రహ్మరుద్రులకును దేవతలైననిత్యమూరులకు, పెరుమాన్ - స్వామియు, ఎక్ - నాకు, (సంసారమునుబోగొట్టిన) తీర్ త్తక్ - పరిశుద్ధుండైన సర్వేశ్వరుడు, మావాగి - హయగ్రీవుడై, ఆమై యాయ్ - కూర్మమై, మీనాగి - మత్స్యమై, మానిడమామ్ - మనుష్యుడై, (అవతరించును)

తా|| ఈసంసారముయొక్క సృష్టిశీతినంహారములకుఁ గారణుడైన శ్రియఃపతి జగద్రక్షతార్థమై మత్స్య కూర్మ వామన రామ కృష్ణ హయగ్రీవాద్య నేకావతారములను బరిగ్రహించునని.

తీర్ త్తనులగళన్ద శేవడిమేల్ పూన్దామమ్*

శేర్ త్తి యవైయే శివక్ ముడిమేల్ తాక్ కణ్ణ*

పార్ త్తక్ తెల్లిన్దొట్టిన్ద పెన్దుమ్మాయాక్ పెరుమ్మ*

పేర్ త్తు మొరువరాలే వేళక్కిడన్దదే.

౬

అ|| తీర్ త్తక్ - పావనుండైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఉలగు - లోకములను, అళన్ద - కొలిచిన శే - సుందరమైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములయందు, పూమ్, సుందరంబులైన, తామమ్ - మాలికలను, శేర్ త్తి - సమర్పించి, అవైయే - ఆమాలికలనే, శివక్ - రుద్రునియొక్క, ముడిమేల్ - శిరస్సునందు, తాక్ కణ్ణ - తానుజూచి, పార్ త్తక్ - అజానుడు, తెల్లిన్దొట్టిన్ద - నిశ్చయించిన పైన్దుమ్మాయాక్ - సుందరమైన, తిరుత్తుమ్మాయురాలగల శ్రియఃపతియొక్క, పెరుమ్మ - మహిమ, పేర్ త్తుమ్ - మతియు, ఒరువరాలే - ఒకరిచే, వేళ - నిష్కర్షించునటలు, కిడన్దదే - ఉన్నదా?

తా|| భారతయుద్ధమంద్రుమకొఱకై రుద్రునికెఱుజజేయవలయునని దలచిన యజ్ఞానునికి, ఆపూజను నాశ్రీపాదములయందుఁ జేయమని శ్రీకృష్ణుడుపదేశింపఁగా, అదేవిధముగా శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములను బూజించి యారాత్రియందునిద్రించుచున్న యజ్ఞానుడు, కృష్ణుని

శ్రీహరిమూర్తిని సమర్పించిన పుష్పమలను స్వస్థమందు రుద్రునిశిరస్సునందుజూచి శ్రీకృష్ణుడే
హరితత్వమని నిశ్చయించెనని.

కిడః రున్దు నిన్దుళన్దు కేల్లలాయ్ కీల్త్తు పు
క్కిడన్దిడుమ్*తన్నుళోకరక్కు ముమ్మిడుమ్*
తడమ్ పెరున్తోళార త్తల్లువుమ్ పారెన్నుమ్
మడన్దెన్దు*మాల్ శెయ్గిన్దు మాలార్ కాణ్బారే.

2

అ॥ కిడన్దు - (శ్రీరాధీయందు) పవ్యళించియు, ఇరున్దు - (పరమపదమందు) వేంచేసియుం
డియు, నిన్దు - (నేట్కూటాద్రయంను)నిలిచియు, అళన్దు - (త్రివిక్రమావతారమునందు) కొలచియు,
కేల్లలాయ్ - ప్రసరాహమై, కీల్త్తు - క్రింద, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఇడన్దిడుమ్ - (భూమిని) విడ
మఱచితిసియు, తన్నుళో - తనలోపల, కరక్కుమ్ - దాచియుంచియు, ఉమ్మిడుమ్ - బయలు
పఱచియు, తడమ్ - విశాలములై, పెరుమ్ - దీర్ఘములైయున్న, తోళో - భుజములు, అర - నిండు
నట్లు, తల్లువుమ్ - కాగలింపుకొనియు, పారెన్నుమ్ - భూమియనెడి, మడన్దెన్దు - సిరాట్ట
వయిమై, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు, శెయ్గిన్దు - చేసిన, మాల్ - వ్యామోహమును, అర్ - ఎవరు,
కాణ్బార్ - తెలిసికొనెదరు.

తా॥ శ్రీవైకుంఠవాసియైన సర్వేశ్వరుడు, ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రములో మునిగి
యడ్చెత్తిలో చంట్టుకొనియున్న నీజగత్తును పరాహిత్యతారంబై త్తి యుద్ధరించి యనేకకథము
లుగా సంక్షిప్తించెనుగాన నీజగత్తును శ్రయఃపతియే యధిపతియని.

కాణ్బారా రెమ్మిళక్ కణ్ణనై యెక్ కాణుమాల్*
ఊజ్ వేళి లెల్లా వులగు మోర్ తున్ ద్రాన్ ద్రాన్ ద్రాన్*

శేణ్బాలవీడో వుయిరో మన్ ద్రెప్పొరుట్టుమ్*

ఎణ్బాలుమ్ శోరాన్ పరన్దుళనా మెజుమ్.

౩

అ॥ ఎమ్మిళన్ - నాస్వామియైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కాణ్బార్ - తెలిసికొనదగివవా
రు, అర్ - ఎవరు? కాణుమాలు - తెలిసికొనేవిధము, ఎన్ - ఎట్టిది? ఊజ్ - ఆహారమును, వేళి
లో - చెప్పినయెడల, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములున్న, ఓర్ తున్ ద్రాన్ - ఒకకబళమునకు,
అన్ ద్రాన్ - చాలదు, శేణ్బాల - శ్రేష్ఠమైన స్వభావముగల వీడు - పరమపదమందును, ఉయిర్
మోక్షముకొందిన జీవాత్మలయందును, మన్ ద్రెప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులయందు
ను, శోరాన్ - విడవనివాడై, ఎణ్బామ్ - అంతట, పరన్దు - వ్యాపించి, ఉళనామ్ - ఉన్న
వాడైయగును.

తా॥ ప్రళయకాలమందీగగత్తు నొక కబళముగా నెత్తి భక్షించినవాడై చేతనాచేతనాత్మ
కలయైన సకలపదార్థములయందు వ్యాపించియున్న శ్రయఃపతియొక్క మహిమ నెవ్వరు
నెఱుంగరని.

౪.

ఊజ్ ఎజ్జముళక్ కణ్ణ నెన్దు మగనై క్కాయ్ ప్పు*

ఇజ్జియాలెక్ నిరణియక్ తూజ్ పుడై ప్పు*

అజ్జప్పొదే యవన్ వీయ త్తోన్ని య*వన్

శిజప్పిరాన్ పెరుమై యారాయుమ్ శీర్ మైత్తె.

౯.

అ॥ కణ్ణక్ - సర్వేశ్వరుడు, ఎజ్జుమ్ - అంతట, ఉళక్ - ఉన్నాడు, ఎన్జ - అనిచెప్పిన, మగనై - కుమారుడైన ప్రహ్లాదుని, కాయ్న్దు - కోపించి, ఇజ్జు - ఇక్కడ, ఇల్లైయెన్జు - లేడనిచెప్పి, తూన్ - స్తంభమున, ఇరణియక్ - హిరణ్యాసురుడు, పుడైప్ప - కొట్టగా, అజ్జు - ఆస్తంభమందు, అప్పొదే - ఆక్షణమునందే, అవన్ - ఆహిరణ్యాసురుడు, వీయ - నశించునటల, త్తోన్నియ - అవతరించిన, ఎక్ శిజప్పిరాన్ - నానరిసింహస్వామియొక్క, పెరుమై - మహిమ, ఆరాయుమ్ - విచారించడగిన, శీర్ మైత్తే - స్వభావముగలదా? ఆల్ - ఆశ్చర్యము,

తా॥ సర్వేశ్వరుడంతట వ్యాపించియున్నాడని ప్రహ్లాదుడు జెప్పగా నామాటకు కోపించిన హిరణ్యాసురుడు తానే నిర్మించి పరిశోధించి పెట్టిన ఈ స్తంభమం దీశ్వరుడుండ లేడని చలించి నా స్తంభమును గొట్టగా నప్పుడే స్తంభమందవతరించి ఆహిరణ్యాసురుని సంహరించిన నశింహస్వామియొక్క మహిమను నొప్పుకొననివారు ఆహిరణ్యాసురుని యవస్థనే జూందునని.

౬.

శీర్ మైకొళ్ వీడు శువర్ క్కనరగీతా*

ఈర్ మైకొళ్ తేవర్ నడువా మల్ శైప్పొరుట్కున్*

వేర్ ముదలాయ్ విత్తాయ్ పురన్దుతనిన్*

కార్ముగిల్ పోల్ వణ్ణ నెక్ కణ్ణనై నాక్ కణ్ణేనే.

౧౦.

అ॥ శీర్మైకొళ్ - మహిమగల, వీడు - మాక్షమునున్న, శువర్ క్కమ్ - స్వర్గమునున్న, నరగమ్ - నరకమునున్న, ఈతా - వీనినియంతముగాఁగలవియు, ఈర్మైకొళ్ - అర్చితగల. దేవర్ - దేవతలను, నడువా - మధ్యమందుఁగలవియునైన, మల్ శైప్పొరుట్కున్ - (అదియఁ దున్న) తక్కినయన్ని పస్తువులకును, వేర్ - సహకారి కారణుడును, ముదలాయ్ - నిమిత్తకారణుడును, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణుడునునై పురన్దు - వ్యాపించి, తని - విలక్షణుడై, నిన్జ - ఉన్నవాడును, కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణక్ - కాన్తిగలవాడునునైన, ఎక్ కణ్ణనై - నాస్వామిని, నాక్ - నేను, కణ్ణే - నేవించితిని.

తా॥ స్వర్గాదిసమస్తపురుషార్థములిచ్చువాడును, దేవాది సమస్తవస్తువులకు నాధారభూతుడును సకలజగత్కారణుడును సర్వవిలక్షణుడును నీలమేఘశ్యాముడును నైన యట్టిక్రియః పతియొక్క నేవను నేననుభవించితిని.

౧౦.

† కణ్ణలజ్జళ్ శెయ్య కరుమేనియమ్మానై *

వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై ప్పొదివళనాడక్*

వణ్ణలై యిత్తోన్నతమి త్తూయిరత్తిప్పత్తుమ్ వల్వార్*

విణ్ణలై యిల్ వీళ్ శీరున్దాళ్వ రెమ్మావీడే.

౧౧.

అ॥ శెయ్య - నుండరంబులైన, కణ్ తలజ్జి - వికాలములైన సేత్రములనున్న, కరు-
లమైన, సేరి-శివ్యవిగ్రహములనున్నగల, అమ్మనై-స్వామిని, శబ్దముమొదల, అలమ్మమ్-సంచ
కుంచుచున్న, శోలై - లోపులుగల, వట్టుదివళనాడక - వట్టుదివళనాడనెడి దేశమందువేంచేసి
యున్న సమ్మాత్వార్లు - పుణ్ తలైయిల్ - శ్రేష్ఠమైనగానమందు, (ఉంచి) శొన్న - సాయించిన,
శివిత్త - దావిడభాషమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురము
లను, పల్లార్ - అధ్యసించువారు, విణ్ తలైయిల్ - మేలైనమోక్షముందు, వీల్ ధీరున్దు - విలక్ష
ణులైయుండి, ఎ - సర్వప్రకారముచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదమునూ, అశ్వర్ -
అనుభవించుదురు.

తా॥ నుండరంగ్రహుండైన సర్వేశ్వరుని విషయమై ననుస్తవిభవములుగల దేశమందలివేంచేసి
యున్న సమ్మాత్వార్లుసాయించిన ద్రావిడభాషాయాచుంబులైన నీపదిపాశురముల ననుసంధించు
వారు శివసాధనమును వదలి మోక్షమునొంది బ్రహ్మానందము ననుభవించుదురని.

౧౧.

ఆ త్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—॥—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తనకు మోక్షమివ్వవలయునని శిలం
చిన తలుంపునుజూచి, ఓస్వామి! “నాకు” అని నీవు మోక్షము నిచ్చినయెడల యదనాకు మను
కారమును గలుగజేయును. అది నాకుపాదేయముగాదు. నేనెచ్చటనున్నను నీకు పరతన్త్రుడైనై
యొందుడవలెను. అట్లు నన్ననుగ్రహింపుమని తనప్రాప్యమును నీష్క సేంచుచున్నారు.

శ్లో॥ ఎమ్మావీట్టు త్రిముమ్ శెప్పమ్*ని

శెమ్మాపాదపట్టు త్తలై శేర్ తొలై*

కైమ్మాతున్నమ్ కడిదపిరానే*

అమ్మావడియే వేణ్ణువదీదే

౧౨.

అ॥ ఎ - సర్వప్రకారముచే, మా - ఉత్కృష్టమైన, వీడు - మోక్షముయొక్క, తిరుము-
ప్రకారమునున్న, శెప్పమ్ - చెప్పుము, ని - నీయొక్క, శెమ్ - ఎట్లైన, మా - శ్రేష్ఠమైన,
పాదపట్టు - తామరపువ్వుమునంటిక్రిపాదములను, తలై - (నా) శిరిస్సుమీద, ఒలై - శీఘ్రము
గా, శేర్ తు - చేర్చుము, కైమ్మాగళేన్ద్రాత్వార్లులయొక్క, తున్నమ్ - దుఃఖమును, కడిన్ద్ర-పా
గొట్టిన, పిరాణ - ఉపకారకుండైన, అమ్మా - ఓస్వామి! అడియే - దాసుడనైన నేను, వేణ్ణు
వదు - కోరినది, ఈదే - ఇదియే.

తా॥ గళేన్ద్రాత్వార్లను రక్షించిన ఓక్రియఃపతీ! అతిసందరింబులైన నీక్రిపాదములను
నాశిరస్సునందుంచవలయునని గోరితప్ప అట్టియొక్కొప్పమైన పరమపదమందుగూడ నా
శిచ్చలేదని.

౧౩.

ఈదే యానునైన్ కొళ్ళవెళ్ళానమ్*ఎ

మైలోయ్ళోది మణివణ్ణ వెన్దాయ్*

ఎయ్దానిన్మల్ యానెయ్ద*హాన

కై తా కాలక్కల్పు శెయ్యేలే.

౨.

అ॥ ఎ - నాకుఁజేమనుగఁగించిన, మై - కాటుక, లోయ - చేరియున్నట్లున్న, లోది - కాన్తిగల, మణి - మాణిక్యమువంటి, వణ్ణ - సౌందర్యముగల, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! ఉన్నె - నిన్ను, యా - నేను, ఎళ్ళానమ్ - సర్వకాలమందును, కొళ్ళదు - ప్రార్థించుచున్నది, ఈదే - ఇదియే (ఎనియనగా) ఎయ్దా - పొందుటకశక్యంబైన, నిక్ - నీయొక్క, కల్పుల్ - తిరువడికళ్ళను, యా - నేను, ఎయ్ద - పొందునట్లుఁజేయుము. హానకై - జ్ఞానమనెడిహస్తమును, తా - ఇప్పుడు, కాలక్కల్పు - కాలవిలంబము, శెయ్యేల్ - చేయకుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! నేనునీశ్రిపాదంబులను శీఘ్రముగాఁజేయనట్లు నాకు భక్తినిఁ గలుగఁ జేయవలయును. ఇదితప్ప నాకేకోరిక యున్న లేదు. ఇందుకు విలంబము జేయవలదని.

౩.

శెయ్యేలేటివినై యెన్దురుళ్ శెయ్యుమ్*ఎ

కై యార్ శక్కర క్కణ్ణపిరానే*

ఐయార్ కణ్ణమడక్కిలుమ్ నిన్మల్

ఎయ్యాదే త్తి*అరుళ్ శెయ్యెనక్కే.

౩.

అ॥ టివినై - పాపములను, శెయ్యేల్ - చేయకుము, ఎన్దు - అనిసంకల్పించి, ఎ - నాయందు, అరుళ్ - కృపను, శెయ్యుమ్ - చెయువాడును, కై - శ్రీహస్తమునంను, ఆర్ - అను రియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, కణ్ణ - కృష్ణఁడైయవతరించినవాఁడునైన, పిరానే - ఓఉపకారకుఁడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, ఐ - శ్లేష్మము, కణ్ణమ్ - కంఠమును, అడైక్కిలుమ్ - అణచినను, నిక్ - నీయొక్క, కల్పుల్ - తిరువడికళ్ళను, ఎయ్యాదు - శ్రమలేక, ఏత్త - స్తుతించునట్లు, ఎనక్కే - నాకొకనికే, అరుళ్ శెయ్యే - కృపఁజేయుము.

తా॥ చక్రధరుఁడవైన ఓశ్రియఃపతి! నాయందుఁగృపజేసి నీదివ్యసౌందర్యమును నాకుఁ గనుపఱచి యందులోనన్న మన్నినిగాఁజేసికొని నాసంపాదచ్చను బోగొట్టిననీవు నాప్రాణావసానకాలమందుఁగూడ నిన్ను స్తుతించునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని.

౩.

ఎనక్కేయాల్పు యొక్కాలత్తుమెన్దు*ఎ

మనక్కేవచ్చిడై వీడిని మన్ని*

తనక్కేయాగ వెన్దై కొళ్ళమిదే*

ఎనక్కేకణ్ణనై యాకొళ్ళశిఱప్పే.

౪.

అ॥ ఎక్కాలత్తుమ్ - సర్వకాలము యందును, ఎనక్కే - నాకే, అళ్ళ - కైజ్ఞుర్యమును, శెయ్యే - చేయుము, ఎన్దు - అనిసంకల్పించి, ఎ - నాయొక్క, మనక్కే - మనస్సులోనే, వచ్చి - వచ్చి, ఇడైవీడిని - నడుమ నడఁచాయక, మన్ని - అమరియుండి, తనక్కే - తనకే, ఆగ - శేషభూతుం

తారాదాయ్*ఉన్నెయెన్నుత్తెప్పి లెప్పుమ్

ఆరాదాయ్*ఎనక్కెన్ను మెక్కాలే.

౨.

అ॥ ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్నుల్ - నామనస్సనందు, ఎప్పుమ్ - ఎల్లప్పుడను, నైక్కిల్ - ఉంచినయెడల, ఎనక్క - నాకు, ఆరాదాయ్ - చాలుననిదృష్టిని గలుగఁజేయనివాడై, ఎప్పుమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎక్కాలే - ఎల్లప్పుడను, ఉన్ - నీయొక్క, తిరు - నుందరమైన, ముల్ - పుష్పమువంటి, పాదమ్ - తిరునడికళ్ళయొక్క, కీర్త్తి - అడుగును, పేరాదే - విడువకుండ, యాన్ - నేను, వన్దు - వచ్చి, అడైయుమ్బడి - ఆశ్రయించునటుల, తారాదాయ్ - ఆవకాశమివ్వనివాఁడా! నారాయ్ - వేంచేయుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నీభోగ్యతను నాకుఁగనుపఱచి ఇదివఱకు నన్ననుభవింపఁ జేయకుండెడినీవు సర్వకాలములయందును నీశ్రీపాదములను వదలక నేనాశ్రయించియుండునటుల నా నుందరవేంచేసి నేవసాయించుమామని.

౩.

ఎక్కాలత్తె నైయా యెన్నుల్ మన్నిల్*మన్

నైక్కాలత్తిలుమ్ యాదొన్టుమ్ వేణ్ణే*

మిక్కార్వేద విమల ర్విజ్ఞుజ్ఞుమ్*ఎన్

అక్కారక్కనియే యున్నె యానే.

౪.

అ॥ మిక్కార్ - ఉత్కృష్టుడై, వేదమ్ - వేదమందుఁ బ్రతిపాదించఁబడిన, విమల్ - పరిశుద్ధుడైన నిత్యసూరులచే, విజ్ఞుజ్ఞుమ్ - అనుభవింపఁబడినవాడవై, ఎన్ - నాకు, అక్కారమ్ - శర్మరవంటివాడవై, కనియే - ఫలమువంటివాడవైన ఓశ్రియఃపతీ! ఎక్కాలత్తు - సర్వకాలములయందును, ఎన్నెయాయ్ - నాకుస్వామియై, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందును, మన్నిల్ - నిత్యవాసముజేసినయెడల, ఎక్కాలత్తిలుమ్ - ఏకాలమందును, మన్న్దు - ఇదిఁదప్ప, యాదొన్టుమ్ - ఏవస్తువునుగూడ, ఉన్నె - నిన్ను, నాన్ - నేను, వేణ్ణే - కోఱను.

తా॥ సర్వకాలములయందును నాకుస్వామియైన ఓశ్రియఃపతీ! నిత్యసూరిభోగ్యుండవైన నీవెల్లప్పుడను నామనస్సనందమరికతో వేంచేసియున్నయెడల నింతకంటె నేను గోఱఁదగిన ప్రయోజనములేమిలేవని.

౫

యానే యెన్నె యతీయగిలాదే*

యానేయెన్దనదే యెన్దిరున్దే*

యానేనీ యెన్నుడైవైయుమ్ నీయే*

వానేయేత్తు మెమ్వానవరేతే.

౬.

అ॥ వానే - పరమపదవాసులందరిచే, ఏత్తుమ్ - సోత్రముజేయఁబడిన, ఎమ్వానవర్ - మననిత్యసూరులకు, ఏతే - స్వామియైన ఓశ్రియఃపతీ! యానే - నేను, ఎన్నె - నన్ను, అతీయగిలాదే - తెలిసికొనక, యానే - నేనుస్వతంత్రుడను, ఎన్దనదే - ఇవినావస్తువులు, ఎన్దు - అనిదలఁచి, ఇరున్దే - (అహంకారమమకారములుఁగలవాడవై) ఉంటిని. యానే - నేను, నీ-నీకఁబరతంత్రుడను, యెన్నుడై వైయుమ్ - నావస్తువులును, నీయే - నీవే.

తా॥ నిత్యమూరితేవ్యుడైన ఓక్రియఃపతి! నీకేవళూతుడైన నేను నాస్వరూపము
నింకాకాము దెలిసికొనక అహంకారముకారములతో నశించిబోతిని.

ఏతేలేమ్ వె న్నేర్కొలిలజ్జెయ్*

నీతేయేద నెదుఱుడర్చోడి*

తేతేలన్నె యుగపొన్నడి చేర్పొల్లె

చేతేపోగ వెళ్ళానుమ్ విడలే.

౧౦.

ఆ॥ ఏఱు - పుష్పములు, ఏఱుమ్ - ఏడింటిని, వెఱ్ఱు - జయించి, ఏర్కొళ్ - సొన్దర్శ-
ముగల, ఇలజ్జెయ్ - లంకాపురిని, నీతేయేత, భస్మముగాజేసిన, నెదుమ్కుడర్ - మిక్కిలి దేజ-
స్సుగల, శోడి - ఉజ్జ్వలమైన దివ్య విగ్రహముగల ఓస్వామీ! ఎన్నె - నన్ను, తేతేల్ -
నన్నురక్షించుగొనటకు నేను సమర్థుడనని దలచక, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్నడి - నుండు-
రములైన తిరువడికళ్ళయందు, ఒల్లె - శిశువులుగా, కేర్తు - చేర్చుకొని, చేతేపోగ - చేరు-
విషయములను దలచిబోవునట్లు, ఎళ్ళానుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విడల్ - విడువకుము.

తా॥ రామకృష్ణాద్యవతారంబు లెత్తి దుష్టులను సంహరించిన ఓక్రియఃపతి! నేనిచ్చిన,
జ్ఞానముచే నీడుజ్జీవిండునని దలచి నన్ను విడువక నాకు సంసారేచ్ఛను బోగొట్టి నీ క్రిపాద-
ములయందు జేర్చుకొని నీకు నిత్యకైజ్జర్యము జేయునట్లుల నన్ను సుగ్రహింపుమాయని.

౧౦.

విడలిల్ శక్కర త్తణ్ణలై మేవల్*

విడలిల్ వాన్ కురుగూర్ చ్చుడగోపకొళి*

కెడలిలాయరత్తు ల్ళివై పత్తుమ్*

కెడలిల్ వీడుశెయ్యుమ్ కిళర్ వార్ క్కే.

౧౧

ఆ॥ విడలిల్ - (ఆక్రితులను) విడువని, శక్కరత్తు - మందర్శనముగల అణ్ణలై - స్వామిని,
మేవల్ - ఆశ్రయించి, విడలిల్ - విడవకుండుండేడి, ఒల్ - మందరమైన, కురుగూర్ - కురుకా-
పురికిస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాయించిన, కెడలిల్ - (తననను-
సంధించివారికి) కీడురాకుండరక్షించేడి, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పర్తుమ్ - ఈపది-
పాశురములు, కిళర్వార్కు - ఆదరముతోననుసంధించువారికి, కెడలిల్ - దోషములేని, వీడు -
మోక్షమును, శెయ్యుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ చక్రభద్రుడైన శ్రీయఃపతిని దృఢముగానాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లు, సాయించిన,
నకలపాపవారమైన యీతిరువాయ్మొళిననుసంధించువారు నిర్దుష్టమైనమోక్షమును జెందుదురని.

అఱ్ఱవార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౧౦-వ తిరువాయ్మొళి.

పాతాళిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, అఱ్ఱవార్లు, ఈశ్వరీరావసానము వఱకు గూడ
మహింపకనిప్పుడే కైజ్జర్యము జేయవలయుననెడి తనగోటికను నెరవేర్చుటకై సర్వేశ్వరుడను

వచ్చి తిరుమాలిరుళ్ళోలైయనెడి దివ్యదేశముందు శేంచేయుండగా నచ్చట నాశ్రయఁపతిన్ని యాపర్వతమునున్న సుభవించుచున్నార.

శీశరొలియళమై కెడువడకామున్నమ్*

నళరొలిమాయోన్ వరుయికోయిల్*

నళరిళమొళ్ళోల్ శూ మాళిరుళ్ళోలై *

తిళచ్చిలరాగిల్ శార్వదుశదిశే.

౧.

అ॥ శీశర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శీశ - తేజస్సుకఁగారింజమైన, శీశమై - పడుచుడనమా, కెడువడకామున్నమ్ - చెడిపోవుటకుమునుపు, నళర్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిళి - తాన్తిగల, మాయోన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, మరువయ - అమరజీవించేయున్న, కోయిల్ - దివ్యస్థానంబై, నళర్ - పెరుగుచున్న, ఇళమ్ - లేతదైన, శాశ్రిల్ - తోటలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, మాళిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి దివ్యదేశమును, తళర్దు - ఆయానము, ఇలరాగి - శేనివారై, శార్వదు - ఆశ్రయించుట, శదిర్ - పురుషులము.

తా॥ ఓళి క్షలారా! విశరీరము దృఢముగానున్నప్పుడే, నమస్తకల్యాణగుణాః రుండైన శ్రియఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుళ్ళోలైయనెడి పర్వతము నాశ్రయించుడియని

శదిరిళమడవార్ తాశ్చిచ్చియై మదియాదు*

అదిర్ కరల్ శజ్జ త్తమ్ గో తమ్ కోయిల్*

మదితవళ్ళు కుడుమి మాళిరుళ్ళోలై

పదియదువేత్తి యెల్ల వదు పయాశే.

౨.

అ॥ శదిర్ - సుందరుడైన, ఇళమడవార్ - యాననముగలస్త్రీలు, తాశ్చిచ్చియై - (వియందుజేసెడి) ప్రావణ్యమును, మదియాదుతలచక, అదిర్ - శల్లించుచున్న, కరల్ - కంఠముగల, శజ్జత్తు - శ్రీపాశ్చాజన్యముగల, త్తమ్ గో - త్తమ్ గరనెడి తిరునామముగల శ్రియఃపతికి, త్తమ్ కోయిల్ - ఆసాధారణమైన వాసస్థానమై, మది - చక్రఁడు, తవళ్ళ - వోఁగాఁడును పోవుచున్న, కుడుమి - కిళిరముగల, మాళిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలైయనెడి, అదు-ఆ, పది - దివ్యదేశమును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఎల్లువడే - ఉజ్జీవించుటయే, పయాశే - ప్రయోజనము.

తా॥ స్త్రీలయొక్క సౌందర్యములనున్న చేష్టితములనున్నజూచి మోహింపక, అత్యున్నతమై త్తమ్ గరుకు వాసస్థానంబైయున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలయనెడి దివ్యదేశమును మనోవాక్కాయములచే నాశ్రయించి యుజ్జీవించుము. ఇదియేమనకు పరమ ప్రయోజనమని.

౩.

పయనల్ల శెయ్దు పయనిలై నెళ్ళో*

పుయల్ మత్తై వణ్ణర్ పురిన్దుతై కోయిల్*

మయల్ మిగు పోల్ శూన్ మాళిరుళ్ళోలై *

అయన్మలై యడై న దదుకరుమునే.

౩.

అ॥ నెళ్ళో - ఓమనసా! పయనల్ల - ప్రయోజనములేని వ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, పయనిలై - ప్రయోజనములేదు. పుయల్ - వర్షించుచున్న, మత్తై - మేఘమువంటి, వణ్ణర్ -

కాన్తిగల శ్రియఃపతి, పుట్టు - ఆశపడి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - కోవి
లయై - మిగు-మిక్కిలి, మయల్ - (చీకటిచే) మోహమును గలుగఁజేయుచున్న, పొట్టిల్-లోట
లచే, కూట్ - వ్యాప్తమైన, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలయొక్క, అయల్-పక్కనున్న,
మలై - పర్వతమయొక్క, అడైవదువే - ఆశ్రయఁగఁపే, కరుమన్ - చేయఁదగినది,

తా. శ్రీమహా! సాగములేని యర్థకామాదులనుబిడిచి, నీలమేఘశ్యాముడైన ఆత్మగఁగ నెడి
కెరిమాళ్ళపవాసస్థానమై సమృద్ధములైన తోటలుగల తిరుమాలిరుజ్జోలయొక్క సమీపముందున్న
పర్వతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన వ్యాపారమని తలంపునాయని. 3.

కరుమన్ పాశమ్ కట్టిత్తు ప్పయ్యవే*

పెరుమలై యెడుత్తాక్ పీఠుత్తై కోయిల్*

నరుమత్తైతనన్దు. మూలిరుజ్జోలై *

తిరుమలై యదువే యడై వరు తిఱమే.

౪.

ఆ. పన్ - ప్రారములైన, కరుమన్ - కర్మములనెడి, పాశమ్ - బంధమును, కట్టిత్తు -
పోగొట్టి, ఉత్తిత్తు - (కైజ్కర్వార్థమై) సంఘరించి, ఉయ్యవే - ఉజ్జీవిండుటకయ్యే, పెరు -
గొప్ప, మలై - గోపర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తాక్ - ఎత్తిన శ్రీకృష్ణుఁడు, పీఠు - తనమహిమ,
ఉత్తై - ప్రకాశించునట్లుల వాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, వరు - వచ్చుచున్న,
మలై - మేఘములు, కపిత్తుమ్ - వోగఁగఁడుచున్న, మాలి - పెరిగినదియు, ఇరుమ్ - వ్యా
పించియున్నదియునైన, కోలై - తోటలుగల, తిరుమలై యదువే - ఆతిరుమాలిరుజ్జోలయ నెడి
పర్వతమున, అడైవదువే - ఆశ్రయించుటయే, తిఱమే - చేయఁదగినకారము.

తా. మనము సంపాదబంధమును విడిచి తన నాశ్రయించి కైజ్కర్వము జేయుటకొఱ
కయ్యేపరమదయాళువైన శ్రియఃపతి వచ్చి వేంచేసియున్న అత్యున్నతమైన తిరుమాలిరుజ్జోల
యనెడి పర్వతము నాశ్రయించుటయే చేతములఁ జేయఁదగినకృత్యమని. ౪.

తిఱముడై వలత్తాల్ తీవినై పెరుక్కాదు*

అఱముయలాట్టి ప్పడై యవన్ కోయిల్*

మఱుపిల్ వోళ్ళునై శూన్ మాలిరుజ్జోలై *

పుఱమలై శార పోవదు కిఱియే.

౫.

ఆ. తిఱముడై - సమామాముగల, (మిక్కిలి) వలత్తాల్ - బలముచే, తీ - ప్రారమైన,
వినై - పాపములను, పెరుక్కాదు, వర్తింపక, అఱమ్ - (ఆశ్రితరక్షణమునెడి) ధర్మమందు, ముయ
ల్ - ప్రయత్నముజేయుచున్న, అట్టి - చక్రమును, పడైయవన్ - ఆయుధముగాఁగల సర్వే
శ్వరునికి, కోయిల్ - వాసస్థానమై, మఱు - (బుఱద మొదలగు) వోషములు, ఇల్ - లేని,
వో-నుండఁమైన, శునై-జలులు, కూట్-వ్యాపించియున్న, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోల
యొక్క, పుఱమలై - లైటపర్వతమును, శార - పొందఁటకు, పోవదు - పోవుట, కిఱి - మంచి
యపాయము.

తా॥ సంసారమందాశగలవారై మీసామధ్యముచే పాపములనుజేయక, ఆశ్రితరక్షకులైన, సుదర్శనాశ్వురుల నాయుధముగాగల శ్రియఃపతికి వాసస్థానమై రమణీయములైనకొండచరియలతో నిండియున్న తిరుమాలిరుజ్జోలపర్వతముతో సంబంధించిన పర్యతము నాశ్రయించుటయే మనకు స్వరూపానురూపమైన యుపాయమని,

౧.

కిటియెననినై మిక్ కిట్టమై శెయ్యాదే*

ఉటియమర్ వెణ్ణె యుణ్ణవక్ కోయిల్*

మటియొడు పిణ్ణె శేర్ మాలిరుజ్జోలై *

నెటిగడివదువే నినై వదు నలమే.

౭.

అ॥ కిట్టమై - (తుచ్చములైన) విషయములయం దాసక్తిని, శెయ్యాదే - చేయక, ఉటి - ఉట్టియందు, అమర్ - ఉంచీయున్న, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్ణవక్ - ఆరగించిన కృష్ణానికి, కోయిల్ - స్థానమై, పిణ్ణె - జింకలు, మటియొడు - తనపిల్లలతోగూడ, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలయొక్క, నెటి - మార్గము, వదు - (మనస్సులలో) నిలుచునట్లు, అదువే - ఆమార్గమునే, నినై వదు - తలచుట, నలమ్ - పురుషార్థము; (దీనిని) కిటి - మంచియుపాయము, ఎన - అని, నినైమిన్ - తలంచుడి,

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు తుచ్చమైన సంసారమందాశనువదలి, నవనీతచోరుడైన శ్రీకృష్ణుడు వాసముజేయుచున్న తిరుమాలిరుజ్జోలకు పొయ్యెడిమార్గము నెల్లప్పుడును తలచుటయే మనస్వరూపమునకుఁ దగిన యుపాయమని దలంచుచుండుడియని.

౬.

నలమెన నినై మిక్ నరగమ్మనాదే*

నిలమునమిడన్దా న్నిడుతై కోయిల్*

మలముఱుమదిశేర్ మాలిరుజ్జోలై *

వలముఱైయెయ్ది మరువుదల్ పలమే

౭.

అ॥ నరగు - సంసారమనెడి నరకమందు, అమ్మనాదే - మగ్నులైయుండక, నిలమ్ - భూమిని, మునమ్ - మునుపు, ఇడన్దా - (వరాహావతారమందు అండభిత్తినుండి) వేరుపఱచి యొత్తిన సర్వేశ్వరుడు, నీడుతై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - స్థానమై, మలముఱు - కళంకములేని, మది - చంద్రుడు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలును, వలమ్ - యోగ్యమైన, (తనస్వరూపానురూపమైన), ముఱై - ప్రకారముచే, ఎయ్ది - పొంది, మరువుదల్ - నిత్యవాసముజేయుటయే, పలమ్ - (శ్రేష్ఠము; (ఈవిషయమును) నలమే - పరమప్రయోజనమని, నినైమిక్ - తలచుడు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు నరకప్రాయమైన సంసారమునువదలి, వరాహావతారంబైతి భూమినుద్ధరించిన సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేసెడి, చంద్రమణిలమునఱుకుఁ బెరిగియున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయందు మిక్కిలి యాదరముతో వాసముజేయుటయే యుత్కృష్టమైన పురుషార్థమని తలంచుచుండుడియని.

౭.

వలమ్ శెయ్దువై గల్ వలమ్ కట్టియాదే*

వలమ్ శెయ్యు మాయమాయవక్ కోయిల్*

వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుళ్ళోలై*

వలమ్ శెయ్దునాళుమ్ మరువుదల్ వల్లక్కే.

౮.

అ॥ వలమ్ - సావర్ణమును, శెయ్దు - సంపాదించి, వైగల్ - ఎల్లప్పుడను, వలమ్ - ఆ బలమును, కట్టియాదే - సంసారమందు బోగొట్టక, వలమ్ శెయ్యుమ్ - (ఆపర్వతమందు) ప్రదక్షిణముగా సత్సరించుచున్న, మాయక్ - ఆశ్చర్యభూతుండైన, ఆయవక్ - గోపాలుడైన శ్రీయఃపతికి, కోయిల్ - స్థానమును, వానోర్ - నిత్యనూరులు, వలమ్ శెయ్యుమ్ - ప్రదక్షిణముజేయుచున్నదియైన, మాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, వలమ్ శెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, మరువుదల్ - పొందియుండుటయే, వల్లక్క - న్యాయము.

తా॥ ఓచేతనలారా! భగవత్కైర్పర్యమజేయుటకుడగిన శరీరమునైత్తి యాశరీరమును సంసారమందుబాడుజేయక, నిత్యనూరులతోగూడ సర్వేశ్వరుడు సత్సరించుచున్న తిరుమాలిరుళ్ళోలను బ్రదక్షిణము జేయుచుండుటయే మనకు యోగ్యమని దలంచియుండుడియని,

౯.

వల్లక్కేననినై మిక్ వల్వినై మూళ్ గాదు*

అల్లక్కొడియట్టా సమర్ పెరుళ్ళోయిల్*

మల్లక్కల్లిన్ శీనమ్ శేర్ మాలిరుళ్ళోలై*

తోల్లక్కరుదువదే తుణివదుళూదే.

౧౦.

అ॥ వల్ - క్రూరములైన, వినై - పాపములయందు, మూళ్ గాదు - మునుగియుండక, అల్లమ్ - పిశాచియైన, కొడి - పూతనయనెడుస్త్రీని, అట్టాన్ - సంహరించినశ్రీకృష్ణుడు, అమర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పెరుమ్ కోయిల్ - గొప్పస్థానమై, మల్లమ్ - బాల్యావస్థయందున్న, కల్లిణు - ఏనుగులయొక్క, ఇనమ్ - గుంపులు, శేర్ - చేరియున్న, మాలిరుళ్ళోలై - తిరుమాలిరుళ్ళోలను, తొమ్మ - ఆశ్రయింపవలయునని, కరుదువదు - తలంచుటకు, తుణివదే - నిశ్చయించుటయే, శూరు - (సంసారమును) జయించుటకుహేతువు, (ఇదియే) వల్లక్క - న్యాయము; ఎన - అని, వినై మిక్ - తలంచుడి.

తా॥ ఓచేతనలారా! మీదుఃఖములను బోగొట్టుకోవలయునని మీరుదలంచినయెడల, ఇక మీఁదల బాపముజేయక, ఏనుగులు గుంపులుగుంపులుగా సత్సరించుచున్న శ్రీయఃపతియొక్క వాసస్థానమైనతిరుమాలిరుళ్ళోలనాశ్రయించుటకాశబడుటయేమంచియుపాయమని తెలిసికొనుడని.

శూదెచ్చకళపుమ్ శూదుమ్ శెయ్యుదే*

వేదమున్విరిక్తాన్ విరుమ్బియకోయిల్*

మాదుఱుమయిల్ శేర్ మాలిరుళ్ళోలై*

పోదవిమ్మలై యే పుగువదుళూదే.

౧౧.

అ॥ కూడెన్దు - ధనసంపాదనకిదియేయపాయమనిదలంచి, కళ్ళవుమ్ - దొంగతనమునున్ను, కూదుమ్ - జూదమునున్ను, కెయ్యోదే - చేయక, వేదమ్ - వేదమును, మున్ - మునుపు, విరిత్తాక్ - ప్రకాశింపజేసినశ్రియఃపతి, విరుప్పియ - ఆశబడిన, కోయిల్ - స్థానమై, మాదు - తనవాడపక్షితో, ఉలు - చేరియున్న, మయిల్ - మయూరములు, కేర్ - సజ్జరించుచున్న, మాల్ - పెరిగియు, ఇరుమ్ - నాలుగుపక్కలయందునువ్యాపించియునున్న, కోలై - తోటలనున్న, అవిర్త్త - వికసించియున్న, పోదు - పుష్పములనున్నగల, మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడిపర్వతమునే, పుగువదు - ప్రవేశించుట, పొరుళ్ - పురుషార్థము.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీరు తుచ్చమైన ద్రవ్యముకొఱకై పాపమునుజేయక దానియందు నిరాశజేసి, అనేకవిధంబులైన పక్ష్యములతోనిండి ప్రకాశించుచున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి దివ్యదేశమునందు నివసించుటయే పురుషార్థమనినిశ్చయించుడియని. ౧౦.

పొరుళ్ళెనివులగమ్ పడె తవ్కపుగల్గ్ మేల్*

మరుళిల్ వణ్ మరుగూర్ వణ్ శడగోపక్*

తెరుళ్ కొళ్ళచ్చొన్న వోరాయ్ త్తుళిప్పత్తు*

అరుళ్ళుడై యవ్ తా శ్శణై నిక్కుముడి తే.

౧౧

అ॥ పొరుళ్ - (సంసారులనువశపఱచుకోవడమనెడి) ప్రయోజనము, (కలుగును). ఎన్దు - అనిదలంచి, ఇవులగమ్ - ఈలోకమును, పడెత్తవక్ - సృజించిన సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగల్గ్ మేల్ - కీర్తివిషయమై, మరుళ్ - అజ్ఞానము, ఇల్ - లేనివారై, వణ్ - సుందరమైన, మరుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, తెరుళ్ - తత్త్వజ్ఞానము, కొళ్ళ - (చేతనులకు) కలుగునటుల, శొన్న - సాయించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ముడిత్తు - సంసారమునుబోగొట్టి, అరుళ్ళుడైయవక్ - దయావంతుడైనశ్రియఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, అణైవిక్కుమ్ - చేర్చును.

తా॥ సంసారులకు హస్తపాదాద్యవయవములనిచ్చి వానిచే వారుజేసెడికైబ్రహ్మమును దానజీకరించి వారికిమోక్షమివ్వవలయునని దలంపుతో నిజగత్తును సృజించినశ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధింపువారు సంసారమును గడచిశ్రియఃపతియొక్కశ్రీపాదముల జేరుదురని. ౧౧.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

౨. వ, పది సంపూర్ణము.

— ❦ —

ఇదిగఱకు తిరువాయ్ మొక్కు లిరువదింటికి పాశురములు ౨౨౨

3- వ, పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, తిరుమలిరుణ్ణోల యనెడి తిరుమలయందు వేంచేసియున్న సుందరబాహువుయొక్క సర్వావయవసౌందర్యముల ననుభవించుచున్నారు.

❧ ముడిచొచ్చిదియా యునదుముగచొచ్చి మలర్ న్దదువో*

అడిచొచ్చిది నీనిన్ద తామరై యా యలర్ న్దదువో*

పడిచొచ్చిది యాడై యొడుమ్ పల్ కలనాయ్*నికొప్పై మొప్పన్

కడిచొచ్చిది కలన్దదువో తిరుమాల్ కట్టురై యే.

౧.

అ॥ ఉనదు - సీయొక్క, ముగమ్ - ముఖమయొక్క, శోది-కాన్తి, ముడిచొచ్చిదియాయ్ - కిరీటకాన్తిరూపముగా, మలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; అడి - శ్రీపాదములయొక్క, శోది - కాన్తి, నీనిన్ద - నీవు వేంచేసియున్న, తామరై యాయ్ - పితృపద్మమై, అలర్ న్దదువో - వ్యాపించినదా; పై - సుందరియై, పాక - స్పృహణీయమైయున్న, నిన్ - సీయొక్క, కడి-నడుమయొక్క, శోది - కాన్తి, పడి - స్వభావసిద్ధమైన, శోది - తెజస్సుగల, అడైయొడుమ్-పీతామ్బరముతోఁ గూడ, పల్ - అనేకవిధములైన, కలనాయ్ - అభరణములై, కలన్దదువో - వ్యాపించినదా; తిరు మాల్ - ఓశ్రియఃపతి! కట్టురై - చేప్పుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! సీమఃఖలేజన్ము ముఖమందెఁగఁగి పైకిలేచి చాలుకొట్టుచున్న కిరీటరూపమయినట్టును, నీశ్రీపాదముయొక్కకాన్తి నీవువేంచేసియున్న పితృపద్మరూపమయినట్టును, నీతిరుమేనియొక్కకాన్తి నీవుధరించిన భూషణపీతామ్బరరూపములయినట్టును ప్రకాశించుచున్నవిగాన నీసౌందర్యమత్యాశ్చర్యకరమని.

౧.

కట్టురైక్కిల్ తామరై నికకణ్ పాదమ్ కై యొవ్వా*

శుట్టురై త్త నకపా న్నున్ తిరుయేనియొళి యొవ్వాదు*

ఒట్టురై త్తివ్వలగునై పుగిల్వెల్లామ్పెరుమ్బాలుమ్*

పట్టురై యాయ్ పుట్టెన్తే కాట్టుమాల్ పరజ్జోది.

౨

అ॥ కట్టురైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, తామరై - పద్మము, నిక-సీయొక్క, కణ్ - నేత్రములతోను, పాదమ్ - శ్రీపాదములతోను, కై - శ్రీహస్తములతోను, ఒవ్వా - సమానముగాదు. శుట్టు - పుటమువేయబడి, ఉరైత్త - ఒరికిన, నకపాక - మంచిబంగారము, ఉక్ తిరుమేని - నీదివ్యవిగ్రహమయొక్క, ఒళి - కాన్తితో, ఒవ్వాదు - సమానముగాదు. ఇవ్వలగు - ఈలోకము, ఒట్టు - ఉపమానముగా, ఉరైత్తు - చెప్పి, ఉన్నె-నిన్ను, పుగిల్వెల్లామ్-తమజేయుట, ఎల్లామ్ - అన్నియు, పెరుమ్బాలుమ్ - మిక్కిలి, పట్టురై యాయ్ - తోచినట్లుఁ జెప్పునట్టిరై, పుట్టెన్తే - దోషమునే, కాట్టుమ్ - చూపును,

తా॥ ఓసావ్విమా! లోకమునందత్తుత్కృష్టములైన పద్మము, బంగారము మొదలగన్నివస్తువులును పీయత్తినుండరంబులైన దివ్యావయవములకుపమానములుఁగావు, ఆవస్తువులను నీకుపమానముగాఁ

జెప్పి లోకులు జేసెడిస్తోత్రమంతయు వారివారికి దోచినట్లు జెప్పటయేగాక యథార్థముగాదు అదియునుగాక, ఆయావస్తువులను నీయతినుందరమైన విగ్రహమున కుపమానముగాజెప్పట. సీతిరుమేనును నిందజేయునట్లుగుచున్నదని.

౨.

పరజ్ఞోదిసీ పరమాయ్ నిన్నిగత్తన్దుసిక్ *మల్ త్తూర్

పరజ్ఞోది యిన్దైయిల్ పడియోవి నిగత్తగిన్దు *

పరజ్ఞోదిగిన్నుళ్ళే పడరులగమ్ పడై త్త *ఎమ్

పరజ్ఞోదిగోవిన్దా పణ్బురైక్క మాట్టేనే.

3.

అ॥ పరమాయ్ - పరాత్పరుడైన, సీ - నీవే, పరజ్ఞోది - నిరతిశయతేజోరూపుడవు, నిన్నిగత్తన్దుసిక్ - నిన్నుదప్ప, మల్ త్తూర్ , వేరైన, ఓర్ పరజ్ఞోది - ఒక శ్రేష్ఠమైనతెజస్సు, ఇన్దైయిల్ - లేకపోవుటచే, పడియోవి - ఉపమానములేకనే, నిగత్తగిన్దు - ఉన్న, పరజ్ఞోది - పరజ్ఞోదీతిశ్శబ్దవాప్యడా! నిన్నుళ్ళే - నీసంకల్పమందు, పడర్ - వ్యాపించియున్న, ఉలగమ్ - లోకములనా, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్మరజ్ఞోది - నాకునేపసాయించిన గొప్ప తెజస్సుగలవాడా! గోవిన్దా - శ్రీతమలభుడా! పణ్బు - నీయొక్కవిధమును, ఉరైక్క - చెప్పుటకు, మాట్టే - శక్తుడనుగాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! నీకుపమానమైనవేరొకవస్తువులేక పోవుటచేతను, నీవు జగత్కారణుండవై మిక్కిలిగొప్పవాడవగుటచేతను, (ఇట్లున్నను) అశ్రితులకు మిక్కిలి మలభుండవగుటచేతను, నిన్నిట్టివాడవని వర్ణించుట కనమర్థుండనైయున్నానని.

3.

మాట్టాదేయాగిలు మిమ్మలర్ తలై మాళాలమ్ *నిక్

మాట్టాయ మలర్ పురై యుమ్ తిరువురువ మ్మనమ్ వైక్క *

మాట్టాద పలశమయ మదికొడుత్తాయ్ *మలర్ త్తూర్

మాట్టే సీ మనమ్ వైత్తాయ్ మాళాలమ్ పరున్దాదే

౪.

అ॥ మలర్ - నాభికమలమును, తలై - (తనకు) ఉత్పత్తిస్థానముగాగల, ఇ - ఈ, మా - గొప్ప, ఖాలమ్ - లోకము, నిక్ - నీయొక్క, మాట్టాయ - నిధివలె (క్లాభ్యమై), మలర్ పురై యుమ్ - పుష్పమువలె (సుకుమారమై) ఉన్న, తిరువురువమ్ - తిరుమేనును, మనమ్ - మనస్సనందు, వైక్క - ఉంచుటకు, మాట్టాదేయాగిలుమ్ - శక్తిలేకుండనున్న పుండ్రును, మాట్టాద - (నిన్ననుసంధించుటకు) యోగ్యతలేని, పల - పలువిధములైన, శమయమ్ - మతమలయందు, మది - బుద్ధిని, కొడుత్తాయ్ - ఇచ్చితివి, సీ - నీవు, మలర్ - వికసించియున్న, త్తూర్ మాట్టే - తిరుత్తూర్ యినందే, మనమ్ - మనస్సు, వైత్తాయ్ - ఉంచియుంటివి. మా - గొప్ప, ఖాలమ్ - లోకము, పరున్దాదే - కష్టపడదా?

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! ఈచేతనులు, అతిభోగ్యుడైన సీతిరుమేను ననుసంధించుటకనమర్థులై యుండగా, అటుపిమ్మట, నీవనేకమతములనుగల్పించి వారికున్నజ్ఞానమునుగూడఁజెడఁగొట్టి నీవు మేలైనముఖముననుభవించుచుంటివి, ఇప్పుడీచేతనులునిన్నాశ్రయించుటకుమార్గంజేయి యని.

వరున్దాద పరుమ్ తవ త్తమలర్ కదిరిక్ శుడరుడమ్బాయ్*

వరున్దాద జానమాయ్ వరమ్మిచ్చి ముట్టుదియన్తాయ్*

వరున్దాలమ్ నిగళ్ళై కాలమ్ కళ్ళికాలమాయ్*ఉలగై

ఒరున్దాగ వళిప్పాయ్ శీరెజ్జులక్క వోదువనే.

౫.

అ॥ వరున్దాద - శ్రమలేక, పరుమ్ - వచ్చెడి, తవ త్త - మిక్కిలి, మలర్ - వికసించుచున్న, కదిరిక్ - కిరణములుగల, శుడర్ - తేజోమయుమైన, ఉడమ్బాయ్ - తిరుమేనుగలవాడనై, వరున్దాద - శ్రమలేనియే ప్రాప్తమైన, జానమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడనై, వరమ్మ - అవధి, ఇన్ది - లేక, ముట్టుదు - సర్వపదార్థములయందును, ఇయన్తాయ్ - వ్యాపించియుండువాడనై, వరున్దాలమ్ - భవిష్యత్కాలమును, నిగళ్ళై కాలమ్ - వర్తమానకాలమును, కళ్ళికాలమాయ్ - భూతకాలమును నిర్వాహకుడనై, ఉలగై - లోకమును, ఒరున్దాగ - ఒకవిధంబుగా, అళిప్పాయ్ - రక్షించువాడనైననీయొక్క, శీర్ - గుణములను, ఎజ్జు - ఎక్కడ, ఉలక్క - పూర్ణముగా, ఓరువక్ - చెప్పెదను

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! స్వభావసిద్ధమై నిరవధిక తేజోరూపమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడనై సర్వజ్ఞుండనై, సర్వకాలములందును సకలలోకములను రక్షింపజేసిన నీయొక్కతల్యాణగుణములను సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు నాకుశక్తిలేదని

౫.

ఓదువారోత్తెల్లా మెవ్వులగై తైవ్వేనై యుమ్*

శాదువాయ్నిక్ పుగళ్ళికై తగై యల్లాల పిటిదిల్లై*

పోదువాళ్ళై పునన్దమ్మాయ్ ముడియినాయ్*పూవినేల్

మాదువాళ్ళై మార్చినా యొక్కొల్లి యూన్వాన్తైత్తువనే.

౬.

అ॥ ఎవ్వులగత్తు - సమస్తలోకములయందలి, ఎవ్వేనైయుమ్ - అనేకవిధములైయున్న, ఓదువార్ - అన్యాయముజేయువారియొక్క, ఓత్తెల్లామ్ - వేదములన్నియు, శాదువాయ్ - మంగళకరంబులై. నిక్ - నీయొక్క, పుగళ్ళికై - గణములను, తగై యల్లాల - స్పృశించుటయేగాక, పిటిదు - వేరు, ఇల్లై - లేదు, పోదు - పుష్పములుగల, పునమ్ - తనభూమియందున్నట్లువలె, వాళ్ళై - సుందరములైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగల, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడనై, పూవినేల్ - పుష్పమందువాసముజేయుచున్న, మాదు - శ్రీమహాక్షేత్ర, వాళ్ళై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్చినాయ్ - వత్సస్థలముగలవాడనై నఓస్వామి! యొక్క - నేను, ఎన్కొల్లి - ఏమిచెప్పి, వాళ్ళై త్తువక్ - స్తోత్రముజేసెదను.

తా॥ సమస్తవేదంబులుగూడ నిన్ను స్తోత్రముజేయుట కారంభించి నీగుణములయందొకభాగమునే స్తోత్రముజేయునుగాని సంపూర్ణముగాస్తోత్రముజేయుట కసమర్థములై యుండును, ఇట్లుండగా, క్రియఃపతీయైన నీయొక్క గుణంబుల నేనెట్లు స్తుతించెదనని.

౬.

వాళ్ళైత్తువార్ పలరాగ నిన్నుళ్ళే నాన్ముగనై*

మూళ్ళై త నీ రులగ్గెల్లామ్ పడై యెన్దు ముడల్ పడై తాయ్*

కీర్తీ త్తశీరరన్నుడలా క్కిశర్ తెయవమాయ్ క్కిశర్ న్దు*

శూర్త త్తమరర్ తుదిత్తాలు తోల్ పుగర్త మాశూణాదే. 2.

అ॥ వాల్తీత్తువార్ - మంగళాశాసనముజేయువారు, పలరాగ - అనేకులుందురుగాక. నిన్ను శ్శే - నీసంకల్పమందు, నాకముగనై - బ్రహ్మను, నీర్ - జలముచే, మూర్తీ త్త-చుట్టబడిన, ఉలగల్లామ్ - లోకములన్నింటిని, పడైయెన్తుజించమని, ముదల్ - ముందు, పడైత్తాయ్ - సృజించితివి. కీర్తీ త్త - పధికల్లుచున్న, కీర్ - జ్ఞానముగల, అరక్ - రుద్రుడు, ముదలా - మొదలుగాగల, కిశర్ - పధికల్లుచున్న, (శక్తిగల), అమరత్ - చావులేని, తెయవమాయ్ - దేవతలందరును, కిశర్ న్దు - ఉద్యుక్తులై, శూర్త త్త - వ్యాపించి, తుదిత్తాల్ - స్తోత్రముజేసినయెడల, ఉక్ - నీయొక్క, తోల్ - అనాదులైన, పుగర్త - గుణములు, మాశూణాదే - మాసిపోవా!

తా॥ మిక్కిలి జ్ఞానపంతులును సమర్థులైన రుద్రదేంద్రుని సమస్త దేవత లేకీభవించినను, సకలలోకస్థులైన నీ గుణములలో నొకభాగమునుగూడ స్తుతించేయజాలరు. వారివారిబుద్ధికిదగు నటుల గొంతమట్టుకు స్తుతించినను వినువార్లకంతమాత్రమే యాగుణములని దోచబడుటచే మితిలేని నీగుణంబులకు లోపంబుగూడ వచ్చునని.

మాశూణాచ్చుడరుడమ్బాయ్ మలరాదుకువియాదు*

మాశూణాశ్శాసమాయ్ ముద్దుదుమాయ్ ముద్దుదియన్దాయ్*

మాశూణావాక్కోల త్తమరర్ కోక్ వట్టిప్పట్టాల్*

మాశూణావునపాదమలర్ చోచ్చిది ముద్దుజ్గాదే. ౩.

అ॥ మాశూణా - దోషములేని, శుడర్ - తేజోమయమైన, ఉడమ్బాయ్ - దివ్యవిగ్రహముగలవాడవునా, మలరాదు - వృద్ధిలేనిదియు, కువియాదు - క్షయములేనిదియు, మాశూణా - సంశయాది దోషములు లేనిదియైన, శ్శాసమాయ్ - జ్ఞానముగలవాడవును, ముద్దుదుమాయ్ - సమస్తవస్తువులను దనకు శరీరముగాగలవాడవును, ముద్దుదు-ఆసమస్తవస్తువులకును, ఇయన్దాయ్ - నిర్వాహకుండవునైన ఓస్వామి! మాశూణా - మాలిన్యములేని, వాక్ - విలక్షణమైన, కోలత్త - జ్ఞానమనేది భూపణముగల, అమరర్ కోక్ - దేవతలకు స్వామియైన బ్రహ్మ, వట్టిప్పట్టాల్ - స్తోత్రముజేయుటకు సమర్థులైనయెడల, మాశూణా - దోషరహితంబులైన, ఉన - నీయొక్క, పాదమలర్ - శ్రీపాదపద్మములయొక్క, శోది - తేజస్సు, ముద్దుజ్గాదే - మాసిపోదా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన దివ్యవిగ్రహమును, దివ్యజ్ఞానమును గలవాడవై, సర్వలోక నిర్వాహకుడవైన ఓ శ్రీయశస్వతీ! మిక్కిలి జ్ఞానాధికుండైన బ్రహ్మగూడ నీగుణంబులను స్తోత్రముజేయుటకుజాలడని!

ముద్దుజ్గాద నై న్నుదియ శక్కరనల్వలత్తెయాయ్*

తొమ్మిదల్ కళిఱలిప్పాక్ పుశ్శూర్ న్దు శోన్న్దియే*

మల్లుక్కాదళానమే పడై గూగ మలరులగిల్ *
 తొల్ ముప్పయార్క్కల్లిత్తా లుక్కుడర్ చోచ్చిది మత్తైయాదే.

౯.

అ॥ మల్లుక్కాద . మొఱుమబోవనటువంటి, పై - వాడియైన, నునియ . నేమిగల, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, నల్ - సుందరమైన, పలత్తైయాయ్ - కుడిచేతియందుగలవాడవై, తొల్మమ్ - కైబ్బర్యమునందు, కాదల్ - ఆశగల, కలిఱు - గజేంద్రాహ్వార్లను, అలిప్పాన్ - రక్షించుటకై, పుళ్ - గరుత్మతుని, ఊర్న్దు - నడిపించుకొని, తొన్బినైయే - ప్రకాశించి తివిగదా? మలర్ - నాభికనులమందున్న, ఉలగిల్ - లోకములో, తొల్ ముప్పయార్క్కు - నిన్ను శ్రయించినవారికి, మల్లుక్కాద - మఱుపులేనటువంటి, (అపొఱుమైన), ఇానమ్ - సంకల్పరూప జ్ఞానమును, పడైయాగ - సాధనముగాజేసికొని, అలిత్తాల్ - కృపజేసినయెడల, ఉక్ - నీయొక్క, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోది - లేజన్ను, మత్తైయాదే - మాయదా?

తా॥ ఓక్రియకపతి! నీవున్నచోటనుండియే నీసంకల్పమాత్రముచేతనే నిన్నుశ్రయించిన వారిని రక్షించితివంటే, మునుపాకాలమందు తనతొండమందు తామరపువ్వుతీసికొని నీకు సమర్పించవలయుననియాశబడిన గజేంద్రాహ్వార్లయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టుటకై చక్రధరుండవై గరుత్మతునిమీద నెక్కి గాతివేగముగావచ్చి నెవసాయించిన నీకీర్తి మాయదా? యని.

మత్తైయాయ్ నాల్వేదత్తుల్ నిన్దు మలర్ చుప్పడకే*

ముత్తైయగ లివ్వలగెల్లామ్ పడై త్రిడనుణ్ణుమిల్ల ప్పళ్లనాయ్*

పిత్తైయేఱు శడై యానుమ్ నాన్మగను మిన్దిరనుమ్*

ఇత్తైయాదలటిన్దై త్త వీల్ బీరు త్తలిదు వియప్పే.

౧౦.

అ॥ మత్తైయాయ్ - (అభిప్రాయమును) మఱుగుపఱచెడి, నాల్ - నాలుగుపే ధములైన, వేదత్తు - వేదములకు, ఉల్ నిన్దు - తాత్పర్యార్థమైయున్న, మలర్ - పుష్పమునలెభో గ్యమైయున్న, శుడర్ - జ్యోతిస్వరూపుడా! మత్తైయల్ - వంతగుటచేత, ఇవ్వలగెల్లామ్ - ఈలోకమంతయును, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - (ఆర్ద్రభిత్తిలోనుండి) విడోసి, ఉణ్ణు - ఆగించి, ఉమిల్లన్దు - బయలుపఱచి, ఆశ్చన్దాయ్ - కొలిచినవాడా! పిత్తైయేఱు - చంద్రోకలనుధ రించినవాడును, శడై యానుమ్ జటాధరుడు నైనరుద్రుడును, నాన్మగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ యా, ఇన్దిరనుమ్ - ఇన్ద్రుడును, ఇత్తైయాదల్ - నీస్వామిత్వము, అటిన్దు - తెలిసికొని, పత్తై - మ్మతించుటకై, వీల్ బీరు త్తల్ - స్వామిత్వము ప్రకటనమగునట్లు వేచేసియుండుటయి నెడి, ఇదు - ఇది, వియప్పే - ఆశ్చర్యమా?

తా॥ ఓస్వామి! నీచే సృజింపబడిన బ్రహ్మరుద్రుడైనను స్తదేవతలును, అపొరువేయనకల వేద ప్రతిపాద్యుడవును, సకలలోకములకు సృష్టిస్థితి సంహారకారకుడవునైన నిన్ను స్వామిగా నెఱిగి మ్మతించుట యొకయాశ్చర్యముగాదని.

౧౧.

శ్శ వియప్పాయ్ వియప్పిల్లా మెయ్ ఇాన వేదియనై *

శయప్పగ్గూర్ పలర్వొమ్ తడఱ్కురుగూర్ చుప్పడగోవ్ *

తుయక్కిన్ఱి త్తొమ్మదురై త్త వాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఉయక్కొణ్ణు పిఱప్పఱుక్కు మొలిమున్నీర్ ఇళలత్తై

౧౧.

అ॥ వియప్పాయ - (మఱియొకనియందు) అశ్చర్యకరంబులును, వియప్పిల్లా - (సర్వేశ్వరునియందు) అశ్చర్యకరంబులుగానివియునైన దివ్యచేష్టితంబులుగలవాడై, మెయ్ - యథార్థమైన, ఇళానమ్ - ఇళానమును, (ప్రతిపాదించెడి), వేదియనై - వేదములఁజేఱఁబఱిపాదించఁబడినవాడైనక్రియఃపతిని, శయమ్ - సంసారమునుజేయించుటచే సంపాదించఁబడిన, పుగఱ్ఱూర్ - కీర్తిగల, పుగర్ - అనేకశ్రీవైష్ణవులు, వాఱ్ఱుమ్ - సుఖముగావేంచెసియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాథులైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, తుయక్కిన్ఱి - సంశయాదులులేక, తొమ్మదు - ఆశ్రయించి, ఉరైత్త - సాయించిన, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, ఒలిశబ్దించుచున్న, మున్నీర్ - * మూడువిధములైననీళ్లుగల, ఇళలత్తు - భూమియందున్నవారిని, ఉయక్కొణ్ణు - ఉజ్జీవింపజేసికొని, పిఱప్ప - జన్మమును, అఱుక్కుమ్ - చేదించును.

తా॥ అత్యాశ్చర్యకరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగలవాడును, వేదవేద్యుఁడైన క్రియఃపతివిషయమై, వీతరాగులైన శ్రీవైష్ణవులునివసించెడి కురుకాపురికిధిపతులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యీపదిపాశురములు తన ననుసంధించువారికి సంసారమును దొలగించునని.

ఆ ఱ్ఱూర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨- వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సుందరబాహువుయొక్క యపరిచ్ఛిన్నములైన స్వరూపగుణాదులను పరిపూర్ణముగాననుభవించ యాశపడి దానిని లభించక ఆఱ్ఱొర్ల మిక్కిలి దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీమనోరథప్రకారము నన్ను వేఱుటాది యందు వచ్చి యనుభవించమని యాఱ్ఱొర్ల కానతిచ్చెను.

ఃః మున్నీర్ ఇళలమ్మడై త్త వెమ్ముగిల్వణ్ణనే*

అన్నాళ్ నీతర్దవాక్కైయిన్వళి యుమ్మల్వేక్*

వెన్నాళ్ నోయ్వీయ వినైగళై వేరఱ ప్పాయ్నై*

ఎన్నాళ్ యానునై యనివన్ద కూడువనే.

౧.

అ॥ మున్నీర్ - మూడువిధంబులైనజలములుగల, ఇళలమ్ - భూమిని, పడైత్త - సృజించిన, ఎమ్మామకుప్పాయ్మొళి - మేఘమువంటిస్వభావముగల ఓక్రియఃపతి! అన్నాళ్ - ఆస్పష్టికాలమందు, నీ - నీవు, తర్దవాచ్చిన, ఆక్కైయిన్వళి - శరీరముయొక్కదోషలో (పోయి),

* నదీజలము, ఊటజలము, వర్షజలము.

ఉల్లల్వే - తిరుగుచున్నాను, వెమ్ - క్రూరమైన, నాల్ - (ఈ) దినములయందు, నోయ్ - (నీయొక్క) విరహదుఃఖము, వీయ - నశించునట్లు, విన్నెగళై - పాపములను, వేరణప్పాయ్దై - సమూలముగాబోవునట్లుజేసి, యా - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, వన్దు - సమీపించి, ఇని - ఇంక, ఏన్నాళ్ - ఏదినమందు, కూడువక - చేరదను.

తా|| సకలచేతనులకును కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిన పరమోదారుడవైన ఓశ్రియఃపతి! నీకైబ్బర్కారమై నీవిచ్చిన యీశరీరమును బరిగ్రహించి నేనాకైబ్బర్కారముజేయక ఇన్ద్రియపరాధీనుడనై సంసారమందుమునిగి మహాదుఃఖము ననుభవించుచున్నాను. ఇట్టిదుఃఖమునకుఁ గారణమైన పాపమును సమూలముగా పోగొట్టుకొని ఇంకనెన్నడు నిన్నుబొందెదనో తెలియలేదని.

వన్నానై యమళన్దు వెమ్వామనా*నిక

పన్నామాయ ప్పల్పిఱవియిల్ పడిగిన్దుయా*క

తొన్నావల్వినై తొడర్గళై ముదలర్దన్దు*

నిన్నాతాల్ శేర్న్దు నిఱ్వు దెఱ్ఱాన్దుకొలో.

౨.

అ|| వల్ - కఠినమై, మా - విశాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచిన, ఎమ్ వామనా-మావామసుఁడా! నిన్ - నీయొక్క, చల్ - దేవమనుష్యాద్యనేక భేదములుగల, పిఱవియిల్ - జన్మములయందు, పడిగిన్దు - అమరియున్న, యా - నేను, తొల్ - అనాదియు, మా - అన్తములేనవియు, వల్ - విడిపించుట కశక్యంబులునైన, వినై - పాపములఁగిడి, తొడర్గళై - సంకెళ్లనీ, ముదలర్దన్దు - సమూలముగాఛేదించి, నిక - నీయొక్క, మా-క్కాఘ్యమైన, తాల్ - శ్రీపాదములను, శేర్న్దు - చేరి, నిఱ్వుదు - ఉండుట, ఎఱ్ఱాన్దుకొలో - ఏదినమందో!

తా|| ఓశ్రియఃపతి! సకలచేతనులకు నాశ్రయించుట కత్యంతనులభుడవై నీవు వామనావతారమై త్రిలోకములను గోళించినప్పుడు నేనులేకపోతిని. ఇప్పుడాయవతారములేదు. ఇంక నేనీ సంసారబద్ధమునుడదలి నీశ్రీపాదమునందెన్నడు చేరెదనో యని.

౩.

కొల్లామాక్కోల్ కొల్లై శెయ్దు పారిదప్పోర్*

ఎల్లాచ్చేనై యు మిరునిల త్తవిత్ర వెన్దాయ్*

పొల్లావ్కైయిక్ పుణర్వినై యఱుక్కలత్తా*

శొల్లాయ్ యానున్నై చార్వదోః శూఝ్చియే.

3.

అ|| కొల్లా - (శత్రువులను) చంపుటకు సాధనముగానిదియు, మా - గుఱ్ఱములనునడిపించుటకుసాధనమైనదియునైన, కొల్ - బాటికఱ్ఱను, కొల్లై శెయ్దు - చంపుటకుసాధనముగాజేసికొని, పారిదప్పోర్ - భారతయద్ధమందు, ఎల్లాచ్చేనైయమ్ - సమస్తనేనలను, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తు - కురుక్షేత్రమందు, అవిత్ర - సంహరించిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! పొల్లా - క్రూరమైన, అత్తైయిక్ - శరీరముయొక్క, పుణర్వినై - సంబంధమును, అఱుక్కల్ - ఛేదించుటకు ద్యోగించినను, అతా - తెగదు, యాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, శార్వదు-పొందుటకు, ఓర్, శూఝ్చి - ఒకయుపాయమును, శొల్లాయ్ - చెప్పుమా.

తా॥ ఆయుధ మెత్తకుండనే యర్జునినికి సారథ్యముజేయుచు మహాభారత యుద్ధమందు సమస్తసేనలను నశింపజేసిన ఓస్వామి! నేనుజేసిన పాపములు నాకువిడిపించుట కళక్యములై యున్నవి. ఆపాపములనుండితొలగి నిన్నుజేరుట కుపాయము నీవేచెప్పుమాయని. 3.

శూఢ్చిచ్చిఞానచ్చుడరొళియాగి*ఎనుమ్

ఏఢ్చిక్కేడిచ్చి యెఱ్ఱణుమ్ నిత్తైన్ద వేన్దాయ్*

తాఢ్చిమ్మన్ శైఱ్ఱున్ద విర్న్ద నిఱతాళిన్దైక్కేఢ్చి

వాఢ్చి*యాన్ శేరుమ్వగై యరుళాయ్ వన్దే. ౪.

అ॥ శూఢ్చిచ్చి-అంతటవ్యాపించి, ఒళి - ప్రకాశింపచున్న, ఞానమ్-జ్ఞానముగలవాడై, శుడరాగి - తేజోరూపుండై, ఎన్దుమ్ - ఎప్పుడును, ఏఢ్చిచ్చి - వృద్ధియు, శేడు - తుయమును- ఇచ్చి - లేక, ఎఱ్ఱణుమ్ - అంతట, నిత్తైన్ద - నిండియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! మన్ శ్శు - మఱియొకవిషయమందు, ఎఱ్ఱుమ్ - ఎక్కడను, తాఢ్చిచ్చి - దైన్యమును, తవిర్న్ద - పదలి, నిఱ- నీయొక్క, తాళిన్దైక్కేఢ్చి - శ్రీపాదద్వంద్వముఁక్రింద, వాఢ్చిచ్చి-సఖముగానుండుటను, యాన్ - నేను, శేరుమ్వగై - పొందెడివిధమును, వన్ద - వచ్చి, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా.

తా॥ సర్వజ్ఞుడవై, సర్వగతుండవై, వృద్ధితుయరహితుడవై, తేజోరూపుడవైన ఓళి యుఃపతీ! నాకు విషయాన్తరములయందాళనువిడిపించి నీశ్రీపాదములను జేరునట్లు నీవు నాకుఁ గృపజేయుమాయని. ౪.

వన్దాయ్పోలే వన్దుమెన్దునత్తినై నీ*

శిన్దామల్ శెయ్యాయదువే యినువాగిల్*

కొన్దార్ కాయావిన్ కొమ్మ మలర్ తిరునిఱత్త

వేన్దాయ్*యానున్నై యెఱ్ఱువన్దణుగిట్టనే. ౫.

అ॥ వన్దాయ్పోలే - (శ్రీప్రహ్లాదునికి) వచ్చి సేవసాయించినట్లు, వన్దుమ్ - వచ్చియైనను, ఎన్మనత్తినై - నామనస్సును, శిన్దామల్ - చెదరిపోకుండ, శెయ్యాయ్ - చెయ్యపు. ఇదువే - ఇట్లుపేక్షించుటయే, ఇదువాగిల్ - స్వభావమైనయెడల, కొన్దు - పూలగొత్తులచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, కాయావిన్ - కాళచెట్టుయొక్క, కొమ్మ - వికసించియున్న, మలర్ - పుష్పముయొక్క, తిరు - నుద్గరమైన, నిఱత్త - వర్ణముగల, ఎన్దాయ్ - మాస్వామి! యాన్ - నేను ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱువన్దు - ఎక్కడికివచ్చి, అణుగిట్టన్ - పొందెదను.

తా॥ శ్యామసుందర విగ్రహుండవైన ఓళియఃపతీ! ఇదిఁజూకు నీవు రామకృష్ణాద్వైతతారంబులెత్తినప్పుడు నేను లేకపోతిని ఇప్పుడు నానిమిత్తమై యొకయవతారమెత్తి నన్ను స్వీకరించవలెను. మిక్కిలి సావకాళములేకపోయినను నృసింహవతారమెత్తిన ట్లొకక్షణమాత్రమందైనను సేవసాయించవలెను. నీవుపేక్షించినయెడల నాశేమియు గతిలేదని. ౫.

కిట్టై కిల్లె న్నిల్లల్ ముననాళాల్*

అట్టుళార్జ శవై శువై తగన్మోన్దే*

పట్టలాయర ముయిర్ శెయ్ద పరమా*నిక

సత్పొత్తోచ్చిత్తాల్ నణగువ దెళ్ళాన్.

౬.

అ॥ కిట్ట - (సత్కర్మములను) చేసెదను; కిల్లె - (అసత్కర్మమును) చేయను; ఎన్ - అని, ఇలన్ - చెప్పకపోతిని, మననాళాల్ - చిరకాలమునుంచి, అట్టుకారజ్జల్ - అట్లు సుఖముగల, అనై - ఆశబ్దాదివిషయములను, శునైత్తు - అనుభవించి, అగన్టాల్లిన్దే - తొలగి పోతిని, పట్టల్ - అనేకవిధములై, ఆయిర్ - అసక్త్యములైన, ఉయిర్ - ప్రాణులను, శెయ్ద - సృజించిన, పరమా - సర్వాధికుడా! నిక - నియొక్క, నల్ - విలక్షణమై, పొక - స్పృహణీయమై, శోది - తేజోమయమైన, తాల్ - శ్రీపాదమును, నణగువదు - పొందుట, ఎళ్ళాన్ - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! సత్కర్మములనుజేసి అసత్కర్మములనువదలి శాస్త్రవిధి ననుసరించక సంసారమందు మునిగియున్న నాకు కరచరణాద్యవయవములనిచ్చిననీవు నాకిప్పుడు నీశ్రీపాదములయందు భక్తిగలుగునటుల యంతమాత్రము ప్రయత్నముజేయవలయునని.

౭.

ఎళ్ళాన్ నామిరునిరున్దిరజి నెళ్ళో*

మెయ్ళ్ళానమిన్ విన్యెయియల్ పిటప్పట్టున్ది*

ఎళ్ళాన్ మెజు మొట్టివట నిత్తెనునిన్*

మెయ్ళ్ళానచ్చిది క్కణ్ణనై మేవుదుమే.

౮.

అ॥ నెళ్ళో - ఓమనసా! ఎళ్ళాన్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరున్దిరున్ది - ఉణ్ణియుండి, ఇరజి - భేదించి, మెయ్ళ్ళానమ్ - తత్వజ్ఞానము, ఇన్ది - లేక, విన్యె - పాపములచే, ఇయల్ - ప్రవర్తిం పబడిన, పిటప్ప - జన్మములలో, అట్టున్ది - ఇటుకుపడియున్న, నామ్ - మనము, ఎళ్ళాన్ - సర్వకాలములయందును, ఎజుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఒట్టివట - ఒకవస్తువునున్న విడువక, నిత్తెనునిన్ - సంపూర్ణముగావ్యాపించియుండి, మెయ్ - సజ్జోచములేని, ఇానమ్ - జ్ఞాన మనెడి, శోది - తేజస్సుగల, కణ్ణనై, శ్రీకృష్ణుని, మేవుదుమే - పొందవచ్చునా?

తా॥ ఓమనసా! తత్వజ్ఞానములేక యనాదిపాపములచేసంసారమందు మగ్నులైయున్న మనకు, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందును సర్వవ్యాపకుడైన సర్వజ్ఞుడైన క్రియఃపతినబొంద డము మిక్కిలి యసాధ్యముగనుక నీవావిషయమందు తొందరపడవలదని.

౯.

మేవు తున్బువిన్యె గల్లై విడుత్తుమిలే*

ఓవుదలిన్ది యున్ కల్లన్దొన్దో నీలే*

వాపుతోల్ శీర్ క్కణ్ణా వెళపర్జుండలే*

కూపుగిన్దే కాణ్బా నెళ్ళెయ్దక్కూపువనే.

౧౦.

అ॥ మేవు - ఆమరియున్న, తున్బుమ్ - దుఃఖములకుపాతువులైన, విన్యెగల్లై - పాపము లను, విడుత్తుమిలే - పోగొట్టుకొనకపోతిని, ఓవుదలిన్ది - ఎడతెగక, ఉన్కల్లన్ - నీశ్రీపా దములను, పణ్దొన్దో నీలే - ఆశ్రయించకపోతిని, వా - ప్రణీదమై, తోల్ - అనాదియై - నశిం

కల్యాణగుణంబులుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎకపరజ్ఞుడరే - నాపరజ్ఞోఽతిస్వరూపుడా! కాణ్ణా - నిన్ను నేవించుటకై, కూవుగిట్టే - పిలుచుచున్నాను. ఎఱ్ఱ - ఎచ్చట, ఎయ్ద - పొందుటకు, కూవువక - పిలుచుచున్నాను?

తా|| సర్వలోకవిదితంబులైన కల్యాణగుణంబులుగల ఓహ్వామీ! నేనుజేసిన పాపములకుఁ దగినపాపాత్తిత్తమున్ను చేసికొనలేదు. నీశ్రీపాదములనున్నాశ్రయించలేదు. ఇట్లుండఁగా సాధనానుష్ఠానముజేసినవారు పిలిచినట్లునిన్ను పిలుచుచున్నాను. ఇఁక నెచ్చటనిన్ను బొందెదనని.

కూవికూక్కువి కొడువిన్దై తూర్ ముల్ నిన్దు*

పావియేక పలకాలమ్ వట్టితిగై త్తలమరుగిన్దే*

మేవియన్దానిరై కాత్తవ నులగమెల్లామ్

తావియవమ్మానై *ఎఱ్ఱిని త్తలై ప్పెయ్ వనే.

౯.

అ|| కొడు - క్రూరములైన, విన్దై - పాపములయొక్క, తూర్ ముల్ - సమూహమునెడి యడవియందు, నిన్దు - ఉండి, కూవికూక్కువి - పిలిచిపిలిచి, పలకాలమ్ - అనేకకాలముగా, వట్టితిగైత్తు - దోషతప్పి, ఆలమరుగిన్దే - భ్రమించితిరుగుచున్న, పావియేక - పాపియైన నేను, అన్దు - ఆకాలమందు, మేవి - ఆమరియుండి, ఆనిరై - గోసమూహమును, కాత్తవన్ - రక్షించినవాఁడును, ఉలగమెల్లామ్ - సమస్తలోకములను, తావియ - కొలిచినవాఁడునైన, అమ్మానై - స్వామిని, ఇని - ఇఁకను, ఎఱ్ఱ - ఎచ్చట (పోయి), తలై ప్పెయ్యక - పొందెదను.

తా|| నాపాపముచే సంసారమందు చిరకాలము మునిగియుండి దోషతెలియక తీరుగుచు, త్రివిక్రమావతారము మొదలగ నేకావతారములై త్తి నీవు సకలచేతనల ననుగ్రహించిన సమయమును తప్పిన నేనిప్పుడు నిన్ను బొందుట కుపాయమేచున్నదని.

త్తలై ప్పెయ్ కాలమ్ నమన్ తమర్ పాశమ్ విట్టల్*

అలై ప్పూణుణ్ణు మవ్వలైల్లా మగల*

కలై ప్పల్ ఇనై త్తై కణ్ణనై క్కణ్ణుకొణ్ణు*

నిలై ప్పెల్ నై న్నెళ్ళమ్మెల్ మదు నీడుయిరే.

౧౦

అ|| నమత్తమర్ - యమదూళులు, తలై ప్పెయ్ కాలమ్ - సమీపించినసమయమందు, పాశమ్ - పాశాయుధమును, విట్టల్ - విశిషిచేసినయెడల, అలై ప్పూణుణ్ణుమ్ - (అప్పుడువచ్చెడి) మహాదుఃఖమువలెనున్న, అవ్వలైల్లామ్ - ఆధగవద్విశ్లేషజన్యంబైనదుఃఖమంతయు, అగల - పోవునట్లు, పల్ - అనేకవిధములైన, కలై - వేదములచే, ఇనమ్ - తెలిసికొనదగిన ఎక - నాయొక్క, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనన్ను, నిలై పెల్ ము - స్మర్యమును బొందినది. ఉయిర్ - ఆత్మయు, నీడు - నిత్యత్వమును, పెల్ మదు - పొందినది.

తా|| ఇట్లుభగవద్విశ్లేషమునుసహించక ఆహ్వాద్యుభేదించుచుండగా, అప్పుడుసర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి వారికి నేపసాయించెను. ఆహ్వాద్యుభేదసర్వేశ్వరుని నేవించి, ఓహ్వామీ! నిన్ను నేని పూజి నేవించినతరువాత, మరణకాలమందు యమధటులచేబడెడి బాధవలెనతిక్రూరమైన నీవిర ఘాతమునువిడిచి నేనును నామనన్ను నొకతీరున బలికెతిమని.

౧౦

‡‡‡ ఉయిర్ గళెల్లా వులగుముడై యవనై *
 కుయిల్ కోళ్ శోలై తైన్దుగుూర్ చ్చుడగోపక *
 శెయిరిల్ శొల్లి మాలై యాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ *
 ఉయిరిన్మేలొక్కై యూనిడై యొమ్మేవిక్కుమ్.

౧౧

అ॥ ఎల్లామ్ - సమస్తములైన, ఉలగు - లోకములనున్న, ఉయిర్ గళ - (పాణులనున్న, ఉడై యవనై - కలవాడైన శ్రియఃపతినుద్దేశించి, కుయిల్ కోళ్ - కోకిలుగల, శోలై - తోపులుగల, తైన్ - నుద్దరమైన, కురుగుూర్ చ్చుడగోపక - తిరునగరికి స్వామియైన సమ్మాత్తొర్వర్ (సాయించిన), శెయిరిల్ - దోషములేని, ఇక్కై - రాగముతోఁగూడిన, శొల్ మాలై - శబ్దసప్త ర్భమైన, ఆయిత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములున్న, ఉయిరిన్మేల్ - ఆత్మమీదనున్న, ఉనిడై - మాంసముమైన, ఆక్కై - శరీరమును, ఒమ్మేవిక్కుమ్ - సళింపఁజేయును.

తా॥ సమస్తచేతనాచేతనాధీశుడైన శ్రియఃపతివిషయమై సమ్మాత్తొర్వర్ సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు సంసారమునుఁదలి సుఖముగానుందుని

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3.వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:—తిరువాయ్ మొక్కిలో, వేళ్ళుటాద్రియందు వేంచేసియున్న తిరువేళ్ళడముడై యానుయొక్క తిరువడికళ్యాయందుఁ గైంకర్యము జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡‡‡ ఒమ్మేవిల్ కాల మెల్లా ముడనాయ్ మున్ని *

వమ్మిలివావడిమై శెయ్య వేణుమ్ నామ్ *

తెమ్మికురలరువి త్తిరువేళ్ళడత్తు *

ఎమ్మేల్ కోళ్ శోది యెనై తనై తనై క్కే.

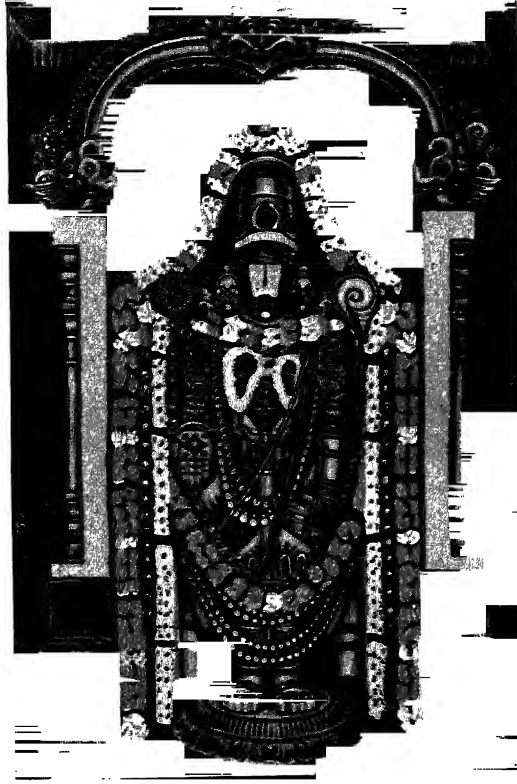
౧.

అ॥ తెమ్మికురల్ - గంభీరముగా శబ్దించుచున్న, అరువి - కొండచరియలుగల, తిరువేళ్ళడత్తు - వేళ్ళుటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), ఎమ్మేల్ కోళ్ - సౌందర్యముగల, శోది - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, ఎమ్మొన్దై తనై తనై - నాతండ్రితాళ మొదలైనవారికిన్ని కారణభూతుడైన శ్రీనివాసునికి, నామ్ - మనము, ఒమ్మేవిల్ - ఎడతెగని, కాల మెల్లామ్ - కాలమంతయు, ఉడనాయ్ - సర్వదేశములయందును, మున్ని - అమరియుండి, వమ్మిలి - ఒకకై జ్ఞానమునున్న విడువక, అడిమై శెయ్య వేణుమ్ - కై జ్ఞానముజేయవలెను.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! మనము చుట్టునుకొండచరియలు పారుచున్న వేళ్ళుటాద్రియందు వేంచేసియున్న నుద్దరవిగ్రహుడైన శ్రీనివాసునికి సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును సకల విధకై జ్ఞానములను జేయవలయునని.

౧

సర్వావయవసౌందర్యసంపదా సర్వచేతసామ్,
సదా సమోహనాయాస్తు పేంకజేశాయ మంగళమ్.

అఖిలభువనజన్మ స్థేమభంగాదిలీలే
వినతవివిధభూకరాతరక్షైకదీక్షే.
శ్రుతికిరసి విదీప్తే బ్రహ్మణి శ్రీనివాసే
భవతు మమ పరస్మిన్ శేషముషీ భక్తరూపా.

ఎన్దై తన్దై తన్దై తన్దై తన్దై కుమ్

మున్దై*వానవర్ వానవర్ కోనోడుమ్*

శిన్దుపూమగిమ్ తిరువేజ్జడత్తు*

అన్దమిల్ పుగళ్ త్తా రెట్టిలన్దై.

౨.

అ॥ ఎన్దై - నాకును నాతండ్రికిని, తన్దై - నాతాతకును, తన్దై - నామత్తాతకును, తన్దై - వానితండ్రికిని, తన్దై కుమ్ - వానితండ్రికిని, మున్దై - కారణభూతుడైన శ్రియఃపతి, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వానవర్ కోనోడుమ్ - నిత్యనూరులకధిపతియైన విష్ణుకృష్ణులతో గూడ, శిన్దు - సమర్పించిన, పూ - పుష్పములు, మగిమ్ - పరిమళించుచున్న, తిరువేజ్జడత్తు - వేజ్జటాద్రియందు (వేంచేసియున్న), అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళ్ - గుణముల గలవాడును, తార్ - మేఘమువంటి, ఎట్టిల్ - వర్షముగలవాడైన, అన్దల్ - స్వామి.

తా॥ నిత్యనూరులందరును గూడ పరమపదమునుంచుచున్న వేజ్జటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీనివాసునకే కై జ్జగ్ర్యముజేయుచున్నారగునక, సకలజగత్కారణుడైన యావేజ్జటాచలపతియే మనకుపరమప్రాప్యుడని.

అన్దల్లాయ నణికోళ్ శెన్దామరై

క్కణ్ణ*శెన్దనివాయ్ కరుమాణిక్కమ్*

తెణ్ణిత్తై చుప్పనై నీర్ తిరువేజ్జడత్తు*

ఎణ్ణిల్ తొల్ పుగళ్ వానవరీశనే.

3

అ॥ అన్దల్ - స్వామియు, మాయ్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడును, అణికోళ్ - సౌందర్యముగల, శెన్దామరై క్కణ్ణ - ఎట్టతామరవంటి సేత్రములుగలవాడును, శెమ్కని - ఎట్టని పండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడును, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తి గలవాడునునైన శ్రియఃపతి, తేళ్ - నిర్మలమై, నిత్తై - పూర్ణమైయున్న, శున్దై నీర్ - పరియల నీళ్ళుగల, తిరువేజ్జడత్తు - వేజ్జటాద్రియందు (వేంచేసియుండుటచే), ఎణ్ణిల్ - లెక్కలేనిదియు, తొల్ - అనాదియునైన, పుగళ్ - కల్యాణగుణంబుగలవాడై, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశళ్ - స్వామియైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు, తనస్వామిత్వమును దెలుపెడి దివ్యావయవ సౌందర్యముగలవాడై, వేజ్జటాద్రియందు వేంచేసియుండి పూర్ణులైన నిత్యనూరులకు గూడదనకై జ్జగ్ర్యము నిచ్చునపుడు దరిద్రులమైన మనకిచ్చుట యొక్క యాశ్చర్యముగాదని

ఈశళ్ వానవర్ క్కెన్దన్దెన్దాల్*అదు

తేశమో తిరువేజ్జడత్తానుక్కు*

నీశనేన్ నిత్తై వొన్దుమిలేన్*ఎన్దణ్

పాశమ్మై త్త పరన్దాడర్ చొచ్చిదిక్కే.

౪

అ॥ వాసవర్ కు - నిత్యనూరులకు, ఈశాన్ - స్వామి, ఎన్నె - అనిచెప్పెదను,, ఎన్నె - అట్లుచెప్పినయెడల, నీశనే - ఈర్వానూయ మొదలగు సద్గుణములు గలవాడను, నిత్య బ్రహ్మమిలే - భూతదయ మొదలగు సద్గుణములు లేనివాడనునైన, ఎన్నె - నాయందు, పాశమ్ - సజ్జమును (ప్రీతిని), వైత్త - ఉంచిన, పరజ్జుడర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, శోదిక్కు - తేజోమయమైన విగ్రహముగల, తిరువేజ్జడత్తానుక్కు - వేజ్జటాచలపతికి, అదు - నిత్యనూరులకు స్వామియనుట, తేశమో - మహిమనా?

తా॥ గుణహీనుడనైన నన్నజ్జీకరించిన వేజ్జటాచలపతికి మహాత్ములైన నిత్యనూరులనజ్జీకరించినాడనుట యొక మహిమకాదని.

శోదియాగి యెల్లావులగున్మొమ్*

ఆదిమూర్ త్రియెన్ద్రా లభవాగుమో*

వేదియర్ ముక్కువేద త్తముడ తై*

తీదిల్ శీర్ త్తిరువేజ్జడత్తానై యే.

అ॥ వేదియర్ - వైదికలభ్యయనము జేయుచున్న, ముక్కు - సమస్తములైన, వేదత్తు - వేదములయందుఁ బ్రతిపాదించబడిన, అమదత్తై - భోగ్యభూతుడను, తీదిల్ - దోషములేని వాడనైన, తిరువేజ్జడత్తానై - వేజ్జటాచలపతిని, శోదియాగి - తేజోమయవిగ్రహుడై, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములచే, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించదగినవాడై, ఆదిమూర్ త్తి - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నె - అనిచెప్పినయెడల, అభవాగుమో - అతిశయమగునా?

తా॥ సకలవేదప్రతిపాద్యుడై, సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీనివాసుని, సకలజగత్కారణుడు, సర్వనిర్వాహకుడు, అనిచెప్పుట యతనికొక గొప్పతనముగాదని.

వేజ్జడత్తల్ మెయ్ మ్మేల్వినై ముల్ త్తివుమ్*

తాజ్జల్ త్తెజ్జట్టు నల్లనవే శెయ్ వార్*

వేజ్జడత్తుడై వార్ కు నమవెన్న

లాజ్జడమ్మ* అదుశుమన్దార్ గల్మే.

అ॥ వేజ్జడత్తుడై వార్ కు - వేజ్జటాచలయందు వేంచేసియున్న క్రియఃపతికి, (అనన్యతే ముడును), నమః - (మిరియొకరికిన్ని నాకును శేషభూతుడనుగాను అనెడియర్థమునకు వాచకమైన) నమః అనెడిశబ్దమును, ఎన్నలామ్ - చెప్పుటయనెడి, అదు - ఆ, కడమ్మై - వ్యాపారమును, శుమన్దార్ కట్టు - మోసినవాటికి, కడజ్జల్ - (ముందున్న) పాపములు, వేమ్ - నశించును; మేల్ విన్నై - రాబొంద్యుడిపాపములు, ముల్ త్తివుమ్ - సమస్తమున్న, వేమ్ - అంటవు; మెయ్ - ఇదియధాధకము. తాజ్జల్ - ఇట్లుచెప్పినవారు, త్తెజ్జట్టు - తమకు, నల్లనవే శెయ్ వార్ - మంచి నే చేసికొనుదురు.

తా॥ వేజ్జటాచలవాసియైన క్రియఃపతికి నేను దానుడనుగాని స్వతంత్రుడనుగాను; అనుమాటను నోటాటజెప్పినవారికి సమస్తపాపములును నశించును. వారు తాముకొరిన భగవత్కైర్జ్యమునున్న లభించుదురని.

శుమన్దుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబజ్జొణ్ణు*

అమర్ నువానవర్ వానవర్ కోనొడుమ్*

నమన్మైమ్ తిరువేణ్డమ్ నణ్ణుమ్*

శమన్ కొళ్ వీడుతరుమ్ తడజ్జున్దుమ్.

2.

అ॥ మా - క్లాఘ్మైన్, మలర్ - పుష్పములనున్ను, నీర్ - జలమునున్ను. శుడర్ - దీపమునున్ను, తూబజ్ - ధూపమునున్ను, శుమన్దుకొణ్ణు - ధరించుకొనివచ్చి, అమర్ న్దు - అమరికతోనుండి, వానవర్ - నిత్యనూరులు, వానవర్ కోనొడుమ్ - విష్వక్సేనులతోగూడ, నమన్దు - నమస్కరించి, ఎమ్మమ్ - ఉజ్జీవించుచున్ను, తిరువేణ్డమ్ - వేళ్ళటూద్రయనెడి, తడమ్-వికాలమైన, కున్దుమ్ - పుష్పము, నణ్ణుమ్ - మనకు, శమన్ కొళ్ - (భగవంతునితో) సామ్యముగల, వీడు - మోక్షమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నిత్యనూరులుగూడ పుష్పధూపదీపాద్యుపకరణములను సంపాదించుకొనివచ్చి భక్తితోనర్పించఁదగిన వేళ్ళటూద్రయే మనకన్నివిధములైన కైజ్కర్యముల నిచ్చునని.

2.

ఘ్న కున్దుమ్మై క్కుళిర్మై కా త్తవన్*

అన్దుజాల మళన్దు పిరాన్*పరన్

శెన్దు శేర్ తిరువేణ్డమామలై *

ఓన్దు మేతోమ్ నమ్మిన్దు యోయుమ్.

౩.

అ॥ కున్దుమ్ - గోవర్ధనపర్వతమును, ఏన్దు - ఎత్తిధరించి, కుళిర్ - చల్లని, మమ్మై - వర్షము లోనుండి, కా త్తవన్ - (గోపలను) రక్షించినవాఁడును, అన్దు - మహాబలిచేనపహరించబడినప్పుడు, ఇలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారమందునునైన, పరన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, శెన్దు - పోయి, శేర్ - చేరియున్ను, తిరువేణ్డమ్ - తిరువేణ్డమునెడి, మామలై యొన్దుమ్మే - గొప్పపర్వతమొకటి, తోమ్మ - ఆశ్రయించినయెడల, నమ్మిన్దు - మనపాపము, ఓయుమ్ - నశించును.

తా॥ ఇన్దుఁడు గోపలమీఁద గోపకించి రాళ్లవర్షమును గురువింపగా నప్పుడు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గోపలనురక్షించినవాఁడును, మహాబలివద్దనున్న భూమిని తనవశపఱచుకొనినవాఁడునైన శ్రీయశఃపతి నిత్యవాసముజేయుచున్న వేళ్ళటూద్రుని యాశ్రయించినయెడల మనపాపములుతోలంగునని.

౪

ఓయుమాపుప్పిఱప్పిఱప్ప*పిణి

వీయుమాఱు శెయ్వాన్ తిరువేణ్డ

త్తాయన్*నాణ్మలరా మడిత్తామరై *

వాయుళ్ళుమ్ మనత్తుళ్ళుమ్ నై ప్పార్గల్మే.

౫.

అ॥ పిణి - (ఆశ్రతుల)వ్యాధులు, వీయుమాఱు - నశించునటుల, శెయ్వాన్ - చేయుటకై, తిరువేణ్డత్తు - వేళ్ళటూద్రయందువేంచేసియున్న, ఆయన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, నాణ్మ -

లరామ్ - నూతనపుష్పమువలెనున్న, అడిల్తామరై - శ్రీపాదపద్మములను, వాయ్మొళిమ్ - వాక్కులలోను, మనత్తుళ్ళుమ్ - మనస్సులోను, వైప్పార్గట్టు - ఉంచుకొనువారికి, మాపు-వార్థకము, పిఱపు - జన్మము, ఇఱపు - మరణము, (ఇవియన్నియు), ఓయుమ్ - నశించును.

తా|| ఆశ్రితుల దుఃఖములను బోగొట్టుటకై వేబ్బటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రియః పతియొక్క శ్రీపాదుల నాశ్రయించినయెడల మన సాంసారికదుఃఖముఁనియు నశించునని. ౯.

వై త్తనాళ్వరై యెల్ల కఱుగిచ్చెను

ఎయ్ తిల్లై వృదస్మన్న మడై మినో*

పై త్తపామ్మణై యా తిరువేబ్బడమ్*

మొయ్ త్తళోల్ల మొయ్ పూ న్డన్మాళ్వరై,

౧౦.

అ|| వై త్త - సర్వేశ్వరుడేర్పఱచియుంచిన, నాళ్ - అయున్పుయొక్క, వరై - అన్తమైన, ఎరై - అవధి, కఱుగి - సమీపించి, ఎయ్ త్తు - శరీరమశిథిలమై, ఇల్లైవృదస్మన్నమ్ - మనస్సునొచ్చిపోవుటకుమునుపే, పైత్త - వికసించియున్న, (ఫలములుగల) పామ్మ - ఆదిశేషుని, అడై యాన్ - పడక గాగలశ్రియఃపతి నిత్యవాసముజేసెడి, తిరువేబ్బడమ్ - వేబ్బటాదియొక్క, మొయ్ త్త - నిండియున్న, తోల్లై - తోవులనున్న, మొయ్ - సుందరమైన, పూ - పుష్పములనున్నుగల, తామ్మరై - క్రిందప్రదేశమున, కెన్మ - పోయి, అడైమినో - ఆశ్రయించుడి.

తా|| ఓచేతనులారా! మీరు దృఢగాత్రులైయున్న పుణ్యదేవర్శి, శేషశాయి వేంచేసియున్న సుందరమైన వేబ్బటాదిని యాశ్రయించుడని. ౧౦.

ఘో తాళ్ పరప్పి మణ్ణావియ వీళనై *

నీళ్ పొట్టిల్ కురుగూర్ చ్చడగోపన్ శోల్ *

కీళ్లొయిర త్తి ప్పత్తుమ్ వల్ల వర్ *

వామ్మోర్ వామ్మోయ్ది ఇలమ్ముగ్గమ్ వే.

౧౧.

అ|| తాళ్ - శ్రీపాదములను, పరప్పి - విస్తరింపజేసి, మణ్ - భూమిని, తావియ - కొలిచిన, ఈళనై - సర్వేశ్వరునియందేకించి, నీళ్ - పొడవైన, పొట్టిల్ - తోలులుగల, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాయించిన, కీళ్లొ - ఒప్పులేని, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించువారు, వామ్మో - కైబ్బార్వసంపత్తును, ఎయ్ది - పొంది, ఇలమ్ - లోకమంతయు, పుగ్గమ్ - స్తోత్రముజేయునట్లు, వామ్మోర్ - సుఖబడుదురు.

తా|| త్రివిక్రమావతారంబైతి న్ శ్రియఃపతివియమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన నిరుపమానంబైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు లోకోత్తరమైన భగవత్కైబ్బార్వమునుబొందుదురని.

అమ్మోర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, వేళ్ళటాడ్రయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి సకలవిధ కై జ్ఞానములును జేయవలయుననిదలచి, వ్రజవై ధూర్యాయ్యతః ప్రవస్తువులఁజూచి వాడు తనచాపల్యముచే నన్నింటినియొకప్పుడే యాశబడునట్లు యత్నబుట్టించుటలైనవనియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూత్యాదులను సాక్షాత్కరించి యాశ్చర్యబడి యేమియుదోచక స్తబ్ధులై దివ్యవిగ్రహ కల్యాణగుణ విభూత్యాదుల నొకప్పుడే యనుభవించుచున్నారు.

❦ పుగ్గు నల్లారువనెన్ పొరువిల్ శీర్ పూమియెన్❦

తిగ్గుమ్ తణ్ పరవై యెన్ తీయెన్ వాయువెన్❦

నిగ్గు మాకాశమెన్ నీళ్ళే శుడరిరణ్ణుమెన్❦

ఇగ్గిలివ్వునై తుమెన్ కణ్ణనై కూవుమాతే.

౧.

అ॥ కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, కూవుమాలు - చెప్పేడివిధము, (చెప్పనప్పుడు) పుగ్గుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, తణ్ - అనన్దగుణములుగల, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడు, ఎన్ - అనిజెప్పెదనా? పొరువిల్ - ఒప్పులేని, శీర్ - తుమాగుణముగల, పూమియెన్ - భూమియనియెదనా? తిగ్గుమ్ - నిర్మలమై, తణ్ - చల్లనైన, పరవై యెన్ - జలమనియెదనా? తీయెన్ - అగ్నియనియెదనా? వాయువెన్ - వాయువనియెదనా? నిగ్గుమ్ - (పృథివ్యాదులునశించినప్పుడుగూడ తాను) వర్తించుచున్న, ఆకాశమెన్ - ఆకాశమనియెదనా? నీళ్ళే - మిక్కిలితేజస్సుగల, ఇగ్గిలివెన్ - చంద్రసూర్యులనియెదనా? ఇగ్గిలి - ఒకటియుత్తగ్గక, ఇవ్వునై తుమెన్ - ఇవియున్ని ముననియెదనా?— పృథివీజలాదులను సర్వేశ్వరుఁడుతానే నిమిత్తపాదన సహకారి కారణములుగానుండి సృజించియు, వానికన్తర్యామియైయుండి పోషించియు, తరువాత సంహరించి తల్లోనుంచుకొనియు, తనయిష్టానుసారముగ వానిని తనకు వినియోగపఱచుకొనియు, ఇట్లువానియొక్క సృష్టిస్థితి సహారాదులకు తానేకారణభూతుండగుటచేతను, ఆపస్తువులన్నియు వీనినిపిడిచి యొకక్షణమైనను వేరుగానుండుట కయోగ్యఁబులగుటచేతనున్న, ఆపస్తువులన్నియు సర్వేశ్వరునికి శరీరంబులుగానుండును, గనుక, లోకమందుశరీరవాచకంబులైన మనుష్య పశుపక్షి చైత్రమైత్ర గోవ్యాఘ్రాది శబ్దములు ఆశరీరములను నిర్వహించుచు వానిలోపలనున్న యాత్మను బోధించుట యనుభవసిద్ధమైయుండునట్లు పృథివ్యాదినమస్తశబ్దములును ఆయాపస్తువును శరీరముగాగల సర్వేశ్వరుని కేవాచకంబులగుచున్నవని పృథివ్యాదిశబ్దములచే సర్వేశ్వరుని యనుసంధించుచున్నారు.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు, పృథివీజలతేజోవాయ్వాకాశ చంద్రసూర్యస్వరూపుడైయున్నాఁడు. పరమానందయుతుడైనవానిని యాశబ్దములలో నే శేషబ్దముతో పిలిచెదనని.

౧.

కూవుమాటియమాటైన్ కుప్ప జుళనై తుమెన్❦

మేవుశీర్ మారియెన్ విళజుతారగై గళెన్❦

నానియల్ కల్లె గల్లెన్తో ఖాననల్లావియెన్తో*

పాపుళేర్ క్కణ్ణనెమాక్ పజ్జయక్కణ్ణనె యే.

అ॥ పజ్జయక్కణ్ణనెమ్ - నను న్నకులచలన్వహాపుడు, ఎన్తో - అనిచెప్పెదనా? మేవు - ఎలరునాశబడంగిన, శీర్ - శైత్యగుణముగల, మారియెన్తో - మేఘమనియెదనా? విళగ్గు - ప్రకాశించుచున్న, తారగ్గెన్తో - నక్షత్రములనియెదనా? నా - నాలిక చే, ఇయల్ - చెప్పడంగిన, కల్లెగల్లెన్తో - స్వీకరించునా? ఖానమ్ - జ్ఞానమునకు, నల్ - విలక్షణమైన, ఆవియెన్తో - శరీరమైనకబ్బమనియెదనా? పా - ప్రసిద్ధమైన, శీర్ - కల్యాణగుణంబులుగలవాడై, కణ్ణక్ - పరమసుభుడై, ఎమాక్ - మాన్వామియైన, పజ్జయక్కణ్ణనె - కమలాక్షుని, కూవుమాలు - పిలిచేడికొను, అఱియమాట్టేక్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ ప్రసిద్ధులైన జ్ఞానానందాది కల్యాణగుణంబులుగల మాన్వామియైన కమలాక్షుడు ననుక చెప్పిన పృథివ్యాగుల పరిజామరూపంబులైన పర్వతమేఘనక్షత్ర విద్యశబ్దములకు నిర్వాహకుడైయున్నాడని.

పజ్జయక్కణ్ణనెన్తో పవళచ్చెవ్వావయనెన్తో*

అజ్జదిరడియనెన్తో అజ్జనవణ్ణనెన్తో*

శెజ్జదర్మడియనెన్తో తిరుమలుమార్పనెన్తో*

శజ్జశక్కర త్తనెన్తో శాదిమాణిక్కత్తెయే.

3.

అ॥ శాది - మంచిజాతియైన, మాణిక్కత్తె - మాణిక్యముపంటికొన్నిగల దివ్యవిగ్రహముగల శ్రియఃపతిని, పజ్జయక్కణ్ణనెన్తో - కమలాక్షుడనియెదనా? పవళమ్ - పగడమువలె, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయనెన్తో - అధరముగలవాడనియెదనా? అమ్ - నున్నదమైన, కదిర్ - కాన్తిగల, ఆడియనెన్తో - శ్రీపాదముగలవాడనియెదనా? అజ్జనవణ్ణనెన్తో - కాటుకవలె నీలవర్ణముగల వాడనియెదనా? శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కదిర్ - కిరణములుగల, ముడియనెన్తో - కిరీటముగల వాడనియెదనా? తిరు - శ్రీమహాత్మీనిన్ని, మలు - శ్రీపత్నమనెడి చిహ్నమునున్నుగల, మార్పనెన్తో - వత్సనలముగలవాడనియెదనా? శజ్జశక్కర త్తనెన్తో - శజ్జశక్రములుగలవాడనియెదనా?

తా॥ అత్యుజ్జ్వలమైన తిరుమేనుగల శ్రియఃపతి, దివ్యావయవములతోనున్న, దివ్యాభరణములతోనున్న, దివ్యాయుధములతోనున్న, దివ్య విగ్రహముతోనున్న, పరమపదమందు శంకెనెయున్నాడు. వానిని నే నేతిరునామముతోపిలిచెదనని.

3.

శాదిమాణిక్కమెన్తో శనికోళోపాకము త్తమెన్తో*

శాదినల్వయిరమెన్తో తనివిల్ శీర్విళక్కమెన్తో*

అదియజ్జోదియెన్తో అదియమ్పురుడనెన్తో*

అదుమిల్ కాలత్తెనై యచ్చుదనమలనై యే.

౪.

అ॥ ఆదుమిల్ - ఏనహాయములేని, కాలత్తు - ప్రళయకాలమందు, ఎన్నైనామనహాయమై
స్వామియైయున్నవాడును, అచ్చదక్క - ఆశ్రీతులనువిడువనివాడును, అమలనై - బదులుప్రయో
జనమునపేక్షించని) పరిశుద్ధుడునైనశ్రియఃపతిని, కాదిమాణిక్యమెన్ - శ్రేష్ఠమైనమాణిక్యమని
యెదనా? శవికొళ్ - కాన్తిగల, పొక్క - బంగారమనియెదనా? శవికొళ్ - లావణ్యముగల,
ముత్తమెన్ - ముత్యమనియెదనా? కాది - ఆకరమందుబుట్టిశ్రేష్ఠమైన, నల్ - విలక్షణమైన, వయిర
మెన్ - వజ్రమనియెదనా? తవివిత్ - వినాశములేని, కీర్ - ప్రకాశముగలవిభక్తమెన్ - దీపమని
యెదనా? అది - పూర్వమునుంచయున్న, అమ్ - నువ్వరమైన, శోడ - తేజోమయవిగ్రహముగల
వాడనియెదనా? అది - కారణభూతుడై, అమ్ - ఆనందములుగల, పురుడెన్ - మరమపురుషు
డనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రితరక్షకుడైన శ్రియఃపతియే తేజోరూపంబులైన దీపవజ్రజమాన్యైక మాణిక్యస్వ
రూపముగానున్నాడు. అప్రాకృత శుద్ధసత్వమయ విగ్రహముగల పరమపురుషునియొక్క యీ
స్వరూపములలో నే నేనృరూపము ననుసంధించెదనని. ౪

అచ్చదనమలనెన్ ఆడియవర్సిన్ కెడుక్కుమ్*
నచ్చమామరున్ద మెన్ నలజడలముదమెన్*
అచ్చువై క్కట్టియెన్ అఱుశువై యడిశిలెన్*
నెయ్చువై తేఱలెన్ కనియెన్ పాలెన్ నెన్. ౫.

అ॥ అచ్చదక్క - ఆమృతుడనియెదనా? అమలనెన్ - శుద్ధస్వభావుడనియెదనా? ఆడి
యవర్ - భక్తులయొక్క, పినై - దుఃఖములను, కెడుక్కుమ్ - పోగొట్టదగినదియు, నచ్చ-అశ
పడదగినదియునైన, మా - క్లాఘ్యమైన, మరున్ద మెన్ - మందనియెదనా? నలమ్ - భోగ్యమైన,
కడల్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమెన్ - అమృతమనియెదనా? అచ్చువై - అట్టిభోగ్యత
గల, క్కట్టియెన్ - పడికఁబెల్లమనియెదనా? అఱుశువై - *షడ్రసములుగల, అడిశిలెన్ - ప్రసాద
మనియెదనా? శువై - రుచిగల, నెయ్ - నెయ్యియనియెదనా? శువై - రుచిగల, తేఱలెన్ -
తేనెయనియెదనా? కనియెన్ - పక్షమైనఫలమనియెదనా? పాలెన్ నెన్ - పాలనియెదనా?

తా॥ ఆశ్రితదుఃఖహరుడై, అమృతము, తేనె, నెయ్యి, పాలు, శర్కర, షడ్రసోపేతమైన
ప్రసాదముమొదలగు రుచిగలపదార్థస్వరూపుడైన శ్రియఃపతిని నే నేతిరునామములతో మొదట
పిలిచెదనని. ౫

పాలెన్ నాన్దువేదప్పయనెన్*శమయనీది
నూలెన్ నుడజుకేళియిలై యెన్*ఇవర్ ముళ్ నల్ల
నేలెన్ వినై యిల్ మిక్కవయనెన్*కణ్ణనెన్
మాలెన్ మాయనెన్ వానవరాదియైయే. ౬.

*తీపు, పులుపు, ఉప్పు, వగరు, కారము, చేదు, ఇవి షడ్రసములు.

అ॥ వానవర్ - బ్రహ్మదులకు, అదియై - కారణభూతుడైన శ్రియఃపతిని, పాలెన్తో - పాల
నియెదనా? నాన్దువేదమ్ - నాలుగువేదములనెడి, పయనెన్తో - ప్రయోజన (సార) మనియెదనా?
శమయమ్ - సిద్ధాంతస్థాపకమైన, నీది - న్యాయమును ప్రతిపాదించెడి, నూలెన్తో - శాస్త్రమనియె
దనా? కుడడు - మోహింపజేసెడి, కేల్వ - శ్రవణముగల, ఇళైయెన్తో - గీతమనియెదనా?
ఇవల్ మున్ - ఇవియన్నియుంటె, నల్ల - విలక్షణమై, మేలెన్తో - మేలైన భోగ్యవస్తువని
యెదనా? వినైయిల్ - సాధనముకంటె, మిక్క - అధికమైన, పయనెన్తో - ఫలమనియెదనా?
కణ్ణనెన్తో - సులభుడైన శ్రీష్టిష్టాడనియెదనా? మాలెన్తో - (అశ్రితులయందు) వ్యామోహము
గలవాడనియెదనా? మాయనెన్తో - ఆశ్చర్యభూతుడనియెదనా?

తా॥ బ్రహ్మది సకల జీవతులకున్న నిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతిని, సకలవేదశాస్త్రప్రతి
పాద్యుడనియెదనా? శ్రవణానందకరమైన గానమనియెదనా? ఇంతకంటెమేలైన రసవత్తమన
స్తువనియెదనా? సకలపుణ్యఫలమనియెదనా? అశ్రితవత్సలుడనియెదనా? నే నేతిరునామమును
జెప్పియునుసనించెదనని.

వానవరాదియెన్తో వానవర్ తెయ్ వమెన్తో*

వానవర్ పోగమెన్తో వానవర్ మున్ మున్ మెన్తో*

ఊనమిల్ శెల్వమెన్తో ఊనమిల్ శువర్ క్కమెన్తో*

ఊనమిల్ మోక్కమెన్తో బళిమణివణ్ణనై యే.

2.

అ॥ బళి - ఉజ్వలమైన, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణనై - వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని, వాన
వరాదియెన్తో - నిత్యనూరినిర్వాహకుడనియెదనా? వానవర్ తెయ్ వమెన్తో - నిత్యనూరులారా
ధించెడి దేవతయనియెదనా? వానవర్ పోగమెన్తో - నిత్యనూరులనుభవించెడి భోగ్యవస్తువనియెదనా?
వానవర్ మున్ మున్ మెన్తో - నిత్యనూరులకుతక్కిన సకలవిధబుధువనియెదనా? ఊనమిల్ - నాశము
లేని, శెల్వమెన్తో - విశ్వరూపినియెదనా? ఊనమిల్ - నాశములేని, శువర్ క్కమెన్తో - స్వర్గ
మనియెదనా? ఊనమిల్ - సజ్జోచిమయి, మోక్కమెన్తో - మోక్షమనియెదనా?

తా॥ నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుడై, వారికిదేవతయై, భోగ్యపదార్థమై, సకలవిధబుధువై,
విశ్వరూపియై సకలపురుషార్థప్రదుడై, ఇంద్రనీలశ్యాముడైన శ్రియఃపతిని నే నేనగుణమును
జెప్పి మొదటవర్ణించెదనని.

2

బళిమణివణ్ణనెన్తో బరువనెనై త్తనిన్ *

నళిరదీచ్చడై యనెన్తో నామ్మగక్కడపుళెనో*

అళిమగిన్దులగమెల్లామ్ పడై త్తవై యే త్తనిన్ *

కళిమలర్ త్తుళవనెమ్మాన్ కణ్ణనై మాయనై యే.

3.

అ॥ అళి - జగద్రక్షణమందు, మగిన్దు - సర్వోపముగలవాడును, ఊలగమెల్లామ్ - లోక
మున్నిటిని, పడై - సృజించి, అవై - ఆలోకములు, ఏ త్తనిన్దు - స్తోత్రముజేయునట్లు వేంచేసి
యున్నవాడును, కళి - తేనెనున్న, మలర్ - పుష్పమునున్నగల, తుళవన్ - తులసీమాలిక

గలవాడును, ఎమ్మొక్క - నాస్వామియు, మాయనై - అద్భుతచేష్టితములుగలవాడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణుని, మణి - రత్నమువలె, ఒలి - ప్రకాశించుచున్న, వణ్ణనెన్లో - తిరుమేనుగలవాడనియెదనా? ఒరువనెన్టు - జగత్కారణుడని, ఏత్తనిన్టు - (అక్షవేకులు) స్తోత్రముజేయునట్లున్నవాడును, నళిర్ - చల్లనైన, మది - చంద్రునిని, శడైయన్ - జటనుగలవాడునైనరుద్రుడు ఎణ్ణో - అనియెదనా? నాన్ముగక్కడవు శెన్లో - బ్రహ్మదేవుడనియెదనా?

తా|| జగత్సృష్టిరక్షణాదులయందానవుడై బ్రహ్మరుద్రాదులనుగూడ విభూతిగా గలవాడైన శ్రియఃపతిని నే నేమనివర్ణించెదనని.

కణ్ణనై మాయనై క్కడల్ కడై న్ముదజ్జొణ్ణ*
అణ్ణలై యచ్చుదనై యనన్దనై యనన్దన్ తన్మోల్*
నణ్ణిన్దుత్తై గినానై ఇలముమ్మిన్ద మాలై*
ఎణ్ణమాఅటేయమాట్టేక్ యావై యుమ్ యవరుదనానై.

అ|| కణ్ణనై - కృష్ణావతారంతైత్తినవాడును, మాయనై - అద్భుతగుణంబులుగలవాడును, కడల్ - సముద్రమును, కడై - చిలిక - అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ణ - తెచ్చియిచ్చిన, అణ్ణలై - స్వామియు - అచ్చుదనై - ఆశీతులను విడువనివాడును, అనన్దనై - అపరిచ్ఛిన్నవై భవముగలవాడును, అనన్దత్తమ్ - అది శేషునిమీఁద, నణ్ణి - అమరిక తోనుండి, నన్దు - చక్కగా, ఉత్తైక్కిన్టానై - పవ్వళించినవాడును, ఇలము - భూమిని, ఉణ్ణు - ఆరగించి ఉమ్మిన్ద - బయలుపఱచినవాడును, మాలై - శ్రియఃపతిని, ఎణ్ణమా - అనునధించువిధమును, అటేయమాట్టేక్ - ఎఱుంగను. యావై యుమ్ - సమస్త చైతనములనున్న, యవరుమ్ - సమస్త చైతనులనున్న, తాక్ - తనకుశరీరముగాగలవాడు (అనిమాత్రమెఱుంగుదును).

తా|| జగత్సృష్టి సంహారకారకుడును, భక్తులయభీష్టమునిచ్చు వాడును, సకలచేతనాచేతనములకన్తరాత్మయునైన శేషకాయని యెట్లనుసనింపవలెనో, ఆవిధమునుగూడ నే నేఱుంగనని.

యావై యుమ్ యవరుదనానా యవరవర్ శమయన్దొఱుమ్*
తోయ్విలన్పులనై న్దుక్కుమ్ శొలప్పడానుణర్విన్ మూర్ త్తి*
ఆవిశేరుయిరినుళ్ళు లాదుమోర్ పల్ గ్గిలాడ*
పావనై యదనై కూడి లవనై యుజ్జూడలామే.

౧౦.

అ|| యావై యుమ్ - సకలచైతనములను, యవరుమ్ - సకలచేతనులను, తానాయ్ - తానన్తరాత్మమియ్యెందువాడును, అవరవర్ - ఆదేవమును మోదులయొక్క, శమయన్దొఱుమ్ - *వ్యవస్థలయందు, తోయ్విలన్ - స్పర్శములేనివాడును, పులనై న్దుక్కుమ్ - పశ్చేచ్ఛినియములకును, (విషయమని), శొలప్పడాన్ - చెప్పదగినగానివాడును, ఉణ్ణొన్మూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుడునైయుండును, ఆవిశేర్ - శరీరమందున్న, ఉయిరినుళ్ - జీవాత్మయందు, అదుమ్ - (శరీరసంబంధమైన బాల్యయావనాది) ఏవిధమైనయవస్థయు, ఓర్ - ఒకటియు, పల్ గ్గిలాడ - సంబంధం

*అయాజాతులకుదగిన జ్ఞానసర్వోచవికాసములు, శరీరానుగూఢపరిణామములు, నుఖదుఃఖములు, ఇవిమొదలై నవి.

చని, పావనై యదనై - ఆభావనను, కూడిల్ - చేరినయెడల, అవనై యుమ్ - ఆశ్రియపతినిన్ని, కూడలామ్ - చేరవచ్చును. ౪ - నిశ్చయము.

తా|| సకలచేతనాచేతనవస్తువులలో వ్యాపించియున్న పుటికిన్ని, ఆయావస్తువులయందున్న సుఖదుఃఖాదులున్న ఉత్పత్తివిశాళాదులున్న సర్వేశ్వరునికంటెపు. వాడుచతురాదిబాహ్యేంద్రియములగగుపడడు. జ్ఞానస్వరూపుడై యుండును. ఆసర్వేశ్వరుని యిట్టివాడని యెట్లునమ్మవచ్చునగా, ఈశరీరమందు జీవాత్మయున్న పుటికిన్ని దానియొక్క ఉత్పత్తి విశాళాదులున్న బాల్యయావనాదులున్న జీవునికి ఎటులసంభవించవో? అవిధమును చక్కగా నెఱుంగినయెడల, వీట్లయందు వ్యాపించియున్న సర్వేశ్వరునికిఁగూడ యాదోషములేమియు లేవనిసలభముగా తెలిసికొనవచ్చునని.

౧౧

కూడివణ్ణై యుమ్ తణ్ణార్ కొణ్ణల్ పోల్వణ్ణనై*

మాడల్ పొళిల్ కురుగూర్వణ్ శడగోపన్ శొన్న*

పాడలోరాయరత్తుళివై యుమొరుపత్తుమ్ వల్లార్*

వీడిలపోగ మెయ్ది విరుమ్పువరమరర్ మొయ్త్తై.

౧౨.

అ|| వణ్ణు - తుమ్మెదలు, కూడి - గుంపుగాచేరి, అఱైయుమ్ - శబ్దించుచున్న, తణ్ - చల్లని, తార్ - తులసీమాలగలవాడను, కొణ్ణల్ పోల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ తనై - కాన్తిగలవాడనైన శ్రియఃపతినిగురించి, మాడు - చుట్టును, అల్ - వికసించుచున్న (పుష్పములుగల), పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకానగరికి (స్వామియైన), వణ్ - ఉదారులైన, శడగోపన్ - సమ్రాట్వార్లు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానముతోఁగూడిన, ఓరాయరత్తుళ్ - ఒకవెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమొరుపత్తుమ్ - ఈయొక పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, వీడిల - ఆపరిచిన్నమైన, పోగమ్ - భగవదనుభవమును, ఎయ్ది - పొంది, అమరర్ - నిత్యనూరులచే, మొయ్త్తై - చుట్టుకొని, విరుమ్పువర్ - ఆశపడఁదగినవారై యుండురు.

తా|| భోగ్యమైన తిరుమ్మొయిమాలగల నీలమేఘశ్యాముడైన శ్రియఃపతి విషయమై సమ్రాట్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసన్ధించువారు నిరంతర భగవదనుభవముగలవారై నిత్యనూరిగోష్ఠిలోజేరుదురని.

౧౩

అత్వార్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౫-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్మొళిలో, శ్రియఃపతియొక్క వాత్సల్యాదిగుణముల ననుభవించి హృష్టులైన సమ్రాట్వార్లు, ఆగుణముల ననుసన్ధించనివారొకవస్తువుకాదనియు, అనుసన్ధించువారు పరమోత్కృష్టులనియు వక్కాణించుచున్నారు.

‡‡ మొయ్ మూమ్ము మొట్టొల్ పొయోగై ముదలై చ్చిత్తై ప్పట్టునిన్ట*
 కై మ్మావుక్కరుళ్ శెయ్ద కార్ముగిల్ పోల్వణ్ణై కణ్ణై*
 ఎమ్మానై చొచ్చిల్లి ప్పాడి యెమ్మన్దుమ్మటన్దుమ్ తుళ్ళాదార్
 తమ్మాల్ కరుమ పెళ్ళొల్లో తణ్ కడల్ వట్టతుళ్ళీరే.

౧

అ॥ మొయ్ - సుందరమై, మా - విస్తారమైయున్న, పూ - పుష్పములుగల, పాట్రిల్ -
 తోపులుగల, పొయ్గై - మడుగునందు, ముదలై - ముసలిచే, శిత్తై ప్పట్టునిన్ట - గృహింపబడి
 యున్న, కై మ్మావుక్కరు - ఏనుగునకు, అరుళ్ శెయ్ద - కృపజేసిన, కార్ - నల్లని, ముగిల్పోల్ -
 మేఘమునంటి, వణ్ణై - కాన్తిగల, కణ్ణై - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, శొల్లి -
 స్తోత్రముజేసి, పాడి - గానముజేసి, ఎమ్మన్దుమ్ - లేచియు, పటన్దుమ్ - నాలుగుపక్కలతిరిగియు,
 తుళ్ళాదార్ తమ్మాల్ - నృత్యముజేయనివారిచే, కరుమ పెన్ - పనియేమి? తణ్ - చల్లనైన,
 కడల్ - నముద్రముచే (చుట్టబడిన), వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళీర్ - ఉన్న ఓళ్లవలారా!
 శొల్లో - చెప్పడు.

తా॥ మనుషాకకాలమందు మొసలిచే బాధబడుచున్న గజేంద్రాద్రి స్వర్ణనిరక్షించిన శ్రీయః
 పతిని స్తుతించి యున్న చోటనుండక నృత్యముజేయనివారు ఈభూమియందు వ్యర్థమైపుట్టినది. ౧,

తణ్ కడల్ వట్టతుళ్ళీరై తమక్కిరై యా త్తడిన్దుణ్ణుమ్*
 తణ్ కమ్మల్ కాలశురర్ క్కు త్తీజ్జిత్తుక్కుమ్ తిరుమాలై*
 వణ్ణో తలై కొళ్ళప్పాడిప్పటన్దుమ్మటన్దుమ్ తుళ్ళులాదార్*
 మణ్ణొళులగిల్ పిటప్పార్ వల్వినై మోదమలై నే.

౨

అ॥ తణ్ - చల్లని, కడల్ - నముద్రముచే చుట్టబడిన, వట్టత్తు - భూమియందు, ఉళ్ళీరై -
 ఉన్నవారిని, తమక్కు - తమకు, ఇరై యా - ఆహారముగా, తడిన్దు - బాధించి, ఉణ్ణుమ్ -
 భుజించువారును, తణ్ - దృఢమైన, కమ్మల్ - నూపురములుగల, కార్ - కాళ్ళుగలవారైన, అశుర
 ర్ క్కు - అనురులకు, తీజ్జు - చెరువును, ఇత్తైక్కుమ్ - విచారించుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయః
 పతిని, వణ్ణో - గానములు, తలై కొళ్ళప్ప - అధికమగునట్లు, పాడి - గానముజేసియు, పటన్దుమ్ -
 తిరిగియు, మన్దుమ్మటన్దుమ్ - నృత్యముజేయనివారు, మణ్ణొళులగిల్ - భూలోకమందు, వల్ వినై -
 పాపములు, మలైన్దు - అధికమై, మోద - అభివృద్ధియగునట్లు, పిటప్పార్ - జన్మించుదురు.

తా॥ రాక్షసులచే బాధపడుచున్న మనుష్యుల కేవిధదుఃఖములున్ను రాకుండ విచారించి
 రక్షించుచున్న శ్రీయఃపతిని స్తుతించి నృత్యముజేయనివారు నిత్యసంసారలగదురని. ౨.

మలై యెయ్దుత్తుక్కల్ మారికాత్తు ప్పశునిరై తన్నై*
 తొలై వుతవిర్ త్తపిరానై చొచ్చిల్లి చొచ్చిల్లిని నైప్పోదుమ్*
 తలై యిన్దోడదన్దుత్తట్టత్తడుకుట్టమాయ్ ప్పటవాదాన్*
 అలై కొళ్ళనరగ త్తమ్మన్ది క్కిడన్దుత్తై క్కిన్దువమ్మరే.

3

అ॥ మల్లెయై - గోవర్ధనపర్వతమును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, కల్మాది - రాళ్లపక్షమును, కాన్దు - అడ్డగించి, పశునిరైతన్నై - గోసమాహములయొక్క, తొలైవు - వినాశమును, తవి ౧౨ - పోగొట్టి, పిరానై - ఉపకారముడైన శ్రీయశుతిని, ఎప్పొదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొల్లి చొల్లినిన్దు - నిరంతరముగననుసరించుచుండి, అదనత్తోడు - భూమితో, తలైతట్ట - తలతగులు నటుల, తడుత్తుమాయ్ - పంకరగా, పటవాదార్ - తొరపడితిగనివారు, అలైకొళ్ - అలలు కొట్టుచున్న (వర్షిలుచున్న), నరగత్తు - నరకముందు, అమ్మనిక్కిడైత్తు - చిక్కబడియుండి, ఉత్తై క్కిన్దు - దుఃఖించుచున్న, వమ్మర్ - వర్షమైనవారు.

తా॥ శ్రీకృష్ణావతారమందు గోవర్ధనపర్వతమునెత్తి గొగోడలనురక్షించిన శ్రీయశుతిని స్తుతించి పరవశులై తలకించుట గావడికసృత్యముజేయనివారు నరకమునొంది దుఃఖము ననుభవించుదురని.

౩.

వమ్మనిక్కిడై పొరుట్టా మాల్విడై యేమ్మమడర్ త్త
తేమ్మవళత్తిరళ్యాయ్ శిరీదరన్ తొల్ పుగళు వాడి*
కుమ్మిడునట్టమిట్టాడి క్కోగుగట్టుణ్ములాదార్*
తమ్మిఱప్పాల్ పయనెన్నై శాదుశనజ్జళిడై యే.

౪

అ॥ వమ్మ - పరిమళముగల, అవిత్ - వికసించియున్న, కొడైపొరుట్ట - మాలికతోనల జ్జరింపబడిన కేశపాశముగల సప్తన్నప్పిరాట్టికొఱకై, మల్ - గొప్పనైన, విడైయేమ్మమ్ - పృథు భములేడింటిని, అడర్ త్త - సంహరించినవాడును, తేమ్ - ఎఱ్ఱని, పవళమ్ - పగడము, తిరళ్ - చేరియున్నట్టున్న, వాయన్ - అధరముగలవాడునైన, శిరీదరన్ - శ్రీధరునియొక్క, తొల్ - అనాదియైన, పుగళు - కీర్తిని, పాడి - గానముజేసి, కుమ్మిడు - ప్రణామముజేసి, నట్టమిట్టాడి - సృత్యముజేసి, క్కోగు - మెయ్మఱిచినవ్యాపారములు, ఉగట్టుణ్ముమించిపోయి, ఉమ్ములాదార్ దమ్ - తిరగనివారియొక్క, పిఱప్పాల్ - జన్మముచే, శాదుశనజ్జళి - సాత్త్వికపురుషులయొక్క, ఇడైయే - నడుమ, ఎన్ - ఏమి, పయన్ - ప్రయోజనముకలదు.

తా॥ సప్తన్నప్పిరాట్టికొఱకై యేడుపృథుభములనుజంపి మందహాసముజేయుచున్న శ్రీయశుతియొక్క గుణములనుసరించి పరవశులై సృత్యముజేయనివారు సత్పురుషగోష్ఠిలోనిరథకులై యుందురని.

౪.

శాదుశనత్తై నలియుమ్ కళ్ళనై చ్చాదిప్పదట్టు*
అదియజ్జోదియురువై యజ్జువై త్తిజుప్పిఱన్దు*
వేదముదల్వనై ప్పాడి వీదిగళ్ తోఱున్దుళాదార్*
ఓదియణ్ న్దవర్ మున్నా వెళాశవిప్పార్ మనిశరే.

౫

అ॥ శాదుశనత్తై - సత్పురుషులను, నలియుమ్ - పీడించుచున్న, కళ్ళనై - కంఠుని, శాది ప్పదట్టు - శిక్షించుటకై, అజ్జు - అపరమపదమునందున్న, అది - ప్రధానమై, అమ్ - అప్రా కృతమై, తోది - తేజోమయమైన, ఉరువై - దివ్యవిగ్రహమును, వైత్తు - ఉంచుకొని, ఇజ్జు -

ఈభువనమందు, పిఱన్ద - అవతరించిన, వేవముదల్పన్ద - వేదప్రతిపాద్యుడైన శ్రియఃపతిని, పాడి - గానముజేసి, వీదిగళ్దోఱుమ్ - వీధిపీఠిగా, తుళ్ళాదార్ - నృత్యముజేయసిహరు, ఓది - శాస్త్రాధ్యయనముజేసి, ఉణర్దవర్ - జ్ఞానులైనవారియొక్క, మున్నా - ఎదుట, ఎన్ శవిప్పార్ - ఏజపము జేసుదురు. మనిశరే - వారుమనుష్యులా? (కారు).

తా॥ భాగవతాపచారబడిన కంసుని సంహరించుటకై యప్రాకృతదివ్యమట్లశవిగ్రహముతో నవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణముల ననుసరించి పరవశులుగానివాళొక ప్రయోజనము నకు నొదగగని.

౫

మనిశరుమ్ మున్దు ముమ్మున్దు ముమాయ్ మాయప్పిఱవిపిఱన్ద *

తనియళపిఱప్పిలితన్నై త్తడజడల్ శేర్న్దపిరాన్ద *

కనియైక్కరుమ్మినిశాల్ శై క్కట్టియై తేనై యముదై *

మునిప్పిన్దై త్తెక్కునిప్పార్ ముమ్ముదుణర్న్దై యినారే.

౬.

అ॥ మనిశరుమ్ - మనుష్యులును, మున్దు ముమ్ - తక్కినదేవతలును, మున్దు ముమాయ్ - తక్కినపశ్చాదులును, (ఏజన్మముగలవారైనను), మాయమ్ - అద్భుతంబులైన, పిఱవిపిఱన్ద - అవతారములనెత్తినవాడును, తనియళ - అన్నితీయంజైనవాడును, పిఱప్పిలితన్నై - కర్మాధీనమైనజన్మములేనివాడును, తడమ్ విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, శేర్న్ద - చవ్వళించిన, పిరాన్ద - ఉపకారకుడును, కనియై - ఫలముపంటివాడును, కరుమ్మినిశాల్ శై - చెరుకురసము పంటివాడును, కట్టియై - చడికలెల్లముపంటివాడును, తేనై - తెనెపంటివాడును, అముదై - అమృతముపంటివాడునై శ్రియఃపతిని, మునివు - అనూయ, ఇన్ది - లేనివారై, ఏత్తి - స్తుతించి, మనిప్పార్ - నృత్యముజేయవారు, ముమ్ముదు - సకలార్థములను, ఉణర్ - ఎఱుంగిన, నీర్తయినార్ - స్వభావముగలవారగుదురు.

తా॥ దేవమనుష్య చతుష్టయోజన్మ మెత్తినవారైనను, మధురమై తిప్పిలేనిగడ్డకట్టిన రసస్వరూపంబైన ఫలమువలె నతిభోగ్యుడైన శ్రీరాక్షిశాయియొక్క నృసింహ రామ కృష్ణాద్యపతారములను అనూయలేనివారై స్తుతించినయెడల వారే సకలార్థవేత్తలగుదురని.

౭.

నీర్తయిల్ నూన్దు మువర్ వీయ వై వర్క్కరుళ్ శెయ్దునిన్దు *

పార్క్కల్ గుశేనై యవిత్త పరజ్జుడరై నిన్దై న్దాడి *

నీర్క్కల్ గుకణ్ణినిరాగి నెజ్జుబ్బుదైన్దై నెయ్యాదే *

ఊన్క్కల్ గిమోడుపరుప్పా గుత్తమర్ గిల్కెన్ శెయ్ వారే.

౮.

అ॥ నీర్తయిల్ - దయలేని, నూన్దు మువర్ - నూఱునులైన దుర్యోధనాదులు, వీయ - నశించునటుల, మువర్క్క - పాణ్డవలైదుగురికి, అరుళ్ శెయ్దునిన్దు - కృపజేసి, పార్ - భూమి యంతయు, మల్ గు - నిండియున్న, శేనై - సేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, పరజ్జుడరై - పరజ్ఞోత్తిస్వరూపుడైన శ్రియఃపతిని, నిన్దైన్దు - ధ్యానించి, ఆడి - నృత్యముజేసి, నీర్ - బాష్పముచే, మల్ గు - నిండియున్న, కణ్ణినిరాగి - శైత్రములుగలవారై, నెజ్జుమ్ - మనస్సు, కుదైన్దు -

కరిగి, నైయాడే - శిథిలముగానుండ, ఊకామల్ గు - మాంసముచేసిండియున్న, మోడు - ఉబ్బుగానున్న యజ్ఞములు, పరుప్పార్ - పెరిగియుండువారు, ఉత్తైమర్ గట్టు - సత్పురుషులకు, ఎకాశెయ్యార్ - ఏకయోజనమును జేయుదురు.

తా॥ పాణివులకపకారముజేసిన దుర్యోధనాసులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణనిభ్యానించి యానందభరితులై యుండక మాంసమయమైన శరీరమును పోషించువారప్రయోజకులని, ౭.

చార్ పునలన్దణరువి వడతిరువేబడతై నై*

పేర్ పలశొల్లిప్పిదన్ బీ ప్పిత్తరైన్ పిఱర్ కూఱ*

ఊర్ పలపుక్కుమ్ పుకాదు ములోగర్ శిరిక్కనిన్దాడి*

ఆర్వమ్ పెరుగిక్కునిప్పా రమరర్ తొమ్మిప్పడువారే.

౮

ఆ॥ వార్ - కారుచున్న, పునల్ - నీరుగల, అమ్ - నుద్దరమై, తణ్ - చల్లనైన, అరువి - కొండచరియలుగల, వడ - ఉత్తరమందున్న, తిరువేబడత్తు - తిరుమలయందువేంచేసియున్న, ఎన్దై - స్వామియైన శ్రీయశతియొక్క, పల - అనేకవిధములైన, పేర్ - తిరునామములను, శొల్లి - చెప్పి, పిదన్ బీ - జల్పించి, పిఱర్ - అభక్తులు, పిత్తరైన్ - పిచ్చివారని, కూఱ - చెప్పునటుల, పల - అనేకములైన, ఊర్ - మనుష్యులున్న గ్రామములోను, పుకాదుమ్ - మనుష్యులు ప్రవేశించని గ్రామములోను, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఉలోగర్ - లోకజనులు, శిరిక్క - పరిహాసముజేయునట్లు, నిన్ద - నిలిపియుండి, ఆడి - సృత్యముజేసి, ఆర్వమ్ - అభినివేశము, పెరుగి - వర్ధించి, కునిప్పార్ - సృత్యముజేయువారు, అమరర్ తొమ్మిప్పడువార్ - నిత్యనూరులాదరించునట్లుగుదురు.

తా॥ ఆతిరమణీయమైన వేబ్బటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రీయశతియొక్క తిరునామములను జెప్పి యచ్చటచ్చట పిచ్చివారివలె తిరిగి యందరుపరిహాసించునట్లు ప్రేమపరవశులై సృత్యముజేయువారిని నిత్యనూరులు మెచ్చుకొనుదురని, ౮.

అమరర్ తొమ్మిప్పడువానై యనై తులగుక్కుమ్మిర్రానై *

అమరమన త్రినుళ్ యోగుపుణర్ న్దవన్ తన్నోడొన్దాగ*

అమరత్తుణియవల్లార్ గళొళ్ళియ వల్లాదవరెల్లామ్*

అమరనినై న్దొన్దొడి యలన్ బువదే కరుమమే.

౯

ఆ॥ మన త్రినుళ్ - మనస్సులో, అమర - అమరియుండునట్లు, యోగు - యోగాభ్యాసమును, పుణర్ న్ద - దృఢముగాజేసి, అనకాతన్నోడు - ఆసర్వేశ్వరునితో, ఒట్టాగ - సమానముగా అమర - అమరియుండునట్లు, తుణియవల్లార్ గళొళ్ళియ - అధ్యనసాయముగల కైవల్యాభిలాషు, అల్లాదవరెల్లామ్ - తక్కినవారందరికిని, అమరర్ - నిత్యనూరులచే, తొమ్మిప్పడువానై - ఆశ్రయించిగినవాడును, అనైత్తులగుక్కుమ్ - సకలలోకములకును, పిర్రానై, స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, అమర - అమరియుండి, నిన్దైన్ద - భ్యానించి, ఎమ్మైన్ద - లేచి, ఆడి - సృత్యముజేసి, అలన్ బువదే - స్తుతించుటయే, కరుమమ్ - చేయదగినకృత్యము.

తా॥ భగవత్తునియొక్క సౌశీల్యాదిగుణములనపేక్షించక భగవంతునివలె నజ్ఞానాదిసకల దోషరహితమై జ్ఞానానందస్వరూపమైన జీవాత్మయొక్క స్వరూపానుభవమునెడి కైవల్యమునుగోరిన యభిములుతప్ప తక్కినవారందరును, ఉభయవిభూతినాయకుండైన శ్రీయఃపతిని ధ్యానించి లేచి నృత్యముజేసి స్తోత్రముజేయుదు. మికిచే పరమపురుషార్థమని.

కరుముముమ్కరుమపలనుమాగియ కారణన్తెన్దై*

తిరుమణివణ్ణనై చ్చెబ్బణ్ణాలినై తేవపిరానై*

ఒరుమైమన త్తినుళ్ నైత్తుళ్ళున్దైన్దొన్దొన్దొడి*

పెరుమైయుమ్నాణుమ్తవిర్న్ద పిదర్న్దుమిన్ పేదై మెత్తిర్న్దే. ౧౦.

అ॥ కరుముము - పుణ్యపాపములకును, కరుమపలనుమ్ - వానిఫలంబులైన స్వర్గనరకాదు లకును, ఆగియ - నియామకుడై, కారణన్తెన్దై - సకలకారణభూతుడై, తిరు - సుందర మైన, మణి - గత్తుమునుంటి, వణ్ణనై - కాన్తిగలవాడై, కెమ్కణ్ - రక్తలోచనుడై, మాలినై - వాత్సల్యగుణముగలవాడై, తేవపిరానై - దేవాధిదేవుడైన శ్రీయఃపతిని, ఒరుమై - ఒకవిధ మైన (ప్రయోజనా న్దరము నపేక్షించని), మనత్తినుళ్ - మనస్సులో, నైత్తు - ఉంచి, ఉళ్ళమ్ వట్టైను - హృదయముగరిగి, ఎమ్మొన్దొడి - లేచి నృత్యముజేసి, పెరుమైయుమ్ - (దురభిమాన ముచేపచ్చిన) గొప్పతనమును, నాణుమ్ - లజ్జను, తవిర్న్ద - వదలి, పేదైమై - (భగవత్కైజ్జుర్యమును తక్కువగాదలంచడమనెడి) అజ్ఞానమును, తీర్న్ద - పిదర్న్దుమిన్ - పరవశులై న్నుతించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! సకలఫలప్రదుండగును, సకలకారణుండగును, సుందరవిగ్రహుండగును, రక్త లోచనుండగును, భక్తవత్సలుండగును, దేవాధిదేవుండైన శ్రీయఃపతిని యనన్య ప్రయోజనములై ధ్యానించి మెయ్మణిచి నృత్యముజేసి దురభిమానమును లజ్జను వదలి భగవత్కైజ్జుర్యమును పర మప్రాప్యముగా నెంచియుండుడని.

†† తీర్న్దవడియవర్దపైత్తిరు త్తిప్పణిశొళ్ళవల్ల*

ఆర్న్దపుగమ్మచ్చుదనై యమరర్పిరానై యమ్మానై*

వాయ్న్దవళవయల్ శూళ్ తణ్ణళ్ళజ్జురుగూర్ చ్చడగోపన్*

నేర్న్దవోరాయర్ త్తిప్ప త్తరువినై నీఱుశెయ్యుమే.

౧౧.

అ॥ తీర్న్ద - దృఢాధ్యవసాయముగల, అడియవర్దమై - భాగవతులను, తిరుత్తి - దిద్ది (అజ్ఞానాదులను బోగొట్టి), పణిశొళ్ళవల్ల - (వారిచే) కైజ్జుర్యము స్వీకరించ దగినవాడును, ఆర్న్ద - పూర్ణమైన, పుగమ్ - కీర్తిగలవాడును, అచ్చుదనై - (భక్తులను) చెయ్విడువనివా డును, అమరర్పిరానై - నిత్యనూరినిర్వాహకుడైన, ఎమ్మానై - స్వామిని, వాయ్న్ద - సమీపించినవారును, వళమ్ - సదృశమైన, వయల్ - పొలములచే, శూళ్ - చుట్టబడిన, తణ్ణ - చల్లనైన, వళమ్ - సకలసంపత్తుగల, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన శడగోపన్ -

మృత్యుర్లు, నేర్ప - సాదించిన, ఓరాయురత్తు - ఒకవైయ్యిపాశురములలో, ఇచ్చత్తు - ఈపది పాశురములు, అరువినై - పాపములను, నీటుశెయ్యుమ్ - భస్మజేయును

తా|| తననే యుపాయోపేయములుగా నెంచిన భాగవతుల కజ్ఞానాదులను దొలగించి తన కైజ్జుర్యమునిచ్చెడి శ్రీయఃపతివిషయమై నమృత్యుర్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారికినకలపాపములు నశించునని.

౧౧.

ఆత్మవర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక — ఈతిరువాయ్మొళిలో, భగవచ్చేషత్వమందరికి సమానమై యుండగా గొందరు భగవంతునియనాదరించుటకు గారణమేమని యాలోచించి వారికతనిగుణంబులు తెలియః పోవుటచేత ననాదరించుచున్నారని నిశ్చయించి యాగుణంబులను వారికుపదేశించుచున్నాడు.

శెయ్యతామరై క్కణ్ణనా యులగేమ్ముణ్ణవవచ్చుణ్ణీర్* [మాయ్*]

వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ తెయ్ వమ్ మన్ ట్టుమ్ మన్ ట్టుమ్ మన్ ట్టుమ్ మన్ ట్టుమ్ శెయ్యళూ శుడర్ ఇనమాయ్ వెల్లిప్పట్టివై పడై త్తా* పిన్నుమ్

మొయ్కోళోళోదియోడాయినా నొరుమూవరాగియమూర్ త్రియే.

౧.

అ|| మొయ్కోళ - నిబిడమైయున్న, శోదియోడాయినా - తేజస్సు మొదలగుకల్యాణగుణంబులుగలవాడును, ఒరు - ఆద్వితీయమైనవాడును, మూవరాగియ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్గురినీ తనకు శరీరముగాగలవాడును, మూర్ త్రిపరాత్పరుడును, పిన్నుమ్ - మఱియు, వైయమ్ - భూమిని, వానమ్ - స్వర్గాదిలోకములకును, మనిశర్ - మనుష్యులకును, తెయ్యమ్ - దేవతలకును, మన్ ట్టుమ్ - తక్కినపశ్చాదులకును, మన్ ట్టుమ్ - తక్కినసావరములకును, మన్ ట్టుమ్ - తక్కిన పశ్చభూతములకును, మన్ ట్టుమ్ - తక్కినమహదహజ్జారాదులకును, ఆయ్ - ఉపాదానకారణమైనవాడును, వెల్లిప్పట్టివై - ప్రమాణసిద్ధంబులైనవీనిని, శెయ్య - చక్కగా, కూర్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ఇనమాయ్ - సజ్కల్పరూపజ్ఞానముగలవాడై (నిమిత్తకారిణమైనవాడై), పడై త్తా - సృజించువాడును, శెయ్య - సుందరమైన, తామరై క్కణ్ణనాయ్ - పద్మమువంటినేత్రముగలవాడునై సక్రియఃపతి, ఉలగేమ్ము - సత్తులొకములను, ఉణ్ణవవచ్చుణ్ణీర్ - ముంగినవాడునుమండీ.

తా|| దేవతిర్యజ్ఞునప్యస్థాపరాది సమస్తవస్తువులనున్న తనసజ్కల్పముచేసృజించి సకలకల్యాణగుణపూర్ణుడై బ్రహ్మాదిసకల దేవనిర్వాహకుడైయున్న కమలాక్షుడే సకలలోకేశ్వరుడు; గనుక వానినే మీరాశ్రయించుడని.

౧.

మూవరాగియమూర్ త్రియే ముదల్ మూవర్ క్కు ముదల్వస్సనై*
కావముళ్ళననీక్కువానై త్తడజ్జడల్ కిడన్దాననై*

తేవతేవన్తై త్తెన్నిలన్తై యెరియ్మచ్చేన్ మిలియై*

పావనాశనై ప్పజ్జయ త్తడజ్జనై ప్పరవుమినో.

౨

అ॥ మూపరాగియమూర్ త్తియై ముగ్గురైన బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులను శరీరము గాగలవాఁడును, ముదల్ మూవర్ క్కు - పదానులై నయాముగ్గురికిని, ముదల్వన్ తన్నై - కారణభూతుఁడును, ఈళ్ళ నకాపమ్ - వారికున్న *దుఃఖములను, నీక్కువానై - పోగొట్టినవాఁడును, తడవ్ - వికాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కీడన్దాత్ తన్నై - పవ్వళించినవాఁడును, తేవతేవన్తై - దేవాధిదేవుడును, తెక్ - నుద్దరమైన, ఇలన్తై - లజ్కొపురిని, ఎరియ్మచ్చై - నిప్పులేచిమండునట్లు, శెల్మ - నశించిపోయిన, విలియై - ధనుస్సుగలవాఁడును, పావనాశనై - పాపమునునశింపజేయువాఁడును, ప్పజ్జయమ్ - పద్మమువలె, తడవ్ - వికాలమైన, కణ్ణనై - నేత్రములుగలవాఁడునైన శ్రియఃపతిని, పరవుమినో - స్తోత్రముజేయుండును.

తా॥ బ్రహ్మాదిదేవతలను సృజించి వార్లను బరిపాలించి వారిదుఃఖములను బోగొట్టి శ్రీరాధ్ధి యందుబవ్వళించియుండి, మీబోటివారితిసులభముగ నాశ్రయించుటకై రాహువతారంబై త్తిలబ్జు నుగాల్చిన కమలాయతాక్షుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడని.

పరవి వానవ రే త్తనిన్త పరమనై ప్పరజ్జోదియై*

కురవై కో త్తక్కుగనై మణివణ్ణనై క్కుడక్కుత్తనై *

అరవమేటి యలై కడలమరుమ్ తుయిల్ కొణ్ణవణ్ణలై *

ఇరవునక్ పగలుమ్ నిడాదెన్మమేత్తుదల్మనమ్నై మ్మినో.

3

అ॥ వానవర్ - నిత్యసూరులు, పరవి - చక్కగాఁజెప్పి, ఏత్తనిన్త - స్తుతించునట్లున్న, పరమనై - మహిమగలవాఁడును, పరజ్జోదియై - పరజ్జ్యోతిస్సరూపుఁడును, కురవై కోత్త - రాసక్రీడచేసిన, క్కుగనై - సులభుఁడును - మణివణ్ణనై - రత్నమువంటికాన్తిగలవాఁడును, కుడక్కుత్తనై - కుంభసృత్యముజేసినవాఁడును, అరవమేటి - అదిశేషునిమీఁదవేంచేసియుండి, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - శ్రీరాధ్ధియందు, అమరుమ్ - అమరియుండి, తుయిల్ కొణ్ణ - నిదురపోవుచున్న - అణ్ణలై - స్వామియునైన శ్రియఃపతిని, నల్ - విలక్షణములైన, ఇరవున్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్లు, విడాదు - విడువక, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుఁడున్న, ఏత్తుదల్ - స్తుతించుట యందు, మనవ్మనై మ్మిక్ - మనస్సునుంచుడు.

తా॥ నిత్యసూరిసంసేవ్యుడై, కృష్ణావతారంబై త్తి గోపికలతో గూడరాసక్రీడమొదలగనేక దివ్యచేష్టికంబులొనర్చి, అయాయాసములను తీర్చుకొనుటకై వెళ్ళిశ్రీరాధ్ధియందు శేషశయ్యమీఁద చక్కగాబవ్వళించి నిదురపోవుచున్న శ్రియఃపతిని మీరొకక్షణముగూడ విడువక మనస్సునందుంచి స్తుతించుడని.

3.

* వేదమునుబోగొట్టుకొనుట, బ్రహ్మశిరస్సును ఛేదించుటచే సంపాదించుకొనిన బ్రహ్మ హత్య, నమచి మొదలైనవారిచే వచ్చిన రాజ్యభ్రంశము, ఇని మొదలైనవి క్రమముగా బ్రహ్మ కును రుద్రునికిని ఇన్ద్రునికిని సంభవించిన దుఃఖములు.

వై మ్మిన్నుమ్మనత్తెన్ యానురై క్కిన్ మాయవన్ శీరైయై*
 ఎమ్మనోర్ గళురై ప్పదె నదునిన్కనాడొఱుమ్*వానవర్
 శమ్మైయాళుమవనుమ్ నాన్మగనుమ్ శడై ముడియన్ణలుమ్*
 శెమ్మైయాలవన్ పాదపజ్జయమ్ శిని తే తి తిరివరే.

౪

అ॥ నుమ్మనత్తు - మీమనస్సులో, వై మ్మిన్ - ఉంచుడి, ఎన్ - అని, యన్ - నేను, ఉరై క్కిన్ - చెప్పుచున్న, మాయవన్ - అద్భుత చేష్టితుడైన శ్రియఃపతియొక్క, శీరైయై - గుణం బలను, ఎమ్మనోర్ గళ - మావంటివారు, ఉరై ప్పదు - చెప్పట, ఎన్ - ఎందుకు? అదునిన్కనా, అదియట్లుండగా, వానవర్ తమ్మై - దేవతలను, ఆళుమవనుమ్ - పరిపాలించెడియింద్రుడును - నాన్మగనుమ్ - బ్రహ్మయ, శడై ముడి - శిరస్సనందుజటగల, అన్ణలుమ్ - ఈశ్వరత్వాభిమానము గలరుద్రుడును, శెమ్మైయాల - చక్కగా, అవన్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క, పాదపజ్జయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, శినిత్తు - ధ్యానించి, ఏత్తి - స్తుతించి, తిరివర్ - నచ్చరించుదురు.

తా॥ ఓచేతనులారా! శ్రియఃపతియొక్కనుహిమను మేమువర్ణించినయెడల, వీరుభక్తులు గానయిట్లు జెప్పి యనియెడలో యేమో? ఇదియట్లుండని బ్రహ్మరుద్రాదులుగూడ నాశ్రియః పతియొక్క శ్రీపాదములను భజించుచున్నారనిగాన దానినైననమ్మి వాడేసర్వేశ్వరుడని నిశ్చయించి భజించుడియని.

తిరియుమ్ కాన్ ధోడగల్విశుమ్బు తిణిన్దమన్ కిడన్దకడల్*
 ఎరియుమ్ తియోడిరుళుడర్ తెయ్ వమ్ మన్ ముమ్ మున్ ముమ్ మున్ ముమ్ మాయ*
 కరియ మేనియన్ శెయ్యతామరై క్కణ్ణన్ కణ్ణన్ విణ్ణోరిత్తై*
 శురియుమ్ పల్ కరుజ్జుళై యెజ్జళి శుడర్మడియన్ణల్ తోన్ ధ్రుమే.

౫

అ॥ కరియ - నీలమైన, మేనియన్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై క్కణ్ణన్ - నేత్రములుగలవాఁడును, కణ్ణన్ - ఆశ్రితసులభుఁడును, విణ్ణోరిత్తై - నిత్యనూరి నిర్వాహకుఁడును, శురియుమ్ - చుట్టుకొనియున్న, పల్ - అనేకములై, కరుమ్ - నల్లనైన, కుజ్జి - శేఖరులుగలవాఁడును, శుడర్ - తేజోమయమైన, ముడి - కిరీటముగలవాఁడునైన, ఎజ్జళి - మాయొక్క, అణ్ణల్ - స్వామియొక్క, తోన్ ధ్రుమ్ - అవతారములు, తిరియుమ్ - తిరుగుచున్న, కాన్ ధ్రోడు - గాలితోగూడ, అగల్ - విశాలమైన, విశుమ్బు - ఆకాసమును, తిణిన్ద - కఠినమైన, మన్ - భూమియు, కిడన్ద - (గట్టునతిక్రమించక) ఉన్న, కడల్ - సముద్రమును, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, తియోడు - అగ్నితోగూడ, ఇరు - రెండువిధంబులైన, శుడర్ - తేజోరూపులైన చంద్రునూరులును, శెయ్యమ్ - దేవతలను, మన్ ముమ్ - తక్కినమనుష్యులును, మన్ ముమ్ - తక్కినపశ్చాదులునైన, మన్ ముమ్ - ఈనకలపదార్థస్వరూపములై, తయ్ - ఆయియుండును, (ఈపదార్థమును శరీరముగాగలవాఁడైయుండును).

తా|| పృథివ్యప్రేక్షో వాయ్వాకాశ చంద్రసూర్య దేవమనువ్యవశ్యాది సకలపదార్థములకన్
రాత్మయై, నీలమేఘశ్యామండై రాజీవలోచనుడై, స్నిగ్ధమైన కేశపాశములుగలవాడై, తేజోమ
యమైనకరీటముగలవాడైన మాస్వామి యాస్వరూపముతోనే యాశ్రితులకత్యంతసుఖంబుడై
యుండునని.

తోన్ త్తొక్కడవై యిల్ల వనుడై యా సవనొరుమూర్ త్తియాయ్*

శీన్ త్తొడరుళ్ పెన్ త్తవనశ్శీన్ త్తొప్పుగనిన్ త్తెజ్జణ్ణాల్*

నాన్ త్తొన్ త్తొచ్చువై యెలి యుటలాగినిన్ త్తొ ఎమ్ వానవ

రేన్ త్తొయ్యెయన్ త్తొ మన్ త్తొరువర్తై యానిలేనెమ్మమెక్కమె.

౩.

అ|| తోన్ త్తొక్కడవై - ఉత్పత్తివివాశములు, ఇల్లవక్ - లేనివాడును, ఉడైయక్ -
స్వామియు, శీన్ త్తొడ్డు - (హిరణ్యాసురునిమీఁద) కోపముతోనున్న పుటికిన్ని, అరుళ్
పెన్ త్తవక్ - కృపనుబొందినప్రహ్లాదాత్మాత్ముడు, అడిక్కిన్ త్తొ - తనశ్రీపాదములకింద, పుగ - చేరునట్లు
నిన్ త్తొ - వేరచేయునట్లు, అవక్ - అట్టిపనిద్దుడై, ఒన్ - అద్వితీయుడైన, మూర్ త్తియాయ్ -
నరసింహావతారముగలవాడును, నాన్ త్తొమ్ - గడ్డము, తోన్ త్తొమ్ - రూపము, శునై - రసము
ఒలి - శబ్దము, ఉఱల్ - స్పర్శము, ఆగినిన్ త్తొ - (వీనికి) నిర్వాహకుడైయున్నవాడును, ఎమ్ -
మాకును, వానవర్ - నిత్యనూరులకును, ఏన్ త్తొ - స్వామియునైన శ్రియఃపతిని, అన్తి - విడిచి
యాక్ - నేను, మన్ త్తొరువర్తై - ఇంకొకరిని, ఎమ్మమెక్కమ్ - ఎప్పటికిని, ఇలేక్ - ఆశ్రయించును,

తా|| ఉత్పత్తివివాశాదివికారంబులులేనివాడై, నరసింహావతారమై త్తి హిరణ్యాసురుని
జంపి శ్రీప్రహ్లాదుని తనశ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనిన శ్రియఃపతినితప్ప మఱియొకరిని నే
నెప్పటికి నాశ్రయించనని.

౬.

ఎమ్మమెక్కమెనదాని క్కిన్నముదత్తినై * ఎనదారుయిర్

కెమ్మమియకదిర్ చోద్దియై మణివణ్ణనై క్కుడక్కుత్తనై *

ఎమ్మమియవమరర్ మునివర్ విమ్మజుమ్ కన్నల్ కనియినై *

తొమ్మమిక్ తూయమన త్తరాయ్ త్తొయ్ నిల్లా తుయరజ్జళ్.

౭.

అ|| ఎమ్మమెక్కమ్ - ఎప్పటికిని, ఎనదావిక్కు - నాయాత్మకు, ఇన్నముదత్తినై - మిక్కిలి
భోగ్యమైనవాడును, ఎనదు - నాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మతో, ఆర్ - పూర్ణముగా, కెమ్మ
మియ - చేరియుండి, కదిర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోద్దియై - లేజన్ముగలవాడును, మణివణ్ణనై - మణి
కృమవంటికాన్తిగలవాడును, కుడక్కుత్తనై - కుంభనృత్యముజేసినవాడును, విమ్మమియ -
ఉత్కృష్టమైన, అమరర్ - నిత్యనూరులును, మునివర్ - ఋషులును, విమ్మజుమ్ - అనభ
వించుచున్న, కన్నల్ - శర్కరతోఁజేరిన, కనియినై - ఫలమువంటివాడునైన శ్రియఃపతిని,
తూయమన త్తరాయ్ - పరిశుద్ధాన్తఃకరణమై, తొమ్మమిక్ - ఆశ్రయించుడి, తుయరజ్జళ్ -
దుఃఖములు, ఇఱైయమ్ - కొంచెమైనను, నిల్లా - నిలువవు.

తా॥ ఎల్లప్పుడును నాహృదయమందు బ్రవేశించి నాకుమిక్కిలి భోగ్యభూతుడై, ససకాదిగ్రుత్తలకు నిత్యానుభావ్యుడైయున్న శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి. మీపాప మెంతమాత్రము నిలవదని.

తయరమేతరు తున్నవిన్నవినై గళా యవై యల్లనామ్*

ఉయ్యరనిస్ దోర్ శోదియా యులగేడ్డు ముఖము నాన నై ॥*

అయరవాజునమన మర్ క్కరునభినై యచ్చుదననై*

తయరదట్కు మగన నెయని మనోరీతే తజ్జమాగవే.

అ. తుయః - మే - *మఃఖమనే, తరు - ఇచ్చెడి, తున్నవిన్నవిన్నగళాయ్ - పుణ్యపాపరూప కర్మలకు నిర్వాహకుఁడును, ఆవైయల్లనాయ్ - ఆకర్మములకు వశ్యుఁడుకానివాఁడును, ఉయరని న్నదు - (సమస్తవస్తువులకును) పైభాగమందున్న, ఓర్ శోదియాయ్ - నిరవధిక తేజోమయవిగ్ర హముగలవాఁడును, ఉలగ్గేయమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించి, ఉమిత్తన్ తన్నై - బయలుపఱచినవాఁడును, అయర - మోహించునట్లు, వాణ్ణమ్ - ప్రాణమునీడుమదున్న, నమక్ తమర్క్క - యమధీటులకు, అరు - అపరిహేర్యమైన, నజ్జిన్తై - విషమమంటివాఁడును, అచ్చు డక్ తన్నై - ఆక్రితులను, చెయ్ పిడువనివాఁడును, తయరదణ్ణు - దశరథునికి, మగత్ తన్నై - కొమారుఁడైన క్రిరాముని, అన్తి తప్ప, మత్తీయి - ఇంకొకరిని, తజ్జమాగ - ఉపాయముగా, ఇలేక్ - తలంచియుండను.

తా॥ పుణ్యపాపములను తనకు స్వాధీనపఱచుకొని దానికి తగినఫలములను చేతనులకిచ్చు వాఁడును, నిరవధిక తేజోమయునిగృహయభుండును, సర్వలోక రక్షకుఁడును, ఆశ్రితులను యము ధిటులుబాధించకుండునట్లు రక్షించువాఁడైన చక్రవర్తియగుగనార్జునుతపస్సు మఱియొకరినిసే నుపాయముగా నెంచవని.

తల్లిమాగియ తన్నె తాయొడు తానుమాయనె యల్లనాయ్*

ఎక్సలీలమరర్ కులముదల్ మూవర్ తమున్నమాద్దెయ*

అక్షానీరులగ్రస్తుల్పీర్గ శవనివనానుకూఢ్రిన్మిక్*

స్టోనాల్ నిస్ ప్లక్ యవనవనాగుమ్ నీళ్ కడల్ వణ్ణన్.

అ॥ తజ్జామగియ - ఆనద్దన్ధవులైన, తన్దైతాయెడు - తల్లితండ్రులతోఁగూడ, (తల్లితం
 ద్రులవంటివాఁడును) తానుమాయ్ - తానైనవాఁడును, (వారువారు తననుబోపించుకొనునట్లు వాఁ
 నితానేపోపించువాఁడును), అన్దైయల్లనాయ్ - అంతయేగాక ఊక్కిన సకలవిధబుద్ధువులవంటివాఁ
 ఁడును, ఎజ్జెలిర్ - (ధగవదనుధనముందు) సజ్జోచములేని, అమరర్ - నిత్యసూరులయొక్క,
 కులమ్ - సమాచారునకు, ముదల్ - ప్రధానవాఁడును, మూవర్తమ్ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులుముగ్గురిచే,
 ఉళ్ళుమ్ - ధ్యానింపదగిన, ఆదియై - శ్రేష్ఠుడునైనశ్రీరాముని, ఉలగత్తుళ్ళీర్గళ్ - లోకమందున్న

*యాగము మొదలైన ప్రణాళికలను మిక్కిలి శ్రమసాధ్యములును మోక్షవిరోధులును గనుక ఆచూకడ దుఃఖికరంబులని,

సీర్ - మీరు, అజ్జీ - భ్రమించి, అవక్ - వాడపరిచిస్తుండు, ఇవన్ - పీడుపరిచిస్తుండు, ఎన్టు - అని, కూర్మిన్ - సంశయపడవలదు. యవక్ - ఎట్టివిగ్రహయుతుడైనసర్వేశ్వరుండు నెజ్జీనాల్ - మనస్సుచే, నిన్జెప్పాక్ - (భక్తునిచే) ధ్యానింపబడుచున్నాడో? కడల్ - సముద్రమువలె, సీల్ - అపరిచిస్తుమైన, వణ్ణక్ - స్వభావముగలసర్వేశ్వరుండు, అవనాగుమ్ - అట్టివిగ్రహముగలవాడై యగును.

తా॥ ఓచేతనులారా! మనకు సకలవిధబంధునై, నిత్యనూరుల కపరిచిన్నానప్రపంచుడై, బ్రహ్మదినకలదేవతలకు నారాధ్యదేవతయైన సర్వేశ్వరుడపరిచిన్న మహిమగలవాడగుచు, అన్ని విధములుగా మనకు లోబడియున్న ఈయర్చనతాతము నాసర్వేశ్వరుడని యెట్లు నమ్మవచ్చునని సంజేహింపక, భక్తుడేవిధముగ నుండవలయునని ప్రార్థించునో యదేవిధముగా నాసర్వేశ్వరుండుండునని నమ్మి యీయర్చనతాతము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపఁడియని.

కడల్వణ్ణక్ కణ్ణక్ విణ్ణవర్ కరుమాణిక్క మెనదారుయిర్ *

పడవరవినణ్ణెక్కిడన్ పరజ్జుడిర్ పణ్ణునూల్ మువర్ *

అడవరుమ్మడై మడ్ల వై వర్ గట్కగి వెళ్ళమత్తు*అన్తుతేర్

కడవియపెరుమాక్ కనై క్కల్ కాణ్ణుడెచ్చుకొల్ కణ్ణళే.

౧౦.

అ॥ విణ్ణవర్ - నిత్యనూరులకు, కరుమాణిక్కమ్ - ఓలమాణిక్యమువలెభోగ్యభూతుండును, పడమ్ - వికసించియున్న, అరవినడై - సర్పమనెడిశయ్యయందు, కిడన్ - పవ్వలించిన, పరజ్జుడిర్ - పరజ్ఞోతిస్స్వరూపుండును, కడల్వణ్ణక్ - సముద్రముపంటికాన్తిగల, కణ్ణక్ - కృష్ణుండును, ఎనదు - నాకు, ఆరుయిర్ - పుర్రణ్ణధారకుండును, పణ్ణు - మునుపు, నూల్ మువర్ - దుర్యోధనాదులు నూలుగురియొక్క, అడవరుమ్ - బాధించుటకువచ్చిన, పడై - నేన, మడ్ల - నశించు సటుల, వివర్ గట్కగి - పళ్ళపాణ్ణువులపక్షమందుండి, వెమ్మళమత్తు - క్రూరమైనయృద్ధమందు, అన్తు ఆకాలమందు, తేర్ - రథమును, కడవియ - నడిపించినవాడనైన, పెరుమాక్ - సర్వేశ్వరుని యొక్క, కనై - ఆభరణధ్వనిగల, క్కల్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణళే - నాసేత్రములు, కాణ్ణు సేపించుట, ఎన్తుకొల్ - ఎప్పుడో.

తా॥ నిత్యనూరి నిర్వాహకుడై ముండి, దేవతలకు సేవసాదించుటకై క్షీరాబ్ధియందును, మానిమిత్తమై యీభూలోకమందును వేంచేసి, భారతయృద్ధమందర్జునునికి సారథియైయున్న శీపాదములను సేనెప్పుడు సేవించెదనోయని.

౧౦.

కణ్ణళే కాణ్ణట్కరియనాయ్ క్కరుత్తుక్కు నన్తుమెళియసాయ్ *

మణ్ణోళ్ళాలత్తుయిర్ క్కెల్లా మరుళ్ళేయ్యుమ్ వానవరీశ్నై *

పణ్ణోళ్ళోళై వడ్డుదివాడక్ గురుగై క్కొక్కళడగోపక్ శోల్ *

పణ్ణోళాయిర త్తివ్వుతాల్ పత్తరాగక్కుడుమ్ పయిలుమినే.

౧౧.

అ॥ కణ్ణళే - సేత్రములతో, కాణ్ణట్క - చూచుటకు, అరియనాయ్ - దుర్లభుండును, కరుత్తుక్కు - మనస్సుకు, నన్తు - మిక్కిలి, ఎళియనాయ్ - సులభుండును, మణ్ణోళ్ళో - మన్ను

గల, ఇలాత్తు - భూమి మండలి, ఉయిర్ కెల్లామ్ - ప్రాణులందరికిని, అరుళ్ శెయ్యమ్ - కృపజేయు
వాడును, వానవరీశనై - నిత్యసూరినిర్వాహకుడునైన సర్వేశ్వరునియంద్దేశించి, పణ్ కొళ్ - (తుమ్మె
దలయొక్క) పాటలుగల, శోల్తై - తోటలలోనిండిన, పల్లుది నాడక్ - పల్లుదియనెడిదేశమునకుస్వా
మియు, మరుగై కొక్క - తిరునగరికిస్వామియునైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదిం
చిన, పణ్ కొళ్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపా
శురములచే, పత్తరాగక్కుడుమ్ - భక్తుకావచ్చును, పయిలుమిక్ - అభ్యసించుడి.

తా|| చక్షురాదిబాహ్యేన్ద్రియాగోచరంధై, మానసికజ్ఞానగోచరంధై, సకలలోకరక్షకుఁ
డైన శ్రీయఃపతిమయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు భగవ
ద్భక్తులగుదురని.

౧౦.

ఆళ్వార్ తిరువడిగ శ్లోక రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్లోక రణమ్.

2 - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, భగవచ్చేమత్వముకంటె భాగవతశ్రేయత్వమే చరమ
ప్రాప్త్యమని సాదించుచున్నారు.

‡ పయిలుమ్ శుడరోలిమూర్ త్రియై ప్పజ్జయక్కణ్ణనై *
పయిలనినియ నమ్మాళ్కుడల్ శేర్న్ద పరమనై *
పయిలు నిరువుడై యోర్ యవరేలుమవర్ కణ్ణిర్ *
పయిలుమ్ పిఱప్పిడై దో త్తెమ్మై యాళుమ్ పరమరే.

౧.

అ|| పయిలుమ్ - పదిలుచున్న, శుడరోలి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్రియై - తిరుమేను
గలవాడును, ప్పజ్జయక్కణ్ణనై - పజ్జయజనేతుడును, పయిల - సహవాసముజేయగా, ఇనియ -
భోగ్యభూతుడును, నన్ - మననిమిత్తమై, పాళ్కుడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్న్ద - చేరియు
న్న, పరమనై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, పయిలుమ్ - అనుభవించడమనెడి, తిరు-సంపత్తును,
ఉడైయర్ - కలవారు, యవరేలుమ్ - జాతిగుణాదులలో నెంతతక్కువ వారైనను, అవర్ -
వారు, పయిలుమ్ - నిరస్తరముగావచ్చెడి, పిఱప్పు - జన్మములయొక్క, ఇడైతోఱు - మధ్య
కాలములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మమ్ములను, ఆళుమ్ - పరిపాలించెడి, చరమర్ కణ్ణిర్ - ఉత్కృ
ష్టులనుమండి.

తా|| తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగల క్షీరాబ్ధిశాయియైన కమలాక్షునికి దాసులైన
భాగవతశ్రేష్టుల జాత్యాదులలో నెంతతక్కువవారైననువారే మనకు సమస్తజన్మములయందును
పరమప్రాప్తులని.

౧.

ఆళుమ్ పరమనై క్కణ్ణనై యాళిప్పిరాన న్నై *
తోళుమూర్ నాన్దుడై తూమణిపై నెమ్మాననై *

తాళుమ్తడక్కయుమ్ కూప్పి ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

నాళుమ్మిఱప్పిడై దో తమ్మై యాళుడై నాదరే.

౨.

అ॥ ఆళుక్క - మనలను పరిపాలించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుడును, కణ్ణనై - నుల భుండును, ఆట్టిప్పిరాన్తన్నై - చక్రధరుడైన ఉపకారకుడును, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, నానుతోళ్ళుడై - నాలుగుభుజములుగలవాడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణన్ - నీలమాణి క్యమువంటి కాన్తిగలవాడునైన శ్రియఃపతి, తాళుమ్ - *వాదములనున్న, తడమ్ - వికాలము లైన, కైయుమ్ - ♦చేతులనున్న, కూప్పి - చేర్చి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, పణియుమవర్ కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, పిఱప్పిడైదోటు - జన్మమరణములకు మధ్యమందున్న సర్వకాలము లయందును, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడై - దాస్యము చేసికొనిన, నాదర్ - నాథులు.

తా॥ సేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవసౌందర్యముగల చక్రధరుడైన శ్రియఃపతిని యనన్యగతివలె గుంకించునై యాశ్రయించెడి శ్రీనైష్ఠపులే మనకు సమస్తజన్మములయందును పరమ ప్రాప్తులని.

౨.

నాదనై ఞాలముమ్ వానముమేత్తుమ్ నఱున్దుఱ్ఱాయ్

పోప్పదనై *పొన్నెడుమ్శక్కరత్తె నెపిరాననై*

పాదమ్పణియువల్లారై ప్పణియుమవర్ కణ్ణిర్*

ఓదుమ్పిఱప్పిడై దో తమ్మై యాళుడై యార్ గళే.

3.

అ॥ నాదనై - స్వామియు, ఞాలముమ్ - భూలోకమందున్నవారును, వానముమ్ - ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారును, ఏత్తుమ్ - సోత్రముజేయదగినవాడును, నఱు - పంచమము గల - తుఱ్ఱాయ్పోప్పదనై - తులసీహారికగలవాడును, పొన్ - స్పృహజీయమై, నెదుమ్ - ముక్తిలిభోగ్యమైన, శక్కరత్తు - నుదర్శనముగల, ఎన్నై - నాస్వామియైన, పిరాకత్తన్నై - ఉపకారకుడునైన శ్రియఃపతియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణియువల్లారై - ఆశ్ర యించువారిని, పణియుమవర్ కణ్ణిర్ - ఆశ్రయించువారే, ఓదుమ్ - కాస్త్రములయందుఁ జెప్పఁబడిన, పిఱప్పిడైదోటు - జన్మములన్నిటిలోను, ఎమ్మై - మనలను, ఆళుడైయార్ గళే - దానులుగాగలవారు.

తా॥ పరిమళముగొట్టుచున్న తిరుత్తు - యిమాలనును, ఆతిసుందరంబులైన శబ్దచక్రాదిదివ్యా యుగములనును ధరించిన సకలలోకవన్దుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించిన శ్రీనైష్ఠపులనాశ్రయిం చిన భాగవతులే మన కన్ని జన్మములలోను పరమప్రాప్తులని.

3.

ఉడై యార్ న్దవాడై య్ కణ్ణిగె య న్దుడై నాణినక్*

పుడై యార్ పొన్నులినక్ పొన్నుడియక్ మల్లొమ్పల్ కలక్*

* పాదములను చేర్చడమనగా - ఇతర దేవతలవద్దకి పోకుండుట.

♦ చేతులను చేర్చడమనగా - సకలపాపా నరములను విడువట.

వడై యావుడై తిరునారణ్ తొణ్డోర్ తొణ్డోర్ కణ్డిర్*

ఇడై యూర్ పిఱప్పిడై దో తైమ క్కెమ్ పెరుమక్కళే.

౪.

అ॥ ఉడై - నడుమునందు, ఆర్న్ద - చేరియున్న, అడైయ్ - పీతామృతముగలవాఁడును, కణ్డియ్ - కణ్డిభూషణముగలవాఁడును, ఉడై - నడుమునందున్న, నాణిన్ - కటిసూత్రముగలవాఁడును, వడై - పక్కయందు, ఆర్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న, పొన్ నూలిన్ - పృథ్వీమయమైనట్టి పవిత్రముగలవాఁడును, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ముడియ్ - కిరీటముగలవాఁడును, మద్రొమ్ - ఇరకున్న, ప్ - అనేకవిధములైన, కలన్ - దివ్యభూషణములను, వడైయా - నిత్యముగా, ఉడై - కలవాఁడునైన, తిరు - శోభిల్లుచున్న, నారణ్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తొణ్డోర్ - దాసులకు, తొణ్డోర్ కణ్డిర్ - దాసులైనవారే, ఇడై యూర్ - ఎడతెగని, పిఱప్పిడై వోటు - జన్మములయందున్న జీవితకాలమంతయు, ఎమక్క - మనకు, ఎమ్ పెరుమక్కళే - ఆసాధారణులైన ప్రాప్తులు.

తా॥ పీతామృతకణ్డిభరణయజ్ఞోపవీతకటిసూత్రకిరీటాద్యనేకదివ్యాభరణములతో శోభిల్లు. మన్న శ్రియఃపతియొక్క దాసుగానులకే మనము సర్వదా దాసభూతులమని.

౪.

పెరుమక్కళుళ్ళవర్ దమ్ పెరుమానై *అమరర్ గ

ల్కరుమైయైయ వన్తారముదూట్రయ వప్పనై*

పెరుమైపిదర్ వల్లాలై ప్పిదర్ ముమవర్ కణ్డిర్*

వరుమైయుమి మైయుమ్న మైయుళిక్కుమ్పిరాక్కళే.

౫.

అ॥ ఉళ్ళవర్ - నిత్యులైయున్న, పెరుమక్కళే - నిత్యనూరులకు, తమ్ - అసాధారణమైన, పెరుమానై - అధిపతియు, అమరర్ గల్గు - ఇంద్రాగ్నిదేవతలకు, అరుమై - శ్రమము, ఒళ్ళయ - తొలఁగునటు. అట్ట - ఆకాలముచు, ఆర్ - పూర్ణమైన, అమదు - అమృతమును, ఉట్టియ - భుజింపజేసిన, అప్పనై - స్వామియైనశ్రియఃపతియొక్క, పెరుమై - మహిమను, ప్పిదర్ వల్లాలై - ప్రతిచేజెప్పదగినవారిని, ప్పిదర్ ముమవర్ కణ్డిర్ - ప్రతిచేజెప్పువారే, వరుమైయుమ్ - పాలోకములయందును, ఇమ్మైయుమ్ - ఇహలోకమునందును, నమ్మై - మనలను, అళిక్కున్ - రక్షించెడి, పిరాక్కళే - స్వాములు

తా॥ నిత్యనూరినేవృండైన శ్రియఃపతిని యింద్రాగ్ని లమృతమును యాచింప, ప్రయోజనాన్వితమైన వారికిఁగూడనాయక్రీష్టమును నెరవేర్చినవనియొక్క బౌద్ధార్యగుణముననుసంధించుచున్నదానులే మనయభీష్టమునిచ్చి మనలను రక్షించువారని.

౫

అళిక్కుమ్మరమనై క్కణ్డనై యాళ్ళిప్పిరాన్దనై*

తుళిక్కునటుజ్జి త్తామణివణ్ణ నెమ్మాన్దనై*

ఒళ్ళొక్కొళోడియై యుళ్ళత్తుక్కొళ్ళుమవర్ కణ్డిర్*

శలిప్పిన్ది యాడైమ్మై చ్చున్మకన్దాన్దర జ్జాప్పరే.

౬.

అ॥ అళిక్కమ్ - (చేతులను) రక్షించెడి, పరమనై - సర్వోత్కృష్టుఁడును, కణ్ణనై - అతిసులభుఁడును, ఆత్మి - సుదర్శనమును ధరించిన, పిరాకాతన్నై - ఉపకారకుఁడును, తుళిక్కమ్ - తేనెకారుచున్న, నణుమ్ - పరిమళముగల, కణ్ణి - తులసీమాలికచేసలజ్వరింపఁబడిన వాఁడును, తూ - పరిశుద్ధమైన, మణివణ్ణకామాణిక్యమువంటికా న్తిగలవాఁడును ఎమ్మాకాతన్నై - మాస్వామియు, ఒళిక్కొణ్ణ - ప్రకాశించుచున్న, శోదియై - తేజస్సుగలవాఁడునైనశ్రియఃపతిని, ఉళ్ళత్తు - మనస్సులో, కొళ్ళుమవర్కణ్ణిర్ - అనుభవించువారు, ఎమ్మై - మనలను, శలిప్పిన్ది - చలించుకుండ, ఆణ్డు రక్షించి, శన్మశన్మాన్దరమ్ - జన్మపరమృరలోనుండి, కాప్పర్ - రక్షించుదురు.

తా॥ సుదర్శనమును మిక్కిలిభోగ్యమైన తులసీదామమునును ధరించిన యతినుండర విగ్రహుఁడైన శ్రియఃపతిని మనసార ధ్యానించెడి భాగవతులే మనకర్థకామాదితృద్రుల నుండభిలాషనుబోగొట్టి మనసంసారమును దొలకింతురని

శన్మశన్మాన్దరజ్జా త్తడియార్గళై కొణ్ణుపోయ్*

తన్నైపెఱుత్తి త్త తాళిణైక్కిళ్ళై కొళ్ళు మప్పనై*

తొన్నైపిదల్ బవల్లారై ప్పిదల్ బుమవర్కణ్ణిర్*

నన్నైపెఱుత్తెమ్మై నాళుయ్యొళ్ళిగిన్ద నమ్మరే.

2.

అ॥ అడియార్గళై - దానులను, శన్మశన్మాన్దరమ్ - జన్మపరమృరలోనుండి, కాత్తు - రక్షించి, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, తన్నై - స్వస్వరూపముయొక్క (ఆవిభావామును), పెఱుత్తి - పుట్టించి, తత్త - తనయొక్క, తాళిణైక్కిళ్ళై - శ్రీపాదద్వంద్వములకింద, కొళ్ళుమ్, అణ్ణికిరించెడి, అప్పనై - స్వామియైనశ్రియఃపతియొక్క, తొన్నై - స్వాభావికగుణంబులను, పిదల్ బవల్లారై - పీఠితోఁజెప్పువారిని, పిదల్ బుమవర్కణ్ణిర్ - ప్రేమయుక్తులైస్తోత్రముజేయు వారు, నన్నై - భాగవతశేవత్వమనెడిమంచితనమును, పెఱుత్తు - కలుగఁజేసి, నాళ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఉయ్యొళ్ళిగిన్ద - ఉజ్జీవింపఁజేయుచున్న, నమ్మర్ - నమ్ముదగినపెద్దలు.

తా॥ తనదానులను సంసారమునుండి విడిపించి మోక్షమునుబొందించి వారికిఁదన కెక్కుర్యమునిచ్చెడి శ్రియఃపతియొక్క కల్యాణగుణంబులను స్తోత్రముజేయువారి నాశ్రయించిన భాగవతులే మనకు భగవత్కై-జ్ఞుర్యమునిచ్చి రక్షించువారని

2.

నమ్మనై ఇలమ్పడై తవనై త్తిరుమార్వనై*

ఉమ్మరులగినిల్ యార్క్కు ముణర్వరియాన్దనై*

కుమ్మినరగర్గళేత్తువరేలు మవర్ కణ్ణిర్*

ఎమ్మల్ పిఱప్పిడై దో తెమ్తొమ్మ కులమ్తాజ్జళే.

౫.

అ॥ నమ్మనై - రక్షకుండనినమ్ముదగినవాఁడును ఇలమ్పడై తవనై - లోకములనుసృజించు వాఁడును, తిరుమార్వనై - శ్రీమహాలక్ష్మీనివక్ష్యదలమందుగలవాఁడును, ఉమ్మరులగినిల్ - ఉత్తర్య లోకములయందున్న, యార్క్కుమ్ - ఎట్టిజ్ఞానపంతులకును, ఉణర్వరియాన్తన్నై - తెలిసికొ

నుటకళక్కండు నై నశ్రియః పతిని, నమిన్దరకర్గళ్ - మమ్మిపాకనరికమందుండువారు, ఏత్తువరేలుమ్ -
స్తుతించినను, అవర్ కణ్ణీర్ - వారేసుమండీ, ఎమ్ - మనయొక్క, పల్ - ఆనేకములైన, పిఱప్పి
డై తోఱు - జన్మమరణములకు నడుమనున్న సర్వకాలములయందును, ఎమ్ - మనకు, తొమ్మి -
అశ్రయింపదగిన, కలమ్ తాళ్ళ - వంశముగలవారగుదురు.

తా॥ ఎట్టిజ్ఞానవంతులకు నలనుగాని మహిమగల సకలలోకస్వప్తయైన లక్ష్మీభర్తను స్తోత్ర
ముజేయువారెంత పాపాత్ములైనను వారికులమంతయు మనకు పుష్కలప్రాప్త్యమైయుండునని. ౮.

కులన్దాన్లు శాడిగళ్ నాలిలుమ్ కీర్తిప్రస్తుతనై

నలన్దానిలాద శణ్ణాళశణ్ణాళగళాళుమ్*

వలన్దాన్లు శక్కరత్తణల్ మణివణ్ణత్తాళై నుళ్

కలన్దార్* అడియార్ తమ్మడియార్ తమ్మడిగళ్.

అ॥ కులమ్ - ఇతరకులములను, తాన్లు - ధరించెడి, శాడికళ్ నాలిలుమ్ - నాలుగుజా
తలకంఠెను, కీర్తిప్రస్తుతనై - పీనమై, ఎత్తనై - ఎంతమాత్రము, నలన్దానిలాద-జ్ఞానములేని, శణ్ణా
ళశణ్ణాళగళాళుమ్ - చణ్ణాలులకంఠెమిక్కిలియధనులైనను, వలమ్ దక్షిణభూమందు, తాన్లు -
ధరించిన, శక్కరత్తు - సున్నముగల, అణ్ణల్ - స్వామియైన, మణివణ్ణలు - మాణిక్యమువంటి
తిరుమేనుగల శ్రియఃపతికి, అణ్ణత్తు - దాసుడననియెడి, శక్కలన్దార్ - అభిప్రాయముతోఁగూ
డుకొనినవారియొక్క, అడియార్ తమ్ - దాసులయొక్క, అడియార్ - దాసులు, ఎమ్మడికళ్ -
మనకు స్వాములు.

తా॥ జాతీయందెంత నికృష్టులైనను, ఎంతజ్ఞానహీనులైనను, చక్రధరునికి నెనుబాసుడని
తలంచిన దాసులయొక్క దాసదాసులు మనకు పరమప్రాప్త్యులని. ౯.

అడియార్ న్దవై యము ణ్ణాలిలై యన్న వశమ్ శెయ్యుమ్*

వడియాదుమిల్ కుమ్మని వ్పడియెనై పిరాన్దనక్క*

అడియార్ అడియార్ తమ్మడియార్ అడియార్ తమ

క్కడియార్ అడియార్ తమ్* అడియార్ అడియార్ జళ్.

౧౦.

అ॥ అడియార్ న్ద - శ్రీపాదములచేపూర్ణమైన, వైయమ్ - భూమిని, క్కణు - అరగించి,
అలిలై - పటదళమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతో సమానముగాజేయువాఁడును, (ఎడమ
పక్కనుడుపక్కను తిరిగితిరిగి పవ్వళించువాఁడును), వడి - ఉపమానము, అదుమిల్ - ఏమియు
లేని, కుమ్మ విప్పడి - ముగ్ధశకుమిగ్రహముగలవాఁడును, ఎన్దైరాన్ తవక్కు - నాకు స్వామియైన ఉప
కారకుడైన శ్రియఃపతికి, అడియార్ అడియార్ తమ్ అడియార్ అడియార్ తమళ్ళు అడియార్ అడియార్
దమ్ అడియార్ - దాసదాసులకు దాసదాసులైనవారికి దాసదాసులకు, అడియార్ జళ్ - మనము
దాసులము.

తా॥ ప్రళయకాలమందు లోకములను తన యందరములోనుంచుకొని వటపత్రకాయ
యైన శ్రియఃపతియొక్క దాసపరవృత్తిలోఁచరమాచరి దాసులైనవారికి మనము దాసభూతులమని.

‡‡ అడియోజునూర్ మువర్వీయ వన్తెవర్క్కరుళ శేయద

నెడియోనై *తెన్కురుగూర్ చ్చడగోవళకున్ శేవల్ గళ*

అడియార్ న్ద వాయరత్తు త్తివై పత్తవళ తొణ్ణరేళ్

ముడివు*ఆరక్కట్టిట్టిల్ శన్మమ్ శెయ్యామైముడియుమే. ౧౧.

అ॥ అడియోజు - వేరుదిగియున్న, (నుప్రతిష్ఠితులైన), నూర్ మువర్ - దుర్యోధనాదులునూ
ఋగురు, వీయ - నశించునటుల, ఐవర్ శ్క - పళ్ళపాజ్జవులను, అరుళ శేయద - కృపజేసిన, నెడి
యోనై - సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతివిషయమై, తెన్ కురుగూర్ చ్చడగోవళ - సుందరమైనకురుకా
పురికథకులైననమ్మాళ్వార్లయొక్క, మన్ శేవల్ గళ - అస్తరజ్జకై జ్ఞుర్యూపమై, అడిపాద
ములతో, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, అవళ - ఆశ్రియఃపతి
యొక్క, తొణ్ణరేళ్ - ధానులమీద, ముడివు - ముగిసిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను,
ఆర - మనస్సులో పడునట్లు, కట్టిట్టిల్ - అభ్యసించనమర్థమైనయెడల, శన్మమ్ - జన్మము,
శెయ్యామై - కలుగకుండ, ముడియుమే - ముగుసును.

తా॥ దుర్యోధనాదులను సంహరించి పాజ్జవులను రక్షించిన సర్వేశ్వరునియొక్క భక్తులైన
భాగవతులవిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసార
మందు జన్మించరని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, ముందున్న భగవదనుభవాభిలాష, ఇప్పుడు భాగ
వతసహవాసముచే మిక్కిలి యధికమై, భగవంతుని సేవించకయుండలేక తననక లేర్పియుములతో
నాసర్వేశ్వరుని యనుభవించగోరి యదిలభించక దుఃఖబడుచున్నారు.

‡‡ ముడియానేమూపులగుమ్తోళ్ళ జేత్తుమ్ శి

రడియానే*ఆర్ కడలై క్కడై న్దాయ్ పుళ్ళూర్

కొడియానే*కొణ్ణల్వణ్ణ వణ్ణత్తుమ్ పురిల్

నెడియానే*ఎనుకిడక్కుమెన్నెళ్ళమే. ౧.

అ॥ ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా! మూవులగుమ్మాడు
లోకములున్న, తొళ్ళుదు - ఆశ్రయించి, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయదగిన, శీర్ - సాన్దర్యముగల,
అడియానే - శ్రీపాదముగలవాడా! ఆర్ - ఆగాధమైన, కడలై - సముద్రమును, కడై న్దాయ్ -
చిలికినవాడా! పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్ - నాహసముగానున్న, కొడియానే*ధ్వజముగా
నున్నుగలవాడా! కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాడా! అణ్ణత్తు. అణ్ణమాలోనున్న,

ఉమ్మడి - ప్రవాహిదేవతలకంటే, నెడియానే - గొప్పవాడా! ఎత్తు - అనిధ్యానించి, కిడ
క్కుచు - ఉండును.

తా! ఒక్కయ్యవంటి! నామనస్సు, నీకీటిమనుస్సు, సకలలోకస్తుత్యంబైన శ్రీపాదమల
నున్ను, గరుడస్వజమునున్ను, మేఘమువంటి నీతిరుమేనునున్ను ఎల్లప్పుడును ధ్యానించుచు
న్ను శేషఁడగు గోరుచున్నదని.

నేళ్ల మేనీగరాగ విరుస వా

తానో*తనోలజ్జో-ప్రయచ్చో

సమగ్ర సాహిత్యము కుట్రాగియ

వజ్రనే*పన్ను మెప్పుదు మెన్వాశగమె.

9.

అ. ఎవ్వారాగన - నావాక్కు, ఎప్పుడును - ఎల్లప్పుడును, వెళ్ళావే - నానునన్నునే,
 కిలో - గొప్ప, నగరాగ - పట్టణముగాజేసికొని, ఇరుద్ద - వేరిచేసియున్న, ఎవ్వతెజ్జానే - నాయా
 పత్తుఖండ! తన - నుద్దరమైన, ఇలకెక్కి - లబ్ధును, ఇతైయై - రాజైనరావణుని, తెల్ల
 కుడిగ, నజ్జానే - మేమువంటివాడ! ఇలవ్ - భూమిని, కొల్వ్యాక - పశపతముకొనుటకై,
 ములరాగియ - నానునడవైన, నజ్జానే - పత్తుఖండ! ఎన్నుచే - అనిచెప్పును.

తా: దీక్షయఃపతీ! నావాక్కు, రావణాసురసంహారయుద్ధవైన నీపరాక్రమమునున్న నామ
 పుత్రుల భూమిని మహాబలివృద్ధులంజీతీనిగ శీయుపాయమునున్న, నామనన్ననందును యునికీనిన్ని
 యెల్లప్పుడు కనసంధింమరుగ్గుదని.

৯.

వాళగమయే త్తవరుళ్ శెయ్యుమ్ వానవర్ దమ్

నాయగనే*నాళిఫ నిజులై కోల్వీడుతు

వేయగమ్యుల్ వెణ్ణయ్తోడువుణ్ణ వానాయర్

తాయవనే* ఎనుతడవు మె.కా.కె. గళే.

3.

అ. బాళ్ళమే - బాగింద్రయమే, విత్త - సుతించునట్లు, అరుళ్ళ కెయ్యమ్ - కృపచేసిన, బాహుదబానయగళే - నిత్యనూరులకునాగుండా! నాళ్ళదినుములచే, ఇళమ్ - బాలుండైన, తిక్కై - చంద్రునివలె, కోళ్ - తేజస్సును, విడుత్తు - విస్తరింపజేసి, (మందహాసుమనేసి), వేయ గడు - వెరురుతోగట్టిరయ్యళ్లలోనుంచిన, పాల్ - పాలునున్న, వెణ్ణెయ్ - వెన్ననున్న, తొడు - దొంగడించి, ఉణ్ణె - ఆరగించిన, ఆనాయర్ - గోవులకు, తాయవనే - తల్లివంటినాడా! ఎన్నె - అని, ఎన్కెగళ్ - నాకేతులు, తదవుమ్ - చెతుకును.

తా. ఓ శిష్యుడతీ! నిన్ను పుతించునట్లు వాగిం ద్రియముననుమాత్రము కృపజేసిన నీవు గోప ముతో శిష్యుడగువాడోమని వాచేతులు వెతుకుచున్నవని.

3

గళాలార తొ. దుతొ. దువె *

వై గలుమ్మా తిరప్పాదు మోర్వీడిని *

పై కొళి పామ్మేటి యుత్తై వరనే*ఉన్నై
మెయ్కొళ్ళక్కాణ విరుమ్ము మెక్కణళే.

౪.

అ॥ పైకొళి - వికాలమైనపడములుగల, పామ్ము - అవిశేషునిమీద, ఏటి - ఎక్కి,
ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, వరనే - సర్వాధికుండా! ఎక్కణళి - నాసేత్రములు,
కైగళాల్ - చేతులతో, ఆర - సంపూర్ణముగా, ఉన్నై - నిన్ను, తొమ్మిదుతొమ్మిదు -
కొగలించుకొని కొగలించుకొని, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, ఓర్మాత్తై పోరు - ఒకక్షణము
గూడ, వీడిని - విడువక, ఉన్నై - నిన్ను, మెయ్కొళ్ళ - ప్రత్యక్షముగా, కాణ - నేవించుటకు, విరుమ్ముమ్ - ఆశబడును.

తా॥ అనంతక్షయమైన ఓక్రియఃపతీ! నాచేతుతోనిన్నుచక్కగా కొగలించుకొని యొక
క్షణముగూడవిడువకుండ నిన్ను నేవించుటకు నాసేత్రములూకపడుచున్నవియని.

౪.

కణ్ణళాల్ కాణవరుణ్ణో లెన్తాళై యాల్*
మొక్కణ్ణవామననేటమగిన్ద్రుశెల్*
పొక్కణ్ణపుళ్ళిక్ శిఱగొలిపావిత్తు*
తిక్కొళ్ళనోర్ కుమ్మకిడన్దెక్ శెవిగళే.

౫.

అ॥ కణ్ణళాల్ - నేత్రములచే, కాణ - చూచునట్లు, వరుణ్ణోల్ - ((క్రియఃపతీ) వేంచే
యునో, ఎన్తాళైయాల్ - అనెడియాళచే, మో - భూమిని, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, వామనక్ -
వామనుడు, ఏటి - ఎక్కివేంచేయుటచే, మగిన్ద్రు - సస్తాపించి, శెల్ - సంపదించుచున్న,
పొక్కణ్ణ - సామగానముగల, పుళ్ళిక్ - గరుత్మంతునియొక్క, శిఱగు - అక్కలయొక్క,
ఒలి - శబ్దమును, పావిత్తు - ధ్యానించుకొని, కిడన్దుఉణ్ణి, ఎక్ శెవిగళే - నాచెవ్వులు, తిక్కొళ్ళ -
దృఢముగా, ఓర్ కుమ్ - గురిపెట్టియాలోచించుచున్నది.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నేనుకణ్ణాలనేవించునట్లు నీవెచ్చటకైనా వేంచేసెదవో యేమోయని
యాళచే నాచెవ్వులు, నీసంక్షేపముచే మిక్కిలి సంతోషించి సామగానముజేయుచువచ్చుచున్న
నీవాహనమైన గరుత్మంతునియొక్క అక్కలశబ్దములెచ్చట వినవచ్చునోయని యాశబ్దమునువిన
టకు జాగ్రతగలవైయున్నవని.

౫.

శెవిగళాలార నిక్కీర్ త్రిక్కనియెన్నుమ్
కవిగళే*కాలప్పణ్ణే నుత్తై ప్పత్తున్దు*
పువియిన్నేల్ పొన్నెడుమ్ శక్కరత్తున్నైయే*
అవివిన్ది యాదరిక్కు మెనదావియే.

౬.

అ॥ నిక్ - నీయొక్క, కీరిత్తి - యశస్సును బ్రతిపాదించెడి, కని - ఫలమువలెనతిభోగ్య
మైన, కవిగళే - కవిత్వములనే, కాలప్పణ్ణే - కాలానుకూలరూపమైన రాగమనెడి, శేక్ -
తేనెయందు, ఉత్తైప్ప - చక్కగాగలిపి, శెవిగళాల్ - చెవ్వులచే, ఆర - పూర్ణముగా, తుమ్మిన్ -
అనుభవించి, పువియిక్ మేల్ - భూలోకమంగే, పొక్ - అందమైన, నెడుమ్ - మిక్కిలిభోగ్య

శుభల, శక్త్యరత్న - సుదర్శనముగల, ఉన్నె యే - నిన్నే, ఏనదావి - నాప్రాణము, అవివిన్ది - ఎడతెడక, ఆపరిమ్యమ్ - ఆశ పడును.

తా|| ఓక్రియఃపతీ! నీయొక్కమధురంబులైన సుణములను జక్కగావిని చక్రధరుడైన నిన్నిలోకమందే నేవింపవలయునని నాప్రాణములాశ బడుచున్నవని. ౬.

ఆవియేయారముదే యెన్నె యాభుడై *

తూనియమ్ముల్పుడై యాయ్ శుడర్ నేమియాయ్ *

పావియేన్నెల్లమ్ పులమ్ముప్పలకాలుమ్ *

కూనియమ్ కాణప్పై నునకొలమే. ౭.

అ|| ఆవియే - నాప్రాణభూతుడా! ఆర్ - పూర్ణమైన, అముదే - అమృతమువలె ఘోగ్యభూతుడా! ఎన్నె - నన్ను, అభుడై - దాసునిగాగలవాడా! అమ్ - సుందరమైన, తూని - తెక్కలుగల, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయాయ్ - వాహనముగాగలవాడా! శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియాయ్ - సుదర్శనముగలవాడా! పావియే - పాపియైన నాయొక్క, శెల్లమ్ - మనస్సు, పులమ్ము - ఆశబడిపిలువగా, పలకాలుమ్ - చిరకాలము, కూనియమ్ - పిలిచినను, ఉనకోలమ్ - నీదివ్యవిగ్రహమును, కాణప్పై - నేవింపవలయునని నన్ను.

తా|| నాప్రాణభూతుడును, నిరతిశయభోగ్యుడును, చక్రాయుధుడై గరుత్మంతునిమీఁదకేంచేసిచ్చినన్ను శేవ పఱచుకొనినవాడైన ఓక్రియఃపతీ! నేను నేవింపవలయునని యాశ బడి యంతకాలముపిలిచినను నాకోరికను లభింపకయున్నానని. ౮.

కోలమేతామరై క్కణ్ణదోరజ్జన

నీలమే*నినెనదావియైయార్ గిన్

శీలమే*శెన్లు శెల్లాదనమున్నిలామ్

కాలమే*ఉన్నెయెన్నాల్ కణ్ణకొళ్ళనే. ౯.

అ|| కోలమే - పరమసుందరుడా! తామరై క్కణ్ణదు - పద్మ నేత్రుడా! ఓర్ - అద్వితీయమైన, అజ్జనమ్ - కాటుకవలె, నీలమే - శ్యామమైనతిరుమేనుగలవాడా! నిన్లు - స్థిరపడియుండి, ఎనదావియే - నాప్రాణమును, ఈర్ గిన్లు - బద్దలుజేయుచున్న, శీలమే - స్వభావముగలవాడా! శెన్లు - భూతకాలమును, శెల్లాదన - భవిష్యత్కాలమును, మున్నిలామ్ కాలమే - మందున్న చక్రమానకాలమును నిర్వాహకుడా! ఉన్నె - నిన్ను, ఎన్నాల్ - ఎప్పుడు, కణ్ణకొళ్ళన్లు - నేవింపవలయును.

తా|| సౌందర్యమే శరీరమై తీవచ్చినట్లున్న పద్మనేత్రమును, అజ్ఞానాచలశ్యామమైనతిరుమేనును నాకు గుఱచుచక నన్ను బాధించుచున్న ఓక్రియఃపతీ! నిన్ను నేననుభవించుటకు దగిన కాలమును నీవే నాకు కీక్రముగా గల్పించుమానుని. ౧౦.

కొళ్ళన్ నాన్యావలి మూవడితావెన్

కళ్ళనే*కణ్ణనై వజ్జెత్తువాణనై

ఉళ్ళనై తీర*ఓరాయిరమ్తోళ్ తుణి త్త

పుళ్ళల్లాయ్*ఉన్నె యెళ్ళాన్తు పొరున్దువనే.

౯.

అ॥ మావలి - ఓమహాబలీ, నాక్ - నేను, మావడి - చూడడుగురు, కొళ్ళక్ - తీసికొనెదను, తా - ఇమ్ము, ఎన్ట - అనియడిగిన, కళ్ళనేవంచమడా! కజ్జనై - కంనుని, వజ్జిత్తువంచన జేసియు(చఁపియు), వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఉళ్ళనైత్త - మనోబలము, తీర - పోవునట్లు, ఓరాయిరమ్ - ఒకవెయ్యి, తోళ్ - భుజములను, తుణి త్త - ఛేదించిన, పుళ్ళల్లాయ్ - గరుడవాహనుడా! ఉన్నె - నిన్ను, ఎళ్ళాన్తు - ఎప్పుడు, పొరున్దువక్ - పొందెదను.

తా॥ ముగ్ధమాటలచే మహాబలిని మోహింపజేసి వానిని జయించియు, కంనునెసంహరించియు, శివభక్తుడనైనను శివుడు రక్షించునని యభిమానించియున్న బాణాసురునియొక్క వెయ్యి భుజములను ఛేదించియు ఇట్లు సకలవిరోధులను బోగొట్టిన ఓక్రియఃపతీ! నిన్ను నేనెప్పుడుబాంధవనని.

పొరున్దియమామరుదినిడై పోయ వెమ్

పెరున్దగాయ్*ఉన్క్కుల్ కాణియ పేదుల్ య్*

వరున్దినాన్ వాళగమాలై కొణ్ణు*ఉన్నె యే

ఇరున్దిరు నైత్తనై కాలమ్ పులమ్మువనే.

౧౦.

అ॥ పొరున్దియ - చేరియున్న, మా - గొప్ప, మరుదిక్ - మద్దవృక్షములయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ - వేంచేసిన, ఎమ్ - మాస్వామియైన, పెరున్దగాయ్ - మహాప్రభావముగల వాడా! ఉన్ - సీయొక్క, క్కుల్ - క్రిపాదమును, కాణియ - నేవించవలయునని, పేదుల్ య్ - ఆశపడి, వరున్ది - దుఃఖించి, నాన్ - నేను, వాళగమాలై కొణ్ణు - శబ్దసందర్భములతో, ఇరున్దిరున్దు - ఉండియుండి, ఉన్నెయే - నిన్నే, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, పులమ్మువనే - పిలిచెదను.

తా॥ మద్దవృక్షములనడుమన జనుడెంచి వానిని బడద్రోసిన బలిష్ఠుడా! సీక్రిపాదమును నేవించనాశపడి దానిని లభించక దుఃఖించుచు నిన్ను నేనెంతకాలము బిలిచెదనని.

౧౦.

శ్లో॥ పులమ్ముశీర్ పూమియళ్ళన్దపెరుమానై *

నలన్దొళ్ళీర్ నన్దురుగూర్ చ్చడగోసక్*శొల్

వలన్దొణ్ణవాయిరత్తుళ్ళివై యుమోర్ ప

త్రిలజ్జువాక్*యావరుమేఱువర్ శొన్నా లే.

౧౧.

అ॥ పులమ్ము - స్తోత్రముజేయదగిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగలవాడై, పూమి - భూమిని, అళ్ళన్ద - కొలిచిన, పెరుమానై - స్వామియైన క్రియఃపతివిషయమై, నలమ్కొళ్ళ - భగవదనుభవాభినివేశమనెడి మంచితనముగల, శీర్ - జ్ఞానముగల, నల్ - విలక్షణమైన, కుఱుగూర్ చ్చడగోసక్ - తిరునగరికి స్వామియైననమ్మత్వార్థులు, శొల్ - సాయించిన, వలమ్కొణ్ణ - ప్రతి

పాదససామర్థ్యముగల, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శొన్నాల్ - అనుసంధించినయెడల, యావరుమ్ - ఎట్టివారైనను, ఇలభు - ప్రకాశించుచున్న, వాన్ - పరమపదమును, ఏఱువర్ - పొందుదురు.

తా|| శ్లాఘ్యములైన కల్యాణగుణంబులుగల శ్రీయఃపతివిషయమై సమాప్తమౌర్వురసాయిం చినయీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు పరమపదమును బొందుదురని.

౧౦.

ఆత్మ్యర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సకలేంద్రియములచే భగవంతుని యనుభవించ వలయునని యాశించిన తనయాశ నెరవేరవలెనను బాధబడుచు, ఈబాధను జెప్పుకొనుటకుఁదగిన నాతోఁబోలినవా చెప్పెననున్నారాయని బరికిలించి, సకలమనుజులునన్యాసక్తమనస్కులై భగవద్విముఖులై యుండగాఁజూచి, తనబాధనుమఱచి వారికి హితంబునుపఁజేయించుచున్నారు.

శొన్నాల్ విరోదమిదు ఆగిలుమ్ శొల్లువక్ కేణ్కినో*

ఎన్నా విలిక్ కవి యానొరువర్ క్కుమ్ కొడుక్కిల్ లే*

తెన్నా తెనావెన్ఱు వణ్ణమురల్ తిరువేబ్బడత్తు*

ఎన్నానై యెన్నప్ప నెమ్మెరుమానుళనాగవే.

౧.

అ|| ఇదు - ఈమాటను, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, విరోదమ్ - మీకువిరోధముగా నుండును, ఆగిలుమ్ - అయినను, శొల్లువక్ - చెప్పెదను, కేణ్కిన్ - వినుఁడుము, వణ్ణమురల్ - తుమ్మెదలు, తెన్నా తెనావెన్ఱు - తెన్నా తెన్నా అని, మురల్ - శబ్దించుచున్న, తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్నవాఁడును, ఎన్నానై - నాకునిర్వాహకుఁడును, ఎన్నప్పక్ - నాకుఁ దాగకుఁడును, ఎమ్మెరుమాక్ - మాస్వామియునైనశ్రీయఃపతి, ఉళనాగ - ఉండగా, ఎక్ - నాయొక్క, నావిల్ - నాలో యుండున్న, ఇక్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, యాక్ - నేను, ఒరువర్ క్కుమ్ - మఱియొకరికిని, కొడుక్కిల్ లే - ఇవ్వను.

తా|| ఓచేతనులారా! నేనుచెప్పెడిమాట మీకు విరోధముగా దోచును. అయిననొకమాట చెప్పెద, వినుఁడు అతిరమణీయమైన వేబ్బటాద్రియందు వేంచేసియున్న మాస్వామియైన సర్వేశ్వరుఁడుఁడగా వానికితప్ప నేనింతొకనికి గృతిచెప్పనని.

౧.

ఉళనాగవేయెన్ఱి తన్నై యొన్ఱాగ త్తక్ శెల్వత్తై*

నళనామదిక్కు మిమ్మానిడత్తై క్కవిపాడియెక్*

కుళనాక్ క్కుమ్మాన్ కణ్ణొమ్మణ్ణుడిమెయ్ మ్మెయ్*

ఉళనాయ్ కె న్నై యె న్నై ప్పెమ్మానై యొమ్మెయ్ వే.

౨.

అ॥ కళ్ళక - కొలనలచే, ఆర్ - నిండియున్న, కట్టని - పొలములచే, కూట్ - చుట్టఁ బడిన, కణ్ - విశాలమై, నక - శ్లాఘ్యంబైన, కుటుంబుడి తిరుక్కుటుంగుడియనెడిదివృక్ష మందఁ, మెయ్మెయ్ - యథార్థముగా, (తనగుణములుప్రకాశించునటుల), ఉళ్ళనాయ - వేంచేసి యున్న, ఎన్దై - నాకుపకారకుండై, ఎన్దై పెమాన్దై - నాకులనాయకుడైన సర్వేశ్వరుని, ఒట్టియ - వినాగా, తన్నై - తనను, ఒన్దాగ - ఒకవస్తువుగా, ఉళ్ళనాగవే - ఉన్నటులనే, ఎన్జి - తలంచి, త్తకై - తనసంపత్తును, వళ్ళనా - అధికముగా, మదిక్కుమ్ - అభిమానించియున్న, మాని డ్దత్తై - మనుష్యజాతిని గురించి, కవిపాడి, కవిత్వముజెప్పి, ఎక - ఏమిప్రయోజనము.

తా॥ అపధిలేని సంపద్యుక్తుండై మాకులదేవతయైన శ్రియఃపతిని వదలి, తనయైవ్యవృత్తమును గోపుదనితలంచిన మనుష్యులకు గృతిజెప్పటచే మీకెట్టిప్రయోజనమును సిద్ధించదని. ౨.

ఒట్టివొన్బిల్లాద పల్లూఁ దోఱూత్తినిలావ*పోమ్
వట్టియై తరుమ్ నజల్ వానవరీశనై నిఱ్ఱప్పోయ్*
కట్టియమిగనల్ల వాన్ కవికొణ్ణుపులవీర్ గాళ్*
ఇట్టియక్కరుది యోర్ మానిడమ్మాడలెన్నావదే.

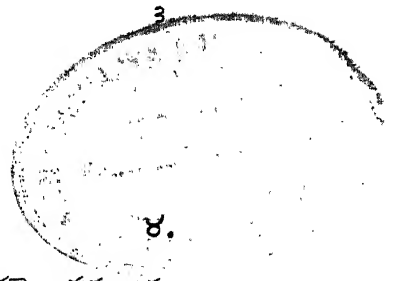
3.

అ॥ ఒన్బు - ఒకవిధమైన, ఒట్టివు - విచ్చేదమున్న, ఇల్లాద - లేకుండ, పల్ - అనేకములైన, ఉట్టితోఱూత్తి - ప్రతికల్పములయందును, (యావత్కాలమును), నిలావ - ఉండునటుల, పోమ్ - పోతగన, వట్టియై - ఉపాయమును, తరుమ్ - ఇచ్చెడి, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, ఈశనై - స్వామియైన శ్రియఃపతిని, నిఱ్ఱ - తప్ప, పులవీర్ గాళ్ - జ్ఞానవంతులారా! పోయ్ - మఱియొకచోటికివెళ్ళి, కట్టియమిగు - మిక్కిలియతిశయించిన, నల్ల - శ్రేష్ఠమైన, వాకొకవి కొణ్ణు - గొప్పకవిత్వమును జెప్పి, ఇట్టియ - స్వరూపహానినచ్చునట్లు, కరుది - తలంచి, ఒర్ మానిడమ్ - ఒకమనుష్యుని - పాడల్ - స్తోత్రముజేయుటచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనము గలుగును.

తా॥ ఓపణ్ణితులారా! మనకవిచ్చిన్న మోక్షానుభవోపాయమునిచ్చెడి శ్రియఃపతియిందఁగా వానినివదలి యొకమనుజునివిషయమై కృతిజెప్పటచే మీకుస్వరూపహాని వచ్చునే తప్పమఱియొక ప్రయోజనముగలుగదని.

ఎన్నావదే తన్నై నాళై క్కుప్పోదు మ్మలవీర్ గాళ్*
మన్నామనిశరై స్సాడి ప్పడై క్కుమ్మెరుమ్మెరుళో*
మిన్నార్ మణిముడి విణ్ణవర్ తాదైయైస్సాడినాలో*
తన్నాగవేకొణ్ణు శన్మమ్ శెయ్యామెయుమ్కొళ్ళుమే.

అ॥ పులవీర్ గాళ్ - ఓపణ్ణితులారా! మన్నా - అస్థిరులైన, మనిశరై - మనుజులను, పాడి - స్తుతించి, పడైక్కుమ్ - పొందెడి, పెరుమ్ - (మితలంపుచే) గొప్పదైన, పారుళ్ - ధనముచే, ఎన్నావదు - ఏప్రయోజనముసిద్ధించును, ఎత్తనైనాళైక్కు - ఎన్నిదినములకు, పోదుమ్ - చాలును, మిక్ - కిరణములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మణిముడి - రత్నకరీటముగల, విణ్ణవర్ -

గిత్యనూరులకు, తాదైయై - నిర్వాహకుండైననర్వేశ్వరుని, పాడివార్ - స్తుతించినయెడల, తన్నాగ వేకొణ్ణు - తనతోసమానముగాజేసి, శన్ముమ్మెయ్యమ్మెయ్యమ్మెజన్మమై త్తకుండునట్లు, కొళ్ళుమ్ - అంగీకరించును.

తా|| ఓజ్జా నాధికులారా! ఒకమనుష్యునిస్తుతించి సంపాదించిన యల్పధనముచే మీకేకార్యమునెవేరును? ఆధనము మీకెంతకాలమువలకుండును? మీశరీరపోషణకుఁగూడజాలదు. గనుక వానిని వదలిమోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చెడి నిత్యనూరినిర్వాహకుండైన నర్వేశ్వరుని స్తుతింపుఁడని.ర.

కొళ్ళుమ్మయనిలై క్కుప్పైకిళ్ళర్ త్తన్న శెల్వత్తై*

వళ్ళల్ పుగళ్ళన్దు నుమ్వాయ్మెయ్మిక్కుమ్పులవీర్ గాళ్*

కొళ్ళక్కుత్తైవిలక్ వేణ్ణిన్ శైల్లామ్ తరుమ్కోదిల్*ఎన్

వళ్ళల్ మణివణ్ణన్నెన్ క్కవిశొల్లవమ్మిన్.

౫.

అ|| కొళ్ళుమ్ - పొందదగిన, పయక్ - ప్రయోజనము, ఇలై - లేదు. కుప్పై - కుప్పును, కిళ్ళర్ త్తన్న - తవ్వుటకుసమానమైన, (అసారమైన), శెల్వత్తై - సంపత్తును, వళ్ళల్ - శ్రేష్ఠముగా, పుగళ్ళన్దు - కొనియాడి, నుమ్వాయ్మె - మినోటిసత్యమును, ఇమ్మక్కుమ్ - పోగొట్టుకొనుచున్న, పులవీర్ గాళ్ - కవిశ్రేష్ఠులారా! కొళ్ళు - అంగీకరించుటకు, వ్కైవిలక్ - కొఱతలేనివాఁడును, (మివర్ణనకుదగిన పూర్తిగలవాఁడును), వేణ్ణిన్ శైల్లామ్ - అపేక్షించినవన్నిని, తరుమ్ - ఇచ్చుటకుసమర్థుఁడును, కోదు - ప్రత్యుపకారము నపేక్షించడమనెడిదోషము, ఇల్ - లేనివాఁడును, ఎన్ - నాకు, వళ్ళల్ - మహాపకారకుఁడును, మణివణ్ణత్తెన్ - నీలరత్నముమంటితిరుమే నుగలవాఁడునైనశ్రీయఃపతివిషయమై, కవిశొల్ల - కవిత్వముజేప్పు, వమ్మిక్ - రండు.

తా|| ఓకవిశ్వరులారా! మీరు గుణహినులైన మనుజులవిషయమై లేనిగుణముల నాగోపించి స్తుతించినయెడల మీరసత్యవాదులగుదురే గాక మఱియొకప్రయోజనమున్నుక్కిసిద్ధించదు. గనుక మీస్తోత్రమునకుఁ దగిన గుణవంతుఁడును, మీయందేమియుగోరక మీకుసకలాభీప్తములనిచ్చువాఁడునైన శ్రీయఃపతివిషయమై కృతిజెప్పుదురు రండుమాయని,

౫.

వమ్మిక్పులవీర్ నుమ్మెయ్ వరుత్తిక్ శెయ్దుయ్మిన్*

ఇమ్మన్నులగినిల్ శెల్వరిప్పొద్దిన్దొన్కిన్మమ్*

నుమ్మిక్ కవికొణ్ణు నుమ్నుమ్మిక్తై తేయ్ వమే త్తినాల్*

శెమ్మిక్ శుడర్ముడి యెన్ తిరుమాలుక్కుచ్చేరుమే.

౬.

అ|| పులవీర్ - ఓకవిశ్వరులారా! వమ్మిక్ - రండు, నుమ్ - మీయొక్క మెయ్ శరీరమును, వరుత్తిక్ - కష్టపఱచి, కై శెయ్దు - చేతులతోపనిచేసి, (కూలిచేసి), ఉయ్మిన్ - జీవించుఁడు. ఇమ్మన్నులగినిల్*ప్రవాహతోనిత్యమైన యీలోకమందు, ఇప్పొదు-ఇప్పుడు, శెల్వర్ - శ్రీమంతులు, ఇలై - లేరు, నోక్కిన్మమ్ - విచారించితిమి, నుమ్ - మీయొక్క, ఇన్ - మధురమైన, కవికొణ్ణు -

* ప్రవాహతోనిత్యమనగా - నదియందొక ప్రవాహము దీసిపోయినను అదేవిధముగా మఱియొక ప్రవాహమువచ్చునట్లు ఒక వస్తువునకించినను మఱియొకటి నుదేవిధముగనుత్పన్నమగునని.

స్తోత్రములచే, నుమ్నమ్ - మీయొక్క, ఇట్టాతెయ్యమ్ - ఇట్టజేవతను, ఏత్తివార్ - స్తుతించిన
యెడల, శెయ్మిక్ - చక్కగాబ్రకాశించుచున్న, కుడర్ - లేజోమయమైన, ముడి - కిరీటము
గల, ఎన్ తిరుమాలకున్ - నాక్రియఃపతికి, శేరుమే - చేరును.

తా|| ఓప్రాజ్ఞులారా! నామాటనువినుఁడు. మీరు శరీరకష్టపడి కూలియొనచేసి బతుకుఁడు.
మీకవిత్వమునగుసంతోషించి మీకుఁదగినసమ్మానముజేయదగిన సంపన్నులిప్పుడెవ్వరున్న లేరు.
క్రియఃపతికంటె వేరైన మీయిష్టజేవతలను మీరుస్తుతించినను మీరాజోపించిచెప్పిన గుణములు
వారియందొండవుగనుక యాకవిత్వముగూడ యట్టిగుణంబులగల క్రియఃపతికే జేరగని. ౬.

శేరుమ్కొడై పుగ ధైయై యిలానై *ఓరాయీరమ్
పేరుముడై యపిరానై యల్లల్ మన్ బుధూకొళిలేక*
నూరియనై యకై మాల్యరై యొగ్గుమ్తిణ్ణోళైన్దు*
పారిలోర్ పన్ శైయై ప్పచ్చెప్పపుశుమ్మయ్యగళ్ వేశనే. ౭.

అ|| శేరుమ్ - తిగిన, కొడై - దానముచేగలిగిన, పుగధ్ - కీర్తికి, ఎల్లైయిలానై - అవధి
లేనివాఁడును, ఓరాయీరమ్ - ఒకవెయ్యి, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, ఉడైయకలవాఁడును
పిరానైయల్లల్ - మహాపకారకుఁడునునైన క్రియఃపతినితప్ప, పారిల్ - భూమియందున్న,
ఓర్ - అప్రయోజకుడైన, మన్ బు - వేతాక, పన్ శైయై - గడ్డివలెనల్పుడైనపురుషునిగురించి,
కై - (మీ) చెయ్యి, మారియనై - (ఈవిలో) మేఘముతోసమానమనియు, తిణ్ - దృఢమైన,
తోళ్ - భుజములు, మల్ - గొప్ప, వరైయోడొక్క - మెన్డుచర్యతముతోసమానమనియు, పచ్చెప్ప-
సత్యవచనముగలియని, పశుమ్పాయగళ్ - సూతనమైన యసత్యవచనములను, వేశ - చెప్పుటకు,
యాక్ - నేను, కిలేక - సమర్థుడనుగాను.

తా|| అత్యుదారుడై ప్రసిద్ధుడైన క్రియఃపతియొక్క సహస్రనామములను సంకీర్తనముజే
యవలయుననియున్న నేను వానినవదలి, ఒకక్షుద్రపురుషునిజూచి, నీవేగొప్పవాడవనియు,
మహోదారుడవనియు, ఇట్టియబద్ధము జెప్పుటకు శక్యుడనుగానని. ౭.

వేయిన్మలిపురై తోళి పిన్నైక్కమణాళనై *
అయ పెరుమ్బుగ ధైయై యిలాదనపాడిప్పోయ్*
కాయమ్కట్టిత్తవత్తాళిణైక్కిన్ పుగుజ్జొదలక్*
మాయమనిశరై యొళిల్లవల్లెన్ వాయ్కొణ్డే. ౮.

అ|| వేయిన్ - వెదురుకంటె, మలి - సుందరములై, పురై - పరస్పరసదృశంబులైన, తోళి
భుజములుగల, పిన్నైక్క - నప్పిన్నప్పిరాట్టికి, మణాళనై - వల్లభునియొక్క, అయ - స్వరూపా
నురూపంబులై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నంబులై, ఎల్లైయిలాదన - అనంభ్యాతంబులైన, పుగధ్ -
గుణంబులను, పాడి - స్తుతించి, పోయ్ - అదేవిధముగానడుచుచు, కాయమ్ - శరీరమును, కట్టిత్తు-
విడిచి, అవక్ - అక్రియఃపతియొక్క, తాళిణైక్కిన్ - శ్రీపాదద్వంద్వములక్రింద, పుగుమ్ - ప్రవే

కించుటయందు, కాదలక - ఆశగలనేను, మాయమ్ - నశ్వరులైన, మనిశరై - మరుజులను, ఎన్ వాయ్ కొట్టు - నావాక్కుతో, ఎక శొల్లవల్లెక - ఏమనిజెప్పెదను.

తా|| ఓబుద్ధిమంతులారా! చక్కనిభుజములుగల నప్పిన్నప్పిరాట్టితో సంశ్లేషించుచున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయశవతిని స్తుతించుచు, ఈశ్వరీరావసానమందే వానిశ్రీపాదములను జొండదలంచిన నావాక్కు మఱియొకమనుజుని స్తోత్రముజేయదని.

వాయ్ కొట్టు మానిడమ్ పాడవన్ కవియేనల్లెక *

ఆయ్ కొట్టొ శీర్వళులాట్టిప్పిరానెనక్కేయుళక *

శాయ్ కొట్టొ మైయుమ్ శాదిత్తు వానవర్ నాటైయుమ్ *

నీకణ్ణుకోళ్ళెట్టు వీడుమ్ తరుమ్ నిన్దునిన్దు.

౯.

ఆ|| వాయ్ కొట్టు - వాక్కుతో, మానిడమ్ - మరుజులను, పాడవన్ - కృతిచెప్పవచ్చిన, కవియేనల్లెక - కవినిగాను. ఆయ్ కొట్టొ శోధించబడిన (హేయప్రత్యసీక మైకల్యాణైకతానమైన) శీర్ - గూంబులుగల, వళల్ - ఉదారుడును, ఆట్టిప్పిరాక - సుధర్మనముగలవాడు నైనస్వామి, ఎనక్కేయుళక - నాకవిత్వమునకేమియుమెయున్నాడు, శాయ్ కొట్టొ - కాన్తిగల, ఇమ్మైయుమ్ - విహికపురుషార్థములనున్న, శాదిత్తు - (నాకు) సంపాదించియిచ్చి, వానవర్ నాటైయుమ్ - నిత్యనూరలయొక్క దేశమైనపరమపదమునున్న, నీ - నీవు, కణ్ణుకోళ్ళెట్టు - చూచుకోమని, నిన్దునిన్దు - నిదానించినిదానించి, వీడుమ్ - మోక్షమునున్న, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా|| సకలకల్యాణగుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడు నాకీహలీకముగనున్న యుత్తమమైన సకలపురుషార్థములనిచ్చి మోక్షమునుగూడ నాయధీనమైజేసి నాకవిత్వమునకు విషయమవుచుండగా, నే నితరతుచ్ఛమనుజునికిగృతిజెప్పనని.

౯.

నిన్దునిన్దులనాళుయ్క్క మివ్వుడల్ నీజిప్పోయ్ *

శెన్ శెన్ గొలుమ్ కణ్ణు శన్మజ్జుట్టిప్పాన్దెన్దొ *

ఒవియొన్దియులగమ్మడై తాన్ కవియాయ్ నేఱ్కు *

ఎన్దుమెన్దుమి మన్ ట్రొరువర్ కవిగోఱేఱ్కుమే.

౧౦.

ఆ|| పలనాళ్ - అనేకదినములు, నిన్దునిన్దు - ఎడతెగకనుండి, ఉయ్క్కమ్ - బాధించుచున్న, ఇవ్వుడల్ - ఈశ్వరమును, నీజి - విడిచి, పోయ్ - పోయి, శెన్మ శెన్మాగిలుమ్ - పోయిపోయినను (ఏజన్మమందైనను), కణ్ణు - నేనుజూచి, శన్మమ్ - నాసంసారమును, కట్టిప్పాన్ - పోగొట్టుటకై, ఎన్దొ - తలంచి, ఒవియొన్ది - మిక్కిలియవరయుండి, ఉలగమ్ - లోకములను, పడైతాక - సృజించినసర్వేశ్వరునికి, కవియాయ్ నేఱ్కు - కవియైననాకు, ఇని - ఇంకమిద, ఎన్దుమెన్దుమ్ - ఏకాలమందును, మన్ ట్రొరువర్ - మఱియొకరియొక్క, కవికవిత్వము, ఏఱ్కుమే - తగునా?

తా|| చిరకాలముగా భగవద్జ్ఞానములేక సంసారమందుండి బాధబడుచున్న యీచేతను లే జన్మమందైనను నన్నుదలంచరా? అప్పుడే వీడికిమోక్షమునిచ్చెదనని దలంచి తననిర్ణీతకృపచే జగత్తును సృజించుచున్న భగవదయాళువైన శ్రీయశవతిని స్తోత్రముజేయుచున్న నాకు మఱియొక తుద్రమనుజుని స్తోత్రముజేయుట తగునాయని.

౧౦.

❧❧ ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ వానవరీశక్ కణ్ణన నక్కు*
 ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ వణ్ణురుగూర్ చ్చడగోపక్ శొల్*
 ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ ధాయరత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తు*
 ఏఱ్ఱుమ్మెరుమ్బుగఱ్ఱ శొల్ల వల్లార్ క్కిల్లై శస్త్రమే. ౧౧.

అ॥ ఏఱ్ఱుమ్ - తగియున్న, పెరుర్ పుగఱ్ఱ - మిక్కిలికీర్తిగలవాడును, వానవర్ - నిత్య నూరులకు, ఈశక్ - స్వామియు, కణ్ణక్ తనక్కు - భక్తులకునులభుండునైన శ్రియఃపతివిషయమై, ఏఱ్ఱుమ్ - ఒప్పియున్న, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అపరిమితకీర్తిగలవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురు గూర్ - కురుకాపురికినిర్యాపకులైన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాయించిన, ఏఱ్ఱుమ్ - అనురాపమైన, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అధిక మైనకీర్తిగల, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఏఱ్ఱుమ్ - తగుమైన, పెరుమ్ పుగఱ్ఱ - అపరిమితకీర్తిగల, ఓర్ - అన్నితీయంబైన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపా శురములను, శొల్ల వల్లార్ క్కు - అభ్యంసించువారికి, శస్త్రమ్ - శస్త్రము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ పరత్వసౌలభ్యాది సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రియఃపతివిషయమై జ్ఞానవైరాగ్యము మొదలగు సమస్తాత్మగుణపూర్ణులైన నమ్మాళ్వార్లుసాయించిన యఖిలలక్షణయుతంబైన తిరువాయ్ మొక్కిలో జేరినవియు, ఇతరస్తోత్రములను నిషేధించి భగవంతునియొక్క స్తోత్రమునే క్లాఘ్యముగా బ్రతిపాదించునట్టిదియునైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించరని.

ఆ ధ్వార్ తిరు వ డి గ శ్శ శ ర ణ మ్.
 జీయర్ తిరువడిగ శ్శ శ ర ణ మ్.

౧౦- వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, సర్వేశ్వరుని విషయమై కవిత్యము జెప్పటమందగిన తనభాగ్యమును జూచియానందించుచున్నారు.

❧❧ శన్మమ్మలపల శెయ్దు వెళిప్పట్టు చ్చెళ్ళొడుశక్కరమ్ నిల్*
 ఒణ్ణెయుడై యవులకై యొళ్వాళి తణ్ణుకొణ్ణుపుభూర్ స్తు*డెలగిల్
 వన్తెయుడై యవరక్క రళురరై మాళప్పడై పారుడ*
 నన్తెయుడై యవకళిర్ పరవప్పెల్లి నానోర్ కుడై విలనే. ౧.

అ॥ పలపల - అనేకవిధములయిన, శన్మమ్ - అవతారములను, శెయ్దు - చేసి, వెళి ప్పట్టు - బైలుపడి, (అందరికీప్రత్యక్షమై) శణ్ణొడు - (ప్రపంచజన్మయితో) గూడ, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, విల్ - కాఙ్గమునెడిధనుస్సునున్న, ఒణ్ణెయుడై - జ్ఞానముగల, ఉలక్కై - రోకలినిన్ని, ఒళ్ - ప్రకాశించుచున్న, వాళ్ - నందకమనెడికత్తినిన్ని, తణ్ణు - కామోదకీయ

నెడిగడనున్ను, కొణ్ణుస్వీకరించి, పుళ్-గరుత్మంతుని, ఊర్-న్దునడిపించి, (నాహనుము గాజేసి కొని), ఉలగిల్ - లోకముందలి, వన్నెయుడైయ - క్రార్యముగల, అరక్కరై - రాక్షసులనున్ను, అకురరై - అనురులనున్ను, మాళ - నశించునట్లు, పడై - ఆయుధములచే, పారుద - యుద్ధముజేసిన వాడును, వన్నెయుడైయవక్ - శౌర్యాదిగుణంబులుగలవాడైన శ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణంబులను, పరవప్పెల్లి - స్తుతింపఁకుచుగిన భాగ్యముగల, నాక్ - నేను, ఓర్ పుటైపు - ఒకతక్కువయు, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| ఆన న్దములైన యవతారములనెత్తి తనయాశ్రితవిరోధులను, శబ్దచక్రాది తనదివ్యాయుధములచే నశింపజేసిన శూరుండైన సర్వేశ్వరుని స్తుతింపఁదగిన పుణ్యముగలనా శేకొఱతయ్యులేదని. ౧.

పత్తై పిల్ తడజ్జడల్ కోళరవేటి త్తనోలచ్చెన్నామరై క్కణ్*
ఉత్తై బవనోప్పలవోర్ యోగుపుణర్ న్ద మోళిమణివణ్ణన్కణ్ణ*
కత్తై యణిమూక్కుడై ప్పుల్కైక్కడావి యశురరై క్కాయ్ న్ద వమూక్
నిత్తై పుగిల్కై త్రియుమ్పాడియుమాడియుమ్ యానొరుముట్టిలనే. ౨.

అ|| కుత్తై పిల్ - తక్కువలేని, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, కోళ్ - బిడ్డలైన, అరపు - ఆదిశేషునిమీద, ఏటి - ఎక్కి, తక్ - తనయొక్క, కోలమ్ - సుందరంబులైన, కెమతామరై - ఎఱ్ఱతామరతోబోలిన, కణ్ - నేత్రములను, ఉత్తై బవనోప్పల - (మూసుకొని) నిదురబోవునటుల, ఓర్-యోగు - ఒకయోగనిదను, పుణర్-న్ద - పొందినవాడును, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణక్ - నీలమణిపంటివర్ణముగలవాడును, కణ్ణక్ - సులభుడును, కత్తై - చిహ్నమును, అణి - అలంకారముగాగల, మూక్కుడై - ముక్కుగల, పుల్కై - గరుత్మంతుని, కడావి - నడిపించుకొని, అకురరై - అనురులను, కాయ్-న్ద-నశింపజేసిన, అమూక్-సర్వాభిషేకుడైన శ్రియఃపతియొక్క, నిత్తై - సంపూర్ణమైన, పుగిల్-క్కిరిని, ఏ త్రియుమ్-స్తుతింపుచు, పాడియుమ్ - గానముజేయు, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేయు, (తిరు పువన్న) యాక్ - నేను, ఒరు - ఒకవిధమైన మట్టు - ప్రతిబంధకమును, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| జగత్తుయొక్క-యోగజ్ఞుమును విచారించుచు క్షీరాబ్ధియందన వ్రతయ్యమీద పవ్వళించియుండి ఆశ్రీతులకాపత్తుసంభవించినప్పుడు గరుడవాహనారూఢుడై వేంచేసి విరోధులను బోగొట్టువాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములను స్తుతించిపాడుచు నృత్యముజేయుచున్న నేను, అప్రహతముగా భగవంతుని యనుభవించుచున్నానని. ౨.

ముట్టిల్ పల్ పోగత్తొరుతనినాయగ్గ మూపులగుక్కురియ*
కట్టయైతేనై యముడై నన్నాల్కై క్కనియైక్కరుమ్బుదన్నై*
మట్టవిల్ తణ్ణన్కాయ్ ముడియానై వణ్ణి యవక్ తిత్తత్తు
ప్పట్టినై* ఇత్తై యాగిలుమ్ యానెన్మనత్తుప్పరివిలనే. 3.

అ|| ముట్టిల్ - ప్రతిబంధకములేని, పల్ పోగత్తు - బహువిధములైనభోగములుగలవాడును, మూపులగుక్కు - మాడులోకములకున్న, ఉరియ-తగిన, ఒరు-అద్వితీయుడైన, తనినాయగ్గ -

ముఖ్యకారణభూతుడును, నల్ - విలక్షణమైన, కట్టియై - పడిక బెల్లమువంటివాడును, తేనై - తేనెవంటివాడును, అమురై - అమృతమువంటివాడును, పారై - పాలువంటివాడును, కనియై - పండువంటివాడును, కరుమ్బుదనై - చెరుకువంటివాడును, మట్టు - తేనెకారుచున్నదియు, అవిఱ్ఱ - వికసించినదియు, తల్ - చల్లనై నదియు, అమ్ - సుందరమైనదియునైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయ్, ముడియనై - కిరీటమందుగలవాడునై నశ్రియఃపతి, వణజ్జి - నమస్కరించి, అవక్ - తిఱుత్తు - వానివిషయమందు, పట్టపిన్నై - దొరుకుకున్నతరువాత, యక్ - నేను, ఇతైయగిలుమ్ - కొంచెమైనను, పరిపు - దుఃఖమును, ఎన్ననత్తు - నామనస్సునందు, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| సకల జగత్కారణుడును, సకలభోగనిరతుడును, మిక్కిలి భోగ్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నామనస్సునం దేవిధదుఃఖమును లేదని.

3.

పరివిని వాణనై క్కాత్తుమై చ నుపడై యొడుమ్ వన్దెదిర్ న్ద*
తిరిపురమ్ శెల్ ధవనుమ్ మగముమ్ పిన్ను మజ్గియుమ్ పోర్ తొలై య*

పొరుళిత్తై ప్పొల్లైక్కడావియ మాయనై యాయనై ప్పొల్లైక్కర

త్తిరియనై * అచ్చుదనై ప్పల్ ధి యానిత్తై యేనుమిడసిలనే.

౪.

అ|| పరిపు - శ్రమము, ఇన్ది - లేక, వాణనై - బాణాసురుని, కాత్తుమ్ - రక్షించెదము, ఎన్దు - అనితలచి, అన్దు - ఆకాలమందు, పడైయొడుమ్ - ఆయుధములతోగూడ, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్ న్ద - ఎదిరించిన, తిరిపురమ్ శెల్ ధవనుమ్ - త్రిపురాసురసంహారకుడైనరుద్రుడును, మగముమ్ - వానికొమాండైనకుమారస్వామియు, పిన్నుమ్ - మతీయు, అజ్గియుమ్ - అగ్నియు, పోర్ - యుద్ధమందు, తొలై య - ఓడిపోవునట్లు, పొరు - యుద్ధముజేయుచున్న, కితై - ఆకృతులుగల, పుల్లై - గరుత్మంతుని, కడావియ - నడిపించిన, మాయనై - అశ్చర్యభూతుడును, ఆయనై - గొల్లవాడును, పొక్ - రమణీయమైన, శక్కరత్తు - చక్రాయుధముగలవాడును, అరియనై - శత్రువులనుజయించువాడును, అచ్చుదనై - ఆశ్రీతులనువిడువనివాడైన శ్రియఃపతిని, పల్ ధి - పొంది, యక్ - నేను, ఇతైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఇడర్ - దుఃఖమును, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| రుద్రుడు బాణాసురుని కేవిధమైన బాధయు రాకుండరక్షించెదనని ప్రతిజ్ఞ చేసివినాయకుడు కుమారస్వామి మొదలగు తనపరివారముతోగూడవచ్చి తననెదిరించగా నక్కడు వారిని యోధింపజేసిన శక్తివంతుని యాశ్రయించిన నాకెంతమాత్రంబు దుఃఖములేదని.

౪.

ఇడరిని యేయొరునాళొరుపోల్ ధి లెల్లావులగుమ్ కత్తియ*
పడర్ పుగల్ పార్ త్తనుమ్ నై దిగనుముడనేఱ త్రిణ్డేర్ కడవి*

కుడరొళియాయ్ నిన తన్నుడై చొచ్చియిల్ వై దిగన్ పిల్లైక్కరై *

ఉడలొడుజ్జొణ్ణుకొడు త్తవనై ప్పల్ ధి యొనుమ్ తుయరిలనే.

౫.

అ|| ఇడర్ - శ్రమము, ఇన్దియే - లేకయే, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఒరుపోల్ ధిల్ - ఒకముహూర్తమందు, ఎల్లావులగుమ్ - ననుస్తలోకములున్న, కత్తియ - వెనుకబడునటుల, పడర్ -

వ్యాపించియున్న, పుగళ్ - కీర్తిగల, పార్ త్తమమ్ - అజాన్ముడును, వైదిగమమ్ - వైదిక బ్రాహ్మణుడును, ఉడక్ - వెంటనే, ఏఱ - ఎక్కిపోవునటుల, తిణ్ - దృఢమైన, తేర్ - రథమును, కడవి - నడిపించి, కుడర్ - ఉజ్వలమైన, ఒలియాయ్ - తేజోమయుమై, నిన్ - ఉన్న, తన్నుడై - తనదైన, శోదియిల్ - పరంజ్యోతిశబద్ధవాచ్యమైనపరమపదమందలి, వైదిగన్ పిత్తైగళై - వైదికబ్రాహ్మణునియొక్క శామారులను, ఉడలొడుమ్ - శరీరముతోగూడ, కొణ్ - తెచ్చి, కొడుత్తవనై - ఇచ్చినశ్రీకృష్ణుని, పల్ - ఆక్రయించి, ఒన్ముమ్ - ఎప్రకారము చేత నున్ను, తుయర్ - దుఃఖమును, ఇలక్ - పొందనివాడనైయున్నాను.

తా|| శ్రీకృష్ణుని యీవిగ్రముతో నేవింపవలయునని యాశబడి శ్రీదేవిమొదలైనవారు కృష్ణభక్తుడైన యొకవైదికబ్రాహ్మణునియొక్క నలుగురుపుత్రులనున్న భూలోకమునుంచి పరమ పదమునుబొందింపగా, అప్పుడాబ్రాహ్మణుడు శ్రీకృష్ణునిశరణముజొచ్చి నాశామారులను దెచ్చి యివ్వమని బ్రాధిక్ంప నప్పుడాబ్రాహ్మణుని వెంటపెట్టుకొని తనన్నేహితుడైన యజాన్మునితో గూడ పరమపదమునకువెళ్లి నాశామారులను ముందున్న పయస్సుగలశరీరముతోడనే తెచ్చియిచ్చిన శ్రీకృష్ణుని యాక్రయించిన నాకేవిధదుఃఖమును లేదని.

తుయరిల్ శుడరోళితన్నుడై చోది నిన్ వణ్ణమ్నిఱ్కువే*

తుయరిల్మలియుమ్మునిశర్ పిఱవియిల్ తోన్న్తి క్కణ్ణాణవన్దు*

తుయరజ్జళ్ శెయ్దుతన్ తెయ్ వనిలై యులగిల్ పుగవుయ్క్కుమమ్మాక్*

తుయరమిల్ శీర్ క్కణ్ణక్ మాయన్ పుగళ్ తుల్ తుయనోర్ తున్బమిలనే. ౬.

అ|| తుయరిల్ - దోషములేనిదియు, శుడరోళి - మిక్కిలితేజోరూపమైనదియునైన, తన్నుడై - తనయొక్క, శోది - దివ్యవిగ్రహము, నిన్వణ్ణమ్ - ఉన్నప్రకారమే, నిఱ్కు - ఉండునట్లు, తుయరిల్ - దుఃఖమందు, మలియుమ్ - అతిశయించిన, (మగ్నులైన), మనిశర్ - మనుజులయొక్క, పిఱవియిల్ - జన్మమందు, కణ్ కాణ - అందరియొక్క నేత్రములకు గుబడునట్లు, వన్దుతోన్న్తి - వచ్చియవతరించి, తుయరజ్జళ్ శెయ్దు - (శత్రువులను) బాధపెట్టి, తక్ - తనయొక్క, తెయ్ వనిలై - ఈశ్వరత్వమును, ఉలగిల్ - లోకమందు, పుగవుయ్క్కుమ్ - ప్రకాశింపజేయుచున్న, అమ్మాక్ - స్వామియు, తుయరమిల్ - దోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాయక్ - అశ్చర్యభూతుడనైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పుగళ్ - గుణములను, తుల్ తు - అనుభవించిన, యాన్ - నేను, ఓర్ - ఒక, తున్బమ్ - దుఃఖమును, ఇలక్ - కలవాడనుగాను.

తా|| అప్రాకృత తెజోమయమయిన పరమపదమును తన దివ్యవిగ్రహముతోడనే ఈయతిహేయమైన మనుష్యజాతియందవతరించి యాశ్రతులను మోహింపజేసియు శత్రువులను సంహరించియు తనపరత్వము ఓలోకమందందరెఱుంగునటుల స్థాపించిన శ్రీకృష్ణుని గుణముల ననుభవించుచున్న నా కేవిధదుఃఖమును లేదని.

తున్బముమిన్బముమూగియ శెయ్విన్లై యాయులగజ్జభుమాయ్*

ఇన్బమిల్ వెన్నరొగి యినియనల్వొక్ శువర్ క్కణ్ణభుమాయ్*

మన్నెలుయిర్ గళుమాగి ప్పలవలమాయుమయక్కుక్కళాల్*

ఇన్పుఱుమిన్విత్తై యాట్టుడై యానై పెన్ద్రే శ్రేదుమల్లలిలనే.

2.

అ॥ తున్నముమ్ - దుఃఖమునకున్ను, ఇన్పుముమ్ - సుఖమునకున్ను, అగియ - కారణమైనవియు, కెయ్ - చేయబడినవియునైన, వినైయాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుఁడును, ఉలగజ్జళుమాయ్ - లోకములకునిర్వాహకుఁడును, ఇన్పుమ్ - సుఖము, ఇల్ - లేని, వెమ్ - కూర్చున్న, నరగాగి - నరకమునకునిర్వాహకుఁడును, ఇనియ - సుఖకరమై, నల్ - విలక్షణమై, వాల్ - శేష్మయైయున్న, శువర్కజ్జళుమాయ్ - స్వర్గలోకములకునిర్వాహకుఁడును, మన్ - నిత్యములై, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉయిర్ గళుమాగి - చేతనులకునిర్వాహకుఁడును, చలపల - అనేకవిధములై, మాయమ్ - ప్రకృతినంబనములైన, మయక్కుక్కళాల్ - భ్రమవికారములచేత, ఇన్పుఱుమ్ సన్తోషమునుగలుగజేసెడి, ఇన్విత్తై యాట్టు - ఈలీలను, ఉడైయానై - కలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, పెన్ద్రే యు - పొంది, ఏదుమ్ ఏమియు, అల్లల్ దుఃఖము, ఇలన్ కలవాఁడును గాను.

తా॥ సుఖదుఃఖములకును పుణ్యపాపములకును స్వర్గనరకములకును సకలచేతనాచేతనములకును నిర్వాహకుఁడై, ఈపదార్థములను సృజించి చేతనులను మోహబెట్టి దానినిజూచి తాను సన్తోషించుచున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా శేషిధ దుఃఖమునులేదని.

2.

అల్లలిన్పుమళవిఱన్దెఱు ముగ్గుగమర్ శూఱ్మొళియక్*

అల్లిమలర్ మగళో పోగమ ముక్కుక్కళాగియుమ్ నిఱుమ్ మమ్మాక్*

ఎల్లైయిల్ ఖానత్తక్ ఖానమ్మదేకొ ఱ్కెల్లక్కరుమజ్జళుమ్ శెయ్*

ఎల్లైయిల్ మాయనై క్కణ్ణనై త్తాళో పన్ద్రే యానోర్ తుక్కుమిలనే.

౩.

అ॥ అల్లలిల్ - దుఃఖసంబంధములేనట్టిదియు, అళవిఱన్దె - అవధిలేనిదియునైన, ఇన్పుమ్ - ఆనందముగలవాఁడును, ఎఱుమ్ - అంతట, అమర్ - వ్యాపించియున్న, అక్క - అవయవసౌందర్యముగలవాఁడును, కూర్ - అంతటవ్యాపించియున్న, ఒళియక్ - దివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాఁడును, అల్లిమలర్ - తామరసపుష్పమందు వాసముజేయుచున్న, మగళో - పిరాట్టియొక్క, పోగమ్ - సంశ్లేషముచేగలిగిన, మయక్కుక్కళో - ఆనందములను, అగియుమ్ - కలవాఁడునై, నిఱుమ్ - ఉన్న, అమ్మాక్ - స్వామియు, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, ఖానత్తక్ ఖానమ్మదేకొ - ముగలవాఁడును, ఆర్దు - ఆ, ఖానమ్మదేకొ - జ్ఞానమునుబరిగ్రహించి, ఎల్లక్కరుమజ్జళుమ్ - సమస్తజగద్వ్యాపారములను, కెయ్ - చేయువాఁడును, ఎల్లైయిల్ - అవధిలేని, మాయనై - ఆశ్చర్యవ్యాపారముగలవాఁడునైన, కణ్ణనై - క్రికృష్ణునియొక్క, తాళో - శ్రీపాదములను, పన్ద్రే - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఓర్ తుక్కుమ్ - ఒకదుఃఖమును, ఇలన్ - కలవాఁడును గాను,

తా॥ సకలలోకవ్యాపియై, నిరతిశయదివ్యవిగ్రహసౌందర్యముగలవాఁడై, లక్ష్మీసమేతుడై, అనన్తబ్రహ్మనందముగలవాఁడై, సర్వజ్ఞుడై, తనసక్కులము చేసకలలోకములనుసృజించెడియాశ్చర్యశక్తిగలవాఁడైయున్న సర్వేశ్వరునియాశ్రయించిన నా కొకదుఃఖమును లేదని

౩.

తుక్కమిల్ ఇానచ్చుడరోళిమూర్ త్రి త్తుమ్మాయలజల్ పెరుమాళ్*

మిక్కపన్నాయజ్గళాల్ విగిర్ దమ్ శెయ్దు వేణ్ణుమురువుకొణ్ణ*

నక్కపిరానోడయన్ముదలాగ వెల్లారు మెవై యమ్*తన్నుళ్

ఒక్కవోడుజ్జిమ్మజ్జవల్లానై పెల్లై న్నుమ్ తళర్విలనే.

౯.

అ॥ తుక్కమిల్ - దుఃఖసంబంధములేని, ఇానమ్ - ఇానముగలవాఁడును, తుడరోళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్ త్రి - తిరుపేనుగలవాఁడును, త్తుమ్మాయలజల్ - తులసీమాలిక చేసలంక రింపబడినవాఁడును, పెరుమాళ్ - మహిమగలవాఁడును, మిక్క - అపరిచ్ఛిన్నములై, పల్ - అనేక విధములైన, మాయజ్గళాల్ - ఆశ్చర్యశక్తులచే, వేణ్ణుమురువు - తనకీప్తములైనవిగ్రహంబులను, కొణ్ణ - స్వీకరించి, విగిర్ దమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసినవాఁడును, నక్కపిరా నోడు - దిగంబరుడైనరుద్రునితోఁగూడ, అయ్యమ్ముదలాగ - బ్రహ్మమొదలైన, ఎల్లారుమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఎవైయమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఒక్క - సమానముగా, తన్నుళ్ - తన లోపల, ఒడుజ్జ - అణుగునట్లు, విమ్మజ్జవల్లానై - మింగువాఁడునైనసర్వేశ్వరుని, పెల్లై న్నుమ్ - పొంది, ఒమ్మమ్ - ఏవిధమైన, తళర్వు - శైథిల్యమును, ఇలన్ - కలవాఁడునుగాను.

తా॥ అపరిమితానందమునున్న, తేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహమునున్నగలవాఁడును, తన సజ్గుల్పముచే ననేకావతారంబై త్రియత్యాశ్చర్యదివ్యచేష్టితంబులైనర్చినవాఁడును, ప్రళయకాల మందు బ్రహ్మరుద్రాది సకలచేతనా చేతనవస్తువులను తనయుదరముతోనుంచుకొని రక్షించినవాఁడు నైన క్రియాశీలని యాశ్రయించిన నాకేవిధమైన కొఱతయులేదని.

౯.

తళర్విన్దియేయెన్ముమ్మెజ్జుమ్మరన్ద తనిముదల్ ఇానమొన్ఱాయ్

అళవుడై యెమ్ములన్దళటియావగై యా లరువాగినిఱ్కుమ్*

వళరోళియీశనై మూర్ త్రియై ప్పూదజ్జళై న్నెయిరుళుడరై *

కిళరోళిమాయనై క్కణ్ణనై తాళ్ పల్లై యా నెన్ముమ్ కేడిలనే.

౧౦.

అ॥ ఎమ్మమ్ - సర్వకాలములయందును, ఎజ్జమ్ - చర్యచేతములయందును, తళర్విన్దియే - శమలేకయే, పరన్ద - వ్యాపించియున్నవాఁడును, తని - ఆద్వితీయమై, ముదల్ - ప్రధానకారణమైన, ఇానమొన్ఱాయ్ - విలక్షణజ్ఞానముగలవాఁడును, అళవుడై - మితమైనవిషయములనుపరిగ్రహించెడి, ఐమ్ములన్దళ - పశ్చేంద్రియములకును, అటియావగై - తెలియకనుండునటుల, అరువాగి - నూత్నమై, నిఱ్కుమ్ - ఉన్నవాఁడును, వళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - తేజస్సుగల, ఈశనై - స్వామియు, మూర్ త్రియై - దివ్యవిగ్రహముగలవాఁడును, పూదజ్జళై - పృథ్విభూతములనుశరీరముగాగలవాఁడును, ఇరుళుడరై - చంద్రనూర్వులనేడి రెండుతేజస్సులను శరీరముగాగలవాఁడును, కిళర్ - వర్ధిల్లుచున్న, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, మాయనై - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాఁడునైన, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పల్లై - ఆశ్రయించి, యాన్ - నేను, ఎమ్మమ్ - ఎల్లప్పుడును, కేడిలకై - నాశములేనివాఁడనైతిని.

తా|| ఒకశ్రమలేకయే సకలజగత్తునుసృజించి అందులోఽవ్యపించి వానిని నిర్వహించుచు
చక్షురాదులకవిషయమై నిరవధికతేజోమయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడైన సర్వేశ్వరుని
యాశ్రయించిన నాకేకాంతయాలేదని. ౧౦.

శ్లో|| కేడిల్వొమ్మప్పగత్తోక్కేళవనై క్కురుగూర్ చ్చడగోపణశొన్న*

పాడలోరాయరత్తు ల్లివై యుమొరుపత్తుమ్వయిల్ల వల్లార్ గట్టు*అవణ్

నాడునగరముమనన్దుడన్కాణ నలనిడై యూర్ దిపణ్ణి*

వీడుమ్మొలు త్తి త్తన్నావులగుక్కుమ్తరు మొరునాయగమే.

౧౧.

అ|| కేడిల్ - దోషములేనివియు, విష్ణు - కల్యాణకరంబులునైన, పుష్కల్ - గుణములు
గల, కేళవనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, క్కురుగూర్ చ్చడగోపణ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మా
త్వార్లు, శొన్న - సాయించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఓరాయరత్తుళ్ - అద్వితీయంబులైన
వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - విలక్షణంబులైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పయిల్ల వ
ల్లార్ గట్టు - అభ్యసించువారికి, అవణ్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, నాడుమ్ - దేశములయందున్న వారును,
నగరముమ్ - పట్టణములయందున్న వారును, నన్దుడన్ - మంచితనముతో, కాణ - చూచునటుల,
నలనిడై - శేషత్వము నెడిసంపత్తయొక్కనడుమ, ఊర్ దిపణ్ణి - నడుచునట్లుచేసి, వీడు - మోక్ష
మును, పెఱుత్తి - ఇచ్చి, తణ్ - తనయొక్క, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములయొక్క, ఒరు
నాయగమ్ - అద్వితీయమైనప్రభుత్వమును, తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా|| నిర్దుష్టమైన కల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాత్వార్లు సాయించిన
యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి నాసర్వేశ్వరుడే యందరునుజూచి స్తోత్రముజేయునటుల,
ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యములనిచ్చునని. ౧౧

అ త్త్వార్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౩-వ, పది సంపూర్ణము.

ఇదిపాఠపు తిరువాయ్మొళులు ముప్పేదింటికి పాశురములు ౩౩౨.

౪ - వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక—సర్వేశ్వరుని యనుభవించి ప్రితులైన సమ్మత్తులైన, సర్వేశ్వరునివదలి విశ్వరూపుల సఖిలపించిన సంసారలనుగూర్చి విశ్వరూపులయొక్క అల్పస్థిరత్వాదిదోషములను, సర్వేశ్వరుని గుణవైభవాదులను నుపపాదించి అట్టివిషయములనువదలి ఇట్టిసర్వేశ్వరుని మీరాశ్రయించుడియని సాయించుచున్నారు.

ॐ ఒరునాయగమా యోడవులగుడన్దావర్*

కరునాయ్కవర్న్దకాలర్ శిదై గియప్పానై యర్*

పెరునాడుకాణ విమ్మైయిలేపిచ్చై తామ్కొళ్ళర్*

తిరునారణన్ తాళ్ కాలమ్మైచ్చిన్దిత్తుయ్మ్మినో.

౧.

అ॥ ఒరునాయగమాయ్ - ఏకాధిపత్యముగలవారై, ఓడ - చిరకాలము, ఉలగు - లోకములను, ఉడక్ - అన్నింటిని, ఆణ్ణవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, కరునాయ్ - నల్ల కుక్కచే, కవర్న్ద - కఱవబడిన, కాలర్ - కాళ్లుగలవారై, శిదైగియ - పగిలిన, పానైయర్ - కుండలుగలవారై, పెరునాడు - పెద్దలోకమంతయు, కాణ - చూచునట్లు, ఇమ్మైయిలే - ఈ లోకమందే, పిచ్చై - భిక్షును, తామ్ - తాము, కొళ్ళర్ - ఎత్తుదురు. (గాన) తిరు - సంపద్యుత్పండై, నారణక్ - నిరుపాధికస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కాలమ్మై - కాలవిభంబములేక, శిన్దిత్తు - ధ్యానముజేసి, ఉయ్మ్మిక్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! చిరకాలముగా నేకధాతృత్వములైయున్న మహారాజులుగూడ శత్రువులచే నపహరింపబడిన తమరాజ్యములుగలవారై, పిదప భిక్షుమెత్తుకొనుటకై, లోకులు చూచుదురని సిగ్గుచే రాత్రిళ్లయందు ఇంట్లవంచలసిడలయందు టైలుదేరిపచ్చెడి సమయంబున యావంచలయందలి పిల్లలుచెట్టియున్న నల్లనికుక్కను చీకటిలోజూడక త్రొక్కగా యాకుక్కచే కఱవబడిన కాళ్లుగలవారై తమచేతనన్న చట్టిపెంతునుగూడ క్రిందపడవేసికొని బాధచే హతాత్తుగా బొబ్బలిడగా నప. డు సమస్తజనులుపచ్చించి అయ్యో మనరాజుకింతయవస్థపచ్చెనని చెప్పుకుందురుగాన యిట్టియస్థిరములైన విశ్వరూపులనాశించక కాలమునొక్కింతయైనవ్యర్థబుచ్చక శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను ధ్యానించి యుజ్జీవింపుడియని.

౧.

ఉయ్మ్మిన్ తిత్తై కొణర్ నెచ్చులగాణ్దవర్* ఇమ్మైయే

తమ్మిక్ శువై మడవారై ప్పిఱర్ కొళ్ళత్తామ్పిట్టు*

వెమ్మినొళివెయిల్ కానగమ్బాయ్క్కమ్మైతిన్బర్ గళ్*

శెమ్మిన్ముడి త్తిరుమాలై నిరై న్దడిశేర్పినో.

౨.

అ॥ తిత్తై - పన్నును, కొణర్న్ద - తిసియిచ్చి, ఉయ్మ్మిక్ - బ్రతుకుండు, ఎన్దు - అని చెప్పి, ఉలగు - లోకములను, ఆణ్ణవర్ - పరిపాలించినమహారాజులు, ఇమ్మైయే - ఈజన్మమందే, తమ్ - తమకు, ఇక్ - ప్రియురాలై, శువై - రసమునుబుట్టించువారైన, మడవారై - స్త్రీలను,

పిఱర్ - శత్రువులు, తొళ్ళ - పరిగ్రహించునట్లు, తామ్ - తమరే, విట్టు - విడిచిపెట్టి, వెమ్ - క్రూరమై, మిన్నొలి - ఎండమావులుగల, వెయిల్ - ఎండ(కాయంచున్న), కానగమ్ - అడవులకు, పోయ్ - చెల్లి, వుమ్మెత్తిన్ గళ్ - బాధబడుదురు. (గావ) కెమ్మిక్ - ఎట్టనికాంతిగల, ముడి - కిరీటముగల, తిరుమలై - శ్రీయఃపతిని, విరైన్దు - శీఘ్రముగా, అడిశేర్మిక్ - పాదములనాశ్రయించిపోయితిడి.

తా॥ మాకు పన్నులుకట్టి మీరు బ్రతుకుడియని ఇతరరాజులనుగూర్చిబలికెడి చక్రవర్తులు గూడ నాజన్మమందే శత్రువులచే జయింపబడి తమకు ప్రాణప్రియురాలైన భార్యలనుగూడ యాశత్రువులకు తాముగానే వొప్పగించి యెండమావులచేనిండియున్న యడవులయందు మంచితెండలయందుతిరుగుచు నలవిలేనిబాధనుబొందుదురుగాన ఓజనులారా అస్థిరములైన యీసమృద్ధులనాశించక కేరవులుచెక్కియున్నకిరీటముగల శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని ౨.

అడిశేర్ ముడియినరాగి యరశర్ గళ్ తామ్ తొమ్మ*

ఇడిశేర్ మురశజళ్ ముల్ త్రియమ్మవిరున్దవర్*

పాడిశేర్ తుగళాయ్ పోవర్ గళాదలిల్ నొక్కెన*

కడిశేర్ తుమ్మాయ్ ముడి క్కట్టన్ కమ్మల్ గళ్ నిన్ మిన్.

3.

అ॥ అడి - తమపాదములలో, శేర్ - చేయున్న, ముడియినరాగి - కిరీటములుగలవారై, అరశర్ గళ్ - అన్యరాజులు, తామ్ - తమరే, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటులను, ఇడిశేర్ - పిడుగుతోసమానమైన, మురశజళ్ - మద్దెలవాద్యములు, ముల్ త్రియమ్మ - మంగిళ్లయందు, ఇయమ్మ - ఘోషించునటులను, ఇరున్దవర్ - ఉన్నరాజులు, పాడిశేర్ - ధూళితోసమానముగా, తుగళాయ్ పోవర్ గళ్ - మదింపులేకపోవుదురు; ఆదలిల్ - గనుక, నొక్కెన - శీఘ్రముగా, కడి - పరిమళము, శేర్ - చేయున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీమాలిక చేనలంకరింపబడిన, ముడి - కిరీటముగల, కట్టె - శ్రీకృష్ణనియొక్క, కమ్మల్ గళ్ - శ్రీపాదములను, నిన్ మిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ ఇతరరాజులు తమకిరీటములను పాదములయందుబడునట్లు వంచినను వారినిలత్వ బెట్టకనుండి మద్దెలుపిడుగుతో సమానముగా వెలంగుచున్న తమముంగిలిచదేశములలో కూర్చునుండి సుఖమునుభవించిన మహారాజులుగూడ కొంతకాలమునకు రాజ్యభ్రష్టులై ధూళితోసమానముగా మదింపులేనివారగుదురుగాన మీరు నశ్వరైశ్వర్యములను విడిచి తిరుత్తుమ్మాయిమాలచే బరిమళించుచున్న శ్రీకృష్ణని శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడియని. 3.

నిన్ మిన్ ప్పొళ్ళుగిల్ కడకల్మెలిల్ నుణ్ణాలిన్ పల్*

ఎన్ మిన్ రుగళు మివ్వులగాణ్ణుకట్టిన్దవర్*

మన్ మిన్ మరుజ్జు మాయ్ దలల్లాల్ ముల్ క్కట్టిలమ్*

పన్ తాల్ ముదకళిఱ్టవక్ పాదమ్ పణిమిన్.

౪.

అ॥ ఎన్ మిన్ రుగళుమ్ - అనేకయుగములయందును, ఇవ్వులగు - ఈలోకములను, అణ్ణు - పరిపాలించి, కట్టిన్దవర్ - గడచిపోయినవారు, నిన్ మిన్ ప్పొళ్ళు - తలంచుటకు, పుగిల్ - ఆరం

భించినయెడల, కడల్ - సముద్రతీరమందలి, ఎక్కలిల్ - ఇసుకగుంపునందలి, ముణ్ - నూత్నమైన, మణలిన్ - ఇసుకలకంటె, పలర్ - అధికుత్వయందురు, మనైప్పార్ - ఇంటివోటును, వరుణు - చక్కవోటును, అఱ - గురుతులేకుండునట్లు, మాయ్దలల్లార్ - నశించిపోవుటయేగాన, మల్ - వేలు, కణ్ణిలమ్ - చూచినవారముగాము, (గాన) పనై - తాటిచెట్టువలెనున్న, తాల్ - కాళ్లుగల, మదకలిలు - మత్తగజమైన కువలయాపీడమును, అట్ట - చంపినవాని యొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిమిక్ - అశ్రయించుడి.

తా|| అనేకయుగములలో నీలోకమును బరిపాలించిగడచిపోయిన చక్రవర్తులు సముద్రమందలియిసుకవలె లెక్కలేకనన్నారు అట్టివారన్న స్థలములును ఇరుప్రక్కలన్న స్థలములునుగూడ గురుతులేకనశించినవి గాన నట్టియస్థిరసంపత్తునాశించక కువలయాపీడమునుసంహరించినశ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములనాశ్రయించుడి యని.

పణిమిన్ తిరువరుళెన్ను మజ్జేదప్పైమ్ పూమ్మప్పిళ్ళి*

అణిమెన్కుల్లాల రిన్నక్కలవియముదుణ్ణార్*

తుణిమున్నునాల ప్పల్లెయర్ తామిళిప్పచ్చెల్వర్*

మణిమిన్ను మేని సమ్మాయవన్నేర్ శొల్లి వామ్మిన్.

అ|| అమ్ - సుందరఁడై, శీదమ్ - చల్ల నై, పై - వికాలమైన, పూమ్మప్పిళ్ళి - పుష్పశయనమందు, తిరువరుళ్ళ పణిమిక్ - కృపజేయుఁడి, ఎన్నుమ్ - అని తమచేత్రార్థింపబడినారై, అణి - అలజ్కారముగల, మెక్ - మృదువైన, కుల్లార్ - కొప్పులుగలవారైన స్త్రీలయొక్క, ఇన్నక్కలవియముదు - అమృతమువలెభోగ్యంబైనసంక్షేపరసమును, ఉణ్ణార్ - అనుభవించిన చక్రవర్తులు, తుణి - కందువ, మున్ను - ముందుభాగమున, నాల - వ్రేలాడునట్లు (దీనులై), పల్ - అనేకులైన, ప్పల్లెయర్ - ముందుతమముండాళగలస్త్రీలు, తామ్ - తమచే, ఇళిప్ప - ఉపేక్షింప, కెల్వర్ - (మఱియు) వార్లవద్దకేవల్యుదురు. (గాన) మణి - రత్నమువలె, మిన్ను - పరీకాశించుచున్న, మేని - తిరుమేనిగల, సమ్మాయవక్ - మనసర్వేశ్వరునియొక్క, శొల్లి - తిరునామములను జెప్పి, వామ్మిన్ - నుఖబడుడి.

తా|| ముందు, ఆతిసుందరులను అందములైనకొప్పులుగలవారునైనతమస్త్రీలను పుష్పశయ్యమీదికి దయజేయమనిమహారాజులు వేడుకొనినచో ప్రణయకలహమునే జూపుచు ఒకపట్టున శయ్యలమీదకురాక తమప్రియులైన మహారాజుల కతిరసమునుబుట్టించుచు సంభోగనుఖము ననుభవంపజేసిన యాపియురాండ్రయిండ్రు రాజ్యమంతయుపోయినతరువాత చాలిచాలక ముందఱవ్రేలాడుచున్న బట్టున తానుపైనవేసికొని వీధులయెంబడి దీనులైనదిచిపోగా నప్పుడాస్త్రీలులత్యుబెట్టకయున్నను ముందువలె ప్రణయకలహమును జూపుచున్నారనేభాంతిచేవార్లనే మఱలమఱల వేడుకొనుచునుందురు. గాన ఓకనులారా! అస్థిరైశ్వర్యములనాశించక రత్నమువంటికాంతిగల సర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామములనుసంధించి నుఖింపుడియని, భట్టువారుసాయిచిన, తా.

ముందతిసుందరులైనస్త్రీలు పుష్పశయ్యలనలంకరించుకొని దయచేయుడిదయచేయుడియని ప్రార్థించినను లత్యుబెట్టనిమహారాజులు రాజ్యమునుపోగొట్టుకొని, అట్టిప్రియురార్ల యిండ్రువెళ్లగా నప్పుడువారులత్యుబెట్టరుగాన శ్రియఃపఠినాశ్రయించుడియని, పూర్వాచార్యులతాత్పర్యము

వాళ్న్దొర్ గళ్ వాళ్న్దొర్దు మామై మొక్కుళిన్ మాయ్న్దొర్ మాయ్న్దొర్*

అళ్న్దొర్ వెల్ల లా అన్దుముదలిన్ అదియా*

వాళ్న్దొర్ గళ్ వాళ్న్దొర్దేనిట్టై రెన్బదిల్లె నిట్టైట్*

అళ్న్దొర్ కడప్పళ్ళి యణ్ణలడియవరామినో.

౬.

అ॥ వాళ్న్దొర్ గళ్ - సుఖము గాజీవించినవారు, వాళ్న్దొర్దు - జీవించిన ప్రకారము, మామై - గొప్పవర్షముందలి, మొక్కుళిన్ - బుడ్డలువలె, మాయ్న్దొర్ మాయ్న్దొర్ - సళించిన శించి అళ్న్దొర్ - అణిగిపోయిరి, ఎన్దొర్ - అనియే గాక అన్దుముదల్ - పుట్టినది మొదలు, ఇన్దుదియా - ఇదివఱకు, వాళ్న్దొర్ గళ్ - సుఖము గాజీవించువారు, వాళ్న్దొర్దేనిట్టై - సుఖపడి యేయుందురు, ఎన్దొర్ - అనెడిమాటలేదు. నిట్టైట్ - సుఖపడఁదలఁచినచో, అళ్న్దొర్ లోతై, ఆర్ - నిండియున్న, కడల్ - సముద్రమును, పళ్ళి - పడక గాగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునికి, అడియవర్ - దాసులై, అమిక్ - అయియుండుడి.

తా॥ సుఖించినారనుమాట యేదిగలదో, అది నీరుబుడ్డలెట్లు తత్తణున లైలుదేరి సళించునో, అట్టిదియే. ఇట్లుగాక స్థిరముగా సుఖింపవలయుననిచో సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

అమిక్ శువై యవై యాతోడిడిశిలుణ్ణార్ న్దొర్ పిక్*

తూమెన్మొళి మడవారిరక్క ప్పిన్ను మేతున్ బ్రవార్*

ఈమినెమక్కొరుత్తు శ్రైన్ది డరువరాదలిన్*

కోమిన్ తుమ్మాయ్ముడి యాదియజ్జోదికుణ్ణజ్జే.

౭.

అ॥ ఇన్ అమ్ - భోగ్యమై యగుచున్న, అవై - అట్టి ప్రసిద్ధమైన, అటుశువైయోడు - మృద సములతో గూడిన, అడిశల్ - అన్నమును, ఉణ్ణు - భుజించి, ఆర్ న్దొర్ పిక్ - పూర్ణులైన తరువాత, తూ - పరిశుద్ధమై, మెన్ - పురుషునైన, మొళి - మాటచే, మడవార్ - స్త్రీలు, ఇరక్క - యాచింప, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుమ్మో బ్రవార్ - భుజించువారు, ఎమక్కు - మాకు, ఒరుతున్ బ్ర - ఒకపిడికిడియన్నమును, ఈమిక్ - ఇవ్వండి, ఎన్దు - అనియ పేక్షించి, ఇడరువర్ - తోట్రుపాటుతో తిరుగుదురు, ఆదలిన్ - గాన, తుమ్మాయ్ముడి - తిరుత్తుమ్మాయిమాలచేనలంకరింపబడిన కిరీటముగల, అది - సర్వకారణమై, అమ్ - సుందరమై, శోది - లేజోమయమైన విగ్రహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కుణ్ణజ్జే - గుణములను, కోమిక్ - అనుసంధించుడి.

తా॥ ముందుఁగడసోపేతమైన యన్నము నారగించి పరుండినను, అతిసుందరులైన ప్రియు రాళ్లవచ్చి యారగింపమనివేడగా నప్పుడు ముందారగించినదానినిగూడ మఱి తిరిగియు నారగించిన మహాపురుషులు రాజ్యముపోయినవెనుక వీరిగా నాప్రియురాండ్రయిండ్లకుజని ఒకకబళమున్నము లెట్టుమని వేడుకొని యుదురుగాన సర్వైశ్వర్యమున పేక్షించక సర్వేశ్వరుని స్థిరముగా నాశ్రయించుడియని.

౮.

కుణ్ణజ్జోళీనితై పుగళ్ మన్నర్ కొడై క్కడై పూణ్ణిరున్దు*

ఇణ్ణజ్జియులగుడనాక్కిలు మాణ్ణవనై యిల్లార్*

మణజ్జోపాగత్తమన్నియుమ్ మీళ్వర్గళ్ మీళ్వితై *

పణజ్జోళరవణై యాన్ తిరునామమ్ పడిమినో.

౮.

అ॥ మణజ్జోళ్ - గుణవంతులై, నితైపుగళ్ - పూర్ణకీర్తిగలవారైన, మన్నర్ - రాజులు, కొడై - ఇచ్చుటయనెడి, కడక్ - స్వభావమును, పూణ్ణిరున్దు - భరించియుండి, ఇణజ్జే - చేరియుండి, ఉలగు - లోకమును, ఉడనాక్కీలుమ్ - తనతోజేరునట్లు చేసికొనినను, ఆళ్లు - ఆయైశ్వర్యవిషయమై, అవనై - ఆనర్వేశ్యుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మణమ్కొణ్ణ - సుందరమైన, పోగత్తు - భోగమును, మన్నియుమ్ - పొందినను, మీళ్వర్గళ్ - నవైశ్వర్యముగలవారగుదురు, (గాన) పణజ్జోళ్ - పడములుగల, అరవు - అదిశేషుని, అణైయాక్ - పడకగాగలసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరునామమ్ - శ్రీనామములయందు, పడిమిక్ - ఆసక్తిగలవారైయుండుడి. మీళ్వితై - భోగమునకునాశమురాదు.

తా॥ లోకమందు దానదాక్షిణ్యాదిగుణములుగలవారును సమస్తలోకముతో స్నేహముగలవారునైనను మహారాజులు శేషకాముయొక్కగుణములను గానముజేయనియెడలవారివిశ్వర్యము నశించును గాన స్థిరమైనభోగమును గోరినవారు శ్రీయఃపతిగుణములను గానముజేయుడని. ౮.

పడిమన్ను పల్కలక్ పల్లై తోడటు తైమ్బులన్వెన్దు *

తెడిమన్ను కాయమ్ శెల్లై తోర్గళు మార్గవనై యిల్లార్ *

కుడిమన్ను మిన్ శువర్ క్క మెయ్దియు మీళ్వర్గళ్ మీళ్వితై *

కొడిమన్ను పుళ్ళుడై యణ్ణల్ కళ్ళల్ గళ్ కుఱుగుమినో.

౯.

అ॥ మన్ను - పరంపరగానంప్రాప్తమైన, పడి - భూమినిన్ని, పల్కలక్ - అనేకయలంకారములనున్న, పల్లై తోడు - సవాసనముగా, అటుత్తు - తెంపి, విమ్బులక్ - పంచేన్దియములను, వెన్దు - యించి, తెడిమన్ను - చెట్టుమొలిచియున్న, కాయమ్ - శరీరమును, శెల్లై తోర్గళుమ్ - కష్టపఱచినవారును, కుడి - కాపరములచే, మన్నుమ్ - నిండియు, ఇక్ - భోగ్యములైన, శువర్ క్కమ్ - స్వర్ణమును, ఎయ్దియుమ్ - పొందినను, ఆళ్లు - అచ్చటనుండి, అవనై - ఆనర్వేశ్యుని, ఇల్లార్ - ఆశ్రయించనివారు, మీళ్వర్గళ్ - మఱివివోవుదురు, (గాన) కొడి - భృజమందు, మన్ను - ఆమరియున్న, పుళ్ళుడై - గరుత్మంతునిగల, అణ్ణల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, కళ్ళల్ గళ్ - శ్రీపాదములను, కుఱుగుమిక్ - ఆశ్రయించుడి, మీళ్వితై - (అష్టాదాశలమునకు) నాశములేదు.

తా॥ సకలభోగములనువిడిచి తమమీద చెట్టుమొలుచునట్లు పూరితపన్నుచేసి స్వర్గాదులకు బయినను శ్రీయఃపతినిధ్యానించనియెడల అట్టిస్వర్గఫలమున్ను నశించును. గానస్థిరమైనవిశ్వర్యము గావలసినవారు గరుడభృజాని యాశ్రయించుడియని.

కుఱుగమిగ పుణర్వత్తోడునోక్కి యెల్లామ్విట్ట *

ఇటుగలిపెన్నుమ్ ఇనిక్కు మప్పయని తై యేల్ *

శిఱుగనినై వదోర్ పాశముణ్డామ్ పిన్నుమ్ వీడిల్లై *
మఱుగలిలిశనై పున్ శ్రీ విడావిడిల్ వీడ జే.

౧౦.

అ॥ కుఱుగ - (మనస్సునువిషయములనుండి) మఱులించి, ఉణర్వత్తోడు - జ్ఞానస్వరూపుడైన ఆత్మతోడేర్చి, మిగనోక్కి - చక్కగాననుసంధించి, ఎల్లామ్ విట్ట - సమస్తమునువిడిచి, ఇఱుగల్ - స్వల్పమైన ఆత్మానుభవమునెడి యీకై వల్యమునే, ఇఱుగ్గెన్నుమ్ - మోక్షమనిదలంచిన, ఇఱుగి మ్మమ్ - జ్ఞానవంతునికని, అప్పయక్ - స్వయంప్రయోజనమైన యాభగవత్సమాశ్రయణము, ఇల్లయేల్ - లేనియెడల, శిఱుగ - తుద్రపురుషార్థములను, నినైవదోర్ - తలంచుటకుదగిన, పాశమ్ - బంధము, ఉణ్డామ్ - కలుగును, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱుగలిల్ - దోషములేని, ఈశనై - సర్వేశ్వరుని, పున్ శ్రీ - ఆశ్రయించి, విడావిడిల్ - శరీరమును విడువనియెడల, వీడిల్లై - ఆకైవల్య రూపమోక్షమున్ను సిద్ధించదు. (గాన) అగ్గదే - ఆభగవత్కైర్జుర్యమే, వీడు - పరమపురుషార్థము.

తా॥ కైవల్యార్థి జితేంద్రియుండై పరమపురుషార్థభూతుండైనయీశ్వరునిగూడ నాశించక జీవాత్మ స్వరూపమునేతెలిసికొని ఈయల్పవస్తువునే మోక్షముగాదలంచినను సర్వేశ్వరునియాశ్రయించనియెడల అట్టిజీవాత్మపాసనసిద్ధించదు. అట్టిసర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి జీవాత్మనుపాసించినను అన్తిమకాలమందాసర్వేశ్వరునిస్మృతిలేనివో నాకైవల్యరూపమోక్షమున్ను సిద్ధించదు గాన అల్పమైనయీకైవల్యమునువదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

శ్రీః అగ్గదేయుయ్యప్పగుమాతెన్తు కణ్ణైకళై గళే మేల్ *

కొయ్ పూమ్మొక్కిల్ శూన్ కురుగూర్ చ్చుడగోపక్ కున్ శ్రేవల్ గళే *

తెయ్ కోలత్తాయ్ రమ్ శీర్ తొడ్డై ప్పాడలిన్లై పత్తుమ్ *

అగ్గకామల్ కఱ్ఱువ రంత్తుయర్ పోయుయ్యప్పాలరే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్య - ఉజ్జీవించుటకు, వుగుమాటు - దాపైనయుపాయము, అగ్గదే - అదియే ఎన్తు - అనినిశ్చయించి, కణ్ణై - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కళై గళే మేల్ - శ్రీపాదములవిడ, కొయ్ కొయ్యతగిన, పూ - పూవులచేనిండిన, పొమ్మిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికినాయ కులైన, శడగోపక్ - సమ్మత్వార్థు, కున్ శ్రేవల్ గళే - అంతరంగకైంకర్యముగా, తెయ్ - చేసిన, కోలమ్ - అలంకారములచేపూర్ణమైన, ఆయిరమ్ - వెయ్యిసంఖ్యగల, శీర్ తొడ్డై - భగవద్గుణము లనుగుచ్చియున్న, పాడల్ - పాశురగూవమైన తిరువాయ్ మొక్కిలో, ఇన్లై పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, అగ్గకామల్ - తప్పక, కఱ్ఱువర్ - అభ్యసించువారు, ఆమ్ - ఆగాధమైన, శుయర్ - దుఃఖము, పోయ్ - సకించి, ఉయ్యప్పాలర్ - ఉజ్జీవించువిధము గలవాగుదురు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుటయే ఉజ్జీవనోపాయమని బ్రతిపాదించెడిసమ్మత్వార్థు సాయించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు సమస్తదుఃఖములనువదలి మహానుభువుననుభవించి యుజ్జీవించుదురని.

౧౧.

అమ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౨.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—

అవతారిక:—విశ్వర్యాదులు నశ్వరములనియు హేయములనియు సంసారులకుపదేశించిన
 పుటికిన్ని వారు వివేకపోవుటచే వారినివదలి తాము భగవదనుభవమందు మిక్కిలియభినివేశముచే
 పరవశులై యొకపిరాట్టియవస్థనొందియుండగా నప్పుడు తనయవస్థనుబంధపులు సర్వేశ్వనివద్ద
 విన్నవించువిధము నానతిచ్చుచున్నారు.

పాలనా యేఱులగుణుపరివిని *

ఆలిలై యన్నవశమ్ శెయ్యుమణ్ణలార్ *

తాళిణై మేలణి తణ్ణన్దుమ్మాయెన్టే

మాలుమాల్ *వల్వీనై యేక మడవల్లియే.

౧.

వల్ - కూరమైన, వినైయేన్ - పాపముగలనాకొమారతెయైన, మడమ్ - బాల్య
 వస్థయందున్న, వల్లి - తీగెవంటిశరీరముగలయీదె, పాలనాయ్ - బాలుడై, ఏఱులగు - సప్త
 లోకములను, శుణ్ణు - ఆగించి, పరివిని - శ్రమలేక, ఆలిలై - పటపత్రమందు, అన్నవశమ్ శె
 య్యుమ్ - అన్నముజీర్ణమయ్యెడివిధముగాజేయుచున్న, (మడిపక్కగానుఎడిమపక్కగానుతిరిగితిరిగి
 పవ్వలించుచున్న), అణ్ణలార్ - స్వామియైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తాళిణై మేల్ - క్రిపాదద్వంద్వ
 ములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయెన్టే -
 తులసీమాలికయనీయే, మాలుమ్ - వ్యాపాహముగలదైయుండును.

తా॥ ఓస్వామి! ఈనాకొమారైపటపత్రకాయినైన నీక్రిపాదములయందున్న తిరుత్తుమ్మాయ్
 యనియాశపడి బాధపడుచున్నది. ఈపెక్కిట్టియవస్థకుఁ గారణము నాపాపమేయని.

౧.

వల్లి శేర్ నుణ్ణిడై యాయ్చ్చియర్ తమ్మొడుమ్ *

కొలమై శెయ్దు కురవై పిణై నవర్ *

నల్లడిమేలణి నాటుతుమ్మాయెన్టే

శొల్లుమాల్ *శూక్ష్మీనై యాట్టియేక పావై యే.

౨.

అ॥ శూక్ష్మ - చుట్టబడిన, వినైయాట్టియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, పావై - కొమార
 యైనయీదె, వల్లి శేర్ - తీగెతోసమానమై, నుణ్ - నూత్నమైన, ఇడై - నడుమగల, ఆయ్చ్చి
 యర్ తమ్మొడుమ్ - గోపస్త్రీలతోఁగూడ, కొలమై శెయ్దు - వ్యవస్థలేనివ్యాపారములనుజేసి, కురవై -
 రాసక్రీడయందు, పిణై నవర్ - వారిచేతులతోఁదనచేతులనుకలుసుకొనినవాడైనసర్వేశ్వరునియొక్క,
 నల్ - విలక్షణమైన, అడిమేల్ - క్రిపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, నాటు - పరిమళిం
 చుచున్న, తుమ్మాయెన్టే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, శొల్లుమ్ - చెప్పును.

తా॥ ఓశ్రీయశవతీ! కృష్ణావతారమందు గోపికలతోఁగూడ రాసక్రీడజేసిన నీక్రిపాదముల
 మీదనున్న తిరుత్తుమ్మాయినే యీబాలిక యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నది. ఇట్టిబాధను నాభా
 గ్యహీనతచే చూచుచున్నానని.

౨.

పావీయల్వేద నన్నాలై పలకొణ్ణు*

తేవర్గళ్ మామునివ రిత్తెన్జునిన్జు*

శేవడిమేలణి శెమ్మొన్తుమ్మాయెన్జే

కూవుమాల్*కోల్వీనై యాట్టియేక్కోదైయే.

3.

అ॥ కోల్ - పలమైన, వినైయాట్టియేక్కో - పాపముగలనాయొక్క, కోమాల్తయైన, కోదై - మాలికగలయ్యాపె, పా - ఛన్దస్సులతో, ఇయల్ - చెప్పబడుచున్న, (ఛన్దస్సుగల), వేదమ్ - వేదములయందున్న, నల్ - విలక్షణమైన, పల - అనేకవిధంబులైన, మాలై - పురుషనూక్తాదులను, కొణ్ణు - అనుసంధించుకొని, తేవర్గళ్ - దేవతలును, మా - పెద్దలైన, మానివర్ - ఋషులును, ఇత్తెన్జునిన్జు - స్తోత్రముజేయునట్లువేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, శే - ఎట్టనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, శెమ్ - నుందరమై, పాక్ - స్పృహజీయమైన, తుమ్మాయెన్జే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, కూవుమ్ - పిలుచును.

తా॥ ఓస్వామీ ! వేదములయందు సారతమంబులైయున్న పురుషనూక్తాదుల ననుసంధించుచు బ్రహ్మాదులును సనకాదులును స్తుతించుచున్న నీశ్రీపాదములయందున్న తిరుత్తుమ్మాయినే యీపె యెల్లప్పుడును జెప్పుచున్నదని,

3.

కోడిలవణ్బుగళ్ కోణ్ణుశమయిగళ్*

వేదజ్జళ్ శొల్లి ప్పిదల్ బుమ్మిరాన్ పరన్*

పాదజ్జళ్ మేలణి పై మ్మొన్తుమ్మాయెన్జే

ఓదుమాల్*ఉట్టిన్జై యేక్కోతడన్దోలియే.

౪.

అ॥ ఉట్టి - అనుభవించదగిన, వినైయేక్కో - పాపముగలనాయొక్క, తడమ్ - విశాలమైన, తోళి - భుజములుగలయ్యాపె, కోడిల - దోషములేనివియు, వణ్ - మంగళకరంబులునైన, పుగళ్ - గుణములును, కొణ్ణు - అనుసంధించి, శమయిగళ్ - ఆయాగుణముల నుపాసించువారు, వేదజ్జళ్ శొల్లి - ఆయాగుణములకువైలక్షణ్యమును (ఉత్కర్షమును) చెప్పి, పిదల్ బుమ్ - స్తోత్రముజేయబడిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన, పరక్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదజ్జళ్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, అణి - సమర్పించబడిన, పై - వికసించియున్న, పాక్ - స్పృహజీయమైన, తుమ్మాయెన్జే - తిరుత్తుమ్మాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పును.

తా॥ నిర్దుష్టంబులైన నీకల్యాణగుణంబులయం దొకొకగుణము నుపాసించుచు ఆగుణములే యితరగుణములకుంటె శ్రేష్ఠమని జెప్పుచున్న భక్తులచే స్తుతించబడిన నీశ్రీపాదతులినే యీపె యాళపడియందునని.

౪.

తోళిశేర్ పిన్నై పొరు ప్పెరుదేళ్ తమ్మిళి

కోళియార్*కోవలనార్ కుడక్కుత్తనార్*

తాళిణై మేలణి తణన్దుఱ్ఱాయెన్

నాళునాళి*నై గిష్టదా లెన్దక మాదరే.

౫.

ఎన్ తన్ - నాయొక్క, మాదర్ - పుత్రియైనయ్యాపె, తోళి - క్లాఘ్యమైన భుజములు
గలదై, తన్ - తనకునద్యశురాలైన, పిన్నైపొరుట్టు - నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై, ఎరుదుప్పిల్ -
వృషభములేడింటిని, త్తన్ - కాగలిచుకొనిన, కోళియార్ - బలముగలవాడును, కోవలనార్ -
గోపాలుడును, మడక్కాత్తనార్ - సంభస్యత్యముజేయువాడునైన శ్రియోపతియొక్క, తాళిణై
మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పించబడిన, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుఱ్ఱాయెన్ -
తిరుత్తుఱ్ఱాయనియే, నాళునాళి - ప్రతిదినమును, నైగిష్టదు - కిథిల్లావడ కరణురాలగుచున్నది.

తా|| ఓస్వామి! భుజస్సాన్దర్యమందు నీకంటెమించినదియు, తక్కిన పుణ్యములతో నీకునద్య
శురాలునైన నప్పిన్నప్పిరాట్టికొఱకై పంపయ్యముగా నేర్పఱచినప్పటివధములేడింటిని సంహరించిన
ఒరిఘండవైన నీశ్రీపాదతులసియాశపడి దానినిలభించక చుఱుముచేఁ గరిగిపోవుచున్నదని, ౫.

మాదర్ మామణ్ణుడనై పొరు లేనమాయ్*

ఆదియణ్ణాల తగలిడక్కణ్ణవర్*

పాదజ్జళ్ మేలణి పై మొప్పన్ తుఱ్ఱాయెన్

ఓదుమాల్*ఎయ్ దిన శెన్దన్దనైయే.

౬.

అ|| ఎన్ తన్ - నాయొక్క, మడనై - కొమార్తె, మాదర్ - స్నేహముగల, మా - విల
క్షణురాలైన, మణ్ మడనైపొరుట్టు - భూమిప్పిరాట్టికొఱకై, ఏనమాయ్ - వరాహమై, ఆది -
కల్పదియందలి, అమ్ - సుందరమైన, కాలత్తు - కాలమందు, అగల్ - వికాలమైన, ఇడమ్ -
భూమిని, కీణ్ణవర్ - విడతీసినవారియొక్క, పాదజ్జళ్ మేలణి - శ్రీపాదములమీద సమర్పించబ
డిన, పై మొప్పన్ తుఱ్ఱాయెన్ - వికసించి యందమైయున్న తిరుత్తుఱ్ఱాయనియే, ఓదుమ్ - చెప్పు
టకుఁదగిన, మాల్ - భ్రమమును, ఎయ్ దిన - పొందినది

తా|| నీకన్నరాలైన భూమిప్పిరాట్టికొఱకై మునుపాక కాలమందు వరాహవతారంబై తి
పాతాళములోనున్న భూమినితీసికొనివచ్చిన నీశ్రీపాదతులసియందే యీపై మగ్గురాలైనదని. ౬.

మడనైయె వణ్ణుమల త్తిరుమాద్దినై*

తడజ్జొళ్ తార్ మొప్పినిల్ పై లెవర్ తాళిన్మోల్*

వడజ్జొళ్ పూర్ణాఱ్ఱాయ్ మలర్ క్కే యివళ్

మడబుమాల్*వాణుద లీరెన్దక్కొమ్మే.

౭.

అ|| వాళ్ - కాన్తిగల, మడలిర్ - ముఖముగలఓస్త్రిలారా! మడనైయె - యోవనవం
తురాలును, వణ్ - సుందరమైన, కమలమ్ - సద్భ్రముమహాసస్థానముగాగలదియు, తిరు - శ్రి
యనితిరునామముగలదియైన, మాద్దినై - స్త్రీని, తడమ్మొళ్ - వికాలమైనదియు, తార్ -
మలగలదియైన, మొప్పినిల్ - పక్షిసలమందు, లైత్తవర్ - ఉంచుకొనినవారియొక్క,
తాళిన్మోల్ - శ్రీపాదములమీదనున్న, వడమ్మొళ్ - మలగాగుచ్చువడినదై, పూ - భోగ్యమై,

తణ్ - చల్లనై, అమ్ - నుందరమైన, తుమ్మాయమలర్ క్కే - తిరుత్తుమ్మాయిపుప్పమానే, ఎక్ - నాయొక్క, మడమ్ - భవ్యమైన, కొమ్పు - పెబ్బలిచెట్టువలెనున్న, ఇవళ్ - ఈపె, మడజుమ్ - చుట్టుకొనిపడియుండును.

తా॥ ఓసుందరముఖులారా! కమలవాసినీయైన శ్రీమహాలక్ష్మిని పత్తునలనుండుగల సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందున్న తులసీమాలిక నాశపడి మతిలేకపడియున్నదని. ౭.

కొమ్పుపోల్ శీదై పొరు ట్రిలజైనగర్ *

అమ్మెరియుయ్ తవర్ తాళిజై మేలణి*

వమ్మవిల్ తణ్ణన్దుమ్మాయమలర్ క్కేయివళ్

నమ్మమాల్ * నానిద త్కొకైయ్ గేక నజ్జెమిర్.

౮.

అ॥ కొమ్పుపోల్ - పెబ్బలిచెట్టువలెనున్న (నమ్రతగల), శీదైపొరుట్టు - సీతాదేవికొఱకై, ఇలజైనగర్ - లంకాపురియందు, అమ్మెరి - బాణాగ్నిని, ఉయ్ తవర్ - ప్రవేశింపఁ జేసినవారియొక్క, తాళిజైమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, అణి - సమర్పింపబడిన, వమ్మవిల్ - పరిమళమువిడుచుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్మాయమలర్ క్కు - సుందరమైనతులసీపుప్పమును, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మమ్ అశబదము, నజ్జెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! ఇదట్లు - దీనికి, నాక్ - నేను, ఎక్ కైయ్ గేక - ఏమిచేసెదను,

తా॥ ఓస్త్రీలారా! సీతాపిరాట్టినిమి త్రమై లంకను తనబాణాగ్నిచే దహించినవారియొక్క దుర్లభమైన శ్రీపాదతులసీమాలిక నాశపడిన యీపెను నేనేమిచేసెదనని. ౮.

నజ్జెమిర్ నీరుమోర్ పెణ్బెల్ యునల్ గినిర్ *

ఎజ్జనేళొల్లుగేక యాన్బెల్ మవేత్తైయ్ *

శజ్జన్నమ్ శక్కర మెన్నుమ్ తుమ్మాయెన్నుమ్ *

ఇజ్జనేళొల్లు మిరాప్పగలెక్ కైయ్ గేక.

౯.

అ॥ నజ్జెమిర్ - ఓస్త్రీలారా! నీరుమోయినను, ఓర్ పెళ్ - ఒకకొమరైన, పెల్ యు - కని, నల్గినిర్ - పెంచితిరిగదా? యాక్ - నేను, పెల్ మ - కనిన, ఏత్తైయ్ - చలలారా లైన యీపెను, ఎజ్జకొల్లుగేక - ఎట్లుచెప్పెదను, శజ్జన్నమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమనిచెప్పును, శక్కర మెన్నుమ్ - సుదర్శనమనిచెప్పును, తుమ్మాయెన్నుమ్ - తిరుత్తుమ్మాయియనిచెప్పును, ఇరాప్పగల్ - క్షయంబగళ్ళు, ఇజ్జనేళొల్లుమ్ - ఇట్లుచెప్పును, ఎక్ కైయ్ గేక - ఏమిచేసెదను.

తా॥ ఓస్త్రీలారా! మీరుకూడ పిల్లలను కని పెంచితిరిగదా? నాపిల్లమాటను వినుండు. ఈపెంబతిగుర్లభంజైన సర్వేశ్వరునియొక్క శక్త్యవక్రాదులనాశపడి రేయంబగళ్ళు నాతిరునామములనే చెప్పును, దీనికి నేమిచేసెదనని. ౯.

ఎక్ కైయ్ గేనెన్నుడై ప్పేదై యొక్కోమళమ్ *

ఎక్ కొల్లు మొవళముముల్లల్ నజ్జెమిర్ *

మిక్ శెయ్ పూణ్ మార్ బినక్ కణ్ణన్మొళి గ్రిమ్మాయ్*

పోక్ శెయ్ పూణ్ మెన్మొళై క్కెన్మొళి మెలియుమ్.

౧౦.

అ. కైమిక్ - ఓస్త్రీలారా! ఎన్నడై - నాయొక్క, పేదై - జ్ఞానములేనిబిడ్డయై, ఎక్ శొమ్మమ్ - మృదుస్వభావముగలదైనయొకొమార్తై, ఎక్ శొల్లమ్ - ఏమిచెప్పియు, ఎక్ పళముమ్ - నాయుడైనను గానూడ, అల్లల్ - ఉన్నదికాదు, ఎక్ శెయ్ గేక్ - ఏమిచేసెదను, మిక్ శెయ్ - ప్రకాశించుచున్న, పూణ్ - ఆభరణముగల, మార్పినక్ - వత్తుస్థలముగల, కణ్ణన్ - క్రిక్కిమ్మనియొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదమందున్న, తుమ్మాయ్ - తులసీచూలికను, పాక్ - బంగారముచే, శెయ్ - చేయవడిన, పూణ్ - ఆభరణముగల, మెల్ - మృదువైన, మురైక్క - స్తనమున కావరణముగానుంచుకోవలెను, ఎన్మ - అనియాశపడి, మెలియుమ్ - వాడిపోవును.

అ. ఓస్త్రీలారా! ఈనాకొమార్తై నేనెంతచెప్పినను నామాటనువినక. ప్రకాశించుచున్న తిరువాళరణలచే నలంకిరింపబడిన శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదమందున్న తిరుత్తుమ్మాయని తన స్తనముమీదనుంచుకోవలయునని గోరుచున్నది. దీనికి నే నేమిచేయవచ్చునని.

౧౦

శ్లో మెలియునోయ్ తీర్క్కమ్ నజ్జణ్ణన్ కమ్మల్ గళ్ మేల్*

మలిపుగమ్మొక్కరుగూర్ చ్చుడగోపక్ శొల్*

బలిపుగమ్మాయర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లవర్*

మలిపుగమ్మొనవర్క్కావర్ నతోవైయే.

౧౧.

అ. మెలియుమ్ - వాడిపోవుటకుపేతువైన, నోయ్ - విరహబాధను, తీర్క్కమ్ - తీర్చెడి, కణ్ణన్ - క్రిక్కిమ్మనియొక్క - కమ్మల్ గళ్ మేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, మలి - వర్ధిల్లుచున్న, పుగమ్మ - కీర్తిగల, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపక్ - సమ్మార్పొల్లు, శొల్ - సాయించిన - పుగమ్మ - కల్యాణగుణములను, బలి - స్పష్టముగ ప్రతిపాదించుచున్న, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములతో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - అభ్యసించలేనివారు, మలి - వృద్ధిబొందుచున్న, పుగమ్మ - కీర్తిగల, వానవర్క్క - నిత్యనూరులకు, నతోవై - మంచిసంభాషణముగలవారై, ఆవర్ - ఆగుదురు,

అ. తనవిరహముచేగలిగెడి దుఃఖమును బోగొట్టెడిస్వభావముగల శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదవిషయమై భగవదనుభవముచేపచ్చిన కీర్తిగల సమ్మార్పొల్లుసాయించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణప్రతిపాదకములైన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులతోజేరి యుందురని.

౧౧.

అ. ప్పొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శేయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున నాత్మార్థమును భవించిన యార్థితీరునటుల సర్వేశ్వరుడువచ్చి సంకల్పించగా నప్పుడతనియొక్క ప్రణయిత్వమును నీతిరువాయ్ మొట్టిలో ననుభవించుచున్నారు.

కోవై వాయాల్ పారు త్టేన్ భీ నెరు త్తమిఱుత్తాయ్*మదిళిలజ్జె

కోవై వీయచ్చిత్తై కునిత్తాయ్ కులనల్ యానై మరుప్పొళిత్తాయ్*

పూవై వీయానీర్ తూవి ప్పొదాల్ వణజ్జేనేలుమ్*నికా

పూవై వీయామేనిక్క పూశుమ్ శానైన్మెళ్ళమే.

౧.

అ॥ కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయాల్ పారుట్టు - అభయముగల నప్పిన్నపిరాట్టి కొఱకై, ఏన్ భీక - వృషభములయొక్క, ఎరుత్తమ్ - మూపురములను, ఇఱుత్తాయ్ - విడిచిన వాడును, మదిళ్ - కోటగల, ఇలజ్జె - లంకకు, కోవై - స్వామియైన రావణుడు, వీయ - నశించునటులు, కిలై - బాణమును, కునిత్తాయ్ - ఎక్కించు దెట్టినవాడును, కులమ్ - మంచిబాతి యందుఁబుట్టిన, నల్ - విలక్షణమైన, యానై - కువలయాపీడముయొక్క, మరుప్పొదన్తములను, ఒళిత్తాయ్ - విడిచినవాడునైన ఓక్రియఃపతీ! పూవై వీయా - పుష్పమునువిడువని, నీర్ జలమును, తూవి - సమర్పించి, పోదు - సమయములయందు, వణజ్జేనేలుమ్ - నమస్కరించనివాడనైనను, పూవై వీ - రెల్లపువ్వుతో, ఆమ్ - సమానమైయున్న, నికా - నీయొక్క, మేనిక్క - దివ్యవిగ్రహమునకు, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, పూశుమ్ - పూయదగిన, శాన్ద - చంద్రమైయున్నది.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టికొఱకై ఏడువృషభములను జంపినవాడును, కువలయాపీడమునుసంహరించినవాడును, రావణాసురసంహారకుడునైన ఓక్రియఃపతీ! ఇదివఱకు నిన్ను నేను పుష్పములతో నర్పించక పోయినను నాహృదయము నే నీవుభోగ్యము గాన్వీకరించితివని.

౧.

పూశుమ్ శానైన్మెళ్ళమే పునై యుజ్జణ్ణియెనదుడైయ్*

వాళగమ్ శెయ్ మాలై యే వాన్ పట్టాడై యుమ్మడే*

తేశమానవణికలను మొక్కై కూప్పచ్చెయ్ గై యే*

ఈశశక్తి భాలముఁబొందిన వెన్దై యేగమూర్ త్తిక్కే.

౨.

అ॥ ఈశన్ - స్వామియు, భాలమ్ - భూమిని, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిర్త్తన్దబయిలువ అచిన, ఎన్దై - నాకుపకారకుడును, ఏగమూర్ త్తిక్కు - అద్వితీయవిగ్రహుడునైన క్రియఃపతీకి, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనసే, పూశుమ్ శాన్ద - పూయతగినచంద్రముగాను, ఎనదుడైయ - నాయొక్క, వాళగమ్ - వాక్కుచే, శెయ్ - చేయబడిన, మాలైయే - శ్రీనూత్తలే, పునైయుమ్ - కట్టబడిన, కణ్ణి - మాలగాను, అల్లదే - ఆశ్రీనూక్తియే, వాన్ - ఉజ్జ్వలమైన, పట్టాడైయుమ్ - పీఠాస్తురముగాను, ఎన్ - నాయొక్క, కై - చేతులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, శెయ్ గైయే - అంజలిచేయుటయే, తేశమాన, తేశముగలదై, అణి-అలంకరింపఁదగిన, కలనుమ్-అభరణముగానునున్నది.

తా|| సకల జగత్సృష్టిసంహారకుడైన శ్రియఃపతి, నామనమ్మనుచన్దనముగాను నాస్తోత్రమును పీఠామృతముగాను మాలికగాను నాయందలిబంధము వాభరణములుగాను స్వీకరించుచున్నాడని.

9.

ఏగమూర్ త్తియిరుమూర్ త్తి మూనుమూర్ త్తి పులమూర్ త్తి
యాగి*వినుపూదమాయ్రిణ్ణుశుడరా యరువాగి*
నాగమేటినడుక్కడలుళ్ తుయిన్త నారాయణనే*ఉకా
ఆగమున్ బ్రుమగ త్తడక్కి యావియల్లల్ మాయ్ త్తడే.

3.

అ|| ఏగమూర్ త్తి-కారణభూతమైనయొకశరీరముగలవాడును, ఇరుమూర్ త్తి-మూలప్రకృతిమహత్తత్వములురెండింటిని శరీరముగాగలవాడును, మూనుమూర్ త్తి-సాత్వికరాజసతామనముల నెడిమాడువిధములైన యహజ్కారములను శరీరముగాగలవాడును, పులమూర్ త్తి-యాగి - అనేకములైనయింద్రియములను శరీరముగాగలవాడును, వినుపూదమాయ్ - పృథివ్యాది పంచభూతములను శరీరముగాగలవాడును, ఇరుశుడరాయ్ - చన్ద్రసూర్యులనెడి రెండు తేజస్సులను శరీరముగాగలవాడును, ఆరువాగి - ఈవస్తువులకన్తర్యామియు, నాగమ్ - ఆదికేనునిమిద, ఏటి - ఎక్కి, నడుక్కడలుళ్ - సముద్రమువలెను, తుయిన్త - నిదురపోవుచున్నవాడనైన, నారాయణనే*శ్రీమన్నారాయణుడా! ఉన్-నీయొక్క, ఆగమ్-శరీరమునకుఁగావలసిన, మున్ బ్రుమ్ - సమస్తభోగ్యవస్తువులను, ఆగత్తు - నాశరీరములోపల, అడక్కి - అణిచి, (ఉండగా), అని నాప్రాణము, అల్లల్ - చుఱుచును, మాయ్ త్తడు - విడిచినది

తా|| ప్రకృతి మహదహజ్కార ఏకాదశేంద్రియ పృథివ్యాదిభూతపంచకాదినమస్తములకును నిర్వాహకుడై, క్షీరాబ్ధియందు బవ్యభంచిన ఓశ్రియఃపతి! నామనోవాక్కాయములనే వీవు భోగ్యముగాజేసికొని నన్ను గృతార్థునిగా జేసితివని.

3.

మాయ్ త్తలెణ్ణివాయ్ములై తన్ద మాయప్పేయుయిర్
మాయ్ త్త*ఆయమాయనే వామననేమాదవా*
పూత్తణ్ణాలై కొణ్ణున్నైప్పోదాల్ వణజ్జేనేలుమ్*నికా
పూత్తణ్ణాలై నెడుముడిక్కు ప్పనై యుజ్జణ్ణియెనదుయిరే.

౪.

అ|| మాయ్ త్తల్ - చంపవలయునని, ఎణ్ణి - తలంచి, వాయ్ - నోటిలో, ములై - స్తనమును, తన్ద - ఇచ్చిన, మాయమ్ - కపటముగల, శేయ్ - పూతనయొక్క, ఉయిర్ , ప్రాణమును, మాయ్ త్త - నశించజేసిన, ఆయన్-కృష్ణుడైయవతరించిన, మాయనే - ఆశ్చర్యభూతుడా, వామననే - వామనుడా, మాదవా - శ్రియఃపతీ, పూ - మన్దరమై, తణ్ - చల్లనైన, ములై త్తొణ్ణు - మాలికనుసంపాదించి, ఉన్నై - నిన్ను, పోదు - సమయమందు, వణజ్జేనేలుమ్ - నమస్కరించునివాడనైనను, పూ - పున్నములచేఁగట్టఁబడిన, తణ్ - చల్లనైన, ములై - మాలగల, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడిక్కు - శరీరమునకు, ఎనదుయిర్ - వాప్రాణము, పునైయుమ్ - సమర్పించుకొనదగిన, కణ్ణి - మాలగానుండును.

తా॥ విషమమైన స్తనమునిచ్చి తననుజంపడలఁచి వచ్చిన పూతనను సంహరించిన ఓక్రి
యఃపతి! నేనిదిపఱలో నీకుచిత్తకై జ్ఞార్థమును జేయకటాయినను నాప్రాణమును నీవు మాలగా
ధరించితివని.

౪.

కణ్ణియెనదుయిర్ కాదల్ కనగచ్చొదిముడిముదలా*

ఎణ్ణిల్ పల్ కలన్దళు మేలుమాడై యుమ్లదే*

నణ్ణిమూవులగుమ్ ననిల్ ముచ్చీర్ త్రియుమ్లదే*

కణ్ణి నెమ్మిరా నెమ్మాక్ కాలశక్కరత్తానుక్కే.

౫.

అ॥ కణ్ణన్ - కృష్ణుడైయవతరించినవాఁడును, ఎమ్మిరాన్ - ఉపకారకుఁడును, ఎమ్మాక్ -
చూస్వామియు, కాలమ్ - *కాలమునుసృజించెడి, శక్కరత్తానుక్కు - సుపర్యనమునుధరించినవాఁ
డునైన క్రియఃపతికి, ఎనదుయిర్ - నాయాత్మ, కణ్ణి - మాలగాను, కాదల్ - ప్రీతి, కనగమ్ -
నువర్ణముమై, శోడి - శోభింపయమైన, ముడిముదలా - కిరీటముమొదలుగాగల, ఎణ్ణిల్ -
సంఖ్యలేని, పల్ - అనేకవిధంబులైన, కలన్దళుమ్ - ఆభరణములుగాను, అల్లదే - ఆప్రీతియే,
మూవులగుమ్ - మూడులోకములున్న, నణ్ణి - పొంది, ననిల్ ముమ్ - ప్రోతముజేయుచున్న,
కీర్ త్రియుమ్ - కీర్తిగానున్నవి.

తా॥ చక్రధరుడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, నాయాత్మనుమాలగాను, నాప్రేమను భూషణామృత
రూపములుగానున్నజీకరించెనని.

౫.

కాలశక్కరత్తోడు వెణ్ శజమ్ కై యేన్నినాయ్*

ఇలముల్ ముముణ్ణుమిట్టన్ద నారాయణనేయెనెను*

ఓలమిట్టునానత్తై లొనుమ్వారాయాగిలుమ్*

కోలమామెక్ శెన్ని గుక్ కమలమన్నకురై కల్మలే.

౬.

అ॥ కాలమ్ - శత్రువులకు మృత్యువుగానున్న, శక్కరత్తోడు - సుదర్శనముతోఁగూడ,
వెణ్ - స్వచ్ఛమైన, శజమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యమును, కైయేన్నినాయ్ - శ్రీహస్తమానందుధరించినవాఁ
డవును, ఇలము - భూమిని, ముల్ ముమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణు - మింగి, ఉమిట్టన్దబయి
లొపఱచినవాండవునైన, నారాయణనే - శ్రీమన్నారాయణుఁడా! ఎన్జెన్టుఁడనిచెప్పి, ఓలమిట్టు
ధ్వనిజేసి, నాక్ - నేను, అత్తైత్తాల్ - విచిత్రినేని, ఒన్దుమ్ - ఒకతీరునను, వారాయాగిలుమ్ -
రాకపోతివైనను. ఉక్ - కీర్తియుక్కు, కురై - ఆభరణధ్వనిగల, కమలమన్న - పద్మముపంటి,
కల్మలే - శ్రీపాదము, ఎక్ శెన్నిక్కు - నాశిరస్సుకు, కోలమామ్ - అలకొగ్గమైయుండును.

తా॥ శక్తిచక్రాదిదివ్యాయుధధరుఁడా! లోకములకు సృష్టిసంహరకుఁడా! యనినేను
పలుమాఱుపిలిచినప్పుడు నీవు రాకపోయినను ఇప్పుడు నీ శ్రీపాదపద్మములను నాశిరస్సుమీద
నుంచి నన్ను ధన్యునిగా జేసితివని.

౬.

*భారతయధమందు పైన్దపధమప్పుడు మధ్యాహ్నమునందు శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమును
ప్రయోగించి సూర్యుని కప్పుగా నప్పుడాదినమురాత్రివరే సంధికారముమైనదిగాన చక్రముకాల
మును సృజించినదని.

ఉరై క్కల్ గళి నీట్టి మణ్ణొక్కొలవామనా*
 ఉరై క్కల్ కై కూప్పవార్ గళి కూడనిన్ట మాయనే*
 విరై కొళి పూవుమనీరుమ్ కొణ్ణే తమాటేనేలుమ్*ఉణ్
 ఉరై కొళి శోది త్తిరువురున మెన్నదావిమేలదే. 2.

అ మరై - శబ్దించుచున్న, క్కల్ గళి - శ్రీపాదములను, నీట్టి - పొడుపుగాజేసి, మణ్ - భూమిని, కొణ్ణ - కొలుచుకొనిన, కొలమ్ - సుందరుడైన, వామనా - ఓవామనుడా! విరై క్కల్ - భూమిములతో శబ్దించుచున్న శ్రీపాదముల నుద్దేశించి, కై కూపువార్ గళి - నమస్కరించుచారు, కూడ - నీతోడేదనట్లు, నిన్ట - ఉన్న, మాయనే - అశ్చర్యభూతుడా! విరై - కొళి - పరిమళముగల, పూవుమ్ - పుష్పమునున్న, నీరుమ్ - జలమునున్న, కొణ్ణ - సంపాదించుకొనినచి, ఏ తమాటేనేలుమ్ - న్తుతింపనివాడనైనను, ఉరై కొళి - శబ్దముగ్రహించుచున్న(వాచామగోచరమైన), శోది - తేజస్సుగల, తిరువురువమ్ - దివ్యవిగ్రహము, ఎన్నదావిమేలదే - నాయాత్మమిదనున్నది.

తా||నీవు వామనావతారంబై త్రి లోకములను గొలిచినప్పుడు శ్రీపాదముల సాశ్రయించిన వారిని నీతోడేర్చుకొనిన ఓక్రియఃపతీ! పుష్పములతో నిన్ను నేనర్పించబోపొయినను నీయతి సుందరంబైన దివ్యవిగ్రహము నాయాత్మను నవలంబించియున్నదని. 2.

ఎన్నదావిమేలై యా యేర్ కొళేక్క లగముమ్*
 తున్నిమున్ బ్రమాగినిన్ట శోదిభానమూర్ త్తియాయ్*
 ఉన్నదెన్నదావియు మెన్నదున్నదావియుమ్*

ఇన్నవణ్ణమేనిన్టా యెన్నరై క్కవల్లేనే

౩.

అ|| ఎన్నదు - నాయొక్క, అవి - ఆత్మయొక్క, మేలైయాయ్ - మీదనివసించువాడవును, ఏర్ కొళి - బౌద్ధ్యైక్యముగల, ఏల్లులగముమ్ - సప్తలోకములనున్న, తున్ని - వ్యాపించి, మున్ బ్రమాగినిన్ట - నమస్తములకంతగాత్మవైయున్న వాడవును, శోది - స్వయంప్రకాశమైన, భానమ్ - భానమును, మూర్ త్తియాయ్ - స్వరూపముగాగలవాడవునైన ఓక్రియఃపతీ, ఎన్నదావి - నాప్రాణము, ఉన్నదుమ్ - నీయధీనముగాను, ఉన్నదావి - నీప్రాణము, ఎన్నదు - నాయధీనముగాను, ఇన్నవణ్ణమేనిన్టాయ్ - ఈప్రకారముగానున్నావు, ఎన్ట - అని, ఉరై క్కవల్లేనే. చెప్ప శక్తుడనా? (కాను).

తా||నమస్తలోకములయందును వ్యాపించియున్న స్వయంప్రకాశస్వరూపుడైన ఓక్రియఃపతీ! నన్నువదిలి నీవుజీవించలేవు, నిన్నువదిలి నేనుజీవించలేను. ఇట్టినీస్వభావమును నే నెంత మాత్రమును జెప్పుటకు సమర్థుడనుగానని. ౩.

ఉరై క్కవల్లేనల్లే నున్నులప్పిల్ కీర్ త్తివెళ్ళత్తి*
 కరై క్కణెన్ట కెల్వన్మాన్ కాదన్టైయలేఱినే*
 ౪.

పురై ప్పిలాదపరమ్మరనే పొయ్యిలాదపరమ్మడలే*

ఇరైత్తునల్ల మేన్మక్కళేత్త యానుమేత్తినే*

౯.

అ॥ ఉరైక్కవల్లే నల్లే - నీగుణమును జెప్పుటకు సమర్థుడనుగాను; ఉరై నీయొక్క, ఉల ప్పిల్ - అంతము లేని, కీర్ - త్తివెళ్ళ త్తి - కీర్తియ నెడి సముద్రముయొక్క, కరైక్కణ్ - గట్టును, నా - నేను, ఎన్ఱు శెల్వ - ఎప్పుడు పేరెదను; కాదల్ - ఆశయ నెడి, మైయలేటి నేన్ - భ్రమనుబొందితిని, పురై ప్పు - వోపము, ఇలాద - లేని, పరమ్మరనే - పరాత్పరుడా! పొయ్యిలాద - అసత్యము లేని, పరమ్మడలే - పరజ్ఞోతిస్వరూపుడా! నల్ల - విలక్షణులైన, మేల్ మక్కళ - నిత్య నూరులు, ఇరైత్తు - భృనిజేసి, ఏత్త - స్తుతించునటుల, యానుమే - నేనును, ఏత్తి నే - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓస్వామి! నీగుణము శాంతమాత్రముగూడ నేను వర్ణింపజాలను. ఇట్లుండగా నీగుణములను నేనెటుల సంపూర్ణముగా జెప్పెదను. అయినను నీయందలి ప్రీతిచే నేను భ్రమించిపోయి నిత్యనూరులు స్తుతించునటుల నిన్ను స్తుతించుచున్నానని.

౯.

యానుమేత్తి యేఱులగుమ్మల్ మేత్తి*పిన్నెయమ్

తానుమేత్తిలుమ్ తన్నెయేత్తవేత్తవెళ్ళెయ్దుమ్*

తేనుమ్బాలుమ్ కన్నలు మముదుమాగి త్తిప్ప*

యానుమెమ్మిరానై యేయేత్తినే యానుయ్యానే.

౧౦.

అ॥ యానుమ్ - నేనును, ఏత్తి - స్తుతించి, ఏఱులగుమ్మల్ మేమ్ - సప్తలోకములన్నియు, ఏత్తి - స్తుతించి, పిన్నెయమ్ - మఱియు, తానుమ్ - సర్వజ్ఞుడైన తానును, ఏత్తియమ్ - స్తుతించియు, తన్నె - తనను, ఏత్త ఏత్త - స్తుతింప స్తుతింప, ఎళ్ళు - ఎప్పుడు, ఎయ్దుమ్ - ముగియును. తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, కన్నలుమ్ - శర్కరవలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుడై, త్తిప్ప - మధురమైయుండగా, యానుమ్ - నేనును, ఉయ్యా - ఉజ్జీవించుటకై, ఎమ్మిరానైయే - మాస్వామి నే, యా - నేను, ఏత్తి నే - స్తుతించితిని.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నేనును సమస్తలోకములును సర్వజ్ఞుడవైన నీవును ఎల్లరుచేరి నీగుణమును స్తుతించినను దానిక న్నముగనుపడదు. ఇట్లున్నను నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యతనుజూచియుండలేక నాయుజ్జీవనార్థమై నేను నిన్ను స్తుతించితిని.

౧౦.

ఃః ఉయ్వుపాయమ్మల్ మీన్దై తేటి క్కణ్ణనొణ్ణల్ గళేమేల్*

శెయ్యతామరై ప్పమ్మన త్తెన్నస్సరుగూర్ చ్చడగోవ్*

పొయ్యిల్ పాడలాయరత్తు లీవై యుమ్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళే*

వైయమ్మన్ని వీల్ మీరున్దు విణ్ణమాళ్వార్ మణ్ణాడే.

౧౧.

అ॥ ఉయ్యుపాయమ్ - ఉజ్జీవనోపాయము, మల్ మీ - వేటొకటి, ఇన్దై - లేనిదానిని, తేటి - నిశ్చయించి, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఒణ్ క్కణ్ - గళేమేల్ - నుండరంబులైన శ్రీపాదముల

విషయమై, కెయ్యనుందరమైన, తామరై పద్మములుగల, పుష్పనమ్ జలప్రదేశముల చేరుట్టబడిన,
తెక్కదక్షిణమందున్న, నల్ స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ కరుకాపురికి నాథులైన, శడగోపక -
నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, పొయ్యిల్ - అసత్యము లేనివియు, పాడల్ - గానరూపముగానున్న,
అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై యుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్ గళ్ -
అభ్యసించువారు, వైయమ్ - భూమియందలి, మన్ని - శమరియుండి, వీల్ శ్రీరుద్దు - తనమహిమ
ప్రకాశించునట్లుండి, మణ్ణాడే - భూలోకముతోగూడ, విణ్ణుమ్ - పరమపదమును, ఆళ్వార్ -
బరిపాలించుదురు.

తా|| శ్రీకృష్ణనియొక్క శ్రీపాదములుతప్ప మఱియొకపుపాయములేదని నిశ్చయించిన
నమ్మాళ్వార్లు యథార్థముగా సాదించిన యీ పదిపాశురము: ననుసంధించువారు ఉభయవిభూతిని
బరిపాలించుదురని.

౧౧.

అత్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

—

అవతారిక — సర్వేశ్వరుడింతకాల మాత్వార్లతోగూడ నుండి రసములననుభవించి కొం
చెమవతల వేంచేయగానంతమాత్రముగూడ సతనివరహమును నమ్మాళ్వార్లు సహింపక తనకంటిక గుబ
డినపస్తువులలో భగవత్సంబద్ధమునుజూచి యాశపడువిధము నన్యూపదేశముగ సాదించుచున్నారు.

మత్తైయిరున్దత్తుమావి వామనస్మృణ్ణిదువెన్నుమ్*

విత్తైత్తొడుదవన్మేవు వై గున్ద మెనుకె కాట్టుమ్*

కత్తైయుణ్ణీర్ మల్ గనిచ్చు కడల్వణ్ణెనెన్ను మన్నే*ఎ

పెత్తై పెరుమయల్ శెయ్దార్ క్కెళ్ శెయ్గేళ్ పెయ్ వళై యీరే.

౧

అ|| మత్తై - భూమిని, ఇరున్ద - ఉండి (చలుమాటు), తుత్తుమావి - వెతకి (స్పృశించి),
ఇదు - ఇది, వామనక్ - వామనునియొక్క, మణ్ - భూమి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, విణ్ణె -
ఆకాశమును, తొమ్మిదు - నమస్కరించి, అవక్ - ఆశ్రియఃపతి, మేవు - నిత్యవాసముజేయుచున్న,
వైగున్దమ్ - పరమపదము, ఎన్దు - అని, కైకాట్టుమ్ - చేయఁచువును, కణ్ణెయుళ్ - నేత్రము
లలో, నీర్ మల్ గ - నీళ్లుకారునట్లు, నిన్దు - ఉండి, కడల్వణ్ణె - సముద్రమువంటి మేనుగలవాఁడు,
ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, అన్నే - అమ్మా! ఎన్నెణ్ణై - నాపిల్లను, పెరుమయల్ - పెద్దపిచ్చితనము
గలదై, శెయ్దార్ క్కు - చేసిన శ్రియఃపతికి, పెయ్ - అలంకరించుకొనిన, వళై యీరే - కంక
ణములుగల ఓశ్రీలారా! ఎక్ శెయ్గేళ్ - ఏమి నేనెదను.

తా|| ఓశ్రీలారా! నాకొమార్తె భూమినిస్పృశించి ఇది వామనుఁడగుచున్న భూమిగదా
యనిచెప్పును, అకాశమునుజూచి నమస్కరించి పరమపదమని పేరుజెప్పక క్తిలేక దానిని తనవే

శ్లో ౧౫౫-పును. వానితియేమేనును దలంచిబాష్పపూర్ణ ముఖియై సముద్రమువంటికా న్నిగలవాఁడా
యనిపిలచును. ఇట్లునాపిల్లను భ్రమింపఁజేసిని. క్రియోపతీతి నేనేమి నేనెదగని.

పెయ్యవలె కై గలె కూప్పి ప్పిరాణ్ కిడక్కుమ్ కడలెన్నమ్*

శైవ్యదోర్ ఖాయిల్ నైక్కాట్టి చ్చిరీదరన్మూర్ త్తియీదెన్నుమ్*

నై యుజ్కణ్ణీర్మల్ గన్త్రి నారణ నెన్ను మన్నే *ఎ

తెయ్యవపురువిల్ శిఱుమాన్ శెయ్యగిన్ దొన్ టియేన్.

అ॥ పెయ్ - అలక్కరించుకొబడిన, వత్తై - కంకణములుగల, కైగత్తై - చేరులను, కూప్పి - మొగిడ్చి, పిరాక్ - ఉపకారముఁడు, కిడమ్మమ్ - సవ్యభించిన, కడల్ ఎన్నుమ్ సము - ద్రముఅనిచెప్పను, కెయ్యనై - ఎఱ్ఱనై, ఓర్ - అస్తితీయుఁడైన, ఇయిల్ శై - నూర్పుని, కాట్టి - మాపించి, ఈదు - ఇది, కిరీదళక్ - శ్రీరంగయొక్క, మూర్త్తి - విగ్రహము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పను, నైయుమ్ - శిథిలమనన్కురాలగును, కట్టిర మళగ - సేత్రజలముకానట్లు, నిన్దు - ఉండి, నారణక్ ఎన్నుమ్ - నారాయణుఁడనిచెప్పను. అన్నే-అమ్మా! ఎక్ - నాయొక్క, కెయ్య వురువిల్ - దేవతవలె సుందరవిగ్రహముగలదియు, శిఱుమాక్ - చిన్న లేడివంటి సేత్రములుగలది యునెనయ్యాపె, కెయ్ గినదు - చేయువ్యాపారము, ఒన్దు - ఒకటియు, అఱియేక్ - ఎఱుగను.

తా॥ అమ్మా! నాకోమార్తై, ఈసముద్రమునుజూచియిచ్చట శ్రీయఃపతి వస్వధించుచున్నాడుగదాయని నమస్కరించును. నూర్యునిజూచియితండు నారాయణమూర్తిగదాయని చెప్పును. మఱియు నాశ్రీయఃపతి మనకసకలవిధబంధువుగదాయని దలంచి శిథిలాంతకరణురాలైదుఃఖించును. ఈవింబున నీనునరాజి చేసెడి వ్యాపారము పలానదని నేనెఱుంగలేనని.

అజీయుమ్ శేసేయే తక్కువీ యచ్చదనెన్నుమ్ వేయేనేవాలి*

ఎటియువత్తాల్ నై త్తమువి యెన్నుడై కోవిన్దనెన్నుమ్*

వేటికోళ్ తుమ్మాయమలన్ నాఱుమ్ వినె యుడె యాట్టియేన్మన్ ॥*

శేటివల్లె మున్నెచ్చిలుమాఁక శేష్గిన్న దేశముకొల్పె.

అ॥ అఱియుమ్ - (ఎల్లరచేవడియని) తెలిసికొనదగిన, శెమ్తీయై - ఎఱ్ఱని యగ్నిని, తఱ్ఱువి - కాగలించుకొని, అచ్చదనెన్నుమ్ - అచ్చుతుండనిచెప్పును. మెయ్ వేవాళ్ - శరీరము కాలిపోకుండనుండును, ఎఱియుమ్ - విసిఱికోట్టుచున్న, తణ్ - చల్లని, కాల్ తై - గాలిని, తఱ్ఱువి - కాగలించుకొని, ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోనిన్దక్ - గోవిందుడు, ఎన్నుమ్ అనిచెప్పును. వెఱికోళ్ - పరిమళముగల, తుఱ్ఱుయ్ మలర్ - తులసియొక్క పుష్పము, నాఱుమ్ - (ఈపెశరీరమందు) పరిమళించును, విన్నయై డొయ్ త్టియేక్ - పాపముగల నేను, పెల్ త్తీర్ - కనినదియు, శెఱినిబిడమైన, వత్తై - కట్టుకములను, మున్నై - చెయ్యియొక్క అగ్రభాగమునందుగలదియు, శెఱుమాక్ - చిన్న లేడివంటి చూపుకలదియునైనయీపె, శెయ్ గిన్దదు - చేసెడివ్యాపారములు, ఎఱ్ఱకట్టుక్కు - నానేత్రమునకు, ఒన్నై ఒకటిగానున్నదా (అసంఖ్యైయుమని).

తా|| అచ్యుతుడని చెప్పి నిప్పును కాగలించుకొనినను ఈమెకేమియు బాధగలుగదు. మాగోవిందుడని చెప్పి యతివేగముగా గొట్టుచున్న వాయువును కాగలించుకొనుచున్నది. ఈమె యొక్క శరీరమందు తులసీవాసన గొట్టుచున్నది. ఈమెనేనెడి వ్యాపారయ యిట్టి యనేకములని.

ఒన్నియతిజ్ఞళై క్కాట్టి యొళిమణివణ్ణనేయెన్నుమ్*

నిన్ కున్ తిన్ నోక్కి నెడుమాలేవావెన్చుకూపుమ్*

నన్చు పెయ్యుమ్మై కాణిల్ నారణ్ వన్దా నెన్బాలుమ్*

ఎన్నినమైయల్ గళ్ శెయ్దా రెన్నుడై కోమళత్తైయే.

౪.

అ|| ఒన్నియ - పూర్ణుడైన - తిజ్ఞళై - చంద్రుని, కాట్టి - చూపించి, ఒళి - ప్రకాశించుచున్న, మణివణ్ణనే - రత్నమువంటి కాన్తిగలవాడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును నిన్చ - ఎదురుగ నున్న, కున్ తిన్ - పర్వతమును, నోక్కి - చూచి, నెడుమాలే - గొప్ప నేహముగలవాడా! వా - రమ్మ, ఎన్చు కూపుమ్ - అనిపిలుచును, నన్చు - చక్కగా, పెయ్యుమ్ - వర్షించుచున్న, మన్దై - మేఘమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, నారణ్ - శీతన్నారాయణుడు, వన్దా నెన్బాలుమ్ - వచ్చెనని, ఆలుమ్ - సృత్యముజేయును. ఎన్చ ఇన - అని చెప్పిన యావిధంబేగాక, ఎన్నుడై కోమళత్తై - నామృదువైనపిల్లకు, మైయల్ గళ్ - భ్రమములను, శెయ్దా - పుట్టించిరి.

తా|| పూర్ణ చంద్రునిజూచి, వీడు నుండకవిగ్రహుడైన శ్రియఃపతియని చెప్పెను. చెల్లుతో నిండియున్న పర్వతమునుజూచి, ఈపెయింతకాలము పిలిచినను రాకపోతిమేయని సిగ్గుచేయునున వేసికొని శ్రియఃపతివచ్చి యొకపక్కన దాగుకొనియున్నాడని దలంచి, ఓసర్వేశ్వరుడా! నీవు సిగ్గుబడవలదు, నాయెదుటరమ్ముఅని పిలుచుచున్నది. మేఘములనుజూచి పకోపకారశీలుడైన శ్రియఃపతి వచ్చెనేయని సృత్యముజేయును. ఆశ్రియఃపతి నాపిల్లకిట్లు పిచ్చి యెత్తునట్లుచేసెనని.

కోమళవాణ్ శజై ప్పల్ గి కోచ్చిన్దన్దేయ్ తనవెన్నుమ్*

పోమిళనాగ్ త్రిక పిన్బో యవ కిడ్కై యీదెన్నుమ్*

ఆమళవొన్చుమణియే నరుచిన్దై యాట్టియేన్బేర్*

కోమళవల్లియైమాయోన్ మాల్ శెయ్దు శెయ్గిన్ద కూత్తై.

౫.

అ|| కోమళమ్ - సుందరమై, వాణ్ - బలిసియున్న, కన్దై - దూడను, పుల్ గి - కాగలించుకొని, కోవన్దణ్ - మేయ్ తన - దీనిని శ్రీకృష్ణుడు మేపినాడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పోమ్-పోవుచున్న, ఇళమ్ - యావనముగల, నాగత్తిణ్ - పాముయొక్క, పిణ్ - వెనుక, పోయ్ - పోయి, అవణ్ - ఆశ్రియఃపతికి, ఈదు - అది, కిడ్కై - పడక, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. అరు - క్రూరమైన, చిన్దై యాట్టియేణ్ - పాపముగలసేను, పెర్లి య - కనిన, కోమళ వల్లియై - సుందరమైన తీగవంటియీపెను, మాయోణ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతి, మాల్ శెయ్దు - భ్రమింపజేసే, శెయ్గిన్ద - చేయుచున్న, కూత్తై - ఆటలు, ఆమళవు - ఇంతయగు నని, ఒన్చుమ్ - ఒకటియు, అణియేణ్ - ఎఱుంగను

తా|| సుందరమైన దూడను కాగలించుకొని, దీనిని కృష్ణుడు మేపిసాడుగనుక బలిసియు న్నదనియు, మంచినర్జనున వెనుకపడి ఇది శ్రీయఃపతికి పడకయనియు చెప్పును శ్రీకృష్ణుడు నాపిల్లనిట్లు భ్రమింపజేసెను. ఇది నాపాపమా? ఈ మెకీపిచ్చితనములవిగాక యున్నదేయని. ౫

కూ తర్ కుడమెడుత్తాడిల్ కోవిచ్చనామెనావోడుమ్*

వాయ్ త్తక్కులోళై కేట్కిల్ మాయవ నెను మెయాక్కుమ్*

అయ్చ్చియర్ వెణ్ణయ్గళ్ కాణి లవనుణ్ణవెణ్ణయ్యాదెన్నుమ్*

పేయ్చ్చిములై శువై త్తార్ క్కెన్ పెణ్గొడియేటియపిత్తే.

౩.

అ|| కూ తర్ - సృత్యముజేయువారు, కుడమెడుత్తు - కుండలనెత్తి (నెత్తిమీదనుంచు కొని), ఆడిల్ - సృత్యముజేసినయెడల, కోవిచ్చనామ్ - శ్రీకృష్ణుడు కావచ్చును, ఎనా - అని దలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, వాయ్ త్త - సుఖకరంబైన, త్తక్కులోళై - వేణునాదము, కేట్కిల్ - వినినచెడల, మాయవ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (వచ్చినాడు), ఎన్దు - అని, మెయాక్కుమ్ - మోహించును, అయ్చ్చియర్ - గొల్లలయొక్క, వెణ్ణయ్గళ్ - వెన్నలను, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, అవక్ - ఆశ్రీకృష్ణుడు, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వెణ్ణయ్ - వెన్న, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పేయ్చ్చి - పూతనయొక్క, ములై - స్తనమును, శువైత్తార్ క్కు - ఆరగించినవారివిషయమై, కొడి - తీగవలెనున్న, ఎక్ - వెణ్ - నాకొమార్తై, ఏటియ - పొందిన, పిత్తు - పిచ్చితనము (ఉన్నవిధమిదిది).

తా|| ఎవరైనను కుంభసృత్యము జేసినయెడల వాడు శ్రీకృష్ణుడే కావచ్చునని దలంచి యచ్చటికిఁబఱుగెడును వేణునాదము వినినయెడల శ్రీకృష్ణుడువచ్చెనని మోహించును. గొల్లలు వెన్నతీసికొనివచ్చినయెడల యిది శ్రీకృష్ణుఁడారగించిన వెన్నకదాయని చెప్పును. ఈవిధంబున నాశ్రీకృష్ణునివిషయమైనాపిల్లకు పిచ్చియైతెనని

౬.

ఏటియపి త్తినో డెల్లావులగు కణ్ణవడై ప్పెన్నుమ్*

నీలుశెవ్వేయిడక్కాణిల్ నెడుమాలడియారెన్నోడుమ్*

నాటుత్తుమ్మాయ్మలర్ కాణిల్ నారణన్కణ్ణియ్యాదెన్నుమ్*

తేటియుమ్ తేతాదుమాయోక్ తిట త్తనళేయ్ త్తిరువే.

౭.

అ|| ఏటియ - ఎక్కియున్న, పిత్తినోడు - పిచ్చితనమున్నప్పటికిన్ని, ఎల్లావులగు - సమస్తలోకము, కణ్ణ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పడైప్పు - సృష్టి, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, నీలు - భస్మమైనను, శెవ్వే - చక్కగా (ఘోర్ధ్వపుణ్ణియగా), ఇడక్కాణిల్ - ధరించుకొనినవారిని జూచినయెడల, నెడుమాలడియార్ - (వారు) శ్రీయఃపతికదానులు, ఎన్దు - అనితలంచి, ఓడుమ్ - పఱుగెడును, నాటు - పరిమళించుచున్న, తుమ్మాయ్మలర్ - తిరుత్తుమ్మాయ్మలర్ - పుష్పమును, కాణిల్ - చూచినయెడల, ఈదు - ఇది, నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, కణ్ణి - మాలిక, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తేటియుమ్ - తెలివివున్న పుడును, తేతాదుమ్ - తెలివిలేనపుడును, ఇత్తిరు - లక్ష్మీవంటియొక, మాయోన్ తిట త్తనళ్ - శ్రీకృష్ణునియందే మోహించియున్నది.

తా|| ఈపీచ్చిసనముతోగూడ, ఈజగత్తును శ్రీకృష్ణుడే సృజించినాడని చెప్పును. ఎవరైనను భస్మమునెత్తినడువుగాధరించినయెడల దానినిభస్మమనిగూడ నెంచక, ఊర్వముగాధరించుచున్న దానినేజూచి వీరుఊర్వపుణ్యధారులైన శ్రీనైష్ఠవులని దలంచివాఁని దణ్ణమనమర్పించుటకు బలు గెడును. తులసీమాలికనుజూచి యిది శ్రీకృష్ణుఁడు ధరించెడివనమాలయని జెప్పును. అంతయే గాక సర్వకాలములయందును హానినే ధ్యానించుచుండునని.

౭.

తిరువుడై మన్నరై క్కాణిల్ తిరుమూలై క్కణ్డేనేయెన్నుమ్*

ఉరువుడై వణ్ణజిల్ కాణిలులగళన్దానెనుతుళ్ళుమ్*

కరువుడై తేవిల్ గళెల్లామ్ కడల్వణ్ణన్ క్కొయిలేయెన్నుమ్*

వెరువిలుమ్ పీట్రిలు మోవాళ్ కణ్ణకక్కల్ గళ్ తిరుమ్ముమ్.

౮.

అ|| తిరువుడై - శ్రీమంతుడైన, మన్నరై - రాజులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, తిరు మూలై - శ్రీయఃపతిని, కణ్డేనేయెన్నుమ్ - నేవించితిని చెప్పును, ఉరువుడై - మంఠిరూపములు గల, వణ్ణజిల్ - పదార్థములను, కాణిల్ చూచినయెడల, ఉలగళన్దానెన్దు - లోకములను గొలచినప్రివిక్రముడని, తుళ్ళుమ్ - సృత్యమజేయును, కరువుడై - ప్రతిమగల, తేవిల్ గళెల్లామ్ - దేవాలయమంతను, కడల్వణ్ణన్ - సముద్రమువంటి మేనుగల శ్రీయఃపతియొక్క, క్కొయిలేయెన్నుమ్ - కోవిలయని చెప్పును. వెరువిలుమ్ - సిగ్గున్నప్పుడును, పీట్రిలుమ్ - మోహించియున్నప్పుడును ఓవాళ్ - విడువనిదై, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కక్కల్ గళ్ - తిరువడికళ్ళను, విరుమ్ముమ్ - ఆశపడును.

తా|| శ్రీమన్తులైనరాజులనుజూచి వీరుశ్రీయఃపతి స్వరూపులనియు, అందమైనవస్తువును జూచి ఇదిప్రివిక్రమస్వరూపమనియు, ఏదేవాలయమైనను దానిని జూచి యిది శ్రీయఃపతియొక్క కోవిలయనియు జెప్పును. ఇంతయేగాక సర్వకాలములయందుగూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాద ములనే యాశ్రయించియుండునని.

౯.

విరుమ్మిప్పగవరై క్కాణిల్ వియలిడమ్ముణ్డానేయెన్నుమ్*

కరుమ్మెరుమేగజిల్ కాణిల్ కణ్ణనెన్డెప్పటక్కుమ్*

పెరుమ్ములవానిరై కాణిల్ పిరానుళనెనుపికాళెల్లుమ్*

అరుమ్మెటల్ పెణ్ణెనై మాయో నలన్ బ్రీయయర్ ప్పిక్కిన్దానే.

౧౦.

అ|| పగవరై - పూజ్యులను, కాణిల్ - చూచినయెడల, విరుమ్మి - ఆశపడి, వియల్ - వికాలమైన, ఇడమ్ - భూమిని. ఉణ్డానేయెన్నుమ్ - ఆరగించినవాఁడా! యని చెప్పును, కరుమ్ - నక్షత్రమైన, పెరుమేగజిల్ - గొప్పమేఘములను, కాణిల్ చూచినయెడల, కణ్ణనెన్దు - శ్రీకృష్ణుఁడని. ఏటప్పటక్కుమ్ - ఏగిటిపలుగెడును, పెరుమ్ - గొప్పదై, పులమ్ - సుందరంబులైన, ఆనిరై కాణిల్ - ఆపులయొక్కగుంపులనుజూచినయెడల, పిరాన్ - ఉత్తరమండైనశ్రీకృష్ణుఁడు, ఉళనెన్దు - ఉన్నాడని, పిన్ కాళెల్లుమ్ - వెనుకనెట్లను. పెటల్ - పొందుటకు, అరుమ్ - దుర్గ భిమైన, పెణ్ణెనై - (నా) పిల్లను, మాయో - ఆశ్రయచేర్చుటచేడైన శ్రీకృష్ణుఁడు, అలన్ బ్రీ - జల్పించి, అయర్ ప్పిక్కిన్దాన్ - భ్రమింపజేయుచున్నాడు.

తా॥ భాగవతులనుజూచి వీరు సర్వేశ్వరస్వరూపులనియు, నల్లనిమేఘమును జూచి ఇవి శ్యామనుందరుడైన కృష్ణునివలెనున్నదనియు, గోసమాహులనుజూచి వీనివెనుక శ్రీకృష్ణుడు వచ్చునని దలంచి జల్పించియు మోహించునటుల నా బిడ్డను శ్రీకృష్ణుడు నేరెనని.

అయర్ క్కుమ్మశున్ ముమ్మన్ బీనోక్కు మగలవేనీతోక్కుక్కొళ్ళుమ్*
వియర్ క్కుమ్మమల్లిక్కుణ్ తుళుమ్మ వెవ్వుయిర్ క్కొళ్ళుమ్ మెయ్ శోరుమ్*
పెయర్ త్తుమ్కణ్ణ వెన్ట వేళుమ్ పెరుమానేవావెన్టుకూవుమ్*
మయల్ పెరుక్కాదలై పేదై క్కెన్ శెయ్ గేన్వల్వినె యేనే.

అ॥ అయర్ క్కుమ్ - మోహించును, శున్ ముమ్ - నాలుగుపక్కలను, పన్ బీ - ప్రీతితో, నోక్కుమ్ - చూచును. అగలవే - దూలమందున్నట్లుబలించి, సీళ్ నోక్కుక్కొళ్ళుమ్ - దూర దృష్టితో జూడును, వియర్ క్కుమ్ - చమట సీళ్ళనుబ్రవహించుకేయును, మల్లి - వర్షమువలె, కణ్ - నేత్రజలము, తుళుమ్మ - కారునట్లు, వెవ్వుయిర్ క్కొళ్ళుమ్ - నిట్టూర్పువిడుచును, మెయ్ శోరుమ్ - వాడిపోవును, పెయర్ త్తుమ్. తిరిగియు, కణ్ణావెన్టు వేళుమ్ - కృష్ణుడా! యనిచెప్పును, పెరుమానే - ఓస్వామీ! నా - రమ్మ, ఎన్టుకూవుమ్ - అనబలుచును, మయల్ - మోహమునగులుగ జేసిడి, పెరుమ్కాదల్ - గొప్పయాళగల, ఎక్ పేదైక్కు - నాబిడ్డకు, వల్ విన్వెయేక్ - పాపము గలనేను, ఎక్ శెయ్ గేక్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరునియందు ప్రేమనుంచివాడెచ్చటనున్నాడోయని యంతటవెతకి వానిని జూడక దుఃఖించును నిట్టూర్పుడుచును. అంతటతో నిరాశజేయక మఱియును వానిపేరుబెట్టి పిలుచును. ఇట్టియతిప్రేమతో మోహించుచున్న యీ మెకునే నేమి చేసెదనని.

శ్లో॥ వల్వినై తీర్ క్కుమ్కణ్ణనై వల్లరుగూర్ చ్చుడగోపక్*
శోల్వినై యాల్ శొన్న పాడ లాయిరత్తుళ్ళినై పత్తుమ్*
నల్వినై యెనుకత్పొర్ గళ్ నలసుడై వై గున్దమ్నణ్ణి*
తొల్వినై తీరవెల్లారుమ్ తొల్లి వైప్పివీర్ బీరుప్పారే.

అ॥ వల్ - క్రూరమైన, వినై - పాపమును, (స్వవిరహఃఖమును) తీర్ క్కుమ్ - పోగొట్టెడి, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, వణ్ - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శొడగోపక్ - సమాధిస్థుడైన, శోల్వినై యాల్ - వాచిక క్రియచే, శొన్న - సాదించిన, పాడల్ - గానముతోగూడిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్వై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నల్వినైయెన్టు - మంచికృత్యముని, కత్పొర్ గళ్ - అభ్యసించువారు, నలసుడై - ఆనందముగల, వై గున్దమ్ - శ్రీనైకగణమును, నణ్ణి - పొంది, తొల్ - అనాదియైన, వినై - పాపము, తీర - పోయి, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, తొల్లిదు - ఆశ్రయించి, ఎల్లి - ఆదరించునట్లు, వీర్ బీరుప్పార్ - తమమహిమ ప్రకాశించునట్లుందురు.

తా॥ సకలపాపహరుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై సమాధిస్థుడైనవానిని యీపదిపాశురముల సత్కారముతో ననుసంధించువారు పాపహితులై మోక్షమునొందించుచుటనున్న నిత్యనూరులు సుతించునట్లు గొప్పమహిమగలవారై యుందురని,

ఆల్వయిర్ తిరునడిగళ్ శరణమ్.
జేయర్ తిరునడిగళ్ శరణమ్.

౫- వ, తిరువాయ్ మొక్కి.

→ ❧ ❧ ←

అ తా రిక:— ఈవిధంబున నాత్వార్లు సర్వేశ్వరునియొక్క విరహదుఃఖము ననుభవించుచుండగా నాదుఃఖములన్ని శమనమగునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు సమస్తపరివారములతోవచ్చి సేవసాయంప, అప్పుడాసర్వేశ్వరునిసేవించి ప్రీతులై, నాతోసమానులైన భక్తులెవ్వరులేరని ప్రసాదించుచున్నారు.

❧ వీధ్ బీరున్దేములగుమ్మనిక్కోల్ శెల్ల వీవిల్ శీర్ *
 ఆర్థల్ మిక్కాళుమమ్మానై వెమ్మిపిళ్లనాన్దై *
 పోర్ బీయేనేకై గళార తొమ్మిదుళోల్ మాలై గళ *
 ఏర్థి నోర్ శ్రేక్కినియెన్న కుత్తై మొయుమే.

౧.

అ॥ వీధ్ బీరున్ద - తనప్రభుత్వముదోచునటుల వేంచేసియుండి, ఏమ్మలగుమ్మ-సప్తలోకములయందును, తని - అద్వితీయందైన, కోల్ - అధికారము, శెల్ల - నడుచునట్లు, వీవిల్-నాశములేని, శీర్ - గుణంబులుగలవాఁడును, ఆర్థల్ మిక్కు - మిక్కిలితమగలవాఁడై, ఆళుమ్-పరిపాలించువాఁడును, వెమ్ - క్రూరమైన, మా - కేశయినెడిగుఱ్ఱమును, పిళ్లనాన్ తన్నై - చీల్చినవాఁడునైన, ఎమ్మానై - నాస్వామిని, పోర్ బీయేనే - ఎల్లప్పుడునుమద్దళాశాసనముజేయుచు, కైగళ - చేతులు, ఆర - నిండినట్లు, తొమ్మిదు - అంశించేసి, శోల్ - శబ్దరూపంబులైన, మాలైగళ - మాలికలను, ఏర్థి - సమర్పించుటకు (తన), నోర్ శ్రేక్కు - భాగ్యముజేసికొనిననాను, ఇని - ఇంకమీద, ఎమ్మ మొయుమ్ - అన్నిజన్మములలోను, ఎన్నకుత్తై - ఏకొఱతగలదు.

తా॥ ఉభయవిభూతులను తనయాజ్ఞచే బరిపాలించుచున్న సర్వేశ్వరునికి మంగళాశాసనముజేసి నమస్కరించి స్తోత్రముజేయదగిన భాగ్యముగల నాకింక నేజన్మమందు నొకొకొఱతయారానేరదని.

౧.

మొయకణ్ణాల్ మలర్మేలుత్తై వాళుత్తై మార్చిన *
 శెయ్యకోల త్తడజ్జణ్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్దనై *
 మొయ్యళొల్లాలిశై మాలై గళేత్తి యుళ్ళప్పెన్ద్రేగళ *
 వెయ్యనోయగళ ముమ్మదుమ్ వియళాళులత్తువీయవే

౨.

అ॥ మొయ - నల్లనైన, కణ్ణాల్ - నేత్రములుగలదియు, మలర్ మేల్ - తామఃపువ్వుమీద, ఉత్తైవాల్ - నిత్యవాసముజేయునదియైన శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్చిన - పక్షిసలముగలవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనై, కోలమ్ - సుందరమై, తడమ్-విశాలమైన, కణ్ణన్ - నేత్రముగలవాఁడును, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాన్ తన్నై-స్వామియునైనసర్వేశ్వరుని, మొయ్య - దట్టమైన, శొల్లొల్ - శబ్దములతోజేర్చబడిన, ఇత్తై - గానముతోగూడిన, మాలైగళ - మాలికలచే, వియల్ - విస్తారమైన - భాలత్తు-భూమియందు, నోయగళ ముమ్మదుమ్ - కేశములన్నియు, వీయ - నశించునటుల, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళ-అనుసంధించుటకు, పెర్థ్ బీన్ - భాగ్యవంతుఁడనైతిని.

తా॥ శ్రీమహాలక్ష్మిని తనవత్సనలమందుగలవాడై ఆశ్రితవాత్సల్యముచేత నెఱ్ఱవైన నేత్రములుగలవాడైన శ్రీయశస్తిని బొందికయైనశబ్దసందర్భముగల తిరువాయ్మొళితోస్తుతించి ఇహలోకమందే నాకన్నిదుఃఖములుపోవునట్లు ధ్యానింపదగిన భాగ్యముగల నా కేకొఱతయైదని. ౨

వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లె నిగఱ్ఱన్ద నమ్మచ్చుదన్*

వీవిల్ శీరన్మలర్ క్కణ్ణన్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్ద న్నెన్*

వీవిల్ కాలమ్మిలై మూలై గళే త్తి మేవప్పెల్ శ్రేన్*

వీవిలిన్బమ్మిగ వెల్లె నిగఱ్ఱన్ద నన్మేవియే.

౩

అ॥ వీవిల్ - నాశములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందముయొక్క, మిగవలై - శరమావధియందు నిగఱ్ఱన్ద - ఉన్న, నమ్ - మనయొక్క, అచ్చుదన్ - ఆచ్యుతుండును, వీవిల్ - అన్తములేని, శీరన్ - కల్యాణగుణములుగలవాఁడును, మలర్ క్కణ్ణన్ - పద్మనేత్రుండును, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమాన్తనై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, వీవిల్ - ఎడలెగని, కాలమ్ - కాలమంతయు, ఇళై - గానముతోగూడిన, మూలై గళే - శబ్దసందర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, మేవప్పెల్ శ్రేన్ - అనుభవించెడిభాగ్యమునుజేసితిని, మేవి - అనుభవించి, వీవిల్ - అంతములేని, ఇన్బమ్ - ఆనందముయొక్క, మిగవలై - చరమావధియందు, నిగఱ్ఱన్దన్ - ఉన్నవాఁడనైతిని.

తా॥ నిరవధికానంతకల్యాణగుణములుగల సర్వేశ్వరుని సర్వకాలములయందును స్తుతించి నిరతిశయానందముననుభవించుచున్న నా కేకొఱతయైదని. ౩.

మేవినిన్మత్తోవార్ వినై పోగమేవుమ్మిరాన్*

తూవియమ్మభృదై యా నడలాభియమ్మాన్ద న్నెన్*

నావియలాలిళై మూలై గళే త్తి న్ణప్పెల్ శ్రేన్*

ఆవియెన్నావియై యానటియేన్ శెయ్దవాల్ శ్రేయే.

౪

అ॥ మేవినిన్మ - ఆనన్యప్రయోజనమైయుండి, తోవార్ - ఆశ్రయించువారియొక్క, వినై పోగ - దుఃఖములనశించునట్లు, మేవుమ్ - సంక్లేషించుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుండును, తూవి - తొక్కలుగల, అమ్ - సుందరమైన, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఉడైయన్ - వాహనముగాగలవాఁడును, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆఱ్ఱి - సుదర్శనముగలవాఁడనైన, అమ్మాన్తనై - సర్వేశ్వరుని, నావియలాలి - వాగ్వానిపాఠములచేగలిగిన, ఇళై - గానముతోజేరిన, మూలై గళే - శబ్దసందర్భములచే, ఏత్తి - స్తుతించి, న్ణప్పెల్ శ్రేన్ - అనుభవించదగినభాగ్యముగలవాఁడనైతిని, ఆవి - ప్రాణభూతుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్నావియై - నాయాత్మను, శెయ్దవాల్ శ్రే - చేసిప్రకారమును, యాన్ - నేను, అటియేన్ - తెలికొనలేను.

తా॥ తనయాశ్రీతుల సకలదుఃఖములను బోగొట్టువాఁడును గరుడవాహనండునైన చక్రధరుని నేను తిరువాయ్మొళిచే స్తోత్రముజేసి బ్రహ్మనందభరితుండనై యాయానందమునుగూడఁ దెలిసికొనజాలనివాడనైతిని. ౪

అల్లన్ మనల్లవగై కాట్టుమమ్మానై *అమరర్ దమ్
 ఏల్లన్ యెల్లాప్పొరుళుమ్ విరిత్తానై యెమ్మాన్మనై *
 మాల్లన్ మమాలై పునై నేత్తి నాళుమ్మగిత్తెయ్విదినే *
 కాల్లన్ శ్రీల్ మున్నమ్ కడుగి వినై నోయగళ కరియవే.

౫

అ॥ అల్లన్ - సహించునట్లు, నల్ల - పిలవబడుటలైన, వగై - ప్రకారములను, కాట్టుమ్ - చూపించువాడును, అమరర్ తమ్ - నిత్యనూరులకు, ఏల్లన్ - నిర్వాహకుండును, ఎల్లాప్పొరుళుమ్ - కర్మజ్ఞునాదిసకలార్థములను, విరిత్తానై - విశేషము గానుపడే శించినవాడును, ఎమ్మాన్ తనై - నాకుపకారకుండునైన, అమ్మనై - స్వామిని, వినై - పాపములను, నోయగళ - భ్యాధులను, కాల్లన్ శ్రీల్ మున్నమ్ - గాలికఁ జెబుచుండుగా, కడుగి - శిష్యులుగా, కరియ - కాలానట్లు, మాల్లన్ మమాలై - శబ్దస్వరములను, పునై - నిర్మించి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమనఁ, మగిత్తు - సంతోషమును, ఎయ్విదినే - పొందితిని.

తా॥ అర్జునునికి కర్మజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తులనెడి పకలోపాయములనుపడే శించిన సర్వేశ్వరుని స్తుతించి నాశ్చికలదుఃఖములను బోగొట్టుకొని పరమానందమును బొందితినని.

౫

కరియ మేనిమిళై వెళియనీఱుళితేదేయిడుమ్ *
 పెరియకోల త్తడజ్జణన్ విణ్ణోర్ పెరుమాన్మనై *
 ఉరియ శొల్లాలిళై మాలై గళేత్తి యుళ్ళప్పెల్లన్ శ్రేణ్ము *
 అరియదుణ్ణోవెన క్కిన్మత్తోట్టుమినియెచ్చుమే.

౬.

అ॥ కరియ - నల్లనైన శేత్రములయొక్క, మేనిమిళై - సౌందర్యముమీద, వెళియనీఱు - తెల్ల చూర్ణము (కర్పూరచూర్ణము), శితేదే - చిన్నదిగా, ఇడుమ్ - ఉంచబడినదియు, పెరియ కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగలదియు, తడమ్ - విశాలమైనదియునైన, కణ్ణక్ - శేత్రముగల వాడును, విణ్ణోర్ పెరుమాన్ తనై - నిత్యనూరులకు స్వామియునైన శ్రీయశస్తిని, ఉరియ - తగుమైన, శొల్లాలి, - శబ్దములచేత బ్రబడిన, ఇళై - గానముతో గూడిన, మాలై గళే - మాలికలచే, ఏత్తి - స్తుతించి, ఉళ్ళప్పెల్లన్ శ్రేణ్ము - ధ్యానింపదగిన పుణ్యముగలవాడైన, ఎనక్క - నాకు, ఇన్మత్తోట్టుమ్ - ఇదిమొదలగు, ఇని - ఇతరమీద, ఎన్మమ్ - ఎప్పుడును, అరియదు - సురభము, ఉణ్ణో - కలదా?

తా॥ శేత్రమందున్న నలుపువర్ణముమీద మజ్జభార్తమై పరిచిన తెల్లని కర్పూరచూర్ణము చే నతీనుండందలై శోభిల్లుచున్న శేత్రముగల సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేసి ధ్యానింపదగినభాగ్యముగల నాకు నికమీద నెదియు ససాధ్యములేదని.

౬

ఎన్మమొన్టాగి యొత్తారుమ్మిక్కార్ గళుమ్ *తనై
 కినినినానై యెల్లావులగుముడై యూన్మనై *
 కున్మమొన్టాల్ మత్తై కాత్తపిరానై చొన్నాల్లై గళే *
 నన్మశూట్టుమ్ విదియెయ్దిన మెన్న కుత్తై నమక్కే.

౭.

అ॥ ఎత్తుమ్ - ఎత్తుడును, ఒత్తాగి - ఒకవిధముచేతనున్ను. తనతనక్క - తనకు, ఒత్తా
రుమ్ - సమానులును, మిక్కార్గళు - మించినవారును, ఇన్ - లేక, నిత్తానై - ఉన్నవా
డును, ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయాకొతనై - కలవాడును, కున్ మొత్తాల్ -
ఒకపర్వతముచే, మత్తై - వానను, కాత్తపిరానై - అడగించిన ఉపకారకుండునైన శ్రియఃపతికి,
శోల్మాల్ గళ్ - శబ్దసందర్భములను, నన్ - చక్కగా, శూట్టుమ్ - సమర్పించదగిన, విదిభాగ్య
మున, ఎయ్దిసమ్ - పొందితిమి. నమక్క - మనకు, ఎన్నకుతై - ఏమికోటతయన్నది.

తా॥ తనతోసాటి వారును తనకు మించినవారును లేక నద్వితీయుడైన గోవర్ధనమునై త్తి
వర్షమునడగించి గోపలను రక్షించిన శ్రియఃపతిని తిరువాయ్మొళులచే స్తోత్రముజేయదగిన భా
గ్యముగల సాకింక నేకోటతయలేదని.

నమక్కమ్ పూవిన్నిశై నక్కేక్కు మిన్ననై *ళాలత్తార్

తమక్కమ్ వాన త్తవర్క్కు మ్మెరుమానై *త్తణ్ణామ్మరై

శుమక్కమ్ పాదప్పెరుమానై చొన్నాల్ గళ్ *శొల్లుమా

అమ్మెక్కవల్లై త్కినియావర్ నిగరగల్వాన త్తై.

౫.

అ॥ నమక్కమ్ - మనకును, పూవిమ్మిశై - పద్మమందునివసించుచున్న, నక్కేక్కుమ్ -
శ్రీమహాలక్ష్మీకిని, ఇన్ననై - ఆనందకగుడును, ళాలత్తార్ తమక్కమ్ - లోకమందలిప్రాణుల
కును, వాన త్తవర్క్కుమ్ - నిత్యవారులకును, పెరుమానై - స్వామియైన, తణ్ - చల్లని,
తామ్మరై - పీఠపద్మము, శుమక్కమ్ - ధరించుచున్న, పాదమ్ - శ్రీపాదముగల, పెరుమానై -
సర్వేశ్వరుని విషయమై, శోల్మాల్ గళ్ - శబ్దసందర్భములు, శొల్లుమా - చెప్పువిధంబును,
అమ్మెక్కవల్లై - ఏకైకచందగిననాకు, ఇని - ఇంకమీద, అగల్ - విశాలమైన, వానత్తు -
పరమపదమందు, నిగర్ - ఒప్పైనవారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ అత్యున్నహీనుడైన నాయందును అత్యుత్కృష్టురాలైన శ్రీమహాలక్ష్మీయందును
సమానముగా బ్రీతిజేయుచున్న సకలలోకేశ్వరుడైన శ్రియఃపతిని స్తుతించునట్లు నమరికతోనున్న
నాకు పరమపదమునందునుగూడ సాటి యెవరులేరని.

వానత్తుమ్ వానత్తుళ్ళుమ్మరుమ్ మణ్ణళ్ళుమ్మశిన్మిన్

త్తానత్తుమ్ *ఎణ్ణై యుమ్ తవిరాదునినాననై *

కూనట్టజ్జత్తడక్కై యవనై క్కుడమాడియైవాన

కోన్నై *కవిశొల్లవల్లై త్కినినూలుజ్జే.

౯.

అ॥ వానత్తుమ్ - స్వర్గమందును, వానత్తుళ్ - స్వర్గమున కవతలనున్న, ఉమ్మరుమ్ - ఉర్ధ్వ
లోకములయందును, మణ్ణళ్ళుమ్ - భూమియందును, కుణ్ణిక్కోక్కిన్ - భూమికిక్రిందనున్న, తాన
త్తుమ్ - సానములయందును, ఎన్ త్తెయిమ్ - అప్తదిక్కులయందును, తవిరాదు - ఒకటియు
లేకుక, నిత్తాకొతనై - వ్యాపించియున్నవాడును, కూక - వరిగనట్టిదియు, (నమ్రతగలదియు)

సలో - సుందరంబునైన, శక్తివీ - శ్రీపాశ్చజన్యమును, తడవీ-వికాలమైన, కైయవనై-శ్రీహస్త
మందుగలవాఁడును, కుడమఁజియై - కుంభస్థుత్వముజేసినవాఁడును, వానవీ - పరమపదవాసులకు,
కోనై - స్వామియైనననర్పేశ్వరునికి, కవిశిల్లవల్లేఱు--కవిత్వముజెప్పదగిననాకు, ఇని - ఇంక
మీద, మాటు - ఎదురు, ఉడ్డో - ఉన్నదా?

తా|| భూమ్యున్మరిక్షాదిసకలలోకములయందలి సకలబుద్ధాధిముఖులందును వ్యాపించియు
న్నవాడై, మందలంబైన శ్రీపాశ్చజన్మభరుడైన సర్వేశ్వరుని స్తోత్రముజేయందగిననాకు సమాను
లెవ్వరు లేరని.

ఉణుముమిడ్న్ నుజ్కడన్దుమిడన్దుమ్ కిడన్దునిన్దుమ్*

కొణ్ణకోలతొడువీల్లో రీరునుమ్ మణజ్జుడియుమ్*

కణవాన్ ధూల్ తనదే యులగెననినాననె *
 ట్టట్టట్ట

వడ్డమిడ్ల నూఱ్కనోరే నడియార్ కిన్బమారియే.

၇၀.

అ॥ ఉజ్జయిన్ - ఆరగించియు, కుమ్భస్థమ్ - బయలుపఱచియఁ, కడస్థమ్ - కొలిచియు, ఇడస్థమ్ - విడతీసియు, కిడస్థమ్ - (సముద్రతీరమందు) వన్వళించియు, నిస్థమ్ - (రావణునిజంపి) నిలిచియు, కొఙ్ఘకోలత్తోడు - పట్టభిక్షకముజేసికొనిన యలజ్ఞాఠముతో, వీధీధీరుద్ధమ్ - వేంచేసియుండియు, మగన్మూడియుమ్ - (ఇల్లుభూమిప్పిరాట్టితో) సంశ్లేషించియు, (ఉన్న దానిని), కణ్డవాదీ భౌత్ - చూచినప్రకారముచే, ఉలగు - లోకము, తనదేవన - తనదేయని (తోచునట్లు), నిష్టాకౌతస్త్వి - ఉన్నసర్వేశ్వరుని విషయమై, వక్ - యథార్థమును దెలిపెడి, తమ్భ్రీ - ద్రావిడరాష్ట్రమైన ప్రబంధమును, నూఱ్ఱు - చేయుటకు, నోదీధీ - పుణ్యముగల వాడైతనిని. (ఈప్రబంధము), అడియార్ క్కు - భాగవతులకు, ఇన్బుమరి - ఆనందమునువర్షించు చున్నది.

తా॥ సకలలోకముల నన్నివిధములుగారక్షించుచున్న శ్రీయఃపతివిషయమైన యీతిరు
వాయ్మొట్టిని జేసి శ్రీవైష్ణవులకు పరమానందమును గలుగజేసితిని.

୩୦୫

*** మారిమా ^{కా}దతణ్మమలై వేజుడ తణలై *

వారిమాతాదపై మూ్యమెట్టిల్ శూన్ కురుగూర్ నగర్ *

కారిమాబాద్ శాసనసభ   శొల్తాయిర తిప్పతాల్*

వేమాటాదపూమేలిరుప్పాళ్ విన్న తీర్క్కుమే.

cc.

అ॥ మారి - కర్నము, మాతాద - ఎడతెగనిదై, తఱ్ఱ - చల్లనిదై, అమ్మ - నుందరంమైన,
వేడ్డపమైక్కు - వేళ్ళుటాదికి, అట్టలై - స్వామియైన క్రియఃపతివిషయమై, వారి - జలము,
మాతాద - ఎడతెగని, వై - నుందరమైన, పూ - పుష్పముగల, పాట్రిల్ - తోటలచే, కూట్ల -
చుట్టబడిన, కురుగూరినగర్ - కురుకాపురికి స్వామియై, కారి - కారికకొమారులై, మాణిక్ - మాణి
నదివంశ నామములుగలవారైన, శడగోపక్ - నమృత్యుర్యు, కొల్ - సాదించిన, ఆయురమ్మ -

వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, వేరిమాఱాద - పరిమళముమాటిపో
కుండుండెడి, పూమేల్ - పుష్పమందు, ఇరుప్పాళ్ - వాసముజేయులక్ష్మీదేవి, వినైత్తిర్ క్కుమ్ -
పాపములనుదీర్చును,

తా|| ఎల్లప్పుడును వర్షించుచు వల్లనైయున్న వేళ్ళటాద్రియందు వేంచేసియున్న శ్రీయః
పతివిషయమై, పుష్పతోటలచే నిండియున్న కురుకాపురాధీశులైన నమాత్మోర్లుప్రసాదించిన
యాపదిపాశురములనుసంధించువారియొక్క సమస్తపాపములను శ్రీమహాలక్ష్మీపోగొట్టునని. ౧౧.

ఆ త్మోర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౬ - వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబుల సర్వేశ్వరుడాత్మోర్లును నేవసాదించిన పిదప యస్తథానమా
యెను. అప్పుడాత్మోర్లు సర్వేశ్వరుని నేవింపక దుఃఖితులై మూర్ఛానస్థునిండియుండగా నప్పుడు
ప్రక్కనున్నవారుజూచి, వీరికిబాధ దేవతా స్తరములయొక్కదుష్టదృష్టిచేగలిగినదనిదలంచి యాయా
దేవతలు ప్రసన్నములగునట్లు ఆయాత్మద్రదేవతలకు పూజచేయయత్నించ, మఱియొకరుఆపూజ
లనునిషేధించి భగవన్నామస్మరణముజేసిన యెడల నీవ్యాధిశాన్తియగునని వారలకుపదేశింప,
ఆచూటనువని వారందఱు భగవన్నామస్మరణజేసిరి, ఆతిరునామముల నాత్మోర్లువిని మూర్ఛను
వదలి స్వస్థచిత్తులయిరియని వక్కాణించుచున్నారు.

✠✠ తీర్ప్పార్లై యామిని యెజ్జనమ్నాడుదుమన్నై మిర్*
✠✠

ఓర్ప్పాల్వొణ్ణుద లుల్లననోయిదు తేఱినోమ్*

పోర్ప్పాగుతాళెయ్ దత్తైవరై వెల్వైత్తమాయప్పోర్*

తేర్ప్పాగనార్ క్కివళ్ శిన్నై తుమ్మాయ్ త్తిశై క్కిన్ద్ర దే. ౧.

అ|| అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇని - ఇకమీఁద, తీర్ప్పార్లై - (ఈవ్యాధిని)పోగొ
ట్టువారిని, యామ్ - మనము, ఎజ్జనమ్ - ఎచ్చటపోయి, నాడుదుమ్ - నెతుకుచుము? ఇ - ఈ,
ఓళ్ - నుందరమైన, నుదల్ - ముఖముగలయీపె, ఉల్లై - పొందిన, నల్ - విలక్షణమైన,
ఇదు - ఈ, నోయ్ - వ్యాధిని, ఓర్ప్పాల్ - నిరూపణచే (విచారించి), తేఱినోమ్ - తెలిసికొం
టిమి, పోర్ - యుద్ధమునకు, పాగు - కావలసిన సంవిధానమును, తాన్ శెయ్దు - తానేచేసి,
అన్దు - అప్పుడు, ఐవరై - పళ్ళపాణ్ణువులను, వెల్వైత్త - జయింపజేసినవాడును, మాయమ్ -
ఆశ్చర్యమైన, పోర్ - భారతయుద్ధమందు, తేర్ - అర్జునునియొక్కరథమందు, పాగనార్ క్కు -
సారథిగానున్నవాడునైన శ్రీకృష్ణునిబొందుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, శిన్నై - మనస్సు,
తుమ్మాయ్ - భ్రమించి, త్తిశైక్కిన్ద్ర - మోహించుచున్నది.

తా|| ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధినిట్టిదని విచారించి తెలిసికొంటిమి, అదేమనగా భారతయుద్ధమందు పశ్చిపాండవులు జయించునటుల వారలకు సకలవిధోపాయములను నేర్పించి తానేదుర్జనునికి సారధ్యముజేసి జయమునుగలుగజేసిన శ్రీకృష్ణుని పైయాశపడి యిట్లుమూర్ఛ పోయినది. ఇదిపోవుటకు మీ వ్యాపారము ఈపాదుముకాదని

తిలై క్కిన్ట దేయివళి నో యిదుమిక్క పెరున్దయ్ వమ్*

ఇలై ప్పిన్ట సీరణ్ణాడు మిళన్దయ్ వమన్ దు*

తిలై ప్పిన్టయే శబ్దశక్కరమెన్ట వళి కేట్టు*సీర్

ఇలై క్కిన్ ధీరాగిల్ నన్టేయిల్ పెరుమిదు కాణ్ణినే.

౨

ఇవళి - ఈపెయొక్క, నోయ్ - వ్యాధిని, తిలైక్కిన్టదు - మీరుభ్రమించుచున్నారు, ఇదు - ఈవ్యాధి, మిక్క పెరుమెయ్యమ్ - మిక్కిలిగొప్పదేవుడైన శ్రీకృష్ణునిచేపచ్చినది. ఇదు - ఈవ్యాధి, ఇలైప్పిన్ట - ఒకసదృశతయితే, సీర్ - మీరు, అణ్ణాడుమ్ - దెయ్యా లాడుచున్న, ఇళమ్ తెయ్యున్ట - తుద్రదేశత చేపచ్చినదికాదు. తిలైప్పిన్టయే - (వారివారిమాటల నువని) భ్రమించక, శబ్దశక్కరమెన్ట - శబ్దముచక్రముఅని, ఇవళి కేట్టు - ఈమెవినునట్లు, సీర్ మీరు, ఇలైక్కిన్ ధీరాగిల్ - చెప్పనమర్థులయితరేని, నన్టే - చక్కగా, ఇల్ పెరుమ్ జీవించును. ఇదుకాణ్ణిన్ - దీనినిపత్యక్షముగాజూడుడు.

తా|| ఓసఖియలారా! ఈపెయొక్కవ్యాధి యొకటియుండగా మీరు మఱియొకటిగాభ్రమించుచున్నారు. ఇదిక్రియఃపతిచేపచ్చిన వ్యాధిగాని తుద్రదేశతల చేపచ్చినదికాదు. మీరెవ్వరిమాట నువినక, క్రియఃపతియొక్క నె వ్యాయసభములైన శబ్దచక్రములయొక్క తిరునామములనీపెవిను నట్లు జపించినయెడల యీ మేకీవ్యాధియిప్పుడే తొలగను, చూడుడని.

౩

ఇదుకాణ్ణినన్టే మీ రిక్కట్టునిచ్చిశోత్కాన్ట*సీర్

ఎదువాసుమ్ శేయ్ దణ్ణో కళ్ళుమిత్తై చ్చియుమ్ తూవేన్న్యో*

మదువార్ తుమ్మాయ్ ముడి మాయప్పిరాళ్ కళ్ళుల్ వాన్ త్తినాల్*

అదువేయివళున్ ధి నోయ్ గు మరుమరున్దాగుమే.

3

అ|| అన్నెమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఇదు - ఈనామాటను (చేసి), కాణ్ణిన్ - చూడుండు, ఇక్కట్టునిచ్చి - ఈకొఱపస్త్రీయొక్క, శోల్ తొణ్ణు - మాటనణ్ణీకరించి, సీర్ - మీరు, ఎదువా సుమ్ శేయ్దు - ఏదైననుజేసి, అణ్ణు - అచ్చట, ఓర్ - పోవుమైన, కళ్ళుమ్ - కళ్లును, ఇలై చ్చియుమ్ - మాంసమును, తూవేల్ మిన్ - ఉంచవలదు, ముదు - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిని, ముడికిరీటముందుగలవాడును, మాయమ్ ఆశ్చర్యభూతుడును, సిరాళ్ - ఉపకారమడునైనక్రియఃపతియొక్క, కళ్ళుల్ - తిరువడికళ్ళను, వాన్ త్తినాల్ - మద్యశాశాసనముజేసినయెడల, అదువే - అదియే, ఇవళున్ ధి - ఈపెపొందిన, నోయ్ క్కు - వ్యాధికి, ఆరు - క్లాఘ్యమైన, మరున్దాగుమ్ - మందగును.

తా|| ఓసఖియలారా! నామాటనువినుడు. ఈకొఱవస్త్రీ చెప్పెడిమాటనువిని యాశ్రితైష్ట్యవ
గృహమును మాంసాదులచే జెడగొట్టవలదు. ఈమెదగ్గఱియూపతిని మధ్దళాశాసనము జేసిన
యెడల యాకోగము సమూలముగా నశించునని.

3.

మరుద్దాగుమెట్ట జోర్ మాయనలనై శోఱ్ఱొణ్ణు*నీర్
కరుణ్ణోఱుమ్మనై తైచ్చెణ్ణోఱుమ్ కళనితై తైన్పయన్*
ఒరుణ్ణాగవేయులగేట్టమ్ విట్టణ్ణియుమిట్టన్దిట్ట*
పెరుదేవనైర్ శొల్ల గిట్టి లివలై పెఱుదిరే.

౪.

అ|| మరుద్దాగుమెట్ట - మందగునని, అట్ట - అచ్చటవచ్చిన, ఓర్ - ఒక, మాయమ్ -
పంచకియైన, అలనై - తనయిష్టమువచ్చునట్లు చెప్పుచున్న కొఱవస్త్రీయొక్క, శోల్ కొణ్ణు-మాటను
విని, నీర్ - మీరు, కరుమ్ శోఱుమ్ - నల్లనియన్నమును, మనై - వేరైన, కెమ్ శోఱుమ్ -
ఎఱ్ఱనియన్నమును, కళన్ - ఆత్మద్రవ్యతాస్థానమందు, ఇట్టై - ఉంచి, ఎకపయన్ -
ఏమిప్రయోజనము, ఉలగేట్టమ్ లోకములేడింటిని, ఒరుణ్ణాగవే - ఒకప్పుడే, విట్టణ్ణి - మింగి,
ఉమిట్టన్దిట్ట - బయలుపఱచిన, పెరుమ్ తేవన్ - పరదేవతయైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ -
తిరునామమును, శొల్లగిట్టిల్ - చెప్పనమర్థులయితినేని, ఇవలై - ఈమెను, పెఱుదిరే - పొందుదురు.

తా|| ఓసఖియలారా! ఏదోయొకకొఱవస్త్రీ తననోటికివచ్చిన యొకమాటచెప్పగాదానిని
నమ్మినట్లనియు ఎఱ్ఱనియునైన చిత్రాన్మమునుబెట్టి తుద్రదేవతకుఁబూజచేయవలదు. దానిచే
మియిష్టమును సిద్ధించదు. సకలజాత్యుష్టి సంహారకాగకుడైన శ్రియూపతియొక్కతిరునామములను
ఈపెతు వినిపించిన యెడల నిప్పుడే యీపెజీవించునని.

౪.

ఇవలై పెఱుమ్మరి శివ్వణ్ణాడుదలననో*
కువలై తడజుణ్ణుమ్ కోవై చెప్పవాయుమ్మయన్దనల్*
కవళక్కడాక్కలిఱట్టపిరాన్ తిరునామత్తాల్*
తవళప్పొడిక్కొణ్ణు నీరిట్టిడుమిక్ తణియుమ్.

౫

అ|| ఇవలై - ఈపెను, పెఱుమ్ పరికు - పొండుటకు ఉపాయము, ఇవ్వణ్ణాడుదల్ - ఈ
దెయ్యాలాడుట, అన్దు - కాదు, అన్దో - అయ్యో! కువలై - నల్లకలువపంటిదియు, తడమ్ - విశా
లమైనదియునైన, కణ్ణుమ్ - సేత్రమును, కోవై - దొండపండువలె, కెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయుమ్ -
అధరమును, పయన్దనల్ - వాడిపోయినవి, కవళన్ - కబళముగల, కడా - మదించిన, కళిలు -
కుసలయాపిడమును, అట్ట - సంహించిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరునామత్తాల్ - తిరు
నామములచే, తవళమ్ - పరికుద్దమైన, పొడి - (శ్రీనైష్ఠ్యులయొక్క శ్రీపాద) ధూళిని, కొణ్ణు -
తీసికొనివచ్చి, నీర్ - మీరు, ఇట్టిడుమిన్ - ఉంచుడి, తణియుమ్ - వ్యాధితీరును.

తా|| ఓసఖియలారా! మీరుదెయ్యాలాడుటచే యీపెయొక్క వ్యాధినివర్తింపదు అంత
యేగాక ఈపెయొక్క దేహమంతకంటేచెడిపోవును. గనుక దానినిగదలి శ్రీకృష్ణునియొక్క
తిరునామములనుజపించి శ్రీనైష్ఠ్యులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపెయొక్క శరీరమందు జల్లిన
యెడల తత్తణమందే యీకోగము నశించునని.

౫

తణియుమ్మొళి దిలై నీరణజ్గాడుదిరన్నై మిర్*
 పిణియుమ్మొళిగిన్ దిలై పెరుగుమిదువల్లాల్*
 మణియిలణినిఱమాయన్ తమరడినీఱుక్కొణ్ణు*
 అణియుముయలిన్ మల్ శ్రీలై కణ్ణీరివ్వుణజ్గుక్కే.

౬

అ॥ అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! తణియుమ్మొళి దిలై - ఒకక్షణముగూడవిరామము లేక, నీర్ - మిరు, అణజ్గాడుదిర - దెయ్యాలాడుచున్నాడు, ఇదు - ఈ, పిణియుమ్ - వ్యాధియు, పెరుగుమల్లాల్ - పెరుగుచున్న దేశపు, ఒళిగిన్ దిలై - నివర్తించలేదు, మణియిల్ - రత్నముకలదై, అణి - సుందరమైన, నిఱుమ్ - మేనుగల, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియోపదేయియొక్క, తమర్ - భక్తులైన భాగవతులయొక్క, అడినీఱు - శ్రీపాదధూళిని, కొణ్ణు - తీసికొనివచ్చి, అణియు - ఆలజ, రించునటుల, ముయలిన్ - ఉద్యోగించినయెడల, ఇవ్వుణజ్గుమ్ - దేవతాస్త్రీతోబోలినయీపెను, మల్ శ్రీ - దీనితోసమానమైన మఱియొకయుపాయము, ఇలై కణ్ణీర్ - లేదునుమండే.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరుఎల్లప్పుడును దెయ్యాలాడుటచే నీపెనురోగము పెరుగుచున్నదేగాని తగ్గలేదు. గనుక దానినివిడిచి శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదధూళిని యీపె శరీరమందు నలుపుదు. ఇంతకంటె మేలైన ఉపాయమేమియు లేదని.

౬.

అణజ్గుమ్మరుమరున్దెన్దెన్దె జ్గోరాడుమ్కళ్ళుమ్మరాయ్*
 శుణజ్జెయ్టిన్దు నునోళ్ కులై క్కప్పడుమన్నై మిర్*
 ఉణజ్జల్ కెడ క్కమ్మదై యుదడాట్టమ్కణ్ణెన్దయ్*
 వణజ్గోగళ్ మాయప్పిరాక్ తమర్వేదమ్ వల్లారయ్.

౭

అ॥ అణజ్గుమ్మ - దేవతాస్త్రీతోబోలినయీపెను, అరుమరున్దెన్దె - దుర్లభమైనమందనివలించి, అణ్దు - అచ్చట, ఓర్ - నిషిద్ధమైన, అడుమ్ - మేను, కళ్ళుమ్ - కలును, (స్వీకరింపుమని), పరాయ్ - (దేవతాస్తరమును) ప్రార్థించి, శుణజ్జెయ్టిన్దు - చేతులతోతాళముకొట్టుచునృత్యముజేసి, నమ్ - మీయొక్క, తోళ్ - భుజములు, కులైక్క - అదురునటుల, పడుమ్ - సృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! ఉణజ్జల్ - వేయించినధాన్యము, కెడ - పాదగునటుల, కమ్మదై - గాడిదయొక్క, ఉదడు - నోటియొక్క, అట్టమ్ - చలనమును, కణ్ణు - చూచి, ఎన్ పయక్ - ఏమిప్రయోజనము? మాయప్పిరాక్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులై, వేదమ్వల్లారై - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులను, వణజ్గోగళ్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓసఖియలారా! ఈపెనురోగము నివర్తించుటకై దేవతాస్తరములకు కలుమొదలుగు నిషిద్ధపదార్థములనునిచ్చి పలుమాలు నమస్కరించి మీచేతులు విఱుగునటులతాళముజేసికొని నృత్యముజేయుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. ఎండవేసినపండ్లను తినునప్పుడు చలించుచున్న

గాడిదెయొక్క నోటినిజూచుచున్నయెడల యెంతప్రయోజనమో? మీరునే సెడి వ్యూహారములకుఁ గూడ నంతమాత్రమే ప్రయోజనముగాన యనిరర్థకపనులనువదలి శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించిన యెడల యీరోగమిప్పుడే నశించునని.

౭.

వేదమ్ వల్లార్ గళైక్కొణ్ణు విణ్ణోర్ పెరుమాళ్ తిరు

ప్పాదమ్మణ్ణిచ్చిళ్ళవళ్ నో యిదుతీర్ త్తుక్కొళ్ళాదుపోయ్*

ఏదమ్మత్తెన్దల్ శెయ్దు కళ్యాదుకలాయ్ తూయ్*

దమ్ముచ్చిట్టు నీరణక్కాడుదల్ తీర్త్తె మైయే.

౮.

అ॥ వేదమ్ వల్లార్ గళైక్కొణ్ణు - వేదార్థమెఱుంగిన భాగవతులద్వారా, విణ్ణోర్ పెరు మాళ్ - నిత్యనూరినిర్వాహకుడైన శ్రియశపతియొక్క, తిరుచ్చాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణిన్దు - ననుస్కరించి, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, ఇదునోయ్ - ఈవ్యాధిని, తీర్ త్తుక్కొళ్ళాదు - పోగొట్టుకొనక, పోయ్ - (దేవతా న్తరములదగ్గర) వెళ్ళి, ఏదమ్ - నీచమాటలను, పత్తెన్దు - చెప్పి, అల్ శెయ్దు - నిషిద్ధకృత్యములనుజేసి, ఊడు - నడుము, కళ్ - కలును, కలాయ్ - కలిపి, తూయ్ - ఉంచి, కీదమ్ - పాటను, ముచ్చిట్టు - పాడి, నీర్ - మీరు, అణక్కాడుదల్ - దెయ్యాలాడుట, కీర్తైయే - తప్పకవగదా?

తా॥ శ్రీవైష్ణవులనుభజించి యీపెయొక్క రోగమును నివర్తింపక నిషిద్ధాచరణముల ననుష్ఠించి దేవతా న్తరమును భజించుట మీకు యుక్తముకాదని.

౯.

తీర్త్తైయినాల్ శోర్ కీర్త్త మగనిట్టముచ్చివిళ్ కీర్త్*

నాత్తెపలశొల్లి నీరణక్కాడుమ్ పోయ్ కాణ్ణిలేళ్*

ఏత్తప్పైఱప్పక్కమ్ శేమ మిన్నోయ్ కుమిదేమరున్దు*

ఊత్తైయిల్ కణ్ణపిరాళ్ కల్లూవ్ త్తమినున్నిత్తే.

౧౦.

అ॥ తీర్త్తైయినాల్ - నీచకృత్యముచే, కీర్త్త మగ - నీచవాతివాడు, ఇట్టకొట్టుచున్న, ముచ్చివిళ్ కీర్త్ - వాద్యముకింద, పల - అనేకవిధంబులైన, నాత్తై - అసత్యవచనములను, శొల్లి - చెప్పి, నీర్ - మీరు, అణక్కాడుమ్ - దెయ్యాలాడుచున్న, పోయ్ - నీచకృత్యములను, కాణ్ణిలేళ్ - చూడకు, ఏత్తప్పైఱప్పక్కమ్ - సప్తజన్మములకును, శేమమ్ - తేమకరమైయుండును. ఇన్నోయ్ కుమ్ - ఈవ్యాధిని, మరున్దు - మందు, ఈదే - ఇదియే, ఊత్తైయిల్ - స్వరూపానురూపముగా, కణ్ణపిరాళ్ - (శ్రీకృష్ణునియొక్క, కల్లూ - తిరువడికళ్ళను ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, వాత్తై త్తమి - మంగళాశాసనముజేయుండు.

తా॥ ఒకచండాలాడు తపెటకొట్టగా దానికణిగియుండి, దేవతా న్తరమందు లేనిగుణముల నారోపించి వ్రుతించెడి మీ నీచకృత్యము నాకుసహించదు. మనకెల్లప్పుడును రక్షకమై యీరోగ మునకుఁగూడ నివర్తకమైన శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములకు మంగళాశాసనము జేయుండు. అదియే మనకు స్వరూపానురూపమని.

౧౧.

ఉన్నిత్తుమల్ మోరుతెయ్ వన్దొమ్మా శవనై యల్లాల్*
 సుమ్మిచ్చై శొల్లి సుమ్తోళ్ కులై క్కప్పడుమన్నై మిర్*
 మన్నప్పడుమత్తై వాణనై వణవరాపది
 మన్ననై *ఏత్తుమినేత్తుదలుమ్ తొమ్మిదాడుమే.

౧౦.

ఆ॥ అవనైయల్లాల్ - ఆశ్రీకృష్ణునితప్ప, మల్ మోరుతెయ్యమ్ - వేటాక దేవతను,
 ఉన్నిత్తు - ధ్యానించి, తొమ్మిల్ - (ఈపె) ఆశ్రయించడు, సుమ్ - మీయొక్క, ఇచ్చై -
 ఇష్టమును, శొల్లి - చెప్పి, సుమ్తోళ్ - మీభుజములు, కులైక్క - చలించునటుల, పడుమ్ -
 సృత్యముజేయుచున్న, అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! మన్నప్పడుమ్ - అధ్యయనముజేయబడు
 చున్న, మత్తై - వేదములచే, వాణనై - ప్రతిపాదించబడినవాడను, వణ్ - సుందరమైన,
 కువరాపది - ద్వారకకు, మన్ననై - స్వామియైన శ్రీకృష్ణుని, ఏత్తుమిర్ - స్తుతించుడు.
 ఏత్తుదలుమ్ - స్తుతించినవెంటనే, తొమ్మిదు - నమస్కరించి, అడుమిర్ - సృత్యముజేయుడు.

తా॥ దేవతా స్తరమునద్ద మిళోరికను జెప్పుకొని పూజించుచున్న ఓసఖియలారా! ఈపె
 శ్రీకృష్ణునితప్ప మఱియొక దేవతనాశ్రయించడు, గనుక సకలవేదప్రతిపాద్యుడై ద్వారకాధీశుఁ
 డైన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించి యాశ్రయింపుడని.

౧౦.

ః తొమ్మిదాడిత్తుమణివణ్ణనుక్కాచ్చెయ్దు నోయ్తీర్ న్ద*
 వమ్మ వాడతోల్ పుగల్ వణ్ పురుగుర్ చ్చుడగోపణ్*శొల్
 వమ్మ వాదవాయిరత్తు భీవై పత్తు వెటిగళుమ్*
 తొమ్మిదాడిచ్చాడవల్లార్ తుక్కశీలమిలర్ గళే.

౧౧.

ఆ॥ తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఆడి - సృత్యముజేసి, తూ - నిర్మలమైన, మణివణ్ణనుక్క -
 రత్నమువంటికాన్నిగల శ్రయఃపతికి, అళ్ శెయ్దు - కైబ్బర్యముజేసి, నోయ్తీర్ న్ద - వ్యాధితి
 రినవారును, వమ్మ వాద - నాశముజేరినై, తోల్ - స్వాభావమున, పుగల్ - కీర్తిగలవారును,
 వణ్ - సుందరమైన, పుగుర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోపణ్ - నమ్మాళ్వార్లు,
 శొల్ - సాదించినదియు, వమ్మ వాద - లక్షణమందు తక్కువలేనిదియైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యి
 పాశురములలో జేరినదియు, వెటిగళుమ్ - దేవతా స్తరభజనమును నిషేధించుచున్నదియైన, ఇచ్చై
 పత్తు - ఈపదిపాశురములను, తొమ్మిదు - (సర్వేశ్వరుని) ఆశ్రయించి, ఆడి - సృత్యముజేసి,
 పాడవల్లార్ - గానముజేయదగినవారు, తుక్కమిల, దుఃఖములేని, శీలర్ గళే - స్వభావముగల
 వారగుదురు.

తా॥ మనోవాక్కాయములచే శ్రయఃపతిని యాశ్రయించిన గొప్పకీర్తిగల నమ్మాళ్వార్లు
 ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారి కేదుఃఖమును సంభవించదని.

౧౧.

ఆ త్తొమ్మిదొక్క తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

తిరు.

తిరువాయ్మొళి, ౪ వత్తు

౭.వ తిరువాయ్మొళి.

శ్లోకం

అవవారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామముల నామార్పిడిని మార్పునువదలి స్వస్థ చిత్తులై శ్రీయఃపతిని ప్రత్యక్షముగా నెవింపవలయుననిదలంచి సాదించుచున్నాడు.

శీలమిల్లాచ్చిటియనేలుమ్ శేయ్విన్దె యోపెరిదాల్*

ఞాలముణ్ణయ్భానమూర్ త్తి నారాయణావెనెను*

కాలన్దోలుమ్యూనిరున్దు కై తల్లై పూశలిట్టాల్*

కోలమేనికాణవారాయ్ కూవియుణ్ణొళ్ళాయ్.

౧.

అ॥ ఞాలమ్ - భూమిని, ఞాన్డాయ్ - మింగినవాడా! ఞానమూర్ త్తి - జ్ఞానస్వరూపుడా! నారాయణా - సకలవిధబంధుడైనవాడా! ఎన్దెన్దు - అనిపలుమాలుచెప్పి, కాలన్దోలుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, యాక్ - నేను, ఇరున్దు - స్థిరపడియుండి, కై - చేతులను, తల్లై - శిరస్సునందుచేర్చి, పూశలిట్టాల్ - కనుస్కరించినను, కోలమ్ - మందరమైన, మేని - నీవ్యవిగ్రహమును, కాణ - నేనుసేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయువు. కూవియుమ్కోళ్ళాయ్ - నన్నుపిలిచుకొననులేవు, శీలమిల్లా - మంచినడతలేని, శిటియనేలుమ్ - ట్టుద్రుడైనను, శేయ్ - చేపడి, విన్దె - పాపములు, పెరిదు - పెద్దవి, ఓ - ఆయ్యా! ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓసర్వరిక్షకుడా! ఓస్వజ్ఞుడా! ఓఆపద్బంధవా! అనిసేనెంతకాలముపిలిచి నిన్ను నమస్కరించినను నాకు నేపసాదించకపోతివి. నన్నైనను నీదగ్గర చేర్చుకొనకపోతివి. నేనంత మాత్రము భాగ్యములేని యధముడనైతిని.

కొళ్ళమాళావిన్బు వెళ్ళమ్ కోదిలత్తిడుమ్*

వళ్ళలేయోవై యన్దొణ్ణ వామనావోవెనెను*

నళ్ళిరావుమ్నన్నగలుమ్ నానిరున్దోలమిట్టాల్*

కళ్ళమాయావున్దె యెక్కణ్ణాణవన్దీయాయ్.

౨.

అ॥ కొళ్ళ - (ఎంతకాలము) అనుభవించినను, మాళా - అంతములేనిదై, కోదిల - నిర్దిష్టమైన, ఇన్బువెళ్ళమ్ - ఆనందసముద్రమును, ఎక్ - నాకు, తన్దిడుమ్ - ఇచ్చుచున్న, వళ్ళలేయో - ఉదారుడా! వైయమ్ - భూమిని, కొన్దొణ్ణ - తనయధీనముగాజేసికొనిన, ఓవామనా - ఓవామనడా! ఎన్దెన్దు - అనిపలుమాలుచెప్పి, నళ్ళిరావుమ్ - అర్ధరాత్రియందును, నక్ - పగలుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదినములయందును, నాక్ - నేను, ఇరున్దు - ఉడ్డి, ఓలమిట్టాల్ - అతిచినను, కళ్ళమ్ - వంచకుడవై, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుడవైన ఓస్వామి! ఉన్దె - నిన్ను, ఎక్ - నాయొక్క, కణ్ - నేత్రములేచే, కాణ - నేవించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఈయాయ్ - ఇవ్వకుండునున్నావు.

తా॥ నాహృదయమందుండి నాకపరిమితానందమునుగలుగజేయుచు నాకంటి కనుపడెను న్ను ఓవరచకుడా! రేయింబగళ్లు నేనటుచుచున్నను నాకొకక్షణముగూడ నేపసాదించకపోతివి.

ఈవిలాదతీవినై గ తై తనై శెయ్దననొల్*

తామై వైయమ్మొణ్ణవేన్దాయ్ తామోదరావేన్దను*

కూవిక్కువి నెళ్ళురుగి క్కణ్ణంపనిశోరనిన్దొల్*

పావినీయెన్దొన్దొల్లాయ్ పావియేకొకాణవనే.

3.

అ॥ ఈవిలాద - నాళములేని, తీవినైగళ్ - చెడ్డపాపములను, ఎత్తనై - ఎన్ని, శెయ్దననొల్ - చేసితినో? తావి - కొలిచి, వైయమ్ - భూమిని, కొణ్ణ - అజ్ఞీకరించిన, ఎన్దాయ్ - నాస్వామి! తామోదరా - దామోదరుడా! ఎన్దొన్దొ - అనిపాపములుచెప్పి, కూవిక్కువి - పిలిచిపిలిచి, నెళ్ళు - హృదయము, ఉరుగి - కరిగి, కణ్ణంపని - కంటినిళ్ళు, శోర - కారునట్లు, నిన్దొల్ - ఉన్నను, పావియేకొ - పాపినైననీను, కాణవన్దొ - నేవించునట్లువచ్చి, నీ - నీవు, పావి - పాపి, ఎన్దొ - అనియైనను, ఒన్దొ - ఒకమాట, శొల్లాయ్ - చెప్పకపోతివి.

తా॥ లోకములనుకొలిచిన ఓక్రివిక్రముడా! యశోదాదేవిచే గట్టుబడిన శ్రీకృష్ణుడా! యని నిన్ను సులూలుపిలిచుదు దుఃఖించుచున్నను “నీవుపాపిగనుక నీకు నేవసాదించను” అనియైనను ఒకమాట చెప్పకపోతివి. అట్టిగొప్పపాపము నేనేమిచేసితినోయని.

3.

కాణవన్దొకొణ్ణుగప్పే తామరై క్కణ్ణంపిఱ్ఱు*

అణిశెమ్మొన్మేనియెన్దాయ్ నిన్దరుళాయెన్దొన్దొ*

నాణమిల్లాచ్చిఱుత్తగైయేన్ నానిజలల్ మువదెక*

వేణివానోర్ కాణమాట్టాప్పీడుడై యప్పనైయే.

౪.

అ॥ ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామి! వానోర్ - నిత్యనూరులు, వేణి - ఆకపడి, కాణమాట్టా - నేవించుటకుదుర్లభుడవైన, పీడుడై - గొప్పమహిమగల, అప్పనై - స్వామియైననిన్ను, నాణమిల్లా - సిగ్గులేని, శిఱుత్తగైయేకొ - తుద్రస్వభావముగల, నాకొ - నేను, ఎకకణ్ణంముగప్పే - నాకంటికెదుట, కాణవన్దొ - నేవించునట్లువచ్చి, తామరైక్కణ్ణం - వద్రునేత్రము, పిఱ్ఱు - వికసించి, అణిశెమ్మొకొ మేని-మంచివచ్చునిబంగారమువంటి తిరుమేనుగలవాడవై, నిన్దరుళాయ్ - వేంచేయుమా, ఎన్దొన్దొ - అనిచెప్పి, ఇళ్ళు - ఇచ్చట, అలల్ మువదెక - అటుచుటయేమి ప్రయోజనిము.

తా॥ నిత్యనూరులకుకూడ నేవించుటకు దుర్లభుడవైన ఓక్రియశవతీ! అతితుద్రుడవైన నేనుసిగ్గులేక, నాయెదుటవచ్చి నేవసాదింపుమా యనియటుచుటచే నేప్రయోజనములేదని.

౪.

అప్పనేయడలొళియానే యాత్తొకడలై క్కడైన్దొ

తుప్పనే*ఉకొలోళ్ గళ్ నామై కణ్ణిడక్కుడున్దొళియన్దొ*

ఎప్పొళుదుమ్కణ్ణిన్దొళి కొణ్ణావితువర్న్దొతువర్న్దొ*

ఇప్పొళుదేవన్దొళియై నేన్దొయేనోక్కువనే.

అ॥ అప్పసే-ఓస్వామి! అడల్-విరోధులను నశింపజేసెడిస్వభావముగల, ఆఘ్రియాసే-
సుదర్శనముగలవాడా! ఆఘ్రి - గంభీరమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, తుప్పసే-
బలిష్ఠుడా! ఉక్ - నీయొక్క, తోళ్-గళ్-నాన్దుమ్ - నాలుగుభుజములను, కట్టిడక్కుడుట్లో-
ఎన్దు - నేవింపవచ్చునోయని, ఎప్పొమ్మదుమ్ - ఎల్లప్పుడను ; కణ్ణసీర్-కొణ్ణు - బాష్పమును
బ్రవహింపజేయుచు, ఆవి - ప్రాణము, తువర్-న్దు తువర్-న్దు - మిక్కిలియెండిపోయి, ఏఠైయేక్-
చపలుండనైయున్న నేను, ఇప్పొమ్మదే - ఇప్పుడే, వన్దిడాయెన్దు - వచ్చి నేవసాదింపుమాయని అనే
క్షించి, నోక్కువక్ - చూచుచున్నాను.

తా॥ శత్రువులను నశింపజేయుటకై సుదర్శనమును శ్రీహస్తమందుధరించిన ఓక్రియఃపతి!
సముద్రమధనముజేయుచున్న నీభుజములనిప్పుడే నేవింపనాశపడి మిక్కిలి దుఃఖించుచు నాచాప
ల్యముచే నీవెటుచక్క వచ్చుచున్నావో యని నాలుగు ప్రక్కల చూచుచున్నానని.

నోక్కినోక్కియున్నైక్కాణ్బాక్ యానెనదావియుళ్ళే*
నాక్కునీళ్ళక్-జానమిత్తై నాడోఱుమెన్నుడై య*
ఆక్కైయుళ్ళుమావియుళ్ళు మల్లపుఱ త్తినుళ్ళునే*
నీక్కిమిన్దియెఱ్ఱుమ్నినాన్దు నిన్నైయత్తిన్దటిన్దే.

అ॥ నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎన్నుడైయ - నాయొక్క, ఆక్కైయుళ్ళుమ్ - శరీర
మందును, ఆవియుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, అల్ల - అంతకంటెవేరైన, పుఱ త్తినుళ్ళుమ్ - ఇన్ద్రియ
ములయందును, నీక్కిమిన్ది - ఎడతెగక, ఎఱ్ఱుమ్-అన్నివస్తువులలోను, నిన్తాయ్-ఉన్నఓస్వామి!
నిన్నై - నిన్ను, అత్తిన్దటిన్ద - చక్కగాదెలిసికొని, ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాక్ - చూచు
టకై, నోక్కినోక్కి - నాలుగుప్రక్కలజూచి, యాన్-నేను, జానమిత్తై-(నీవీకంటిగపడవని)
జానములేక, ఎనదావియుళ్ళే - నాయాత్మలో నే, నాక్కునీళ్ళన్ - ఆశబడుచున్నాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతి ! నాశరీరేన్ద్రియప్రాణాదులలో నంతట వ్యాపించియున్న నిన్ను
జ్ఞానసేత్రముచే చక్కగాననుభవించిన నేను నీవీకంటిగపడవని దెలిసికొనక ఈసేత్రములతోనే
నేవింపవలయునని మిక్కిలి యాశపడుచున్నానని.

అత్తిన్దటిన్దుతేటిత్తేటి యానెనదావియుళ్ళే*
నిన్తైన్దజానమూర్ త్తియాయై నిన్మలమాగవైత్తు*
పిఱన్దుమ్ శెన్దుమ్నిన్దిడరున్ పేదై మెత్తీర్-న్దొత్తీన్దేక్*
నఱున్దుమ్మాయిన్కణ్ణియమ్మా నానున్నైక్కణ్ణుకోడే.

అ॥ నఱు - పరిమళించుచున్న, తుమ్మాయిన్ కణ్ణి - తిరుత్తుళాయిమాలికగల, అమ్మా -
ఓస్వామి! నాన్ - నేను, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకోణ్ణు - మనస్సుచేసేవించి, అత్తిన్దటిన్దు -
(నీవేప్రాప్యడవు ప్రాపకుడవు అని) తెలిసికొని, తేటిత్తేటి - స్వస్థచిత్తుడనై, యాన్ - నేను,
నిన్తైన్ద - పరిపూర్ణమైన, జానమూర్ త్తియాయై-జ్ఞానస్వరూపుడనైననీన్ను, ఎనదావియుళ్ళే-
నాయాత్మయందు, నిన్మలమాగ - సందియంబులేక స్వచ్ఛముగా, వైత్తు - ఉరచి, పిఱన్దుమ్-పిన్మిం

చియు, కెల్ బుమ్ - నురించియు, నిన్దు - ఉండి, ఇడరుమ్ - అల్లాడుచున్న, పేదై-అజ్ఞానమును, తీర్వొట్టేనేన్ - పోగొట్టుకొంటిని.

తా|| అతిభోగ్యుడవైన ఓశ్రియఃపతి! నీవే నాకుప్రాప్యడవు (పాపకుడవు అని నిశ్చయించి జ్ఞానస్వరూపుడవైననిన్ను నామనస్సునందు స్థిరపఱచి నాసంసారదుఃఖములను బోగొట్టుకొంటిని.

కణ్ణుకొణ్ణై కై గళార నికాతిరుప్పదజ్జల్ మేల్*

ఎణ్ణిశై యుముళ్ళపూక్కొణ్ణై త్తియుగన్దుగన్దు*

తొణ్ణిరోజల్ పాడియాడ చూళ్ళొకడల్ ఇలత్తుళ్ళే*

నణ్ణుత్తొయికణ్ణిశేనే వదిడగిల్లాయే.

౬.

అ|| వణ్ - సుందరంబైన, తుత్తొయికణ్ణి - తిరుత్తుత్తొయిమాలగల, వేదే-ఓస్వామి, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, ఎన్ - నాయొక్క, కైగళ - చేతులచే, ఆర - పూర్ణముగా, నిన్ - నియొక్క, తిరుప్పదజ్జల్ మేల్ - శ్రీపాదములమీద, ఎణ్ణిశై యుముళ్ళ - అప్పదిక్కులలోనున్న, పూ - పుష్పములను, కొణ్ణు - సంపాదించి (సమర్పించి), ఏత్తి - స్తుతించి, ఈగన్దుగన్దుమిక్కిలి సంతోషించి, తొణ్ణిరోజల్ - దాసులమైనమేము, పాడి - గానముజేసి, అడ - సృత్యముజేయునటుల, కడల్ - సముద్రముచే, చూళ్ళొ - చుట్టబడిన, ఇలత్తుళ్ళే - భూలోకమందే, వదిడగిల్లాయే - వచ్చుచున్నావుకావు.

తా|| తిరుత్తుత్తొయిమాలిక చే నలంకరించబడిన ఓస్వామి? నిన్నుప్రత్యక్షముగా నేవించి మాచేతినిండ పుష్పములను దీసికొనివచ్చి నీశ్రీపాదములమీద సమర్పించిస్తాత్రముజేసి ప్రీతిపరచుటై పాడియాడునటుల ఈలోకమందే భక్తులైన మాముందట వేంచేయుమాయని

౭.

ఇడగిలేనొన్ ట్టగిలే నై మ్ములకొణ్ణెగిలే*

కడవనాగిక్కొలన్దొఱుమ్ పూవ్పటితే త్రిగిలే*

మడవన్నెళ్ళమ్ కాదల్ కూర వల్వినై యేనయర్ ప్పాయ్*

తడవుగిన్నే నెఱుక్కొణ్ణుక్ శక్కర త్తణ్ణలై యే.

౮.

అ|| ఇడ కిలేన్ - (పేదవార్లకు) విచ్చమిప్పనివాడనైతిని, ఒన్దుఅట్ట కిలేన్ - (దాహముతోవచ్చినవారికి) నీళ్ళుకూడనిప్పనివాడనైతిని, ఐమ్ములక్ - పశ్చేన్ద్రియములను, వెల్ల కిలేన్ - జయించనివాడనైతిని, కడవనాగి - కాన్త్రవశ్యుడనై, కాలన్దొఱుమ్ సర్వకాలములయందును, పూ - పుష్పములను, రుత్తు - తీసి, (సమర్పించి), ఏత్త కిలేన్ - స్తుతించనివాడనైతిని. మడమ్ - పట్టుదలగల, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సునందు, కాదల్ - ఆశ, కూర - అధికమవుచుండగా, వల్ వినైయేక్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, అయర్ ప్పాయ్ - భ్రమించినవాడనై, శక్కరత్తు - నుదర్శనముగల, త్తణ్ణలై - స్వామిని, తడవుగిన్నేన్ - వెతుకుచున్నాను, ఎఱ్ఱు - ఎచ్చట, కాణ్ణుక్ - నేవించెదను.

తా|| కర్మజ్ఞానభక్తు లెంతమాత్రముగూడ లేనివాడనై సర్వేశ్వరుని నేవించవలయునని యాశించువాడనైన నాకోరిక స్ఫురేయవిధంబు తెలియలేదని.

౯.

శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ఱు తాత్తన్ఱుకణ్ణిర్ తదుమ్మ*
పక్కమ్ నోక్కినిన్ఱు లర్ నేక్ పావియేక్ కాణ్ణిలేక్*

మిక్కణ్ణానమూర్ త్రియాయు వేదవిశక్కినై *ఎ

తక్కణ్ణానక్కణ్ణళాలే కణ్ణుత్తువువనే.

౧౦.

అ॥ మిక్క - అతిశయించిన, ణ్ణానమూర్ త్రియాయు - జ్ఞానస్వరూపుఁడును, వే:మ్ - వేదమును, విశక్కినై - తనకు ప్రకాశకముగాఁగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని, ఎక్ - నాయొక్క, తక్క - తగియున్న, ణ్ణానక్కణ్ణళాలే - జ్ఞానదృష్టిచే, కణ్ణు - అనుభవించి, త్తువువనే - కాగలించుకొనినవాడనై, శక్కర త్తణ్ణలేయెన్ఱు - చక్రాయుధముగలస్వామి! యనిపిలిచి, తాత్తన్ఱు - ననుస్కరించి, కణ్ణిర్ - భాష్యము, తదుమ్మ - కారునట్లు, పక్కమ్ నోక్కినిన్ఱు - నాలుగుప్రక్కల చూచుచుండి, అల్ నేక్ - భ్రమించితిని, పావియేక్ - పాపిఘటనైన నేను, కాణ్ణిలేక్ - చూడనివాడనైతిని.

తా॥ వేదవేద్యుఁడైన సర్వేశ్వరుని భక్తిచే సాక్షాత్కరించిన నేను, ఈ నేత్రములచే నేనిం పునలయుననిగోరి యెటుప్రక్కవచ్చుచున్నాడోయని తిరిగితిరిగి చూచినను అంతమాత్రముభాగ్యములేని నాకంటిగఁబడలేదని.

౧౦

తత్తువినిన్ఱు కావల్ తన్నాల్ తామరై క్కణ్ణన్ఱై*

కుత్తువుమాఁకైక్కురుగూర్ మాఱన్ శడగోపక్ *శోల్

వత్తువులాదవొణ్ణమిత్త గ థాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

తత్తువప్పాడియాడవల్లార్ వై గున్ఱమేఱువరే.

౧౧.

అ॥ తత్తువినిన్ఱు - చేరియున్న, కావల్ తన్నాల్ - (ప్రీతిచే, తామరై క్కణ్ణన్ఱై - పుణ్డరీకాక్షునివిషయమై, కుత్తువుమ్ - నిండియున్న, మాడమ్ - తిరుమాళ్ళిగులగల, తెక్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, మాఱక్ - సంసారమునుజయించిన, శడగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించినదియు, వత్తువులాద - భగవద్గుణములయం దొకటియు నిడువకుండ ప్రతిపాదించునట్టిదియు, బెఱ్ - అర్థమును సులభముగా తెలియచేయునట్టిదియు, తమిత్త గల్ - ద్రావిడరూపమైనయునైన, ఆయరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపది పాశురములను, తత్తువ - మనస్సులోఁగరించునట్లు, పాడి - గానముజేసి, ఆడవల్లార్ - సృత్యము జేయదగినవారు, వై గున్ఱమ్ - శ్రీవైకృణ్ణమును, ఎఱువర్ - పొందుదురు.

తా॥ అతిసుందరంబైన తిరునగరికి నాథులైన నమ్మాళ్వార్లు మిక్కిలి ప్రీతిచే శ్రయఃపతి విషయమై సాదించిన యీపదిపాశురములను గానముజేయువారు పగమపదమును జేరుదురని, ౧౧

ఆ త్తువర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్.

డియర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక — ఇంతయవస్థలోగూడ సర్వేశ్వరుడు రాకపోవుటచే వాడు తననుకే చెనని కలంచి, వాడుపేక్షించిన వస్తువులు మాకుపాదేయంబులుకావని తనవస్తువులలో శులై యగుచున్నారు.

శ్లో॥ ఏతాళుమితైయోనుమ్ తిలై ముగనుమ్తిరుమగళుమ్*

కూతాళుమ్తనియుడమ్బుక్ కలజులమావళురర్గళై*

నీతాగుమ్బడియాగ నిరుమిత్తుప్పడై తొట్ట*

మాతాళకవరాద మణిమామైకుటై విలమే.

అ॥ ఏటు - వృషభమును, ఆళుమ్ - వాహనముగాగలవాడును, ఇతైయోనుమ్ - ఈ రాళినూనియునైన రుద్రుడును, తిలైముగనుమ్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మయు, తిరుమగళుమ్ - శ్రీవ లక్ష్మీయు, కూటు - భాగముగాజేసికొని, ఆళుమ్ - వానముజేయుచున్న, తని - అద్వితీయడై ఉడమ్బుక్ - తిరుమేనుగలవాడును, అళురర్గళై - అనురులను, కులమ్కులమా - శుంభగుంపు నీతాగుమ్బడియాగ - భస్మమగునట్లు, నిరుమిత్తు - సజ్జల్పి చి, పడైతొట్ట - ఆయుగమును చినవాడును, మాతాళక - బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు, కవరాద - ఆశించని, మణి - శ్లా మైన, మామై - కానిచే, కట్టవిలమ్ - తక్కువవారిముకాము. (ఏమి ప్రయోజనములేదు)

తా॥ ఉత్కృష్టనికృష్టలందరిని తనకరీరమందుంచుకొనిన వాడై, అనుగసంహారకుఁ డ్రయోపతి యందరించని సౌందర్యముతో నాకేమియు ప్రయోజనములేదని.

మణిమామైకుటై విల్లా మలర్ మాదరుటై మార్బళ*

లణిమాన త్తడవరై త్తో శడలాట్టి త్తడక్కైయ్*

వణిమానమ్మిత్తై యామే యడియేనై ప్పణికోణ్డ*

మణిమాయ్కవరాద మడనెళ్ళాల్ కుటై విలమే.

అ॥ మణిమామై - శ్లాఘ్యమైన సౌందర్యమును, కుట్టవిలా - తక్కువచేక సంపూర్ణ గాగడై, మలర్ - శుష్పవాసినియైన, మాదర్ - శ్రీమహాలక్ష్మి, ఉటై - నిత్యవాసముజే చున్న, మాన్ - వక్షస్థ. ముగలవాడును, అణి - అలక్కొరమై, మామ్దీళుక్మై, తడ విళాలమై, వరై - పర్యతములబలిష్ఠమైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడును, అడల్ - మ. స్తుతిమైన, అట్టి - సుదర్శనమును, తడమ్ - విళాలమై, కైయ్ - శ్రీహస్తమందుగలవాడు చణి - కైంకర్యముయొక్క, మాన్ - సమృద్ధి, పిత్తైయామే - తక్కువకాకుండ, అడియేనై కానుడనైనను, పణికోణ్డ - కైజ్జర్యమందుజేర్చుకొనినవాడును, మణి - శ్లాఘ్యమైన, య్ - ఆశ్చర్యగుణములుగలవాడునైన డ్రయోపతి, కవరాద - ఆశేక్షించని, మడమ్ - మ. వైన, నెళ్ళాల్ - మనస్సుచే, కుటైవిలమ్ - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ సుందరియైన శ్రీమహాలక్ష్మినిన్ని ఆందంబులైన యవయవములనున్న గలవాడై నా నకలకైజ్జర్యములనిచ్చిన డ్రయోపతియేషేక్షించిన మనస్సుచే నాకేమియయోగము లేదని.

మడనెఱ్ఱాల్ కుత్తై విల్లా మగళ్ తాయ్ శెయ్ దొరు పేయ్ చ్చి*

విడనల్లములై శువై త్త మిగుళానచ్చిఱుక్కువి*

పడనాగ త్తైక్కిడన్ద పరువరై త్తోళ్ పరమ్బురుడక్*

నెడమాయ్ కాకవరాద నిత్తై వినాల్ కుత్తై విలమే.

3.

అ॥ మడనెఱ్ఱాల్ - మృదువైనమనస్సుచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేని, తాయ్మగళ్ - తల్లియైనయశోదయొక్క జేషమును, శెయ్దు - వేసికొనివచ్చిన, ఒరుపేయ్చి - ఒకపికాచియైన పూతనయొక్క, విడనల్లము - గొప్పవిషముగల, ములై - స్తనమును, శువైత్త-ఆరగించిన, మిగుళానమ్ - గొప్పజ్ఞానముగల, శిఱుక్కువి - చిన్నబిడ్డయైనవాడును, పడన్ - పడములుగల, నాగమ్ - అది శేషుడనెడి, అత్తైక్కిడన్ద - శయ్యమీదబవ్వలించినవాడును, పరు - బలిసియు, వరై - పర్వతమువంటిదియునైన, తోళ్ - భుజములుగలవాడను, పరమ్బురుడక్ - పురుషోత్తముడును, నెడుమాయ్ కా - గొప్ప ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అపేక్షించని, నిత్తైవినాల్ - (స్త్రీత్వ) పూర్తిచే, కుత్తైవిలమే - తక్కువవారముకాము.

తా॥ చిన్నబిడ్డయైయున్నప్పుడు యశోదావేషమెత్తినవచ్చిన పూతనను సంహరించిన శేషకాయయైన పురుషోత్తముడనుపేక్షించిన నాగూఢాభిప్రాయ మెంతమాత్రమొదగదని.

3.

నిత్తై వినాల్ కుత్తై విల్లా నెడుమ్బునై త్తోళ్ మడప్పిన్దై*

పొత్తై యినాల్కులై యడై వాక్ పొరువిడై యేమ్మడర్ తుగన్ద*

కత్తై యినార్ తువరుడుక్కై కడై యావిక్ కట్టికోత్తై*

శత్తై యినార్ కవరాదతళిర్ నిఱత్తాల్ కుత్తై విలమే.

౪.

అ॥ నిత్తైవినాల్ - పూర్తిచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, నెడుమ్ - పొడువై, పడై - బలిసియున్న, తోళ్ - భుజములుగలదియు, మడప్పిన్దై - మృదుప్రకృతియునైన నప్పిన్న పిరాట్టియొక్క, ములై - స్తనమును, అత్తైవాక్ - ఆలింగనముజేసికొనుటకై, పొత్తైయినాల్ - క్షమచేత (క్షమించియుండి), పారు - యుద్ధమునకువచ్చి, ఏఘ్రివిడై - ఏడువృద్ధములను, అడర్ తు - చంపి, ఉగన్ద - సన్నోపించినవాడును, కత్తైయిక్ - కఱలచే, ఆర్ - నిండి, తునర్ - నిట్టనైన, ఉడుక్కై - వస్త్రముగలవాడును, కడైయవిన్ - (పాలుపెండుటకై) వెదురుకొల్పాయిని, కట్టికోల్ - (ఆవులను తోలుటకు) కట్టనున్న, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, శత్తైయినార్ - ఘంటను నడుపునకట్టుకొనినవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద-ఆశపడని, తళిర్ నిఱత్తాల్ - చిగురువంటివర్ణముచే, కుత్తైవిలమే - ప్రయోజనము లేనివారము.

తా॥ నప్పిన్నపిరాట్టితో సంశ్లేషించుటకై ఏడువృద్ధములుజేసిన బాధలను సహించి దానిని జంపినవాడును, అడవియందలి పండ్లయొక్క రసములచే మాసిపోయిన వస్త్రముగలవాడును, వెదురుకొల్పాయిని కట్టను చేతులలోబట్టుకొనియు నడుమనందు ఘంటకట్టుకొనియు ఆవులమందఱి పొవుచున్నవాడునైన గోపాలుడనుపేక్షించిన నాకాన్తచే నాకేమి యుపయోగములేదని.

౪.

తళిర్ నిఱత్తాల్ కుత్తై విల్లా త్తనిచ్చిత్తై యిల్ విళప్పన్ ధి*
 కిళిమొట్టియాళ్ కారణమా క్కిళరరక్కన్నగరెర్ త్త*
 కళిమలర్ త్తమ్మాయలజ్జల్ కమ్మ ముడియ్ కడల్ ఇలత్తు*
 అళిమిక్కాక వరాద వటివినాల్ కుత్తై విలమే.

౫

అ॥ తళిర్ నిఱత్తాల్ - స్నిగ్ధపల్లముచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదై, తని - క్రూరమైన, క్కైయిల్ - చెఱలో (అశోకపనికలో) నున్నప్పుడు, విళప్పన్ ధి - ఎల్లరచే బాగడదగినదై, కిళిమొట్టియాళ్ - చిలకపంటిమాటులుగలదైన సీతాపిరాట్టియొక్క, కారణమా - నిమిత్తమై, కిళర్ - పరిల్లుచున్న, అరక్క - రావణాసురునియొక్క, నగర్ - లంకాపట్టణమును, ఎరిత్త - దహించినవాడును, కళి - తేనెకారుచున్న, మలర్ - పుష్పముగల, త్తమ్మాయలజ్జల్ - తిరుత్తమ్మాయి మాలచే, కమ్మ - పరిమళించుచున్న, ముడియ్ - కిరీటముగలవాడును, కడల్ - సముద్రము చేజుట్టపడిన, ఇలత్తు - భూమియందలిప్రాణులయందు, అళిమిక్కాక - మిక్కిలిదయగలవాఁ డునైనక్రియఃపతి, కవరాద - అశపడని, అటివినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ సీతాపిరాట్టినిమిత్తమై రావణుని సమూలముగాజంపినవాడును, పరమభోగ్యుడును, చేతనులయందు మిక్కిలి కనికరముగలవాఁడునైన క్రియఃపతియొక్కపేక్షించినబుద్ధిచే నాకేసుప యోగములేదని.

౫.

అటివినాల్ కుత్తై విల్లా వగల్ ఇలత్తవరటియ*
 నెటియెల్లా మెడుత్తురై త్తనిత్తై ఇనత్తొరుమూర్ త్తి*
 కుటియమాణరువాగి కొడుజ్గోళాల్ నిలజ్గొడ్డ*
 కిటియమ్మాక వరాద కిళరొళియాల్ కుత్తై విలమే.

౬.

అ॥ అటివినాల్ - బుద్ధిచే, కుత్తైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన, అగల్ ఇలత్తవర్ - విశాల మైనభూమియందున్న చేతనలు, అటియ - తెలిసికొనునట్లు, నెటియెల్లామ్ - కమఙ్గానాద్యు పాయములన్నింటిని, ఎడుత్తురై త్త - ఎత్తియుపదేశించినవాడును, న్నెత్తై ఇనత్తు - అపరిమితజ్ఞా నముగలవాడును, ఒరుమూర్ త్తి - విలక్షణస్వభావముగలవాడును, కుటియ - పొట్టియైన, మాణ రువాగి - బ్రహ్మచారివేషమునుధరించి, కొడు - కృత్రిమమైన, కొళాల్ - పరిగ్రహముచే, నిలమ్ కొడ్డ - భూమినిస్వాధీనపఱచుకొనిన, కిటి - ఉపాయముగల, అమ్మాక - స్వామియైన క్రియఃపతి, కవరాద - ఆశించని, కిళర్ - పరిల్లుచున్న, ఒళియాల్ - తేజస్సుచే, కుత్తైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ కర్మజ్ఞానభక్తిప్రపత్తులనుపదేశించిన జ్ఞానాధికుడై, చిన్నవిగ్రహముతోనుండి మూడ డుగులుయాచించి గొప్పవిగ్రహముతో భూమినిగొలుచుకొనిన పంచకుండైనక్రియఃపతి యనఁబరిం చిన యీ తేజస్సుచే నాకేమియుపయోగము లేదని.

౬.

కిళరొళియాల్ కుత్తై విల్లా వరియురువాయ్ క్కిళర్ న్నెట్టున్దు*
 కిళరొళియవిరణియన దగల్ మార్బమ్ క్కిత్తుగన్దు*

వశరొలియకనలాట్రి వలమ్మరియక*మణిసీల

వశరొలియాకవరాద వరివల్లె యాల్ కుత్తె విలమే.

౭.

అ॥ కిశరొలియాల్ - వర్ణిలుచున్న తేజస్సుచే, కుత్తెవిల్లా - తక్కువలేని, అరియురువాయ్ - నరసింహరూపియై, కిశర్ న్దెల్లున్దు - ఉప్పొంగిలేచి, కిశరొలియ - వర్ణిలుచున్న తేజస్సుగల, ఇరణియనదు - హిరణ్యాసురునియొక్క, అగల్ మార్బమ్ - వికాలపక్షులమును, కిట్టిత్తు - చీల్చి, ఉగన్ద - సన్నోషించినవాడును, వశరొలియ - వర్ణిలుచున్న తేజస్సుగలదియు, కనల్ నిప్పు లుక్రమ్మచున్నదియునైన, ఆట్రి - నుదర్శనమునున్న, వలమ్మరియక - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న గలవాడును, మణి - క్లాఘ్యమైన, సీలమ్ - సీలమణివలె, వశర్ - వర్ణిలుచున్న, ఒలియాక - కాన్తిగలవాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - అపేక్షించని, వరి - విలక్షణమైన, వల్లెయాల్ - కంకణములచే, కుత్తెవిలమ్ - న్యూనతగలభారముకాము.

తా॥ గొప్పతేజస్సుగల నరసింహమై యవతరించి హిరణ్యాసురుని జీల్చిన శక్తివక్రధరుడైన శ్రీయఃపతి యపేక్షించిన కంకణములతో నాకుప్రయోజనములేదని.

౭.

వరివల్లె యాల్ కుత్తె విల్లా ప్పెరుమ్మక్కాల్ డక్కారై *

ఎరియ్మలమ్మగపూది యిరునిలమ్మ తుయర్ తవిర్ త్ర*

తెరివరియళివకపిరమ నమరర్ కో పణినేత్తుమ్*

విరివుగ్గూకవరాద మేగలై యాల్ కుత్తె విలమే.

౮.

అ॥ అడ్డారై - తనకణగనిశత్రువులమునన్నులో, ఎరి - జ్వలించుచున్న, అమ్మలమ్ - భయమనెడినిప్పు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, వరి - గీతలుగల, వల్లెయాల్ - శబ్దముచేగలిగిన, కుత్తెవిల్లా - తక్కువలేని, పెరు - గంభీరమైన, ముమ్మక్కాల్ - శబ్దముచే, ఊది - ఊది, ముక్ - పూర్వకాలమందు, ఇరు - వికాలమైన, నిలమ్ - భూమియొక్క, తుయర్ - భారమును, తవిర్ త్ర - పోగొట్టినవాడును, తెరివరియ - లోకులకునుజ్ఞేయండునని యభిమానించియున్న, శివక - రుద్రుడును, పిరమక్ - బ్రహ్మయు, అమరర్ కో - దేవేంద్రుడును, పణిన్దనమ్మరించి, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁదగినవాడును; విరి - అంతటవ్యాపించియున్న, పుగ్గూక - కీర్తిగల వాడునైన శ్రీయఃపతి, కవరాద - ఆశబదని, మేగలైయాల్ - మొలనూలుచే, కుత్తెవిలమ్ - తక్కువవారముకాము.

తా॥ దుర్యోధనాదులు భయపడి నశించునట్లు శ్రీపాశ్చజన్యమునూది భూభారమును బోగొట్టినవాడును, బ్రహ్మరుద్రాదులచేబాగడదగిన కల్యాణగుణమునుగలవాడునైన శ్రీయఃపతి యనాదరించిన మొలనూలు నాకేప్రయోజలమున కొదగదని.

౮.

మేగలై యాల్ కుత్తె విల్లా మెలివుల్ వగలల్ గుల్*

పోగమగల్ పుగ్గల్ తన్దె విటల్వాణ్ పుయమ్ తుణిత్తు*

నాగమిశై త్తుయిల్వాన్బొ లులగెల్లామ్ నొడుబ్బ*

యోగణై వాకవరాద వుడమ్మినాల్ కుత్తె విలమే.

అ॥ మేగలైయాల్ - మొలనూలచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేనిదియు, (అలంకరింపబడినదియు), మెలివుల్ - వృద్ధులభావముగలదియు, అగల్ - విశాలమైన, అల్గుల్ - కఠినమైన, శముగలదియు, పొగమ్ - భోగయోగ్యురాలైన, మగళ్ - ఉపయోగకరమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల, తన్నె - తండ్రియు, విఱల్ - బలిష్ఠుడైన, వాణ్ - బాణాసురునియొక్క, పుయమ్ - భుజములను, తుణిత్తు - ఛేదించి, సాగమిళై - ఆవిశేషునిమీద, తుయిల్వాళిపోల్ - నిదురపోవునట్లు, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నన్దు - చక్కగా, ఒడుజ్జ - తనముజేరునట్లు, యోగు - యోగనిద్రను, అణైవాళి - పొందినవాడైన క్రియఃపతి, కవరాద - ఆశించని, ఉడమ్మినాల్ - శరీరముచే, మత్తైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ ఉపకు తండ్రియైన బాణాసురునియొక్క వెయ్యిభుజములను ఛేదించినవాడను, కేవలశయ్యమీద బద్ధులించి జగద్రక్షణోపాయమును యోచించుచున్నవాడైన క్రియఃపతి సమృద్ధింపని యాశరీరముతో నాకుపనిలేదని.

ఉడమ్మినాల్ కుత్తై విల్లా పుయిర్ పిరిన్దములై తుణ్ణమ్*
కిడన్దనపోల్ తుణిపలవా నశురర్ కుత్తామ్ తుణిత్తుగన్ద*
తడమ్మనలశడై ముడియన్ తనియెరుకూఱమర్ న్దుత్తైయుమ్*
ఉడమ్మన్దై యాళ కవరాద పుయిరినాల్ కుత్తై విలమ్.

౧౦.

అ॥ ఉయిర్ - (ప్రాణముతో, పిరిన్ద - శేఱుచడిన, (చచ్చిన), మలైత్తుణ్ణమ్ - పర్వతఖండము, కిడన్దనపోల్ - ఉన్నట్టువలెనున్న, ఉడమ్మినాల్ - శరీరముచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేనివారైన (గొప్పశరీరముగల), అశురర్ కుత్తామ్ - అనురులగుంపును, పలతుణి - పలతునుకలుగా, తుణిత్తు - తుండించి, ఉగన్ద - సంతోషించినవాడను, తడమ్ - విస్తీర్ణమైన, పునజలముగల గంగను, శడై - జలను, ముడియన్ - శిరస్సునందుగల రుద్రుడు, తని - వేఱుగా, ఒరుకూఱు - ఒకభాగమందు, అమర్ న్దు - అమరియుండి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఉడమ్మన్దై యాళ - శరీరముగలవాడైన క్రియఃపతి, కవరాద - ఆశేఱించని, ఉయిరినాల్ - ఆత్మచే, మత్తైవిలమ్ - ప్రయోజనముగలవారముకాము.

తా॥ పర్వతమువంటి రక్కసులను తునకతునకలుగా జేసినవాడను. రుద్రుని తనశరీరమందుంచుకొని రక్షింపువాడైన క్రియఃపతి యుపేక్షించిన నాయాత్మతో నేవిధమైన ఉపయోగములేదని.

౧౧.

ఃఃః ఉయిరినాల్ కుత్తై విల్లా పులగేత్తై తన్నుళ్ళొడుక్కి*
తయిర్ వెణ్ణెయ్ణానై తడజురుగూర్ చ్చుడగోపన్*
తెయిర్ శొల్లై మాలై యాయిరత్తులిప్పత్తాల్*
వయిర్ మేళేర్ పిఱప్పఱుత్తు నై గున్దమ్ న్దావరే.

౧౧.

అ॥ ఉయిరినాల్ - (ప్రాణులచే, మత్తైవిల్లా - తక్కువలేని (సమృద్ధమైన), ఏత్తులగు - గొప్పలోకములను, తన్నుళ్ - తనలో, ఒడుక్కి - ఆణిచినవాడను, తయిర్ - పెరుగునున్న,

వెణ్ణెయ్ - వెన్నునున్న, ఉణ్ణానై - ఆరగించువాడగునైన శ్రియఃపతి విషయమై, తడవ్ - విశాలమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి నాయకులైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - ప్రసాదించిన వియు, శెయినిల్ - దోషములేనివిరుగు, ఇళై - గానముతోగూడినవియునైన, మాలై - శబ్దసందర్భ రూపములైన, ఆయిగత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములతో, ఇప్పత్తైల్ - ఈపదిపాశురములచే, వయిద మ్ శేర్ - దార్శన్యముగల, పిఱప్ప - సంసారమును, అఱుత్తు - ఛేదించి, వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, నణ్ణువర్ - పొందుదురు.

తా|| ప్రాణులచే నిండియున్న సప్తలోకములను గాపాడినవాడగును, గోపికలయొక్క నవనీతాదుల నారగించినవాడగునైన శ్రియఃపతి విషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీపదిపాశురముల నధ్యయనముజేయువారు సంసారమును నదలి పరమపదమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగ శ్లోకరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్లోకరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:—భగవంతుని లభించక దుఃఖించుచున్న నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్విముఖులైన సంసారుల సహవాసమును సహించక, ఓస్వామి! నీవిశ్లేషమును సహించినను సంసారులసహవాస మసహ్యమైయున్నదిగాన నీవునాశరీరమును కీఘ్రముగాబోగొట్టవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

॥ నణ్ణాదార్ ముఱువలిప్ప నల్లుల్ శ్రార్ కరై న్దెజ్*

ఎణ్ణారాత్తుయ్య్విళై క్కు మివై యెన్నవులగియత్తై*

కణ్ణాళాకడల్ కడైన్దా యునకమ్మత్కే వరుమ్బురిశు*

తణ్ణావాదడియేనై ప్పణికణ్ణాయ్ శామాతే.

తా|| నణ్ణాదార్ - శత్రువులు, ముఱువలిప్ప - నవ్వునట్లును, నల్ - అనుకూలులైన, ఉల్ శ్రార్ - బంధువులు, కరైన్ద - మనస్సుకరిగి, ఏజ్ - దుఃఖించునట్లును, ఎణ్ణారా - తలంచుట కశక్యమైన, (అవధిలేని) తుయర్ - దుఃఖములను, విళైక్కుమ్ - కలుగజేసెడి, ఉలగులోకము లయొక్క, ఇళై - ఈ, ఇయత్కై - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది, కణ్ణాళా - దయావంతుడా! కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దాయ్ - చిలికినవాడా! ఉనకమ్మత్కై - నీతిరువడియెడ, వరుమ్బురిశు - వచ్చిచేరునట్లు, తణ్ణావాదు - విలంబముజేయక, అడియేనై - దానుడైననాకు, శామాఱు - మరణముబొందువిధమును, పణికణ్ణాయ్ - చెప్పనూ.

తా|| ఓశ్రియఃపతి! ఈలోకమందొకని కొకవిషయ సంభవించినయెడల వానిని కనికరించక వానిశత్రువులు సన్దోషించుచున్నారు బంధువులు దుఃఖించుచున్నారు ఇట్టి యపారదుఃఖముల యందు మునిగియున్న యీసంసారమందునిక నాకసహ్యమైయున్నది. గాన పరమదయాళువైన నీవునాసంసారమును కీఘ్రముగాబోగొట్టి నీశ్రీపాదములయందండ జేర్చుకొనిమాధుని. ౧.

శామాలుక్కెడుమాలుమ్ తమరున్ శూర్ తలై తలై ప్పెయ్దు*

ఏమాటిక్కిడన్దలన్ మివై యెన్నవులగియత్తై*

ఆమాటొస్తటియేనా నరవణై యాయమ్మానే*

శూమాతేవిరై కణ్ణా యడియేనై క్కుటిక్కొణ్ణే.

౨.

అ॥ శామాలుమ్ - చచ్చువిధమును, కెడుమాలుమ్ - చెడిపోయ్యేవిధమును (చూచి), తమర్ - జ్ఞాతులను, ఉన్ శూర్ - బంధువులను, తలై తలై ప్పెయ్దు - నైసెనపడి, ఏమాటి-
దుఃఖించి, కిడన్ద - ఉండి, అలన్ మిమ్ - అటుచుచున్న, ఉలగు-లోకముయొక్క, ఇనై-ఈ,
ఇయైక్కై - స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. ఆమాలు - ఈదుఃఖముబోగొట్టెడివిధము, ఒన్దు - ఒక
టిని, నాన్ - నేను, అటియేన్ - ఎఱుంగలేను. అరవణైయాయ్ - అనన్తకాయువైన, అమ్మానే-
ఓస్వామీ! కుటిక్కొణ్ణు-నాదుఃఖనివృత్తికుపాయమునుచేచారించి, అడియేనై-దానుడనైననన్ను,
శూమాలు - నీవద్దకిపిలుచుకొనువిధమందు, విరై కణ్ణాయ్ - త్వరపడుమా.

తా॥ ఓఅనన్తకాయా! ఒకనికి మరణముసంభవించినను, విశ్వర్యమునకించినను దానినిజూచి
దానిబంధువులందరు మిక్కిలి దుఃఖించుదురు. ఇట్టి దుఃఖాకరమైన సంసారమందు నేనుండలేను
గాన శీఘ్రములోనే నన్ను నీవద్దచేర్చుకొనుమాయని.

౩.

కొణ్ణాట్టుమ్ కులమ్ పునై వుమ్ తమరున్ శూర్ విట్టునిదియుమ్*

వణ్ణార్ పూజ్జులూళుమ్ మనై యొట్టియవుయ్యుర్రాయ్దల్*

కణ్ణాన్ నేనులగియత్తై కడల్వణ్ణా*అడియేనై

పణ్ణేపోల్ కరుదాదున్నడిక్కేకూయ్ ప్పణికోళ్ళే.

౩.

అ॥ కొణ్ణాట్టుమ్ - క్లాఘను, కులమ్ పునై వుమ్ - ఆభిజాత్యమును, తమర్ - జ్ఞాతులను,
ఉన్ శూర్ - బంధువులను, విట్టు - తానేవచ్చుచున్న, నిదియుమ్ - నిధిని(సమృద్ధును), వణ్ణు-
తుమ్మెదలచే, ఆర్ - విండియున్న, పూ - పుష్పములచేనలజ్జరింపఁబడిన, కుట్టులూళుమ్-కొప్పు
గలభార్యను, మనై - గృహస్థును, ఒట్టియ - ఇవన్నిటినివదలి, ఉయిర్ మాయ్దల్-ప్రాణము
పోవడమనెడి, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావమును, కణ్ణు - చూచి, అన్ నే - సహింపను.
కడల్వణ్ణా - సముద్రమువంటివర్ణముగల ఓక్రియఃపతీ! అడియేన్-దానుడనైననన్ను, పణ్ణేపోల్-
ముందువలె, కరుదాదు - ఎంచక, కూచి-పిలుచుకొని, ఉన్నడిక్కే - నీశ్రీపాదమందే, పణికోళ్-
కై జ్ఞానమును స్వీకరింపుము.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! భార్యపుత్రగృహక్షేత్ర ధనాదీనమస్తమలను వదలి చచ్చిపోవుచున్న
లోకస్వభావమును నేనుజూడలేనుగాన శీఘ్రములోనే నీశ్రీపాదమందుఁ బరివర్తకేయనటుల
నన్నజీకరింపుమాయని.

౩.

కొళ్ళెన్దుకిళ్ళన్ న్దున్దు పెరుణ్ణెల్వమ్ నెరుప్పాగ*

కొళ్ళెన్దుతమమాడు మివై యెన్నవులగియత్తై*

వళ్ళలేమణివణ్ణా వునకమ్మైవరుమ్మరిళు*

వళ్ళల్ శెయ్దడియేనై యునదరుళాల్వాజ్జాయే.

౪.

అ॥ కొళ్ ఎన్ఱు - అణ్ణీకరింపుమని, కిళ్ళర్ న్ఱు - వృద్ధిబొంది, ఎమ్మన్ద-పచ్చిన, పెరుళైల్వమ్ - గొప్పవిక్వర్తము, నెరుప్పాగ - నిప్పువలెబాధకరమైయుండగా, కొళ్ ఎన్ఱు - అణ్ణీకరింపుమనియొకడు వేడినయెడల, తమమ్ - అజ్ఞానము, మూడుమ్ - కప్పుచున్న, ఇన్ఱై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోక స్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది? వళ్ళలే - ఉదారుడా! మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తిగలవాడా! ఉనకమ్మై - నీతిగువడియందే, వరుమ్మరిళు - వచ్చిచేరునట్లు, వళ్ళల్ శెయ్దు - జోదార్యము నుబ్రకటింపజేసి, అడియేనై - దాసుడనైననన్ను, ఉనదరుళాల్ - నీకృపచే, వాజ్జాయే - స్వీకరింపుమా.

తా॥ సుందరుడవైన ఓశ్రియఃపతీ! ఎంతగొప్ప ధనమైనను తనంతటతానేవచ్చినప్పటికిన్ని అది రక్షణయందును సెలవులయందును మిక్కిలిదుఃఖమును గలుగజేయఁచున్నదని చెలిసియున్నను అజ్ఞానముచే మఱి దానినేగోరుచున్న లోకస్వభావము నాకుబట్టలేదు. గాన నీయాదార్యగుణముచే నన్ను శీఘ్రముగా స్వీకరింపుమాయని.

౪.

వాఙ్గనీర్ మలరులగిల్ నిఱ్ఱనవుమ్ తిరివనవుమ్*

అఱ్ఱయిర్ గళ్ పిఱప్పిఱప్ప ప్పిణిమూప్పాల్ తగర్ క్కప్పణ్ణమ్*

ఈణ్ణిదన్మేల్ వెన్నరగ మిన్ఱై యెన్నవులగియత్తై*

వాఙ్గనై నీమణివణ్ణా వడియేనై మఱుక్కేలే.

౫.

అ॥ వాఙ్గ - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ - జలముగల, మలర్ - నాభికమలమందుబుట్టిన, ఉలగిల్ - లోకమందలి, నిఱ్ఱనవుమ్ - స్థావరములును, తిరివనవుమ్ - జంగమములునైన, అఱ్ఱ - ఆవస్తావులలోనున్న, ఉయిర్ గళ్ - ప్రాణులు, ఈఱ్ఱ - ఈలోకమందు, పిఱప్ప - జన్మము, ఇఱప్ప - మరణము, పిణి - వ్యాధి, మూప్పాల్ - వార్ధకమువీనిచే, తగర్ క్కప్పణ్ణమ్ - బాధగడు దురు, ఇదన్మేల్ - దీనితరువాత, వెమ్ - క్రూరమైన, నరగమ్ - నరకమునుబోదుదురు, ఇన్ఱై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) మణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైనకాన్తి గలఓస్వామీ! ఎన్ఱై - నన్ను, వాఙ్గ - స్వీకరింపుము. అడియేనై - దాసుడనైననన్ను, మఱుక్కేలే - మఱిచిపోవకు సుమా?

తా॥ ఈలోకమందలిప్రాణులు ఇచ్చటనున్నవఱకు జన్మమరణజరావ్యాధులచే బాధబడియు తరువాత నరకమునుబొందియు ఎప్పుడును దుఃఖితులైయేయుదురు. వీరినినేను చూడబాలను గాన నన్నుమఱవక స్వీకరింపుమాయని.

౫.

మఱుక్కే-వల్వలై వ్వుడు త్రిక్కుమైత్తిట్టుక్కొన్ఱుచ్చిర్*

అఱప్పొరులై యిఱ్ఱిన్దోరా రిన్ఱై యెన్నవులగియత్తై*

వెఱిత్తుళవముడియానే విన్ఱై యేనై యునక్కడిమై*

అఱిక్కొన్ఱాయ్*ఇనియెన్నారముదే కూయరుళాయే.

౬.

అ॥ మఱుక్క - భ్రమపఱచి, వల్ - కఠినమైన, వల్లె - పాశమందు, పడుత్తి - దొలుకు
కొనునట్లుజేసి, కుమైత్తిట్టు - బాధించి, కొమ్మ - చంపి, ఉణ్ణర్ - వానిసొమ్మునుభుజింతురు.
అఱమ్ - ధర్మమైన, పొరుళై - ఉపాయమును, అఱిన్దు - తెలిసికొని, ఓరార్ - అనుసంధించు.
ఇవై - ఈ, ఉలగియత్తై - లోకస్వభావము, ఎన్న - ఎట్టిది. (గాన) వెఱి - పరిమళించు
చున్న, తుళవమ్ - తులసీమాలను, మడియానే - కిరీటమందుగలవాడా? విన్నయేనై -
పాపియైననన్ను, ఉనక్క - నీకు, అఱ - పూర్ణముగా, అడిమైకొణ్ణాయ్ - దాస్యపఱచుకొంటివి.
ఎన్నారముజే - శాశ్వతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఇని - ఇఁకమీద, కూయరుళాయ్ -
పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఒకనికి ధనమున్నయెడల వానివద్దఃవెళ్ళి నీయింటికి దొంగలువచ్చుచున్నారని జెప్పి
భయపఱచి వానిని దనయింటికిదీసికొనివచ్చి పలుమాటలచే తనకు వశపఱచుకొని యాధనమును
దానుతీసికొని తరువాత దానిని వానికివ్వక బాధచెట్టుచు ధర్మమార్గమునెఱుంగక కొంతకాల
ములో వానిని జంపుదురు. ఇట్టియాలోకరీతి నాకురుచించదుగాన ఓస్వామీ! నన్నిదివఱకేదాస్య
పఱచుచుంటివి. ఇఁకనీవద్ద నన్ను పిలుచుకొనుమాయని.

ఆయ్యైవల్లగత్తు నిఱ్ఱనవుమ్ తిరివనవుమ్*

నీయేమల్ దొరుపొరుళుమిన్ని నీనిన్ని మెయోల్

నోయేమూప్పిఱప్పిఱప్ప ప్పిణియేయెన్ని వైయ్యోయ్*

కూయేకొళ్ళడియేనై క్కొడువులగమ్ కాట్టేలే.

౨.

అ॥ మల్ దొరుపొరుళుమ్ నీకుశరీరముకానియొకవస్తువు, ఇన్నియే - లేకనే, ఇవ్వులగత్తు -
ఈలోకమందలి, నిఱ్ఱనవుమ్ - స్థావరమునకును, తిరివనవుమ్ - జన్మమునకును, నీయే - నీవే,
ఆయ్ - అస్తరాత్మచై, నిన్ని మెయోల్ - ఉండుట చేతను, నీయే - సమస్తమునకు సర్వాహుఁ
డవైననీవే, నోయ్ - మనోవ్యాధి, మూప్పు - వార్ధకము, పిఱప్ప - జన్మము, ఇఱప్ప - మరణము,
ప్పిణి - శరీరవ్యాధి, ఎన్నివై - అనెడివినిని, ఒట్టియ - నశింపజేసి, అడియేనై - దానుని, కూయే
కొళ్ళ - పిలుచుకొనుము, కొడు - క్రూరమైన, ఉలగమ్ - లోకమును, కాట్టేలే - నాకుచూ
పించకుండుండుమా.

తా॥ ఓశ్రయఃపతి! సకలజగదస్తర్యామియైన నీవునాయొక్క బన్మమరణజరావ్యాధులను
బోగొట్టి యాధయక్కరమైన లోకమందుంచక నీవద్ద పిలుచుకొనుమాయని.

కాట్టినీకరన్దుమిల్లుమ్ నిలనీర్ తివిళుమ్బుకాల్*

ఉట్టినీవై తమై త విన్మయోర్ వాల్ తనిముట్టై*

కోట్టయినిల్ కత్తితెన్నె యుకొక్కొణ్ణాదొయుయరత్తు*

కూట్టరియతిరువడిక్కళెణ్ణానుకూట్టుదియే.

౩.

అ॥ నీ - నీవు, కాట్టి - సృజించి మాపించి, కరన్దు - (ప్రళయమందు తనయందరములో)
దాచి, ఉమిల్లుమ్ - బయలుపఱచుచున్న, నిలమ్ - భూమి, నీర్ - జలము, తీ - అగ్ని, విళు

మ్ము - ఆకాశము, కాల - గాలి, (వీనిని), ఈట్టి - గుంపుగాజేర్చి, నీ - నీవు, నైత్తమైత్త - స్థాపించియుంచినదియు, ఇమైయోర్ - దేవతలు, వాల్ - సుఖముగా వాసముజేయునట్టిదియు నైన, తని - విలక్షణమైన, ముట్టె - అణమునెడి, కోట్టైయినిల్ - కోటనుంచి, కట్టిత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్క - నీయుక్క, కొమ్మొమ్మోది - మిక్కిలితేజోమయమైన, ఉయరత్తు మేలై నపరమపదమందలి, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, ఎఱ్ఱాఱ్ఱ - ఎప్పుడు, కూట్టుది - పిలుచుకొనహోతావు.

తా|| నీచే రక్షింపబడినదై, పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకమై బ్రహ్మాదులకు వాసస్థానమై యభేచ్ఛగావోవుటరావుటకునశక్యమై కోటవలెనన్న యాయండమునుంచి నన్నువిడిపించి యప్రమేయతేజోమయమైన పంచపదమందలి నీశ్రీపాదములక్రింద నెప్పుడుచేర్చుకొనెదవోయని. ౮.

కూట్టుదినిన్ కురై కల్లల్ గ శ్రిమైయోరుమ్ తొమ్మై శైయ్దు*

అట్టుదినీయరవనై యా యడియేనుమగ్గదత్తివ్*

వేట్టైయెల్లామ్మేడు తెన్నైయున్ తిరువడియేళుమన్దుల్*

కూట్టరియతిరువడిక్కణ్ కూట్టినై నాన్ కణ్ణేనే.

౯.

అ|| నిన్ - నీయుక్క, కురై - (అభరణములచే) శబ్దించుచున్న, కల్లల్ గళ్ - తిరువడి కళ్ళయందు, కూట్టుది - (నీకిష్టమువచ్చినవారిని) చేర్చుకొనెదవు. (నీకిష్టములేనివారిని), ఇమైయోరుమ్ - దేవతలైననువారోండాడ, తొమ్మై శైయ్దు - ఆశ్రయించకుండుండునట్లుజేసి, నీ-నీవు, అట్టుది-భ్రమింపజేసెదవు. అరవనైయాయ్ ఓఅన న్తకాయా! అడియేనుమ్-దాసుండనైన నేనుగూడ, అల్లదు - ఆవిధమును, అతవన్ - ఎఱుంగుదును, వేట్టైయెల్లామ్ - సంసారసంబంధమన్నిటిని, విడుత్తు - విడిపించి, ఎన్నై - నన్ను, ఉక్కతిరువడియే - నీశ్రీపాదములనే, శుమన్దు - ధరించి, ఉమ్మల - సంచరించునట్లు, కూట్టరియ - పొందుటకశక్యమైన, తిరువడిక్కణ్ - శ్రీపాదమందు, కూట్టినై - చేర్చుకొంటివి, నాన్ - నేను, కణ్ణేన్ - నేపించితిని.

తా|| ఓశియోపతి! నీకిష్టమువచ్చినవారిని నీశ్రీపాదమందు జేర్చుకొనెదవనియు, ఇష్టము లేనివారినిజేర్చుకొనవనియు నీస్వభావమును నేనెఱుంగుదును. నాసంసారతాపమును బోగొట్టుట కై నా శిరస్సుమీఁద నీతిరువడికళ్ళనుంచి యప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముతో నాకివ్వడు నేవసాదింపగా నేను నేవించి కృతార్థుడనైతిని.

౧౦.

కణ్ణుకేట్టున్ మొన్దున్దుమ్మలు మైజరువి

కణ్ణునిన్నన్ *తెరివరియ వళవిల్లాచ్చిల్ శ్రిన్బమ్*

ఒణ్ణోడియాళ్ తిరుమగళుమ్ నీయుమేనిలానిన్దు*

కణ్ణశదిర్ కణ్ణొత్తినై నత్తై నేనున్ తిరువడియే.

౧౧.

అ|| ఒన్ - సుందరమైన, తొణ్ణియాళ్ - కంకణముగల, తిరుమగళుమ్ - శ్రీదేవియు, నీయుమే - నీవును, నిలానిన్దు - వేంచేసియున్నట్లు, కణ్ణ - సజ్జుల్పించిన, శదిర్ - చాతుర్యమును, కణ్ణు - నేవించి, కణ్ణు - చూచియు, కేట్టు - వినియు, ఉన్దు - స్పృశించియు, మొన్దు - ఆహ్వానిం

చియు, ఉణ్ణు - భుజించియు, ఉమ్మలుమ్ - తిరుగుచున్న, ఐమ్కరువి - చక్కేన్దియములచే, కణ్ణు - అనుభవింపదగిన, ఇన్బమ్ - సుఖమునున్న, తెరివరియ - తెలిసికొనుటకకన్యమైనదియు, అళవిల్లా - అవధిలేనిదియు (సంసారసుఖముకంటెగొప్పదియు), శిణు - (భగవత్ప్రప్తికంటె) అల్పమైనది యునైన, ఇన్బమ్ - కైవల్యసుఖమునున్న, ఒమ్మిన్దే - వదలితిని. ఉక్ - నీయొక్క, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, అడైన్దే - పొందితిని.

తా|| ఓస్వామి! సకలాభిరుభాషితురాలైన పెయిపిరాట్టియు నీవును వేంచేసియున్న యందముననుభవించి, సమస్తమైన విపాకసుఖమునున్న కైవల్యసుఖమునున్న, తుచ్ఛముగానెంచి వదలి నీతిరువడికళ్ళయందు వచ్చిజేరితిని. ౧౦.

*** తిరువడియైనారణనై క్కేశవనై వ్పరజ్జుడరై *

తిరువడిశేర్ వదుకరుది చెచ్చుజ్జురుగూర్ చ్చుడగోవళ *

తిరువడిమేలురై త్తతమి మ్మాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ *

తిరువడియేయడై విక్కుమ్ తిరువడిశేర్ న్దానుమినే.

౧౧.

ఆ|| తిరువడియై - స్వామియు, నారణనై - సకలవిధబంధువును, కేశవనై - కేశియనెడి రాక్షసునిసంహరించినవాడును, పరమ్ శుడరై - పరజ్ఞోతిస్సరూపుడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువడిశేర్వురు - శ్రీపాదములనుబొందుటను, కరుది - ఆశపడి, కెమ్మమ్ - సమృద్ధమైన, కురు గూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవళ - సమృద్ధార్థ, తిరువడిమేల్ - సర్వేశ్వరునిశ్రీపాదములవిషయమై, ఉరైత్త - సాదించినదియు. తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైనదియునైన, ఆయిర త్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, తిరువడియే - శ్రీపాదమునే, అడైవిక్కుమ్ - పొందించును. తిరువడిశేర్ న్ద - (మీరును) శ్రీపాదమునుబొంది, ఒన్దుమిక్ - ఏకీభవించుడి.

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదమునుబొందవలయునని ప్రార్థించిన సమృద్ధార్థునిసాదించిన యీపదిపాశురములే తనననుసంధింపువారిని సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు జేర్చు నుగాన మీరుదీనిని యనుసంధించి వానిశ్రీపాదమును బొందుడియని. ౧౧.

ఆ మ్మొర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

—o—

౧౦.వ తిరువాయ్మొళి.

—❧—

అవతారిక:— దేవతా స్తరపరులై చెడిపోవుచున్న చేతనులయందాత్మార్థ మిక్కిలియను గ్రహించుచి వారికి, శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణుడు పరాత్పరుడుగాన మీరు దేవతా స్తరములనువదలి శ్రీమన్నారాయణునినే యాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

‡‡ ఒన్ఱుమ్ తేవుములగుముయిరుమ్ మ్ యాదుమిల్లా
అన్ఱు*నాన్ఱుగన్ఱు న్నొడు తేవరులగోడుయిర్ పడైత్తా*
కున్ఱు మోల్ మణిమాడనీడు తిరుక్కురుగూరదనుల్*
నిన్ఱు వాదిప్పిరాణ్నిన్ఱు మన్ తైయవమ్నాడుదిరే.

౧.

అ॥ తేవుమ్ - దేవతలును, ఉలగమ్ - లోకములును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులును, మన్ యుమ్ - తతిమనస్సియు, ఒన్ఱుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లావన్ఱు - లేనియాకాలమందు, నాన్ఱుగన్ఱు తన్నొడు - బ్రహ్మతోగూడ, తేవర్ - దేవతలను, ఉయిర్ - ప్రాణులను, ఉలగోడు - లోకములతోగూడ, పడైత్తా - సృజించినవాడును, కున్ఱుమపోల్ - పర్వతమువలెనున్న, మణిరత్నమయమైన, మాడమ్ - మేడలు, నీడు - ఉన్నతమాగాఉన్నటువంటి, తిరుక్కురుగూరదనుల్ - కురుకాపురియనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్ఱు - వేంచేసియున్న వాడును, అది - కారణభూతుడైన, పిరాణ్ - సర్వేశ్వరుడు, నిన్ఱు - ఉండగా, మన్ తైయ - వేతైన, ఎత్తైయ్యమ్ - ఏదేవతను, నాడుదిరే - వెతుకుచున్నారు.

తా॥ దేవాదిప్రాణులును స్వర్గాదిలోకములు సేమియులేని సమయంబున బ్రహ్మది సమస్తచేతనాచేతనములనుసృజించిన సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు మికత్వవస్తులభ్యుదై తిరునగరియందువచ్చి వేంచేసియుండగా మీరెందుకు దేవతావ్రతులను భజించుచున్నారని.

౧.

నాడినీర్ వణజునైయవము ముమ్మైయుమున్పడైత్తా*
వీడిల్ శీర్ పుగ్గూదిప్పిరా నవన్మేలియుత్తై కోయిల్*
మాడమాళ్ళిగై శూన్దన్దగాయ తిరుక్కురుగూరదన్ఱు*
పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్ఱిన్దళ్ పల్లులగీర్ పరన్దే.

౨.

అ॥ నీర్ - మీరు, నాడి - వెతుకుకొనిపోయి, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తైయ్యముమ్ - దేవతలనున్న, ఉమ్మైయుమ్ - మిమ్ములనున్న, మున్ - మునుపు, పడైత్తా - సృజించినవాడును, వీడు - అన్ఱుము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, పుగ్గూ - కీర్తినిన్నిగలవాడును, అదిప్పిరానవన్ - జగత్కారణుడైన యాసర్వేశ్వరుడు, మేవి - అమరియుండి, ఉత్తై - విత్యవాసముజేయుచున్న, కోయిల్ - దివ్యదేశమును, మాడమ్ - మేడలచేతను, మాళ్ళిగై - గృహములచేతను, శూన్దన్ద - చుట్టబడి, అగ్గు గాయ - సుందరంబునైన, తిరుక్కురుగూరదన్ఱు - తిరునగరిని, పల్ - అనేకవిధులైన, ఉలగీర్ - చేతనులారా! పరన్ద - అంతలవ్యాపించి, పాడి - గానముజైసి, అడి - సృత్యముజేసి, పరవి - స్తుతించి, తైన్ఱిన్దళ్ - పోవుండి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! మిమ్ములను మీదేవతలనుగూడ సృజించిన సకల కల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న తిరునగరిని స్తుతించిపాడుచు వెళ్ళి యాశ్రయించుడియని.

౨.

పరన్ద తైయవముమ్పల్లులగుమ్పడై త్తన్దనేన్ఱిన్దొ*
కరన్దమిన్దొన్దకడన్దన్దదు కణ్ణమ్ తెళియకిలీర్*

శిరబ్బళాలమరర్ వణ్ణుమ్ తిరుక్కరుగూరదనుళ్ళ *

పరిన్ తిఱమన్ ప్పల్లులగీర్ తెయ్ వమ్ మన్ బ్రీతైవేళుమినే.

3.

అ॥ పుచ్చవి స్తేరులైన, తెయ్యముమ్ దేవతలను, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉలగుమ్ లోకములను, పడైరు - సృజించి, అన్తు - ఆశ్రయకాలమందు, ఉడనే - ఒకప్పుడే, విట్టుజ్జి - మ్రొంగి, కండ్లు - (తనలో) దాచి, ఉమ్మిన్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు (పాతాళము లోనుండి) విడతీసినది, (ఇవన్నిటిని), కణ్ణుమ్ - చూచియు, తెలియకీల్లీర్ - నిర్మలాస్త్రః కలంబై కాకుండనున్నారు, అమరర్ - దేవతలు, శిరబ్బళాల్ - శిరస్సులచే, వణ్ణుమ్ - నమస్కరించుచు, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ళ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న, పరిక్ - పరాత్పరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి, తిఱమన్ - శేషముకాకుండ, మన్ బ్రీ - స్వతస్త్రిమైయున్న, తెయ్యమ్ - దేవత, ప్పల్లు - లేదు, పల్ - అనేకవిధములైన, ఉలగీర్ - లోకులారా! శేళుమిక్ - (ఉన్నయెడల) చెప్పుడు.

తా॥ దేవాదిసకల చరాచరములను సృజించి ప్రళయకాలమందు తనయుదరములోనుంచు కొని పట్టించి వానితనస్వాధీనపఱచుకొనుచు పరాత్పరుడైతిరునగరియందు వేంచేయున్న శ్రీమన్నారాయణుని వ్యాపారములనుజూచియు వీడే పరదేవతయని తెలిసికొనకనున్నారు. ఇప్పుడు శేషు చెప్పెద వినుడు. మీదేవతలన్నియు వానికే శేషభూతులుగాని స్వతస్త్రిలవ్వరు లేరు, ఉన్నయెడల, మీరునిరూపించి చెప్పుడని.

3.

వేళనిన్ శివనుక్కుమ్ పిరమన్ శివనుక్కుమ్ పిఱర్ క్కుమ్

నాయగనవనేక పాలనన్ శక్తత్తుక్కుణ్ణుకొణ్ణిక్ *

తేళమామదిల్ శూన్ద్ర గాయ తిరుక్కరుగూరదనుళ్ళ *

ఈశన్పాలోరవమ్మత్తైద లేన్నా వదిలిజ్జియర్ క్కే.

౪.

అ॥ వేళనిన్ - (మీరుపరదేవతయని) చెప్పుచున్న, శివనుక్కుమ్ - రుద్రునికిని, పిరమన్ - తనక్కుమ్ - బ్రహ్మకును, పిఱర్ క్కుమ్ - తక్కినవారికిని, అవనే - ఆశ్రమన్నారాయణుడే, నాయక - స్వామి, కపాలమ్ - బ్రహ్మకపాలముయొక్క, నల్ - విలక్షణమైన, మోక్కత్తు - మోక్షమందు, కణ్ణుకొణ్ణిమ్ - తెలిసికొనుడు లేళమ్ - లేజోమయమై, మా - గొప్పదైన, మదిల్ - ప్రాకారముచే, శూన్ద్ర - చుట్టబడి, అట్టు గాయ - అందమైయున్న, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ళ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న, ఈశన్పాల్ - సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఓరవమ్ - (వీడికన్నరుండికాడనియెడి) ఒకదోషమును, పత్తైదల్ - చెప్పుటచే, ఇలిజ్జియర్ క్కు - లింగమును దేవతగాగలమీకు, ఎన్నావదు - ఏమిప్రయోజనమును గలుగజేయును.

తా॥ ఒత్తెట్టవులారా! మీరీశ్వరుడని చెప్పుచున్న రుద్రునికి బ్రహ్మాదితక్కిన దేవతలకును శ్రీమన్నారాయణుడే నాథుడు. అదియెటులనమ్మవచ్చునని సందేహించక, రుద్రుడు బహ్మ శిరస్సును ఛేదించినప్పుడు, నిరపరాధుడైన నాశిరస్సును ఛేదించితివి గనుక కపాలియై

పోవుదువని శాపమివ్వగా నప్పుటినించి తనచేతులోనంటుకొనియున్న బ్రహ్మకపాలమందు భిక్ష మెత్తుదు తిరుగుచుండి చిరకాలముగడిచినతరువాత శ్రీమన్నారాయణుని బ్రాధించి నప్పుడా శ్రీమన్నారాయణుడుతనశరీరమును గోరుతోజీల్చి రక్తధారనాకపాలమందువిడిచి కపాలముక్రింద బడునట్లుజేసి రుద్రుని శాపమును బోగొట్టినవిధముననుసంధించి నామాటనే యథార్థమని స్వీకరింపుడి. తిరునగరియందు వేంచేసియున్న అట్టిశ్రీమన్నారాయణుని యీశ్వరుడుకాడని జెప్పటచే లిజ్జధారులైన మీకేమియు లాభములేదని.

❧ ఇలిజ్జ తిట్టపురాణ తీరుమ్ శమణరుమ్ శాక్కియరుమ్*

వలిన్దునాదు శెయ్విర్ గళుమ్ మల్ శ్రీమన్ నైయవముఁగొనిన్టాన్*

మలిన్దు శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ తిరుక్కురుగూరదనుళ్*

పొలిన్దునిన్ట పిరాన్ కణ్డీ రొన్దు మ్మొయ్యలైపోల్ శ్రీమినే.

౫.

అ॥ ఇలిజ్జత్తు - లింగమున స్తోత్రముజేయుటకై, ఇట్ట - చేయబడిన, పురాణ తీరుమ్ - పురాణమునునమ్మినమీరును, శమణరుమ్ - జైనులును, శాక్కియరుమ్ - బౌద్ధులును, వలిన్దు - బలాత్కారముగా, నాదు శెయ్విర్ గళుమ్ - వాదముజేయుమీరును, మల్ శ్రీమన్ - మఱియు, నుమ్ - మీకు, తెయ్యుముమ్ - దేవతలును (మీరందరికిని) అగనిన్టాన్ - అస్త్రర్యామియైయున్న వాఁడు, మలిన్దు - సమృద్ధమై, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడినస్వము, కవరిచామరమువలె, వీళుమ్ - విశులుచున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు, పొలిన్దునిన్ట - పూర్ణుడైవేంచేసి యున్న, పిరాన్ కణ్డీ - ఉపకారకుడేనుమండి. ఒన్టువొప్పొయ్యలై - (ఇందులో) ఒకటియున్న బద్ధములేదు. పోల్ శ్రీమన్ - వానిసేస్తుతింపడి

తా॥ లింగమునకు మాహాత్మ్యము బ్రతిపాదించెడి యొక పురాణము జేసియివ్వమనియడగగా, నారికొఱకైనిర్మించిన లింగపురాణమును మథార్థమని నమ్ముకొనియున్న మీకును జైనబౌద్ధులకును, శుష్కశిర్కముతో వాదముజేయుచున్న తార్కికులుమొదలైనవారికిని, మీరందరును దేవతగా నెంచిన బ్రహ్మదులకు నస్తరాత్మయైన శ్రీమన్నారాయణుడే తిరునగరియందు సర్వసులభుడై వేంచేసి యున్నాడనినమ్మి వానినే మీరాశ్రయించుడియని.

పోల్ శ్రీమన్ శ్రోర్ తెయ్వమ్ వేణప్పొత్తియ్మొయ్యిన్నే

తేల్ శ్రీవై త్తదెల్లిరుమ్ వీడుపెల్ గొలులగిల్లయెన్నే*

శేల్ శ్రీశెన్నెల్ కమలమోజు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*

ఆల్ శ్రీవల్లవన్ మాయమ్ కణ్డీ రదటిన్దటిన్దోడుమినే.

౬.

అ॥ మల్ శ్రోర్ తెయ్యమ్ - మఱియొక దేవతను, పోల్ శ్రీ - స్తుతించి, వేణ - ఆకపడునట్లు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, పుఱిత్తిట్టు - దేవతాస్తరవిషయమందు బడద్రోసి, ఇన్నే - ఈవిధంబున, తేల్ శ్రీవై త్తరు - విశ్వాసముబుట్టించినది, ఎల్లిరుమ్ - ఎల్లరు, వీడుపెల్ గొల్ - మోక్షమును బొందినయెడల, ఉలగు - ఈలోకము, ఇల్లై - లేకపోవును, ఎన్నే - అనియే, శేల్ శ్రీ - బురదగల

ప్రదేశముందు, శెన్నెల్ - శెన్నెలనెడిభాస్యమును, కమలమ్ - పద్మమును, ఓళ్లు - వర్ణమును, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు వేంచేయున్న, ఆల్ వల్లవక్కొప్పక్కైగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, మాయమ్కణ్ణిర్ - మాయనుమండీ. అదత్తిన్దు - దానినిఁ దెలిసికొని, అత్తిన్దు - ప్రస్తుత మార్గమునెఱుంగి, ఓడుమిక్క - శీఘ్రముగావెళ్ళియాశ్రయించుడి.

తా|| శ్రీమన్నారాయణుడు, సకలచేతనంలకును తనయందుభక్తినిచ్చినయెడల యెల్లరుమోక్షమునొందుదురు. అప్పుడీలీలావిభూతి నశించునదిలంచి మీకు దేవతావ్రతములయందు భక్తినిచ్చెను. గాన యిది వానిమాయలనియెఱుంగి దేవతావ్రతములనువదలి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న యాశ్రీమన్నారాయణుని శీఘ్రముగానాశ్రయించుడియని.

ఓడియోడిప్పలపిఱప్పమ్మిఱన్దు మల్ మోర్ తెయ్ వమ్

పాడిమాడిప్పణిన్దు*పల్ పడికాల్ వట్టియేటిక్కణ్ణిర్*

కూడివానవరేత్తనిన్దు తిరుక్కరుగూరదనుళ్*

ఆడుపుట్కొడియాది మూర్ త్తి క్కడిమైపుగువదువే.

౭.

అ|| ఓడియోడి - తిరిగితిరిగి, పలపిఱప్పమ్ - అనేకయోనులయందును, పిఱన్దు - జన్మించి, మల్ మోర్ తెయ్ వమ్ - మఱియొక దేవతను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - సృష్ట్యముజేసి, పణిన్దు - శమస్కరించి, వట్టియేటి - వారిమార్గమందునడిచి, పల్ పడికాల్ - అనేకవిధముగా, కణ్ణిర్ - చూచితిరిగదా? వానవర్ - దేవతలు, కూడి - సంపుగాజేరి, వీత్త - స్తుతించునట్లు, తిరుక్కరుగూరదనుళ్ - తిరునగరియందు, నిన్దు - వేంచేసియున్నవాఁడును, ఆడు - ఆడుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - ధ్వజముగాగలవాఁడును, ఆదిమూర్తిత్తిక్క - కారణభూతుఁడునైనశ్రీమన్నారాయణునికి, అడిమైపుగువదు - కైశ్చర్యముజేయుఁడి.

తా|| అనేకజన్మములయందు దేవతావ్రతభజనముజేసిన మీకు ఆజ్ఞతలియ్య ఫలము తెలిసినదేకదా? వాని యాశ్రయించినయెడల మీకిసంసారమేగతి గాన వారినివదలి వారుగూడ సంపు సంపుగాజేరి స్తుత్యముజేసెడి తిరునగరియందు వేంచేసియున్న గరుడధ్వజుని యాశ్రయించుడియని.

౮.

పుక్కడిమైయినాల్ తన్నైక్కణ్ణ మూర్ క్కణ్ణేయనవన్ద*

నక్కపిరానుమున్దుయ్యక్కొణ్ణదు నారాయణునరుళే*

కొక్కలర్ తడన్దాల్ వేలి తిరుక్కరుగూరదనుళ్*

మిక్కవాదిప్పిరాకనిట్క మల్ మోర్ తెయ్ వమ్విశమ్బుదెరే.

౯.

అ|| అడిమైయినాల్ - దాస్యముచే, పుక్క - ప్రవేశించి, తన్నై - తనను, కణ్ణ - కనుబిట్టిన, మూర్ క్కణ్ణేయనవన్ద - మార్కణ్ణేయని, అన్దు - అప్పుడు, నక్కపిరానుమ్ - నగ్న దేవతయైనరుద్రుఁడును, ఉయ్యక్కొణ్ణదు - ఉజ్జీవింపజేసినది, నారాయణునరుళే - శ్రీమన్నారాయణునియొక్కకృపచేతనే. కొక్క - కొద్దివలెతెల్లనైన, అలర్ - పుష్పముగల, తడమ్ - వికాలమైన,

తా|| మొగిలిచెట్లను, వేలి - డొంక గాగల, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేం చేసియున్న, మిక్క - సర్వాధికుడై, అదిప్పిరాన్ - జగత్కారణుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ఱు - ఉండగా, మల్లీయ - వేటైన, ఎత్తెయ్యమ్ - ఏదేవతను, విళమ్మదిర్ - చెప్పుచున్నారు.

తా|| మార్కణ్డేయమూర్తిగూడ మొదట రుద్రుని పరదేవతగా నెంచి యాశ్రయింప, రుద్రుడు అఱ్ఱుపియందుగృహజేసి నేను పరదేవతకాను, శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని యుపదేశింపగా నప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుని యాశ్రయించి వానికృత్యచే నుజ్జీవించెను. అట్టిశ్రీ యాపతి తిరునగరియందు వేంచేసియుండగా వానినివదలి మీరుదేవతాస్తోత్రమును భజించుట నేలనని.

౮.

విళమ్మమాటుళమయము మనై యాగియుమ్మల్ ముమ్తన్నాల్*

అళన్దుకాణ్ణుక్కిరియనాగియ వాదిప్పిరానమరుమ్*

వళన్దొళ్ తణ్ పణై శూన్ద్రుగాయ తిరుక్కురుగూరదనై*

ఉళన్దొళ్ శానత్తువై మ్మి నుమ్మెయుయ్యక్కొణ్ణుపోగుటిలే.

౯.

అ|| విళమ్మమ్ - చెప్పుచున్న (శబ్దమాత్రసారమైన); అఱ్ఱుమాటయముమ్ - భౌద్ధచార్యా క గౌతముడైన కాపిలపాతంజలములనెడి యాఱుమతస్థులును, అనై యాగియుమ్ - ఆమతములతో సమానమైన, మల్లీయమ్ - వేఱుకుదృష్టులను, తన్నాల్ - తనయందు, అళన్దుకాణ్ణు - పరి చేర్చిందించుచుటకు, అరియనాగియ - దుర్లభుడైన, అదిప్పిరాన్ - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ - అమరియున్నదియు, వళన్దొళ్ - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచే, శూన్ద్రు - చుట్టబడి, అల్లగాయ - సుందరమైయున్న, తిరుక్కురుగూరదనై - మీరు కాపురిని, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొణ్ణు - ఉజ్జీవించజేసికొని, పోగుటిలే - పోవనిన యెడల, ఉళన్దొళ్ శానత్తు - మానసజ్ఞానమందు, వైమ్మిక్ - ఉంచుడు

తా|| పేదబాహ్యులకును కుదృష్టులకు నలవికాని మహామహిమగల శ్రీయాపతికి వాసస్థానమై శకలసమృత్తిసమృద్ధమైన తిరునగరిని ధ్యానించుటయే మీకుజీవనోపాయమని.

౯

ఉఱువదావదెత్తేవు మెవ్వులగల్గళుమ్మల్ ముమ్తన్నాల్*

మఱువిల్ మూర్ త్రియోడొత్తెత్తనై యుమ్ నిన్ద వణ్ణమ్ నిఱ్ఱువే*

కెఱువిల్ కెన్నెల్ కరుమ్మొణ్ణు తిరుక్కురుగూరదనుళ్*

కుఱియమాణురువాగియ నీళ్ కుడక్కూత్తనుక్కా పెయ్ వదే. ౧౦.

అ|| ఎత్తేవుమ్ - సకలదేవతలనున్న, ఎవ్వులగల్గళుమ్ - సమస్తలోకములనున్న, మల్లీయమ్ - ఇంకనున్న చరాచరములనున్న, ఇత్తెయ్యమ్ - ఇవన్నిటిని, తన్నాల్ - తనయొక్క, మఱువిల్ - దోషములేని, మూర్ త్రియోడొత్తు - దివ్యవిగ్రహముతో సమానముగా తనకు శరీరము గాగలవాడును, నిన్ద వణ్ణమ్ - తనకున్న స్వభావము, నిఱ్ఱువే - చెడకుండ వేయుండగా, కెఱువిల్ - పాలములయందు, కెన్నెల్ - కెన్నెల నెడి ధాన్యము, కరుమ్మొణ్ణు - చెరుకుతో సమానముగా, ఓణ్ణు - పైకిలేచియున్న, తిరుక్కురుగూరదనుళ్ - కురుకాపురియందు వేంచేసియున్న

వాడును, కఱియ - పొట్టియైన, మాణురువాయి - బ్రహ్మచారియైనవాడును, నీళ్-మిక్కిలి
భోగ్యమైన, కుడుక్కు-త్తనుక్కు - కుంభస్థత్యముజేసినవాడునైన శ్రియఃపతికి, ఆత్మెయ్యదే -
కైజ్యముజేయుటయే, ఉఱుపదు - శ్రేష్ఠము. ఆపదు - సుభము.

తా|| సకలచరాచరాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు తనయొక్క నిరవధికమహిమతోడనే తిరు
నగరియందు వేంచేసియున్నాడు. వానినాశ్రయించుటయే మీకు స్వరూపానురూపంబని. ౧౦

❧ ఆత్మెయ్దా ప్పిరానైచ్చేర్ న్దవక్ వణ్ కురుగూర్ నగరాక్ *

నాట్రుమథ్ మగిథ్ మాల్లై మార్ బినక్ మాఱ్ శడగోపక్ *

వేట్టెయ్యల్ శొన్న పాడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్ *

మీట్టియిన్ది వై గున్దమానగర్ మథ్ మదుకై యదువే. ౧౧.

అ|| ఆత్మెయ్దు - కైజ్యముజేసి, ఆత్మిప్పిరానై - చక్రధరుడైనసర్వేశ్వరుని, శేర్ న్ద
వక్ - పొందినవారును, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ నగరాక్ - తిరునగరికిస్వామియు, నాళ్-
ప్రతిదినమును, కమథ్ - పరిమళించుచున్న, మగిథ్ మాల్లై - పొగడలాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ వల్లార్ -
దుగలవారును, మాఱ్ - కదృష్టములనునిరసించువారునైన, శడగోపక్ - సమాధిస్థులు, వేట్టె-
య్యల్ - అభినివేశముచే, శొన్న - సాదించిన, పాడల్ - గానరూపమైన, ఆయిత్తుళ్ - నైయ్య
పాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయువారికి, మథ్ -
ఈతిరువాయ్మొళియొక్క అధ్యయనమునెడి ఫలమేగాక, మీట్టియిన్ది - పునరావృత్తిలేని,
వై గున్దమానగర్ - శ్రీవైకుంఠమునెడిగొప్పనగరము, కైయదు - చేతులోనుండును.

తా|| సమాధిస్థులు పరోపదేశముగా సాదించిన యీతిరువాయ్మొళి సభ్యసించువారు
శ్రీవైకుంఠమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆత్మోర్ తిరు వడిగ శే శ రణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శ రణ మ్.

౪-వ పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళి లు నలుమదింటికి పాశురములు ౪౪౨

౫ - పత్తు, ౧ - వ, తిరువాయ్మొళి.

— ౦౫౦౦ —

అవతారిక: - శ్రీమన్నారాయణనియొక్క శరత్వమును బరులకుఁ జేరించిన నమ్మాళ్వార్లు సర్వేశ్వరుడు తనపాపములను జూడక తనయందుఁగృహజేసి తానేవరమప్రాప్యఁడనెడి తత్వజ్ఞానమునిచ్చి తనతోసంక్షేపించిన విధమునీతిరువాయ్మొళిలో ప్రసాదించుచున్నారు.

శ్రీ కై యార్ శక్కరత్తై కరుమాణిక్కమేయెనెన్దు*

పొయ్యైక్కెమ్మై శొల్లి పుటమేపుటమేయాడి*

మేయ్యై పెన్ ద్రొట్టిన్దే విదివాయ్కిన్దుకాప్పారా*

ఐయొక్కపిరా నత్తై యోవినిప్పోనాలే.

౧.

అ॥ కై - శ్రీహస్తముందు, ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, ఎన్ కరుమాణిక్కమే - నాకుసేవసానించిన నీలమాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్దెన్దు - అనిచలుమాణునుసంధించి, పొయ్యైక్కెమ్మై శొల్లి - గొప్పఅసత్యముజెప్పి, పుటమేపుటమే - బాహ్య విషయములయందు, ఆడి - ముణిగి, మేయ్యై - యథార్థముగాననుసంధించివానియొక్క ఫలమును, పెన్ ద్రొట్టిన్దే - పొందితిని. విది - భగవత్ప్రభు, వాయ్కిన్దు - ఫలించునప్పుడు, కాప్పారా - అడ్డగించువారెవరు? కణ్ణపిరాన్ - ఓక్కప్పస్వామీ! ఇని - ఇఁకమీద, పోనాలే - నీవుపోతివంటే, అత్తైయో - సామర్థ్యమున్నయెడలపోయిచూచెదము, ఐయో - ఆశ్చర్యము.

తా॥ ఓక్రియఃపతి! నేను, చక్రధరుడా! శ్యామసుందరుడాయని మనోభావములేకనే నోటితోమాత్రముచెప్పి శ్రీవైష్ణవునివలె నటించగా, నీవంతమాత్రమునే స్వీకరించి నన్నుజ్ఞానింప జేసితివి. ఇదేమాశ్చర్యము? ఒకచేతనుని నీవుకటాక్షించవలయునని దలంచినప్పుడు దానికడ్డమున్నదా? ఓక్రికృష్ణమూర్తి! ఇఁకనన్ను విడిచిపెట్టియొప్పుపోదువో చూచెదమని.

౧.

పోనాయ్మామరుదిన్నడువే యెన్ పొల్లామణియే*

తేనేయిన్నముదే యెన్దేనేలిలకూత్తుచ్చొల్ల*

తానేలెమ్మెరుమా నవనెన్నాగియొట్టిన్దా*

వానేమానిలమే మున్ ద్రొమ్మున్ ద్రొమ్మున్ శృననే.

౨.

అ॥ మా - గొప్ప, మరుదిన్ నడువే - మద్దివృక్షములయొక్కనడుమను, పోనాయ్ - జనుడందినవాడా! ఎన్ - నాయొక్క, పొల్లామణియే - అందునులేని (అతిసుందరంబైన), మణియే - మాణిక్యమువంటివాడా! తేనే - తేనేవంటివాడా! ఇన్ - భోగ్యమైన, అముదే - అమృతమువంటివాడా! ఎన్దెన్దే - అనియని, శిల - యథార్థముగాఁజెప్పినట్లువలెనున్న, కూత్తు - అసత్యమును, శొల్లి - చెప్పగా, ఎమ్మెరుమాన్ - మాస్వామియైన, అవన్ - ఆక్రియఃపతి, తానేల్ - తానుచేసినదేమనగా, ఎన్నాగియొట్టిన్దా - నాకుబరతంత్రుడైయుండెను, వాన్ - ఆకాశమును, మానిలమే - గొప్పభూమియు, మున్ ద్రొమ్ము - ఇఁకనున్నయందాదులును, మున్ ద్రొమ్ము - నిత్యవిభూ

తియు (ఇవన్నిటిలోగూడుకొన్నవాడై), ఎక - నాయుక్క, ఉళ్ళన - వృద్ధయముందు
తేంచేసియున్నాడు.

తా॥ యమభాద్రసభంజకుడా! నీలమేళుక్యాముడా! మిక్కిలిభోగ్యభూతుడా!
యనికొన్నిభాషకూనృపాటలనుజెప్పినటింపగా, ఆమాటలనవలంబించి యానర్వేళ్ళరుడు ఉభయ
విభాతులతోగూడ నావృద్ధయమందుఁ బ్రవేశించినాడని.

ఉళ్ళనమల్ ముళవా వృణమేళిలమాయమ్మోల్లి*
వళ్ళల్ మణివణ్ణనే యెన్జె నేయున్నె యుమ్మళ్ళక్కుమ్*
కళ్ళమనమ్తవిర్ నే యున్నె క్కణ్ణుకొణ్ణయిన్దొత్తినే*
వెళ్ళత్తెక్కిడన్దా యినియున్నె విటెనొళ్ వనే.

౩.

అ॥ ఉళ్ళన - వృద్ధయమందున్న యభిప్రాయములు, మల్ ముళవా - వేటొకవిధములుగా
నుడగా, పుణమేట్రెట్ర(నోటితో), వళ్ళల్ - ఉదారుడా! మణివణ్ణనే - మాణిక్యముపంటికా నిగల
వాడా! ఎన్జెన్జ - అనియని, కిల - కొన్ని, మాయమ్మ - కపటవచనములను, కొల్లి - చెప్పి, ఉన్నెయుమ్ -
నిన్నును, వణ్ణక్కుమ్ - వంచనజేయుచున్న, కళ్ళమనమ్ - కపటవృద్ధయమును, తిక్కెన్ద - పదలి,
ఉన్నె - నిన్ను, కణ్ణుకొణ్ణ - నేలించి, ఉయన్దొత్తినే - ఉజ్జీవించితిని, వెళ్ళత్తు - ఊరార్థి
యందు, అత్తెక్కిడన్దాయ - (కెస) కయ్యమిడ పవ్వలించిన ఓశ్రియఃపతీ! ఇని - ఇకమిడ,
ఉన్నెవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎకకొళ్ళక్ - దేనినిస్వీకరించెదను?

తా॥ ఓఊరార్థినాథుడా! నేనుమనస్సులోనొకటినుంచుకొని, వీడుభాగవతుడని నీవు
తలంచునట్లు నీతిరునామములను జెప్పగా నాతిరునామ ప్రభావముచే నిర్మలాస్త్రకరణుడనై
నిన్ను నేలించి యుజ్జీవించితిని. ఇకనాకేమి కావలసినదని.

౩.

ఎన్దొళ్ళనున్నె విటెన్నుమ్ వాళ్ళగల్గోళ్ళొల్లియుమ్*
వన్దొళ్ళనే మనత్తె వలిత్తు క్కణ్ణనీర్ కరన్దు*
నిన్దొళ్ళరుజ్జన్దె ఎనదావియైన్క గిల్లే*
ఎన్దొ మలినములు తైన్దెక్కు వియరుళాయ్ కణ్ణనే.

౪.

అ॥ ఉన్నెవిట్టు - నిన్నువిడిచి, ఎకకొళ్ళక్ - దేనినిస్వీకరించెదను, ఎన్నుమ్ - అనడి,
వాళ్ళగల్గో - మాటలను, కొల్లియుమ్ - చెప్పియు, ఎక - క్రూరమైన, కళ్ళనే - కృత్రిమము
గలనేను, మనత్తె - మనస్సును, వలిత్తు - ఈడిచి, కణ్ణనీర్ - (విషయాభిముచేగలిగిన)
తాపమును, కరన్దు - బోగొట్టి, నిన్దొ - నీయందు, నెరుజ్జెత్తు - చేర్చి, ఎనదావియై -
నాయాత్మను, నీక్కీల్లే - సంచారమునుండివేటుపఱచసమర్థుడనుకాను. కణ్ణనేఓశ్రిష్టుడా!
ఎన్దొ - నాయందున్న, మలినమ్ - అవిద్యారదులను, అటుత్తు - భేదించి, ఎన్నె - పన్ను, కూవి
యరుళాయ్ - పిలుచుకొనుమా.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! ఆత్మాపహారివైపాపిష్టుడనైన నేను, నీకంటెనాకు రక్షకులెవ్వరులేరని
జెప్పినను విషయాసక్తినిపడలే మనస్సును మఱిించి నియందుంచుటకు శక్తుడనుగాను, గనుక
నీవే వాసంచారమును బోగొట్టి సీక్రిపాచమందు జేర్చుకొనుమాయని.

౪.

కణ్ణపిరానై విణ్ణోర్ కరుమాణిక్కత్తైయముడై*
 నణ్ణియుమ్ నణ్ణిల్లన్ నడువేయోరుడమ్మిల్లి*
 తిణ్ణముక్కుట్టి పులశేయ్ వినై వకకయిల్ న్నూల్*
 పుణ్ణెముత్తై యవరిన్దెన్దై పోర్ వైత్తాయ్ పుఱమే.

౫.

అ॥ విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులకు, అముడై - భోగ్యభూతుడనై, కరుమాణిక్కత్తై - నీలమాణిక్యమునంటితిరుమేమగలవాడనై, కణ్ణపిరానై - కృష్ణస్వామియైననిన్న, నణ్ణియుమ్-హందియు, నణ్ణి కిల్లై - పొందకుండనున్నాను, నడువే - మధ్యకాలమందు, ఓర్ - అతిహేయమైన, ఉడమ్మిల్ - శరీరమందు, ఎట్టు - వెసి, పుల - అనేకములై, శేయ్ - చేయబడినవైన, వినై - పాపములనడి, వకకయిల్ న్నూల్ - తెంపుటకశక్యమైనతాడుచే, తిణ్ణమ్-దృఢముగా, అమ్మన్ద - చిగుసనటుల, కట్టి - కట్టి, పుణ్ణై - మాంసమును, ముత్తైయ - తెలియకుండునట్లు, వరిన్ద - (చర్మముచే)కప్పి, ఎన్దై - నన్ను, పుఱమే - బాహ్యమైనసంసారమండే, పోర్వైత్తాయ్ - పోవునట్లువిశించితివి.

తా॥ నిత్యనూరిభోగ్యుడనైననీస్వామీ! నీయతిసుందరంబైన దివ్యవిగ్రహమును నేను నేవించినను, నాకర్మానుగుణముగానతిహేయమైన సంసారమందుఁబడద్రోసితివి. దానిని విడిపించుకొనుట కసమర్థుడనైయున్నాను. ఈసంసారమునుగూడ నీవే పోగొట్టవలయునని.

౫.

పుఱమఱక్కట్టిక్కొల్లరువల్వినై యార్ కుమైక్కుమ్*
 ముత్తై ముత్తై యాక్కై పుగలొమ్మైయ క్కణ్ణుక్కొల్లొమ్మినై*
 నిఱముడై నాన్ మడన్దోళ్ శేయ్యవాయ్ శేయ్యతామరై క్కణ్*
 అఱముయలొమ్మైయక్కై క్కరుమేనియమ్మాన్దెన్దైయే.

౬.

అ॥ పుఱమఱ(కొన)బైటతెలియక, కట్టిక్కొల్లుచుట్టుకొని, ఇరు - పుణ్యపాపములనిరెండువిధంబులైన, వినై - కర్మములచే, అర్ - పూర్ణులైన సంసారులను, కుమైక్కుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, ముత్తైముత్తై-క్రమముగావచ్చుచున్న, అక్కై-శరీరమందు, పుగలొమ్మైయ-ప్రవేశించకుండుండునట్లు, నిఱముడై - సాందర్యముగల, తడమ్ - వికాలమైన, నాల్తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, శేయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమునున్న, శేయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై-తామరపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న, అఱమ్ - ధగ్ధమార్గమందు, మయల్ - యత్నముజేయుచున్న, అమ్మి - సుదర్శనముగల, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునున్న, కరుమేని-శ్యామమైనదివ్యవిగ్రహమునున్నగల, అమ్మాక్కైతెన్దై - స్వామియైనక్రియఃపతిని, కణ్ణుక్కొల్లొమ్మినై - సాక్షాత్కరించితిని.

తా॥ పుణ్యపాపములచే మిక్కిలిబాధకమైన యీసంసారమందు నికప్రవేశించకుండునట్లు అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవముగల శ్రీమన్నారాయణుని నేవించితినని

౬.

అమ్మానామ్మిప్పిరా నవనెవ్విడత్తైయారా*
 ఎమ్మాపావియర్ క్కుమ్ నిదివాయ్ క్కిచ్చునాయ్ క్కుమ్ కణ్ణోర్*

కై మ్మాతున్బొత్తాయెన్దు కై తలై పూళలిట్టే*

మెయ్ మ్మాలాయెన్ద్రే నెమ్మిరాను మెన్మేలానే.

2.

అ॥ ఆమ్మా - స్వామియ, ఆట్రి - చక్రధరుడును, పిరా - సర్వేశ్వరుడైన, ఆవ - ఆశ్రయపతి, ఎవ్విడత్తా - ఎచ్చటనున్నాడు? యా - నేను, ఆర్ - ఎట్టివాడను? ఎమ్మపావీయర్ క్కుమ్ - ఎంతగోప్పపాపాత్ములకును, విది - భగవత్కృప, వాయ్ క్కిన్దు - ఫలించుకాలమువచ్చినప్పుడు, వాయ్ క్కుమ్ కణ్ణిర్ - ఫలించునునుండీ. కై మ్మా - గజేంద్రా ధ్వాన్తయొక్క, తున్ను - దుఃఖమును, ఒట్రిత్తాయెన్దు - పోగొట్టినవాడా! యనిచెప్పి, కై - చేతులను, తలై - శిరస్సువీడ, పూళలిట్టు - మొగిడ్చి, మెయ్ - యథార్థమైన, మాలాయెన్ద్రే న్నే - శక్తిగలవాడనైతిని, ఎమ్మిరానుమ్ - సర్వేశ్వరుడును, ఎన్మేలా - నాయందువ్యాపాహముకలవాడైనాడు.

తా॥ సర్వజ్ఞుడై సర్వశక్తుడై సకలల్యాణ గుణాకరుడైన సర్వేశ్వరుడెక్కడ? అత్యవనికృష్టుడైన నేనెక్కడ? ఇట్లున్న నా, ఓ గజేంద్రాక్షుడాయనిచెప్పి నేనంజలిచేసిన వెంటనే నాకుబరమభక్తిని గలిగించి నాయందతివ్యాపాహముగలవాడైయున్నాడు. గానభగవంతుడు, ఎంతపాపినిగూడ గటాక్షింపవలయునని దలంచినయెడల కటాక్షించకతప్పడని.

2.

మేలా త్రైవర్ గళుమ్ నిల త్రైవరుమ్మేవిత్తొమ్మమ్*

మాలార్ వన్దిననా శడియేన్మనత్తేమన్నినార్*

శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్ పెరుళ్ళైల్వముమ్ సన్మక్కళుమ్*

మేలాత్తాయ్ తనైయు మవరేయినియావారే.

౩.

అ॥ మేలా త్రైవర్ గళుమ్ - పరమపదవాసులైన నిత్యనూరులును, నిల త్రైవరుమ్ - భూమియందలి శ్రీవైష్ణవులును, మేది - ఆశుడి, తొమ్మమ్ - ఆశ్రయింపదగిన, మాలార్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, ఇననార్ - ఇప్పుడు, ఎన్ననత్తే - నామనస్సనందు, మన్నినార్ - ఆమరియుండెను. శేలేయ్ - మత్స్యముతోసమానమైన, కణ్ణియరుమ్ - నేత్రములుగలస్త్రీలును, పెరుమ్ శెల్వముమ్ - మహదైవ్యమను, సర్మక్కళుమ్ - సత్పుత్రులును, మేలా - మిక్కిలిప్రీతిగల, తాయ్ తనైయుమ్ - తల్లితండ్రులును, ఇని - ఇంకమీద, అవరే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఆవార్ - అగును.

తా॥ నిత్యనూరులును భూనురులైన శ్రీవైష్ణవులు సత్యాదరముతో గొనియాడదగిన సర్వేశ్వరుడెప్పుడు నామదయమందు కంచేయున్నాడుగాన నికమీద నాకువాడే సకలవిధ భువిని శేకునొత్తినని.

౩.

అవార్ తొత్తయైత్తే నీ క్కిడలుళ్ళ న్దుమ్

వావాయ్ పోళి* పిఱవిక్కిడలుళ్ళ నిను నాకే త్తొళ్ళ*

తేనార్ తొల్తొళుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్ శణ్ణిరొడుమ్*

అవార్ వేళ్ళరుళ్ళేయ్ దడియేనొళుమానానే.

అ॥ తుజైయావార్ - సహాయభూతులు, ఆర్ - ఎవరు, ఎత్తు - అనిచిందిచెడి, అత్త - అలగొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుళ్ - సముద్రముందు, అల్లున్దుమ్ - ముణుగుచున్న, నావాయ్ పోల్ - నాడయందున్న వారువలె, పిఱిక్కిడలుళ్ - సంసారసాగరముందు, నిత్తు - ఉండి, నాన్ - నేను, తుళ్ళబ్బ - పలుకుచుండగా, తేవార్ - మిక్కిలినుండరమైన, కోలత్తోడుమ్ - విగ్రహముతోడను, తిరుచ్చక్కరమ్ కజ్జినోడుమ్ - శబ్దప్రకములతోడను, ఆవావెత్తు - అయ్యో! అయ్యో! అని, అరుళ్ శెయ్దు - కృపజేసి, ఆడియేనోడుమ్ - నాతోడను, ఆనాళ్ - కూడియుండెను.

తా॥ వాడలోపోవుచున్నవారు సముద్రముందు ముణుగుచున్నవ్యధువలె, ఈసంసార సాగరముందు ముణుగుచున్న సేనివ్యధునన్ను గడదేర్చువారెవరై నను దొరకుదురాదుని చింతాక్రాన్తుడనైయుండగా, తత్త్వజ్ఞుడనై సర్వేశ్వరుడనుచు దివ్యాయుధముగల తిరుమేనుతోఁగూడనా హృదయమందుఁ బ్రవేశించి సహాయభూతుడైనాడని.

ఆనానాళ్ళుడై యానెన్ ప్పదేక్కొణ్ణుగన్దువన్దు*

తానేయిన్నరుళ్ శెయ్ దెన్నెముల్ మువుతానానాళ్*

మీనాయామైయుమాయ్ సరశిజ్జముమాయ్ క్కుటళాయ్*

కానారేనముమాయ్ క్కుట్కియామిన్నమ్ కార్వణ్ణచే. ౧౦.

అ॥ మీనాయ్ - మత్స్యంబై, ఆమైయుమాయ్ - కూర్మంబై, సరశిజ్జముమాయ్ - సరసింహుండై, కుటళాయ్ - నామనుండై, కానార్ - అడవిలోసంచరించుచున్న, ఏనముమాయ్ - వరాహంబై, ఇన్నమ్ - ఇక్ష్వాకు, కట్కియామ్ - కల్కియవతాగమై తపోవువాడై, కాన్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాడైన శ్రీయఃపతి, అళ్ళుడైయాళ్ - (నన్ను)దానుడుగాగల వాడై, ఆనాళ్ - ఆయెను, ఎత్తు - అనిన, అల్లదేక్కొణ్ణు - ఆమాట నేటిగ్రహించి, ఉగన్దువన్దు - సంతోషించివచ్చి, తానే - తానుగానే, ఇక్ - భోగ్యమైన, అరుళ్ - కృపను, శెయ్దు - చేసి, ఎన్నై - నన్ను. ముల్ మువు - సమస్తభోగ్యవస్తువుగా, తాళ్ - తాను, ఆనాళ్ - అజ్ఞీకరించెను.

తా॥ నేను సర్వేశ్వరునికి దానుడనైతినియన్న నామాటను బరిగ్రహించి నన్నుగ్రహించిమత్స్యకూర్మాదిసకలావతారంబైతి నన్ను సమస్తవిధంబుగా ననుభవించెనని. ౧౦.

కార్వణ్ణకణ్ణపిరాళ్ కమలత్తడబ్బిణ్ణునై*

ఏర్వళవొణ్ణకట్టని క్కురుగూర్ చ్చుడగోవళొన్న*

శీర్వణ్ణవొణ్ణమిల్లగ లివై యాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

అర్వణ్ణతాలురై ప్పా రడిక్కిల్ పుగువార్ పొలిన్తే. ౧౧.

అ॥ కార్వణ్ణన్ - కాళమేఘమువంటికాన్తిగలవాడును, కమలమ్ - పద్మమువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణక - సేత్రములుగలవాడునైన, కణ్ణపిరాళ్ తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషమమై, ఏర్వళమ్ - తగుమైన సమృద్ధిగల, ఒణ్ - నుండరమైన, కట్టని - పొలములుగల, కురుగూర్ -

తిరునగరికిస్వామియై, శడగోపణ - నమ్మాత్వార్లు సాదించినవియు, శీర్ - క్లాఘ్యమైన, వణ్ణమ్ - ప్రకారముగలవియు, ఒణ్ - సుందరములును, తమిళ్ గళ్ - ద్రావిడరూపమునైన, ఇణై - ఈ, ఆయిత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఆర్యణ్ణత్తల్ - ఆదరప్రకారముతో (ఆదరముతో), ఉరైప్పార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పొలిన్దు - సకలగుణపూర్ణులై, ఆడిక్కిళ్ - సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములక్రింద, పుగువార్ - ప్రవేశించుదురు.

తా|| కాళమేఘశ్యాముడై సదృశేత్రుడైన శ్రియఃపతివిషయమై సకలసమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాత్వార్లు సాదించిన సమస్తగుణపూర్ణంబులైన యీపదిపాశురముల నాదరముతో సభ్యయనముజేయువారు శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరుదురని. ౧౦.

ఆత్మస్వర్ తిరువడిగ శ్ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్ శరణమ్.

౨ - వ తిరువాయ్ మొత్తి.

అవతారిక:— “ఒప్పుమ్ తేవుమ్” అనెడి తిరువాయ్ మొత్తిలో భగవత్సరత్వమును చేతనుల కుపదేశించగా నప్పుడు శ్రీవైష్ణవులైనవారొక్క శ్రీవైష్ణవశ్రీకి మద్దళాశాసనము జేయుచున్నారు.

❧ పొలిగపొలిగపొలిగ పోయిన్దు వల్లయిర్ చ్చాబమ్*

నలియుమ్ నరగముమ్ నైన్దు నమనుక్కిజ్జుయాదొన్టమిలై*

కలియుమ్ కెడుమ్ కణ్ణుకోణ్ణిక్ కడల్వణ్ణక్ పూదజ్జళ్ మణ్ణేల్*

మలియప్పగున్దిరై పాడి యాడియు తరిక్కణ్ణోమ్.

౧.

అ|| కడల్వణ్ణక్ - సముద్రమువంటి (గంభీరమైన), స్వభావముగల శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పూదజ్జళ్ - దాసులు, మణ్ణేల్ - భూమియందు, మలియ - సంపూర్ణముగా, పుగన్దు - ప్రవేశించి, ఇణైపాడి - గానముతోపాడి, ఆడి - సృత్యముజేసి, ఉట్టితర - యథేచ్ఛముగానాచరించునటుల, కణ్ణోమ్ - చూచితిమి. ఉయిర్ - చేతనులయొక్క, నల్ - కూరమైన, కాపమ్ - పాపము, పోయిన్దు - నశించినది. నలియుమ్ - బాధబెట్టుచున్న, నరగముమ్ - నరకముగూడ, నైన్దు - శిథిలమైనది. ఇజ్జు - ఈలోకమందు, నమనుక్కు - యునిసికి, యాదొన్టమ్ - ఏనునియను, ఇరై - లేదు, కలియుమ్ - కలియుగమును, కెడుమ్ - నశించును, కణ్ణుకోణ్ణిక్ - చూడఁడు. పొలిగపొలిగపొలిగ - సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక సమృద్ధికలుగుగాక.

తా|| ఓ చేతనులారా ! ఈయాశ్చర్యమును వినుడు. ఈభూలోకమందలి శ్రీవైష్ణవులు భగవద్గుణములను పాడుచు పదవకులై యథేచ్ఛముగా సర్వత్రసంచరించుచున్నారు. గానప్రాణులపాపములు నశించినవి నరకమునకుఁబోవువారును యమదండనను లోపడువారు నెవ్వరులేరు. ఈకలియుగము కృతయుగము గానున్నది. ఈసమృద్ధియైల్లప్పుడు నుండునుగాక యని. ౧.

కణ్డోమ్ కణ్డోమ్ కణ్డోమ్ కణ్డక్కినియనకణ్డోమ్*
 తొణ్డోరల్లిరుమ్ వారీర్ తొళుదు తొళుదునిన్టార్ త్తుమ్*
 వణ్డార్ తణ్డన్డ్రూయాక్ మాదవక్ పూదబ్బళ్ మణ్డేల్*
 పణ్డాక్ పాడినిన్టాడి పురన్దుతిరిగిన్దనవే.

౨.

అ. వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమై, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన,
 తుమ్మోయాక్ - తిరుత్తుమ్మోయిమాలు చేసలబ్బరింపబడిన, మాదవక్ - శ్రీమఃపతియొక్క, పూద
 బ్బళ్ - దానులు, తాక్ - తాము, మణ్ పేల్ - భూలోకమందు, పణ్ పాడి - గానముజేసి,
 నిన్డు - నిలిచియుండి, ఆడి - స్మృత్యముజేసి, పరన్డు - అంతటవ్యాపించి, తిరిగిన్దనర్ - సత్సారించు
 చున్నారు. కణ్డోమ్ కణ్డోమ్ కణ్డోమ్ - మంచితిమిచుచితిమిచుచితిమి. కణ్డక్కు - సేత్రములకు,
 ఇనియన - ప్రియునును, కణ్డోమ్ - చూచుతిమి. తొణ్డోర్ - ఓభాగవతులారా! ఎల్లీరుమ్ -
 ఎల్లరును, వారీర్ - రండు. తొళుదుతొళుదు - ఆశ్రయించియాశ్రయించి, నిన్డు - ఉండి,
 ఆర్ త్తుమ్ - హర్షముతోమంగళాశాసనము జేసెదము.

తా॥ ఓభాగవతులారా! భగవద్గుణములను బాడుచు భూలోకమంతటవ్యాపించి సంచరిం
 చుచున్న శ్రీవైష్ణవులనత్యానందముతో నేవించితిమి. మనమునానర్వేత్వరునికి మంగళాశాసనము
 జేసెదము రండు యని.

౩.

తిరియుమ్ కలియుగమనీశ్చి త్తేవర్ గళ్ తాముమ్మగున్దు*
 పెరియకిదయుగమ్మల్ ధీప్పేరిన్దవెళ్ళమ్మెరుగ*
 కరియుమ్మిల్వణ్డనెమ్మాక్ కడల్వణ్డ పూదబ్బళ్ మణ్డేల్*
 ఇరియప్పగురై పాడి యెఱ్ఱుమిడజ్జొణ్డనవే.

3.

అ॥ తిరియుమ్ - వస్తుస్వభావములను మార్చిడి, కలియుగమ్ - కలియుగము, నీజ్జి -
 తొలగి, పెరియ - గొప్ప, కిదయుగమ్ - కృతయుగము, పల్లి ధీ - ప్రవేశించి, తేవర్ గళ్ -
 నిత్యనూరులు, తాముమ్ - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించునట్లును, పేర్ - మహత్తైన,
 ఇన్దవెళ్ళమ్ - ఆనందసాగరము, పెరుగ - వృద్ధిబొందునట్లును, కఱియ - నీలమైన, ముగిల్ -
 మేఘమువంటి, వణ్డాక్ - కాన్తిగల, కడల్వణ్డాక్ - సముద్రమువంటిస్వభావముగల, ఎమ్మాక్ -
 మనస్సామియొక్క, పూదబ్బళ్ - భక్తులు, మణ్ పేల్ - భూమియందు, ఇరియ - ఆరవార
 మగునట్లు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఇన్దపాడి - గానముజేసి, ఎఱ్ఱుమ్ - సమస్తభూములను, ఇడమ్
 కొణ్డనవే - తమకుసానములుగా జేసికొనిరిగదా.

తా॥ యీపాపియైన కలియుగమునొలగి కృతయుగము ప్రవేశించునట్లును, నిత్యనూరులు
 పరమపదమునుంచి భూలోకమునకు వచ్చునట్లును, భగవద్గుణానుభవముచే భ్రహ్మన్ద్ర ప్రవాహ
 మంతటవ్యాపించునట్లును, శ్రీవైష్ణవులంతట వ్యాపించి భగవద్గుణానుభవము జేయచున్నారుని. 3.

ఇడజ్జోళ్ శమయత్తెయెల్లా మెడుత్తుక్కలై వనబోలే*
 తడబ్బడల్ పళ్ళిప్పెరుమాన్ తన్నుడై పూదబ్బళ్ యాయ్*

కిడన్దుమిరున్దు మొన్దుమ్ కీదమ్మలవలపాడి*

నడన్దుమ్మన్దుమ్ కునిత్తుమ్ నాడగమ్ శెయ్గిన్దనవే.

౪.

అ॥ ఇడమ్కొల్ - వ్యాపించియున్న, శవయత్తైయెల్లామ్ - దుర్మతములన్నిటిని, ఎడుత్తు-
తీసి, కత్తైవనపోలే - సమూలముగానశింపజేయువారువలె, తడమ్ - వికాలమైన, కడల్ - సము-
ద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించియున్న, పెరుమాళ్ తన్నుడై, - సర్వేశ్వరునియొక్క, పూదజ్జళే -
భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి, కిడన్దుమ్ - పవ్వళించియుండియు, ఇరున్దుమ్ - కూర్చుండియు,
నడన్దుమ్ - నడిచియు, పున్దుమ్ - పలుగై త్తియు, కునిత్తుమ్ - సృత్యముజేసియు, నాడగమ్ -
నాటకమును, శెయ్గిన్దన - చేయుచున్నారు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులు భూలోకమంతట వ్యాపించి, ముందున్న బాహ్యకుదృష్టిమతములను
నిరసించి, సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములను బాడుచు సృత్యముజేయుచున్నారు. ౪

శెయ్గిన్ద దెక్కణ్ణుక్కొనే యొక్కిన్ద దివ్వలగత్తు*

నైగున్దక పూదజ్జళేయాయ్ మాయ త్తినాలెజ్జుమ్మన్ని*

వియమొన్దై యరక్క రళురర్ ఆన్దీరుళ్ళీరేల్*

ఉయ్యుమ్వగై యిలై తొణ్డీ రూళ్ళి పెయర్ త్తిడుమ్మొనే.

౫.

అ॥ నైగున్దన్ - శ్రీవైష్ణవభానియొక్క, పూదజ్జళే - భక్తులు, ఆయ్ - వ్యాపించి,
మాయ త్తినాల్ - తమఇచ్చచేత, ఇవ్వలగత్తు - ఈలోకమందు, ఎజుమ్ - అంతట, మన్ని - అను-
రియుండి, శెయ్గిన్దదు - చేయువ్యాపారము, ఎక్కణ్ణుక్కొనే - నానేత్రములకు, ఒస్తేయొక్కిన్దదు -
ఒకవిధముగా దోచుచున్నది. తొణ్డీర్ - ఓచవలలారా! అరక్కరళురర్ - రాక్షసులుగాను
అనురులుగాను, పిఱన్దీరుళ్ళీరేల్ - పుట్టియుండిరేని, ఉయ్యుమ్వగై - (మిత్ర) జీవించువిధము,
ఇలై - లేదు. ఊళ్ళి - ఈకలికాలమును, పేర్త్తు - నశింపజేసి, కొన్దిడుమ్ - (మిత్రులను) శంపు-
దురు, ఒరువియమ్ - (ఇందులో) ఒకఅబద్ధము, ఇలై - లేదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! మీరు రాక్షస ప్రకృతులుగాబట్టి భగవద్విముఖులై యుండిరేని,
ఇప్పటిలోకమంతట వ్యాపించియున్న శ్రీవైష్ణవులు మిత్రులను నిస్సంశయముగా ధ్వంసము
జేయుదురుగాన మీదుస్వభావములను వదలి వారినాశ్రయించుడియని. ౫.

కొన్దుయిరున్దుమ్విళాది వగై పళితీయనవెల్లామ్*

నిన్దై వ్యలగిల్ కడివాళ్ నేమిప్పిరాళ్ తమర్ పోన్దార్*

నన్దై పాడియున్దల్ళియాడియుమ్ ఇలమ్మరన్దార్*

శెన్దై తొన్దుయ్మిల్ తొణ్డీర్ శిన్దై యెచ్చెన్నిలు త్తియే.

౬.

అ॥ ఉయిర్ - ప్రాణులను, కొన్దు - చంపి, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించుచున్న, విళాది - వ్యాధి-
యు, వగై - ద్వేషమును, పళి - ఆకలియు, తీ గునవెల్లామ్ - (ఇవిమొదలగు) దోషములన్నియు,
ఇవ్వలగిల్ నిన్దు - ఈలోకమునుండి, కడివాళ్ - పోగొట్టుటకై, నేమిప్పిరాళ్ - చక్రధరుడైన

సర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులు, పోన్దార్ - అవతరించివారు, సత్తు - చక్కగా, ఇతైప్పాడి
యమ్ - గానముజేసియు, తుళ్ళి - ఎగిటి, ఆడియుమ్ - నృత్యముజేసియు, ఇలమ్ - భూమి
యందు, పరందార్ - వ్యాపించిరి. తొణ్ణీర్ - ఓచపలులారా! శివయై - మనస్సును, శెమ్
నిఱుత్తి - చక్కగానిలిపి, శెత్తు - వెళ్ళి, తొమ్మిదు - (వారిని) ఆశ్రయించి, ఉయమ్మిక్ - ఉజ్జీ
వింపుడి.

తా|| ఓసంసారులారా! ఈలోకమందలి సకలదుఃఖములను బోగొట్టుటకై శ్రీవైష్ణవులు
వచ్చియవతరించి భగవద్గుణములను మిక్కిలి యాదరముతో ననుభవించుచు సంతట వ్యాపించిరి.
మీరును మీమనస్సును సంసారమునుంచి మఱలించి వారిని యాశ్రయించుడియని,

నిఱుత్తినుమ్ముళ్ళత్తుక్కొళ్ళమ్ తెయ్ వజ్జళుమ్మైయుయ్యక్కొళ్ళ*
మఱుత్తుమవనోడేకణ్ణీర్ మార్క్కణ్ణేయనుమ్కరియే*

కఱుత్తమనమొత్తుమ్ వేణ్ణా కణ్ణనల్లాల్ తెయ్ వమిలై *

ఇఱుప్పదెల్లామవకమ్మూర్ త్తియా యవర్ కేయిఱుమినే. 2.

అ|| నుమ్ముళ్ళత్తు - మీమనస్సునందు, నిఱుత్తిక్కొళ్ళమ్ - నిలుపుకొనిన, తెయ్యజ్జళ్ -
దేవతలు, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఉయ్యక్కొళ్ళ - రక్షించునప్పుడు, మఱుత్తుమ్ - తిరిగియు, అవ
నోడేకణ్ణీర్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క అనుగ్రహము చేతనే నుమండి. మార్క్కణ్ణేయనుమ్ - (దీనికి)
మార్క్కణ్ణేయనుమ్, కరి - సాక్షి. కఱుత్త - (దేవతాస్తరముందు పరత్వబుద్ధియనెడి) మాలిన్యము
గల, మనమ్ - మనస్సు, ఒత్తుమ్ - ఒకటియు, వేణ్ణా - వలదు, కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, తెయ్య
మిలై - వేఱుదేవతలేదు, ఇఱుప్పదెల్లామ్ - నిత్యనైమిత్తిక కర్మములన్నిటిని, అవకమ్మూర్ త్తియా
య్ - (దేవతాస్తరములను) ఆసర్వేశ్వరునికి శరీరములనియించి, అవర్ కే - ఆదేవతలకే, ఇఱు
మిక్ - సమర్పించుడి.

తా|| ఓ అవైష్ణవులారా! మీరు దేవతాస్తరములనుభవించినను ఆదేవతలు మిమ్ములను రక్షిం
చునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు తమకిచ్చిన ఫలప్రదత్వశక్తిచేతనే రక్షించునుగాని స్వయముగా రక్షిం
చుటకు ఆదేవతలకు శక్తిలేదు. ఇందుకు మార్క్కణ్ణేయుడేసాక్షి. గాన మీరు దేవతాస్తరముల
యందు బుద్ధ్యబుద్ధినివదిలి శ్రీమన్నారాయణుడే పరదేవతయని నమ్ముడి మీరునేనెడి కర్మముల
లోనేదైన ఒకటి దేవతాస్తరవిషయమైయున్నను ఆకర్మములు ఆదేవతకస్తర్యామియైన శ్రీమన్నా
రాయణునికే జేరుననిదలంచి జేయుడియని.

ఇఱుక్కుమిలై యిఱుత్తుణ్ణ వెవ్వలగుక్కుమ్తన్నూర్ త్తి*

నిఱుత్తినాక్ తెయ్ వజ్జళాగ వత్తెయ్ వనాయగన్తానే*

మఱుత్తిరుమార్చనవన్తక్ పూదజ్గళ్ కీదజ్గళ్ పాడి*

వెఱుప్పిన్ది ఇలత్తుమిక్కూర్ మేవితొమ్మిదుయ్మిళ్ళినే. ౩.

అ|| ఇఱుక్కుమ్ - అనుష్ఠింపదగిన, ఇలై - కర్మములచే, ఇఱుత్తు - ఆరాధించి, ఉణ్ణ -
తమతమ యభీష్టమునుబొందుటకై, ఎవ్వలగుక్కుమ్ - నానారుచిగల సకల చేతనులకొఱుకై, తక్ -

మూర్తి - తనశరీరములైన దేవతాస్తరములను, అత్రైయ్యసాయగకతానే - అదేవాధిదేవుడే, త్రైయ్యజ్ఞాన - దేవతలగా, నిలుత్తినాక - ఏఱుటచేను. (గాన). మఱు - శ్రీవత్సమనెడిచిహ్ను మును, తిరుమార్క్క - నుందరమైన వత్సస్థలమందుగల, అవకాతక - ఆశ్రియపతియొక్క, పూద జ్ఞా - భక్తులు, వేదజ్ఞాపాడి - (భగవద్గుణములను) పాటలగాపాడి, వెలుప్పిన్ది - జిహ్వా శేక, జాలత్తు - భూమియందు, మిక్కార్ - నిండియున్నారు. నీర్ - మీరు, మేవి - (వారిని) సమీపించి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా|| బ్రహ్మరుద్రులనుగూడ దేవతలగా శాస్త్రమందుఁజెప్పియున్నను, సాత్వికలనియు కామలనియు రామలనియు మూడువిధములైన చేతులు తమతమ యిచ్ఛానుసారముగా తమ తమయొక్క ప్రకృతిగల దేవతల నారాధించి వారివారి కోరికను బొందుటకై తన శరీరభూతులై బ్రహ్మరుద్రులను సర్వేశ్వరుడే దేవతలగా నెఱుఁచెనుగాన మీరు వారిని వదలి సత్వప్రకృతి గలవారై, శ్రీవత్సాన్నిబొందుక్క. గుణానుభవముజేయుచున్న శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించి యుజ్జీ వించుడియని.

మేనిత్తో దుయ్మిన్దీగళో వేదప్పనిదవిరుక్కె*

నావిత్తోచ్చుచ్చుదనై ఇనవిదిపిత్తైయామే*

పూవిత్ పుగై యుమ్మిళిక్కుమ్ శాన్దముమ్నీరుమ్మలిరు*

మేనిత్తోమ్మమడియారుమ్ పగవరుమ్మిక్కుమలగే.

౯.

అ|| మేని - వేదమును సాంఘాతమై, పునిదమ్ - సరిపడ్డమైన, ఇరుక్కె - పురుష ముక్తాది ఋక్కులను, నావిత్ కొణ్ణు - నాటికలోనందుకొని, (అ - సంధించి) ఇనవిది - భక్తి చే జేయదగిన కైజ్జున్ద్రమందు, పిత్తైయామే - తత్పక, పూవిత్ - పుష్పములతో గూడియున్న, పుచ్చుయిమ్ - పూలమును, విళిక్కుమ్ - దీపమును, శాన్దముమ్ - చంద్రమును, నీరుమ్ - జల మును, మలిదై - పూర్ణముగా సంపాదించుకొని, మేవి - సమీపించి, అచ్చుదనై - సర్వేశ్వరుని, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించుచున్న, అదియారుమ్ - భక్తులచేతను, పగవరుమ్ - ధ్యానముజేయుచు న్న ఋషులచేతను, ఉలగు - లోకము, మిక్కయ - పూర్ణమై యున్నది. (గానమీరును), మేవి - సమీపించి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఉయ్మిన్దీగళో - ఉజ్జీవించుడి.

తా|| ఓసంపాదులారా! ఇప్పడీలోకమంతట, పురుషనూత్నాదులనుజెప్పి పుష్పధూపదీపాదులచే భగవత్ప్రార్థనను జేయుచున్న భక్తులచేతను, భగవద్గుణానుసంధానముజేయుచున్న భాగవతులచేతను స్వత్ర నిండియున్నదిగానమీరును వారిని యాశ్రయించియుజ్జీవించుడియని.

మిక్కవులగుళోతోఱుమ్ మేనిక్కణ్ణకతిరుమూర్తి*

నక్కపిరానోడమును మిన్దిరనుమ్ముదలాగ*

తొక్కవమరర్కపూర్ణ శెణ్ణుమ్మరన్దనతొణ్డోర్*

ఒక్కతొమ్మిదిబీరాగిల్ కలియుగమ్మిన్దుయ్మే.

౧౦.

అ॥ నక్క పిరానోడు - రుద్రునితోగూడ, అయ్యమన్ - బ్రహ్మయ్య, ఇల్లిరమన్ - ఇల్లిరమన్, డును, ముదలాగ - వీరు మొదలుగాగల, తొక్క - చేరియున్న, అమరర్ కుట్టాల్ - శరణుగా పొములు, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరుమూర్తి - తిరుమేనును, మేళి-ఆక్రమించి, మిక్కి - సమృద్ధములైన, ఉలగుగళ్ తోటుమ్ - ప్రతిలోకములయందును, ఎన్నుమ్ - అంతటి, వచ్చు - సమృద్ధమైన సంపత్తుగలవారైరి. తొణ్ణిర్ - విషయాన్తరమందాన క్తిగలవారా! ఒక్క - వాడొడ, తొట్టొక్కీర్ తిరాగి - ఆక్రమించిరేని, కలియగమ్ - కలియగము, ఒప్పుమ్ - కొండేము, ఇల్లి - నిలవదు.

తా॥ ఓసంసారులారా! బ్రహ్మరుద్రేంద్రాది సమస్తదేవతలుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యాక్రమించియే తమతమ యైశ్వర్యమును బొందిరిగాన, మీరును వానినే యాక్రమించియెడల డేమబడవచ్చును. మీరందరు శ్రీవైష్ణవులయినచో కలియుగమే సకలించును. ౧౦.

*** కలియుగ మొనుమిచ్చి కేక్కి తన్నడియార్ క్కరుళ్ శెయ్యుమ్*
మలియుమ్ శుడరోళిమూర్ త్తి మాయప్పిరాళ్ కణ్ణాన్ నెన్*
శలివయల్ తేన్నన్దురుగూర్ క్కారిమాటా శడగోపణ*
ఒలివుగ్గూంబర త్తిప్ప త్తుళ్ళత్తై మాళిఱుక్కుమే. ౧౧.

అ॥ తన్నడియార్ క్క - తనభిక్తులకు, కలియుగమ్ - కలివోపము, ఒప్పుమిచ్చి కేక్కి - ఒకటియులేక పోవునట్లు, అరుళ్ శెయ్యుమ్ - కృపజేయువాడును, మలియుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, శుడరోళి - మిక్కిలితేజస్సుగల, మూర్తి - తిరుమేనుగలవాడును, మాయప్పిరాళ్ - అశ్వర్యగుణజేష్టితములుగలవాడైన, కణ్ణాత్తన్నె - శ్రీకృష్ణునివిషయమై శలి-సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తేణ్ - దక్షిణమందున్న, నల్ - నుందరిమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, కారి-కారియెనె - రాజయొక్కనంశమందవతరించిన, మాటా - కుదృష్టులను నిరసించువారైన, శడగోపణ-నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, ఒలి-ప్రసిద్ధమైన, పుగళ్ - కీర్తిగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశులములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములును, ఉళ్ళత్తై - మనస్సులోన స్తుతి, మాళు - వివేచములను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టును.

తా॥ భక్తానుగ్రహ తత్పరుడై నిరవధిక-తేజోమయు విగ్రహుడైన శ్రీకృష్ణుని విషయమై సకలసంపత్సమృద్ధిగల కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సప్తయనముజేయువారు దేవతాన్తరమందు పరత్వబుద్ధిని వదిలి శ్రీవైష్ణవులగుడురని. ౧౧.

ఆ ధ్మోర్ తిరు వ డి గ కే శ ర ణ మ్.
జీయర్ తిరువడిగకే శరణమ్.

3-వ తిరువాయ్ మొక్తే.

అవతారిక — సర్వేశ్వరునియొక్క వాత్సల్య సౌశీల్యసౌందర్యానికల్యాణగుణములను భవించిన నమాత్మహృద్విద్య అట్టిసర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి యదిలభించక*“మడలూర్ గై” అనెడి వ్యాపారమునుజేసియైనను సర్వేశ్వరుని బొందవలయునని యత్నము జేయుచున్నారు.

*** మాశళుశోది యోశెయ్యవాయ్ మణిక్కున్ద్రై తై *

ఆశళుశీలనై యాదిమూర్ త్రియైనాడియే*

పాశళవెయ్ది యటివిమ్మనై నాళై యమ్*

ఏశళుమూరవర్ కవై తోళ్ళియోశెయ్యమ్.

౧.

అ॥ మాకు - మాలిన్యము, అళు - లేని, శోది - తేజస్సుగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱ నైన, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎక్ - నాను స్వామి గూ, మణిక్కున్ద్రై - మణిక్య పర్యతమవలెనున్నవాడును, ఆకు - దోషము, అళు - లేని, శీలనై - స్వభావముగలవాడును, ఎయ్ది - పొంది, అతివు - బుద్ధిని, ఇమ్మన్ద్రై - పోగొట్టుకొని, ఎనై నాళై యమ్ - ఎన్నిదినములు గానుంటిమి, తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఏశళమ్ - నిందించడములోదృఢపడియున్న, ఊరవర్ - ఊరు వారియొక్క, కవై - అపవాదము, ఎక్ శెయ్యమ్ - ఏమిచెయును.

తా॥ చేయదగనికృత్యమును జేసినయెడల లోకము నిందించరాయని సభియవగగా, ఓసఖీ! తెలివిగలవారిట్లుజేయగూడదు యథార్థమే, సర్వేశ్వరునియొక్క నిగ్మలమైన దివ్యావయవసౌందర్యమునున్న సౌశీల్యాది కల్యాణగుణములనున్నజూచి యట్టివానిని పొందక మతిపోగొట్టుకొని భేదించుచున్న మనకు లోకులనింద యేమిజేయునని బదులుజెప్పుచున్నారు

౧.

ఎక్ శెయ్యమూరవర్ కవై తోళ్ళియినమ్మై*

ఎక్ శెయ్యతామరై క్కణ్ణ నెన్నెనితై కొణ్ణాక్*

ముక్ శెయ్యమామైయ్మన్ద్రై మేనిమెలివెయ్ది*

ఎక్ శెయ్యవాయుజ్జురుజ్జణ్ణమ్ పయప్పుర్ న్దవే.

౨.

అ॥ ఎక్ - నాయొక్కస్వామియైన, శెయ్యతామరై క్కణ్ణన్ - ఎఱ్ఱని తామరసపుష్పమువంటి నేత్రముగల సర్వేశ్వరుడు, ఎన్నె - నాయొక్క, నితై కొణ్ణాక్ - గుణపూరితపహించెను. ముక్ - మునుపున్న, శెయ్యమామై - చక్కనిసౌందర్యమును, ఇమ్మన్ద్రై - పోగొట్టు

* భర్తదేశాన్తముందుండి ఋతుకాలమందు రానియెడల వానివరహమును సహించజాలక తాటికొమ్మను తీసికొని నైవాదులను ఛేదించుకొని వివస్త్రయై యాతాటికొమ్మను రెండుతోడల నడవనవెట్టుకొనిసంచరించుచు భార్యజేయు వ్యాపారము—ఇట్టి తనభార్యయొక్క వ్యాపారమునువిని తత్తణుమందు భర్త వచ్చితిరుననుట.

కొని, మేని - శరీరము, మెలివెయ్ది - వాడిపోయి, ఎక్ - నాయొక్క, శెయ్యవాయుమ్ - ఎఱ్ఱయియగరమును, కరుణజుమ్ - నల్లని శీతములును, పయప్ప - వైవర్యమును, ఊర్న్ - పొందినవి. తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఇని - ఇకమీద, నమ్మై-మమ్మలను, ఊరవర్కవై - ఊరువారి యపవాదము, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఓసఖీ! పద్మ శీత్రుడు తనసౌందర్యమును నాకుగనుపఱచి వ్యామోహముగలుగ జేసి నన్ను మానభంగపఱచెను. నాశరీరమందు ముందున్న సౌందర్యమంతయు నశించి మేను తెల్లబడిపోయినది. ఇకలోకుల యపవాదముచే మనశేమికావలయునని. ౨.

ఊర్న్ శగడముడై త పాదత్త* పేయ్ములై
శార్న్దశువై త్తశెవ్వాయ నెన్నెనితై కొణ్ణా*
పేర్న్దమ్ పెయర్న్ద మవనోడ్వి యోర్ శొల్లి లే*
తీర్న్దవ్ తొళ్ళి యెక్ శెయ్యుమూరవర్కవైయే. 3.

అ॥ ఊర్న్ - దొర్లుచుపయికివచ్చిన, శగడమ్ - శకటానురని, ఉడైత్త - తన్నిన, పాదత్త - శ్రీపాదముగలవాడును, పేయ్ - పూజనయొక్క, 'ములై - స్తనములను, శార్న్ద - చేరియుండి, శువైత్త - త్రాగిన, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయక్ - అధరముగలవాడునైనశ్రీకృష్ణుడు, ఎన్నై - నాయొక్క, నితై - గుణపూరిని, కొణ్ణా - అపహరించెను, పేర్న్దమ్ పెయర్న్దమ్ - పోయివచ్చియు, అవనోడ్వి - ఆనశ్చ్యయనితోతప్ప, ఓర్ శోల్ లేక్ - ఒకమాటగలవాడను కాను, తీర్న్ద - నామప్రతికూలురాలై తీరిన, ఎక్ తోళ్ళి - ఓనాసఖీ! ఊరవర్కవై - ఊరు వారియపవాదము, ఎక్ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ పూతనాశకటానురాది దుష్టులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుడు నన్ను మోహపఱచి నామానమునుతీసినను వాసినివదిలి నేనొకమాటచెప్పను. లోకులవలె నాహితంబును యోచించక నాకుపదేశించుచున్న ఓసఖీ! లోకులయపవాదము నన్నేమిజేయునని. 3.

ఊరవర్కవైయెరువి ట్టన్నె శొల్ నీర్ పడుత్తు*
ఈరనల్ విత్తిములై త నెళ్ళప్పెరుజ్జాయ్యుల్*
పేరమర్ కాదల్ కడల్ పురై యవిలై విత్తు*
కారమర్ మేని నజ్జిణ్ తోళ్ళికడియనే. ౪.

అ॥ ఊరవర్ - ఊరువారియొక్క, కవై - అపవాదమునెడి, ఎరువిట్టు - ఎరువుబెట్టి, అన్నై - తల్లియొక్క, శొల్ - మాటలనెడి, నీర్ పడుత్తు - నీరుకట్టి, ఈరమ్ - ఆశయనెడి, నెల్ - ధాన్యమును, విత్తి - జల్లి, ముత్తైత్త - మెలిచిన, నెళ్ళమ్ - మనస్సునెడి, పెరుమ్ - గొప్ప, శెయ్యుల్ - పొలములో, పేర్ - గొప్పదై, అమర్ - అమరియున్న, కాదల్ - ఆశను, కడల్ పురై - సముద్రమువలె(అపరిచ్ఛిన్నముగా), విత్తై విత్తై - పండించినవాడును, కారమర్ - మేఘమువలెనున్న, మేని - తిరుమేనుగలవాడునైన, నమ్మణ్ణా - మనశ్రీకృష్ణుడు, తోళ్ళి - ఓసఖీ! కడియనే - క్రూరుడా? (కాదు).

తా॥ ఓసఖీ! శ్రీకృష్ణుడు నాకంటికగుబడకపోయినను తనయందాళను గలగజేసి లోకుల నిందచేతను తల్లియొక్కమాటలచేతను నాయాచనశించకుండ వృద్ధిబొందునట్లు జేసెనుగాన వానిని కఠినహృదయుండని చెప్పరాదని.

౪.

కడియకొడియకొ నెడియమాలులగజొల్లె

అడియకొ*అటివరుమేనిమాయ త్తకొ*అగిలుమ్

కొడియవెన్నెల్ల మవనెనేడికక్కమెల్ల*

తుడికొల్లిడై మడత్తో యన్నెయ్ శెయ్యుమే.

౫.

అ॥ కడియకొ - తనకార్యమునుశీఘ్రముగానెరవేర్చుకొనువాడును, కొడియకొ - ఇతరులనుదుఃఖిబెట్టువాడును, నెడియమాల - గొప్పమహిమగలవాడును, ఉలగమ్ - లోకములను, కొల్లె - కొలుచుకొనిన, అడియకొ - శ్రీపాదములుగలవాడును, అటివు - బుద్ధికి, అరి - (తెలిసికొనుటకు) దుర్బలమైన, మేని - తిరుమేనుగలవాడును, మాయత్తనాగిలుమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైనగుణచేష్టితంబులుగలవాడనైనను, కొడియ - (పూర్వమైన (పట్టుదలగల), ఎకొనెల్లమ్ - నాకునన్ను, అననేఎన్దు - ఆశ్రీకృష్ణుడేమని, కిడక్కమ్ - (తలచి) ఉండును. ఎన్నె-ఏమాశ్చర్యమో? తుడికొల్ - గుడుగుడుపునలెనున్న, ఇడై - నడుమునున్న, మడమ్-ఆత్మగుణములనుగల, తోళ్ళి ఓసఖీ! అన్నె - తల్లి, ఎకొ శెయ్యుమ్ - ఏమిచేయును.

తా॥ ఆశ్రీకృష్ణుడు తనకార్యమునేచూచునుగాని యొకరి దుఃఖమునుజూడడు. లోకముల నన్నియు గొలిచినగొప్పమహిమగలవాడు. వానినిజూచుట మిక్కిలిదుర్బలము. అయినను నామనన్ను వానిని పదలిమతీయొకటియందుచెప్పుదు. దానికి నాతల్లియేమి చేయవచ్చునని.

౫.

అన్నెయ్ శెయ్యులె నూరెకొల్లిల్లెత్తోమిర్*

ఎన్నెయినియుమ క్కొన్నెయ్యై యగప్పట్టె*

మున్నెయమరర్ ముదల్వక్ వణ్ణువరాపది

మన్నకొ*మణివణ్ణకొవాళుదేవక్ వలై యుళే.

౬.

అ॥ మున్నెయమరర్ - ప్రాచీనులైననిత్యనూరులకు, ముదల్వక్-నిర్వాహకుడును, వణ్ నుందరమైన, తువరాపది - ద్వారకకు, మన్నకొ - రాజువు, మణివణ్ణకొ - మాణిక్యమువంటి కాన్తిగలవాడనైన, వాళుదేవక్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, వలైయుళ - వలలో, అగప్పట్టె - దొఱుకుకుంటిని. ఇని - ఇళమిద, ఎన్నె - నావిషయమై, ఉమక్క - మీకు, ఆత్తెయ్యలై - ఆళలేదు. అన్నె - తల్లి, ఎకొ శెయ్యుల్ - ఏమిచేసినను, ఎకొ - ఏమిప్రయోజనము? ఊర్ - లోకులు, ఎకొకొల్లిల్ - ఏమిచెప్పినను, ఎకొ - ఏమిప్రయోజనము?

తా॥ ఓసఖీ! ద్వారకాధీశుడైన శ్రీకృష్ణుని పాశమందు నేనుదొఱుకుకుంటిని. ఇళనన్ను మఱిలంపమికాళలేదు. నాతల్లియెంతచేసినను లోకులెంత చెప్పినను ఏమియుఉపయోగములేదని.

౬.

వలై యుళగప్పడుతెన్నె నన్నెల్లజ్జువికొల్లె*

అలై కడల్ పళ్ళియమ్మానై యాళ్ళిప్పిరానన్నె*

కలై కొళగలల్ గుల్ తొళినజ్జుళాల్ కణ్ణు*

తలై యిల్ వణజ్జవుమాళ్ళొల్ తైయలార్ మున్నే.

౭.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, పలైయిన్ - చలలో, అగప్పడుత్తి - దోటుకుకొనునట్లుచేసి, నల్ - అనుకూలమైన, నెళ్ళుమ్ - (నా) మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, అలై - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమందా, పళ్ళి - పవ్యళించిన, అమ్మనై - స్వామియు, ఆళ్ళి ప్పిరాళ్ తన్నై - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుని, కలైకొళ్ - సుందరమైన వస్త్రముగలదియు, అగళ్ - విశాలమైన, అల్ గుల్ - నితంబప్రదేశముగలదియునైన, తొళ్ళి - ఓసఖీ! నమీకణ్ణాల్ - మనసేత్రములచే, కణ్ణు - నేవించి, తైయలార్ - (నన్ను నిందించెడి) స్త్రీలయొక్క, మున్ను - ఎదుట, తలైయిల్ - శిరస్సుచే, వణజ్జవుమాళ్ళొల్ - సమస్కరించునట్లుగునా.

తా॥ ఓసుందరాంగివైనసఖీ! నన్నును నామనస్సును స్వాధీనముచేసుకొనిపోయి క్షీరాబ్ధి యందుబవ్యళించిన చక్రధరుని, నన్ను నిందించుచున్న యీలోకులయెదుటనే నేవించునట్లెప్పుడు సంభవించునోయని

౭.

పేయ్ములై యుణ్ణుళగడమ్మాయ్న్దు మరుదిడై

ప్పోయ్ముదల్ శాయ్త్తు*పుళ్ వాయ్పిళ్న్దుకళిటట్ట*

తూముఱువల్ తొణ్ణైవాయ్ప్పిరానై యెన్నాళ్ కొలో*

యాముఱుగిన్దుతోళ్ళి యన్నైయర్ నాణవే.

౮.

అ॥ పేయ్ - పూతనయొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - త్రాగి, శగడమ్ - శకటానురుని, పాన్దు - తన్ని, మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయ్ - వెళ్ళి, తూదల్ శాయ్త్తు - సమూలముగాబడద్రోసి, పుళ్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్న్దు - చీల్చి, కళిట - కువలయాపిడమును, అట్ట - చంపిన, తూ - స్వచ్ఛమైన, ముఱువల్ - చిరునవ్వుగల, తొణ్ణై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, పిరానై - స్వామిని, తోళ్ళి - ఓసఖీ! అన్నైయర్ తల్లులు, నాణ - సిగ్గుబడునట్లు, యామ్ - మనము, ఉఱుగిన్దు - పొందుట, ఎన్నాళ్ కొలో - ఏదినమా?

తా॥ ఓసఖీ! నన్ను నిందించుచున్న తల్లి సిగ్గుబడునట్లు పూతనా శకట యమశార్దూన బకాసురు కువలయాపిడములు మొదలగు దుష్టులను సంహరించి సుందరమందహాసముగల శ్రీకృష్ణునిమన మెప్పుడు పొందెదమోయని

౮.

నాణునితై యుఱ్ఱువర్ నెన్నై నన్నెళ్ళజ్జువికొణ్ణు*

శేణుయర్ వాన త్తిరుక్కు న్నేవపిరార్ తన్నై*

అణ్ణై యెన్ తొళ్ళియులగుతోటలర్ తూళ్ళి*ఆమ్

కొణ్ణై గళ్ళి శెయ్దు కుదిరియాయ్ మడలూర్ దుమే.

౯.

అ॥ ఎన్నై - నాయొక్క, నాణుమ్ - సిగ్గును, నితైయమ్ - స్త్రీగుణములను, కవర్న్దు - పోగొట్టి, నల్ - స్వాధీనమైన, నెళ్ళుమ్ - మనస్సును, కూవిక్కొణ్ణు - పిలుచుకొని, శేణుయర్ -

మిక్కిలియున్నతప్రదేశమందున్న, వానత్తు - పరమపదమందు, ఇరుక్కుమ్ - వాసముజేయుచున్న, తేవపిరాకాతన్నై - నిత్యనూరులకున్వామియైన సర్వేశ్వరుని, తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఉలగుతోలు - లోకమంతట, ఆలర్ - (వచ్చినన్నసమాధానముజేయక దుఃఖపెట్టుచున్నాడని) అపవాదమును, తూళ్ళి - ప్రసిద్ధమగునట్లుజేసి, ఆమ్ - జేయుటకుసాధ్యమైన, కొణైగళి - (వానికినిందాకరములైన) కటిలవ్యాపారములను, శెయ్దు - చేసి, కుదిరియాయ్ - సిగ్గులేనిదానమై, మడల్ - మడలనెడివ్యాపారమునుజేసి, ఊర్దుమ్ - సజ్జరించెదను. ఆత్తయెన్ - దీనికడ్డమేమి?

తా|| ఓసఖీ! నన్ను మానభంగపఱచి నాగుణములను జెడగొట్టి నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయి పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడు నన్నువచ్చిరక్షించనందున వానినియెల్లరునిందించునట్లుజేసి వానికపవాదమువచ్చునట్లు సంచరించపోతానని.

యామ్మడలూర్దు మెమ్మాళ్ళియైప్పిరాన్డై*

తూమడల్ తణ్దుత్తాయ్ మలర్ కొణ్ణుళూడువోమ్*

యామ్మడమిన్దైరువుతోఱయల్తై యలార్*

నామడక్కాప్ప తూళ్ళి నాడుమిరై క్కవే.

౧౧.

అ|| యామ్ - మనము, మడమిన్దై - అజీగియుండక, తెరువుతోలు - పీఠియంతయు, అయల్తైయలార్ - వేఱుస్త్రీలయొక్క, నా - నాలికయందు, మడక్కా - వెళ్ళని, పళ్ళి - అపవాదమును, తూళ్ళి - ప్రసిద్ధపఱచి, నాడుమ్ - దేశమంతయు, ఇరైక్క - భ్రమించిపోవునట్లు అఱచి, యామ్ - మనము, మడలూర్దు - మడలూర్గైఅనెడి వ్యాపారమునుజేసి, ఆళ్ళి - నడర్చునమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందుగల, ఎమ్ - మనయొక్క, పిరాన్డై - స్వామియొక్క, తూ - స్వచ్ఛమైన, మడల్ - నళముగల, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయయొక్క, మలర్ - పుష్పమలను, కొణ్ణు - సంపాదించుకొనివచ్చి, నూడువోమ్ - శిన్నులోనుంచుకొనెదను.

తా|| ఓసఖీ! మనము మానమును వదలి లోపలుచెప్పురాని యపవాదములను సర్వేశ్వరుని మీదఁజెప్పివాడు ధరించినతిరుత్తుళ్ళియనిధరించివానికపవాదమువచ్చునట్లుసంచరించెనుని

ఇరై క్కజ్జురుజ్జడల్ వణ్ణొ కణ్ణపిరాన్డై*

విరై కొళ్ళిపొళ్ళిల్ కురుగూర్ చ్చడగోవళొన్న*

నిరై కొళ్ళన్దాది యోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఉరై క్కవల్లార్ క్కవై గున్దమాగున్దమ్మూరెల్లామ్.

౧౧.

అ|| ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణొ - కాన్తిగల. కణ్ణపిరాకాతన్నై - శ్రీకృష్ణునికషయమై, విరైకొళ్ళి - పరిమళమతోపూర్ణమైన, పొళ్ళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - ముగకాపురి స్వామియైన, శడగోవళొన్దాది - సమాధిస్థులైన, కొళ్ళన్దాది - నిరైకొళ్ళి - శబ్దారములయొక్కపూర్తిగల, అన్దాది - అంత్యపదమునాదిగాగల, ఓర్ - అస్వతీయమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఉరై

క్క-వల్లార్ క్కు - అధ్యయనముజేయువారికి, తమ్ - తమయొక్క, ఊరెల్లామ్ - గ్రామము లన్నియు, వైగనమాగుమ్ - శ్రీవైకుంఠమును.

తా|| సర్వేశ్వరునివిషయమై సమ్రాట్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాతురముల నధ్యయనము జేయువారు ఏదేశమందున్న నా శ్రీవైకుంఠమందువలె బ్రహ్మానందము ననుభవించురని. ౧౧

ఆ ట్ట్రోర్ తిరు నడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:—ఆ ట్ట్రోర్ విధంబున “ మడలూర్ నై ” అనెడివ్యాపారముజేయుటను శక్తి లేక దుఃఖించుచుండగా నప్పుడు ప్రవేశించిన కాళరాత్రినిజూచి, ఈరాత్రిలో నామప్రియమాటలను జెప్పి రక్షించువారెవరునులేరే. అపద్బాంధవుడైన సర్వేశ్వరుడుగూడ రాకపోయినేయని చింతాక్రాస్తలై యున్నప్పుడు క్షీరాబ్ధియందు యోగనిద్రజేయుచున్న వాసుదేవునిస్మరించి, వీడు మనలను రక్షించుటకై యుపాయము యోచించుచున్నాడని దలంచి ప్రాణధారణము జేసికొని యున్నారు.

ఊరెల్లామ్ తుళ్ళై యులగెల్లామ్ నల్లిరుళాయ్*

నీరెల్లామ్ తేటి యోర్ నీలిరవాయ్ నీణ్ణదాల్*

పారెల్లాముణ్ణ నమ్ పామ్బుణై యాళవారానాల్*

ఆరెల్లైవల్ వినై యే నావికాప్పారినియే.

౧.

అ|| ఊరెల్లామ్ - ఊరంతయు, తుళ్ళై - నిదురపోయి, ఉలగెల్లామ్ - లోకమంతయు, నళ్ - నిబిడమైన, ఇరుళాయ్ - చీకటియై, నీరెల్లామ్ - సలమంతయు, తేటి - నిశ్చబ్దమై, ఓర్ - ఒకటియై, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవాయ్ - రాత్రియై, నీణ్ణదు - పెరిగినది, పారెల్లామ్ - భూమి యంతయు, ఉణ్ణ - మ్రుంగినవాడును, నమ్ - మనస్సామియు, పామ్బు - ఆదిశేషుని, అణైయాళ్ - పడకగాగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, వారాన్ - రాడు, ఎల్లై - ఓసఖీ! వల్ - కూరమైన, వినై యేన్ - పాపముగలనాయొక్క, ఆవి-ప్రాణమును, ఇని-ఇంకమీద, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు!

తా|| ఊరంతయు మణిగినది, లోకమంతయు గాఢాంధకారమైనది, ఇట్లురాత్రి మిక్కిలి పర్ణిమండగా నిప్పుడుగూడ నాక్రియఃపతివచ్చి నన్నురక్షించక పోయెను. ఇంకగక్షించువారెవరని.

అవికాప్పారినియూ రాట్నకడల్ మన్ విణ్ మూడి*

మావికారమా యోర్ వల్లిరవాయ్ నీణ్ణదాల్*

కావిశేర్ వణ్ణ నెకొకణ్ణనుమ్ వారానాల్*

పావియేన్ నెళ్ళమే నీయుమ్ పాజ్జలైయే.

౨.

అ॥ ఆత్మ - అగాధమైన, కడల్ - సముద్రమును, మణ్ - భూమిని, విణ్ - ఆకాశమును, మాడి - కప్పి, మా - గొప్ప, వికారమాయ్ - వికారముగలదై, వల్ - క్రూరమైన, ఓరిరవాయ్ - ఒకరాత్రిపాపమై, నీడ్డు - (చీకటి) పెరిగినది. కావిశేర్ - నల్లకలువవంటి, వణ్ - కాన్తిగల, ఎక్కణ్ణమ - నాకృష్ణుడును, వారాన్ - రాలేదు, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, నెజ్జమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాజ్జలై - అనుకూలముగానుండక పోతివి, ఇని - ఇరకమీడ, అవి - నాప్రాణమును, కాప్పార్ - రక్షించువారు, ఆర్ - ఎవరు.

తా॥ ఓమనసా! అదిఅక సమనియు ఇదిభూమియనియు సముద్రమనియు దెలియకకప్పి గాఢాంధకారము భయబ్బరమైనరాత్రిపాపమైపెరుగుచున్నది. ఈసమయమందుగూడ శ్రీకృష్ణుడు రాకపోయెను; నీవును నావశంబున లేకపోతివి. ఇరక నన్ను రక్షించువారెవరని.

నీయుమ్పాజ్జలై కాణ్ నెజ్జమేనీళిరవుమ్*

ఓయుమ్పొమ్మదిన్ది యూత్రియాయ్నీణదాల్*

కాయుమ్బుడుజ్జలై యెక్కాకాగు త్తక్వారానాల్*

మాయుమ్వగై యటియేక్ వల్లిన్దై యేక్ పెణ్ణిటన్దే.

3.

అ॥ నెజ్జమే - ఓమనసా! నీయుమ్ - నీవును, పాజ్జలైకాణ్ - అనుకూలముగాలేకపోతివి గదా? నీళ్ - పొడుచైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియు, ఓయుమ్పొమ్మదిన్ది - ఎడతెగక, ఊత్రియాయ్ - యుగమై, నీడ్డు - పెరిగినది, కాయుమ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, కడుమ్మళిలై - క్రూరమైనబాణముగల, ఎక్కాకాగు త్తక్ - నాశ్రీరాఘవుడు, వారాక్ - రాడు. వల్విన్దైయేక్ - క్రూరమైనపాపముగలనేను, పెణ్ పిణ్డు - ప్రీయైబుట్టి, మాయుమ్వగై - మరణమునుబొందెడి ప్రకారమును, అటియేక్ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓమనసా! నీవా నాస్వాధీనముగాకపోతివి. రాత్రి యుగమువలె పెరుగుచున్నది. శ్రీరాముడురాలేదు. ఈబాధనుసహించక ప్రాణమువిడువదలంచినను నేను దానికి యుపాయము నెఱుంగనేయుని.

3.

పెణ్ణిటన్దారెయ్దుమ్ పెరున్దయర్ కాణ్ణిలేన్దై*

ఒణ్ శుడరోక్ వారాదొళిత్రాన్*ఇమ్మణ్ణళన్ద

కణ్ పెరియశెవ్వా యెజ్కార్ కేఱువారానాల్*

ఎక్ పెరియశిన్దెనోయ్ తీర్ వ్పారాన్దెన్దైయే.

౪.

అ॥ పెణ్ పిణ్డార్ - ప్రీతి, ఎయ్దుమ్ - అనుభవించుచున్న, పెరున్దయర్ - ఈగొప్ప దుఃఖమును, కాణ్ణిలేక్ - చూడలేను, ఎన్దు - అని, ఒణ్ - నుండరమైన, శుడరోక్ - తేజస్సుగలనూర్వుడు, వారాదు, రాక, ఒళిలైన్ - దాచుకొనియున్నాడు. ఇమ్మణ్ - ఈభూమిని, ఆళ్న్ద - కొలిచినవాడును, పెరియకణ్ - వికాలమైన శత్రుములుగలవాడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరముగలవాడును, ఎక్ - నాకు (స్వామియు), కార్ - మేఘమువంటికాన్తిగల వాడును, ఏఱు - శ్రేష్ఠుడైన సర్వేశ్వరుడు, వారాక్ - రాలేదు. ఎన్దెన్దై - నాయొక్క,

ఎజో పెరియ - సంఖ్యలనతిక్రమించిన (అసంఖ్యేయమైన), శిన్దెనోయ్ - మనోవ్యాధిని, తీర్ప్పా
రార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా|| ఈ స్త్రీలనుభవించెడి ఘోరదుఃఖమును నేను చూడజాలననిదలంచి నూర్చుడుదయ
ముగాకుండనేయున్నాడు. నుందరాంగుడైన నామనుడురా లేడు. ఇంక నాదుఃఖమును దీర్చువా
రెవరని.

అరెన్నెయారాయ్వా రన్నెయరుమ్తోయరుమ్*

నీరెన్నెయన్నా నే నీళిరవున్జువరాల్*

కారన్న మేని నక్కణ్ణనుమ్వారానాల్*

వేరెన్నె మాయాదాల్ వల్వినై యేకపిన్నిన్తే.

౫.

అ|| అన్నెయరుమ్ - తల్లులును, తోట్రియరుమ్ - సఖులును, నీర్ - (నా) స్వభావము,
ఎన్నే - ఎట్టిది (అని), ఎన్నాదే - తలచుక, నీళ్ - పొడవైన, ఇరవుమ్ - రాత్రియంతయు,
తుజ్జువర్ - నిదురపోవుచున్నారు. కారన్న - మేఘమువంటి, మేని - తిరుమేనుగల, ఎక్కకణ్ణ
నుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాక్ - రాడు, వో - క్రూరమైన, వినైయేక్ - పాపముగలనా
యొక్క, పిక్ - చెనుక, నిన్దు - ఉండి, వేర్ - నాపేరు, ఎన్నై - నన్ను, మాయాదు-మాయ
నట్లుచేయును. ఎన్నై - నన్ను, ఆరాయ్గారార్ - విచారించువారెవరు.

తా|| నాబంధువులునాబాధను విచారించక చక్కగానిద్రించుచున్నారు. క్యామనుందరు
డైనశ్రీకృష్ణుడురా లేదు ఇంక నేను మాయవిధము నాలోచించుచున్నాను. నాపేరుమాత్రమే
యుండపోవుచున్నది. ఇప్పుడుకూడ నన్ను రక్షించువారెవరేరని.

౫.

విన్నిన్త కాదల్నోయ్ నెజ్జమ్ పెరిదడుమాల్*

మున్నిన్దిరావూట్రి కణ్ పుదైయమూడిల్ గ్రాల్*

మన్నిన్త శక్కర తైమ్మాయవనుమ్వారానాల్*

ఇన్నిన్త నీళావి కాప్పారవిన్దత్తే.

౬.

అ|| కాదల్ - ఆశయనెడి, నోయ్ - వ్యాధి, పిక్ నిన్దు - చెనుకనుండి, నెజ్జమ్ - మనస్సును,
పెరిదు - మిక్కిలి, అడుమ్ - బాధించుచున్నది. ఇరా - రాత్రియనెడి, ఊట్రియగము, మన్ని
న్దు - ముందుండి, కణ్ - నేత్రములు, పుదైయ-అణుగునట్లు (కనుపడకుండునట్లు), మూడిల్ గ్రా-
కప్పినది. మన్నిన్త - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగల, మాయవనుమ్-ఆశ్చర్యచేష్టితు
డైన సర్వేశ్వరుడు, వారాక్ - రాడు, ఇన్నిన్త - ఈవిధముగానున్న, నీళ్ - నిత్యమైన, ఆవి-
ఆత్మను, ఇవిన్దత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారార్ - రక్షించువారెవరు.

తా|| ఆశయొకపక్కను రాత్రియొకపక్కనుండి బాధించుచున్నది. ఈసమయంబునకూడ
చక్రధరుడువచ్చి రక్షించకనున్నాడు. ఇంకనిచ్చట నన్ను రక్షించువారెవరన్నారని.

౬.

కాప్పారవిన్దత్తు క్కణ్ణిరుళి నుజ్ తుళియాయ్*

శేట్టాలదూట్రియాయ్ చెప్పల్ గిన్త కణ్ణల్ వాయ్*

తూప్పాలవెళ్ళశక్కు శక్కురత్తతోన్తానాల్*

తీప్పాలవల్ విన్నయే తెయ్యజ్జాళే శెయ్గేనో.

2.

అ॥ ఇచ్చిడత్తు - ఇచ్చట, కాప్పారాల్ - రక్షించువారెవరు? కళ్లు - దట్టమైన, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - నూత్నమైన, తుళ్ళి-చినుకులను, ఆయ్-కలదై, శేణ్ పాలదుడిఘ్ క్ మైనస్వభావముగల, ఊట్రియాయ్ - యుగమై, శెల్గిన్ - నడుచుచున్న, కళ్లుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, తూ - నిర్మలమైన, పాల-స్వభావముగల, వెణ్-తెల్లని, శక్కు-శ్రీపాశ్చాజన్యమును, శక్కురత్తక్ - సుదర్శనమునుగలసర్వేశ్వరుడు, తోన్తాక్ - కనుపడడు. తెయ్యజ్జాళే-ఓదేవతలారా! తీప్పాల- అగ్నివలెదహించుచున్న స్వభావముగల, వల్ విన్నయేక్-క్షూరమైనపాపముగల నేను, ఎక్ శెయ్ గేక్ - ఏమిచేసెదను.

తా॥ పెద్దయుగమువలెనున్న యీరాత్రియందొకప్రక్క-చీకటిని యొకప్రక్క-చినుకులను బాధించుచున్నవి. ఇప్పుడు నన్ను గాపాడువారెవరులేరు. శక్కురత్తక్-దైన సర్వేశ్వరుడు వచ్చిగనుపడలేను. ఓదేవతలారా! ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని.

2.

తెయ్యజ్జాళే శెయ్గే నోరిరవేట్టు-త్రియాయ్*

మెయ్ వనుని నైనదావి మెలివిక్కుమ్*

కై వన్ శక్కురత్తక్ కణ్ణనుమ్ వారానాల్*

తై వన్ తణ్ తెన్టల్ వెళ్ళుడరిల్ తానడుమే.

౩.

అ॥ తెయ్యజ్జాళే - ఓదేవతలారా! ఎక్ శెయ్ గేక్ - ఏమిచేసెదను. ఓరిరవు - ఒక రాత్రి, ఏట్టు-త్రియాయ్ - ఏడుయుగమై, మెయ్ వన్ వనిన్ - (నన్ను చంపవలయునని) నిశ్చయించివచ్చి, ఎనదావి - నాయాత్మను, మెలివిక్కుమ్ - బాధించుచున్నది. కై వన్ - శ్రీహస్తమండమరి యున్న, శక్కురత్ - సుదర్శనముగల, ఎక్ కణ్ణనుమ్ - నాకృష్ణుడును, వారాక్ - రాడు, తై వన్ - తై(పుష్య) మాసమందువచ్చెడి, తణ్ - చల్లని, తెన్టల్ - మలయగూరుతము, వెమ్మడురిల్ - క్రూరమైన అన్నికంటెను, అడు - (మిక్కిలి) బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓదేవతలారా! ఒకరాత్రి యేడుయుగమై పెరిగి నన్ను చంపవలయునని యుద్దేశించి వచ్చి చల్లనిగాలిని నిప్పువలెపినుటచు బాధించుచున్న యీసమయమందుగూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి రక్షించకపోయెను. ఇప్పుడు నేనేమిచేసెదనని.

౩.

వెళ్ళుడరిల్ తానడుమాల్ వీక్షిరుళిన్ నుణ్ తుళియాయ్*

అళ్ళుడర వెయ్యోనణి నెడున్దేర్ తోన్తాదాల్*

శెళ్ళుడర్ తామరై క్కణ్ శెల్వచుమ్ వారానాల్*

నెళ్ళిడర్ తీర్ ప్పారినియాల్ నినురుగుగిన్నే.

౪.

అ॥ వీణ్ - పరిణామము, ఇరుళ్ - చీకటిని, నుణ్ - నూత్నమైన, తుళియాయ్ - చినుకులనుగలరాత్రి, తాక్ - తాను, వెమ్మడురిల్ - వేడియైనయన్నికంటె, అడు - (అధికమై) బాధించును. అమ్ - సుందరమైన, శుడగ - తేజస్సుగల, వెయ్యోక్ - మూర్ఖునియొక్క, అణి -

నుందరమై, నెడు - గొప్పదైన, తే - రథము, తోడ్పాడు - కనుపడదు, తెనుపడు - ఎట్టి
నికాన్తిగల, తామరైక్కణ్ - తామరపువ్వువంటి నేతముగల, తెప్పకమ్ - శ్రీయంతుడును, వారాణ్ -
రాడు, నిట్ట - నిలిచి, ఉరుగుగిట్టే - కరుగుచున్నాను, నెట్టిడర్ - మనోదుఃఖమును, ఇని - ఇక
మీద, తీర్పార్ - పోగొట్టువారెవరు.

తా|| చల్లని యీచినుకులు నాకు నిప్పువలెనున్నవి. చీకటిలో నాశేమియు కనుపడలేదు.
నూర్చోదయమును కాకుండనున్నది. రాజీవలోపసుడైన శ్రియఃపతియు రాలేదు, ఈదుఃఖముచే
గరుగుచున్న నన్నిప్పుడు రక్షించువారెవరును లేరని.

నినురుగుగిట్టేనేపోల నెడువానమ్*

తెన్దురుగినుణ్ తుళియాయ్ చెప్పల్ గిన్ద కజ్జుల్వాయ్*

అన్దొరుకాల్ నైయ మళ్ళన్ పిరాన్ వారానెయ్*

ఒన్దొరుకాల్ శొల్లా దులగోవుజ్జుమ్.

౧౦.

అ|| నిట్ట - నిలిచి(ఎల్లప్పుడును), ఉరుగుగిట్టేనేపోల - కరుగుచున్న నావలెనే, నెడు -
గొప్ప, వానమ్ - ఆకాసమును, తెన్దు - దుఃఖపడి, ఉరుగి - కరిగి, నుణ్ - నూత్నమైన, తుళియాయ్ -
చినుకులుగలదై, తెన్దొగిన్ద - నడుచుచున్న, కజ్జుల్ వాయ్ - రాత్రియందు, అట్ట - అప్పుడు,
ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు, వైయమ్ - భూమిని, అళ్ళన్ - తొలిచిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడైన
సర్వేశ్వరుడు, వారాణ్ - రాడు, ఎన్దు - అనియైనను, ఒన్దు - ఒకమాటను, ఒరుకాల్ - ఒకప్పుడు,
శొల్లాదు - చెప్పక, ఉలగు - లోకము, ఉజ్జుమ్ - నిదురపోవుచున్నది. ఓ - అశ్చర్యము,

తా|| చినుకులువేయుచున్న యీరాత్రియందు నేనవస్థపడుచుండగా, ఆత్రివిక్రముడిచ్చటికి
రాడనియైనను పచ్చననియైననొకమాటనాకు జెప్పుకుండ లోకమంతయు నిద్రించుచున్నదే? ఇదే
మాశ్చర్యమని.

౧౧

శిఁ శిఁ ఉజ్జువాన్బోల్ యోగుశెయ్ద పెరుమానై*

శిఁబ్దపొత్తీల్ శూత్త కురుగూర్ చ్చుడగోవళాళోల్*

నిఱజ్జిళ్ళర్దవన్దాది యాయ్రిత్తిప్పత్తాల్*

ఇఱన్దుపోయ్ వై గున్దమ్ శేరావాణ్డనయో.

౧౧.

అ|| ఉజ్జువాణ్బోల్ - నిదురపోవునట్లుపవ్వళించి, యోగుశెయ్ద - జగద్రక్షణోపా
యమునుయోచించుచున్న, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, శిఁబ్ద - క్లాఘ్యమైన, పొత్తీల్ -
తోటలచే, శూత్త - చుట్టచుడిన, కురుగూర్ - కురుకాపురియందువేంచేసియున్న, చ్చుడగోవళా -
నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - ప్రసాదించిన, నిఱమ్ - గానముచే, కిళ్ళర్ద - అధికమైయున్న, అన్దాది -
అన్దాదిరూపమైన, ఆయ్రిత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తాల్ - ఈచదిపాశురములచే
(పాశురముల సంగ్రహమునముడియువారు), ఇఱన్దుపోయ్ - మరణమునుబొందినతరువాత, వై గున్దమ్
శేరావాణ్డు - శ్రీవైకుంఠమునుబొందనివిధము, ఎజ్జినయో - ఏవిధము?

తా|| జగత్తును గక్షించువిధమును యోచించుచు క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియున్నశ్రియః పతిపమయమై, సమృద్ధమైనతోటలుగల కురుకాపురాధీశులైన సమృద్ధాత్మార్లు ప్రసాదించిన యాశుది పాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును దప్పక బొందురని.

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

దీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౫ - పత్తు, ౫ - వ, తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక. — ఆత్మార్ నెడినాయకి యీవిధంబున రాత్రియంతయు భగవద్గీతేషముచే బాధననుభవించి నూర్వోదయముయినతరువాత మూర్ఛపదలి స్వస్థచిత్తులై తిరుక్కుఱుజుడినమ్మి యొక్కసాస్తర్యసాగన్యాది సమస్తకల్యాణగుణంబులనుపలంచి యాగుణముల ననుభవించువలయునని యత్యధినివేశముతోనుండగా, బంధువులుచూచి నీకింత యధినివేశమేలనని యాత్మేపవ చనములనుజెప్పగా నామాటలనువిని, ఓబంధువులారా! భగవద్గుణములనెఱుంగని మీరెంతచెప్పినను నామన స్సాభగవంతునియందే లీనమగుచున్నది, నేనేమిసేసెదను; మీరు మామీద కోపగింపవలదు అని వక్కాణించుచున్నారు.

✽✽ ఎజ్జనేయోవన్నెమిర్ గా శెన్నెమునివడునీర్*
నజ్జళ్ కోల తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకొక్కణ్డవి*
శజ్జినోడుమ్ నేమియోడుమ్ తామరై క్కణ్ణోడుమ్*
శెజ్జనివాయ్ నెన్దొమ్ శెల్ గిన్ద దెన్నెళ్ళామ్.

౧.

అ|| ఆన్నెమిర్ గాళ్ - ఓయమ్మలారా! నీర్ - మీరు, ఎన్నె - నన్ను, మునివడు - కోపగించుట, ఎజ్జనేయో - ఎటుల? నజ్జళ్ - మనయొక్క, కోలమ్ - అతిసుందరమైన, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడియందువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాన్ - నేను, కిణ్డవి - నేవించినతరువాత, శజ్జినోడుమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యముతోడను, నేమియోడుమ్ - నుదర్శనముతోడను, తామరై క్కణ్ణోడుమ్ - పద్మమువంటినేత్రములతోడను, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కని - పండువలెనున్న, ఓన్దు - అద్భుతీయంబైన, వాయోడుమ్ - అధరముతోడను, ఎన్నెళ్ళామ్ - నామనన్ను, శెల్ గిన్దదు - సంచరించుచున్నది.

తా|| ఓనభియలారా! భగవద్గుణముల మాధుర్యము నెఱుంగక మీరు నామీద నేలకోప పడుచున్నారు? తిరుక్కుఱుజుడినమ్మిని నేను నేవించినప్పుడే నామనన్ను నాకుస్వాధీనములేక నే వనియొక్క శబ్దచక్రాదులయందును నేత్రాది దివ్యావయవములయందును మగ్నమైపోయినదని.

ఎన్నెళ్ళానాల్ నోక్కిక్కాణిరెన్నెమునియాదే*
తెన్నెళ్ళోలై తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాకొక్కణ్డవి*

మిన్ను నూలుమ్ కుణ్డలముమ్ మార్వీల్ తిరుమఱువుమ్*

మన్ను పూణుమ్ నాన్దుతోళుమ్ వనైజుమ్ నిన్ది డుమే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - నన్ను, మునియాదే - కోపగించక, ఎన్నెళ్ళిసాల్ - నాపనన్నుచేత, (భక్తిగలనాపంటివనన్నుగలవారై), నోక్కిక్కాచీర్ - చూడుడు, తెళ్ - దక్షిణమందున్న, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, శోలై - తోపులుగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్మిని, నాళ్ - నేను, కణ్డపిళ్ - నేవించినతరువాత, మిన్ను - ప్రకాశించు చున్న, నూలుమ్ - యజ్ఞోపవీతమును, కుణ్డలముమ్ - కుండలమును, మార్వీల్ - వత్సస్థలమందలి, తిరుమఱువుమ్ - శ్రీవత్సమును, మన్ను - అమరియున్న, పూణుమ్ - ఆభరణమును, నాన్దుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎజుమ్ - ఎచ్చటపోయినను, వన్దు - (నాయెదుట) వచ్చి, నిన్ది డుమే - నిలుచుచున్నది.

తా॥ ఓసఖియలారా! నేను నమ్మి నీవేవించినప్పటినుంచి వానియొక్క కుణ్డలయజ్ఞోపవీతా దినమస్తాభరణములును సకలదిన్యావయవములును నాకంటిముందటనే యున్నవి. అవియన్నియు భక్తిలేని మికంటికగువడవుగాన నావలె భక్తిగలవారై నేవించుడియని.

౩.

నిన్ది డుమేతిళై క్కుమ్నై యుమె న్ననై యరుమ్మునిదిర్*

కున్దు మాడ త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాళ్ కణ్డపిళ్*

నెన్ది విల్లుమ్ తణ్ణుమ్ వాళుమ్ శక్కరముమ్ శజ్గముమ్*

నినుతోన్ది క్కణ్ణుళ్ నీక్తా నెళ్ళుళ్ళుమ్ నీక్తావే.

౩.

అ॥ నిన్ది డుమే - ఏపనియుచేయకనుండును, తిళైక్కుమ్ - భ్రమపడియుండును, నైయుమ్ - శిథిలాస్తకరణువారైయుండును, ఎన్దు - అని, అన్నైయరుమ్ - తల్లులై నమిరుగూడ, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. కున్దుమ్ - పవ్వతమువలెనున్న, మాడమ్ - మేడలచేసిండియున్న, తిరుక్కుఱు జుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుంగుడియందు వేంచేసియున్ననమ్మిని, నాళ్ కణ్డపిళ్ - నేను నేవించినతరు వాత, నెన్ది - జయమునిచ్చెడి, విల్లుమ్ - శాఙ్గమును, తణ్ణుమ్ - కామోదకీని, వాళుమ్ - సనకమును, శక్కరముమ్ - చక్రమును, శజ్గముమ్ - శ్రీపాశ్చజన్యమును, కణ్ణుళ్ - నేత్రములూ, తోన్ది నిన్దు - కనుపడియుండి, నీక్తా - ఎడబాయవు. నెళ్ళుళ్ళుమ్ - నాపనన్నులోనుండియు, నీక్తావే - ఎడబాయవు.

తా॥ ఓసఖియలారా! మీరు, తనమతినిబోగొట్టుకొని దుఃఖించుచు ఏపనియు జేయక నున్నదని నన్ను నిందించుచున్నారు. నేనునమ్మిని నేవించినప్పటినుంచి వాని పశ్చాత్తాపములు ను నాకంటిలోనున్నది. నేనెటులమఱిచెదనని

౩

నీజనిల్లాక్కణ్ణునీర్ గళై న్ననై యరుమ్మునిదిర్*

తేన్దోళోలై త్తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాళ్ కణ్డపిళ్*

పూన్దణ్ణాలై త్తణ్ణుఱాయుమ్ పోముడియుమ్ వడివుమ్*

పాన్దుతోన్దుమ్ పట్టుమ్ నాణుమ్ పానియేళ్ పక్కత్తవే

౪.

అ॥ కణ్ణసిర్గళ్ - బాష్పములు, నీళ్లొల్లా - ఎడతెగవు, ఎత్తుఅన్నెయరుమ్ - అనితల్లులైన మిరును, మునిర్ - కోపగించుచున్నారు, తేణ్కొళ్ - తేనెగల, శోరై - తోపులచేసింది యన్న, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడినుండువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాణ్కణ్ణపిణ్ - నేనుచేరించినవనాత, తణ్ - చల్లనైన, పూమలై - పుష్పమాలికయు, తణ్ - చల్లనైన, తుత్తొయమ్ - తిరుత్తుత్తొయిను, పొణ్ - స్పృహణీయమైన, మడియుమ్ - కిరిటమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, పాజు - తగుమైనదిగా, తోన్ఱుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, పట్టుమ్ - పీతామ్బరమును, నాణుమ్ - ముక్తతాడును, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, పక్కత్తవే - ప్రక్కయందేనున్నవి.

తా॥ నాకంటిలో నీళ్ళెప్పుడును కారుచున్నవని మిరునన్ను కోపగించుచున్నారు, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియొక్క దివ్యాభరణపీతామ్బరారులెప్పుడు నాప్రక్కనే కనుపడుచున్నవి, వాని నియనుభించుటకు నాకు భాగ్యములేదే, ఏమిచేసెదనని.

౪.

సక్కమ్నోక్కినిఱుమ్నై యుమెన్ఱనై యరుమ్మునిదిర్ *

తక్కత్తిత్తి తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాన్కణ్ణపిణ్ *

తొక్కశోదిత్తోణైవాయమ్ నీణపురువజ్జళుమ్ *

తక్కతామరై క్కణ్ణమ్ పావియేనావియిన్మేలనవే

౫.

అ॥ సక్కమ్నోక్కినిఱుమ్ - ప్రక్కయందుమాచుచుండును, నైయుమ్ - దుఃఖించును, ఎన్ఱ - అని, అన్ఱై యరుమ్ - తల్లులైనమిరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు, తక్క - తగుమైన, త్తిత్తి - తీర్తిగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుజుడినుండువేంచేసియున్ననమ్మిని, నాణ్ - నేను, కణ్ణపిణ్ - నేవించినతరువాత, తొక్క - చేరియున్న, శోది - తేజస్సుగలదియు, తొణై - దొండపండువలెనున్నదియునైన, వాయమ్ - అధరమును, నీణ - దీర్ఘమైన, పురువజ్జళుమ్ - కనుబొమ్మలును, తక్క - తగుమైన, తామరై క్కణ్ణమ్ - పద్మమువంటినేత్రమును, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఆవియిన్మేలనవే - ఆత్మమీదనేయున్నవి.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరుండు వేంచేసియుండుప్రక్కమాచుచు దుఃఖించుచుండునని నన్ను మిరుగూడ ఎందుకు నిందించుచున్నారు. నమ్మియొక్క తేజోరాశివలెనున్న తిరువధరమును పద్మమువంటినేత్రమును దీర్ఘములైనప్రసారతలును ఎప్పుడును నాయాత్మమీదనేయున్నవి. ఆయినను నాభాగ్యహీనతచే నేననుభవించక యున్నానని.

౬.

మేలుమ్వనబ్బొనజుడి క్కి వళె న్ననై కాణ్కొడాళ్ *

శోరై శూత్తతణ్ తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియై నాణ్కణ్ణపిణ్ *

శోలనీళ్కొడిమూక్కుమ్ తామరై క్కణ్ణజ్జునివాయమ్ *

నీలమేనియుమ్నానుతోళు మెన్నెన్జమ్నిత్తెన్ఱనవే.

౭.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నమకుడిక్కు - శ్లాఘ్యమైనమనవంశమునకు, మేలుమ్ - ఇంకెల్లప్పుడును, వణ్ - పక్షి - చెడ్డఅపవాదమునకు గారణమైయున్నది, ఎన్ఱై - అనితలంచి, అన్ఱై - తల్లి, కాణ్కొడాళ్ - చూడనివ్వదు, శోరై శూత్త - తోటలచేబట్టిబడిన, తణ్ - చల్లనైయున్న,

తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుఱుడియందు వేంచేయున్న నమ్మిని, నాకొ - నేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, కోలమ్ - సుందరమైన, నీళ్ - దీర్ఘమైయున్న, కొడి - తీగవలెనున్న, మూక్కుమ్ - నాసికను, తామరైక్కణ్ణమ్ - పద్మమువంటి సేత్రమును, కనివాయయై - దొండపండువలెనున్న అధరమును, నీలమేనియుమ్ - త్యావవిగ్రహమును, నాన్దుతోళుమ్ - నాలుగుభుజములును, ఎన్నెఱ్ఱమ్ - నామనస్సునందు, నితైన్దన - నిండియున్నది.

తా|| ఈపె సిగ్గులేక నమ్మిని యాశపడుచున్నదిగాన మనకులమున గొప్పకీర్తిని గలుగజేయునని నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను, నమ్మిని నేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్క అతి సుందరములైన సేత్ర నాసికాధరములును తిరుమేనును నాహృదయమందే యెప్పుడునున్నవని.

నితైన్దనమ్మన్ నమ్మిడిక్కివళై న్ననై కాణకొడాళ్*

శిఱన్దక్కిర్ త్తితిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాకొకణ్ణపిక్*

నితైన్దనోదివెళ్ళమ్ శూన్దన్ద నీణ్ణపొన్నేనియుడుమ్*

నితైన్దనమ్మ శ్శేనిన్ద్రాన్దాన్ నేమియజ్జెయుళదే.

2.

అ|| ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మడిక్కు - మనకులమునకు, నితైన్దన - పరిపూర్ణమైన, వకపట్టి - ప్రకారమైన పవాదమునకుఁ గారణము, ఎన్దు - అనితలంచి, అన్నై - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు. శిఱన్దన్దాఱుమైన, కీర్ - త్తి - యశస్సుగల, తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుఱుడియందు వేంచేయున్న నమ్మిని, నాకొ - నేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, నితైన్దన - పూర్ణమైన, శోదివెళ్ళమ్ - కాన్తియొక్క ప్రవాహముచే, శూన్దన్ద - చుట్టబడిన, నీణ్ణ - శ్రేష్ఠమైన, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మేనియుడుమ్ - దివ్యవిగ్రహముతోఁగూడ, ఎన్నెళ్ళే - నాహృదయమందు, నితైన్దన - నిండి, నిన్ద్రాన్దాన్ - వేంచేసియుండెను. నేమి - సుదర్శనము, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తమునందు, ఉళదు - ఉన్నది.

తా|| స్వప్రయత్నమును వదలి సర్వేశ్వరునియందే సకలభారమునుంచి వాడెప్పుడు కటాక్షించునోయని నిరీక్షించియున్న మనకులమందు బుట్టిన యీపె సర్వేశ్వరుని బొందుటకు స్వరూపవిరుద్ధమైన స్వప్రయత్నముజేయుచున్నదిగాన యీపె మనకులమునకు గొప్పకీర్తినిగలుగజేయుచున్నదియని దలంచి నాతల్లి నమ్మిని చూడనివ్వక పోయినను సౌందర్యము మూర్తీకరించినట్లువలెనున్న తిరుమేనుగలనమ్మి సుదర్శనహస్తముతోఁగూడ నాహృదయమందే నిత్యవాసము జేయుచున్నాడని.

2.

కైయుళ్ నమ్మగమ్వై కుక్కుమ్నై యుమె న్ననై యరుమ్మనిదిర్*

మైకోళ్ మాడత్తితిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాకొకణ్ణపిక్*

శెయ్యతామరై క్కణ్ణమ్లగులుమ్ శిల్ శ్రీడై యుమ్వడివుమ్*

మొయ్యనీళ్ కుక్కుల్ తాన్దోళ్ గళుమ్ పావియేక్ మున్నిఱుమ్.

౩.

అ|| కైయుళ్ - చేతులమీద, నల్ - సుందరమైన, ముగమ్ - ముఖమును, వైక్కుమ్ - ఉంచుకొనియుండును, నైయుమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఎన్దు - అని, అన్నై యరుమ్ -

తల్లలైనమిరును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మైకోళ - నల్లనిపర్ణముగల, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై - తిరుక్కుఱుఱుడిలోవేంచేయున్ననమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, తామరై - కమలమువంటి, కణ్ణుమ్ - నేత్రములును - అల్గులును - నితప్పుప్రదేశమును, శిఱు - నూత్నుమైన, ఇడైయుమ్ - నడుమును, వడివుమ్ - తిరుమేనియు, మొయ్య - నుందరమై, నీళ్ - పొడువైన, క్కుల్ - కేశపాళములు, తాళ్ళన్ద - ప్రేలాడుచున్న, తోళ్గళుమ్ - భుజములును, పావియేక్ - పాపియైననాయొక్క, ముక్ - ఎదుట, నిఱుమ్ - నిలుచును.

తా|| ఓసఖియలారా! తన నుందరముఖారవిందమును చేతులమీదనుంచుకొని దుఃఖించుచున్నదని మీరు నన్ను కోపగించుచున్నను, తిరుక్కుఱుఱుడియంతయు వ్యాపించునట్లు డాలు కొట్టుచున్న తిరుమేను సౌందర్యముగల నమ్మిని నేవించినప్పటినుంచి, వానియొక్కకమలనేత్రము పిటిగడి నడుము మొదలగు దివ్యావయవములు నాకంటిముందర నేయున్నవని.

౮.

మున్నిన్తాయెఱ్ఱుతోఁజ్ఞిమార్గళు మన్నెయరుమ్మనిదిర్*

మన్నుమాడత్తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాకకణ్ణపిక్*

శెన్నినీఱుడియాదియాయ ఉలప్పిలణికలత్తక్*

కన్నల్ పాలముదాగివ న్దెన్దెళ్ళమ్కఱ్ఱియానే.

౯.

అ|| మున్నిన్తాయెఱ్ఱు - (ఎల్లరయొక్క) ముందునిలిచితివని, తోఁజ్ఞిమార్గళుమ్ - సఖియలును, అన్నెయరుమ్ - తల్లలును, మునిదిర్ - కోపగించుచున్నారు. మన్ను - స్థిరములైయున్న, మాడమ్ - మేడలుగల, తిరుక్కుఱుఱుడి - తిరుక్కుఱుఱుడియందువేంచేయున్న, నమ్మియై - నమ్మిని, నాక - నేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, శెన్ని - శిరస్సునందలి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటము, అనియాయ - మొదలుగాగల, ఉలప్పిల్ - అనశ్చేయములై, అణి - అలంకరించుకొనియున్న, కలత్తక్ - తిరువాభరణములుగలవాఁడును, కన్నల్ - శర్కరవలెను, పాల్ - పాలువలెను, అముదాగి - అమృతమువలెను భోగ్యభూతుఁడైన నమ్మి, ఎన్ శెణ్ణమ్ - నామనస్సునందు, వన్ద - వచ్చి, కఱ్ఱియాన్ - విడిచిపొడు.

తా|| ఎవ్వరికంటికగుపడనట్లు అంతఃపురమందు నివసించుచున్న యీపె యివ్వడందరు చూచునట్లు వీధిలోవచ్చి నిలవడుచున్నదని మీరునన్ను త్తిటినను నేనేమీనేసెదను? కిరీటముమొదలగుననుస్తదివ్యాభరణభూషితుఁడై మిక్కిలి భోగ్యభూతుఁడైన నమ్మి నామనస్సులోనే వేంచేసియుండి నన్నీవింభంబున చేయించుచున్నాడని.

౯.

కఱ్ఱియమిక్కదోర్ కాదలళివళె న్దెన్దె కాణకొడాళ్*

వఱ్ఱువల్కేర్త్తిత్తిరుక్కుఱుఱుడినమ్మియై నాకకణ్ణపిక్*

కుఱ్ఱుమిత్తేవర్ కుఱ్ఱుళ్ళో కై తొమ్మిచ్చదివెళ్ళత్తినుళ్ళే*

ఎఱ్ఱవదోరురువెన్దెళ్ళుళ్ళెఱ్ఱు మార్క్కుమతివరిదే.

౧౦.

అ॥ ఇవర్ - ఈపె, ఓర్ - అద్వితీయమై, కట్టియమిక్కదు - మిక్కిలియతిశయించి
యున్న, కాదలర్ - ఆశగలది, ఎన్న - అని, అన్నె - తల్లి, కాణకొడాళ్ - చూడనివ్వదు.
వల్లువిల్ - నాశములేని, కీర్ - త్తి - కీర్తిగల, తిరుక్కుఱుజుడినమ్మియైతిరుక్కుఱుజుడినమ్మిని, నాన్ -
నేను, కణ్ణపిక్ - నేవించినతరువాత, లేవర్ - నిత్యనూరులయొక్క, కుట్టొళ్ళ - సమాహ
ములు, కుట్టుమి - గుంపుగాజేరి, కైతొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, శోదివెళ్ళ త్తిచుళ్ళే - కాన్తి
ప్రవాహముయొక్క మధ్యమందు, ఎట్టువదు - ఉజ్జ్వలమై ప్రకాశించుచున్న, ఓర్ - విలక్షణం
లైన, ఉరు - తిరుమేను, అన్నెళ్ళుళ్ - నామనస్సునందు, ఎట్టుమ్ - ప్రకాశించుచున్నది, ఆర్
కుమ్ - భక్తి లేనివారెవరికిని, అతివరిదు - తెలిసికొనుటకశక్యము.

తా॥ ఈపె నమ్మిపైన మిక్కిలియాశగలదిగాన దీనిని వీధిలో పంపించగూడదని నన్ను
లోపల నేయించియున్నను, నిత్యనూరులు గుంపులుగుంపులుగాచేరి స్తోత్రముజేయుచున్న వాడై,
కాన్తియనెడి ప్రవాహమందు మూర్తీకరించి లేచినసౌందర్యమువలె నత్యుజ్జ్వలమైయున్న నమ్మి
యొక్కతిరుమేను నామనస్సులో నేయనవరతముప్రకాశించుచున్నది. అదిభక్తి లేనిమిగుగుపడదని.

†† అతివరియపిరానై యాత్రియజ్జయనై యేయలన్ శ్రీ*

నటియనన్మలర్ నాడి నన్కురుగూర్ చ్చుడగోపకళొన్న*

కుటికొళాయిత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరుక్కుఱుజుడియదన్మేల్*

అతియక్కన్ ద్రుమల్లార్ వైట్టణవ రాత్త్ర్ కడల్ ఖాలత్తుళ్ళే.

౧౧.

అ॥ అతివరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైనవాడును, పిరానై - స్వామియు, ఆత్రి -
నుదర్శనమును, అమ్మకైయనై - నుందరమైనశ్రీహస్తమందుగలవాడునునైన తిరుక్కుఱుజుడినమ్మి
విషయమై, అలన్ శ్రీ - ప్రేమచేయతిచి, నటియ - పరిమళించుచున్న, నల్ - నుందరమైన,
మలర్ - పుష్పమును, నాడి - వెతకినంపాదించి, నక్ - కురుగూర్ - నుందరమైనకురుకావురికి
స్వామియైన, శడగోపక - సమ్రాట్వొర్లు, శొన్న - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురము
లలో, కుటికొళ్ - నమ్మియొక్కదివ్యాభరణదివ్యావయవాది చిహ్నములను బ్రతిపాదించుచున్న,
తిరుక్కుఱుజుడియదక్ - మేల్ - తురుక్కుఱుజుడియనెడుదివ్యదేశవిషయమైన, ఇప్పత్తుమ్ -
ఈపదిపాశురములను, కన్ శ్రీ యియవల్లార్ - అభ్యసించి తెలిసికొనదగినవారు, ఆత్రి - ఆగాధమైన,
కడల్ - సముద్రముచేజుట్టపడిన, ఖాలత్తుళ్ళే - భూమియందే, వైట్టణవర్ - భగవంతునియను
భవించుచున్న భాగవతులైయగుదురు.

తా॥ తిరుక్కుఱుజుడినమ్మివిషయమై ప్రేమపరవశులైన సమ్రాట్వొర్లుప్రసాదించిన యీ
పది పాశురముల నభ్యసించెడి శ్రీవైష్ణవులు ఈలోకమందే సర్వేశ్వరుని యనుభవించుతురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

—००००—

౬ - వ తిరువాయ్ మొళి.

అవతాడక. — నందగోకులమందు కృష్ణవిశ్లేషాసహిష్ణువులైన గోపికలు కృష్ణచేష్టితములను తామచరించి ధరించియున్నటుల, ఈయాత్మార్థుల నెడు నాయకి భగవద్విశ్లేషమును సహింపక సర్వేశ్వరుడు చెప్పెడుమాటలను తాను చెప్పుచుండగా నాపూరులోనున్నవారు జూచి యీనాయకి యొక్కతల్లిదగ్గఱుచ్చి మీషిల చెప్పెడు మాటలీవిధంబులై యుండుటకు గారణమేమి! దాని యర్థమేమి! మాకు చెప్పుమనియడగగా నప్పుడాతల్లియాత్మార్థ భిప్రాయము నెఱుంగక, నాపిల్లమీద భగవదావేశమువచ్చెనని చెప్పినవిధమును ప్రసాదించుచున్నారు.

కడల్ ఇలమ్ శేయ్ దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలమావేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలమ్ శ్చేనమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇలమ్ శ్చేనమ్ యానేయెన్నుమ్*

కడల్ ఇలమ్ శ్చేనమ్ యానేయెన్నుమ్

కడల్ ఇల త్తీళక వన్దెక్కొలో*

కడల్ ఇల త్తీర్ క్కివై యెళొల్లుగేక

కడల్ ఇల త్తేమగళ్ కట్కిన్ద వే.

౧.

అ॥ కడల్ - సముద్రముచేజుట్టపడిన, ఇలమ్ - భూమిని, శేయ్ దేనుమ్ - సృష్టించిన వాడును, యానే - నేనే, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును, కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడిన భూమికి, ఆవేనుమ్ - అస్తమ్యమయైనవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమిని, కొణ్డేనుమ్ - (మహాబలివద్దనుండి) తీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమిని, కొణ్డేనుమ్ - (పాతాళమునుండి) విడతీసినవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలమ్ - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమిని, ఉణ్డేనుమ్ - (ప్రళయకాలమందు) మింగివాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కడల్ ఇలత్తు - సముద్రముచేజుట్టపడినభూమికి, ఈళక - స్వామియైనక్రియఃపతి, వన్ద - వచ్చి, ఏళొక్కొలో - ఆవేశించెనో? కడల్ ఇలత్తు - సముద్రముచేజుట్టపడిన భూలోకమందున్న, ఎళొమగళ్ - నాకొమార్తె, కట్కిన్ద - చెప్పుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, కడల్ ఇల త్తీర్ క్కి - సముద్రముచేజుట్టపడినభూలోకమందున్నమీకు, ఎళొల్లుగేక - ఏమనిచెప్పెదను.

త॥ ఓశ్రీలారా! ఈజగత్తును సృజించినవాడును రక్షించువాడును కొలిచినవాడును ఉద్ధరించినవాడును మింగినవాడును నేనేయని యీచె చెప్పుడమును జూడగా ఈపె యెదు సర్వేశ్వరుడు దావేశించినాడని తోచుచున్నది. దీనినినేనేమని చెప్పెదనని.

కఱ్ఱుమ్కల్విక్కెల్లైయిలనే యెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వియూవేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱుమ్కల్విశెయ్వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వితీర్ ప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కఱ్ఱుమ్కల్విచ్చాగముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కఱ్ఱుమ్కల్వినాడక్ వన్దేఱ్ఱొల్లో*
 కఱ్ఱుమ్కల్వియార్ క్కివై యెళొల్లొగే
 కఱ్ఱుమ్కల్వియెళొమగళై కాణ్ణివే.

౨.

అ॥ కఱ్ఱుమ్ - అభ్యుదయము జేయదగిన, కల్విక్క - వేదవిద్యకు, ఎల్లై - అపధియైనఉప నివత్తును, ఇలక్ - వాసస్థానముగాగలవాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, అవేనుమ్ - నిర్వాహకుడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యను, తెయ్యేనుమ్ - చేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యకు, తీర్ ప్పేనుమ్ - తాత్పర్యనిర్ణయముజేయవాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయొక్క, శారముమ్ - ఫలమును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కఱ్ఱుమ్కల్వి - అభ్యసింపదగినవిద్యయందుప్రతిపాదించబడిన, నాదన్ - సర్వేశ్వరుడు, వన్ద - వచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేశించెనో? కఱ్ఱుమ్కల్వియార్ క్కు - అభ్యసింపదగినవిద్యగలమీకు, కఱ్ఱుమ్కల్వి - విద్యాభ్యాసయోగ్యమైనవయస్సుగల, ఎళొమగళై - నామృతిక, కాణ్ణి - అనుసంధించుచున్న, ఇవై - ఈమాటలను, ఎళొల్లొగే - ఏమిచెప్పెదను

తా॥ నాకొనూరై, వేదాన్తవేద్యుడును, వేదమునకునిర్వాహకుడును, ప్రవర్తకుడును, తాత్పర్యనిర్ణాయకుడును ఫలధాతుడును నేనేయనిచెప్పుచున్నది. దీనినిజూడగా సర్వేశ్వరుడీపెయందావేశించెనోయనితోచుచున్నది. ఈచిన్నవయస్సులో నీపెచ్చెర్చినమాటలను విద్యాభ్యయనముజేయని మీకేమని చెప్పెదనని.

౩.

కాణ్ణినిలమెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణినివిళుమ్మెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణినివెన్దెయ్లమ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణినివిక్కాల్ శైల్లామ్ యానేయెన్నుమ్*
 కాణ్ణినికడల్లమ్ యానేయెన్నుమ్
 కాణ్ణినికడల్వణ్ణి నేఱ్ఱొల్లో*
 కాణ్ణినిపులగత్తీర్ క్కెళొల్లొగే
 కాణ్ణినివెళొకాల్ కెయ్గినివే.

3.

అ॥ కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, నిలమెల్లామ్ - భూమియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, విళుమ్మెల్లామ్ - ఆకసమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, వెమ్ - ఉన్నమైన, తీయెల్లామ్ - అగ్నియంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, ఇక్కాల్ శైల్లామ్ - ఈవాయువంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, కడల్లెల్లామ్ - సముద్రమంతయు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, కడల్ - సముద్రమవంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - అవేళించెనో? కాణ్ణి - చూడపడుచున్న, ఉలగత్తిర్ క్కు - లోకమందున్నమీకు, కాణ్ణి - సకలపదార్థములనుసాక్షాత్కరించుచున్న, ఎక్కొక్కార్ - నాకొమార్తె, శెయ్గిన్ - చేయుచున్నవ్యాపారములను, ఎక్కొక్కార్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా॥ ప్రత్యక్షసిద్ధంబులైన పృథివ్యప్తేజోవాయుకాశ సముద్రములన్నింటికిని నిర్వాహకుండైనసర్వేశ్వరుడు నేనేయనియీపెచెప్పుటచే నీపెయందుసర్వేశ్వరుడావేళించినాడనినాకు తోచుచున్నది. సకలవస్తువులను సాక్షాత్కరించిన నాకొమార్తెచేయు వ్యాపారమును మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

3.

శెయ్గిన్ కిదియెల్లామ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్వానిన్టనగళుమ్ యానేయెన్నుమ్*

శెయ్దుమున్నిఱవవుమ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్గై వ్పయనుజ్జేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

శెయ్వార్గళై చ్చెయ్ వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్

శెయ్యకమలక్కణ్ణ నేఱక్కొలో*

శెయ్యపులగత్తిర్ క్కివై యెక్కొల్లగే

శెయ్యకనివా యిళమాన్ తిఱత్తే.

౪.

అ॥ శెయ్గిన్ - చేయబడుచున్న, కిదియెల్లామ్ - యాగాదిక్రియలన్నియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్వా - ఇకమీదచేయతగినవై, నిన్టనగళుమ్ - ఉన్నవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. మున్ - మునుపు, శెయ్దు - చేసి, ఇఱవవుమ్ - పోయినవియు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్గై - కర్మములయొక్క, వయ్ - ఫలమును, ఉజ్జేనుమ్ - భరించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్వార్గళై - కర్మలననుష్ఠించువారిని, శెయ్యేనుమ్ - ప్రేరణచేయువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమలక్కణ్ణ - పద్మమువంటినేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడు, ఎఱక్కొలో - అవేళించెనో? శెయ్య - ఋజుస్వభావముగల (చెప్పినమాటనుబరికిలించక చెప్పినట్టే తెలిసికొనువారైన), ఉలగత్తిర్ క్కు - లోకమందున్నమీకు, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కని - వండుపరచుచున్న, వాయ్ - అధరముగలదియు, ఇళమాన్ - చిన్నరేడివంటి మాపుగలదియైనయీపెయొక్క తిఱత్తు - వ్యాపారములయందు, ఇవై - ఈవ్యాపారములను, ఎక్కొక్కార్ - ఏమనిచెప్పెదను

తా॥ భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందును జేయదగినక్రియలను సేరవేర్చువాడును వానిఫలమును భుజించువాడును, చేయువారిని ప్రేరణచేయువాడును సేసేయని యీ పెచ్చె వున్నది. ఈ పెచ్చెయందు సర్వేశ్వరుడావేశించి యుండునప్పుడు. ఈ జాతిక చెప్పెడుమాటలను బరిశీలించని మీకు సేసేమి చెప్పెదనని.

తిరిమప్పమల్ మణ్కాక్కిన్నేన్ యానేయెన్నుమ్
 తిరిమప్పమల్ మలై యెడుత్తేనే యెన్నుమ్*
 తిరిమప్పమలశురైర్ కొన్నేనే యెన్నుమ్
 తిరిజ్జాట్టియనైవరై క్కాత్తేనే యెన్నుమ్*
 తిరిమప్పమల్ కడల్ కడైన్దేనే యెన్నుమ్
 తిరిమప్పదకడల్వణ్ణై నేఱిక్కొళో*
 తిరిమప్పదవులగ త్తీర్ క్కెళొల్లగే*
 తిరిమప్పదెన్ తిరుమగ శైయేదిసవే.

అ॥ తిలమ్బమల్ - తనయజ్ఞపత్రంబు లేకుండ, యానే - నేనే, మచ - భూమిని, కాక్కి -
 క్షేత్ర - రక్షించుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అవిచెప్పను. తిలమ్బమల్ - చలింపక, మరై - గోవర్ధన
 గిరిని, ఎదురై నేయెన్నుమ్ - ఎత్తినానని చెప్పను. తిలమ్బమల్ - తప్పక, ఆకురరై - అనురులను,
 కొన్నే నేయెన్నుమ్ - చంపినానని చెప్పను. తిలమ్బకాట్టి - ఉపాయములను చెప్పించి, అత్తు - భారత
 యుద్ధమందు, వివరై - పశ్చిష్టావులను, కాల్తే నేయెన్నుమ్ - రక్షించితిని చెప్పను. తిల
 మ్బమల్ - సజ్జల్పించినవిధముతప్పక, కడల్ కడై నేయెన్నుమ్ - సముద్రమును చిరికినానని
 చెప్పను. తిలమ్బద - ఆత్మతరక్షణమందు చలింపని, కడల్ పణ్ణా - సముద్రమునంటికానిగ
 లసర్వేశ్వరుడు, ఏలక్కొలో - ఆవేశించెనో? తిలమ్బద - ఈమాటను విసవలయుననెడి
 యభిప్రాయమందు) చలింపని, ఉలగ త్రిక్కు - లాకిమైనమిహు, ఎక్ - నాయొక్క, తిరు -
 లక్ష్మీ దేవితో సమానురాలైన, మగళ్ - కొమార్తె - తిలమ్బదు - తప్పక, ఎయ్ దిన - పొందినవ్యాపా
 రములను, ఎక్ శొలుగే - విమిచెప్పెదను.

తా॥ జగత్తును రక్షించినవాడును, గోవర్ధనగిరినే త్రిసవారును, ఆసురులను సంహరించిన వాడును, పాండవులను రక్షించినవాడును, సముద్రమును జిలికినవాడును నేనేమని యీ పెమాటను వినిగా సర్వేశ్వరుడావేకించియున్నాడని తలచుచున్నాను. పిడివాదముగల మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

ఇనవేయ్మలై యేన్దినే యానేయెన్నుమ్
 ఇనవేలుగళైశేన్ద్రే నుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 ఇనవాన్మచ్చుమేయ్ తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 ఇనవానిరై కా తేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*

ఇనవాయర్ తలై వనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 ఇన త్తేవర్ తలై వణ్ వన్దేఱ్ఱొల్లో*
 ఇనవేఱ్ఱొన్ నల్లీర్ క్కివై యెణ్ శొల్లుగేణ్
 ఇనవేఱ్ఱొన్దొయ్ మగ ఘన్ద్రునవే.

౬.

అ॥ ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, వేయ్ - వెదురులుగల, మలై - గోవర్ధనగిరిని, యాణ్ - సేను, ఏన్దిసేనెన్నుమ్ - ఎత్తిధరించి నాని చెప్పును. యానే - సేనే, ఇనమ్ - గుంపులుగానున్న, ఏటుగళ్ - పుష్పములను, తెన్ద్రే న్దేనుమ్ - చంపినవాడవును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, వాణ్ కన్దు - పెద్దదూడలను, యానే - సేనే, మేయ్ త్తే సేయెన్నుమ్ - మేపినాని చెప్పును. ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆనిరై - గోసమూహములను, యానే - సేనే, కాత్తే సేయెన్నుమ్ - రక్షించితిని చెప్పును, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, ఆయర్ - గోలలకు, యానే - సేనే, తలై వనేయెన్నుమ్ - ప్రధానుడైనని చెప్పును. ఇనమ్ - సంఘమైయున్న, తేవర్ - నిత్యసూరలకు, తలై వణ్ వన్దు - ప్రధానుడైన సర్వేశ్వరుడువచ్చి, ఏఱ్ఱొల్లో - ఆవేశించినాడో? ఇనమ్ - పరస్పరసమానములై, వేణ్ - ధనుస్సువలెనున్న, కణ్ - సేత్రములుగల, నల్లీర్ క్కు - విలక్షణురాలై నమికు, వేణ్ - ధనుస్సుతో, ఇనమ్ - సమానమైన, కణ్ణి - సేత్రములుగల, ఎణ్ మగళ్ - నాకొమార్తై, ఉన్ద్రున - పొందిన, ఇవై - ఈస్వభావములను, ఎణ్ శొల్లుగేణ్ - ఏమి చెప్పెదను.

తా॥ గోవర్ధనమునెత్తి గోగోపలనురక్షించినవాడును, నప్పిన్నిపిరాటికి పందయమై బెట్టిన సప్తపుష్పములను జంపినవాడును, సేనేయని నాపిల్ల సర్వేశ్వరావేశముచే చెప్పుచున్నది. ఈపెస్వభావములను మీకు సేనేమని చెప్పెదనని.

౬.

ఉన్ద్రొన్ గళెనక్కిలై యారుమెన్నుమ్
 ఉన్ద్రొన్ గళెనక్కి జెల్లారుమెన్నుమ్*
 ఉన్ద్రొన్ గళై చ్చెయ్ వేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 ఉన్ద్రొన్ గళై యత్తిప్పేనుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 ఉన్ద్రొన్ గళుక్కున్ద్రే న్దేనుమ్ యానేయెన్నుమ్
 ఉన్ద్రొరిలిమాయణ్ వన్దేఱ్ఱొల్లో*
 ఉన్ద్రొన్ గళెన్ శొల్లిచ్చొల్లుగేణ్ యాణ్
 ఉన్ద్రొన్నుడై ప్పేదై యురై క్కిన్ద్రవే.

౭.

అ॥ ఎనక్కు - నాకు, యారుమ్ - ఎవ్వరును, ఉన్ద్రొన్ గళై - సోపాధిక బంధువులులేరు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎనక్కు - నాకు, ఇళు - ఇచ్చట, ఎల్లారుమ్ - ఎల్లరును, ఉన్ద్రొన్ గళై - నిరుపాధిక బంధువులు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - సేనే, ఉన్ద్రొన్ గళై - బంధువులను (బంధువులగునట్లు), తెయ్యేనుమ్ - చేయువాడును, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - సేనే, ఉన్ద్రొన్ గళై - (ప్రయోజనాన్తరమునుగోరి నన్ను) పొందినవారిని, అత్తిప్పేనుమ్ - సంపా

రమందునడద్రోయుచున్నాను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, ఉరై త్తూర్ గట్టు - (అనన్యప్రయోజనులై) నన్ను జేరినవారికి, ఉరై త్తేనుమ్ - బంధువయినవాడను, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును. ఉరై త్తూర్ - (తనతో) సమానులు, ఇలి - లేని, మాయ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, వద్దు - వచ్చి, ఏఱక్కొలో - ఆవేశించెనో? ఉరై త్తూర్ గట్టు - బంధువులైన మీకు, ఎన్నుడై - నాయొక్క, పేదై - పిల్ల, ఉరై త్తూర్ - బాధనుపొంది, ఉరై క్కిన్దు - చెప్పు చున్నమాటలను, ఎక్కొల్లొల్లుగేన్ - ఏమనిచెప్పెదను.

తా|| లోకరీతిగా నాకెవరు బంధువులు లేరు, శాస్త్రరీతిగా నాకందరుబంధువులే, నేనే యెల్లలను బంధువులుగాజేసికొంటిని. ధనాదులనుగోరువారిని నేను దగ్గఱచేర్చను, అనన్యప్రయోజనులైవచ్చినవారితో నేనుజేరియుందును, అని యీమాటలను నా పిల్ల సర్వేశ్వరావేముకలిగి చెప్పియుండవచ్చును. ఇట్టి నాబాధను మీకేమనిచెప్పెదనని. ౭.

ఉరై క్కిన్దు ముక్కట్టిరాన్ యానేయెన్నుమ్
ఉరై క్కిన్దు తిళై ముగన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరై క్కిన్దు వమరరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరై క్కిన్దు వమరర్ కోన్ యానేయెన్నుమ్*
ఉరై క్కిన్దు మునివరుమ్ యానేయెన్నుమ్
ఉరై క్కిన్దు ముగిల్వణ్ నేఱక్కొలో*
ఉరై క్కిన్దు వులగత్తీర్ క్కెన్ శొల్లుగేన్
ఉరై క్కిన్దు వె న్కోమళవొణ్ణొడిక్కే.

అ|| ఉరై క్కిన్దు - (సర్వేశ్వరునికి శరీరముగా) చెప్పబడిన, ముక్కట్టిరాన్ - (తనీ త్రుండైన రుద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరై క్కిన్దు - (ఆరుద్రునితండ్రి యని) చెప్పబడిన, తిళై ముగన్ - చతుర్ముఖుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరై క్కిన్దు - (బ్రహ్మచేస్తుజింపబడినవారని) చెప్పబడిన, అమరరుమ్ - దక్షాదులును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరై క్కిన్దు - (దేవతలలో శ్రేష్ఠుడని) చెప్పబడిన, అమరర్ కోన్ - దేవేంద్రుడు, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరై క్కిన్దు - (వేదాగ్రములనులోకులతో) ఉపదేశించెడి, మునివరుమ్ - మన్వాదులును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేయనిచెప్పును. ఉరై క్కిన్దు - (కాళమేఘమునంటివాడని) చెప్పబడుచున్న, ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమునంటిమేనుగలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొలో - ఆవేశించియుందునో? ఉరై క్కిన్దు - చెప్పుమనిచెప్పుచున్న, ఉలగ త్తీర్ క్కు - లొకమైనమీకు, ఉరై క్కిన్దు - (ఉల్లొకముగా) చెప్పుచున్న, ఎన్ - నాకొమార్తయై, కోమళమ్ - సుకుమారయై, ఒణ్ - సుందరియై, కొడిక్క - తీగవలెనున్న యీపెయొక్క, ఇన్దై - ఈస్వభావములను, ఎక్కొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను.

తా|| బ్రహ్మరుద్రునిది కలదేవతలును, దక్షాదుప్రజాపతులును, మన్వాదులును నేనే యని చెప్పుచున్న నాపిల్లమీదనావేసించి సర్వేశ్వరుడు చెప్పించుచున్నాడని తలచుచున్నాను. చెప్పుచెప్పుమని నిర్బంధించుచున్న మీకునేమి చెప్పెదనని. ౮.

కొడియవినై యాదుమిలనే యెన్నుమ్
 కొడియవినై యానేయమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కొడియవినై శెయ్నేయమ్ యానేయెన్నుమ్
 కొడియవినై తీర్ప్పేయమ్ యానే యెన్నుమ్*
 కొడియానిలశై శెన్ శేనేయెన్నుమ్
 కొడియపుళ్ళుడై యవ నేఱక్కొల్*
 కొడియపులగత్తీర్ క్కెచ్చెయ్ శొల్లుగేక
 కొడియొక్కొడియెన్నగళి కోలజ్జళే.

అ: కొడియ - బాధపెట్టుచున్న, వినై - పాపము, యాదుమ్ - ఏమియు, ఇలక - కలవాడనుకాదు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడియవినై - క్రూరమైనపాపములకు, ఆవేనుమ్ - నిర్వాహముడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేనునిచెప్పును. కొడియవినై - చెడ్డపాపములను, శేయ్యెనుమ్ - (ప్రతికూలులకు) చేయించువాడును, యానేయెన్నుమ్ - నేనేనునిచెప్పును. యానే - నేనే, కొడియవినై - (భక్తులయొక్క) క్రూరపాపములను, తీర్ప్పేయమ్ - తీర్పువాడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడియాక - క్రూరుడైనరావణునియొక్క, ఇలశై - లంకను, శెన్ శేన్ - నశింపజేసితిని. ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కొడియ - (శత్రువులమీద) క్రూరస్వభావముగల, పుళి - గరుత్మంతుని, ఉడైయవక - వాహనముగాగలనర్వేశ్వరుడు, ఏఱక్కొల్ - ఆనేశించినందువలనెందుకో? కొడియ - క్రూరమైన (నిర్బంధపెట్టెడు) స్వభావముగల, ఉలగత్తీర్ క్కు - లొకపులైనమీకు, కొడి - తీగెపలెనున్నదియు, కొడియొక్క - పాపియైన, ఎక - నాయొక్క, మగళి - కొమార్తెయునైన యీపెయొక్క, కోలజ్జళి - సుందరంబులైన, ఇనై - ఈవ్యాపారములను, ఎకశొల్లుగేక - ఏమిచెప్పెదను.

రా: నాకేవిధమైనపాపమును సంభవించదు. పాపమునగా నాకోపమేగాని వేఱుకాదు. ప్రతికూలులకు పాపమును చేయించువాడను, భక్తులపాపమును పోగొట్టువాడనునేనే. రావణుని నేనేనంపితిని యని గరుడవాహనుడైన నర్వేశ్వరుడు నాపిల్లమీదనావేంశించి చెప్పుచున్న మాటను మీకేమని చెప్పెదనని.

కోలక్కిళ్ శువర్ క్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలమిల్ నరగముమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలమెత్తిగత్తీ మొక్కముమ్ యానేయెన్నుమ్
 కోలక్కిళ్ళుయిర్ గళుమ్ యానేయెన్నుమ్*
 కోలక్కిళ్ తనిముదల్ యానేయెన్నుమ్
 కోలక్కిళ్ ముగిల్వెణ్ణ నేఱక్కొల్*
 కోలక్కిళ్ళులగత్తీర్ క్కెచ్చెయ్ శొల్లుగేక
 కోలన్దిగత్తీర్ క్కెచ్చెయ్ శొల్లుగేక.

అ॥ కోలమ్మకోళ్ - అడము (సుఖము) గల, శుశర్క్కముమ్ - స్వర్గమునకును, యానే యెన్నుమ్ - నేనేనిర్వాహకుడనిచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమ్మి - సుఖములేని, నరకముమ్ - నరకమునకును నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. యానే - నేనే, కోలమ్మికోళ్ - (అపరిచ్ఛిన్న) సుఖముగల, మోక్కముమ్ - మోక్షమునకు నిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమ్మకోళ్ - జ్ఞానానందస్వరూపులైన, ఉయిర్ గళుమ్ - జీవాత్మలకును, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమ్మికోళ్ - విచిత్రస్వభావముగలదై, తని - అద్వితీయమైన, ముదల్ - కారణమైనమూలప్రతికిని, యానే - నేనేనిర్వాహకుడను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కోలమ్మికోళ్ - (ఇంద్ర)ధనుస్సుమొదలగు) వైచిత్ర్యముగల, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణి - కాని గలసర్వేశ్వరుడు, ఏఱుక్కొల్ - ఆవేశించుచున్నాడో? కోలమ్మికోళ్ - సుందరులై, ఉలగత్తీర్ కు - లోకపులైనమీకు, కోలమ్ - సౌందర్యము, తిగల్ - ప్రకాశించుచున్న, కోదై - మాతి చేసలంకరెంపబడిన, ఎక్ - నాకొమార్తెయైన, కున్దులుక్కు - చక్కనికోప్పగలయీపెను, ఎక్ - ఏవిధముగానున్నదని, తొల్లుగేక్ - చెప్పెదను.

తా॥ సర్వేశ్వరావేశముగలిగిన నాపిల్ల స్వర్గ సరక మోక్షములకును, చేతనాచేతనములకును నేనే స్వామియని చెప్పుచున్నమాటను మీకు నేనేమని చెప్పెదనని.

౧౦

✽ కూన్దల్ మలర్ మజ్జెక్కు మ్మొడన్దెక్కుమ్

కులవాయర్ కొమ్మన్దుక్కుమ్ కేళ్వత్తన్నె*

వాయ్న్దవమ్మదివళనాడన్ మన్ను

కురుకూర్ చ్చడగోవళకుల్ శ్రేవల్ శెయ్దు*

ఆయ్న్దతమిల్ మాల్తె యాయ్ రత్తు

భివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ *ఉలగిల్

న్దు పెరుజ్జెల్వత్తరాయ్ త్తిరుమా

లడియార్ గత్తై ప్పొళిక్కనోల్ శ్రాగళే.

౧౧.

అ॥ కూన్దల్ - క్లాఘ్యమైనకోప్పగల, మలర్ మజ్జెక్కుమ్ - కమలవాసినీయైన (శ్రీ)దేవికిని, మలర్ మజ్జెక్కుమ్ - భూమిప్పిరాట్టికిని, ఆయర్ - గోపలయొక్క, కులన్ - చంశమందు, కొమ్మన్దుక్కుమ్ - చిగుఱువలెనున్న సప్పిన్న పిరాట్టికిని, కేళ్వత్తన్నె - నాయకుడైన సర్వేశ్వరునియొద్దేళించి, వాయ్న్ద - (భావనచేసర్వేశ్వరుని) సమీపించినవారై, వమ్మదివళనాడన్ - వమ్మదివళనాడు అనెడిదేశమందు, మన్ను - అమరికతోవేచేసియున్న వారునైన, శడగోవళ - సమ్మమ్మార్వయ్, కుల్ శ్రేవల్ - అన్తరజ్జై జ్ఞానముగా, శెయ్దు - ఆనుష్ఠించి, ఆయ్న్దవేదార్థమునుబరిశీలించినాదించిన, తమిల్ మాల్తె - (దావిడశబ్దసర్గరూపములైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యి పాశురములలో, ఇవై యుమోర్ పత్తుమ్ - విలక్షణములైన ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యుదయవాగు, ఉలగిల్ - లోకమందు, ఏన్దు - పొడవైన, పెరున్ శెల్వత్తరాయ్ - గొప్ప శైవక్షణ

సమ్మత్తుగలవారై, తిరుమూర్ - శ్రీయఃపతియొక్క, అడియూర్గళై - దాసులను, పూశెక్క - ఆరాధించుటకు (దగిన), నోన్ శ్రోగళై - భాగ్యముగలవారగుదురు.

తా|| శ్రీభూనీతాదేవులకువల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని విషయమై వానిచేష్టాదులను భావించి నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఈలోకమందు శ్రీవైష్ణవుల నారాధించుచు గొప్పకీర్తిగలవారై యుందుగని.

అల్వార్ తిరువడిగళై శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళై శరణమ్.

౭ - ప, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈవిధంబున సర్వేశ్వరుని యనుకరించినను వాడు వేంచేయనందున, దీనికిఁ గారణమేమని యాలోచించి, తనయందు నాకుగలిగినభక్తిని నేనన్వరూపమనిదలంపక తనప్రాప్తి కుపాయముగా తలంచియున్నాననియు, ఆ పుపాయము నెరవేరినప్పుడు తనదగ్గఱవచ్చిచేరద ననియు దలంచి నన్ను ఉపేక్షించియున్నాడో యేమోయని యాలోచించి, నాయందట్టియేవిధ మైన పుపాయమును లేదనివిన్నవించి వానమామలయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములయందు ప్రసత్తిచేయుచున్నాను.

॥ నోన్ శ్రోన్బిలేన్ నుణ్ణటివిలే నాగిలుమినియున్నై విట్ట * ఒనుమ్

అన్ శ్రీక్కిన్బిలే నరవిన్దై యమ్మానే*

శేన్ బుత్తామై శెన్నెలూడుమలర్ శిరీవరమణ్ణలనగర్*

వీన్ బీరున్ద పెన్దా యనక్కమిగై యల్లెనణ్డే.

అ|| నోన్ శ్రీ - (ఇలమునుగోరి) చేసిన, నోన్బిలేన్ - వ్రతము (కర్మయోగము) గల వాడనుకాను, నున్ - నూత్నమైన (స్వస్వరూపజ్ఞానపూర్వకమైన), అన్బి - జ్ఞానము, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను అగిలుమ్ - అయినను, ఇని - ఇడమిద, ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువిడిచి, అన్ శ్రీ అన్బియుండుటకు, కిక్కిన్బిలేన్ - సమర్థుడనుకాను, అరవు - అదిశేషుని, అన్బై - పడకగాగల, అమ్మానే - ఓస్వామి! శేణు - బుద్ధప్రదేశమందుమొలిచిన, తామరై - పద్మములు, శెన్నెలూడు - శెన్నెల నెడివిష్టధాన్యమతోగూడ, మలర్ - వికసించియున్న, శిరీవరమణ్ణలనగర్ - శిరీవరమంగలనగరమనెడి వానమామలలో, వీన్ బీరున్ద - సీమహిమప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామి! అణ్దు - ఆదివ్యదేశములో వేంచేసియున్న, ఉనక్కు - నీకు, మిగైయల్లెన్ - (నీరత్నవర్ణములో) బ్రేడివాడనుకాను.

తా|| అనంతకాయవైన ఓ శ్రీయఃపతి! నేను కర్మయోగము నెఱుగను, జ్ఞానమును నెఱుగినా. క్షణమాత్రముగూడ నిన్ను వదలియుండజోక నీయందుమిక్కిలి భక్తిగలవాడనైయున్నాను. ఆర్చితగూడ నాకు స్వరూపానురూపమైనదేగాని సాధనముకాదు. అశ్రీతులను రక్షించుటకై పరమపదమునుంచి వానమామలలో వేంచేసియున్న నీకు అశ్రీతకోటితో జేరిన నన్నురక్షించక శక్తుడని.

అజ్ఞున్ శ్రేవల్లెనిజ్ఞున్ శ్రేవల్లే నున్నైక్కాణుమువొల్ విత్తన్ ము*నాన్

ఎజ్ఞున్ శ్రేనుమల్లే నిలజై శ్రేన్ దపమ్మానే*

తిజ్ఞల్ శేర్ మణిమాడనీడు శిరిచు మజ్జలనగర్ కు*

శబ్బుశక్కరత్తాయ్ తమియేనుక్కరుళాయ్.

౨.

అ॥ అజ్ఞున్ శ్రేనల్లేక్ - పరమపదములోనున్న వాడనుకాను. ఇజ్ఞున్ శ్రేనల్లేక్ - ఇచ్చట సంసారులతో జేరియున్న వాడనుకాను. ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమ్ - నేవింపవలయుననెడి, అవావిల్ - ఆశయందు, విత్తన్ - పడి, నాన్ - నేను, ఎజ్ఞున్ శ్రేనుమల్లేక్ - ఎచ్చటనున్న మరొకతోనున్న వాడనుకాను. ఇలజై - లంకను, శ్రేన్ - నశింపజేసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తిజ్ఞల్ - చంద్రగుండలమును, శేర్ - చేరియున్న, మణి - రత్నమును మైన, మడజ్జల్ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరివరమజ్జలనగర్ - వానమామలయందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడవును, శబ్బుశక్కరత్తాయ్ - శబ్దప్రకరణరూపమైన ఓస్వామీ! తమియేనుక్క - ఒంటివాడనైయున్న నాయందు, ఆరుళాయ్ - కృపచేయును.

తా॥ చంద్రగుండలమువలెను పెరిగియున్న మేడలుగల వానమామలలో వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! నిన్ను నేను నేవింపవలయునని యాశించి దానిని లభించక నిత్యనూరులపాటియు సంసారులపాటియు కాకపోతిని. నామనస్సు నెచ్చటయు అమరియుండదు గాన శిష్యులులో నన్ను గ్రహింపుమాయని.

కరుళప్పట్టాడిశక్కరప్పడై వాననాడ వెజ్కార్ ముగిల్ వణ్ణా*

పారుళల్లాడవెన్నైప్పారుళాక్కి యడిమైకొణ్ణాయ్*

తెరుళ్ కొళ్ నాన్మత్తై వల్లవర్ పలర్ వాళ్ శిరివరమజ్జలనగర్ కు*

అరుళ్ శెయ్ దణ్ణిగున్దా య తియేనొరుకై మ్మాత్తే.

3.

అ॥ కరుళ - (శత్రువులమీద) కోపగించుచున్న, పుళ్ - గరుత్మంతుని, కొడి - స్వజముగాను, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, పడై - ఆయుధముగాను, వానమ్ - పరమపదమును, నాడ - వాసస్థానముగానుగలవాడవై, ఎక్ - నాకుస్వామియైన, కార్ - వర్ణకాలమందలి, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - (శౌదార్య) స్వభావముగలవాడా! పారుళల్లాడు - వస్తువుకాని (జ్ఞానము లేని) ఎన్నై - నన్ను, పారుళాక్కి - వస్తువుగాజేసి, (వాసుజ్ఞానమునుగలుగజేసి) అడిమైకొణ్ణాయ్ - దానిని గాజేసికొంటివి; తెరుళ్ కొళ్ - (ప్రాప్యప్రాపక) జ్ఞానముగలవారును, నాన్మత్తై - నాలుగువేదములను, వల్లవర్ - అభ్యసించినవారునైన, పలర్ - అనేక శ్రీవైష్ణవులు, వాళ్ - నిత్యవాసముచేయుచున్న, శిరివరమజ్జలనగర్ కు - వానమామలలోనివనించుచున్న వారే, అరుళ్ శెయ్ - కృపజేసి, అజ్ఞు - (నన్ను గ్రహింపుటకై) ఆవానమామలలో, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియున్న స్వామీ! ఒరుకై మ్మాటు - (దానికే) ఒక ప్రత్యుపకారము, అతియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ ఓకరుడధ్యజుడా! చక్రాయుధుడవై పరమపదమునందు వేంచేసియున్న నీవు, జ్ఞానాధిపతులైన యనేక శ్రీవైష్ణవులు వేంచేసియున్న వానమామలకు వేంచేసి జ్ఞానహీనుడనైయున్న నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి నన్ను కృతార్థునిగాజేసిన నీవు నేనేని ప్రత్యుపకారము జేయవలసి.

మాటుశేర్ పడై నూన్ దువర్ ముళ్ళ వోరై వర్ క్కాయన్టుమాయప్పోర్
నీటుశేయ్ దవెన్దాయ్ నిలక్కిళ్ళవమ్మానే* [వణ్ణి*

తేటుభానత్తర్ వేదవేల్వీయతా చ్చిరీవరముళ్ళలనగర్ *

ఏటివీన్ బీరున్దా యున్నై యెళ్ళయ్ దక్కూవువనే.

౪.

అ॥ మాటుశేర్ - శత్రువులైనవచ్చిన, పడై - ఆయుధములుగల, నూన్ దువర్ - దుర్యోధ
నాదులు మాటుగుటును, ముళ్ళ - నశించుటలు, ఓర్ - సహాయములేనివారైన, ఐవర్ ముళ్ళ -
పశ్చిపాణివులమీయమై, ఆయ్ - ప్రీతిగలవాడవై, అన్టు - అప్పుడు, మాయ - కృత్రిమమైన,
పోర్ - యుద్ధమున, పణ్ణి - చేసి, నీటుశేయ్ ద - భస్మముగాజేసిన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ!
నిలమ్ క్కణ్ణి - (పాతాళములోనుండి) భూమినివిడతీసిన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! తేటు - నిర్మల
మైన, భానత్తర్ - జ్ఞానముగలవారియొక్క, వేదమ్ - వేదముందుఁజెప్పబడిన, వేల్వీ - భగవదా
రాధనము, అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరముళ్ళలనగర్ - వానమామలను, ఏటి - ఎక్కి,
వీన్ బీరున్దాయ్ - తననుహినుప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్నవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎళ్ళ -
ఎచ్చట, ఎయ్ ద - పొందుటకు, కూవువన్ - పిలిచెదను.

తా॥ దుర్యోధనాదులను జంపి పశ్చిపాంశవులను రక్షించినస్వామీ! జ్ఞానాధికులెల్లప్పు
డును తిరువారాధనముజేయుచున్న వానమామలయందు వేంచేసియున్న నిన్ను బొందుటకు నేనేమి
యుపాయము జేసెదనని.

౪.

ఏయ్ దక్కూవుదలావదే యెనక్కవ్వతెవ్వుత్తుళాయుమాయ్ నిన్టు*

కై దవిళ్ళళ శేయ్యుమ్ కరుమేనియమ్మానే*

శేయ్ దవేల్వీయర్ వై యత్తై వరతా చ్చిరీవరముళ్ళలనగర్ *

కై తొమ్మిరున్దా యదునానమ్ కణ్ణేనే.

౫.

అ॥ ఎనక్క - నాయొక్క, ఏయ్ ద - పురుషార్థప్రాప్తికి సాధనముగా, కూవుదల్ -
(నిన్ను) పిలుచుట (అపేక్షించుట), ఆవదే - స్వరూపానురూపముగనా? ఎవ్వ - ఎంత అసాధ్యు
లయిన, తెవ్వుత్తుళ్ళ - శత్రువులయందుగూడ, ఆయుమాయ్ నిన్టు - వ్రవేళించియుండి, కై దవిళ్ళళ -
కృత్రిమములను (నాస్తికమతమును పడేశించుట), శేయ్యుమ్ - చేయుచున్న, కరుమేని - శ్యామ
మైన తిరుమేనుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! శేయ్ ద - చేసబడిన, వేల్వీయర్ - భగవదా
రాధనముగలవారై, వైయమ్ - భూలోకముందున్న, తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, అతా - నిరస్తరముగా
వానముజేయుచున్న, శిరీవరముళ్ళలనగర్ - వానమామలయందు వానముజేయుచున్నవారు, కై తొమ్మి -
ఆశ్రయించునట్లు, ఇరున్దాయ్ - వేంచేసియుంటివి, ఆదు - దానిని, నానమ్ - నేనును, కణ్ణేనే -
చూచితిని.

తా॥ ఓస్వామీ! శత్రువులెంతబుద్ధిమంతులైనను వారిగుంపులో ప్రవేశించి తన సుందర
విగ్రహముచే మోహపెట్టి వారిని జై నబాధ్దాది బాహ్యమతములయందు బ్రవేశింపజేసి, నిన్నారా
ధించి కృతకృత్యులై యున్న శ్రీవైష్ణవులశ్రయించునట్లు వానమామలయందు వేంచేసియున్న
నిన్ను నేనొకఁడనుచు గూచించుట నాకొప్పుకాదుకాదని.

౫.

‡ వనమాయ్ నిలజ్జేణ్ణ వెన్నప్పనేకణ్ణ ఎన్నుమెన్నై యాభుడై*
 వాననాయగనే మణిమాణిక్యచ్చుడలే*
 తేనమామ్మొళిల్ తణ్ శిరీవరమజ్జలత్తవర్ కై తొమ్మపుత్తై*
 వానమామలై యే యడయేక తొమ్మవనరుళే.

౬.

అ॥ వనమాయ్ - పరాహమై, నిలమ్ - భూమిని, కీణ్ణ (పాతాళములోనుండి) విడతీసిన,
 ఎన్నప్పనే - నాస్వామి! కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! వానమ్ - పరమపదవాసులకు, నాయగనే -
 నాభుడా! ఎన్నుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్నై - నన్ను, ఆభుడై - దాసుని గాజేసికొనినవాడా! మణి-
 శ్శాభ్యుమైన, మాణిక్యమ్ - రత్నమునంటి, శుడలే - తేజస్సుగలవాడా! తేన - తేనచేసియున్న,
 మామ్మొళిల్ - మామిడితోటలుగల, తణ్ - చల్లనైన, శిరీవరమజ్జలత్తవర్ - వానమామలయందున్న
 వారు, కై తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడవై, వానమ్ -
 పరమపదమందు, మా - గొప్ప, మలైయే - పర్యవసానలెవేంచేసియున్నవాడా! అడియేక -
 దాసుడనైననేను, తొమ్మ - ఆశ్రయించునటుల, వనరుళే - వేంచేసికృపజేయుము.

తా॥ పరాహపతారమందు భూమినుద్ధరించి, నిరతీతయభోగ్యమైన వానమామలయందున్న
 వారందరు నాశ్రయించి యుజ్జీవింపునటుల వానమామలయందెప్పుడు వేంచేసియుండి నిత్యనూరు
 లతో పాటినన్న దాసుని గాజేసికొనిన ఓక్రియపతి! నేను ప్రత్యక్షముగా నేవించునట్లు నాయం
 దుగ్గుపజేసి వేంచేయుమాయని.

౬.

వనరుళియెన్నెళ్ళడణ్ణొ వానవర్కొమ్మనై*ఉలగుక్కోర్
 మున్నెత్తాయ్ తనైయే ముమ్మవేమ్మలగుముణ్ణాయ్*
 శెన్దొమ్మలవరి వేదవేళియతా చ్చిరీవరమజ్జలనగర్*
 అనమిల్ పుగత్తా యడియేనై యగన్ శైలే.

౭.

అ॥ వనరుళి - (పరమపదమునుండి) వేంచేసి, ఎన్నెళ్ళు - నామనన్నును, ఇడమ్కొణ్ణ -
 వానస్థానముగాజేసికొనినవాడవై, వానవర్ - నిత్యనూరులకు, కొమ్మనై - చిగులునంటివాడవై,
 (నిర్వాహకుడవై) ఉలగుక్కు - లోకములకు, ఓర్ - విలక్షణుడవై, మున్నె - అనాదియైన,
 తాయ్తనైయే - తల్లిగాను తండ్రిగానున్నవాడవై, ముమ్మ - సంపూర్ణమైన, ఏమ్మలగుమ్ -
 సప్తలోకములను, ఉణ్ణాయ్ - మ్రంగినవాడవై, శెమ్ - సుందరమైన (అనన్యప్రయోజనమైన),
 తొమ్మలవర్ - సృష్టిగల శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేదమ్ - వైదికమైన, వేళి - భగవదారాధనము,
 అతా - ఎడతెగకనడుచుచున్న, శిరీవరమజ్జలనగర్ - వానమామలలో, అనమిల్ - అపధిలేని,
 పుగత్తాయ్ - కీర్తిగలవాడవై వేంచేసియున్నవాడా! అడియేనై - దాసుడనైననన్ను,
 అగన్ శైలే - విడువకుమా.

తా॥ సమస్తచేతనులకును సకలవిధబంధువై వారియాపత్తును బోగొట్టిరక్షించి, నామనన్ను
 సందు నిత్యవాసముజేయుచు, అనన్యప్రయోజనమైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యకైజ్జుర్యము జేయునట్లు
 వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామి! నన్ను పేక్షించక యజ్ఞీకరింపుమాయని.

౭.

అగల్గీ నీవై త్తమాయవల్లై మ్మల న్నళామవై నన్దన్దనన్ *
 అగల్గీ న్దొయ్నైయమ్ నీ యరుమ్ శేన్దీల్ పిల్లై త్తి కణ్ణాయ్ *
 శగల్గిదిర్ మణిమాడనీడు శిరివరమణ్ణవాణనే * ఎన్దమ్

పుగల్గియవెన్దాయ్ పుల్కిక్ వాయ్ పిళ్లన్దానే.

౮.

అ॥ పగల్ కదిర్ - మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, మణి - రత్నమయమైన, మాడణ్ణ - మేడలచే, నీడు - పెరిగియున్న, శిరివరమణ్ణ - వానమామలకు, వాణనే - నిర్వాహకుడా! ఎన్దమ్ - ఎప్పుడును, పుగల్గు - (అభక్తులు) ప్రవేశించుటకు, అరికు - దుర్లభుడైన, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! పుల్కిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్లన్దానే - చీల్చినవాడా! అగల్గీ - (అభక్తులను) దూరముగావిడుచుటకై, నీ - నీవు, వైల్ల - విజృంభించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యమైన, వల్ - అతిక్రూరమైన, విమ్మలన్దళామవై - పశ్చేంద్రియములను, నన్ద - చక్కగా, అత్తన్దన్ - ఎఱుంగితిని. ఎన్దైయమ్ - నన్నును, నీ - నీవు, అగల్గీ న్దీ - నిన్ను చేరనట్లుచేసి, అరు - తప్పించుకొనుట కశక్యమైన, శేన్దీల్ - విషయములనెడి బుఱదయందు, పిల్లై త్తి కణ్ణాయ్ - చడత్రోసితివి.

తా॥ అభక్తుల కత్తన దుర్లభుడవై వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! నీ ప్రతికూలులు నిన్నుబొందక సంసారమందు ముణగునట్లు పశ్చేంద్రియములను సృజించితివి. నన్నుగూడ ఈసంసారమందు పడత్రోసెదవోయని భయపడుచున్న నాయొక్కపాపములను బకాసురుని చంపినట్లు సరిపజేయుమాయని

౯.

పుల్కిక్ వాయ్ పిళ్లన్దాయ్ మరుదిడై పోయినా యెరుచేడ్డడర్ త్త * ఎన్

కళ్ళమాయవనే కరుమాణిక్కచ్చుడరే *

తెల్లియార్ తిరునాన్మటై గల్ వల్లార్ మలితణ్ శిరివరమణ్ణన్

ఉల్లిగన్దవెన్దా యరుళాయుయ్యమాటెనక్కే.

౧౦.

అ॥ పుల్కిక్ - బకాసురునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్లన్దాయ్ - చీల్చినవాడా! మరుదు - మద్దివృక్షముయొక్క, ఇడై - నడుమన, పోయినాయ్ - తెల్లినవాడా! ఎరుదుపిల్ - వృషభముల నేడింటిని, అడర్ త్త - సహరించిన, కళ్ళమ్ - వంచకుడవైన, ఎన్ మాయవనే - నాయా శ్చర్యభూతుడా! కరు - నీలమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటి, శుడరే - తేజస్వీలవాడా! తెల్లియార్ - నిర్మలమైన జ్ఞానముగలవారై, తిరు - (భగవత్ స్వరూపమును బ్రతిపాదించుటచే కొల్లెలుచున్న), నాన్మటైగల్ - నాలుగువేదములను, వల్లార్ - అభ్యసించిన శ్రీవైష్ణవులు, మలి - సంపూర్ణముగా నివసించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, శిరివరమణ్ణ - వానమామలయొక్క, ఉల్ - లోపల, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎన్దాయ్ - ఓస్వామీ! ఎనక్కు - నాకు, ఉయ్యమాటు - ఉజ్జీవించువిధమును, అరుళాయ్ - శృపజేయుమా.

తా॥ బకాసురుడు మొదలగు సమస్త శక్తువులను నిరసించి వైదికులైన శ్రీవైష్ణవులచే నిండియున్న వానమామలలో నిరవధిక తేజోయుతుడవై వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నేను జీవించునట్లు నాకు గృహచేయుమాయని.

౧౧.

అతనకున్నినాదమే శరణాగతస్తోభిస్తాయ్*ఉనక్కోర్ శై
మామ్రునానొన్చిలే నెనదావియుమునదే*

శేఱుకొల్ కరుమ్బుమ్ పెరుమ్ శెన్నలుమ్మలితన్ శిరీవరమ్మజ్జె*

నాట్యపూర్ణమధ్యాయముడియాయ్ తెయ్ వనాయగనే.

၇၀.

అ॥ శేలుకొళ్ళ - బులదగలప్రదేశమందు, కరుమ్మమ్ - చెరుకును, పెరుమ్మెన్నులుమ్ - గొప్పయెఱ్ఱధాన్యమును, మలి - నిండి, తణ్ - చల్లనైన, కిరీవరమట్టె - వానమామలలోపేంచేసి యున్న, నాలు - పరిమళించుచున్న, పూ-సుందరమైన, తణ్-చల్లనైన, కుఱ్ఱాయ్-తిరుక్కుఱ్ఱాయని, ముడియాయ్ - కిరీటమణుగలవాడా ! తెయ్యునాయగనే - నిత్యనూరినాథుఁడా ! ఎనక్క - నాకు, అలు-ఉపాయమునిచ్చునపుడు, నిక-పాదమే-నీతిరవడికళ్ళనే, శరణాగ - ఉపాయముగా, తన్దొట్టొందొయ్ - ఇచ్చితివి. ఉనక్క - నీకు, నాక-నేను, ఓర్కైమ్మలు-ఒకయుపకారమును, ఒన్దు-ఒకవిధముచేతను, ఇలేన్ - చేయుటకుశక్తుండనుకాను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుమ్ - అత్యయు, ఉనడే - నీదియె.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన వానమామలయందు వేంచేసియున్న ఓ తెయ్యనాయక స్వామి! ఏ విధమైన ఉపాయమునులేని నాకు నీతిరుపడికళ్ళనే ఉజ్జీవనోపాయముగా నిచ్చితివి. దానికి ప్రత్యుపకారముగా నేనేమియుపకరించెదను? వాయాత్మగూడ నీ దేగనుక దానినిగూడ సమర్పించుటకు నాకిధికారములేదని.

-౧౦-

-20.

॥ తెయ్యనాయగ్ నారణ్ తిరివిక్కిరమనడియిన్దై మిశై *
కొయ్ కొళ్ పూమ్మొళిల్ శూర్ కురుగూర్ చ్చుడగోవణ్ *
శేయదవాయరత్తుళ్ళి వై తణ్ శిరివరమన్దై మేయపత్తుడణ్ *

నె గలే పాడవల్సార్ వానోర్ క్కారావముడే.

00

అ॥ తెయ్యనాయగళ్ - నిత్యమూరినిర్వాహకుడును, నారణ్ - సకలవిషయభువు, తిరి
విక్కిరమన్ - త్రివిక్రమావతారమెత్తినవాడునైన సర్వేశ్వరనియొక్క, అడియిణ్ణెమిణ్ణై - శ్రీపా
దద్వంద్యములమీద, కొయ్కోళ్ - కొయ్యతగిన, పూ - పుష్పములుగల, పాట్రిల్ - తోటలచే, కూట్ -
చుట్టబడిన, కురుగుర్ - తిరునగరియందువేంచెయియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శెయ్ద -
సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తణ్ - చల్లనైన, శిరివరముత్తై - వానమామ
లను, మేయ - ప్రతిపాదించిన, ఇనై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఉడన్ - భక్తితోగూడినవారై,
పాడవల్లార్ - గానముజేయునపురుషులనువారు, వానోర్ ము - నిత్యమూరులకు, వైగల్ - ప్రతి
దినమును, ఆరా - పెప్పెనయాశలుగలగడేసడి, అముదు - అమృతమువలె భోగ్యభూతులై యుండురు.

తా॥ ప్రవృత్తోటలచే నిండియున్న తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు వానమామలవిషయమై సాదించిన యీ పదిపాశురములను భక్తితో గానముజేసినవారిని శిష్యనూరులు మెచ్చుకొనుదురని,

అ. పూర్తి రువడిగ శేఖరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮.వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అపతాళిక—వాగమామలలో తనకోరిక నెరవేరనందున దుఃఖితులైన సమ్మాత్వార్ల,
“ నాకు ప్రాప్తమును ప్రాపకమును సర్వేశ్వరుడేయనెడి జ్ఞానమునీధించినే ” యని యింతమాత్ర
మునకు సంతోషించి తిరుక్కుడనవునెల్లి ఆరావముదాత్వార్లను సేవించి అచ్చటగూడ తన
మునోరక్షము పూర్తికానందున మిక్కిలి భేదించుచున్నారు.

❧ ఆరావముదే యడియేనుడలమ్ నిన్బాలన్బాయ్*

నీరాయలై న్దు కరై యవురుక్కుగిన్దు నెడుమాలే*

శీరార్ శెన్నెల్ కవరివీళుమ్ శెఱ్ఱునీర్ తిరుక్కుడ న్దు*

ఏరార్ కోలమ్ తిగ్గక్కిడన్దాయ్ కణ్డేనెమ్మానే.

౧.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓస్వామీ! ఆరా - (చాలునని) తృప్తిపొందించని, అముదే - అమృతము
వలె భోగ్యభూతుడా! అడియే - దానుడనైన నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, నిన్బాల్ -
నీపయమైన, అన్బాయ్ - ప్రీతిస్వరూపమై, నీరాయ్ - (ఆప్రితి) నీరై కలిగి, ఆలైన్దు - ఉన్న
చోటులోనుండక తిరిగి, కరైయ - మిక్కిలి శిథిలమగునట్లు, ఉరుక్కుగిన్దు - కరిగించుచున్న, నెడు
మాలే - సర్వేశ్వరుడా! శీర్ - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శెన్నెల్ - శెన్నెల్ ధా
న్యము, కవరి - చామరమువలె పిళుమ్ - వినుటుచున్న, శెఱ్ఱునీర్ - సమృద్ధమైనజలముగల,
తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడండయనెడి దివ్యదేశమందు, ఏరార్ - సౌందర్యముచేపూర్ణమైన, కోలమ్ -
అలక్ష్మీరము, తిగ్గ - ప్రకాశించునట్లు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితిని, కణ్డే - (నేను) సేవించితిని.

తా॥ ఓఆరాముదా! నాతోమాటలాడకుండ తిరుక్కుడందయందు బవ్వళించియున్న
నిన్ను సేవించిన నాశరీరము నీయందతిష్ఠించుచే శిథిలమగునట్లు చేసితివని.

౧.

ఎమ్మానే యెన్ వెల్వైముర్ త్తి యెన్నైయాళ్వానే*

ఎమ్మాపురువుమ్ వేణ్ణుమాన్ త్తా లావాయెఱ్ఱిలేజే*

శైమ్మాకమలమ్ శెఱ్ఱునీర్ మిశై కణ్ మలరుమ్ తిరుక్కుడ న్దు*

అమ్మామలర్ క్కణ్విళిర్ గిన్దానే యెన్నాన్ శెయ్ గేనే.

౨.

అ॥ ఎమ్మానే - ఓనాస్వామీ! ఎన్ - నావిషయమందు, వెల్వైముర్ త్తి - పరిశుద్ధమైనస్వ
భాషముగలవాడా! ఎన్నై - నన్ను, ఆళ్వానే - పరిపాలించువాడా! మాన్తాఘ్యములై, ఎవ్వ
రువమ్ - (మత్స్యాది) ఏయవతారములనుగూడ, వేణ్ణుమాన్ త్తాల్ - ఇచ్చానుసారముగా, అవా
య్ - పరిగ్రహించువాడా! ఎఱ్ఱిల్ - గొప్పకాన్తిగలవాడనై, ఏఱ్ఱి - పృథగ్ముఖులనుబొందియు
న్నవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱునై, మాన్తాఘ్యమైన, కమలమ్ - పద్మము, శెఱ్ఱునీర్ మిశై కణ్ - సమృ
ద్ధమైనజలములైన, మలరుమ్ - పిళించుచున్న, తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడనయందు, మాన్ - విల
క్షణమైన, అమ్మల్ - ఆపద్యమువలెనున్న, కణ్ - నేత్రములను, పళిర్ గిన్దానే - మూసుకొని
నిద్దించువాడా! నాన్ - నేను, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదను,

తా॥ నాయజ్ఞానాదులను బోగొట్ట నన్ను సాత్వికునిగాజేసి నాతోసంక్లేషించుచు నన్నువశ పఱచుకొనుటకై మత్స్యద్వయసేకావతారము లెత్తిన ఓస్వామి! ఇప్పుడు తిరుక్కుడనయందు నాతోమాటలాడక నిద్రించుచున్నావు. నిన్ను బొందుటకై నేనేసాధనమును జేసెదనని. ౨.

ఎన్నాకైయేగేకయాచేకలై కణ్డెయ్కైయేగిన్టాయ్*
ఉన్నాల్లల్లల్ యావరాలు మొన్ముజ్జుత్తై వేణ్ణే*
కన్నార్ మదిళ్ శూన్ కుడనెక్కిడన్దా యుడియేనరువాణాళ్*
శెన్నాశెన్నాళన్నా భునతాళ్ విడిత్తై శెలక్కాణే. 3

అ॥ నాక - నేను, ఎకైయేగేక - ఏమిచేసెదను? కలైకణ్డ - (నాకు) రక్షకులు, యాచే - (నీకంటె) ఎవరగుదురు? ఎన్నె - నన్ను, ఎకైయేగిన్టాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు? ఉన్నాల్లల్లల్ - నిన్నుతప్ప, యావరాలుమ్ - ఎవ్వరిచేతను, ఒన్ము - ఒకవిధమైన, కుత్తైయుమ్ - కొంతను, వేణ్ణే - (పూర్తిచేసియివ్వమని) యాచించును. కణ్డెయ్ - తామ్రముచేపూర్ణమైన (తామ్రమయమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, కుడనె - తిరుక్కుడనయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! అడియేక - దాసునియొక్క, అరు - ఆత్మ, వాన్ శెన్నాళ్ - ఉజ్జీవించుదినముగా, శెల్నాళ్ - జరిగెడిదినము, ఎన్నాళ్ - ఎదియో? అన్నాళ్ - అదినమువఱకు, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములను, విడిత్తై - ఆశ్రయించియే, శెల - గడచునటుల, కాణే - కటాక్షించుము.

తా॥ తిరుక్కుడనయందు బవ్యళించి నాతోమాటలాడకనన్న ఓస్వామి! నీవుతప్ప నా కొకసాధనములేదు, వేఱురక్షకుఁడునులేదు; మఱియొకనివద్దవెళ్ళి నాయభీష్టమును యాచించును. ఇట్లున్న నావిషయమై నీవేమి తలచియున్నావో తెలియలేదు. నిన్ను ప్రాందవలయుననెడి నాయభీష్టమును నీవిప్పుడు నెరవేర్చక పోయినను అదివఱకు నీశ్రీపాదములనే నేను భజించి యుండునట్లు కటాక్షింపుమాయని. 3.

శెలక్కాణ్ణిత్పార్ కాణుమళవుమ్ శెల్లుడీర్త్తియాయ్*
ఉలప్పిలానే యెల్లావులగుముడై యవొరుమూర్త్తి*
నలత్తాల్ మిక్కార్ కుడనెక్కిడన్దా యున్నెక్కాణ్బాన్నాక్
అలప్పాయ్*ఆకాశత్తై నోక్కి యఘ్రువన్తోఘ్రువనే. ౪

అ॥ శెల - పైపైనపోవుటకు (తెలిసికొనుటకు), కాణ్ణిత్పార్ - తగినజ్ఞానసంపాదనయందు శక్తిగలవారు, కాణుమళవుమ్ - కనిపెట్టినయవధికంటె, శెల్లుమ్ - పైసపోయియున్న, (అధికమై యున్న), కీర్త్తియాయ్ - కీర్తిగలవాడా! ఉలప్పు - (నీగుణాదులకు) నాశము, ఇలానే - లేని వాడా! ఎల్లావులగుమ్ - సమస్తలోకములను, ఉడైయ - తనకుశేషముగాగల, ఒరు - అద్వితీయఁడనైన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరుడా! నలత్తాల్ - నీయందుప్రేమచే, మిక్కార్ - అధికమైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న, కుడనె - తిరుక్కుడనయందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! నాక - నేను, ఉన్నె - నిన్ను, కాణ్బాక్ - నేవించుటకై, అలప్పాయ్ - మతికలంగివాడనై, ఆకాశత్తై - ఆకాశమును, నోక్కి - చూచి, యఘ్రువన్ - ఏడిచెదను; తోఘ్రువన్ - నవస్కరించెదను.

తా॥ ఎంతగొప్ప జ్ఞానవంతులకు నగోచరంబులైన స్వరూపగుణాదులుగల వాడనై, సర్వ లోకేశ్వరుడనై, భక్తిమంతులైన శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న తిరుక్కుడందయందు బవ్వలించియు న్ను నిన్ను నీవింపవలయునని మిక్కిలి యాశగలవాడనై నీవుపరమపదమునుంచి యిచ్చటికి వేంచే యుమార్గమైన యాకాశమును జూచి నమస్కరించుచున్నానని.

౪.

అమ్రువత్ తొమ్మిదవనాడిక్కాణ్బుక్ పాడియలన్ బ్రువక్*

తమ్మవల్వినై యాల్ పక్కమ్నోక్కి నాణిక్కవిత్తన్ ద్దిరుప్పక్*

శెమ్మవోళ్ పమ్మనక్కడ నైక్కిడదాయ్ శెన్దామరై క్కణ్ణా*

తొమ్మిదవనై యునతాళ్ శేరుమ్వగై యేళూత్త క్కణ్ణాయ్.

౫.

అ॥ అమ్రువక్ - ఏడిచెదను, తొమ్మిదవక్ - నమస్కరించెదను, అడిన ర్తనముజేసి, కాణ్బుక్ - చూచెదను, పాడి - గానముజేసి, అలన్ బ్రువక్ - ఆటించెదను, తమ్మ - కాగలింసుకొనియున్న, వక్ - ప్రారమైన, వినై యాల్ - (నీయందు భక్తియనెడి) పాపముచే, పక్కమ్నోక్కి - (క్రియఃపఠింప చ్చుచున్నాడోయని) నాలుగు ప్రక్కలజూచి, నాణి - (వాడురాకపోవుటచే) సిగ్గుపడి, కవిత్తన్ ద్దిరుప్పక్ - తలఠంచుకొనియుండును, శెమ్మ - సమృద్ధమై, ఒళ్ - నుండరమైన, పమ్మనమ్ - జలప్ర దేశముచేసిండ్చియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడందయందు, కిడదాయ్ - పవ్వలించినవాడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణా - సేత్రముగలవాడా, తొమ్మిదవనై - నీచుడనైననన్ను, ఉనతాళ్ - నీశ్రీపాదములయందు, శేరుమ్వగై - చేరుటకారము, శూత్త క్కణ్ణాయ్ - ఉపాయ మున యోచించుమా.

తా॥ తిరుక్కుడందయందు బవ్వలించిన ఒక్రియఃపఠి! నిన్ను బొందవలయునని యాశచే దుఃఖపడుచు నమస్కరించి నీగుణములను పాడిపరవకుడనై యాడి నాలుగు ప్రక్కలజూచుచున్న నన్ను నీశ్రీపాదమందు జేరుటలు కటాక్షించు మాయని.

౫.

శూత్త క్కణ్ణాయ్ తొలై వి నైయెయఱుత్తున్నడి శేరుమ్

ఉత్త క్కణ్ణిరున్దే తూరాక్కత్తూర్ తైనై నాళగన్ ద్దిరుప్పక్*

వాత్త తొల్ పుగఱూర్ కుడ నైక్కిడదాయ్ వానోర్ కోమానే*

యాత్తనిశై యే యముదే యటివిన్పయనేయరయేతే.

౬.

అ॥ వాత్త - భగవద్గుణాను సంధానముజేసి యుజ్జీవించుటచేపచ్చిన, తొల్ - ఆనాదియైన, పుగఱూర్ - కీర్తిగల శ్రీవైష్ణవులు నివసించియున్న, కుడనై - తిరుక్కుడందయందు, కిడదాయ్, పవ్వలించినవాడా? వానోర్ - నిత్యసూరులకు, కోమానే - నిర్వాహకుడా! యాత్త - వీణ యొక్క, ఇతైయే - గానమువలెభోగ్యుడా! అరియేతే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అతివికాపయనే - జ్ఞానముయొక్క ఫలమైనసుఖస్వరూపుడా! ఉక్ - నీయొక్క, అడి - తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్ - చేరుటకుదగిన, ఉత్త - శేషశేష భావమునెడిసంబంధమును, కణ్ణిరున్దే - తెలిసికొనియుండి, తూరా - తూర్తికానటివంటి (ఎంత అనుభవించినను తృప్తిపొందనటివంటి), కుత్త - ఇన్ద్రియములను, తూర్ త్తు - (తిరునామభవము) నిండించి, ఎననాళ్ - ఎన్ని సమయములు, అగన్న్దిరుప్పక్ - ఎవరైనా నియుండును?

ఎన్ - నాయొక్క, తొల్లై - అనాదియైన, విన్నయై - పాపములను, అటుత్తు - చేడించి, ఉన్ - నీయొక్క, అడి - తిరువడికళ్ళను, శేరుమ్ - చేరునట్లు, శూన్రొక్కణ్ణాయ్ - ఉపాయమునాలోచించుమా.

తా॥ శ్రీవైష్ణవసమృద్ధిగల తిరుక్కుడన్దయందు నిత్యనూనేవృక్షంబై వేంచేయున్న ఓ శ్రీయూపతీ! నేను సంసారబలైకాకుండ నీకే శేషభూతుండనని యెఱిగినతరువాత యెంత కాల మీ సంసారమందుండి యిద్దియవరకుండనై నిన్ను వదలియుందును? శీఘ్రములోనే నా పాపములను దొలగించి నీ శ్రీపాదములయందు జేర్చుకొనుమాయని.

అరియేతే యెన్న మొప్పుట్పుడరే శెజ్జట్కురుముగిలే*

ఎరియేవవళక్కన్తే నాల్ త్తోన్దాయుడరులే*

పిరియావడిమైయెన్నైక్కొణ్ణాయ్ కుడనై త్తిరుమాలే*

తరియేనినియున్ శరణమ్ తన్దైశనృచ్చులై యాయే.

౭.

అ॥ అరియేతే - పురుషశ్రేష్ఠుడా! అమ్ - స్పృహణీయమైన, పాన్ - బంగారము వంటి, శుడర్ - కాన్తిగలవాడనై, ఎన్ - నాకు సేవసాదించినవాడా! శేమ్ - ఎఱ్ఱని, కణ్ - సేత్రముగలవాడా! కరుముగిలే - నీలమేఘమువంటివాడా! ఎరియే - అగ్నితోబోలిన, వవళక్కన్తే - పగడకొండవలెనున్నవాడా! నాల్ త్తోళ్ - నాలుగు భుజములుగల, ఎన్తాయ్ - నా స్వామీ! ఉనదు - నీయొక్క, అరుళ్ - కృపచేత, ఎన్నై - నన్ను (నాచేత), పిరియా - ఎడతెగక, అడిమై - కైబ్బుర్యములను, కొణ్ణాయ్ - స్వీకరించినవాడా! కుడనై - లిరుక్కుడన్దయందు వేంచేయున్న, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయూపతీ! ఇని - ఇంకమీద, తరియేన్ - సహించును, ఉన్ శరణమ్ - నీ తిరువడికళ్ళను, తన్దు - ఇచ్చి, ఎన్ శనృమ్ - నాజన్మమును, కళైయాయే - సమూలముగా పోగొట్టుమా!

తా॥ నుందరుండనై, స్పృహణీయుండనై, గంభీరుండనై, అప్రకంపుండనై నన్ననుగ్రహించి దాస్యపటచుకొని తిరుక్కుడన్దయందు బద్ధులించునున్న ఓ శ్రీయూపతీ! ఇంక నిన్నువదలి సేవోత్సణము గూడనుండలేను. గాన శీఘ్రములోనే నీ శ్రీపాదములనిచ్చి నా సంసారమును దొలగింపుమాయని.

౮.

‡‡ కళై వాయ్తున్నమ్ కళై యాదొట్టివాయ్ కళై కణ్ మల్ తీలే*

వళై వాయ్ నేమిప్పడై యాయ్ కుడనైక్కిడన్దమామాయా*

తళైరావుడల మెనదావి శరిన్దుపోమ్బాదు*

ఇళై యాదునతా లోరుజ్గప్పిడిత్తుప్పొదవిశై నీయే.

౯.

అ॥ వళై - చుట్టునున్న, వాయ్ - ముఖములుగల, నేమి - సుదర్శనమును, వడై యాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! తున్నమ్ - నాదుఃఖమును, కళై వాయ్ - (నీవు) పోగొట్టినను సరె, కళై యాదొట్టివాయ్ - పోగొట్టక పోయిననుసరె, మల్ తీలు - వేలు, కళై కణ్ - రత్నముని, ఇలేన్ - కలవాడనుకాను కుడనై - తిరుక్కుడన్దయందు, కిడన్ద - సవృణించిన, శూన్రొక్కణ్ణమైన,

మాయా - సౌందర్యముగలవాఁడా! ఎనదు - నాయొక్క, ఉడలమ్ - శరీరము, తళరా - శిథిలమై, అవి - ప్రాణము, శరిన్దపోమ్బాదు - శిథిలమై పోవునప్పుడు, ఇళై యాదు - దౌర్బల్యమును బొందక, ఉనతాళ్ - నీ శ్రీపాదములనే, ఒరుజ్జ-ఒకవిఙ్ముగా (ఉపాయోపేయములుగా), విడితుపోన్ద - ఆశ్రయించునట్లు, నీ - నీవు, ఇళై - సంకల్పించుమా.

తా|| తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన ఓ శ్రీయఃపతీ! అశ్రితవిరోధులను నశింపజేయుటకై సర్వతోముఖమైన శ్రీ సుందర్యనమును శ్రీ హస్తమునందు ధరించిన నీవు విన్నుతప్ప వేటొకవువాయమలేని నాదుఃఖములను పోగొట్టినను పోగొట్టకపోయినను నీయిష్టముపచ్చినట్లు ఎట్లుచేసినను నా శరీరమును ఇంద్రియములను శిథిలమై ప్రాణముపోవుటకు సిద్ధమైయున్న యీ సమయమందు నిర్మలాంతఃకరణుడనై నిన్ను ధ్యానించునట్లు మాత్రమైనను సజ్జల్పింపుమాయని.

ఇళై విత్తెన్నైయుక్తాళిణైక్కి శ్రీరుత్తమమ్మానే*

అళై విలమరర్ తలై వర్ తలై వా వాదిప్పెరుమూర్ త్తి*

తిళై విల్ వీళుమ్ శెళ్లుమామణిగళ్ శేరుమ్ తిరుక్కుడన్దై*

అళై విలులగమ్మరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయ్.

౯.

అ|| ఎన్నై - నన్ను, ఇళైవిత్తు - స్వాధీనపటచుకొని, ఉక్తాళిణైక్కిళ్ - నీశ్రీపాదద్వన్ద్యములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచిన, అమ్మానే - ఓ స్వామీ! అళైవు - నాశము, ఇల్ - ని, అమరర్ - నిత్యమూరులకు, తలైవర్ - ప్రధానులైన అనన్తగరుడవిష్వక్సేనాదులకు, తలైవా - ప్రధానుఁడా! అది - సర్వకారణమై, పెరు-సర్వాధికుడవైన, మూర్ త్తి-సర్వేశ్వరుఁడా! తిళై - దిక్కులయందు, విల్ - తేజస్సు, వీళుమ్ - విసులుచున్న, శెళ్లు - సమృద్ధములై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణిగళ్ - రత్నములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరుక్కుడన్దై-తిరుక్కుడన్దయందు, ఉలగమ్-లోకములు, అళైవు - శ్రమము, ఇల్ - లేక, వరవ - స్తుతించునట్లు (ఆశ్రయించునట్లు), కిడన్దాయ్ - పవ్వళించినవాఁడా! కాణ - నేను నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయవలెను.

తా|| సంసారమం దాన క్తిగలనాకు వైరాగ్యమును గలిగించి నీయందతిప్రేమను గలుగజేసికొని దాన్యపటచుకొనిన ఓ దేవాధిదేవుఁడా! అనేకవిధంబులైన రత్నములు చాలుకొట్టుచు గుంపులుగుంపులుగా జేరియున్న తిరుక్కుడన్దయందు బవ్వళించిన నీ సౌందర్యమును నేవించి కృతార్థుడనై యగునట్లు నామందఱ వేంచేసి నేవసాదింపుమాయని.

౯.

వారావరువాయ్ వరుమెక్ మాయా మాయామూర్ త్తియాయ్*

ఆరావముదా యడియేనావియగమే త్తిత్తిప్పాయ్*

తీరావినై గళ్ తీరవెన్నైయాణ్డాయ్ తిరుక్కుడన్దై

యూరాయ్*ఉనక్కాట్పట్టు మడియేనిన్నముల్లైవో.

౧౦.

అ|| వారా - (నాకు నేవసాదించుటకై) వేంచేయని, అరువాయ్ - రూపములేనిసూక్ష్మప్రవృత్తమునవాఁడా! ఎన్ - నామనమ్మలో, వరుమ్ - వచ్చి నేవసాదించుచున్న, మాయా - ఆశ్చర్య

భూతుఁడా ! మాయా - జన్మమరణములు మొదలగుదోషములులేని, మూర్ త్రియాయ్ - దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాఁడా! ఆరావముదాయ్ - (చాలునని) తృప్తినిబొందించని యమృతమువలెమిక్కిల భోగ్యభూతుడవై, అడియేక్ - నాయొక్క, అవి - ప్రాణము నివసించెడి, అగమే - హృదయ మందు, తిత్తిప్పాయ్ - తీయ గానున్న వాఁడా! తీరా - నశించని, విన్నెగళ్ - పాపములు, తీర - నశించునట్లు, ఎన్నై - నన్ను, ఆణ్ణాయ్ - పరిపాలించువాఁడా! తిరుక్కుడనై - తిరుక్కుడనై, ఊరాయ్ - వాసస్థానము గాగలవాఁడా! ఉనక్కు - నీకు, ఆళ్ పట్టుమ్ - దానుండనై గూడ, ఇన్నమ్ - ఇతను, అడియేన్ - దానుండనైన నేను, ఉమ్మల్వేనో - తిరుగుదునా? (తిరుగుటయుక్తముకాదు).

తా|| అప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహముతో నాయెదుటవేంచేసి నేవసాదింపక నామన స్సులో నత్యాశ్చర్యకరంబుగా నేవసాయించి నాకు బ్రహ్మానందమును గలుగజేసి నాపాపములనుబో గొట్టి రక్షించి ఇప్పుడు నాతోమాటలాడక తిరుక్కుడనయందు వేంచేయున్న ఓ శ్రియఃపతి ! నిన్నాశ్రయించి నామనోరథమును లభించకయుండుట యుక్తముకాదని. ౧౦.

ఃః ఉమ్మలై యెన్నిన్ పేయ్ చ్చిములై యూడవలై యుయిరుణ్ణాః*
కమ్మల్ గళవై యేశరణాగక్కిణ్ణ కురుగూర్ చ్చడగోపక్*
కుమ్మలిల్ మలియచ్చొన్న వోరాయీరత్తుళిప్పత్తుమ్*
ముమ్మలై తీరవల్లార్ కామర్ మానేయ్ నోక్కియర్ క్కే. ౧౧.

అ|| ఉమ్మలై - అడ్డుకట్టవలెనున్న, ఎన్నిన్ - ఎముకలుగల, పేయ్ చ్చి - పూతనయొక్క, ములైయూడు - స్తనద్వారా, అవలై - ఆపూతనయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, ఉణ్ణాక్ - నశించజేసిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అవై - అట్టిప్రసిద్ధములైన, కమ్మల్ గళ - తిరువడికళ్ళనీ, శరణాగ - ఉపాయముగా, కొణ్ణ - నిశ్చయించిన, కురుగూర్ చ్చడగోపక్ - తిరునగరికిస్వామియైన నమ్మాళ్వార్లు, కుమ్మలిల్ - వేణుగానముకంటె, మలియ - మిక్కిలిమధురముగా, శొన్న - పొంది చిన, ఓరాయీరత్తుళ్ - ఒక వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ముమ్మలై - బౌదాసీన్యమును, తీర - విడిచి, వల్లార్ - అనుసంధింపశక్తులైనవారు, మానేయ్ - లేడితోబో లిన, నోక్కియర్ క్కు - చూపుగలస్త్రీలకు, కామర్ - మన్మథునివలె శ్రీవైష్ణవులకు మిక్కిలి భోగ్యభూతులై యుందురు.

తా|| శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములనే యుపాయముగానమిచ్చిన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నాలస్యమునుపదలి యభ్యసించువారు భగవద్భాగవతులకు భోగ్యభూతులై యుందురని. ౧౧.

అ మ్మోర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౯ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక - తిరుక్కడవల్లోగూడ తనయభీష్టమునుబొందక దుఃఖించుచున్న నమ్మాళ్వార్ యొక్క తిరువల్లవాళ్ల అనెడి దివ్య దేశమునకు వెళ్ళినయెడల యచ్చట మనయభీష్టము సిద్ధించునని తలంచి యచ్చటికిపోయి చేరుటకుగూడ శక్తిలేనివారై యాదివ్య దేశమునకు సమీపమందుండి తనయవస్థను అన్యభదేశముచే ప్రసాదించుచున్నారు.

*** మానేయ్ నోక్కునల్లీర్ వై గలుమ్మిన్ నై యేన్మెలియ*

వానార్ వణ్ కముగుమ్ మదుమ్లగై కమ్ముమ్*

తేనార్ శోలై గళ్ శూళ్ తిరువల్లవాళ్లుత్తై యుమ్

కోనార్తై *అడియేనడికూడువ దెన్మొళిలో.

౧.

అ॥ మానేయ్ - లేడితోబోలిన, నోక్కు - చూపుగల, నల్లీర్ - ఓనుందరులారా! విన్నయేక - పాపియైన నేను, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమును, మెలియ - బాధపడునట్లు, వాక్ - అకసమువలన (పెరిగి), ఆర్ - పూర్ణమైయున్న, వణ్ - సుందరమైన, కముగుమ్ - పోకచెట్టును, మదు - తేనెకారుచున్న, మల్లగై - మల్లిపుష్పమును, కమ్ముమ్ - పరిమళించుచున్నదియు, తేన్ - తేనెచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శోలై గళ్ - తోటలచే, శూళ్ - చుట్టబడినదియునైన, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లలో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కోనార్తై - స్వామియైన శ్రీయఃపతియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అడియేక - దాసుడనైన నేను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్మొళిలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఓ సఖియలారా! తిరువల్లవాళ్లుందలి తోటలోనున్న పుష్పదులమీద పడివచ్చుచున్న గాలి పరిమళమును తీసికొనివచ్చి విసురుచున్నది. శ్రీయఃపతిని యెడబాసియున్న నాకు ఆపరిమళము మిక్కిలి యసహ్యమైన బాధనుగలుగజేయుచున్నదిగాన మనమెప్పుడు తిరువల్లవాళ్లుందలి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను సేవించెదము? చెప్పడని.

౧.

ఎన్మొళిలో తోళిమిర్ గా శైమ్మెనీర్ నలిన్దై శెయ్ దీరో*

పొత్తిగిల్ పున్నై మగిల్ పుదుమాదవిమిదణవి*

తెన్దల్ మణ్ణమ్ముమ్ తిరువల్లవాళ్ నగరుళ్

నిన్ పిరాక్ *అడినీటియొక్క ణ్ణుశూడువదే.

౨.

అ॥ తోళిమిర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్ - మీరు, ఎమ్మై - మమ్ములను, నలిన్దై - బాధించి, ఎత్తైయ్ దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారు? పొత్తి - బంగారమువలె, తిగిల్ - ప్రకాశించుచున్న కింజల్కములుగల, పున్నై - పున్నపుష్పము, మగిల్ - పొగడపుష్పము, పుదు - ఆప్పుడు వికసించియున్న, మాదవి - ముల్లపుష్పము, (వీనియొక్క) మీదు - మీద, అణవి - స్పృశించుచున్న, తెన్దల్ - మలయమారుతము, మణ్ణమ్ముమ్ - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, తిరువల్లవాళ్ - తిరువల్లవాళ్లు నెడి, నగరుళ్ - పట్టణమందు, నిన్దై - వేంచేసియున్న, పిరాక్ - సర్వ

శ్వరునియొక్క, అడిసీలు - శ్రీపాదధూని, కొణ్ణు - తిసికొనివచ్చి, అడియోమ్ - దానులము, శూడువదు - శిరస్సుమీదధరించుట, ఎన్ఱుకొల్ - ఎప్పుడు?

తా|| ఓసఖియలారా! మీరును దుఃఖము శాన్తియగునట్లు నాకు సమాధానముజెప్పక, నీవచ్చటికివెళ్ళవద్దని నిషేధించి నన్ను బాధపెట్టుట మీకుచితముకాదు. గాన మీరీమాటను వదలి యనేక పుష్పములచే బరిమళించుచున్న తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదధూని దీసికొనివచ్చి నాబాధతోలగునట్లు నామీదజల్లుడని.

శూడుమలర్ కుమ్మలీర్ తుయరాట్టియేనై మెలియ*

పాడునల్వేదవొలి పరవైత్తిరై పోల్ నుమ్మజ్జ*

మాడుయర్ న్దోమప్పన్ కమ్ముమ్ తణ్ తిరువల్లవాళ్ల*

నీడుతై గిన్ పిరాకాకమ్మల్ కాణ్ణుజ్జోల్ నిచ్చలుమే.

3.

అ|| శూడు_ధరింపవడిన, మలర్ - పుష్పములచేనలజ్జరింపవడిన, కుమ్మలీర్ - కొవ్వలుగల ఓసఖియలారా! తుయరాట్టియేనై - పాపియైననన్ను, మెలియ_బాధించుటకై, పాడు - గానము జేయుచున్న, సల్ - వే:ములలో శ్రేష్ఠమైన, వేదమ్ - సామవేదముయొక్క, ఒలి_ధ్వని, పరవై - సముద్రమందలి, తిరై_పోల్ - అలలువలె, ముమ్మజ్జ - ఘోషించగా, మాడు_సమీపమందు, ఉయర్_న్ద - పైకిలేచి, ఓమప్పన్ - హోమధూమము, కమ్ముమ్ - పరిమళించుచున్న, తణ్ - చల్ల నైన, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్లలో, నీడు_తైగిన్ - నిరంతరముగావాసముజేయుచున్న, పిరాకా - సర్వేశ్వరునియొక్క, కమ్మల్ - శ్రీపాదములను, నిచ్చలుమ్_కాణ్ణుజ్జోల్ - నిత్యముగా నేవింపవచ్చు?

తా|| ఓసఖియలారా! తిరువల్లవాళ్లలోఅగ్నిహోత్రులయొక్క సామవేదధ్వనియు, హవిస్సుయొక్క_పరిమళమును శ్రియఃపతినియెడబాసియున్న నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి గాన మనము శీఘ్రముగావెళ్ళి తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న నీడు_తైగిన్_పిరాకాయొక్క_శ్రీపాదములను నిరంతరముగా నేవించెదమని.

3.

నిచ్చలుమ్_తో_త్రిమిర్_గా శెప్పెనీర్_నలిన్దై_శెయ్_దీరో*

పచ్చిలై నీళ్_కముగుమ్ పలవుమ్_తెజుమ్_వాడై_గళుమ్*

మచ్చణిమాడజ్జళ్_మీదణవుమ్_తణ్_తిరువల్లవాళ్ల*

నచ్చరివినణై_మేల్_నమ్మిరానదునన్నలమే.

౪.

అ|| తో_త్రిమిర్_గాళ్ - ఓసఖియలారా! నీర్_మీరు, ఎమ్మై - మమ్ములను, నిచ్చలుమ్_ఎల్లప్పుడును, నలిన్ద - బాధించి, ఎన్_శెయ్_దీర్ - ఏమిచేయుచున్నారో? సల్ - విలక్షణమైన, నలమ్ - (నాయొక్క) ఆత్మ, పళు - పచ్చనివర్ణముగల, ఇలై - ఆకులుగలదియు, నీళ్ - పాడు వైనదియునైన, కముగుమ్ - పోగచెట్టును, పలవుమ్ - పనసచెట్టును, తెజుమ్ - కొబ్బరిచెట్టును, వాడై_గళుమ్ - అరటిచెట్టును, మచ్చు - పైమేడలచే, అణి_అలజ్జరింపబడిన, మాడజ్జళ్_గళహములయొక్క, మీరు - పైభాగమందు, అణవుమ్ - కప్పకొనియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్ల

వాల్ - తిరువల్లవాల్ లో, నమ్మ - (శత్రువులమీద) విషమునుగ్రక్కుచున్న, అరవినజైమేల్ - శేషశయ్యమీదపవ్వళించిన, నమ్మిరానదు - స్వామియొక్క స్వాధీనమైయున్నది

తా|| ఓసఖియలారా! పోగచెట్టు, పనసచెట్టు, కొబ్బెరచెట్టు మొదలైనవి పైపేడలువలెను పెరిగియుండుటచే నంతటనీడగలిగి చల్లనైయున్న తిరువల్లవాల్లందలి యనన్తకాయయైన సర్వేశ్వరునికి నాయాత్మయధీనమైపోయినది. ఇకనాకు మీరు చెప్పెడిమాటలు ఖలించవు. ఎందుకు వ్యర్థముగా మాటలాడుచున్నారని.

నన్నలత్తోమ్మీమార్ గాళ్ నల్ల వద్దణర్ వేల్విప్పగై *

మైన్నలజ్జొణ్ణుమర్ విణ్ మత్తెక్కుమ్ తణ్ తిరువల్లవాల్ *

కన్నలజ్జట్టిదన్నై కన్నియెయిన్నముదన్దన్నై *

ఎన్నలజ్జొళ్ శుడరై యెన్మకొల్ కణ్ణళ్ కాణ్బదువే.

౫

అ|| నన్నలమ్ - (నాయందు) మంచిన్నేహముగల, తోమ్మీమార్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! నల్ల - అనన్యప్రయోజనమైన, అన్దణర్ - వైదికులయొక్క, వేల్వి - యాగమునుంచిబయలుదేరిన, పుగై - ధూమము, మై - కాటుకయొక్క, నలమ్కొణ్ణు - వర్ణమైననలుపుగలదై, ఉయర్ - పైకి లేచి, విణ్ - ఆకాశమును, మత్తెక్కుమ్ - కప్పచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లో వేంచేసియున్నవాడును, కన్నల్ - చెరువరసముయొక్క, అమ్-పిప్పిలేని, కట్టితన్నై - గడ్డవలెనున్నవాడును, కనియై - పండువంటివాడును, ఇణ్ - భోగ్యమైన, అమదమ్తన్నై - అమృతముపంటివాడును, ఎణ్ - నాయొక్క, నలమ్ - సౌందర్యాదిగుణములను, కొళ్ - అపహరించిన, శుడరై - లేజోమయవిగ్రహుడునైన శ్రీయఃపతిని, కణ్ణళ్ - (నా) నేత్రములు, కాణ్బదు - చూచుట, ఎన్మకొల్ - ఎప్పుడో?

తా|| ఓసఖియలారా! శ్రీవైష్ణవులు భగవత్కైజ్జ-ర్యాధిమైచేయుచున్న హోమధూమము పైకిలేచి యాకాశముతయవ్యాపించియున్న తిరువల్లవాల్ లో నతిభోగ్యుడైవేంచేసియున్న శ్రీయఃపతిని నేనెన్నెడు నేమించదనోయని.

౫

కాణ్బదెజ్జానుకొలో వినై యేకనివాయ్ మడవీర్ *

పాణ్మరల్ వణ్ణినొడు పశుమ్ తెన్దలుమాగియెజ్జుమ్ *

శేణ్ శిన్నై యోజ్జుమర చెప్పుజ్జానల్ తిరువల్లవాల్ *

మాణ్ కుఱళ్ కోలప్పిరాణ్ ములర్ త్తామరై ప్పాదజ్జళ్.

౬.

అ|| కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - ఆధరముగల, మడవీర్ - ఓసఖియలారా! పాణ్ - గానరూపమైయున్న, మరల్ - కంఠధ్వనిగల, వణ్ణినొడు - తుమ్మెదలతోఁగూడ, ఎజ్జుమ్ - అంతట, పశుమ్ తెన్దలుమాగి, కొత్తపలయమారుతముగలవై, శేణ్ - పెరిగియున్న, శిన్నై - కొమ్ములుగలవై, ఓజ్జు - ఉన్నతములైయున్న, మరమ్ - వృక్షములుగల, తెన్దుమ్ - సుందరమైన, కానల్ - సముద్రతీరమందున్న తోపులుగల, తిరువల్లవాల్ - తిరువల్లవాల్ లోవేంచేసియున్న, మాణ్ - బ్రహ్మచారివేషముగల, కుఱళ్ - పొట్టియై, కోలమ్ - అందమైనతిరుమేనుగల, పిరాణ్ -

సర్వేశ్వరునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, తామరై - పద్మమువంటి, పాదజ్ఞో - శ్రీపాదములను, విన్నయేక - పాపియిననను, కాణ్బదు - నేవించుట, ఎఱ్ఱాన్ఱుకొలో - ఎప్పుడో?

తా|| ఓనుందరవదనులారా ! తుమ్మెదలు శ్రవణానందకరంబుగా ర్ఘాబ్జరించుచు మంద మారుతము మెల్లమెల్లగా వినులుచున్న గొప్పవృక్షములుగల తోపులచేసతిరమణీయంబైన తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదముల నేనెప్పుడు నేవించెదనోయని. ౬.

పాదజ్ఞో మలణి పూన్దొమ్మక్కూడుజ్జోల్ పావై నల్లీర్*

ఓదనెడున్దడత్తు ఖయర్ తామరై శెఱ్ఱునీర్*

మాదర్ గళ్యాణ్మగముమ్ కణ్ణమేన్దని రువల్లవాళ్ల*

గాదనిఱ్ఱాలముణ్డ నమ్మిరాన న్నైనాణ్ణామే.

౭

అ|| పావై నల్లీర్ - నాయందున్నే హమగలఓసఖియలారా, ఓదమ్ - సముద్రమువలె, నెడు - గొప్పవైన, తడత్తుళ్ - తటాకములయందు, ఉయర్ - వృద్ధిబొందియున్న, తామరై - తామరసపుష్పములును, శెమ్కళునీర్ - ఎఱ్ఱకలువలును, మాదర్ గళ్యే - స్త్రీలయొక్క, వాళ్ - నుందరంబులైన, ముగముమ్ - ముఖములతోను, కణ్ణమ్ - నేత్రములతోను, ఏన్దమ్ - ఒప్పియున్న, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్లలోవేంచేసియున్న, నాదెక్ - స్వామియు, ఇఱ్ఱాలమ్ - ఈభూమిని, ఉణ్డ - మ్రింగిన, నమ్పిరాకతన్నై - మనకుపకారపడునైన శ్రీయశవతిని, నాణ్ణామే - ప్రతిదినమును, పాదజ్ఞో మేల్ - తిరువడికళ్ళమీఁద, పూ - పుష్పములను, అణి - సమర్పించి, తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా|| ఆదివృక్షముందు నివసించెడి స్త్రీలయొక్క ముఖములవంటి తామరసపుష్పములను, వారి నేత్రములతో సమానంబులైన ఎఱ్ఱకలువలనుగల గొప్ప చెరువులచే నిండియున్న తిరువల్లవాళ్లలోవేంచేసియున్న మనస్వామియొక్క శ్రీపాదములమీఁద పుష్పములను సమర్పించి యెప్పుడూ శ్రయించెదమోయని.

౮.

నాణ్ణామేవీడిన్దొయే తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ నన్నుదల్లీర్*

అడులుతీజ్కురుమ్మమ్ విళై శెన్నెలుమాగియెఱ్ఱుమ్*

మాడులుపూన్దడమ్ శేర్ పయల్ శూన్ తణ్ తిరువల్లవాళ్ల*

నీడుత్తై గిన్దపిరాక్ నిలన్దావియనీళ్ కమ్మలే.

౯

అ|| నల్ - నుందరములైన, నుదల్లీర్ - ముఖముగలఓసఖియలారా ! ఎఱ్ఱమ్ - అంతట, అడు - అలయాడుటకు, ఉలు - తగుమైన, తీ - తీయనైన, కరుమ్మమ్ - చెరుకును, విళై - పండియున్న, శెన్నెలుమ్ - శెన్నెల్ ధాన్యములను, అగి - కలిగినదియు, మాడు - ప్రక్కప్రదేశములయందు, ఉలు - చేరియున్న, పూ - పుష్పములుగల, తడమ్ - చెరువులతో, శేర్ - చేరియున్న, పయల్ - పొలములచే, శూన్ - చుట్టవడి, తణ్ - చల్లనై నదియునైన, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్లలో, నీడుత్తై గిన్దపిరాక్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుడైన నీడుత్తై గిన్దపిరాక్ యొక్క, నిలమ్ తావియ - భూమినికొలిచిన, నీళ్ - పాడుపైన, కమ్మలే - శ్రీపాదమును, నాణ్ణామే - ప్రతిదినమును, వీడిన్దొయే - ఎడతెగక, తొమ్మక్కూడుజ్జోల్ - ఆశ్రయింపవచ్చునా?

తా|| చెరుకుతోటలతోను కెన్నెల్ ధాన్యములతోను నిండియున్న పొలములు చెరువులు మొదలగు సకల సమృద్ధిగల తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న శ్రీమన్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను మనము ప్రతిదినమాశ్రయించి యుజ్జీవింతుటకుదగిన కాలమెప్పుడు, సంభవించును? ఓసఖియలారా! మీరు దానిని విచారింపి చెప్పఁడని.

౮.

కల్లవ్వులై పూరిప్పయ్యాళ్ళు కై తొమ్మక్కూడుజ్జోలో*

కుమ్మలెన్నయ్యామ్మెన్న కుమ్మిర్ శోలై యుళ్ తేనరున్ది*

మమ్మలై పరివణ్ణుగళిళై పాడుమ్ తిరువల్లవాళ్ల*

శుమ్మలిన్మలిశక్కరప్పెరుమానదు తొల్లరుళే.

౯

అ|| కుమ్మిర్ - చల్లనైన, శోలైయుళ్ - తోటలలోనున్న, తే - తేనెను, అరున్ది - పానము చేసి, మమ్మలై - ముగ్ధస్వభావముగలవై, పరి - సుందరంబులైయున్న, పణ్ణుగళ్ - తుమ్మెదలు, కుమ్మలెన్న - వేణునాదమునునట్లును, యాదైన్నవుమ్ - వీణాధ్వనియనునట్లును, ఇక్కై - స్వరముతో గుఱ, పాడుమ్ - గానముజేయుచున్న, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న, కుమ్మిల్ - భవణముచే, మలి - అధికమైన, శక్కరమ్ - మద్యనముగల, పెరుమానదు - సర్వేశ్వరునియొక్క, తొల్ - స్వాభావికమైన, అరుళ్ - కృపచేత, కల్లల్ - (మునుపు) జారిపోయియున్న, సత్తై - కంకణములు, పూరిప్ప - (చేతులలో) పూర్ణముగునట్లు, యామ్ - మనము, కణ్ణు - నేనించి, కై తొమ్మ - నమస్కరింప, కూడుజ్జోల్ - సాధ్యమగువా?

తా|| మిక్కిలి మధురంబులైన తేనెలనుద్రాగి యతిసుందరముగా తుమ్మెదలుగానముజేయుచున్న తోటలచే పూర్ణమైన తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు సంతోషముచేనాశీరముల్ని వానిని నేనాశ్రయించునట్లు ఎప్పుడుకటాక్షించునోయని.

౧౦

తొల్లరుళే నల్వినై యాల్ శొలక్కూడుజ్జోల్ తొమ్మిమిర్ గాళ్*

తొల్లరుళే మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ తొమ్మినిస్త తిరుంగరమ్*

నల్లరుళాయరవర్ నలసేన్దుమ్ తిరువల్లవాళ్ల*

నల్లరుళే నమ్మెరుమాణ్ నారాయణన్ నామజ్జళే.

౧౧

అ|| తొమ్మిమిర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! తొల్ - స్వతస్సిద్ధమైన, అరుళ్ - కృపను, మణ్ణుమ్ - భూలోకమందున్నవారును, నిణ్ణుమ్ - పరమపదమందున్నవారును, తొమ్మ - ఆశ్రయించునట్లు, నిస్త - (క్రియపతి) వేంచేసియున్న, తిరు - శ్రీమత్తైన, నగరమ్ - పట్టణమును, నల్ - ఉత్తమమైన, అరుళ్ - కృపగల, ఆయరవర్ - వెయ్యిశ్చివైష్ణవులు, నలక - భగవద్గుణములను, ఏన్దుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్నదియునైన, తిరువల్లవాళ్ల - తిరువల్లవాళ్లలో వేంచేసియున్నవాడును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరుళ్ - దయాగుణముగలవాడును, నమ్మెరుమాణ్ - ప్రసిద్ధుడైన సర్వేశ్వరుఁడునైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క నామజ్జళ - తిరునామము అను, తొల్ - ఆనాదియైన, అరుళ్ - భగవదనుగ్రహముచేగలిగిన, నల్ వినైయాల్ - మంచి సుకృతముచే, శొలక్కూడుజ్జోల్ - చెప్పనచ్చునా?

తా॥ నిత్యనూరులును భూసురులైన శ్రీవైష్ణవులును నచ్చి యాశ్రయించి స్తోత్రముజేయుచున్న తిరువల్లవాహ్న్ లో వేంచేసియున్న పరమదయాళువైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క తిరునామములను వానికృపచే నేనెప్పుడనుసంధించెదనోయని.

౧౦

‡ నామజ్ఞానిరముడై య నమ్మెళమానడిమేల్*

శేమజ్ఞాళ్తెక్కరుగూర్ చ్చడగోపకా తెరిన్దురైత*

నామజ్ఞానిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ తిరువల్లవాహ్న్*

శేమజ్ఞాళ్తెన్నగర్ మేల్ శెప్పవార్ శిఱన్దార్ పిఱన్దే.

౧౧.

అ॥ ఆయిరమ్నామజ్ఞాళ్ ఉడైయ - వెయ్యితిరునామములుగల, నమ్మెరుమాన్ - మన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీఁద, శేమమ్కొళ్ - తేమకరత్వబుద్ధిని స్వీకరించిన, తెక్కరుగూర్ చ్చడగోపకా - సుందరంబైన తిరునగరికి స్వామియైన నమ్మాహ్మోర్లు, తెరిన్దురించించి, ఉరైతై - సాదించిన, నామజ్ఞాళ్ - తిరునామములతో సమానంబులైన (తిరునామములవలె భగవద్గుణ ప్రకాశకంబులైన), ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువల్లవాహ్న్ - తిరువల్లవాహ్న నెడి తిరునామముగలదియు, శేమమ్కొళ్ - ప్రాకారములుగలదియైన, తెక్కనగర్ మేల్ - సుందరమైన దివ్యదేశవిషయమైన, ఇన్దై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, శెప్పవార్ - అనుసంధింపువారు, పిఱన్దు - జన్మించి, శిఱన్దార్ - ఉత్కుష్టులగుదురు.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నే యుపాయముగానమ్మిన నమ్మాహ్మోర్లు తిరువల్లవాహ్న నెడి దివ్యదేశవిషయమై ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు శృతాథులగుదురని.

అ హ్మోర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్.

౧౧

జీయర్ తిరువడిగ శే రణమ్.

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—తిరువల్లవాహ్న నెడి దివ్యదేశమునుజేరి సర్వేశ్వరుని యనుభవించుటకు శక్తిలేనివారైన నమ్మాహ్మోర్లు భగవద్గుణానుభవము జేయుటకుఁగూడ శక్తిలేనివారై, గుణానుభవము జేయునట్లు నన్నుగ్రహింపుమాయని ప్రార్థించుచున్నారు.

‡ పిఱన్దవాఱుమ్ వళర్న్దవాఱుమ్ పెరియపారదమ్కై శేయ్దు* ఐవర్క్కు

త్తిఱజ్జళ్ కాట్టియిట్టు చెప్పియ్దుపోనమాయజ్జళుమ్*

నిఱన్దనూడుపుక్కెనదావియై నిన్దునిన్దురుక్కియ్యుణ్ణిన్దు*

చ్చిఱన్దవాళ్ళుడరే యున్నెయ్దుకొల్ శేర్వదువే.

౧.

అ॥ పిఱన్దవాఱుమ్ - అవతరించినప్రకారమును, వళర్న్దవాఱుమ్ - పెరిగినప్రకారమును, పెరియ - గొప్ప, పారదమ్ - భారతయుద్ధమందు, కైశేయ్దు - (నేనలను) పూహముగానేఱుటచి, ఐవర్క్కు - పచ్చిపాణ్యపులకు, తిఱజ్జళ్ - ఉపాయములను, కాట్టియిట్టు - నేర్పించి,

శెయ్దు - (ఈవిధంబున) ఆచరించి, పోన - (చరమపదమునకు) వేంచేసిన, మాయజ్జుమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములును, నిఱన్ద - ముక్తమైన (నాహృదయముయొక్క), ఊడుపుక్కు, లోపల ప్రవేశించి, ఎనడావియై - నాయాత్మను, నిష్టు నిష్టు - విడువకుండనుంచి, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణిన్ - నశింపఁజేయుచున్నవి. ఇచ్చిఱన్ద - ఇట్టిశాస్త్రమైన, వాక్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, కుడత - తేజోమయాస్వరూపుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, శేర్వదు - చేరుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో!

తా|| ఓక్రియఃపతీ! ఈలోకమందు జన్మించుటకుఁ గారణమైన పుణ్యపాపములేమియు లేని నీవు తననక్కల్పముచే నప్రాకృతదివ్యమజ్జగత్విగ్రహముతోఁగూడ ఆశ్రితసంరక్షణార్థమై యవతరించినవిధంబును, తరువాత పూతవా శకటాసురుఁడు మొదలగు లెక్కలేనిశత్రువుల నడుమ నుండి యశోదాదులయొక్క పాలు నెయ్యి మొదలగు పదార్థముల నాగించి పెరిగినవిధంబును, భారతయుద్ధమందు భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుర్యోధనాదులు నశించుటకుఁ దగిన ఉపాయములను నేర్పించిన విధంబులును, వెనుక శ్రీవైకుంఠమునకు వేంచేసిన విధంబును నాహృదయమం దెల్లప్పుడునుండి నన్ను శిథిలపఱచుచున్నవి, ఈవ్యసనముతీరునట్లు అపరిమిత జ్యోతిస్స్వరూపుండవైననిన్ను నేనే కాలమందు పొంది సుఖపడుదునోయని

పదువై వార్తైయుళేఱుసాయ్దదుమ్ మాయమాన్దైవాయ్పిళ్ళదుమ్*

మదువై వార్ కుళులార్ కురివై ప్పిణైన్ద కుళుగుమ్*అదువిదు

ఉదువెన్నలాపినవల్ల వెన్నైయుక్ శెయ్గెనై విక్కుమ్*

ముదువై యముదల్వొ పున్నైయెన్దుతలై ప్పెయ్వనే.

౨.

అ|| పదువై - వివాహముయొక్క, వార్తైయుళ్ - ప్రసక్తమందు, ఏఱు - వృషభములను, సాయ్దదుమ్ - మీదపడి చంపినదియు, మాయమ్ - కృత్రిమం దైన, మాన్దై - కేశియనెడి గుఱ్ఱముయొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళదుమ్ - చీల్చినదియు, మదువై - తేనెను, వార్ - ప్రవహింపఁజేయుచున్న, కుళులార్ - కొప్పులుగల గోపికలయొక్క, కురవై - రాసక్రీడలో, పిణైన్ద - చెతులనుజేర్చుకొనిన, కుళుగుమ్ - సామర్థ్యమును, (పీనిలో), అదు - అది, ఇదు - ఇది, ఉదు - మధ్యస్థమైనది, ఎన్నలావన - అనుచెప్పదగినవి, అల్ల - లేకుండునటుల, ఉక్ శెయ్గె - నీచేష్టితములన్నియు, ఎన్నై - నన్ను, నైవిక్కుమ్ - బాధించును. వైయుమ్ - జగత్తుకు, మదుముదల్వొ - ప్రథమకారణభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, తలై ప్పెయ్యక్ - పొందెదను.

తా|| నప్పిన్నపిరాట్టియొక్క వివాహముకొఱకై వృషభములనుజంపినదియు, గుఱ్ఱమైనిన్ను మింగవచ్చిన కేశిని సంహరించినదియు, గోపికలతో రాసక్రీడ చేసినదియు, ఇవి మొదలగు నీచేష్టితములన్ని నామనమ్మనగరించుచున్నవిగాన ఆకేశముతీరునట్లు నిన్నెప్పుడు పొందెదనోయని

పెయ్యమ్పొళ్ళుళులే పేయ్ములై న్దై ప్పిళ్ళైత్తేన్దుముమ్*పేర్న్దోర్ శాడిఱ

చ్చెయ్యపాదమునాల్ శెయ్దనని శిఱుచ్చేవగముమ్*

నెయ్యుళోవార్తైయుళన్నైకోల్కొళ్ళ నీయున్ తామరైక్కణ్ణళ్ నీర్ముల్గ*

పైయవేనిలై యుమ్ వన్దెన్దెన్దై యురుక్కుజ్జళ్.

౩

అ॥ పెయ్యమ్ - ఉంచబడిన, పూ - పుష్పములచేనలంకరింపబడిన, కుమ్మల్ - కొప్పు
గల, పేయ్ - పికాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్రవ్యమును, ఉణ్ణి - ఆరగించిన, పిల్లై -
చిన్నతనమందుగలిగిన, తేల్ ముమ్ - తెలివయు, ఓర్ - ఒక, కాడు - శకటానురుని, పేర్ పు -
ఎగిటిపడి, ఇఱ - చచ్చునట్లు, కెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, పాదమొవ్వు - ఒకప్రిపాదముచేతనే,
కెయ్ద - చేసిన, నిక్ - నీయొక్క, శిఱుచ్చేవగముమ్ - చిన్నతనమందుగలిగిన శౌర్యమును,
సెయ్ - నేతిని, ఉణ్ - (దొంగలించి) ఆరగించినాడని (గోపికలుచెప్పిన), వార్తైయల్ -
మాటవచ్చినప్పుడు, అన్నై - నీతల్లియైన యశోదాదేవి, కోల్ కొళ్ళ - (నిన్నుకొట్టుటకు) కఱ్ఱ
సత్తగా, నీ - నీవు, ఉక్ - నీయొక్క, తామరైక్కణ్ణల్ - పద్మసేత్రములలో, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళు
కారునట్లు, పైయ - భయపడినీలిచిన, నిలైయుమ్ - ఉనికియు, వన్దు - వచ్చి, ఎక్ నెఱ్ఱై -
నామనస్సును, ఉరుక్కుజ్జల్ - కరిగించుచున్నవి.

తా॥ నీవు పూతనా శకటానురాది శత్రువులను చిన్నతనమందు చంపిన సామర్థ్యమును,
కృష్ణుడువచ్చి నాయుంటిలో పెన్నదొంగలించినాడని గోపికలు చెప్పగా నప్పుడు నీయందు బ్రీతిచే
యశోదాదేవి యొక చిన్నకఱ్ఱను తీసికొని కొట్టవచ్చినప్పుడు దానికి భయపడి యేడుచుచు వొక
మూలలోదాచుకొనియున్న యునికియు నామనస్సును గరిగించుచున్నవి.

కళ్ళవేడ తైక్కొణ్ణుపోయ్ పురముక్కవాఱుమ్*కలన్దశురరై

ఉళ్ళమ్ పేదమ్ కెయ్ది ట్టుయిరుణ్ణపుపాయజ్గళుమ్*

వెళ్ళనీర్ చ్చుడై యానుమ్ నిన్నిడై వేఱలామైనిశ్శనినదుమ్*

ఉళ్ళముళ్ కుడై నెన్నయిరై యరుక్కియుణ్ణమే.

౪.

అ॥ కళ్ళవేడతై - కపటవేషమును, కొణ్ణుపోయ్ - తీసికొనిపోయి, పురమ్ - త్రిపురము
లను, క్కవాఱుమ్ - ప్రవేశించిన విధమును, కలన్దు - (వారితో) కలిసియుండి, అశురరై -
అసురులయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సులో, పేదమ్ కెయ్దిట్టు - భేదమునుగలుగజేసి (వైదికశ్రద్ధ
నుబోగొట్టి, ఉయిరుణ్ణ - (వారి) ప్రాణములను దీసిన, ఉపాయజ్జల్ - ఉపాయములును, నీర్ -
గడ్డాజలముయొక్క, వెళ్ళమ్ - ప్రవాహముగల, శడైయూనుమ్ - జటనుధరించిన రుద్రుడును,
నిన్నిడై - నీయందు, వేఱలామై - వేఱుకాకుండ నీకు శరీరముగానుండి, విశ్శనినదుమ్ - ప్రకా
శించుచున్నదియు, ఉళ్ళమ్ - హృదయముయొక్క, ఉళ్ - లోపల, కుడైన్దు - ప్రవేశించి,
ఎన్నయిరై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి, కరిగించి, ఉణ్ణమ్ - నశింపజేయును.

తా॥ త్రిపురములయందున్న బ్రాహ్మణులు వేదోక్తకర్మముల ననుష్ఠించుచు సత్పురుషులను
మిక్కిలి బాధించుచుండగా వారిని జంపినయెడల బ్రహ్మహత్యవచ్చునని యోచించి, వేదమార్గప్ర
వర్తనఁజేసిన నీవు వేదవిరుద్ధమైన బుద్ధవేషమువేసికొని యాపట్టణములకువెళ్ళి పథనచే వారిని
మోహపఱచి నాస్తికమతములనుపదేశించి వైదికశ్రద్ధను బోగొట్టి తరువాత వారిని జంపిన నీచేష్టిత
మునున్న, గడ్డాధరుడైన రుద్రునికంతర్యామియైయుండి వానిని రక్షించుచున్న విధమునున్న
శలించినప్పుడు నాయాత్మకరిగిపోవుచున్నదని.

౪.

ఉణ్ణవానవర్కోను క్కాయరొరుప్పడుత్త వడిశిలుణ్ణదుమ్*

వణ్ణమాల్ వరైయైయెడుత్తు మత్తైకాత్తు దుమ్*

మణ్ణై మున్ వడై తుణుమిత్తన్దుకడన్దిడన్దు మణన్దమాయజ్జళ్*

ఎణ్ణన్దోఱుమెన్నై త్తొరివాయ్మొళుగొక్కుమ్మనిన్దే.

౫.

అ॥ జానవర్ కోనుక్కు - దేవేంద్రునికి, ఉణ్ణ-భుజించుటకై, ఆయర్ - గోపలు, ఒరుప్పడుత్త - కుంకురించిన, అడిశిల్ - ప్రసాదమును, ఉణ్ణదుమ్ - ఆరగించినదియు, వణ్ణమ్ - నానావర్ణము గల, మాల్ - గొప్ప, వరైయై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి. మత్తై - వర్షమును, కాత్తదుమ్ - అడ్డగించినదియు, ముక్ - మునుపు, మణ్ణై - భూమిని, వడైత్తు - సృష్టించిన, ఉణ్ణ - (ప్రళయకాలమందు) మింగి, ఉమిత్తన్దు - బయలుపఱచి, కడన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - విడతీసి, మణన్ద - (భూమిదేవితో) సంశ్లేషించిన, మాయజ్జళ్ళుమ్ - ఆశ్చర్యచెప్పితములును, (ఇవన్నియు) నిష్ట - ఉండి, ఎణ్ణన్దోఱుమ్ - తలంచినప్పుడంత, ఎన్నెళ్ళు - నామనన్ను, ఎరివాయ్ - నిప్పులోపడిన, మొళుగు - మైనముతో, ఒక్కుమ్ - సమానముగను.

తా॥ ప్రతిమానములలోను వర్షమునుగురుపింపవలయునని ప్రార్థించి దేవేంద్రునికి పూజను జేయుచున్న గోపలనుగురించి, మీరు ఈపనిని మీయావులకు గడ్డినిన్ని నీళ్ళనున్ని చుచున్న యీ గోవర్ధనపర్వతమునకు ఉంచుడియని యిదదేకించి బలిపెట్టించి ఆపర్వతములోనుండి తానుభక్షింప, దానిని దేవేంద్రుడువిని తనకుబలియివ్వనందున కోపగించి యఖండవర్షమునుగురుపింపగా నప్పుడు గోవర్ధనగిరినెత్తి గోగోపలనురక్షించిన దివ్యచెప్పితమునున్న భూమినరక్షించినవిధమునున్న దలంచి నామనన్ను కరుగుచున్నదని.

౫.

నిన్ద వాఱుమిరున్దవాఱుమ్ కిడన్దవాఱుమ్మనిన్దే వ్పరియన*

ఒన్దలావురువా యరువాయ నిక్ మామయజ్జళ్*

నిన్దునిన్దునిన్దే గిన్దే నున్నైయెజ్జనమ్మనిన్దే గిట్టన్*పావియే

క్కిన్దునన్దురై యా యులగముణ్ణవోణ్ శుడరే.

౬.

అ॥ నిన్దవాఱుమ్ - నిలిచినవిధమును, ఇరున్దవాఱుమ్ - కూర్చున్నవిధమును, కిడన్దవాఱుమ్ - పవ్వళించినవిధమును, నిన్దేప్పరియన - తలంచుటకళకళంబులైయున్నవి ఒన్దలా - ఒకటి కాని (అనేకములైన), ఉరువాయ్ - ప్రకారములుగలవియు, ఆరువాయ - నేత్రములకగోచరంబులునైన, నిన్దాయజ్జళ్ - నీయాశ్చర్యచెప్పితములను, నిన్దునిన్దు - కప్పపడి, నిన్దేగిన్దే - ధ్యానించుచున్నాను ; ఉన్నై - నిన్ను, ఎజ్జనమ్ - ఏవిధంబున, నిన్దేకిట్టన్ - ధ్యానించెదను ? ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, ఒణ్ శుడరే - అత్యుజ్జ్వలుఁడా ! పావియేఱు - పాపియైనవాకు, ఒరునన్దు - ఒకమంచియుపాయమును, ఉరైయాయ్ - చెప్పనూ.

తా॥ యశోదాదేవి గృహమందున్నపఱకు పవ్వళించియుండి, ఆపె వీధిలోవెళ్ళినప్పుడు రేచితిరిగియు, ఆపేపచ్చుచున్న చప్పిడివినుఁ పూడు కూర్చుండియు, దగ్గఱవచ్చినప్పుడు పవ్వళించియు నీవు చేసినయీవ్యాపారములు నాకుదలంచుటకుమిక్కిలి యాశ్చర్యకరంబులై యున్నవి.

౬.

నాబుద్ధిగోచరంబులై యనన్తములైన నీయాశ్చర్యచేష్టితములను సేను తెలిసికొనునట్లు ఒకఉపాయమును నాకు సేర్పించుమామని.

ఒక శుడరోడిరుళుమాయ్ నిన్దవాటుముత్తైయోడిన్దైయాయ్ వన్దు*ఎక
కణ్ణాళావగై నీ కరన్దైన్దై చ్చెయ్ గిన్దన*
ఎణ్ణోళ్ శిన్దైయల్ నై గిన్దై నెక కరియమాణిక్కమే* ఎక కణ్ణట్టు
త్రిన్దొళ్ళవొరునా శరుళాయన్ తిరువురువే.

౨.

అ॥ ఉన్దైయ్ దు - (అశ్రీతులకు) యథార్థమైనవాడవై, ఒక శుడరోడు - సుందరమైన కాన్దితో (ప్రకాశించి), నిన్దవాటుమ్ - ఉన్న విధమును, ఇన్దైయాయ్ - (అనాశ్రీతులకు) లేని వాడవై, ఇరుళుమాయ్ - చీకటివలె అప్రకాశకుడవై, నిన్దవాటుమ్ - ఉన్న విధమును, వన్దు - (నాహృదయమందు) వచ్చి, ఎక - నాయొక్క, కణ్ - సేత్రములకు, కొళావగై - తెలియకుండునట్లు, కరన్దు - మఱిగియుండి, నీ - నీవు, ఎన్దై - నన్ను, శెయ్ గిన్దన - చేయుచున్నవ్యాపారములను, ఎక కొళ్ - ధ్యానించుచున్న, శిన్దైయల్ - మనస్సులో, నై గిన్దై - శిథిలుడనై యగుచున్నాను. ఎక - నాయొక్క, కరియమాణిక్కమే - నీలరత్నమువంటి కాన్దిగలవాడా! ఎక కణ్ణట్టు - నాసేత్రములకు, ఉక తిరువురువు - నీతిరుమేను, తిన్దొళ్ళ - చక్కగా గనుచుండునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, అరుళాయ్ - కృపణేయుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! నీవుభక్తులకతిసులభుడవై సేవసాదించియు, అభక్తులనీవొకడులేడని చెప్పునట్లు వారి కెల్లప్పుడును కనుపడకయున్న విధమును, నాకంటికగుపడక నామనస్సులో నుండి నన్నెల్లప్పుడును శాధించువిధమును దలంచి శిథిలాంతః కరణుడనై యగుచున్నాను గాన నీతిరుమేనును సేను సేవించునట్లు నన్ను గ్రహింపుమామని.

౩.

తిరువురువుకిన్దనవాటుమ్ కొప్పుళ్ చ్చెన్దైమ్మరై మేల్*తిన్దై ముగన్
కరువుళ్ వీల్ శ్రీరున్దు ఎన్దై త్తిట్టకరుమణ్ణళుమ్*
పొరువిలున్ తనినాయగమవై కేట్టున్దోటు మెన్దైల్లమ్ నిన్దనెక్కు*
అరువిళోరుజ్జున్దే రెక శెయ్ గేనడియేనే.

౪.

అ॥ తిరు - అందమైన, ఉరువు - తిరుమేనుతోఁగూడ, కిన్దనవాటుమ్ - (సముద్రమందు) పవ్వళించినవిధమును, కొప్పుళ్ - నాభియందున్న, శెన్దైయరై మేల్ - ఎత్తతామరపుష్పము మీదనున్న, తిన్దై ముగన్ - బ్రహ్మయినెడి, కరువుళ్ - స్థానమందు, వీల్ శ్రీరున్దు - వేంచేసి యుండి, పన్దైట్టి - సృజించిన, కరుమణ్ణళుమ్ - వ్యాపారములను, పొరువిల్ - ఒప్పులేని, ఉక - నీయొక్క, తనినాయగమ్ - ఏకాధిపత్యమును దెలిపెడి, అన్దై - ఆవ్యాపారములను, కేట్టున్దోటుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్దైల్లమ్ - నామనస్సు, నిన్దు - ఉండి, నెక్కు - శిథిలమై, కణ్ణిర్ - కణ్ణిళ్ళు, అరువి - ప్రవాహమువలె, శోరుమ్ - కారుచున్నవి, అడియేక - దాసుండనైనానీను, ఎక శెయ్ గేక - ఏమిచేసెదను?

తా|| ఓశ్రీయవతీ! నీవు ప్రళయకాలమందు మహాసముద్రమందు బవ్యళించియు, బహ్మ కస్తర్యామియై యుండి యాజగత్తును సృజించియు చేసిన వ్యాపారములను విని నామనస్సు కరుగుచున్నదని.

౮.

అడియైమ్మాన్తైయిరన్దవాలు మళ్లెన్నిన్టాన్త్రీ కడలుమ్మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్

ముడియ*ఈరడియాల్ ముడిత్తుక్కొణ్ణముక్కియముమ్*

నొడియుమాఱవై కేట్టున్దోలుమెన్నెళ్ళమ్ నిన్దనక్కేకరైన్దుగుమ్*

కొడియవల్వినైయే నున్నెయెన్టకొల్ కూడువదే.

౯.

అ|| మూన్టఅడియై - మూడడుగులను, ఇరన్దవాలుమ్ - యాచించినవిధమును, అజ్గునిన్ట - అచ్చటనుండి, అన్త్రీ కడలుమ్ - అగాధమైనసముద్రమును, మణ్ణుమ్ - భూమియు, విణ్ణుమ్ - ఆకాశమును, ఈరడియాల్ - రెండడుగులచే, ముడియ - అణుగునట్లు, ముడిత్తుక్కొణ్ణ - నెరవేర్చుకొనిన, ముక్కియముమ్ - మహిమయు, అవై - ఆవ్యాపారములను, నొడియుమాఱు - చెప్పవలసిన, కేట్టున్దోలుమ్ - వినునప్పుడెల్ల, ఎన్నెళ్ళమ్ - నామనస్సు, నిన్దనక్కే - నీవిషయమందే, కరైన్దు - కరిగి, ఉగుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. పల్కొడియ - మిక్కిలితూరమైన, వినైయేక - పాపముగలవేను, ఉన్నై - నిన్ను, కూడువదు - పొందుట, ఎన్టకొల్ - ఎప్పుడో?

తా|| నీవు మహాబలివద్ద మూడడుగులు యాచించి రెండడుగులచే సకలజగత్తును కొలిచిన మహిమను వినునప్పుడు నామనస్సు కరుగుచున్నది. ఇట్టి మహిమగలనిన్ను నేనెప్పుడు పొందెదనోయని.

కూడినీరై క్కడైన్దవాలు మముదమ్తేవరుణ్ణ*అశురరై

వీడుమ్వణ్ణళే శెయ్దుపోన్తగముమ్*

ఊడుపుక్కెనదావియైయురుక్కియుణ్ణిడుగిన్ట*నిన్దనై

నాడుమ్వణ్ణమ్ శొల్లాయ్ నచ్చునాగళైయానే.

౧౦.

అ|| కూడి - దేవానురులతో జేరియుండి, నీరై - సముద్రమును, కడైన్దవాలుమ్ - చిలికినవిధమును, తేవర్ - దేవతలు, అముదమ్ - అమృతమును, ఉణ్ణ - భుజించునట్లు, అశురరై - అనురులను, వీడుమ్ - విడిపించిన, వణ్ణళే - ప్రకారములను, శెయ్దుపోన్త - చేసిన, విత్తగముమ్ - ఆశ్చర్యవ్యాపారములను, ఊడుపుక్కు - లోపల ప్రవేశించి, ఎనదావియై - నాయాత్మను, ఉరుక్కి - కరిగించి, ఉణ్ణిడుగిన్ట - చంపుచున్నది. నచ్చు - (విరోధులమీద) విషమును గ్రమ్ముచున్న, నాగు - ఆదిశేషుని, అణ్ణైయానే - పడకగాగలవాడా! నికొత్తన్నై - నిన్ను, నాడుమ్ - వణ్ణమ్ - పొందువిధమును, శొల్లాయ్ - (నాకు) చెప్పుమా.

తా|| శ్రీరాధిని జలికి యమృతమునెత్తి దేవతలకు భుజింపఁజేయునప్పుడు, అనురులు మాభాగమైనయమృతమును మాకివ్వమని యడగగా నప్పుడు మోహనావతారమెత్తి యనురులును మోహింపఁజేసిన దివ్యచెప్పితములను దలంచి కరుగుచున్న నేను నిన్ను బొందునట్లు ఉపాయము చెప్పుమాయని.

౧౧.

‡ నాగణై మిశై నమ్మిరాళ్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్దు*నాడొఱుమ్
 ఏగళినై యనాయ్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ మాఱన్*
 ఆగనూళ్ న్నివన్దాది యాయ్ రత్తుళ్ళివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్*
 మాగవై గున్దత్తు మగిళ్ళియ్దువర్ వై గలుమే.

౧౧.

అ॥ నాగణైమిశై - శేషశయ్యమీదపవ్వళించియున్న, నమ్మిరాళ్ - మనస్వామియొక్క,
 శరణే - శ్రీపాదంబే, నమక్కు - మనకు, శరణేష్టు - ఉపాయమని, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదిన
 మును, ఏగళినైయనాయ్ - ఒకవిధంబైనధ్యానముగలవారై, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన,
 మాఱన్ - మాఱననెడివంశ నామముగల, శడగోపన్ - సమ్మత్తుల్ల, ఆగ-తాముజీవించునట్లు,
 నూళ్ న్ని - ప్రసాదించిన, అన్దాది - అందాదియైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన,
 ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అధ్యయనముజేయు
 వారు, మాగమ్ - పరమాకాశంబనెడి, వై గున్దత్తు - శ్రీవైకుంఠమందు, వై గలుమ్ - ఎల్లప్పుడును,
 మగిళ్ళి వెయ్దువర్ - ఆనందమునుపొందుదురు.

తా॥ అనన్తకాయయైన శ్రీయశస్తియొక్కశ్రీపాదంబులే మనకు సకలవిధోపాయంబులని
 నమ్మినసమ్మత్తుల్లసాదించిన నీపదిపాశురంబుల నభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమును బొంది నిత్య
 సన్దర్శితులైయుందురని.

౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

—o—

౫ - పది సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్ మొళులు యేపదియింటికి పాశురములు, ౫౫౨.

౬- పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్ మొళి.

—o—

అవతారిక:— ఆత్మార్థిట్ట నేక విధంబున ప్రార్థించియు తనయభీష్టమునొందక దీనికేమి కారణమని యాలోచించి, సర్వేశ్వరుడు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్నాడనియు అచ్చట నున్న భోగ్యతావిశేషమందు మగ్నుడై తనను మఱచినాడనియు నిశ్చయించి మిక్కిలి విరహ బాధననుభవించుచు నముదతీరమందు సంచరించుచుండగా నచ్చట కొన్ని పక్షులనుజూచి, ఓపక్షులారా! మీరువెళ్ళి తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివద్ద నాబాధను విన్నవించుడియని ప్రార్థించుచున్నారు.

॥ వై గల్ పూజ్జభీవాయ్ వన్దుమేయమేకురుగినక్కాల్ *
 శెయ్ కొళ్ శెన్నెలుయర్ తిరువణ్ణారుత్తె యుమ్ *
 కై కొళ్ శక్కర త్తై కనివాయ్ పెరుమానై క్కణ్ణు *
 కై గల్ కూప్పిచ్చొల్లీర్ వినై యాటియేకాదన్తెయ్. ౧.

అ॥ పూ - నుందరమైన, కభీవాయ్ - ఉప్పుకాలవయందు, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వన్దు - వచ్చి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కురుగినక్కాల్ - గుంపుగానున్న ఓసారసపక్షులారా! శెయ్ - పాలములను, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱధాన్యము, ఉయర్ - పెరిగియున్న, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారనెడి దివ్యదేశము, ఉత్తెయుమ్ - నిత్యవాసము చేయు వాడును, కై కొళ్ - శ్రీహస్తములో స్వీకరింపబడిన, శక్కరమ్ - సుదర్శనముగలవాడగును, ఎక్ - నాస్వామియు, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగలవాడగునైన, పెరుమానై - సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, కైగల్ - చేతులను, కూప్పి - మొగిల్చి, వినైయాటియేక్ - పాపిఘ్రాలైన నాయొక్క, కాదన్తె - ఆభినివేశమును, కొల్లీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ సారసపక్షులారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణారులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళి నాబాధను వాడు విననట్లు నమ్రలైయుండి విన్నవించుడియని. ౧.

కాదల్ మెక్ పెడై యో డుడక్ మేయుమ్ కరునారాయ్ *

వేదవేల్వీయొలిముఱ్ఱుఱుమ్ తణ్ తిరువణ్ణూర్ *

నాదక్ ఇలమెల్లామున్దు నమ్మెరుమానై క్కణ్ణు *

పాదమ్ కై తొమ్మిదుపణియీ రడియేకతిఱమే. ౨.

అ॥ కాదల్ - ప్రేమముగలదియు, మెక్ - మృదుస్వభావముగలదియైన, పెడైయోడు - ఆడుపక్షితో, ఉడక్ - కూడ, మేయుమ్ - మేయుచున్న, కరుణావర్ణముగల, నారాయ్ - ఓ సారపక్షి, వేదమ్ - వేదములయొక్కయు, వేల్వీ - యాగములయొక్కయు, ఒలి - శబ్దము, ముఱ్ఱుఱుమ్ - ఘోషించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణారికి, నాదక్ - స్వామియు, ఇలమెల్లామ్ - సకలజగత్తులను, ఉన్దు - మింగినవాడగునైన, నమ్మెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళయందు, కై తొమ్మిదు - అంజలిచేసి, అడియేక్ - నాయొక్క, తిఱమే - విధమును, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓనారపక్షీ! నీవు తిరువణ్ వణ్ణూరికివెళ్ళి యచ్చట వేదఘోషములయందు మగ్నుడై
యానందించుచున్న సర్వేశ్వరునికి నమస్కరించి నాదుఃఖమును జెప్పుమాయని ౨.

తిఱజ్గళాగియెఱ్ఱుమ్ శెయ్గళూడుమ్మల్ పుల్లిసక్లాళ్*
శిఱన్ద శెల్వమ్మల్ గు తిరువణ్ణూరుత్తెయుమ్*
కఱజ్గుశక్కరక్కై క్కనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్ణు*
ఇఱజిసీర్ తొమ్మిదుపణియీ రడియేనిడరే. 3.

అ॥ ఎఱ్ఱుమ్ - ఆన్ని దేశములయందలి, శెయ్గళూడు - పాలములనడుమ, తిఱజ్గళాగి-గుంపు
లుగాచేరి, ఉమ్మల్ - సంచరించుచున్న, పుల్లిసక్లాళ్ - పక్షీసమూహములారా! శిఱన్ద -
క్లాఘ్యమైన, శెల్వమ్-సప్పుత్తు - మల్గు - వర్ణిల్లుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూ
రులో, ఉత్తెయుమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, కఱజ్గు - చుట్టుతిరుగుచున్న, శక్కరమ్ -
నుదగ్గనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, కనివాయ్ - దొండపండువంటియధరముగల
వాడునైన, పెరుమానై - స్వామిని, కణ్ణు - చూచి, సీర్-మీరు, ఇఱజి - వంగి, తొమ్మిదు -
ఆశ్రయించి, అడియేన్ - నాయొక్క, ఇడర్ - దుఃఖమును, పణియీర్ - చెప్పుడు.

తా॥ గుంపుగాపాలముల సంచరించుచున్న ఓపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణూరులో
వేంచేసియున్న చక్రధరునిజూచి నమ్రులైయుండి నామాటను విన్నవించుడియని. 3.

ఇడరిల్ పోగమ్మూత్తగి యిఱై న్నాడుమ్మడవన్నక్లాళ్*
విడలిల్ వేదవాలిముమ్మజుమ్ తణ్ తిరువణ్ణూర్*
కడల్ మేనిప్పిరాన్ కణ్ణనై నెడుమాలై క్కణ్ణు*
ఉడలమ్ నెన్దొరుత్తి యురుగుమెనుణ్ త్తుమినే. ౪.

అ॥ ఇడర్ - విశ్లేషదుఃఖము, ఇల్ - లేని, పోగమ్ - సంభోగసుఖమందు, మూత్తగి -
ముణిగి, ఇఱైన్దు - చేరియుండి, మడమ్ - విధేయములై, ఆడుమ్ - సంచరించుచున్న, అన్నక్లాళ్ -
ఓహంసపక్షులారా! విడలిల్ - విచ్ఛేదములేక, వేదవాలి - వేదధ్వని, ముమ్మజుమ్ - ఘోషిం
చుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్నవాడును,
కడల్ మేని - సముద్రమువంటికాన్తిగలవాడును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, కణ్ణు - ఆశ్రిత
నులభుడును, నెడుమాలై - ఆశ్రితులయందు మిక్కిలివ్యాపాహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుని,
కణ్ణు - చూచి, ఒరుత్తి - ఒకతె, ఉడలమ్ - శరీరము, నెన్దు-శిథిలమై, ఉరుగుమ్ - కరుగుచున్నది;
ఎన్దు - అని, ఉణర్ త్తుమిన్ - తెలియచేయుడు.

తా॥ ఆడుపక్షితోచేరి యెల్లప్పుడును సుఖించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! తిరువణ్
వణ్ణూరులో వేదఘోషమునువినియానందించుచున్న యతినులభుడైన సర్వేశ్వరునిపక్ష వెళ్ళి ఒక
స్త్రీ నీయండాశచేగరుగుచున్నదని వానిచెవులలోపడవేయుడని. ౪.

ఉణర్ త్తలూడలుణర్ నుడక్ మేయుమ్మడవన్నక్లాళ్*
తిణర్ త్తవణ్ణల్ గళ్ మేల్ శజ్గుశేరుమ్ తిరువణ్ణూర్*

పుణర్ త్రపూస్థణ్మూయ్ముడి నమ్మెరుమానై క్కణ్ణు*

పుణర్ త్రకై యినరా యడియేనుక్కుమ్పోన్ ధ్రిమినే.

౫.

అ॥ ఉండల్ - (అడుపక్షి నెడబాసినయెడల యదితనమీద చేయుచున్న) ప్రణయకలహమును, ఉణర్ త్రల్ - (దానికాకోపము కాన్తియగునట్లుపలువిధములుగా జెప్పవలసిన) సమాధానమాటలను, ఉణర్ త్త - (నేనెడబాసిన యెడల యీకష్టములు సంభవించునని) తెలిసికొని, ఉడక్ - కూడనుండి, మేయుమ్ - మేయుచున్న, వడమ్ - విధేయములైన, అన్నక్కొళ్ - ఒహంసపక్షులారా! తిణర్ త్ర - దట్టమైయున్న, వణ్ణల్ గళ్ మేల్ - ఎండినబుడదలమీద, శబ్బ - శంఖములు, శేరుమ్ - చేరియున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న వాడును, పుణర్ త్ర కట్టబడిన, పూ అందమైన, తుమ్మాయ్ - తులసీమాలికలను, నూడికిరీటమందు గలవాడునైన, నమ్మెరుమానై - మనస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, పుణర్ త్ర - మొగిల్చిన, కైయినరాయ్ - చేతులుగలవారై, అడియేనుక్కుమ్ - నాకొఱకై కూడ, పోన్ ధ్రిమిన్ - మంచిమాటలాడిస్తోత్రముజేయుడి.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా! మీరుతిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని వద్ద నన్నుగ్రహించునట్లు ప్రార్థించుడి యని.

౫.

పోన్ ధ్రియానిరన్దేక్ పున్నై మేలుతై పూజుయిల్ గాళ్*

శేన్ ధ్రిల్ వాళై తుళ్ళుమ్ తిరువణ్ణూరుతై యుమ్*

ఆన్ ధ్రిలూళియజై యమరర్ పెరుమానై క్కణ్ణు*

మాన్ ధ్రిజ్జోర్ణరుళీర్ మైయల్ తీర్వదొరువణ్ణమ్.

౬.

అ॥ పున్నై మేల్ - పున్న చెట్లమీద, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, మయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలములారా! పోన్ ధ్రి - (మి త్రిలను) స్తుతించి, యాన్ సేను, ఇరన్దేన్ - యాచించితిని, (అజేమనగా), శేన్ ధ్రిల్ - బుడదప్రదేశములో, వాళై - మత్స్యములు, తుళ్ళుమ్ - ఎగులుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును, ఆన్ ధ్రిల్ - దముగల, ఆమ్మై - సుదర్శనమును, అమ్మై - సుందరహస్తమందుగలవాడును, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, పెరుమానై - స్వామియైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, మైయల్ - (నా) భ్రమము, తీర్వరు - తీరునటుల, ఒరువణ్ణమ్ - ఓకప్రకారమైన, మాన్ ధ్రిమ్ - బదులుమాటను, కొణ్ణు - తీసికొనివచ్చి, ఉరైయార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓకోకిలములారా! మీరు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న దయావంతుడైన సర్వేశ్వరునికి నామాటనుజెప్పి దానికివాడు చెప్పెడు బదులుమాటను దీసికొనివచ్చి నాకుజెప్పినన్ను బ్రతికింపుడుమా యని.

౬.

ఒరువణ్ణమ్ శెన్పు క్కెనక్కొన్దురై యొణ్ కిళియే*

శెరువొణ్ పూమ్మొళ్ళోళూళ్ళై శెక్కర్ వేలై తిరువణ్ణూర్*

కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్*

శెరువొణ్ శక్కరమ్ శబ్దై యాళమ్ తిరువ్దక్కణ్ణే.

౭.

అ॥ ఒణ్ - నుండరమైన, కిళియే - ఓచిలుకా ! తెరు (పుష్పములుకొయ్యువారిలోనొకరి
కొకరికి సేనెత్తెదను సేనెత్తెదనని) కలహమును బుట్టించునట్టిదియు, ఒణ్ - నుండరంబునైన,
పూ - పుష్పముగల, పొట్టిల్ - తోటలచే, కూర్త్ - చుట్టబడినదియు, తెక్కర్ - (పుష్పముల
యొక్కధూళిచేత) ఎఱునైన, వేలై - సముద్రముయొక్క గట్టుగలదియునైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ -
తిరువణ్ వణ్ణారులో, ఒరువణ్ణమ్ - ఒకవిధముగా, తెయ్యపుక్కు - పోయిచువేళించి, కరువణ్ణమ్ -
నీలవర్ణమునున్న, తెయ్యవాయ్ - ఎఱునియధరమునున్న, తెయ్యకణ్ - రక్తజోవనమునున్న,
తెయ్యకై - ఎఱునిహస్తమునున్న, తెయ్యకాల్ - ఎఱునిశ్రీపాదములనున్న, తెరు - యుద్ధోన్ము
ఖమై, ఒణ్ - నుండరమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, శణ్ణ - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న,
అడైయాళయ్ - (వానికి) చిహ్నములైనవీనిని, తిరునక్కణ్ణు - స్పృహముగాజూచి, ఎనక్కు -
నాకొఱకై, ఒనుటరై - ఒకమాటచెప్పుమా.

తా॥ ఓచిలుకా ! తోటలచేతతిరుమణియందైన తిరువణ్ వణ్ణారికివెళ్ళి యతినుండరంబులైన
వాని దివ్యావయవములను జక్కగా జూచి అచ్చట నామాటను విన్నవింపుమాయని. ౬.

తిరునక్కణ్ణైసక్కొన్నరై యా యొణ్ శిలుపూవాయ్*

తెరుదిఞ్ఞాల్ మగిర్త్ పున్నై శూర్త్ తణ్ తిరునన్వణ్ణార్*

పెరునన్వణ్ణమ్మరై క్కణ్ పెరునీణ్ణుడినాన్ మడన్దోళ్*

కరు న్నణ్ణముగిల్ పోల్ తిరుమేనియడిగల్గేయే.

౭.

అ॥ ఒణ్ - అందమైన, శిలుపూవాయ్ - ఓచిన్నచిలుకా ! తెరున్ది - తెరుందివృక్షములచేతను,
ఞ్ఞాల్ - ఇరువిడివృక్షములచేతను, మగిర్త్ - పొగడవృక్షములచేతను, పున్నై - పున్నవృక్షముల
చేతను, కూర్త్ - చుట్టపడిన, తణ్ - చల్లనైన, తిరువణ్ వణ్ణార్ - తిరువణ్ వణ్ణారులోవేంచేసి
యున్న, పెరు - విశాలమై, తణ్ - చల్లనైన, తామరై - తామరపుష్పమువంటి, కణ్ -
సేత్రములను, పెరునీళ్ - మిక్కిలిదీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటముక, తడమ్ - విశాలములైన, నాల్
తోళ్ - నాల్గుభుజములను, కరు - శ్యామమై, తణ్ - చల్లనైన, చూముగిల్ పోళ్ - గొప్పమేఘ
మువంటి, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగల, అడిగళై - స్వామిని, తిరునక్కణ్ణు - చక్కగా
జూచి, ఎనక్కు - నాపషయమై, ఒనుటరై యాయ్ - ఒకమాటచెప్పుము.

తా॥ ఓబాలచిలుకా ! నీవతిభోగ్యమైన తిరువణ్ వణ్ణారికివెళ్ళి అచ్చట చతుర్భుజుడై
కాళమేఘశ్యాముడై దీర్ఘములైన సేత్రకిరీటాదులను గలవాడై వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని
జూచి నాభాధనుజెప్పుమాయని. ౭,

అడిగల్గే తొట్టు దలరేల్లలై యుమన్నజ్ఞాళ్*

విడివై శణ్ణలిక్కుమ్ తిరువణ్ణారుతై యుమ్*

కడియమాయననై క్కణ్ణనై నేడుమాలై క్కణ్ణు*

కొడియవల్వినై యేన్ తిఱజ్జూఱుమిన్ వేఱుకొణ్ణే.

అ॥ ఆలర్ పేల్ - పుష్పములమీద, అత్తైయుమ్ - సంఘరించుచున్న, అన్నక్కోళ్ - ఓహంసపక్షులారా ! విడిచె - ఉదయకాలమునకుమాచా మైన, శఙ్ఖు - శంఖము, ఒలిస్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కడియ - (నన్నెడబాసిన) క్రూరుడై, మాయన్ తన్నె - పంచకుడై, కణ్ణనై - కృష్ణుడై యవతరించినవాడై, నెడుమాలై - గొప్పనుహిమగలవాడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణు - చూచి, అడిగళ్ - శ్రీపాదములమీద, కైత్తోమ్మదు - అంజలిజేసి, కొడియవల్ - మిక్కిలిక్రూరమైన, ప్పెయ్కో - పాపముగలనాయొక్క, తిఱమ్ - ప్రకారమును, వేటుకొణ్ణు - ఏకాంతమందు, కూటుమిక్ - చెప్పడు.

తా॥ ఓహంసపక్షులారా ! నన్నెడబాసిబాధపెట్టుచు తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసి యున్న కఠినహృదయముగల పంచకుడైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను బట్టుకొని ఏక్తామందు తీసికొనిపోయి నాదుఃఖమును విన్నవించి ప్రార్థించుడియని.

వేటుకొణ్ణు ప్పెయ్నిరన్దేన్ వెఱిన్దొన్దొళ్ళ*
 తేటునీర్ ప్పమ్మై వడపాలై తిరువణ్ వణ్ణూర్ *

మాటిల్ పోరరక్కన్ మదిల్ నీత్తెమ్మ చెప్పల్ గుగన్ద*
 ఏటుశేవగనార్ కెన్దెన్నెయుముళ శ్శోమిన్దల్.

౧౦.

అ॥ వెఱి - పరిమళించుచున్న, వణ్దొన్దొళ్ళ - గుంపుగానున్న ఓతుమ్మెదలారా ! యాక్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, వేటుకొణ్ణు - విలక్షణములుగా నెంచి, ఇరన్దేక్ - యాంచితిని, తేటు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ప్పమ్మై - పంపానదియొక్క, వడపాలై - ఉత్తరతీరమందున్న, తిరువణ్ వణ్ణూర్ - తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న వాడును, మాటిల్ - ఒప్పులేని, పోర్ - యుద్ధముగల, అరక్కక్ - రావణానురునియొక్క, మదిల్ - కోటను, నీత్తెమ్మ - సప్తమగునట్లు, చెప్పల్ గు - సశింపజేసి, ఉగన్ద - సన్నోపించినవాడును, ఏటు - పరిట్లుచున్న శేవగనార్ కు - శౌర్యముగలవాడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎన్నెయుమ్ - నన్నును, ఉళ్ళల్ - (నీరక్యకొటియందు ఈపెకూడయొకతె) ఉన్నది, ఎన్నిన్దల్, అభివిన్నవించుడి.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా ! మీతో జెప్పినయెడల నాకార్యము శీఘ్రముగా సిద్ధించునని మిమ్ములను వేడుకుంటున్నాను, మీరు వెళ్ళి పంపానదికు తీరమందున్న తిరువణ్ వణ్ణూరులో వేంచేసియున్న గొప్పపరాక్రమవంతుడైన సర్వేశ్వరునివద్ద, నీరక్యకొటిలోజేరిన యీపె యిట్లనన్దపడుచున్నదని నన్ను విన్నవించుడియని.

౧౧.

ఃః మిన్దొళ్ళ శేర్ వురినూల్ క్కటళా యగల్ ఇళాలక్కొణ్ణు*

వన్కళ్ళనడిమేల్ కురుసూర్ చ్చుడగోపకొళొన్న*

వన్దొళాయిరత్తెల్ళివై పత్తుమ్ తిరువణ్ వణ్ణూర్ క్కు*

ఇన్దొళ్ళ పాడల్ వల్లార్ మదనర్ మిన్నిడై యవర్ క్కే.

౧౧.

అ॥ మిక్కోళో - కాన్తిగలదై, శేర్ - తిరుమేనుతోజేరియున్న, పురిమాల్ - యజ్ఞో
పవిత్రముగల, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచారియై, అగల్ - విశాలమైన, ఇలవన్ - భూమిని,
కొణ్ణ - స్వీకరించిన, పక్కళ్ళక్క - మహావంశకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపా
దములవిషయమై, కురుగూర్ పుడగోపక్ - కురుకాపురాధీశులైన సమస్తాత్మార్లు, శొన్న - ప్రసా
దించిన, పుణ్కోళ - గానముల, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువణ్ వణ్ణార్ కు -
తిరువణ్ వణ్ణార్ విషయమై, ఇక్కోళో - మధురమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఇవై ప
త్తుమ్ - ఈపదిగాథలను, వల్గార్ - అభ్యసించువారు, మిక్ - మెఱుపువలె ప్రకాశించుచున్న, ఇడై
యవర్ కు - నడుముగల శ్రీలకు, మదచర్ - మన్మథుఁడువలె శ్రీవైష్ణవులకు భోగ్యభూతులై
యుందురు.

తా॥ వామనావతారంబెత్తి మహాబలివద్దనుండి భూమిని స్వాధీనపఱుచుకొనిన సర్వేశ్వరుఁ
డువేంచేసియున్న తిరువణ్ వణ్ణార్ విషయమై సమస్తాత్మార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములసభ్య
సించువారు శ్రీవైష్ణవుల కానందమును గలుగజేయుదురని.

౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౧౧

శ్రీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఆత్మార్లు పంపిన పథులుపోయి సర్వేశ్వరునికి విన్నవించినతరువాత యాస
ర్వేశ్వరుఁడు కొంచెము విలంబించినచేసు. అంతమాత్రము విరహమునుసహించని యాత్మార్ల నెడి
నాయకి తనపద్దవచ్చిన సర్వేశ్వరునిమీఁద ప్రణయరోషముజేసి, నీవిచ్చటరావలదు ; మీకిష్టమైన
శ్రీలపద్ద నెళ్ళవచ్చునని తిరస్కరింప నపుడాసర్వేశ్వరుఁడు వీరిని మంచిమటలాడుచున్నాడని
సాదించుచున్నారు.

❧ మిన్నిడై మడవార్ గళేనిన్నరుళ్ళ శూడువార్ మున్నునానదణ్ణవక్*
మన్నుడై యిలణ్ణై యరణ్ కాయ్ న్దమాయవనే*

మన్నుడై యిలణ్ణై యరణ్ కాయ్ న్దమాయవనే*

ఉన్నుడై యశుణ్ణాయమ్ నానతివ నినియదుక్కొణ్ణ శేయ్ వడెక్*

ఎన్నుడై యపన్దమేకమ్రులుమేతన్ద పోగుసమ్మి.

౧.

అ॥ మిక్ - మెఱుపువలె ప్రకాశించుచున్న, ఇడై - నడుముగలవారై, మడవార్ గళే -
విషయసంపన్నులై, నిక్ - నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, శూడువార్ - ధరించువారైన (నీప్రీ
తివిషయమైన) శ్రీలయొక్క, మన్ను - మందఱ, (నాబంటిని తీసికొనుటమంచిదికాదు),
(అట్లుచేసినయెడల వారు నిన్ను తిరస్కారముజేయుదురు), అదు - వారుచేసెడి నీతిరస్కారము
ను (చూచి), నాక్ - నేను, అణ్ణువన్ - భయపడుదును, మన్నుడై - సమర్థుడైనరాజుచే బరి
పాలింపఁబడిన, ఇలణ్ణై - లంకయొక్క, అరణ్ - కోటను, కాయ్ న్ద - నశింపఁజేసిన, మాయ

వనే - వంచకుడా ? ఉన్నదైయ - నీయొక్క, శుణ్ణాయమ్ - వంచనను, నాక - నేను, అతివక - ఎఱుంగుదును. ఇని - ఇకమీద, అదుకొణ్ణ - ఆకపటమును, (నాయందు) బ్రకటనజేసి, శెయ్యదెక - చేయదగినదేమున్నది ! నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! ఎన్నుదైయ - నాయొక్క, పద్దుమ్ - బంతినిన్ని, కమ్మలుమ్ - గచ్చకాయనిన్ని, తద్ద - ఇచ్చి, పోగు - పో.

తా|| సర్వేశ్వరుఁడువచ్చినప్పుడు అహ్వార్థనెడి నాయకి మాటలాడక వానిమీద కోపగించుచున్నప్పుడు వాడు వీరియొక్కబంతిని తీసికొనెను. వానినిజూచి, ఓయి ! నీవిదేమి చేయుచున్నావు, నీకిప్పురాలైనశ్రీలు దీనిని జూచినయెడల నాయందు నీవు వ్యామోహపడియున్నావని తలచి నీతోవారుసంశ్లేషించరు. అప్పుడు నీవనుభవించెదదొఖమునుజూచి నేనుసహించజాలను. ఏకదారవ్రతుఁడైన నాకు నిన్నుద్రగ్ధవేఱుశ్రీకలదాయని యావంచనమాటలు నాతోడెప్పువలదు. ఆవ్రతముగూడ శ్రీలకు నీయందు నమ్మకముబుట్టించుకొని పిమ్మట వారినిస్వాధీనపఱచుకొనుటకైయ్యేచేసితివిఁగాని యథార్థముగాజేయలేదు. నీకపటము నాకుతెలుసునుగాన నావద్ద నీకాటిల్యమేమియు ఫలించదు. నాబంతినియిచ్చి నీకిప్పమైనవారివద్ద వెళ్ళవచ్చునని.

పోగునమ్మియన్తామరై పురై కణ్ణిణై యుమ్ శెవ్వాయ్ముఱువలుమ్*

ఆగులజ్జళ్ శెయ్య వత్తిదత్తేనోర్ శోమేయామ్*

తోగై మామయిలార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూడువార్ శెవియోవై వైత్తెమ్మ*

ఆగళ్ పోగవిట్టు క్కుమ్మలూదుపోయిరున్నే.

౬.

అ|| నమ్మి - ఓపూర్ణుడా ! పోగు - పో ; ఉక - నీయొక్క, తామరై పురై - పద్మము తోఁబోలిన, కణ్ణిణై యుమ్ - సేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ - అధరమందువిలసిల్లుచున్న, ముఱువలుమ్ - చిఱునవును, ఆగులజ్జళ్ శెయ్య (మమ్ములను) వ్యాకులపఱచగా, యమ్ - మేము, అత్తిదత్తే - సశించుటకైయ్యే, నోర్ శోమే - తపంబుజేసినవారమైతిమి. తోగై - నెమలి పింఛమువలె, మా - క్లాఘ్యమైన, మయిలార్ గళ్ - కేశపాశముగలశ్రీలు, నికాయళ్ - నీదయను, శూడువార్ - ధరించుదురు, (నీదయకువిషయమగుదురు), (వారు), ఓకై - (వేణు) నాదమును, శెవివైత్తు - చెప్పులోవిని, ఎమ్మ - లేచివచ్చునట్లు, పోయ్ - (నీవు) వెళ్ళి, ఇరున్ద - (వారి సమీపమందు) ఉండి, ఆగళ్ - గోవులను, పోగవిట్టు - దూరముగాపోనిచ్చి, క్కుమ్మల్ - వేణువును, ఊదు - ఊదుము.

తా|| ఓయి ! నీయొక్కపద్మసేత్రమును ఎఱ్ఱనిశుభరముమీద ప్రసరించుచున్న తెల్లని నుండపోసమును భాగ్యహీనురాలైన నన్ను ముక్కిల్ బాధించుచున్నవిగాన నాకంటిముందటనుండి మవతల వెళ్ళునాయని చెప్పి ముఖమును వెనుకతిప్పకొనిరి. అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడుచూచి నీకొప్పుమిక్కిలి నుందరమైయున్నదని చెప్పగా, ఓయి ! నీ చెవరికొప్పులనిదలంచి మోహించితివోయదికాదిది. నీవచ్చటికేవెళ్ళుము. అని యాహ్వార్థులచెప్పినమాటనువిని, వాడు, వారెచ్చటనున్నారని యడిగెను, దానికి అహ్వార్థు, నీవు దూరముగాపోవుచున్న యావులనుబిలుచునట్లు వేణునాదము జేసినయెడల దానినివిని వారేనీదగ్గఱవచ్చి చేరుదురని చెప్పుచున్నారని.

౭

పోయిరున్దనిన్ పుళ్ళువమటియాదవర్ క్కురై నమ్మా*నిన్ శెయ్య
వాయిరుజ్జునియుజ్జుణ్ణళుమ్ విపరీతమిన్నాళ్*
వేయిరున్డన్దోళినా రిత్తిరువరుళ్ పెఱువార్ యవర్ కొల్*
మామిరుజ్జుడలై క్కుడైన్ద పెరుమానాలే.

3.

అ॥ నమ్మా - ఓపూర్ణుడా! మా - ఆగాధమై, ఇరు-వికాలమైన, కడలై - సముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన, పెరుమానాలే - గొప్పవాడవైన సీచేత, ఇత్తిరు - ఇట్టిశ్లాఘ్యమైన, ఆరుళ్ - దయను, పెఱువార్ - పొందదగినవారై, వేయ్ - వెదురువలె, ఇరు - బలిసియు, తడమ్ - పొడుపుగానున్న, తోళినార్ - భుజములుగలవారైన స్త్రీలు, యవర్ కొల్ - ఎవరో? పోయ్ - (వారున్నవోటికి) పోయి, ఇరున్ద - ఉండి, నిన్ - నీయొక్క, పుళ్ళువమ్ - కపటమును, అఱియాదవర్ క్కు - ఎఱుంగనియాస్త్రీలకు, ఉరై - (నాతోజేప్పడిమాటను) చెప్పము, నిన్ - నీయొక్క, శెయ్య - ఎఱుగైన, వాయ్ - అధరమనెడి, ఇరు - పక్కమైన, కనియమ్ - పండును, కణ్ణళుమ్, నేత్రములును, ఇన్నాళ్ - ఈదినములలో, విపరీతమ్ - విచారితములై యున్నవి.

తా॥ నేను వేణునాదముజేయుట స్వాభావికమేగాని స్త్రీలను బిలుచుటకై చేయనని సర్వేశ్వరుడగుచెప్పుగా, ఓయి! నీకపటస్వభావము నెఱుంగనివారివద్ద ఈమాటచెప్పితివంటే వారు నమ్ముదురుగాని నేనీమాటనునమ్మును. నీవెవరిమీద మోహపడి నీశరీరమిట్లెండిపోవుచున్నవో? అట్టి భాగ్యవంతులైన నుందరాంగులెవరో తెలియలేరని చెప్పుచున్నారని.

3.

అలిసిళ్ళలై యేఱులగము ణ్ణనునీడిదన్దాయ్*ఉన్ మాయజ్జళ్
మేలై వానవరుమటియా రినియెమ్మరమే*
వేలినేర్ తడజ్జణ్ణినార్ విత్తై యాడుశూఱులై చూఱు వేనిన్దు*
కాలిమేయ్ క్కువల్లాయ్ మేప్పై నీకమ్మతేలే.

౪.

అ॥ అన్దు - ఆప్రళయకాలమందు, ఏఱులగమ్ - సప్తలోకములను, ఉణ్ణు - మింగి, అలిన్ - మఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలై - ఆకుమీద, నీ - నీవు, కిడన్దాయ్ - పవ్వళించితివి, ఉన్ మాయజ్జళ్ - నీయాశ్చర్యచేష్టితములను, మేలై వానవరుమ్ - నిత్యనూరులును, అఱియార్ - తెలిసికొనఁజాలరు, ఇని - ఇఁకమీద, ఎమ్మరమే - నాకు తెలిసికొనుటకు సాధ్యమగునా? వేలినేర్ - ధనుస్సుతో సమానమై, తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ణినార్ - నేత్రముగలస్త్రీలు, విత్తై యాడు - క్రీడించుచున్న, శూఱులై - ఇసుక గుంపును, శూఱువే - చుట్టుకొనియే, నిన్దు - ఉండి, కాలి - ఆవులను, మేయ్ క్కువల్లాయ్ - మేషివాడ! నీ-నీవు, ఎమ్మై-మమ్ములను, కమ్మతేల్ - క్రూరమాటలను జెప్పవలదు.

తా॥ నేను తల్లితండ్రులమాటలనువిని యావులను మేపుటకువచ్చితినిగాని స్త్రీలకొఱకై రాలేదని సర్వేశ్వరుడనగా; ఓయి! సప్తలోకములనారంగించి యొకచిన్న వటదశమందుఁ బవ్వళించి యఘటితఘటనాసమర్థుడవైన నీమాయలుసర్వజ్ఞులైన నిత్యనూరులకుఁగూడ నెఱుంగసాధ్యములు కావు, అట్టిదానిని అజ్ఞుడనైన నే నెఱుంగదునా? నీవావులను మేపుటకు వచ్చినయెడల స్త్రీలు

క్రిడించుచున్నచోటదగ్గ నీకు వేటెచ్చటను చోటుచిక్కలేదా? గాన యిట్టియబద్ధమాటలనుజెప్పి మమ్ములను బాధపెట్టవలదు వెళ్ళుమాయని చెప్పుచున్నారని.

౪.

కమ్మతేల్ నమ్మి యుక్తై దవమ్మణ్ణమ్మిణ్ణమ్నన్దటియుమ్*తిళ్ శక్కర

నిమ్మటుతోల్ పడై యా యనక్కొన్ నుణర్ త్తువన్నాన్*

కమ్మటుతేన్మొట్టియార్ గళ్ నిన్నరుళ్ళూడువార్. మనమ్ వాడినిమ్మ*ఎమ్

కుమ్మటుపూనై యొడుమ్ కిళియోడుమ్ కుమ్మగేలే.

౫.

అ|| నమ్మి - ఓపూర్ణుడా! కమ్మతేల్ - ఆసత్యమాటలతో నన్ను బాధించవలదు, ఉక్తై దవమ్ - నీకృత్రిమమును, మణ్ణమ్ - భూలోకమందుండువారును, విణ్ణమ్-ఉర్ధ్వలోకములందుండువారును, నన్ద - చక్కగా, అటియుమ్ - ఎటుంగదురు, తిళ్ - దృఢమైన, శక్కరమ్ - సుదర్శనమనెడి, నిమ్మటు - (నీప్రతిజ్ఞను మథార్థమనెట్లు) నడిపించుచున్న, (నీయిష్టను సారియైన), తోల్ - అనాదియైన, పడైయాయ్ - ఆయుధముగలవాడా! ఉనక్కునీకు, నాన్ - నేను, ఒన్దు - ఒకమాట, ఉణర్ త్తువన్ - బోధించెను (వినుము). మమ్మటు-నవినమైన, తేన్ - తేనెవలెభోగ్యమైన, మొట్టియార్ గళ్ - మాటలుగలవారై, నిన్-నీయొక్క, అరుళ్ - దయను, కూడువార్ - ధరించువారైన స్త్రీలు, మనమ్ వాడినిమ్మ-హృదయము శిథిలమైయుండగా, ఎమ్ - మాయొక్క, కుమ్మటు - అక్షరము తెలియకుండ మాటలాడుచున్న, పూనై యొడుమ్ - చిన్నచిలక తోను, కిళియోడుమ్ - పెద్దచిలకతోను, కుమ్మగేలే - క్రిడించకుమా?

తా|| ఓయి! నేను సత్యసంధుడని యసత్యమాటలనుజెప్పి నన్ను బాధపెట్టవలదు. నీక పటమునెల్లరు నెఱుంగుదురు. దానికి దినమును రాత్రిగాజేసిననుదృశ్యమేసాక్షి. నీకొకమాటచెప్పెదనువినుము. నీకు ప్రియురాలైన స్త్రీలు చూచుచుండగా నాచిలకతో మాటలాడినవంటె వారు నొచ్చుకొనుదురుగాన నిప్పుడు నాచిలకనువిడిచిపెట్టి వెళ్ళుమని.

౫.

కుమ్మగియెజ్జళ్ కుమ్మమణ్ణన్ కొణ్ణు కోయిన్దై శెయ్దుకన్మమొని లై*

పమ్మగియామిరుప్పోమ్ పరమేయిత్తిరువరుళ్ గళ్*

అమ్మగియారివ్వులగుమూన్దుక్కుమ్ తేనిమైతగువార్ పలరుళ్ళర్*

కమ్మగమేతేల్ నమ్మి యునక్కుమిలై దేకన్మమే.

౬.

అ|| కుమ్మగి - శృంగారవిలాసమునుజేసికొనిపోయి, ఎజ్జళ్ - మాయొక్క, కుమ్మమణ్ - బోవ్వును, కొణ్ణు - తీసికొనిచచ్చి, కోయిన్దై శెయ్దు - అక్రమవ్యాపారములనుజేసి, ఒన్దుకన్మమ్ - ఒకప్రయోజనమును, ఇల్లై - లేదు, యమ్ - మేము, పమ్మగియిరుప్పోమ్ - (నీతో) సహవాసముజేయున్నాము, ఇత్తిరు - ఇట్టివిలక్షణములైన, అరుళ్ గళ్ - (నీ) కృపావ్యాపారములకు, పరమే - (మేము) విషయభూతులమా? ఇవ్వులగు మూన్దుక్కుమ్ - ఈలోకములుమాడింటికిని, తేనిమై - పట్టమహిషిస్థానమునకు, తగువార్ - యోగ్యురాలైన, అమ్మగియార్ - సుందరులు, పలర్ - అనేకులు, ఉళ్ళర్ - ఉన్నారు. నమ్మి - ఓపూర్ణుడా! కమ్మగమ్ - (మా)సమాహమందు,

ఏటేల్ - ఎక్కిప్రవేశింపవలదు. ఉనక్కుమ్ - నీకును, కన్మమ్ - ఈవ్యాపారము, ఇతైదు - పిల్ల చేష్టలై యుండును.

తా|| ఓయి! మందహాసాదులచే మమ్ములను మోహపెట్టి నాబొమ్మను దీసికొనుటచే నీకేమి యుగ్రయోజనములేదు. నీసంగతి యిదివఱకే మాకు తెలుసును. ఈపరిహాసములు నీ పట్టుమోపుల తోఁజేయఁదగినవిగాని మాతోఁజేయరాదు. మాగుఱపులోఁబ్రవేశించుట మీకుయుక్తముకాదు వెళ్ళుమా యని.

కన్మమన్జళ్ళై కైయిత్పైవై పటిప్పదు కడల్ ఇలమున్జిట*
నిన్మలానెడియా యునక్కేలుమ్మిత్తెపిత్తయే*

వన్మమేళొల్లియెప్పైనీవిల్లై యాడుది యనుకేట్కిలైన్నమార్*
తన్మపావమెన్నా రొరునాన్మతడిపిణక్కే.

౭.

అ|| ఎజళ్ - మాయొక్క, కైయిల్ - చెతులోనున్న, పావై - చిత్రమును, పటిప్పదు - అపహరించుట, కన్మమన్జు - మంచిపనికాదు, కడల్ - సముద్రముచేఱుట్టుబడిన, ఇలమ్ - భూమిని, ఉణ్ణిట్ట - ఆరగించిన, నిన్మలా - పరిశుద్ధుఁడా! నెడియాయ్ - గొప్పవాఁడా! ఉనక్కేలుమ్ - నీకును, పిత్తె - తప్పు, పిత్తెయే - తప్పే. వన్మమ్ - మర్మములను, శొల్లి - చెప్పి, ఎప్పై - మమ్ములనుద్దేశించి, విల్లై యాడుది - ఆశుచున్నావు. ఎన్నెమార్ - నాసహోదరులు, అదు - ఆటను, కేట్కిల్ - వినయఁడల, తన్మమ్పావమ్ - ధర్మముపాపము, ఎన్నార్ - అనివిచారించగు. ఒరునాన్మ - ఒకదినము, తడి - కట్టనెత్తుకొని, పిణక్కు - కలహించుటలగును.

తా|| ఓయి! మాచెతులోనున్న చిత్రమును దీసికొనుట మీకుయుక్తముకాదు. నీవెంత గొప్పవాఁడవైనను నీవుచేసెడి యాచార్యాయములెన్నటికి న్యాయములుకానేరవు. మరహస్యమాటలను నీవుచెప్పుచుండగా మాయన్నతమ్ములు వినయఁడల యేమియువిచారించక కట్టనుదీసికొని తన్నుదురని.

౭.

పిణక్కియావై యుమ్మయావరుమ్ పిత్తైయామల్ పేదిత్తుమ్ పేది యాదదోర్*

కణక్కిల్ కీర్త్తి వెళ్ళ క్కదిర్ ఇనమూర్ త్తియినాయ్*

ఇణక్కియెప్పైయెమ్తోఁఱ్ఱిమా ర్విల్లై యాడప్పొదుమి నెన్నప్పొన్దోమై*

ఉణక్కినీవల్లై తా లెళ శొల్లారుగ వాడవరే.

౮.

అ|| యావైయుమ్ - సమస్తాచేతనములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనములనున్న, పిణక్కి - (ప్రభయకాలమందు) తనయఁడు జేర్చుకొని, పిత్తైయామల్ - ఒకరికర్మఫలము మఱి యొకరికిమాటిపోకుండ, పేదిత్తుమ్ - (వారివారికర్మానుగుణముగా) స్పృశించియు, పేదియాదదు - ఆకర్మములచే నీవసంస్పృష్టుడవై యుండి, ఓగ్ - అద్వితీయమై, కణక్కిల్ - ఆశంభ్యయమైన, కీర్త్తి వెళ్ళమ్ - కీర్తిసముద్రముగలవాఁడవై (అపరిచ్ఛిన్నకీర్తిగలవాఁడవై,) కజిర్ - ప్రకాశించుచున్న, ఇనమూర్ త్తియినాయ్ - జ్ఞానమునుస్వరూపముగాగలవాఁడా! ఎప్పై - మమ్ములను, ఎమ్తోఁఱ్ఱిమార్ - మాసఖితులు, ఇణక్కి - (మాకు) వనవిహారమందాశనుగలుగజేసి, విల్లైయాడ

పోదుఱున్ - విహించెదమురమ్ము, ఎన - అనిచెప్పబుచే, పోన్దోమై - వచ్చినముమ్ములను, నీ - నీవు, ఉణక్కి - నిర్బంధపఱచి, వత్తైత్తాల్ - అడ్డగించితివేని, ఉగవాదవర్ - దీనినిసహించని వారు, ఎన్ శొల్లార్ - ఏమియపవాదమును జెప్పరు.

తా|| సకలచేతనాచేతనములను సృష్టినంహారకర్తయని కీర్తిగలవాడనై నిర్మలజ్ఞానస్వరూపుడవైన నీవిప్పుడు మమ్ములను దోషలోనడ్డగించుచున్నావుగదా. దీనిని స్త్రీలు చూచినయెడల నీయందు దోషముల నాశోపించి నీకిరిని నశింప జేయుదురని.

౮.

ఉగవైయాల్ నెజ్జముళ్ళురుగి యుత్తామరై తడజ్జణ్నిగ్గళిక్*
అగవలై ప్పడుప్పా నత్తైత్తాయుత్తిరువడియాల్*

తగవుశైయ్దిలై యెజ్జళిశ్శీలుమ్ చూచుశిఱుశోఱుజ్కుణ్ణు*నిక్

ముగవొళితిగ్గ ముఱువల్ శైయ్దునినిలై యే.

౯.

అ|| ఉగవైయాల్ - ప్రీతిచే, నెజ్జమ్ - హృదయము, ఉళ్ళురుగి - కరిగి, ఉన్ - నీయుక్క, తామరై - తామరపువ్వువలె, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - సేత్రములయొక్క, విత్తిగళి చూపులనెడి, వలైయిల్ - వలయందు, అగప్పడుప్పా - దోషుకించుకొనుటకై, ఎజ్జళి - చూయుక్క, శిశ్ శీలుమ్ - (ఇసుకతోవిహారార్థమైచేసిన) చిన్నగృహమును, యామ్ - మేము, అడు - తలిక చేసిన, శిఱుశోఱుమ్ - చిన్నప్రసాదమును, కణ్ణు - చూచి, నిక్ముగమ్ - నీముఖమందు, ఒళితిగ్గ - కాన్తిప్రకాశించునట్లు, ముఱువల్ శైయ్దు - మందహాసముజేసి, నినిలై - నిలువక, ఉత్తిరువడియాల్ - నీశ్రీపాదములచే, అత్తైత్తాయ్ - చెడకొట్టితివి. తగవుశైయ్దిలై - దయచేయకపోతివి.

తా|| ఓయి! మేమునన్ను చూచునట్లును, అప్పుడునీకటాక్షముచే మమ్ములను వశపఱచుకొనుటకును, దానిచే మేముసంతోషించునట్లును ఉపాయమేమని యోచించి, ఇసుకలనుపోగుచేసి మేమాడుకున్నయాటలను జూచినంతోషించక నిర్దయుండవై చెడకొట్టితివి; ఇది నీకుమంచిది కాదని.

౯.

నినిలజ్ఞుముడియినా యిరుబత్తోర్ కాలరళుకట్టై కట్ట*

వెనినీణ్మొళువా వియ్ ఇళముప్పడై తాయ్*

ఇన్దివ్వాయర్ కులతై వీడుయ్యత్తోని యకరుమాణిక్కచ్చుడర్*

నిన్దన్నాల్ నలివేపడువోమెన్దు మాయ్చ్చియోమే.

౧౦.

అ|| నిన్దు - నిలిచి, ఇళిజ్జ - ప్రకాశించుచున్న, ముడియినాయ్ - కిరీటముగలవాడ! ఇరుబత్తోర్ కార్ - ఇరువదియొకవిధముగా, అరళు - రాజులను, కత్తై కట్ట - నిర్మాతలముగాజేసిన, వెన్ది - జయముగల, నీళ్ - పొడవైన, మొళువా - గొడ్డలిగలవాడ! వియల్ - విశాలమైన, ఇళమ్ - భూమిని, ముక్ - మునుపు, పడైత్తాయ్ - సృజించినవాడ! ఇన్దు - ఇప్పుడు, ఇన్దివ్వాయర్ కులతై - ఈగొడకులమును, వీడుయ్యత్తో - ఉజ్జీవింపించుటకై, తోన్దియ - అవతరించిన, కరుమాణిక్కచ్చుడర్ - నీలమాణిక్యమువంటికాన్తిగలవాడ! నిన్దన్నాల్ - నీచేత, ఆయ్చ్చియోమ్ - గోపికలైనమేము, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నలివే - ఉపద్రవమునీ, పడువోమ్ - పొందుచున్నాము.

తా॥ ఈవిధంబుగ నీశ్వరకారుణ్య నాత్మల్యాదిగుణములచే మమ్ములను వశపఱచుకొని
బెనుక మాతో విశ్లేషించి ఈవిశ్లేషదుఃఖమెఱుంగక నీవెల్లప్పుడును బాధపెట్టుచున్నావని. ౧౦.

శ్లో॥ ఆయ్చ్చియాగియవన్నెయా లన్దువెణ్ణెయ్ వార్ తైయుళ్ శీర్ శ్రిముణ్ణుఁ
కూత్త వప్పనన్నె క్కురుగూర్ చ్చుడగోవళ*
ఏత్తియతమిత్తులై యాయరత్తుల్పివై యుమార్ పత్తి శై యొడుమ్*
నాత్తన్నాల్ నవిలవురై ప్పార్ క్కిలై నల్ గురవే. ౧౧.

అ॥ ఆయ్చ్చియాగియ - గోపికయైన, అన్నెయాల్ - తల్లియైనయ్యోదాదేవిచే, ఆను -
అప్పుడు, వెణ్ణెయ్ వార్ తైయుళ్ - పిడునవనీతమును దొంగలించెననిమాటవచ్చినప్పుడు, శీర్ శ్రి
ముణ్ణు - శోపగించబడి, అత్తుకూత్త - పిడుచుచునృత్యము జేయునట్లుడుచున్న, అత్తుత్తన్నె -
స్వామియైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ చ్చుడగోవళ* - కురుకాపురికి స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు,
ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసిన, తమిత్తుమలై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యి
పాశురములలో, ఓర్ - అద్వితీయములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఇశైయొడు -
స్వరముతోగూడ, నాత్తన్నాల్ - నాలికచే, నవిల - ఆదరముతోగూడ, ఉరై ప్పార్ క్కు - అను
సంధించువారికి, నల్ గురవు - భగవదలాభమునెడి దారిద్ర్యము, ఇలై - రానేరదు.

తా॥ ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన యాపదిపాశుర
ముల నాదరముతో ననుసంధించువారు భగవద్గుణములను నిరంతరముగా ననుభవించుతురని. ౧౧.

ఆ త్తువార్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

—ॐ—

3 - వ తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఇట్లువిరహబాధ ననుభవించుచున్న నమ్మాళ్వార్లకు సేవసాదించుటకై
తిరువిణ్ణగర్ లోవచ్చి వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క గుణములననుభవించి యాగుణముల
నుసపాదించుచున్నారరు.

శ్లో॥ నల్ గురవుమ్ శెల్ వుమ్ నరగుమ్ శువర్ క్కముమాయ్*

వెల్ పగై యుమ్ నట్టుమ్ విడముమముదముమాయ్*

పల్ వగై యుమ్ పరన్ద పెరుమానెన్నెయాళ్ వానై*

శైల్వమ్మల్ గుకుడి త్తిరువిణ్ణగర్ క్కణ్ణేనే. ౧.

అ॥ నల్ గురవుమ్ - దారిద్ర్యమును, శెల్వుమ్ - సంపత్తును, నరగుమ్ - నరకమును, శువర్
క్కముమ్ - స్వర్గమును, ఆయ్ - వీనినివిభూతిగాగల వాడై, వెల్ - జయించుచున్న, పగైయుమ్ -
దేవమును, నట్టుమ్ - స్నేహమును, విడముమ్ - విషమును, అముదముమ్ - అమృతమును, ఆయ్ -
వీనిని విభూతిగాగలవాడై, పల్ వగైయుమ్ (విభూతిద్వారా ఇట్లు) అనేకవిధములుగా, పరన్ద -

వ్యాపించియున్న, పెరుమాన్ - స్వామియై, ఎన్నై - నన్ను, అశ్వానై - దాసునిగాఁజేసికొనిన
సర్వేశ్వరుని, తేవ్వుమ్ - సంపత్తు, మల్గు - అతిశయించియున్న, కుడి - కుటుంబముగల, తిరు
విణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర నెడి దివ్య దేశమందు, కణ్ణేనే - సేవించితిని.

తా|| దారిద్ర్యము మొదలగు చెడ్డపస్తువులను, సంపత్తు మొదలగు మంచిపస్తువులను విభూతి
గాగల సర్వేశ్వరుని తిరువిణ్ణగర్ లో సనుభవించితిని. ౧.

కణ్ణవిన్నమ్తున్నమ్ కలక్కజ్జఘమ్తేర్ మముమాయ్*

తణ్ణముమ్తణ్ణైయమ్ తణ్ణులుమ్నిమ్మలుమాయ్*

కణ్ణుకొళ్ దఱ్ఱురియ పెరుమాన్ నెన్నైయాశ్వానూర్ *

తెణ్ణైర్ పునల్ శూత్రి తిరువిణ్ణగర్ నన్నగరే.

౨.

అ|| కణ్ణ - ప్రత్యక్షసిద్ధమైన, ఇన్నమ్ - సుఖమును, తున్నమ్ - దుఃఖమును, కలక్క
జ్జఘమ్ - (ఇష్టములభించకపోవుటచేగలిగిన) మనోవికారమును, తేర్ మముమ్ - (అడిలభించుటచేత
గలిగిన) మనోవైర్మల్యమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, తణ్ణముమ్ - కోపమును,
తణ్ణైయమ్ - అనుగ్రహమును, తణ్ణులుమ్ - (ఉష్ణమైన) అగ్నియు, నిమ్మలుమ్ - (చల్లనైన) నీడను,
ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడును, కణ్ణుకొళ్ దఱ్ఱురి - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభుఁ
డును, పెరుమాన్ - సర్వాధికుఁడును, ఎన్నై - నన్ను, అశ్వాన్ - దాసునిగాఁజేసికొనినవాఁడనైన
సర్వేశ్వరునికి, తెణ్ - నిర్మలమై, తిరై - అలలుకొట్టుచున్న, పునల్ - జలముచే, శూత్రి -
చుట్టబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి, నల్ నగర్ - క్షాభ్యుమైనపట్టణము, ఊర్ - వాసస్థాన
ముగానున్నది.

తా|| సుఖదుఃఖాదులను తత్కార్యంబులైన కోపానుగ్రహాదులను విభూతిగాగల సర్వేశ్వ
రుఁడు నానిమిత్తమై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్నాడని. ౨.

నగరముమ్నాడుగఘమ్ ఇణ్ణముమ్మూడముమాయ్*

నిగరిల్ శూత్రి శుడరాయ్ రుళాయ్ నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్*

శిగరమాడజ్జళ్ శూత్రి తిరువిణ్ణగర్ చేర్ న్దపిరాణ్*

పుగర్ కొళ్ కీర్ తియల్లాలి లై యావర్ కుమ్ పుణ్ణియమే.

3.

అ|| నగరముమ్ - పట్టణమును, నాడుగఘమ్ - దేశములును, ఇణ్ణముమ్ - జ్ఞానమును
మూడముమ్ - అజ్ఞానమును, ఆయ్ - వీనిని విభూతిగాగలవాఁడై, నిగరిల్ - ఒప్పులేనిదై, శూత్రి -
వ్యాపించియున్న, శుడరాయ్ - ప్రకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, నిలనాయ్ - భూమిని
విభూతిగాగలవాఁడై, విశుమ్బాయ్ - అకాశమును విభూతిగాగలవాఁడై, శిగరమ్ - పర్వతశిఖరము
వలెనున్న, మాడజ్జళ్ - గృహములచే, శూత్రి - వ్యాప్తమైయున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువి
ణ్ణగర్ లో, శేర్ న్ద - అమరి వేంచేసియున్నవాఁడైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పుగర్
కొళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కీర్ తియల్లాలి - కీర్తితప్ప, యావర్ కుమ్ - సమస్తచేతులకును, పుణ్ణి
యమ్ - ఉజ్జ్వల హేతువు, ఇల్లై - లేదు.

తా|| జ్ఞానాజ్ఞానములను ప్రకాశాప్రకాశములను భూమ్యస్తరితములను విభూతిగాగల వాడై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణానుసంధానమే సమస్తపాణులను నుజ్జీవనపాతువని.

3.

పుణ్ణియమ్పావమ్ పుణర్ చిప్పిరివై వై యాయ్*

ఎణ్ణమాయ్మఱప్పా యణ్ మెయాయ్ మెయి యల్లనాయ్*

తిణ్ణమాడజ్జళ్ శూత్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్ న్దపిరాళ్*

కణ్ణనిన్నరుళ్ళే కణ్ణకొణ్ణిర్గళ్ కై దవమే.

౪.

అ|| పుణ్ణియమ్పావమ్ - పుణ్యపాపములు, పుణర్ చిప్పిరివై - సంక్షేపవిక్షేపములు, ఎణ్ణ ఇనై - అనెడిపినిని, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడను, ఎణ్ణమాయ్ - (అనుకూల) స్మరణమును విభూతిగాగలవాడను, మఱప్పాయ్ - (ప్రతికూల) విస్మరణమును విభూతిగాగలవాడను, ఉణ్ణైయాయ్ ఇణ్ణైయాయ్ - సమస్తవదార్థములను విభూతిగాగలవాడను, అల్లనాయ్ - తద తదోపరహితుడను, తిణ్ణమ్ - దృఢములైన, మాడజ్జళ్ - మేడలచే, శూత్ - చుట్టపడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, శేర్ న్దపిరాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న ఉపకారకుడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, ఇన్ - భోగ్యమైన, అరుళే - (నిర్దేశిత) కృపయే, (చేతనోజ్జీవన కారణము). కణ్ణకొణ్ణిర్గళ్ - (శాస్త్రమందు) చూడుడు, కై దవమే - ఇదియబద్ధమగునా? (కాదు).

తా|| పుణ్యపాపములను, తత్కార్యంబులైన అనుకూలసంక్షేప ప్రతికూలవిక్షేపములను, తదధీన అనుకూలస్మరణ ప్రతికూలవిస్మరణములను, సకలచేతనాచేతనములను విభూతిగాగలవాడై దోషగంధరహితుడై, అతిశయజీయంబైన తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క నిర్దేశితకృపయే యందటికి నుజ్జీవనకారణము. ఇందులో సంజేహము లేదు. ఈనూటను శాస్త్రమందు విచారించుడియని.

౪.

కై దవమ్ శెమ్మొకరుమై వెళ్ళమెయమాయ్*

మెయ్ పొయ్యిలై మై ముదు మై పుదు మై శ్శ మెయమాయ్*

శెయ్ తిణ్ మదిళ్ శూత్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్ న్దపిరాళ్*

పెయ్ ద కావుకణ్ణిర్ పెరు న్దేవుడై మూవులగే.

౫.

అ|| పెరుమ్ శేవుడై - బ్రహ్మాది గొప్పదేవతలుగల, మూవులగు - మూడులోకములును, కై దవమ్ - కపటమును, శెమ్మొ - అర్జవమును, కరుమై - నలుపును, వెళ్ళమెయమ్ - తెలుపును, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, మెయ్ పొయ్ - సత్యాసత్యములను, ఇశెమ్మై ముదుమై - బాల్యవార్ధకములను, పుదుమై శ్శ మెయమ్ - పెసిన ప్రాచీనములను, ఆయ్ - విభూతిగాగలవాడై, శెయ్ ద - నిర్మలపండిన, తిణ్ - దృఢమైన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూత్ - ఆవరింపఁబడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, శేర్ న్ద - చేరియున్న, పిరాళ్ - సర్వేశ్వరుడు, పెయ్ ద - వేసిన, కావుకణ్ణిర్ - తోటనుమండి,

తా|| విన్నోవాక్కాయములయొక్క ఉత్కృష్టనికృష్ట రూపములైన స్వభావము లన్నిటిని విభూతిగాగలవాడై తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న సచ్చేశ్వరునికి యాచరాచరార్థకంబులైన లోకములు లీలార్థమై నిర్మింపబడినవని.

౫.

మూవులగజ్జకుమా యల్లనాయగప్పాయ్మనినాయ్*

పూవిల్ వాళ్ళ మగళాయ్ త్తవ్వెయాయ్ప్పగళాయ్ప్ప యాయ్*

తేవర్ మేనిత్తొమ్మిమ్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్న్దపిరాళ్*

పావియేళ్ మనత్తేయుత్తైగిన్ద పరజ్జుడరే.

౬.

అ|| మూవులగజ్జకుమాయ్ - మూడులోకములను విభూతిగాగలవాడగును, అల్లనాయ్ - అంతకంటెపేరైన నిత్యవిభూతిని విభూతిగాగలవాడగును, ఉగళాయ్ - అనగ్రహమును విభూతిగాగలవాడగును, మునివాయ్ - నిగ్రహమును విభూతిగాగలవాడగును, పూవిల్ - తామరసపుష్పమందు, వాళ్ళ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మగళాయ్ - శ్రీమహాఽక్షిని విభూతిగాగలవాడగును, తవ్వెయాయ్ - క్షేప్తాదేవిని విభూతిగాగలవాడగును, పుగళాయ్ - కీర్తిని విభూతిగాగలవాడగును, పట్టియాయ్ - అపవాదమును విభూతిగాగలవాడగును, తేవర్ - నిత్యనూరులు, మేని - వచ్చి, తొమ్మిమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్న్ద - వాసముజేయుచున్నవాడగునైన, పిరాళ్ - సచ్చేశ్వరుడు, పావియేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తు - మనస్సులో, ఉత్తైగిన్ద - అమరి వేంచేసియున్న, పరజ్జుడరే - పరజ్ఞోతిస్సయాపుడు.

తా|| ఉభయవిభూతిని నిగ్రహానగ్రహములను శ్రీమహాఽక్షిని పెద్దమ్మను స్తుతించుటను విభూతిగాగలవాడై, నిత్యనూరింపేవృద్ధి తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న శ్రియోపతి నామనస్సులో వేంచేయుండి విలసిల్లుచున్నాడని.

౭.

పరజ్జుడరేడమ్బా య్మక్కుప్పదిత్త పుడమ్బాయ్*

కరన్దమ్తోన్ద యుమ్నెన్దమ్ కై దవజ్జళ్ళెయ్దుమ్*విణ్ణోర్

శిరజ్జళాల్ వణజుమ్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్న్దపిరాళ్*

పరజ్జోళ్ పాదమల్లాలి లై యావర్క్కుమ్వణ శిరణే.

౮.

అ|| పరజ్జుడరే - మిక్కిలి తేజోరూపమైన, ఉడమ్బాయ్ - అప్రాకృత దివ్యవిగ్రహముగలవాడగును, అమ్మక్కు - దోషములచే, పదిత్త-పూర్ణమైన, ఉడమ్బాయ్-లీలావిభూతిని శరీరముగాగలవాడగును, కరన్దమ్ - ఆస్త్రామియై మణిగియుండియు, తోన్దయుమ్ - రామకృష్ణాదిరూపముగా నవతరించియు, నిన్దమ్ - (ఈలోకమందు) నివసించియు, కై దవజ్జళ్ళెయ్దుమ్ - కపట బాధపారములను జేసియు, విణ్ణోర్ - నిత్యనూరులు, శిరజ్జళాల్ - శిరస్సులచే, వణజుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరిలో, చేర్న్ద - వచ్చివేంచేసియున్నవాడగునైన, పిరాళ్ - సచ్చేశ్వరునియొక్క, పరమ్కొళ్ - కేష్టమైన, పాదమల్లాలి - శ్రీపాదములుతప్ప, యావర్క్కుమ్ - సమస్తచేతనలకును, వన్ శిరణే - దృఢమైన ఉపాయము, ఇల్లై - లేదు.

౯.

తా॥ సమస్త ప్రాణులకు నన్న ర్యామియైయుండియు రామకృష్ణ ద్వవతారముల నెత్తియు రక్షించుచు ఆశ్రీతులకు సులభుడై యనాశ్రీతులకు దుష్టభుడై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న శ్రీయోవతియొక్క శ్రీపాదమే చేతను లుట్టివించుటకు శ్రేష్ఠ మైన ఉపాయంబని.

2.

వన్ శరణ్ శురర్ క్కా యశురర్ క్కు వెజ్జున్ ధముమాయ్*

తణ్ శరణ్ నిమ్మిట్టి మ్మలగమ్మె త్తమ్మె యాదుమ్*

తెణ్ శరణ్ తిలై క్కు త్తిరువిణ్ణగర్ చేర్చేర్ న్దపిరాణ్*

ఎణ్ శరణ్ కణ్ణ న్నెన్నె యాభుడై యెన్నప్పనే.

౩.

అ॥ శురర్ క్కు - దేవతలకు, వణ్ - దృఢమైన, శరణాయ్ - రక్షకుడై, ఆశురర్ క్కు - ఆసురులకు, వెమ్ - కూరమైన, కూన్ ధముమాయ్ - మృశ్యునై, ఉలగమ్ - ఆశ్రీతులను, తణ్ - తనయొక్క, శరణ్ - శ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మిట్టి - నీడకింద, 'వైత్తుమ్ - ఉంచుచు, న్నె యాదుమ్ - (అభక్తులను తనశ్రీపాదచాయయందు) ఉంచుచువాడును, తెణ్ తిలై క్కు - దక్షిణ దిక్కుకు, శరణ్ - రక్షియొందున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, శేర్ న్ద - చేరి యున్న, పిరాణ్ - ఉపకారకుడును, ఎణ్ కణ్ణ - నాకత్యన్తసులభుడును, ఎన్నె యాభుడై - నన్ను దానుని గాగలవాడునైన, ఎన్నప్ప - నాస్వామి, ఎణ్ శరణ్ - నాకురక్షకుడు.

తా॥ భక్తులను తనశ్రీపాదములక్రిందనుంచుకొని రక్షించువాడును, అభక్తులను నశింపఁ జేయువాడును, నాకత్యన్తసులభుడునై తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు రక్షకుడని.

౪.

ఎన్నప్ప నెనక్కాయగుళా యెన్నె ప్పెన్ ధవళాయ్*

పొన్నప్ప మణియప్ప ముత్తప్ప నెన్నప్ప నుమాయ్*

మిన్నప్పొన్మదిల్ శూన్ తిరువిణ్ణగర్ చేర్చేర్ న్దవప్పణ్*

తన్నొప్పొర్లప్పణ్ తన్దనణ్ తనతాల్ నిమ్మలే.

౫.

అ॥ ఎనక్కు - నాకసాధారణుడైన, ఎన్ అప్పణ్ ఆయ్ - నాశండ్రియ, ఇగుళాయ్ - సఖియై, ఎన్నె - నన్ను, పెన్ ధవళాయ్ - కన్నతల్లియై, పొన్నప్ప - బంగారమువంటి వాడై, మణియప్ప - రత్నమువంటివాడై, ముత్తప్ప - ముత్యమువంటివాడై, ఎన్నప్పను మాయ్ - నాస్వామియనై, మిన్న - మెఱుపువల్ల ప్రకాశించుచున్న, పొణ్మదిల్ - స్వర్ణప్రాకారముచే, శూన్ - చుట్టవడిన, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్ లో, శేర్ న్ద అప్పణ్ - నిత్యవాసము జేయుచున్న సర్వస్వామియై, తణ్ - తనతో, ఒప్పెరిల్ - సాటిలేని, అప్పణ్ - ఉపకారకుడైన శ్రీయోవతి, తనతాల్ - తనశ్రీపాదముయొక్క, నిమ్మ - చాయను, తన్దనణ్ - (నాకు) ఇచ్చెను.

తా॥ నాకునకలవిధబంధువై యత్యంతభోగ్యభూతుడై, అతిరమణీయమైన తిరువిణ్ణగర్ లో వేంచేసియున్న అనన్యకుడైన శ్రీయోవతినమ్మ తనశ్రీపాదముక్రింద చేర్చుకొనెనని.

౬.

నిమ్మల్ నెయ్యిల్ కిటుమై పెరుమై కుటుమై నెడుమైయుమాయ్*

శుమ్మల్వననిట్టన మన్ బ్రహ్మాయవై యల్లనుమాయ్*

మమ్మలై వాయ్ వణ్ణు వాళ్ తిరువిణ్ణగర్ మన్ను పిరాళ్*

కమ్మల్ గళ్ళి మన్ బ్రోర్ కల్లై గణిలమ్ కాణ్ణిన్ శే.

౧౦.

ఆ|| నిమ్మల్ - ఛాయాస్వరూపుడై, నెయ్యిల్ - ఆతపస్వరూపుడై, కుటుమై - అణుస్వరూపుడై, పెరుమై - మహత్స్వరూపుడై, కుటుమై - ప్రాస్వరూపుడై, నెడుమైయుమాయ్ - దీర్ఘరూపుడై, శుమ్మల్వన - జంగమస్వరూపుడై, నిట్టన - స్థావరస్వరూపుడై, మన్ బ్రహ్మాయ్ - తిక్కిన పదార్థస్వరూపుడై, ఆవై యల్లనుమాయ్ - ఆపదార్థములయొక్క స్వభావము లేనివాడై, మమ్మలై వాయ్ - ముద్దుమాటలుగల, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, వాళ్ - సంచరించుచున్న, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగర్లో, మన్ను పిరాళ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, కమ్మల్ గళ్ళి - క్రీసాదములుతప్ప, మన్ బ్రోర్ - కల్లైగణ్ - వేటొక రక్షకుడను, ఇలమ్ - కలవాడనుకాను; కాణ్ణిన్ శే - విచారించుడి.

తా|| అణుబృహత్ ప్రాస్వదీర్ఘ ఛాయాతప చరాచరాది సకల పదార్థములను విభూతిగాగల నాడై తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదములకంటే మనకు వేలు రక్షకములేదని.

౧౦.

కాణ్ణిన్ శులగిరెన్టు కణ్ ముగప్పేనిమిర్*

తాళిణై యన్టనై కురుగూర్ చ్చడగోపకళొన్న*

ఆణై యాయ్ రత్తు తిరువిణ్ణగర్ ప్పత్తుమ్ వల్లార్*

కోణై యిన్టి విణ్ణోర్ క్కెన్టుమావర్ కురవర్ గళే.

౧౧.

ఆ|| ఉలగిర్ - ఓహోమలారా! కాణ్ణిన్ శే - చూడుడు, ఎన్టు - ఆనిచెప్పి, కణ్ ముగప్పే - నాటికంటిముందటనే, నిమిర్ - పాడువైన, తాళిణైయకతన్నై - శ్రీపాదద్వంద్వముగల శ్రీయఃపతి విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపక - తిరునగరికి స్వామియైన సమాధ్యుల్లు, శొన్న - సాదించిన, ఆణై - భగవదాజ్ఞారూపములైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, తిరువిణ్ణగర్ - తిరువిణ్ణగరనెడి దివ్యదేశవిషయమైన, పత్తుమ్ - పదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, కోణైయిన్టి - సంకయములేక, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడును, విణ్ణోర్ క్కు, నిత్యనూరులను, కురవరావర్ - పూజ్యులగుదురు.

తా|| తిరువిణ్ణగర్లో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివిషయమై సమాధ్యుల్లు ప్రసాదించిన ఈ పదిపాశురముల సభ్యసించువారిని నిత్యనూరులు పూజింతురు; ఇందుకు సందేహములేదని.

౧౧.

ఆమ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪.వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఇట్లు తనతో సంశ్లేషించిన శ్రీయశవతియొక్క సకల కల్యాణ సాములను భవించుచున్నారు.

‡ కురవైయాయ్చ్చియరోడు త్తదుమ్ కురవై మొత్తేని ముమ్*
 ఉరవునీర్ ప్పొయ్గె నాగమ్ కాయ్న్దమ ముట్టడమన్ ముమ్మల*
 అరవిల్ పళ్ళిప్పిరాన్డ మామవిన్ గై యేయల్ భీ*
 ఇరవున్ పగలుమ్ తవిర్ గిల మెన్నుతు తెచ్చు కే.

అ॥ కురవై - రాసక్రీడయందు, ఆయ్చ్చియరోడు - గోపికలతోనూడ, కోత్తమన్ - (చేతులను) జోడించికొనినదియు, ఒత్తు - ఒక, కున్దమ్ - (గోవర్ధన) సర్వత్రమును, వీర్చియదుమ్ - ధరించినదియు, ఉవు - విషముతోఁగూడుకొనిన, నీర్ - జలముగల, పొయ్గె - ముక్కుచుండున్న, నాగమ్ - కాళింగుని, కాయ్న్దమమ్ - కోపగించినదియు, ముట్టడ - తరములముగా, మన్ ముమ్ - ఇంకను, పల - అనేకములై, అరవిల్ - ఆదిశేషునిమీఁద, పళ్ళి - పళ్ళియున్న, పిరాన్ తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరములైన, విన్ గై - చేష్టితములను, అలన్ భీ - సంతోషముతోఁజెప్పి, నల్ - భగవద్గుణానుభవయోగ్యమైన, పువున్ - రాజయమును, సగలుమ్ - దినముందును, తవిర్ గిలమ్ - ఎడతెగక నినుసంధించుచున్నాము నమస్కు - మనకు, ఎన్నుతు - ఏమికోఱిత (ఉన్నది).

తా॥ శ్రీకృష్ణునియొక్క రాసక్రీడా గోవర్ధనోద్ధరణ కాలియపై నాద్యతాత్పర్య చేష్టితములను రేయింబగళ్ళను సంధించుచున్న మనకింక నేకభక్తరతయు లేదని.

కేయత్తి జుమ్మలూదిన్ ముమ్ నిరై మేయ్ తదుమ్ కెన్డేయ్యోన్ కణ్*
 వాళప్పుజుమ్మల్ పిన్నై తోళ్ గళ్ మణ్దదుమ్ మన్ ముమ్మల*
 మాయక్కొలప్పిరాన్డ శేయ్ గెన్ దైన్దు మనమ్ కున్దైన్దు*
 నేయరోడుకట్టైన్దపో దెనక్కెన్దులగమనిగ రే.

అ॥ కేయమ్ - గానముచే, తీ - సుఖకరమైన, కుమ్మల్ - వేణువును, ఊదిన్ ముమ్ - ఊదినదియు, నిరై - గోసమాహమును, మేయ్ తదుమ్ - మేసినదియు, కెన్డే - మత్స్యమువలె, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - శత్రువుగలదియు, వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, పూ - పుష్పముగల, కుమ్మల్ - కొప్పుగలదియునైన, పిన్నై - ఎప్పిన్నపిరాట్టయొక్క, తోళ్ గళ్ - భుజములతో, మణ్దదుమ్ - సంశ్లేషించినదియు, (ఇవి మొదలై), మన్ ముమ్ పల - ఇంకననేకవిధములైన, మాయొక్కొలమ్ - ఆశ్చర్యరూపముగల, పిరాన్ తన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, శేయ్ గె - చేష్టితములను, నిన్ దైన్దు - తలంచి, మనమ్ కున్దైన్దు - మనస్సుకరిగి, నేయతోడు - క్రితితో, పొదు - కాలము, కట్టైన్దు - గడుచుచున్నది. ఎనక్క - నాకు, ఎప్పులగమ్ - ఏలోకమందైనను, నిగరే - ఒప్పెన కాగన కళారా ?

తా॥ జేణునాదము జేయుచు నావులను మేపినఁ, నప్పిన్నసిరాట్టితో సంక్షేపించినది మొదలగు శ్రీకృష్ణచేష్టితముల ననుసంధించి యెల్లప్పుడు నానందించుచున్న నాకొప్పైనవారెవరులేరని.

నిగరిల్ మల్లరై చెప్పి మమ నిరై మేయత్తదుమనీణెదుజ్జె*

శిగరమాళిఁబట్టదు నివై పోల్వనవున్ పిఱవుమ్*

పుగర్ కొళి శోదిప్పిరాన్ట్రై శేయగై నినై న్దువులమ్మి* ఎత్తుమ్

నుగరవైగల్వైగప్పై శ్రే ననక్కెన్నినినోవదువే.

3.

అ॥ నిగరిల్ - విష్ణులేని (యుద్ధమును అనదృశ్యమైన), మల్లరై - చాణూరముప్పికుల శిక్షి మల్లులను, కెల్లై మమ - చంపినదియు, నిరై - ఆవులను, మేయత్తదుమ్ - మేపినదియు, సిల్ నెడుమ్ - మిక్కిలిదిగ్గ మైన, కై - తొండముగల, శిగమ్ - చర్వతశిఖరమువలెనున్న, మా - గొప్ప, కలిఱు - కువలయాపీడమును, అట్టదుమ్ - కరింపఁజేసినదియు, ఇచ్చెపోల్వనవుమ్ - వీని తోనమానములైన, పిఱవుమ్ - తక్కినవియునైన, పుగర్ కొళి - అశుభజ్వలమైన, శోది - లేజ న్నుగల, పిరాకత్తై - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శేయగై - చేష్టితములను, నినైదు - ధ్యానించి, పులమ్మి - చెప్పెదవిధమునుతప్పి యనుసంధించి, ఎత్తుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నుగర - ఆ యనుభవము తోడనే, వైగల్ - కాలముతయు, వైగ - గడుచున్న, పెల్లై శ్రే - లభించితిని. ఇని - ఇక మీద, ఎనక్క - నాకు, ఎక - దేనినిగురించి, నోవదు - దుఃఖపడవలసినది?

తా॥ మల్లయుద్ధము, కువలయాపీడసంహారము మొదలగు శ్రీకృష్ణనిదివ్యచేష్టితముల శల్ల ప్పుడు ననుసంధించునట్లు భాగ్యముగల నేనిక చింతించదగిన దేమియులేదని.

3.

నోవనాయ్చ్చియురలోడార్క్క విరజ్జిల్ మమ్* వళ్ళప్పెజ్జె

చ్చావప్పాలుణ్ణు మూర్ శగడమిఱచ్చాడియదుమ్*

తేవక్కోలప్పిరాన్ట్రై శేయగై నినై న్దువునజ్జుత్తైదుమ్*

మేవక్కాలజ్జల్ కూడినే ననక్కెన్నినివేణువదే.

౪.

అ॥ నోవ - నొచ్చునట్లు, అయ్చ్చి - యశోదాదేవి, ఉరలోడు - రోలుతోఁజేర్చి, ఆర్క్క - కట్టగా, ఇరజ్జిల్ మమ్ - (దానికి) భయపడియుండినదియు, వళ్ళమ్ - వంచకయైన, పెజ్జె - పూత నయొక్క, పోల్ - స్తనమును, కావ - (అది) చచ్చునట్లు, ఉణ్ణదుమ్ - త్రాగినదియు, ఉర్ - పెకిదొల్లివచ్చిన, శగడమ్ - శకటానుదని, ఇఱ - నకించునట్లు, కాడియదుమ్ - తన్నినదియునైన, తేవక్కోలమ్ - అప్రాకృతదివ్యవిగ్రహముగల, పిరాకత్తై - శ్రీకృష్ణనియొక్క, శేయగై - చేష్టిత ములను, నినైదు - ధ్యానించి, మనవత్తైదు - పృథముముకరిగి, మేవ - (ఈచేష్టితములలో మనస్సు) చేరునట్లు, కాలజ్జల్ - కాలములతో, కూడినేక - చేయుండునట్లులభించితిని. ఇని - ఇక మీద, ఎనక్క - నాకు, ఎక - జేణువదు. ఏమికావలసినది?

తా॥ యశోదాదేవి రోలుతోఁజేర్చికట్టినప్పుడు దానికిలోపలి యశస్త్రనివలేభయపడినది, పూతనాశకటానుదలను నుగించినది మొదలగు శ్రీకృష్ణనివాపారములను ధ్యానించదగిన భాగ్యముగల నాకిక దేమియు నక్కఱలేదని

వేణ్ణి తేవరిరక్క వస్తుపిటన్దదుమ్ వీణ్ణిరక్క వాయ్*

పూణ్ణునై పులమ్మప్పో యణ్ణోరాయ్క్కలమ్ పుక్కదుమ్*

కాణ్ణులిని వళర్ న్దు కణ్ణనై తుణ్ణవణ్ణమ్ శెయ్దదుమ్*

ఈణ్ణునానల్ ద్దు పెన్ద్రో నెనక్కెన్న ఇగలుళదే.

౫.

అ॥ తేవర్ - దేవతలు, ఇరక్క - ప్రార్థించ, వేణ్ణి - (అప్పుడుతన) ఇచ్చచే, వస్తు - వచ్చి, పిటన్దదుమ్ - అవతరించినదియు, అన్దు - అప్పుడు, అనై - తలయినదేవకీదేవి, పూణ్ణు - (తిరువడికళ్ళను) కట్టుకొని, పులమ్మ - (నాయాటుపుత్రులనుజంపినదువ్వుకంసుడు నిన్నేమిజేయు నోయని) ఏడవగా, పీళ్లు - వర్ణిల్లుచున్న, ఇరుళ్వాయ్ - చీకటియందు, పోయ్ - (గొతులమునకు) వెళ్లి, అణ్ణు - అచ్చట, ఓర్ - అద్వితీయమైన, అయ్కలమ్ - గొల్లకలముందు, పుక్కదుమ్ - ప్రవేశించినదియు, కాణ్ణులిన్దు - (కంసునికి) తెలియక, వళర్ న్దు - పెరిగి, కణ్ణనై - కంసుని, తుణ్ణ - నశించునట్లు, వణ్ణమ్ శెయ్దదుమ్ - వంచనచేసినదియు, (ఈచేష్టితములను), ఈణ్ణు-ఇచ్చటనున్న, నాక - నేను, అలద్దు పెన్ద్రో న్ద్రేక - అనుసంధింపలభించితిని, ఎనక్క - నాకు, ఎన్న ఇగల్ - ఏమిదుఃఖము, ఉళదు - కలదు.

తా॥ బ్రహ్మదుల ప్రార్థనల నంగీకరించి దేవకీగర్భమందవతరించి అచ్చట కంసునికిభయబడిన దేవకీమనోరథ ప్రకారముగా గోకులమునకువెళ్లి నందగోపస్థానమందు పెరిగి, పిట్టుటకంసుని సంహరించిన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచేష్టితముల ననుసంధించుచున్న నాకేవిధ దుఃఖమును లేదని.

౫.

ఇగల్కొళ్ళ పుత్తైప్పిళన్దదు మిమిలేలుగళ్ళ శెన్ద్రుమవుమ్*

ఉయర్కొళ్ళ శోలైక్కురున్దొళిత్తదు ముట్టుడమన్ద్రుమ్మల*

అగల్కొళ్ళ వైయమళన్దమాయ నెన్నప్పన్ద్రు మాయజ్జలే*

పగలిరాప్పరవప్పెన్ద్రో నెనక్కెన్న మనప్పరిప్పే.

౬.

అ॥ ఇగల్కొళ్ళ - యద్ధమునకువచ్చిన, పుత్తై - బకాసురుని, పిళన్దదుమ్ - చీల్చిన దియు, ఇమిల్ - మూపురముగల, ఏలుగళ్ళ - పుష్పములను, శెన్ద్రుమవుమ్ - చంపినదియు, ఉయర్కొళ్ళ - ఉన్నతమై, శోలై - కాళ్ళదులచే నవృద్ధమైయున్న, కురున్దు - బండిగురుగింజ పుత్రమును, ఒళిత్తుమ్-విడిచినదియు, ఉట్టుడ-ఇవిమొదలుగాగల, మన్ద్రుమ్-ఇంకను, పు - అనేకమలై, అగల్కొళ్ళ - వికాలమైన, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, ఎన్ అప్పకత్తె - నాస్వామియొక్క, మాయజ్జలే - ఆశ్చర్యకరంబులైన చేష్టితములను, పగల్ - దినమందును, ఇరా - రాత్రియందును, పరవ-స్తతించునట్లు, పెన్ద్రో న్ద్రేన్ - లభించితిని. ఎనక్క - నాకు, ఎన్న మనప్పరిప్పే - మనోదుఃఖముకలదు?

తా॥ బకాసురునిన్ని ఏడుపుషభములనున్న జంపుట, కుండకృత్తుమును బడద్రోయుట ఇవి మొదలగు శ్రీకృష్ణచరిత్రముల నెల్లప్పుడనుసంధించుచున్న నాకేవిధ మనోదుఃఖమును లేదని.

౬.

మనప్పరిప్పొడక్కు మునిడళాదియిల్ తాకపిటన్దు*

తనక్కువేణ్ణురక్కొణ్ణు తాన్ద నళిన్ద్రు త్తినై ముడిక్కుమ్*

పువ్వులయ్మడిమాలై మార్బ నెన్నప్పన్ మాయజ్జళే*

నినైక్కమన్జొడైయే నెన్కినియార్ నిగర్ నీణిలత్తే.

2.

అ ముప్పప్పడు - (భక్తులకప్రముననుభవించుచున్నారని) మనః క్షేమతోగూడ, ఆట్రుకు - పేయమైన, నునిడకానియిల్ - మనుష్యజాతియందు, తాన్ - తాను, తనక్క - తన, క్కణు - ఆభివృద్ధి, ఉరు - అప్రాకృతవిగ్రహమును, కొణు - స్వీకరించి, పిఱు - అవరచించి, తాన్ - తానే, తనకిన్ శ్రుతి - తనకోసమును, ముడిక్కమ్ తీర్చుకొనినవాడను, పువ్వు - రససానచందున్నట్లువలె (నుండరమై) ఉన్న, తుల్యాయమాలై - తులసీమాలికలను, ముడి - కరీబమందు, మార్బ - పక్షులమంగుళులవాడను, ఎన్నప్పన్ తక్ - నాస్వామియైన, శ్రీకృష్ణుడయొక్క, మాయజ్జళే - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, నినైక్కమ్ భాగినింపదగిన, నెజ్జుడైయే - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఇని - ఇంకమీద, ఎనక్క - నాకు, నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైన భూమియందు, నిగర్ - ఒప్పెనవారు, ఆర్ - ఎవరు?

తా. పువ్వులయొక్క దుఃఖమును నహించక అతిపేయమైన మనుష్యయోనిలో నవతరించి శ్రువులను సంహరించిన శ్రీకృష్ణుడరిత్రములను భాగినించుచున్న నాకెవ్వరును నమానులుకారని. 2.

నీణిలత్తడువావియప్ప నిత్త పెరుమ్పోర్ గళ్ శెయ్దు*

వాణనాయరమ్తోళ్ తుణిత్తదుముట్టడ మల్ ముమ్మల*

మాణిమాయ్ నిలమ్ కొణమాయ నెన్నప్పన్ మాయజ్జళే*

కాణమ్ నెజ్జుడైయే నెన్కినియెన్నకలక్కముడై.

౩.

అ. నీళ్ నిలత్తు - విశాలమైనభూమియందున్నవారితోగూడ, వాన్ - దేవలోకమందున్నవారు, వియప్ప - ఆశ్చర్యపడునట్లు, నిత్త - (నేనలతో) నిండియున్న, పెరుమ్పోర్ గళ్ - గొప్పయుద్ధములను, శెయ్దు - చేసి, వాణన్ - బాణాసురునియొక్క, ఆయరమ్తోళ్ - నెయ్యిభుజములను, తుణిత్తదుముట్టడ - ఛేదించిది మొదలైన, మల్ ముమ్మల - ఇంకననేకవిధములై, మాణిమాయ్ - బ్రహ్మచారియై, నిలమ్ కొణ - భూమిని స్వీకరించిన, మాయన్ - కృత్రిమండైన, ఎన్నప్పన్ తక్ - నాస్వామియొక్క, మాయజ్జళే - ఆశ్చర్యకరములైన చేష్టితములను, కాణమ్ - అనుభవించగిన, నెజ్జుడైయే - మనస్సుకలవాడనైతిని. ఎనక్క - నాకు, ఎన్న - విని, కలక్కమ్ - అజ్ఞానము, ఉణు - కలదు?

తా. దేవగునుమ్యదలంబు నాశ్చర్యపడునట్లు బాణాసురునియొక్క నెయ్యిభుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణుడయొక్క దివ్యచరిత్రముల ననుభవించుచున్న నాకొక యజ్ఞానమును లేదని. ౩.

కలక్కేళ్ళోడలేళ్ళే మలైయల గేళ్ళొమ్మోళియక్కడాయ్*

ఉక్కత్తేర్ కొడునెన్దమాయము ముట్టడమల్ ముమ్మల*

వక్కైయొక్కొడక్కెచ్చజ మివైయై మాలన్దై*

మలక్క నావ్రిడైయెక్కు మాటుళదోవిమ్మణ్ణిక్ మిళైయే.

౪.

అ. వక్కై - పక్షముదములను, ఏళ్ళే మలై - సప్తకులాచలమును, ఏట్టులన్న - సప్తలోకములను, కలక్క - ఒకతరున, కక్కియ - చెనుకపడునట్లు, కడాయ్ - నడిపించి, తేర్

కొడు - రథముతోఁగూడ, ఉలక్క - సాంతముగా, శ్మశ్త - పోయిన, మాయముయొక్కవృద్ధులు
ను, ఉచ్చిడ - ఇది మొదలుగాగల, మల్లీయమిల - ఇంకననేకవధములైన వ్యాపారమునకు,
నలక్కై - పుడిచేతులో, ఆట్టి - సుదర్శనమునున్న, ఇడక్కై - ఎడమచేతులో, వజ్రం - శ్రీహం
నజనయమునున్న, ఇవైయుడై - వీనినిగల, మాల్ - శ్యామమైన, వణ్ణనై - కాల్పిని శ్రీకృష్ణుని,
మలక్క - ఆనందింపించుచున్న, నావుడైయేఱు - నాలిక (స్తోత్రము) గలనాకు కప్పణ్ణి
మిళై - ఈభూలోకమందు, మాటు - ఎదురైనవారు, ఉళదో - ఉన్నారా?

తా|| వైదికబ్రాహ్మణునికొఱకై తేరుమీదనెక్కుకొనియా లీలావిభూతిఁబాటిపోయినను
పదమునందున యాబ్రాహ్మణపుత్రులను దెచ్చిన శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుచున్న నాకునమానులెవరేరని.

మణ్మిళై పెరుమిపారమనీజ్జి వోర్ పారదమా పెరుమిపోర్
పణ్ణిమాళుజ్జళి శెయ్దు శేనై యెప్పొత్త పడ నూన్ బ్రీట్టుప్పోయ్*
విణ్మిళై తనతామమేపుగ మేవియశోదితక తాళ*
నణ్ణినాక వణ్ణజ్జి పెప్పన్ నై నెనక్కార్ పిఱర్ నాయగరే. ౧౦

అ|| మణ్మిళై - భూమియందలి, పెరుమిపారమ్ - గొప్పభారము, నీజ్జి - తొలఁగునట్లు,
ఒర్ - అన్నితీయమైన, పారదమా - భారతమునెడి, పెరుప్పొర్ - గొప్పయుద్ధమును, పణ్ణి -
చేసి, మాయాజ్జళి శెయ్దు - కృత్రిమములనుజేసి, శేనైయై - సేనలను, పొత్త పడ - నశించునట్లు,
నూన్ బ్రీట్టు - యోచించి, (తరువాత), విణ్మిళై - పరమపదమందు, పోయ్ - పోచేసి,
తనతామమ్ - తనదివ్యతేజస్సునందు, పుగ - ప్రవేశించునట్లు, మేవియ - చేసిన, శోదితక
తేజోరూపుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ - శ్రీపాదములను, నణ్ణి - పొంది, నాక - సేను,
వణ్ణజ్జి పెప్పన్ నై - ఆశ్రయించదగిన భాగ్యమును లభించితిని. ఎనక్క - నాకు, పిఱర్ -
వేఱవరు, నాయగర్ - నియామకు లగుదురు?

తా|| ఆసురప్రకృతులైన రాజులచేరిండియున్న భూమియొక్క భారమును బోగొట్టుటకై
యవతరించి యారాజులను నశింపఁజేసి తిరిగి పరమపదమునకు వేంచేసిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదము
నాశ్రయించిన నాకు మఱియొకరు నియామకులుకారని. ౧౦

ః నాయగక ముట్టువేల్పులగుక్కుమాయ్ ముట్టువేల్పులగుమ్*తక
వాయగమ్పుగవైత్తుమిత్త వైయా యవైయల్లనుమాయ్*
కేశవనడియిళై మిళై కురుగూర్ చ్చుడగోపక శొన్న*
తూయవాయ్ తిప్పత్తాల్ పత్త రావర్ తువల్లియై. ౧౧.

అ|| ముట్టువేల్పులగుక్కుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములకును, వాయగమాయ్ - స్వామి
యై, ముట్టువేల్పులగుమ్ - సంపూర్ణమైన సప్తలోకములను, తన్ వాయగమ్ - తననోటిలో, పుగ
వైత్తు - ప్రవేశింపఁజేసి (మింగి), ఉమిత్తన్ద - బయలుపఱచి, అవైయాయ్ - ఆలోకముల
కన్తర్యామియై, అవైయల్లనుమాయ్ - వానియొక్కదోషములులేనివాడునైన, కేశవన్ - కేశవుని
యొక్క, అడియిళై మిళై - శ్రీపాదద్వంద్వములమీద, కురుగూర్ చ్చుడగోపక - కురుకాపురా

భక్తులైననమ్మొల్వరు, తొన్న-సాడించిన, తూయ - నిర్దుష్టంబులైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తై - ఈపదిపాశురములచే, తువళ్ళి - దోషములేనివారై, పత్తెరావర్ - భక్తులగుదురు.

తా|| శ్రీకృష్ణవిషయమైన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు శ్రీకృష్ణునియందు మిక్కిలి భక్తిగలవారగుదురని.

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడిగ శేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్

—o—o—o—

౫-వ, తిరువాయ్మొళి

—o—o—o—

అవతారిక—ఆత్మార్తిదువఱలోమానసికమాగా ననుభవించిన భగవద్గుణములనుబ్రత్యక్షముగాననుభవించి యాశించి యొకనాయకావస్థనుబొంది తొలైవిల్లిమల్లలను వేంచేసియున్న శ్రీయశపతివిషయమై యతిప్రావణ్యము గలవారై యుండగా నప్పడానాయకియొక్క తల్లులువచ్చి యింతయాశనీకుఁడనని కోపగించగా, ఆనాయకియొక్క నభియలు ఆతల్లులనుజూచి, ఈమేకి యాశనివర్తించదు, మీరీమెయం దాశను వదలుకొనుడని చెప్పినమాటలను సాదించున్నారు.

శ్రీ తువళ్ళిమామణిమాడమోళ్లు తొలై విల్లిమల్లలమ్మతొళ్లు

మివలై *సీరినియన్నైమీ రుమక్కాళై యి లైవిడుమినో*

తవళవోణ్ శళ్లుశక్కర మెన్టుమ్ తామరై త్తడజ్జణెన్టుమ్*

కువళై యొణ్ మలర్ క్కణ్ణళ్ సీర్ మలే గ నిన్ట్రునిన్తుకుములుమ్.

౧.

అ|| అన్నైమిర్ - ఓయమ్మలారా! తువళ్ళి - నిర్దుష్టంబులై, మా - శ్లాఘ్యములైన, మణిరత్నములచేనిర్మింపఁబడిన, మాడమ్ - గృహములు, ఓళ్లు - వైకి పెరుగుచున్న, తొలై విల్లిమల్లలమ్ - తొలై విల్లిమల్లలమనెడు దివ్యదేశమును, తొళ్లుమ్ - ఆశ్రయించుచున్న, ఇవలై - ఈపెను, (మఱు లించడమనెడి), ఆళై - ఆశ, ఇని - ఇంకమీద, ఉమక్క - మీకు, ఇల్లై - లేదు, విడుమిన్ (ఈపెను) విడువుడి. తవళమ్ - తెల్లనై, ఒణ్ - సుందరమైన, శళ్లు - శ్రేపించజన్యము, శక్కరమ్ - సుదర్శనము, ఎన్టుమ్ - అనియు, తామరై - పద్మమువంటి, తడమ్ - విశాలమైన, ఒణ్ - సేత్రము, ఎన్టుమ్ - అనియు, (చెప్పి), కువళై - నల్లకలువయొక్క, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పములవంటి, కణ్ణళ్ - సేత్రములయందు, సీర్ మలేగ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిన్ట్రునిన్తునిరంతరముగానుండి, కుములుమ్ - లోపలనే తడమాలుచున్నది.

తా|| ఓతల్లులారా! తొలైవిల్లిమంగలను నాశశయించి, యచ్చటవేంచేసియున్న శ్రీయశపతియొక్క దివ్యసౌందర్యము ననుభవించి బాష్పముఖియై తనస్వాధీనములేక కడమాడుచున్న యీపెను మీరింకమీద స్వాధీనపఱచుకొనుట యసాధ్యము; గాన ఆయాశను వదలుడని.

౧.

కుములుమోళై విల్లివొలి తొలై విల్లిమల్లలమ్మొళ్లుపుక్కు*

అముదమో మొళియూళై నీరుమక్కాళై యిన్ట్రునిన్ గ్రీసీర్*

తిమిర్ కొణ్ణాలొత్తునిఱ్ఱుమ్ మన్ శ్రీవళ్ తేవతేవపిరాన్దై*

సిమియుమ్ వాయొడుకణ్ణళ్ నీర్ మల్ గ నెక్కొశిన్దుకరై యుమ్. ౨.

అ॥ కుముఱుమ్ - ఒకటికొకటి భేదము తెలియకుండ వర్ణించుచున్న, ఓతై - వేదాధ్యయన సృత్రిగీతాదుల) ఘోషములుగల, విల్లువు - ఉత్సవమందలి, ఒలి - కోలాహలధ్వనిగల, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమునకు, కొణ్ణు - తీసికొనిపోయి, పుక్కు - ప్రవేశించి, అముదమ్ - అమృతమువలె, ఇన్ - భోగ్యమైన, మొట్టియాళై - మాటలగలయీపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆతైయిన్ది - (ఈపెయొక్క మధురాలాపమువినుటకు) ఆశలేకపోవుటచేత, నీర్ - మీరు, అగన్ శ్రీ నీర్ - విడిచితిరి (అస్వాధీనురాలై చేసికొనిరి). ఇవళ్ - ఈపె, తిమిర్ కొణ్ణాలొత్తు - స్వల్ప రాలయినట్లు, నిఱ్ఱుమ్ - (నిశ్చేష్టురాలై) ఉండును. మన్ శ్రీ - మతీయు, తేవతేవర్ - నిత్యనూ రులకు దేవతలైన విష్వక్సేనాదులకు, పిరాన్ - స్వామి, ఎట్టనే - అనియే, సిమియుమ్ - (పెద్ద బుకళ క్తిలేక) చలించుచున్న, వాయొడు - అధరముతోగూడ, కణ్ణళ్ - నేత్రములలో, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నెక్కు - శిథిలురాలై, ఒశిన్దు - పరవశయై, కరైయమ్ - కరుగుచున్నది.

తా॥ ఒత్తలూరా! మీరు తొలైవిల్లిమంగలమందు మహోత్సవమున కీపెను దీసికొనివెళ్ళ గా నచ్చటనున్న కోలాహలమునువిడి యడిమొదలగు ఈపె ఇతర వ్యాపారములను వదలి నిశ్చలముగానుండి భగవద్గుణములను స్మరించి కరుగుచున్నది. ఈపెయొక్క మధురాలాపమును వినుటకు గూడ ప్రాప్తిలేకుండునట్లు ఈయనర్థమును మీరే చేసికొంటిరియని. ౨.

కరై కొళ్ పై మొట్టిల్ తణ్ పణై తొలై విల్లి మజ్జలమ్ కొణ్ణుపుక్కు*

ఉరై కొళ్ మొట్టియాళై నీరుమక్కాళై యిన్దియగన్ శ్రీనీర్*

తిరై కొళ్ పావత్తుచ్చేర్ న్దదుమ్ తిళై ఞ్జాలమ్ తావియళ్ న్దదుమ్*

నిరై గళ్ మేయ్ తదుమ్ పిదన్ శ్రీ నెడుజ్జణ్ణిర్ మల్ గనిఱ్ఱుమ్. 3.

అ॥ కరైకొళ్ - నదీతీరమును కబళీకరించుచున్న (వ్యాపించియున్న), పై - విశాలమైన, పొట్టిల్ - తోటలను, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలనుగల, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమునకు, కొణ్ణుపుక్కు - తీసికొనిప్రవేశించి, ఉరైకొళ్ - బోతులుకొనియాడవలసిన, ఇన్ - మధురమైన, మొట్టియాళై - మాటలగలయీపెను, ఉమక్కు - మీకు, ఆతైయిన్ది - ఆశలేకనే, నీర్ - మీరు, అగన్ శ్రీనీర్ - దూరముగాఁజేసికొనిరి - తిరైకొళ్ - ఆలయగల, పావత్తుచ్చేర్ - ద్రమును, శేర్ న్దదుమ్ - చేరినదానినియు, తిళైదిక్కులతోజేరిన, ఞ్జాలమ్ - భూమిని, తావి - శ్రమలేక పెరిగి, అళ్ న్దదుమ్ - కొలిచినదానినియు, నిరైగళ్ - ఆవులను, మేయ్ తదుమ్ - మేపినదానినియునే, పిదన్ శ్రీ - జల్పించి, నెడుమ్ కణ్ - నిశాలనేత్రమందు, నీర్ మల్ గ - నీళ్ళునిండునట్లు, నిఱ్ఱుమ్ - (ఈపె స్వల్పరాలై) ఉన్నది.

తా॥ తోటలచేతను కటాకములచేతనునిండి రమణీయమైయున్న తొలైవిల్లిమంగలమునకు మీరు తీసికొనివెళ్ళగా, ఈపె యచ్చటవేంచేసియున్న క్రియావతియొక్క దివ్యగుణములయందు ముక్తుకాలై మీకు స్వాధీనమౌకపోయినది. ఈయనర్థమును మీరే తెచ్చుకొంటిరియని. ౩.

నిట్టుమ్నాన్ నుతై వాణర్ వాన్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ కణ్ణిక్*
అట్టుమ్మొన్ముళుళుళు మలిన్దాళ్ కణ్ణిరెనకన్ నై మీన్*
కట్టుమ్ కల్వ్వియెల్లామ్ కరుజ్జడల్ వణ్ణాకణ్ణిపిరానై*
ఒట్టుమ్మొన్ముళుళుగ నుగన్దుళు మగిన్దు న్దుయ్యుమే, ౪.

అ॥ నిట్టుమ్ - నిత్యమైయున్న, నాన్మతై - నాలుగువేదములుగల, వాణర్ - బ్రాహ్మణులు, వాన్ - వాసుముజేయుచున్న, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, కణ్ణిక్ - చూచినతరువాత, ఒట్టుమ్ - ఒకవిధమైనను, అట్టుమ్ - శ్రీత్యమర్పాదము (చెద్దలలోపడియుండడమును), అజ - కొంచెమైనను, ఉతాళ - పొందకుండుచున్నది, అన్నెమిర్ - ఓతలులారా! ఇవళ - ఈ, మలిన్దాళ్ కణ్ణిర్ - మర్యాదనతిక్రమించినదిచూచితిరా, కట్టుమ్ - అభ్యసించుచున్న, కల్వ్వియెల్లామ్ - చూటలన్నియు, కరు - శ్యామమైన, కడల్వణ్ణా - సముద్రమునంటికాల్తెగల, కణ్ణిపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, ఎన్దై అనియే, (చెప్పదు), ఒట్టుమ్-సిగ్గు, ఒట్టుమ్-కొంచెమైనను, ఇలళ - లేనిదై, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలిసన్నోసింది, ఉళ - శూద్రులందు, మగిన్దు-ప్రేతురాలై కుత్తయుమ్ - శిథిలురాలగుచున్నది.

తా॥ ఓతలులారా! ఈపె తొలైవిల్లిమజ్జలమును చూచినప్పటినుంచి మీనాటలనువినక స్వతన్త్రురాలై శ్రీయశతియొక్క తిరువాసుములనే యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచు మిక్కిలి సన్నోపమునొంది మీరున్నారనిగూడఁ జూడక సిగ్గులేని వ్యాపారములను జేయుచున్నదని.

కుత్తయుమ్ వాళ్ ముగత్తేయై తొలై విల్లిమజ్జలమ్ కొణ్ణుపుక్కు*

ఇత్తొళి శోదిచ్చెన్దామరై క్కణ్ణిపిరా నిరున్దు మెకాట్టినీర్*

మత్తెయ్ దాలోక్కుమ్ కణ్ణిరీనొ డన్దు తొట్టుమ్ మెయాన్దు* ఇవళ

కుత్తయుమ్ శి న్దుయళ్ న్నెమిర్ తొట్టుమత్తి శై యున్దు న్నోక్కియే. ౫.

అ॥ కుత్తయుమ్ - (తనమృదుస్వభావముచే, శిథిలురాలైన, వాళ్ ముగత్తు - నుండరముఖముగల, ఏత్తేయై - (భగవద్గుణముందు) అతిచపలురాలైన యీపెను, తొలైవిల్లి మజ్జలమ్ - తొలైవిల్లి మజ్జలమును, కొణ్ణుపుక్కు - తిసికొనిపోయి ప్రవేశించి, ఇత్తొళి - అభరణములచేఁగలిగిన, శోది - తేజస్సును, తేమ్తామరై - ఎఱ్ఱతామరవంటి, కణ్ణి - నేత్రములుగల, పిరాన్ - స్వామి, ఇరున్దు మై - వేంచేసియున్న విధమును, కాట్టినీర్ - చూపిరి, అన్నెమిర్ - ఓతలులారా! అన్దు తొట్టుమ్ - అతిమొదలగు, ఇవళ - ఈ, మత్తెయ్ దాలోక్కుమ్ - పర్ర ధారతో సమానమైన, కణ్ణిరీనొడు - కంటినిళ్ళతో, మెయాన్దు - భ్రమించి, కుత్తయుమ్ - (భగవద్గుణములయందు) అవగాహించుచున్న, శిన్దెయళ - మనస్సుకలదై, అత్తిశై - అదిక్కున్న, ఉన్దు - ఏకాగ్రముగా, నోక్కి - చూచి, తొట్టుమ్ - అంజలిచేయును.

తా॥ ఓతలులారా! మీరీపెను దీసికొనిచెల్లి-తొలైవిల్లిమంజలముందు వేంచేసియున్న శ్రీయశతిని చూపించినప్పటినుంచి వానిగుణములను దేవున్నరాలై చూదిక్కునుజూచి దండమ్ కనుగొనుచున్నదని.

నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ కరుమ్మొడు శెన్నెల్లోళ్ళు శెన్నామరై *
 వాయ్కుమ్పక్క పారునల్ వడక్కరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *
 నోక్కుమేత్తి శె యల్లాల్ మఱునోక్కిలళ్ వై గిల్ నాడొలుమ్ *
 వాయ్కోళ్ నాశగముమ్ మణివణ్ణా నామ మేయివళ్ నై మిర్. ౩.

అ॥ నోక్కుమ్పక్కమెల్లామ్ - చూచినచోటంతయు, కరుమ్మొడు - చెరుకుతోఁగూడ,
 శెన్నెల్ - ఎఱ్ఱదాస్యమును, ఓళ్ళు - ఉన్నతమైయున్న, శెమ్తామరై - ఎఱ్ఱతామరయు,
 వాయ్కుమ్ - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చల్లనైన, పారునల్ - తామ్రపర్ణియొక్క, వడ
 కరై - ఉత్తరతీరమందున్న, వణ్ - నుండరమైన, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ - తొలై విల్లిమంగలమును,
 నోక్కుమేల్ - చూచినయెడల, అత్తిశెయ్లల్ - అదిక్కుతప్ప, మఱునోక్కిలళ్ - మఱియొక
 వస్తువునుజూడదు. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! వైగల్ నాడొరుమ్ గడుచుచున్న దినమంతయు,
 ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయ్కోళ్ - నోటితోజెప్పుచున్న, నాశగముమ్ - మాటలును,
 మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగల శ్రియఃపతియొక్క, నామమే - తిరునామములైయే
 యుండును.

తా॥ ఓతల్లులారా! చెరుకుతోటలచేతను, భాస్యముపండియున్న పొలములచేతను; తామర
 చెరువులచేతను నిండి యతిరమణీయమై, తిరుప్పారునల్ నదికి యుత్తరగట్టనందున్న తొలై విల్లి
 మంగలమునుదలి యీపె మఱియొకదానిని జూడదు. ఆశ్రియఃపతియొక్క తిరునామములుతప్ప
 మఱియొకమాటను జెప్పదని.

అన్నెమిరణిమామయిల్ శిఱుమానివళ్ నమ్మొక్కెవలిన్దు *
 ఎన్నవార్తైయమ్ కేట్టుతాళ్ తొలై విల్లిమజ్జలమెనలాల్ *
 మున్నమ్ నోర్ మిదికొలో ముగిల్ వణ్ణా మాయజ్జొలో * అవళ్
 శిన్నముమేతిరునామము మివళ్ వాయనగళ్ తిరున్దవే. 2.

అ॥ అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! అణి - అందమైన, మా - కాన్తిగల, మయిల్ - నెనులి
 వలెనున్న, శిఱుమాన్ - చిన్న శేడివలెనున్న, ఇవళ్ - ఈపె, నమ్మొ - మనలను, కైవలిన్దు -
 ఆతిక్రమించి, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ ఎనల్లాల్ - తొలై విల్లిమజ్జలము నెడిమాటతప్ప, ఎన్నవార్తైయమ్ -
 ఏమాటలను, కేట్టుతాళ్ - వివదు. మున్నమ్ - జన్మాన్తరమందు, నోర్ - చేసిన, విదికొలో -
 భాగ్యమో? ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రికృష్ణునియొక్క, మాయజ్జొలో - ఆశ్చర్య
 చేషితమో? అవళ్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క, శిన్నముమ్ - చిహ్నములును, తిరునామముమ్ - తిరు
 నామములును, తిరున్ద - స్వచ్ఛమగుటకై, ఇవళ్ - ఈపెయొక్క, వాయనగళ్ - నోటిలోనున్నవి.

తా॥ ఓతల్లులారా! ఈపె తొలై విల్లిమంగలమునెడి మాటతప్ప నునమాటలను వినదు. ఇని
 యీపెయొక్క జన్మాన్తరమందుచేసిన పుణ్యమో? నిచ్చే తుణ భగవత్కృపయో తెలియలేదని. 2.

తిరున్దవేదముమ్ వేల్వయుమ్ తిరుమానుగళిరున్తామ్ * మలి
 ద్దిరున్దనాళ్ పారునల్ వడక్కరై వణ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్ *

కరుణదక్కణ్ణికై తొమ్మిద వన్నాళ్ తొడగ్గియిన్నా డొఱుమ్*ఇరు
విరున్దరవిన్దలోశన వెనెనేనై నిర్జుమే.

౮.

అ॥ తిరున్ద - సుశీతమైన, వేదముమ్ - వేదమును, వేర్వీయుమ్ - యాగమును, మా - శ్లాఘ్యమైన, తిరుమగళియమ్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయ, తామ్ - తాము, మల్లిన్దిరున్ద - సమృద్ధమైయుండి, వాల్ - శోభిల్లుచున్న, పారునల్ పడకరై - తిరుప్పారునల్ సదియొక్క ఉత్తరగట్టునందున్న, వణ - నుండరమైన, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ - తొలై విల్లిమజ్జలమును, కరు - నల్లనై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణి - నేత్రములయీపై, కై తొమ్మిద - చేతులచే నేవించిన, అన్నాళ్ తొడగ్గి - అదిమొదలగు, ఇన్నాళ్ తొఱుమ్ - ఇదివఱకు, ఇరున్దిరున్ద - చిరకాలముండి, అరవిన్దలోశన - అరవిందలోచనముడా! ఎనెనే - అనిపలుమాఱునంధించి, నైన్దు - శిథిలురాలై, ఇరజుమ్ - బాధపడుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లలారా! ఈపె తొలై విల్లిమజ్జలము నాశ్రయించి నప్పటినుంచి శ్రీయశతియొక్క తిరునామములనే జెప్పుచు భేదించుచున్నదని.

౯.

ఇరజ్జినాడొఱుమ్ వాయ్ వెరీ ఇ యివళ్ కణ్ణనీర్ గళలమర*
మరజ్జళుమిరజుమ్ వగై మణివణ్ణవో వెన్దుకూవుమాల్*
తురజ్జమ్ వాయ్ చిళన్దానుతై తొలై విల్లిమజ్జలమెన్దు*తక
కరజ్జళ్ కూప్పిత్తొమ్మ మువ్నూర్ త్తిరునామజ్జుల్ మదట్పిన్నైయే.

౧౦.

అ॥ ఇవళ్ - ఈపె, నాడొఱుమ్ - ప్రతిదినమును, ఇరజ్జి - బాధపడుచు, వాయ్ వెరీ ఇ - జల్పించి, కణ్ణనీర్ గళ్ - కంటిసీళ్ళు, అలమగ - కారుచుండగా, మరజ్జళుమ్ - వృక్షములుగూడ, ఇరజుమ్ వగై - దయచేయునట్లు, మణి - రత్నమువంటి, వణ్ణవో - కాన్తిగలవాడా! ఎన్దు - అని, కూవుమ్ - అఱిచిపిలుచుచున్నది. తురజ్జమ్ - గుట్టమైవచ్చినకేళియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దాన్ - చీల్చినశీకృష్ణుడు, ఉతై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తొలై విల్లిమజ్జలమ్ ఎన్దు - తొలై విల్లిమజ్జలము అని, మువ్నూర్ తిరునామమ్ - ఆదివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును, కల్ మదట్పిన్నై - చెప్పినతరువాత, తన్ కరజ్జళ్ - తనచేతులను, కూప్పి - జోడించి, తొమ్మిద - ఆశ్రయించును.

తా॥ ఈపె నేత్రములలోనుంచి నీళ్ళను బ్రవహింపజేయుచు శ్రీయశతియొక్క తిరునామములనే చెప్పును. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామములను జెప్పి నమస్కరించునని.

౧౧.

పిన్నైకొల్ నిలమామగళ్ కొల్ తిరుమగళ్ కొల్ పిఱన్దిట్టాళ్*
ఎన్నమాయణ్ణిలో ఇవళ్ నెడుమాలెన్దెన్దుకూవుమాల్*
మున్ని వన్దవన్ని నిరున్దుతై యమ్ తొలై విల్లిమజ్జలమ్
వెన్నియాల్ వణ్ణుమ్*అవ్నూర్ త్తిరునామజ్జేట్టుదుళి న్దెయే.

౧౨.

అ॥ పిన్నైకొల్ - నప్పిన్న పిరాట్టియో? నిలమ్ - భూమికి నిర్వాహకురాలై, మా - శ్లాఘ్యురాలైన, మగళ్ కొల్ - భూమిపిరాట్టియో? తిరుమగళ్ కొల్ - శ్రీమహాలక్ష్మీయో? పిఱన్దిట్టాళ్ - అవతరించెను. ఎన్నమాయణ్ణిలో - ఎమాళ్వర్యమో? ఇవళ్ - ఈపె, నెడుమాలెన్దె - ఆపర్యవహించియో, నిన్దు - ఏకాగ్రముగానుండి, కూవుమ్ - అఱిచిపిలుచును. అవణ్ - ఆపర్యవహించుచున్నది.

రుండు, మున్నివన్దు - మునుపువచ్చి, నిన్దు - ఉంజి, ఉత్తైయిమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తొలైవిల్లిమజ్జలమ్ - తొలైవిల్లిమజ్జలమును, కెన్నియాల్ - శరన్మన, వణజుమ్ - నమస్కరించును, అప్పుర్ తిరునామమ్ - ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును, కేట్టురు - కనుటకుండు, శెన్దై - మనస్సుకలదై యుండును.

తా॥ ఈపెయొక్క భగవద్గుణానభవమందభినివేశమును జూచినయెడల శ్రీగురుభాషేపులలో నొకరియొక్క యవతారమైయుండవచ్చునని తోచుచున్నది. ఆ దివ్యదేశముయొక్క తిరునామమును వినుటయందే యీపె యానత్తురాలైయుండునని. ౧౧.

శ్రీ నైయాలుమ్ శొల్లాలుమ్ శెయ్గై యినాలుమ్ తేవపిరానై యే*

తనైతాయెన్దై న వణ్ కురుగూరవర్ శడగోపన్*

ము నైయాయ్ రత్తుళ్ళినై తొలై విల్లిమజ్జలత్తై వొచ్చన్*

శెన్దై పత్తుమ్ పల్ల రడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే.

౧౧.

అ॥ తేవపిరానైయే - దేవదేవుడైన శ్రీయఃపతిసే, తనై తాయెన్దు - తండ్రి తల్లి అని, శెన్దై యాలుమ్ - మనస్సుచేతను, శొల్లాలుమ్ - వాక్కుచేతను, శెయ్గై యినాలుమ్ - కాయముచేతను, అన్దై న - పొందినవారై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూరవర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - సన్మూర్త్యుడు, తొలైవిల్లిమజ్జలత్తై - తొలైవిల్లిమజ్జలవిషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, మునై - అనాదియైనవేదారమును బ్రతిపాదించెడి, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోకెరిన, కెమ్ తమిళ్ - సుందరమైన, (సఖముగా అర్థమునుబోధించుచున్న) వ్రావిడరూపమైన, ఇనై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, తిరుమాలుక్కు - శ్రీయఃపతికి, అమ్మై శెయ్ వార్ - కైబ్బిర్యముజేయుచురు

తా॥ శ్రీయఃపతిసే సకలవిధబంధునని మనోహర్యాయములచే నాశ్రయించిన సమ్మూర్త్యుడు ప్రసాదించిన తొలైవిల్లిమజ్జలవిషయమైన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవత్కైంకర్యమును లభించుదురని. ౧౧.

ఆ ప్పూర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

—౦౨౭౦—

౬ - ప, తిరువాయ్మొళి.

అవతారకః—ఇంత వ్యామోహముకలిగినప్పటికిన్ని భగవదనుభవము సిద్ధించకపోవుటచే తిరుమేనుక్కళించి ఆభరణాదులు జాపిపోయినవని ప్రతిపాదించుచున్నారు

శ్రీ మాలుక్కు వై యమశ్చంద్రచుణాశ్శెట్టా*

నీలక్కరునిట మేగనియాయమ్మ*

కోలచ్చెన్దామరైక్కణ్ణమ్మ* ఎక కొజ్జల

కేల కుమ్మలి యమ్మన్దదుశ్శెట్టే.

౧౨.

అ॥ మాటుక్కు - ఆశ్రితవ్యాపారముగలవాడై, వైయమ్ - భూమిని, అశ్వన్ - కొలిచిన, మణాళక్కు - నాయకుడై, నీలమ్ - స్నిగ్ధమై, కరు - శ్యామమైన, నిఱమ్ - వర్ణముగల, మేగమ్ - మేఘముయొక్క, నియాయ్కు - ప్రకారముగల (మేఘముతో సమానమైన) వాడై, కోలమ్ - అందమై, కెమ్ - ఎఱునైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణు - నేత్రముగలవాడైన, శ్రియఃప తిని - నాశపడి, ఎక్ - నాకొమార్తయై, కొజు - తేనెగల, అలర్ - పుష్పములచేసలంకరింపఁ బడిన, వీలమ్ - వీలమువలె పరిమళించుచున్న, క్కులి - కొప్పుగలయీపై, శజు - కంకణమును, ఇల్లన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబై యాచరించిన దివ్యచేష్టితములను, తిరుమేనుసాందర్యమును నేరింపనాశపడి కృశించిపోయిన యీశయొక్క హస్తమందున్న కంకణములు జారిపోయినవని.

శజునిల్ వాళ్ తణ్ణ శక్కరక్కైయన్దు*
శెజ్జనివాయ్ చెప్పు తామరై క్కణ్ణన్దు*
కొజ్జలర్ తణ్ణన్దు ముడియానుక్క*ఎక్
మజ్జెయిల్లన్దు మామైనిఱమే.

2.

అ॥ శజు - శ్రీపాశ్చజన్మమునున్న, విల్ - శార్దూమమునున్న, వాళ్ - నన్దకమునున్న, తణ్ణ - కామోదకినిన్ని, శక్కరమ్ - సుదర్శనమునున్న, కైయన్దు - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డును, కెమ్ - ఎఱునైన, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, కెయ్య - ఎఱు నైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణు - నేత్రమునున్నగలవాఁడును, కొజు - తేనె, అలర్ - వ్యాపించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అమ్ - అందమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగల ముడియానుక్క - కిరీటముగలవాఁడునైన శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎక్ మజ్జె - నాకొమార్తై, మామై - సుందరమైన, నిఱమ్ - కాన్తిని, ఇల్లన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క పశ్చాయధములనున్న, కిరీటము మొదలగు దివ్యాభరణముల నున్న, అతిసుందరియైన నేత్రము మొదలగు దివ్యవస్త్రములనున్న నే వింప నాశపడిన యీశయొక్క శరీరము తెల్లపడిపోయినదని.

2.

నిఱజ్జరియానుక్క నీడులగుణ్ణ*
తిఱమ్ కెళ్ళర్ వాయ్ చ్చిఱుక్కళ్ళ వరవన్దు*
కణ్ణియశక్కర క్కైయవనుక్క*ఎక్
పిఱజ్జిరుజ్జున్దు ల్లిన్దు వీడే.

3.

అ॥ నిఱమ్ కరియానుక్క - శ్యామవర్ణముగలవాఁడును, నీడు - విశాలమైన, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, తిఱమ్ - విధమును, కెళ్ళర్ - చెప్పుచున్న, (నూచనజేయుచున్న) వాయ్ - అధరముగల, కిఱు - బాటమైన, కళ్ళరవన్దు - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాఁడును, కణ్ణియ - తిరుగుచున్న, శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కైయవనుక్క - శ్రీహస్తమందుగలవాఁ డునైన, శ్రియఃపతినియాశించి, ఎక్ - నాకొమార్తయై, పిఱజ్జు - నిబిడమై, ఇరు - దీర్ఘమై యున్న, మాన్దల్ - కేశపాశముగలయీపై, వీడు - మహిమను, ఇల్లన్దు - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| సకలజాకముల నాచగించి వటుపత్రమందు బవ్వలించయున్న క్షామమందుండైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశపడి ఈపె తనమదింను బోగొట్టుకొనెను.

పీడుడై నాన్ముగనై ప్పడై త్తానుక్కు*

మాడుడై వైయమళన్ద మణాళఱ్ఱు*

నాడుడై మన్నర్క్కు త్తూదురైల్ నమ్మిక్కు*ఎ

పాడుడై యల్ గు ల్మిన్దదువణ్ణే.

౪

అ|| పీడుడై - మహాశ్వముగల, (జ్ఞానాదిపూర్ణుడైన) నాన్ముగనై - చతుర్ముఖుని, ప్పడై త్తానుక్కు - సృజించినవాడును, మాడుడై - భనముగల, వైయమ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మణాళఱ్ఱు - నాయకుడును, నాడుడై - దేశముగల, మన్నర్క్కు - రాజులైనవఱ్ఱు పాణ్డవులకు, తూదురైల్ - దూతయైవెళ్ళిన, నమ్మిక్కు - పూర్ణుడైన శ్రియఃపతినియాశించి, ఎ - నాకొమార్తయై, పాడుడై - విశాలమైన, అల్ గుల్ - జఘనప్రదేశముగలయీపె, పణ్ణు - (తన) స్వభావమును, ఇల్మన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| చతుర్దశభువనములకు స్రవ్యయైన బ్రహ్మనుసృజించిన గోప్యవాడైనను ఆశ్రితార్థమైవో త్యముజేసినయతిమలభుండైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశించి యీపెతనస్వభావమునుబోగొట్టుకొనెనని.

పణ్ణుడై వేదమ్ పయన్ద పరనుక్కు*

మణ్ పురై వైయమిడన్ద పరాగఱ్ఱు*

తెణ్ పునల్ పల్లి యెమ్ తేవపిరానుక్కు*ఎ

కణ్ పునై కోదై యిన్దదుకఱ్ణే.

౫

అ|| పణ్ణుడై - (తత్త్వప్రతిపాదన) స్వభావముగల, వేదమ్ - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశించిన, పరనుక్కు - పరాత్పరుడును, మణ్ పురై - మృత్తుచేతసధికమైన (కఠినమైన), వైయమ్ - భూమిని, ఇడన్ద - విడతీసిన, పరాగఱ్ఱు - శ్రీపరాహంస తారమెత్తినవాడును, తెణ్ - నిగ్రులమైన, పునల్ - మహాలమును, పల్లి - పడకగాగల, ఎమ్ తేవపిరానుక్కు - మనదేవనాథుడునైన, శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎ - నాకొమార్తయై, కణ్ - (చూచినవారియొక్క) నేత్రములను, పునై - కప్పుచున్న (సౌందర్యముచేనాకర్షించుచున్న), కోదై - చూలగలయీపె, కఱ్ణు - జ్ఞానమును, ఇల్మన్దదు - పోగొట్టుకొనెను.

తా|| మహాసముద్రమందు ముణుగియున్న భూమిని పరాహంసతారందెత్తి యుద్ధించియు, వేదములనుపదేశించియు చేతఁగులకు మిక్కిలియుపకారకుడైన శ్రియఃపతిని సేవింపనాశపడి యీపెయేమియు తోచక భ్రమంచిపోయినది.

౬

కఱ్ణుగక్కానన నఱ్ఱులతోళఱ్ఱు*

పొఱ్ఱుడర్క్కున్దన్న పూన్దఱ్ఱుడియఱ్ఱు*

నఱ్ఱులతామరై నాణ్ణులర్క్కైయఱ్ఱు*ఎ

విఱ్ఱురువక్కొడి తోల్ మదుమెయ్యే.

౭

అ॥ కళ్ళుగక్కాడన - కల్పకవృక్షములయొక్కతోపువలెనున్న, నల్ - విలక్షణములై, పల - అనేకములైన, తోళ్ళు - భుజములుగలవాఁడును, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, పొంబు - స్వర్ణవర్ణతమనలెనున్న, పూ - నుందరమైన, తణ్ - అనుకూలమైన, నుడియంబు - కిరీటుముగలవాఁడును, నల్ - అందములైన, పల - అనేకములైన, తామరై - గమకయొక్క, నాల్ - అభినవములైన, మలర్ - ప్రప్సములవంటి, కైయంబు - చేతులుగలవాఁడునైన శ్రియః పతివిషయమై, ఎన్ - నాకొమార్తయై, విల్ - ధనస్సవలెనున్న, పురువమ్ - కనుబొంపులుగల దై, కొడి - తీగవలెనున్నయీపె, మెయ్ - శరీరమును, తోల్ - మెదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్కఁ గారుకొండవలె సత్కృష్టమైనకిరీటుమునున్న, తామరసపుష్పములవంటి హస్తములనున్న, కల్పకవృక్షములవంటి భుజములనున్న నేవింపనాశపడిన యీ పెను శరీరముశిథిలమయినదని.

మెయ్యమర్ పల్కలక్ నన్దణిగ్గానుక్కు*

పెయరవినణై ప్పల్లియినానుక్కు*

కైయొడుకాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కు*ఎక్

తైయల్లిన్దదు తన్నుడైచ్చాయ్.

2

అ॥ మెయ్ - తిరుమేనుడును, అమర్ - అమరియున్న, పల్ - అనేకవిధములైన, కలక్ - తిరువాభరణములను, నన్ద-అందముగా, అణిగ్గానుక్కు - ఆలంకరించుకొనిన వాఁడును, పె - విశాలమైనపడముగల, అరవినణై - అది శేషుడనెడిశయ్యమీఁద, పల్లియినానుక్కు - పవ్వళించినవాఁడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కైయొడు - శ్రీహస్తముతోగూడ, కాల్ - శ్రీపాదముగల, కణ్ణపిరానుక్కు - ఉపకారవఁడునైన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, ఎన్ తైయల్ - నాణిల్ల, తన్నుడై - తనయొక్క, కాయ్ - లావణ్యమును, ఇల్లిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా॥ సకలదివ్యాభరణభూషితుడై శ్రీరాధియందుఁ బవ్వళించియున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యావయవములను స్మరించియీపె తనశరీర-వణ్యమును దారపోసుకొనెనని.

2

శాయక్కరున్ద మొళి త్త తమియంబు*

మాయచ్చగడముదై త మణాళంబు*

పేయైప్పిణమ్బుడ ప్పాల్వన్ పిరానుక్కు*ఎక్

వాళక్కల్లి యిల్లిన్దదుమాణ్బే.

౫

అ॥ కురున్దమ్ - అనురూపమైన బంధిసురిగింపుతమును, కాయ-కిందఁడునట్లు, ఒళిత్త - పడద్రోసిన, తమియంబు - అసహాయవీరుఁడును, శగడమ్ - శకటానురుఁడు, మాయ - మాయనట్లు, ఉదైత్త - తన్నిన, మణాళంబు - నాయకుఁడును, పేయై - పూతనను, పిణమ్-శవమై, పడ - పడునట్లు, పాల్ - దానిస్తవ్యమును, ఉణ్ - ఆరగించిన, పిరానుక్కు - ఉపకారవఁడునైన శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొమార్తయై, వాళమ్ - పరిమళించుచున్న, కల్లి-కొప్పుగలదైనయీపె, మాణ్బు - సౌందర్యమును, ఇల్లిన్దదు - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| శ్రీకృష్ణునియొక్క పూతనాశకటానుర వధాదివిషయ చేష్టితముల ననుసరించి యీపె తన శ్రీతృప్తధర్మమును దారపోసుకొనినదని.

మాణ్బమైకోల తె మ్మయక్కటళణ్కు*
శేణ్ శుడర్ కున్టన్టన్ శెన్బుడర్ మూర్ త్తిక్క*
కాణ్బెరున్తోన్ శ్రీ త్తెజ్జాగు త్తనమ్మిక్క*ఎన్
పూణ్బునై మెన్ ములై తోన్ శ్రీ మపాత్తే.

అ|| మాణ్బ-సోందర్యము, అమై - అమరియున్న, కోలమ్ - అలజ్జారముగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యవిషయచేష్టితుడైన, ఎమ్మటళణ్కు - మనవామనుడును, శేణ్-ఉన్నతమై, శుడర్ - తేజోమయమైన, కున్టన్ట-పర్వతమువలె, శెన్బుడర్ - ఎఱ్ఱనికాన్తిగల, మూర్ త్తిక్క - విగ్రహముగలవాడును, కాణ్ - ఎల్లరచేమాడతగినదై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమైన, తోన్ శ్రీ-ఆపతారమహిమగల, ఎన్ కాగుత్తనమ్మిక్క - నాచక్రవర్తితిరువగసారునైన శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొమా రైయై, పూన్-ఆభరణములచేసలకరింపబడిన, మెన్ ములై - ఘృతమైన ననముగలయీపె, పొణ్బు - (ఆభరణ) శోభను, తోన్ శ్రీ మ - పొగొట్టుకొనినది.

తా|| ఈపెవానావతారముయొక్క రూపచేష్టితములను శ్రీరామావతారమహిమనున్ననుసరించి తనరూపమును బోగొట్టుకొనెనని.

పొణ్బుమెనీన్ ముడి ప్పూన్టన్టమ్మ*
మత్పొరుతోళుడై మాయప్పిరానుక్క*
నిఱ్ఱనపల్లరువాయ్ నిఱ్ఱమామయర్ కు*ఎన్
కణ్బుడై యాట్టి యిత్తన్దదుకట్టే.

అ|| పొణ్బు - సోందర్యము, అమై - అమరియున్న, నీళ్-దీర్ఘమైన, ముడి-కిరీటమునున్న, పూ - స్పృహణీయమై, తణ్ - చల్లనైన, తున్టయణ్కు - తిరుత్తుమ్మయిమలనున్నగలవాడును, మ - మల్లలతో, పొరుయుద్ధముజేసిన, తోళుడై - భుజములుగల, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడును, పిరానుక్క - ఉపకామకుడును, నిఱ్ఱన - జంగమస్థావరరూపములైయున్న, పల్-ఉరు - అనేకవిధవస్తువులకు, ఆయ్ - అన్తర్యామియైయున్నవాడును, నిఱ్ఱుమ్-నానియొక్కదోషములచేతనస్పృహఁడైన, మాయణ్కు - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతినియాశపడి, ఎన్ - నాకొమా రైయై, కణ్బుడైయాట్టి - బుద్ధిమంతురాలైనయీపె, కట్టు - లోకమర్యాదను, ఇత్తన్దదు - పొగొట్టుకొనినది.

తా|| శ్రీకృష్ణునియొక్క మల్లయుద్ధముజేసిన భుజములను అధిరాజ్యనూచకమైన తులసీమాలికనున్న సర్వాంతరాత్మత్వమును ధ్యానించి శ్రీబుండవలసిన లోకరీతిని వదలి స్వతంత్రురాలైనదని.

❖ కట్టేత్తోళోలై నల్ వేజ్గడవాణనై *
కట్టేత్తోళోళె కురుగూర్ చ్చుడగోపకాళోళ *

కట్టెట్టిలాయీర త్తి ప్పత్తుమ్ వల్లవర్*

కట్టెట్టిల్ వానవర్ పోగముచ్చాళే.

౧౧

అ|| కట్టు - పరిమళముగల, ఎట్టిల్ - సుందరమైన, శోలై - తోపులుగల, నల్ - విలక్షణమైన, వేళ్ళవమ్ - వేళ్ళుటాదికి, వాణవై - స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై, కట్టు - ప్రాకారముచే, ఎట్టిల్ - అందమై, తెళ్ - స్పృహణీయమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాత్వార్లు, శోల్ - ప్రసాదించిన, కట్టెట్టిల్ - మంచితబ్దనందర్భముగల, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లవర్ - భ్యసించువారు, కట్టెట్టిల్ - సంపూర్ణముగానందమైయున్న, (అప్రతిహతమైన) వానవర్ - నిత్యనూరులయొక్క, పోగమ్ - భోగమును, ఉచ్చార్ - అనుభవించురు.

తా|| ఆతిరమణీయమైన వేళ్ళుటాదియందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాత్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నిత్యనూరులువలె మోక్షమందు నిరంతరాయానందము ననుభవించురని.

౧౧

అ త్త్వార్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్

శ్శరణమ్

2 - వ తిరువామొయ్ మొట్టి.

అవతారిక:- అత్త్వార్ల నెడు పిరాట్టి మార్చుపోయియుండగా నాయవస్థనుజూడలేక బంధువులు భగవంతునిచిత్రచరిత్రములీధంబులనిజెప్పి తరువాత వారునుమార్చుపోయిన సమయంబున అత్త్వార్లు ఆభగవన్నామములను వినిమూర్ఛవవలీలేచి తిరుక్కోళూర నెడిదివ్య దేశమునకు వేంచేసిరి. కొంతకాలమునకు తల్లులులేచి పడకయందు అత్త్వార్లనుజూడక, ఆహా! ఇదివఱలో వారితరుమేను వాకిపోయినదని దుఃఖపడితిమి; ఇప్పుడు వారుతిరుక్కోళూరు వేంచేసినందున వారినిగూడ జూచుటకు ప్రాప్తిలేకపోతిమేయని బంధువులు చెప్పుచున్నారు.

శ్శ ఊణ్ణమ్ శోలుపరుగునీర్ తిన్నుమ్ వెల్లీల్లై యుమ్మెల్లామ్*

కణ్ణనెమ్మెరుమా నెనెనే కణ్ణళీనీర్ మల్ గి*

మణ్ణినుళవళాశీర్ వళమిక్కవనూర్ విసవి*

తిణ్ణమెన్నిళమాళ్ పుగుమూర్ తిరుక్కోళూరే.

౧.

అ|| ఊణ్ణమ్ - సాపడుచున్న, శోలు - ప్రసాదమును, పరుగు - పానముజేయుచున్న, నీర్ - జలము, తిన్నుమ్ - నమించున్న, వెల్లీల్లై యుమ్ - తామ్బూలమును, ఎల్లామ్ - ఇవన్నియు, ఎమ్మెరుమాళ్ - మనస్వామియైన, కణ్ణళ్ - శ్రీకృష్ణుడే, ఎత్తెన్ - అనిచెప్పుచు, కణ్ణళీ - నేత్రములలో, నీర్ - జలమును, మల్ గి - ప్రవహింపజేయుచు, మణ్ణినుళ - భూమియందు, అవళా - ఆశ్రియఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, వళమిక్కవనూర్ - సంపత్తుచేపూర్ణమైనవానియొక్క

ఊర్ - దివ్య దేశమును, వినవి - అడుగుదు, ఎక ఇళమాక్ - నాచిన్నది, పురుస్ - ప్రవేశించెడి,
ఊర్ - దివ్య దేశము, తిరుక్కోళూరే - తిరుక్కోళూరే, ఇణ్ణమ్ - (ఇది) నిశ్చయము

తా|| శ్రియఃపతి నే ధారకపోషకభోగ్యములు గానె చి, మార్గమందుఁగనుబడువారినిజూచి
తిరుక్కోళూరికి మార్గమెది! అచ్చటవేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క గుణంబులెట్టిది! ఆని
యడుగుదు నాపిల్ల తిరుక్కోళూరేకే వెల్పినది. ఇందుకుసందియంబులేదని. ౧.

ఊరుమ్నాడు ములగముమ్తన్నై పోల్*అవచుడై య

పేరుమ్తార్ గళుమేసిదన్ మక్కఱ్ఱువానిడటి*

శేరునల్ వళమ్ శేర్ ప్పనత్తిరుక్కోళూర్ కే*

పోరుణ్ణొలురై యూర్ కొడియేకొడిపూవై గళే.

౨

అ|| ఊరుమ్ - ఊరులోనున్నవారినిన్ని, నాడుమ్ - దేశమందున్నవారినిన్ని, ఉలగముమ్ -
లోకమందున్నవారినిన్ని, తన్నైపోల్ - తనవలసే, అ వ ను డై య - ఆ శ్రియఃపతియొక్క,
పేరుమ్ - తిరునామములను, తార్ గళుమ్ - తిరుచూలను, పిదన్ - జల్పించునట్లుచేసి, వాక్ -
అతిక్రమించుటకశక్యమైన, కఱ్ఱు - లోకమర్యాదను, ఇడటి - అతిక్రమించి, నల్ - విలక్షణమైన,
వళమ్ - సంపత్తు, శేర్ - చేరియున్న, ప్పమ్ - కొలనలుగల, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కో-
ళూరికే, శేరుమ్ - పోయిచేసెదయు, కొడియేన్ - పాపిష్ఠురాలైన వాయొక్కకొమార్తెయు,
కొడి - తీగవలెనున్నదియునైనయీపె, పోరుణ్ణొల్ - తిరిగివచ్చునా? పూవైగళే - ఓచిలుక
లారా! ఉరైయూర్ - చెప్పఁడు.

తా|| ఓచిలుకలారా! లోకమంతయు భగవన్నామముల ననుసంధించునట్లుచేయుచు తిరు
క్కోళూరికి పోయిననాకొమార్తె తిరిగి వచ్చునా రాదా? చూచి చెప్పఁడని. ౨.

పూవై పె జిలిగళే ప్పనత్తూడై పూమ్పుట్టిల్ గళో*

యావై యున్దిరుమాల్ తిరునామజ్జళేకూవియెమ్మమ్*ఎక

పావై పోయిన్తక్ ప్పనత్తిరుక్కోళూర్ కే*

కోవై వాయ్తుడిప్ప ముడైక్కణ్ణోడై శెయ్యుణ్ణొలో.

3

అ|| పూవై - నానావర్ణమైనచిలకలు, పైమ్కిలిగళే - పచ్చనిచిలకలు, ప్పన్ - బంతి,
తూడై - చిన్నపాత్రము, పూమ్పుట్టిల్ గళో - పువ్వులుంచుకొనదగిన పుటికలు, యావైయమ్ -
ఇవన్నియు, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతియొక్క, తిరునామజ్జళే - తిరునామములే (యగునట్లు),
కూవి - ఉచ్చరించి, ఎమ్మమ్ - ఉజ్జీవించుచున్న, ఎన్ పావై - నాకొమార్తె, ఇని దీనిపైన, తణ్ -
నల్లనైన, ప్పమ్ - పొలముగల, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - పోయి,
కోవై - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, తుడిప్ప - స్ఫురించునట్లు, ముడైక్కణ్ణోడు -
వర్షమువలెధారధారగా బ్రహ్మించుచున్న జలముతోనిండిన నేత్రములతోనిలిచి, ఎన్ శెయ్యు
ణ్ణొలో - ఎఱుచేయుచున్నదో?

7. తనవిహారములనన్నింటిని వదలి శ్రయఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుచున్న నాకొనూరై తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటతనమనోరథమును పొందినదో? లేక పొందకయేడుచు చుచున్నదో? తెలియలేదని.

3.

కొల్లయెప్పర్కొలో కుణమ్మిక్కనళ్ళెప్పర్కొలో*
 శీలైనాయ్ పెళ్ళుగ శయత్తేరియుళ్ళారుమెల్ల*
 శెల్వమ్మల్ గి యవకడినతిరుక్కోళూర్ కే*
 మెల్లిడై నుడజ్జ శిళమాన్ శెల్ల మేవినలే.

౪

అ. శెల్వమ్ - విశ్వరూపు, మల్ గి - సంపూర్ణమైయున్న, అవన్ కిడన్ - ఆసర్వేశ్వరుడగు నప్పరించిన, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, మెల్ - మృదువైన, ఇడై - నడుచు, నుడజ్జ - వణుగుళ్లు, ఇళమాన్ - (నా) బాలిక, శెల్ల - పోవుటకు, శువినల్ - నిశ్చయించినది. కిల్లై - జగడమువేయుచున్న, నాయ్ - నోరుగల, పెళ్ళుగ - (ఈపూరులోనున్న) స్త్రీలును, అయల్ శేరి - ప్రక్కపూరులో, ఉళ్ళారుమ్ - ఉన్న స్త్రీలును, కొల్లయెప్పర్కొలో - గుణహీనురాలనియెదురా? కుణమ్మిక్కనల్ ఎప్పర్ కొలో - గుణవతియనియెదురా? ఎల్లై - ఏమాశ్చర్యము!

తా. 2. చిలకలారా! తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళిననాపిల్ల విషయమై స్త్రీలేమి చెప్పుచున్నారు? ఇదిసిగ్గులేక లోకమర్యాదనతిక్రమించి వెళ్ళినదని చెప్పుచున్నారా! లేక, ఈపెయొక్క గుణముల నెఱుంగి మంచిగుణవంతురాలని చెప్పుచున్నారాయని.

౫.

మేవినై నునై నువిళై యాడలుతా శెన్ శిఱు
 త్రేవీపోయ్* ఇనిత క్ తిరుమాల్ తిరుక్కోళూరిల్*
 పూరియల్ పొట్టిలుమ్ తడయుమవకొళియిలుబ్బణ్ణు*
 ఆవియుల్ కుళిర ఎజ్జనేయుగి క్కుజ్జొలిన్టే.

౬

అ. మేవి - (శ్రయఃపతియొక్క తిరుక్కళ్యాణగుణములను) అవగాహించి, నై న్దు నై న్దు - మిక్కిలికెక్కిలా న్దుకరణురాలై, విళై యాడల్ - విహరించుటకు, ఉతాల్ - ఆశించదు, ఎన్ - నాయొక్క, శిఱు తేవి - శ్రీమహాలక్ష్మీ ప్రసలెనున్నచిన్నది, ఇని - దీనిపైన, తన్ - తనకు స్వామియైన, తిరుమాల్ - శ్రయఃపతియొక్క, తిరుక్కోళూరిల్ - తిరుక్కోళూరికి, పోయ్ - వెళ్ళి, పూఇయల్ - పుష్పించడమును స్వభావముగాగల, పొట్టిలుమ్ - తోటలునున్న, తడయుమ్ - తటాకములనున్న, అవకొళియిలుమ్ - ఆ శ్రయఃపతియొక్క కొనిలనున్న, కణ్ణు - చూచి, ఆవి - హృదయము, ఉళ్ళకుళిర - లోపలచల్ల వడునట్లు, ఇన్దు - ఇప్పుడా, ఎజ్జనే - ఏవిధముగా, ఉగ క్కుమ్కొల్ - సంతోషించునో?

తా. తనవిహారములను వదలి భగవద్గుణముల ననుసంధించుచున్న నాచిన్నది ఇప్పుడు తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళి అచ్చటనున్న సకలసమృద్ధినిజూచి యెటులసంతోషించుచున్నదోయని.

౭.

ఇన్ద్రైక్కదవాదగన విళమానినిప్పోయ్*
 శెత్తిశై న్నిలదత్తునై య తిరుక్కోళూర్ కే.

శైవ్య*తక్ తిరుమాల్ తిరుక్కణ్ణమ్ శైవ్యాయమ్ కణ్ణమ్*

నిన్నునిన్నె యుమ్ నెడుజ్జణ్ణల్ పనిమల్ గవే.

౩

అ॥ ఎనమ్మ - నాకు, ఇష్ట - ఇప్పుడు, ఉదవాదు - సహాయముగా లేక, అగస్త్య - విడిచి పోయిన, ఇళమాక్ - చిన్నది, తేన్ తితై - దక్షిణదిక్కుకు, తిలవమనైయ - తిలకమువలెనున్న, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, పోయ్ - వెళ్ళి, కెన్ఱు - ప్రవేశించి, ఇని - దీనితరువాత, తక్ - తనయొక్క, తిరుమాల్ - శ్రీయఃపతియొక్క, తిరుక్కణ్ణమ్ - సుందరశైత్రములనున్న, శైవ్యాయమ్ - ఎఱ్ఱలియధగమునున్న, కణ్ణ - చూచి, నెడుమ్ - వికాలమైన, కణ్ణల్ - శైత్రములలో, పని - నీరు, మల్ గ - నిండునట్లు, నిన్ఱునిన్ఱు - ఉండియుండి, నైయమ్ - శిథిలురాలగుచున్నది.

తా॥ నాచిన్నది నన్నిచ్చట నొండిగావిడిచిపెట్టి తానుతిరుక్కోళూరికివెళ్ళి శ్రీయఃపతియొక్క నతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములను నేలించి యానందభావమును బ్రవహించు శేయుడు ఇప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించుచుండునని

౬.

మల్ గునీర్ క్కణ్ణాడు మైశులుల్ మనత్త నళాయ్*

అల్లుణ్ పగలుమ్ నెడుమాలెన్ఱై త్తనిపోయ్*

శైవ్యమ్మల్ గి యవక కిడన్ఱతిరుక్కోళూర్ కే*

ఒల్ గియెల్ గిన్ఱె నెజ్జనేపుగుజ్జొలొళినే.

౭

అ॥ మల్ గు - నిండియున్న, నీర్ - నీళ్ళుగల, కణ్ణాడు - శైత్రములతోఁగూడ, మైశులుల్ - భ్రమనొందిన, మనత్త నళాయ్ - మనస్సుగలదై, నల్ - అనుకూలమైన, అల్లుమ్ పగలుమ్ - రేయింబగళ్ళును, నెడుమాలెన్ఱై - (అశ్రితులయందు) మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాఁడా! యని, అత్తైత్తు - పిలిచి, ఇని - దీనిపైన, ఒళిన్ఱు - శిథిలురాలై, ఒల్ గిఒల్ గి - ఆడియాడి, (మెల్లమెల్లగా), నడన్ఱుపోయ్ - నడిచివెళ్ళి, శైవ్యమ్మల్ గి - సంపత్తునిండియున్న, అవనొకిడన్ఱై - ఆ శ్రీయఃపతిపవ్వళించిన, తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, ఎజ్జనే - ఏవిధంబున, పుగుజ్జొల్ - ప్రవేశించునో?

తా॥ శ్రీయఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహపడి వానినే పిలుచుచున్న నా బాలిక, ఆశ్రీయఃపతిపవ్వళించియున్న తిరుక్కోళూరికి శక్తిలేక మెల్లమెల్లగానడిచివెళ్ళి ఎట్లుచేరనదో? యని.

౭.

ఒళిన్ఱున్ఱిడే మేల్ కైయెవై తున్దొన్దొన్దొ*

కళిన్ద నెజ్జెనళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్బుచ్చెల్లుజ్జొల్*

ఒళిన్దవోణ్ మలరాల్ కొమ్మనక తిరుక్కోళూర్ కే*

కళిన్ద నెజ్జెనళా యెమ్మెనీత్త ఎమ్మకారిగై యే.

౮

అ॥ ఒళిన్ద - పంగియున్న, మణ్ - నూత్నమైన, ఇడైమేల్ - నడుమమీద, కైయెవైత్తు - చేతులనుంచుకొని, నొన్దొన్దొన్దొ - మిక్కిలికష్టపడి, కళిన్ద - (భక్తిచే) ఆర్ద్రమైన, నెజ్జెనళాయ్ - మనస్సుగలదై, ఎమ్మె - మనలను, నీత్త - విడిచిపోయిన, ఎమ్మకారిగై - నాబాలిక, ఒళిన్ద - (సంక్షేపముచే) వాడియున్న, ఒణ్ - అందమైన, మలరాల్ - పుష్పవాసినియైనపిగాట్టికి,

కొమ్మనన్ - వల్లభుడైన శ్రియఃపతి (పవ్వలించిన), తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే,
కశిన్ద నెళ్ళనళ్ళాయ్ - (ప్రేమచే) ఆర్ద్రచిత్తురాలై, కణ్ణన్ - కంటినిళ్ళు, తుళుమ్మ - నిండునట్లు,
శెల్లువ్విల్ - చేరునా?

తా|| తిరుక్కోళూరులో బవ్వలించయున్న శ్రియఃపతియందు మిక్కిలి వ్యామోహము
గలదై నన్నిచ్చట విడిచిపెట్టిపోయిన నాబాలిక దేనిని సహాయముగాజేసికొని ఇంత గొప్పదూ
రము వెళ్ళినదని యాలోచించగా, ఆభక్తి నే సహాయముగాజేసికొని వెళ్ళినదని తోచుచున్నదని.

కారియమ్నల్లనగళవై కాణిల్ కణ్ణయక్కెన్న్*

ఈరియాయరుప్పా శిదెల్లామ్ కిడక్కవినిప్పోయ్*

శేరిపల్ పట్టితూవియిరై ప్ప త్తిరుక్కోళూర్ కే*

నేరిన్దనడన్దా శ్చెమ్మెయ్ నుమ్మనినై త్తిలళే.

అ|| నల్లన - మంచివై, కారియట్టళి - చెయబడిన, ఆ వై - ఆచందనకుసుమదులను,
కాణిల్ - చూచినయెడల, ఎన్ కణ్ణనుమ్మెన్ - నాకృష్ణునికియని, ఈరియాయ్ - ఆర్ద్రచిత్తు
రాలై, ఇరుప్పాళ్ - ఉప్పు, నేరిట్టై - సుందరంబులైన దివ్యాభరణములుగలయీపె, ఇదెల్లామ్
కిడక్క - ఈవస్తువులన్నియుండగా, ఇనిప్పోయ్ - దీనితరువాత వెళ్ళి, శేరి - గ్రామములోనున్న
వారు, పల్ పట్టి - అనేకదోషములను, తూవి - చెప్పి, ఇరై ప్ప - ఘోషించునట్లు, తిరుక్కో
ళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, నడన్దాళ్ - వెళ్ళును, ఎమ్మై - మనలను, ఒన్మమ్ - కొంచెము
గూడ, నినై త్తిలళి - తలంచినదికాదు.

తా|| ఒకమంచినస్తువును జూచినయెడల మన శ్రీకృష్ణునికి దీనిని సమర్పించవలయునని చెప్పు
చున్న నాబాలిక ఇప్పుడు అవియన్నింటింపదలి తిరుక్కోళూరికి వెళ్ళినది. లోమలనిందను లక్ష్య
పెట్టలేదు. నన్ను తలంచను గూడలేదని.

నినై క్కిలేళ్ తెయ్ వణ్ణాళ్ నెడుజ్జణిళమానినిప్పోయ్*

అనై త్తులగుముడై య అరవిన్దలోళననై*

తినై ల్లనై యుమ్మిడా శవణ్ శేర్ తిరుక్కోళూర్ కే*

మనై క్కువాణ్ ప యుమ్మనినై యాళ్ శెల్లవై త్తనళే.

అ|| తెయ్ వణ్ణాళ్ - ఓదేవతలారా! నినై క్కిలేళ్ - (ఈదుఃఖమును) నేను స్మరించను.
నెడుమ్మకణ్ - విశాలమైన సేత్రముగల, ఇళమాణ్ - బాలిక, ఇని - ఈయవస్థకంటెపైన, పోయ్ -
వెళ్ళి, అనై త్తులగుముడై య - సకలలోకములనుగల, అరవిన్దలోళననై - కమలాక్షుని, తినై త్తనై
యుమ్ - ఒకక్షణముగూడ, విడాళ్ - విడువదు. అవణ్ - ఆశ్రియఃపతి, శేర్ - చేరియున్న,
తిరుక్కోళూర్ కే - తిరుక్కోళూరికే, శెల్లవై త్తనళి - వెళ్ళవలసినది, మనై క్కు - మల
మునకు (వచ్చెడి), వాణ్ - గొప్ప, పట్టియుమ్ - అపవాదమును, నినై యాళ్ - లక్ష్య పెట్టదు.

తా॥ ఓదేవతలారా! నాబాలిక మనకులమునకు సంభవించెడి లోకాపవాదమునుగూడ
లక్ష్యబెట్టక తిరుక్కోళూరికివెళ్ళి ఒకక్షణముగూడవిడువక శ్రీమణిపతిని యనుభవించుచున్నది.
నన్ను విడిచిపోయిన యీరులుమును నేనుసహింపలేనని. ౧౦

❧ వైత్త మానిదియామ్ మదుశూదనై యేయలన్ శ్రీ*

కొత్తలర్ పొత్తిర్ శూత్త కురుసార్ చ్చుగ్గోళ్ళొన్న*

పత్తునూన్ దుళిన్ పత్త కేర్ తిరుక్కోళూర్ క్కే*

శిత్తమ్ వైత్తురై ప్పూర్ తిగ్గన్ పొన్నులగాళ్ వారే.

౧౧.

అ॥ వైత్త సాపించిన, నూ - శాశ్వమై, నిదియామ్ - నిధివలెనున్న, మదుశూదనైయే -
మధునూగునిశే, అలన్ శ్రీ - ఆర్చితబ్రహ్మంబి, కొత్తు - పూలొత్తు, అలర్ - కకసింబియున్న,
పొత్తిర్ - తోటలుగల, కురుసార్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగొంట్ - నమ్మాళ్వార్, శొన్న -
ప్రసాదించిన, పత్తునూన్ దుళి - పదిమూలు (వెయ్యి) తిరువాయ్మొళిలో, ఇప్పత్తు - ఈ పది
పాశురములను, అవణ్ - ఆశ్రయపతి, కేర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుక్కోళూర్ క్కే -
తిరుక్కోళూరియందే, శిత్తమ్ - మనస్సు, వైత్తు - ఉంది, ఉరై ప్పూర్ - అభ్యుదయముజేయు
వారు, తిగ్గన్ - ప్రకాశించుచున్న, పొక్ - శాశ్వమైన, ఉలగు - పరిపదమును, అళ్వార్ -
(భగవద్గుణములను) అనుభవించుచు.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీతిరువాయ్మొళిని తిరుక్కోళూరనెడి దివ్యదేశ
మందు భక్తిగలవారై యనుసంధించువారు శ్రీవైకుంఠమందువెళ్ళి నిత్యానందము ననుభవించును.

అళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౪ - వ తిరువాయ్మొళి.

అపతాంక:— నమ్మాళ్వార్ నెడి పిరాట్టి తిరుక్కోళూరికి వేంచేయుచున్నప్పుడు శక్తి
లేక మధ్యమార్గమందొక ఉద్యానవనములోనుండి అచ్చటనున్న పక్షులను శ్రీమణిపతివద్దకి దూతలై
పంపించుచున్నారు.

❧ పొన్నులగాళ్ళో పువరిముక్కుదాళ్ళో*

నన్నలప్పళ్ళింజ్జాళ్ విన్నెయాట్టియేన్ నానిరన్దే*

మున్నులగజ్జెల్లామ్ ప్పడై త్త ముగిల్ పణ్ణాకణ్ణా*

ఎన్నలజ్జెల్లాపిరాన్ తన క్కెన్నిలై మెయ్యురై వే.

౧.

అ॥ నల్ నలమ్ - (నాయుండు) మిక్కిలి స్నేహముగల, పుళ్ళింజ్జాళ్ - ఓపక్షిపరమాహ
మలారా! విన్నెయాట్టియే - పాపముజేసిన, నాన్ - నేను, ఇన్దే - (మిమ్ములను) యాచిం
చితిని. మున్ - మునుపు, ఉలగజ్జెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, ప్పడైత్త - నృప్తించిన, ముగిల్
పణ్ణా - మేఘమువంటికానిగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడైన, ఎన్ నలమ్ కొణ్ణపిరాన్ తనక్క - నా గు

అమలనవహరించినస్వామికి, ఎన్ నిలై మై - నాన్దిని, ఉరై న్దు - చెప్పి, పాక్ - స్వహాటియ
మై, ఉలల - శ్రీరైఁబ్బాళమును, ఆళిర్ - అనుభవించుడి, పుననియ్దు - లీలావిభూతి
నన్నిండిని, ఆళిర్ - అనుభవించుడి.

తా|| ఓపక్షులారా! మీరు చెల్లి నన్నివిధములనాధపెట్టుచున్న జగత్ప్రప్తయైన శ్రీయః
పతికి నాయవననుజెప్పినయెడల మీకు నేను నిత్యవిభూతిని లీలావిభూతినయిచ్చెదను. మీరును
భవింపవచ్చునని.

మైయమర్ వాళ్ నెజ్జుజ్జు మజ్జెమార్ మున్నెళ్

కై యిరున్దు* నెయ్యమరిన్నడిశిల్ నిచ్చల్ పాలొడుమేవీరో*

కైయమర్ శక్కర తైక్ కనివాయ్ ప్పెరుమానై క్కణ్ణు*

మెయ్యమర్ కాదల్ శొల్లి క్కిళిగాళ్ విరై న్దోడివన్దే.

౨.

అ|| కిళిగాళ్ - ఓచిలకలారా! కై - శ్రీహస్తమందు, అమర్ - అమరియున్న, శక్కరమ్ - సువర్ణనముగలవాఁడును, కనివాయ్ - దొండపండువలెనున్న తిరువధరముగలవాఁడునైన,
ఎక్ పెరుమానై - నాస్వామిని, కణ్ణు - చూచి, మెయ్ - వానితిరుమేనును (సంశ్లేషించవలయు
నని), అమర్ - చేరియున్న, కాదల్ - (నా) ఆశను, శొల్లి - చెప్పి, విరై న్దు - శీఘ్రముగా, ఓడివన్దు -
పలుగెత్తినచ్చి, మై - కాటుక, అమర్ - చేరియున్న, వాళ్ - సుందరమైన, పెరుమ్ - విశాల
మైన, కణ్ - సేత్రములుగల, మజ్జెమార్ మున్ను - సఖియలైన స్త్రీలముందట, ఎక్ కై - నాచేతి
మీద, ఇరున్దు - ఉండి, నెయ్ - నెయ్యితో, అమర్ - పుర్రెమైన, ఇన్ అడిశిల్ - భోగ్యమై
నప్రసాదమును, పాలొడు - పాలుతోఁగూడ, నిచ్చల్ - ప్రతిపినమును, మేవీర్ - భుజించుడి.

తా|| ఓచిలకలారా! మీరు శ్రీయఃపతివద్దకెల్లి, నిన్ను సంశ్లేషించ నేనాశపడుచున్నానని
నేనుచెప్పినట్లు చెప్పి తిరిగివచ్చితిరేని మిమ్ములను నాచేతిమీదనుంచుకొని నెయ్యిపాలుతోఁగూడ
మధురమైన ప్రసాదమునిచ్చెదను, మీరారగింపవచ్చునని.

౩.

ఓడివన్దై క్కుళ్ మే లొళిమామలరూదీరో*

కూడియవన్దైనక్కాళ్ కరునాడుడై ఐవర్ గట్టాయ్*

ఆడియమానెడున్దే పడై నీతైచ్చెన్ద్రపిరాక్*

శూడియలేణుళవమున్దా తూమదువాయ్ గళ్ కొణ్డే.

3.

అ|| కూడియ - గుంపుగాజేరియున్న, వన్దైనక్కాళ్ - ఓరుమ్మదనమాహములారా! కరు
నాడుడై - కరుచేతమువసుకాజులైన, ఐవర్ గట్టాయ్ - పంచపాణ్యపులకొఱకై, ఆడియు - అంద
ముగానంచించుచున్న, మా - గట్టలుబుజోడించిన, నెడుమేలేక్ - గొప్పభమును (సాధనము
గాజేసికొని), పడై - నేనలను, నీతైచ్చెన్ద్ర - భస్మముగురట్లు, కెన్ద్ర - చంపిన, పిరాక్ - శక్తి
పుండు, కూడియ - ఆలంకరించుకొనిన, తేన్ - చల్లనైన, తుళవమ్ - తులసీపాటికానున్న
తేనెను, ఉణ్డ - భుజించిన, తూ - పరిశుద్ధమైన, ము - తేనెగల, వాయ్ గళ్ కొణ్డ - నోటు
గలవారై, ఓడివన్దు - పలుగెత్తినచ్చి, ఎన్ క్కుళ్ మేల్ - నాకొప్పుమీదనున్న, ఒళి - ప్రకా

శించుచున్న, మా - క్లాఘ్యమైవ, మలర్ - పుష్పములమీదనున్న మకరందమును, ఊడేర్ - పానముజేయుండు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! పాండవు కు సాధ్యముజేసి దుష్కోధనాదులను జ పిన శ్రీకృష్ణుని వనమాలమీదనున్న మకరందమును దాగి వానికి నామాటలను జెప్పవచ్చుతిరేని నాకొప్పుమీదనున్న మధురమైన పుష్పముకరందమును పానముజేయవచ్చునని. ౩.

తూమదువాయ్గళోక్కొణ్ణుచ న్దైక్కములై గళో మేల్తుమ్మిగాళో*

పూమదువుణ్ణచ్చెల్లిలో వినై యేనై వ్పొమే శెయ్దగన*

మామదువార్ శెణ్ణుఘాయ్ముడి వానవర్కోనై క్కణ్ణు*

యామిదువోతక్కవా తెన్న వేణ్ణుజ్జిసోరుజ్జుల్మే.

౪.

అ॥ ఎక్ములైగళోమేల్ - నాములపుష్పముమీద సంచరించుచున్న, తుమ్మిగాళో - ఓతుమ్మెదలారా! తూ - పరిశుద్ధమై, మదు - మధురమైన, వాయ్గళోక్కొణ్ణు - మాటలను జెప్పుకొని, వద్దు - వెళ్లి, పూమదు - పుష్పములమీదనున్న తేనెను, ఊణ్ణ - భుజించుటకు, చెల్లిలో - వెళ్లితిరేని, వినైయేనై - పానముగలనన్ను, పొయ్ శెయ్దు - కృత్రిమముగా (పుష్పమువలెతేజాకాలము) సంశ్లేషించి, అగన్దు - విడిచిపోయినవాడై, మా - క్లాఘ్యమైవ, మదు - తేనె, వార్ - కారుచున్న, తకో - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుఘాయ్ని, ముడికిరీబుచుండుగల, వానవర్కోనై - నిత్యనూరులను స్వామియైన శ్రీయశపతిని, కణ్ణు - చూచి, యామ్మేము, నుజ్జుల్మేమియొక్క, తక్కవాలు - దయకుపాత్రమైనవిధము, ఇదువో - ఇదియో? ఎన్న వేణ్ణుమకణ్డేర్ - అని చెప్పవలయును సుమండి.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! మీరు మధుపానముజేయ వెళ్ళినప్పుడు, నన్ను తేజామాత్రము సంశ్లేషించి విడిచివెట్టిపోయిన శ్రీయశపతినిజూచి, నీకు స్త్రీలను బాధపెట్టుటయేనా స్వభావము అని భయపడకనుండి చెప్పుడని. ౪.

నజ్జుల్మేమియొరై క్కేక్కవమ్మిక్ యాన్ వళర్ త్తళిగాళో*

వెజ్జణ్ పుళూర్ న్దువన్దు వినై యేనై నెజ్జజ్జువర్ న్దు*

శెజ్జణ్ కరుముగిలై చెయ్యవాయ్ చెయ్యజ్జుజ్జుగ త్తె*

ఎజ్జుచ్చెన్టాగిలుజ్జు జ్జిదువోతక్కవా తెన్నినే.

౫.

అ॥ యాన్ - నేను, వళర్ త్త - పెంచిన, కిళిగాళో - ఓచిలకలారా! యాన్ - నేను, నుజ్జుల్మే - మీరు, ఉరై క్కేక్ - (ఒకపని) చెప్పుచున్నాను, వమ్మిక్ - గండు. శెమ్ - (విరోధులమీదకోపముచే) ఎత్తినైన, కణ్ - నేతములుగల, పుళో - గుత్తెంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, వన్దు - వచ్చి, వినైయేనై - భాగ్యహీనురాలైననాయొక్క, నెజ్జామ్ - మనస్సును, కవర్ న్దు - అపహరించినవాడును, శెన్కణ్ - ఎత్తిని నేతములుగలవాడును, కరుముగిలై - నల్లని మేళుముపంటి కాన్తిగలవాడును, శెయ్యవాయ్ - ఎత్తని మధురముగలవాడును, చెయ్యజ్జు - గత్తె - సుందరమైన కల్పకృత్ముపంటివాడునైన శ్రీయశపతిని, ఎత్తాగిలుమ్ - ఎచ్చటనైనను, శెన్దు - వెళ్లి, కణ్ణు - చూచి, ఇదువోతక్కవాలు - ఇదియోనీరయ్య, ఎమ్మిక్ - అని చెప్పుడని.

తా॥ ఓచిలకలారా ! మీకొకపనిచెప్పెదనురండు. గరుత్మంతుఁడమీదవేంచేసివచ్చి యతి
నుండరంబులైన దివ్యావయవములచే నన్ను మోహపటచి పోయిన శ్రీఃపతిని వెదకిగనిపెట్టి
స్త్రీలను బాధించుటయేనానీదయ ? అనియడుగుడని.

ఎన్నియు నూల్ మార్వ నెన్నరు మ్మెరు నెన్నణ్ణా*తక్

మచ్చుగీళ్ కల్ల మేల్ తిణ్ణుత్తాయ్ నమక్కన్తి నల్ గాక్*

కన్మిన్మన్మయ్యాక్ కట్టియావై ర్రమాన్ ద్రిమ్మోలి*

తెన్మిన్మన్మయ్యాక్ వళర్ త్త తిణ్ణుత్తాయ్ గళే.

2.

అ॥ తీ - క్రూరమైన, వినయేక్ - పాపముగల నేను, వళర్ త్త - పెంచిన, తిణ్ణుత్తాయ్
గళే - ఓచిలకలారా ! ఎక్ మిన్న నూల్ మార్వక్ - ప్రకాశించుచున్న యజ్ఞోపవీతముచేసల
జ్మరింపఁజేసినవత్తనలముగలవాడై నాకు సేసాదించినవాడును, ఎన్ కరు మ్మెరు నాక్ - నాకు
సేసాదించినశ్యామ శ్రగహముగలస్వాయియు, ఎక్ నాకు, కణ్ణాక్ - కిచ్చఁడునైనశ్రీఃప్రభుఁడు,
తక్ - తనయొక్క, నీళ్ - పాడుచైన, కల్ల మేల్ - తిరువడికళ్ళయీడ, మచ్చు - అనురి
యున్న, తల్ - చల్లనైన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయ్, నమక్కన్తి - మరలనుతప్పచుటయొకటి,
నల్ గాక్ - పీఠితోనివ్వడు. కన్మిన్మన్మయ్యాక్ - అభ్యసించుడియని, ఉమ్మై - మిమ్ములన, యాక్ -
నేను, కట్టియావైత్త - చెప్పించిన, మాన్ ద్రిమ్మోలి - నామాటలను, తిణ్ణుత్తాయ్ - చెప్పి, తెన్మిన్మన్మయ్యాక్ - వెళ్ళుడి.
ఓచిలకలారా ! ఇదివఱలో నాకత్యంతభవ్యుడై చక్కగా సేసాదించుచు తానున
మర్పించుకొనియున్న తిరుత్తుత్తాయ్ నాకు ప్రసాదము గానిచ్చి నామనోరథమును బూర్తిజేయు
శ్రీఃపతినిజూచి, ఇప్పుడునన్నెడకాసియిట్లు బాధబెట్టవచ్చునాయని నేనుచేప్పినట్లు అడుగుడని.

పూవై గళే పోల్ నిటత్తన్ పుణ్ణగిగళే పోలుమ్కణ్ణా*

యావై యుమ్మయావరుమాయ్ నిన్మమాయ నెన్నాత్తిప్పిరాక్*

మావై వల్ వాయ్ పిళ్ళ మదుకూడత్తాక్ మాన్ ద్రిమ్మోలి*

పావై గళే త్తిక్కిన్ ద్రిరే వినై యాట్టియేన్నాశళవే.

2.

అ॥ పావై గళే - ఓబొమ్మలారా ! పూవై గళే పోల్ - రెల్లుపువ్వువంటి, నిటత్తాక్ - కాన్తి
గలవాడును, పుణ్ణగిగళే పోలుమ్ - చచ్చుచులతో సమానమైన, కణ్ణాక్ - శ్రేష్ఠముగలవాడును,
యావై యుమ్ - పను సవరేతనములను, యావగుమ్ - సకలచేతనములను, ఆయ్ - అన్తర్యా
మిదై, నిన్మ - ఉన్నవాడును, మావై - (వానిదోషములతోగలి) అశ్వర్యశక్తిగలవాడును,
ఎక్ - నాకుస్వాయియు, ఆత్తిప్పిరాక్ - చక్రాయుధుడైనఉపకారకుడును, మావై - గుఱ్ఱమై
వచ్చినకేయొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వాయ్ - నోటిని, పిళ్ళ - చీల్చినవాడునైన, మదుకూ
డత్తు - మధుకూడనికి, ఎక్ మాన్ ద్రిమ్మోలి - నామాటలను, తిణ్ణుత్తాయ్ - చెప్పి, వినై యాట్టియేక్ -
పాపముగలనాయొక్క, పాశళవు - దుఃఖమును, తిక్కిన్ ద్రిరే - తీర్చుచురా ?

తా॥ ఓబొమ్మలారా ! పరగమందరుడై, సకలాన్తర్యామిదై, సమస్తశత్రుసంహారము
డైన శ్రీఃపతిని పూజించుచు చెప్పి మీగునాగునగు నోనొట్టును గూడని.

పాశఱయెదియిన్నే వినె యేనెనె యూక్తిన్ నేక*
 ఆశఱుతూనివెల్లెక్కరుగే అరుళ్ శెయ్మొరునాళ్*
 మాశఱుసీలచ్చుడర్కుడి వానవర్ కోనై క్కణ్ణ*

ఏశఱుమ్మచుమ్మెయల్లాల్ ముటునోక్కెళ్ళ పేర్ తుమర్ పేర్.

అ॥ ఆశు - దోషము, ఆఱు - లేని, తూచి - తెచ్చుట, వెల్లె - తెల్లవర్ణముల, కురుగ - ఓకొంగ! వినెయేన్ - పాపియైన నేను, పాశఱవు - చైవర్యమును, ఎయెది - పొంది, ఇన్నే - ఈవిధముగా, ఎనెయూట్టి - ఎంతకాలము, నైవేక - బాధపడుదును? ఒరునాళ్ - ఒకదినము, అరుళ్ శెయ్దు - కృపజేసి, మాశఱు - దోషములేని, నీచ్చుడర్ - శత్రువుమైనకాని గల, ముడి - శేషపాశముగల, వానవర్ కోనై - నిత్యసూరకు: స్వామియైన శ్రీమహాదేవి, కణ్ణ - చూచి, ఏశుఅఱు - దోషములేని, ముమ్మెయల్లార్ - మిమ్ములగునప్పు, పేర్ తు - మఱియు, మర్దు - ఇంకొకరిని, ముటునోక్కెళ్ళ - తిరిగిచూడదు. (ఆవిశేషము)

తా॥ ఓకొంగ! నేనెంతకాలము బాధపడుదును? గాన నేవు నామాయగృహజేసి శ్రీమహాదేవిదగ్గర్ని, మఱియుకనిజాడక నిన్ను నే నమ్మకొనియున్న మీని నీకట్లు పేక్షింప వచ్చునా? కటాక్షింపరాదాయని చెప్పుచున్నది.

పేర్ తుమర్ గ్రోర్ కళై కణ్ వినె యాటియేనానొన్దిలేక*
 నీర్ తిరై మేలులని యిరై తేనుమ్మదావినజ్జాళ్*
 కార్ తిరళ్ మాముగిల్ పోల్ కణ్ణకొణ్ణవర్ కోనై క్కణ్ణ*
 వార్ తైగళ్ కొణ్ణరుళియురై యార్ వై గల్ వనిరుచే.

అ॥ నీర్ - జలములయొక్క, తిరై మేల్ - అలలుమీద, ఉలవి - సంపదించి, ఇరై - ఆహారమును, తేరుమ్ - నెదుకుమన్న, పునావినజ్జాళ్ - పెద్దకొంగవడి నమాహులారా! వినె యాటియేక - పాపిమృతాలైన, నాన్ - నేను, పేర్ తు - మఱియు, మర్దు - ఇంకొక, ఓర్ - అద్వితీయుడైన, ఒమ్మై శైవో - ఒకరక్షుని, ఇలేన్ - కలవాడనుకాదు కార్ - నరాకాల మందు, తిరళ్ - చేయున్న, మా - గొప్ప, ముగిల్ పోల్ - మేళమువంటి (కానిగల), కణ్ణన్ - ఆశ్రయద్రవ్యడై, కొణ్ణవర్ కోనై - నిత్యసూరకు: స్వామియైన శ్రీమహాదేవి, కణ్ణ - చూచి, వార్ తై గళ్ కొణ్ణవర్దు - (నాడుచేప్పెడు) మాటలను దీసికొనివచ్చి, అరుళ్ - (నాయందు) కృప జేసి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, ఇరున్ - ప్రీతిగలవారై యుండి, ఉరై యార్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓ పెద్దకొంగవతులారా! మీకంటే నన్నిప్పుడు రక్షించువారెవరులేదు గాన మీరువెళ్ళి శ్రీమహాదేవి నామాటనుజెప్పి నాడుచేప్పెడు బదులుమాటలను తిరిగి నాకువచ్చిచెప్పి వన్ను జీవింపించుడు.

వనిరున్దుమ్మడైయ మణిచ్చేవలుమ్నీరు మెల్లామ్*
 అన్దొ మొన్దురున్ది యల్ మేలశై యునున్దుజ్జాళ్*
 ఎన్ తిరుమార్వత్కెనైన్ యిన్న పాటివళే కాణ్ణిన్దు*
 మున్దిరల్మొన్దునాత్తి యురై యున్ - ముటునూర్ పుల్లెళ్.

అ॥ ఉమ్మడైయ - మీయొక్క, మణి - శ్లాఘ్యమైన, శేవలుమ్ - మొగపడియు, నీరుమ్ - మీరును, ఎల్లామ్ - మీబంధువులందరును, వర్దిరున్దువచ్చియుండి, ఒత్తుఅన్దముమ్ - ఒక బాధయు, ఇన్ది - లేక, అలర్మేల్ - పుష్పముమీద, అశ్చైయుమ్ - సంవరించుచున్న, అన్నజాళ్ - ఓ హంస పక్షులారా! ఎక్ - నాస్వాసమయైన, తిరు - పీరాబ్బిని, మార్వణ్కు - పక్షులమందుగల శ్రయః పతికి, ఇవళ్ - ఈపే, ఇన్నవాళు - ఈపథము గానున్నవి; కాణ్మీక్ - చూడుము; ఎన్దు - అని; మన్దిరత్తు - ఏకాంతమందు, ఎన్నె - నన్ను దేశించి, ఒన్దు - ఒకమాటను, ఉణర్త్తి - భోధించి, మణుమాల్ గుమ్ - బగులుమాటను, ఉరైయార్ - చెప్పడు.

తా॥ సహవారిముగా పుష్పముమీదసంవరించుచున్న ఓ హంసపక్షులారా! మీరు శ్రయః పతివర్ధకల్పి, ఇల్లుబాడపడుచున్న యీపెను గటాక్షింపరాదాయని చెప్పి దానికి వాడేమిబదులు చెప్పనో దానిని నాకుచెప్పి చెప్పడని. ౧౦.

¶ మాల్ గుజ్జయన్దుకొణ్ణ మురుశూదపిరానడిమేల్*

నాల్ గుజ్జల్ పూమ్మొళిల్ శూళ్ళ కురుగూర్ చ్చకగోళగొన్న*

తోల్ గుజ్జళాయిరత్తు ల్ళివై యుమొరుపత్తెమ్ వల్లార్*

ఊల్ గ్రీకణ్ నుణ్ణణల్ పో లురుగానిచ్చుర్ నీరాయే.

౧౧.

అ॥ మాల్ గుజ్జల్ - మంచిశబ్దములను, అయన్దుకొణ్ణ - పరిశీలించుకొని, మురుశూద పిరాక్ - మధునూదుసియొక్క, అడిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, నాల్ గుమ్కొళ్ - పరిమళ ముగల, పూ - పుష్పములుగల, పాళ్ళిల్ - తోటలచే, శూళ్ళ - చుట్టబడిన, కురుగూర్ - తిరు నగరికి స్వామియైన, శడగోపక్ - సమ్రాట్వార్ధ, గొన్న - ప్రసాదించిన, తోల్ గుజ్జల్ - అవతారరూపములైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - అద్వితీయములైన, ఇ వై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆధ్వరించువారు, ఊల్ గ్రీకణ్ - చెలయందున్న, నుజ్ - నూత్నమైన, మణల్ పోల్ - ఇనుకవలె, నీరాయే - జలమై, ఉరు గానిచ్చుర్ - కరుగుదురు.

తా॥ శ్రయఃపతివిషయమై యవాదియైయున్న ద్రావిడవేదరూపమైన తిరువాయ్మొళిని సాక్షాత్కరించి సమ్రాట్వార్ధప్రసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో జేరిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సమ్రాట్వార్ధులవలెనే మిక్కిలిభక్తిచే గరుగుదురని. ౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, శ్రయఃపతివర్ధ మాతనుబంపిన వాడురానందున పగవపదముందు వేంచేయున్న వానికివినునట్లు కానే గొప్పస్వభిజేసి పిలుచుచున్నారు.

¶ నీరాయేలనామ్ త్రియాయ్క్కాలాయ్ పిరువానాయ్*

శీరాన్ శుళర్ శ్శిర్ణాయ్ చ్చివనాయయనానాయ్*

కూరారాట్రి శాణశక్తేన్ది కొడియేన్సాల్

వారాయ్*ఒరునాల్ మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ ముగ్గునే.

౧.

అ॥ నీరాయ్ - ఒలస్వరూపుడై, నిలనాయ్ - భూమియై, తీమాయ్ - ఆగ్నియై, కాలాయ్ - గాలియై, నెడు - విశాలమైన, వానాయ్ - ఆకాశమై, (సకలకారణస్వరూపుడై ఈ పంచమలను సృజించి వీనికస్త్రామియై), శీరార్ - ప్రకాశముతో పూర్ణులై, శుడర్ గల్ - తేజో రూపులైన (చంద్రసూర్యులనెడి), ఇణ్ణాయ్ - ఇద్దరికేస్త్రామియై, శివనాయ్ - రుద్రాస్త్రామియై, అయనానాయ్ - బ్రహ్మాస్త్రామియైయున్న ఓక్రియపతి! కూర్ - వాటిచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, ఆట్రి - సుదర్శనమును, వెణ్ - తెల్లనైన, శళ్ళు - శ్రీపాశ్చజస్యమును, ఏన్ది - ధరించి, ఒరునాల్ - ఒకదినము, మణ్ణుమ్ - లీలవిభూతియు, విణ్ణుమ్ - నిత్యవిభూతియు, మగ్గు - సన్నో పించునట్లు, కొడియేకాపాల్ - పాపియైనశాపద్ద, వారాయ్ - జేంచేయుమా?

తా॥ సకలకారణకారణస్వరూపుడవైన ఓక్రియపతి! నిన్ను సేవింపక వార్డుడవైన నెను ఘోషింపగా వాఘోషము చేసుభయవిభూతియు నడురుచున్నవి. అట్లమరకుండనుభవడునట్లు నీవు శబ్దచక్రధరుడవై నాముండలు జేంచేసినేపసాదింపుమాయని.

౧.

మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ ముగ్గు కుఱళాయ్ వలజ్జాట్రి*

మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ కొణ్ణ మాయవమ్మానే*

నణ్ణియునై నాక కణ్ణుగన్తకూత్తాడ*

నణ్ణియొరుచాల్ ఇలత్తూడేనడవాయ్.

౨.

అ॥ మణ్ణుమ్ - భూలోకమును, నిణ్ణుమ్ - స్వర్గాదులును, మగ్గు - ఆనందించునట్లు, కుఱళాయ్ - వామనబ్రహ్మచార్యుడై, వలమ్ - సౌందర్యముకెడుబలమును, కాట్రి - (మహాబలికి) చూపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమునున్న, విణ్ణుమ్ - ఊర్ధ్వలోకములనున్న, కొణ్ణుమ్ - స్వీకరించిన, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడవైన, అమ్మానే - ఓస్వామి! నాన్ - నేను, ఉనై - నిన్ను, నణ్ణి - సమీపించి, కణ్ణు - సేవించి, ఉగన్దు - సన్నోపించి, కూత్తాడ - సర్వముజేయునట్లు, ఒరునాల్ - ఒకదినము, నణ్ణి - (నన్ను) సమీపించి, ఇలత్తూడే - భూమియందు, నడవాయ్ - సంచరించుమా.

తా॥ సకలలోకమును సేవించి యానందించునట్లు అతిసుందరమైన వామనావతారంబెత్తి తనసౌందర్యముచే మహాబలినీ మోహపెట్టి సమస్త లోకముల నాక్రమించిన ఓస్వామి! అప్పుడు వారికినేపసాదించినట్లు నాకిప్పుడు నేపసాదించినన్ను సంతోషపెట్టుమాయని.

౨.

ఇలత్తూడే నడన్దునిన్దుమ్ కిడన్ది రున్దుమ్*

ఇలప్పలనా ఇగన్దోయిర్ గల్ కాప్పానే*

కోలత్తె రుమామగళో డున్నై కూడాదే*

ఇలప్పలనా ఇడియేనిన్దుమ్ తళరేవో.

౩.

అ॥ ఇలత్తూడే - భూమియందు, నడన్దుమ్ - (దణ్ణకాపనమయ) సంచరించియు, నిన్దుమ్ - (రామావధానంతరము) నిలిచియు, కిడన్దుమ్ - (సముద్రతీరమందు) పవ్వళించియు, ఇరున్దుమ్ -

(నీరాపిరాట్టితోగూడ) వేంచేయుండియు, ఉగన్మోటు - ప్రతియుగములయందును, శాలప్పల నాళ్ - చిరకాలము, ఉయిగళ్ - ప్రాణులును, కాప్పానే - రక్షించువాడా! కోలమ్ - పాండ్యముగల, తిరుమామొళ్ళాడు - పెరియపిరాట్టితోగూడ, ఉన్నై - నిన్ను. కూడాదే - పాండ్య, ఉడియేక - దాసుడనైన నేను, ఇన్నమ్ - ఇతను, శాలప్పలనాళ్ - చిరకాలము, తళ్ళచ్చేనో - శిథిలంబునైయునునా?

తా|| ఓశ్రియఃసతీ! రామావతారమందు భూలోకమందు చిరకాలము వేంచేయుండిలోమ లకు పలువిధములుగా నేపసాదించి రక్షించిన నీవు పెరియపిరాట్టితోగూడ వేంచేయున్నప్పుడు ఆ శ్రీనివేంకట నేనిక నెంతకాలమిట్లు బాధపడవలెనోయని.

3.

తళ్ళర్ నుమ్ముత్తిన్దుమ్ శగడవశురరుడర్ వేతా*

పిళ్ళన్దున్దుమ్ త్తిరుక్కాల్లాణ్డపెరుమానే*

కిళ్ళర్ నున్దుమ్మకళివ నిన్దుమ్మిణ్ణచర్ శూమ్*

విళ్ళజువొరునాళ్ కాణవారాయ్విణ్ణదే.

౪.

అ|| శగడవశుర - శకటాసురుడు, తళ్ళర్ నుమ్ - శిథిలము, ముత్తిన్దుమ్ - విడిగియు, ఉడల్ - అపరాధము, వేతా - వేటువేటుగా, పిళ్ళన్దు - బద్ధులై, వీయ - శించునట్లు, తిరుక్కాల్ - శ్రీపాదమును, అణ్డ - పుపాలించిన, పెరుమానే - ఓస్వామి! కిళ్ళర్ నుమ్ - (నిన్ను కించపరచునని) ఉద్యోగించి, మకళ - ఒప్పుయు, కిణ్ - సుద్రుడును, ఇన్దుమ్ - ఇంద్రుడును, విణ్ణచర్ - దేవతలును, శూమ్ - చుట్టుకొనిస్థుంపగా, విళ్ళజు - (ఆకాశమంత) ప్రకాశించునట్లు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, విణ్ణమిదు - ఆకాశమందు, కాణ - (నేను) నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుము?

తా|| ఓస్వామి! నీవుశకటాసురుని శ్రీపాదముతోబద్ధింపవలించిష్టదాయాశ్చర్యమును జూచి ధైర్యముగలపుగావాకాశమందులిచి స్తుతించునట్లు వాణికినేపసాదించిన విధంబున, నాకిష్టా దొకదినము నేపసాంకింపుమాయని.

౪.

విణ్ణేదిరుప్పాయ్మలై మేల్నిత్పాయ్ కడల్ శేర్ ప్పాయ్*

మణ్ణేచ్చుళల్ వా యివన్ బుళ్ళెజుమ్మత్తెన్దుత్తె వాయ్*

ఎణ్ణేనియన్దు పుటవణ్ణత్తాయెనదావి*

ఉణ్ణేదాడి యరుక్కాట్టాదేయైచ్చాయో.

౫.

అ|| విణ్ణేమిదు - పరగ పదమందు, ఇరుప్పాయ్ - వేంచేయున్నవాడనై, మలై మేల్ - వేడ్లుటాద్రుందు, నిత్పాయ్ - నిలచినవాడనై, కడల్ - శీరాబ్ధియందు, శేర్ ప్పాయ్ - పవ్యళించినవాడనై, మణ్ణేమిదు - భూలోకమందు, ఉచ్చుళాయ్ - సంచరించువాడనై, ఇవన్ బుళ్ళ - ఈపదార్థములయందు, ఎణ్ణమ్ - అంతట, మత్తెన్దు - మఱియుండి, ఉత్తెవాయ్ - వాసుజేయువాడనై, ఎణ్ణ - సంఖ్యలను, మీదు - పరగ, ఇయన్దు - ఉన్న (అనంతమయై నై), పుటమ్ - పైబునున్న, అణ్ణత్తాయ్ - అడములలోనున్నవాడనైననీవు, ఎనదు - నాయొక్క, అవి - ఆత్మను, ఉణ్ణేమిదు - లోపలనున్నపైబునున్న, అడిసంచరించి, ఉరుక్కాట్టాదే - (నీ) తిరుమేనునగునుపటచకనే, ఒళిప్పాయో - దామకొనెదవా?

తా॥ సమ స్తవస్తువులయందును వ్యాపించియున్న నీవు నాలోపలనుండియు నాకుఁగనుప
డకపోతివంటే దానిని నేనెట్లునహించెదనని. ౫.

పాయోరడివై తదక్కిల్ పురవై నిలమెల్లామ్

తాయ్*ఓరడియా లెల్లావులగుమ్తడవన్

మాయో *ఉన్నై క్కాణ్బాక్ వరున్దియెనై నాళుమ్*

తీయోడుడక్ శేర్ మెల్లుగా యులగిల్ తిరివేనో.

౬.

అ॥ ఓరడి - ఒకశ్రీపాదమును, పాయ్ - అంతటవ్యాపించునట్లు, వైత్తు - ఉంచి, ఆదక్
క్కిల్ - ఆతిరువడికిందనున్న, పురవై - సముద్రముచేఁజుట్టబడిన, నిలమెల్లామ్ - ధామియంతను, తాయ్ -
కొలిచి, ఓరడియాల్ - మఱియొకతిరువడిచేత, ఎల్లావులగుమ్ - ఊర్ధ్వలోకముల్పొందిన, తడవన్ -
స్పర్శించిన, మాయోక్ - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ్బాక్ - నేదించుటకై,
ఎనై నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తీయోడు - అగ్నివో, ఉడక్ - కూడ, శేర్ - చేరిన, మెల్లు
గాయ్ - మైనమువలె, వరున్ది - బాధపడి, ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరివేనో - తిరుగుదునా?

తా॥ ఓక్రియూపతీ! సకలలోకములనుగొలిచి యోగ్యులనియు అయోగ్యులనియు జూడక
సమస్తప్రాణులను నీతిరువడికళ్ళచే స్పృశించి యుజ్జీవింపఁజేసిన నీయపారకారణ్యమును చలచి
నిన్ను నేవించసాళపడి నశించుపండను బ్రతుకకుండను నిట్లు బాధపడుదున్నానని. ౬.

ఉలగిల్ తిరియుజ్జరుమకదియా యులగమాయ్*

ఉలగుక్కేయోరుయిరుమానాయ్ పుటవణ్ణత్తు*

అలగిల్ పొలిన్ద తిళై పత్తాయవరువేయో*

అలగిల్ పొలిన్ద అఱివిలేనుక్కరుళాయ్.

2.

అ॥ ఉలగిల్ - లోకమందు, తిరియుమ్ - నడుచుచున్న (చేయుచున్న), కరుమమ్ -
పుణ్యపాపహరములైన సకర్మములనెడి, కది - ఉపాయములకు, ఆయ్ - ఫలప్రదుఁడనై, ఉల
గమ్ - ఆకర్మములననుష్ఠించుచున్న అధికారులకు, ఆయ్ - ప్రవర్తకుఁడనై, ఉలగుక్కు - లోక
ములకు, ఓరుయిరుమ్ - ఒకయాత్మయై, ఆనాయ్ - ఉన్నవాఁడనై, పుటవణ్ణత్తు - అండము
నకవతల, అలగిల్ - సంఖ్యయందు, పొలిన్ద - పూర్ణులై, (అసంఖ్యయులై), తిళై పత్తు -
పదిదిక్కులయందును, ఆయ్ - వ్యాప్తులైయున్న, అరువే - ఆత్మలకునిర్వాహకుఁడవైయున్న,
ఓక్రియూపతీ! అలగిల్ పొలిన్ద - అసంఖ్యయులైన, అఱివిలేనుక్కు - అజ్ఞానములుగల నాకు,
అరుళాయ్ - కృపజేయుమా; ఓ అని ఆర్తధ్వని.

తా॥ పుణ్యపాపహరమును, సకలప్రాణులము నీవేనిర్వాహకుఁడనైయుండగా నిన్ను తిక్
మించి నే నేసాధనమునుష్ఠించి నిన్ను బొందెదనని. ౩.

అఱివిలేనుక్కరుళా యఱివారుయిరానాయ్*

వెఱిక్కోళ్ళోదిమూర్ త్తి యడియేక్ నెడుమాలే*

కిటిశెయ్ దెన్నై ప్పొట త్తి త్తన్నమ్ కెడుప్పాయో*

పిటిదొన్న్ తియావడియే నావితైక్క వే.

౮.

అ॥ అతివార్ - జ్ఞానశంకులను, ఉయిరానాయ్ - నీకాత్మగాగలవాడనై, వెటికొళ్ - పరిమళించుచున్న, శోది - శ్రేణిమయమైన, మూర్త్తి - విగ్రహముగలవాడనై, అడియేన్ - దానునియందు, నెడుమారే - మిక్కిలివ్యాపాహుగలవాడనైయున్న ఓస్వామీ! అతివిలే నుక్కు - బుద్ధిహీనుడనైననాకు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, పిటిదు - నిన్నుద్రక్కజేటైన, ఒత్తు - ఒకఉపాయమును, అతియా - ఎఱుంగని, అడియేక్ - దానునియొక్క, ఆవి - మనసు, తిగైక్క - భ్రమించునట్లు, కిటిశెయ్దు - ఏదోయొకపుపాయముజేసి, ఎన్నై - నన్ను, పుట త్తిట్ట - బాహ్యవిషయ(సంసార)మందుబడద్రోసి, ఇన్నమ్-ఇంకను, కెడుప్పాయో-చెడకొట్టెదవో ?

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! నీవంతకాలమువఱకు నన్నుబరిగిపించనందున ఏదోయొక పుపాయ ముచే నన్నింకను సంసారమందు బడద్రోసెదవో యేమోయని భయపడుచున్నానని.

౯.

ఆవితైక్క ఇవర్ కు మెక్కుమ్మిశిర్ బిన్నమ్*

పావియేనై ప్పలనీకాట్టి ప్పడుప్పాయో*

తావివై యమ్కొణ్ణ తడనామరై గల్గే*

కూవిక్కిళ్ళమ్కాల మిన్న జుఱుగాదో.

౧౦.

అ॥ ఆవి - మనస్సు, తిగైక్క - అల్లాడునట్లును, ఇవర్ - పంచేంద్రియములు, కుమై క్కుమ్ - బాధించునట్లును, శిఱు - అల్పములై, పల - అనేకములైన, ఇన్నమ్ - నుఖములను, నీ - నీవు, కాట్టి - చూపించి, పావియేనై - పాపిష్టుడనైననన్ను, పడుప్పాయో - బాధించె దవా? వైయమ్ - భూమిని, తావి - కొలిచి, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, తడమ్ - విశాలములైన, తామరై గల్గు - శ్రీపాదపద్మములయందు, కూవిక్కిళ్ళమ్-పిలుచుకొనఁదగిన, కాలమ్-కాలము, ఇన్నమ్ - ఇంకను, కుఱుగాదో - సమీపించదా ?

తా॥ ఎంతగొప్పజితేంద్రియనిరూడ వ్యాకులపఱచి చెడకొట్టదగినట్లద్రనుఖములుగల యీసంసారమందు నన్నిదివఱకునుంచి మిక్కిలిబాధపెట్టితివి. నీతిరువడికళ్ళయందు నన్ను జెర్చు కొనఁదగినకాలమెప్పుడు దగ్గఱవచ్చునో తెలియలేదని.

౧౧.

కుఱుగానీళా విఱుదికుడా ఎన్నెయ్యో*

శిఱుగా పెరుగా అళవిలిన్నమ్ శేర్ న్దాలుమ్*

మఱుకాల్లిన్ది మాయో నునక్కేయార్థాగుమ్*

శిఱుకాల త్తెయుఱుమో అన్దో తెరియిలే.

౧౨.

అ॥ కుఱుగా - ప్రాప్తముకానిదియు, నీళా - దీర్ఘముకానిదియు, ఇఱుది - నాశము, కూడా - లేనిదియు, ఎన్నెయ్యో - ఎల్లప్పుడును, శిఱుగా - కృశింపనదియు, పెరుగా - నూలముకానిదియు, అళవిల్ - అవధిలేనిదియనైన, ఇన్నమ్-ఆత్మనుభవసుఖమును, శేర్ న్దా లుమ్ - పొందినను, మాయో - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! తెరియిల్ - విచారించినయెడల, మఱు

కాలిని - మఱియొకప్పుడులేక నే, శిఖికాలత్తై - ఒకక్షణికాలము, ఉనక్కే-నీకే, అళాగుమ్ -
దానుడై చేసెడికై జ్ఞానమునుమునకు, ఉలుమో - ఒప్పుగునా ? ఎన్నో - అయ్యో ?

తా|| పృథ్విక్షయాదిదోషములేమియులేని యాత్మానుభవమనెడికై వల్యనుఖమును బొందినను
అనుఖము, నీకై జ్ఞార్థనుఖముతో నెంతమాత్రము నొప్పదని. ౧౦.

తెరిదల్ నినై ద లెణ్ణలాగా తిరుమాలుక్కు*

ఉరియత్తోణ్ణర్ తోణ్ణర్ తోణ్ణశడగోవక్*

తెరియచ్చొన్న వోరాయిరత్తులిప్పత్తుమ్*

ఉరియత్తోణ్ణరాక్కు ములగముణ్ణాత్తో.

౧౧.

అ|| తెరిదల్ - శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, నినైదల్ - మననముచేతను, ఎణ్ణల్ - ధ్యానముచే
తను, అగా - పరిచ్ఛేదింపుకళక్యందైన, తిరుమాలుక్కు - క్రియఃపతికి, ఉరియ - అసాధార
ణులైన, తోణ్ణర్ - దానులైనవారికి, తోణ్ణర్ - దానభూతులైనవారికి, తోణ్ణన్ - దానులైన,
శడగోవక్ - నమ్రాహ్మ్యర్థు, తెరియ - (భగవద్గుణములు) విశదములగునట్లు, శొన్న - సాదించిన,
ఓరాయిరత్తుల్ - అద్వితీయులులైన కెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును,
(అనుసంధించువారిని), ఉలగముణ్ణాత్తో - జగద్రక్షకుడైన క్రియఃపతికి, ఉరియత్తోణ్ణరాక్కుమ్ -
అనన్యశేషులై చేయును.

తా|| శ్రవణమననాదులచే దెలిసికొనుట కళక్యందైన క్రియఃపతికి చరమావధిదానులైన
నమ్రాహ్మ్యర్థు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు భగవంతుని కనన్యభక్తుల
గురురని. ౧౨.

అ త్తోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—ॐॐ—

౧౦ - వ తిరునామముల్లి.

అవతారిక:— ఈవిధమున పరమపదమందు వినునట్లు కనబాధను ఘోషించిచెప్పినను
క్రియఃపతిరానందున దీనికి ప్రపత్తితప్ప మఱియొకపుపాయములేదని నిశ్చయించి తిరువేణ్ణముడై
యాకతిరువడిగళలో పిరాట్టని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేయుచున్నారు.

ఉలగముణ్ణ పెరువాయూ ఉలప్పిల్ కీర్ త్తియమ్మానే*

నిలవుమ్ శుడర్ శూఘ్రిలిమూర్ త్తి నెడియాయడియేనాడయిరే*

తిలదములగుక్కాయ్ నిన్ద తిరువేణ్ణడై మ్మెగుమానే*

కులత్తోల్ డియేనున పాదమ్ కూడుమాటుకూటాయే.

౧.

అ|| ఉలగమ్ - లోకములను, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, పెరువాయూ - పెద్దనోటుగలవాడా!
ఉలప్పిల్ - ఆవధిలేని, కీర్ త్తి - ముత్యముగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ! నిలవుమ్ నిత్యమై, శుడర్ -
కేజన్సుచేత, కూఠ్ - వ్యాప్తమై, ఒలి - తేజోమయుమైన, మూర్ త్తి - దివ్యవిగ్రహముగలవాడా!

నెడియాయ్ - గొప్పమహిమగలవాడా! అడియేన్ - దాసుడనైననాను, ఆర్ - పూర్ణమైన,
ఉయిరే - ప్రాణునితుడా! ఉలగుక్కు - బాకములకు, తిలదమాయ్ - తిలకస్వరూపమై, నిన్ద -
ఉన్న, తిరువేంకటేశ్వరు - వేంకటాచలలోవేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమానే - నాస్వామి! కులమ్ -
కులక్రమాగతమై, త్తోల్ - అనాదియైన, అడియేక్క - దాసుముగలనేను, ఉన - నీయొక్క, పాదమ్ -
తిరువడికళ్ళను, కూడుమాలు - చేరువిధమును, కూటాయ్ - చెప్పునూ.

తా|| నిరవధిక తేజోమయవిగ్రహుడనై, అనంతకల్యాణగుణాకరుడవై, సకల జగద్రక్ష
కుండవై, భూలోకమున కలజ్జ్వలభూతమైన తిరునాలయంపువేంచేసియున్న ఓస్వామి! నీతిరు
వడికళ్ళను నే నేదిధముచేబొందెదనో? ఆవుపాయమును నాకు జేప్పమామన.

కూటాయ్ నీకాయ్ నిలనాగి క్కొడువల్ల శురర్ కులమెల్లామ్*

శీతా నెరియమ్ తిరుసేమివలవా తెయ్ వక్కోమానే*

శేతార్ శునై త్తామరై శెన్దిమలరుమ్ తిరువేంకటేశ్వరానే*

ఆటావ్ ప్పడియే నున్నడి శేర వణ్ణురుళాయ్.

౨.

అ|| కొడు - కూరులై, వల్ - బల్లివులైన, ఆశురర్ - అనురులయొక్క, కులమెల్లామ్ -
వంశమంతయు, కూటాయ్ - తునకలై, నీతాయ్ - భస్మమై, నిలనాగి - నేలయై (మన్నె -
విశ్వమై) పోవునట్లు శీతా - కోపగించి, ఎరియమ్ - జ్వలించుచున్న, తిరుసేమి - సుదర్శ
నమును, వలవా - దక్షిణహస్తమందుగలవాడా! తెయ్యమ్ - నిత్యనూరులకు, కోమానే - నాయ
కుడా! శేటు - బుడదచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శునై - చేలమనీళ్ళయందలి, తామరై - తామ
రసపుష్పము, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, తీ - విష్ణువలె (కాన్తిగలవై), మలరుమ్ - వికసింపుచున్న, తిరువే
ంకటేశ్వరానే - వేంకటాచలమునకుస్వామియైనవాడా! ఆటా - అపరిచ్ఛిన్నమైన, అన్నిల్ -
(నీవిషయమైన) స్నేహములొనున్న, (స్నేహముగల), అడియేక్క - దాసుడనైననేను, ఉన్నడి -
నీశ్రీపాదములను, శేర వణ్ణుమ్ - చేరువిధమును, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా?

తా|| శత్రుసంహారకులైన సుదర్శనాస్త్రార్థు శ్రీహస్తమందుగలించి, ఆతిరమణీయమైన
వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! నాపాపములనుబోగొట్టి నీభక్తుడనైననన్ను
నీతిరువడికళ్ళయందు జేర్చుకొనుమామన.

౩.

వణ్ణురుళో కొళణి మేగవణ్ణా మాయవమ్మానే*

ఎణ్ణమ్మగున్దుతి త్తిక్కుమముదే యిమ్మెయోరదిపతియే*

తెణ్ణలరువిమణిపొమ్ము త్తలై క్కుమ్ తిరువేంకటేశ్వరానే*

అణ్ణలేయున్నడి శేర అడియేక్కావా వెన్నాయ్.

3.

అ|| వణ్ణుమ్ - కాన్తిచేత, మరుళోకోళ్ - మోహింపజేసెడి, అణి - క్లాఘ్నుమైన, మేగమ్ -
మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాడవై, అమ్మానే -
నాకుస్వామియైనవాడా! ఎణ్ణమ్ - (నా) మనస్సులో, పుళున్దు - ప్రవేశించి, తిత్తిక్కుమ్ - తిరు
గానున్న, అముదే - అమృతమువంటివాడా! ఇమ్మెయోర్ - నిత్యనూరులకు, అదిపతియే - స్వామి

యైనవాఁడా! తెబ్ - నిర్మలమై, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, అరువి - కొండకాలవలు, మణి - రత్నముల
నున్న, పాన్ - బంగారముననున్న, ముత్తు - ముత్యములనున్న, అలైక్కమ్ - తీరమందు సుంపు
గాజేర్చుచున్న, తిరువేడ్డత్రానే - వేడ్కటాద్రియందు వేంచేయున్న, అణ్ణలే - ఓ స్వామీ!
ఉన్ అడిగేర - నీ శ్రీపాదమును బొందునట్లు, అడియేఱ్ఱు - దాసునికి, ఆ ఆ ఎన్నాయే - అయ్యో
అయ్యో అని కనికరింపుమా.

తా|| పితృసూరిసేవ్యుండవై యతిసుందరంబులైన దివ్యరూపచేషితముగలవాఁడవై తిరు
మలయందువేంచేసి నన్ను దాసునిగాజేసికొని నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించియున్న ఓక్రియఃపతీ!
ఈ సంసారమందుండి బాధపడుచున్న నన్ననుగ్రహించి నీ శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొనుమా
యని.

ఆనావెన్నాదులగ తైయలై క్కు మశురర్ వాణాల్ మేల్ *
తివాయ్ వాళిమత్తై పొట్టిన్దళిలై యా తిరుమామగళ్ కేళ్వా
తేవా*శురర్ గళ్ మునిక్కణజ్జళ్ నిరుమ్బుమ్ తిరువేడ్డత్రానే*
పూవార్ కళుల్ గళరువిన్దై యేళ పొరున్దుమాఱుపుణరాయ్.

అ|| ఆనావెన్నాదు - అయ్యో అయ్యో అని కనికరించక, ఉ ల గ తై - లోకములను,
అలైక్కమ్ - బాధించుచున్న, అశురర్ - అనుచులయొక్క, వాట్ నాళ్ మేల్ - జీవితకాల
ముమీద, తివాయ్ - నిప్పును ముఖమందుగల, వాళి - బాణములయొక్క, మత్తై - వర్షమును,
పొట్టిన్ద - కురువించుచున్న, శిలైయా - ధనుస్సుగలవాఁడా! తిరుమామగళ్ - పేరియిరాట్టికి,
కేళ్వా - వల్లభుఁడా! తేవా - ఉజ్జ్వలస్వరూపుఁడా! శురర్ గళ్ - దేవతలను, మునిక్క
ణజ్జళ్ - ఋషులనమూహములను, మణజ్జుమ్ - నమస్కరించుచున్న, తిరువేడ్డత్రానే - ఓ వేడ్క
టాద్రియతీ! పూ - పుష్పములతో, ఆర్ - సమానములైన, కళుల్ గళ్ - (నీ) శ్రీపాదములను,
అరు - ప్రారమైన, విన్దైయేన్ - పాపముగలనేను, పొఱున్దుమాఱు - బొందెడివిధమును, పుణ
రాయ్ - సజ్జల్పించుమా?

తా|| : శోభులనుసరించజేసిభక్తజనులౌశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేయున్న
ఓక్రియఃపతీ! నాపాపమునుబోగొట్టి నీపాదములయందుఁ జేరునట్లు సజ్జల్పించుమా యని.

పుణరానిన్దు మర మే మ్మన్దైయ్ దవారువిల్ వలవావో*
పుణరేయ్ నిన్దు మరమిరణ్ణిన్ నకువేపోనముదల్ వావో*
తిణరార్ మేగమెనక్కళిఱు శేరుమ్ తిరువేడ్డత్రానే*
తిణరార్ శార్ జత్తున పాదమ్ శేర్వడియేనెన్నాళే.

అ|| పుణరానిన్దు - సుంపుగాజేయున్న, మరమేమ్ - సప్తసాలవృక్షములను, అన్దు -
అప్పుడు, ఎయ్ద - కొట్టిన, ఒరువిల్ వలవా - అద్వితీయుండవైన ధనుర్ధరుఁడా! పుణర్ - చేరినను,
ఏయ్ - పొంది, నిన్దు - ఉన్న, మరమిరణ్ణిన్ - మద్దివృక్షములరెండిటియొక్క, నకువే - నకుమన,
పోన - వెళ్ళిన, ముదల్వా - జగత్కారణుఁడా! తిణరార్ - దట్టమై యున్న, మేగమెన్ - మేను
మువలెనున్న, కళిఱు - ఏమఁగు, శేరుమ్ - చేయున్న, తిరువేడ్డత్రానే - వేడ్కటాద్రియమునను

స్వామి! తిరునామ్ - బలముచేపూర్ణమైన, కార్జున-ధనుస్సుగల, ఉన - నీయొక్క, పాదమ్ - తిరువడిగళ్ళను, అడియేన్ - దానుడనైననెను, శేర్వరు - పొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడు?

తా|| ఒకవఱునగా లేమండ గుండ్రముగా చుట్టునున్న సాలపుత్తములేడింటిని యొకబాణముచేగొట్టిన శూరుడవైన ఓవేబ్బటాచలపతి! ఈసంసారదుఃఖమునువదిలి నీతిరువడిగళ్ళ నెప్పుడు చేరెదనోయని.

౫.

ఎన్నా శేనామేమణ్ణళ్ళన్ విణై త్తామరై గళ్ కాణ్బదత్తైన్దు*

ఎన్నా భుమ్నిన్ మియోర్ గళ్ త్తి యితైళ్ళైయినమినమాయ్*

మియన్నా మనత్తాల్ వత్త పాడుశెయ్యుమ్ తిరువేబ్బడత్తానే*

మియన్నా నెయ్దియెన్నా భున్నడిక్కళ్ళడియేన్ మేవునదే.

౬.

అ|| మణ్ - భూమిని, ఆళ్ళన్ - కొలిచిన, ఇణై - చేరియున్న, తామరైగళ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నామ్ - మనము, కాణ్బదత్తు - నేవించుటను, ఎన్నా శే-వదినమునమ్మవించునో? ఎన్దు - అని, ఇమియోర్ గళ్ - నిత్యసూరులు, ఎన్నా భుమ్ - ఎల్లప్పుడను, ఇనమినమాయ్ - గుంపుగుంపుగా, నిన్దు - చేరియుండి, ఏత్తి - న్నతించి, ఇత్తైళ్ళై - ఆశ్రయించి, మియ్ - శరీరముచేతను, నా - వాక్కుచేతను, మనత్తాల్ - మనస్సుచేతను, వత్తిపాడు-కైబ్బర్కము, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, తిరువేబ్బడత్తానే - ఓవేబ్బటాచలపతి! అడియేన్ - దానుడనైన, నాన్ - నేను, మియ్ - యథార్థముగా (ప్రత్యక్షముగా), ఎయ్ది - పొంది, ఉన్నడిక్కళ్ - నీశ్రీపాదములను, మేవునదు - అమరికతోబొందుట, ఎన్నాళ్ - ఎప్పుడో?

తా|| త్రివిక్రమావతారమందు లోకములను కొలిచిన నీశ్రీపాదములను నేవించునాశచడి నిత్యసూరులువచ్చి మనోవాక్కాయములచే కైబ్బర్కముజేయునట్లు వేబ్బటాదియందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతి! నీశ్రీపాదములను నేనెప్పుడు ప్రత్యక్షముగానేవించెదనో యని.

౭.

అడియేన్ మేవియమర్ గిన్దు వముదే యిమైయోరదిపతియే*

కొడియావడుపుళ్ళుడై యానే కోలక్కనివాయ్ పెరుమానే*

శెడియూర్ ఏన్దై గళ్ తీర్ మరుదై తిరువేబ్బడత్తైమ్మెరుమానే*

నొడియూర్ పొమ్మదుమునపాదమ్ కాణనోలాదాన్ శ్లేనే.

౮.

అ|| అడియేన్ - దానుడనైననెను, మేవి - సమీపించి, అమర్ గిన్దు - నిరంతరానుభవముజేయుచున్న, అముదే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! ఇమియోర్ - నిత్యసూరులకు, అదిపతియే - నిర్వాహకుడా! అడు - (శక్రువులను) నశింపజేయుచున్న, పుళ్-గర్భత్వంచుని, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉడైయానే - కలవాడా, కోలమ్ - సుందరమై, కని - చండువలెనున్న, వాయ్ - అధరముగల, పెరుమానే - గొప్పవాడా! శెడి - పాదములచే, ఆర్-కలిగిన, విన్దైగళ్ - దుఃఖములను, తీర్ - తీర్చెడి, మరుదై - ఔషధమువంటివాడా! తిరువేబ్బడత్తు - వేబ్బటాదియందు వేంచేసియున్న, ఎమ్ పెరుమానే - మనస్వామి! ఉనపాదమ్ - నీతిరువడిగళ్ళను, కాణ - నేవించుటకుఁదగిన, నోలాదు - పుణ్యముజేయక (ఉండినను), నొడియూర్ పొమ్మదుమ్ - ఒత్తలుమును, ఆన్ శ్లేన్ - (నిన్ను నేవించక) పహించియుండలేను.

తా॥ నిత్యనూరి నిర్వాహకుడవై, సకల శత్రువులనున్న అశ్రితపాపములనున్న నశించఁ జేయువాడవై, వేంకటాద్రియందు వేంచేయుండి నాకు పరమభోగ్యుండైయున్న ఓ శ్రీయః పతీ! నిన్నుబొందుటకు నేనొకసాధనము జేయకపోయినను, సాధనానుష్ఠానముజేసినవారివలె నిన్ను సేవింప మిక్కిలి త్వరపడుచున్నానని.

౭.

నోలాదాల్ శ్రేనునపాదమ్ కాణ వెనుచుణ్ణుణర్సన్*

నీలార్ కణ్ణ త్తమ్మానుమ్ నితై నాన్మగనుమున్దిరనుమ్*

శేలేన్ కణ్ణార్ పలర్ శూమ్మవిరుమ్పుమ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

మాలాయ్ మయక్కియడియేన్బాల్ వన్దాయ్ పోలేవారాయ్.

౮.

అ॥ ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, కాణ - సేవించుటకు, నోలాదు - భాగ్యముజేయక నుండియు, ఆల్ శ్రేక - నిన్నువదిలియుండలేను; ఎన్దు - అనిచెప్పి, నుణ్ - నూత్నమైన, ఉణ్ డిన్ - బుద్ధిగల, నీలార్ - నీలవర్ణముచేపూర్ణమైన, కణ్ణమ్ - కణ్ణముగల, అమ్మానుమ్ - ప్రధానుడైనరుద్రుడును, నితై - జ్ఞానపూర్తిగల, నాన్మగనుమ్ - చతుర్ముఖుడును, ఇన్దిరనుమ్ - ఇంద్రుడును, శేలేయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, కణ్ణార్ - సేత్రములుగల, పలర్ - (సర్వత్ర పార్వతిమొదలగు) అనేక స్త్రీలతోగూడ, శూమ్ - చుట్టబడినవారై, మిరుమ్పుమ్ - ప్రీతితో నాశ్రయించుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - ఓవేంకటాద్రినాథుడా! మాలాయ్ - క్యామవర్ణముగల కృష్ణుడై, మయక్కి - మోహపటచి, వన్దాయ్ పోలే - (వసుదేవాదులముందట) వేంచేసినట్లు, వారాయ్ - (నాముందట) వేంచేయుమా.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతీ! సాధనానుష్ఠానముజేయని నేనుమాత్రమేగాక సాధనాంతరపరులై జ్ఞానపంతులై సమర్థులైయున్న బ్రహ్మరుద్రేంద్రులుగూడ నైచ్చానుసంధానముజేయుచు తమ తమ స్త్రీలతోగూడవచ్చి యాశ్రయించునట్లు వేంకటాద్రియందు వేంచేయున్న నీవు, కృష్ణావ తారమందు వసుదేవాదులకువచ్చి నేనసాదించినట్లు నాముందటవేంచేసి నేనసాదింపుమామని.

౯.

వన్దాయ్ పోలేవారాదాయ్ వారాదాయ్ పోల్ పరువానే*

శేన్దామరై క్కణ్ శేజ్జలివాయ్ నాల్ ధోళము దేయెనదుయిరే*

శేన్దామణిగళ్ పగరల్లెప్పగల్ శేయ్ తిరువేళ్ళడత్తానే*

అన్దోవడియేనునపాద మగలకిల్లేనితై యుమే.

౧౦.

అ॥ వన్దాయ్ పోలే - (అభక్తులకు) వచ్చినవాడవు (సులభుడు)వలెనుండి, వారాదాయ్ - రానివాడును (దుర్లభుడును), వారాదాయ్ పోల్ - (భక్తులకు) రానివాడవు (అసులభుడు) వలెనుండి, పరువానే - వచ్చుచున్నవాడవును (సులభుడును), శేమ్ - ఎట్టని, లామరై - పద్మము వలెనున్న, కణ్ - సేత్రములనున్న, శేమ్ - ఎట్టని, కని - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరమునున్న, నాల్ తోళ్ - నాలుగుభుజములనున్నగల, అముదే - భోగ్యభూతుడా! ఎవడు - నాకు, ఉయిరే - ప్రాణభూతుడా! శేన్దామణిగళ్ - చిన్తామణులయొక్క, పగర్ - కాన్తి, అల్లై - రాత్రిని, పగల్ శేయ్ - దినమువలె చేయుచున్న, తిరువేళ్ళడత్తానే - తిరుమలయందువేంచేసి

యన్న ఓశ్రయపతి! ఉనపాదమ్ - నీశ్రీపాదములను, అడియేన్ - దానుడనైనసేను, ఇతైయుమ్ - తుణమాత్రముగూడ, అగల - ఎడబాసి, కిల్లెన్ - ఉండలేను.

తా|| పుట్టలనులభుడవై యభక్తులగుదగ్గభుడవై యతిరమణీయంబులైన దివ్యావయవములు గలవాడవై, రాత్రిగూడజినమువలె ప్రకాశించునట్లు మంచి తేజస్సుగలదత్తుమలచే నిండియున్న వేంకటాద్రియందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! నీశ్రీపాదములనువదలి నేనొక తుణముగూడ నుండలేనని.

F.

శ్లో అగలకిల్లెన్తైయుమె నల్లర్ మేల్ మజ్జెముత్తై మార్ బా*

నిగరిల్ పుగఘాయలగమాన్తుడై యా యెన్నై యాభ్యాసే*

నిగరిలమరర్ మునిక్కణ్ణళ్ళోరుమ్బుమ్ తిరువేడ్డత్తానే*

పుగలొన్బిల్లావడియే నన్నడిక్కిళ్ళుమర్ న్దుపుగున్దేనే.

౧౦.

అ|| ఇతైయుమ్ - ఒకతుణముగూడ, అగల - విశ్లేషించియుండుటకు, కిల్లెన్ - సమర్థురాలుకాను, ఎన్దు - అని, అల్లర్ మేల్ - పుష్పముమీదవాసముజేయుచున్న (నిరతిశయభోగ్యురాలైన), మజ్జె - పెరియపిరాట్టి, ఉతై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్ బా - పక్షిసలముగలవాడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, పుగఘాయ - యశస్సుగలవాడవై, ఉలగమ్మాన్తు - మూడులోకములను, ఉడైయాయ్ - (తనకురత్వములై) కలవాడవై, ఎన్నై - నన్ను, ఆభ్యాసే - పరిపాఠించువాడవై, నిగరిల్ - ఒప్పులేని, అమరర్ - నిత్యనూరుకను, మునిక్కణ్ణళ్ళో - ఋషిసమాహములును, విరమ్బుమ్ - ఆశపడియాశ్రయించుచున్న, తిరువేడ్డత్తానే - తిరుమలయందు వేంచేసియున్న ఓస్వామీ! పుగల్ - ఉపాయము, ఒన్దు - ఒకటియు, ఇల్లా - లేని, అడియేన్ - దానుడనైనసేను, ఉన్నడిక్కిళ్ళో - నీశ్రీపాదములక్రింద, అమర్ న్దు - అమరియున్నవాడవై, పుగున్దేన్ - ప్రవేశించితిని.

తా|| సౌందర్యసౌగంధ్యమార్దవాదిగుణములచే నిరతిశయభోగ్యురాలైన పెరియపిరాట్టిగూడ తుణకాలము విశ్లేషించియండలేక నెల్లప్పుడును నీపక్షిసలమందు నిత్యవాసముజేయునట్లు నిరతిశయభోగ్యభూతుడవై, నిరుపమానంబులైన వాత్సల్యాదికల్యాణగుణములుగలవాడవై, సకలజగద్రక్షుడవై, నిత్యనూరనేవృండవై, వేంకటాద్రియందుత్వస్థులభుడవైవేంచేసియున్న ఓశ్రీమన్నారాయణుడా! నేనునకలోపాయములను వదలి నీతిరువడికళ్ళనే యుపాయముగాఁగొని యాశ్రించితిని - ఈపాశురమువ్యయార్థప్రతిపాదకమని పూర్వాచార్యులు నిర్వహించుదురు. ౧౦.

శ్లో అడిక్కిళ్ళుమర్ న్దుపుగు న్దడియార్ వాల్ మిన్జెన్దురుళ్ళ కొడుక్కుమ్*

పడిక్కేళ్ళొప్పెరుమానై ప్పొనక్కరుగూర్ చ్చుడగోళ్ళ*

ముడిచ్చాళ్ళొన్న వాయరత్తు తిరువేడ్డత్తుక్కివై పత్తుమ్*

విడిత్తార్ విడిత్తార్ వీల్ బిరున్దు పెరియవానుళ్ళ సిలావువరే.

౧౧

- అ॥ అడియార్ - ఓభక్తులారా! అడిక్కిళ్ - (నా) శ్రీపాదములకింద, అమర్ - (అనన్యప్రయోజనములై) అమరియుండి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, వాళ్ - మిక్ - ఉజ్జ్వలమున; ఎన్నెన్దు - అనియుపదేశించి, అరుళ్ - కొడుక్కుమ్ - కృపజేయుచున్న, పడి - విధమునకు, శేళ్ - ఇల్లా - ఒప్పులేని, పెరుమానై - సర్వేశ్వరునియుద్దేశించి, పున్దు - పాలములచేసమృద్ధమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపక - సమృద్ధియున్న, ముడిపావై - తమదుఃఖముననుసరించేయుటకై, శోన్న - ప్రసాదించిన, ఆయిరత్తు - వెన్నుపాశురములలోజేరిన, తిరువేగ్గడత్తు - తిరుమలకు ప్రతిపాదకమైన, ఇనైనత్తుమ్ - ఈపరిపాశురములను, పిడిత్రార్ - ఆశ్రయించినవారిని (అభ్యసించినవారిని), పిడిత్రార్ - ఆశ్రయించినవారు, పెరియ - గొప్పమహిమల, వానుళ్ - పరమపదిమందు, వీల్ - బియ్యము - తమ మహిమ ప్రకాశించునట్లుండి, నిలావువర్ - నిత్యానుభవము జేయుదురు.

తా॥ ఓభక్తులారా! మీరు మాయొక్క యీతిరువడికళ్ళనాశ్రయించి యుజ్జ్వలపుజ్జీయని తనశ్రీహస్తముచే తిరువడికళ్ళను చూపుచు ఉపదేశించుచున్న నిరవధికదయావంతులైన తిరువేగ్గడముడైయాకొనిపడుమై సమృద్ధియున్నప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సద్భవించువారును, వారినాశ్రయించువారును శ్రీవైకుంఠమందు వెళ్ళి నిత్యానందముననుభవించురని.

౧౧,

అ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౬-పది, సంపూర్ణము.

ఇదివఱకు తిరువాయ్మొళులు అఱుపదింటికి పాశురములు ౬౬౨

2 - పత్తు, ౧-వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక : — పెరియపిరాట్టిని పురుషకారముగాజేసికొని ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని వీరి మూలముగా ఈతిరువాయ్మొళియనెడి మహాప్రబంధమును సమాప్తిచేయించడలంచి వీరిని సర్వేశ్వరుడు స్వీకరించనందున, ఆత్మార్థ మిక్కిలిదుఃఖార్థమై నన్ను స్వీకరింపక ఇన్నియములనడుచు చడద్రోసి బాధించుటచే నీ కేమియుపయోగమని ఘోషించుచున్నాడు.

ఉణ్ణిలావియనై వరాలకుమైతీర్ శ్రీ యెన్నెయ్ పాదపజ్జయమ్*

నణ్ణిలావగై యే నలివానిన్న మెణ్ణిగిన్టాయ్*

ఎణ్ణిలాప్పెరుమాయనే యిమైయోర్ గళేత్తుములగమ్మాన్టై*

అణ్ణలేయముదేయప్పనే యెన్నెయ్ పాదపజ్జయమ్.

౧.

అ॥ ఎణ్ణిలా - అసఖ్యేయమై, పెరు - అపరిచ్ఛిన్నమైన, మాయనే - ఆశ్చర్యవ్యాపారము గల ప్రకృతినిసాధనముగాగలవాఁడా! ఇమైయోర్ గళే - నిత్యమాయలచే, ఎత్తుమ్ - స్తుతింపఁ బడినవాడనై, ఉలగమ్మాన్టై - లోకములుమాడింటిని, ఉడై - తనకు శేషముగా గలవాడనైన, అణ్ణలే - ఓస్వామి! అముడే - ఓభోగ్యభూతుఁడా! అప్పనే - ఉపకారకుఁడా! ఎన్నె - నన్ను, ఆళ్వానే - (ఇదివఱలో) నిర్వహించినవాఁడా! ఉళ్ - లోపల, నిలావియ - ఉన్న, ఐవరాలే - పంచేంద్రియములచే, కుమైతీర్ శ్రీ - బాధపెట్టి, ఎన్నె - నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, పాదపజ్జయమ్ - శ్రీపాదపద్మములను, నణ్ణిలావగై - సమీపించుకుండునట్లు, ఇన్నమ్ - ఇతను, నలివాన్ - బాధించుటకై, ఎణ్ణిగిన్టాయ్ - తలచుచున్నావు.

తా॥ ఓశ్రీయఃపతి! ఇదివఱలో నాకు నీవేరక్షకుఁడవని జ్ఞానమును గలిగించి రక్షించిన నీవిప్పుడు, నేను ప్రపత్తిచేసినప్పటికిన్ని, నన్ను నీతిరువడికళ్ళను బొందనివ్వక పంచేంద్రియముల నడచు చడద్రోసిబాధించుచున్నావు. ఇది నీకు యుక్తముకాదని.

౧.

ఎన్నెయ్ పాదపజ్జయమ్ వన్మోరై నివై పెయ్ దిరాప్పగల్ మోదునిట్టై*

ఉన్నెనానణుగావగై శెయ్దుపొదిక్కణ్డాయ్*

కన్న లేయముదేకార్దుగిల్వణ్ణనే కడల్ ఇలమ్ కాక్కిన్టై*

మిన్నునేమియినాయ్ ఎన్నెయ్ పాదపజ్జయమ్ వేదియనే.

౨.

అ॥ కన్నరే - పడికడెల్లమువంటివాఁడా! అముడే - అమృతమువంటివాఁడా! కార్ - వర్షాకాలమందలి, ముగిర్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాఁడా! కడల్ - సముద్రముచే జాట్టబడిన, ఇలమ్ - భూమిని, కాక్కిన్టై - రక్షించుచున్న, మిన్ను - ఉజ్జ్వలమైన, నేమియినాయ్ - సుదర్శనముగలవాఁడా! ఎన్నెయ్ పాదపజ్జయమ్ - పాపముగలనాకు, (ప్రత్యక్షముగా నేవసాదింపక), వేదియనే - వేదములచేదలిసికొనఁదగినవాఁడా! ఎన్నె - నన్ను, ఆళ్వమ్ - వశపఱచుకొనినవై, పన్ - క్రూరములై, కో - నన్నువిరుమించుచున్నవై, ఓన్ - అన్వితీయములైన, ఇవై - ఈ, ఐన్ - పంచేంద్రియములను, పెయ్దు - సృజించియుంచి, ఇరాప్పగల్ - కేయింబ

గళ్లు, మోదువొత్తిట్టు - పీడించునట్లుజేసి, ఉన్నై-నిన్ను, నాన్ - నేను, అణుగావగై - చేరకుండు విధమును, శెయ్దుపోదికణ్ణాయ్ - చేసిపోతివినుమా.

తా|| నిరతిశయభోగ్యుడవై జగద్రక్షకుడవైన ఓశ్రియఃపతీ! నన్ను పంచేంద్రియముల నడుమ పడద్రోసి నానికి నన్ను స్వాధీనపఱచి బాధించి నీతిరుపడికళ్ళను బొంద నివ్వకుండ చేసితివని.

వేదియానిఱ్ఱు మెవరాల్ వినై యేనై మోదవిత్తు*ఉన్ తిరువడి

చ్చాదియావగై నీతడుత్తై పెఱుదియన్దో*

అదియాగియగలిడమ్బుడై త్తుణ్ణమిన్ద్రుకడన్దిడన్దిట్ట*

శోదిన్దీన్ ముడియాయ్ తొణ్ణనేక్ మదుశూదననే.

3.

అ|| అదియాగి - 2గ త్కారణుడవై, అగల్ - వికాలమైన, ఇడవ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఉణ్ణు - మ్రొంగి, ఉమిన్ద్రు - బయలుపఱచి, కడన్ద - కొలిచి, ఇడన్దిట్ట - (పాతాళము లోనుండి) విడతీసినవాడవై, శోది - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడియాయ్ - కిరీటుముగలవాడా! తొణ్ణనేన్ - చపలుడైననాయొక్క (పాపములను), మదుశూదననే - మధువ నెడిరాక్షసునిజంపినట్లు నశింపజేసినవాడా! వేదియానిఱ్ఱుమ్ - బాధించుచున్న, మెవరాల్ - పంచేంద్రియములచే, వినైయేనై - పాపముగలనన్ను, మోదవిత్తు - బాధపెట్టి, ఉన్ తిరువడి - నీశ్రీపాదమును, కాదియావగై - పొందుకుండునట్లు, తడుత్తు - అడ్డగించి, నీ - నీవు, ఎన్ పెఱుది - ఏఫలమునుబొందెదవు? అన్దో - అనివిషాదోక్తి.

తా|| జగత్తును సృజించి సకలవిధములచే రక్షించిన ఓస్వామీ! ఇదివఱలో నాపాపములను బోగొట్టి రక్షించిన నీవిప్పుడు నన్ను పంచేంద్రియములచే పీడించి నీశ్రీపాదమును బొందుకుండచేసి నందున నీకేమియు లాభములేదని.

3.

శూదునానటియావగై శుభ్రున్దీయారై వరై క్కాట్టి*ఉన్నడి

పోదునానణుగావగై శెయ్దుపోదికణ్ణాయ్*

యాదుమోయావరుమిన్ద్రు నిన్నగమ్బాలొడుక్కి*ఓరాలినీళిల్లై

మీదుశేర్ కుమ్మవి వినై యేన్వినై తీర్ మరున్దే.

ర.

అ|| యాదుమ్ - సకలవచేతనములనున్న, యావరుమ్ - సకలచేతనములనున్న, ఇన్ద్రు - ఒక టియు ద్రక్కక, నిన్నగమ్బల్ - నీయుదరమందు, ఒడుక్కి - అణచి, ఓర్ - ఒక, అలిన్ - మఱిచెట్టుయొక్క, నీళ్ - పొడువైన, ఇలైమీదు - దళముమీద, శేర్ - పవ్వళించిన, శుభ్రుని - బాలుడవై, వినైయేక్ - పొపియైననాయొక్క, వినై - పాపములను, తీర్ - పోగొట్టెట్లే మరున్దే - జంపదముపండివాడా! ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియములను, కాట్టి - చూపించి, నాక్ - నేను, శూదు - చేయదగినకృత్యమును, అటియావగై - ఎఱుంగకుండునట్లు, శుభ్రున్దీ - భ్రమింపజేసి, ఉన్నడిపోవుదు - నీశ్రీపాదపద్మములను, నాక్ - నేను, అణుగా వగై - పొందుకుండునట్లు, శెయ్దుపోదికణ్ణాయ్ - చేసిపోతివినుమా.

తా|| ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తును దన యందరములోనుంచుకొని వటదళమందు బవ్య
లించిన ఆపద్బాంధవుడైన శ్రీయఃపతీ! నన్ను కృత్యాకృత్యజ్ఞానములేకుండ భ్రమింపజేసి ఇంద్రియ
చరచకుండనై నీతిరువడికళ్ళను బొందమందునట్లు చేసినందున నీ కేమిపురుషార్థ? మని. ౪.

తీర్ మరున్దినియెనునోయడుమ్ శెక్కిల్లియ్ త్తిరిక్కుమైవరై *
నేర్ మరుజుత్తై త్తావడై త్తు నెగిల్త్ ప్పానొక్కిన్తాయ్ *
ఆర్ మరున్దినియాగువా రడల్త్ యేన్ది యశురర్ వన్దులమ్ *
వేర్ మరుజుజుత్తాయ్ విణ్ణుళార్ పెరుమానేయో.

౫.

ఆ|| ఆడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆట్టి - సుదర్శనమును, ఏన్ది - ధరించి, అశురర్ - ఆసు
రులయొక్క, వక్ - క్రూరమైన, కులమ్ - వంశమును, మరుజువేర్ - ప్రక్కవేరుతోగూడ
సమూలముగా, అటుత్తాయ్ - చేదించినవాడా! విణ్ణుళార్ - పరమపదవాసులకు, పెరుమానే -
విర్వాహకుడా! తీర్ - తీర్చదగిన, మరున్దు - మందు (ప్రతికీయ), ఇన్ది - లేక, విన్దు - అయిదు
విషయములనెడి, నోయ్ - వ్యాధులచే, ఆడుమ్ - బాధించుచున్న, శెక్కిల్ - శరీరమునెడి యంత్ర
మందు, ఇట్టు - చేసి, తిరిక్కుమ్ - త్రిప్పుచున్న, వివరై - పంచేంద్రియములను, శేర్ - ఎదుట
నున్న, మరుజు - ప్రక్కలయందును, ఉడైత్తా - ఉండునట్లు, అడైత్తు - ఉంచి, నెగిల్త్ ప్పాక్ -
తపశ్శ్రమండ్రి త్రోయువారికి, ఒక్కిన్తాయ్ - సమానుడవైయున్నావు; ఇ ని - ఇక మీ ద,
మరున్దాగువా - (ఈవ్యాధిని) బౌపదమువలె తీర్చువారు, ఆర్ - ఎవరగుదురు?

తా|| ఆత్మిరోధులను సమూలముగా నశింపజేసిన ఓస్వామి! నన్నీ శరీరమందుంచి
యింద్రియములను చుట్టుగోడవలెపెట్టి కదలుటకుగూడ దోవలేకుండజేసి శబ్దాదివిషయములను
నాముందజ సృజించి నన్ను బాధించుట నీకుచితముకాదని.

౫.

విణ్ణుళార్ పెరుమాన్ముడిమై శెయ్ వారై యమ్ శెఱున్దుమ్ములనినై *
మణ్ణుళైన్దు పెన్దై త్తాలెక్ శెయ్యా మన్ దునీయుమ్విట్టాల్ *
పణ్ణుళాయ్ కవిత్తుళాయ్ ప త్తియినుళ్ళాయ్ పరమిశనే * వన్దెక్
కణ్ణుళాయ్ నెణ్ణుళాయ్ శొల్లుళాయ్ శొల్లుళాయ్ శొల్లుళాయ్.

౬.

ఆ|| విణ్ణుళార్ - పరమపదమందున్నవారై, పెరుమాన్ము - సర్వేశ్వరుడవైననీకు, అడిమై
శెయ్యారై యమ్ - కైజ్యార్థముజేయువారినిగూడ, శెఱుమ్ - బాధించుచున్న, ఇన్దై విమ్పు
లక్ - ఈపంచేంద్రియములు, మణ్ణుళై - భూలోకమందు, ఎన్దై - నన్ను, పెన్దై త్తాల్ -
పొందినయెడల, మన్ దునీయుమ్ - నీవును, విట్టాల్ - విడిచినయెడల, ఎన్ శెయ్యా -
ఎమిచేయవు? పన్ - నాయార్థగ్ననియందు, ఉళాయ్ - ఉన్నవాడవై, కవిత్తుళాయ్ -
నామాచరుడున్నవాడవై - పత్తియినుళ్ళాయ్ - నాభక్తియందున్నవాడవై, కణ్ణుళాయ్ -
నేత్రములోనున్నవాడవై, నెణ్ణుళాయ్ - మనస్సునందున్నవాడవై, శొల్లుళాయ్ - నావాక్కు
నందున్నవాడవై, పరమ్ - సర్వాధిపతుడవై, ఈశనే - నియమకుడా! వన్దు - వచ్చి, ఒన్దు -
ఒకనాం, శొల్లుళాయ్ - చెప్పునా.

తా|| నిర్వికారమైన పరమపదమందు నివసించెడి గరుడప్రభృతి నిత్యమారలనుగూడ
మించజేయుచున్న పంచేంద్రియములు భూలోకమందున్న సన్నేమేమిచేయవు? నానకలాపయవ
లయందు నివసించుచు నాదుఃఖములను దొలగింప సమర్థుడవైననీవు నాయార్థధ్వనివినియైనను
చ్చి నాకుపాయము చేప్పుమామని.

1.

ఒస్తుశోల్లి ఒరు త్తినీల్ నిట్కిలాద వోరై వర్ వన్ కయవరై *

ఎన్దుయాన్ వెల్ గిట్టు నున్ తిరువరుళిల్లయేల్ *

అన్దుతేవరళురర్ వాణ్ణ అలై కడలరవముళావి*ఓర్

కున్దుమ్మై తన్నెన్దాయ్ కొడియేన్ పరుగిన్నముడే.

2.

అ|| అన్దు - అప్పుడు, తేవర్ - దేవతలును, అళురర్ - ఆమరులును, వాణ్ణ -
పథనముజేయగా, అలై - అలలుకొట్టుచున్న. కడల్ - సముద్రమందు, అరవమ్ -
గానుకిని, అళావి - చుట్టి, ఓర్ - ఒక, కున్దుమ్ - మందరపర్వతమున, వైత్త - (చలింపకుండ)
లిపిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! కొడియేన్ - పాపియైన నేను, పరుగు - పానముజేయుటకు,
ఇన్ - భోగ్యమైన, అముడే - అమృతమువంటివాడా! ఉన్ - నీయొక్క, తిరువరుళ - నిరవధి
మైనకృప, ఇల్లైయేల్ - లేకపోయినయెడల, ఒస్తుశోల్లి - ఒకమాటచుజెప్పి, ఒరుత్తినీల్ - ఒక
విధముగా, నిట్కిలాద - నిలువని, ఓర్ - క్రూరులైన, ఐవర్ - అయిదువిధులై, వన్ - బలిష్ఠులైన,
కయవరై - ఇంద్రియములనెడిదుష్టులను, యాన్ - నేను, ఎన్దు - ఎప్పుడు, వెల్ కిట్టు - జయించెదను?

తా|| శ్రీరాభియందు మందరపర్వతమునువేసి వాసుకినిద్రాడుగాజుట్టి చిలికి యమృతమును
దేవతలకిచ్చిన ఉదారుడా! నీవుకటాక్షించనియెడల నేనింద్రియములను జయించజాలనని. 2.

ఇన్నముదెనత్తోన్ది యోరై వర్ యావరై యుమ్మయక్క*సీవై త్త

మున్నమాయ మెల్లామ్ ముల్లువేరరిన్దు*ఎన్నైయున్

శిన్నముమ్మిరుమూర్ త్రియుమ్ శిన్ని తే త్తిక్కై తొమ్మవేయరుళేనక్కు*

ఎన్నమ్మాన్ కణ్ణా ఇమ్మైయోర్ దమ్మకులముదలే.

3.

అ|| ఎన్నమ్మా - నాకుతల్లివంటివాడా! ఎన్ కణ్ణా - నాకుభవ్యమైనవాడా! ఇమ్మై
యోర్ తమ్మ కులమ్ - నిత్యమారలనుసూహమునకు, ముదలే - నిర్వాహకుడా! ఓర్ - విలక్షణ
ములైన, ఐవర్ - శబ్దస్పర్శరూపరసగన్ధములనెడి అయిదువిషయములు, ఇన్ అముదు - నిరతి
శయభోగ్యములు, ఎన - అని, తోన్ది - తోచి, యావరైయుమ్ - ఎట్టివారినిగూడ, మయక్క -
భ్రమించజేయుటకై, నీ - నీవు, వైత్త - ఉంచిన, మున్నమ్ - ఆనాదియైన, మాయ మెల్లామ్ -
సంసారమన్నింటిని, ముల్లు - సమ్మూర్థముగా, వేర్ - మూలమును, అరిన్దు - ఛేదించి, ఎన్నై -
నన్ను, ఉన్ - నీయొక్క, శిన్నముమ్ - శబ్దచక్రాది చిహ్నములనున్న, తిరుమూర్ త్రియుమ్ దివ్య
విగ్రహమునున్న, శిన్నిత్తు - ధ్యానించి, ఎత్తి - స్తుతించి, కై తొమ్మ - అంజలిచేయునట్లు, ఎన
క్కు - నాకు, అరుళే - కృపజేయుము.

తా॥ నాయం దతివాత్సల్యముగల ఓ స్వామీ! చూచునప్పుడే సుఖకరంబులని తోచి
ఓ హృదయముగూడ మింపజేయుచున్న శబ్దాదివిషయములు నన్ను బాధించకుండునట్లు వానినిసమూ
లముగా భేదించి, నీదివ్యావయవాదులను భ్యాసించి స్తుతించునట్లు నాయందుగ్గుపజేయుమాచుని.

కులముదలడుమ్ తిన్నె కొడువన్ కుట్టియినిల్ వీర్త్తుమ్మైవరై *

వలముదల్ కెడుమ్మమ్ వరమేతర్దరుల్ కణ్ణాయ్ *

నిలముదలెనియెవ్వులగుమ్మమ్ నిట్టనశెల్వననెన్ పారుల్

వలముదల్ పడై తాయ్ ఎక కణ్ణా ఎక పరజ్జుడరే.

౯.

ఆ॥ నిలముదల్ - భూమి మొదలైన, ఇని - ఇంకనున్న, ఎవ్వులగుమ్మమ్ - సమస్తలోక
ములయందును. నిట్టన శెల్వన ఎన - స్థావరజంగమముల నెడి, వలపారుల్ - అనేక వస్తువులను, ముదల్ -
పుష్టికాలమును, పడై తాయ్ - స్పృశించినవాడా! ఎక కణ్ణా - నాకుభవ్యమైవవాడా! ఎక -
నాకునేపాదించిన, పుమ్మమ్మడరే - పరజ్ఞోతిస్స్వరూపుడా! కులమ్ - వంశమును, ముదల్ -
సమూలముగా, అడుమ్ - నశింపజేయుచున్న, తిన్నె - పాపములకుఁగాఁగఁగఁమై, కొడు -
క్తూరమై, ఒక - చుర్రమైన, కుట్టియినిల్ - సంసారమనెడుపల్లనుందు, వీర్త్తుమ్ - చడ
ద్రోయుచున్న, ఐవరై - పంచేంద్రియములయొక్క, వలమ్ - బలమును, ముదల్ - సమూలముగా,
కెడుమ్మమ్ - నశింపజేయుచున్న, వరమే - అనుగ్రహమును, తర్దరుల్ కణ్ణాయ్ - ఇవ్వనూ.

తా॥ నకలజగత్స్వయైన ఓ పరజ్ఞోతిస్స్వరూపుడా! వంశనాశకరంబులైన సంసార మనెడి
నరకముననుపేతుడైన పంచేంద్రియములు నన్ను బాధించకుండనశించునట్లు అనుగ్రహింపుమాయని ౯.

ఎక పరజ్జుడరేయెన్టునె యలగ్గోల్లి యున్నికై తామరై గట్టు *

అచ్చరుగినిట్టు మదునిట్టు చ్చుమడుతన్దాయ్ *

వక పరజ్జెడు తైవర్ తిళై తిళై వలితైన్ గుగిన్దనర్ *

ముక పరవై కడై చ్చనుదజ్జొల్లమూర్ తియో.

౧౦

ఆ॥ ముక - మునుపు, పరవై - సముద్రమును, కడై - చిలికి, అముదమ్ - అమృత
మును, కొణ్ణా - తీసిన, మూర్తి - ఓనర్వశ్యుడా! ఎక పరమ్మడరేయెన్టు - నాపర
జ్ఞోతిస్స్వరూపుడా! యని, ఉన్నై - నిన్ను, అలగ్గోల్లి - ఘోషించిచెప్పి, ఉక - నీయొక్క,
ఇళై - చేరియున్న, తామరై గట్టు - శ్రీపాదపద్మములవిషయమైన, అచ్చు - ప్రీతిచే, ఉరుగి -
కరిగి, నిట్టుమ్ - ఉండదగిన, అదు - ఆభాగ్యము, నిట్టు - ఉండగా, (దానినివ్వక), శుమడు -
శరీరమనెడిభారమును, చ్చన్దాయ్ - ఇచ్చితివి. వక - శ్రూపములైన, పరజ్జె - విషయముల
శబ్దభాంములను, ఎడుత్తు - మోయించి, ఐవర్ - పంచేంద్రియములు, తిళై తిళై - ప్రతిదిక్కుల
యందును, వళిత్తు - ఈడిచి, ఎల్లి గుగిన్దనర్ - బాధించుచున్నవి.

తా॥ ఓ స్వామీ! నాకుస్వరూపానురూపముగా నీతిరునామానుసన్ధానము జేయదగిన
భాగ్యమునివ్వక ఇంద్రియముచే బాధపడునట్లు నన్ను సంసారమందు బడద్రోసి శరీరమనెడిమహా
భారమును నాకిండ్చుమి. దనుంచితివని.

౧౧

✠ కొణ్ణమూర్ త్రియోర్ మూవరాయ్ క్కుణజ్జళ్ వడై త్తల్లిత్తుక్కేడుక్కుమ్*
అప్పణ్ణిగిక్కొప్పుళ్ ప్పనట్టల్లియప్పనుక్కే*తోణ్ణిర్
తోణ్ణిర్ తోణ్ణిర్ తోణ్ణిక్ శడగోవళళొల్లాయి త్తుల్లిప్పత్తుమ్*
కణ్ణపాడవల్లార్ విత్త పోమ్ కజ్జులుమ్మగలే. ౧౧.

అ॥ కుణజ్జళ్ - సత్వరజస్తమోగుణములచే, కొణ్ణ - స్థీకరింపబడిన, మూర్త్తి - శక్తిముగల, ఓర్ - విలక్షణమైన, మూవరాయ్ - బహువిధ్యుడైన సేడిముగురిస్వరూపమై, పడైత్తు - సృజించి, అల్లిత్తు - రక్షించి, కెడుక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడై, అప్పణ్ణిగిమ్ - అట్టి (జగత్కాగణమైన) పద్మమును, కొప్పుళ్ - తిరునాళియందుగలవాడై, పునల్ - మహాజలమును, పళ్ళి - పడకగాగలవాడైన, అప్పనుక్కే - స్వామికే, తోణ్ణిర్ - దానులైనవానికి, తోణ్ణిర్ - దానభూతులకు, తోణ్ణిక్ - భక్తులైనవారికి, తోణ్ణిక్ - దానులైన, శడగోవళ - సమ్యాభ్యుద్ధ, శోల్ - ప్రసాదించిన, అయిరత్తుళ్ - జ్యోతిషాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కణ్ణ - (మనకురత్తుకమని) అనుసంధించి, పాడవల్లార్ - గానముజేయువారికి, కజ్జులుమ్మగలుమ్ - రాత్రింబగళ్లు, వినైపోమ్ - పాపములునశించును.

తా॥ రజస్తమస్వరూపులైన బ్రహ్మరుద్రులకస్త్రామియైయుండి సృష్టిసంహారములను జేసి, తానుసత్వస్వరూపమైనవిష్ణువ్రతారమై రక్షించుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమానధిదానులైన సమ్యాభ్యుద్ధ ప్రసాదించిన యాపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఇంద్రియములచే నెప్పుడును బాధపడరని. ౧౧.

ఆ త్తూర్ తిరువడిగ శేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్

—o—o—o—

౨-వ, తిరువాయ్ మొక్కి

—o—o—o—

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్ మొక్కిలో, సమ్యాభ్యుద్ధ భగవద్విశేషమును సహింపక పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళ్ళలో ప్రపత్తిచేసి అచ్చటకూడ తనమనోరథమును లభించక దుఃఖపరనకులై ఒకపిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి, నాకొమార్తెకషయమైన నీజేమిసజ్జలించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సందిధిలో విన్నవించునూత్తులను సాదించుచున్నారు.

✠ కజ్జులుమ్మపగలుమ్ కణ్ణయిలతీయాళ్ కణ్ణనీర్ కై గళాల్లిత్తైక్కుమ్*

శజ్జశక్కరజ్జళెనుకై కూప్పమ్ తామరై కణ్ణనీర్ తళరుమ్*

ఎజ్జనేతరిక్కేనునై ఎవిట్టెన్ను మిరునిలమ్మై త్తుమ్మోవిరుక్కుమ్*

శెజ్జయల్ పాయ్ నీర్ త్తిరుదరజ్జతా యివళ్ తిఱతై శెయ్ గిన్టాయ్. ౧.

అ॥ కజ్జులుమ్ - రాత్రియందును, పగలుమ్ - దినమందును, కణ్ణ - నేత్రములయొక్క, తుయిల్ - నిద్రను, అతీయాళ్ - ఎఱుంగదు. కణ్ణనీర్ - కణ్ణిళ్ళను, కైగళాల్ - చేతులచేత, ఇత్తైక్కుమ్ - జల్లును. శజ్జశక్కరజ్జళెత్తు - శజ్జశక్రములనిచెప్పి, కైకూప్పమ్ - అంజలిచే

యును. తామరైక్కణ్ ఎన్ను - పద్మమువంటి నేత్రములని చెప్పి, తళ్ళరమ్ - శిథిలమనస్కురాలగును, ఉన్నైవిట్టు - నిన్నువదలి, ఎజ్జనేతరిక్కే - ఎల్లశివించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇరు - వికాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, కై - చేతులచే, తుమ్మా - తడవును, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును, కెమ్ - మందరమైన, కయల్ - మత్స్యములు, పాయ్ - ఎగులుచున్న, నీర్ - జలములచేజ్జల్లు పడిన, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరజమందుబవ్యభించిన ఓస్వామీ! ఇవళ్ళతెఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎకైయ్గిన్టాయ్ - ఏమిచేయతలంచినావు.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈశామ్మాళ్ల నెడినాయకినిన్ను విశ్లేషించియుండలేక రేయిం బగళ్ళు నిద్రించక దుఃఖించుచు నీయొక్క దివ్యావయవ దివ్యాయుధముల ననుసంధింప నారంభించి దానిశక్తిలేక చేతుల సత్తి నమస్కరించుచున్నది. ఈపెను నీవేమిచేయతలంచినావో తెలియలేదని.

ఎకైయ్గిన్టాయ్ తామరైక్కణ్ణావెన్నుమ్ కణ్ణీర్ మల్గవిరుక్కుమ్*
ఎకైయ్గేనెటిసీర్ తిరువరజ్జత్తాయెన్నుమ్ వెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తురుగుమ్*
ముకైయ్దవిన్దై యేముగప్పడాయెన్నుమ్ ముగిల్ వణ్ణాతగవిదోవెన్నుమ్*
ముకైయ్దివ్వులగముణ్ణుమిన్ద్రన్ద్రన్ద్రా యెన్గొలోముడిగిన్ద్ర దివట్కే. 2.

అ|| ఎన్ - నన్ను (వశపటచుకొనిన) తామరైక్కణ్ణా - పద్మమువంటి నేత్రముగలవాఁడా! ఎన్కైయ్గిన్టాయ్ - ఏమిచేయుచున్నావు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కణ్ణీ - నేత్రములయందు, నీర్ - లోగ - నీళ్ళనిండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - ఉండును. ఎటి - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమునకునాథుఁడా! ఎన్కైయ్గే - ఏమిచేసెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెమ్ - వేడిగా, ఉయిర్ త్తుయిర్ త్తు - నిట్టూర్పులువిడిచివిడిచి, ఉరుగుమ్ - కరుగును. ముకై - జన్మాంతరమందు, కైయ్ద - చేసిన, వినైయ్ - ఓపాపమా! ముగప్పడాయ్ - నా మందఱరమ్ము, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ముగిల్ వణ్ణా - మేఘమువంటి వర్షముగలవాఁడా! తగవిదో - (నీకిది) తగుమైనదా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఇవ్వులగమ్ - ఈలోకములను, ముకైయ్దు - మనుపుస్సుజించి, ఉణ్ణు - మ్రుంగి, ఉమిన్ద్రన్ద్ర - క్రక్కి, అళన్దాయ్ - కొలిచిన వాఁడా! ఇవళ్ళతనక్కు - ఈపెను, ముడివు - జగ్యవసానము, ఎన్గొలో - ఎట్టిదో?

తా|| జగద్రక్షకుఁడవైన ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈపె “ఓస్వామీ! నన్నెందుకిట్లు బాధించుచున్నావు? నేనీబాధను సహించలేనే. ఇది నాపాపమా? ఓరంగనాథా! నీవిట్లు బాధపెట్టుట మంచిదికాదు” అనిచెప్పుచున్నదే, ఈమెకేమిగతి చెప్పుమాయని.

వట్కిలళితై యుమ్మణివణ్ణావెన్నుమ్ వానమేనోక్కుమ్మైయొక్కుమ్*
ఉట్టుడై యశురరుయిరెల్లాముణ్ణ వొరువనేయెన్ను ముళ్ళురుగుమ్*
కట్కిలీయున్నైక్కాణుమాఱరుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణనేయెన్నుమ్*
తిట్కొడిమదిల్ శొమ్ తిరువరజ్జత్తాయ్ ఇవళ్ళతెఱత్తైకైయ్దిట్టాయ్. 3.

అ|| ఇత్తెయమ్ - కొంచమైనను, వట్కు - లజ్జను, ఇలల్ - కలదికాదు, మణివణ్ణా - నీలమాణిక్యమువంటి మేనుగలవాఁడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వానమే - (నీవు) పరమపదమునుంచి

వచ్చుటకు మార్గ మైర) ఆకాశము నే, నోక్కుమ్ - చూడును. మైయాక్కుమ్ - భ్రమించును. ఉట్టుడై - బలముగల, అశురర్ - అనుగులయొక్క, ఉయిరెల్లామ్ - ప్రాణములనన్నింటిని, ఉణ్ణ - నశింపజేసిన, ఒరువనే - అద్వితీయుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఉళ్ళురుగుమ్ - మనస్సులో కరుగును. కట్టు - సేత్రములను, ఇలీ - విషయముకానివాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణుమాలు - నేనంచునట్లు, అరుళాయ్ - కృపజేయుమా, కాగుత్త - ఓశ్రీరాముడా? ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తిణ్ - దృఢమైనదియు, కొడి - ధ్వజముగలదియైనన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్యఖించిన ఓస్వామి! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శెయిదిట్టాయ్ - ఏమిచేసితివి.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథుడా! ఈనాయకి నిర్లజ్జురాలై నీవు పరముపదమునుంచి వచ్చుచున్నావో యేహేయని యాకాశమునుజూచును నిలుచుచున్నది. నీవురానంచున “ఓస్వామి! సాధనాంతరపరులకు నీవగోచరమైనదైనను నీయొక్క నిర్లజ్జతనక కటాక్షమును బొందినవారికి రామకృష్ణాద్యవతారములయందు సేవసాదించినట్లు నాకును సేవసాదించరాదా” యనిచెప్పును. ఈపెవిషయమందు నీవేమి నిర్లయించితివో తెలియలేదని.

3.

ఇట్టకాశీకై యళాయ్ రుక్కు ముద్దులాయ్ మయజ్జుమ్ కై కూప్పమ్*

కట్టమేకాదలెనుమూర్ చ్చిక్కుమ్ కడల్ వణ్ణాకడియై కాణెన్నుమ్*

వట్టవాయ్ నేమివలజ్జయా వెన్నుమ్ వన్ది డాయెనై నే మయజ్జుమ్*

శిట్టనే శెయిసీర్ తిరువరజ్జత్తాయ్ వళ్ తిఱత్తై శిన్దిత్తాయ్.

౪.

అ|| ఇట్టకాల్ సఖియలచేనుంచబడిన కాళుకలదియు, ఇట్టకై యళాయ్ సఖియలచేనుంచబడిన చేతులకలదియైన, ఇరుక్కుమ్ - (స్వృతిలేకపరవశయై) ఉండును. ఎమ్మన్ - (మూర్ఖును పదలి) లేచి, ఉలాయ్ - సంచరించి, మయజ్జుమ్ - (తరువాత) మోహించును. కై కూప్పమ్ - చేతులనుజోడించును. కాదల్ - ఆశ, కట్టమయెన్ఱు - చెడ్డదియని, మూర్ చ్చిక్కుమ్ - మూర్ఛించును. కడల్ వణ్ణా - సముద్రమువంటి కాని గలవాడా! కడియై కాణ్ - (నీవుమిక్కిలి) క్రూరుడవునుమా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వట్టమ్ - చుట్టును, వాయ్ - ముఖముగల, నేమి - సుదర్శనమును, పలమ్ కైయా - దక్షిణవాస్తవందు శరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వన్ది డాయ్ - వచ్చి సేవసాదింపునా, ఎన్నెనై - అనిపలుమాలుచెప్పి, మయజ్జుమ్ - మోహించును. శిట్టనే - ఓయోస్యడా! శెయి - సమృద్ధమైన, సీర్ - జలముగల, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు సేవచేసియున్నవాడా! ఇవళ్ తిఱత్తు - ఈపెవిషయమై, ఎన్ శిన్దిత్తాయ్ - ఏమి తలంచితివి.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి కొంతకాలము స్వృతిలేక మోహించియు, కొంతకాలమునకు తటాలునలేచి తిరిగి నీకంజలిచేసి, “ఓమందరుడా! నన్ను కనికరించక మిక్కిలిక్రూరుడవై తివినుమి; నీయందాశ మిక్కిలి చెడ్డది, ఆయాశచేత నేకదా నేనింత బాధపడుతున్నాను” అని చెప్పియు, నీనుదర్శనహస్తముతో నాకొకమాట సేవసాదింపుమాయనియు ప్రతిక్షణమును మోహించుచుండును. ఇట్లు ప్రీతధజేయుచున్న ఓయోస్యడా! నీవీపెనేమిచేయతలంచితివి. ౪

శిన్దిక్కుమ్ తిశై క్కుమ్ తేయమ్ కై కూప్పమ్ తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయెన్నుమ్

వన్ది క్కుమ్* అజ్జేమ్మై క్కణ్ణీర్ మల్ గ వన్ది డాయెనై నే మయజ్జుమ్*

అన్నిప్పుడవునుడలిడదానే యలై కడల్ కడై న్నవారముదే*

శబ్దత్తు శరణమ్ శార్వదేవలిత్త తై యలై మైయల్ శెయ్దానే.

౫.

అ॥ అన్నిప్పుడు - సంధ్యాకాలమందు, అవుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, ఇడదానే - చీల్చినవాడును, అలై - అలుకుకొట్టుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడై - చిలికిన, ఆరముదే - నిరతిశయభోగ్యభూతుడును, శబ్దత్తు - (నిన్ను) సమీపించి, ఉన్ శరణమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, శార్వదు - పాండవలయునని, వలిత్త - పట్టుదలగల, తైయలై - ఈ నాయకిని, మైయల్ శెయ్దానే - భ్రమింపజేసినవాడనైన ఓశ్రీరంగనాథా! శబ్దత్తుమ్ - (నీసౌందర్యదులను) ధ్యానించును. తిత్తెత్తుమ్ - మోహించును. తేలుమ్ - తెలివైనదై యుండును. శూపుమ్ - చేతులనుకోడించును. తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసి యున్న ఓస్వామీ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పన్నిత్తుమ్ - నమస్కరించును. అక్కే - అచ్చటనుండి, మత్తై - చల్లనైన, కణ్ణిర్ - బాష్పము, మల్గ - నిండునట్లు, వన్నిడాయ్ - వేంచేయును, పిన్నెన్ - అనిపలుమాలుచెప్పి, మయ్యుమ్ - మోహించును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి నీసౌందర్యదులను దలంచి వ్యామోహపడి పలు మాలు మోహించును. అందరికతిశంకలోచునట్లు మధ్యమధ్యలేచి మంచితెలివితోనుండి నీతిరు నామములనుజేప్పి పిలిచియంజలిజేసి చండమునమర్పించి దుఃఖించును. “ఓస్వామీ! నామ నేవ సాదింపును” యని ప్రార్థించును. ఓహిరణ్యాసురసంహారకుడా! నిన్ను బొందవలయునని యాశించిన యీ నాయకిని నీపట్లు మోహపెట్టితివని.

౫

మైయల్ శెయ్దెన్నె మనమ్ కవర్దానేయెన్నుమ్ మాచూయనేయెన్నుమ్*

శెయ్యనాయ్ మణియేయెన్నుమ్ తణ్ శునల్ శూప్త తిరువరజ్జత్తుళ్ళాయెన్నుమ్*

వెయ్యవోల్ తిణ్ణుశ్శుశక్కరమ్ నిల్లెనుమ్ విణ్ణోర్ ముడలెన్నుమ్*

పైకోళ్ పామ్బుళై యాయ్ వల్ తిఱ త్తరుళాయ్ పావియేన్ శెయ్తొలదువే.

౬.

అ॥ ఎన్నె - నిన్ను, మైయల్ శెయ్దు - మోహింపజేసి, మనమ్ - మనస్సును, కవర్దానే - ఆపహరించినవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మాచూయనే - గొప్ప ఆశ్చర్యకరముగా లేన వ్యాపారములవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. శెయ్య - ఎట్లైన, వాయ్ - అగ్రము గలవాడై, మణియే - రత్నమువలె ప్రకాశించువాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. తణ్ - చల్ల నైన, శునల్ - జలముచే, శూప్త - చుట్టబడిన, తిరువరజ్జత్తు శ్రీరంగమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేసి యున్నవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. వెయ్య - (విరోధులయందు) క్రూరములైన, వాళ్ - సందేహమును, తణ్ణు - కామోదకిని, శ్శుశక్కమ్ - శంఖచక్రములను, విల్ - శార్వజ్ఞమును, వన్నిన్ - భరించుచున్న, విణ్ణోర్ముదల్ - నిత్యనూరినిర్వాహకుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. పైకోళ్ - వికాలములైన ఘణములుగల, పామ్బు - అదిశేషుని, అజైయాయ్ - శయ్యగాగల వాడా! ఇవల్ తిఱత్తు - ఈపెరిషయమై, అరుళాయ్ - కృపజేయపు, (అది) పావియేన్ - పాపము గల నాయొక్క, శెయల్ పాలదు - పాపముచేపచ్చినది.

తా॥ ఆనన్తకాయమైన ఓశ్రీరంగనాథా? ఈనాడుకి, “సేవాంధర్యాదులనున్న పంచాక్షరములనున్న నాకుగనునాచి నన్న మోహపెట్టి నామనస్సు నపహరింతుకొనిపోయి ఆతి నుజీతులైన శ్రీరంగమందు బద్ధులించిన ఓస్వామి!” యని పలుమాలుచెప్పి మోహించు నున్నను ఈమెను నీవు గూఢింకపోయినవి నిరూపముకాదు. ఆది నాపాపమేయని.

చాలతున్నబ్బళ్ళి బ్బళ్ళి నడై త్తాయ్ పత్తీలో పత్తీనిన్తానే*

కాలకెక్కరత్తాయ్ కడలికట్టొ కడల్ వణ్ణాకణ్ణేయెన్నుమ్*

కేల్ తొల్ తణ్ పునల్ శూన్ తిరువర్జత్తాయెన్ను మ్మోళిర్ త్తనేయెన్నుమ్*

కోలమామట్ల క్కణ్ పనిమల్ గవిరుక్కు మెన్నుడై కోమళక్కొన్తే 2.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, కోమళమ్ - మృదువైన, కొమ్మనుచిగులుపెనున్నయాపె, పాల - ఆయా స్థలములయందు, తున్నబ్బళ్ళి - దుఃఖములనున్న, కెన్నబ్బళ్ళి - సుఖములనున్న, వడ్డైత్తాయ్ - సృజించినవాడ! పత్తీ - సాధనాంతము, ఇళియ్ - చేనివాడు, పత్తీ - ఆశ్రయించువట్లు, నిన్తానే - వేంచేసియున్నవాడ! కాలమ్ - కాలములనున్నబిందెడి, కడల్ వణ్ణాకణ్ణ - మదర్పణముగలవాడ! కడల్ - సముద్రములో, ఇడవ్ కొణ్ణ - నిందించుచున్న, కడల్ వణ్ణా - సముద్రమువంటితిరుమేరుగలవాడ! కణ్ణనే - శిశ్యుడ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కేల్ తొల్ - మత్స్యములుగా, తణ్ - చల్లవైన, పునల్ - జలముచే, శూన్ - సుప్తించి, పునరాజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్నవాడ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును ఎన్ తీర్ త్తనే - ఎన్నుమ్ - నన్ను పరిశుద్ధురాలై చేసినవాడ! యని చెప్పును. కోలమ్ - సుందరమై, మా-గొప్పట్ల, నాథై - చల్లవైన, పని - నీరు, కణ్ - సేత్రములయందు, మోగ - విండునట్లు, ఇరుక్కుమ్ - (సబురాలై) ఉండును.

తా॥ ఓశ్రీరంగనాథస్వామి! మృదుస్వభావముగల యీనాడుకి “విరోధులకు దుఃఖములను భక్తులకు సుఖములనునిచ్చువాడై, ఆనన్యగతికులకు రక్షకుడై, ఆశ్రితులకొఱకు పరమపదమునుంది వచ్చి పూజాభవారాచనతారూపములుగా నవతరించినవాడవైన ఓ శ్రీరంగనాథా!” యని చెప్పి సేత్రములయందునీళ్ళను బ్రహ్మింపజేయుచు నేమియుదోచక సబురాలై యున్నదని.

కొమ్మనువానవర్ గత్కెన్నుమ్ కున్దేని కోనిరై కాత్తవనెన్నుమ్*

అమ్మన్దొమ్మమావియనల వెప్పుయిర్ క్కు మజ్జనవణ్ణనేయెన్నుమ్*

ఎమ్మన్దుమేల్ నోక్కియి మైప్పిలలిరుక్కు మెజ్జనేనోక్కుగేనెన్నుమ్*

కేమ్మన్దమ్మనల్ శూన్ తిరువర్జత్తాయెన్ శెయ్ గేనెన్ తిరుమగల్క్కి. ౩.

వానవర్ గత్కె - నిత్యనూరులకు, కొమ్మనునిర్వాహకుడ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. కున్దేని - గోపర్ధనపర్వతమునెత్తి, కోనిరై - కోనినూహములను, కాత్తక - పక్షివలనవాడ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అమ్మన్ - ఏడుచును. అమ్మన్ - ననుస్కరించును. అని - ఆత్మ, అనల - దగ్ధమగునట్లు, వెప్పుయిర్ క్కుమ్ - వేడివేడిగా నిట్టూర్చుచుండచును. అజ్జనవణ్ణనే - శ్వాస విగ్రహుడ! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎమ్మన్దు - శేచి, మేల్ నోక్కి - పైనచూచి, ఇమ్మైప్పి - లక్ష్మియగును. అమ్మన్దమ్మన్ - అమ్మకొట్టకుండనుండచును. ఎజ్జనే - వివిధముగా, నోక్కుగే - (నిన్ను) నీలించెదను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అమ్మన్ - సమృద్ధివై, తడమ్ - వ్యాపించియున్న

పునర్ - జలముచే, హృత్ - చుట్టబడిన, తిరువరజ్జత్తాయ్ - శ్రీరంగమందు బవ్వలించినవాడా!
ఎక - నాయొక్క, తిరుమట్టు - శ్రీమహాలక్ష్మితో సమానురాలైన యీ పెను, ఎక పెయ్
గేక - ఏమిచేసెదను?

తా|| ఓశ్రీరంగనాథస్వామీ! ఈనాయకి, “ఓదేవాధిదేవుడా! ఓగోవర్ధనధారి! ఓశ్యామ
ముందుడా!? యని నీతిరునామములను జెప్పి పిలిచి వేడివేడిగా నిట్టూర్చువిడుచుచు దుఃఖించి
నిన్ను సమస్కరించుచు తటాలునలేచి పైనచూచి, నీవురానందున, “ఓస్వామీ! నిన్ను నేవించుట
కుపాయమెఱుంగక యున్నానని” చెప్పి మోహించుచున్నది. ఈ పెను నేనేమియుపాయము
చేసెదనని.

౮.

శ్లో॥ ఎక తిరుమగళ్ శేర్ మార్వ నేయెన్ను మెన్నుడై యావియేయెన్నుమ్*

నిక తిరువెయిల్ తూలిడవు నీకొణ్ణ నిలమగళ్ శేళ్వ నేయెన్నుమ్*

అట్టురువేళుమ్ తఱువినికొణ్ణ ఆయ్మగళ్వ నేయెన్నుమ్*

తెక తిరువరజ్జమ్ కోయిల్ కొణ్ణానే తెలిగిలేక ముడివివళ్ తనక్కే.

౯.

అ|| ఎక - నాకుపురుషకారభూతయైన, తిరుమగళ్ - పెరియపిరాట్టి, శేర్ - నిత్యవాసము
జేయుచున్న, మార్వనే - పత్నీసలముగలవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. ఎన్నుడై - నాయొక్క,
ఆవియే - ప్రాణభూతుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. నీ - నీవు, నిన్ తిరువెయిల్ తూల్ -
నీయొక్కనుండరమైన దంతముచే, ఇడవుకొణ్ణ - విడతీసికొనివచ్చిన, నిలమగళ్ - భూమిప్పిరా
ట్టికి, శేళ్వనే - వల్లభుడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. అట్టు - అప్పుడు, ఉరు - పిడుగువలె
(గర్జించుచున్న), ఏళుమ్ - సప్తవృషభములను, తఱువి - కాగలించుకొని, నీ - నీవు, కొణ్ణ -
స్వీకరించిన, ఆయ్మగళ్ - సప్పిన్నపిరాట్టికి, అప్పనే - ప్రీతివిషయముడా! ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును.
తెక - దక్షిణమందున్న, తిరువరజ్జమ్ - శ్రీరంగమును, కోయిల్ కొణ్ణానే - వాసస్థానముగా
స్వీకరించినవాడా! ఇవళ్ తనక్క - ఈపెను, ముడివు - దుఃఖావస్థానమును, తెలికిలేక -
నిశ్చయించలేను.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయకి, “శ్రీభూనీరాదేవులకును నాకును ప్రాణనాథుడా!”
యని నిన్నెల్లప్పుడు సమసంధించుచు భేదించుచున్నది. ఈక్షేత్రమెప్పుడుతీరునో తెలియలేదని.

౧౦.

ముడివివళ్ తనక్కొన్ఱటిగిలేనెన్నుమ్ మూవులగాళియేయెన్నుమ్*

కడికమ్మళ్ కొన్ఱెచ్చుడై యనేయెన్నుమ్ నాన్ముగక్కడవుళేయెన్నుమ్*

వడివుడై వానోర్ తలై వనేయెన్నుమ్ వళ తిరువరజ్జనేయెన్నుమ్*

అడియడై యాదాళ్ పోలివళఁబుగియడై న్దనళ్ ముగిల్వణ్ణరడియే.

౧౦.

తా|| ఇవళ్ - ఈనాయకి, తనక్క - తనకు, ముడివు - దుఃఖనాశనమునకుపాయము,
ఒన్ఱ - ఒకటియు, అటికిలేక - తెలిసికొనలేను, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పును. మూవులగు - మూడు
లోకములకును, ఆళియేయెన్నుమ్ - నిర్యాహుడాయనిచెప్పును. కడికమ్మళ్ - మిక్కిలి చరిమ
లించుచున్న, కొన్ఱెచ్చుడై - వెళ్ళిపోవుచున్న, వడైయేయెన్నుమ్ - జటాయందు ధరించిన దుద్రునికి

నిర్వాహుడా! యని చెప్పును. నాన్మగక్కడవు శేషన్మమ్ - నతున్మన్మబహుకు నిర్వాహుడా! యని చెప్పును. వడివుడై - (తనతోనమానమైన) దివ్యదేహముగల, వానోక్ - నిత్యనూరులకు, తలైవనే - నిర్వాహుడా! ఎన్నుమ్ - అని చెప్పును, వణ్ - ఉదారమైన, తిరువర్ణనే ఎన్నుమ్ - శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న స్వామి! యని చెప్పును అడి - (నీ) శ్రీపాదములను, అడైయాదాళ్-పోల్ - పొందనిదానినలెనుండి, ఇవళ్ - ఈపె, ముగిల్-వణ్ - మేఘమువంటి కాన్తిగల నీయొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, అణుగి - సమీపించి, అడైన్దవళ్ - పొందినది.

తా|| ఓశ్రీరంగనాథా! ఈనాయక, “నమస్తలోకములకును, బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్య నూరులకును నిర్వాహుడైయుండియు సంసారులకుఁగూడ నేకపాదించుటకై శ్రీరంగమందు బహుళించిన ఓశ్రీరంగనాథుడా! నిన్ను నేమింపక నేననుభవించుచున్న యాబాధ నాకెప్పుడుతీరు నోలేలియులే” దని చెప్పుచున్నది. ఈపెయొక్క బాధనుజూడగా నీతిరువ భక్త్యనిత శ్రీఘములో పొందదని తలంచుచుంటిమి, అట్లుగాక నీ శ్రీపాదముల నిప్పుడేచేరి యానందించుచున్నదని. ౧౦.

*** ముగిల్వణ్ణనడియెయడై న్దుళ్ళోళూడియుయ్దవక్ మొయ్పుల పారులల్*
తుగిల్ వణ్ణన్మనీర్ చ్చేర్ప్పక్ వణ్ణోళిల్ శూన్ వణ్ కరు కూర్ చ్చుడగోవక్*
ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ శొన్నశొల్ మాలై యాయ్రి త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్*
ముగిల్ వణ్ణవాన త్తిమైయవర్ శూన్మవిరుప్పర్ పేరిన్బవెళ్ళత్తే. ౧౧.

అ|| ముగిల్ వణ్ణన్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథునియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, అడైన్ద - పొంది, అరుళ్ళూడి - (వాని) కృపనుభవించి, ఉయ్దవక్ - ఉజ్జీవించినవారును, మొయ్ - సమృద్ధమైన, పునల్ - జలముగల, పారునల్-తామ్రపర్ణియొక్క, తుగిల్ - భాతవస్త్రమువలె, తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముయొక్క, (ప్రక్కప్రదేశమందు), శేర్-పున్ - వేంచేసియుండువారును, వణ్ - సుందరంబులైన, పొళిల్ - తోటవలె, శూన్ - చుట్టుబడిన, వణ్ - సంపద్యుక్తమైన, కరుకూర్ - కరుకాపురికి స్వామియునైన, శడగోవక్ - సమృద్ధ్యార్థ, ముగిల్ వణ్ణనడిమేల్ - మేఘమువంటికాన్తిగల శ్రీరంగనాథుని శ్రీపాదముల విషయమై, శొన్న - ప్రసాదించిన, శొల్మాలై - శబ్దసందర్భములైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆభ్యసించువారు, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - వర్ణముగల, వానత్తు - పరిమళదమందలి, ఇమైయవర్ - నిత్యనూరులు, శూన్ - చుట్టుకొనియుండగా, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బవెళ్ళత్తు - ఆనందపాగరమందు, ఇరుప్పర్ - (అపగాపించి) ఉండురు.

తా|| శ్రీరంగనాథునివిషయమై సమృద్ధ్యార్థ ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమందు అవర్ణియైనదము సనుభవించుతురని. ౧౧.

ఆ ధ్మోర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

—o—o—o—

౩ - వ తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అనంతాక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, తల్లిచెప్పచున్న తిరువామమునువిని యాత్మార్థ నెనునాయక స్వరూపురాలై తిరుప్పేయనెనువివృతమునకు నెత్తునలెనియునొగింప, వానిని తల్లినిపేధింప, వినునిపేధించును జెప్పెదనని ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

శ్రీ వైశ్ణవ్యుని శక్తిహామ్యేని తామరై క్కణ్ణనెన్నెళ్ళనూడే*
పుల్లైక్కాగిష్టవాల్ నైక్కాణి రెళ్ళొల్లిచ్చొల్లుగేనన్నెమిర్ గాళ్*
వెళ్ళుచ్చుగమునకావీల్ నీరున్ద వేదవొలియమిన్ద్రావొలియమ్*
పిల్లైక్కావొలియై యాట్టొలియమతా తిరుప్పేరై యిల్ శేర్వనాళి. ౧.

అ! అన్నెమిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! వెళ్ళు - తెలుపువనమునున్న, గురి - సుడి విన్నిగ, శక్తిహామ్యే - శ్రీహంచకస్యమహోరూప, అట్టి - సుదర్శనమును, ప్పి - ధరించి, తామరైక్కణ్ణన - పద్మశేతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎన్ నెళ్ళనూడే - వానసస్సులో, పుల్లై - గరుత్మతుని, క కాగిష్ట - కడిపించుచున్న, అల్ నై - విధమును, కాణి - (మీరు) చూడకుండనా న్నాడు. ఎన్ శొల్లిచ్చొల్లుగేన - మీరు ఏమాటలతోనూ ధానము చెప్పెదను. వెళ్ళుచ్చుగమున - ఆచరిముతమగుగల ఆపర్యవృరుడు, వీల్ నీరున్ద - వేంచేసియున్నదియు, వేదవొలియమ్ - వేద ఘోషమున్ను, పిన్ద్రావొలియమ్ - ఉత్సవఘోషమున్ను, పిల్లై - బాలులయొక్క, మత్త - మూహముయొక్క, విల్లైయాట్టొలియమ్ - ఆటలఘోషమున్ను, అతా - ఎడతెగనున్నది యునైన, తిరుప్పేరై యిల్ - తిరుప్పేరైయ నెడిదివృతమున, నాన్ - నేను, శేర్వన - పాంచదను

తా! ఓతల్లులారా! శంఖచక్రధరుడై గరుడవాహనారూఢుడై నామనస్సులో వేంచేసి యున్న పద్మ శేతుని నేవించియారనము నెఱుంగనన్నునిపేధించుచున్న మీరు నేనేమని సమాధానము చెప్పెదను? ఆరసము నెఱుంగనయెడలమీరునన్ను నిపేధించరు. గాన, అట్టినిరతిశయానన్దముగల సర్వేశ్వరునియొక్క నిత్యోత్సవములయందలి వేదపారాయణములు ఘోషించుచున్న తిరుప్పేరకు నేను వెళ్ళక తప్ప నని.

నానక్కరుజుల్ తోక్కిమిర్ గా శన్నెయర్ గాళయత్పేరియిర్ గాళ్*
నానిన్దనినెళ్ళమ్ కాక్కమాట్టే నెళ్ళ వళమన్దిరాప్పగల్ పోయ్*
తేక మొయ్ తిర్రామొళిల్ తణ్ పణ్ణై శూన్ తేక తిరుప్పేరై యిల్ వీల్ నీరున్ద*
వానప్పిళా మణివణ్ణై కణ్ణై శేజ్జనివాయి తిల త్తదువే. ౨.

అ! నాన - పరిమళించుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, మత్తల్ - కొవ్వులుగల, తోక్కిమిర్ గాళ్ - ఓనఖిలులారా! అన్నెయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! అయర్ శేరియిర్ గాళ్ - (చక్క పూరులోనున్న శ్రీలారా! నాన్ - నేను, తని - అద్వితీయమై (సర్వేశ్వరునియందు ప్రవణమైన), ఇన్నెళ్ళమ్ - ఈమనస్సును, కాక్కమాట్టే - రక్షింప (నిపేధింప) జాలను. ఇదు - ఈమనస్సు, ఎన్ వళమన్ద - నాస్వాగీసనుండుగూడలేదు. ఇరాప్పగల్ - కేరళింబగళ్ళు,

పోయ్ - పోయి, తేన్ - తుమ్మెదలచే, మొయ్త - పూర్వమైన, పూమ్ పూమ్ - పూర్వమైన
లచేతను, తేన్ - చలనైన, పజ్జ - జలప్రదేశములచేతను, పూమ్ - ముప్పబడిన, తేన్ -
స్పృహణీయమైన, తిరుప్పేరైయల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీన్ బీరున్ - తనమహిమప్రకాశం
నట్లుపేంచేసియున్న, వాన్ పిరాన్ - అపరిచిన్నమహిమగలవాడును, పజ్జ - పజ్జము
వంటికానిగలవాడునైన, కణ్ - శ్రీకృష్ణనియొక్క, తేన్ - ఎత్తనై, కని - పండుకలె,
ఇన్ - భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమందు, తిత్తదు - మగ్గుమైనది.

తా|| నుందరులైన ఓ సఖి యలారా! ఓతలులారా! ఇంకనున్న ఓ ప్రేమలారా! మీరు
నన్ను నిషేధించినను, నామనస్సు నిరంతరము భోగ్యమైన తిరుప్పేరైయందు పేంచేసియున్న సర్వ
శ్వరునియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమందు మగ్గుమై నామస్వాధీనము కాకపోయినది. దానిని
నేను నిషేధించజాలను. నేనేమిచేసెదనని.

౨.

తెజ్జనివాయ్ తిత్తదాయమ్ తెజ్జడర్ నీన్ ముడిత్తాన్ దాయమ్*

తజ్జాదుశక్కరమ్ కణ్ణుగన్దమ్ తామరై క్కణ్ణుళుక్కన్ తీర్ న్దమ్*

తిజ్జళుమ్ నాళుమ్ విత్తావతాద తే తిరుప్పేరైయల్ వీన్ బీరున్*

నజ్జళిపిరానుక్కెన్ నెజ్జన్దోన్ నాణునిత్తై యుమ్మిన్దదువే.

3.

అ|| తోమ్ - ఓసఖి! ఎన్ నెజ్జమ్ - నామనస్సు, తేన్ కని - పండినపండువలె, ఇన్ -
భోగ్యమైన, వాయ్ - అధరమయొక్క, తిత్తదాయమ్ - ప్రకారమునకుపదవినదియు, తేన్
కుడర్ - ఎత్తనితేజస్సుగల, నీన్ - పెరిగియున్న, ముడి - కిరిటమునకు, తాన్ దాయమ్ -
లోపడినదియు, తజ్జాదు - శ్రీపాశ్చజన్యముతోగూడ, శక్కరమ్ - నుదర్యనమును, కణ్ణు -
నేవించి, ఉగన్దమ్ - సన్నేపించియు, తామరై క్కణ్ణుళుక్క - పద్మనేత్రములందు, అన్ దమ్ -
ఇతరవిషయములనువిడిచి, తీర్ న్దమ్ - ప్రవణమైనదియునై, తిజ్జళుమ్ - ప్రతిమానములయందును,
నాళుమ్ - ప్రతిదినములయందును, విత్తా - ఉత్సవము, అతాద - ఎడతగని, తేన్ - భోగ్య
మైన, తిరుప్పేరైయల్ - తిరుప్పేరైయందు, వీన్ బీరున్ - పేంచేసియున్న, నజ్జళిపిరానుక్కెన్ -
మననిమిత్తమై (అర్పణవత్తావత్తిన) ఉపకారకునికి, నాణుమ్ - లజ్జనున్న, నిత్తై
యమ్ - గుణపూర్తినిన్ని, ఇమ్మన్ద - పోగొట్టుకొనినది.

తా|| ఓసఖి! నామనస్సు నిత్యోత్సవముగానున్న తిరుప్పేరైయందు పేంచేసియున్న సర్వ
శ్వరునియొక్క దివ్యావయవదివ్యాభరణములను నేవించియు భోగ్యతయందు మగ్గుమై, లజ్జమొద
లగుతనమున గుణములను పోగొట్టుకొనినది. ఇంకమియుపదేశము నాయంజేమియునుప
యోగించదని.

ఇమ్మన్ద విమ్మమ్మై తిత్తప్పోన్ వెన్ నెజ్జనారుమ్

ఒమ్మిన్దార్* ఉమ్మిన్దనియై క్కొణ్ణెన్న శాగో ఓదక్కడలాలిపోల* ఎమ్మమ్

ఎమ్మన్దన్ పేదత్తొలిన్దోన్ తే తిరుప్పేరైయల్ వీన్ బీరున్*

ముమ్మజ్జశ్శక్తై య్ మామత్తాన్ నే న్నెన్దయర్ గాళెన్దై య్ మునిన్దే.

౪

అ|| ఇమ్మన్ద - పోగొట్టుకొనిన, ఎమ్ - మయొక్క, మామై తిత్త - సౌందర్యమును కలిగి
పించుకొనుట) కొఱకై, పోన్ - పోయిన, ఎన్ నెజ్జనారుమ్ - నామనస్సును, అన్దే - ఆచ్ఛుటనై,

ఒత్తీంద్రార్ - నిలిచిపోయినది. ఇని - ఇకమీద, ఉచ్చున్దు - శ్రమపడి, అరై - ఎవరిని, కొణ్ణు - సహాయముగాజేసికొని, ఎన్ - ఎమాటను, ఉకాగో - చెప్పెదను? ఓడమ్ - అలలుగల, కడల్ - సముద్రముయొక్క... ఒలిపోల - ఘోషమువలె, ఎళుమ్ - అంతట, ఎళున్దు - వట్టిచున్న, నల్ వేదల్తొలి - శ్రేష్ఠమైనసామవేదముయొక్క ఘోషము, నిన్దు - ఎల్లప్పుడునుండి, ఓళుమ్ - వర్ధిల్లుచున్న, తెన్ - నందరమై, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరయందు, పీల్ భీరున్దు - వేంచేసియున్నవాడును, ముళుళు - ఘోషించుచున్న, శబ్దమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, కైయన్ - శీవాస్తవం దుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, మాయత్తు - ఆశ్చర్యచేష్టితములయందు, అత్తన్దేక్ - అవగాహించితిని. అన్నైయర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నై - నన్ను, మునిన్దు - కోపగించి, ఎన్ - విమిప్రయోజనము?

తా|| ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరుడపహరించుకొనిపోయిన నాసౌంపిర్యమును దీసికొనివచ్చెదననిపోయిన నామనస్సుగూడ మఱలక నాసర్వేశ్వరునియందే మగ్నమైపోయినది. ఇక మఱియే వదను నాకు సహాయములేనందున, శ్రీవైష్ణవులు గుంపుగుంపుగానిలిచి సామగానముజేయుచున్న తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క మందహాసాది దివ్యచేష్టితములయందే నేను గూడ మగ్నుడనైతిని. ఇకనన్ను గోపకించుటచే నేమియు ప్రయోజనములేదని. ౪.

మునిన్దుశగడముదైత్తు మాయప్పేయ్ ములై యుణ్ణుమరుదిడ్డై పోయ్*
కనిన్దు విళవుక్కుక్కన్దైత్తేన్దు కణ్ణపిరానుక్కై పెన్ మైతోన్ శ్రే*
మునిన్దునియొక్కైయ్ దీగన్దై మిర్ గాళ్ మునిన్దుయవన్ వన్దుపిల్ భీరున్దు*
కనిన్దుపొత్తీల్ తిరుప్పేరైయితే కాలమ్మెటవెన్నైక్కాట్టుమినే. ౫.

ఆ|| మునిన్దు - కోపగించి, శగడమ్ - శకటానురుని, ఉదైత్తు - తన్ని, మాయమ్ - పంచకర్మైన, పేయ్ - పిశాచియొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణు - (తొగి, మరుదు - మద్దివృత్తముయొక్క, ఇడ్డై - నడుమ, పోయ్ - వెళ్ళి, కనిన్దు - పండియున్న, విళవుక్కు - (అనురూపియైన) ఎలకపండునుగుఱించి, కన్దు - (అనురూపియైన) మాడను, ఎట్టిన్ - విసిరికొట్టిన, కణ్ణపిరానుక్కు - శ్రీకృష్ణనివిషయమై, ఎన్దై - నాశ్రీత్వమును (లజ్జాభయదలను), తోన్ శ్రేన్ - పోగొట్టుకొంటిని, అన్నైమిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఇని-ఇకమీద, మునిన్దు - కోపగించి, ఎన్దై - ఏమిచేయదలంచితిరి? ఆవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, మునిన్దు - ముందుగానేవచ్చి, పీల్ భీరున్దు - వేంచేసియున్నదియు, కనిన్దు - ఫలములతోబూర్ణమైన, పొత్తీల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుప్పేరైయితే - తిరుప్పేరైయనెడి దివ్యదేశమునకే (తీసికొనివెళ్ళి), కాలమ్మెట - శీఘ్రముగా, ఎన్నై - నాకు, కాట్టుమిన్దల్ - (ఆసర్వేశ్వరుని) నేవింపజేయుడి.

తా|| ఓతల్లులారా! పూతనాశకటవత్ కపిత్థానురాదులపజుపిన శ్రీకృష్ణనియొక్క దివ్యచేష్టితములను నేవించి లజ్జాదులనువదలి నేను వానియందే మగ్నుడనైతిని. ఇకనన్ను కోపగించి మీకేమి యుపయోగమున్నది? గాన ఆసర్వేశ్వరుడవేంచేసియున్న తిరుప్పేరకేనన్ను దీసికొని పోయి విడువుడియని. ౫.

కాలమ్మెటవెన్నైక్కాట్టుమిన్దల్ కాడల్ కడలిక్ మిగప్పెరిదాల్*
నీలముగిల్ వణ్ణత్తైమ్మెరుమాన్ నిల్కుమ్మున్నే వన్దైక్ కుమ్మయ్దాన్*

ఇలత్తవళవన్దువీర్ బీరున్ద నామత్తయోళరమ్ వేళ్ళియోవా*

కోలచ్చెన్నెల్గళ్ కవరివీళుమ కూడుపునల్ తిరుప్పేరై యిత్యే. 1.

నీలముగిల్ - నీలమేఘమువంటి, వణ్ణమ్ - కాన్తిగల, ఎమ్మెరుగన్ - మనస్సామి
మున్నేవన్దు - ముందటవచ్చి, నిలున్దు - నిలుచుచున్నాడు. ఎక్కైక్కమ్ - నాచేతులకును,
ఎయ్దాక్ - అందడు. కాదల్ - (నాకువానివిషయమై) ఆశ, కడలిల్ - సముద్రముకంటె,
మిగప్పెరిరు - మిక్కిలిగొప్పదిగానున్నది. ఇలత్త - భూలోకమందు, ఆవక్ - ఆసర్వేశ్వరుడు,
వన్దు - వచ్చి, వీర్ బీరున్దు - వేంచేసియున్నదియు, నాన్మత్తయోళర్ - నాలుగువేదములువచ్చిన
శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వేళ్ళియమ్ - భగవదారాధనమును, ఓవా - విడువకుండజగునట్టిదియు,
కోలమ్ - సుందరంబులైన, కెన్నెల్గళ్ - ఎత్తాధాన్యములు, కవరి - చామరమువలె, వీళుమ్ -
విసులునట్టిదియు, కూడు - చేరియున్న, పునల్ - జలముగలదియైన, తిరుప్పేరై యిత్యే -
తిరుప్పేరయనెడిదివ్యదేశమందు, ఎన్నె - నాకు, కాలమ్మెల - శిష్యుముగా, కాట్టుమిన్దళ్ -
(సర్వేశ్వరుని) నేవింపజేయుడి.

తా|| ఓతల్లలారా! నీలమేఘ క్యాముండైన సర్వేశ్వరుడు నాముందటవేంచేసి నిలిచియు
న్నను నాతోమాటలాడక నాచేతికందక నేయున్నాడుగాన నాకువానియందాశపరిణామమున్నది.
నన్ను శిష్యుముగాదీసికొనివెళ్ళి తిరుప్పేరలోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని నేవింపజేయుడియని.

పేరెయిల్ శూర్ కడల్ తెన్నిలన్ద శెన్ద్రపిరాక్ వన్దువీర్ బీరున్దు*

పేరై యిత్యేపుక్కెన్నెళ్ళమ్నాడి ప్పేర్త్తువర నెళ్ళమ్కాణమాట్టే*

ఆరై యినియిన్దై యమ్తోళ్ళి యెన్నెళ్ళమ్ కూవవల్లారుమిలై*

ఆరై యినిక్కొణ్డై శాదిక్కిచ్చ దెన్నెళ్ళమ్కణ్డదువేకణ్డేనే. 2.

అ|| పేర్ - పెద్ద, వయిల్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడినదియు, కడల్ -
సముద్రముచే చుట్టబడినదియైన, తెక్ - సుందరమైన, ఇలన్దై - లంకాపురిని, శెన్ద్ర - నకిం
పజేసిన, పిరాక్ - ఉపకారముండైన సర్వేశ్వరుడు, వన్దు - వచ్చి, వీర్ బీరున్దు - తనమహిమ
ప్రకాశించునట్లు వేంచేసియున్న, పేరై యిత్యే - తిరుప్పేరకే, పుక్కె - ప్రవేశించి, ఎక్కెన్నెమ్ -
నామనన్ను, నాడి (వానిని) పెడికి, ప్పేర్త్తు - తిరిగియు, వర - వచ్చునట్లు, ఎళ్ళమ్ - ఎచ్చటను,
కాణమాట్టే - చూడకనున్నాను. తోళ్ళి - ఓసఖీ! ఇని - ఇంకమీద, ఇళ్ళు - ఇచ్చట, ఆరై -
ఎవరిని, ఉణ్డైయమ్ - (నమాయముగా) కలవాడమగుదుము? ఎక్కెన్నెమ్ - నామనన్ను, కూవ
వల్లారుమ్ - పిలుచుకొనివచ్చి నావద్దచేర్చువారును, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇంకమీద, ఆరై కొణ్డై -
ఎవరినిసహాముగాజేసికొని, ఎక్కాదిక్కిన్దరు - ఏపురుపార్థముసాధింపవచ్చును, ఎక్కెన్నెమ్ -
నామనన్ను, కణ్డదువే - చూచినవిషయమునే, కణ్డే - చూచితిని.

తా|| ఓసఖీ! నామనన్ను సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుప్పేరకువెళ్ళిపోయినది.
తిరిగియువచ్చునో యేమోయని చూచుచున్నాను. నాకెక్కడను గనుపడలేదు. అచ్చటికివెళ్ళి
దానినిపిలుపువారు నెవ్వరులేరు. అదిలేనందున నాకెవరిసహాయముచే నేకార్యము సిద్ధించును?
గాన నేనుగూడ ఆమనన్నుపోయిన స్థానమునకే వెళ్ళుచున్నానని.

కణ్డదువేకొణ్డెల్లా యమ్మకూడి కార్క్కడల్ వణ్ణనోడె తిఱుత్తు
 కొణ్ణు*అలర్ తూన్ శ్రీన్ దుముదలాక్కొణ్ణవెక్ కాదలురై క్కిల్తోల్ శ్రీ*
 మణ్ తిణిళాలముమేత్త కడలుమ్ నీళ్ విశుమ్ముమ్ కత్రియప్పెరిదాల్*
 తెణ్డెరై శూన్ నవకవీన్ శ్రీరున్ద తెక్ తిరుప్పేరై యిల్ శేర్వక్ శెన్టే. ౮.

అ॥ తోళ్ళి - ఓసఖీ! కణ్డదువేకొణ్ణు - (నేనుచేసినతిరునామసజ్జీర్తనాదులను) చూచి
 దానినే యవలంబించుకొని, ఎల్లారుమ్మకూడి - ఎల్లరునుచేరి, కార్ - నల్లని, కడల్ - సముద్రము
 పంటి, వణ్ణనోడు - కాన్తిగల సర్వేశ్వరునితోఁగూడ, ఎక్ తిఱుత్తు - నాకున్న స్నేహమును,
 కొణ్ణు - ఆవలబించుకొని, అలర్ - (ఈపె సర్వేశ్వరునియందాసక్తురాలైనదని) అపవాదమును,
 తూన్ శ్రీన్ దుముదలా - (మీరు) చెప్పినదిమొదలు, కొణ్ణ - ప్రవృత్తమైన, ఎన్ కాదల్ -
 నాస్నేహమును, ఉరైక్కిల్ - చెప్పినయెడల, మణ్ - మృత్యుచేత, తిణి - దట్టమైయున్న,
 ఇళాలముమ్ - భూమియు, ఏత్త కడలుమ్ - సప్తసాగరములను, నీళ్ - విశాలమైన, విశుమ్ముమ్ -
 ఆకాశమును, కత్రియ - వెనుకపడునట్లు, పెరిదు - (ఇవన్నిటికంటె) పెద్దదైయున్నది. తెళ్ -
 నిర్మలమైన, తిరై - (తామ్రపరియొక్క) ఆలలచే, శూన్ న్దుచుట్టుపడి, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు,
 వీన్ శ్రీరున్ద - వేంచేసియున్న, తెక్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరకు, శెన్టే -
 పోయి, శేర్వక్ - చేరెదను

తా॥ ఓసఖీ! ఈపె సర్వేశ్వరునియందు మిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్నదని యపవాదముగా
 మీరుచెప్పినదిమొదలుగా నాయాళ మిక్కిలిపెరిగి సప్తసాగరములను మహాపుణ్డియు అకాశ
 మున్నకూడ తనలో నలుగునట్లు హెచ్చిపోయినది. గాననే నాసర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియున్న
 తిరుప్పేరయనెడు దివ్యదేశమునకే పోయిచేరెదనని.

శేర్వక్ శెన్టేన్నుడై తోళ్ళిమీర్ గా శన్నెయర్ గాశెన్టే త్రేన్ దువేణ్ణా*
 నీర్ గళురై క్కిన్ద దెన్నిదల్కు నెళ్ళునితైవుమెనక్కిజ్జిలై*
 కార్వణ్ణ కార్క్కడల్ ఇళాలముణ్ణ కణ్ణపిరాక్ వన్దువీన్ శ్రీరున్ద*
 ఏర్వళవొణ్ కత్రినిప్పన్ద తెక్ తిరుప్పేరై యిల్ మానగరే.

అ॥ ఎన్నుడై - నాయొక్క, తోళ్ళిమీర్ గాళ్ - ఓసఖీయలారా! అన్నెయర్ గాళ్ -
 ఓతల్లలారా! ఎన్నె - నాకు, త్రేన్ దువేణ్ణా - భైరవముచెప్పవలదు. నీర్ గళు - మీరు,
 ఇదల్కు - ఈయవస్థకు, ఎక్ - ఏమాటలు, ఉరైక్కిన్ద - చెప్పుచున్నారు? ఎనక్కు - నాకు,
 నెళ్ళుమ్ - మనస్సును, నితైవుమ్ - గాంభీర్యమును, ఇజ్జిలై - ఇచ్చటలేదు. కార్ - శ్యామమైన,
 వణ్ణక్ - కాన్తిగలవాఁడును, కార్ - నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచే జుట్టుపడిన, ఇళాలమ్ -
 భూమిని, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాఁడునైన, కణ్ణపిరాక్ - శ్రీకృష్ణస్వామి, వన్దు - వచ్చి, వీన్ శ్రీరున్ద -
 వేంచేసియున్నదియు, ఏర్ - చెరువులయొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిగలదియు, ఒల్ - సుందరమైన,
 కత్రిని - పొలములను, పత్రినమ్ - కొలనలనుగలదియునైన, తెక్ - స్పృహణీయమైన, తిరుప్పే
 రైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడి, మానగరే - మహానగరమును, శెన్టే - పోయి, శేర్వక్ - చేరెదను.

తా|| ఓసఖియలారా ! నాకుమారేనియుద్ధైర్యము చెప్పవలదు. నాప్రకృతి నెఱు గనిమీమాటలు ప్రకృతమునకేమియు సంబంధించదు. నామనస్సును నాదైర్యమునుగూడ మీమాటవినుట కిచ్చటలేకపోయినవి. జగద్రతులడైయతిసుందరుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న సకల పత్సమృద్ధమైన తిరుప్పేరను నెడు దివ్యదేశమును నేనుపోయి చేరకమాననని.

నగరముమ్నాడుమ్పిఱవుమ్తేర్వేన్ నాణెనక్కిలైయెత్తోమ్మిమ్గార్గాళ్*

శిగరమణినెడుమాడనీడు తెత్తిరుప్పేరైయిల్వీల్ శీరున్ద*

మగరనెడుజుట్టైక్కాదణ్మాయణ్ నూల్ శ్రువరైయన్దుముజ్జనూల్ శి*

నిగరిల్ముగిల్వణ్ణన్ నేమియా నెన్నెజ్జామ్ కవర్నెనైయూత్తియానే. ౧౦.

అ|| ఎత్తోమ్మిమ్గార్గాళ్ - ఓనాసఖియలారా ! శిగరమ్ - పర్వతశిఖరమునలెనున్న వియు, మణి - రత్నముయమైనవియు, నెడు - ఉన్నతములునైన, మాడమ్ - గృహములుగల, నీడు - గొప్పదై, తెత్ - సుందరమైన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరియందు, వీల్ శీరున్ద - వేంచేసియున్నవాడును, మగరమ్ - మకరాకారమై, నెడు - దీర్ఘమైన, కుట్టై - ఆభరణముగల, కాదణ్ - చెవ్వుగలవాడును, మాయణ్ - ఆశ్చర్యచేష్టితుడును, నూల్ శ్రువరై - దుర్యోధనాదులుకూడుగురును, అన్దు - అప్పుడు, మజ్జ - నశించునట్లు, నూల్ శి - సంకల్పించివాడును, నిగరిల్ - ఒప్పులేనివాడును, ముగిల్వణ్ణణ్ - మేఘమువంటికొనిగల వాడును, నేమియాణ్ - సుందరముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎత్ నెజ్జామ్ - నామనస్సును, కవర్నెన్ద - ఆపహరించి, ఎనైయూత్తియాణ్ - ఎన్ని (అనేక) కాలములుగలవాడై యున్నాడు. నగరముమ్ - పట్టణములయందును, నాడుమ్ - దేశములయందును, పిఱవుమ్ - తక్కిన గ్రామాదులయందును, తేర్వేణ్ - (అసర్వేశ్వరుని) వెదకెదను ఎనక్కు - నాకు, నాణ్ - సిగ్గు, ఇట్టై - లేదు.

తా|| ఓసఖియలారా ! రత్నముయమైన పర్వతమువలె నత్యున్నతమైన మేడలచే నిండియున్న తిరుప్పేరలో వేంచేసియున్న మగరనెడుజుట్టైక్కాదిననెడు తిరునామముగల సర్వేశ్వరుడు నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయినాడు. గాన వానినియచ్చటచ్చటపోయి సిగ్గులేక వెదకెదనని.

ఃఃః ఉత్తిదోఱూత్తియురువుమ్ పేరుమ్ శెయ్గై యమ్ వేఱవణ్ వై యమ్ కాక్కు

అత్తిసీర్ వణ్ణనై యుచ్చుదనై యణికురుగూర్ చ్చుడగోవణ్ శొన్న* [మ*

కేట్టిలన్దాదియోరాయిరత్తుళ్ళివై తిరుప్పేరైయిల్ మేయవత్తున్*

అత్తియజ్జెయనై యేత్తవల్ల రనరడిమ్మెత్తిఱత్తాత్తియారే. ౧౧.

అ|| ఉత్తిదోఱూత్తి - ప్రతికల్పములయందును, ఉరువుమ్ - రూపములనున్న, పేరుమ్ - తిరునామములనున్న, శెయ్గై యమ్ - వ్యాపారములనున్న, వేఱవణ్ - వేఱువేఱుగాగల వాడై, వైయమ్ - భూమిని, కాక్కుమ్ - రక్షించువాడును, అత్తిసీర్ వణ్ణనై - సముద్రజలమువంటి కాన్తిగలవాడునునైన, అచ్చుదనై - అచ్యుతునిపేషయమై, అణి - (భూమికి) అలక్ష్కారమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోవణ్ - సమాత్మత్వార్థ, శొన్న - ప్రసాదించినదియు, కేట్టి - ఒప్పులేనదియు, అన్దాది - అన్దాదియు, ఓర్ - అన్నితీయములునైన,

ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేసిన, తిరుప్పేరైయిల్ - తిరుప్పేరైయనెడు దివ్యదేశ విషయమై, మేయ - సకలలక్షణపూర్ణములైన, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములచే, ఆట్టి - సుదర్శనమును, ఆమ్ - సుందరమైన, కైయనై - శ్రీహస్తమందుగరించిన సర్వేశ్వరుని, ఏత్తనల్లారవర్ - స్తుతించఁదగినవారు, అడిమైత్తిఅత్తు - కైజగ్యమునందు, ఆట్టియార్ - సుదర్శనాత్మోర్లువలె మిక్కిలి ప్రీతిగలవారై యుండురు.

తా|| ప్రతియుగములయందును వేఱువేఱు నామరూపవ్యాపారములను స్వీకరించి జగద్రక్షణముజేయుచున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై సమ్యాప్తినిర్వహింపఁజూపఁచిన వెయ్యిపాశురములలో తిరుప్పేరై విషయమైన యీపదిపాశురముల ననుసంధించునారు భగవత్కైజగ్యముందు మిక్కిలి ప్రీతికలవారగుదురని.

౧౧.

ఆత్మోర్ తిగునడిగ శ్శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శ్శరణమ్.

...

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:- ఆత్మోర్లిట్టు విశ్లేషాసిష్టవైయుండగా సర్వేశ్వరుడు వీరిశ్మనము నొత్తించునట్లు తనవిజయములను ప్రకాశింపజేయు వానిని యీతిరువాయ్మొళిలో ననుసంధించుచున్నాడు.

ః ఆత్మోయ్యెచ్చుజుమ్విల్లుమెమ్మ*తిల్లై

వాత్మోయ్యెచ్చుత్తణ్ణమ్వాళుమెమ్మ*అణ్ణమ్

మోత్తైయ్యెమ్మడిపాదమెమ్మ*అప్పక

ఊత్తైయ్యెచ్చులగజ్జొణ్ణవాత్తే.

౧.

అ|| ఆత్మో-సుదర్శనము, ఎమ్మ - (యుద్ధోన్ముఖమై) వృద్ధిబొందియుండగా, ఇణ్ణమ్ - శ్రీపాంచజన్యమును, విల్లుమ్ - శార్ఙ్గమును, ఎమ్మ - వృద్ధిబొందియుండగా, త్తణ్ణమ్ - కామూదకియు, వాళుమ్ - నందకమును, ఎమ్మ - పద్ధింప, తిల్లై - నిష్కలయందు, వాత్మో - మంగళాశాసనధ్వని, ఎమ్మ - వృద్ధిబొందునట్లును, అణ్ణమ్ - అండభిత్తి, మోత్తైయ్యెమ్మ - (పగిలి) ఆవరణజలములోపలవ్రేళించునట్లు, ముడి - కిరీటమున్ను, పాదమ్ - తిరువడికళును, ఎమ్మ - పెరుగునట్లును, ఊత్తైయ్యెమ్మ - మంచికాలముకలుగునట్లును, అప్పక - సర్వేశ్వరుడు, ఊలగమ్ - లోకములను, కొణ్ణ - స్వీకరించిన, అఱు - ప్రకారము, ఏ ఏ-మాశ్చర్యము?

తా|| త్రివిక్రమావతారమందు లోకములనుగొలిచినప్పుడు, వీరికేమి యవద్యమువచ్చునో యని యతిశంకచేసి పంచాయుధములను యుద్ధసన్నద్ధములై తమవిక్రహములను పెంచుచుండెను. బ్రహ్మాదులును సనకాదులును మంగళాశాసనముజేసిరి. వీరికిరీటము అండభిత్తికిపైనను శ్రీపాదము అండభిత్తికిక్రిందను వ్యాపించినందున అండముపగిలి మహాజలము లోపలవచ్చునో యేమోయని యతిశంకజేయునట్లుండెను. ఇది మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైయున్నదని.

౧.

అటుమలై క్కెదిర్ న్దోడుమొలి*అర
పూలుశులాయ్ మలై తేయ్ క్కుమొలి*కడల్
మాలుశుమ్మ న్ద్రై క్కిన్ద్ర వొలి*అప్ప
శాటుపడ వముదజ్జొన్ద్రనానే.

౨.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, శాటుపడ - (దేవతలను) మహాత్మ్యవముకలుగునట్లు, అముదమ్ - అమృతమును, కొణ్ణ - ఎత్తిన, నాన్ద - దినమందు, అటు - నదులు, మలైక్కు - (తమ కుత్సత్తిస్థానములైన) పర్వతములను, ఎవిర్ న్ద - ఎదురుగాతిరిగి, ఓడుమ్ - పలుగెడుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, అరవు - వాసుకియ నెడిపగ్గముయొక్క, ఊటు - శరీరమును, శులాయ్ - చుట్టి, మలై - మందరపర్వతమునందు, తేయ్ క్కుమ్ - ఒలుచుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, కడల్ - సముద్రము, మాలు - సవ్యాపసస్యములుగా, శుమ్మ - తిరిగి, అన్ద్రై క్కిన్ద్ర - ఘోషించుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా సర్వేశ్వరుడు సముద్రమథనముజేయుకాలమందు ఎదుటలు కొట్టుటచే సముద్రమందు బడుచున్న నదులన్నియు వెనుకతిరిగి ఘోషించుచుపలుగెడెను. మందరపర్వతమునందు వాసుకిని జాటి యీడవగా దానిశరీరము రాళ్ళయందొటిసి కలిగిన “శరశగ”, అనెడిశబ్దమును, సముద్ర ఊభచేగలిగిన శబ్దమును మిక్కిలివర్ణించుచుండెనని.

౩.

నాన్దిలవేల్ న్దొణ్ణమ్ తాన త్తవే*పిన్నమ్
నాన్దిలవేల్ మలై తాన త్తవే*పిన్నమ్
నాన్దిలవేల్ కడల్ తాన త్తవే*అప్ప
ఊన్దియిడ న్దొయిల్ బిల్ కొణ్ణనానే.

౩.

అ॥ అప్ప - సర్వేశ్వరుడు, ఊన్ది - (భూమిని) పెళ్ళగించి, ఇడన్ద - విడతీసి, ఎయిల్ బిల్ - తనదంతముమీద, కొణ్ణ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, శాల్ - దినమందు, ఏల్ - సప్త ద్వీపములతోజేరిన, మణుమ్ - భూమియు, నాన్దిల - చలనములేక, తానత్త - తనస్థానమందుండెను. పిన్నమ్ - మఱియు, ఏల్ మలై - సప్తమలాచలములును, నాన్దిల - చలనములేక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను. పిన్నమ్ - మఱియు, ఏల్ కడల్ - ఏడుసముద్రములును, నాన్దిల - చలంపక, తానత్త - స్వస్థానములందుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు వరాహవృత్తారంబెత్తి పాతాళమందంటుగొనియున్న భూమినితనకొమ్ములచే బెళ్ళగించి విడతీసి యెత్తుకొనివచ్చినప్పుడు సప్తద్వీపములును సప్తసాగరములును సప్త మలాచలములును కొంచెముకూడ తమతమస్థానమునుంచి చలంపకనుండునట్లు అనాయాసముగా తిసికొని వచ్చెనని.

౩.

నాళుమ్మ నిలనీరుమ్మ*విణ్ణమ్
కోళుమ్మ ఎరికాలుమ్మ*మలై
తాళుమ్మ చ్చుడర్ తానుమ్మ*అప్ప
ఊళియెమ్మ పులగముణ్ణపూణే.

౪.

అ॥ నాళుమ్ - కాలమును, ఎమ్మ - నశించునట్లును, నిలమనీరుమ్ - పృథివీజలములును, ఎమ్మ - నశించునట్లును, విణ్ణమ్ - ఆకాశమును, కోళుమ్ - సూర్యచంద్రాదిగ్రహములును, ఎమ్మ -

నశించునట్లును, ఎరికాలుమ్ - అగ్నియువాయువును, ఎమ్మ - నశించునట్లును, మలై - పర్వతములు, తాళ్ ఎమ్మ వుమ్ సమూలముగానశించునట్లును, శుడర్ తానుమ్ తేజోమయమైననక్షత్రాదులును, ఎమ్మ - నశించునట్లును, అప్పక - సర్వేశ్వరుడు, ఊళి (లోకములవారగించినప్పుడు చేసిన) అస్వాదనస్థుని, ఎమ్మ - వ్యాధుగనునట్లును, ఉలగమ్ - భోకములను, ఉణ్ణ - అరగించిన, ఊణ్ - ఆరగింపు, ఏ - ఆశ్చర్యముగానుండెను.

తా|| సర్వేశ్వరుడు ప్రళయకాలమందు, పృథివ్యాదిపంచభూతములును చంద్రసూర్యునక్షత్రాదులును పర్వతాదులును కాలమును లీనమగునట్లు అస్వాదనముజేసి యారగించెనని. ౪.

ఊణుడై మల్లర్ తదర్ న్దవొలి*మన్నర్

ఆణుడై చేప్పై నడుజ్జుమొలి*విణ్ణుళ్

ఏణుడై తేవర్ వెళిప్పట్టవొలి*అప్పక

కాణుడై ప్పారదమ్ కై యత్తై పో*దే.

౫.

అ|| అప్పక - సర్వేశ్వరుడు, కాణుడై - చర్మనీయమైన, పారదమ్ - భారతయుద్ధము, కై యత్తై పో*దే - ఆరంభించినచమయమందు, ఊణుడై - ఆహారముగలవారై, మల్లర్ - బలిష్ఠులైనజట్టిలు, తదర్ న్ద - చూరముయిన, ఒలి - శబ్దమును, మన్నర్ - రాజులయొక్క, ఆణుడై - పౌరుషముగల, తేప్పై - సేనతోనున్నవాడు, నడుజ్జుమ్ - (భయపడి) వణుగుచున్న, ఒలి - శబ్దమును, విణ్ణుళ్ - ఆకాశమందు, ఏణుడై - ఉన్నతస్థానమందున్న, తేవర్ - దేవతలు, వెళిప్పట్ట - (యుద్ధమునుజూచుటకు) బయలుదేరిన, ఒలి - శబ్దమును, (కలిగినవి).

తా|| శ్రీకృష్ణావతారమందు భారతయుద్ధమందు నిలిచినసేనలను ఏత్పాడుచేయుచున్నప్పుడు, సర్వేశ్వరుడేసాక్షాత్ యుద్ధమునకువచ్చెనని భయపడి భీష్ముడ్రోణాదులు వణిగిరి. బలిష్ఠులైన శూరులంత చచ్చిరి. ఈయాశ్చర్యమును జూడదేవతలు ఆకాశమునందు వచ్చినిలిచిరి. ౫.

శ్శ పో*దే మెలిన్ద పున్ శెక్కరిల్*వాత్తిత్తై

శూమ్మ మొమ్మ న్దుదిరప్పనలా*మలై

శీ*ద్రువిళన్ద శిజ్జమొత్తదాల్*అప్పక

అత్తై తుయర్ శెయ్ దశురరై కొల్లుమాతే.

౬.

అ|| పో*దే మెలిన్ద - పొద్దుపోయిన, పున్ శెక్కరిల్ - సన్ధ్యాకాలమందు, శూమ్మ - వ్యాపించియున్న, వాత్ - ఆకాశమందును, తిత్తై - నిశ్శులయందును, ఎమ్మన్దు - వ్యాపించి, ఉదిరప్పనల్ అ - రక్తప్రవాహమగునట్లు, అప్పక - నరసింహస్వామి, అత్తై తుయర్ - (శత్రువులను) గొప్పదుఃఖమును, శెయ్దు - కలుగజేసి, అశురరై - అనురులను, కొల్లుమాటు - చంపినప్రకారము, మలై - పర్వతమును, శీ*ద్రు - చీల్చి, పిళన్ద - బద్దలుజేసిన, శిజ్జమొత్తదు - సింహముతో సమానముగానుండెను, అల్ - ఆశ్చర్యము.

తా|| నరసింహావతారమెత్తి సంధ్యాకాలమందు సర్వదేశములయందును రక్తముప్రవహించునట్లు అనురులను సంహరించినది, ఒకసింహము పర్వతమును బద్దలుచేసినట్లు అత్యాశ్చర్యకరంబై యుండెనని. ౬.

మాటునిరై త్తిరై క్కుమ్ శరణ్ణల్ *ఇన
నూటుపిణమ్ మలై పోల్ పురళ *కడల్
ఆటుమడు తుదిరప్పనలా *అప్పన్
నీటుపడ విలడై శెన్న్ ధ నేరే.

2.

అ॥ మాటు - ఎదుటుపడి, నిరైత్తు - ఒటుచుకొని, ఇరైక్కుమ్ - ఘోషించుచున్న, శరణ్ణల్ - బాణములచే, ఇనమ్ నూటు - అనేకగుంపులుగా, పిణమ్ - శవములు, మలై పోల్ - పర్వతమువలె, పురళ - దొడ్డునట్లును, కడల్ - సముద్రము, ఉదిరప్పనలా - రక్తప్రవాహముచే నిండి, ఆటు - నదులయందు, మడుత్తు - (రక్తమును) ప్రవహింపజేయునట్లును, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇలడై - లంకను, నీటుపడ - భస్మమగునట్లు, శెన్న్ ధ - నశింపజేసిన, నేర్ - ధర్మయుద్ధము.

తా॥ రామావతారమందు లంకయందు రాక్షసులను జంపునప్పుడు బాణములు ఒకటిమీ దనొకటియొలుచుకొనిపోయి అనేకరాక్షసులను జంపగా నారక్తము సముద్రమును నదులును నిండునట్లు ప్రవహించెనని.

2.

నేర్ శరిన్దాన్ కొడిక్కోట్టొక్కొణ్ణా *పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా నెరియుమనలో *పిన్నుమ్
నేర్ శరిన్దా ముక్కణ్ మూర్ త్తికణ్ణీర్ *అప్పన్
నేర్ శరిమాణ్ త్తిణ్ణోళ్ కొణ్ణావన్.

౩.

అ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, నేర్ శరి - ప్రధానుడైన, వాణ్ - బాణానురుని యొక్క, తిణ్ - బలిష్ఠములైన, తోళ్ - భుజములను, కొణ్ణావన్ - ఛేదించినప్పుడు, కొట్టి - నెమరిని, కొడిక్కొణ్ణా - ధ్వజమందుగలకుమారస్వామి, నేర్ శరిన్దా - అరంభమండే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ఎరియుమ్ - జ్వలించుచున్న, అనలో - అగ్ని, నేర్ శరిన్దా - ప్రారంభమండే ఓడిపోయెను. పిన్నుమ్ - మఱియు, ముక్కణ్ మూర్ త్తి - త్రిసేత్రుడైన రుద్రుడు, నేర్ శరిన్దా కణ్ణీర్ - విపులుత్రీప్తకొనెను నమి.

తా॥ కృష్ణావతారమందు బాణానురునితో యుద్ధముజేసి వానిభుజములను తుండించినప్పుడు కుమారస్వామియు, అగ్నులును, త్రిసేత్రుడును వాణానురునికి సహాయముగావచ్చి త్రికృష్ణనిమండల నిలవలేక ఓడిపోయినని.

౩.

అన్దుమణ్ణీరెరి కాల్ విణ్ మలై ముదల్ *
అన్దుశుడ రిరణ్ణపిటవుమి పిన్నుమ్ *
అన్దు మత్తైయుయిర్ శేవుమ్ మన్ ధుమ్ *అప్పన్
అన్దుముద లలగమ్ శెయ్దదుమే.

౪.

అ॥ అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు, మణ్ - భూమినిన్ని, నీర్ - జలమునున్న, ఎరి - అగ్నినిన్ని, కాల్ - చాయవునున్న, విణ్ - ఆకాశమునున్న, మలై - పర్వతమునున్న, ముదల్ - ఇవిమొదలుగాగల తక్కినపదార్థములనున్న, అన్దు - అప్పుడు సృజించెను, ఇరణ్ణకుడర్ -

నన్ద్రునూర్లులనెడి కండుతేజస్సులనున్ను, పీఱవుమ్ - తక్కిననత్తుతాదులనున్ను, అన్దు - అప్పడు
 సృజించెను. పిన్నుమ్ - మతీయ, మత్తై - వర్షమునున్ను, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్ను, లేవుమ్ -
 దేవతలనున్ను, మనోయిమ్ - తక్కినవన్నింటినిన్ని, అన్దు - అప్పడు సృజించెను. అన్దు - ఆసృ
 ప్తికాలమందు, ముడల్ - మొడట, ఉలగమ్ - లోకములను, శెయ్దదు - సృష్టించెను.

తా|| సర్వేశ్వరుడు సృష్టికాలమందు పృథివ్యాదిపంచభూతములనున్ను, పర్వతాదుల
 నున్ను, దేవాది సకలప్రాణులనున్ను సృష్టించెనని.

మేయ్నిరై పుగ మాపురళశశునై

వాయ్నితై నీర్ పిలిటిచ్చొరియశ్శన

అనిరై పాడి యడైయొడుజ్జుఅప్పన్

తీమకాత్తు క్కన్న మెడుత్తానై.

౧౦.

అ|| మేయ్ - మేయునున్ను, నిరై - గోసమూహములు, కీర్త్తి - క్రింద, పుగ .. ప్రవేశించు
 నట్లును, మా - మృగములు, పురళ - దొల్లిపడునట్లును, శునైవాయ్ - జలమునందు, నితైనిండి
 యున్ను, నీర్ - జలము, పిలిటి - ఘోషించుచు, శొరియ - క్రిందజారిపడునట్లును, ఇనమ్-గుంపు
 లుగానున్ను, అనిరై - గోసమూహమును, పాడి - గోకులమును, ఉత్తై - లోపల, ఒడుజ్జు-అణు
 గునట్లును, అప్పన్ - శ్రీకృష్ణమూర్తి, తీమత్తై - చెడవర్షమును, కాత్తు - అడ్డగించి రక్షించుటకై,
 మన్దుమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తానై - ఎత్తెను.

తా|| ఒకప్పుడు ఇంద్రియ అఖండాకారముగా వర్షమునుకురువించి, అప్పుడు గోగోపలను
 రక్షించుటకై గోవర్ధనగిరిని తలకిందగా నెత్తినప్పుడు ఆపర్వతమందున్న మృగములున్ను జలల
 సీరును జారి క్రిందపడెనని.

౧౦.

కన్న మెడు త్తవిరా నడియారొడుమ్*

ఒన్నిన్ శడగోపనురై శెయల్*

నన్దిపునైన్ద వోరాయ్రిత్తుళ్ళివై*

నెన్దితరుమ్మత్తుమ్ మేవిక్కత్పార్ కే.

౧౧.

అ|| పన్న మెడుత్త - గోవర్ధనగిరినెత్తిన, పిరాన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, అడియారొడుమ్ -
 భక్తులతోఁగూడ, ఒన్నిన్ద - ఏకీకరించియున్న, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, ఉరై
 శెయల్ - వాచికవృత్తియైన, నన్దిపునైన్ద - లక్షణములుగల (భగవద్గణ ప్రతిపాదకములైన), ఓర్,
 అద్వితీయములైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును,
 మేవి - ఆదరముతో, కత్పార్కు - అభ్యసించువారికి, నెన్దితరుమ్ - జయమునిచ్చును.

తా|| భాగవతప్రియులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు
 సంసారమనెడి శత్రువులను జయింతురని.

౧౧.

ఆ త్పార్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

— ❧ —

౫ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సమస్తకల్యాణగుణపూర్ణమైన రామకృష్ణాద్యవ
తారములుండగా చేతనులు దేవతాంతరముల నాశ్రయించి చెడిపోవుచున్నారేమని యాశ్చర్య
పడి తాము ఆగుణముల సనుభవించుచున్నారని.

❧ కత్పారిరామపిరానై యల్లాల్ మల్ ముమ్కట్టరో*

పుత్పముదలా పుల్లెఱుమ్బాదియొన్నియే*

నత్పాలయోత్తియిల్ వాఱ్ఱుమ్ శరాశరమ్ముల్ ముమ్*

నత్పాలుక్కుయ్ తనక్ నాన్ముగనార్ పెల్ మున్మాట్టశే.

౧.

అ॥ నత్పాల్ - విలక్షణదేశమైన, అయోత్తియిల్ - అయోధ్యానగరమందు, వాఱ్ఱుమ్ -
వాసముజేయుచున్న, పుల్ ముదలా - గడ్డిమొదలైన, పా - వస్తువును, పుల్ - అల్పమైన,
ఎఱుమ్ము ఆది - చీమలుమొదలగు ప్రాణులునైన, శరాశరమ్ ముల్ ముమ్ - జంగమస్థావరము
లన్నింటిని, నాన్ముగనార్ - చతుర్ముఖబ్రహ్మ, పెల్ మున్ - సృష్టించిన, నాట్టశ్ - దేశమందు,
ఒన్ముఇనియే - ఒకసాధనములేకనే, నల్ పాలుక్కు - మోక్షమందు, ఉయ్తనన్ - పొందించెను.
కత్పరో - (పీయశీతములను) అధ్యసించువారు, ఇరామపిరానైయల్లాల్ - చక్రవర్తితిరుమగ
నారునుతప్ప, మల్ ముమ్ - వేటొకదానిని, కట్టరో - అధ్యయనముజేయుదురా?

తా॥ తనకు తిరువవతారిద్యదేశమైన అయోధ్యానగరమందున్న సకలచరాచరములన్నిం
టికిని పరమపదమిచ్చిన చక్రవర్తితిరుమగనారును వదలి మఱియొకవస్తువును తమకు డేమమును
గోరువారాశ్రయించరని.

౧.

నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ నారణత్కొళ్ళని యావరో*

నాట్టిల్ పిఱన్దు పడాదనపట్టుమనిశోర్క్కా*

నాటెనలియుమరక్కరై నాడిత్తడిన్దు*

నాటెయళిత్తుయ్యచ్చెయ్దు నడన్ద మెక్కేట్టుమే.

౨.

అ॥ నాట్టిల్ - భూలోకమందు, పిఱన్దు - అవతరించి, పడాదన - పడరానిబాధను,
పట్టు - అనుభవించి, మనిశోర్క్కా - (కృతఘ్నులైన) మునుష్యులకొఱకై, నాటె - లోక
మందున్న హరిని, నలియుమ్ - బాధించుచున్న, అరక్కరై - రాక్షసులను, నాడి - వారున్న
చోటికి వెదకుకొనివెళ్ళి, తడిన్దు - చంపి, నాటె - లోకమును, అళిత్తు - అనుగ్రహించి,
ఉయ్యచ్చెయ్దు - ఉజ్జ్వలపంచేసి, నడన్దమై - పరపదమునకు వేంచేసిన వృత్తాంతములను,
క్కేట్టుమ్ - వినియు, నాట్టిల్ పిఱన్దవర్ - లీలావిభూతియందు జన్మించినవారు, నారణమ్ము -
శ్రీమన్నారాయణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికి దాసులగుదురా?

తా॥ లోకములను బాధించుచున్న దుష్టులను సంహరించుటకై తానతీహేయమైన యీ
భూలోకమందవతరించి సీతావియోగముమొదలగు పడరాని వ్యసనముల ననుభవించి రాక్షసులను
జంపి కృతజ్ఞతలేని మనుష్యులను రక్షించి వీరికి పరమపదమునిచ్చి శ్రీబైకణ్ణమునకు వేంచేసిన చక్ర

వర్తితమగ నాయుక్కుడివ్యచేష్టితములను విని కూడ, భూలోకమందు బుట్టినవారు వారికి దాసులుగాక మఱియొకరికగుదురాయనీ.

కేట్పూర్ గళ్ కేశవకృత్ త్రియల్లాల్ మల్ యుమ్ కేట్పూర్*

కేట్పూర్ తెవిశుడు త్రియల్లాల్ మల్ మైవశపుగళ్ వై యుమ్*

కేట్పూల్ పమ్మమ్ పగై వగ శిశుపాలక*తిరువడి

తాట్పాలడై న్ద తనై యటివారై యటిన్దు మే.

3.

అ|| కేట్పూర్ - (శ్రీకృష్ణనిండను) వినవలయునని యున్నవారియొక్క, తెవి - చెప్పుకూడ, శుడుమ్ - దగ్ధమగునట్లు, కీత్తై - నీచములైన, వశపుగళ్ - నింబోష్టలచే, వైయుమ్ - నిందించుచున్నవాఁడును, కేట్ పాల్ - చిరకాలముగా, పమ్మమ్ - అనాదియైన, పగైవన్ - ద్వేషముగలవాఁడునైన, శిశుపాలక - శిశుపాలుఁడు, తిరువడి - స్వామియైన శ్రీకృష్ణనియొక్క, తాళ్ పాల్ - శ్రీపాదములక్రింద, అడైన్ద - చేరిన, తనైత్త - స్వభావమును, అటివారై - ఎఱుంగినవారిని, అటిన్దుమ్ - ఎఱుంగియు, కేట్పూర్ గళ్ - (తమకుజీవనోపాయమును) వినువారు, కేశవన్ - కేశనిసంహరించిన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కీర్ త్రియల్లాల్ - కీర్తినికప్పు, మల్ యుమ్ - మఱియొకదానిని, కేట్పూర్ - వినుదురా ?

తా|| ఎంతద్వేషులకుఁగూడ సహింపరానిమాటలచే నిందించిన శిశుపాలుని తన శ్రీపాదముల క్రిందఁజేర్చుకొనిన శ్రీకృష్ణని కల్యాణగుణములనుతప్ప, బుద్ధిమంతులు మఱియొకమాటనువినరని.

తనై యటిబవర్ తామవత్కాళ్ళన్ది యావరో*

వన్దైవ్పడర్ పారు శాదుమిల్ పాత్తన్ నెడుజాలత్తు*

నన్దైవ్పనల్ వణ్ణి నాన్ముగనై వ్పణ్ణిత్తన్నుళ్ళే*

తోన్దైమయక్కియతోన్ద్రీయ శూన్ముల్ గళ్ శిన్దిత్తే.

౪.

అ|| వన్దైత్త - (దేవముష్యాది) అనేకాకారములుగా, పడర్ - వ్యాపించియున్న, పారుళ్ - వస్తువులు, ఆడుమ్ - ఏదియు, ఇల్ - లేని, పాత్త - కూస్యమైన, నెడుమ్కాలత్తు - ద్విపరార్థమైన గొప్పప్రళయకాలమందు, వన్దైత్త - మంచిదైన, (సృష్టికారణమైన), పునల్ - జలమును, పణ్ణి - సృష్టించి, తన్నుళ్ళే - తనసంక్కుల్పముచే, నాన్ముగనై - చతుర్ముఖబ్రహ్మను, పణ్ణి - సృష్టించి, తోన్దైత్త - మునుపు, మయక్కియ - సంహరించిన పదార్థములను, తోన్ద్రీయ - సృజించిన, శూన్ముల్ గళ్ - ఉపాయములను, శిన్దిత్తు - అనుష్ఠించి, తనైత్తయటిబవర్ - తత్త్వమునెఱుంగినవారు, తామ్ - తాము, అవణ్కు - జగత్కారణుడైన యాశ్రియఃపతికి, ఆళ్ళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికగుదురా ?

తా|| తత్త్వసితి నెఱుంగినవారు, మొదట మహాజలమునున్న బ్రహ్మనున్న సృజించిన శ్రీమన్నారాయణునితప్ప మఱియొకరిని జగత్కారణముగా దలంచి ధ్యానించరని.

౪.

శూన్యలో గళ్ళ శిన్ధిక్కిల్ మాయకొక్కలన్ని చూపుకోవరో*

అమ్మ పెరుమ్మనల్ తన్ను శిన్ధియళాల పై*

తామ్మప్పడామల్ తన్నాల్లారొట్టిడై తామ్మొణ్ణో*

కేట్టమ్ తిరువురువాయిల్లు కేట్టమ్ముణ్ణో న్దుమే.

౫.

అ॥ అమ్మమ్ - అగాధమ్మ, పెరుమ్ - విశాలమ్మన, పునల్ తన్నుళ్ - మహాజలమును, అమ్మనియ - ముణిగియున్న, ఇలత్తై - భూమిని, తామ్మప్పడామల్ - కరిగిపోకుండా, తన్నాల్ - తనయొక్క, ఒరుకోట్టిడై - ఒకదంతమందు, తామ్ - తాన, కొణ్ణ - ఎత్తుకొనివచ్చిన, తిరు - నుందరమ్మన, కేట్టమ్మునాయిల్లు - వరాహవతారమెత్తిన విభమును, కేట్టమ్ - వినియు, ఉణ్ణో న్దువర్ - మనముజేసినవారు, శూన్యలో గళ్ళ - తమకుజీవనోపాయములను, శిన్ధిక్కిల్ - విచారించినయెడల, మాయకొ - అశ్రద్ధ చేపట్టడైన శ్రమ్యపతియొక్క, కొక్కలన్ని - శ్రీపాదములనుతప్ప, శూన్యలో - ఆశ్రయించుదురా?

తా॥ ప్రభయార్జవమందు మగ్నమైయున్న భూమిని వరాహవతారమెత్తి యుద్ధరించిన శ్రమ్యపతినితప్ప మఱియొకరిని యుజ్జీవనోపాయముగా బుద్ధిమంతులాశ్రయించరని.

౫.

కేట్టమ్ముణ్ణో న్దువర్ కేశవత్కాళనియావరో*

వాట్టమిలావణ్ణై మావలివాదిక్కవాదిప్పుణ్ణు*

ఈట్టజ్జోల్ తేవర్ గళ్ళ శెన్దిరన్దార్ క్కిడర్ నీక్కియ*

కోట్టజ్జెవామననాయ్ చెప్పయ్దకూత్తుక్కళ్ళ కణ్ణుమే.

౬.

అ॥ వాట్టమిలా - ఎడతెగని (నిరస్తరమ్మన) వల్ - ఔదార్యముగల, కై - హస్తముగల, మావలి - బలిచక్రవర్తి, వాదిక్క - బాధించగా, వాదిప్పుణ్ణు - బాధపడి, ఈట్టమ్మొళ్ళ - గుంపుగాజేరి, శెన్ది - వెళ్లి, ఇరన్దార్ - ప్రార్థించిన, తేవర్ గళ్ళు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖమును, నీక్కియ - పోగొట్టినవాడును, కోడు - (దానజలపరిగ్రహార్థమై) చేరియున్న, అమ్ - నుందరమ్మన, కై - శ్రీహస్తముగల, వామననాయ్ - వామనుడై, శెన్ది - చేసిన, కూత్తుక్కళ్ళ - విలాసములను, కణ్ణుమ్ - చూచియు, కేట్టమ్ - వినియు, ఉణ్ణో న్దువర్ - మనముజేసినవారు, కేశవత్కాళ - కేశవునికి, ఆళని - దానులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరి గనుదురా?

తా॥ మహాబలిచే బాధించబడిన దేవతలు తనవద్దవచ్చి ప్రార్థించు, అప్పుడు వామనావతారంబెత్తి, వానికున్న ఔదార్యగుణమునుజూచి వానినిజంపక యుక్తిచే భూమినివాత్రము బరిగ్రహించి దేవతలకిచ్చి వారిదుఃఖమును బోగొట్టిన సర్వేశ్వరుని దివ్యచేష్టితములనువిని జక్కగా బోధింపినవారు మఱియొకరి నాశ్రయించరని.

౬.

కణ్ణుమ్ తెలిన్దుమ్కన్ ధూర్ కణ్ణజ్జాళనియావరో*

వణ్ణణ్ మలర్ తొజ్గల్ మార్ క్కణ్డేయనుక్కువామ్మనాళ్*

ఇణ్ణచ్చడై ముడి యొళనుడకొణ్ణొళాచ్చెల్ల*

కొణ్ణజ్జు త్తన్నొడుమ్మొణ్ణడకొణ్ణెన్దుమే.

౭.

అ॥ వణు - శుమ్మెదలు, ఉణ్ - మధుపానమాజేయచున్న, మలర్ - పుష్పముల
యొక్క, తొజ్గల్ - మాలనుధరించిన మార్క్కణ్డేయనుస్కు - మార్క్కణ్డేయనికి, వామ్మనాళ్ -
ఆయుష్యముకొఱకై, ఇడై - మాలను, శడై - జటను, ముడి - కిరీటమునుగల, ఈశక్ - రుద్రుడు,
ఉడక్ కొణ్డు - వెంట్రుకొని, ఉళా - భగవద్గుణములనుజెప్పుదు, శెల్ల - శ్రీయఃపతివద్ద
చెళ్ళగా, అణ్దు - ఆదశయందు, కొణ్డు - (మార్క్కణ్డేయని) స్వీకరించి, తన్నొడుమ్ - తనతో,
కొణ్డు - చేర్చుకొని, ఉడక్ శెట్టదు - ఎడబాయకనున్నదానిని, ఉణర్ న్దుమ్ - (పురాణాదులచే)
తెలిసికొనియు, కల్లీ యుమ్ - చదివియు, తెల్లిపుమ్ - మననముజేసియు, కణ్డార్ - చూచినవారు,
కణ్ణు - శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ది - దాసులుగాక, ఆవరో - మఱియొకరికగుదురా?

తా॥ మార్క్కణ్డేయుడు చిన్నతనములో నాడుకొని యున్నప్పుడు “ నీవల్పాయుష్యముగల
వాడ,, వని యశరీరివాణినివిని తనకుదీర్ఘాయుష్యము సంపాదించుకొనవలయునని రుద్రునిగురించి
తనస్సుజేయగా చిరకాలమునకు రుద్రుడు ప్రత్యక్షమై “ ఓమార్క్కణ్డేయుడా! నీవలనే నేను
తనస్సుజేయుచున్నాను, నాజటనుజూడుము, నీకీవరమిచ్చుటకు నేనుసమర్థుడనుకాను, శ్రీయఃపతి
వద్దవెళ్ళదమరమ్ము,, అనివెంటపెట్టుకొనిపోయి శ్రీయఃపతివద్దచేర్చగా నప్పుడు వీడుదేవతావ్ర
భవ్తడనిగూడఁ జూడకమార్క్కణ్డేయుని తనవద్దనుంచుకొని రక్షించిన సర్వేశ్వరుని చక్కగా
శ్రవణ మననదిధ్యానసములచే తెలిసికొనినవారు మఱియొకరినాశ్రయించరని. ౭.

*** శెల్లపుణర్ న్దవర్ శెల్వన్ద శీరన్ది క్కట్టరో*

ఎల్లైయిలాద పెరున్దవత్తల్ పలశెయ్ మిత్తై*

అల్లలమరరై చె్చెయ్యు మిరణియనాగత్తై*

మల్లలరియురువాయ్ చె్చెయ్ దమాయమటిన్దుమే.

౮.

అ॥ ఎల్లైయిలాద - ఆవధిలేని, పెరున్దవత్తల్ - గొప్పతనముచే, అమరరై - దేవతలకు,
పల - అనేకవిధములైన! మిత్తై - బాధలను, శెయ్ - చేసి, అల్లల్ - దుఃఖములను, శెయ్యుమ్ -
చేయుచున్న, ఇరణియన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగత్తై - శరీరమును, మల్లల్ - గొప్ప,
అరియురువాయ్ - సింహరూపియై, శెయ్ద - (బద్దలు) చేసిన, మాయమ్. అశ్చర్యచేష్టితములను,
అటిన్దుమ్ - తెలిసికొనియు, శెల్ల - శ్రీవైకృణ్ణమునకుపోయిచేరుటకు, ఉణర్ న్దవర్ - అధ్యవ
సించినవారు, శెల్వన్దతన్ - శ్రీమంతుడైన నరసింహునియొక్క, శీరన్ది - కల్యాణగుణములను
తప్పు, కట్టరో - మఱియొక దానినియభ్యసించదురా?

తా॥ గొప్పతనముజేసి తనకుచావులేదని వరమునొంది దేవతలనుబాధించుచున్న హిరణ్యు
నిజంపిన నరసింహునియొక్క కల్యాణగుణములనువదలి మోక్షార్థము మఱియొకదానినిజెప్పరని. ౮.

మాయమటిబవర్ మాయవత్కాశన్ది యావరో*

తాయమ్ శెఱుమొరునూల్లీ యువర్ మజ్జ వోరై వర్ క్కాయ్*

తేశమటియవోర్ శారదియాయ్ చె్చెన్దు శేన్దై

నాశమ్ శెయ్దిట్టు* నడన్దనల్ వార్ తైయటిన్దుమే.

౯.

అ॥ తాయన్ - (పాండవుల) దాయభాగమును, తెలుమ్ - చెడకొట్టిన, ఒరు - ఒక, నూర్ యువర్ - నూలుగులైన దుర్యోధనాదులు, మున్ - నశించునట్లు, ఓర్ - సహాయములేని, ఐవర్ క్కాయ్ - పంచపాణవులపక్షమందుజేరి, తేమటియు - దేశముతె నెఱుంగునట్లు, ఓర్ కారదియాయ్ - అద్వితీయమైనసారథియై, తెన్ - యుద్ధమందువెల్లి, తేనెయ్ - సేనలను, నామ తెయదిట్టు - నశించజేసి, నడన్ - పరమపదమునకువేంచేసిన, నల్వార్ తై - మహాభారతమునెడి క్లాఘ్యమైననూక్తిని, అటిబవర్ - ఎఱుంగినవారు, మాయమ్ - (ఆశ్రితపాలితస్యమునెడి) వాని యాశ్చర్యచేష్టితమును, అటిబవర్ - పరిశీలించినవారు, మాయవఱ్కు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ - దాసులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా?

తా॥ తనభక్తులైన పాణవులకుభాగమివ్వక మోసముజేసిన దుర్యోధనాదులనుజంపి అర్జునునికి సారథ్యముజేసిన యాశ్చర్యభక్తుడైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యచరిత్రములనువిని బుద్ధిమంతుఁడైన వానిని వదలి మఱియొకరికి దాసులుకారని.

¶ వార్ తెయటిబవర్ మాయవత్కళన్తి యావరో*

పోర్ త్రపిఱప్పాడు నోయొడుమూప్పొడిఱప్పివై

పేర్ త్తు*పెరున్దుప్పమ్ వేరఱనీక్కి త్త తాళిక్కిత్త

చేర్ త్తు*అవన్ తెయ్యమ్ శేమ తెయ్ణి తెళివున్ శే.

౧౦.

అ॥ వార్ తె - చరమశోకమును, అటిబవర్ - ఎఱుంగినవారు, పోర్ త్త - ఆత్మను బాధించుచున్న, పిఱప్పాడు - జన్మముతోను, నోయొడు - వ్యాధితోను, మూప్పాడు - వార్ధకముతోను (కూడుకొనియున్న), ఇఱప్ప - మరణము, ఇన్ - వీనిని, పేర్ త్తు - నశించజేసి, పెరున్దుప్పమ్ - (త్రవల్గమునెడి) మహాదుఃఖములను, వేరఱ - సమూలముగానశించునట్లు, నీక్కి - పోగొట్టి, తన్ తాళిక్కిత్త - తనశ్రీపాదములక్రింద, శేర్ త్తు - చేర్చుకొని, అవన్ - ఆశ్రియఃపతి, తెయ్యమ్ - చేయుచున్న, శేమతై - క్షేమకార్యములను, ఎణ్ణి - తలఁచి, తెళివున్ యి - నిర్మలజ్ఞానముగలవారై, మాయవఱ్కు - ఆశ్రితసులభుడైన శ్రీకృష్ణునికి, ఆళన్ - దాసులుగాక, అవరో - మఱియొకరికగుదురా?

తా॥ జన్మజరామరణాది సకల దుఃఖములనుబోగొట్టి తన శ్రీపాదములయందుఁ జేర్చుకొని రక్షించెడి శ్రీకృష్ణుడుప్రసాదించిన చరమశోకార్థము నెఱుంగినవారు ఆశ్రియఃపతికే దాసులగుదురని.

౧౧.

¶ తెళివున్ యివీన్దిన్దువర్ క్కిన్దుక్కది తెయ్యమ్*

తెళివున్ యిక్కణ్ణన్ తెళుకురుగూర్ చ్చడగోపణశోల్*

తెళివున్ యివాయరత్తు ల్ళివై పత్తుమ్వల్లారవర్*

తెళివున్ యిన్దైయర్ సామరుమూవులగత్తుళ్ళే.

౧౧.

అ॥ తెళివు - శ్రియఃపతియే ఉపాయము ఉపేయము ఆనెడుజ్ఞానమును, ఉన్ యి - పొంది, వీవు - (కుదృష్టులనహవాసముచే ఈ జ్ఞానమునకు) విచ్ఛేదము, ఇన్ది - లేనివారై, నిన్దువర్ క్కు - నిరముగానున్నవారికి, ఇన్దుమ్ - అనన్దరూపమైన, కది - మోక్షమును, తెయ్యమ్ - కలుగ జేయువాఁడును, తెళివున్ యి - సర్వజ్ఞుడైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, తెన్ దర్శ

నియమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగొపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - పాదించి
నవియు, తెలిపుల్ - జ్ఞానప్రదములునైన, ఆయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవై
పత్తుమ్ - ఈ పదిపాశురములను, వల్లారవర్ - అభ్యసించువారు, పా - పాపములచే, మరు -
పూర్వమైన, మావులగత్తుళ్ళే - మాడులోకములనుండున్నప్పుడే, తెలిపుల్ - జ్ఞానవైశద్యము
గల, శీసెయిర్ - మనస్సుగలవారై యగుదురు.

తా॥ తననే యపాయోపేయములుగా నమ్మినభక్తులకు మోక్షప్రదుడైన శ్రియఃపతి
విషయమైన ఈపదిపాశురముల నభ్యసించువారు ఈసంసారముండున్నప్పుడే తత్వమునెఱుంగుదురని

ఆళ్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

౬-వ, తిరువాయ్మొళి

ఆవతారిక :—“ఆత్మియై” మొదల గమనంధించిన భగవద్గణములను బ్రత్యక్షముగా
ననుభవించుచున్నచి నమ్మాళ్వార్లు వానిస్వరూపింబులైన ఆర్తులై పరమపదమునందు వేంచేసి
యున్న సర్వేశ్వరునికివినునట్లు వానియొక్క ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వాది గుణములనుజెప్పి ఘోషించు
చున్నారు.

‡‡ పామరుమూవులగుమ్పడై త పట్టనాబావో*

పామరుమూవులగుమ్పడై పట్టనాబావో*

తామరై క్కణ్ణావో తనియే తనియాళావో*

తామరై క్కెయ్యోవో ఉన్నై యెన్మొల్ శేర్వదువే.

౧.

అ॥ పా - (స్థావరజంతు) వస్తువులచే, మరు-నిండియున్న, మావులగుమ్ - మాడులోక
ములను, అళన్ - కొలిచిన, పట్టనాబా - పద్మనాభుడా ! పామరు - వస్తువులచే
నిండిన, మావులగుమ్ - మాడులోకములను, అళన్ - కొలిచిన, పట్టనాబా - శ్రీపాద పద్మము
గలవాడా ! తామరై క్కణ్ణా-ఓ పద్మనేత్రుడా ! తామరై క్కెయ్యో-పద్మముంటి శ్రీహస్తము
గలవాడా ! తనియే - బద్ధముక్తులలోకాని యొంటియైననన్ను, తనియాళా - చక్కగాపరిపా
లించుచున్న ఓ స్వామీ ! ఉన్నై : నిన్ను, ఎన్మొల్ - ఎప్పుడు, శేర్వదు - సాందదనో ?

తా॥ సకలజగత్కారణుడవైన ఓ స్వామీ ! నిరతిశయ సుందరములైన నీ దివ్యావ
యములతో వేంచేయున్ననిన్ను నేనెప్పుడు చేరదనోయని.

ఎన్మొల్ శేర్వదన్లో అరణాన్మొగనేత్తుమ్*శెయ్య

నిన్ తిరుప్పాదలైయాన్ నిలనీరెరికాల్*విణ్ణుయిర్

ఎన్మొల్ తాన్ ముదలముల్లుమాయ్ నిన్ వెన్దాయో*

కున్దెత్తానిరై మేయ్ త్తవై కాత్తవెన్మొల్తావో.

౨.

అ॥ నిలమ్ - పృథివీ, నీర్ - జలము, ఎరి - అగ్ని, కాల్ - వాయు, విన్ - అకాశము.
ఉయిర్ - ప్రాణులు, ఎన్మొల్తాన్ - అనెడినీని, ముదల - మొదలుగాగల, ముల్లుమాయ్ - ముల్లుమా, ముల్లుమా, ముల్లుమా.

సమస్తములకును, ఆయ్ - అంతరాత్మయై, నిష్ట - ఉన్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామి! ఆనిరై - గోసమాహములను, మేయ్త్తు - మేపి, కుష్టుఎడుత్తు - గోవర్ధనమునెత్తి, అవై - ఆ గోగోపలను, కాత్త - రక్షించిన, ఎకమాత్తా - నాకు మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితముగలవాడా! అరన్ - రుద్రుడను, నాన్మగన్ - బ్రహ్మాయ, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్న, కెయ్య - సుందరమైన, నిన్ తరుప్పొదత్తై - నీ శ్రీపాదమును, యాన్ - నేను, కేర్వదు - పొందుట, ఎన్మకొల్ - ఎప్పుడో? అన్దో - అయ్యో?

తా|| సమస్త చరాచరములకు సంతర్వామియై రక్షించుచున్న ఓ స్వామి! బ్రహ్మాదిసేవ్యులైన నీ శ్రీపాదమును నేనెప్పుడు చేరదనోయని.

కాత్తవెజ్జుత్తావో ములై యేన్దిక్కల్ మారిదనై * 2.

పూ త్తణ్డ్రుమ్ముడియాయ్ పునై కొన్దెయ్ జ్జెజ్జై యాయ్ *

వాయ్ త్తవెన్నాన్మగనే వన్దెన్నారుయిర్ నీయానాల్ *

ఏ త్తరుమ్ కీర్ త్తియినా యునై యెజ్జు త్తలై ప్పెయ్ వనే.

3.

అ|| ములైయేన్ది - గోవర్ధనమునెత్తి, కల్ మాదిదనై - రాళ్ళవర్షమును, కాత్త - అడ్డగించిన, ఎకమాత్తా - మాకు దర్శనీయంబులైన దివ్యచేష్టితముగలవాడా! పూ - పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడియాయ్ - కిరీటమందు గలవాడా! పునై - గుచ్చబడిన, కొన్దె - కొన్దెపుష్పముగలదై, అమ్ - సుందరమై, కెమ్ - ఎఱునైన, కదై యాయ్ - జటగలరుద్రునికి నిర్వాహకుడా! వాయ్ త్త - జ్ఞానపూరితగల, ఎన్ నాన్మగనే - బ్రహ్మకు నిర్వాహకుడైన ఓ స్వామి! వన్ద - వచ్చి, ఎన్ - నాకు, నీ - నీవు, ఆరుయిర్ - పరిపూర్ణ ప్రాణమువంటివాడా! ఏత్తు - సంపూర్ణముగా స్తుతించుటకు, అరుమ్ - అశక్యమైన, కీర్ త్తియినాయ్ - కీర్తిగలవాడా! ఉన్దై - నీన్ను, ఎజ్జు - ఎచ్చట, తలై ప్పెయ్ క - పొందెదను?

తా|| బ్రహ్మరుద్రాదులకును గారణభూతుడవైన ఓ స్వామి! నీవు నిర్లతకు కటాక్షముచే నాకిదివఱలో ప్రాణమువలె ధారకుండవై యుంటివి. ఇకమిదగూడ నీతిరువడి ప్రాప్తికొఱకు చేయవలసినదానిని నీవేచేసి నెరవేర్చుకొనుమాయని.

ఎజ్జు త్తలై ప్పెయ్ వన్నా నెట్టిలే మూవులగుమ్ నీయే *

అజ్జుయర్ ముక్కణ్ పిరాన్ పిరమ పెరుమానవన్నీ *

వెజ్జదిర్ వచ్చిరక్కై యిన్దిరక్ మునలాత్తెయ్ వమ్ నీ *

కొజ్జుల్ త్తణ్డ్రుమ్ముడి యెన్నుడై కోవలనే.

4.

అ|| కొజ్జు - తేనెగలదై, అలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనై, అమ్ - సుందరమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడి - కిరీటమందుగల, ఎన్నుడై - నాకు భవ్యుడైన, కోవలనే - గోపాలుడా! ఎట్టిల్ - సుందరములైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకముల యతిశయము, నీయే - నీ యధీనమైయ్యే యున్నది. అజ్జు - అలోకమందు, ఉయర్ - గొప్పవాడైన, ముక్కణ్ పిరాన్ - త్రినేత్రునియొక్కయు, పిరమ పెరుమానవన్ - బ్రహ్మదేవునియొక్కయు, (అతిశయము), నీ - నీ యధీనమే, వెమ్కదిర్ - క్రూరమైన తేజస్సుగల, వచ్చిరమ్ -

వజ్రాయుధమును, కై - హస్తమందుగల, ఇన్దిరన్ముదలా - ఇన్దిరన్ముదలగు, తేయ్యమ్ - దేవ
తలయొక్క (అతిశయమును), నీ - నీయధీనమే. (ఇంతగొప్పవాడవైననిన్ను), నాన్ - నేను,
ఎజ్జు - ఎచ్చట, తలైప్పెయ్డన్ - పొందెదను ?

తా|| ఆధిరాజ్యనూచకమైన తులసీమాలికను కిరీటమందు ధరించిన ఓస్వామి! బ్రహ్మ
రుద్రేంద్రాది సకలదేవతల ప్రభావములకుఁ గారణమైన నిన్ను నేనుపొందెడి ఉపాయమును నీవే
యోచించుమాయని.

ఎన్నుడై క్కొవలనే యెకాపొల్లా క్కరుమాణిక్కమే*

ఉన్నుడై యున్దిమల రులగమవై మూన్ముమ్పరన్దు*

ఉన్నుడై చోచ్చిదివెళ్ళ త్తగమ్బాలున్నెక్కణ్ణుకొణ్ణిట్టు*

ఎన్నుడై యారుయిరా రెజ్జనేకొల్వనైయ్దువరే.

౫.

అ|| ఎన్నుడైక్కొవలనే - నాకు విధేయుడైన గోపాలుఁడా! పొల్లా - ద్వారములేని,
(అనుభవించని), ఎన్కరుమాణిక్కమే - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల ఓ నాస్వామి! ఉన్నుడై -
నీయొక్క, ఉన్ది - నాభియందు, మలర్ - ఉత్పన్నమైన, మూన్ములగమవై - మూడులోకముల
యందున్న ఆయా విషయములయందు, ఆర్పరన్దు - మిక్కిలియా సక్తిగలదైయున్న, ఎన్నుడై -
నాయొక్క, ఉయిరార్ - ఆత్మా, ఉన్నుడై - నీయొక్క, శోదివెళ్ళమ్ - తేజస్సు ప్రవహించు
నన్ను శ్రీవైకుంఠముయొక్క, అగమ్బుల్ - లోపల, ఉన్నై - నిన్ను, కణ్ణుకొణ్ణిట్టు - నేనించి,
వన్దు - సమీపించి, ఎజ్జన్ - ఏవిధంబున, ఎయ్దువర్ - పొందునో ?

తా|| ఓశ్రీయఃపతీ! నీవు సృజించియుంచిన శబ్దాది విషయములయందు ప్రవణమైయున్న
నాయాత్మ వానినివదలి, అప్రాకృతదివ్యతేజోమయమైన శ్రీవైకుంఠమందు వేంచేసియున్న నిన్ను
బొందుటకు సమర్థముకాదు. గాన నాకార్యమును నీవే నెరవేర్చుమని.

వన్దైయ్దుమాఱియేక్ మల్ గునీలచ్చుడర్ తత్తైప్ప*

శెజ్జుడర్ చోచ్చిదిగళ్ పూ త్తరుమాణిక్కమ్ శేర్ వదుపోల్*

అన్దరమేల్ శెమ్మట్ట డడియున్దికై మార్పుకణ్ వాయ్*

శెజ్జుడర్ చోచ్చిదివిడవుణై యెక్ తిరుమార్ బనై యే.

౬.

అ|| మల్ గు - వర్ణిలుచున్న, నీలచ్చుడర్ - నీలమైన తేజస్సు, తత్తైప్ప - సమృద్ధమై
యుండగా (దానిపైన), అన్దరమేల్ - మధ్యప్రదేశముమీదనున్న, శెమ్మట్టోడు - పీతామ్బరము
తోఁగూడ, అడి - శ్రీపాదము, ఉన్ది - తిరునాభి, కై - శ్రీహస్తము, మార్పు - వక్షస్థలము, కణ్ -
నేత్రము, వాయ్ - తిరువధరము (ఇవి), శెమ్మకుడర్ - ఎఱ్ఱనై వెలుగుచున్న, శోది - తేజస్సును,
విడ - వ్యాపింపఁజేయు, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, కుడర్ - కాన్తిగల, శోదిగళ్ - రత్నపుష్పములను, పూత్తు -
వికసింపఁజేసికొని, ఒరు - ఒక, మాణిక్కమ్ - నీలరత్నము, శేర్వువపోల్ - అమరియుండునట్లు,
ఉత్తై - పవ్యలించియున్న, ఎన్ - నాకు, స్వామినియైన, తిరుమార్వక్తనై - పిరాట్టిని
వక్షస్థలమందుగల శ్రీయఃపతీని, వన్దు - సమీపించి, ఎయ్దుమాఱు - పొందెడివిధమును,
అఱియేక్ - ఎఱుగను.

తా॥ ఒక నీలమాణిక్యముమీద ఎఱ్ఱమాణిక్యములు పుష్పించినట్లు శ్యామమైన తిరుమేను మీద ఎఱ్ఱని కరచరణాది దివ్యావయవములు ప్రకాశింప, దానిమీద పెరియపిరాట్టి వేంచేసి యున్న వత్సస్థలముగల ఓ శ్రియఃపతి! నిన్ను సాండుటకు నే నేవిధమైన ఉపాయము నెఱుంగనని.

ఎన్ తిరుమార్ బన నై యెమ్మలై మగల్ కూఱనై నై*

ఎన్దు మెన్నా మగలై యగమ్బాల్ కొణ్ణానాన్దుగనై*

నిన్ శశిపతియై నిలక్కిణ్డెయిల్ మూన్దెరి త్త*

వెన్దుపులన్దురన్దు విశుమ్బాళియైక్కాణ్డెనో.

2.

అ॥ ఎక్ - నాకు స్వామినియైన, తిరు - పిరాట్టిని, మార్ బన్ తనై - వత్సస్థలమును ధరించినవాడును, ఎక్ మలై మగల్ కూఱ తనై - పర్యతపుత్రియైన పార్వతిని పార్వమందు గల రుద్రుని కన్తర్యామియైన నాస్వామియు, నామగలై - వాగ్దేయైన సరస్వతిని, ఎన్దుమ్ - ఎల్ల ప్పుడును, అగమ్ పాల్ కొణ్ణ - ముఖప్రదేశమందుగల, ఎక్ నాన్దుగనై - బ్రహ్మకన్త ర్యామియైన నాస్వామియు, నిన్ - నీరద్దలితో సమానుడైయున్న, శశిపతియై - ఇంద్రుని కన్తర్యామియు, నిలమ్ - భూమిని, కిణ్ణ - విడతినినవాడును, మూన్దు ఎయిల్ - త్రిపురములను, ఎరిత్త - దహించిన వాడును, పులమ్ - ఇంద్రియములను, వెన్దు - జయించి, తురన్ - ఓడకొట్టినవాడును, విశుమ్బు - స్వర్గమును, ఆళియై - పరిపాలించువాడనైన సర్వేశ్వరుని, కాణ్డెనో - చూడనా?

తా॥ సకల చరాచర నిర్వాహకుడైన శ్రియఃపతి ధలప్రదానమునకుడగిన పూర్తిగలవాఁడైయున్నను, నేను సాధనాన్తరములను వదలి వానికే పరతస్పృహడైనైయున్నను, ఇదివఱకు నాకు ఫలమివ్వనందున ఇత నాఫలములు నాకు లభించవో యేమోయని భయపడుచున్నానని. 2.

ఆళియైక్కాణ్డెనరియాయ్ అరిక్కాణ్డెనరియాయ్*అరక్కర్

ఊలై యిట్టని లక్ష్మకడన్దు పిలమ్బుక్కొళిప్ప*

మిళియమ్బుత్తైక్కడాయ్ పిఱల్ మాలియైక్కొన్దు*పిన్నమ్

ఆళుయర్ కున్దు జ్జల్ శెయ్ దడర్ తానై యుమ్ కాణ్డెనో.

౩.

అ॥ ఆళియై - యీళిని, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - గుఱ్ఱమువలెను, అరి - సింహమును, కాణ్ - చూచిన, పరియాయ్ - నక్కవలెను, అరక్కర్ - రాక్షసులు, అన్దు - అప్పుడు, ఊలై యిట్టు - కూతవేయుచు, ఇలక్కై - లంకను, కడన్దు - వదలి, పిలమ్ - బిలమును, పుక్క - ప్రవేశించి, ఒరిప్ప - దాచుకొనియుండగా, మిళి - బలముగల, అమ్ - సుందరమైన, పుత్తై - గరుత్మంతుని, కడాయ్ - నడిపించుకొనిపోయి, విఱల్ - బలిష్ఠుడైన, మాలియై - మాలియనెడి రాక్షసుని, కొన్దు - చంపి, పిన్నమ్ - మఱియు, ఆళ - పరిజనములను, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, కున్దు జ్జల్ - పర్వతములువలె, శెయ్దు - చేసి, అడర్ తానై యుమ్ - నశింపజేసిన ఉపేంద్రునిని, కాణ్డెనో - నేమింపవచ్చునా?

తా॥ మాలి సుమాలి మొదలగు రాక్షసులు ఉపేంద్రునిజూచి భయపడి సింహమునుజూచిన నక్కవలె కూతవేయుచు లంకనువదలి పాతాళలోకమునకు వెళ్ళగా, గరుడవాహనారూఢుడై యచ్చటికి వేంచేసి వారినిజంపిన ఉపేంద్రుని నేనెప్పుడు నేమింపెదనోయని. ౩.

కాణ్ణుజ్జోలోన్జొమే కడియవినై యేముయలుమ్*
ఆణ్ణిఱల్ మీళిమొయ్మిప్ప నరక్కాకులత్తై త్తడిన్దు*
మీణ్ణుమవళ్ తప్పిక్కే విరిసిరిలజెయరుళి*

ఆణ్ణుతళ్ళోదిపుక్క వమరరరియేన్ బీనై యే.

౯.

అ॥ నెజ్జామే - ఓమనసా! కడియ - క్రూరమైన, వినైయే - కర్మములనే, ముయలుమ్ - చేయుచున్న వాఁడును, ఆణ్ - పౌరుషమందు, తిఱల్ - గొప్పశక్తిగలవాఁడును, మీళి - యమునితో సమానమైన, మొయ్మిప్పన్ - బలముగలవాఁడనైన, అరక్కా - రావణాసురునియొక్క, కులత్తై - వంశమును, తడిన్దు - చంపి, మీణ్ణుమ్ - తిరిగియు, అవళ్తప్పిక్కే - వానితమ్ముడైన విభీషణునికే, విరి - వికారమైన, సీర్ - జలముగల, ఇలజై - లంకను, అరుళి - కృపఁజేసి, ఆణ్ణు - (తనదేశమును) పరిపాలించి, తణ్ళోది - తన దివ్యతేజస్సులో, పుక్కు - ప్రవేశించి, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, అరివిన్ బీనై - మిక్కిలి గొప్పవాఁడైయున్న సర్వేశ్వరుని, కాణ్ణుజ్జోలో - నేమింపవచ్చునా ?

తా॥ దుష్టుడై బలిష్ఠుడైన రావణాసురుని సంహరించి వాని రాజ్యమును వానితమ్ముడైన విభీషణునికిచ్చి కాసల్యాభరణాదుల సత్సాధనమై తమ ఇత్సాహు రాజ్యమును బరిపాలించి శ్రీ నైక్కొమునకు వేంచేసిన శ్రీయఃపతిని ఓమనసా! మనమెప్పుడు నేమింపవచ్చును.

౯.

ఏన్దరుమ్నై గున్దతైయరుళుమ్ నమక్కు* ఆయర్కులత్తు
ఈన్ బీళిమ్మిత్తై యొన్ఱాయ్ ప్పక్కుమాయజ్జళేయియన్ బీ*
కూన్ బీయల్ కణ్ణై కొణ్ణైవర్క్కాయ్ కొడుమ్ శేనై తడిన్దు*
ఆన్దల్ మిక్కా పెరియపరజ్జోదిపుక్కవరియే.

౧౦.

అ॥ ఒన్ఱాయ్ - ఏకీకరించి, పుక్కు - (వివాహమునకు) వెళ్లి, మాయజ్జల్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములను, ఇయన్ బీ - చేసి, కూన్ బి - యమునియొక్క, ఇయల్ - స్వభావముగల, కణ్ణై - కంఠుని, కొణ్ణు - జంపి, ఐవర్క్కాయ్ - పంచపాండవులకై, కొడుమ్ - క్రూరమైన శేనై - (దుర్యోధనాచ) నైన్యమును, తడిన్దు - చంపి, ఆన్దల్ మిక్కా - గొప్ప బలిష్ఠుడై, పెరియ - గొప్ప, పరజ్జోది - పరజ్ఞోతి స్వరూపమును, పుక్కు - ప్రవేశించిన, అరి - శ్రేష్ఠుడై, ఆయర్కులత్తు - గోపకులమందవతరించిన, ఈణు - అవధియైన, ఇళమ్ - బాల్యముగల (మిక్కిలి. బాలుడైన), పిత్తై - శ్రీకృష్ణుఁడు, ఏత్త - స్తుతించుటకు, అరుమ్ - ఆశక్యమైన, వైగున్దతై - పరమపదమును, నమక్కు - మనకు, అరుళుమ్ - కృపఁజేయును.

తా॥ కంఠుడు తనయింటికి వివాహముకొఱకై మేనల్లుడైన శ్రీకృష్ణుని పిలవగా నప్పుడచ్చటికివేంచేసి కువలయాపిఠాదులనున్న కంఠునిన్నిజంపి దుష్టులను నిరసించి ఆశ్రితులైన పంచపాండవులను రక్షించిన శ్రీకృష్ణుఁడు మనకు నిశ్చయముగా మోక్షమిచ్చునని.

౧౦

శ్శ పుక్కవరియరువా యవుణనుడల్ క్కొణ్ణుగన్ద*

శక్కరచ్చెల్వన్దై క్కురుగూర్చ్చుడగోపళ్ళొన్న*

మిక్కవోరాయరత్తు త్తివై పత్తుమ్ వల్లారవరై *

తోక్కుప్పల్లాణ్ణిశై త్తు క్కవరిశెయ్ వరోయరై.

౧౧.

అ॥ అరియురువాయ్ - సరిసింహరూపియై, పుక్కు - అపకరించి, ఆవుణ్ - హిరణ్యా
సురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, కీణ్ణు - చీల్చి, ఉగన్ద - సంతోషించిన, శక్కరచ్చెల్వన్
తన్నై - చక్రధరుడైన శ్రీమంతుని విషయమై, కురుగూర్ చ్చడగోపన్ - తిరునగరికి స్వామియైన
నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన, మిక్క - భగవద్గుణములను మిక్కిలి ప్రతిపాదించుచున్న,
ఓర్ - విలక్షణమైన, ఆయిత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేసిన, ఇనైపత్తుమ్ - ఈ పదిపాశుర
ములను, వల్లారవరై - అభ్యసించినవారికి, ఏయైయర్ - భాగవతకృష్ణార్జునుండు చపలురాలై
శ్రీనైకగణవానులైన స్త్రీలు, తోక్కు - గుంపుగాఁజేరి, పల్లాణ్ణిశై - మంగళా శాసనముజేసి,
కవరిశెయ్యర్ - చామరకైంకర్యమును జేయుదురు.

తా॥ సరిసింహవతారమెత్తి హిరణ్యునిజంపిన శ్రీయశస్తి విషయమై నమ్మాళ్వార్లుచూపా
దించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీవైకుంఠవాసులు కృష్ణార్జునుజేయుదురని. ౧౧.

అ య్ త్తొ ర్ తిరు వ డి గ శ్ శ ర ణ మ్.

తీయర్ తిరువడిగశ్ శరణమ్.

—o—

2 . వ తీరువాయ్మొత్తి.

—o—

అవతారిక :—కింద తీరువాయ్మొత్తిలో ననుసంధించిన భగవద్గుణములు మనస్సులోనే
యిండి దీనికి ఉద్దీపనముజేయుగా వానిని ప్రత్యక్షముగా ననుభవించ నాశపడి దానిని లభించక
ఈగుణములు మాకు బాధకరంబులైయున్నవని సాదించుచున్నారు.

† వైయరావియుణ్ణు మిణై క్కూన్ ధన్జొలోవటియేళ్ *

ఆయ్తైయజ్జుణ్ణపిరాన్ తిరుక్కుణ్ణళ్ కొలోవటియేళ్ *

కూమ్మపుమ్తామరై నాణ్ మలర్ పోల్ వన్దుతోన్ఱుమ్ కణ్ణీర్ *

తోయ్తీయర్ గాళన్దైమీ రెళ్ శెయ్ గేళ్ తుయరాట్టయేనే.

౧.

అ॥ ఏయైయర్ - చపలురాలైన స్త్రీలయొక్క, ఆవి-ప్రాణమును, ఉణ్ణుమ్ - భక్షించు
చున్న, ఇణైకూన్ ధన్జొలో - ఇద్దరు పృథ్వీపులో! అటియేన్ - ఎఱుంగను. ఆయ్తీ - సము
ద్రమువంటి చల్లనిస్వభావముగల, అమ్ - సుందరుడైన, కణ్ణపిరాన్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరు
క్కుణ్ణళ్ కొలో - శ్రీసేత్రిములో! అటియేళ్ - ఎఱుంగను. నాళ్ - అప్పుడువికసించిన, తామరై
మలర్ పోల్ - తామరస పుష్పముపలె, కూమ్మపుమ్ - చుట్టును, వన్దు - పచ్చి, తోన్ఱుమ్ కణ్ణీర్ -
కనుపడుచున్న వినుమీ. తోయ్తీయర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా! అనైమిర్ - ఓతల్లులారా!
తుయరాట్టయేళ్ - శ్లోకించుచున్న నేను, ఎళ్ శెయ్ గేళ్ - ఏమిచేసెదను.

తా|| ఓ నాబంధువులారా! సవ్యోవికసితమైన తామరస పుష్పములవలె నున్న రెండు సేను చూచినప్రక్క నంతయు కనుపడుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. అవి నాప్రాణహరములైన మృత్యువులో! లేక శ్రీకృష్ణునియొక్క సేత్రములో! పలానదని తెలిసికొనలేదని.

ఆట్టియుమ్తూర్ శ్రీయుమ్నిన్ నై మిరైన్ నై నీర్ నల్వై*
మాట్టయర్ కట్టగత్తి వల్లియోక్మొన్దోవటియే*
ఈట్టియ వైణ్ణయన్దో తిరుమూక్కెనదావియుళ్ళే*
మాట్టియవల్ విళక్కి* శుడరాయ్ నిఱ్ఱుమ్ వాలియదే.

అ|| ఆత్మైమిర్ - ఓత్తల్లారా! నీర్ - మిరు, ఎత్తై - నన్ను, ఆట్టియుమ్ - (నాకుహితమువలె చెప్పి) అల్లాడించియు, తూర్ శ్రీయుమ్ - నిండించియు, నిన్ - ఉండి, నల్వై - బాధించి, ఎత్ - ఏమిప్రయోజనము! మాడు - ప్రక్కలయందు, ఉయర్ - పరిలుచున్న, కట్టగత్తి వల్లియో - కల్పితనో! కొమ్మన్దో - (దాని) చిగురో! ఆటియే - ఎఱుంగలేను. ఈట్టియ - చిలికియైత్తి, వైణ్ణయ - వెన్నెను, ఉణ్ణా - ఆరగించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, తిరు మూక్క - సుందరమైనముక్క, ఎనదు - నాయొక్క, ఆవియుళ్ళే - మనస్సులోపల, మాట్టియ - పైకెత్తవడి, వాలియదు - నెద్దదై, వల్ - శీఠమైయున్న, విళక్కి - దీపమువంటి, శుడ రాయ్ - తేజస్సుగలదై, నిఱ్ఱుమ్ - (బాధించుచు) ఉన్నది.

తా|| ఓ తల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క నాసిక నామనన్నలోనుండి, ఇది కల్పకత్తిగనో లేక దానిచిగురొయని, నాకునందేహమును, గలుగఁజేయుచు గొప్పదీపజ్వాలవలె నన్నుదహించుచున్నది. ఇఁకమీఁదమీరునన్ను మాటలచేవికృంధపఱచి యేమియు నుపయోగములేదని.

వాలియదోర్ కనికొ వ్విన్ నై యాట్టియే* వల్వినై కొల్*
కోలన్తి* శోపవళ కొమ్మన్దోన్దోలోవటియే*
నీలనెడుముగిల్ పోల్ తిరుమేనియమ్మా తొణ్ణెవాయ్*
ఏలుమ్ తిళై యుళైల్లమ్ వన్దుతోన్దు మేన్నిన్నుయిర్ కే.

అ|| వాలియదు - విలక్షణమైన, ఓర్ కనికొల్ - ఒకపండ్లో! వ్విన్ నై యాట్టియే - పాపము గల నాయొక్క, వల్ - క్రూరమైన, వ్విన్ నై కొల్ - పాపమా! కోలమ్ - సౌందర్యము, తిరళ - చేరియున్న, పవళమ్ - పగడముయొక్క, కొమ్మన్ - స్నిగ్ధమైన, తుణ్ణొలో - తునకనో! ఆటియే - ఎఱుంగను, నీలమ్ - నల్లనై, నెడుమ్ - గొప్పదైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె నున్న, తిరుమేని - తిరుమేనుగల, అమ్మా - స్వామియొక్క, తొణ్ణె - దొండపండువలెనున్న, వాయ్ - తిరుపథరము, ఏలుమ్ - చూచిన, తిళై యుళైల్లమ్ - దిక్కులన్నింటిలోను, ఎత్ - నాయొక్క, ఇత్ - మంచిదైన, ఉయిర్ కు - ప్రాణము నపహరించుటకై, వన్దు - వచ్చి, తొన్దుమ్ - కనుపడుచున్నది.

తా|| ఓ తల్లులారా! ఒక గొప్పపండ్లో? నన్ను బాధించెడిపాపమా? అతిసుందరమైన పగడమా? లేక, క్వామసుందర విగ్రహుఁడైన శ్రీయశతియొక్క అధరమా? సేను దీనిని పలా నదని తెలిసికొనలేను. ఇది నా ప్రాణమతియుటకై నా కెప్పుటచూచినను కనుపడుచున్నదని.

ఇన్నయిర్ కేళైయర్ మేల్ వళై యుముకై నీలవిత్తోళి*

మన్నియశీర్ మదనక్ కరుప్పచ్చిలై తోళి* మదన

న్నయిర్ తాదై కణ్ణపెరుమాళ్ పురువమవై యే*

ఎన్నయిర్ మేలనవా యడుగిన్ట ననెన్టనిన్టే.

౪.

అ॥ ఇక్కడయిర్ కు - మంచిప్రాణమునపహించుటకై, ఏళైయర్ మేల్ - దుర్బలుల మీద, వళైయమ్ - వంగుచున్న, నీలమ్ - నీలవర్ణముగల, ఇళైవిత్తోళి - రెండుభుజములలో? శీర్ మన్నియ - సౌందర్యపూర్ణుడైన, మదనక్ - మన్మథునియొక్క, కరుప్పచ్చిలై తోళి - ఇటు దండరూపమైనధనుస్సు? మదనన్టక్ - మన్మథునియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణభూతుడై, తాదై - తండ్రియైన, కణ్ణపెరుమాళ్ - శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, పురువమవైయే - కనుబొమలో? ఎక్ - నాయొక్క, ఉయిర్ మేలనవాయ్ - ప్రాణము నెదిరించి, ఎన్టమ్ - ఎప్పుడును, నిన్ట - ఉండి, ఆడుగిన్టన - బాధించుచున్నవి.

తా॥ నన్ను చంపుటకై నామీదఁ దిక్కుపడియున్న ఇవి దుర్బలులనుజంపుటకై వంచిన భుజములలో? మన్మథభుజమునా? లేక శ్రీకృష్ణుని కనుబొమ్మలో? తెలియలేదని.

౫.

ఎన్టనిన్టే తిగ్గమ్ శెయ్యవీళ్ శుడర్ వెన్ మిన్నుక్కోళి*

అన్తి యెన్నానియడు మణిము త్తణ్ణిలోవటియేక్*

కున్ట మెడు తప్పిరాళ్ ముఱువలెనదావియడుమ్*

ఒన్టమఱిగిన్టలే నన్నెమిరెనక్కయ్విడమే.

౬.

అ॥ ఎన్టమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్ట - స్థిరముగానుండి, తిగ్గమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శెయ్య - ఎట్లైన, శుడర్ - తేజస్సును, ఈక్ - పుట్టించుచున్న, వెన్ - తెల్లనైన, మిన్నుక్కోళి - మెఱుపా? అన్తి - అదిగాక, ఎక్ అవి - నాప్రాణమును, అడుమ్ - బాధించుచున్న, అణి - అందమైన, ముత్తణ్ణిలో - ముత్యములో? అటియేక్ - ఎఱుంగలేను. కున్టమ్ - గోసర్థ నగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, పిరాక్ - ఉపకారకుడైన శ్రీకృష్ణునియొక్క, ముఱువల్ - చిఱు నవ్వు, ఎనదావి - నాప్రాణమున, అడుమ్ - బాధించుచున్నది. అన్నెమిర్ - ఓతల్లులారా! ఎనక్క - నాకు, ఉయ్యిడమ్ - జీవించువిధమును, ఒన్టమ్ - ఒకటిన్ని, అణిగిన్ట లేక్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ ఓతల్లులారా! శ్రీకృష్ణునియొక్క ఎఱునియధరముమీదఁ ప్రసరించుచున్న తెల్లనిమద్ద హాసము, ఎఱునికాన్తినిమఱుచుచున్న తెల్లనిమెఱుపువలెనున్న సుందరంబులైన ముత్యములవలె నున్న మిక్కిలి మనోహరమైన నాప్రాణమును బోగొట్టుచున్నది. దీనిని వదలుకొనుట కుపాయమే మియు నెఱుంగలేనని.

౭.

ఉయ్విడమేళైయర్ కు మశురర్ కుమరక్కర్ గట్టుమ్*

ఎన్విడమెన్టిలన్ణి మగరమ్తళైక్కుమ్తళిర్ తోళి*

పై విడప్పాన్పుణై యాక్ తిరుక్కుణ్ణలక్కాదుగళే*

కై విడలొన్టమిన్ట యడుగిన్ట నకాళేన్టలే.

౮.

అ॥ ఏదైయర్క్కమ్ - దుర్బలులకును, ఆకురక్కమ్ - అనురులకును, అరక్కర్ గట్టుమ్ - రాక్షసులకును, ఉయ్యిడమ్ - బ్రతికెడిస్థానము, ఎవ్విడమ్ - ఏదేశము, ఎన్ - అని, ఇల్ల - ప్రకాశించుచు, మగరమ్ - మకరకూడాకారముగా, తదైక్కమ్ - వేలాడుచున్న, తల్లికొల్ - చిగురో? పై - వికాలమైన ఘణముగల, విడమ్ - విషమునుగ్రక్కచున్న, పామ్మ - అవిశేషుని, అడైయాన్ - పడకగాగల శ్రియఃపతియొక్క, తిరు - నుండమైన, ములమ్ - మకరకుండలములుగల, రామగళ్ - చెవులు, ఒమ్మ - ఏవిధముచేతను, కైవిడలిని - విడువకుండనుండి, ఆడుగిన్న - బాధించుచున్నది. కాణ్డిన్దళ్ - చూడుడు.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క చిగురువలె నతినుందరమైయున్న శ్రోత్రములురెండును ధైర్యము లేనిస్త్రీలెచ్చటనున్నాయని వెదకికొనివచ్చి నన్నెల్లప్పుడును బాధించుచున్నది చూడుడని. అనురులను రాక్షసులను చెవులసౌందర్యమునుజూచి నహించక ననూయచే బాధపడుచున్నారు. స్త్రీలు దాని ననుభవించ వలయునని బాధపడుచున్నారని తాత్పర్యము.

కాణ్డిన్దళ్నైయర్గాళెన్దు కాట్టుమ్వగై యతియే*

నాణ్ మున్ను వెణ్డిజ్జళ్కొల్ నయన్దార్గట్టునచ్చిల్లై కొల్*

శేణ్ మున్ను నాల్ తడన్దోళ్ పెరుమాన్ తిరుముదలే*

కోళ్ మున్నియావియడుమ్ కొడియేనుయిర్కోళ్ళిన్దై.

2.

అ॥ అన్నెయర్గాళ్ - ఓతల్లులారా! కాణ్డిన్దళ్ - చూడుడు, ఎన్ - అని, కాట్టుమ్ వగై - చూపించువిధమును, అతియేన్ - ఎఱుంగను. నాళ్ - శుక్లపక్షాష్టమితో, మన్ను - చేరియున్న, వెణ్ - తెల్లని, తిజ్జళ్కొల్ - చంద్రుడో? నయన్దార్గట్టు - ఆశపడుచున్నహరికి, నచ్చిల్లైకొల్ - విషమూలికనో? శేణ్ మున్ను - వృద్ధికలదై, తడమ్ - వికాలమైన, నాల్ కొళ్ - నాలుగుభుజములుగల, పెరుమాన్తన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు - అందమైన, నుదల్ - ముఖము, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణముయొక్క, కోళ్ - అందమును, ఇదైత్తుక్కోళ్ - నశింపజేయుటయందు, మున్ని - అమరికకలదై, అని - ప్రాణమున, అడుమ్ - బాధించుచున్నది.

తా॥ ఓతల్లులారా! సర్వేశ్వరునియొక్క ముఖము శుక్లపక్షాష్టమియందలి చంద్రునివంటి యాకారముగలదై ప్రకాశించుచు నన్ను బాధించుచున్నది. ఈబాధను నేను మీకుచెప్పజాలనని.

కోళ్ళిత్తైత్తామరై యమ్ కొడియమ్వవళముమ్విల్లుమ్*

కోళ్ళిత్తైత్తా ముత్తముమ్ తళిరుజ్కుళిర్ వాపిత్తై యమ్*

కోళ్ళిత్తైయూవుడై య కొల్లుజ్జోదివట్టజ్జొల్*కణ్ణా

కోళ్ళిత్తైవాళ్ముగమాయ్ కొడియేనుయిర్కోళ్ళిన్దై.

౩.

అ॥ కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇదై - తనకాభరణముగాగల, తామరైయమ్ - శేత్రము నెడి తామరపుష్పమును, కొడియమ్ - నాసికయ నెడితీగను, పవళముమ్ - అభరణమనెడిపగడమును, విల్లుమ్ - కనుబొమలనెడి ధనుస్సును, కోళ్ - తనసౌందర్యమును, ఇదై - తనకాభర

ణముగాగల, తణ్ - చల్లని, ముత్తముమ్ - మందహాస మనెడి ముత్యమును, తళిరుమ్ - చెవులనెడి చిగురును, కుళిర్ - చల్లనై, వాక్ - గొప్పవైయున్న, పిత్రయుమ్ - ముఖమనెడి చంద్రుడును, (వీనిని), కోళ్ - అలక్కరించుకొనడగిన, ఇట్రెయాఉడైయ - ఆభరణములుగాగల, కొమ్ముమ్ - పూర్ణమైన, కోదవట్టుమ్కోల్ - జ్యోతిర్మండలమే? కోళ్ - తనప్రకాశమునే, ఇట్రెయాఉడైయ - ఆభరణముగాగల, వాళ్ - ఉజ్జ్వలమైన, కణ్ణక్ - శ్రీకృష్ణనియుక్క, ముగమాయ్కొమ్మె - ముఖస్వరూపమై, కొడియేక్ - పాపియైన నాయొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణమును, కోళ్గిన్నడు - అపహరించుచున్నది.

తా|| పగడము ముత్యముమొదలగు నానావస్తువుల నలక్కారముగాగల తేజోరాశివలె నున్న శ్రీకృష్ణుని ముఖారవిందము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని.

కోళ్గిన్న కోళ్ళిరులై చుగిర్నిట్టకొమ్మెరుళిక్*

ఉళ్కోణ్ణనీలనన్నుల్ తట్రెకొ లన్దుమాయ్కమ్మల్*

విళ్గిన్న పూన్తమ్మాయ్ విరై నాటవన్దెన్నుయిరై*

కళ్గిన్న వాటియార్ రన్నె మిర్ కమ్మటానిన్దీరే.

౯.

అ|| కోళ్గిన్న - లోకములనుగ్రసించుచున్న, (కప్పుచున్న), కోళ్ - బలముగల, ఇరులై - అంధకారముయొక్క, కుగిర్నిట్ట - పైభాగమును తీసివేసిన, కొమ్ముమ్ - సుందరమైన, కుళిన్ - ఉండయొక్క, ఉళ్ - లోపలనున్న సారాంశమును, కొణ్ణ - కలదై, నీలమ్ - నల్లనై, నల్ - విలక్షణమైన, నూల్ తట్రెకొల్ - దారములనమూహమో? అన్దు - కాదు. మాయ్ - శ్రీకృష్ణుని యొక్క, కమ్మల్ - కేశములు, విళ్గిన్న - వికసించుచున్న, పూ - పుష్పముగల, తణ్ - చల్లనైన, కుమ్మాయ్ - తిరుక్కుమ్మాయయొక్క, విరై - పరిమళము, నాట - పరిమళించునట్లు, వన్దు - వచ్చి, ఎన్ ఉయిరై - నాప్రాణమును, కళ్గిన్న వాటు - అపహరించుచున్న విధమును, అటియార్ - మీరు తెలిసికొనలేరు. అన్నె మిర్ - ఓతల్లులారా! కమ్మటానిన్దీరే - పరుషోక్తులచే బాధించుచున్నారు.

తా|| ఓతల్లులారా! దీనిని మంచిచీకటియుండలోనుండి తీసిన దారములని మీరు భ్రమింపవలదు. ఇది శ్రీకృష్ణునియొక్క కేశపాశములు. ఇందులోనుంచి తిరుక్కుమ్మాయయొక్క పరిమళముకొట్టుచున్నప్పటికిన్ని మీరు తెలిసికొనక నున్నారని.

౯.

నిన్దీ మ్మన్ద్రుత్తుళైన్దు నెరిత్తై యరాయ్*ఎన్నెనీర్

శున్దీ యమ్మూళ్దన్దుమ్ వైదిర్ శుడర్ - షోచ్చదిమణినిటమాయ్*

మున్ద్రు విమ్మూపులగుమ్ విరిగిన్న శుడర్ ముడిక్కే*

ఒన్ద్రు మైక్కొణ్ణదుళమ్ అన్నె మిర్ నలై యెన్నుజ్జల్మే.

౧౦.

అ|| మున్ద్రుత్తుళై - అంకణమందు, నిన్దీ - నిలిచితివి, ఎన్దు - అని, నెరిత్తై - శరణముజేయుచున్న, కై యరాయ్ - చెతులుగలవారై, నీర్ - మీరు, ఎన్నె - నన్ను, శున్దీ యమ్ - అవతలికిపోనివ్వకూడదని విచారించియు, శూళ్దన్దుమ్ - చుట్టుకొనియుండియు, వైదిర్ -

నిందించుచున్నాడు. శుడర్చోని - మిక్కిలి తేజస్సుగల, మణి - మాణిక్యమునంటి, నిజమాయ్ - కాన్తిలదై, ఇమ్మావులగుమ్మన్ - ఈమాడులోకములయందంతట, విరిగిన - వ్యాపించి యున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాడిక్కై - కిరీటమునకే, ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనన్ను, ఓర్ మైక్కొడ్డు - అధీనమైనది. అన్నైమిర్ - ఓతల్లులారా! నుట్టట్టు - మీకు, నత్తయెక్క - ఆశయెందుకు?

తా|| ఓతల్లులారా! నేనందఱినేత్రముల కగుపడునట్లువచ్చి నిలిచితి నని నన్నుమీరుభయపఱచియొచ్చటికిఁబోనియ్యకచ్చుకొనిరక్షించుచున్నారు. నామనన్ను లోకమంతటవ్యాపించియున్న తేజస్సుగల శ్రీకృష్ణుని కిరీటమందు లయించిపోయినది. ఇంక నాయాశమికెందుకని. ౧౦

కట్కరియపిరమకళివ నిర్దిరనెన్దివర్క్కుమ్*

కట్కరియకణ్ణనై క్కురుగూర్చ్చడగోపకళొన్న*

ఉట్టుడై యాయురతు శివై యుమొరుపత్తుమ్వల్లార్*

ఉట్టుడై వానవరోడుడనాయెన్టుమ్మాయూరే.

౧౧.

అ|| కట్క - నేత్రములకు, అరియ - తెలియని, పిరమక - బ్రహ్మ, శివక - రుద్రుఁడు, ఇన్దిక - ఇంద్రుఁడు, ఎన్ట - అనెడి, ఇవర్ - విడియొక్క, కట్కుమ్ - నేత్రములకును, అరియ - తెలియని, కణ్ణనై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్చ్చడగోపక - కురుకాపురాధీశులైన సమ్రాట్వారు, శొన్న - సాదించిన, ఉట్టుఉడై - ప్రతిపాదన సామర్థ్యముగల, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒరు - ఒక, ఇవైపత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - ఆభ్యసించినవారు, ఉట్టుఉడై - (భగవదనుభవ) శక్తిగల, వానవరోడు - నిత్యనూరులతో, ఎన్టుమ్ - ఎల్లప్పుడఁ దును, ఉడనాయ్ - కూడనేయున్నవారై, మాయార్ - విశేషించరు.

తా|| బ్రహ్మాదులకు సగోచరుఁడైన శ్రియఃపతివిషయమై సమ్రాట్వారు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు నిత్యనూరులతోఁ జేరి యెల్లప్పుడును భగవద్గుణముల ననుభవించుతురని.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతాంకః— ఈతిరువాయ్మొళిలో, నేనింతయూర్తుండనైయున్న పృథికిన్ని నన్ను జీవి తదశలోనుంచిననీయొక్క గొప్పశక్తియెంత ఆశ్చర్యమాయని ఆత్మార్లు సర్వేశ్వరునితోవిన్న వింప, ఆప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు నాకింకనున్న ఆశ్చర్యకృతులనుజూడమని ఆత్మార్లకు జూపింపగా వానిని జూచి యాశ్చర్య పడుచున్నారు.

మాయావామననే మదుశూదానీయరుళాయ్*

తియాయ్నీరాయ్నిలనాయ్ విశుమ్బాయ్క్కాలాయ్*

తాయాయ్ తన్నెయాయ్ మక్కళాయ్మన్దుమాయ్మున్దుమాయ్*

నీయాయ్నీన్దివా తీవై యెన్ననియాయ్జళే.

౧౨.

అ॥ మాయా - అశ్వశక్తిగలవాడా! వాననీ - శ్రీవాసుడా! నదుసూదా - వధువనెడి రాక్షసునిజంపినవాడా! నీ - నీవు, అశ్వశక్తి - (నాయందు) వసుచేయుమా. తీయాయ్ - అగ్నిని శరీరముగాగలవాడా! నీరాయ్ - ఇలమును శరీరముగాగలవాడా! నిల నాయ్ - భూమిని శరీరముగాగలవాడా! విశుమ్నాయ్ - అకాశమును శరీరముగాగలవాడా! కాలాయ్ - నాయువును శరీరముగాగలవాడా! తాయాయ్ - (పాణులను) తక్కియైనవాడా! తన్తాయాయ్ - తండ్రియైనవాడా! మక్కశాయ్ - పుత్రులైనవాడా! మన్ద్రీయాయ్ - తక్కిన బంధువైనవాడా! మన్ద్రీయాయ్ - తక్కిన సహస్రపదార్థములకు నిర్వాహకుడా! నీయాయ్ - నీకసాధారణమైన విషయగ్రహముగలవాడా! నీ - నీవు, నిష్టాశ్రితము - ఈపదార్థములకు నిర్వాహకుడైయున్న ఈప్రకారములు, ఎన్ననియాయజ్ఞో - ఏమియుపపత్తులకులవి?

తా॥ పరస్పరము మిక్కిలి విజాతీయములైన పృథివ్యాది సహస్రపదార్థములకు నిర్వాహకుడనై ప్రాణులను సకలవిధబంధువైన నీయుక్తి అశ్వశక్తిచేష్టితములను నాకుఁ దెలుపుమాయని.

అజ్ఞానబుద్ధి తల్లిగ్రామముడి యచ్చుదనేయరుళాయ్*

తిజ్ఞభువ్విజ్ఞానముయొక్క ముఖ్యమైన శుభకార్యములయందుళాయ్*

పాజ్ఞపాజ్ఞానముయొక్క ముఖ్యమైన శుభకార్యములయందుళాయ్*

- వెజ్ఞానవెజ్ఞానముయొక్క ముఖ్యమైన శుభకార్యములయందుళాయ్.

2.

అ॥ అస్ - విలక్షణమైన, కళ - తేనెగల, మల - పుష్పముతోఁ గూడుకొనిన, తన్త - చుట్టనైన, తుమ్మాయ్ - తుమ్మెదలయి, ముడి - కిరీటముందుగల, అచ్చుదనే - అచ్చుతుండా! అయశాయ్ - శృంగజేయుమా. తిజ్ఞభువ్ - చంద్రునికి, భూమి - నూర్చునికి, అయ్ - అంతరాత్మయై, వెజ్ఞాన - చేతనులకు లాభాలాభములను దెలుపుచున్నసంచారముగల, కళ - అనేక విధములైన, శుభకార్య - సత్కార్యములకుఁ తంతరాత్మయై, ఇయశాయ్ - చీకటికంతరాత్మయై, పాజ్ఞ - పరిజ్ఞానము, పాజ్ఞ - పరిజ్ఞానమునను, మన్ద్రీయాయ్ - వర్షమునకు నిర్వాహకుడనై, పుగ్రాయ్ - కీర్తికారణభూతుడనై, పట్టి - పట్టి - అపకీర్తికారణభూతుడనై, పిమ్మ - మఱియు, నీ - నీవు, వెజ్ఞాన - క్రూరసేతుడైనయందునికంతర్యామియై, వెజ్ఞానముయొక్క - క్రూరమైన మృత్యువునకు నంతర్యామియైయున్న, ఇనై - ఇవి, ఎన్నవిశిత్తిరమే - విమాశ్చర్యము.

తా॥ శీతకిరణముగల చంద్రునికిని, ఉష్ణకిరణముగల నూర్చునికిని, సుఖదుఃఖముల నిచ్చుచున్న అక్షరకాః గ్రహములకును, అంధకారమునకును, వర్షమునకును, కీర్త్యపకీర్తులకును, జగత్ సంతోషములైన రుద్రాదులకును, ఇట్టి పరిజ్ఞానములయందున్న సకలపదార్థములకు నంతరాత్మయై యాడి యాయా కార్యములను నడిపించుచున్న ఓస్సామీ! నీచేష్టితము లత్యాశ్చర్యములని.

శిత్తిర త్రేవ వలవా తరుచ్చురత్రాయరుళాయ్*

ఎత్తనై యోగుగము మనై యాయువన్ ముఖ్యములయందుళాయ్*

ఒత్తవోణ పల్పారుగ భులప్పిలననాయ్వియవాయ్*

విత్తగత్రాయ్నిరీని యివై యెన్నవిడముజ్జలే.

3.

అ॥ తేర్ - రథమును, శిత్తిరమ్ - విచిత్రముగా, నలవా - (భారతయధమునందు) నడి
పించినవాడా! తిరుచ్చక్కరత్తాయ్ - శ్రీసుదర్శనముగలవాడా! అరుళాయ్ - కృపజేయునూ.
ఎత్తనై - అనేకవిధములై, ఓర్ - విలక్షణములైయున్న, ఉగముమ్ అనైయాయ్ - (కృతత్రే
తాది, యుగములకు నిర్వాహకుడా! అనన్ బ్రుళ్ - ఆకాలములలో, ఇయలుమ్ - నడుచు
చున్నవియు, ఒత్త - (జ్ఞానాకారములతోను దేవతనుష్టా ద్యాకారములతోను) సమానములైన
వియు, వియపు - (అయావ్యక్తిస్వరూపముతో) వేరువేరుగా నున్నవియు, ఒణ్ - విలక్షణము
లైనవియు, ఉలప్పిలనవాయ్ - లెక్కలేనివియునైయున్న, పల్ పారుళాయ్ - అనేకములైన
ఆత్మవస్తువులకు నిర్వాహకుడా! విత్తగత్తాయ్ - ఇట్టియాశ్చర్య స్వరూపముగలవాడవై, నీ -
నీవు, నిన్ బ్రీ - నిలిచితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్నవిడమబ్బళ్ - ఎమివిషమములు (వివాశ్చర్యములు)!
తా॥ అనేకకాలములయందున్న అనేక విధములైన జీవాత్మలకు నిర్వాహకుడైయున్న
ఓస్వామీ! నీయాశ్చర్యచేష్టితములను నేను యథార్థముగా నెఱుంగునట్లు నన్ను గ్రహింపుమా
యనీ.

3.

కళ్ళవిత్తతామరైక్కణ్ కణ్ణనేయెనక్కొన్నరుళాయ్*
ఉళ్ళదుమిల్లుదుమా యులప్పిలనవాయ్వియవాయ్*
వెళ్ళల్తడబ్బడల్లల్ విడరాగణై మేల్మరు*
ఉళ్ళప్పల్యోగుశేయ్ది యివైయెన్నపుపాయబ్బళ్.

౪.

అ॥ కళ్ - తేనెకలదై, ఆవిత్త - వికసించియున్న, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి,
కణ్ - సేత్రములుగల, కణ్ణనే - శ్రీకృష్ణుడా! ఎనక్క - నాకు, ఒన్ఱు - ఒకమాట, అరుళాయ్ -
చెప్పువలెను. ఉలప్పిలనవాయ్ - నాశములేనివై, ఉళ్ళదుమాయ్ - నిత్యములైయున్న చేతనులకు
నిర్వాహకుడా! వియవాయ్ - నశ్వరములై, ఇల్లదుమాయ్ - అనిత్యములైన అచేతనములకు
నిర్వాహకుడా! కళ్ళమ్ - జలముచేసిందియున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్బళ్ - క్షీరసముద్ర
మందు, విడమ్ - (శత్రువులమీది) విషమును గ్రక్కచున్న, నాగుఅణై మేల్ - అదిశేషుడనెడి
శయ్యమీద, మరువి - పవ్వళించియుండి, ఉళ్ళమ్ - పునస్సలో, పల్ - అనేకవిధములైన,
యోగు - రత్నతోపాయచింతను, కేయ్ది - చేసితివి. ఇనై - ఇవి, ఎన్నఉపాయబ్బళ్ - ఏమి
యపాయములు!

తా॥ నిత్యానిత్యములైన సకలచేతనాచేతనములకు నిర్వాహకుడవై క్షీరాబ్ధియందు శేష
శయ్యమీదఁ బవ్వళించి లోకముల యొగ క్షేమములను యోచించుచున్న ఓస్వామీ! నీయపాయ
ములను నాకుఁ జెప్పవలయునని.

౪.

పాశబ్బళ్నీక్కి యెన్నైయనక్కేయజక్కొణ్ణిట్టునీ*
వాశమల్ తణ్ణుత్తాయ్ముశి మాయవనేయరుళాయ్*
కాయముమ్బేవనుమాయ్ క్కట్టివాయ్ప్పిఱప్పాయ్ప్పిన్నుమ్నీ*
మాయబ్బళ్ శేయ్దువై త్రి యివైయెన్నమయక్కక్కళ్.

౫.

అ॥ పాశబ్బళ్ - అనిద్రాది బంధములను, నీక్కి - పోగొట్టి, ఎన్నై - నన్ను, ఉనక్కే -
యజ - నీశేయధీనముగా, కొణ్ణిట్టు - స్వీకరించి, వాశమ్ - పరిసుళించుచున్న, మల్ - పుష్పము

గల, తే - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయ్ని, ముడి - కిరిటమందుగల, మాయవనే - ఆశ్చర్యభూతుడా! నీ - నీవు, కాయముమ్ - శరీరమునకును, శివముమ్ - శివులకును, ఆయ్ - నియామకుడవై, కట్టివాయ్ - నాశమునకునియామకుడవై, పిఱప్పాయ్ - ఉత్పత్తికినియామకుడవై, పిన్నుమ్ - మఱియు, మాయజ్జళ్ - (జ్ఞానులనుగూడ సంసారమందుంచుటయనెడి) ఆశ్చర్యములను, తెయ్దువైత్తి - చేసియుంచితివి. ఇవై - ఈ వ్యాపారములు, ఎన్నమయక్కుక్కళ్ - ఎమిదుర్జ్జేయ వ్యాపారములు? అరుళాయ్ - చెప్పుమా.

తా|| ఓ శ్రీయశతీ! చేతనాచేతనములకును జన్మజరామరణాదులకును నీవు నియామకుడవై యుండి నాయుజ్ఞానాదులను బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములందుండి జేర్చుకొనినప్పటికిన్ని ఇంకను సంసారమందే యుంచియున్నావు. ఇదేమాశ్చర్యమని.

మయక్కావామననే మదియామ్వణ్ణమొనరుళాయ్*

అయర్ ప్పాయ్ తేల్ మముమా య్మలాయ్కుళిరాయ్వినువాయ్*

వియప్పాయ్ వెన్ గిళాయ్ వినై యాయ్ ప్పయనాయ్ ప్పిన్నుమ్నీ*

తుయక్కాయ్ నీన్న్తి వా టివై యెన్నతుయరజ్జళ్.

అ|| మయక్కా - (మహాబలిని) భ్రమింపజేసి, వామననే - వామనుడా! మదియామ్ వణ్ణమ్ - (నిన్ను) తెలిసికొనెడి విధము, ఒత్తు - ఒకటి, అరుళాయ్ - చెప్పుము. అయర్ ప్పాయ్ - మఱువునకు నిర్వాహకుడవును, తేల్ మముమాయ్ - తెలివికిని నిర్వాహకుడవును, య్మలాయ్ - తాపమునకు నిర్వాహకుడవును, కుళిరాయ్ - శత్రువునకు నిర్వాహకుడవును, వియవాయ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన పదార్థములకునిర్వాహకుడవును, వియప్పాయ్ - అశ్చర్యమునకు నిర్వాహకుడవును, వెన్ గిళాయ్ - జయములకు నిర్వాహకుడవును, వినై యాయ్ - పుణ్యపాపములకు నిర్వాహకుడవును, పయనాయ్ - వానియొక్క ఫలమునకు నిర్వాహకుడవును, పిన్నుమ్ - మఱియు, తుయక్కాయ్ - దుఃఖమునకు నిర్వాహకుడవునై, నీ - నీవు, నిన్న్తి వాఱు - ఉన్నప్రకారములైన, ఇవై - ఇవి, ఎన్నతుయరజ్జళ్ - ఏమి దుఃఖకరములైన వ్యాపారములు?

తా|| ఓస్వామీ! పుణ్యపాపములకును, సుఖదుఃఖములకును, స్మరణ విస్మరణములకును, శీతోష్ణములకును, జయోపజయములకును, ఇవి మొదలగు ద్వంద్వములకు నిర్వాహకుడవై యున్న నీ స్వభావములను తెలిసికొనునట్లు నాయందు గృహజేయుమానుని.

తుయరజ్జళ్ తెయ్యుజ్జ్జ్ణ తుడర్ నీణ్ ముడిమాయరుళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్మానజ్జళాయ్ మదనాగియుగవై గళాయ్*

తుయరమ్ తెయ్ కానుజ్జళాయ్ తుత్తె యాయ్ నిలై యాయ్ నడై యాయ్*

తుయరజ్జళ్ తెయ్దువైత్తి యివై యెన్న శుడ్డాయజ్జళ్.

అ|| తుడర్ - ఉజ్జ్వలమై, నీళ్ - పొడుచైన, ముడిమాయ్ - కిరిటముగలవాడవును, తుయరజ్జళ్ తెయ్యుమ్ - (నీ కిరిటపాదర్యమును సేవించువారికి) దుఃఖమును గలుగజేయువాడవునైన, కజ్జా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! తుయరమ్ తెయ్ - దుఃఖములనుబుట్టించుచున్న, మానజ్జళాయ్ -

(నేను నాదితనెడు) దురభిమానములకు నిర్వాహకుడవును, మదనాగి - గర్వములకు నిర్వాహకుడవును, ఉగవైశాయ - సంతోషములకు నిర్వాహకుడవును, తులరమ్మెయ - దుఃఖములను గలుగజేయుచున్న, కామదైశాయ - శివాపిషయములకు నిర్వాహకుడవును, తులైశాయ - ప్రమాదములకు నిర్వాహకుడవును, నిలైయాయ - సిరికినిర్వాహకుడవును, నడైయాయ - గమనమునకు నిర్వాహకుడవునునైన నీవు, తులరమ్మె - దుఃఖములను, కెయ్యువైత్తి - చేసిపెట్టితివి. ఇవై - ఇవి, ఎన్నశుణ్ణాయుడై - ఏమిలీలబ? అనుశాయ - చెప్పుము.

తా|| ఓ శ్రీమహాత్మా! అపాక్కారమమకారిగర్వతృష్ణాదులను గలిగించి జీవులనుభాధ పెట్టుట నీశేమిలయో నాకుఁ జెప్పమాయని.

2.

ఎన్నశుణ్ణాయుడై నీనిట్టయెన్నయోభావకణ్ణా*
ఇన్నదోర్ తన్నెయై యెన్ననై యావక్ క్కమ్ తేన్ద్రయై*
మన్నియమూవులగు మనై యాయవన్ద్రైప్పడైత్తు*

పిన్నిముళ్ళాయోపుటతా యివై యెన్నవియత్తైగళే.

౩.

తా|| ఎన్నయోభావకణ్ణా - శక్తికృష్ణుడా! ఎన్నశుణ్ణాయుడై - ఎట్టి లీలకలవాడనై, నీనిట్టయై - ఉన్నావు? ఇన్నదోర్ తన్నెయై - ఇట్టి యొకవిధస్వభావముగల వాడవు, ఎన్న - అన, ఉన్నై - నిన్ను, యావక్ క్కమ్ - ఎట్టివారికి, తేన్ద్ర - నిశ్చయంప, అరియై - ఆశక్యమగునట్లు, మన్నియ - ఆనాదియైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములకును, అవైయాయ - నిర్వాహకుడవై, అవన్ద్రై - ఆలోకములను, పడైత్తు - చూచించి, పిన్నిమ్ - మతీయును, ఉళ్ళాయ - లోపలవాపించియున్న వాడవై, పుటతాయ - బాహ్యమందున్న వాడవైయున్నావు. ఇవై - ఇవి, ఎన్న ఇయత్తైగళే - ఏమి స్వభావములు.

తా|| ఓస్వామి! సమస్తలోకములను సృష్టించి వానిని నకలవిధంబులుగా రక్షించుచున్న నీస్వభావమిట్టిది యెవ్వారికిని చెలియకుండునట్లున్న నీవిధమేమియో? అది నాకుఁజెప్పమాయని.

ఎన్నవియత్తైగళా లెజ్జనేనిట్టయెకాకణ్ణా*
తున్నుక్కరళరణముదలొగ వెల్లాపుణుప్పమ్*
ఉన్నుశువై యెళి యూటొలినాన్ద్రయై మునీయే*
ఉన్నయణరవుటి లులప్పిల్లై నుణుక్కణ్ణళే.

౪.

తా|| ఎకాకణ్ణా - నాశ్రీకృష్ణుడా! ఎన్న ఇయత్తైగళాల్ - ఎట్టిస్వభావముగలవాడవై, ఎజ్జనేనిట్టయై - ఏప్రకారముగానున్నావు. తున్ను - చుట్టమొలుము, కరళరణముదలొగ - హస్తపాదదులైన, ఎల్లాపుణుప్పమ్ - సకలవక్షువములకును, (సర్వేంద్రియములకును), ఉన్ను - అనుభవింపఁదగిన, కువై - రసము, ఒళి - రూపము, ఊణు - స్పృశము, ఒళిశబ్దము, నాన్ద్రయై - ముమ్ - గంధముఅయిన యీవిషయములకు, నీయే - నీవేనిర్వాహకుడవై యున్నావు. ఉన్నై - నిన్ను, ఉణరవుటిల్ - చక్కగాఁదోసికొనుటకు యత్నించినయెడల, నుణుక్కణ్ణళే - నీయొక్క నూత్నత్వము నెడివైలక్షణ్యములకు, ఊణు - అంతము, ఇలై - లేదు.

తా॥ ఓశ్రీఃపతి! వాక్పాదపాణిపాయాపసములనెడి కర్మేంద్రియములచేతను, త్వక్ష్ణ త్తశ్శోభితజిహ్వఘ్రాణములనెడి జ్ఞానేంద్రియములచేతను ననుభవించుపడుచున్న శబ్దాదివిషయములకునిర్వాహకుడవైన నీకంఠేనూత్కృమైన మఱియొకవస్తువులేదని.

ఇల్లై నుణుక్కజ్జళే యిదనిల్ పిటిదెన్నుమ్ వణ్ణమ్*

తోల్లై నన్నులిల్ శొన్న వురువుమరువుమనీయే*

అల్లిత్తుఘాయలజ్జ లణిమార్ బవెన్న చ్చుదనే*

నల్లదోర్ వణ్ణమ్ శొన్నా లదువేయునక్కామ్ వణ్ణమ్.

౧౦.

అ॥ అల్లి - తామరసపువ్వుములచేగట్టపడిన, తుఘాయలజ్జ - తులసీమాలికచే, అణి - అలజ్జురింపఁబడిన, మార్ బ - పక్షసలముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱఅచ్చుదనే - నాయయ్యతుఁడా! ఇదనిల్ - ఇంతకంటె, పిటిదు - వేటికొకపదార్థము, నుణుక్కజ్జళే - నూత్కృమైనది, ఇల్లై - లేదు, ఎచ్చుమ్ వణ్ణమ్ - అనిచెప్పెనువిధముగా, తోల్లై - అనాదియై, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, నూలిర్ - వేదమందు, శొన్న - చెప్పఁబడిన, ఉరువుమ్ - స్థూలమైనఅచేతనమునకును, అరువుమ్ - నూత్కృమైన జీవాత్మకును, నీయే - నీవేయంతర్యామియైయున్నావు. వల్లదోర్ వణ్ణమ్ - తనకుసాధ్యమైనవఱకు నీయొక్కచరకారమును, శొన్నాల్ - చెప్పినయెడల, అదువే - అదియే, ఉనక్కు - నీకు, వణ్ణమామే - స్వభావమగునా?

తా॥ ఓస్వామి! స్థూలనూత్కృతకారమైన యీజగత్తునునీవే యంతర్యామియనియు, నీకు మఱియొక అంతర్యామిలేదనియు వేదమందుఁ జెప్పుచున్న నీమహిమను ఎంతగొప్పవారైనను కొంచెమే చెప్పుగలరు గాని సంపూర్ణముగాఁ జెప్పఁజాలరని.

౧౦.

శ్లో॥ ఆమ్ వణ్ణమిన్నదొన్టై న్ణటివదరియవరియై*

ఆమ్ వణ్ణత్తాల్ కురుగూర్ చ్చుడగోపనటియై త్త*

ఆమ్ వణ్ణవొణ్ణమిన్టైగ శీవై యాయిరత్తులివ్వుత్తమ్*

ఆమ్ వణ్ణత్తాలురై ప్పా రమైనార్ తమక్కెనైక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఇన్నదొన్టైవణ్ణమ్ ఆమ్ - ఈవిధమైనఒకస్వభావముగలవాఁడు, ఎన్టై - అని, అఱివదుఅరియ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, అరియై - సర్వేశ్వరుని, ఆమ్ వణ్ణత్తాల్ యథార్థముగా, కురుగూర్ చ్చుడగోపనే - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న నస్మాత్త్వార్థ, అఱియై - తెలిసికొని, ఉరైత్త - సాదించిన, వణ్ణమ్ ఆమ్ - ఛందస్సులుగల, ఒణ్ - నుందరంబులై, తమిన్టైగళ్ - ద్రావిడరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈవడిపాశురములను, ఆమ్ వణ్ణత్తాల్ - తమశక్త్యనుసారముగా, ఉరై ప్పార్ - అధ్యసించువారు, తమక్కు - తమకు, ఎన్టైక్కుమ్ - ఎప్పటికిని, అమైనార్ - అమరియుందురు (కృతకృత్యులైయుండురు).

తా॥ అపరిచ్ఛిన్నమహిమగల సర్వేశ్వరునివిషయమై నస్మాత్త్వార్థప్రసాదించిన యీవడి పాశురముల ననుసంధించువారు కృతార్థులగుదురని.

౧౧.

ఆత్మోర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

౯ = వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారకః:— నీయందింత భక్తిగలిగిన నన్నిచగూడ నీసంసారమందుచుటకుఁ గారణ మేమని నన్మూఢుల్ల సర్వేశ్వరునియడగఁగా, ఈతిరువాయ్ మొఘ్రియనెడి మహాప్రబంధమును మీపేద నే పూర్తిచేయుంపఁ దలచియున్నాము. అవతార మిరీలోకమందే వేంచేసియుండవలయు నని సర్వేశ్వరుఁడుసాదించిన క్రిమాక్రొవిని, వ్యాసాదిప్రాజ్ఞులుండఁగా జ్ఞానసోమధ్యనైన నాపేద నీగొప్పకార్యము చేయించుటకుఁడగిన ప్రత్యుపకారము నే నేమిచేసెదనని సాదించుచున్నాడు.

ॐॐ ఎన్నెక్కుమెన్నె యుయ్యకొట్టపోగియ*

అక్షరములను తనమునకు యెన్నోతనము*

ಇಕ್ತಮಿತ್ತ್ ಪಾಡಿಯವಿಶನೆ ಯಾದಿಯಾಯ್

నిన్ను వెళ్ళోదీయ*వోళ్ళొనిట్టునో.

ఉ॥ ఎన్నెక్కుమై - (ఒకప్పుడు స్వీకరించినదానిని స్మరించినను) ఎల్లప్పుడూను (ఉజ్జ్వలించు నట్లు), పోగియ - నడుచుచున్న, అన్నెక్కడై - ఆయాకాలములయందు, ఎన్నె - నన్ను, యెయ్యి కొడ్డులు - ఉజ్జ్వలించజేసికొని, ఎన్నె - నన్ను, తన్నాక్కి - తనవలెజ్ఞానవంతుడనై చేసి కొని, ఎన్నాటి - నాచేత, తన్నె - తనవిషయముగా, ఇన్ - మధురమై, తమిష్ట - ద్రావి డరూపమైన తిరువాయ్మొట్టినీ, పాడియ - ప్రతిపాదించజేసికొనిన. ఈశై - సర్వేశ్వరుడును, అదియాయనెట్ల (నాకవిత్వమునను) కారణభూతుడును, ఎన్ శోడియై - నానుసేవసాధించిన తేజోమయునిగఁచుండునైన శ్రయఃపతిని, ఎన్ శొల్లినిఱున్ - ఏమిప్రత్యుపకారమునుజెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ ఓనర్వేశ్వరుడా ! జ్ఞానహీనుడవైన నన్ను గట్టాడించి జ్ఞానవంతునిగాఁజేసి వాచేత
తనవిషయమైన తిరువాయ్మొలని చేయించుచున్న నీకు నేనెమియు ప్రత్యుపకారము
చేయఁజాలనని.

ఎకశోలినిట్టు నెన్నిన్నయిరినొనాయ్*

ఎకశోలాల్ యాకశోన్న వికవియెన్బిత్తు*

తక్షణం లాల్ తాన్ తనై త్తీర్ త్తీ తమాయన్ *)

ముఖ్యోల్లమ్ మూవురువాముదల్వనే.

అ|| పన్నిన్నయర్ - నాయొక్కమంచిచూపుట, ఇష్ట - ఇష్టము, ఒద్దాయ్ - ఒకవస్తువై,
ఎక్ శొల్లాల్ - నావాక్కుచేత, యాక్ - నేను, శొన్న - కాష్టిన, ఇక్ కవి - మధురమైనకృతి,
ఎన్నిత్తు - అని ప్రసిద్ధిచేయించి, తక్ శొల్లాల్ - తననూక్తిచేత, తాక్ - తాను, తన్నె - తనను,
త్తొత్తిత్త - ప్రతిపాదించిన, మాయక్ - ఆశ్చర్య భూతుఁడును, ఎక్ - నాను, ముక్ శొల్లమ్ -
ముందట సంతచెప్పించువాఁడును, మూవురువా - బ్రహ్మరుద్రాదుల కంతర్వామియైనవాఁడై,
ముదల్వక్ - (నాచుచేసిడి వ్యాపారములకు) కాంగభూతుఁడునైన సర్వేశ్వరనికి, ఎక్ శొల్లి
ఎల్లక్ - ఏమిచెప్పి ధరించెదను ?

తా॥ తనకటాక్షముచే నాయాత్మను నొకవస్తువుగాజేసి, ప్రహృదులకన్తర్యానియ్యెయ్యుంకి పృష్ఠ్యాదులనుజేసి ఆవ్యాపారములు వారుచేసిరని ప్రసిద్ధిచేయించినట్లు నాను ముండట సంతతచెప్పించి తానేచేసిన యీతిరువాయ్ మొక్కిని నేను చేసినట్లు బోకమందు ప్రసిద్ధిచేయించిన మహోపకార మనికొడిగిన ప్రత్యుపకారము చేయఁజాలనని.

౨.

ఆముదల్వనివనెన్పు తన్ శ్రేన్ శ్రీ*పా

నాముదల్వని పుగున్పుల్లికని*

తూముదల్ పత్తర్ క్కు తాత్తన్నచ్చొన్న*పా

వాయ్ముదల్వనై యెన్పుమఱప్పనో

3.

అ॥ ఇవన్ - ఈశియఃపతియే, ముదల్వనామ్ - జగత్కారణుడైనవాఁడు, ఎన్పు - అని, తన్ - తనవిషయమైన, తేన్ శ్రీ - తెలివిని (నాకు) ఇచ్చి, ఎన్ - నాయొక్క, నా - నాలిక యందు, ముదల్ - ముండట, వన్ - వచ్చి, పుగున్పు - ప్రవేశించి, నల్ - సర్వలక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కృతిని (తిరువాయ్ మొక్కిని), తూ - పరిశుద్ధులై, ముదల్ - ప్రధా నులైన, పత్తర్ క్కు - బట్టలకు (భోగ్యమగునట్లు) తాన్ - తాను, తన్నె - తనను, శొన్న - ప్రతిపాదించినవాఁడును, ఎన్ వాయ్ - నాకృతికి, ముదల్ - కారణభూతుఁడునైన, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్పు - (ఇంక) ఎప్పుడు, మఱప్పన్ - మఱచెదను ?

తా॥ తానే సానాలికయందువచ్చి ప్రవేశించి, భక్తశిరోమణులు గానముఁజేసియాననించు నట్లు తిరువాయ్ మొక్కిని బ్రసాదించి, ఇవన్నిటికిని తానేకారణుడనెడి తెలివిని నాకిచ్చినమహో పకారమని ఇంక నేనెప్పుడును మఱచియుండనని.

3.

అప్పనై యెన్పు మఱప్పనెన్నాగియే*

తిప్పదలిని తనె క్కువితాశొల్లి*

బప్పిలాత్తివినై యేనై యున్పుక్కొణ్ణ*

శెప్పమే శెయ్దు తిరిగిన్ శీర్ కణ్ణే

౪.

అ॥ ఎన్నాగియే - నన్ను పకరణముగాఁచేసికొని, తప్పదల్ - దోషము, ఇన్ - తనకే, తనై - తనవిషయమై, కవి - కవిత్వమును, తాన్ - తానే, శొల్లి - చెప్పి, బప్పిలా - సాటి లేని, తివినైయేనై - చెడ్డపాపముగలనన్ను, ఉన్పుక్కొణ్ణ - ఉజ్జీవింపఁజేసి, శెప్పమే శెయ్దు - రక్షించి, తిరిగిన్ - ఉన్న, శీర్ - స్వభావమును, కణ్ణు - తెలిసికొని, అప్పనై - స్వామిని, ఎన్పు - ఎప్పుడు, మఱప్పన్ - మఱచెదను.

తా॥ అతనిచుండనైన నన్ను సాధనముగాఁజేసికొని తానే తిరువాయ్ మొక్కిని బ్రసాదించి నన్ను గృతార్థునిగాఁజేసిన సర్వేశ్వరుని నేనెన్నడును మఱవనని.

౪.

శీర్ కణ్ణుక్కొణ్ణు తిరుమనల్లికని*

నేర్ పడయాశొల్లుమ్ నీర్ ముయిలొ ముయిల్*

ఏర్విలావెన్నెత్తన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నె*

పార్ పరవికాళి పాడుమ్ పరమురే

అ॥ శీర్ - కల్యాణగుణములను, కణ్ణుకొణ్ణు - తెలిసికొని, తిరున్దు - శిక్షితమై, నల్ - లక్షణయుతంబై, ఇన్ - మధురమై, కవి - కవిత్వమును, నేర్పడ - తగునట్లు, శొల్లుమ్ - చెప్పుటకు (తగిన), నీర్తైయిలామైయిల్ - జ్ఞానాది గుణములు లేనందున, ఏర్వుఇలా - అందుములేని, ఎన్నై - నన్ను, (అనర్వేశ్యుడను), తన్నాక్కి - తనతో సమానముగాఁ జేసికొని, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పార్ - భూలోకమంత, పరిపు - వ్యాపించునట్లు, పాడుమ్ - చెప్పించుకొనిన, పరమర్ - సర్వోత్కృష్టుఁడు.

తా॥ భగవద్గుణముల నెఱుంగి వానికిఁదగినట్లు కృతిచెప్పఁదగిన జ్ఞానములేని నాకు జ్ఞానమును గలుగజేసి నాచేత నీతిరువాయ్మొళిని జేయించి ప్రసిద్ధిపఱచిన సర్వేశ్వరుని మహిమ యపారమైయున్నదని.

౫.

ఇకవిపాడుమ్ పరమకవిగళాల్*

తకవితా తన్నై ప్పాడువియాదు*ఇన్దు

నన్దువన్దుడనాక్కియెన్నాల్ తన్నై*

పకవిపాడు మెకవై గున్దనాదనే.

౬.

అ॥ ఇన్ - మధురమైన, కవి - కవిత్వమును, పాడుమ్ - చెప్పుచున్న, పరమకవిగళాల్ - గొప్ప (వ్యాసాది) కవీశ్వరులచేత, తాన్ - తాను, తకవి - తనవిషయమైన కవిత్వముచే, తన్నై - తనను, పాడువియాదు - ప్రతిపాదించుకొనక, ఇన్దు - ఇప్పుడు, నన్దువన్దు - మంచి సంతోషముగలవాఁడైపచ్చి, ఎన్ ఉడనాక్కి - నన్నెల్లప్పుడును విడువకుండ సాధనముగాఁ జేసికొని, ఎన్ వైగున్దనాదన్ - నాపరమపదనాథుఁడు, ఎన్నాల్ - నాచేతనే, తన్నై - తన విషయమై, పన్ - గొప్ప, కవి - (తిరువాయ్మొళియనెడు) కవిత్వమును, పాడుమ్ - చేయించుచున్నాడు.

తా॥ మంచివాక్కుగల వ్యాసాదిమహనీయులుండగా వారిచేత నీప్రబంధమునుజేయించక నాచేత రచించి తననుగృహాధిపతిగాఁడలంచిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యము వాచామగోచరమని, ౬.

వై గున్దనాద నెనవల్వినై మాయ్దొట*

శెయ్కున్ద తన్నై యెన్నాక్కియెన్నాల్ తన్నై*

వై గున్దనాగ ప్పగ్గువణ్ణొడవి*

శెయ్కున్దవన్దై యెన్నాల్ శిన్దెత్తార్వనో.

౭.

అ॥ వైగున్దనాదన్ - (శ్రీవైకుంఠనాథుఁడైయుండి, ఎనవల్వినై - నాచెడ్డపాపములను, మాయ్దొటచ్చెయ్ - నశింపజేయుచున్న, కున్దన్ - పరిశుద్ధస్వభావముగలవాఁడై, ఎన్నై తన్నాక్కి - నన్ను తనతోసమానముగాఁజేసికొని, వైగున్దనాగ - (తాను) (శ్రీవైకుంఠనాథుఁడగు నట్లు, ప్పగ్గు - (నేను) స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, వణ్ - ఉదారమై, తీజ్జువి - సుందరమైన కవిత్వమును, శెయ్ - చేయించిన, కున్దత్తన్నై - పరిశుద్ధస్వభావముగల సర్వేశ్వరుని, ఎన్నాళ్ - ఎన్నిదినములు, శిన్దెత్త - ధ్యానించి, అర్వన్ - తృప్తికెందను ?

తా॥ నానుంగళాకానము చేతనే తన సకలైశ్వర్యమును సఫలమనిదలంచి నాపాపములనుబోగొట్టి నాచేత నీతిరువాయ్మొయి చేయించిన శ్రీవైకుంఠవాధునినే సంతకాలము స్తోత్రముఁజేసినను వానియుపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముకాదని.

2.

ఆర్వనోవాక్కియక్కె యెన్నిరావుగల్గి*
 పార్విణ్ణోర్ముల్లమ్ కలనుపరుగిలుమ్*

ఏర్విలావెన్నై తన్నాక్కియెన్నాల్తన్నై
 శీర్పెఱవికవి శొన్నతిఱత్తుక్కే.

౫.

అ॥ ఏర్వెళలా - (తనవిషయమై కవిత్వముచెప్పుటకు) యోగ్యతలేని, ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, శీర్పెఱ - సౌశీల్యమునుబొందుటకు, తన్నై - తనువిషయమై, ఇన్కవి - ఉధురమైనకవిత్వమును, శొన్న - చెప్పించుకొనిన, తిఱత్తుక్కు - కవిత్వమునకు, ఆల్లి - సుదర్శనముగల, ఆమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తముగల, ఎన్నిరావు - సర్వైశ్వరునియొక్క, పుగిల్ - కీర్తిని, పార్ - భూలోకమందున్న వారియొక్కయు, విణ్ - ఊర్ధ్వలోకమందున్న వారియొక్కయు, నీర్ముల్లమ్ - స్వభావమంతయు, కలన్దు - కలిసి (కలనాఁడనై), పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిపడనగుదానా?

తా॥ నాచేత తనను పొందించుకొని దానిచేతానునుశీలుఁడగుటకొఱకై, జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తిరువాయ్మొయి చేయించిన సర్వైశ్వరుని సౌశీల్యమునకు నేను సమస్తభాగవతులయొక్క శక్తిగలవాఁడనై వాని సహాయముగాజేసికొని స్తోత్రముఁజేసినను ఆసౌశీల్యమునకుఁజాలదని.

౫.

తిఱత్తుక్కేతుప్పరవామ్ తిరుమాలిక్ శీర్*

ఇఱప్పెద్ర్కాలమ్ పరుగిలుమార్వనో*

మఱప్పిలావెన్నై తన్నాక్కియెన్నాల్తన్నై*

ఉఱప్పలవికవి శొన్నపుదవిక్కే.

౬.

అ॥ మఱప్పెళలా - (జ్ఞానపూర్వకమైన) మఱుపులేని, (జ్ఞానములేని), ఎన్నై - నన్ను, తన్నాక్కి - తనతోసమానముగాజేసి, ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయముగా, ఉఱ - తగునట్లు, పల - ఆసేకములై, ఇన్ - ఉధురములైన, కవి - పాశురములను, శొన్న - చెప్పించిన, ఉదవిక్కు - ఉపాకారమునకు, తిఱత్తుక్కు - ఆరంభించిన కార్యమునకుఁదగిన, తుప్పరవామ్ - సామర్థ్యముగల, తిరుమాలిక్ - శ్రీయఃపతియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఇఱప్ప - భూతకాలములయందును, ఎదిర్కాలమ్ - భవిష్యత్కాలములయందును, పరుగిలుమ్ - అనుసంధించినను, ఆర్వనో - తృప్తిపొందదానా!

అ॥ జ్ఞానహీనుఁడనైన నాకు జ్ఞానమునుగలుగజేసి తనవిషయమై నాచేత వెయ్యిపాశురములను జెప్పించిన శ్రీయఃపతికి బ్రత్యుపకారముగా వాని కల్యాణగుణముల నెల్లకాలములయందనుసంధించినను ఆయుపకారమునకుఁదగదని.

ఉదపిక్కైమ్మా తెన్నుయిరెన్నవున్ శైన్జ్జిల్*

అదువుమ్ శ్రాజ్జనన్బున్ దెన్నాల్ తన్నై*

పదవియవికవి సాడియవప్పచుక్కు*

ఎదువుమొన్నుమిలై శెయ్ వదిజ్జుముజ్జే.

౧౦.

అ|| ఉదవి - (సర్వేశ్వరుడు చేసిన) ఉపకారమునకు, కైమ్మాలు - (ప్రత్యుపకారము, ఎకాఉయిర్ - నాయాత్మ, ఎన్న - అనియలోచించును, ఉన్ శ్రైమ్మిన్జ్జిల్ - (దానిస్వరూపమును) పరిశీలించిచూచినయెడల, అజ్జు - అప్పుడు, అదువుమ్ - ఆయాత్మన, మున్ శ్రైమ్ - (నాదియనితలంచిన) తక్కినవస్తువును, అవన్ తన్నదు - వానిదైయ్యేయుండెను. ఎన్నాల్ - నాచేత, తన్నై - తనవిషయమై, పదవి - మృదువై, ఇక - మధురమైన, కవి - పాశురములన, పాడియ - ప్రతిపాదించజేసిన, అప్పణుక్కు - స్వామికి, శెయ్యదు - (ప్రత్యుపకారముగా), చేయఁదగినది, ఇజ్జుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్జుమ్ - పరమపదమందును, ఎదువుమ్ - ఎంతమాత్రమైనను, ఒన్బుమ్ - ఒకటియు, ఇల్లై - లేదు.

తా|| సర్వేశ్వరుడు చేసిన ఉపకారమునకుఁదగిన ప్రత్యుపకారముగా జ్ఞానానందస్వరుఁడమై స్వయంప్రకాశమైవిలక్షణమైన నాయాత్మనుసమర్పించెదనని విచారించిన యెడల అదియును వానిదిగా నేనుండెను. దానికిఁదగిన వస్తువెచ్చటను నేమియుఁదొఱకలేదని.

౧౦.

ఃః ఇజ్జుమ్మమ్మ తిరుమూలన్బియినైక్కుణ్ణ*

అజ్జనేవణ్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్*

ఇజ్జనేశొన్న వోరాయ్రిత్తిప్పత్తుమ్*

ఎజ్జనేశొల్లిలు మిన్నమ్మయక్కుమ్.

౧౧.

అ|| ఇజ్జుమ్ - ఈలోకమందును, అజ్జుమ్ - పరలోకమందును, తిరుమూల్ అన్బి - శ్రీయః పతితప్ప, ఇన్నై - (వేటొకఉపాయము) లేనిదానిని, కణ్ణ - అనుసంధించి, అజ్జనే - అదేవిధమైనఅనుసన్ధానముగలవారై, వణ్ - ఉదారులైన, కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ - కురుకాపురాధీశులైన నమాత్మార్పొందు, ఇజ్జనే - ఈయభిసంధిగోగూడ, శొన్న - సాదించిన, వోరాయ్రిత్తు - ఒక వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, ఎజ్జనేశొల్లిలుమ్ ఎట్లనుసంధించినను, ఇన్నమ్ - మోక్షమును, పయక్కుమ్ - కలుగఁజేయును.

తా|| ప్రాప్యప్రాపకములన్నియు శ్రీయఃపతియేయని యెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్న నమాత్మార్పొందుప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను నేవిధముగా ననుసంధించినను వారుబ్రహ్మ పదము ననుభవించురని.

౧౧.

అత్తూర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు నాచేతఁజేయించిన తిరువాయ్మొళిని తిరువాణన్విశ్లేయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న ఆసర్వేశ్వరునికి విన్నవించి వాచాక్షరజ్ఞముఁజేయవలయునని వనోరథించుచున్నారు.

❖ ఇన్నమ్మపయక్క వెళ్లిల్ మలర్ మాదరమ్తాను మివ్వేట్టులగ్గ *

ఇన్నమ్మపయక్కవినిదుడన్వీల్ బీరు వ్వాల్గిన్ట వెళ్లిల్ పిరాక్ *

అన్నుల్ మమర్ న్దుత్తై గిన్ట వణిపాళ్లిల్ కూర్త్తిరువాణన్విశ్లే *

అన్నుల్ మమర్ న్దువలమ్మెయ్దు కై తొమ్మనాల్ గళుమాగుళ్ళలో. ౧.

అ॥ ఎట్టిల్ - సౌందర్యముగల, మలర్ మాదరమ్ - శ్రీదేవియు, తానుమ్ - తానును, ఇన్నమ్మపయక్క - (వసస్సుగానుభవజ్యంబైన) సుఖముకలుగునట్లును, ఇవ్వేట్టులగ్గ - ఈప్రలోకమాలగును, ఇన్నమ్మపయక్క - సుఖముకలుగునట్లును, ఇనిదుడన్ - ప్రీతితో, వీల్ బీరు - వేంచేసియుండి, అల్గిన్ట (అలోకములను) పరిపాలించుచున్న, ఎళ్ళల్ పిరాక్ - మాస్వాప్తియైన సర్వేశ్వరుడు, అన్నుల్ మమర్ - ప్రీతిగలవాడై, అమర్ న్దు - అమరికతో, ఉత్తైగిన్ట - నిత్యవాసముఁజేయుచున్నదియు, అణి - అందమైన, పాళ్లిల్ - తోటలచే, కూర్త్తి - చుట్టఁబడినదియైన, తిరువాణన్విశ్లే - తిరువాణన్విశ్లేయనెడిదివ్యదేశమును, అన్నుల్ మమర్ - స్నేహించి, అమర్ న్దు - అమరియుండి, వలమ్మెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొమ్మనాల్ - చేతులతో నేనింపదగిన, నాల్ గళుమ్ - దినములును, అగుళ్ళలో - సంభవించునా ?

తా॥ సమస్తలోకములను బరిపాలించుచు శ్రీదేవితోఁగూడ సుఖముగా వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు మళ్ళడు నాతిరువాయ్మొళిని వినుటకై వచ్చివేంచేసియున్న తిరువాణన్ విశ్లేయనెడి దివ్యదేశమును నేనెప్పుడు ప్రదక్షిణముజేసి దణ్ణమ్ సమర్పించెదనోయిని. ౧.

ఆగుళ్ళొల్ల ను మొన్ని యగలిడముల్ మవుమ్*ఈరడియే

ఆగుమ్ పరిశునిమిర్ న్దు తిరుక్కు అళప్పనమర్ న్దుత్తై యుమ్ *

మాగమ్ తిగళ్ళొడిమాడళ్ళోనీడు మదిళ్ తిరువాణన్విశ్లే *

మాకన్దనీర్ కొణ్ణుతూనివలమ్మెయ్దు కై తొమ్మకూడుళ్ళలో. ౨.

అ॥ ఒనువియుమ్ - ఒకసంశయమును, ఇన్ది - లేక, ఆగుళ్ళొల్ - (ఇదిమాకు) సంభవించునా ? అళిల్ - విశాలమైన, ఇడమ్ముల్ మవుమ్ - లోకములన్నియు, ఈరడియే - రెండడుగులే, ఆగుమ్ పరిశుని - ఆయుర్దీపిధముగా, నిమిర్ న్దు - పెరిగిన, తిరుమణిల్ అప్పన్ - శ్రీవాసుఁడైనస్వామి, అమర్ న్దు - అమరి, ఉత్తైయుమ్ - వాసముఁజేయుచున్నదియు, మా - విశాలమైన, కమ్ - అకాశమందు, తిగళ్ళొ - ప్రకాశించుచున్న, కొడి - ధ్వజములుగల, గాడు - ఉన్నతములైన, మాడళ్ళొ - మేడలను, నీడు - పెరిగియున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములుగలదియైన, తిరువాణన్విశ్లే - తిరువాణన్ విశ్లేయ, మ - శ్లాఘ్యమైన, కన్దమ్ - పరిమళముగల, నీర్ - జలమును, కొణ్ణు - తీసికొనిపోయి, తూని - జల్లి, వలమ్మెయ్దు - ప్రదక్షిణముజేసి, కై తొమ్మ - ఆశ్రయించ, కూడుళ్ళలో - సంభవించునా ?

తా|| నకలలోకములను రెండడుగులచేరివిన వానుడును వచ్చిపోచేరియున్న గృహ ప్రాకారములచే పూర్ణమైన తిరువాళి విశేష నే నెప్పుడు మించి మరెత్తమును జరి ప్రవక్షిణముచేసి సస్యంజేహముగా వాశ్రయించెదనోయని.

౨.

కూడుజ్జొల్ వై గలుమ్ కోవిన్దై మునుశూదనై క్కొళరియై*

అడుమపపవై మిలై క్కణ్ణు కై తొమ్మిదన్బిరువయత్రయమ్*

పాడుమపెరుమ్పుగ్గో వాన్మొత్త కేళ్ళి యెంద్రాజమనన్బిరువాన్మొత్త*

సీడుపొట్టిల్ తిరువాళివిళై తొమ్మి వాయ్క్కజ్జొల్ నిచ్చలుమే.

౩.

అ|| వైగలుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కూడుజ్జొల్ - (ఇటులనే) సంభవించునా? కోవిన్దై - ఆశ్రితపరిభుండైన శ్రీకృష్ణుడును, మునుశూదనై - పురుషుడైనదిహితునిజన్మించినవాడును, కోళరియై - అరియై - తేనెమ్మగల సింహమువంటివాడునైన సర్వేశ్వరుని, అడుమ్ - సాగుచుండుచున్న, పటన్బిరుతై - గణత్యంతునిమీద, కణ్ణు - నేవించి, కై తొమ్మిదు - ఇష్టించిచేసి, అన్బి - అంత మాత్రమేగాక, అనకొక్కతైయమ్ - అసర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసుడైయుంట్టియు, పెరుమ్ పుగ్గో - (వానియొక్క) గొప్పకల్యాణగుణములను, పాడుమ్ - ప్రతిపాదించుచున్న, వాల్మొత్తై - వాల్మవేదములనున్న, విన్దకేళ్ళి - సత్త్వమహాగుణములనున్న, అటుఅడుమ్ - పదగుణములనున్న, పన్బిరు - అభ్యసించువారు, వాన్మొత్త - వేంచేయుచున్న, సీడుపొట్టిల్ - పాపులొకరికలది యునైన, తిరువాళివిళై - తిరువాళివిశేష, తొమ్మి - ఆశ్రయించునట్లు, నిచ్చలుమ్ - ప్రతి దినమును, వాయ్క్కజ్జొల్ - సంభవించునా?

తా|| గరుడవాహనరూపుండైన సర్వేశ్వరునిన్ని, పేదవేదాక్షాదులనభ్యజుచుముండేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులకును వాసస్థామైన తిరువాళివిశేష మనమెప్పుడు నేవించి కృతార్థులమగుచుమోయని.

౩.

వాయ్క్కజ్జొల్ నిచ్చలు మెప్పొమ్మదుమ్మనత్తిజునినై క్కొప్పెట*

వాన్ క్కమ్మకరుమ్పుమ్ పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ నయల్ శూన్ తిరువాళివిళై*

వాయ్క్కమ్ పెరుమ్పుగ్గో మూవులగీశక వడమమరై ప్పిజన్ద*

వాయ్క్కమ్ మణినిజక్కణ్ణసిరాన్దా మలరడిప్పొదుగళే.

౪.

అ|| వాయ్క్కమ్ - సంపూర్ణమై, కరుమ్పుమ్ - చెరుకులను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్ప ఎట్టి భాగ్యములనుగల, వమల్ - పాలములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరువాళివిళై - తిరువాళివిళైయందు (వేంచేయున్నవాడును), వాయ్క్కమ్ - తగుమై, పెరుమ్పుగ్గో - గొప్పకీర్తిగలవాడును, మూవులగీశక - మూడులోకములనుస్థాపించు, వడమమరై - ఉత్తమమున్న పురుషుడగుమందు, పిటన్దా - ఆపశరించినవాడును, వాయ్క్కమ్ - (ఆశ్రితులకునుభవింప) యోగ్యమైన, మణినిజమ్ - నీలమణిచుట్టికాన్తిగలవాడునైన, కణ్ణసిరాన్దా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, మలర్ - వికసించియున్న, అడిప్పొదుగళే - శ్రీపాదద్భుములను, ఈజు - ఇచ్చటనుండియే, మనన్దు - మనస్సులో, నిచ్చలుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొమ్మదుమ్ - ఎప్పుడెవని, నిన్దెక్కొప్పెట - భాసించు, వాయ్క్కజ్జొల్ - సంభవించునా?

తా|| చెరువతోటలచేతను పొలములచేతను నమృద్ధమైయున్న తిరువాటన్వితైయందు వేంచేసియున్న త్రిశోకాధీశుడైన సర్వేశ్వరుని మనమిచ్చటనుండియే సర్వకాలము నెప్పుడను భవిం చెదమోయని.

౪.

మలరడిప్పోమగళిన్నెళ్లత్తైప్పొమ్ముదు మిరుత్తివణజ్జి*

పలరడియోర్ మున్నరుళియ పొప్పణై యప్పనమర్ నుత్తైయుమ్*

మలరిల్ మణి నెడమా జ్జళ్లనీడు మదిళ్ తిరువాఱ్ఱవిల్లై *

ఉలగనులిపుగల్గ్ పాడమ్ మేల్వనై యొచ్చునిలొకడుమే.

౫.

అ|| మలర్ - విశించియున్న, అడిప్పోమగళి - శ్రీపాదపద్మములను, ఎన్ నెళ్లత్తు - నా మనస్సవందు, ఎప్పొమ్ముదుమ్ - ఎప్పుడందు, ఇరత్తి - స్థాపించి, వణజ్జ - ఆశ్రయించునట్లు, పలర్ అడియోర్ మున్న - అనేకశ్రీవైష్ణవులముందట, అరుళియ - కృపజేసిన, పొప్పుఅత్త - ఆవి శేషునివహక గాగల, అప్పన్ - స్వామి, అమర్ న్దు - ఆమరితో, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముఁ జేయుచున్నదియు, మలరిల్ - షష్ట్యములుగలదియు, మణి - రత్నమునుమై, నెడు - ఉన్నతమైన, మాడజ్జళ్ - మేడలనున్న, నీడు - గొప్ప, మదిళ్ - ప్రాకారములనున్నగలదియునైన, తిరు వాఱ్ఱవిల్లై - తిరువాఱ్ఱవిల్లైయనెడి దివ్యదేశమును వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉల గను - లోకమునందు, మలి - నిండియున్న, పుగల్గ్ - కల్యాణగుణములను, పాడ - గానము జేయుగా, పమ్మేల్ - వనమీడనున్న, విన్తై - పాదములు, ఒన్దు - ఒకటియు, నిల్లా - నిలువక, కెడుమ్ - నశించును.

తా|| తనశ్రీపాదముల నెల్లప్పుడును ధ్యానించునట్లు నన్నను గపించి ఇప్పుడు మణియును ప్రాకారములచే నతిమందగలదైన తిరువాటన్వితైయందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతియొక్క కల్యాణగుణముల ననుసంధించినయెడల మనకేర్ప పాపముండదని.

౬.

ఒన్దునిలొకడుమముల్ ముపుమేటినినై యుల్లిత్తోమ్ముమిక్తోణ్ణిర్*

అన్ జమర్ నెన్దుర్ప్పిణిన్దై యణి నెడున్దోళ్ పుణర్ న్దాక్*

ఎన్దుమెప్పోమమెన్నెళ్లమ్మేతుదిప్ప వుళ్ళేయిరుక్కిన్దై పిక్*

నిన్ వణితిరువాఱ్ఱవిల్లై యెన్నుమ్ నీణగరమదువే.

౭.

అ|| అన్దు - శివపాలుడుస్వయంవరమును జోడించినప్పుడు, అన్దు - అచ్చట, అమర్ - యుద్ధమును, ఒన్దు - (రుక్మిణి) జయించి, ఉరుప్పిణిన్దై - రుక్మిణిపరాట్టియొక్క, అణి - సుందరమై, నెడుమ్ - దీర్ఘమైన, తోళ్ - భుజములను, పుణర్ న్దాన్ - సంక్షేపించినవాడును, ఎన్దుమ్ - ప్రతిదినమును, ఎప్పొమ్ము - సర్వకాలమునున్న, ఎన్ నెళ్లమ్ - నామనస్సు, తుదిప్ప - స్తోత్రముఁజేయునట్లు, ఉళ్ళే - నాసౌదముమంద, ఇరుక్కిన్దై - నిత్యవాసముఁజేయుచున్న, పిరాక్ - ఉపకారికుడనైన సర్వేశ్వరుఁడు, నిన్దు - వేంచేసియున్న, అణి - అంబమైన, తిరు వాఱ్ఱవిల్లై ఎన్నుమ్ - తిరువాఱ్ఱవిల్లైయనెడి, లోకగరము - మహానగరమును, తోణ్ణిర్ - ఒకవత్తలారా! ఉల్లి - ధ్యానించి, తోమ్ముమిక్ - ఆశ్రయించుక. తివిన్దెన్దుమ్ - చెడపాప మొకటియు, నిల్లా - నిలవదు. ముల్ ముపుమేటికెడుమ్ - ఆన్నియునశించును.

తా|| ఓ భాగవతులారా! స్వయంవరమునకు వెళ్ళి యచ్చటయధముందు రుక్మిణిజయించి రుక్మిణిపిరాట్టిని వివాహముజేసికొని వచ్చి నావృదయమందెల్లప్పుడును వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క తిరువాణ్విత్తైయ నెడుమహానగరము నాశ్రయించినయెడల సహస్రపాపములును తొలంగును, గణక ఆశ్రయించుడియని.

నీణగరమదువేలూర్ వోలై గళోళూ తిరువాణ్విత్తై *

నీణగరత్తుత్తై గిన్న పిరాణ్ నెడుమూల్ కణ్ణన్ నిణ్ణన్ శోళోళ *

వాణపురమ్మక్కమ్మ క్కణ్ పిరానై తొలై యనెమ్మొర్ గళో శేయ్దు *

వాణనై యాయరన్దోళో తుణితాణ్ శరణన్దు మన్ద్రోన్దు లమ్మే.

2.

అ|| నీళ్ నగరమ్ - మహానగరముని చెప్పవడుచున్న శ్రీనైకణము, అదువే - ఆతిరువాణ్విత్తైయే. మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళో - తోటలచే, శూ - చుట్టబడిన, తిరువాణ్విత్తై - తిరువాణ్విత్తైయ నెడి, నీళ్ నగరత్తు - మహానగరమును, ఉత్తైగిన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాణ్ - ఉపకారపడును, నెడుమూల్ - (ఆశ్రయించుచు) గొప్పవ్యామోహముగలవాడును, కణ్ణన్ - శృష్టించెయవలెననినవాడును, నిణ్ణన్ శోళో - నిత్యనూరులపూమిదను, వాణపురమ్ - బాణాసురునిపట్టణమును, పుక్కు - ప్రవేశించి, ముక్కుణ్ పిరానై - ఈశ్వరాభిమానియై నత్రిసేతుడు, తొలైయ - ఓడునట్లు, వెమ్పోళో - క్రూరయధములను, శేయ్దు - చేసి, వాణనై - బాణాసురునియొక్క, ఆయిరమ్ తోళో - వెయ్యిభుజులను, తుణితాణ్ - చేదించిన వాడునైన సర్వేశ్వరుడు, శరణ్ - ఉపాయభూతుడు. అన్ది - వానినితప్ప, మన్ద్రోన్దు - వేటొకయుపాయమును, ఇలమ్ - కలవాడముకాము.

తా|| దానునికి ప్రాప్తమైన శ్రీనైకణమును తిరువాణ్విత్తైయే. దానికి ప్రాప్తమగుచును అచ్చట వేంచేయున్న బాణారియైన శ్రీకృష్ణుడే. ఇదితప్ప నాట వేటొక ఉపాయములేదని.

అన్ది మన్ద్రోన్దు లమ్మేనికళగణేయై న్దగళోయ్దు యిన్ నాయ్దు *

నిన్దుతకానీళ్ కత్తలేత్తై వానై యిన్దొన్దోళో తిర్ తిర్రాణ్ *

శేన్దజ్జిమత్తై గిన్దై శ్శెమ్మమ్మోల్ శూత్తై తిరువాణ్విత్తై *

ఒన్దివలమ్ శేయ్యు వొన్దుమోతీవిన్దై యుళ్ళై త్తిళాళార్వలవే.

3.

అ|| నికళరణ్ అన్ది - నీతిరువడికళ్ళుతప్ప, మన్ద్రోన్దు - వేటొక ఉపాయము, ఇలమ్ - కలవాడముకాము, ఎన్దు - అని, అగర్ - వికాలమై, ఇరుమ్ - ఆగాధమైన, పోయ్దు యిన్దాయ్దు - మడుగునందు, నిన్దు - ఉండి, తక్ - తనయొక్క, నీళ్ కత్తల్ - దీర్ఘమైనతిరువడికళ్ళను, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసిన, అనైయిన్ - శ్రీగణేశ్వర్యర్థయొక్క, నెళ్ళోళో - మనోదుఃఖమును, శీర్ త్త - పోగొట్టిన, పిరాణ్ - సర్వేశ్వరుడు, శేయ్దు - వెళ్ళి, ఇన్దు - ఆదివ్యవేశమును, ఇరు - ప్రీతితో, ఉత్తైగిన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, శ్శెమ్మమ్మోల్ - సమృద్ధమైనతోటలచే, శూత్తై - చుట్టబడినదియైన, తిరువాణ్విత్తై - తిరువాణ్విత్తైని, ఒన్ది - పొంది, వలమ్ శేయ్యు - ప్రదక్షిణముజేయ, ఒన్దుమో - సంభవించునా? తీవిన్దై - చెడ్డపాపము, ఉళ్ళత్తిక్ - సనస్సనందు, కార్దు - సంబంధమును, అల్లవే - కలదికాదుకదా.

తా॥ మమగునందు మొసలి తనకాళ్ళను పట్టుకొనినప్పుడు శ్రీగజేంద్రాద్వారా నీతిరవమి
గళే యుపాయమని చెప్పగా నప్పుడు వారిదుఃఖమును బోగొట్టినసర్వేశ్వరుడువచ్చి వేం చేసి
యొన్న తిరువాణ్ణివలెను బ్రహ్మణముచేయు నంభవించినయెడల వారి కేషిద్ధదుఃఖమును రానేరదని.

తీవినె యుళ్ళు కొక శార్వల వాగి తెలివిను మ్మేలును హాల్*

నావినుళ్ళముళ్ళకుళ్ళ మమేన తోలినుళ్ళమనవిను*

యూపరుమ్ వనువణజుమ్బుభీత్ తిగువాటకవిత్తై యదనై

సేవివలమ్ శేయదుక తొక్కుదుజ్జో లెన్ను మొక్కిన నే.

ఆ - తీవ్రమైన - చెడ్డపాపము, ఉత్పత్తి - మనస్సనందు, కార్వలవాగి-సంబంధమునుపదటి,
 టెలి - నిర్మలమైన జ్ఞానముచేర్చు, పశుము - కుగమపదమును, ఏటలులో - పోయిచేగు
 నట్లు సంభవించినయెడల, ఎక్కడనైన - నామనస్సు, యావరమనస్సు - అందఱునుపచ్చి, నావిన
 శ్శుమ్ - నాతికచేతను, ఉత్పత్తినుశ్శుమ్ - మనస్సచేతను, అమైద్ - దానికేదగుమైన, తొట్టిలి
 నుశ్శుమ్ - వ్యాపారములచేతను, నవిష్టు - పొంది (స్తోత్రముజేసి), పణ్యము - నమస్కరించుచున్న
 జియు, పొట్టిల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరువాణ్ణి - తిరువాణ్ణి శ్శేయనడి
 దివ్య శక్తియును, మేలి - ఆమరియండి, నలమకెయదు - ప్రవక్షిణముజేసి, కైతొల్ - ఆశ్రయింప,
 కూడుబోల్ - సంభవించునా ? ఎన్నుమ్ - అనిచింతించును.

తా॥ నిత్యసూరులుకూడవచ్చి మనోవాక్కాయములచే స్తోత్రముజేయుమన్న తిరువాఱి
న్వితై, నమస్కాపాపములునశించినతరువాత పాండదగిన కుప్రాకృతమైన పరమపదము ఇమిరెండును
నాకు సంభవించినయెడల అప్పుడు నామనస్సు పరమపదమునుపదలి తిరువాఱిన్వితైయనెడి దివ్య
దేశమునే యాశించి యుండునని.

శివమన్తాన్ని తిండి తదలా తన్ను శేషపిరాసతియుమ్*

శివైశ్వర్యశాస్త్రి వ్రాసిన వ్రాతానతియూదన మాయజ్యోతుమిలె *

శివనాథ శాలి నాథ శియగ యాల్ నిల తేవర్ కు మ్రువణజుమ్*

జి. నామగిరి తిరువాణ్ణవిల్లె యుటై తీర్ తనక్కన్ దుపిన్నే.

అ॥ శిస్తయిసాల్ కొల్లిసాల్ కెయ్గై యాల్ - మనోవాక్కాయములచే, నిలత్తేవర్ - భూమగులైన భాగవతులయొక్క, కుట్టు - సమాహము, వణిజ్జుమ్ - ఆశ్రయించడగినదియు, శిస్తై - మానస్సును, మగిల్ - సంతోషించుటబట్టినదియునైన, తిరువాణిన్విశై - తిరువాణిన్విశై యందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తీర్త్తనుమ్మ - పరిశుద్ధుడైన సర్వేశ్వరునికి, అల్ - మిక్ - శేషమైనతరువాత, శిస్తై - (సా) మనస్సుయొక్క, మల్ - త్తొన్న్దిక్ - మఱియొకపదార్థ మందు, తిజత్తదల్లా - ఉద్దేశ్యబుద్ధిలేని, తన్నై - స్వభావమును, లేవమిరాక్ - సర్వేశ్వరుడు, అఱియుమ్ - ఎఱుంగును. శిస్తయిసాల్ - మనస్సుచే, కెయ్య - చేయబడిన, మాయబ్బల్ - పంచక వ్యాపారములు, తాక్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, అఱియాదన - తెలిసికొననవి, ఒన్ముమ్ - ఒకటియొక్క ఇల్లై - లేదు.

తా॥ శ్రీవైష్ణవులకు గుంపుగాఁడేరి మహావాక్యాలుమలచే కై జగద్వైష్ణవముజేయుచున్న తిరు
వాణిస్వరూపునాడె దిమ్మదేశమనకే నామస్వరూపపరిచిది. మఱియొకదానినితలవదు. ఈసంగతి
సర్వజ్ఞాఁడై సర్వశ్రవ్యునికెఱుఁగఁడతెలుసును. నేనుపాఠింపని పదమొకదమును వాడు నాకివ్వడని.

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

టీర్ తనుక్కేటీర్ తమర తననాగి చెప్పు జుగురుసూర్ చుటగోళాళోన్న *

టీర్ లెజువాయిరతు ఖీవె షతుమ్మలార్ గెత్త *తేవర్ వె గల్

టీర్ జలేయెను పూశియునల్ గియురె ప్పర్ తమ్మతేయర్ క్కే.

oo.

అ. తీర్త్రమస్క - పావనుడైనసర్వేశ్వరునికి, అల్లీ ఖిజ్ - శేషపడినతరువాత, మల్లీ
 ఖోర్ శరబ్ - కేటాకఉపాయము, ఇల్లొలెట్టువణ్ణి - లేదనితలంచి, తీర్త్రమక్కే - ఆపావను
 నికే, తీర్త్ర - అధీనముగాజేసిన, మనత్తరవాగి - మనస్సుగలవారై, శెట్టుమ్ - సుందరమైన,
 కురుశూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శవగోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించిన,
 తీర్త్రబ్బళ్ - తీర్థస్వరూపములైన (పరిశుద్ధములైన), ఆయిరత్తుళ్ - చెయ్యిపాగురములతో, ఇచ్చె
 వత్తుమ్ - ఈపదిపాగురములను, పల్లార్ గత్త - అభ్యసించివాచిని, కేగర్ - నిత్యసూరలు, వైగల్ -
 బ్రతిదినమును, తీర్త్రబ్బళ్యెట్టు - (వీరు) పావనులని, పూశెత్తు - కొనియాడి, నల్గి - స్నేహ
 ముతో, తమలేయిర్ క్కు - తమదేవులకు, ఉరెప్పర్ - ఉపదేశితురు.

తా॥ సర్వేశ్వరునితప్ప మఱియొకరుండదులేడని యవ్యవసించిన సమ్మత్తున్నాడనిచిన
యీశదేవేశ్వరులు నభ్యసించివాని నిత్యస్మరలు మిక్కిలి కొనియాడుదురని. ౧౧.

ఆ భూర్ తిరువడిగ శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ శరణమ్.

౯-పది, నంబూరి ము.

ఇదివఱకు తిరునామ్యములు డబ్బుదియింటికి పాశురములు ౭౭౨

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్మొళిలో, సమ్మత్వార్లు శ్రియఃపతియొక్క సర్వేశ్వరత్వమునున్న అక్రతపారతస్త్రియమునున్న జూచి యితఁడుతమను రక్షించుననినమ్మి ఇంతకాలమాకించి యుండియు తమనురక్షించనందున అరెండుగుణములున్న సర్వేశ్వరునికిలేదని సంశయింప, అప్పుడు సర్వేశ్వరుఁడు తనయందు వీరికివిశ్వాసముకలుగునట్లు కొన్నినిదర్శనములను ప్రదర్శింప, అప్పుడు తమసనేహమునువదలియొగుణముల ననుసంధించుచున్నారు.

శ్లో॥ తేవిమారావార్ తిరుమగళ్ పూమి యేవమన్ మురరాప్పయెవార్*

మేవియవులగమ్ మూస్తవై యాట్టి వేణువేణురువమ్మిన్నరువమ్*

పావియేన్మన్నెయడుగిన్ కమలక్కణ్ణదోర్ పవళవాయ్మణియే*

అవియేయముదే యల్ల కడల్ కడైన్ద పప్పనే కాణుమాఱరుళాయ్.

౧.

అ॥ తేవిమారావార్ - నీకుపట్టుపహిషులు, తిరుమగళ్ - శ్రీదేవియును, పూమి - భూదేవియును. తీవ - (నీవు) నియమించగా, ఆళ్ శెయ్యార్ - (నీకు) కైబ్బర్యముజేయువారు, మన్ థు - వారితోసమానులైన, అమరర్ - నిత్యనూరులు. మేవియ - అమరియున్న, మూస్తవై యులగమ్ - మూడులోకములును, అట్టి - (నీచే) పరిపాలింపఁదగినవి. వేణువేణురువమ్ - ఆయాసమయములకుఁదగినరూపములు, నిన్నరువమ్ - నీతిరుమేనులు. పావియేన్మన్నె - పాపియైననన్ను, అడుగిన్-బౌధించుచున్న, కమలక్కణ్ణదు - పద్మమువంటినేత్రముగలవాఁడును, ఓర్ పవళమ్ - సుందరమైనపగడమువంటి, వాయ్ - అధరముగలవాఁడునైన, మణియే - నీలరత్నమువంటితిరుమేను గలవాఁడా! అవియే - (నా) ప్రాణభూతుఁడా! అముదే - భోగ్యభూతుఁడా! అల్లకడల్ - అఅలుకొట్టుచున్న సముద్రమును, కడైన్ - చిలికిన, అప్పనే - ఓస్వామి! కాణుమాఱు - (నేను) సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా.

తా॥ నన్ను మోహపెట్టుచున్న దివ్యావయవసౌందర్యముగల ఓశ్రియఃపతీ! నాకత్యస్తభో గ్యోఁడవైననీవు, పురుషకారభూతులైన శ్రీభూనీశాదేవులతోను నిత్యనూరులతోను కూడియున్నను నన్నిదివఱకురక్షించకయున్నావు. నేనికమిదనైనను నిన్ను సేవించునట్లు నన్ననుగ్రహింపు మాయని.

౧.

కాణుమాఱరుళాయెనై నేకలజ్జి క్కణ్ణనీరలమర*విన్దై యే*

పేణుమాఱెల్లామ్ వేణి నిక పెయరేపిదన్ థుమాఱరుళెనక్కన్దో*

కాణుమాఱరుళాయ్ కాగుత్తాకణ్ణ తొణ్ణ నేకకప్పగక్కనియే*

పేణువార్ముదే పెరియత్తణ్ పునల్ శూన్ పెరునిలమెడు త్రపేరాళా.

౨.

అ॥ కాణుమాఱు - సేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపఁజేయుమా, ఎన్దై - అనిపలుమాఱుచెప్పి, కలజ్జి - వ్యాపలపడి, క్కణ్ణనీర్ - కణ్ణిళ్ళు, అలమర - ప్రవహించునట్లు, విన్దై యేన్ - పాపియైననేను, పేణుమాఱెల్లామ్ - ఆశపడతగిన అన్నివిధములచేతను, వేణి - ఆశపడి, ఎన్ పెయరే - నీతిరునామములనే, పిదన్ థుమాఱు - జల్పించునట్లు, ఎనక్కు - నాకు (నీవు

చేసిన్, అరుళ్ - అనుగ్రహము, అన్దో - ఆయ్యో? కాగుత్తైత్తిరాముడా! కణ్ణా - ఓకృష్ణుడా!
 తొణ్ణసేన్ - చపలుడైననాకు, కట్టుగక్కనియే-కల్పవృక్షముయొక్క ఫలమువంటివాడా!
 పేరుబాదో - ఆశించువారికి, అముదే - అమృతమువలెభోగ్యభూతుడా! పెరియ - గొప్పడై -
 తదే - చల్లనైన, పునల్ - జలముచే, కూర్త్ - చుట్టబడిన (జలమందుముణిగియున్న), పెరు
 నిలమ్ - గొప్పభూమిని, ఎదుత్త - ఎత్తుకొనివచ్చిన, పేరాళా - మహాపురుషుడా! కాణు
 మాటు - నేవించునట్లు, అరుళాయ్ - కృపణేయుమా.

తా|| ఓనర్వేశ్యరుడా! నేనిదిపఱలోనిన్ను నేవింపవలయునని యెన్నివిధములుగానాశించి
 నను నీతరునామములను జెప్పుచుకట్టిళ్ళనుబ్రహ్మపంచజేసికొని మోహించునట్లుచేసితివి. ఇదియే
 నీవునాయందుజేసినయనుగ్రహము. ఇకమీఁదనైనను నేను నేవించునట్లుగ్రహింపుమాయని. ౨.

ఎదుత్తపేరాళానన్దకోవన్ద నిన్నుయిర్చిటువనే*అళోదై
 క్కడుత్తపేరిన్బక్కులవిశ్జళితే యడియనే*పెరియవమ్మానే*
 కడుత్తపోరవుణనుడలిరువిశవా కైయ్యగిరాణ్ణనెడ్డలే*
 అదుత్తదోరురువాయ్మొళునీవారా యెజ్జనమ్తేటువరుమరే.

3.

అ|| ఎదుత్త - (నిన్ను) ఎత్తుకొనిన, పేరాళా - భాగ్యవంతుడైన, నన్దకోవత్త -
 నన్దగోపునియొక్క, ఇకోఉయో - మంచిప్రాణభూతుడైన, శిటువనే - చిన్నవాడా! అళో
 దైక్కు - యశోదాదేవికి, అదుత్త - (పుట్టకుండ) సమీపించివచ్చిన, పేరిన్బమ్ - గొప్పయానన్ద
 మునిచ్చువాడా! అడియసేన్ - దాసునికి, పెరియ - పొందుటకశ్యమైన, అమ్మాసే - ఓస్వామి!
 పోర్ - యుద్ధమందు, కడుత్త - దుఃఖదగల, అవుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడలో -
 శరీరమును, ఇరువిశవా - రెండుబద్ధలగునట్లు, కైఉగిర్ - క్రిహస్తమందున్నగోళును- ఆణ్ణ -
 రక్షించిన, (కల) ఎజ్జుడలే - నాసముద్రమా! ఇన్ద్ర - ఇప్పుడు, అదుత్తరు - అనురూపమైన,
 ఓర్ ఉరువాయ్ - ఒకతిరుమేనుగలవాడవై, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయకనున్నావు,
 ఉమర్ - నీభక్తులు, ఎజ్జనమ్ - ఎటుల, తేటువర్ - విశ్వసించురు.

తా|| యశోదానందగోపదులకు మిక్కిలి సులభుడవైయుండియు ఆశ్రితుల విరోధియైన
 హిరణ్యాసురుని జంపియుభక్తపరాధినుడవైన నీవునాకందకుండ యున్నయెడల తక్కినభక్తులు
 నిన్నెట్లునమ్ముదురని. 3.

ఉమరుగన్దగన్దపురువమ్నిన్నురువమాగి యున్దనక్కన్నరానా
 ఉవర్*రగన్దమర్న్దతెయ్గై యుమామై యటివొన్దమ్మశేణ్ణిప్పకవిన్దై యే*
 అమరదువన్ణియగలిడమ్పుడై శూక్రుడుపడై యవిత్తవమ్మానే*
 అమరర్దమముదేయశురర్గళ్ నజ్జే యెన్నుడై యారుయిరేయో.

౪.

అ|| అదు - అట్టిప్రసిద్ధమైన, అమర్ - యుద్ధమును, పణ్ణి - చేసి, అగల్ - విశాలమైన,
 ఇడమ్పుడై - భూమియంతయు, కూర్త్ - వ్యాపించియున్నదియు, అదు - బాధించునట్టిది
 యునైన, పడై - సేనను, అవిత్త - నశింపజేసిన, అమ్మాసే - ఓస్వామి! అమరర్తమ్ - దేవత

లకు, అమడే - జీవనపాతువైన అమృతమువంటివాడా! అకురగళ్ - అనురులకు, సజ్జే - విషమువంటివాడా! ఎన్నడై - నాయొక్క, ఆరుయిరేయో - పూర్ణప్రాణభూతుడా! ఉమర్ - నీభక్తులు, ఉగన్దుగన్దు - మిక్కిలియాదరించిన, ఉరువమ్ - రూపము, నిక్కోరుపమాని - నీకుతిరుమేనియై, ఉక్కోతనక్క - నీయందు, ఆన్పురానారవర్ - ప్రీతిగలవారు, ఉగన్దు - సన్నోషించి, అమర్న్దు - అనన్యప్రయోజనములై, శెయ్గై - చేయదగిన, ఉక్కోమాయై - నీయొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితమలవిషయమై, అత్తివుట్టుమ్ - జ్ఞానముకట్టినే, విన్నెయ్కో - పాపముగలనేను, శజ్జేప్పక్క - సందేహించుచున్నాను.

తా|| ఆశ్రితులవిరోధులను బోగొట్టి వారిని రక్షించి నాకుధారకుడవైయున్న నీయొక్క రూపచేష్టితమలన్నియు ఆశ్రితపరతత్త్వములని యిదివఱకు నెంచియున్న నేనిప్పుడు నాపాపముచే నాదుఃఖమునుబోగొట్టందున ఆశ్రితపారతత్త్వము నెడిగుణము నీకిప్పుడున్నదో లేదోయని సందేహించుచున్నానని.

౪.

ఆరుయిరేయోవగలిడముమ్ముదుమ్ వడై తిడనుణ్ణుమిన్దన్దళన్ద*

పేరుయిరేయోపెరియనీర్ వడై త్తజ్జుత్తై నదుకడై నడై తుడై త్త*

శీరియరేయోమనిశర్క్కు త్తేవర్ పోల త్తేవర్క్కుమ్ తేవావో*

ఓరుయిరేయోపులగళ్ళప్పెల్లా మున్నెనా నెజువన్దుఱుగో.

౫.

అ|| ఆరుయిరేయో - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! అగల్ - వికాలమైన, ఇడమ్ముమ్ముదుమ్ - భూమియంతను, వడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణ్ణు - మ్రింగి, ఉమిన్దన్దు - బయలుపఱచి, అళన్దు - కొలిచిన, పేరుయిరే - గొప్పవాడా! పెరియనీర్ - మహాజలమును, వడైత్తు - సృజించి, ఆజ్జు - ఆజలమందు, ఉత్తైన్దు - పవ్వళించి, ఆదు - ఆసముద్రమువంటి సముద్రమును, కడైన్దు - చిలికి, అడైత్తు - నేతువునుకట్టి, ఉడైత్త - (ఆనేతువును) తెగకొట్టిన, శీరియరే - ఆశ్రితరక్షణోపయోగియైనకల్యాణగుణములుగలవాడా! మనిశర్క్కు - మనుష్యులకు, తేవర్ పోల - దేవతలవలె, తేవర్క్కుమ్ - దేవతలకును, తేవా - దేవతయైనవాడా! ఉలగన్దుప్పెల్లామ్ - లోకములన్నింటికిని, ఓరుయిరే - ఒకయాత్మయైనవాడా! ఉన్నె - నిన్ను, నాన్ - నేను, ఎజువన్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱుగో - పొందెదను?

తా|| నాప్రాణనాథుడా! సకలజగత్తును సృజించియు, పాతాళమందున్న భూమినివిడతీసియు, ప్రళయకాలమందు తనగర్భమందుంచుకొని రక్షించియు, సృష్టికాలమందు బయలుపఱచియు, వామనావతారమందు కొలిచియు, ఇట్లనేకవిధములుగా ప్రాణులనురక్షించియు, క్షీరాబ్ధినిజలికి దేవతలకమృతమునిచ్చి వారిమనోరథమునుబూరించియు, సీతాపిరాట్టికొఱకై నేతుకట్టి పిరాట్టినితీసికొనివచ్చియు, ఆహార్థముగా రాక్షసు లివతలికిరాకుండ ఆనేతువునుబడకొట్టియు, ఇట్లుసకలమైన ఆశ్రితులనురక్షించియందటికి సంతరాత్మయైయున్నవాడా! ఐశ్వర్యసౌందర్యబుద్ధి బలములు - మొదలగువానిచే మనుష్యులకంటె దేవతలుగొప్పవారయినట్టు సమస్తదేవతలకంటె మిక్కిలి గొప్పవాడా! ఇటువంటి నిన్ను నేను వెదకికొనివచ్చి పొందుట యసాధ్యముగనుక నీవే వచ్చి నన్ను రక్షింపుమాయని.

౫.

ఎఱ్ఱువద్దుఱుగోవెన్నెయ్యాయ్వానే యేఱ్ఱులగఱ్ఱుమనీయే*
 అఱ్ఱువర్క్కమైత్తతెయ్వముమనీయే యవర్క్కవైకరుముమనీయే*
 పొఱ్ఱియపుఱ్ఱుమ్మాల పొరుళుళవేలు మవైయుమోనీయిన్నేయానాల్*
 ముఱ్ఱియవరువామ్నేర్ప్పముమనీయే వాక్ పులనిఱ్ఱుదుమనీయే. ౬.

అ॥ ఎన్నెయ్యాయ్వానే - నన్నేలినవాఁడా! ఏఱ్ఱులగఱ్ఱుమ్ - సప్తలొకములకును, నీయే -
 నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! అఱ్ఱు - ఆలొకములయందు, అవర్క్క - ఆప్రాణులకు (ఐశ్వర్య
 ములనిచ్చుటకై), అమైత్త-ఏఱ్ఱుఱచిన, తెయ్యముమ్ - దేవతలకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడ
 వైనవాఁడా! పొఱ్ఱియ - వృద్ధిపొంది, పుఱ్ఱుమ్మాల - (అణ్ణముకండె) బైటనున్న, పొరుళ్ -
 మహదాదితత్వములు, ఉళవేలుమ్ - ఉన్నను, అవైయుమ్ - ఆవస్తవులకును, నీ-నీవేనిర్వాహకుఁడ
 వైనవాఁడా! ముఱ్ఱియ - (ఈజగత్తు) నశించిన (వెనుకనున్న), అరువామ్ - నూత్నమైన, నేర్ప్ప
 ముమ్ - అవ్యక్తతత్వమునకును, నీయే - నీవేనిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! వాక్ - (తనజ్ఞానముచే)
 వ్యాపించియున్న, పులనిఱ్ఱుదుమ్ - చతురాదీన్ద్రియముల కవిషయమైనజీవులకును, నీయే - నీవే
 నిర్వాహకుఁడవైనవాఁడా! ఇన్నేయానాల్ - (నీవు) ఇట్లయినయెడల, నాక్ - నేను,
 ఉన్నై - నిన్ను, ఎఱ్ఱువద్దు - ఎచ్చటవచ్చి, ఉఱ్ఱుగో - పొందెదను?

తా॥ సమస్తమైన లొకములకును దేవతలకును తత్వములకును జీవులకును నిర్వాహకుఁడవైన
 ఓగొప్పవాడా! నాయత్తుముచే నిన్ను నేనుపొందఁజాలనని. ౬.

ఇఱ్ఱుదుమనీయేయెదిర్న్దదుమనీయే నిగఱ్ఱు వదోనీయిన్నేయానాల్*
 శీఱ్ఱునికొత్తన్నయదువిదువుదువె స్తటివొస్తమ్మశిష్యుకొప్పిన్నయే*
 కఱ్ఱుపాల్ నెయ్యేనెయ్యినికొశువైయే కడలినుళముదమే *అముదిల్
 పిఱ్ఱునికొశువైయే శువైయదుపయనే పిన్నైతోళ్ మణ్ణపేరాయా. ౭.

అ॥ కఱ్ఱు - (అప్పుడు) పిండిన, పాల్ - పాలువంటివాఁడా! నెయ్యే - నెయ్యివంటి
 వాఁడా! నెయ్యిక్ - నేతిలోనున్న, ఇక్ - భోగ్యమైన, శువైయే - రసస్వరూపుఁడా! కడ
 లినుళ్ - సముద్రమందుబుట్టిన, అముదమే - అమృతమువంటివాఁడా! అముదిల్ - అమృతమందు,
 పిఱ్ఱు - పుట్టిన, ఇక్శువైయే - (శ్రేష్ఠమైనరసస్వరూపుఁడా! శువైయదు - ఆయారసముచే
 గలిగిన, పయనే - పురుషార్థస్వరూపుఁడా! పిన్నై - సప్తిన్నపిరాట్టియొక్క, తోళ్ - భుజ
 ములతో, మణ్ణ - సంక్లేషించిన, పేరాయా-గొప్పవాఁడా! ఇఱ్ఱుదుమ్ - భూతకాలమందున్న
 పదార్థములును, నీయే - నీకుప్రకారములే. ఎదిర్న్దదుమ్ - భవిష్యత్కాలమందున్న వస్తువులును,
 నీయే - నీకుశరీరములే. నిగఱ్ఱుదు-వర్తమానకాలమందున్నవియు, నీయే - నీకుశేషములే. ఇన్నే
 యాల్ - ఇట్లయినయెడల, అదు - దూరస్థములును, ఇదు - సమీపస్థములును, ఉదు - మధ్యస్థ
 ములును, శీఱ్ఱు - శ్లాఘ్యమైన, నికొత్తన్నై - నీస్వభావములు (నీయధీనములు), ఎన్నై - అనియెడి,
 అఱ్ఱివుఱ్ఱుమ్ - ఈజ్ఞానమును, విన్నైయేన్ - పాపముగలనేను, కఱ్ఱిప్పన్ - సందేహించున్నాను.

తా|| ఓ స్వామీ! నీవునకలచరాచరములకును శేషియనితలంచి నేనిదివఱలో జీవించితిని. నీవిప్పుడు నన్ను రక్షించనందున నీవు సర్వశేషియవునోకాదోయని సన్దేహించుచున్నానని. ౭.

మణ్డ పేరాయామాయత్తాల్ ముమ్మదుమ్ వల్వినై యేనై యార్ గిష్ట*
కుణజ్జళై యుడై యాయశురర్ వన్దెయర్ కూల్ మే కొడియపుళ్ళయర్ తాయ్*
పణజ్జళాయరముడై యపై న్నాగప్పళ్ళియాయ్ పాట్కడల్ శేర్ ప్పా*
పణజ్జుమాటటియేక్ మనముమ్ వాశగముమ్ శెయ్గై యుమ్ యానునీ తానే. ౮.

అ|| మాయత్తాల్ - అభినవేశము చే, మణ్డ - (నప్పిన్న పిరాట్టతో) సంశ్లేషించిన, పేరాయా - గొప్పగుల్లవాడా! వల్ విన్నయేనై - క్రూరమైనపాపముగలనన్ను, ఈర్ గిష్ట - బద్దలుజేయుచున్న, ముమ్మదుమ్ - సంపూర్ణములైన, కుణజ్జళై ఉడైయాయ్ - కల్యాణగుణములుగలవాడా! పక్షకయర్ - బలిష్ఠమైనచేతులుగల, అనురర్ - అనుభవకు, కూల్ మే మృత్యువైనవాడా! కొడియ - (విరోధులయడ) క్రూరుడైన, పుళ్ - గురుత్వంతుని, ఉయర్ తాయ్ - ధ్వజముగా నెత్తినవాడా! పై - విశాలములైన, ఆయిరమ్ పణజ్జళై ఉడైయ - వెయ్యిభణములుగల, నాగమ్ - ఆదిశేషుని, పళ్ళియాయ్ - పడకగాగలవాడా! పాట్కడల్ - క్షీరాబ్ధియందు, శేర్ ప్పా - పవ్యభించినవాడా! మనముమ్ - మనస్సును, వాశగముమ్ - వాక్కును, శెయ్గై యుమ్ - వ్యాపారముజేయుచున్న శరీరమును, యానుమ్ - నేనును, నీ తానే - (నీనికీ) నీవే నిర్యాహుడవైనవాడా! పణజ్జుమాటు - నిన్నాశ్రయించుటకుపాయమును, అటియేక్ - ఎటుగకయున్నాను.

తా|| శత్రుసంహారకుడవై యాశ్రితరక్షకుడవై క్షీరాబ్ధియందు శేషశయ్యమీద బవ్యభించిన ఓ స్వామీ! నేనున్న నామనోవాక్కాయములున్న నీయధీనములుగానుండగా నేను స్వతన్త్రించి నిన్నెటుల నాశ్రయించెదనని. ౯.

యానునీతానేయావదోమెయ్యై యరునరగవై యుమ్ నీయానాల్*
వాసుయరిన్బమెయ్దిలెక్ మల్ శైనరగమెయ్దిలెననిలుమ్*

యానునీతానాయ్ తెల్లిదొలుమ్ నన్దుమళ్ళువక్ నరగమ్ నానడై దల్*
వాసుయరిన్బమన్ని పీల్ శ్రీరుద్దా యరుభునిక్ తాళ్ గళై యెనక్కే. ౧౦.

అ|| యానుమ్ - నేనును, నీ తానే - నీకు శేషభూతుడను, ఆవదు - అనెడియర్థము, మెయ్యై - యథార్థమే. అరు - క్రూరమైన, నరగవై యుమ్ - నరకములును, నీయానాల్ - నీదియేయైనయెడల, వాన్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పరిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, ఎందుదిలెన్ - పొందుటచేత నేమి, మల్ శ్రీ - అంతకంటెవిలక్షణమైన, నరగమే - నరకమునే, ఎందుదిలెన్ - పొందుటచేత నేమి (రెండుసమానములే), ఎనిలుమ్ - అనియున్నను, యానుమ్ - నేనును, నీ తానాయ్ - నీకు శేషభూతుడనని, తెల్లిదొలుమ్ - తెలిసికొనునప్పుడంతయు, నాన్ - నేను, నరగమ్ - నరకమును, అడైదల్ - పొందుటయందు, నన్దుమ్ - మిక్కిలి, అళ్ళువన్ - భయపడుచున్నాను. వాక్ - పరమపదమందు, ఉయర్ - పరిల్లుచున్న, ఇన్బమ్ - సుఖమును, మన్ని - కలవాడనై, పీల్ శ్రీరుద్దాయ్ - వేంచేసియున్నవాడా! నిక్ తాళ్ గళై - నీక్రిపాదములును, ఎనక్కు - నాకు, అరుళ్ - కృపజేయుమా.

౪౦౨

తిరువాయ్మొళి, ౮ - పత్తు

[౧-వ

తా|| ఓస్వామి! నేనునీవాడనే; పరమపదమున్ను సరకమున్ను నీయొక్కవిభూతులే. ఇందుకుసందేహములేదు. నీవిభూతియైన పరమపదమందున్ను సరకమందున్ను నాకొకటియే. అయినను ఈసంసారమందున్నయెడల నీవునాకు శేషియనెడిజ్ఞానమునకించునుగాన నాకిసంసారమును దొలగించి పరమపదము నివ్వవలయునని.

తాళ్గళై యనక్కేతలై తలై చ్చిట్టప్ప త్తన పేరుదవ్విక్కమ్మాతా*
తోళ్గళై యారత్తువి యెన్నుయిరై యుటవిలై శెయ్దనన్ శోదీ*
తోళ్గళాయరత్తాయ్ముడిగళాయరత్తాయ్ తుణై మలర్ క్కణ్ణళాయరత్తాయ్*
తాళ్గళాయరత్తాయ్ పేర్ గళాయరత్తాయ్ తమియనే పెరియవప్పనే. ౧౦.

అ|| శోదీ - ఓతేజస్వరూపుడా! తోళ్గళాయరత్తాయ్ వెయ్యిభుజములుగలవాడా! ముడిగళాయరత్తాయ్ - వెయ్యిశిరస్సులుగలవాడా! తుణై - చేరియున్న, మలర్ - వుప్పములువలె నున్న, కణ్ణళాయరత్తాయ్ - వెయ్యి నేత్రములుగలవాడా! తాళ్గళాయరత్తాయ్ - వెయ్యితిరువడికలుగలవాడా! పేర్ గళాయరత్తాయ్ - వెయ్యితిరునామములుగలవాడా! తమియనే - ఒంటరినైననాకు, పెరియవప్పనే - గొప్పఉపకారకుడవైనఓస్వామి! తాళ్గళై - సీక్రిపాదములను, ఎనక్కే - నాకే, తలైతలై - వైచైన, శిట్టప్ప - పరిపూర్ణముగా, త్తన - ఇచ్చిన, పేరుదవ్విక్కమ్ - గొప్పఉపకారమునకు, క్కమ్మాతా - ప్రత్యుపకారముగా, ఎన్నుయిరై - నాయాత్మను, తోళ్గళై - భుజములను, ఆర - చక్కగా, త్తువి - కాగలించుకొని, అుటవిలై - దనక - నీకేయగునట్లునమర్పించితిని.

తా|| వెయ్యిహస్తపాదాది దివ్యావయవములనున్న వెయ్యితిరునామములనున్నుగల ఓస్వామి! నామనోరథప్రకారముగా నీతిరువడికళ్ళను నాకిచ్చినఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నాయాత్మను నీకుసమర్పించితిని.

శ్లో|| పెరియవప్పనై ప్పిరమనప్పనై యురుత్తిరనప్పనై *మునివర్
క్కురియవప్పనై యమరరప్పనై యులగుక్కోర్ తనియప్పనై *
పెరియవణ్ కురుగూర్ వణ్ శెడగోవన్ పేణినవాయరత్తుళ్ళుమ్*
ఉరియశోల్ మాలై యివై యుమ్పత్తివల్ గ్రా లుయ్యలామ్తోడ్డీన్ నజ్జేమ్.

అ|| పెరియవప్పనై - గొప్పస్వామియు, పిరమనప్పనై - బ్రహ్మకులండియు, ఉరుత్తిరనప్పనై - రుద్రునిసృష్టించినవాడును, మునివర్ క్కు - (సనకాది) ఋషులకు, ఉరియవప్పనై - సమాపించినస్వామియు, అమరరప్పనై - దేవతలకునిర్వాహకుడును, ఉలగుక్క - లోకములకు, ఓర్ తనియప్పనై - ఒక అద్వితీయ నాయకుడునునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, పెరియ - గొప్ప, వణ్ - సమృద్ధుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, వణ్ - ఉదారులైన, శెడగోవన్ - సమ్మాత్వార్థ, పేణిన - ఆశపడిసాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోను, ఉరియ - తగుమైన, శోల్ మాలై - శబ్దనందనముగల, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములనెడి, ఇవల్ గ్రాల్ - వీనిచే, తోడ్డీర్ - ఓభక్తులారా! నజ్జేమ్ - మనకు, ఉయ్యలామ్ - ఉడ్డివిండుటకును.

తా|| బ్రహ్మాది పిపీలికాంతమైన సమస్తస్తువులకును స్వామియైన శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల ననుసంధించి మనమందఱ ముజ్జీవించవచ్చునని.

ఆ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్,
జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౨-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక :—సర్వజ్ఞుడైన సర్వేశ్వరుడు శమకింకయు ఫలమివ్వనందుకుఁ గారణమేమని యాలోచించి, తమకు సంసారమందాశ నివర్తించనందుచే నామనోరథము పూర్తికాలేదనితలంచి వాయందును నావస్తువులయందును సేను నిరాశుడైన తననియన్యాపదేశము గాసాదించుచున్నాడు

నజ్జళోవరివలై యాయజ్గాళో నమ్ముడై యేదల్గర్ మున్నునాణి*
నుజ్గట్టుయానొస్తురై క్కుమ్మాల్ మ్ నోక్కుగిన్టె నెజ్జుమ్ కాణమాట్టే*
శజ్జమ్ శరెన్ద నళాయిల్లన్డే తడములై పొన్నిఱమాయ్ తళర్ న్డే*
వెజ్జణ్ పఱవై యిక్ పాగ నెగ్గోన్ వేజ్జడవాణనై వేణ్ణిచ్చెన్టే. ౧.

అ|| వరి - నుందరమైన, వలై - కంకణముగల, నజ్జళ - మనయొక్క, ఆయక్టాళో - ఒసఖియలారా! నమ్ముడై - మనయొక్క, వీదలర్ - శత్రువులైనతల్లులయొక్క, మున్ను-మందఱ, నాణి - (నాయవస్థను జెప్పటకు) సిగ్గుపడి, నుజ్గట్టు - మీకు, యాక్ ఉరై క్కుమ్ - సేనుచేపు దగిన, ఒజ్జుమాల్ మ్ - ఒకమాటను, నోక్కుగిన్టే - విచారించుచున్నాను. ఎజ్జుమ్-ఏవిధము చేతను, కాణమాట్టే - తెలిసికొనకయున్నాను. వెమ్కణ్ - (శత్రువులమీద) క్రూరదృష్టిగల, పఱవై యిక్ - గరుత్మంతుని, పాగక్ - నడిపించుసారథియై, ఎమ్కోక్ - మనస్వామియైన, వేజ్జడవాణనై - వేజ్జటాచలపతిని, వేణ్ణి - (సేవింప) ఆశపడి, శెన్ట-చెల్చి, కాయ్ ఇల్లన్డే - సౌందర్యమునుబోగొట్టుకొంటిని. శజ్జమ్-కంకణములు, శరెన్దన - జారిపోయినవి. తడమ్-విశాలమైన, ములై - స్తనము, పొన్ నిఱమాయ్ - వివరమై, తళర్ న్డే - శిథిలమగునట్లయితిని.

తా|| ఒసఖియలారా! గరుడవాహనుడైన వేంకటనాయకుని సేవింపనాశపడి నాసౌందర్యమును బోగొట్టుకొనినసేను, మాతల్లిమందఱ నాయవస్థను సిగ్గుచేతఁజెప్పలేక మీకుజెప్పెదనని యెంతయాలోచించినను చెప్పఁజాలకయున్నానని.

వేణ్ణిచ్చెన్టొస్తు పెరుగిత్పారి లెన్నుడై త్తోభీయర్ నుజ్గట్టేలుమ్*

ఈణ్ణిదురై క్కుమ్మడియైయన్దో కాణ్ణిని లేనిడరాట్టియేన్నాన్*

కాణ్ణగుతామరై క్కణ్ణాకళవ్వి విణ్ణవర్కో నజ్జళోకోనై క్కణ్ణాల*

ఈణ్ణియశజ్జమ్ నిటై వ్రమ్కొళావ్ నె త్తనై కాలమిలై క్కిన్టేనే. ౨.

అ|| శెన్ట - వచ్చి, ఒన్ట - ఒకవరమును, వేణ్ణి - యాచించి, పెరుగిత్పారి - పొందదగిన వాళ్లలో (ప్రధానులై), ఎన్నుడై త్తోభీయర్ - నాసఖియలైన, నుజ్గట్టేలుమ్ - మీకుగూడ, ఈణ్ణ - ఇప్పుడు, ఇదు - ఈయవస్థను, ఉరై క్కుమ్ పడియై - చెప్పెడివిధమును, ఇడరాట్టియేన్ -

పాపముగల, నాన్ - నేను, కాణ్ణివ్విలేక్ - చూడకయున్నాను. అన్దో - అయ్యో! కాణ్ తగు - చూడదగినదైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణక్ - సేత్రముగలవాఁడును, కళ్ళక్ - (నాగుణములను) అపహరించినవాఁడును, విణ్ణవర్ కోక్ - దేవతలకుస్వామియు, నణ్ణకోనై - మాస్వామియునైన సర్వేశ్వరుని, కణ్ణాల్ - చూచినయెడల, ఈణ్ణియ్ - (వానిపద్మ) చేరియున్న, శజుమ్ - కంకణములనున్న, నిటైవుమ్ - గుణపూరినిన్ని, కొళ్ళాక్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలముగా, ఇల్లైక్కిన్టేక్ - వాడిపోవుచున్నాను.

తా|| నన్నుమీరేదియాచించినను నివ్వదగినన్నేహముగల ఓసఖియలారా! నేనెంతయోచించినను మీకిప్పుడు చెప్పదగినమాట లేమియులేవు. నాగుణముల నపహరించిన సర్వేశ్వరునిజూచినయెడల నాగుణములను దీసికొనివచ్చెదనని యెంతకాలము చూచినను నాకగుపడకయున్నాడని.

కాలమిలై క్కిలల్లాల్ వినై యేక్ నానిలై క్కినిలక్ కణ్ణుకొణ్ణిన్*

ఇలమటియప్పళిశుమన్దేక్ నన్నుదలీరినినాణ్ణిత్తాన్*

నీలమలర్ నెడుమ్ శోదిశూర్న్ద నీణ్ణముగిల్ వణ్ణక్ కణ్ణక్ కొణ్ణ*

కోలవల్లై యొడుమామైకోళ్ళా న్తనై కాలముమ్ కూడచ్చెన్.

3.

అ|| నీలమ్ - నల్లనై, మలర్ - వ్యాపించియున్న, నెడుమ్ శోది - గొప్ప తేజస్సుచే, శూర్న్ - చుట్టపడిన, నీణ్ణముగిల్వణ్ణన్ - గొప్పమేఘమువంటితిరుమేనుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, కొణ్ణ - అపహరించిన, కోలమ్ - సుందరమైన, వల్లైయొడు - కంకణముతోఁగూడ, మామై - సౌందర్యమును, కొళ్ళాక్ - తీసికొనుటకై, ఎత్తనైకాలముమ్ - చిరకాలముగా, కూడచ్చెన్ - వెంటతిరిగి, ఇలమటియ - భూమియంత నెఱుఁగునట్లు, పళి - అపవాదమును, శుమన్దేక్ - పొందితిని. నల్ నుదలీర్ - ఓసుందరముఖులారా! ఇని - ఇఁకమీఁద, నాణ్ణిత్తాక్ - సిగ్గుపడి, ఎన్ - ఏమిప్రయోజనము? కాలమ్ - కాలము, ఇల్లైక్కిలల్లాల్ - వెనుకతీయునేకాని, వినైయేక్ నాన్ - పాపియైననేను, ఇల్లైక్కినిలక్ - వెనుకతీయును. కణ్ణుకోళ్ళమిన్ - చూడుఁడు.

తా|| ఓసఖియలారా! నేను సర్వేశ్వరునిసేవించి మంచిస్థితిని బొందవలయునని వాని వెనుకతిరిగితిరిగి గొప్పఅపవాదమును సంపాదించుకొంటిని. ఇఁకమీదసిగ్గుపడి యేమి యుపయోగములేదు కాలమున్నంతవఱకు నేనాసర్వేశ్వరుని వదలను జూడుడని.

3.

కూడచ్చెన్ నీనియేక్ కొడుక్కేక్ కోల్వలై నెల్లొడక్కమెల్లామ్*

పాడన్ ధ్రొళియిచ్చిన్దవైగల్ పల్వలై యార్ముక్ పరిశ్చిన్దేక్*

మాడక్కిడిమదిళ్ తెక్ కుళన్దై వణ్ కుడపాల్ నిన్ద మాయక్కూత్తక్*

ఆడల్ పఱవై యుయర్ త్తవెల్ పొ రాళివలవనై యాదరిత్తే.

౪.

అ|| మాడమ్ - మేడలను, కొడి - ధ్వజములను, మదిళ్ - ప్రాకారములనుగల, తెక్ - సుందరమైన, కుళన్దై - తిరుక్కుడన్దయందు, వణ్ - సుందరమైన, కుడపాల్ - పశ్చిమభాగమందు, నిన్ద - వేంచేసియున్నవాఁడును, మాయక్కూత్తక్ - ఆశ్చర్యకరమైనసుందరమైనగమకముగలవాఁడును, ఆడల్ - అందమైనగమనముగల, పఱవై - గరుత్మంతునిచేత, ఉయర్ త్త - ఎత్త

పడినవాడును, పోర్ - యుద్ధమందు, వెల్ - జయమునుగలుగజేయుచున్న, ఆట్రి - సుదర్శనమును, పలవక్ - దక్షిణహస్తమందుగలవాడునైన శ్రియఃపతిని, ఆదరిత్తు - కొనియాడి, కూడచ్చెన్జేక్ - కూడనేవెల్పితిని; కోల్ వత్తై - సుందరమైనకంకణము, నెల్లైమ్ - మనస్సు, తుడక్కమెల్లామ్ - ఇవిమొదలగన్నింటిని, పాడుఅత్రిమ్ - నాప్రక్కయందులేకుండ, ఒట్రియ - నశించునట్లు, ఇల్లున్ - పోగొట్టుకొని, వైగల్ - ప్రతిదినమును, పల్ - అనేకవిధములైన, వత్తయార్ముక్ - కంకణములుగలప్రేమిమందఱు, పరిశు - స్వభావమును, ఆట్రినేక్ - పోగొట్టుకొంటిని; ఇని - ఇంకమీద, ఎక్కోడుక్కేక్ - దేనినియిచ్చెదను ?

తా|| నేనుసర్వేశ్వరుని నేవింపనాశపడి మనస్సుమొదలగు సమస్తములను బోగొట్టుకొంటిని. ఇంకమీద పోగొట్టుకొనదగినది నావద్దనేమియులేదని.

ఆట్రిపలవన్తై యాదరిప్పు మాజ్జవక్ నమ్మిల్ పరవుమెల్లామ్*

తోట్రియర్ గాళ్ నమ్ముడై యమేతాక్ శొల్లువదోవిజ్గరియదుతాక్*

ఊట్రిదోటూట్రియొరువనాగ నన్దుణర్ వార్ క్కుముణరలాగా*

శూట్రిలుడై యశుడర్ కొళాది తొల్లైయజ్జోదినినై క్కుజ్జాలే.

౫.

అ|| తోట్రియర్ గాళ్ - ఓసఖియలారా ! నిన్దెక్కుక్కాల్ - విచారించినయెడల, నన్దుచక్కగా, ఉణర్వార్ క్కుమ్ - తెలిసికొనదగినవారికిని, ఊట్రిదోటూట్రి - కాలమంతయు, (ధ్యానించినను), రువనాగ - ఇట్టిస్వభావముగలవాడని, ఉణరలాగా - తెలిసికొనుటకసాధ్యుడును, శూట్రిలుడై - మంచిఉపాయములుగలవాడును, శుడర్ కొళ్ - తేజస్సుమొదలగు గుణములు గలవాడును, ఆది - జగత్కారణుడును, తొల్లై - అనాదియై, అమ్-నుందరమైన, శోది - తేజోమయ విగ్రహముగలవాడును, ఆట్రిపలవన్తై - సుదర్శనమును దక్షిణశ్రిహస్తమందుగలవాడునైన శ్రియఃపతిని, ఆదరిప్పుమ్ - ఆశ్రయించుటయు, ఆజ్జు - అప్పుడు, అవక్ - ఆశ్రియఃపతి, నమ్మిల్ - మనవద్ద, పరవుమ్ - వచ్చుటయు, ఎల్లామ్ - ఇవియన్నియు, నమ్ముడైయమేతాక్ - మనస్వాధీనమేనా ? ఇజ్జు - ఈవిషయమందు, శొల్లువదోతాక్ - చెప్పబయైనా, అరిదు-కష్టము?

తా|| ఎంతజ్ఞానాధికులగుండ ధ్యానించుటకశక్యమైన మహిమగల శ్రియఃపతినిమనమాశ్రయించుటయు, వాడు మనలను గటాక్షించుటయు, అనాదిసిద్ధములుగాన వానినియిప్పుడు వదలశక్యముకాదు. ఏమియువిచారించక వానిని నిందించుట మీకుచితముకాదని.

౬.

తొల్లై యజ్జోదినినై క్కుజ్జా లెళ్ శొల్లశవన్తి మెయోర్ తమక్కుమ్*

ఎల్లై యిలాదనకూట్ ప్పచ్చెయ్య మ్ త్రిఱమ్ నిఱ్ఱు వెమ్మామెక్కొణ్ణాక్*

అల్లిమలర్ త్తణ్ణుమ్మాయమ్ తారా నార్ క్కిడుగోవినిప్పుశల్ శొల్లీర్*

వల్లివళవయల్ శూట్రి మడ నై మామలర్ క్కున్ వళర్ గిన్ద మాలే.

౭.

అ|| నిన్దెక్కుక్కాల్ - విచారించినయెడల, వల్లి - పుష్పలతలుగలతోటలచేతను, వళమ్ - సమృద్ధమైన, వయల్ - పొలములచేతను, కూట్రి - చుట్టబడిన, మడనై - తిరుక్కుడనైయుందు, మా - శ్లాఘమైన, మలర్ - పుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రములు, వళర్ గిన్దానే - మూసుకొని

(వవ్వళించి) యున్నవాడును, తొల్లై - అనాదియై, అమ్ - సుందరమైన, శోడి - తేజోమయ విగ్రహముగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఎక్కొళ్ళవన్ట - నామాటలోనణిగినవాడుకాడు (అపరి చ్చిన్నుడు), ఇమైయోర్తమక్కుమ్ - దేవతలకుగూడ, ఎల్లయిలాదన-అంతములేని, కూళ్ళొప్పు - సరళయములను, తెయ్యుమ్ - పుట్టించును. అత్తిఅమ్మనిల్గు - అవిధములుండగా, ఎమ్మామై - మాసౌందర్యమును, శొడ్డాక్ - అపహరించెను. అల్లి - పుష్పముగల, మలర్ - వికసించియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తుమ్మాయమ్ - తిరుత్తుమ్మాయినికూడ, తారాక్ - ఇవ్వడు. ఇని - ఇక మీద, ఆర్క్కు - ఎవరియొక్క (ముందట), పూశలిడుగో - (నాదూఱుములనుజెప్పి) అతీచెదను?

తా|| తానెంతదుర్లభుడైనను నాకు తనయందాశనుబుట్టించి నాసౌందర్యము నపహరించి తనతిరుత్తుమ్మాయిమాలనుగూడ నాకివ్వక దూఱుపెట్టుచున్న సర్వేశ్వరునివదలి మఱియొకరివద్దవెళ్ళి నాదూఱుమును జెప్పుకొనుట నాకుచితముకాదని.

మాలరికేశవన్ నారణన్ శీమాదవన్ కోవిన్దన్ వైగున్దనెన్టన్

ఓలమిడవెన్నేప్పణ్ణివిట్టి ట్టాన్టమురువుమ్ శువడుమ్ కాట్టాన్

ఏలమలర్ కుమ్మలన్ వైమిర్ గా శెన్నుడైత్తోయర్ గాళెన్ శెయ్ గేన్

కాలమ్ పల శెన్టమ్ కాణ్బదాణై యుజ్జళోడైల్లిడై యిలైయే. 2.

అ|| మల్ - (ఆశ్రిత) వ్యామోహముగలవాడు, అరి - పాపములనుహరించువాడు, కేశవన్ - సుందరమైన కేశపాశముగలవాడు, నారణన్ - సర్వకేశి, శీమాదవన్ - క్రియఃపతి, కోవిన్దన్ - సులభుడు, ఎన్టెన్ట - అనిపలుమాటుజెప్పి, ఓలమిడ - భూషించునట్లు, ఎన్వై - నన్ను, పణ్ణి - చేసి, విట్టు - విడిచి, ఇట్టు - వడవేసి, ఒన్టమ్ - ఒకప్రకారముగా, ఉరువుమ్ - తిరుమేనునున్న, శువడుమ్ - (ఒక) గురుతునున్న, కాట్టాన్ - చూపించకయున్నాడు. ఏలమ్ - ఏలకులవలె భరిమగుచుచున్న, మలర్ - పుష్పముచేసజ్జరింపబడిన, కుమ్మల్ - కొప్పులుగల, అన్వైమిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఎన్నుడైత్తోయర్ గాళ్ - నాసఖియలారా! ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదను? పలకాలమ్ - అనేకకాలములు, శెన్టమ్ - గడచినను, కాణ్బదు - నేవించుట (తప్పుడు); ఆణై - సత్యము, ఉజ్జళోడు - మితోగూడ, ఎజ్జళిడై - మాకుసంబంధము, ఇల్లై - లేదు.

తా|| ఓబంధువులారా! “సర్వేశ్వరునిగుణములయందు మగ్నమైయున్న నీవు వానిని జూచుటకష్టము. ఆయాశనువదలుము” అని మీరుచెప్పెడిమాటనువినను. నేనెంతకాలమైనను వానినిజూడకతప్పను. ఇక మీతోమాకేమియు సంబంధములేదు వెళ్ళుడియని.

ఇడైయిలై యాన్ వళర్ త్తళిగాళ్ పూవై గళ్ గాళ్ కుయిల్ గాళ్ మయిల్ గాళ్
ఉడై యనమ్మామైయమ్ శెన్టమ్ నెన్జు మొన్టమొట్టియవొట్టాదుగొడ్డాన్
అడై యమ్మవై గున్దముమ్ పాట్కడలు మజ్జనవెట్టున్నవై నణియన్
కడై యటప్పాళెన్జళ్ విట్టసిన్వైయన్ యవనవై కాణ్ కొడానే. ౩.

అ|| యాన్ వళర్ త్త - నేనుపెంచిన, కిలిగాళ్ - ఓచిలుకలారా! పూవైగళ్ గాళ్ - ఓచిన్నచిలుకలారా! కుయిల్ గాళ్ - ఓకోకిలలారా! మయిల్ గాళ్ - ఓ నెఱులలారా!

ఇడైయై - (నాతో మీ కేమియు) సంబంధములేదు. నమ్మడైయ - మాయొక్క, మాయెయుమ్ - సౌందర్యమునున్న, శఙ్ఖమ్ - కంఠములనున్న, నెఱ్ఱుమ్ - మనస్సునున్న, ఓన్ఱుమొళియ - ఒకటియుతప్పక, ఓట్టదు - కొంచెముగూడనుచక, కొణ్ణా - అపహరించెను. అడైయుమ్ - (వాడు) చేరియున్న, వైగున్ఱుమ్ - శ్రీవైష్ణవమును, పొట్టుడలుమ్ - క్షీరాధియు, ఆఱ్ఱన వెఱ్ఱుమ్ - ఆఱ్ఱనాచలమును (తిరుపతియు) నైన, అవై - అవి, నణియ - సమీపించియున్నవి. పాళఱ్ఱ - సంసారబద్ధము, కడైయ - సవాసనముగా, విట్టపిన్నైయన్ఱి - విడిచినతరువాతనే గాని, అవక - ఆసర్వస్వరుడు, అవై - వానిని, కాణ్ కొణ్ణా - చూడనివ్వడు.

తా॥ ఓపట్టలారా! సర్వస్వరుడు నావస్తువుల సేమియునుచక నామనస్సునుగూడ నపహరించెను; వాడు వేంచేయున్న పరమపదము మొదలైన దివ్యదేశములు నాకనుభవించ నిష్ఠములుగా నున్నవి. అయినను నాకీతరవిషయములయందాశపడిన తరువాత నివ్వవలయునని వాడు సజ్జల్పించియున్నాడు. ఇక మాకుమీకు సేమియుసంబంధములేదు చెప్పుడియని. ౮.

కాణ్ కొడుప్పొన్లనార్ క్కుమ్తన్నై కై శెయప్పొలదోర్ మాయన్దన్నాల్*
మాణ్ కుఱళ్ కోలవడివుకాట్టి మణ్ణుమ్ నిణ్ణుమ్ నితై యమలర్ న*
శేణ్ శుడర్ త్తోళ్ గళ్ పలత్తై త్త తేవపిరాత్కొన్నిత్తై వినోడు*
నాణ్ కొడుత్తేనినియొకొడుక్కే నెన్నుడై నన్నుదల్ నజ్జమిర్ గాళ్. ౯.

అ॥ ఆర్ క్కుమ్ - ఎంతజ్ఞానపంతులకును, తన్నై - తనను, కాణ్ కొడుప్పొన్లక - చూడ నివ్వడు, కై శెయ - చేతులచేతేయదగిన వ్యాపారములను, అప్పొలదు - అతిక్రమించినదై, ఓర్ - అద్వితీయమై, కోలమ్ - నుండరమైన, మాణ్ కుఱళ్ వడివు - వామనబ్రహ్మచారివేషమును, మాయమ్తన్నాల్ - వజ్రునచేత, కాట్టి - మాపించి, మణ్ణుమ్ - భూలోకమున్ను, నిణ్ణుమ్ - ఆకాశమున్ను, నితైయ - నిండునట్లు, పళ్ళర్ న - పెరిగినవాడై, శేణ్ - ఉన్నతములై, శుడర్ - ఉజ్జ్వలంబులైన, పలతోళ్ గళ్ - అనేకభుజములను, తత్తైత్త - సంపూర్ణములుగాగలవాడైన, తేవపిరాత్కు - దేవాధిదేవునికి, ఎక నితైవినోడు - నాగుణపూర్తితోగూడ, నాణ్ - లజ్జను, కొడుత్తే - ఇచ్చితిని. ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ నుదల్ - నుండరపదములుగలవారైన, నజ్జమిర్ గాళ్ - ఓప్రీలారా! ఇని - ఇకమీద, ఎక కొడుక్కే - దేనినియిచ్చెదను?

తా॥ ఓతల్లలారా! నామనావతారంబెత్తి పంచనచేత మహాబలిపద్దనండి భూమినితీసి నేవతలకిచ్చినప్పుడు పెరిగిన త్రివిక్రమావతార సౌందర్యమందుమగ్నురాలనై నాగుణములన్నింటిని బోగొట్టుకొంటిని. ఇకమీదఁబోగొట్టుకొనదగిన దేమియులేదని. ౯.

ఎన్నుడై నన్నుదల్ నజ్జమిర్ గాళ్ యానినిచ్చెయవదెనెన్నెత్తొన్నై*
నిన్నిడై యేనల్లేనెన్ఱునీజ్జి నేమియుమ్ శఙ్ఖమిరుకై కొణ్ణు*
పన్నెడుమ్మశూర్ శుడర్ ఇయిల్లై తోడు పా మదియేన్ది యోర్ కోలనీల*
నన్నెడుమ్మకున్ఱుమ్వరువదొప్పాన్ నాణ్ మలర్ ప్పొదమడైన్దరువే. ౧౦.

అ॥ ఎన్నుడై - నాబంధువులై, నల్ సుదల్ - సుందరవదనములుగల, నజ్జిమిర్ గాల్ -
 శ్రీలారా! ఎన్ నెళ్ళు - నామనస్సు, నిన్ ఇడైయేనలే నెన్ఱు - నీనమీపమందుండవలసినదానను
 నని, ఎన్నై సీజ్జి - నన్నువదలి, నేమియుమ్ - నుదన్వినమునున్ను, శజుమ్ - శ్రీపాళ్ళజన్మము
 న్ను, ఇరుక్కై - రెండుక్రిహస్తములయందు, కొణు - ధరించినవాడై, పల్ - ఆనెకములై,
 దుమ్మకూర్ - బహుదూరమునెల్లివ్యాపించుచున్న, శుడర్ - కిరణములుగల, ఇయిల్ ధోదు -
 నన్మనితోగూడ, పాల్ - పాలవలె తెల్లనైయున్న, మడి - చంద్రుని, వీని - ధరించి, ఒర్ -
 ద్వితియమై, కోలమ్ - సుందరమై, నీలమ్ - శ్యామమై, నల్ నెడుమ్ - మిక్కిలియున్నతమైన,
 న్టమ్ - పర్యతమ, పరువదొప్పాన్ - వచ్చునట్లున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, నాల్ - అప్పుడు
 కనించిన, మలర్ - పద్మమువలెనున్న, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, అడైన్దదు - పొందినది.
 కాన్ - నేను, ఇని - ఇతరమీద, ఎన్ కెయ్యదు - ఏమిచేసెదను?

తా॥ ఓతల్లలారా! చంద్రనూర్వులను ధరించిన నీలపర్యతమువలె శబ్దచక్రధరుడై విలసిల్లు
 న్ను సర్వేశ్వరుని నేవించి ఇతరసేవద్దనుండనని నన్నువదలి నామనస్సు వానితిరువడికళ్ళయందు
 యిచ్చెరినది. గాన ఇప్పుడు మీమాటవినుటకు నుపాయములేకయున్నానని. ౧౦.

‡ పాదముడై వదన్ పాశత్రాలే ముల్ మన్ పాశజల్ ముల్ ముల్ విట్టు*
 కోదిల్ పుగళ్ కణ్ణునన్ డిమేల్ వోకురుగూర్ చ్చుకగోవనశొన్న*
 తీదిలన్దాదియోరాయిత్రు ల్ళివై యుమోర్ పత్తి శై యుడుమ్ వల్లార్*
 ఆదుమోర్ తీదిలరాగి యిజుమజ్జు మెల్లామమైవార్ గళ్ తామే. ౧౧.

అ॥ పాదమ్ - శ్రీపాదములను, అడైవదన్ - పొందవలయునని, పాశత్రాలే - ఆశచేత,
 ముల్ మన్ - తక్కిన, వన్ - ప్రారములైన, పాశజల్ - సంగములను, ముల్ మన్ - సహసనముగా,
 ట్టు - వదలి, కోదిల్ - ఆసారములేని, పుగళ్ - కీర్తిగల, కణ్ణులన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క,
 డిమేల్ - శ్రీపాదములవిషయమై, వో - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన,
 డగోపన్ - నమ్మకమై, శొన్న - సాదించిన, తీదుఇల్ - దోషములేనివై, అన్దాది -
 న్దాదిరూపములై, ఒర్ - అద్వితీయములైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఒర్ -
 లక్షణములైన, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, ఆదు - ఏవిధ
 మైన, ఒర్ తీదుమ్ - ఒకదోషమును, ఇలరాగి - లేనివారై, ఇజుమ్ - ఈలోకమందును, అజుమ్ -
 బాహ్యమందును, ఎల్లామ్ ఆమైవార్ గళ్ - పూర్ణులైయుందురు.

తా॥ సంసారమునువదలి భగవత్పరులైయున్న నమ్మకమై సర్వేశ్వరునివిషయమై
 సాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఇహపరములయందు నొకకొఱతయులేక
 పూర్ణులైయుందురని. ౧౧.

అ మ్మోర్ తిరు వడి గళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

3 - వ, తిరువాయ్ మొழి.

అవతారిక: నిత్యము క్షులచే మజ్జశాశానముజేయబడినవాడై పరమపదమందు వేంచేసి యున్న సర్వేశ్వరుడిచ్చట యవతారకాలమందు వేంచేసి యున్నప్పుడు వానిసౌకుమార్యమునకు మజ్జశాశానముజేయదగినవారెవరు లేరేయని చింతించి, ఇచ్చటకూడవానితోగూడ నిత్యము క్షులు వచ్చియున్నారని యనుసంధించి నిశ్చింతులైయగుచున్నారు.

|| అజ్ఞమిజ్ఞమ్ వానవర్ తానవర్ యావరుమ్

ఎజ్ఞమిన్దై యైయెన్దున్నె యటియగిలాదలన్ ద్రీ*

అజ్ఞమ్ శేరుమ్ పూమగళి మణి మగళాయ్ మగళి*

శజ్జశక్కరక్కై యవనెన్బర్ శరణమే.

౧.

అ|| అజ్ఞమ్ - ఊర్వలోకములయందును, ఇజ్ఞమ్ - భూలోకమందును, ఎజ్ఞమ్ - తతిమపాతాశానిలోకములయందును, వానవర్ - దేవతలును, తానవర్ - రాక్షసులును, యావరుమ్ - తక్కినమనుష్యులును, ఉన్నై - నిన్ను, ఇన్నైయెన్దు - ఇట్టిసౌకుమార్యముగలవాడు అని, అటియగిలాదు - తెలిసికొనక, అలన్ ద్రీ - (తమరక్షణమునకుపయోగియైననీయొక్క జ్ఞానశక్తివిగుణములను) చెప్పి, పూమగళి - శ్రీదేవియు, మణి మగళి - భూదేవియు, అయ్ మగళి - నీశాదేవియు, శేరుమ్ - చేరియున్న, అజ్ఞమ్ - తిరుమేనుగలవాడును, శజ్జశక్కరమ్ - శజ్జచక్రములను, కై యవన్ - శ్రీహస్తమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, శరణమ్ - రక్షకుడు, ఎన్బర్ - అనిచెప్పుదురు.

తా|| ఓస్వామి! దేవమనుష్యులందరును తమతమయభీష్టమును నెరవేర్చుకొనుటయందు దానకృతై, సర్వేశ్వరుడు మనరక్షణకుడగిన గుణములుగలవాడు; అచ్చటనే శ్రీభూనీశాదేవులు పురుషకారభూతులైయున్నారు; విరోధులను బోగొట్టుటకు శజ్జచక్రములున్నవి; గానవాడై మనకు రక్షకుడని చెప్పుదురేగాని నీసౌకుమార్యమునకు మంజ్జశాశానముజేయువారెవరేరని.

శరణమూగియ నాన్మత్తై నూల్ గళుమ్ శారాదే*

మరణమ్ తోన్ ద్రీమ్ వాన్పిణిమూప్పెన్దై వై మాయ్ తోమ్*

కరణప్పల్ వడై పన్ ద్రీ అవోడుమ్ కనలాత్రి*

అరణత్తిణ్ పడై యేన్దియ వీశక్కాళాయ్.

౨.

అ|| శరణమూగియ - (విశ్వరూపులకు) ఉపాయములనుపదేశించుచున్న, నూల్ మత్తై - నాలుగుపేదములనెడి, నూల్ గళుమ్ - శాస్త్రములయందును (ప్రతిపాదింపబడిన విశ్వరూపులను), శారాదే - పరిగ్రహింపక, కరణమ్ - ఉపకరణములుగలవై, పన్ - అనేకములైన, వడై - (శక్తు) నేనలు, పన్ ద్రీ - నిశ్శేషముగా, ఓడుమ్ - పఱుగెత్తునట్లు, కనల్ - బ్యాలుగొట్టుచున్న, అరణ్ - (అశ్రీత) రక్షకమైన, అత్రి - నుదర్శనమనెడి, తిణ్ పడై - దృఢమైనఅయుధమును, ఏన్దియ - ధరించిన, తోణ్కు - సర్వేశ్వరునికి, అళాయ్ - దానులమై, మరణమ్ -

మరణమును, తోడ్ పడు - జన్మమును, వాన్ పిటి - గొప్పవ్యాధిని, మూపు - వార్ధకమును, ఎన్దువై - అనెడిపినిని, మాయ్ తోమ్ - పోగొట్టుకొంటిమి.

తా|| వేదములనుందుఁ జెప్పవడిన స్వర్గాదిక్షుద్ర పురుషార్థములను వదలి సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించిన ఓకైవల్యార్థులారా! మీరుకూడ మీయొక్క జన్మజరామరణాదులను బోగొట్టుకొని ఆత్మానుభవము నెడి స్వార్థమందుఁదత్పరులైతిరిగాని సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకు మద్దశాశాసనముజేయకపోతిరని.

౨.

ఆళుమాళా రామైమ్ శజ్జుమ్ శుమప్పార్ తామ్*

వాళుమ్ విల్లుజ్జొణ్ణు పిళ్ శెల్వార్ మల్ శ్రీ త్తమ్*

తాళుమ్ తోళుమ్ కైగళై యారత్తొమ్ క్కాణ్ణే*

నాళుమ్ నాళుమ్ నాడువనడియేళ్ ఇళాలత్తే.

3.

అ|| ఇళాలత్తు - భూలోకమందు, ఆళుమ్ - (తమ) కైజ్జుర్యపరులనుగూడ, ఆళార్ - కలవారుకారు, అత్తీయమ్ శజ్జుమ్ - నుదర్శనపాఞ్చజన్యములను, తామ్ - తామే, శుమప్పార్ - ధరించుదురు. వాళుమ్ - నన్దకమునున్న, విల్లుమ్ - కార్ జమునున్న, కొణ్ణు - తీసికొని, పిన్ శెల్వార్ - వెనుక వెళ్ళువారు, మల్ శ్రీ - వేటొకరును, ఇల్లై - లేరు. తాళుమ్ - శ్రీపాదములను, తోళుమ్ - భుజములను, కైగళై - (నా) చేతులచేత, ఆర్ - పూర్ణముగా, తొమ్ - ఆశ్రయించునట్లు, కాణ్ణే - (వారిని) నేవించకనున్నను అడియేళ్ - దానుఁడనైన నేను, నాళుమ్ నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నాడువనడి - వెదకుచున్నాను.

తా|| ఈభూలోకమందు వసతినించినప్పుడు, నిత్యమూరులు వానిసౌకల్యము ననుభవించుచుండిరి. సంసారులు తమతమకార్యమునుజూచుచుండిరి, కైజ్జుర్యముజేయువారెవరులేక సర్వేశ్వరుఁడు తానేశజ్జుచక్రారులను మోసుకొని వేంచేసెను. నేను మద్దశాశాసనముజేయుటకు నానేత్రములకు నేపసాదించకనే యున్నాడని.

3.

ఇళామ్ పోనగమ్మల్ శ్రీ యోర్ ముల్ శ్రావురువాగి*

అలమ్ పేరిలై యన్న వశమ్ శెయ్యుమమ్మానే*

కాలమ్ పేర్వదోర్ కారిరుభూత్తీయైత్తుళదాల్*ఉన్

కోలమ్ కారెత్తిల్ కాణలుల్ శ్రామ్మొడియేత్కే.

౪.

అ|| ఓర్ - అద్వితీయమైన, మల్ శ్రావురువాగి - ముగ్ధశిశువై, ఇళామ్ - జగత్తును, పోనగమ్మల్ శ్రీ - భోజనముగావారగించి, పేర్ - వికసించుచున్న, అలమిలై - పటదళమందు, అన్నవశమ్ శెయ్యుమ్ - అన్నముతోసమానముగాజేయుచున్న (కుడిప్రక్కను ఎడమప్రక్కను తిరిగితిరిగి వ్యవర్థించుచున్న). అమ్మానే - ఓస్వామీ! కార్ - మేళుముయొక్క, ఎత్తిల్ - కాన్తిగల, ఉణ్ణోలమ్ - నీసౌందర్యమును, కాణలుల్ శ్రీ - నేవించనాశపడి, అమ్మమ్ - నున్నుఁడనైయున్న, కొడియేక్క - పాపియైన నాను, పేర్వదు - ఒకక్షణముపోయి మఱియొకక్షణముమాటునప్పుడు ఆరెండుక్షణములకును నడుచుచున్న, కాలమ్ - కాలము, ఓర్ - విలక్షణమై, కారిరుళ్ - గాఢాన్ధకారమైయున్న, ఉత్తి - కల్పముతో, ఒత్తుళదు - సమానముగానున్నది.

౫.

తా|| ఓస్వామీ ! ప్రళయకాలమందు సకలజగత్తునారగించి పటదళమందు చిన్న బిడ్డయై బవ్యభించిన నీసాహసమునుదలంచి భయపడుచున్న నాకొకక్షణమును నొకయుగముగా వెళ్ళుచున్నదని.

కొడియార్ మాడ కొళ్ళూరగత్తుమ్ పుళిజుడియుమ్*

మడియాదిన్నే నీతుయిల్ మేవిమగిన్న్దదు తాన్*

అడియార్లల్ తవిర్ త్తవత్తై వోవనేల్*

ప్పడితాన్ నీణ్ణుతావియ వత్తై వోవణియాయ్.

౫.

అ|| కొడి - ధ్వజములచేత, ఆర్ - నిండియున్న, మాడమ్ - గృహములుగల, కొళ్ళూరగత్తుమ్ - తిరుక్కోళ్ళూరందును, పుళిజుడియుమ్ - తిరుప్పళిజుడియందును, మడియాదు - చలింపక, ఇన్నే - ఇదేవిధముగా, నీ - నీవు, తియిల్ మేవి - నిదురపోయి, మగిన్న్దదు తాన్ - సంతోషించినది, అడియార్ - దాసులయొక్క, అల్లల్ - దుఃఖములను, తవిర్ త్త - పోగొట్టిన, అత్తైవో - ఆయాసముచేతనా? అత్తైల్ - లేక, ఇప్పడితాన్ - ఈభూమిని, నీణ్ణు - పెరిగి, తావియ - కొలిచిన, అత్తైవో - ఆయాసముచేతనా? పణియాయ్ - చెప్పము.

తా|| ఓక్రియఃపతి ! నీవుతిరుక్కోళ్ళూరునందును, తిరుప్పళిజుడియందును బవ్యభించినది, నీకు రావణాదినంహరముచేగలిగిన శ్రమచేతనా? లేకత్రివిక్రమావతారమందులోకములను గొలిచిన శ్రమచేతనా? గొప్పమని.

౫.

పణియావమరర్ పణివుమ్ పణ్బుమ్ తామేయామ్*

అణియారాత్రియుమ్ శజ్జము మేన్దుమవర్ కాణ్ణిన్*

తణియావెన్నో యులగిల్ తవిర్ ప్పాన్*

మణియార్ మేనియో డే మనమ్ శూమ్ పరువార్.

౬.

అ|| పణియా - ఇతర దేవతల సాశ్రయించని, అమరర్ - నిత్యనూరులయొక్క, పణివుమ్ - ఆశ్రయణమునకును, పణ్బుమ్ - జానాదిగుణములకును, తామేయామ్ - తామేవిషయమైనవారై, అణిఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్జుమైన, అత్రియుమ్ - సుదర్శనమును, శజ్జముమ్ - శ్రీహంపజన్మమును, ఏన్దుమ్ - ధరించిన, అవర్ కాణ్ణిన్ - వారేసుమీ, తణియా - నాశములేనివై, వెమ్ - త్రూరములేన, నోయ్ - అవిద్యాదివ్యాధులను, తవిర్ ప్పాన్ - తీర్పుటకై, తిరుఆర్ - సౌందర్యపూర్ణమై, నీలమణి - నీలరత్నమువలెనున్న, మేనియోడు - తిరుమేనుతోగూడ, ఎణ్ మనమ్ - నామనస్సు, శూమ్ - భ్రమించునట్లు, ఉలగిల్ - ఈలోకమందు, పరువార్ - అపతరింతురు.

తా|| నిత్యనూరులచే మజ్జశాశనముజేయవడుచు శజ్జచక్రాది దివ్యాయుధధరుడై పరమపదమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడగు, మనుష్యులకజ్ఞానదులను బోగొట్టుటకై శత్రుభూయిష్టమైన భూలోకమందపశరించినదానిని దలంచి నామనస్సు మిక్కిలి భయపడుచున్నదని.

౬.

పరువార్ శెల్వార్ వణ్ పరిశార త్తిరున్ద*

తిరువాన్ మార్వ త్తెన్ తిరుమ్ శెల్వార్ శెయ్ వడే*

ఉరువార్ శక్కరమ్ శజ్జశుమన్దిజుమ్మోడు*

ఓరుపాడుమ్మలవ్ వోరడియానుముళనెన్.

౭.

అ॥ వరువార్ - వచ్చుచున్న వారును, కెల్వార్ - పోవుచున్న వారునైన ఓజనులారా !
 వజ్ - సుందరమైన, పరికారత్తు - తిరుప్పరికారమందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, ఎక్ - నాకు
 స్వామినియైన, తిరు - శ్రీదేవి, వాల్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మార్వణ్కు - వక్షస్థలము
 గలనర్వేశ్వరునికి, ఉరు - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, శక్కరమ్ - సుందర్యమునున్న,
 శబ్బు - పాంచజన్యమునున్న, శుమన్దు - ధరించుకొని, ఇబ్బు - ఈలోకమందు, ఉమ్మాడు -
 మితోగూడ, ఒరుపాడు - ఒకపార్వమందు, ఉమ్మల్వాక్ - నిత్యముగానంచరించువాడైన,
 ఓరడియానుమ్ - ఒకదానుడును, ఉళక్ - ఉన్నాడు, ఎన్దు - అని, ఎక్ తితిమ్ - నావిధమును,
 కొల్లార్ - చెప్పకపోతిరి, ఎక్ కెయ్యదు - విమిచేసెదను ?

తా॥ తిరునగరికిని తిరువజ్ పరికారమునకును సంచరించుచున్న ఓమనులారా ! తిరువజ్
 పరికారమందువేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద వెళ్లి, నీకు సకలవిధకైక్కార్వముజేయుచు నీపార్వ
 మండల్లద్వడునుండువా రామ్వొర్లోకరున్నారని చెప్పకపోతిరి. దీనికి నేనేమిచేసెదనని. ౭.

ఎన్దెయ్నెన్దు యున్నేరార్ కోల త్తిరున్దక్కిళ్ళి*
 నిన్దేయాప్పెయ్య నీకొన్డరుళనిన్దె ప్పదుతాన్*

కున్దెళ్ళి పారేళ్ళి శూళ్ళి కడల్ ఇలమ్ముమ్మ వేమ్మమ్*

నిన్దేతావియ నీళ్ళ కమ్మలాత్తి త్తిరుమాలే.

౮.

అ॥ ఎన్దె కున్దు - సప్తకులావలములుగలదియు, ఎన్దె పార్ - సప్తద్వీపములుగలదియు,
 ఎన్దె కడల్ - సప్తసముద్రములచే, శూళ్ళి - చుట్టవడినదియైన, ఇలమ్ - భూమిని, ముమ్మ -
 సంపూర్ణముగా, నిన్దే - నిలిచియు, తావియ - కొలిచిన, నీళ్ళ కమ్మల్ - పాడువైనతిరువడికళ్ళను,
 ఆన్దె - శ్రీసుందర్యమునున్నగల, తిరుమాలే - ఓశ్రీయఃపతీ ! ఎన్దె - నన్ను, ఉక్ - నీయొక్క,
 ఏర్ ఆర్ - సౌందర్యముచేబూర్ణమైన, కోలమ్ - తిరువాభరణములచే నలంకరింపఁబడినదియు,
 తిరున్దు - (స్వాభావికమైన) సౌందర్యముగలదియైన, అడిక్కిళ్ళి - శ్రీపాదములకింద, నిన్దు -
 క్లిరముగానుండి, ఆళ్ళెయ్య - కైక్కార్వముజేయునట్లు, నీ - నీవు, కొన్డరుళ - ఆజ్ఞీకరించుటకు,
 నిన్దె ప్పదుతాన్ - నలంకరించుట, ఎన్దు - ఎప్పుడో.

తా॥ త్రివిక్రమావతారంబెత్తి లోకములనుగొలిచిన ఓశ్రీయఃపతీ ! నీతిరువడికళ్ళయందు
 కైంకర్యముజేయునట్లు నన్నెప్పుడు స్వీకరించెదవో తెలియలేదని. ౮.

తిరుమాల్ నాన్మగ్గ శెన్జ్డె యాన్దె వర్ గళ్ళ*ఎమ్

పెరుమాళ్ తన్నెయ్ యారటిగిత్పార్ పేళియెళ్*

ఒరుమాముదల్వా పూళ్ళిప్పిరాన్దెన్దెయాళున్దె*

కరుమామేనియన్దెన్దె న్నొకాదల్ కలక్కవే.

౯.

అ॥ తిరుమాల్ - ఓశ్రీయఃపతీ! నాన్మగ్గ - బ్రహ్మ, శెన్జ్డె యాన్ - ఎఱ్ఱనిజటసుధరిం
 చినరుద్రుడు, ఎన్దు ఇవర్ గళ్ళ - అనివ్రసినదైవవీరు, ఎమ్మెరుమాళ్ - సర్వేశ్వరుడవైన నీయొక్క,
 తన్నెయ్ - సౌమహర్షాది స్వభావములను, అణికిత్పార్ - తెలిసికొనఁదగినవారెవరు! కాదల్ -

ఆశ, ఎన్ - నామనన్ను, కలక్క - వ్యాకులముజేయగా, ఒరు - విలక్షణుడనై, మా - ప్రధానుడనైన, ముదల్వా - కాగణభూతుడా! ఊట్టి - కాలముమొదలగునకలపదార్థములకును, పిరాక్ - స్వామియైనవాడా! ఎన్నె - నన్ను, అగుడై - దాసునిగాకేసికొనినవాడా! కరు - శ్యామమై, మా - శ్వాఘ్నుమై, మేనిరుక్ - తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్నె - అనిచెప్పెను. శేళియోక్ - ఇట్లుచెప్పి ప్రయోజనమేమి?

తా|| ఓశ్రియఃపతి! బ్రహ్మరుద్రాదిదేవత లెవ్వరునుగూడ నీమహిమకలుంగరు. శేనుగూడ నీగుణములందు బ్రీతిచే స్వాగృహ్యుడనై నీతిరునామములను జెప్పితినిగాని నీసౌమర్యమును జూచి దానికిదగునట్లు ముద్రాభాసనముజేయక పోతిసని.

కలక్కమిల్లా సల్తవమునివర్కరై కణ్డోర్*
తుళక్కమిల్లా వానవల్లమ్తొమ్మిచ్చార్గళ్*
మలక్కమెయ్ద మాకడర్దనైక్కడైన్దానై*
ఉలక్కరామ్పుగట్టిగిట్టు దెక్కెయ్దవదురై యారే.

౧౦.

అ|| కలక్కమిల్లా - (సంసారముందు) భ్రమలేనివారై, సల్తవమ్ - మంచిశుభస్సగులవారైన, మునివర్ - సనకాదిబుద్ధులును, కరై కణ్డోర్ - సంసారపారమునుజూచిన ముక్తులును, తుళక్కమ్మిల్లా - చలనములేని, వానవర్ - నిత్యమారులును, ఎల్లామ్ - పరందరును, తొమ్మిచ్చార్గళ్ - (వానిని) ఆశ్రయించి ముద్రాభాసనము జేయదగినవారైయున్నారు. మా - గొప్ప, కడల్తనై - సముద్రమును, మలక్కమెయ్ద - ఊభముకలుగునట్లు, కడైన్దానై - చిలకించువానిని, వామ్ - మనము, ఉలక్క - సంపూర్ణముగా, పుగట్టిగిట్టు - స్తోత్రముజేయట, ఎన్ తెయ్యదు - ఏమిచేసినట్లుగును? ఉరైయార్ - చెప్పెడు.

తా|| నిత్యులును ముక్తులును సనకాదులును నైన మహాప్రాజ్ఞులందరు నాశ్రియఃపతికి ముద్రాభాసనముజేయ సిద్ధమైయుండగా, అల్పజ్ఞులమైన మనస్తోత్రముచే నేమియు ప్రయోజనములేదు. వారిముద్రాభాసనముచేతిసే సకలదృష్టి దోషములును నివర్తించునని.

౧౦.

ఉరై యావెన్నోయ్తవిర వరుళ్సీళ్ముడియైనై*
వరై యార్మాడ మన్నుకురుగూర్చుడగోపణ*
ఉరై యేయ్శోల్తొడై యోరాయ్త్తుళ్ళిప్పత్తుమ్*
నిరై యేవల్లార్ నీచులగత్తుప్పిఱవారే.

౧౧.

అ|| ఉరైయా - వాచానుగోచరమై, వెమ్నోయ్ - (తమకున్నభయమనెడి) భూతమైన వ్యాధి, తవిర - నివర్తించునట్లు, అరుళ్ - కృపజేసిన, నీళ్ముడియైనై - దీర్ఘమైకీటముగల సర్వేశ్వరునివిషయమై, వరై - పరత్రములపలెనున్న, అర్ - సమృద్ధములైన, మాడమ్ - గృహములు, మన్ను - స్థిరములైయున్న, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపణ - సమాప్త్యవర్ణయొక్క, ఉరై - శ్రీసూక్తిరూపమై, ఏయ్ - ఆనురూపమైన, శోల్తొడై - శబ్దసన్నర్భరూపమైన, ఓర్ అయిరత్తుళ్ - విలక్షణములైన వెయ్యిపాతురుమలలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాతు

రములను, నిరైయే - సక్రమముగా, వల్లార్ - అభ్యసించదగినవారు, నీడు-విశాలమైన, ఉలగత్తు - ఈలోకమందు, పీఠవార్ - జన్మించరు.

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యమునకేమి చెరువువచ్చునోయని భయపడిన తమ భయము నివర్తించునట్లుకటాక్షించిన శ్రీయశోదయమై నమ్మాళ్వార్ ప్రసాదించిన యీపది పాశురముల నభ్యసించువారు తిరిగి సంసారమందు జన్మించక మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

అల్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

శీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

—o—o—o—

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—సర్వేశ్వరునియొక్క సౌకుమార్యములకేమి చెరువువచ్చునోయని భయపడిన యాల్వార్లకు తిరిగి యాభయమురాకుండునట్లు తనశౌర్యాదిగుణములనున్న, అగుణములకుమంగళాశాసనముజేయదగిన మాడువేలు శ్రీవైష్ణవులనున్న తిరుచ్చెజ్జునూరి నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసి యుండి యాల్వార్లకు గనుపటచగా వానినిసేవించియూ సౌందర్యముననుభవించుచున్నారు.

ః వార్ కడావరువియానై మామలైయిక్ మరుప్పిణై క్కువడిఱుత్తురుట్టి*

ఊర్కొళ్ తిన్బాగనుయిర్ శెగు త్తరజ్జిక్ మలరై కొన్ఱునూర్ పరణ్ మేల్*

పోర్ కడావరశర్ పుఱిక్కిడ మాడమిమిళై క్కణ్ణనై తగర్ త్త*

శీర్కొళ్ శిల్ శ్శాయ్ తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ శ్శాయ్ శిల్ శ్శాయ్. ౧.

అ|| వార్ - కారుచున్న, కడా - మదజలమనెడి, అరువి - కొండకాలవలుగల, అనై - ఏనుంగనెడి, మా - గొప్ప, మలైయిక్ - పర్వతముయొక్క, మరుప్ప - దస్తములనెడి, ఇళై - రెండు, కువడు - శిశిరములను, ఇఱుత్తు - భస్మముజేసి, ఉరుట్టి - దొల్లించి, ఊర్కొళ్ - (పడి పోయినయేనుగునుగూడ తనసామర్థ్యముచే) నడిపించుచున్న, తిణ్ - సమర్థుడైన, పాగక్ - మంచిటివానియొక్క, ఉయిర్ - ప్రాణములను, శెగుత్తు - నశింపజేసి, అరజ్జిల్ - చత్వరమందు, మలరై - చావారముప్పికులనెడిమల్లలను, కొన్ఱు - చంపి, శూన్ - చుట్టునున్న, పరణ్ మేల్ - మంచములమీదనున్న, పోర్ కడా - యుద్ధములనునడిపించుచున్న (రణవీరులైన), అరశర్ - రాజులు, పుఱిక్కిడ - వెనుకతీయునట్లు, మాడమ్ - మేడయొక్క, మిమిళై - పైననున్న, కణ్ణనై - కంఠుని, తగర్ త్త - చంపినవాడును, శీర్కొళ్ - కల్యాణగుణములగలవాడును, శిఱుఅయిక్ - చిన్నగోపాలుడైన శ్రీకృష్ణుడువేంచేసియున్న, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరులోనున్న, తిరుచ్చిల్ శ్శాయ్ - తిరుచ్చిల్ శ్శాయ్ నెడిపేరుగలనది, ఎళిళ్ - మాకు, శిల్ - పొయిపొందదగిన, కారు - ఉపాయము.

తా|| మవలయాపీడ ముప్పికానిచ్చచావారారులనున్న మేడమీడుకూర్చున్న కంఠునిన్ని జంపి ఇవ్వుడు తిరుచ్చెజ్జునూరి నెడి దివ్యదేశమందలి తిరుచ్చిల్ శ్శాయ్ నెడి నదీతీరమందు వేంచేసి యున్న శ్రీకృష్ణుడేమాకురక్షకుడని.

ఎజ్జల్ శెల్ శార్వయూముడై యముద మిమైయవరప్ప నెన్నప్పక *
 పొజ్జుమూవులగుమ్వడై తల్లిత ట్రిక్కుమ్ పొరన్దుమూవురువనెమ్మరువక *
 శెజ్జమలుగళమ్ తేమ్మనై పుడై శూత్ తిరుచ్చెజ్జున్టూర్ తిరుచ్చిన్ ధా
 అజ్జమర్ గిన్ట *అడియానల్లాల్ యావర్ మన్ నైన్న మర్ తుడై యే.

౩.

అ॥ ఎజ్జల్ - మాకు, శెల్ శార్వ - పొందదగిన ఉపాయమును, యముడై - మాయొక్క, అముమ్ - అమృతమును, ఇమ్మెయవర్ - దేవతలకు, అప్పక - స్వామియు, ఎన్నప్పక - నాస్వామియు, పొజ్జు - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్. మూడులోకములనున్న, పడై - సృజించి, అజ్జు - రక్షించి, అట్రిక్కుమ్ - సంహరించుచున్నవాడును, పొరున్దుమ్ - ఈవ్యాపారములకు దగియున్న, మూవురువక - మూడుస్వరూపములు గలవాడును, ఎమ్మరువక - మాకంతర్యామియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱరి, కయల్ - శత్రువులు, ఉగళుమ్ - అనన్దించుచున్నదియు, తేమ్ - తేనెగల, పడై పుడై - కొలవలచే, శూత్ - చుట్టపడినదియునైన, తిరుచ్చెజ్జున్టూర్ - తిరుచ్చెజ్జున్టూరందలి, తిరుచ్చిన్ ధా - తిరుచ్చిన్ ధా అనెడి, అజ్జు - అదేశమందు, అమర్ గిన్ట - అమరి వేంచేసియున్న, అడియానల్లాల్ - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎక - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, తుడై - సహాయము, మన్ నైన్న యావర్ - మఱియెవరు?

తా॥ జగత్సృష్టిసీతి సహారకుడై, పరమభోగ్యుడై, నామరక్షకుడై, అతిరమణీయమైన తిరుచ్చిన్ ధా అంటే వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే నాకు పరమప్రాప్యము. మఱియొకరుకారని.

ఎన్నమర్ పెరుమానిమైయవర్ పెరుమా నిరుపిలమిడన్ద వెమ్మెరుమా *
 మున్నై వల్వినై గళి ముమ్మదుడకమాళ వెన్నై యాళిగిన్ట వెమ్మెరుమా *
 తెన్ తిక్కెణ్ణిగళి తిరుచ్చెజ్జున్టూరిల్ తిరుచ్చిన్ ధాల్ నిజ్జరై మీపాల్
 నిన్ట వెమ్మెరుమా * అడియాల్లాల్ శరణ్ నిన్ట ప్పిలుమ్ పిటిదిన్టై యెనక్కే.

౪.

అ॥ ఎన్ - నాకు, అమర్ - అనురూపమైన, పెరుమా - స్వామియు, ఇమ్మెయవర్ - దేవతలకు, పెరుమా - స్వామియు, ఇరు - విశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, ఇడన్ - విడతీసిన, ఎమ్మెరుమా - నాభుడును, మున్నై - అనాదియై, వల్ - క్రూరములైన, వినైగళి - పాపములు, ముమ్మదు - అన్నియు, ఉడక - వెంటనే, మాళ - నశించునట్లు, ఎన్నై యాళిగిన్ట ఎమ్మెరుమా - నన్నేలిన స్వామియు, తెన్ తిక్కెణ్ణి - దక్షిణదిక్కుకు, అణిగొల్ - ఆలంకారముగానున్న, తిరుచ్చెజ్జున్టూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జున్టూరందలి, తిరుచ్చిన్ ధాల్ నిజ్జరై మీపాల్ - తిరుచ్చిన్ ధా అనెడినదియొక్క తీరమునకు పశ్చిమభాగమందు, నిన్ట - వేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమా - స్వామియునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియాల్లాల్ - శ్రీపాదములుతప్ప, ఎనక్కే - నాకు, నిన్ట ప్పిలుమ్ - మనోరథమందుకూడ, పిటిదు - వేలు, శరణ్ - ఉపాయము, ఇన్టై - లేదు.

తా॥ పరాహితారంబెత్తి భూమిని విడతీసి రక్షించియు నాపాపములను బోగొట్టి నన్నేలినవాడునైన తిరుచ్చెజ్జున్టూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముతప్ప నాకు నీటికొక ఉపాయములేదని.

౫.

పిటిన్ది శాయెనక్కప్పెరియమూవులగుమ్మనైయ ప్పేరురువమాయ్నిమిక్కొన్ద*
 కటియమాణెమ్మాక్కొరై కడల్ కడైన్ద కోలమాణిక్కమెన్నమ్మాక్కొ*
 శేటిన్దై వాడై కముగులెళ్ళిశూన్ తిరుచ్చెజుత్తుర్ తిరుచ్చిన్ద్రా
 టటియ* మెయ్ మ్మెయ్ నె వెమ్మెరుమా నడియిడై యల్లదోరణ్ణే. ౪.

అ॥ పెరియ - విశాలమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నితైయ - నిండునట్లు,
 శోరొడువమాగి - గొప్పతిరుమేనుగలవాడై, నిమిర్న్ద - పెరిగిన, కుటియమాణ్ - వామనబ్రహ్మ
 చారయైన, ఎమ్మాన్ - స్వామియు, కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద -
 చిలికినవాడును, కోలమ్ - సుందరమైన, మాణిక్కమ్ - రత్నమువంటికా నిగలవాడైన, ఎన్న
 మ్మాక్కొ - సాస్వామియు, శేటి - సమృద్ధమైన, కురై - గలలుగల, వాడై - అరటిచెట్టును,
 కముగు - పొగచెట్టును, లెజు - కోద్యైరచెట్టును, (ఓనియొక్క) అణి - పజులచే, శూన్ -
 చుట్టడిన, తిరుచ్చెజుత్తురిల్ - తిరుచ్చెజుత్తురందలి, తిరుచ్చిన్ద్రాటు-తిరుచ్చిన్ద్రాటినెడి
 నదియుక్కతీరమందు నివసించుచున్నవారు, అటియ - (విజేతస్వరూపుడగు) తోసికొనునట్లు,
 మెయ్ మ్మెయ్ - యథావత్తుగా, నిన్ద - వేంచేసియున్న, ఎమ్మెరుమాక్కొ - స్వామియైన
 శ్రీయశతియొక్క, అడియిడై యల్లదు - శ్రీపాదద్వంద్వములతప్ప, ఎనక్క - నాకు, పిటిమడన్ద -
 వేటొక, అరణ్ - రక్షకము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ వామనావతారమందు త్రివిక్రముడై పెరిగి యనుష్ఠించిన దివ్యచేష్టింతములనున్న,
 సముద్రమథనవ్యాపారమునున్న నామరణపటలినన్న దామరిగాజేసికొనినవాడై, అనేక
 ఘనీకృతములచే సమృద్ధమైన తిరుచ్చెజుత్తురులోనున్న వారందరును నేవించునట్లు వేంచేసియున్న
 శ్రీయశతియొక్క శ్రీపాదములతప్ప నాకువేఱుచాయములేదని. ౪.

అల్లదోరణుమననిల్ వేటిలై యదుహరుళాగిలుమ్*అవనై
 యల్లదెన్నావియమర్న్దనై గిల్లా దాదలాలవనుత్తై గిన్ద*
 నల్లనాన్మత్తైయోర్ వేల్వీయుళ్ మడుత్తి నఱుమ్ముగై విశుమ్మెచ్చినిన్దై త్కమ్*
 నల్లనీళ్ మాడ తిరుచ్చెజుత్తురిల్ తిరుచ్చిన్ద్రాటెనక్కనల్లరణ్ణే. ౫.

అ॥ అల్లదు - తిరుచ్చెజుత్తురుకాని, ఓరరణుమ్ - ఒకదివ్యదేశముగూడ, అననిల్ వేటిలై -
 ఆసర్వేశ్వరునివిడిచియుండదు. ఆదుహరుళాగిలుమ్ - ఆహుతనేయథార్థమైనను, అవనైయల్లదు -
 తిరుచ్చెజుత్తురులోవేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునితప్ప, ఎన్నావి - నాయాశ్రమ - అమర్న్ద-అమరి,
 అణైకల్లాదు - (మతయొకదివ్యదేశమును) పొందదు. అడలార్ - గాన, అవక్ - ఆసర్వేశ్వరుడు,
 ఉత్తైగిన్ద - నిత్యవాసముజేయునట్టిదియు, నల్ల - ఆనన్యప్రయోజనులైన, నాన్మత్తైయోర్ నాలుగు
 వేడుములువచ్చిన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, వెల్వీయుళ్ - యాగమందు, మడుత్త - కలిగిన, నఱుమ్ -
 పరిపూర్ణముగల, పుగై - భూమము, విశుమ్ము - ఆకాశమందు, ఒళి - సూర్యాదిదేవములను,
 మత్తైత్కమ్ - కప్పనట్టిదియు, నల్ల - సుందరములై, నీళ్ - ఉన్నతములైన, మాడమ్ - మేడ
 లుగాని యున్నన, తిరుచ్చెజుత్తురిల్ - తిరుచ్చెజుత్తురందలి, తిరుచ్చిన్ద్రాటు-తిరుచ్చిన్ద్రాటినెడి
 దివ్యదేశము, ఎనక్క - నాకు, నల్లరణ్ - నిర్భయమైనప్రాప్యదేశము.

తా॥ ఇతర దివ్యదేశములందు సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న నామనన్య తిరుచ్చిన్
 నాణి నెడి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుని వదలి మఱియొక్కచోటికి వెళ్ళదుగాన,
 అనేకమైన శ్రీవైష్ణవులు యాగములుజేయుచున్న యాదివ్యదేశమే నామి పరమప్రావ్యుని. ౫
 ఎనక్కనల్లరజై యెనదారుయిరై యిమై మువర్త నైతాయ్తనై*
 తనక్కమర్తతనైయచివరియానై తడజ్జడల్ పళ్ళిముమ్మానై*
 ముక్కొళ్ళిశీర్ మూవాయిరవర్ వణ్ శివమయమై తానుమొప్పార్ వాన్*
 కనక్కొళ్ళి తిణ్ మాడ త్తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిన్ నాణిదనుళ్ళ కడైన్. ౬

అ॥ ఎనక్క - నామ, నల్లరజై - మంచియుపాయమును, ఎనదు - నామ, అరులురై -
 మంచిప్రాణభూతుడును, ఇమై మువర్ - నిత్యనూరును, తనైతాయ్తనై - తండ్రితల్లియైన
 వాడును, తనక్కమ్ - తనకును, తనత్తనై - తనమహిమను, అచివరియానై - తెలిసికొనుటక
 క్కుడును, తడమ్ - విశాలమైన, కడల్ - సముద్రమందు, పళ్ళి - పవ్వళించిన, అమ్మానై - స్వామి
 యైన సర్వేశ్వరుని, మనమ్కొళ్ళ - (ఆనర్వేశ్వరుని) హృదయమందు మహిమ, శీర్ - భగవదుణ
 ములుగలవారును, వణ్ - జ్ఞానాధిపతుడైన, శివము - రుద్రునితోడను, అయమమ్ - బ్రహ్మతో
 డను, తానుమ్ - తనతోడను (సర్వేశ్వరునితోడను), ఒప్పార్ - సమానులైన (వారివలెజగత్పై
 స్థితి సంహారమును జేయుటకు సమర్థులైన), మూవాయిరవర్ - మూడువేలు శ్రీవైష్ణవులు, వాన్ -
 వానముజేయుచున్నదియు, కనమ్కొళ్ళ - నిబిడములై, తిణ్ - శిరములైయుండునవియునైన,
 మాడమ్ - గృహములుగలదియునైన, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరందలి, తిరుచ్చిన్ నా
 ణిదనుళ్ళ - తిరుచ్చిన్ నాణి నెడి దివ్యదేశమందు, కడైన్ - నేవించితిని.

తా॥ నామను నిత్యనూరులకును సకలవిభవంధువై సర్వజ్ఞుడైన తనమగూడ తెలిసికొనుట
 కళకయై యపరిచ్ఛిన్నమైన మహిమగలసర్వేశ్వరుని భాగవతోత్తములైన మూడువేలు శ్రీవైష్ణ
 వులు నిత్యనానముజేయుచున్న తిరుచ్చిన్ నాణి నెడి దివ్యదేశమందు నేవించితిని. ౬

తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిన్ నాణిదనుళ్ళ కడై వత్తిరువడియెనుమ్*
 తిరుచ్చెయ్యకమలక్కణ్ణుమ్ శెయ్యాయుమ్ శెవ్వడియుమ్ శెయ్యై యుమ్*
 తిరుచ్చెయ్యకమలవున్నియుమ్ శెయ్యకమలమూర్ బుమ్ శెయ్యవుడై యుమ్*
 తిరుచ్చెయ్యముడియుమూరముమ్ పడై యుమ్ తిగ్గు వెళ్ళిన్దై యుళానే. ౭.

అ॥ తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరందలి, తిరుచ్చిన్ నాణిదనుళ్ళ - తిరుచ్చిన్ నాణి
 నెడి దివ్యదేశమందు, కడై - (నేను) నేవించిన, అత్తిరువడి - ఆస్వామి, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, కమ
 లమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, తిరుక్కణ్ణుమ్ - నుండర సేత్రములును, శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయుమ్ -
 ఆధరమును, శే - ఎఱ్ఱని, అడియుమ్ - శ్రీపాదములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, వైయుమ్ - శ్రీహస్త
 ములును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, కమలమ్ - తామరసపుష్పముగల, తిరువున్నియుమ్ - తిరునాభియు,
 కమలమ్ - తామరసపుష్పమువలె, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, మూర్ బుమ్ - వత్ససలమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని,
 పడైయుమ్ - పీతామృతమును, శెయ్య - ఎఱ్ఱని, తిరుముడియుమ్ - అందమైనకీర్తియును, అరముమ్ -

హారమును, పడైయుమ్ - దివ్యాయుధములును, తిగ్గు - ప్రకాశించునట్లు, ఎత్తుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఎన్ శివైయుళాన్ - నాహృదయమందు నిత్యనానముజేయుచున్నాడు.

తా|| తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు. అతనుందరములైన తన దివ్యవయవములతోను విలసిల్లుచు నాహృదయమందు వేంచేయున్నాడని.

తిగ్గువేశి నైయుళిరుద్దానై చ్చెట్టునిలత్తే వర్ నాన్మత్తయోర్*

తిశై కై కూప్పియేత్తుమ్ తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి నిజరై యానై*

పుగర్ కొళ్ వానవర్ గళ్ పుగలిడవత్తై నుళుర్ వళ్ కై యర్ వెజ్జూర్ శ్రీ*

పుగ్గుమాఅటియేన్ పొరున్దుమావులగుమ్ పడై ప్పొడు కెడుప్పుక్కాప్పవనే. ౮.

అ|| ఎన్ శివైయుళన్ - నామనస్సనందు, తిగ్గు - విలసిల్లుచు, ఇరుద్దానై - వేంచేయున్న వాడును, నాల్ మత్తయోర్ - నాలుగువేదముల సభ్యులనుముజేసిన, శెట్టు - విలక్షణులైన, నిలత్తేవర్ - శ్రీవైష్ణవులు, తిశై - ప్రతిష్ఠింపబడినందుండి, కై కూప్పి - చేతులనుజోడించుకొని, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరులో, తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి నిజరై యానై - తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి దివ్యదేశమందు వేంచేయున్న వాడును, పుగర్ కొళ్ - తేజస్సుగల, వానవర్ గళ్ - దేవతలకు, పుగలిడవత్తై - రక్షకుడును, వన్ కై యర్ - బల్లిములైన చేతులగల, అళుర్ - అనుయలకు, నుళుర్ వళ్ శ్రీ - క్రూరమైన శుత్రువైనవాడును, పొరున్దు - తనతోఁజేరియున్న, మావులగుమ్ - మాడులోకములను, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణమునుజేయువాడునైన సర్వేశ్వరుని, పుగ్గుమాఅటు - స్తోత్రముజేయువిధమును, అటియేన్ - ఎఱుంగను.

తా|| విలక్షణులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యము గామభిలాశాసనముజేయుచున్న తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి దివ్యదేశమందును నాహృదయమందును వేంచేయున్న వాడును, దుష్టులనునిగ్రహించి శిష్టులను బరిపాలించువాడునైన సర్వేశ్వరుని యథార్థముగా స్తోత్రముజేయువిధమును నేనెఱుంగనని.

పడై ప్పొడు కెడుప్పుక్కాప్పవన్ పిరువరమ్బురేశివప్పిరానవనే*

ఇడై వ్పక్కోరురుపుమ్మొప్పిత్తై యవనే పుగ్గివైత్తై యావై యుమ్తానే*

కొడై ప్పెరుమ్బుగ్గూరినై యర్ తన్నానార్ కూరియచ్చైయోయొక్కమ్*

నడై ప్పలియియత్తై త్తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి న్దనాదనే.

అ|| కొడై - విద్యాదానముచే, పెరుమ్బుగ్గూర్ - గొప్పకీర్తిగలవారై, ఇన్దయర్ - ఇట్టివారనిప్రసిద్ధులై, తన్నానార్ - తనతోసమానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కూరియ - సూక్ష్మార్థములను దెలుపుచున్న, విచ్చైయోడు - విద్యతోఁగూడ, ఒక్కమ్ - అనుష్ఠానమును, నడై - నిరస్తరముగానడుచుచున్న, పలి - తిరువారాధనమును, ఇచ్చై - స్వభావముగాగల, తిరుచ్చెజ్జునూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జునూరుందలి, తిరుచ్చిల్ శ్రీమణి - తిరుచ్చి శ్రీమణి దివ్యదేశమందు, అమర్ న్ద - అమరతతోవేంచేయున్న, నాదన్ - స్వామియే, పడైప్పొడు - సృష్టితోఁగూడ, కెడుప్పు - సంహారమును, కాప్పవన్ - రక్షణమునుజేయువాడు; పరమ్బురన్ - మును

హృదయంబు శ్రేష్ఠులయిన యింద్రులకును మేలైన, పిరమణ్ - బ్రహ్మకునంతర్యామియైనవాడు, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, శివప్పిరాన్ - రుద్రునికినంతర్యామి. ఇడై - (బ్రహ్మరుద్రులయొక్క) నడుమ, పుక్కు - (పవేశించి, అవనే - ఆసర్వేశ్వరుడే, ఓర్ ఉరువున్ - ఒకవస్తువునున్న, ఒట్టి పిల్లై - విడువకుండ (అన్నిటికింతర్యామియైనవాడు). యావైయుమ్ - సకలచేతనాచేతనములకును, తానే - తానేయంతర్యామియైనవాడు. పుగ్గియై - (ఇది) ప్రోతముకాదు. ౯.

తా॥ సచ్చాస్త్రప్రవర్తకులై, జ్ఞానానుష్ఠానసంపన్నులై, భగవదారాధనతత్పరులై, విలక్షణులై (ప్రసిద్ధులైన శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చిన్ బ్రాహ్మణుడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడే జగత్సృష్టిసంహారకారుడు; బ్రహ్మరుద్రుడైన సమస్తచేతనాచేతనములకు నంతర్యామియైస్వామియైయుండు పరాత్పరుడు; ఇదియర్థవాదముకాదు యథార్థమేయని.

అమర్న్దనాదనై యవరవరాగి యనిర్క్కరుళరుళుమమ్మానై *

అమర్న్దతణ్ ప్పొనత్తిరుచ్చెజ్జున్మూరిల్ తిరుచ్చిన్ బ్రాహ్మణుడై యానై *

అమర్న్దశీర్ మూవాయ్ రవర్ వేదియర్ గళ్ తమ్మిది యవనితేవర్ వామ్మైవు *

అమర్న్దమామూనై ముక్కణమ్మానై నాన్ముగనై యమర్న్దేనే. ౧౦.

అ॥ అమర్న్ద - అనురూపమైన, నాదనై - స్వామియు, అవరవర్ - ఆయాచకులవలె, అగి - అయినవాడై (తననుయాచించినవారు తనవద్దనుండి ఫలమునుబొంది సంతోషించునట్లు తాను వారు కోరినఫలమునిచ్చి మనమిచ్చితిమికుదాయని సంతోషించినవాడై), అవర్క్క - వారికి, అరుళ్ - అనుగ్రహమును (ఫలమును), అరుళుమమ్మానై - కృపజేయుస్వామియు, అమర్న్ద - సమృద్ధమైయున్న, తణ్ - చలనైన, ప్పొనమ్ - కొలనలుగల, తిరుచ్చెజ్జున్మూరిల్ - తిరుచ్చెజ్జున్మూరిందలి, తిరుచ్చిన్ బ్రాహ్మణుడై యానై - తిరుచ్చిన్ బ్రాహ్మణుడి నదితీరమందున్న దివ్యదేశమును వాసస్థానముగాగలవాడును, అమర్న్ద - అనురూపమైన, శీర్ - ఆత్మగుణములుగల, మావాయి రవర్ వేదియర్ గళ్ తమ్ - మామవేలు వెదికి బ్రాహ్మణోత్తములకు, పది - వాసస్థానమైనది అవనితేవర్ - భూమరులైన శ్రీవైష్ణవులకు, వామ్మై - వాసస్థానమునైన (తిరుచ్చెజ్జున్మూరిలో) అమర్న్ద - అమరక తో వేంచేసియున్న, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడును, ముక్కణ్ అమ్మానై - త్రినేత్రుడైనరుద్రుని కింతర్యామియు, నాన్ముగనై - (బ్రహ్మకంతర్యామియునైన సర్వేశ్వరుని, అమర్న్దేన్ - పొందితిని.

తా॥ ఆత్మగుణసంపన్నులైన మామవేలువైదిక శ్రీవైష్ణవులు నిత్యవాసముజేయుచున్న తిరుచ్చెజ్జున్మూరిలో యాచకులయొక్క మనోరథమును నెరవేర్చుచు వేంచేసియున్న బ్రహ్మరుద్రుడినకల దేవతలకు నంతరాత్మయైన సర్వేశ్వరుని నేను భజించితిని. ౧౦

శ్రీ తేనై న్నాన్మలై క్కన్నలై యముదై తిరున్దలగణవమ్మానై *

నాననాన్ముగనై మలర్న్దతణ్ కొప్పున్ మలర్ మిశ్చప్పడై త్రమాయోనై *

కోనై వణ్ పురు ఁర్ వణ్ శడగోపన్ శొన్న వాయ్ రత్తుళిప్పత్తమ్ *

నానిన్మిదేన్ బీ మరుళ్ శెయ్దుముడిక్కుమ్ పిఱవిమామాయక్కూత్తి నై యే.

అ॥ తేనై - తేనెపంటివాడును, నోపారై - మంచిపాటపంటివాడును, కన్నలై - చెరుకుపంటివాడును, అముడై - అమృతముపంటివాడును, తిరుసుగు - వ్యవస్థితములైయున్న లోకములను, ఉణ్ణ - (క్రతుకుకాలముందు) నిలిగిన, అమ్మనై - స్వామియు; పురన్దై - కనించి యున్న, తణ్ - చల్లనైన, కొప్పున్ మలర్ మిళై - సాధికమలముమీద, వాన్ - ఉర్ధ్వలో కమలుడున్న, నాన్మగనై - చతుర్ముఖుని, పడైత్తై - సృజించిన, మాయోనై - ఆశ్చర్యభూతుడు నైన, కోనై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వణ్ - నిరతిశయనంబత్తుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియై, వణ్ - ఉదారులైన, శడకోపకై - నమ్మత్తువారు, శొన్న - సాదించిన, అయి రత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశుములును, వానిన్ మీదు - పరిమపద ముందు, ఏల్లీ - ఎక్కించి, అరుళ్ళెయ్దు - భగవత్కృతాత్మును గలుగజేసి, పిఱవి - సంసార మునెడి, మామాయమ్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన, కూత్తిన్దై - నాటకమును, ముడిక్కమ్ - నశించు జేయును.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మత్తువారు ప్రసాదించిన యీపది పాశురములే తన నభ్యయనము జేయువారికి సంసారమును బోగొట్టి భగవత్కృతాత్మును గలుగ జేసి మోక్షసామ్రాజ్యమునిచ్చునని.

౧౧.

అత్తుర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

జేయర్ తిరువడిగ శేళరణమ్.

౫ - వ తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :— ఈతిరువాయ్మొళిలో, శ్రియఃపతియొక్క దివ్యావయవసౌందర్యమును నేమింపనాశపడి, అని నెరవేరనందున మిక్కిలి యార్తులై, ఓక్రియఃపతీ! నీవీధముగా నా ముందఱవచ్చి నేవసాదించవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

మాయక్కుత్తావామనా వినై యేకకణ్ణాకణ్డై కాలో*

తూయశెయ్యమలర్ గళా శోదిచ్చెవ్వాయ్ముగ్గిదా*

ళాయల్ శామ తిరుమేని తణ్బాశ్డైయా*తామరై నీళ్

వాశత్తడమ్బొల్వరువానే యెరునాళ్ కాణవారాయ్*

౧.

అ॥ మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులై, కూత్తా - మనోహరంబులైన దివ్యచేష్టితములుగల, వామనా - ఓవామనుడా! వినైయేన్ - పాపముగలనాను, కణ్ణా - సేత్రముపంటివాడా! కణ్ - సేత్రమును, కై - శ్రీహస్తమును, కాల - శ్రీపాదమును, తూయ - దోషములేనిదై, శెయ్య - సుందరములైయున్న, మలర్ గళా - పుష్పములుగానున్న, శోది - తేజస్సుగల, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ముగ్గిదా - మొగ్గులుగానున్న, శాయల్ - కాన్తిగలదై, శామమ్ - శ్యామమైన, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహము, తణ్ - చల్లనై, పాశ్డైయా - పచ్చనివర్ణముగలఅకులుగా నున్న (కలవాడై), తామరై - తామరసపుష్పములుగలదై, నీళ్ - గొప్పదై, వాళమ్ -

పరిమళముగలదైన, తడవ్ పోల్ - తటాకమువలె, పరువానే - వచ్చుచున్నవాడా ! ఒరువాళ్ - ఒకదినము, కాణ - నేవించునట్లు, వారాయ్ - వేంచేయుమా.

తా|| అత్యాశ్చర్యకంబులై మతిమనోహరంబులైన దివ్యచేష్టేతములుగల ఓస్వామీ ! తామరసపుష్పమువలెనున్న నేత్రాదులతోను, మొగ్గువలెనున్న అధరముతోను వచ్చనియాకావలె నున్న తిరుమేనుతోనుగూడ, తామరసతటాకమువలెవచ్చి నాకొక దినమైనను సేవసాదింపుమాయని.

కాణవారాయ్ నెను కణ్ణమ్ వాయుమ్ తువర్ న్దు* అడియే

నాణినన్నాట్టలమన్నా లిరజ్జియెరునాళ్ నీయన్దో*

కాణవారాయ్ కరునాయ్ అదిక్ కమ్ కరుమామాణిక్క-

నాళ్ నన్ మలై పోల్* శుడర్ చ్చోదిముడిశేర్ శెన్నియమ్మానే. ౨.

అ|| కరు - శ్యామవర్ణముగల, నాయ్ అ - సూర్యుడు, ఉదిక్ కమ్ - ఉదియమగుచున్న, మా - క్లాఘ్యమై, నాళ్ నన్ - నవీనమై, కరుమాణిక్ కమ్ - నీలరత్నమయమైన, మలై పోల్ - పర్వతమువలెనున్న, శుడర్ శోది - గొప్పతేజస్సుగల, ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సుగల, అమ్మానే - ఓస్వామీ ! కాణవారాయ్ - (నేను) నేవించునట్లు వేంచేయుమా, ఎన్దై - అని పలుమాలు చెప్పి, కణ్ణమ్ - (చూచిన) నేత్రములును, వాయుమ్ - (పిలిచిన) నోటును, తువర్ న్దు - ఎండిపోయి, నాణి - (నీవురానందున) సిగ్గుపడి, నల్ నాడు - మంచిదైన యీలోకమందు, అడియే - దానుండైన నేను, అలమనాల్ - తడుమాడినప్పటికిన్ని, ఒరువాళ్ - ఒకదినమైనను, ఇరజ్జి - కృపజేసి, నీ-నీవు, కాణవారాయ్ - నేవించునట్లురాకపోతివి. అన్దో - అయ్యో.

తా|| నీలమాణిక్యమయ పర్వతమువంటి తిరుమేనునున్న, ఆ పర్వతశిఖరమం దుదించిన నూర్చునివలె నత్యుజ్జ్వలమైన కిరీటమునున్నుగల ఓస్వామీ ! నిన్ను సేవింపవలయునని చుట్టుతిరిగి తిరిగి చూచియు పిలిచియు, నానేత్రములును నోటు నెండిపోయినవి. నేనింత యవస్థ పడుచున్నను నీ వొకమాటైనను దయజేసి సేవసాదించకపోతివి. నా భాగ్యహీనత నేమని చెప్పెదనని. ౨.

ముడిశేర్ శెన్నియమ్మా నిక్ మొయ్ పూమ్ తామ త్తణ్ణుమ్మాయ్*

కడిశేర్ కణ్ణిప్పెరునూనే యెనెనే జ్జియ్దుదక్కాల్*

పడిశేర్ మకరక్కుఱైగళుమ్ పవళవాయుమ్ నాల్ తోళుమ్*

తుండిశేర్ యుమ్ ముద్దదోర్ తూనీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్దాయ్. ౩.

అ|| ముడి - కిరీటముతో, శేర్ - చేరియున్న, శెన్ని - శిరస్సులుగల, అమ్మా - ఓస్వామీ ! నిక్ - నీకు (తగినదై), మొయ్ - దట్టమైకట్టియున్నదై, పూ - నుండరమై, తన్ - చల్లనై, కడిశేర్ - పరిమళముగలదై, తామమ్ - మిక్కిలికాన్తిగలదైన, తుమ్మై - యీకణ్ణి-తిరుత్తుమ్మై యిమలగల, పెరువానే - సర్వాధికుడా ! ఎన్దై - అని పలుమాలు చెప్పి, అమ్మదక్కాల్ - ఏడిచిన యెడల, పడి - తిరుమేనుతో, శేర్ - చేరియున్న, మకరక్కుఱైగళుమ్ - మకరమృదములును, పవళమ్ - పగడమువంటి, వాయుమ్ - అధరమును, నాల్ తోళుమ్ - నాల్గభుజములును, తుడి

కేర్ - గుడుగుడుచతోసమానమైన, ఇడైయమ్ - మధ్యమును, అమైన్దదు - (వీనితో) చేరియున్న, తూ - నిర్మలమై, నీర్ - జలముతోనిండిన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్టాయ్ - సేవ సాదింపవలెను.

తా|| ఓ శ్రీయీసతీ! నిన్ను సేవింపవలయునని నేను మిక్కిలి యాశించు చున్నానుగాన, అతిసుందరమైన, కిరీట వనమాలాధారియై మిక్కిలి యందములైయున్న దివ్యావయవములతో గూడ వచ్చి కాళమేఘమువలె నాకు సేవసాదింది నాయా రినిబోగొట్టునూయని. ౩.

తూనీర్ ముగిల్ పోల్ తోన్టాయ్ నికళుడర్ కొళి వడివుమ్ కని వాయుమ్*

తేనీర్ కమలక్కణ్ణళుమ్ వన్దేశి నైనిత్తైన్దవా*

మానీర్ వెళ్ళివులై దకామేల్ వణ్ కార్ నీలముగిల్ పోల్*

తూనీర్ కడలుళి తుయిల్వానే యెన్దాయ్ శొల్లమాళ్ళేనే.

౪.

అ|| మా - గొప్ప, నీర్ - జలమధ్యమందున్న, వెళ్ళివులై శ్మేల్ - వెండికొండమీద సంజరించుచున్న, వణ్ - సుందరమై, కార్ - వరాకాలమందలి, నీలముగిల్ పోల్ - నీలమేఘము వలె, తూ - పరిశుద్ధమైన, నీర్ - జలముగల, కడలుళి - సముద్రమందు, తుయిల్వాణ్ - (అది శేషుని మీద) నిడురపోవుచున్న, ఎన్దాయ్ - ఓ నాస్వామీ! తూ - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముచేపూర మైన, ముగిల్ పోల్ - మేఘమువలె, తోన్టాయ్ - ప్రకాశించుచున్న, నిక - నీయొక్క, కుడర్ కొళి - తేజస్సుగల, వడివుమ్ - తిరుమేనును, కని - పండువలెనున్న, వాయుమ్ - అధరమును, తేకానీర్ - తేనెరూప మైనజలముగల, కవలమ్ - చద్యమువంటి, కణ్ణళుమ్ - నేత్రములును, వన్ద - వచ్చి, ఎన్ శిన్దై - నామనస్సనందు, నిత్తైన్దవా - నిండియున్న విధమును, శొల్లమాళ్ళే - చెప్పజాలను.

తా|| క్షీరాబ్ధియొక్క మధ్యమందు వెండికొండవలె తెల్లనైయున్న అది శేషునిమీద వరా కాలమేఘమువలె క్యామవిగ్రహుడవై పవ్యళించియున్న ఓస్వామీ! నీయొక్కదివ్యావయవములు నామనస్సనందువచ్చి చేసిజాధను నేను చెప్పజాలనని. ౪

శొల్లమాళ్ళేనడియే నుక తుళజుళోది తిరుప్పాదమ్*

ఎలై యిల్ శీరిళణ్ణాయి తీరణ్ణుపోలెన్నుళ్ళవా*

అలైలెన్నుమిరుళ శేర్ ద ఇక్కాయ మెన్నే ఆత్తిళ్ళూర్*

మలై ఇళలముల్లురుణ్ణ మానీర్ కొణ్ణల్వణ్ణే.

౫.

అ|| ఆత్తి - సముద్రముచే, కూర్ - చుట్టబడిన, మలల్ - వికాలమైన, ఇళలమ్ - భూమిని, ముల్లురు - సముద్రముగా, ఉణ్ణ - ఆరగించినవాడను, మా - నిండియున్న, నీర్ - జలముగల, కొణ్ణల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణనే - కాన్తిగలవాడనునైన ఓస్వామీ! ఉన్ - నీయొక్క, తుళజు - ప్రకాశించుచున్న, శోది - తేజస్సుగల, తిరుప్పాదమ్ - తిరుపడికళు, ఎల్లైయిల్ - అపదితేని, శీర్ - సౌందర్యముగల, ఇరణ్ణు - రెండు, ఇళణ్ణాయిపోల్ - బాలనూర్యులవలె, ఎన్నుళ్ళవా - నా మనస్సనందున్న విధమును, ఆడియేక - దాసుడనైన నేను, శొల్లమాళ్ళే - చెప్పజాలను. అలైలెన్నుమ్ - దుఃఖమునిచెప్పపడుచున్న (అజ్ఞానమునెడి), ఇరుళ - చీకటిని, శేర్ దము - చేరుటకు, ఉపాయమ్ - ఉపాయమును, ఎన్నే - ఏది?

తా|| ఓ నీలమేఘకాశ్ముఁడా! బాలనూర్వనివలె దేదీప్యమానమైన నీయొక్క శ్రీపాదము
నాహృదయమందుండి నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. నాకు నేవసాందింప నీకెప్పుడు లేనియెడల
నిన్ను మఱచిపోవున దైనను ఒకఁడపాయము చెప్పవూయని.

౫.

కొణ్ణల్వణ్ణాకుడక్కుత్రా వినై యేకకణ్ణాకణ్ణా*ఎక

అణ్ణవాణావెన్నెన్నై యాళక్కుప్పిట్టై త్తక్కాల్*

విణ్ణన్మేల్ తాకమశ్మేల్ తాక విరినీర్ క్కడల్ తాకమన్ య్ త్తాక*

తోణ్ణనేనుకకల్మల్ కా వారునాళే వస్తుతోన్టాయ్.

౬.

అ|| కొణ్ణల్వణ్ణా - మేఘమువంటికాన్ని గలవాఁడా! కుడక్కుత్రా - కున్నున్నత్యముజేసిన
వాఁడా! వినైయేక - పాపియైననాకు, కణ్ణా - నేత్రమువలెనున్న, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణుడా! ఎక -
నన్నురక్షించుటకై, అణ్ణవాణా - అండాధిపతియైనవాఁడా! ఎన్నై - అనిచెప్పి, ఎన్నై - నన్ను,
అళ - దాస్యపఱచుకొనుటకై, మాప్పిట్టు - అఱిచి, అత్తైత్తక్కాల్ - పిలిచినయెడల, విణ్ తాక
మేత్ తాక - పరమపదమందైనను, ముణ్ మేత్ తాక - భూలోకమందైనను, విరి - వికాలమైన,
నీర్ - జలముగల, కడల్ తాక - క్షీరాబ్ధియందైనను, మన్ య్ త్తాక - వేటువిధము (నరసిం
హావతారమెత్తినవిధము) చేతనైనను, తోణ్ణనేక - చపలుడైననెను, ఉకకల్మల్ కాణ - నీ
తిరువడికళ్ళను నేవించునట్లు, ఒరునాళే - ఒకదినము, వస్తుతోన్టాయ్ - వచ్చినేవసాదింపుమా.

తా|| ఓస్వామీ! నీసాందర్యమును నేవించవలయునని యాశించుచున్న నామనోరథము
పూరించునట్లు వీదో ఒకచోటవచ్చి నాకు నేవసాదించి నన్ను గృతార్థునిగాఁజేయుమాయని.

వస్తుతోన్టాయనే లున్ వై యమ్ తాయమలరడిక్కిల్*

మున్దివన్దయాన్ నిట్టు ముగప్పేకూవిప్పణికోళ్ళాయ్*

శెన్దణ్ కమలక్కణ్ కై కాల్ శివన్దవాయోర్ కరునాయిటు*

అన్దమిల్లాక్కదిర్ పరప్పి యలర్ న్దదొక్కుమమ్మానే.

౭.

అ|| తణ్ - చల్లనైన, శెమ్ తామరై - ఎఱ్ఱతామరపువ్వువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్న,
కై - హస్తములనున్న, కాల్ - పాదములనున్న, శివన్దవాయ్ - ఎఱ్ఱని యధరమునున్నగల,
ఓర్ కరుణాయిటు - ఒకనల్లనినూర్వొడు, అన్దమిల్లా - అవధిలేని, కదిర్ - కిరణములను, పరప్పి-
వ్యాపింపఁజేసి, అలర్ న్దదొక్కుమ్ - వికసించునట్లున్న, అమ్మానే - ఓస్వామీ! వస్తు - వచ్చి,
తోన్టాయ్ - నేవసాదింపుమా, అన్మేల్ - అట్లునజ్జుల్పములేనియెడల, వైయమ్ - భూమిని,
తాయ - కొలిచిన, మలర్ - పుష్పమువంటి, ఉన్దడిక్కిల్ - నీశ్రీపాదములక్రింద, యాక -
నేను, మున్దివన్ద - ముందఱవచ్చి, నిట్టు - నిలుచునట్లు, ముగప్పే - నీయెదుట, కూవి - పిలిచి,
శణికోళ్ళాయ్ - కైజ్జగ్ర్యమును స్వీకరింపుమా.

తా|| అతిసుందరంబులైన దివ్యావయవములుగలవాఁడవై నూర్వనివలె వెలుగుచున్న ఓ
స్వామీ! నీవు నాముందఱవచ్చి నేవసాదింపవలెను. అట్లు నీకు తిరుపుళ్ళములేనియెడల నీవు
వంచేసియున్నచోటికి నన్నైనను పిలుచుకొని నాచేత కైజ్జగ్ర్యముఁ జేయించుకొనుమాయని.

౮

ఒక్కమమ్మనురువమె నుళ్ళమ్మనై నునాణాళుమ్*
 తొక్కమేగప్పల్ కుఱ్ఱాజ్జళ్ కాణున్దొండుమ్తొలై వన్నాన్*
 తక్కవై నర్తమక్కా యన్తై మ్మదినర్ తాళ్ శాయ*
 పుక్కనన్దొర్తై నిప్పగా వారాయదువోపారుత్తమే.

౪.

అ॥ అమ్మక్క - స్వామియైనసియొక్క, ఉరువమ్ - తిరుమేనుతో, ఒక్కమ్ - సమానముగానుండును, ఎన్ఱు - అని, ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామస్స, నాణాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తొక్క - గుంపుగాజేరిన, మేగమ్ - మేఘములయొక్క, పల్ - అనేకములైన, కుఱ్ఱాజ్జళ్ - సమానములను, కాణున్దొండుమ్ - చూచినప్పుడంత, నాన్ - నేను, తొలైవన్ - కేళించుచున్నాను. తక్క - మంచిగుణముగల, ఐవర్తమక్కాయ్ - పళ్ళాపాణవులయందు పక్షపాతముగలవాడై అన్ఱు - ఆ భారతసమయముందు, ఈరై మ్మదినర్ - దుర్యోధనాదులునూగురు, తాళ్ శాయ - సమూలముగానశించునట్లు, పుక్క - (యదమందు) ప్రవేశించిన, నల్తేర్ - క్లాఘ్యమైనరథమునకు, తనిప్పగా - అద్వితీయ సారథియైనవాడా! వారాయ్ - వేంచేయుకుండనున్నావు. ఇదువో - ఇదియూ, పారుత్తమ్ - స్నేహము?

తా॥ పాణవులమీద పక్షపాతముచే దుర్యోధనాదులను జంపిన ఓ ఆశ్రితవత్సలుడా! నీతిరుమేనువలెనున్న మేఘములను జూచినప్పుడంత నిన్ను దలంచి విక్కిరించుచుచున్నాను; నీవారాకపోతివి; నీతోస్నేహముచేసినవానికి యిదియే నాకుఫలమని.

౫.

ఇదువోపారుత్తమ్మిన్నాఱ్ఱిప్పడైయా యేఱుమిరుమ్మేళిత్తైప్పళ్*
 అదువేళిడియాపుయర్తానే యెన్ఱెన్జీయఱ్ఱుదక్కాల్*
 ఎదువేయాగక్కరుదున్దొ లిమ్మాళాలమ్పొత్తై తీర్ప్పాన్*
 మదువార్ శోలై యుత్తరమదురై ప్పిఱ్ఱమాయనే.

౬.

అ॥ మిన్ - ప్రకాశించుచున్న, అఱ్ఱి - సుదర్శనమును, పడైయాయ్ - ఆయుధముగాగలవాడా! ఏఱుమ్ - వాహనముగానున్న, ఇరుమ్మేళిత్తై - విశాలమైనతొక్కలుగల, పుళ్ అదువే - ఆ గరుత్మంతునియే, కొడియా - ధ్వజముగా, ఉయర్తానే - ఎత్తినవాడా! ఇదువోపారుత్తమ్ - ఇదియూస్నేహము? ఎన్ఱెన్ఱు అని పలుమాలుచెప్పి, ఏఱ్ఱి - ఎక్కెక్క, అఱ్ఱుదక్కాల్ - ఏడిచినయెడల, ఇమ్మాళాలమ్ - ఈగొప్పభూమియొక్క, పొత్తై భారమును, తీర్ప్పాన్ - తీర్చుటకై, మరు - తేనె, వార్ - ప్రవహించుచున్న, శోలై - తోపులుగల, ఉత్తరమదురై - ఉత్తరమందలి మధురానగరమందు, పిఱ్ఱ - అవతరించిన, మాయన్ - అశ్వర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎదువేయాగ - ఏమని, కరుదున్దొల్ - తలంచునో?

తా॥ ఓ గరుడవాహనుడా! ఓ గరుడధ్వజుడా! అని నేను పలుమాలు చెప్పి యేడ్చినను, జగద్రక్షణార్థమై వచ్చి యవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు నావిషయమై యేమి చేయవలయునని తలంచియున్నాడొ తెలియలేదని.

౭.

పిఱ్ఱమాయాపారదమ్పొరుదమాయా నీయిన్నే*
 పిఱ్ఱకాల్ తీనీర్ వాన్ మణ్ పిఱ్ఱమాయ పెరుమానే*

కఱన్దపాలుల్ నెయ్యేపో లివన్ యెఱ్ఱుకెఱ్ఱుకొళ్ళ*

ఇఱన్దునిన్దు పెరుమాయా వున్నెయెఱ్ఱేకాణ్ణే.

౧౦.

అ॥ పిఱన్దు - రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! పొదమ్ - భారతయుద్ధమందు, పొరువ - యుద్ధముజేసిన, మాయా - ఆశ్చర్యభూతుఁడా! నీ-నీవు, ఇన్నే - ఇట్లు సులభుఁడవైయున్నను, శిఱన్దు - క్లాఘ్యమైన (బలముగల), కాల్ - వాయు, తీ - అగ్ని, సీర్ - జలము, వాన్ - ఆకాశము, మణ్ - భూమి, (వీనికిన్ని), పిఱవుమ్ - తక్కినపదార్థము లన్నింటికిని, ఆయ - అంతరాత్మయైన, పెరుమానే-గొప్పవాఁడా, కఱన్దపాలుల్-పిండినపాలులో నున్న, నెయ్యేపోల్ - నెయ్యివలె, ఇవన్ యిల్ - ఈవస్తువులయందు, ఎఱ్ఱుమ్ - అంతట, కణ్ణు కొళ్ - చూచుటకు, ఇఱన్దునిన్దు - అవతల (దృష్టికగోచరుఁడవై) ఉన్న, పెరుమాయా, - గొప్ప ఆశ్చర్యశక్తిగలవాఁడా! ఉన్నె - నిన్ను, ఎఱ్ఱేకాణ్ణేన్ - ఎచ్చటనేవించెదను.

తా॥ ఓశ్రియఃపతీ! నీవుసాధుపరిత్రాణార్థమై యవతరించిన యవతారములన్నియు గడిచిపోయినవి. అప్పుడు నేను పుట్టకపోతిని. ఇప్పుడు నీవు సకలపదార్థములయందు దంతరాత్మయై యున్నను నాకంటికగుపడకనున్నావు. ఇంక నిన్నెప్పుడునేను నేవించెదనని.

౧౦.

†† ఎఱ్ఱేకాణ్ణేనీన్దుమ్మాయమ్మాన్దున్నెయె యానెన్దెన్దు*

అణ్ణేతాన్ద్రన్దొక్కొళా లన్దన్దుకురుగూర్ చుడగోపణ*

శెణ్ణేన్ద్రొళొన్నవాయరత్తు లివై యుమ్పత్తుమ్పల్లార్ గళ్ళ*

ఇణ్ణేకాణవిప్పిటప్పేమగిమ్మి రెల్లియుమ్కాలై యే.

౧౧.

అ॥ ఈన్ - భోగ్యమైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయిమాలగల, అమ్మాన్ తన్నె - సర్వ శ్వరుని, ఎణ్ణే - ఎచ్చట, కాణ్ణేన్ - నేవించెదను, ఎన్దెన్దు - అనిపలుమాటుచెప్పి, అణ్ణే - ఆభోగ్యతయందు, తాన్ద్రన్దు - ప్రవణములైన, కొఱ్కొళాల్ - శబ్దములచే, అమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపణ - సమ్మాత్వార్లు, శెణ్ణేన్ద్రొ - మంచి ప్రకారముచే, కొన్న, - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - నెయ్యిపాశురములలో, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్ గళ్ - అభ్యసించువారు, ఇణ్ణే - ఈలోకమందే, ఇప్పీటప్పే - ఈజన్మమందే, ఎల్లియుమ్కాలైయుమ్ - రేయింబగళ్ళు, కాణ - (భగవద్గుణములను) అనుభవించి, మగిమ్మిర్ - ఆనందించుదురు.

తా॥ శ్రియఃపతియొక్క భోగ్యతయందతిప్రావణ్యముగల సమ్మాత్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు ఈభూలోకమందీజన్మమందే నిరతిశయానందము ననుభవించురని.

౧౧.

అమ్మార్ తిరువడిగళేళరణమ్.

ఓయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

౬-౪, తిరువాయ్మొళి

అపతారిక:—ఆత్మార్థ మిక్కిలి యార్తులై యుండగా, ఈ యార్థికొంచెము తగ్గినతరువాత తారితో సంశ్లేషింపవలయునని సర్వేశ్వరుడు సజ్జల్పించి పరమాపదమునుండి మెల్లగావచ్చి తిరుక్కడితానములో వేంచేయున్నాడని వక్కాణించుచున్నాడు.

❖❖ ఎల్లియుమ్కాలై యమ్ తన్నెనినై న్నెమ్*

నల్ల వరుళ్ గళ్ నమ క్కేతన్దరుళ్ శెయ్వాన్*

అల్లియ న్నణన్దుమ్మాయ్ముడి యప్పనూర్*

శెల్వర్ గళ్ వామ్మమ్ తిరుక్కడితానమే.

౧.

అ॥ ఎల్లియుమ్కాలై యమ్ - రాతింబుళ్ళు, తన్నె - తనను, నినైను - భ్రానించి, ఎన్ - ఉజ్జీవించునట్లు, నల్ల - మంచితన (నిర్దోతుకములైన), అరుళ్ గళ్ - కృపలను, నమ క్కే-మనకే, తన్దు - ఇచ్చి, అరుళ్ శెయ్వాన్ - (ఎల్లప్పుడును) కృపజేయువాడును, అల్లి - పుష్పముగలనై, అమ్ - సుందరమై, తణ్దు - చల్లనైన, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడికిరీట ముండుగలవాడునైన, అప్పన్ - సర్వేశ్వరుడు (నిత్యవాసముజేయుచున్న), ఊర్ - దివ్యదేశము, శెల్వర్ గళ్ - (భగవత్కైశ్చర్యమునెడి) సంపత్తుగల శ్రీవైష్ణవులు, వామ్మమ్ - నివసించుచున్న, తిరుక్కడితానమ్ - తిరుక్కడితానమునెడి దివ్యదేశము.

తా॥ నాయార్థినిదీర్చువాడు సర్వేశ్వరుడే వాడిప్పుడునానిమిత్తమై తిరుక్కడితానములో వేంచేయున్నాడని.

౨.

తిరుక్కడితానము మెన్నడై చ్చిన్నెయుమ్*

ఒరుక్కడుత్తుళ్ళే యుత్తై యున్బిరాన్ కణ్ణిర్*

శెరుక్కడు తన్ను తిగై త్తవరక్కరై*

ఉరుక్కెడవాళిపొన్దన్ద వొరువనే.

౩.

అ॥ అన్దు - ఆరావాయుద్ధమందు, శెరుక్కడుత్తు - గర్వించి, తిగై త్త - మతిభ్రష్టులైన, అరక్కరై - రాక్షసులయొక్క, ఉరు - శరీరము, కెడ - నశించునట్లు, వాళి - బాణములను, పొన్దన్ద - వర్షించిన, ఒరువన్ కణ్ణిర్ - ఏకవీరుడేనుమీ, తిరుక్కడితానముమ్ - తిరుక్కడితానమును, ఎన్నడై - నాయొక్క, శిన్నెయుమ్ - మనస్సును, ఒరుక్కడుత్తు - ఒకప్పుడేన్యాపించి, ఉళ్ళే - నాలోపల, ఉత్తెయుమ్ - వాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - ఉపకారకుడు.

తా॥ రామావతారమం దనురతినుజంపినట్లు నాయొక్కసకలపాపములను బోగొట్టి తిరుక్కడితానమందున్నవాడు ఇప్పుడు నాహృదయమందు వాసముజేయుచున్నాడని.

౪.

ఒరువరిరువరోర్ మూవరెన్దన్ద*

ఉరుపుకర న్దుళ్ళున్దోఅమ్ తి త్తిప్పాన్*

తిరువమర్ మార్వన్ తిరుక్కడితానత్తై*

మరువియుత్తై గిన్ద మాయప్పిరానే.

౫.

అ॥ ఒరువర్ - ఒకరు, ఇరువర్ - ఇద్దరు, మూవర్ - ముగ్గురు, ఎన - అనునట్లు, నిన్దు - (రాక్షసులకు గనుపడునట్లు) ఉండి, ఒర్ - అద్వితీయమైన, ఉరువు - తిరుమేనును, కరన్దు - (వారి) కంటికగుపడకుండచేసి, (లంకానగరమందలి మూలబలయధ్యమందు రాక్షసులమీద బాణములను ప్రయోగించినవాడును,) తిరు - శ్రీదేవి, అమర్ - వేంచేసియున్న, మార్వన్ - వక్షస్థలముగల వాడును, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమందు, మరువి - అమరియుండి, ఉత్తైగిన్దు - వాసముజేయుచున్న, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉళ్ళున్దోటుమ్ - తలంచినప్పుడంత, తిత్తిప్పాన్ - మధురముగా ((ప్రియముగా) నున్నాడు.

తా॥ మూలబలముతో యధ్యమజేయునప్పుడు రాక్షసులకు కొంతకాల మొకరుగాను కొంతకాలమిద్దరుగాను కొంతకాలమనేక శ్రీరాములున్నారనునట్లును కొంతకాలమేమియు కనుపడక తానంతర్ధానమైయుండియు రాక్షసులను జంపిన సర్వేశ్వరుడు శ్రీదేవితోగూడ తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసియుండి, నేను ధ్యానించినప్పుడంత నాకు మిక్కిలి యానందమును గలుగజేయుచున్నాడని.

౩.

మాయప్పిరా నెనవల్వినై మాయ్నట*
 నేక త్తినాల్ నెళ్ళమ్ నాడుకుడికొణ్డాన్*

తేశత్తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

వాళప్పొళిల్ మన్నుకోయిల్ కొణ్డానే.

౪.

అ॥ తేశమ్ - తేశస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు (ప్రాప్తమై), వాళమ్ - పరిమించుచున్న, పొళిల్ - తోటలు, మన్ను - అమరియున్న, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వాసస్థానముగా స్వీకరించిన, మాయప్పిరాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఎనవల్ విన్దై - నాచెడ్డకర్మములు, మాయ్నట - నశించిపోవునట్లు, నేక త్తినాల్ - స్నేహముచే, నెళ్ళమ్ - (నా) మనస్సనెడి, నాడు - దేశమును, కుడికొణ్డాన్ - వాసస్థానముగాజేసికొనెను.

తా॥ నిత్యనూరిసేవ్యుడైన తిరుక్కడిత్తానమందు సర్వేశ్వరుడు ముందు వచ్చి ప్రవేశించి, ఇప్పుడు నామనన్నునే వాసస్థానముగా స్వీకరించెనని.

౫.

కోయిల్ కొణ్డాన్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

కోయిల్ కొణ్డా నదనోడుమెన్నెళ్ళగమ్*

కోయిల్ కొళి తెయ్ వమెల్లామ్ తొమ్మై గున్దమ్

కోయిల్ కొణ్డా కుడక్కుత్త వమ్మానే.

౬.

అ॥ కోయిల్ కొళి - కోవిలలుగల, తెయ్ వమెల్లామ్ - (అనన్తగరుడ విష్వక్సేనాది) నిత్యనూరులందరు, తొమ్మై - ఆశ్రయించునట్లు, వై గున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, కోయిల్ కొణ్డా - వాసస్థానముగా స్వీకరించినవాడును, కుడక్కుత్త వమ్మాన్ - కుమ్భవృత్తముజేసినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, తన కోయిల్ కొణ్డాన్ - తనకు వాసస్థానముగా

స్వీకరించెను. అదనోడుమ్ - అతిరుక్కడిత్తానముతోఁగూడ, ఎన్ నెళ్ళగమ్ - నామనన్నును, కోయిల్ కొణ్డాన్ - వానస్థానముగా స్వీకరించెను.

తా|| నిత్యనూరులొక్కయించుటకై శ్రీవైకుంఠమందు వేంచేయుండి నన్ను బరిగ్రహించుటకై తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసిన సర్వేశ్వరుఁడిప్పుడు నాహృదయమందుఁబ్రవేశించినాడని. ౫.

కూత్తి వమ్మాళ్ కొడియేనిడర్ ముల్ నివుమ్*

మాయ్త వమ్మాళ్ మదుశూదవమ్మానుత్తై*

పూత్తపొళిల్ తణ్ తిరుక్కడిత్తానత్తై*

ఏత్త నిల్లా కుటిక్కొణ్ణినిడరే.

౬.

అ|| కూత్తి - మనోహరమైన దివ్యచేష్టితములుగల, అమ్మాన్ - స్వామియు, కొడియేన్ - పాపియైననాయొక్క, ఇడర్ ముల్ నివుమ్ - (భగవద్విశేష) దుఃఖమును, మాయ్త - నశింపఁ జేసిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, మదుశూదన్ - మధువనెడి రాక్షసునిజంపిన, అమ్మాళ్ - స్వామి యునైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఉత్తి - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పూత్తి - పుష్పించిన, పొళిల్ - తోటలుగలదియు, తణ్ - నల్లనై నదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తై - తిరుక్కడిత్తానమును, ఏత్త - స్తోత్రముజేయగా, ఇడర్ - దుఃఖములు, నిల్లా - నిలువవు! కుటిక్కొళమిన్ - (దీనిని) మనన్ను నందుచుండి.

తా|| ఓచేతనులారా! ఆశ్రితవిరోధులను నశింపఁజేయుచున్న సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేయున్న తిరుక్కడిత్తానమును మీరు స్తోత్రముజేసితిరేని మీపాపములన్నియు నశించునని. ౬.

కొణ్ణినిడర్ కెడ పుళ్ళత్తుక్కొవిన్దన్*

మణ్ విణ్ ముమ్ముదుమళన్ద వొణ్ తామరై*

మణ్ణవర్ తాన్ తొమ్ వానవర్ తామ్ వన్దు*

నణ్ణతిరుక్కడిత్తాననగరే.

౭.

అ|| మణ్ - భూమినిన్ని, విణ్ - ఆకాశమునున్న, ముమ్ముదుమ్ - సంపూర్ణముగా, అళన్ద - కొలిచిన, కొవిన్దన్ - గోవిందునియొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, తామరై - శ్రీపాద పద్మమును, మణ్ణవర్ తామ్ - భూలోకమందున్నవారు, తొమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియు, వానవర్ తామ్ - నిత్యనూరులును, వన్దు - వచ్చి, నణ్ణమ్ - ఆశ్రయించునట్టిదియునైన, తిరుక్కడిత్తాన నగరై - తిరుక్కడిత్తానమనెడి దివ్యభేళమును, ఇడర్ - దుఃఖమంతయు, కెడ - నశించునట్లు, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, కొళమిన్ - ఉంచుడి.

తా|| ఓచేతనులారా! ఉభయవిభూతియునచ్చి తనశ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు వేంచేయున్న తిరుక్కడిత్తానమునుదలంచినమాత్రముచేత నేనమ స్తపాపములునశించునని.

తాననగర్ గళ తలై చ్చిఱన్దెజుమ్*

వానిన్నిలమికడల్ ముల్ నిమెమ్మాయత్తే*

ఆనవిడత్తు మెన్నెళ్ళుమ్ తిరుక్కడి

త్తాననగరుమ్*తనతాయప్పనియే.

౮.

అ॥ వాక్ - పరమపదము, ఇన్నిలమ్ - ఈభూలోకము, కడల్ - డిరాబ్బి, ఎక్కెజుమ్ - ఇవన్ని దేశములయందున్న, నగర్ గళ్ - దివ్యదేశములు, ముల్ జిల్లమ్ - అన్నియు, తలైచ్చిఱ్ఱ - శ్లాఘ్యములైన, తానమ్ - వాసస్థానములై, ఆనవిడత్తుమ్ - అయియున్నను, ఎక్ నెజ్జుమ్ - నామన స్సునున్ను, తిరుక్కడిత్తాననగరుమ్ - తిరుక్కడిత్తానమునెడి దివ్యదేశమునున్ను, తణ్ - తనకు, తాయమ్ - దాయభాగమందులంభించిన, పది - స్థానము(గా తలంచియున్నాడు).

తా॥ తానా వేంచేసియున్న దివ్యదేశము లనేకములున్నప్పటికిన్ని సర్వేశ్వరుడు నా మనస్సునున్న తిరుక్కడిత్తానమును సే మిక్కిలి యాశించుచున్నాడని.

తాయవ్విదిగళ్ తలైచ్చిఱ్ఱెజ్జుమ్*

మాయత్తినాల్ మన్ని వీల్ బీరుద్దాన్ తై*

తేళ తమరర్ తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్*

ఆయర్ క్కదిపతి యట్టుదన్ తానే.

౯.

అ॥ తలైచ్చిఱ్ఱ - మిక్కిలిశ్లాఘ్యములై, తాయమ్ - అనాదిసిద్ధములై యున్న, పదిగళ్ - దివ్యదేశములు, ఎక్కెజుమ్ - అన్నింటిలోను, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాడును, ఆయ ర్ క్కదిపతి - గోపలకునాయకుడునునైన, అట్టుదణ్ తాణ్ - ఆశ్చర్యభూతుడు, తేళమ్ - తేజస్సుగల, అమరర్ - నిత్యనూరులకు (ప్రాప్తస్థానమైన), తిరుక్కడిత్తానత్తుళ్ - తిరుక్కడి త్తానమందు, మాయత్తినాల్ - సజ్జల్పముచే, మన్ని - అమరితో, వీల్ బీరుద్దాన్ - వేంచేసి యున్నాడు.

తా॥ అన్ని దివ్యదేశములును సర్వేశ్వరునికి యనాదిసిద్ధములైయున్నప్పటికిన్ని, సన్నజ్జీక రించుట కనుకూలమైనదని తిరుక్కడిత్తానమును మిక్కిలి యాదరించిన్నాడని.

అట్టుదణ్ నారాయణ సరివామనన్*

నిట్టుదు మేవియరుప్ప దెన్నెళ్ళగమ్*

నట్టుగళ్ వేదియర్ నాన్మత్తై నిన్దదిర్*

కట్టుగవోల్లై తిరుక్కడిత్తానమే.

౧౦.

అ॥ నల్ పుళ్ - మంచికీర్తిగల, వేదియర్ - వైదికశ్రీవైష్ణవులచే నధ్యయనముజేయబడిన, నాల్ వత్తై - నాల్గవేదములు, నిన్దు - ఎల్లప్పుడునుఉండి, అదిర్ - భూషించుచున్నదియు, కట్టుగవోల్లై - కల్పవృక్షములయొక్కతోపులుగలదియునైన, తిరుక్కడిత్తానత్తు - తిరుక్కడిత్తాన మందువేంచేసియున్నవాడును, అరి - (ఆశీర్వులపాపమును) పోగొట్టువాడును, వామనన్ - వామ నావతారమెత్తినవాడును, అట్టుదణ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, నారాయణన్ - శ్రీమన్నా రాయణుడు, నిట్టుదుమ్ - నిలుచుటయు, మేవియరుప్పదుమ్ - అమరివేంచేసియుండుటయు, ఎన్నెళ్ళగమ్ - నామనస్సునందు.

తా॥ సర్వశేషియైన శ్రీమన్నారాయణుడు ఇదివఱలో తిరుక్కడిత్తానమందు వేంచేసి యుండి ఇప్పుడు నామనస్సునందే నత్యాదరముతో వేంచేసియున్నాడని.

౧౦.

శోలై త్తిరుక్కుడిత్తాన త్తుత్తైతిరు

మాత్తై *మదిల్ పురుగుర్ శ్చుడగోపకశోల్*

పాలోడముదన్న వాయ్రిత్తిప్పత్తుమ్*

మేలై వె గున త్తిరుత్తుమ్వియన్దే.

౧౧.

అ॥ శోలై - తోపులచేనాట్టపడిన, తిరుక్కుడిత్తానత్తు - తిరుక్కుడిత్తానముందు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాత్తై - శ్రియఃపతివిషయమై, మదిల్ - ప్రాకారములుగల, పురుగుర్ - కురుకాపురికిపావ్వామియైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, పాలోడు - పాలులోగలిసిన, అముదన్న - అమృతమువలెనున్న, అయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వియన్దే - (తనననుంధించువానివిషయమై) సంతోషించి, మేలై - శ్రేష్ఠమైన, వె గునత్తు - శ్రీచైత్యముందు, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించియుంచును.

తా॥ తిరుక్కుడిత్తానముందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన మధురమైన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు, శ్రీచైత్యమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆ త్త్వార్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్

జీయర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ మ్

౭ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, ఆత్మార్థయొక్క ఆరితిరునట్లు వారివో సర్వేశ్వరుడు సంక్షేపించగా, ఇది స్వప్నమో లేక చిత్తభ్రమమోయని సందేహించి, తరువాత ఇది యథార్థమేయనినిశ్చయించి ప్రతిపదపకులై యగుచున్నారు.

శ్చ ఇరుత్తుమ్వియన్దేన్దై త్తకపొన్నడిక్కిత్తెన్దు*

అరు త్తెన్దైన్దోర్ పలనాళ్ త్తేట్టు*

పొరుత్తముడై వామనన్టాపుగున్దు*ఎన్టా

కరుత్తైయుట వీర్ శ్రీరున్దాన్ కణ్ణుకొణ్డే.

౧౨.

అ॥ ఎన్దై - నన్ను, తన్ - తనయొక్క, పాన్ - అందమైన, ఆడిక్కిత్ - శ్రీపాదములక్రింద, వియన్దే - సంతోషపడి, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును (అని), అరుత్తిత్తు - ప్రార్థించి, ఎన్దై త్తోర్ పలనాళ్ - అనేక కాలములు, అత్తైట్టు - పిలిచిననానివిషయమై, పొరుత్తముడై - స్నేహముగల, వామనన్ - వామనుడు, తాన్ - తానే పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఎన్తన్ - నాయొక్క, కరుత్తై - మనోరథమును, ఉట - పొంది (నేనాత్మార్థ సజ్జల్య ప్రకారముండవలసిన వాడనని సంకల్పించి), కణ్ణుకొణ్డే - (నన్ను) కటాక్షించుచు, వీర్ శ్రీరున్దాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ “ఓశ్రియఃపతి! నన్ను నీశ్రీపాదములక్రింద చేర్చుకొనవలయునని నేను ప్రార్థించ సర్వేశ్వరుడు నాప్రార్థననుస్వీకరించి మిక్కిలియాదరముతో నామనస్సులోవేంచేసియున్నాడని

ఇరున్దాకణ్ణుకొణ్ణెనదేత్తై నెజ్జాళుమ్*
 తిరున్దాదవోరై వరై తేయ్నటమన్ని*
 పెరున్దాళకళిల్లు క్కరుల్ శెయ్దపెరుమాళ్*
 తిరున్దానరుల్ తా నినియానటియేనే.

2.

అ॥ ఎందు - నాయొక్క, ఏత్తై - చపలమైన, నెజ్జం - మనస్సును, ఆళుమ్ - స్వాధీన
 పటచుకొనినవై, తిరున్దాద - అణగనిదియునై, ఓర్ - క్రూరములైన, ఐవరై - పంచేంద్రియ
 ములును, తేయ్న - క్షీణించి, అట - నశించునట్లు, కణ్ణుకొణ్ణు - కటాక్షించుచు, మన్ని -
 అనురికతో, ఇరున్దాన్ - (నామనస్సులలో) ఉన్నాడు; పెరుమాళ్ - గొప్పపాదములుగల,
 కళిల్లు - శ్రీగజేంద్రాద్వైతము, అరుళ్ శుయ్ద - కృపజేసిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు,
 తాన్ - తాను, తమమ్ - (గజేంద్రునికి) ఇచ్చెడి, అరుళ్ తాన్ - అనుగ్రహమును, ఇని - ఇంకమీద,
 యాన్ - నేను, అటియేన్ - (ఒకగొప్పదిగా) తలంచును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాపంచేంద్రియములయొక్క దుర్వ్యాపారములను బోగొట్టి నవ్వును
 గ్రహించి నామనస్సులలో వేంచేయున్నదనికంటె గజేంద్రాద్వైతము మునుపు చేసిన
 అనుగ్రహ మొకగొప్పది కాదని.

౩

అరుల్ తానిని యానటియేనవనెన్నుల్*
 ఇరుల్ తానట వీళ్ బీరున్దానిదువల్లాళ్*
 పారుల్ తానెనిల్ మూపులగుమ్ పారుళ్*
 మరుల్ తానీదో నూ ముమయక్క ముమక్కే.

3.

అ॥ అరుళ్ తాన్ - (మునుపు చేసిన) అనుగ్రహమునుగాన, ఇని. ఇప్పుడు, యాన్ - నేను,
 అటియేన్ - (గొప్పదిగా) ఎంచును. (ఏలననగా, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుడు, ఎన్నుల్ - నాహృద
 యనుందున్న, అరుళ్ తాన్ - అణగమును, అట - నశించునట్లు, వీళ్ బీరున్దాన్ - వేంచేసి
 యున్నాడు ఇరున్దాల్ - ఇదిగోక, పారుల్ తానెనిల్ - (సర్వేశ్వరునికి తొలకంటె మేలైన)
 పురుషార్థము గలదాయనివిచారించినయెడల, మూపులగుమ్ - మూడులోకములును, పారుళ్ -
 (వాకి) పురుషార్థము కాదు. ఈరుతాన్ - ఇది, మరుల్ - (నాయొక్క) భ్రమమో? మాయమ్ -
 ఆశ్చర్యరంబులైన, ముమక్క - భ్రామక వ్యాపారములచే, ముమక్కే - (వాడు) భ్రమించుచున్నానో?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు తనమనస్సు పురుషార్థములకంటె నిదియేమేలైనదిగదలంచి నాయజ్ఞా
 నములనుబోగొట్టి నామనస్సులలోనే వేంచేసియున్నాడు. నామనింతకంటె గొప్పపురుషార్థములేదు.
 (అనికొంచెమయోచించి) నామంను వానకింత యనుగ్రహముజేయుట యసంభావితము గాన
 నీవిధంబుగా నే నేభించియుండవచ్చునని.

3.

మా ముమయక్క ముమక్కా నెన్నెనజ్జెత్తు*
 ఆయనమరర్ క్కరియేత్తెవమూళ్*
 తూమశుక్కర్ చోది తనదెన్నులైత్తాళ్*
 శేశమ్ తిగ్ముమ్ తిగ్ తిరునరుల్ శెయ్దే.

అ॥ అమరర్క్కు - నిత్యనూరులకు, అరియేలు - సింహశ్రేష్ఠమై, అయన్ - శ్రీశృష్టండైన, ఎనదమ్మాన్ - నాస్వామి, తేశమతిగ్ముమ్ - దేశమంతయు, ప్రసిద్ధమగునట్లు, తన్ - తనయొక్క, తిరుఅరుళ్ - నిర్దేశకృతము, కెయ్దు - చేసి, తనదు - తనయొక్క, తూయ - నిర్మలమై, కుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, శోది - తేజోమయదివ్యవిగ్రహమును, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందు, నైల్లాన్ - ఉంచెను. ఎన్నై - నన్ను, వణ్ణిత్తు - వంచనచేసి, మాయమ్ - ఆశ్చర్యకరంబులైన భ్రామకవ్యాపారములచే, మయక్కాన్ - భ్రమింపజేయుడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు లోకమంతయు ప్రసిద్ధమగునట్లు నామనన్నులోనే యథార్థముగా వేంచేయువాడేగాని యిది భ్రమకాదని. ౪.

తిగ్ముమ్తళ తిరువరుళ్ శెయ్ దులగత్తార్

పుగ్ముమ్పుగ్గల్ *తానదుకాట్టి తన్ను*ఎన్నుల్

తిగ్ముమ్మణిక్కున్ మొన్నే యొత్తునిన్దా*

పుగ్ముమ్పుగ్గల్ మల్ శైనక్కు మోర్ పొరుళ్.

౫.

అ॥ తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, తన్ తిరువరుళ్ - తననిర్దేశకృతము, కెయ్దు - చేసి, ఉలగత్తార్ - లోకమందున్నవారు, పుగ్ముమ్ - కొనియాడెడి, అయ్యగ్గల్ - ఆకొని యాడుటను, తాన్ - తాను, కాట్టిత్తు - మాపించి, ఎన్నుల్ - నాహృదయమందు, తిగ్ముమ్ - ప్రకాశించుచున్న, ఒన్ట - ఒక, మణిక్కున్ మొత్తు - మాణిక్యపర్యతముతో సమానుడై, నిన్దా* - ఉన్నాడు. ఎనక్కు - నాకు, మల్ శైని - వేతైన, పుగ్ముమ్పుగ్గల్ - కొనియాడెడి కొని యాడుట, ఓర్ పొరుళ్ - ఒకపురుషార్థము (అని తలంపవచ్చునా?)

తా॥ నావిషయమై సర్వేశ్వరుడంత ఉపకారముజేసి నాడని లోకమంతయుకొనియాడు నట్లు నాహృదయమందత్యాదరముతోవేంచేయున్న శ్రీ రికంఠెవానికిమఱియుకొన్న శ్రీ రేదని.

పొరుళ్ మల్ శైనక్కు మోర్ పొరుళ్ తిన్నిల్ *శీర్ క్కు

త్తరుమేల్ పిన్నై యార్ క్కువక్ తన్నైక్కొడుక్కుమ్*

కరుమాణిక్కుక్కున్ తామరై పోల్*

ఉరుమార్ బుకాల్ కణ్ కై శెవ్వాయున్ది మూనే.

౬.

అ॥ కరుమాణిక్కుక్కున్ తామరై పోల్ - నీలమాణిక్యమయ పర్వతముమీద నున్న, తామరై పోల్ - తామర పుష్పములువలె శోభిల్లుచున్న, తిరుమార్వ - శ్రీదేవికివాసస్థానమైన పర్వతము, కాల్ - శ్రీపాదము, కణ్ - సేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, కెమ్ - ఎట్టని, వాయ్ - అధరము, ఉన్దియాన్ - తిరునాథి వీనిగల సర్వేశ్వరుడు, మల్ శైని - వేతైన, పొరుళ్ తిన్నిల్ - పురుషార్థములలో, ఎనక్కు - నాకు, ఓర్ - ఒక, శీర్ క్కు - శ్లాఘ్యమైన, పొరుళ్ - పురుషార్థమును, తరుమేల్ - ఇచ్చినయెడల, పిన్నై - మఱియు, అవన్ తన్నై - నానిని, యార్ క్కు - ఎవరికి, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చును?

తా॥ ఆత్మార్థము మఱియొక పురుషార్థమునిచ్చితి నేని నన్ను పురుషార్థముగా స్వీకరించు వారెవరు లేరు గాన పీరికే నన్నిచ్చెదనని తలచి సర్వేశ్వరుఁడు నాయుండు మిక్కిలి యాదర్శముతో తనదివ్యస్వరూపమును నాకిచ్చినాడని.

శెవ్వాయున్ది వెణ్ పల్ శుడర్ క్కుత్తై తన్నొడు*

ఎవ్వాయ్ చ్చుడరుమ్ తమ్మిల్ మున్ వళాయ్ కొళ్ళు*

శెవ్వాయ్ ముఱువల్ డెనదుళ్ళ త్తిరున్ద*

అవ్వాయన్ది యానటియే మన్ త్తిరుళే.

2.

అ॥ శెమ్ - ఎఱ్ఱని, వాయ్ - అధరము, ఉన్ది - నాభి, వెణ్ - తెల్లని, పల్ - దత్తములు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, కుత్తై - మకరకుండలము, తన్నొడుమ్ - వీనితోఁగూడ, ఎవ్వాయ్ - సమస్తావయవములయొక్క, శుడరుమ్ - కాన్తియు, తమ్మిల్ - తమలో, మున్దు - (ఒకదానికంటె నొకటి) ముందుగావచ్చి, వళాయ్ కొళ్ళు - (నన్ను) చుట్టుకొనగా, శెమ్ వాయ్ - ఎఱ్ఱనిఁబుధ రముమీఁద విలసిల్లుచున్న, ముఱువలోడు - చున్ద హాసముతోఁగూడ, ఎనదుఉళ్ళత్తు - నాహృదయ మందు, ఇరున్ద - వేంచేసియున్న, అవ్వాయున్ది - ఆవిధమున తప్ప, యాన్ - నేను, మన్ త్తిరు అరుళ్ - వేటొకవిధమును, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను.

తా॥ అత్యద్భుతమైన తనదివ్యావయవ సౌందర్యముతోఁగూడ నుందరమందహాసము జేయుచు నాహృదయమందు వేంచేసియున్న విధమునుతప్ప నేను మఱియొకదానిని స్మరించనని. 2.

అఱియేన్ మన్ త్తిరు శెన్నై యాళుమ్మిరానార్*

వెటిదేయరుళ్ శెయ్ వర్ శెయ్ వార్ గట్టుగన్దు*

శిఱియేనుడై చ్చిన్దెయుళ్ మూవులగుమ్ తన్

నెఱియోవయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు నిన్దొత్తీన్దారే.

౩.

అ॥ మన్ త్తిరు అరుళ్ - వేటు ఉపకారమును, అఱియేన్ - ఎఱుఁగను. ఎన్నై - నన్ను, అళుమ్ - దాస్యపఱచుకొనిన, పిరానార్ - స్వామి, శెయ్ వార్ గట్టు - తనచేతఁజేకరించదగిన వారికి, ఉగన్దు - సన్తోషించి, వెటిదే - నిర్దోతుకముగానే, అరుళ్ శెయ్ వార్ - కృపఁజేయును. మూవులగుమ్ - మూడులోకములను, నెఱియో - ఒక ఉపద్రవమును రాకుండునట్లు, తన్ వయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు - తనయుదరమందుంచుకొని, శిఱియేనుడై - అతితృప్తుఁడునైనవా యొక్క, శిన్దెయుళ్ - హృదయమందు, నిన్దొత్తీన్దాన్ - వేంచేసియుండెను.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు మూడులోకములను తనయుదరమందుంచుకొని నాహృదయమందు వేంచేసియున్నాడు. దానికిఁ గారణము వానియొక్క నిర్దోతుక కృపయేయని.

౪.

వయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు నిన్దొత్తీన్దాన్ మయవరుమ్*

వయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు నిన్దొరుమావులగుమ్ తన్

వయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు నిన్ద వణ్ణమ్ నిన్ద మాలై*

వయిన్ద్రీన్ త్తొన్దు మన్న వై త్తేన్ మదియాలే.

అ॥ పయిన్ బీల్ కొణ్ణు నిన్టొట్టిన్దాదుమ్ - (లోకములను) తనయందరమందుంచుకొని రక్షించునట్లు రక్షించు త్తత్రియాదులనున్ను, యవరుమ్ - వారికంటె మేలైన బ్రహ్మాదులనున్ను, పయిన్ బీల్ కొణ్ణు - (వానిగూడ) తనార్చనమందుంచుకొని, ఒరు అద్వితీయమైన, మావులనుమ్ - త్రైలోక్యమునున్ను, పయిన్ బీల్ కొణ్ణు - తనయందరమందుంచుకొని, నిన్టవణ్ణమ్ - ముందున్న విధముగా (నిర్వికారుడై), నిన్ట - వేంచేయున్ను, మాలై - సర్వేశ్వరుని, మదియాలే - సమ్మతి చేత, పయిన్ బీల్ కొణ్ణు - హృదయమందు స్వీకరించి, వన్న - అమరియిండునట్లు, వైత్తేన్ - ఉంచుకొంటిని.

తా॥ త్రైలోక్యముతో గూడ సర్వేశ్వరుడువచ్చి నామనస్సనందు వేంచేయుండుటకుఁ గారణమేమనగా, వాడు నామనస్సలో బ్రవేశించునప్పుడు నేను నిక్షేపించక యాండడమని. ౯.

వైత్తేన్ మదియా తనదుళ్ళుత్తగత్తే*

ఎయ్ తేయొట్టివేనల్లె నెన్టమెప్పోదుమ్*

మొయ్ తేయ్ తిరై మోదుతణ్ పాట్కడలుళాల్*

పైత్తేయ్ శుడర్ ప్పొమ్మణై నమ్మరనైయే.

౧౦

అ ఏయ్ - (వానివార్దవమునకు) తగుమైన, తిరై - అలలు, మొయ్ తు - నిరంతరముగా, మోదు - కొట్టుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, పాట్కడలుళ్ - శ్రీరాధియందు, పైత్తు - విశాలము లైన భణములు గలవారును, ఏయ్ - (తిరుమేనుకు) తగుచైన (సౌకుమర్యముగల) వాడును, శుడర్ - తేజస్సుగలవారునైన, పొమ్మ - అదిశేషుని, అణై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన స్వామిని, ఎనదు - నాయొక్క, ఉళ్ళత్తగత్తే - హృదయములోపల, మదియాలే - అనుమతిచేత, వైత్తేన్ - ఉంచితని. ఎన్టమ్ - శర్వకాలములయందును, ఎప్పోదుమ్ - సర్వదేశములయందును, ఎయ్ తేయొట్టివేనల్లె - విశ్లేషించి దుఃఖపడను.

తా॥ శ్రీరాధియందలి యనంతకాయయైన సర్వేశ్వరుని నాహృదయమందుంచుకొని. ఇతఁ వాని నెడవాని క్లేశముననుభవించనని. ౧౦

శుడర్ ప్పొమ్మణై నమ్మరనై త్తిరుమాలై*

అడిచ్చేర్వొగై వణ్ కురుగూర్ చ్చుడగోపన్*

ముడిప్పొగ్ శొన్న వాయరత్తి ప్పొమ్మెళన్మమ్

విడ*తేయ్ ప్పటనోక్కుమ్ తణ్ కణ్ణళివన్.

౧౧.

అ॥ శుడర్ - తేజస్సుగల, పొమ్మ - అదిశేషుని, అణై - శయ్యగాగల, నమ్మరనై - మన స్వామియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శేర్వన్ - చేరునట్లు, ముడిప్పొగ్ - (సంపారమును) పోగొట్టుటకై, వణ్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, కడగోపన్ - సమ్మత్తురు, శొన్న - సాదించిన, అయరత్తు - జ్యుష్టపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈ పది పాశురములను, శన్మమ్ - జన్మము, అటలేయ్ దు - మిక్కిలిక్షీణించి, విడ - నశించునట్లు, తణ్ కణ్ణళి - తన కేత్రములు, శెన్టై - ఎట్టనివై, నోక్కుమ్ - చూచును.

తా|| శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను జేరునట్లును సంసారము నశించునట్లును నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురములు సంసారమునకు వివిధృష్టియగును (ఈ పాశురముల ననుసంధించువారికి సంసారమునశించునని). ౧౦.

అ త్మోర్ తిరు వ డి గ శ్శే శ రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగశ్శే శరణమ్

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, నామహిమనున్న తమనైచ్చమునున్నను సంధించి నన్నుబొందుటకు విరక్తులగుదురో యేహేయని సర్వేశ్వరుడాలోచించి, మియొక్క, దివ్యాత్మ స్వరూపము నాకు కౌస్తుభాదులవలె మిక్కిలి క్లాఘ్యమై భోగ్యమైయుండునని యాత్మార్థకుఁ గనుపఱచగా యిట్టి తమస్వరూపము ననుభవించుచున్నారు.

శ్లోక శివన్దు పెరియవాయ్ వాయుమ్ శివన్దుకనిన్దు*ఉళ్ళే

వెణ్బలిలగుళుడరిలగు విలగుమగరకుణ్డలత్త*.

కొణ్డల్వణ్ శుడర్ ముడియన్ నాన్దుతోళ్ళకునిశార్బ్జ*.

ఒణ్ శజ్జడై వాళాళియా నొరువనడియేనుళ్ళానే.

౧.

అ|| శివన్దు - ఎఱ్ఱనై, పెరియవాయ్ - విశాలములైయున్న, కణ్డల్ - సేత్రములనున్న, శివన్దు - ఎఱ్ఱనై, కనిన్దు - పండియున్న (పండువలెనున్న), వాయుమ్ - ఆదరిమునున్న, ఉళ్ళే - లోపల, ఇలగు - (న్యాపించి) ప్రకాశించుచున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, వెణ్ పల్ - తెల్లనిదంతములనున్న, ఇలగు - ప్రకాశించుచు, విలగు - చలించుచున్న, మకరకుణ్డలత్తన్ - మకరకుండలములనున్న గలవాఁడును, కొణ్డల్ - మేఘమువంటి, పణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ముడియన్ - కిరీటముగలవాఁడును, నాన్దుతోళ్ళన్ - నాలుభుజములుగలవాఁడును, కుని - పంగియున్న, శార్బ్జన్ - శార్బ్జమునెడి ధనుస్సుగలవాఁడును, ఒణ్ - సుందరమైన, శజ్జ - శ్రీపాశ్చజన్యమునున్న, కడై - గదనున్న, వాళ్ - సద్దకమునున్న, అళియాన్ - నుదర్శనమునున్న గలవాఁడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడునైన శ్రియఃపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉళ్ళాన్ - హృదయమందు వేంచేసియున్నాడు.

తా|| సర్వేశ్వరుఁడు, పద్మసేత్రుఁడై కాళమేఘశ్యాముఁడై చతుర్భుజుఁడై శభపక్రాది దివ్యాయుధోపేతుఁడై నాహృదయమందు నివసించుచున్నాడని. ౧.

అడియేనుళ్ళానుడిలుళ్ళా న్ణత్తగత్తాపుఱత్తుళ్ళా*.

పడియేయిదు వెన్దురై క్కలామ్బడియనల్లన్ పరమ్బర్*.

కడిశేర్ నాన్దుత్తుళ్ళాలై యిన్బత్తున్బక్కన్దేరై*.

ఒడియాన్బప్పెరుమైయో నుణర్విలుమ్బరొరువనే.

౨.

అ॥ అణత్తు అగత్తాన్ - అంతర్వర్తనైన సకలపదార్థములకంతర్వామియు, పుటత్తు ఉత్తాన్ - అండబహిర్భూతములైన మహాదాదులకంతర్వామియు, ఇదువేపడి - ఇదియే (సర్వేశ్వరునికి) సమానమైనది, ఎన్నలామ్ - అని చెప్పదగిన, పడియనల్లన్ - ఉపమానములేనివాడును, పరమ్పరన్ - పరాత్పరుడును, కడినాల్ ఖమ్ - శ్లాఘ్యమైన పరిమళముయొక్కయు, ఆలై యుళ్ - తేనెయొక్కయు ననుభవముచే గలిగినదియు, తున్నమికళి - (అల్పత్వాస్థిరత్వాది) దోషములు లేనిదియైననై, ఇన్నమ్ - సుఖముయొక్క, నేరైత్ - సారాంశముతో, కేర్ - ఒప్పియున్న, ఒడియా - విచ్ఛేదములేని (నిత్యమైన), ఇన్నమ్ పెరుమైయాన్ - నిరతిశయానందముగల వాడును, ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందు, ఉమ్పర్ - మేలైనవాడును, ఒరువన్ - అద్వితీయుండునైన శ్రియఃపతి, అడియేన్ - దాసునియొక్క, ఉత్తాన్ - హృదయమందున్నాడు. ఉడలుత్తాన్ - (నా) శరీరమందున్నాడు.

తా॥ సర్వగతుడైన నిరుపమ నుడైన పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుండు నిరతిశయానందము తుండైన నాహృదయమందును అతినీచమైన శరీరమందునుగూడ వాసుముజేయుచున్నాడని. ౨.

ఉణర్విలుమ్పర్ పరువనై యవనదరుళాలుటల్ పొరుట్టు*ఎ

ఉణర్వినుళ్ళేయిరుత్తి నే నదువునువనదిన్నరుళే*

ఉణర్వుముయిరుముడమ్ముమ్ మల్ ములప్పిలనవుమ్ ప్పూదేయామ్*

ఉణరైప్పైట్రూర్ నిటవేటి యానుమ్ తానాయొట్టిన్దానై. ౩.

అ॥ ఉణర్విల్ - జ్ఞానమందున్న, (జ్ఞానాధికులైన), ఉమ్పర్ - నిత్యనూరులకు నిర్వాహకుడై, ఒరువనై - అద్వితీయుండైన శ్రియఃపతిని, అవనదు - ఆశ్రియఃపతియొక్క, అరుళాల్ - కృపచేత, ఉఱుత్పొరుట్టు - పొందుటకై, ఎన్ ఉణర్వినుళ్ళే - నాజ్ఞానమందు, ఇరుత్తి నేన్ - స్థాపించితిని. అదువుమ్ - అట్లుస్థాపించడముగూడ, అవనదు - ఆశ్రియఃపతియొక్క, ఇన్ అరుళే - నిర్దేశ్తృకకృపయే. ఉణర్వుమ్ - (సంసారవిషయమైన) జ్ఞానమును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణమును, ఉడమ్ముమ్ - శరీరమును, మల్ ము - ఇంతకంటెవేరైన. ఉలప్పిలనవుమ్ - లెక్కలేని మహాదాది తత్త్వములును, ప్పూదే - హేయములు, అమ్ - అనెడి, ఉణరై - జ్ఞానమును, వెఱు - పొందునట్లు, ఉర్ న్ద - నడిపించి, ఇఱవేటి - ఇటులనే కడవఱకు నెరవేర్చి, యానుమ్ - నేనును, తానాయొట్టిన్దాన్ - తానేయాయను (నాకుతానేయంతర్వామియనెడి జ్ఞానమును గలుగజేసెను).

తా॥ సర్వేశ్వరుండు నిర్దేశ్తృక కటాక్షముచే దనయందు నా కాళనుగలుగజేసి నాతోసంతోషించి శరీరాదులయందు వైరాగ్యమును గలుగజేసి, తనకనన్యార్హతేషమైన నాయాత్మస్వరూపమును నాకుగనుపఱచెనని. ౩.

యానుమ్ తానాయొట్టిన్దానై యాదుమ్ యవర్ క్కున్ మున్నోనై *

తానుమ్ వివమమ్ పిరమనుమాగి ప్పణై త్తతనిముద్రై *

తేనుమ్ పాలుమ్ కన్నలు మముదుమాగిత్తి త్తిత్తు*ఎ

ఉనిలుయిరిలుణర్వినిల్ నిన్దొన్దెయుణార్ జేనై.

అ॥ యాదుమ్ - అచేతములకును, యవర్ క్కుమ్ - చేతనులకును, మున్నోనై - పూర్వ మందున్న కారణభూతుఁడును, తానుమ్ - విష్ణువైనతానును, శివనుమ్ - రుద్రుఁడును, పిరమనుమ్ - బ్రహ్మయు, అగి - ఈముగ్గురి స్వరూపుఁడై (బ్రహ్మరుద్రులనుసృజించియు వారినడుమ తాను విష్ణు వైయుండియు), పజైత్త - (లోకములను) సృజించిన, తనిముదలై - అద్వితీయ కారణుఁడును, తేనుమ్ - తేనెవలెను, పాలుమ్ - పాలువలెను, అముదుమాగి - అమృతమువలెను, తిత్తిర్తు - (సర్వేశ్వరునికి) తీయగా (భోగ్యముగా) నుండి, ఎక్ ఊనిల్ - నాశరీరమందును, ఉయిరిల్ - (ప్రాణమందును, ఉణర్పినిల్ - జ్ఞానమందును, నిన్ట - వ్యాపించి యున్న, ఒన్టై - అద్వితీయమైన నాయాత్మను శరీరముగాగలవాఁడును, యానుమ్ - నేనును, తానాయ్ ఒన్టైనై - తనకు శేష భూతుఁడనెడి జ్ఞానమునుగలుగజేసినవాఁడునైన క్రియఃపతిని, ఉణర్ నేన్ - ఎఱుంగితిని.

తా॥ సకల జగత్సృష్టయైన సర్వేశ్వరుఁడు, నేను తనకు శేషభూతుఁడనెడి జ్ఞానమునునాకు గలుగజేసినదియేగాక నాయాత్మస్వరూపము తనకత్యంతభోగ్యమైయున్నదనియు దెలియజేసెనని.

నిన్ట వొనైయుణార్ నేను క్కదనుల్ నేర్తైయదువిదువెన్దు*

ఒన్టు మొరువర్ క్కుణరలాగా దుణర్ న్దుమేలుమ్ కాణ్బరిదు*

శైన్దు శైన్దుపరమ్మరమాయ్ యాదుమిచ్చి తేయ్ న్దుగ్గైరు*

నన్టుతీదెన్ట తివరిదాయ్ నన్టాయ్ ఖానమ్ కడన్దదే

౫.

అ॥ నిన్ట - (నిత్యమై) ఉన్న, ఒన్టై - విలక్షణమైన యాత్మవస్తువును, ఉణర్ న్దునుక్కు - పరిశీలించిననాకు (తెలిసిన), అదనుల్ - ఆయాత్మయొక్క, నేర్తై - వైలక్షణ్యము, ఒన్టుమ్ - కొంచెముగూడ, ఒరువర్ క్కు - ఎవ్వరికిని, ఉణరలాగాదు - తెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు, ఉణర్ న్దున్ - తెలిసికొనినను, మేలుమ్ - మఱియు, కాణ్బరిదు - (ఆయాత్మను) సాక్షాత్కరింప శక్యముకాదు. (ఆయాత్మ), పరమ్మరమాయ్ - పరమ్మరగా, శైన్దు శైన్దు - పోయిపోయి, (అన్న మయ ప్రాణమయ మనోమయములను క్రమముగాబరిశీలించి దానిపైవెల్చి), యాదుమ్ ఇన్టై - (ప్రకృతి సంబంధము) ఏమియులేనిదై, తేయ్ న్దు అగ్గైరు - (ప్రకృతిసంబంధమును) సవాసనముగావదలి, నన్టుతీదుఎన్ట - (ప్రాకృతవిషయమువలె) మంచిదనియు చెడ్డదనియు, అతివు అరిదాయ్ - తెలిసి కొనుటకశ్యమై, నన్టాయ్ - విలక్షణమై, ఖానమ్ - చక్షురాదులచే గలిగినజ్ఞానములకు, కడన్దదు - అవిషయమైయుండును.

తా॥ భగవదనుగ్రహముచే నేనెఱుంగిన జీవాత్మస్వరూపము మఱియొకరికిఁ దెలిసికొనుటకు శక్యముకాదు. అట్లు తెలిసికొనినను దేవదీవిలక్షణమై ప్రకృతిసంబంధకూన్యమై యింద్రియా శీతమైన దానిని జ్ఞాచుటకు శక్యముకాదని.

౫.

నన్టాయ్ ఖానమ్ కడన్దుపోయ్ నలినిరియ మెల్లామిర్ త్తు*

ఒన్టాయ్ క్కిడన్దవరుమ్ పెరుమ్బా మ్మలప్పిలదనై యుణర్ న్దుణర్ న్దు*

శైన్దాన్బిన్బత్తున్బుజ్జల్ శైల్ ముక్కలై నువశై యల్ గ్రాల్*

అనేయప్పోదేవీ డదువేవీడవిడామే.

౬.

అ॥ భానమ్ - శబ్దాది విషయములను, కడన్దుపోయ్ - దాటిపోయి, నల్ - (విషయముల యందు పురుషుని దీసికొనిపోదగిన) సామర్థ్యముగల, ఇన్దిరియమ్ ఎల్లామ్ - ఇన్దిరియములనన్నింటిని, ఈర్త్తు - పడత్రోసి (జయించి), ఒన్టాయ్కిడన్దు - (ఆత్మతో) ఏకీభవించి యున్నదై, అరుమ్ - విడుచుటకశక్యమై, పెరుమ్ - అపరిచ్ఛిన్నమై, ఉలప్పిల్ - నాశములేనిదైయున్న, పొత్తదన్దు - ప్రకృతియనెడి తత్వమును, ఉణర్ న్దుణర్ న్దు - చక్కగావిచారించి, నన్టాయ్ - చక్కగా (దానినాశించక), ఆజు - ఆయాత్మస్వరూపమందు, కెన్టు - వెళ్ళి, ఇన్నమ్ తున్నమ్ - సుఖదుఃఖములను, కెన్ద్ర్ మిక్కైన్దు - సవాసనము గావదలి, పత్తెయన్ద్ర్ న్ద్రాల్ - ఆన క్తినశించిన యెడల, అన్దే-అదినమందే, అప్పదే - ఆత్మణమందే, వీడు - సంసారమోక్షముకలుగును. అదువే- అదియే, వీడు - కైవల్యరూప మోక్షమగును. వీడామ్ - (అదియగుందరికి) పురుషార్థమగును.

తా॥ యోగశాస్త్రమందు బ్రతిపాదించినరీతిగా జితేన్ద్రియుండైయుండి దేహదులయొక్క స్వభావములను జక్కగానాలోచించి సుఖదుఃఖములను వదలి యీదేహదులయందు నిరాశయైన యెడల నపున్దుఁదాయాత్మతత్వమును సాక్షాత్కరింపవచ్చును. దానినే కైవల్యమనెడి మోక్షమని జెప్పుదురని.

౬.

అదువేవీడువీడువేల్ న్నిన్ననానుమదు తేటి*

ఎదువేతానుమ్పల్ న్నిన్ది యాదుమిలిగళాగిట్కిల్*

అదువేవీడువీడువేల్ న్నిన్ననానుమదు తేటాదు*

ఎదువేవీడెన్దుమె న్నెయ్తారెయ్తారెయ్తారే.

౭.

అ॥ అదువే - ఆయాత్మానుభవమే, వీడు - (కైవల్యమనెడి) మోక్షము, వీడువేటు - ఆ మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్నమ్ తానుమ్ - ఆనందమును, అదు-అదియే, తేటి - (ఇట్లు) చక్కగా తెలిసికొని, ఎదువేతానుమ్ - అన్నివస్తువులలోను, పల్ న్నిన్ది - సంబంధములేక, యాదుమ్ - రుచివాసనలన్నింటిని, ఇలిగళాగిట్కిల్ - సమూలముగావిడిచినయెడల, అదువే - ఆ యాత్మ ప్రాప్తియే, వీడు - మోక్షము, వీడువేటు - మోక్షముచేబొందదగిన, ఇన్నమ్ తానుమ్ - సుఖమును, అదు - ఆయాత్మానుభవమే, తేటాదు - అనిఇట్లు తెలిసికొనక, వీడు - మోక్షము, ఎదు - ఏది? ఇన్నమ్ - మోక్షసుఖము, ఎదు - ఏది, ఎన్దు - అని, ఎయ్తార్ - చిత్త దౌర్బల్యముగలవారు (తెలిసికొననివారు), ఎయ్తారెయ్తారే - ఎల్లప్పుడును దుఃఖపడుదురు.

తా॥ యోగశాస్త్రమందుజెప్పినట్లు జితేన్ద్రియుండైయుండి యోగాభ్యాసముజేసి కైవల్య మనెడి మోక్షమునుబొందక సంయలోసంశయించువారు ఎప్పుడును సంసారులై క్లేశపడుదురని.

ఎయ్తారెయ్తారెయ్తారె న్నిల్లత్తారుమ్పుటత్తారుమ్

మొయ్త్తు*అన్దలతిముయన్ద త్తామ్పోగుమ్బాదు*ఉన్మత్తర్ పోల్

పిత్తేయేటి యనురాగమ్పోయ్ మొమ్బాదు*ఎమ్ పెమ్మానో

డొత్తే శైన జుళ్ళమ్కూడక్కుడిన్ద్రాగిల్ న్నల్లత్తె వ్వు.

౮.

అ॥ ఎయ్తార్ ఎయ్తార్ ఎయ్తార్ ఎయ్త - చచ్చెను చచ్చెను చచ్చెనని, ఇల్లత్తారుమ్ - ఇంటివారును, పుణత్తారుమ్ - బైటనున్న బంధువులును, మొయ్త - చుట్టుకొని, ఆజు - ఆ యవస్థయందు, అలటి - భయంకరముగా నటించి, ముయ్యజ్జ - కట్టుకొనగా, తామ్ - తాము (చచ్చువారు), పోగుమ్మారు - (శరీరమునువదలి) పోవునప్పుడు, ఉన్మత్తర్ పోల్ - పిచ్చివారు పలె, పితైయేటి - భ్రమించి, అనురాగమ్ - (పుత్రాదులయందు) ప్రీతి, సాత్రియుమ్మారు - వృద్ధి బొందడికాలమందు, ఎమ్మెన్మానోడు - మనస్సామియైన క్రియఃపతితో, ఒత్తు - సమానమైయుండు నని (క్రియఃపతివలె జ్ఞానానందస్వరూపుడై పరిశుద్ధుడైయుండునని), అజు - ఆశీవాత్మను, శెన్మ - ధ్యానించి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, కూడకూడిన్ గ్రాగిల్ - అనుసంధించుటకుకూలమైనయెడల, నల్ - మంచి, ఉత్తెప్పు - సిద్ధియగును.

తా॥ ఎంతటి తేన్ద్రీయఃకణ్డయినను చచ్చునప్పుడు బంధువులందరు వచ్చి వానిని కట్టుకొని యేడవగా నప్పుడు మతిభ్రష్టుడై పుత్రాదుల సాశించియుండును. అట్లుకావడం, నాయాత్మ స్వరూపము సర్వేశ్వరునికి శేషమై వానివలె పరిశుద్ధమైయుండునని యంతిమస్మృతి చేసినయెడల వాడే మోక్షమునుబొందును. అన్ని ము స్మృతిలేనియెడల చిరకాలముచేసిన యోగాభ్యాస మంతయు వ్యర్థమగునని.

౮.

కూడిన్ గ్రాగిల్ నల్లుత్తెప్పు కూడామైయెక్కుడినాల్ *
అడల్ పఱవై యుయర్ కొడి యెమ్మాయనావదదువదువే *
వీడై ప్పణ్ణియొరుపరిశే ఎదిర్వుమ్ నిగ్గుప్పమ్ కట్రిపుమాయ్ *
ఒడి త్తిరియుమ్ యోగిగళు ముళరుమిలై యల్లరే.

౯.

అ॥ కూడిన్ గ్రాగిల్ - అన్ని ముస్మృతికలిగినయెడల, నల్లుత్తెప్పు - మంచిఫలసిద్ధియగును. కూడామైయె - అసంభవమైన (గగనకుసుమాదులను), కూడినాల్ - లభించినయెడల, అదు - ఆయాత్మవస్తు, అడల్ - నృత్యముజేయుచున్న, పఱవై - గరుత్మంతునిధ్వజముగా, ఉయర్ - పైకెత్తిన, ఎమ్మాయనావదు - మనయాశ్చర్యచేష్టికుడైన సర్వేశ్వరుడగుట (సంభవించును). (గాన), అదు - ఆయాత్మవస్తు, అదువే - ఆ శీవాత్మయ్యైయుండును, ఒరుపరిశు - (తమబుద్ధికి తోచినట్లు) ఒకవిధముగా, వీడై - మోక్షమును, ప్పణ్ణి - కల్పించి, ఎదిర్వుమ్ - ఫలవృత్తాల ములయందును, నిగ్గుప్పమ్ - నర్తమానకాలములయందును, కట్రిపుమ్ - భూతకాలములయందును, అయ్ - ఉన్నవారై, ఒడి - తడమాడుచు, తిరియుమ్ - సంచరించుచున్న, యోగిగళుమ్ - యోగు లును, ఉళరుమ్ - ఉన్నారు; ఇల్లెయల్లరే - లేకపోలేదు.

తా॥ తత్వజ్ఞానము గలిగినతరువాత జీవుడే బ్రహ్మస్వరూపుడగుచుండగా జీవుడు చచ్చునప్పుడు తనకంటె విలక్షణుడైన పరమాత్మతో సమానముగా తననుస్మరింపవలయునని చెప్పటం యసంజ్ఞతము అనిచెప్పెదరు. జీవబ్రహ్మములకు భేదము స్వాభావికము గనుక ఆరెండింటి కిని యభేదము చెప్పటం కుండేళ్ళకు కొమ్ము మొలిచినదనియు గాడిదె గుఱ్ఱమైనదనియు చెప్పెడు మాటలవలె యసంబద్ధమైయుండును. గాన జీవబ్రహ్మముల కభేదముజెప్పచు తిరుగుచున్న భాగ్యులయొక్క యసత్యమాటలు నమ్మనగినవికానవి.

౯.

ఉళరుమిల్లైయల్లరా యుళరాయిల్లయోగియే*

ఉళరైమ్మొరువరవర్ వ న్దెన్నుళ్ళత్తుళ్ళేయై గిన్టార్*

వళరుమ్సిత్తై యుమ్తేయ్పిత్తై యుమ్మొల వళై వ్రమాక్కముమ్*

వళరుమ్శుడరుమిరుళుమ్మొల్ తెరుళుమ్మరుళుమ్మామ్మోమ్. ౧౦.

అ|| ఇల్లైయల్లరాయ్ - (ఆశ్రతులకు) లేనివారు కానివారై, ఉళరుమ్ - ఉన్నవారును, ఇల్లైయోగియే - (ఆభక్తులకు) లేనివారై య్యో, ఉళరాయ్ - ఉన్నవారును, ఎమ్ - మనకుస్వామి యునై, ఒరువర్ - అద్వితీయులునైన శ్రీయఃపతి, ఉళర్ - ఉన్నారు. అవర్వన్దు - వారు వచ్చి, ఎన్ ఉళ్ళత్తుళ్ళే - నాహృదయమందు, ఉత్తైగిన్టార్ - నిత్యవాసము జేయుచున్నారు. వళరుమ్ - వృద్ధిబొందుచున్న, పిత్తైపోల్ - చంద్రకళవలెనున్న, ఆక్కముమ్ - (శరీరముయొక్క), వృద్ధినిన్ని, తేయ్పిత్తైయమ్మొల - క్షీణించుచున్న చంద్రకళవలెనున్న, అత్తైవుమ్ - నాశమునున్న, వళరుమ్ - వృద్ధిపొందుచున్న, శుడరుమ్మొల్ - తేజస్సువలెనున్న, తెరుళుమ్ - శబ్దానివిషయక జ్ఞానములనున్న, ఇరుళుమ్మొల్ - చీకటివలెనున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్త్తోమ్ - నశింపజేసితిమి.

తా|| దుర్మతమందు ప్రవేశింపకుండ నన్ను వశపఱచుకొని నాహృదయమందు సర్వేశ్వరుడు నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు గాన నేను నాయొక్క శరీరముచేతను మనస్సుచేతను వచ్చెడి సకల దుఃఖములను బోగొట్టుకొంటినని. ౧౦.

†† తెరుళుమ్మరుళుమ్మామ్మత్తు త్త తిరున్దుళైమ్మొల్ల మ్మొలడిక్కిళ్ళై*

అరుళియిరుత్తుమమ్మాచా మయనామ్శివనామ్*తిరుమాలాల్

అరుళప్పట్టశడగోవ నోరాయరత్తుళిప్పత్తాల్*

అరుళియడిక్కిళ్ళైరుత్తుమ్ నమ్మొణ్ణల్ కరుమాణిక్కమ్.

౧౧.

అ|| తెరుళుమ్ - (సంసార) జ్ఞానమునున్న, మరుళుమ్ - అజ్ఞానమునున్న, మాయ్త్తు - సోగొట్టి, తిరున్దు - ఆశ్రతులను మఱియొకటివద్దపోనివ్వనిదై, శేమ్ - సుందరమై, పొన్ - స్పృహణీయమై, కళ్ళల్ - ఆభరణముగలదైన, అడిక్కిళ్ళై - శ్రీపాదముక్రింద, అరుళి - కృపజేసి, ఇరుత్తుమ్ - స్థాపించుకొనుచున్న, అమ్మానామ్ - స్వామియు, అయనామ్ - బ్రహ్మకంతర్యామియు, శివనామ్ - రుద్రునికంతర్యామియునైన, తిరుమాలాల్ - శ్రీయఃపతిచేత, అరుళప్పట్ట - కృపజేయబడిన, శడగోవణ - నమ్మొణ్ణల్ వర్ణనాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయంబులైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యి పాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తాల్ - ఈపదిపాశురములచే, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటి కాన్తిగల, నమ్మొణ్ణల్ - మనస్వామి, అరుళి - కృపజేసి, అడిక్కిళ్ళై - శ్రీపాదములక్రింద, ఇరుత్తుమ్ - ఉంచును.

తా|| భగవత్కటాక్షపాత్రులైన నమ్మొణ్ణల్ వర్ణనాదించిన ఈ పదిపాశురముల నభ్యసించు వారికి శ్రీయఃపతి కటాక్షించి తనశ్రీపాదమందు జేర్చుకొని యుజ్జీవింపజేయునని. ౧౧

అ మ్మొర్ తిరు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్ మొట్టి.

అవతారిక:— ఇట్లుభగవచ్చేమత్వము ననుసంధించిన నమ్మాళ్వార్లు అప్రీతిచేత తనస్వరూపమును మఱివి ఒకపిరాట్టి యవస్థనుబోంది తనయవస్థ నన్యభదేశముగా సాదించుచున్నారు.

❧ కరుమాణిక్కమలై మేల్ మణి త్తడన్దామరై క్కాడుగళ్ పోల్*

తిరుమార్వవాయ్ కణ్ కై యున్దికా లుడై యాడై గళ్ శెయ్యపిరాళా*

తిరుమాలెమ్మార్ శెయ్యునీర్వయల్ కుట్టనాట్టుత్తిరుప్పలియూర్*

అరుమాయ్ పేరన్ది ప్పేచ్చిల శన్నెమ్మిరిదత్కై శెయ్ గేనో. ౧.

అ॥ కరుమాణిక్కమలై మేల్ - నీలరత్నముయమైన పర్యతమందలి, మణి - క్లాప్తమైన, తడమ్ - తటాకమందున్న, తామరై క్కాడుగళ్ పోల్ - పద్మవనమువలెనున్న, తిరుమార్వ - శ్రీవక్షస్థలము, వాయ్ - అధరము, కణ్ - సేత్రము, కై - శ్రీహస్తము, ఉన్ది - నాభి, కాల - శ్రీపాదము, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, ఉడైయాడైగళ్ - పీతామ్బరము (వీనిని) గలవాడగును, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, తిరుమల్ - శ్రీయఃపతియు, ఎమ్మాన్ - నామస్వామియు, శెయ్య - సమృద్ధమైన, నీర్ - జలముచేనిండిన, వయల్ - పొలములుగల, కుట్టనాడు - కుట్టనాడనెడి దేశములో, నున్న, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడగును, అరు - (అభక్తులకు) దుర్లభుడును, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేరన్ది - తిరునామముతప్ప, పేచ్చిలళ్ - వేటుమాటచెప్పదు. అన్నెమ్మిరి - ఓతల్లలారా! ఇదట్లు - దీనికి, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదనని.

తా॥ ఓతల్లలారా! తామరసపుష్పమువలెనున్న హస్తపాదాది దివ్యవయవములనున్న క్లాప్తమైన తిరుమేనును గలవాడై తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతియొక్క సౌందర్యము ననుభవించి వానితిరునామములనే యెల్లప్పుడును చెప్పుచున్నదని. ౧.

అన్నెమ్మిరిదత్కై శెయ్ గే నణి మేరువిగమిదులవుమ్*

తున్ను శూన్ శుడర్ శాయిలు మన్ది యుమ్ పల్ శుడర్ గళుమ్మోల్*

మిన్ను నీణ్ణుడియారమ్ పల్ కలన్దానుడై యెమ్మెరుమా*

పున్నెయమ్మొట్టిల్ శూన్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గుమివళే. ౨.

అ॥ అణి - సుందరమైన, మేరువిగమిదు - మేరుపర్యతముమీద, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తున్ను - దట్టమై, శూన్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - తేజస్సుగల, నాయిలుమ్ పోల్ - నూర్వనివలెనున్న, అన్దియుమ్ - ఇంకనున్న, పల్ - అనేకములైన, శుడర్ గళుమ్మోల్ - (నక్షత్రాది) తేజస్సులవలెనున్న, మిన్ను - ప్రకాశించుచున్న, నీళ్ - దీర్ఘమైన! ముడి - కిరీటమునున్న, ఆరమ్ - హారమునున్న, పల్ - ఇంకననేకములై యున్న, కలన్ తాన్ ఉడై - ఆభరణములనున్నగల, ఎమ్మెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, అమ్ - సుందరమైన, పున్నెయమ్మొట్టిల్ - పున్నుకోటలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్ప

లియూరును, ఇవళ్ - ఈపె, పుగ్గము - స్తోత్రముజేయును, అన్నెమిర్ - ఓరల్లులారా
ఇదట్టు - దీనికి, ఎన్ కెయ్ గే - ఏమిచేసెదను ?

తా|| ఓరల్లులారా! ఈపె, మేరుపర్వతముమీద విలసిల్లుచున్న నూర్యచంద్రులవలె
మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న వానియొక్క తిరుప్పలియూరునే స్తోత్రముజేయుచున్నదని. ౨.

పుగ్గముమివళ్ నిన్ది రాప్పగల్ పొరునీర్ కడల్ తీప్పటైజుమ్*

తిగ్గముమెరియొడు శెల్వదొప్ప చెప్పొజ్జుదిరాట్టిముదల్*

పుగ్గముమొరుపడై యేన్ది పోర్ పుక్కశురరై ప్పొన్ఱువిత్రా*

తిగ్గముఁమఁగి నెడుమాడనీడు తిరుప్పలియూర్యళమే.

3.

అ|| పొరు - అలలుకొట్టుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడల్ - సముద్రము, తీప్పట్టు -
నిప్పుతగిలి, ఎజుమ్ - అంతట, తిగ్గము - ప్రకాశించుచున్న, ఎరియొడు - జ్వాలతోగూడ,
శెల్వదొప్ప - సంచరించుచున్నట్లున్నవాడై, చెప్పొమ్ - సమృద్ధమైన, కదిర్ - కిరణముగల, ఆట్టి
ముదల్ - సుందరముమొదలైనవియు, పుగ్గము - పొగడదగినవియు, పొరు - యుద్ధముజేయ
దగినవియునైన, పడై - ఆయుధములను, ఎన్ది - ధరించి, పోర్ - యుద్ధమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి,
అకురరై - అనురులను, పొన్ఱువిత్రాన్ - నశింపజేసినవాడైన శ్రీయశపతివేంచేయున్నదియు,
తిగ్గము - ప్రకాశించుచున్న, మఱి - రత్నములుములై, నెడు - ఉన్నతములైన, మాడబ్బళ్ -
మేడలుగలదియు, నీడు - సీరముగానుండునదియునైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క,
వళమ్ - సౌందర్యమును, ఇవళ్ - ఈపె, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, నిన్ఱు - సీరముగానుండి,
పుగ్గము - స్తోత్రముజేయును.

తా|| జ్వాలతోగూడుకున్న సముద్రముసంచరించునట్లు దేదీప్యమానమైన దివ్యాయుధములను
ధరించుకొనివెళ్ళి యుడమందు రాక్షసులనుజంపిన శ్రీయశపతియొక్క తిరుప్పలియూరునే యీపె
మిక్కిలి యాదరముతో స్తోత్రముజేయుచున్నదని. 3.

ఊర్యళమ్ కిళర్ శోలై యమ్ కరుమ్ముమ్ పెరున్జొన్నె లుమ్ శూన్ద్రమ్*

ఏర్యళమ్ కిళర్ తణ్బణై కుట్టనాట్టు తిరుప్పలియూర్*

శీర్యళమ్ కిళర్ మూవులగుణ్ణుమిట్ట తేవపిరా*

పేర్యళమ్ కిళర్ న్దన్ది ప్పేచ్చిల శిన్ది ప్పనై యిట్టై యే.

౪.

అ|| ఊర్ - తిరుప్పలియూరియొక్క, వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ - చెప్పుచున్న, శోలై
యమ్ - తోపులచేతను, కరుమ్ముమ్ - చేరుకులచేతను, పెరుమ్ శెన్నెలుమ్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యము
లచేతను, శూన్ద్రమ్ - చుట్టవడినదై, ఏ - తటాకములయొక్క, వళమ్ కిళర్ - సమృద్ధిగల,
తణ్ - చల్లనైన, పడై - కొలనలుగలదైన, కుట్టనాట్టు - తిరుప్పలియూర్ - కుట్టనాడనెడి దేశమందున్న
తిరుప్పలియూరులో, మేంచేసియున్నవాడై, శీర్ వళమ్ - కల్యాణగుణములయొక్క సమృద్ధి, కిళర్ -
ప్రసిద్ధిగానునట్లు, మూవులగు - మూడులోకములను, ఊణు - ఆగించి, ఊనిట్టై - బయలు

సఱచిన, తేవపిరాళ్ - జేవాధిదేవుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, శేర్ - తిరునామములయొక్క,
 వళమ్ - సమృద్ధిని, కిళర్ న్దన్ది - విజృంభించి యనుసంధించడముతప్ప, పునై - అలఙ్కరించుకొనిన,
 ఇవ్వియై - అధరణముగలయాపె, ఇన్దు - ఇప్పుడు, పేచ్చిలళ్ - వేటునూటలాడదు.

తా|| ప్రళయకాలమందు జగత్తును తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపత్సఖుడైన
 తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రీయశతియొక్క తిరునామములనే యీపె యనుసంధించు
 చున్నదని.

౪.

పునై యియై గళణివు మాడై యుడై యుమ్పుడుక్కణిప్పమ్*
 నినై యుమ్మిన్రైయద ని వట్కిదునిన్దు నినై క్కప్పక్కాల్*
 శునై యినుళ్ తడన్దామరై మలరుమ్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
 మునై వణ్ మూపులగాళి యప్పణ్ తిరువఱుళ్ మూర్త గినళ్.

౫.

అ|| ఇవట్కు - ఈపెను, పునై - అలఙ్కరించుకొనదగిన, ఇయైగళ - అధరణములయొక్క,
 అణివుమ్ - అలఙ్కరించుచున్న, పుడుక్కణిప్పమ్ - (తిరుమేనుయొక్క) నవీనకానినిన్ది,
 నిన్దు - స్థిరముగానుండి, నినైక్కప్పక్కాల్ - తలంచినయెడల, ఇదు - ఈసౌందర్యము,
 నినైయుమ్ - తలంచదగిన, నిన్రైయదన్దు - స్వభావముకలదికాదు, శునైయినుళ్ - జలలయందు,
 తడమ్ - విశాలముగా, తామరై - తామరసపుష్పము, మలరుమ్ - వికసించుచున్న, తణ్ -
 చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరికి, మునైవణ్ - ప్రధానుడును, మూపులగు -
 మూడులోకములనున్న, అళి - పరిపాలించుచున్న, అప్పణ్-స్వామియునైన శ్రీయశతియొక్క,
 తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, ఇవళ్ - ఈపె, మూర్త గినళ్ - ముణిగినది.

తా|| తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న త్రిలోకాధీశుడైన శ్రీయశతియొక్కకల్యాణ
 గుణముల నీపె యంతకాలమనుభవించియు వానియొక్క యంతమునుబొందక నాశ్రీయశతి
 యొక్క యనుగ్రహమందే ముణియున్నదని.

౬.

తిరువరుళ్ మూర్త గినై గలుమ్ శెట్టినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాళ్*
 తిరువరుళ్ గళుమ్ శేర్ న్దమై క్కడై యాళమ్ తిరున్దవుళ*
 తిరువరుళ్ రుళాలవణ్ శెన్ శేర్ తణ్ తిరుప్పలియూర్*
 తిరువరుళ్ కముగొణ్ ప్పుత్తదు మెల్లియల్ శెప్పిదమ్మె.

౭.

అ|| తిరువరుళ్ - నిర్లేతుకృపచేత, అరుళ్ - (ఎల్లరను) అంగీకరించుటకై, అవన్ -
 ఆసర్వేశ్వరుడు, శెన్దు - వెళ్ళి, శేర్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ -
 తిరుప్పలియూరులో, తిరువరుళ్ - (వానియొక్క) అనుగ్రహముచేత, (వెరిగిన), కముగు -
 పోగచెట్లయొక్క, ఒణ్ - సుందరమైన, ప్పుత్తదు - పండువలెనున్నదై, మెల్ - మృదువైన,
 ఇయల్ - స్వభావముగలదై, శెమ్ - ఎట్టనైన, ఇదయ్ - అధరమునున్న, శెట్టు - సమృద్ధమైన,
 నీర్ - జలముగలసముద్రముయొక్క, నిఱమ్-కాన్తినిన్దిగల, కణ్ణపిరాణ్-శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క,
 తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమందు, వైగలుమ్ - ప్రతిదినమున్ను, మూర్త గి-ముణిగి, తిరువరుళ్ గళుమ్-

వానియొక్క) అంగీకారములను, శేర్ న్ద మైక్క - పొందినదానికి, అడైయాళమ్ - చిహ్నము, తిరున్ద - స్పష్టముగా, ఉళ - ఉన్నది.

తా॥ ఈపె సర్వేశ్వరునియొక్క యనుగ్రహమును బొందినదానికి చిహ్న మేమనగా, ఈపెయొక్క అధరము, తిరుప్పలియూరులో వానికటాక్షముచే వర్ణింపబడునట్లు పొగపండువలెనుండు నదియేయని.

మెల్లిలై చెల్వళవణ్ కొడిప్పల్ గ వీజ్జిళ్ న్దాళ్ కముగిన్ *

మెల్లిలై మడల్వాల్లై యీకొకనిశూన్ న్దమణజ్జు-మట్టన్ద*

పుల్లిలై త్తెజ్జినూడు కాలులపువ్వుతణ్ తిరుప్పలియూర్ *

మల్లలమ్ శెల్వక్కణ్ణా తాళడై న్దా శిమ్మడవరలే.

2.

అ॥ మెల్ - మృదువైన, ఇలై - ఆకులుగలదై, శెల్వమ్ - శ్రద్ధతో, వణ్ - (తనశరీరమునిచ్చి) ఉదారమైన, కొడి - తీగ, పుల్ గ - చుట్టుకొనగా, వీజ్జు - పెరుగుచు, ఇళమ్ తాళ్, వృద్ధిబొందుచున్న మూలప్రదేశముగల, కముగిన్ - పొగచెట్టుతోజేరిన, మల్ - దట్టమైన-ఇలై - ఆకులనున్న, మడల్ - కాణ్డమునున్నగల, వాల్లై - అరటిచెట్టు, ఈన్ - వేసిన, కని -

పండ్లను, శూన్ న్ద - వ్యాపించి, మణమ్ - పరిమళమును, కమట్టన్ద - తీసికొని, పుల్ - దట్టమైన, త్తెజ్జినూడు - కొబ్బెరచెట్లనడును, కాల - గాలి, ఉలవుమ్ - సంచరించుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, మల్లలమ్ - గొప్పసంపత్తుగల, కణ్ణా - శ్రీకృష్ణునియొక్క, తాళ - శ్రీపాదమును, ఇమ్మడవరలే - ఈశ్వారిక, అడై న్దాళ్ - పొందినది.

తా॥ సుందరములైన తీగలతోఁజాట్టబడిన పొగచెట్టును అరటిచెట్టును కొబ్బెరచెట్టును ఒకటితోనొకటి కలుసుకొని నిండియున్న తోటలయందు బ్రవేశించి యచ్చటనున్న పరిమళమును దీసికొని సంచరించుచున్న వాయువుచేతఁ బరిమళింపుచున్న తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను నీపె పొందినదని.

2.

మడవరలన్నైమిర్ గ ట్టెళ్ళొల్లిచ్చొల్లుగేళ్ మల్లై చెల్వళ*

వడమొళిమత్తై వాణర్ వేల్వీయళ్ నెయ్యమ్మల్ వాళ్ పుగై పోయ్ *

తిడవిశుమ్మిలమరర్ నాట్టైమత్తైక్కమ్ తణ్ తిరుప్పలియూర్ *

వడవరవణై యాన్ద న్దా మమల్లాల్ పరవాళివళే.

౩.

అ॥ అన్నైమిర్ గట్టు - తల్లులైనమీను, ఎన్ శొల్లి - విమిచెప్పి, శొల్లుగేన్ - చెప్పేదను ? మల్లై శెల్వమ్ - గొప్పసంపత్తుగలవారై, వడమొళి - సంస్కృతభాషమును (పురాణాదులను), మత్తై - జేదములకును, వాణర్ - చక్క-గా అర్థనిర్ణయముజేయుచున్న (బ్రాహ్మణులయొక్క, వేల్వీయళ్ - యుగమందు (హోమముజేయవడిన), నెయ్ - నేతులుగల, అమ్మల్ - అగ్నిహోత్రమునుండి బయలుదేరిన, వాన్ పుగై - గొప్పభూమము, పోయ్ - వెళ్ళి, తిడమ్ - సిరపై, విశుమ్మిల్ - ఆకాశమందున్న, అమరర్ నాట్టై - దేవలోకమును, మత్తైక్కమ్ - కప్పుచున్న, తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూరందలి, వడమ్ - ఫణములుగల,

ఆరవు - ఆదిశేషుని, అజ్జెయాన్తన్ - శయ్యగాగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమల్లార్ - తిరునామములతప్ప! ఇవళ్ - ఈ, మడవర - బాలిక, పరవాళ్ - (వేటుమాటను) చెప్పదు.

తా|| ఓతల్లులారా! ఈపె, వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణోత్తములు స్వర్గముకంటిగఁగ పడకుండునట్లు చీకటినిగలుగజేసెడి ధూమము బయలుదేరునట్లు యాగాదులు జేయుచున్న తిరుప్పలియూరులో శేషశయ్యమీద బవ్వలించియున్న సర్వేశ్వరుని తిరునామములతప్ప మఱియొక మాటచెప్పదని.

౮.

పరవాళివళ్ నిన్ది రాప్పగల్ పనినీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాళ్*

విరవారిశై మత్తై వేదియరొలి వేలై యిల్ నిన్దిరాప్ప

కరవార్ తడన్దొఱుమ్ తామరై క్కయమ్ తీవిగై నిన్దలరుమ్*

పురవార్ క్కనిగళ్ శూన్ తిరుప్పలియూర్ పుగ్గన్ది మన్ శ్రే.

౯.

అ|| పని - చల్లనైన, నీర్ - జలమువంటి, నిఱుమ్ - రూపముగల, కణ్ణపిరాళ్ - (క్రికృష్ట స్వామి వేంచేసియున్నదై, విరవు - వ్యాపించి, ఆర్ - (అంతట) నిండియున్న, ఇశై - స్వర్గము గల, మత్తై - సామవేదముయొక్క (అధ్యయనముచేగలిగిన), వేదియర్ - వైదికులయొక్క ఒలి - ఘోషము, వేలైయిల్ - సముద్రముకంటె, నిన్ది - అధికముగానుండి, ఒలిప్ప - ఘోషింపగా, (ఘోషముగలదై), కరవు - మొసలిచేత, ఆర్ - నిండియున్న, తడన్దొఱుమ్ - ప్రతితటాకముల యందును, తామరై - తామరసపువ్వుములయొక్క, కయమ్ - సమాహము, తీవిగై నిన్ది - మంగళ దీపమువలెనుండి, అలరుమ్ - వికసించుచున్నదై, పురవుఆర్ - సారముచేపూర్ణమైన (భూసారము గల), క్కనిగళ్ - పొలములచే, శూన్ - చుట్టపడినదైన, తిరుప్పలియూర్ - తిరుప్పలియూ రొక్క, పుగ్గన్ది - కీర్తినితప్ప, మన్ శ్రే - వేటొకదానిని, ఇవళ్ - ఈపె, నిన్ది - ఉండి, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, పరవాళ్ - చెప్పదు.

తా|| సామవేదమును సుస్వరముగా గానముజేసి వేదార్థముల నెఱుంగి ప్రవచనముజేయుచు న్నక్రిష్టైష్టవులచేనిండియున్న తిరుప్పలియూరు నేయింపె రాత్రింబగళ్ళు స్తోత్రము జేయుచున్నదని.

అన్ది మన్ శ్రే రుసాయమె నిన్ది వళన్దొఱుమ్ తామరై దల్*

కున్ద మాయణిమాడమాళిగై క్కొలక్కున్దొఱుమ్ తామరై*

తెన్ తిశై తిలదమ్ పురై క్కుట్టనాట్టు తిరుప్పలియూర్*

నిన్ది మాయప్పిరాళ్ తిరువరుళామివళ్ నేర పట్టదే.

౧౦.

అ|| కున్దమ్ - పర్వతమువలె, మా - గొప్పదై, మణిమాడమ్ - రత్నమయమైన మేడలుగలదై, కోలమ్ - సుందరములైన, మాళిగై - గృహములయొక్క, క్కున్దొఱుమ్ - సమాహములు, మల్గి - నిండి, తెన్ తిశై - దక్షిణదిక్కును, తిలదమ్ పురై - తిలకమువలెనున్న, క్కుట్టనాట్టు - తిరుప్పలియూర్ - క్కుట్టనా డుదేశమందలి తిరుప్పలియూరులో, నిన్ది - వేంచేసియున్న, మాయప్పిరాళ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ - కృపను, ఇవళ్ - ఈపె, నేర పట్టదామ్ - పొందినది. అన్ది - ఇట్లు కాకపోయినయెడల, ఇవళ్ - ఈపెయందు, అమ్ - సుందరమై, తణ్ - చల్లనైన, క్కున్దొమ్ - తిరు క్కున్దొయి, కమన్దల్ - పరిమళించుటకు, మన్ శ్రే - వేటొక, ఉపాయమ్ ఇల్లై - ఉపాయములేదు.

తా|| ఓతలులారా ! అతిసుందరమైన తిరుప్పలియూరులో వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి యొక్క యనుగ్రహము నీపే చక్కగాలభించినది. లేనయెడల యీ పెయందింత తులసివాసనకుఁ గారణములేదని. ౧౦.

శ్లో॥ నేర్ పట్టనితై మూవులగుక్కుమ్ నాయగన్ న్నడిమై*

నేర్ పట్టతోణ్డోతోణ్డో తోణ్డో తోణ్డో శడగోపన్ శోల్

నేర్ పట్టతమిన్ మాల్తై యాయిత్రత్తుళివై పత్తుమ్

నేర్ పట్టారవర్* నేర్ పట్టార్ నెడుమాఱ్కుడిమై శెయ్యవే. ౧౧.

అ|| నితై - సంపూర్ణమైన, మూవులగుక్కుమ్ - మూడులోకములకును, - నేర్ పట్ట - తగుమైన, నాయగన్ తక్ - స్వామియొకయఃపతియొక్క, అడిమైకై జ్జగర్జమును, నేర్ పట్ట - లభించిన, తోణ్డో - భక్తులకు, తోణ్డో - భక్తులైనవారికి, తోణ్డో - భక్తులైనశ్రీవైష్ణవులకు, తోణ్డో - భక్తులైన, శడగోపన్ - సమాగ్ర్హ్వర్ణసాందిచిన, నేర్ పట్టశోల్ - తగుమైన శ్రీనూక్తిగల, తమిన్ మాల్తై - ద్రావిడశబ్దసందర్భరూపములైన, ఆయిత్రత్తుళి - వెయ్యిపాశురములలో జేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, నేర్ పట్టారవర్ - అభ్యసించినవారు, నెడుమాఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, అడిమై శెయ్య - కై జ్జగర్జముజేయుటకు, నేర్ పట్టార్ - తగినభాగ్యముగల వారగుదురు.

తా|| భక్తశోమణులైన సమాగ్ర్హ్వర్ణప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు స్వయాపాసురూపమైన కై జ్జగర్జమును లభింతురని. ౧౧.

అ ధ్మోర్ తిరువడిగ శే శ రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౧౦ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, భాగవతశేషత్రయే విశ్వరూపైకవల్య భగవల్లాభము లనెడి తక్కినపురుషార్థములకంటె మేలైనదని ప్రతిపాదించుచున్నాడు.

శ్లో॥ నెడుమాఱ్కుడిమై శెయ్ వే పో లవనై క్కరుదవళిత్తు*

తెడుమాల్ తిల్ తిక్కిదిగళ్ ముల్ ముమ్ తవిర్ న్దశెదిర్ నిన్దై*

కొడుమావినై యేనవనడియారడియే కూడుమిడువల్లాల్*

విడుమాతెన్బడెన్నన్దో వియన్ మూవులగు పెఱినుమే. ౧.

అ|| నెడుమాఱ్కు - మిక్కిలిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరునికి, అడిమై శెయ్యేనోళ్ - దాన్యముజేయువానివలె, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, కరుద - తలంచినమాత్రములోనే, తుడుమాల్ తిల్ తిక్కిదిగళ్ - అప్రతిహతములైన, తిక్కిదిగళ్ - దుఃఖజనకములైన యజ్ఞానాదిదోషములు, ముల్ ముమ్ - అన్నియు, వళిత్తు - నన్నుపంచనజేసి (నాకుఁడెలియకనే), తవిర్ న్ద - విడిచిపోయిన, శదిర్ - విధమును, నిన్దై - తలంచినయెడల, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, అడియార్ - దాసులయొక్క,

అడియే - శ్రీపాదములనే, కూడుమిదువల్లాల్ - పొంగవలసినదితప్ప, వియ్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱియమ్ - లభించినను, కొడుమావిన్నయే - తీవ్రమైన గొప్పపాపముగల నేను, నిడుమాఱువన్నదు - (భాగవతులశ్రీపాదములను) విడుచుటయనట, ఎన్ - ఎట్టిది? అన్దో - అయ్యో!

తా|| సర్వేశ్వరునికి భక్తునివలె నేనునటించినప్పుడే నాయొక్క సకలబోధములును నశించి నవిగాన యట్టిభగవంతునికి భక్తులైన శ్రీవైష్ణవుల శ్రీపాదములనువదలి త్రిలోకైశ్వర్యమునుగూడ నేనాశించనని.

వియ్ మూవులగు పెఱియమ్మొళి తానేతానేయానాలుమ్*

పుయల్ మేగమ్మొళి తిరుమేనియమ్మాన్ పునై పూజ్జులడిక్కిళ్ళి*

శయమేయడిమైతలై నిన్దార్ తిరుత్తాళ్ వణ్ణి*ఇమ్మైయే

పయనేయిన్దమ్ యాన్ పెన్ద్రు దుఱుమోపావియేనుక్కే.

అ|| వియ్ - విశాలమైన, మూవులగు - మూడులోకములను, పెఱియమ్ - పొందినను, పోయ్ - సంసారమును దాటిపోయి, తానే తానేయానాలుమ్ - తనను తానే యనుభవించినను (కైవల్యమును లభించినను), (అవి), పుయల్ - వర్షోన్ముఖమైన, మేగమ్మొళి - మేఘమువలె, తిరుమేని - (శ్యామమైన) తిరుమేనుగల, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, పునై - కట్టవడిన, పూ - పుష్పములను, కమ్మల్ - వీగకణియమునుగల, అడిక్కిళ్ళి - శ్రీపాదములకింద (చేయదగిన), శయమే - స్వయంప్రయోజనమైన, అడిమై - దాస్యముయొక్క, తలై - పైభాగమందు, నిన్దార్ - ఉన్న, శ్రీవైష్ణవులయొక్క, తిరుత్తాళ్ - శ్రీపాదములను, వణ్ణివంగి (అశ్రయించి) పావియేనుక్క - పాపియైననాకు, ఇమ్మైయే - ఈలోకమందే, పయనే - పురుషార్థముగా, యాన్ - నేను, పెన్ద్రు - లభించిన, ఇన్దమ్ - సుఖమునకు, ఉఱుమో - సహనమునా?

తా|| సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములయందు దనస్యప్రయోజనములై కైజ్జుర్యము జేయుచున్న శ్రీవైష్ణవులయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించి నేను లభించిన సుఖమునకు విశ్వరక్షకవల్ల సుఖములుగూడ సహనంబులుకావని.

ఉఱుమోపావియేను క్కిన్ద్రులగమ్మాన్ముడన్దొనిత్తై య*

శిఱుమామేనినిమిర్ త్త వణ్ శెన్దామరై క్కణ్ తిరుక్కుఱళ్ళ*

నఱుమావిరై నాన్మలరడిక్కిళ్ళి వ్వుగుదలన్ది యవనడియార్*

శిఱుమామనిశరాయెన్నె యాన్డార్ రిజ్జేతిరియవే.

3.

అ|| అవణ్ - అవామనునికి, అడియార్ - శేషభూమిలై, శిఱు - (రూపముందు) చిన్నవారై, మా - (మహిమయందు) గొప్పవారైన, మనిశరాయ్ - మనుజోత్తములై, ఎన్నెనమ్మ, అన్డార్ - పరిపాలించెడి శ్రీవైష్ణవులు, ఇజ్జే - ఈలోకమందే, తిరియ - సంపరింభగా, అన్దొ - వారినివదలి, ఇన్ద్రులగమ్మాన్ముడన్ - ఈత్రీలోకములును, ఉడన్ - ఒకప్పుడే, నిన్దైయ - నిండునట్లు, శిఱు - చిన్నదై, మా - శ్లాఘ్యమైయున్న, మేని - తిరుమేనును, నిమిర్ త్త - చెందిననా,

డును, ఎక్ - నాకుభోగ్యమై, తామరై - పద్మమువలెనున్న, కణ్ - సేత్రములుగలవాఁడునైన,
తిరుక్కుఱళ్ - శ్రీవాసునియొక్క, మా - శ్లాఘ్యమై, నఱువిరై - మిక్కిలిపరిమళించుచున్న,
నాణ్మలర్ - అష్టదువికసించిన పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుడల్ -
ప్రవేశించుట, పొయ్యెనుక్కు - పొయ్యెననాకు, ఉఱుమా - తగునా?

తా|| సమస్తలోకములను గొలుచుటకై త్రివిక్రముడై పెరిగిన శ్రీవాసునియొక్క శ్రీపాద
ముల నాశ్రయించుటకంటె వానినాశ్రయించిన శ్రీవైష్ణవుల నాశ్రయించుటయే మేరైనదని. ౩.

ఇశ్శేతిరినేత్కిఱ్ఱుక్కున్దై నై నిరుమానిలమున్నుణ్డమిన్దన్ద*

శెజ్గోల త్తవవళవాయ్ చెన్దామరై క్కణెన్నమ్మా*

పొణ్డేళ్ళ పుగళ్ళగళ్ వాయవాయ్ ప్పలన్దోళ్ వడివెళ్ళునన త్తదాయ్*

అశ్శేయ్మలర్ గళ్ళకై యవాయ్ వట్టివట్టోడవరుళితే.

౪.

అ|| ఇరుమా - గొప్పవిశాలమైన, నిలమ్ - భూమిని, మున్ - మునుపు, ఉఱ్ఱు - మ్రొగి,
ఉమిన్దన్ద - (సృష్టికాలమందు) క్రిక్కినవాఁడును, కెమ్ - ఎఱ్ఱనై, కోలత్త - అందమైయున్న,
వవళమ్ - పగడమువండి, వాయ్ - అధరమునున్న, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, తామరై - పద్మమువలెనున్న,
కణ్ - సేత్రములనున్నగలవాఁడునైన, ఎన్నమ్మా - నాస్వామి, పొణ్డవీళ్ - మిక్కిలి
వర్ధిల్లుచున్న, పుగళ్ళగళ్ - కల్యాణగుణములు, వాయవాయ్ - నోటిలోనున్నట్లును, పులన్
కోళ్ - (తనసొందర్యముచే) ఇంద్రియముల నాకర్షించుచున్న, వడివు - తిరుమేను, ఎన్మనర్త
దాయ్ - నామనస్సులోనున్నట్లును, అణ్ - ఆసర్వేశ్వరునికి, ఏయ్ - తగుమైన, మలర్ గళ్ -
పుష్పములు, క్కెయవాయ్ - చేతులోనున్నట్లును, వట్టివట్టు - సన్మార్గమందుండి, ఓడ - నడుచు
నట్లు, అరుళిల్ - కృపజేసినయెడల, ఇశ్శే - ఈలోకమందు, తిరినేఱ్ఱు - సంపదించుచున్న
నాకు, ఎక్ ఇఱ్ఱుక్కున్దై నై - ఏమిహీనతకలదు?

తా|| మనోవాక్కాయములచే సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకైజ్జ్వర్యమును శ్రీవైష్ణవులు నివసించుచున్న
యాలోకమందే జేయునట్లు సర్వేశ్వరుఁడు కటాక్షించినయెడల యాలోకమందుండుట
యొకకొఱతకాదని.

౪.

వట్టివట్టోడవరుళ్ పెళ్ళు మాయణ్ కోలమలరడిక్కిళ్*

శుట్టివట్టోడుమ్ శుడర్ చోడివెళ్ళ త్రిన్దున్దై నిరుదాలుమ్*

ఇట్టివట్టోడుముడలినిట్టిఅన్దు త్తకోళిరియాణ్ కళ్ళన్దై*

మొట్టివట్టోడుమ్ కవియముడమ్ సుగర్చియుఱుమొముఱుదుమే.

౫.

అ|| వట్టివట్టు - మంచిమార్గమందుండి, ఓడ - అదేవిధముగానడుచునట్లు, అరుళ్ - ఆను
గ్రహమును, పెళ్ళు - పొంది, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కోలమ్ -
సందరమైన, మలర్ - పుష్పమువలెనున్న, అడిక్కిళ్ - శ్రీపాదములక్రింద, శుట్టివట్టు - చుడి
కలిగి (పరిపూర్ణముగా), ఓడుమ్ - వ్యాపించియున్న, శుడర్ - కాన్తిగల, చోడివెళ్ళత్తు - మిక్కిలి
తేజోధూపమైన పరమపదమగు, ఇన్దున్దై - ఆనందమునుబొంది, ఇరుదాలుమ్ - ఉండినను,
ముఱుదుమ్ - తత్తినుపుగుసార్ములును, ఇట్టివట్టు - నిహీనమై, ఓడుమ్ - నడుచుచున్న, ఉడలి

నిల్ - (మనుష్య) శరీరమందు, పిఱు - జన్మించి, తన్ - తనయొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, యాన్ - నేను, కల్గి - అభ్యసించి, మొట్టిపట్టు - శబ్దస్వరూపమై, ఓడుమ్ - ద్రవహించుచున్న, కవియుదమ్ - తిరువాయ్మొళియనెడి యమృతమును, నుగర్ చ్చి - అనుభవించుటకు, ఉఱుమో - ఒప్పునా ?

తా॥ భగవత్కృతముచే శ్రీవైష్ణవమునుబొంది నిత్యానందము ననుభవించినప్పటికిన్ని అదిగూడ తిరువాయ్మొళియొక్క అనుసంధానముచే గలిగిన ముఖమునకు సాటికానేరదని. ౫.

నుగర్ చ్చియుఱుమోమూపులగి విడువేఱుత కేట్టిల్*

పుగర్ చ్చెమ్ముగ త్తకళిఱుట పొన్నాట్టిక్కెయెన్నమ్మాన్*

నిగర్ చ్చెమ్మజ్జియెరివిట్టిగళ్ నీణవశురరుయిరెల్లామ్*

తగర్ త్తుజ్జుల్లులుమ్పుట్టాగళ్ పెరియతనిమాప్పగిట్టె.

౬.

అ॥ తన్ - తనకు, కేట్టిల్ - ఒప్పులేని, పుగర్ - తేజస్వకలదై, కెమ్ముగత్తు - ఎఱ్ఱని ముఖముగలదైన, కళిఱు - కువలయాపీడమును, అట్టు - సంహరించిన, పొన్ - సుందరమైన, ఆట్టి - సుదర్శనమును, కై - (శ్రీహస్తమందుగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామియు, నిగర్ - (రాక్షసశాతిక) తగుమైన, కెమ్ - ఎఱ్ఱని, పజ్జి - కేశములుగలవారును, ఎరి - జ్వలించుచున్న, విట్టిగళ్ - సేత్రములుగలవారునై, నీణ - పొడువైన, అశురరుయిరెల్లామ్ - అసుగులప్రాణములనన్నింటిని, తగర్ త్తు - పీడించి, ఉఱు - చంపి, ఉల్లులుమ్ - సంచరించుచున్నవాఁడును, పుళ్ - గరుత్మంతుని, పొగన్ - (వాహనముగా) నడిపించువాఁడునైన శ్రీయశతియొక్క, పెరియ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, తని - అద్వితీయమై, మా - క్లాఘ్యమైన, పుగల్ - కల్యాణగుణములను, నుగర్ చ్చి - అనుభవించుటకు, మూపులగిన్ - మూడులోకములయొక్క, పీడు - సంహారమును, పేఱు - సృష్టియు, (సృష్టిసంహారకర్తృత్వమును), ఉఱుమో - సమానమగునా ?

తా॥ భాగవత ముఖోల్లాసార్థముగా సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణముల ననుభవించి తిరువాయ్మొళి యభ్యసించుటకు త్రిలోకేశ్వర్యముగూడ సమానముకాదని. ౬.

తనిమాప్పగిట్టెయెఱ్ఱానుమ్ నిఱుమ్మడియాత్తాత్తోన్*

మునిమాప్పిరమముదల్ విత్తా యులగమ్మాన్ముముళై ప్పిత్త*

తనిమాత్తెయ్యత్తళిరడిక్కిల్ ప్పగుదలన్తి యవనడియార్*

ననిమాక్కలవియిప్పమే నాళుమ్వాయ్క్కనజ్గల్గే.

౭.

అ॥ తని - నిరుపమానమై, మా - క్లాఘ్యమైన, పుగల్ - కీర్తి, ఎఱ్ఱానుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిఱుమ్మడియా - నిలుచునట్లు, మాప్పిరమమ్ - పరబ్రహ్మమైన, తాన్ - తాను, మునియాయ్ - సజ్జులముగలవాఁడై, ముదల్ - నిమిత్తకారణమై, విత్తాయ్ - ఉపాదానకారణమై, తోన్ - అవతరించి, ఉలగమ్మాన్ముమ్ - మూడులోకములను, ముళైప్పిత్త - సృజించిన, తని - అద్వితీయమై, మాత్తెయ్యమ్ - పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తళిర్ - చిగురువంటి, అడిక్కిల్ - శ్రీపాదములక్రింద, పుగుదల్ అన్తి - ప్రవేశించక, అవనడియార్ - ఆనర్వేశ్వరునికి దాసులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, ననిమా - మిక్కిలిక్లాఘ్యమైన, కలవియిప్పమే - సంశ్లేషముఖమే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నజ్గల్గు - మనకు, వాయ్క్క - లభించవలెను.

తా॥ స్వయంపురుషార్థమైన భగవదనుభవము నానువలదు. భాగవతులతో సంశ్లేషించివారి ప్రీత్యర్థమై జేయుచున్న భగవదనుభవమునే నేనెల్లప్పుడూను లభించవలయునని కోరుచున్నానని.

నాళుమ్ వాయ్క్కనజ్జట్టు నళిర్ నీర్క్కడలై ప్పడై త్తు*తళ

తాళుమ్ తోళుమ్ముడిగళుమ్ శమనిలాదపలపరప్పి*

నీళుమ్ పడర్ పూజ్కట్టగక్కాపుమ్ నితై పన్నాయిల్ భీక్*

కోళుమ్ముడై యనుణిమలై పోల్ కిడన్దా తమర్ గళ్ కూట్టమ్.

౮.

అ॥ నళిర్ - చల్లనైన, నీర్ - జలముగల, కడలై - సముద్రమును, పడైత్తు - సృజించి, తన్ - తనయొక్క, శమన్ ఇలాద - ఒప్పులేనిదై, పల - అనేకములైన, తాళుమ్ - తిరువడికళ్ళ నున్న, తోళుమ్ - భుజములనున్న, ముడిగళుమ్ - శిరస్సులనున్న, పరప్పి - అంతటవ్యాపించు నట్లుజేసి (అనేకహస్తపాదాదులుగలవాడై యవతరించి), నీళుమ్ - పెరిగియు, పడర్ - వ్యాపించియు నున్నదై, పూ - పుష్పములుగలదైన, కట్టుగక్కాపుమ్ - కల్పపుక్షములయొక్కతోటనున్న, నితై - (కిరణములచే) నిండిన, పన్నాయిల్ భీన్ - సూర్యునియొక్క, పర్ - అనేకమైన, కోళుమ్ ఉడైయ - తేజస్సునున్నగలదైన, మణిమలై పోల్ - రత్నముయమైన పర్యతమువలె, కిడన్దాన్ - పవ్వళించిన క్రియఃపతియొక్క, తమర్ గళ్ - భక్తులైనభాగవతులయొక్క, కూట్టమ్ - సమా హము, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, నజ్జట్టు - మనసు, వాయ్క్క - (నేపించునట్లు) లభించును గాక.

తా॥ మహాజలమును సృజించి యచ్చట యనేకదివ్యావయవములుగలవాడై పవ్వళించియు న్ను శ్రీమన్నారాయణునికి దానులైన శ్రీవైష్ణవులను నేవింపవలయుననియే నేవాళించుచున్నానని.

తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినై యె నాళమ్ శెయ్యుమ్ శదుమూర్ త్తి*

అమర్ కొళాట్టిశెజువాళ్ విల్ తణ్డాదిపల్ పడై యక్*

కుమర్ కొలవై జ్జణై నేళ్ తాడై కోదిలడియార్ తమ్*

తమర్ గళ్ తమర్ గళ్ తమర్ గళామ్ శదిరేవాయ్క్క తమియేత్తే.

౯.

అ॥ తమర్ గళ్ కూట్టమ్ - శ్రీవైష్ణవబృందమునకు సంభవించెడి, పల్ విన్నైయె - క్రూరమైన విరోధమును, నాళమ్ శెయ్యుమ్ - నశింపజేయుచున్న, శదుమూర్ త్తి - వాసుదేవ సబ్బర్షణాని రుద్ధప్రయ్యములనెడి నాలుగు విధములుగానవతరించినవాడును, అమర్ కొళ్ - యుద్ధోన్ముఖము లైన, అట్టి - సుదర్శనము, శజ్జ - పాంచజన్యము, వాళ్ - నందకము, విల్ - కార్జము, తణ్డా - కావాదకి, అది - ఇవిమొదలుగాగల, పల్ - అనేకములైన, పడైయన్ - ఆయుధములు గలవాడును, మమర్ - నిత్యయావనపంతుండును, కోలమ్ - సుందరుడై, విజ్జణై - పంచతాణ ములు గలవాడైన, నేళ్ - మన్మథునికి, తాడై - తొడియునైన సర్వేశ్వరునికి, కోదిల్ - దోషము లేని(అనన్యప్రయోజనులైన), అడియార్ తమ్ - దానులయొక్క, తమర్ గళ్ తమర్ గళ్ తమర్ గళామ్ - దానదానులకు దానులుకావడమనెడి, శదిర్ - పురుషార్థము, తమియేట్టు - (ఈసంసార మందు) ఒంటిగానున్న వాకు, వాయ్క్క - కలుగును గాక.

తా॥ శబ్దవక్రద్యనేకదివ్యాయుధములనుధరించి యాశ్రితవిరోధులనునశింపజేయుచున్న శ్రీమన్నారాయణునికి చరమావధిదానుడైనకావడమనెడి పరమపురుషార్థమునే కోరుచున్నానని.

తిరు.]

తిరువాయ్మొళి, ౮ - పత్తు

వాయ్క్కతమియే అూక్కిదోఅూక్కియూక్కి*మాకాయామ్
 పూక్కోళ్ మేసినాన్దుతోళ్ పొన్నాక్కిక్కియెన్నమ్మా*
 నీక్కమిల్లావడియార్ ద మ్మడియారడియారడియారెమ్
 కోక్కోళ్*అవర్ క్కేతుడిగళాయ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్టాడే.

౧౦.

అ|| మా - శ్లాఘ్యమైన, కాయామ్పూక్కోళ్ - రెల్లుపుప్పముయొక్కపర్ణముగల, మేసి -
 తిరుమేనునున్న, నాన్దుతోళ్ - నాలుగుభుజములనున్న, పొన్ - అందమైన, అక్కి - సుదర్శన
 మును ధరించిన, కై - శ్రీహస్తమునున్నగల, ఎన్ అమ్మాన్ - నాస్వామిని, నీక్కమిల్లా - విశ్లే
 పించని, అడియార్ తమ్ - దాసులకు, అడియారడియారడియార్ - దాసదాసులయొక్క దాసులు,
 ఎమ్మకోక్కోళ్ - మనకుస్వాములు; అవర్ క్కే - వారికే, మడిగళాయ్ - దాసులమై, కెల్లుమ్ -
 నడుచుచున్న, నల్లకోట్టాడు - మంచిపురుషార్థము, తమియేఱు - అద్వితీయుడైననాకు,
 ఊక్కితోఅూక్కి - ప్రతికల్పములయందున్న, ఊక్కి-ఎల్లప్పుడును, వాయ్క్క-కలుగునుగాక.

తా|| శ్యామవిగ్రహుడై, చతుర్భుజుడై, చక్రధరుడైన శ్రీమన్నారాయణునికి చరమా
 పధి దాసులైనవారే నాకును నాకులమునకును ప్రాప్త్యలైయుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నానని.

నల్లకోట్టాట్టులగల్గిల్ మూన్ది నుళ్ళుమ్ తాన్దిన్ద*
 అల్లిక్కమలక్కణ్ణనై యన్దణ్ కురుగూర్ చ్చడగోపణ*
 శొల్లప్పట్టవాయరత్తు శీవై యుమ్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ*
 నల్లపదత్తాల్ మనై వాత్తిర్ కొణ్ణ పెణ్ణిర్ మక్కళే.

౧౧.

అ|| నల్లకోట్టాడు - మంచివ్యవస్థగల, ఉలగల్గిల్ మూన్దినుళ్ళుమ్ - లోకములు మూడింటి
 లోను, తాన్ - తాను, నిన్దన్ - వ్యాపించి నిండినవాడును, అల్లి - వికసించియున్న, కమలమ్ -
 పద్మమువంటి, కణ్ణనై - శేత్రములుగలవాడగునైన శ్రీమన్నారాయణునివిషయమై, అమ్ - నుద్ద
 రమై, తణ్ - చల్లనైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడగోపణ - సమ్మత్ప్వార్థు,
 శొల్లప్పట్ట - సాదించిన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇవైయుమ్ పత్తుమ్ - ఈ పది
 పాశురములను, వల్లార్ గళ - అభ్యసించువారు, కొణ్ణ - తాము స్వీకరించిన, పెణ్ణిర్ మక్కళే -
 దారపుత్రాదులతోఁగూడ, నల్లపదత్తాల్ - (భాగవతశేషత్వమనెడి) మంచిసూర్ధముచే, మనై -
 గృహస్థాశ్రమమందుండి, వాత్తిర్ - సుఖముగాజీవించుదురు.

తా|| సర్వేశ్వరుని విషయమై సమ్మత్ప్వార్థు ప్రసాదించిన తిరువాయ్మొళులలో జేరిన
 యీ పదిపాశురముల సభ్యసించువారు సచరివారముగా భాగవతులకు శేషపడియుందురని.

అత్తిర్ తిరువడిగళే శరణమ్.
 జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౮-పది, సంపూర్ణము.

ఇదిపఱు తిరువాయ్మొళుల లెనబదియింటికి పాశురములు ౮౮౨

౯-వ, పత్తు, ౧-వ, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సోపాధికబంధువులైనభార్య పుత్రాదులనువదలి మనకుప్రాప్యండును ప్రాపకుండును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువునైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి యని చేతనుల కుపదేశించుచున్నారు

కొణ్ణపెణ్ణిర్ మక్కళున్ ధూర్ శున్ శ్రుత్తవర్ పిఱరుమ్*

కణ్ణదోడుపట్టదల్లాల్ కాదల్ మన్ న్నియాదుమి లై*

ఎణ్ణిశై యమ్మోమ్మమ్మేలుమ్ మున్ శ్రువుముణ్ణిరాకా*

తొణ్ణరోమాయుయ్యలల్లా లిలై కణ్ణీర్ తుణై యే.

అ॥ కొణ్ణ - (బంధువులనిమనము) స్వీకరించిన (తలంచిన), పెణ్ణిర్ - భార్యలును, మక్కళ - పుత్రులును, ఉన్ ధూర్ - బంధువులును, శున్ శ్రుత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కిన భృత్యాదులును, కణ్ణదోడు - చూచినప్పుడే, పట్టదల్లాల్ - స్నేహించియుండడముతప్ప, మన్ ని - మఱియొక (చూడని) సమయమందు, కాదల్ - స్నేహము, యాదుమ్ - ఎంతమాత్రమును, ఇల్లై - లేదు (గాన), ఎణ్ణిశైయుమ్ - అప్పదిక్కులయందును, కీమ్మమ్ - అధో లోకములయందును, మేలుమ్ - ఉర్ధ్వలోకములయందును (ఉన్న), మున్ శ్రువుమ్ - సమస్తపాణులను, ఉణ్ణ - (మింగి) (తనయందరమందుంచుకొని రక్షించిన), పిరాన్ - ఉపకారకుండైన సర్వేశ్వరునికి, తొణ్ణిరో మాయ్ - భక్తులమై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, తుణై - (వేలు) సహాయము, ఇల్లైకణ్ణీర్ - లేదునుమి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీకాపత్తు సంభవించినఎడల మీభార్యపుత్రాదులెవ్వరు నొదగర గాన వారిని వదలి ఆపదబాంధవుండైన సర్వేశ్వరునినే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని.

తుణై యమ్మోమ్మోమాగువార్ పోల్ శున్ శ్రుత్తవర్ పిఱరుమ్*

అణై యవన్దవాక్కముణ్ణే లత్తెగళి పోల్ శువై ప్పర్*

కణ్ణై యొన్టా లేయేన్ మరము మెయ్ద వెక్కార్ ముగిలై*

పుణై యొన్టయ్యప్పోగిలల్లా లి లైకణ్ణీర్ పారుళే.

అ॥ తుణైయుమ్ - సహాయభూతులును, కార్వుమ్ - రక్షకులును, ఆగువార్ పోల్ - అయ్యడివారువలెనున్న, శున్ శ్రుత్తవర్ - జ్ఞాతులును, పిఱరుమ్ - తక్కినబంధువులును, అణై యవన్ద - తమచేతికందదగిన, అక్కమ్ - ప్రయోజనము, ఉణ్ణేల్ - ఉన్నయెడల, అత్తెగళి పోల్ - జలకలవలె, శువై ప్పర్ - పానముజేయుదురు (ధనముల నవహరింతురు). కణ్ణైయున్టా లే - ఒకబాణము చేత, ఏన్ద్రోవరముమ్ - సప్తసాలపుత్రములను, ఎయ్ద - కొట్ట, ఎమ్ - మనకు, (విశ్వాసముజేయ దగిన), కార్ ముగిలై - కాళమేఘమువంటి స్వభావముగల శ్రియఃపతిని, పుణై యొన్ట - రక్షకుండని (తలంచి), ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించవలయునేతప్ప, పారుళే - (మఱియొకరినియాశ్రయించుటచే) ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు.

తా|| మీబంధువులు మీవద్ద ధనమున్నవటకు మీమ్ములను కాపాడువారువలెనుండి మీఁన ములనపహరించి తరువాత మీమ్ములను విడిచిపెట్టి పోదురుగాన వారినినమ్మక ఆపద్యాంధవుడైన శ్రీరామునినే యాశ్రయించి ఉజ్జీవించుడియని.

పోరుళ్ళ కై యుణ్ణాయ్ చెప్పలక్కాణిల్ పోల్ న్నియెనేన్ నైమ్మవర్ *

ఇరుళ్ళ కొళ్ళ తున్నట్టినై మ్మక్కాణిల్ ఎన్నెయ్ న్నారుమిలై *

మరుళ్ళ కొళ్ళ శెయ్ గై యశురర్ ముజ్జ వడమదురై ప్పిఱ్ఱనాఱ్ఱు *

అరుళ్ళ కొళ్ళ యుయ్యలల్లా లిలై కణ్ణిరరణ్ణే.

3.

అ|| కై - చేతులో, పొరుళ్ళ ఉణ్ణాయ్ - ధనముండి, శెల్ల - నడమనుచున్నదానిని, కాణిల్ - చూచినయెడల, పోల్ న్నియెనేన్ నైమ్మవర్ - నుండవలయునని, ఏత్తి - స్త్రీతము జేసి, ఎమ్మవర్ - లేచినిలపడుదురు. ఇరుళ్ళ కొళ్ళ - అజ్ఞానమును గలుగజేయుచున్నదియు, తున్నట్టు - దుఃఖమును గలుగజేయుచున్నదియునైన, ఇన్నై - దారిద్ర్యమును, కాణిల్ - చూచిన యెడల, ఎన్నెయ్ న్నారుమి - అయ్యోఅనువారుకూడ, ఇల్లై - లేరు. మరుళ్ళ కొళ్ళ - (లోకులను) భ్రమింపజేయుచున్న, శెయ్ గై - వ్యాపారముగల, అశురర్ - అనురులు, ముజ్జ - నశించునట్లు, వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱ్ఱనాఱ్ఱు - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి, అరుళ్ళ కొళ్ళ - కృపాపాత్రమైన, ఆళాయ్ - దాసులై, ఉయ్యలల్లాల్ - ఉజ్జీవించుటతప్ప, అరణ్ - (వేలు) రక్షకము, ఇల్లై కణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా|| మీబంధువులు లాభమున్నవటకు మీవద్దనేయుండి మీకాపత్తు వచ్చినప్పుడు మీమ్ములనెంతమాత్రము కనికరించరు గాన వారిని పదలి ఆపద్యాంధవుడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని.

3.

అరణమావరన్ మ్మక్కాల్ కై నై న మెక్కప్పట్టార్ *

ఇరణమ్మొణ్ణై తేప్పరావ ర్నియిట్టాలుముగ్గదే *

వరుణ్ణిలెన్నే వడమదురై ప్పిఱ్ఱనాఱ్ఱ వణ్ పుగగెమ్మి *

శరణ్ణెనుయ్యప్పోగిలల్లా లిలై కణ్ణిరరణ్ణే.

౪.

అ|| అన్ మ్మక్కాల్ - ద్రవ్యములేనప్పుడు, అరణమావర్ - రక్షకులగుదురు, ఎన్నై - అనిపలుమాటాలోచించి, అమ్మెక్కప్పట్టార్ - వశీకరింపబడినవారు, ఇరణమ్మొణ్ణ - అప్పుఇచ్చి తీసికొనినవారువలె, తేప్పరావర్ - తుప్పులగుదురు (నమయమునకొదగరు). ఇన్నియిట్టాలుమ్ - (వారు) వచ్చిపోయినను, అల్లదే - అంతయే. వరుణ్ణి - (సంసారలను) వర్ణించి, ఎన్నే - ఏమి ప్రయోజనము? వడమదురై - ఉత్తరమందున్న మధురానగరమందు, పిఱ్ఱనాఱ్ఱ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగగెమ్మి - కల్యాణగుణములే, శరణ్ణె - రక్షకములనియనుసంధించి, ఉయ్యప్పోగిలల్లాల్ - ఉజ్జీవించిపోవలసినదేతప్ప, శదిర్ - ముందియుపాయము, ఇల్లై కణ్ణిర్ - లేదునుమి.

తా|| మనకాపత్తువచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినను వారు అధనమును దీసికొని యావత్సమయమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినిపదలి, నిర్లక్ష్యక కృతచేత నవతరించిన ఆపద్యాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునియే యాశ్రయించుడియని.

౪.

కున్ద్రమన్దెజ్జో పెన్ద్ర మత్తాయన్ వడమదురై ప్పిఱ్ఱన్దాన్*

కున్ద్రమిల్ శీర్ కన్ద్ర మ్మైగల్ వాన్దల్ కణ్డోర్ కుణమే.

2.

అ॥ మన్ద్ర మ్మన్దిరై - వేటొక ఉపాయములేదు. శురభచ్చెన్నమ్ - సంగ్రహముగా

చెప్పితిమి మానిలత్తు - గోష్పభూమియందలి, ఎవ్వయిర్ క్కుమ్ - సకల ప్రాణులకును, శిన్ద్ర మ్ వేణ్డా - ఆయాసపడవలదు. శిన్దిప్పే - తలంపుమాత్రమే, అమైయుమ్ - చాలును, కణ్డోర్ గళ్ - చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా)? అన్దో - (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగా నున్నది. కున్ద్ర మన్ద్ర - (దీనికి ఫలముసిద్ధించకపోయినను) బోషముకాదు. ఎడ్దళ్ - మాకత్వస్త భవ్యుడై, పెన్ద్ర మత్తాయన్ - గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై, వడమదురై - ఉత్తరమధురా పురియందు, పిఱ్ఱన్దాన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, కున్ద్ర మిల్ - బోషములేని, శీర్ - కల్యాణగుణములను, కన్ద్ర మ్మ - అభ్యసించి, వైగల్ - ప్రతిదినమును, వాన్దల్ - జీవించుట, కుణమ్ కణ్డోర్ - స్వరూపానురూపమైనదినుమీ.

తా॥ ఓ చేతమలారా! సర్వేశ్వరునియొక్క స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును. దీని కధికారి నియమములేదు. ఏమియు శ్రమమును లేదు. దీనితో సమానమైన మఱియొక్క ఉపాయ మునులేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధించకపోయినను స్వరూపానురూపమైనదిగాన వానికల్యాణ గుణములనే యొల్లప్పడు సనుసంధించియుజ్జీవించుడియని.

2.

వాన్దల్ కణ్డోర్ కుణమిదన్దో మాయవనడివరవి*

పోన్ద్ర దుపోగపుళ్ళగిఱ్ఱుమ్ పున్దైయిలావర్ క్కుమ్*

వాన్ద్ర తుణైయా వడమదురై ప్పిఱ్ఱన్దవన్ వణ్ పుగళై*

వీన్ద్ర తుణైయా ప్పొమిదనిల్ యాదుమిలై మిక్కదే.

౩.

అ॥ వాన్దల్ - (భగవద్గుణములనుసంధించుచు) ఉజ్జీవించడమనెడి, ఇదు - ఇది, కుణమ్ - స్వరూపానురూపము. కణ్డోర్ - ఇదిప్రసిద్ధమునుమీ. అన్దో - అయ్యో! మాయవన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, పరవి - ప్లోతముజేసి, పోన్ద్ర దుపోగ - కాలమునుబోగొట్టవలయునని, ఉళ్ళకిఱ్ఱుమ్ - అధ్యవసాయముగలవారై, పున్దై - స్వార్థపరతయనెడిహీనత, ఇలాదవర్ క్కుమ్ - లేనివారైన అనన్యప్రయోజనులకు, వాన్ద్ర తుణైయా - ఉజ్జీవన హేతువై, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱ్ఱన్దాన్ - అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, వణ్ పుగళై - కల్యాణగుణములను, వీన్ద్ర - ఆకపడతగిన, తుణైయా - సహజముగా జీసికొని, పొమిదనిల్ - నడుచుచున్న దీనికంటె, మిక్కదు - మేలైనది, యాదుమిలై - ఏదియులేదు.

తా॥ అనన్యప్రయోజనులై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము జేయువారికొక మధురాపురి యందవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క గుణానుభవమునకంటె మేలైన పురుషార్థ మేషియు లేదని.

౩.

యాదుమిలై మిక్కదని లెనెరదు కరుది*

కాదు శైయ్ వాన్ద్ర క్కూడై శైయ్దు క్కడై ముణై వాన్ద్ర క్కై యుమ్బొమ్*

మాతుగిలికొడిక్కొళ్ మాడ వడమదురై ప్పిఱన్ద*
 తాదు శేర్ తోళ్ కణ్ణనల్లా లిల్లై కణ్ణీళ్ళనణే. ౯.

అ॥ ఆదనిల్ - అంతకంటె, మిమ్మ - మేలైనది, ఆదుమిల్లై - విదియులేదు. ఎట్టెన్దు -

అనిప...మాటు దెప్పి, అదువే - (తనవతోచిన యేదో ఒక) వానినే, కరుది - రక్షకముగాతలంచి,
 తాదు శేయ్యన్ - యెప్పును పెద్దగాజేసికొని, మాడ శేయ్దు - (మందున్నయోగ్యతను) పోగొ
 ట్టుకొని, కడై - అల్పమై, ముత్తెవాల్ కైయ్యమ్ - మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ,
 పోమ్ - పోగొట్టుకొనుదురు. మా - శ్లాఘ్యమైన, కుగిలిన్ - వస్త్రములయొక్క, కొడిక్కొళ్ -
 ధ్వజములుగల, మాడమ్ - మేడలచేసిందియున్న, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, పిఱన్ద -
 అవతరించినవాడును, తాదు శేర్ - మాలతోజేరియున్న, తోళ్ - భుజములుగలవాడైనన,
 కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునితప్ప, శరణ్ - వేటొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్ణీర్ - లేదునుమి.

తా॥ దేవతాస్తరములను భజించువారు మందున్న విశ్వరూపునుగూడపోగొట్టుకొని యన
 ర్థమును జేందుదురుగాన మనకు శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదని. ౯.

కణ్ణనల్లాల్లిల్లై కణ్ణీళ్ళరై ఇదునిఱ్కవన్దు*

మణ్ణి పారమేనీక్కు దత్తే వడమదురై ప్పిఱన్దా*

తిణ్ణమానుమ్ముడై మెయుడై లవనడి శేర్ తుయ్మిన్దో*

ఎణ్ణవేణ్డానుమ్మవాదు మవన్ద మన్ శీల్లై యే. ౧౦.

అ॥ కణ్ణనల్లాల్ - శ్రీకృష్ణునికంటె, శరణ్ - వేటొకరక్షకము, ఇల్లైకణ్ణీర్ - లేదునుమి;

అదు - అనెడి యాయర్మును, నిఱ్క - నిలుపుటకును, మణ్ణి పారమ్ - భూభారమును, శీక్కు
 దఱ్కు - పోగొట్టుటకును, వడమదురై - ఉత్తరమధురయందు, వన్దు - వచ్చి, పిఱన్దాన్ - అవత
 రించెను. నుమ్మకడై మె - మిక్కునామ్ము, ఉణ్ణేల్ - ఉన్న సెడల, అవనడి - వానిశ్రీపాదముల
 యందు, తిణ్ణమా - దృఢముగా, శేర్ తుయ్మిన్దో - సమర్పించియుజ్జీవించుడి; ఎణ్ణవేణ్డా - (ఇందుకు)
 సందేహంపవలదు. అవనన్ది - అసర్వేశ్వరునిచేతప్ప, మన్ శీల్ - ఇతను, నుమ్మను ఆదుమ్ -
 మీది యేవస్తువును, ఇల్లై - లేదు

తా॥ తానే రక్షకుడనెడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన
 శ్రీకృష్ణునిశ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతో
 గూడ సమర్పించి యాశ్రయించుడియని. ౧౦.

అదుమిల్లై మన్ శీల్లై వని లెన్ద దువేతుణిన్దు*

తాదు శేర్ తోళ్ కణ్ణనై క్కురు కూర్ చ్చడగోపకొళిన్దు*

ఓదిలాదవోణ్ తిమ్మిగ శీవై యాయ్మిరత్తుళిప్పత్తుమ్*

ఓదవల్ల పిరాక్కళ్ళో మిమ్మనూళుడై యార్ గళోపన్దే. ౧౧.

అ॥ అవనిల్ - అతిముఖతకంటె, మన్ శీల్ - వేటొకరక్షకము, ఆదుమ్ - విదియు, ఇల్లై -

లేదు. ఎన్దువే - అనెడియర్మునే, తుణిన్దు - అధ్యవసించి, తాదు శేర్ - మాలతోజేరియున్న,

తోళ్ - భుజములుగల, కణ్ణనై - క్రీకృష్ణునివిషయమై, కురుగూర్ - చృదగోపక - తిరునగరియందు వేంచేసియున్న సమ్మాత్వార్లు, తొన్న - సాదించినవియు, తీరుఇలాద - దోషములేనివియు, ఒణ్ - సుందరమైనవియు, తమిళ్ గళ్ - ద్రావిడభాషారూపములైనవియునైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశుములను, ఓదవల్ల - అస్థ్యయనముజేయుదగిన, పిరాక్కళ్ - ఉపకాంక్షలు, నమ్మై - మనలను, పణ్డే - మునుపే, ఆళుడైయార్ గళ్ - దాసులుగా గలవారు.

తా|| శ్రియఃపతియే రక్షకుడని సమ్మిన సమ్మాత్వార్లుసాదించిన ఈ పదిపాశురముల సభ్యస్థించువారే మనకు పరమప్రాప్తులని.

౧౧.

ఆ త్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్

తీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్

— ౦౪౫౦౦ —

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఇత్తీనిరుపాధికబంధుడైన సర్వేశ్వరుని నేవించవలయునని తిరుప్పళ్ళిజాడికి వేంచేసి అచ్చటమాటలాడక పవ్వళించియున్న సర్వేశ్వరుని నేవించి, ఓస్వామి! నన్ను కటాక్షించు పతెను నాతో మాటలాడవలయునని పలువిధములుగా ప్రార్థించుచున్నారు.

పణ్డెనాళాలేనిన్ తిరువరుళుమ్ పణ్డయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్

కొణ్ణు*నికొళోయిల్ శీయ్త్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివట్రివన్దాప్పెయ్యుమ్*

తొణ్డొరోర్క్కరుళిచ్చోదివాయ్ తిఱ న్దక తామరై క్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్*

తెణ్డై ప్పొరునల్ తణ్ పణ్డె తొట్టన్ద తిరుప్పళ్ళిజుడిక్కిడన్దానే.

౧.

అ|| తెణ్ - నిర్మలమైన, తిరై - అలలుగల, పొరునల్ - తామ్రపర్ణీతీరమందున్నదియు, తణ్ - చల్లని, పణ్డె - కొలనలచే, కూట్టన్ద - చుట్టపడినదియునైన, తిరుప్పళ్ళిజాడి - తిరుప్పళ్ళి జుడియనెడు దివ్యదేశమందు, కిడన్దానే - పవ్వళించినవాడా! పణ్డెనాళాలే - చిరకాలముగా, నిన్ తిరువరుళుమ్ - నీయనుగ్రహమునున్న, పణ్డయత్తాళ్ - కమలవాసినీయైన పిరాట్టియొక్క, తిరువరుళుమ్ - అనుగ్రహమునున్న, కొణ్ణు - కలవాడనై, నిన్ కొళోయిల్ - నీవు వేంచేసియున్న దివ్యదేశమందు, శీయ్త్తు - స్వరూపాచితకై జ్ఞానమునుజేసి, పల్ పడికాల్ - అనేకపురుషాస్తరములుగా, కుడికుడి - (భార్యాపుత్రాది) సరివారసహితముగా, వట్రిపన్ద - కాస్త్రోక్తమార్గముచే వచ్చి, ఆళ్ళెయ్యుమ్ - దాస్యముజేయుచున్న, తొణ్డొరోర్క్క - శేషభూతులమైన మావిషయమై, అరుళి - కృపజేసి, కొది - ఉజ్వలమైన, వాయ్ - వదనమును, తిఱన్ద - తెఱచి, (ఒకమాట చేసి), ఉక - నీయొక్క, తామరై క్కణ్ణళాల్ - పద్మముపంటినేత్రముచే, నోక్కాయ్ - కటాక్షించుము.

తా|| తిరుప్పల్లిబుడియందు పవ్వళించిన ఓక్రియఃపతీ ! చిరకాలముగా నీకును పిరాట్టికిని కృపాపాత్రులమై దివ్యదేశములయందు కైజ్కర్వముజేయుచున్నమాతో నిప్పుడుకొంచెము మాటలాడి నీయపాదములచే గటాక్షింపుమోయని.

౧.

కుడిక్కిడనాక్కమ్ శెయ్దు నికాతీర్ త వడిమైక్కున్ శ్రేవల్ శెయ్దు*

ఉకాపొన్నడక్కడవాచేవట్టివరుగిన్ పడియరోక్కరుళి*నీయెరునాల్

పడిక్కళవాగనిమిర్ త నికాపాదపణ్ణయమేతలై క్కణియాయ్*

కొడిక్కొల్ పొన్ మదిల్ శూన్ కుళిర్వయల్ శోలై తిరుప్పల్లిబుడిక్కిడనానే. ౨.

అ|| కొడిక్కొల్ - ధ్వజములచేసలజ్ఞుతమైనదియు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, మదిల్ - ప్రాకారములచేతను, కుళిర్ - చల్లనైన, వయల్ - పాలములచేతను, శోలై - తోపులచేతను, శూన్ - చుట్టపడినదియైన, తిరుప్పల్లిబుడి - తిరుప్పల్లిబుడియందు, కిడనానే - పవ్వళించిన ఓక్రియా! కుడిక్కిడన్ - కులపర్యాయలో (శేషవృత్తిలో) నుండి, అక్కమ్ శెయ్దు - (అకులమునకు) అతిశయమునగులాగజేసి, తీర్ త - సంసారమందుండి నన్నునివర్తింపించిన, నిన్ అడిమై - నీకైజ్కర్వములయందు, కున్ శ్రేవల్ - అస్తరజ్ఞకైజ్కర్వములను, శెయ్దు - చేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పొన్ - స్పృహణీయమైన, అడి - శ్రీపాదములను, కడవాదే - జాటకుండ (నీతిరువడితప్ప మఱియొకదాని నెఱుంగక), వట్టివరుగిన్ - శేషత్వమార్గమందుచున్న, అడియ తోర్ క్కు - శేషభూతులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, నీ - నీవు, ఒరునాల్ - ఒకప్పుడు, పడిక్కు - భూమికి, అళవాగ - అనురూపముగా (భూమితిరువడిక్రిందఁబడునట్లు), నిమిర్ త - పెంచిన, నిన్ పాదపణ్ణయమే - నీశ్రీపాదపద్మములనే, తలైక్కణియాయ్ - నాశిరస్సు కాభరణ మగునట్లుంచుము.

తా|| తిరుప్పల్లిబుడియందుపవ్వళించిన ఓక్రియఃపతీ! అనన్యగతిపలమై నీతిరువడిగళ్యయందు స్వరూపాసురూపమైన, కైజ్కర్వముజేయుచున్న మానుంగృహజేసి నీశ్రీపాదములను మా శిరస్సుమీద నుంచుమాయని.

౨.

కిడననాల్ కిడనాయెత్త నై కాలమ్ కిడత్తి య్కాతిరువుడమ్మై య*

తొడర్ న్దుకున్ శ్రేవల్ శెయ్దు తొల్లడిమైనట్టివరుమ్ తొడ్డొరోర్ క్కరుళి*

తడణ్ణాల్ తామరై క్కణ్విట్టిత్తు నీయెమ్మన్దుకాతామరై మణ్ణెయుమ్ నీయుమ్*

ఇడణ్ణాల్ మూపులగుమ్ తొమ్మిరున్దరుళాయ్ తిరుప్పల్లిబుడిక్కిడనానే. ౩.

౩.

అ|| తిరుప్పల్లిబుడిక్కిడనానే - తిరుప్పల్లిబుడియందుపవ్వళించినవాడా ! కిడననాల్ - పవ్వళించినప్పుడు మొదలుకొని, కిడనాయ్ (ఏకరీతిగా) పవ్వళించియేయున్నావు; ఉన్ తిరువుడమ్మ - నీతిరుమేను, అక్కయ - నొచ్చునట్లు, ఎత్తనైకాలమ్ - ఎంతకాలము, కిడత్తి - పవ్వళించెదవు? తొడర్ న్దు - అనుసరించి, కున్ శ్రేవల్ శెయ్దు - అస్తరజ్ఞకైజ్కర్వములనుజేసి, తొల్ - అనాదియైన, అడిమైనట్టి - శేషత్వమార్గమందు, వరుమ్ - (తప్పకుండా) నడుచుచున్న, తొడ్డొరోర్ క్కు - జానులమైనమాకు, అరుళి - కృపజేసి, తడమ్ - తటాకమును, కొళ్ - ఆక్రమించుచున్న, తామరై - తామరసపుష్పముపంటి, కణ్ - సేతములను, విట్టిత్తు - తెఱచి, నీ -

నీవు, ఎట్టుడు - లేచి, ఉన్ - నీయక్క, తామరై మత్తయిమ్ - కమలజాసినయైనపిరాట్టియూ,
నీయమ్ - నీవును, ఇడమ్కొళ్ - వికాలమైన, మూవులగును - మూడులోకములును, తొమ్మి -
ఆశ్రయించునట్లు, ఇరున్దరుళాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా|| తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందుబవ్వలించిన ఓస్వామి! నీతిరుమేనుయందు నొప్పిమొత్తునట్లు
నీవెంతకాలము పవ్వలించెదవు? పరమృతగా శేషభూతులమైన మాయందుగ్గుపడేసి లేచి నీవు
పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియుండి మాకు నేవసాడింపుమాయని.

3.

పుళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దువరకుణమజ్జెయిరున్దు వై గున్దత్తుళ్ నిన్దు*

తెల్లెన్ద వెళ్ళి నైయగజ్జుట్టియూదే యెన్నెయాళ్వాయెనక్కరుళి*

నల్లిన్ద శీరులగమ్ముచ్చుడన్వియప్ప నాళ్ళకూతాడినిన్దూర్ప్ప*

పళ్ళిజ్ఞునీర్ ముగిలిన్ పవళమ్బొల్ కనివాయ్ శివప్ప నీకాణవారాయ్.

౪.

అ|| పుళ్ళిజ్ఞుడి - తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దు - పవ్వలించి, వరకుణమజ్జె - వరకుణమజ్జె
యందు, ఇరున్దు - వేంచేసియుండి, వై గున్దత్తుళ్ - క్రిందకుణమనెడి దివ్యదేశమందు, నిన్దు - నిలిచి,
తెల్లెన్ద - నిర్మలమైన, ఎన్ - నాయొక్క, శిన్దెయగమ్ - హృదయములోపల, కట్టిచూడవల
కుండనుండి, ఎన్నె - నన్ను, ఆళ్వాయ్ - వలసవాఁడా! ఎనక్క - నావిషయమై, అరుళి -
కృపజేసి, నల్లిన్ద - చల్లనైన (అనుసంధించువారి హృదయముచల్ల పడునట్లున్న) శీర్ - కల్యాణ
గుణములను, ఉలగమ్ముచ్చు - మూడులోకములును, ఉడన్ - ఒకవిధముగా, వియప్ప - ఆశ్చర్య
పడునట్లును, నాళ్ళ - మేము, కూతాడినిన్దు - సృత్యముజేసినిలిచి, ఆర్పు - కోలాశాలము
జేయునట్లును, పళ్ళిజ్ఞు - నిర్మలమైన, నీర్ - జలముగల, ముగిలిన్ - మేఘమందున్న, పవళమ్బొల్ -
పగడమువలె కని - నుందరమైన, వాయ్ - ఆధరముయొక్క, శివప్ప - ఎఱుపుతోఁగూడ,
కాణ - (మేము) నేవించునట్లు, నీ - నీవు, వారాయ్ - వేంచేయుము.

తా|| అచ్చటచ్చటవేంచేసియుండి యిదిపఱలో నాకింతభక్తిని గలుగజేసిన ఓస్వామి!
నీసౌందర్యమును మేము నేవించునట్లు మాముందఱవేంచేసి మాయబీప్తమును నెరవేర్చుమాయని.

పవళమ్బొల్ కనివాయ్ శివప్ప నీకాణవన్దు నిన్ పన్నిలాము తమ్*

తవళ్ళి కదిర్ ములువల్ శెయ్దు నిన్ తిరుక్కణ తామరై తయజ్జన్దు రుళాయ్*

పవళన్క పడర్ కీళ్ళ చ్చుజ్జుతై పొరుసల్ తణ్ తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడిక్కిడన్దాయ్*

కవళమాకళిల్ మీనిడర్ కెడ తడత్తు కాన్దయ్ శివప్ప అవై యూర్ న్దానే.

౫.

అ|| నన్ పవళమ్ - శ్లాఘ్యమైనపగడముయొక్క, పడర్ కీళ్ళ - పొడక్రింద, శజ్జు - శజ్జము,
ఉత్తై - చేరియున్న, పొరుసల్ - తామ్రపర్ణిచే (దుట్టబడిన), తణ్ - చల్లనైన, తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడి -
తిరుప్పళ్ళిజ్ఞుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్వలించినవాఁడా! కవళమ్ - ఆహారముచేబలిసియున్న,
మా - గొప్ప, కళిల్ మీన్ - గజేంద్రునియొక్క, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, తడత్తు -
తటాకమందు, కాన్ద - (విరోధులను) దహించుచున్న, శివమ్ - శోపముగల, పఱునై - గరుత్మం
తుని, ఊర్ న్దానే - నడిపించినవాఁడా! పవళమ్బొల్ - పగడమువలె, కని - స్పష్టమైన,

వాయ్ - అధరము, శివప్ప - ఎఱ్ఱనై (ప్రకాశించునట్లు), నిన్ - సియొక్క, చల్ - దంతముల
యొక్క, నిలాకదిన్ - గొప్పతేజస్సు, ముత్తమ్ - అధరమందు, తవత్త - సంపరించునట్లు, ముఱు
వల్ శెయ్య - ముద్దహాసముజేసి, కాణ - (నేను) నేవించునట్లును, నీవన్ - నీవువేంచేసి, నిన్ -
సియొక్క, తిరుక్కణ్ తామరై - నేత్రములనెడ పద్మము, తయర్ - ప్రకాశించునట్లును, నిన్దరు
ళాయ్ - నిలిచియుండుము.

తా|| ఆతిరమణీయమైన తిరుప్పళ్ళిజుడియందు బవ్యళించిన ఓ శ్రియఃపతి! గజేంద్రాద్వైత
కాపత్తుపచ్చిపప్పుడు వారిముందట గరుడవాహనాకాశాధుండవై సేవసాదిగించినట్లు నీదివ్యావయవ
సౌందర్యముతోగూడ నిప్పుడు నాముందటవచ్చి సేవసాదింపుమాయని. ౫.

కాయ్ శివప్పటవె యూర్ న్దు పొన్మలై యిన్ మీమిళై క్కార్మగిల్ పోల్*

మాయ్ శివమాలిమాలిమానై న్దజవర్ పడక్క న్దుమున్నిన్ద*

కాయ్ శివవేన్దెకదిర్ ముడియానే కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిజుడియాయ్*

కాయ్ శివవాళిశ్శెఱ్ఱువాళివిల్ తణ్డెన్ది యెమ్మిడర్ కడివానే.

౬.

అ|| పొన్ - స్వర్ణము మైన, మలైయిన్ మీమిళై - పర్వతముమీద, (సంపరించుచున్న)
కార్ముగిల్ పోల్ - కాళమేఘమువలె, కాయ్ - (విరోధులను) దహించుచున్న, శివమ్ -
శోపముగల, పటవై - గరుత్మంతుని, ఊర్ న్దు - నడిపించుకొని, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించు
చున్న, శివమ్ - శోపముగల, అత్తై - సుదర్శనము, శజ్జు - పాఞ్చజన్యము, వాళ - నన్దకము,
విల్ - శార్దూల, తణ్డు - కామెదకీ, (ఈయాయుధములను), వ్వి - ధరించి, మా - గొప్ప,
శివమ్ - శోపముగల, మాలి - మాలి, మాన్ - గొప్ప, మాలి - మాలి (నుమాలి), ఎన్దు - అని
ప్రసిద్ధులైన, అవర్ - ఆయసురులు, అజ్జు - ఆయుధమందు, పడ - చచ్చునట్లు, కనన్దు - కోప
గించి, మున్ నిన్దు - (వారి) ముందటనిలిచిన, కాయ్ - (శత్రువులను) దహించుచున్న, శివమ్ -
శోపముగల, వేన్దే - ఓస్వామీ! కదిన్ - కిరణములుగల, ముడియానే - కిరీటముగలవాడా!
కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తిరుప్పళ్ళిజుడియాయ్ - తిరుప్పళ్ళిజుడియందు
బవ్యళించినవాడా! ఎమ్మిడర్ - మారుఃఖములను, కడివానే - నశింపజేయువాడా! నిన్దరు
ళాయ్ - (నాముందట) నిలిచి సేవసాదింపుమా.

తా|| ఓస్వామీ! నిన్ను నేవించుటకు నాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, దానిని
మాలినుమాలి మొదల గనుగులనుజంపినట్లు నశింపజేసి నాకు సేవసాదింపుమాయని. ౬.

ఎమ్మిడర్ కడిన్దిజ్జెన్దై యాళావనే యిమైయవర్ తమక్కుమాజ్జనై యాయ్*

శెమ్మడల్ మలరుమ్ తామరై ప్పొన త్తణ్ తిరుప్పళ్ళిజుడిక్కిడన్దాయ్*

నమ్ముడై యడియర్ కవైక్కణ్ గన్దు నామ్ కళిత్తుళనలమ్ కూర*

ఇమ్మడవులగర్ కాణనీయెరునా శిరున్దిడాయ్ జ్జళ్ కణ్ ముగప్పే.

౭.

అ|| ఎమ్మిడర్ - మారుఃఖములను, కడిన్దు - నశింపజేసి, ఇజ్జు - ఈలోకమందే, ఎన్దై -
నన్ను, అళావనే - పరిపాలించువాడా! ఇమైయవర్ తమక్కుమ్ - దేవతలకుగూడ, అజ్జు -

ఆ దేవలోకమందు, అనై యాయ్ - నిర్వాహకుడా! శెమ్ - ఎఱ్ఱని, మడల్ - దళములు, మల
రుమ్ - వికసించుచున్న, తామరై - పద్మములుగల, ప్పొనమ్ - కొలనలచే, తణ్ - చల్లనైన, తిరు
ప్పొళిఱ్ఱుడి - తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియందు, కిడన్దాయ్ - పవ్యళించినవాడా! నమ్మడై - మీయొక్క,
అడియర్ - దానులైన శ్రీవైష్ణవులయొక్క, కవై - కోలాహలమును, కణ్ణు - చూచి, నామ్ -
మేము, ఉగన్దకళిత్తు - మిక్కిలి సస్తోషించి, ఉళమ్ - హృదయమందు, నలమ్ - శ్రేమము,
హర - వృద్ధిపొందునట్లు, మడమ్ - జ్ఞానకూన్యలైన, ఇవులగర్ - ఈలోకమందుండువారు
కాణ - చూచునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఎఱ్ఱళకణ్ముగప్పే - మాకంటిముం
దఱ, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేసియుండుము.

తా॥ దుర్బలకును ప్రబలకునుగూడ రక్షకుడవైన ఓశ్రియఃపతి! శ్రీ వైష్ణవులు
నిన్నునుభవించి జేయుచున్న కోలాహలమునుజూచి సంతుష్టులమై నేవించునట్లు మాముందఱ ఒక
దినము వేంచేయుమాయని.

ఎఱ్ఱళకణ్ముగప్పేయులగర్గళెల్లా మిణై యడితొమ్మడెమ్మడిత్తెజ్జి*
తజ్జనాబ్బర తమదుశోల్వలత్తాల్ తలై తలై చ్చిఱన్దుపూళిప్ప*
తిఱ్ఱళశేర్ మాడ తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియాయ్ తిరువై గున్దత్తుళ్ళాయ్ తేవా*
ఇఱ్ఱణ్ మాళాల త్రిదనుళుమిరునా ఇరున్దిడాయ్ వీన్ బీడక్కొణ్ణై.

అ॥ తిఱ్ఱళ - చంద్రిడు, శేర్ - సంచరించునట్లు (ఉన్నతములైన), మాడమ్ - మేడలు
గల, తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియాయ్ - తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియందు బవ్యళించినవాడా! తిరువై గున్దత్తుశ్రీవైష్ణ
మనెడి దివ్యదేవమందు, ఉళ్ళాయ్ - వేంచేయున్నవాడా! తేవా - గొప్పతేజస్సుగలవాడా!
ఎఱ్ఱళకణ్ముగప్పే - మాకంటిముందఱ, ఉలగర్గళెల్లామ్ - లోమలందరును, అడియిణై - శ్రీపాద
ద్వంద్వములను, తొమ్మడు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మడు - లేచి, ఇత్తెజ్జి - నమ్మలై, తజ్జళ - తమ
యొక్క, అన్బు - (ప్రీతి, ఆర - వృద్ధిబొందగా, తమదు - తమయొక్క, వలత్తు - శక్తికితగిన,
ళొల్లాల్ - ఉక్తిచేత, తలై తలై చ్చిఱన్దు - నేనుముందఱ నేనుముందఱయని ఒకరికొకరుపైనపడి,
పూళిప్ప - ఆశ్రయించునట్లు, కణ్ణ - విశాలమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఇఱ్ఱళాల్ - ఈభూమి
యందలి, ఇదనుళ్ - ఈతిరుప్పొళిఱ్ఱుడియందు, వీన్ బీడక్కొణ్ణు - తనమహిమప్రకాశించునట్లు
వేంచేసి, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఇరున్దరుళాయ్ - ఉండి నేవసాదింపుము.

తా॥ ఓశ్రియఃపతి! నీవు సకలైశ్వర్య సంపన్నుడవై వేంచేయున్న విధమును మేమందఱు
గూడ నేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియందొకదినము వేంచేయుండుమాయని.

వీన్ బీడక్కొణ్ణునియన్గొళ్ మాళాల త్రిదనుళుమిరున్దిడాయ్* అడియోమ్
పోన్ బియోవాదేణ్ణై కుళిర ప్పదుమలరాగత్తెప్పరుగ*
శేన్ బిళవారై శెన్నెలూడుగళుమ్ శెమ్మమ్మణై తిరుప్పొళిఱ్ఱుడియాయ్*
కూన్ బిమాయళురర్ కులముదలరిన్ద కొడువినై ప్పడై గళవల్లానే.

అ॥ శేఱు - బురదయందు, ఇళవ్వాళై - మంచివయస్సుగలమత్స్యములు, కెన్నెలూడు - ఎఱ్ఱానవయస్సుములయొక్క నడుమన, ఉగళుమ్ - తుళ్ళిపడుచున్న, కెట్టుమ్ - అందమైన, పల్లై - కొలనలుగల, తిరుప్పళ్ళిబ్బడియాయ్ - తిరుప్పళ్ళిబ్బడియందు వేంచేయున్నవాడా! కూల్ శ్రీ - మాయ్ - మృత్యువలెనుండి, ఆళురర్ - అనురులయొక్క, కులమ్ - పంశమును, ముదల్ - సమాలవాగా, అప్ప - ఛేదించిన, కొడువినై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - ఆయుధములను (ధరించిన); పల్లానే - సమర్థుడా! అడియోమ్ - దానులము, ఓవాడే - ఎడతెగక, పోల్ శ్రీ - ముక్తాశాపముజేసి, కణ్ణిణై - శేతద్వంద్యములు, కుళిర - చల్లచడునట్లు, పుదుమలర్ - అప్పుడు వికసించిన పుష్పమువలెనున్న, ఆగత్తై - తిరుమేనును, పరుగ - పానముజేయు (అనుభవించు)నట్లు, పిల్ శ్రీడమకొణ్ణు - తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు వేంచేయుండి, వియన్ కొళ్ - విళాలమై, మా - శ్లాఘ్యమైన, ఇళత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇరున్దిడాయ్ - వేంచేయుమా.

తా॥ శత్రుసంహారకుడవై తిరుప్పళ్ళిబ్బడియందు బవ్యభించినఓస్వామీ! లోకులు నీమహిమ నెఱుంగకపోయినను, నీయందుభక్తిగలమేము వేంచీయినాననించునట్లు ఒక దినమువేంచేయుమానని.

కొడువినై పుడైగళ్ వల్లెయా యమరర్ క్కిడర్ కెడవళురర్ గట్టిడర్ శెయ్*.

కడువినై నణ్ణేయెన్నుడై యముడే కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిబ్బడియాయ్*.

వడివిణై యిల్లామలర్ మగళ్ మల్ శ్రైనిలమగళ్ పిడిక్కు మెల్లడియై*.

కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్కు నీయెరునాళ్ కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్యాయ్. ౧౦.

అ॥ కొడువినై - క్రూరవ్యాపారముగల, పడైగళ్ - దివ్యాయుధములనుధరించిన, పల్లై యాయ్ - సమర్థుడా! ఆమరర్ క్కు - దేవతలకు, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడ - నశించునట్లు, అళురర్ గట్టు - అనురులకు, ఇడర్ శెయ్ - దుఃఖమునుజేయుచున్న, కడువినై - క్రూరమైన (భౌషధముచే శాస్త్రికాని) వ్యాపారముగల, నణ్ణే - విషమువంటివాడా! ఎన్నుడై - నాకు, అముడే - అమృతమువలె భోగ్యభూతుడా! కలి - సమృద్ధమైన, వయల్ - పాలములుగల, తిరుప్పళ్ళిబ్బడి యాయ్ - తిరుప్పళ్ళిబ్బడియందు వేంచేయున్నవాడా! వడివు - తిరుమేనును, ఇణ్ణైయిల్లా - ఒప్పులేని, మలర్ మగళ్ - కమలవాసినియొకపిరాట్రియు, మల్ శ్రై - అట్టిస్వభావముగల, నిలమ గిళ్ - భూమిపిరాట్రియు, పిడిక్కుమ్ - స్పృశించదగిన, మెల్లడియై - మృదువైన తిరువడికళ్ళను, కొడువినైయేనుమ్ - చెడ్డపాపముగల నేనును, పిడిక్కు - స్పృశించునట్లు, నీ - నీవు, ఒరునాళ్ - ఒక దినము, కూవుదల్ - (నీవువేంచేయున్న పరమపదమునకు) పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - (నేనున్న చోటికి) వేంచేయుట, శెయ్యాయ్ - చేయుము.

తా॥ ఓక్రియవతీ! నీయొక్క అతిసుకుమారమైన తిరువడికళ్ళయందు నేను పరిచర్య జేయునట్లు నీవున్నచోటికి నన్ను బిలుచుకొనవలయును. లేక నేనున్నచోటికి నీవువేంచేయ వలయునని.

౧౦.

కూవుదల్ వరుదల్ శెయ్ దిడాయెన్ఱు కురై కడల్ కడై న్నవన్ఱై*.

మేవిన్ఱమర్ న్దవియన్ఱునల్ పొరునల్ వట్టుదినాడకొళడగోపకా*.

నావియల్ పాడలాయిత్రుళ్ళు మివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ గళ్ళో*

ఓవుదలిన్తి యులగమ్మాన్తన శ్లాదా నడియిన్జై యుళ్ళత్తోర్వారే. ౧౧.

అ॥ కూతుదల్ - పిలుచుకొనుట, వరుదల్ - ఇచ్చటవేంచేయుట, కెయ్దిడాయ్ - చేయుము, ఎన్దు - అని (ప్రార్థించి), కురై - ఘోషించుచున్న, కడల్ - సముద్రమును, కడైన్ద వన్తనై - చిలికినవానిని, మేవి - సమీపించి, నన్దుఅమర్శు - చక్కగానమరియుండి, వియన్ పునల్ - సమృద్ధమైనజలముగల, పారునల్ - తామ్రపర్ణితోగూడుకొనిన, ప్పొది నాడకొ - ప్పొది యనెడి దేశమునకుస్వామియైన, శడగోపక - సమాప్తమౌతున్నదినిచ్చిన, నావియల్ - జిహ్వా వ్యాపారమై, పాడల్ - పాశురరూపములైన, ఆయిత్రుళ్ళుమ్ - వెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్జై యుమ్ పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ గళ్ళో - అభ్యసించువారు, మూన్తులగమ్ - మూడు లోకములను, అశ్వాన్ - కొలిచినవానియొక్క, అడియిన్జై - శ్రీపాదద్వంద్వములను, ఉళ్ళత్తు - హృదయమందు, ఓవుదలిన్తి - ఎడతెగక, ఓర్వార్ - అనుసంధించుదురు.

తా॥ సమాప్తమౌతున్న వాగ్విప్రతిరూపమైన తెలుగువాణ్ మొట్టిలో నీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు నిరంతరముగా శ్రీయతిపతినియనుభవించుతురని. ౧౧.

అ త్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్

౩ - వ, తెలుగువాణ్ మొట్టి.

అవతారిక :—సమాప్తమౌర్తిట్లుప్రార్థించి, జానికినర్వేళ్ళరుడు, మీర్తిట్లుప్రార్థించవలెనా శేనే మీసంబంధమును బ్రార్థించుచున్నాను కానాయనిసాదింప, తనమహిమనున్న వాహీనతనున్న జూడక నావిషయమై యిట్లుసాదించెనేయని వానిసౌశీల్యగుణము ననుసంధించుచున్నాను.

ఓరాయిరమా యులగేళ్ళిక్కుమ్*

పేరాయిరమ్కొణ్డదోర్ వీడుడై యన్*

కారాయిన కాళనన్మేనియినన్*

నారాయణన్ నజ్జళ్ పిరానవనే* ౧.

అ॥ ఓర్ - ఒకతిరునామమే, ఆయిరమాన్ - అనేకవిధమై, ఉలగేళ్ళు - సమస్తలోకములను, అలిక్కుమ్ - రక్షించదగిన, పేర్ - తిరునామములు, ఆయిరమ్ - వెయ్యింటిని, కొణ్డదు - కలిగియుండువాఁడును, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పీడుఉడైయన్ - మహిమగలవాఁడును, కాళ - చల్లని, కారాయిన - మేఘమువంటి, నన్ మేనియినన్ - క్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాఁడునైన, నారాయణనవనే - అనారాయణుడే, నజ్జళ్ పిరాన్ - మనకుస్వామి.

తా॥ ఓమనసా ! మనకుస్వామియైనవాఁడు క్రిమన్నారాయణుడే; వాడే మనసకలాభిష్టములను సెరవేర్చును! నీవునమ్మియుండుమాయని. ౧.

అవనేయగల్ ఇళాల్మ్ పడై త్రిడన్దాన్*
అవనే ముళుమిన్దా నళన్దాన్
అవనేయవను మవనుమవనుమ్*
అవనేమన్ శైల్లాము మత్తినమే.

౨.

అ॥ అగల్ - విళామైన, ఇళాల్మ్ - భూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దాన్ - (ప్రళయమందు పాతాళలోకములోనుంచి) విడతీసినవాడు, అవనే - ఆశ్రమన్నారాయణుడే. అవనే - వాడే, అల్లదు - ఆభూనిని, ఉఱు - (ప్రళయమందు) మింగి, ఉమిన్దాన్ - (సృష్టికాలమందు) బయలుపడెను. అళన్దాన్ - (మహాబలివద్దనుండితీసి) కొలిచెను. అవనుమ్ - ఆబ్రహ్మయు, అవనుమ్ - ఆరుద్రుడును, అవనుమ్ - ఆయిన్ద్రుడును, అవనే - వాడే, (వానికి కేవలభూతులే); మన్ శైల్లాము - తక్కినవన్నియు, అవనే - వాడే, (అని), అత్తినమే - తెలిసికొంటిమి.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్తునుసృజించి పరిపాలించువాడు; బ్రహ్మరుద్రాది సమస్త చేతనులకును వాడేస్వామియని.

౩.

అత్తినవేద వరుమ్ పొరుళ్ నూల్ గళ్*
అత్తినకొళ్ గ వరుమ్మెరుళాదల్*
అత్తినరెల్లా మరయైవణజ్జి*
అత్తినన్ నోయ్ గ శఱుక్కుమ్మరునే.

3.

అ॥ అరుమ్ - తెలిసికొనుటకశక్యమైన, పొరుళ్ - వస్తువులను, అత్తిన - ఎఱుంగిన, వేదమనూర్ గళ్ - వేదశాస్త్రములు, అరుమ్ పొరుళాదల్ - తెలిసికొనుటకశక్యమని, అత్తినకొళ్ గ - (శ్రీమన్నారాయణుని) తెలిసికొనినదని స్వీకరింపవలెను. అత్తినరెల్లామ్ - జ్ఞానాధికులందరును, అయై - పాపములైన శ్రీమన్నారాయణుని, వణజ్జి - ఆశ్రయించి, నోయ్ గళ్ - సంసారమనెడి వ్యాధులను, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టదగిన, మరున్ద - కౌషధముగా, అత్తినన్ - తెలిసికొంటిరి.

తా॥ సకలార్థములనెఱుంగిన వేదములుగూడ శ్రీమన్నారాయణుని యథావత్తుగా తెలిసికొనజాలవు. అట్టి మహిమగలవానినే సంసార భేషజముగా వ్యాపారులార్రయించిరని.

3.

మరున్దేనజ్జళ్ పోగమగిన్ద్రచ్చిక్కెన్దు*
పెరున్దేవర్ కుమ్మాజ్జళ్ పిదన్ ద్రిమ్మిరాన్*
కరున్దేనమ్మాన్ కణ్ణన్ విణ్ణులగమ్*
తరున్దేననై చోరేల్ కణ్ణాయ్ మనుమే.

౪.

అ॥ నజ్జళ్ - మనయొక్క, పోగమగిన్ద్రచ్చిక్కు - భోగరసమునకు, మరున్దే - వృద్ధిజేసెడి కౌషధమునంటివాడా! ఎన్దు - అని, పెరుమ్ - క్లాఘ్యమైన, తేవర్ కుమ్మాజ్జళ్ - నిత్యమూరులసమాహములు, పిదన్ ద్రిమ్ - చెప్పుచున్న, పిన్ - ఉపకారకుడును, కరుమ్ - శ్యామ

విగ్రహుడును, తేవన్ - ఉజ్జ్వలుడును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుడై యవతరించినవాడును, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, తరుమ్ - ఇచ్చువాడనైన, తేవనై - శ్రీమన్నారాయణుని, మనమే - ఓమనసా ! శోశల్ కణ్ణాయ్ - విడువకుమనా.

తా॥ ఓమనసా! కృష్ణావతారమెత్తి మనకు పరమపదమివ్వదలంచిన సత్యసూరిభోగ్యుడైన శ్రీమన్నారాయణుని విడువక నాశ్రయించుమాయని.

మనమేయున్నై వల్వినై యేనిరన్దు*

కనమేళొల్లి నే నిదుశోరేల్ కణ్ణాయ్*

పునమేవియ పూనణ్ణుఘాయలజ్జల్*

ఇనమేదుమిలానై యడై వదుమే.

౫.

అ॥ మనమే - ఓమనసా ! వల్ విన్నయేన్ - క్రూరపాపముగల నేను, ఉన్నై - నిన్ను, ఇరన్దు - యాచించి, పునమ్ - స్వస్థానమందు, మేవియ - పెరుగుచున్న, పూ - సుందరమైన, తుఘాయ్ - తిరుత్తుఘాయెయొక్క, అలజ్జల్ - మలగలవాడై, ఇనమ్ - ఒప్పై నడి, ఏనుమ్ - ఏనియు, ఇలానై - లేనివాడైన శ్రీమన్నారాయణుని, అడైవదుమ్ - ఆశ్రయింపవలయునని, కనమే - దృఢముగా, శొల్లి నేన్ - చెప్పితిని. ఇదు - దీనిని, శోశల్ కణ్ణాయ్ - విడువకుమనా.

తా॥ ఓమనసా! తులసీమాలాలజ్జుతుడై యసదృశుడైన శ్రీమన్నారాయణుని నే నాశ్రయించుము. ఈమాట నుపేక్షింపవలదు నుమాయని.

౬.

అడై వదుఘణియార్ మలర్ మణ్ణత్తోళి*

మిడై వదుమశురర్క్కు వెమ్బొర్గళే*

కడై వదుమ్కడలుశముదమ్*ఎక మనమ్

ఉడై వదు మవత్కే యొరుక్కాగవే.

౭.

అ॥ మలర్ మణ్ణై - కమలవాసినియైన పిరాట్టియొక్క, అణి - సౌందర్యముచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, తోళి - భుజములను, అడైవదుమ్ - సంశ్లేషించుటయు, ఆశురర్ మ్కు - అనురుల యొక్క, వెమ్ - క్రూరమైన, పోర్గళే - మరణోపాయములను, మిడైవదుమ్ - చింతించుటయు, కడలుళ్ - సముద్రమందు, అనుదమ్ - అమృతమును, కడైవదుమ్ - చిలికియొత్తుటయు (ఈవ్యా పారములను జేయుచున్న), అవత్కే - ఆశ్రీమన్నారాయణునికే, ఎన్ మనమ్ - నామనస్సు, ఒరుక్కాగ - ఏకరీతిగా, ఉడైవదుమ్ - శిథిలమగుచున్నది.

తా॥ ఆశ్రీతుల యభీష్టమును నెరవేర్చి వారివిరోధులనుబోగొట్టి పిరాట్టితో సంశ్లేషించు మన్న శ్రీమన్నారాయణుని నే నామనస్సునుభవించుచున్నదని.

౮.

ఆగమ్ శేర్ నరళిజ్జమదాగి*ఓర్

ఆగమ్ వళ్ళుగిరాల్ పిళ్ళనానుతై*

మాగవై గునదమ్ కాణ్బదల్కు*ఎక మనమ్

ఏగ మెణ్ణమిరాప్పగలిన్దై.

౯.

అ॥ ఆగమ్ - (నా) హృదయమందు, శేర్ - అమరియున్న, నరశిజ్జమదాగి - నరసింహ స్వరూపముగలవాడై, ఓర్ - కఠినమైన, ఆగమ్ - (హిగజ్జాసురునియొక్క) శరీరమును, వళ్ - తీక్షణమైన, ఉగిరలో - నఖముచేత, పిళ్దాన్ - చీల్చివదలు, ఉత్తి - నిత్యవాసముజేయుచున్న, మాగమ్ - పరమాకాశమందున్న, నైగున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, కాణ్బదఱు - చూచుటకు, ఏన్మనమ్ - నామనస్సు, ఇరాప్పగల్ - రాత్రింబగళ్ళు, ఇన్బి - ఎడతెగక, ఏగమ్ - ఏకరీతిగా, ఎణ్బుమ్ - ధ్యానించును.

తా॥ నరసింహపతారమెత్తి హిరణ్మయి సహించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసి యున్న శ్రీవైకుంఠమును నామనస్సు నేవింప నాశించుచున్నదని. ౭.

ఇన్బిప్పోగ విరువినై యుమ్కెడుత్తు*

ఒన్బి యాక్కైపుగామై యుయ్యక్కొళ్ళాన్క*

నిన్ద వేజ్జడమ్ నీణిలత్తుళ్ళదు*

తెనుతేవర్గళ్ళై తొమ్మివార్గళ్ళే.

౮.

అ॥ ఇరువినై యుమ్ - పుణ్యపావములురండింపిని, ఇన్బిప్పోగ - సమూలముగాపోవునట్లు, కెడుత్తు - నశింపజేసి, ఒన్బి - (అత్మతో) ఏకీభవించియున్న, ఆక్కై - ప్రకృతినబంధమైన శరీరములయందు, పుగామై - ప్రవేశింపవలయునట్లు, ఉయ్యక్కొళ్ళాన్ - ఉజ్జీవింపజేయుచున్న క్రియఃపతి, నిన్ద - వేంచేసియున్న, వేజ్జడమ్ - వేజ్జటాచలము, నీళ్నిలత్తు - క్లాఘ్యమైన భూమియందు, ఉళ్ళదు - ఉన్నది. తెన్ద - అచ్చటనెట్టి, కైతొమ్మివార్గళ్ళ - ఆశ్రయించువారు, తెవర్గళ్ళ - మంచిభాగ్యవంతులు.

తా॥ కర్మాధీనమైన ప్రకృతినబంధమునువదలి శ్రీవైకుంఠమందునెట్టి నేవింబడగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగానచ్చటపోయి యాశ్రయించుటయే గొప్పభాగ్యమని. ౮.

తొమ్మిదుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూబజ్జొణ్ణ*

ఎమ్మిదు మెన్నుమిదు మిగై యాదలిల్*

పమ్మదిల్ తొల్పుగల్ పామ్మనై ప్పళ్ళియాయ్*

తమ్మివుమాటయే నునతాళ్గళ్ళే.

౯.

అ॥ మా - క్లాఘ్యమైన, మలర్ - పుష్పము, నీర్ - తీర్థము, శుడర్ - దీపము, తూబమ్ - ధూపము, (వీనిని) కొణ్ణ - సంపాదించుకొని, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మిదుమ్ - ఉజ్జీవించేదము, ఎన్నుమిదు - అనితలచుట, మిగై - (నీయభిసంధిచేత) అధికమైయున్నది, ఆదలిల్ - గాన, పమ్మిదుఇల్ - (దురారాధ్యుడని) అపవాదములేనివాడవును, తొల్పుగల్ - అనాదియైన కీర్తిగలవాడవును, పామ్మనై - అది కేషుడనేడిపడకమీద, ప్పళ్ళియాయ్ - పవ్యళించినవాడవునైన, ఉన - నీయుక్క, తాళ్గళ్ళ - తిరుపడికళ్ళను, తమ్మివుమాట - సంకేషించువిధమును, అటియేన్ - ఎఱుంగను.

తా|| పుష్పాదులచే నిన్నర్పించెదననితలంచినప్పుడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిజేయుచున్న నీసౌశిల్యము ననుసంధించి పరపశుడనై నీకు నేనేమియుజేయజాలక యున్నానని. ౯.

తాళతామరై యా నునదుద్దియాళ్*
 వాళ్కోళ్నీళ్ ముల్లువాళి యున్నాగతాళ్*
 ఆళరాయ్త్తోమ్మవారు మమరర్గళ్*
 నాళుమెళ్పుగళ్ గో వునశీలమే. ౧౦.

అ|| తాళ - ప్రళస్తమైనతాడుగల, తామరైయాన్ - కమలమందుబుట్టినబ్రహ్మ, ఉనదు - నీయొక్క, ఉన్దియాన్ - నాళియందువాసముజేయుచున్నాడు. వాళ్కోళ్ - తేజస్సుగల, నీళ్ - పొడువైన, ముల్లుపుఅళి - గొడ్డెలిగలరుద్రుడు, ఉన్ఆగతాన్ - నీతిరుమేనుయందు నివసించుచున్నాడు. ఆళరాయ్ - దాసులై, తోమ్మవారుమ్ - పరిచర్యజేయువారును, అమరర్గళ్ - దేవతలు, ఉనశీలమ్ - నీయొక్కసత్స్వభావమును, నాళుమ్ - ఎంతకాలముచెప్పినను, ఎన్పుగళ్ గో - ఏమనిస్తోత్రముజేసెదను?

తా|| అజాడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తెక్కిన దేవ తులునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుపరిచర్యజేయుచుండగానీసౌశిల్యమును నేనేమనివర్ణించెదనని.

శీలమెల్లై యిలా నడిమేల్*అణి
 కోలనీళ్ కురుగూర్ చ్చడగోవళ్*శొల్
 మాలై యాయరత్తు శ్శివై పత్తినిళ్
 పాలర్*వై గున్సమేఱుదల్ పాన్దైయే. ౧౧.

అ|| శీలమెల్లైయిలాన్ - అపధిలేనిసత్స్వభావముగల శ్రియఃపతియొక్క, అడిమేల్ - తిరువడికళ్ళమీద, అణి - సమర్పించబడినదై, నీళ్కోలమ్ - గొప్పసౌందర్యముగల, కురుగూర్ తిరునగరికిసామియైన, శడగోవన్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, శొల్మాలై - శ్రీనూక్తిమాలారూపమైన, అయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాపరములలో, ఇవైపత్తినిన్ - ఈపదిపాపరములయొక్క, పాలర్ - సమీపమందున్నవారు (సంబంధముగలవారు), వైగున్దమ్ - శ్రీవైకుంఠమును, ఏఱుదల్ - పొందుట, పాన్దై - స్వభావము.

తా|| శ్రియఃపతియొక్క సౌశిల్యగుణవిషయమై నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించినయీపదిపాపరములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిన్ని వారందరును మోక్షమును బొందుదురని. ౧౧.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళ్ళేశరణమ్.
 జీయర్ తిరువడిగళ్ళేశరణమ్.
 ౪ - వ, తిరువాయ్మొయి.

అవతారిక:—శీలాధిపడైన శ్రియఃపతిని నేవంపనాశించియుండగా నప్పుడు హృదయ నేవసాదించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణములననుభవించి సంతోషించుచున్నారు.

మైయార్ కరుజ్జణ్ణి కమలమలర్ మేల్
 శైయ్యాళ్*తిరుమార్వినిల్ శేర్ తిరుమాలే*
 వెయ్యార్ శుడరాట్రి శురిశ్శమేన్దుమ్
 కైయా*ఉన్నైక్కాణ క్కరుదు మెక్కణ్ణే.

౧.

అ॥ మైఅర్ - అంజనము చేసలంకరింపబడిన, కరు - నల్లనైన, కణ్ణి - సేత్రములుగలదై, కమలమలర్ మేల్ - తామరసఫలముమీద వాసముజేయుచున్నదై, శైయ్యాళ్ - సుందరియైన శ్రీదేవి, తిరుమార్వినిల్ - వత్సనలమందు, శేర్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుమాలే - ఓక్రియఃపతీ! వెయ్యార్ - అత్యుష్ణమైన, శుడర్ - తేజస్సుగల, ఆట్రి - సుదర్శనమునున్న, శురి - గీతలుగల, శ్శమే - పాంచజన్యమునున్న, విన్దుమ్ - ధరించుచున్న, కైయా - శ్రీహస్తముగల వాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - నేవించుటకై, ఎన్కణ్ - నాసేత్రము, కరుదుమ్ - ఆశపడుచున్నది.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! శ్రీదేవివేంచేసియున్న శ్రీవత్సనలమునున్న, సుదర్శనపాంచజన్యములను ధరించిన నీశ్రీహస్తమునున్న నాసేత్రము నేవింప నాశించుచున్నదని

౧.

కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుది*ఎన్నెళ్ళమ్
 ఎణ్ణేక్కొణ్ణెన్దై యదాయ్ నిన్దియమ్ముమ్*
 విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్దుమ్ కాణ్బరియాయ్*
 నణ్ణాదొట్రియేన్దు నాన్దైప్పనే.

౨.

అ॥ కణ్ణే - (నాకు) సేత్రమైనవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - నేవింప, కరుది - ఆశపడి, ఎన్కణ్ - నామనస్సు, ఎణ్ణేక్కొణ్ణ - అనేకసంఖ్యలుగల (అసంఖ్యేయములైన), శ్శెన్దై యదాయ్ - మనోరథములుగలదై, నిన్ది - నిరస్తరముగానుండి, ఇయమ్ముమ్ - భూషించును. నాన్ - నేను, విణ్ణోర్ - బ్రహ్మాదులకును, మునివర్ క్కు - సనకాదిబులులకును, కాణ్బరియాయ్ - చూచుటకశక్యడవైననిన్ను, నణ్ణాదొట్రియేన్ - పొందకతీరను, ఎన్దు - అని, అదైప్పన్ - పిలుచున్నాను.

తా॥ ఓక్రియఃపతీ! నామనస్సు నిన్ను నేవింపవలయునని యనేకవిధముగా మనోరథించుచున్నది. నేనును నిన్ను నేవింపకతీరనని దృఢాధ్యవసాయముగలవాడనై యున్నానని.

౨.

అత్తైక్కిన్ద వడినాయేన్ నాయ్క్కూత్తై వాలాల్*
 కుత్తైక్కిన్ద దుపోల వెన్దుళ్ళమ్కుత్తైయుమ్*
 మత్తైక్కిన్దు కున్దు మెడుత్తానిరై కాత్తాయ్*
 పిత్తైక్కిన్ద దరుళైన్దు పేదుఱువనే.

౩.

అ॥ అత్తైక్కిన్ద - (నిన్ను) పిలుచుచున్నవాడనై, నాయేన్ - నీచుడనై, అడిదానుడనైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - హృదయము, నాయ్ - కుక్క, కూత్తైవాలాల్ - (తన) చిన్నతోకచే, కుత్తైక్కిన్ద దుపోల - తనయభీప్రాయమును దెలుపునట్లు, కుత్తైయుమ్ - శిథిలమగుచున్నది. అత్తై - అప్పుడు, మత్తైక్కు - ఇన్దుగిడు వర్షించినవర్షముకొఱకై, కున్దు మెడుత్తు - గోపరసమునెత్తి, అనిరై - గోసమాహములను, కాత్తాన్ - రక్షించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క, అరుళ్ - అనుగ్రహము, పిత్తైక్కిన్ద దుఎన్దు - తప్పిపోవునేయని, పేదుఱువనే - వ్యాఖిలపడుచున్నాను.

తా|| ఓస్వామీ! తోకలేని కుక్క తోక నాడించి యజమానునికి దనయభిప్రాయము నెట్లు దెలుపజాలిందో? అట్లులే నాదుఃఖమును నేను దెలుపజాలనివాడనై ఆశ్రితరక్షకుడవైన నీవు నన్ను గట్టాక్షింపకపోయెదెవోయని భయపడుచున్నానని.

3.

ఉఱువదిదు వె న్నునక్కొట్టుట్టు*నిగ్గన్
పెఱువదెదుకొలెన్ పేదై యేన్నెల్లమ్*
ముఱుగల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ కె. న్నుమ్*
అఱివదఱియ వరి సూయవమ్మానే.

౪.

అ|| వానవర్ - దేవతలకును, తానవర్ మ్మ - అనురలకును, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, అఱివదు - తెలిసికొనుటకు, అరియ - దుర్లభమైన, అరియాయ - సరసింహరూపియైన, అమ్మానే - ఓస్వామీ! ఇదు - ఈ శేషత్వము, ఉఱువదు - తగుమైనది, ఎన్దు - అని, ఉనమ్మ - నీకు, ఆళ్ పట్టు - దానుడనై, నిగ్గన్ - నీపద్ధి, పెఱువదు - పొందదగినది, ఎదుకొల్ ఎన్దు - ఏదైయుండునని, పేదైయేన్ - అకించనుడనైన నాయొక్క, నెల్లమ్ - హృదయము, ముఱుగల్ శెయ్యుమ్ - వ్యాకులమైయున్నది.

తా|| ఓశ్రియఃపతీ! దేవదులకును దుర్లభుడవైన నీవు నీదానుడనైన నాకుగూడ దుర్లభుడవై యొకదెవోయని నామనస్సు భ్రమించుచున్నదని.

౫.

అరియాయవమ్మానై యమర్ పిరానై*
పెరియనై ప్పిరమనై మున్నడై త్తానై*
వరివాళరవినడై ప్పల్లికొళ్ గిన్దు*
కరియాక క్కల్ కాణ క్కరుదుమ్కరుత్తే.

౬.

అ|| అమ్మానై - సర్వేశ్వరుడును, అమరర్ - నిత్యనూరులకు, పిరానై - ఉపకారకుడును, పెరియనై - ఆపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడును, మున్ - మునుపు, పిరమనై - బ్రహ్మను, పడైత్తానై - సృజించినవాడును, అరియాయ - సరసింహావతారమెత్తిన వాడును, వరి - పొందర్యమునున్న, వాళ్ - తేజస్సునున్నగల, అరవు - ఆది శేషుడనెడి, అడై - శయ్యమీద, పల్లికొళ్ గిన్దు - పవ్వలించియున్న, కరియాన్ - శ్యామవిగ్రహుడనైన శ్రియఃపతియొక్క, క్కల్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - సేవింపవలయునని, కరుత్తు - మనస్సు, కరుదుమ్ - మనోరథించుచున్నది.

తా|| ఓశ్రియఃపతీ! గొప్పమహిమగలవాడనై యాశ్రితుల కత్యంతసులభుడవైన నిన్ను సేవింప నామనస్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నదని.

౭.

కరుత్తేయునై క్కొణక్కరుది*ఎన్నెల్ల
త్తిరుత్తాగవిరు త్తినే తేవర్ గల్లెల్లామ్
విరుత్తా*శ్శుమ్మశుడర్ చోడియుయర
త్తిరుత్తా*ఉన్నెయుళ్ళు మెన్నుళ్ళముగదై.

౮.

అ|| కరుత్తే - మనోబలమునిచ్చువాడా! ఉన్నై - నిన్ను, కాణ - సేవింప, కరుది - ఆశించి, ఎన్ నెల్లత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తాగ - స్థిరముగా, ఇరుత్తి నేన్ - స్థాపించితిని.

తేవర్గక్కెల్లామ్ - నిత్యసూర్యుడరికిని, పరుత్తా - గొప్పవాడా! విశజుమ్ - ప్రకాశించుచున్నదై, శుడర్ - కాన్తిగలదై, శోది - తేజోమయమై, ఉయరత్తు - ఉన్నతమందున్నదైన పరమపదమందు వేంచేయున్న, పరుత్తా - అన్వితీయడా! ఎన్ ఉళ్ళమ్ - నామనస్సు, ఉన్నై - నిన్ను, ఉగన్ద - సంతోషించి, ఉళ్ళమ్ - ధ్యానించును.

తా|| నిత్యసూరి నిర్వాహకుడవై పరమపదమందు వేంచేయున్న ఓస్వామి! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించువ, నానందించుచున్నానని.

ఉగన్దేయన్నై యుళ్ళు మెన్నుళ్ళత్తు* అగమ్బల్

అగన్దానమర్దనే యిడక్కొణ్ణవమలా*

మిగుమ్తానవన్ మార్వగల మిరుకూఱా

నగన్దాయ్* సరళిజమదాయపురువే.

౭.

అ|| ఉగన్ద - సంతోషించి, ఉన్నై - నిన్ను, ఉళ్ళమ్ - ధ్యానించుచున్న, ఎన్ ఉళ్ళత్తు - నాహృదయముయొక్క, అగమ్బల్ అగన్దాన్ - లోలోపల, అమర్ద - అమరికతో, ఇడక్కొణ్ణ - విశాలముగా వేంచేయున్న, అమలా - పరిశుద్ధుడా! మిగుమ్ - వర్ణిల్లుచున్న, తానవన్ - హరణ్యాసురనియొక్క, అగలమ్ - విశాలమైన, మార్వు - పక్షులమును, ఇరుకూఱా - రెండుభాగముగా తీల్చిన, నగమ్తాయ్ - సఖముగల, సరళిజమదాయ - సరసియమైన, ఉరువే - రూపముగలవాడా! (నిన్ను ధ్యానించితిని).

తా|| ఓస్వామి! ఆశ్రితమగుభుడవైన నీవు నాహృదయమందు దంతట వ్యాపించి వేంచేసి యుండి నన్ను నందించుచున్నావని.

౮.

ఉరువాయ్ వాఱుశమయజ్జక్కెల్లామ్*

పొరువాయ్ నిన్దా నవన్లొప్పొరుట్టుమ్*

అరువాయ్ వాదిన్దు తేవర్గక్కెల్లామ్*

కరువాయ్ కణ్ణన్ కణ్ణుకొణ్ణేనే.

౯.

అ|| ఉరువాయ్ - (పరిశీలించనప్పుడు) ఒకకాస్త్రమువలెనున్న, అఱుశమయజ్జక్కెల్లామ్ - కైనబొద్ధాది పణ్యతములచేతను, పొరువాయ్ నిన్దానవన్ - అవిచాల్యముగానున్నవాడు, ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ - సమస్తవస్తువులను, అరువాయ్ - అంతరాత్మయైన, ఆపియై - ప్రధానుడును, తేవర్గక్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కరువాయ్ - కారణభూతుడునైన, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణుకొణ్ణేన్ - నేవించితిని.

తా|| సకలపదార్థములకు నస్త్రయామియై, బ్రహ్మాదులకుఁ గారణభూతుఁడై, కృష్ణుల కప్రకంప్తుడైన శ్రీయఃపతిని నేను నేవించితిని.

౧౦.

కణ్ణుకొణ్ణేన్ కణ్ణిణై యారక్కళిత్తు*

పణ్ణెన్దై యాయన పల్లొడఱుత్తు*

తొణ్ణర్క్కముదుణ్ణ చొన్నాల్లై గళ్ళొన్నేన్*

అణ్ణత్తు మరర్ పెరుమా నడియేనే.

౧౧.

అ॥ ఎన్ కణ్ణిజై - నా నయనద్వంద్వము, ఆర - పూర్ణ మగునట్లు, కణ్ణుకొణ్ణు - నేవించి, కిల్లిత్తు - నన్తోషించి, పడై - ఆనాదియైయున్న, విన్దైయాయిన - కర్మకులనన్నింటిని, పడై
మోడు - సవాసనముగా, అటుత్తు - చేడి:చి, అణ్ణుత్తు - అణ్ణమునకును, అనురర్ - నిత్యనూరుల
కును, పెరుమాన్ - స్వామియైన శ్రియఃపతికి, అడియేన్ - దానుడనైన నేను, తొణ్ణిక్కు -
శ్రీవైష్ణవులకు, అముదుణ్ణ - (భగవదనుభవము నెడి) అమృతపానముజేయునట్లు, తొల్ మాల్ గల్ -
శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని, తొన్నేన్ - చెప్పితిని.

తా॥ శ్రియఃపతిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమునుభవించి శ్రీవైష్ణవులందరు నట్లునుభ
వించి నన్తోషించునట్లు తిరువాయ్మొళిని జేసితిని.

అడియానివనె న్నెనక్కరరుళ్ శెయ్యుమ్
నెడియానై *నితై పుగ్గుళ్ళై తై ప్పుళ్ళిన్
కొడియానై *కున్దాములులగమళ్ళన్
అడియానై *అడై న్నడియేనుయ్నవాణే.

౧౦.

అ॥ ఇవన్ - ఇతడు, అడియాన్ - దానుడు, ఎత్తు - అని, ఎనక్కు - నావిషయమై,
ఆరీ అరుళ్ - పూర్ణానుగ్రహమును, శెయ్యుమ్ - చేయుచున్న, నెడియానై - గొప్పవాడును,
నితై పుగ్గుళ్ - పరిపూర్ణ మైనకీర్తి గలవాడును, అమ్ - సుందరమైన, కితై - తెక్కలుగల,
పుళ్ళిన్ - గరుత్మంతుని, కొడియానై - భృజముగాగలవాడును, కున్దాముల్ - సజ్జోచములేక
(యోగ్యా యోగ్యనిరూపణముజేయక), ఉలగమ్ - లోకములను, అళ్ళన్ - కొలిచిన, అడియానై -
తిరువడిగలవాడునైన శ్రియఃపతిని, అడియేన్ - దానుడనైన నేను, అడైన్దు - పొంది, ఉయ్న
వాటు - ఉజ్జీవించినవిధము.

తా॥ నన్ను తనదాసునిగా నెంచి నాయందు బూర్ణానుగ్రహముజేసిన గరుడస్వజుని
యాత్రయించి కృతార్థుడనైతిని.

౧౦.

ఆతామదయానై యడర్ త్తవన్ నెన్దై *
శేతార్ వయల్ తెన్ కురుగూర్ చ్చుడగోవన్ *
నూతేళొన్న వోరాయ్ రత్తుళిప్పత్తుమ్ *
ఏతేతరుమ్ వానవర్ దమిన్నయిర్ కే.

౧౧.

అ॥ ఆతా - ఎడతెగని, మదమ్ - మదజలముగల, యానై - కువలయాపేడమును, అడర్ త్త
వన్ తనై - చంపిన శ్రియఃపతివిషయమై, శేటు - బురదప్రదేశములచే, ఆర్ - పూర్ణమైన,
వయల్ - పాలములుగల, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి నాథులైన, శడగోవన్ -
సమృద్ధివృద్ధు, నూతేళొన్న - నూలునూలుగా సాదించిన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆయి
రత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, వానవర్ తమ్ - నిత్యనూరుల
యొక్క, ఇన్ - సరసమైన, ఉయిర్ కు - హృదయమునకు, విటు - ప్రహరమును (భగవదనుభవ
జనిత శైలిలమును), తరుమ్ - ఇచ్చును.

తా॥ నమ్మత్వోర్వప్రసాదించిన సర్వేశ్వరునిఁజూచు మైన యీ పదిపాశురములును భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యనూపలహృదయమును, గరిగించునది. ౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళే శరణమ్

జీమన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

౫ - వ, తిరువాయ్ మొழి.

అవతారిక :— ఇట్లు సర్వేశ్వరుని గుణములను మానముగాననుభవించిన అత్తొర్వర్లు ప్రత్యక్షముగా ననుభవించిన నాశపడి దానినిలభించక భిన్నులైయుండగా నప్పుడు సర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన కొన్ని పస్తువులను జూచి స్త్రోత్రీకపచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంధించి మిక్కిలి యార్దులై సాదించుచున్నారు.

ఇన్నయిర్ చేవలుమ్ నీరుమ్ కూవిక్కొణ్ణిడైత నై *

ఎన్నయిర్ నోవమ్మిన్ శేల్ మిన్ కుయిల్ పేడై గాళ్ *

ఎన్నయిర్ క్కణ్ణపిరానై నీర్ వరక్కూవుగిలీర్ *

ఎన్నయిర్ కూవిక్కొడుప్పార్ క్కు మి త్తనై వేణ్ణుమా. ౧.

అ॥ కుయిల్ పేడైగాళ్ - ఓడకుఁగోకిలములారా! ఇన్ ఉయిర్ - (మీకు) మంచి ప్రాణమైయున్న, శేవలుమ్ - మొగపక్షియు, నీరుమ్ - మీరును, కూవిక్కొణ్ణు - శబ్దించుచు, ఇణ్ణు - ఇచ్చట, ఎన్ ఉయిర్ నోవ - నాప్రాణము బాధపడునట్లు, ఎత్తనైమ్మిన్ శేల్ మిన్ - మిక్కిలి రతికూజితముజేయువలదు. ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణనాథుడైన, కణ్ణపిరానై - శ్రీకృష్ణుని, నీర్ - మీరు, వరక్కూవుగిలీర్ - పచ్చనట్లుపిలువకనున్నారు. ఎన్నయిర్ - నాప్రాణమును, కూవి - అపహరించి, కొడుప్పార్ క్కు - నానికొప్పువానికి, ఇత్తనై వేణ్ణుమా - ఇంతవలసినదా?

తా॥ ఓ, గోకిలములారా! మీగుండు రత్తో సంశేషించి జేయుచున్న రతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్ను నాప్రాణనాథునితో జేర్చక చంపుట మీకుయు క్తముకాదని.

ఇత్తనై వేణ్ణువదన నో అన్బిల్ పేడై గాళ్ *

ఎత్తనై నీరుమ్ నుమ్ శేవలుమ్ కరై వేణ్ణుదిర్ *

విత్తగన్ గోవర్దన్ మెయ్యనల్ల నొరువర్ క్కుమ్ *

అత్తనై యామిని యెన్నయిరవక్తై యదే. ౨.

అ॥ అన్బిల్ పేడైగాళ్ - ఓ అడుక్రాంచపక్షులారా! నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమ్ - మీ మొగపక్షులును, ఎత్తనై - ఎంతకాలము, కరైన్ద - (సంశేషముఖముచే) కరిగి, వేణ్ణుదిర్ - అనతురముగా శబ్దించుచున్నారు? ఇత్తనై వేణ్ణువదన్ద - (నన్ను బాధించుటకు) ఇంతవలసినదిలేదు. అనో - అయ్యో! విత్తగన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, గోవర్దన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, ఒరువర్ క్కుమ్ - ఒకరికిని, మెయ్యనల్లన్ - సత్యమైనవాఁడుకాదు, ఎన్ ఉయిర్ - నాప్రాణము, ఇని - ఇంకమీద, అవన్ కైయదేమామిత్తనై - చానిచేతులో నొలుపుకొనిన దైవది.

తా|| ఓక్రాంచపత్తులారా! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి మిక్కిలియావదముచే శబ్దించుట నాకు గొప్ప బాధకరమైయున్నది. నాకుల్లప్రాణమును జంపుటకై మీరింతగోప్పప్రయత్నము జేయవలదు. నాప్రాణమునపహరించిన శ్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంధుడని నమ్మవలదు నుమాయని. ౨.

అవకై యదేయనదారుయి రస్తిల్ పేడై గాళ్*
ఎవమ్మోల్లిసీర్కుడైన్దాడుదిర్ పుడై శూమ్మవే*

తవమ్మెయ్దిల్లా వినై యాట్టియేనుయిరిజ్జుడో*

ఎవమ్మోల్లినిల్ ముమ్ నుమ్మేజుకూక్కురల్ కేట్టుమే. 3.

అ|| అస్తిల్ పేడై గాళ్ - ఓ అడుక్రాంచపత్తులారా! ఎవడు - నాయొక్క, ఆర్కుయిర్ - పూర్ణప్రాణము, అవన్కైయదు - వానివశమైనది. సీర్ - మీరు, పుడైన్దు - (సంశ్లేష సుఖమందు) అవగాహించి, ఎవమ్మోల్లి - ఏమేమోమాటలను జెప్పి, పుడైశూమ్మ - చుట్టుప్రక్కన, అడుదిర్ - సంచరించుచున్నాడు. తవమ్మెయ్దిల్లా - పూణ్యముజేయుని. వినైయాట్టియేన్ - పాపిష్ఠురాలైననాయొక్క, ఈయిర్ - ప్రాణము, ఇజ్జుడో - ఇచ్చట (నావద్ద) నున్నదో? (లేదు). నుమ్ - మీయొక్క - విజ్ఞ - అనక్షరమైన, కూక్కురల్ - శబ్దమును, కేట్టుమ్ - వినినతరువాత, ఎవమ్మోల్లి - ఎకారణమును జెప్పి, నిల్ ముమ్ - ధరించియుండుము.

తా|| ఓక్రాంచపత్తులారా! మీరుభర్తతో సంశ్లేషించి శబ్దించగా నానినివిని సహింపక నాప్రాణము సర్వేశ్వరునివద్దపోయినది. ఇంకమీరుబాధించుటకు నాప్రాణమిచ్చటలేదని. 3.

కూక్కురల్ కేట్టుమ్ నజ్జుణ్ణా మాయన్ చెళిప్పడాళ్*

మేల్ కిల్లై కొళ్ళేల్ మిన్ నీరుమ్ శేవలుమ్కోట్టిగాళ్*

వాక్కు మ్మమనముమ్ కరుమముమ్నమక్కాజ్జడే*

అక్కైయమూవియు ముర్రమ్మనిన్దులుమే. ౪.

అ|| కొట్టిగాళ్ - ఒమయూరములారా! కూక్కురల్ కేట్టుమ్ - (మీ) భర్తనినివినియు, నమ్ - మనవాడనిచెప్పతగిన, మాయన్ - అశ్చర్యభూతుడైన, కణ్ణాళ్ - శ్రీకృష్ణుడు, వెళిప్పడాన్ - బయలుదేరికనున్నాడు. సీరుమ్ - మీరును, శేవలుమ్ - మీమొగపక్షియు, మేల్ - అధికముగా, కిల్లై - శబ్దమును, కొళ్ళేల్ మిన్ - చేయవలదు. నమక్కు-మాకు, మనముమ్ వాక్కుమ్ కరుమముమ్ - మనోవాక్కాయములు, అజ్జదు - వానివద్దచేరినవి. అక్కైయమ్ - శరీరమును, అవియుమ్ - ప్రాణమును, అన్దరమ్మనిన్దు - నడుమనుండి, ఈమ్మలుమ్ - బాధపడుచున్నవి.

తా|| ఒమయూరములారా! నామనోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునివద్ద వెళ్ళిపోయినవి. శరీరప్రాణములేనిచ్చటనున్నవి మీరుఅధికముగాధ్వనిజేసి వానినిబాధబెట్టవలదని. ౪.

అన్దరమ్మనిన్దుల్ గిన్దు యానుడై ప్పూవై గాళ్*

నుమ్మితి అత్తేదుమిడై యిల్లై కుమ్మతేల్ మిన్*

ఇన్దిరళాలజ్జళ్ కాట్టి యివ్వేల్లెలగుమ్మొణ్ణా*

నమ్మిరుమార్ బన్ నమ్మావియుణ్ణన న్నెణ్ణినాళ్.

అ॥ ఆనరమ్మనిన్ - నడుమనుండి, ఉమ్మల్ గిన్ - వ్యర్థవ్యాపారముజేయుచున్న, యాను
డైళ్ళువైగాళ్ - పాచిలకలారా! నుమతిఁజేతు - మీరు, ఏదురుడైయిల్లై - (నన్ను బాధించు
టకు) ఏమియుఅవకాశములేదు. కమ్మతేల్మిన్ - (మీరు) అనక్షరముగాశబ్దించవలదు. ఇన్దిర
ళాలజ్జల్ - ఇన్దిరజాలములను (తనయొక్క సౌందర్యసౌఖ్యాదిమాయలను), కాట్టి - చూపించి,
ఇవ్వేల్లొలగుమ్ - ఈన పల్లకములను, కొణ్ణ - స్వాధీనపఱచుకొనిన (మోహపెట్టిన), నమ్మతిరు
మార్ బన్ - శ్రీదేవినివత్సలమందుగల మన శ్రయఃపతి, నమ్మతి - మన ప్రాణమును, ఉణ్ణ - నశిం
పఁజేయుటకు, నన్దుఎణ్ణినాన్ - నుంచయుపాయముయొచించెను.

తా॥ ఓచిలకలారా! సర్వేశ్వరుడే నన్నుజంపఁజుత్తుంచియున్నాడు. ఇంక మీరు నన్ను
బాధించుట నిప్పుయోజనమని.

౫.

నన్దెణ్ణినాన్ వళర్ త్త శిఱుకిల్లిప్పైదలే*

ఇన్ కురల్ సీమ్మిల్ త్తె లెన్నారుయిర్క్కాగుత్తన్*

నిన్ శైయ్యవాయొక్కుమ్ వాయన్ కణ్ణన్ కై కాలినన్*

నిన్ పశుమ్ శామచిఱ త్తన్ కూట్టుణ్ణునీజ్జినాన్.

జ.

అ॥ ఎన్ - నాకు, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణప్రాణభూతుఁడను, నిన్ - నీయొక్క, శైయ్య-
ఎట్టనైన, వాయొక్కుమ్ - అధరముతోసమానమైన, వాయన్ - అధరముగలవాఁడను, కణ్ణన్ -
నీశేత్రమువంటినేత్రముగలవాఁడను, కై కాలినన్ - నీచేతులుకాళ్ళువంటివాస్తపాదములు గలవాఁ
డను, నిన్ - నీయొక్క, పశుమ్ - చల్లనై, శామమ్ - శ్యామమైన, నిఱత్తన్ - కాన్తిగల
వాఁడనైన, కాగుత్తన్ - శ్రీరాముఁడు, కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జినాన్ - (ఇత్తు
డునన్ను) విడిచిపోయెను. నన్దుఎణ్ణి - ఆపత్కాలమందు నాకునహాయముజేయుదువనిభలంచి,
నాన్ వళర్ త్త - నేను పెంచిన, వైదల్ - జ్ఞానములేని, శిఱుకిల్లియే - ఓచిన్నచిలకా! నీ - నీవు,
ఇన్ కురల్ - మధురమైనకంఠధ్వనిచే, మిల్లిన్ శ్రోల్ - సరసమైనఅర్థోక్తులను చెప్పవలదు.

తా॥ ఓచిన్నచిలకా! నీవాపత్కాలమున కొదవదవని నన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, సుంద
రావయవములుగల శ్రయఃపతిని విశ్లేషించి బాధపడుచున్ననన్ను వానిశిరునామములను జెప్పి మఱి
యును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయవలదు, కొంచెమూరికెనుండుచూయని.

౬.

కూట్టుణ్ణునీజ్జియన్ కోలత్తామరైక్కణ్ శైవ్వాయ్*

వాట్టమిల్ కరుమాణిక్కమ్ కణ్ణన్ మాయన్బోల్*

కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేగక్కుఱ్ఱాజ్జల్ గాళ్*

కాట్టెల్మిన్ నుమ్మరు ఎన్నయిర్క్కదుకాలనే.

౭.

అ॥ కూట్టుణ్ణు - (నాతో) సంశ్లేషించి, నీజ్జియన్ - విశ్లేషించినవాఁడై, కోలమ్ - సుందరమై,
తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ - శేత్రమునన్ను, శైవ్ - ఎట్టని, వాయ్ - అధరమునన్ను గలవాఁడై,
వాట్టమిల్ - మాసిపోకుండనున్న, కరుమాణిక్కమ్ - నీలమాణిక్యమువంటివాఁడై, మాయన్ - ఆశ్చ
ర్యభూతుఁడైన, ఎన్ కణ్ణన్బోల్ - నాశిక్పిష్టునివలెనున్న, కోట్టియ - పంగియున్న, విల్లాడు -

ధనుస్సుతోఁగూడ, మిన్నుమ్ - మెటుచుచున్న, మేగక్కల్లాల్ గాల్ - ఓ మేఘుసమూహము
 లారా ! నుమ్మరు - మీరూపములను, కాట్టేల్ మిన్ - చూపించవలదు. అదు - ఆరూపము,
 ఎన్నుయిర్ కు - నాప్రాణమునకు, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది.

తా॥ ఓ మేఘములారా ! శ్రీకృష్ణుని విశ్లేషించి బాధపడుచున్న నాకు వాని తిరుమేనువలెనున్న
 మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబైయున్నదిగాన మీరూపమును నాకుఁగనుపఱచవలదు సుమీయని.

ఉయిర్ క్కదు కాలనై న్ను మ్మెయూనిర న్నేఱ్ఱున్ నీర్

కుయిల్ పైదల్ గాల్ కణ్ణన్నామ మేకుఱ్ఱిక్కొన్ నీర్ *

తయిర్ ప్పొమ్మోల్ న్నోడు పాలడిశిలుమ్ తన్నున్ శోల్

పయిల్ న్నియ సల్పళమ్మాట్టిన్ నీర్ పణ్బుడై యీరే.

౮.

అ॥ పైదల్ కుయిల్ గాల్ - జ్ఞానములేని ఓకోకిలములారా ! ఉయిర్ క్కదు - నాప్రాణ
 మునకు, అదు - ఆధగవన్నామును, కాలన్ - మృత్యువైయున్నది (గాన దానిని చెప్పవలదు),
 ఎన్ట - అని, నాన్ - నేను, ఉమ్మై - మిమ్ములను, ఇరన్దేఱ్ఱు - యాచించిననాకు, నీర్ -
 మీరు, కణ్ణన్ నామ మే - శ్రీకృష్ణుని తిరునామములనే, క్కొన్ నీర్ - చంపితిది. తయిర్ -
 పెరుగుతోగలిపిన, ప్పొమ్మోల్ న్నోడు - సద్దియన్నముతోఁగూడ, పాల్ - పాలుతోగలిపిన,
 ఆడిశిలుమ్ - ప్రసాదమును, తన్ను - ఇచ్చి, శోల్ - తిరునామములను, పయిల్ న్నియ - అభ్యసించి
 పించినదానికి, నల్ పళమ్ - మంచిప్రత్యుపకారమును, ఉట్టిన్ నీర్ - అనుభవింపఁజేసితిది. పణ్బు
 ఉడై యీర్ - మంచిస్వభావముగలవారైతిరి (నిర్దయులైతిరి).

తా॥ ఓకోకిలములారా ! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకు మిక్కిలి బాధకరంబులై యున్నవి
 గాన నావద్దచెప్పవలదని నేను యాచించినప్పటికిని వానినే చెప్పి నన్ను జంపుచున్నారు. నిన్ను
 పెంచినదానికి నాకు మంచి యుపకారము జేసితిరని.

౯.

పణ్బుడై వణ్ణోడుతుమ్మిగాల్ పణ్ మిమ్మన్ న్నేల్ మిన్ *

పుణ్బురై వేల్ కొడు కుత్తాలొక్కమ్ నుమ్మిన్ కురల్ *

తణ్బెరునీర్ తడన్దామరై మలర్ న్దాలొక్కమ్

కిణ్బెరుబ్బణ్ణన్ న్నమాన్మియుణ్బెన్బెనాన్.

౧౦.

అ॥ పణ్బుడై - గానసౌప్తవముగల (చక్కగాపాడుచున్న), వణ్ణోడు - తుమ్మెదల
 తోఁగూడుకొనియున్న, తుమ్మిగాల్ - ఓచిన్న తుమ్మెదలారా ! పణ్ మిమ్మన్ న్నేల్ మిన్ - (మీరు)
 గానముజేయవలదు. నుమ్మిన్ కురల్ - మీమధురధ్వని, పుణ్ పురై - ప్రణములతోపల, వేల్
 కొడు - ఈటిచేత, కుత్తాలొక్కమ్ - పొడిచినట్లున్నది. తణ్ - చల్లనై, పెరునిండియున్న,
 నీర్ - జలముగల, తడమ్ తటాకమందు, తామరై మలర్ న్దాలొక్కమ్ - తామరసపుష్పము వికసించి
 చినట్లువలెనున్న, పెరుమ్ కణ్ - వికాలమైన సేత్రములుగల, కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణుఁడు, నమ్ ఆవి -
 మనప్రాణమును, ఉణ్బు - అపహరించుకొని, ఎమ్మనణ్ణినాన్ - విశ్లేషించెను.

తా॥ ఓ తుమ్మెదలారా ! శ్రీకృష్ణుఁడు నాతో సంశ్లేషించి నాప్రాణమున పహరించుకొని
 నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడు మీ గానము నాకు పుంటిలో పొడిచినట్లున్నది. మీరిప్పుడు పాడవలదని.

ఎల్లశణ్ణినాముమ్ నమ్వాననాడనోడొన్ఱి నోమ్*
 ప్పననన్నారై క్కుఱ్ఱాళ్ళగోళ్ళ పయినైన్నిని*
 ఇల్లె ప్పననాక్కయమ్ పై యవేపుయక్కల్లదు*
 తల్లె నల్లవిప్పమ్ తల్లె ప్పెయ్దెజ్జమ్తల్లై క్కువే.

౧౦.

అ|| ప్పనమ్ - కొలనలయందు, (సంచరించుచున్న), నల్ - సామర్థ్యముగల, నారై
 క్కుఱ్ఱాళ్ళగోళ్ళ - ఓసారసపక్షులారా! నాముమ్ - మేమును, ఎల్లశణ్ణి - పోయినవాని తిరు
 వడికళ్ళను బొందవలయునని యుద్యోగించిన, నమ్వాననాడనోడు - మనకు ప్రాప్యమైన పరమ
 పదమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతితో, ఒన్ఱినోమ్ - కలిసిపోతిమి. ఇని - ఇంకమీద, పయి
 న్నైక్ - గుంపుగాజేరి యొచ్చించి యేమిప్రయోజనము? ఇల్లెనల్ల - ఆభరణమువలె విలక్షణమైన
 ఆక్రమయమ్ - శరీరమును, పైయవే - క్రమముకా, పురుక్కల్లదు - పోవుటకు యత్నించి
 నది. ఎజ్జమ్ - సమస్తదేశమును, తల్లె - సమృద్ధమైన, నల్లఇన్నమ్ - మంచినసుఖమును, తల్లె ప్పె
 యదు - పొంది, తల్లెక్క - సమృద్ధమైయుండునుగాక.

తా|| ఓసారసపక్షులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు గుంపుజేరియొచ్చించి యేమియు నుప
 యోగములేదు. నేను ముందుగానే శిథిలంజనై సర్వేశ్వరుని తిరువడికళ్ళయందు లేనమెతిని. నా
 శరీరమును పోవసిద్ధమైయున్నది. లోకమంతయు నావలెబాధపడకుండ సుఖముగానుండుగాకయని.

శ్లో॥ ఇన్ననల్లె ప్పెయ్దెజ్జమ్తల్లై త్త పల్లూళ్ళిక్కు*
 తన్నుగమ్మై త్త త్తనక్కరుళ్ళ శెయ్దమానై*
 తొక్కురుగూర్చుడగోవక్ శొల్లాయిరత్తుల్పిన్ఱై*
 ఒన్నదోడొన్ఱుక్కుమ్ మూపులగుమురుగుమే.

౧౧

అ|| ఎజ్జమ్ - ఆంతలు, తల్లెత్త - సమృద్ధమైయున్న, ఇన్నమ్ - సుఖమును, తల్లె ప్పె
 యదు - పొంది, పల్లూళ్ళిక్కు - చిరకాలము, తన్ గమ్మై - తనకల్యాణగుణములను, ఏత్త -
 స్తుతించునట్లు, తనక్కు - తనకు, అరుళ్ళెయ్ద - కృపజేసిన, మాయనై - ఆశ్చర్యభూతుం
 డైన శ్రియఃపతివిషయమై, తెన్ - సుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికి స్వామియైన, శడ
 గోపక్ - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - నెయ్యిపాశురములలోజేరిన, ఇన్ఱై -
 ఈ, ఒన్నదోడు - తొమ్మిదిపాశురములతోగూడ, ఒన్ఱుక్కుమ్ - ఒకపాశురమునకును (ఈతిరు
 వాయ్మొళియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములనున్న - అంతకంటె మిక్కిలి దుఃఖముచేసా
 దించిన పదియవ పాశురమునున్న అనుసంధించినయెడల), మూపులగుమ్ - మూడులోకములను,
 ఉరుగుమ్ - (ప్రేమచేత), కరుగును.

తా|| తన కల్యాణగుణములనుసంధించునట్లు తమకుగృహజేసిన శ్రియఃపతి విషయమై
 నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారి మనస్సు ప్రేమచేగరుగనని. ౧౧.

ఆ మ్మోర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ళే శరణమ్.

౯-౩, తిరువాయ్మొళి

అవతారిక: ఇట్లు బాధపడుచున్న దిశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనలో సంక్షేపించిన సంక్షేపమును దలంచి విశ్లేషదూఱుమును వదలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

ఉరుగుమాల్ నెట్ట ముయిర్కపరమన్రి*

పెరుగుమాల్ వేట్టైయు మెన్ శెయ్ గేన్ తొన్దెన్*

తెరువెల్లామ్ కావికమట్ట తిరుకాట్టరై *

మరునియమాయనన్ మాయమ్ నిన్ దొత్తే.

౧.

అ॥ తెరువెల్లామ్ - పరిశీలించుచును, కావి - నల్లకలువపుష్పము, కమట్ట - పరిమళించుచున్న, తిరుకాట్టరై - తిరుకాట్టరై యనెడు దివ్యజేశనందు, మరునియ - అమరవేంచేసియున్న, మాయన్ తన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతియొక్క, మాయమ్ - ఆశ్చర్యచేష్టికములను, నిన్ దొత్తే - తలంచినప్పుడంత, నెట్ట - మనస్సు, ఉరుగుమాల్ - కరుగుచున్నది ఉయిర్కపరమన్రి - ఆత్మకనసించుకూడనట్లు, వేట్టైయుమ్ - అభినివేశమును, పెరుగుమ్ - పెరుగుచున్నది. తొన్దెన్ - చపలుడైనదేను, ఎన్ శెయ్ గేన్ - ఏమిచేసెదను? ఆల్ - ఆశ్చర్యము.

తా॥ తిరుకాట్టరై యందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతియొక్క దివ్యచేష్టికములనుదలంచి నామనస్సు శ్రేమచే శిథిలమై యుండలేక వానియందు మిక్కిలి న్యామోహముగలదైయున్నదని.

నిన్ దొత్తేన్ శొల్లున్దొత్తేన్ నెట్టెన్దగుమ్*

నిన్దె కొల్ శీర్ పాడిలుమ్ వేమెనదారుయిర్*

శున్దె కొల్ పూజ్జొల్లై త్తెకాట్టరై యెన్నప్పా*

నిన్దె గిలేన్ నా నునక్కాట్టెయ్యుమ్ నీర్ మైయే.

౨.

అ॥ శున్దె కొల్ - తటాకములుగల, పూజ్జొల్లై - పూవులతోటలచే జాటపడిన, తేన్ - నుందరమైన, కాట్టరై - తిరుకాట్టరై యందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పా - ఓనాస్వామీ! నిన్దె కొల్ - పాపములను హరించుచున్న, శీర్ - (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను, నిన్దె దొత్తే - తలంచినప్పుడెల్లను, శొల్లున్దొత్తే - అనుసంధించునప్పుడెల్లను, నెట్ట - మనస్సు, ఇడ్డెన్ - శిథిలమై, ఉగుమ్ - కరుగుచున్నది. పాడిలుమ్ - గానముజేసినను, ఎనదు - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - సంపూర్ణమైన ఆత్మ, వేమ్ - (గతావశయముచే) పరితపించుచున్నది. నాన్ - నేను, ఉనక్క - నీవు, ఆట్టెయ్యుమ్ - కైజ్యార్థము జేయుచున్న, నీరైత్తి - ప్రకాశమును, (నీవు నాకు కైజ్యార్థముజేయుచున్న ప్రకారమునని సాదింపవలసినదానిని యిట్లు చెప్పకేక నీవిధముగా సాదించుచున్నారని), నిన్దె గిలేన్ - తలంచుట కసమర్థుడనైయున్నాను.

తా॥ తిరుకాట్టరై యందు వేంచేసియున్న ఓశ్రియఃపతీ! నీగుణములనుసంధించినప్పుడును తలంచినప్పుడును నామనస్సు శ్రేమచే కరుగుచున్నది. నాయాత్మ నిన్నునుభవించవలయునని పరితపించుచున్నది. నీవు నాయందుజేసిన సౌశీల్యమును తలంచి యుండజాలనని.

౩.

నీర్మయాల్ నెజ్జమ్ వజ్జిత్తుప్పగున్దు*ఎన్నై
ఈర్క్కైయ్ దెన్నుయిరా యెన్నుయిరున్డాక్*
శీర్క్కైగుళోలై త్తెక్ కాట్కరై యెన్నప్పక్*
కర్మగిల్వణ్ణన్ కళ్ళనుటిగిలేక్.

౩.

అ॥ నెజ్జమ్ - (నా) మనస్సును, వజ్జిత్తు - వజ్జనచేసి, పుగున్దు - ప్రవేశించి, నీర్మయాల్ - సౌశీల్యముచే, ఎన్నై - నన్ను, ఈర్క్కైయ్దు - ఆర్థచిత్తుడనైజేసి, ఎన్నుయిరాయ్ - నాకంతరాత్మయైయుండి, ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉన్డాక్ - అనుభవించెను. శీర్ముల్గు.. మిక్కిలి సౌందర్యముగల, శోలై - తోపులచే జుట్టపడిన, తెన్ - స్పృహనీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న, ఎన్నప్పన్ - నాస్వామియై, కల్ముగిల్ - నల్లని మేఘమువంటి, వణ్ణన్తన్ - వర్ణముగలవాడైన శ్రిమతరుతియొక్క, కళ్ళమ్ - వంశకవ్యాపారములను, అటిగిలేన్ - ఎఱుంగలేను.

తా॥ నీవు నాకు కైబ్బర్మము జేయవలయుననిజెప్పి వంశవజేసి నామనస్సులోబ్రవేశించి నాకు కైబ్బర్మముజేయుచు నన్నునుభవించుచున్న సర్వేశ్వరుని నూయలను యథార్థమనియు అయథార్థమనియు తెలిసికొనజాలనని.

౩.

అటిగిలేక్తన్ను శనై తులగుమ్నిఱ్ఱు*
నెటిమైయాల్ తాను మవన్ ముళన్నిఱ్ఱుమ్మిరాక్*
నెటికమ్మళ్ళోలై త్తెక్ కాట్కరై యెన్నప్పక్*
శిఱియ వెన్నార్దుయిరున్డా తిరువరుళే.

౪.

అ॥ తన్నుళ్ - తనసంకల్పమందు, అనైత్తులగుమ్ - నను స్తలోకమును, నిఱ్ఱు - ఉండగా నెటిమైయాల్ - శేష శేషిభావసంబంధముచేత, తానుమ్ - తానును, అవన్ ముళ్ - అపదార్థములయందు, నిఱ్ఱుమ్ - అంతరాత్మయైయున్న, పిరాక్ - ఉపకారకుడును, నెటికమ్మళ్ళో - పరిమళము కొట్టుచున్న, శోలై - తోటలుగల, తెన్ - సుందరమైన, కాట్కరై - కాట్కరైయందువేంచేసి యున్నవాడైన, ఎన్ అప్పక్ - నాస్వామి, శిఱియ - త్తుద్రమైన, ఎన్ - నాయొక్క, ఆరుయిర్ - అత్మను, ఉన్డా - అనుభవించిన, తిరువరుళ్ - వ్యామోహమును (సౌశీల్యమును), అటిగిలేన్ - తెలిసికొనలేను.

తా॥ తాను సర్వస్వామియై యెల్లరను తనకుశేషభూతులుగా జేసికొనియున్న సర్వేశ్వరుడు అతిత్తుద్రుడైన నాయం దింత వ్యామోహము జేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగలేనని

౪.

తిరువరుళ్ళైయ్ బవన్ పోల వెన్నుళ్ళువుగున్దు*
ఉరువము మారుయిరు ముడనేయన్డాక్*
తిరువరుళ్ళోలై త్తెక్ కాట్కరై యెన్నప్పక్*
కరువరుళ్ మేని నజ్కణ్ణాకళ్ళజ్జళే.

౫.

అ॥ తిరువరుళ్ - అనుగ్రహమును, కైయ్ బవన్ పోల - చేయువానివలె, ఎన్నుళ్ - నాహృదయమందు, పుగున్దు - ప్రవేశించి, ఉరువముమ్ - నాశరీరమును, ఆరుయిరుమ్ - అత్మను,

ఉడనే - ఒకప్పుడే, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను. తిరువళ్ళర్ - సాందర్యమువర్ణించును, కోల్తై - తోపులుగల, తేన్ - స్పృహజీయమైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యందు వేంచేసియున్న, ఎన్నుచ్చన్ - నాస్వామియు, కరువళ్ళర్ - శత్రువుమైన, మేని - తినుమేనుగలవాడనైన, వమ్ కణ్ణన్ - మన కృష్ణునియొక్క, కళ్ళజళ్ - మామలు (ఈవిధంబులైయున్నవి).

తా|| నేను చేసిడి కై జగ్గుర్యమును స్వీకరించువానివలె నాయందుబ్రవేశించి నాశరీరము నున్న ఆత్మనున్న చక్కగానుభవించెను. నాయందిట్లు వ్యామోహముజేయుటయొక్క శృంగారముని.

ఎక కణ్ణాన్ కళ్ళ మెనక్కచ్చెమ్మాయ్ నిఱ్ఱుమ్*

అజ్జణ్ణుణ్ణ పెన్నారుయిర్ కోడిదు*

పున్ కణ్ణై యేయిది ప్పలమ్బియిరాప్పగల్*

ఎక కణ్ణ నై న్న ఎక కాట్కరై యేత్తుమే.

౬.

అ|| ఎన్ కణ్ణన్ - వాక్రికృష్ణునియొక్క, కళ్ళమ్ - కపటవ్యాపారములు, ఎనక్క - నాకు, నెమ్మాయ్ నిఱ్ఱుమ్ - యథార్థమువలె తోచుచున్నది. అజ్జణ్ణన్ - అతివచుండైనవాడు, ఉణ్ణ - అనుభవించుటచే, కోదు - అసారమైన, ఎన్నారుయిరు - ఈనాయాత్మ, పున్ కణ్ణై - దైన్యమును, ఎయ్ది - పొంది, ఎన్ కణ్ణ నై - నాకుభవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుడాయని, ఇరాప్పగల్ - రేయింబగళ్ళు, పులమ్బి - ఘోషించి, అవన్ కాట్కరై - వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్కరై యు నెడుదివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతించుచున్నది.

తా|| సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకప్పుడు యథార్థములవలె తోచుచున్నవిగాన నేను వానిని నిశ్చయించలేను. వాడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మ తిరిగియు వానిదివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నదని.

౬.

కాట్కరై యేత్తు మదనుల్ కణ్ణావెన్నుమ్*

వేల్కై నోయ్ కూర నిన్దె న్దుకరై న్దునుమ్*

ఆట్కాన్ శాన్ తై న్న యిరుణ్ణమాయనాన్*

కోలుత్తై పట్ట దెన్నారుయిర్ కోళుడై.

౭.

అ|| ఆట్కాన్ శాన్ - నన్ను దాస్యపఱచుకొనువానివలె (ప్రవేశించి), ఎన్నుయిర్ - నాయాత్మను, ఉణ్ణ - అనుభవించిన, మాయనాల్ - సంవరుడైన శ్రీకృష్ణునిచే, కోళుడై - అపహరించబడినదయ్యే, కోళ్ కుత్తై పట్టదు - అపహరించునప్పుడు కొంచెము మిగిలింట్లు వలెనున్న, ఎన్నారుయిర్ - నాయాత్మ, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యనెడు దివ్యదేశమును, ఏత్తుమ్ - స్తుతిముజేయును. అదనుల్ - ఆదివ్యదేశమందు వేంచేసియుండి, కణ్ణా - వాకుభవ్యమైనవాడా! ఎన్నుమ్ - అనిపించును. వేల్కై - అభినివేశమనెడి, నోయ్ వ్యాధి, కూర - అధికమునట్లు, నిన్దె - ధ్యానించి, కరై న్దు - శిథిలమై, ఉనుమ్ - కరుగును.

తా|| నాకై జగ్గుర్యమును స్వీకరించువానివలె మందఱ నాహృదయమందుబ్రవేశించి తరువాత నన్ననుభవించియు నన్ననుభవించని వానివలెనున్న సర్వేశ్వరునినే స్తుతించి వానిగుణములను ధ్యానించి నాయాత్మ కరుగుచున్నదని.

౭.

కోళ్ళుణ్ణానన్తి వ న్నెన్నయిర్ తాన్ముణ్ణాన్*
నాళ్ళునాళ్ళ వ న్నెన్నముల్ మున్నెత్తాన్ముణ్ణాన్*
కాళ్ళసేర్ మేగ త్తెక్ కాట్కరై యెన్నప్పఱ్ఱు*
ఆళ్ళనేపట్ట దెన్నారుయిర్ పట్టదే.

౮.

అ॥ కోళ్ళుణ్ణానన్తి వ న్నెన్నయిర్ తాన్ముణ్ణాన్ - నాయొక్క ఉచకారమును స్వీకరించక నేవచ్చి, ఎన్నయిర్ - నాయొక్కను, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, నాళ్ళునాళ్ళ వ న్నెన్నముల్ - ప్రతిదినమువచ్చి, ఎన్నె - నన్ను, ముల్ మున్నెత్తాన్ - సంపూర్ణముగా, తాన్ - తాను, ఉణ్ణాన్ - అనుభవించెను, కార్ - నల్లనైన, సేర్ - జలముగలదైన, మేగమ్ - మేఘమువిలెనున్నవాడును, తెన్ - నుండిర మైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేయున్నవాడనైన, ఎన్నప్పఱ్ఱు - నాస్వామికి, ఆళ్ళ పట్టదన్తే - దానుడనైగ వాయెతిని. ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయొక్క పడనబాధను (నే నేమని చెప్పెదనని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నిత్యముగానన్ననుభవించుచున్నపుటికిన్ని తృప్తిజెందక తీరిగితిరిగి యనుభవించుచున్న వాని సౌఖ్యము నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నదని.

౯.

ఆరుయిర్ పట్ట దెన్నారుయిర్ పట్టదు*
పేదదల్ల త్తామరై క్కణ్ కనివాయదోర్*
కారెళ్ళల్ మేగ త్తెక్ కాట్కరై కోయిల్ కొళ్ళ*
శీరెళ్ళిల్ నాల్ తడన్ కో తెయేవవారిక్కె.

౧౦.

అ॥ పేర్ ఇదల్ - పెద్దదళముగల, తామరై - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ - నేత్రమును, కని - స్పృగమైయున్న, వాయదు - అధరమునుగలవాడును, ఓర్ - ఒక, కార్ - నల్లనైన, ఎట్టోర్ - సౌందర్యముగల, మేగమ్ - మేఘమువంటివాడును, తెన్ - నుండిర మైన, కాట్కరై - తిరుక్కాట్కరై యె నెడుదివ్యదేశమును, కోయిల్ కొళ్ళ - వాసస్థానముగాగలవాడును, శీర్ ఎట్టోర్ - వీరశ్రీని స్సౌందర్యమునున్నగలవాడును, నాల్ - నాలుగైన, తడమ్ - విశాలమైన, కోళ్ళ - భుజములుగలవాడును, తెయ్యమ్ - జెవతలకు, వారిక్క - ఉత్పత్తిస్థానమైన సముద్రమువంటి వాడునైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, ఎనదుయిర్ పట్టదు - నాయొక్క పడుచున్న బాధను, ఆరుయిర్ పట్టదు - ఎవరయొక్క పడుచున్నది.

తా॥ పద్మశేత్రుడును చతుర్భుజుడును నీలమేఘశ్యాముడునైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణ గుణవిషయమై నేనుపడుచున్న బాధను మఱియెవరును పడలేదని.

౧౧.

వారిక్కొణ్ణునై విట్ట జువ్ కణ్ణిల్లెయ్*
ఆర్వల్ మున్నెయ్యోయ్ వెన్నిల్ మున్నమ్*
పారిత్తు* త న్నెన్నముల్ మున్నెత్తాన్*
కారొక్కమ్ కాట్కరై యప్పకడియనే.

౧౨.

అ॥ ఉన్నెక్కాణ్ - నిన్నుజూచినయెడల, వారిక్కొణ్ణు - (నకలక్షై జగద్రథములను) పోగుచేసికొని, విట్టజువ నెయ్ - కబళికరించుచునుభవించెదనని, ఆర్వల్ ము - అభినివేశముగల,

ఎన్నైయొట్టియ - నాకంటెనుధికమై, ఎన్నిల్ మున్నుమ్ - నాకంటెముందుగానే, పారిత్తు - ఆశించుకొని, తాన్ - తాను, ఎన్నై - నన్ను, ముత్తై - సంపూర్ణముగా, పరుగినాన్ - అనుభవించుచున్నాడు. కారొక్కమ్ - మేళుమువలె నుదారుడై, కాట్కరై యప్పన్ - తిరుక్కాట్కరై యందు నేంచేసియున్న స్వామి, కడియన్ - మిక్కిలిత్వరకలవాడైయున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుని నూచినప్పుడేవాఁకి సమస్తవిధైజ్జగద్రము తేయవలయునని యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెనుధికముగానన్ననుభవించు సర్వేశ్వరుఁడాశించుచున్నాడని.

*** కడియనాయ్ కల్లన్జై కొన్ పిరాన్తన్నై *

కొడిమనెల్ తొళుగుగుర్ చ్చుడగోళొల్ *

వడివ మెయాయ్ తిప్ప తినాల్ శన్మమ్

ముడివెయ్ది * నాశజ్జుణ్డీర్ గళెజ్జానల్.

౧౧.

అ॥ కడియనాయ్ - కోళుముగలవాడై, కల్లన్జై - కంఠుని, కొన్ - చంపిన, పిరాన్ - తన్నై - శ్రీకృష్ణునివిషయమై, కొడి - భృజముగల, మడిల్ - ప్రాకారములచేట్టబడి, తెన్ - సుందరమైయున్న, కురుగుర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, వడివమై - అందమైన, ఆయిరత్తు - జెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తినాల్ - ఈ పది పాశురములచేత, ఎమ్ శన్మమ్ - మాజన్మము, ముడివెయ్ది - నశించి, కానల్ - ఎండమావువలె నున్న సంసారమును, నాశజ్జుణ్డీర్ గళె - నశించుచునుమీ.

తా॥ శ్రీమఃపతివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన, యీ పదిపాశురముల సభ్యసించు వారికి జన్మమును తత్కారణమైనసంసారమును నశించునని. ౧౨.

ఆ ధ్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

నామోనామో.

౯ . వ, తిరువాయ్మొయి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొయిలో సర్వేశ్వరుని గుణానుభవముకంటె వానిసౌందర్యమును బ్రత్యక్షముగా నేపింపవాశించి నమ్మాళ్వార్లువానిపద్ద పటాలను దూతలై పంపించుచున్నారు.

*** ఎజ్జానలగజ్జుట్టివా యిరై తేర్ నిజ్జిదమరుమ్ *

శెజ్జాలమడనారాయ్ తిరుమూక్కిశ్శత్తుతైయుమ్ *

గొజ్గార్ పూన్దుత్తాయ్ముడి యెబ్బుడక్కూత్తిర్ క్కెళ తూదాయ్ *

నుజ్జాన్ గళెళాత్తై మేల్ కెట్టుమిరోనుమరోడే.

౧౩.

అ॥ ఎమ్ - మనయొక్క, కావలగమ్ - సముద్రతీరమందలి తోపులనడుమనున్న, కట్టి వాయ్ - ఉప్పుకడియందు, ఇరై తేర్న్దు - ఆహారముచేదకొని, ఇట్లు - ఇచ్చట, ఇనిదు - సుఖముగా, అమరుమ్ - ఉన్న, కెమ్కాల - ఎఱ్ఱనిపాదముగల, మడమ్ - భవ్యమైన, నారాయ్ - ఓ సారసపక్షి ! తిరుమూర్తిక్కళత్తు - తిరుమూర్తిక్కళమనెడు దివ్యదేశమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న నాడును, కొట్టుచర్ - తేనెగల, పూ - సుందరమైన, తుట్టైయ్ - తిరుత్తుట్టైయ్మాలను, ముడి - కిరీటముండుగలనాడును, ఎమ్మడక్కాత్తైయ్ - కుంభస్థత్యముజేసిననాడునైన మనస్వామికి, ఎన్తూదాయ్ - నాదూడయై (వెల్లి), నుమరోడే - నీబంధువులతోగూడ, నుమ్కాళిగళ్ - మీపాదములను, ఎన్తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీఁద, కట్టుమిర్ - ఉంచుడి.

తా॥ ఓ సారసపక్షి ! తిరుమూర్తిక్కళమందు శేంచేసియున్న క్రియఃపతివద్దవెల్లి నా బాధనుజెప్పినట్టి దానికి ప్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీఁదనుంచవలయునని.

సుమరోడుమ్పిరియూడే నీరుమ్మమ్ శేవలుమాయ్*

అమర్ కాదల్ కురుగినక్లా శ్శిమ్మూర్తిక్కళత్తుత్తైయుమ్*

ఎమరాలుమ్పత్రిప్ప డ్డెక్కాతమ్మాత్తిప్పిప్పిమ్*

తమరోడుట్టుత్తై వార్క్క త్తక్కిలమే కేళీరే.

౨.

అ॥ సుమరోడుమ్ - మీబంధువులతోడను, పిరియూడే - ఎడవాయక, నీరుమ్ - మీరును, నుమ్ శేవలుమాయ్ - మీ మొగవత్తియు, అమర్ కాదల్ - నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న, కురుగినక్లా - ఓ నీరుకోడులారా ! ఎమరాలుమ్ - మీబంధువులచేతను, పత్రిప్పిప్పి - అపవాదమునొందియు, అణి - సుందరమైన, మూర్తిక్కళత్తు - తిరుమూర్తిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తమ్మాల్ - తమచేత, ఇట్టిప్పిప్పి - ఉపేక్షింపబడియు, ఇట్టెన్ - ఇచ్చటనుండుటచే నేమిప్రయోజనము ? అట్లు - అచ్చట, తమరోడు - తమకత్తులతోగూడ, ఉత్తైవార్క్క - సంక్షేపించియుండువారికి, తక్కి - మే - (మేము) తనమైనవారుకామా ? కేళీరగళ్ - (అని) అడుగుడి.

తా॥ ఓ నీరుకోడులారా ! సర్వేశ్వరుఁడు నన్ను విడిచిపెట్టిపోయెను ; మావారందరూ వానినియాశించివాసని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇతే నాకిచ్చటనుండుటమంచిదికాదు. కాన మీరు వానివద్దవెల్లి, మీగోష్ఠికియీపె యయోగ్యురాలాయని యొక మాటయడుగుఁడని.

త్తక్కిలమే కేళీరగళ్ తడమ్బునల్ వాయిరై తేరుమ్*

కొక్కినక్లాళ్ కురుగినక్లాళ్ కుళిర్ మూర్తిక్కళత్తుత్తైయుమ్*

శైక్కమల త్తలర్ పోలుమ్ కణ్ కై కాల శైచ్చివాయ్*

అక్కమల త్తలై పోలుమ్ తిరుమేనియడిగళు క్కే.

౩.

అ॥ తడమ్ - తటాకమందలి, పునల్ వాయ్ - జలమందు, ఇరై తేరుమ్ - ఆహారముచేదకు చున్న, కొక్కినక్లాళ్ - ఓ కొంగవత్తులారా ! కురుగినక్లాళ్ - ఓ నీరుకోడులారా ! కుళిర్ - చల్లనైన, మూర్తిక్కళత్తు - తిరుమూర్తిక్కళమందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న నాడును, కెమ్కనులత్తు - ఎఱ్ఱతామరయొక్క, అలర్ పోలుమ్ - పున్నమునలనున్న, కణ్ - సేత్ర

ములు, కై - (శిహస్తములు, కాల - శ్రీపాదములు, శెమ్కని - ఎఱ్ఱనిచండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము, అక్కమలక్కు - ఆతామరయొక్క, ఇలైపోలుమ్ - ఆకువలెనున్న, తిరుమేని - దివ్య విగ్రహము (వీనినిగల), అడిగళుక్కు - స్వామియైన శ్రీయఃపతికి, తక్కిలమే - తగినవారము కామాయని, శెళిర్గళ్ - అడుగుడు.

తా|| ఓ కొంగపత్తులారా! మీరు తిరుమూట్టిక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతివద్ద వెళ్లి, ఈపెను నీవెందుకు సేవసాదించవు? నీ దివ్యావయవసౌందర్యమును నేవించుట కీపెనుయొ గ్యత లేదాయేమని యొకమాటయడుగుచును.

౩.

తిరుమేనియడిగళుక్కు త్రివినై యేకవిడుతూదాయ్*

తిరుమూట్టిక్కళమెన్నుమ్ శెల్లునగర్ వాయణిముగిల్ గాళ్*

తిరుమేనియవర్క్కరుళి ర్వుక్కాల్*ఉన్నెత్త

తిరుమేనియొళియగల్గి త్తెలివిళుమ్ముకడియుమే.

౪.

అ|| అఱి - అందమైన, ముగిల్ గాళ్ - ఓ మేఘములారా! తిరుమూట్టిక్కళమెన్నుమ్ - తిరుమూట్టిక్కళమనెడు తిరువామముగల, శెల్లునగర్ వాయ్ - సుందరిమైన దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్నవాడును, తిరుమేని - దివ్యవిగ్రహమునుగనుపఱచి, అడిగళుక్కు - లోకులను పశికరించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రీయఃపతికి, తీవినైయేన్ - చెడ్డపాపముగలనాచేత, విడుతూదాయ్ - పంపబడినదూతలై వెళ్లి, తిరుమేని - నీతిరుమేనును, అవర్క్క - ఆయాత్త్వోల్లస, అరుళిర్ - ఇవ్వుము, ఎవ్వుక్కాల్ - అనిచెప్పినయెడల, ఉన్నెత్త - మిమ్ములను, తన్ తిరుమేని - మీశరీరములందున్న, ఒళి - కాన్తిని, అగల్గి - పోగొట్టి, తెలివిళుమ్ము - నిర్మలమైన ఆకాశమందుండి, కడియుమే - వెల్లకొట్టునా?

తా|| ఓ మేఘములారా! మీరు తిరుమూట్టిక్కళమందు వేంచేసియున్న స్వామివద్దవెళ్లి, “అత్త్వోల్లస నీతిరుమేనును సంశ్లేషించునట్టివ్వును” అనిచెప్పుడు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందున మిమ్ములను దేహకాన్తినిబోగొట్టి యాకాశమందుండి వెల్లకొట్టడని.

౪.

తెలివిళుమ్ముకడిదోడి త్రివనై తుమిన్నిలగుమ్*

ఒళిముగిల్ గాళ్ తిరుమూట్టిక్కళతుత్తయమొణ్ శుడర్క్క*

తెలివిళుమ్ముతిరునాడా త్రివినై యేకమనత్తుత్తయమ్*

తులివార్కళ్ కుల్లూర్ శ్కేత్తూదురై త్తల్ శెప్పమినే.

౫.

అ|| తెలివిళుమ్ము - నిర్మలమైనయాకాశమందు, కడిదు - శీఘముగా, ఓడి - సంచరించి, తీవనైత్తు - అగ్నిచక్రమువలె, మిన్ ఇలగుమ్ - మెఱుపులచే ప్రకాశించుచున్న, ఒళిముగిల్ గాళ్ - ఓ సుందరిమేఘములారా! తిరుమూట్టిక్కళత్తు - తిరుమూట్టిక్కళమందు, ఉత్తయమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, ఒణ్ శుడర్క్క - సుందరిమైనకాన్తిగలవాడును, తెలివిళుమ్ము - నిర్మలాకాశమైనపరమపదమును, తిరునాడా - విభూతిగాగలవాడును, తీవినైయేన్ - పాపియైననాయొక్క, మనత్తుఉత్తయమ్ - హృదయమందు నిత్యవాసముజేయువాడును, తుళి - బిందువులు, వార్ - ప్రవహించుచున్న, కళ్ - తేనెగల, కుల్లూర్ కు - శిఖాబంధముగలనాడునైన శ్రీయఃపతికి, ఎన్ తూదురై త్తల్ - నాదూతవాక్యమును, శెప్పమిన్గళ్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓ మేఘుడలారా! మీరేమియునందఱింపవలదు. వాడు నాహృదయమందు మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించి వాసముజేయువాడుగాన మీ మాటనుతప్పక సంగీకరించును, వెల్చి చెప్పుడని.

౫.

తూదరై త్తల్ శెప్పమిన్దల్ తూమొల్ వాయ్ వణ్ణిన్దొళ్*

పోదైత్తొమరుగురుమ్ పొట్టిల్ మూత్తిక్కళ్ళత్తుత్తయమ్*

మాదరై త్తమ్మార్గిగ్గే వైత్తార్క్కే వాయ్ మాన్ ధమ్*

తూదరై త్తల్ శెప్పదిరేల్ శుడర్ వల్లై యమ్కలై యమ్.

౬.

తా|| తూ - మధురమైన, మొట్టి - మాటలు, వాయ్ - ముఖమందుగల, వణ్ణిన్దొళ్ - ఓ తుమ్మెదల సమాహములారా! పోదు - భుష్టులయందు, ఇరైత్తు - శబ్దమును, మరు - మకరందమును, నుగురుమ్ - పానముజేయదగిన, పొట్టిల్ - తోటలుగల, మూత్తిక్కళ్ళత్తు - తిరుమూత్తిక్కళ్ళమందు, ఉత్తయమ్ - నిత్యవాసముజేయచున్నవాడును, మాదరై - శ్రీదేవి, తన్ - తనయొక్క, మొగ్గల్ - పక్షులమండ్రే, వైత్తార్క్కే - ఉంచుకొనినవాడైనశ్రియః పతికి, ఎన్ వాయ్ మాన్ ధమ్ - నాపాపరమైన, తూదరై త్తల్ - దూతవాక్యమును, శెప్పదిరేల్ - చెప్పితిరేని, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, వల్లై యమ్ - (జాతిపోయిన) కంకణములనున్న, కలై యమ్ - వస్త్రములనున్న, శెప్పమిన్దల్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓతుమ్మెదలారా! తిరుమూత్తిక్కళ్ళమందు పిరాట్టితోగూడవేంచేసియున్న శ్రియః పతికి “నీవిరహముచేత నాత్విద్రవకంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయిన” వని చెప్పుడుని.

శుడర్ వల్లై యమ్కలై యమ్కొణ్ణరునై యేత్తోళ్ళత్తుగన్ద*

పడర్ పుగ్గూ తిరుమూత్తిక్కళ్ళత్తుత్తయమ్పజ్జయ్క్కణ్*

శుడర్ పవళవాయ్ నైక్కణ్ణరునాళోర్ తూయ్ మాన్ ధమ్*

పడర్ పొట్టిల్ వాయ్క్కోరుగిన్దొళ్ళై నక్కొన్దుపణియారే.

౭.

తా|| పడర్ - వికాలమైన, పొట్టిల్ వాయ్ - తోటలయందు సంచరించుచున్న, పురుగిన్దొళ్ళ - ఓ నీరుకోడులారా! శుడర్ - ఉజ్వలమైన, వల్లై యమ్ - కంకణమును, కలై యమ్ - వస్త్రమును, కొణ్ణ - ఆహారించి, అరువినైయేన్ - కూరమైనపాపముగలనాయొక్క, తోళ్ళ - భుజములతో, తురన్ద - విశ్లేషించినవాడును, పడర్ - అంతటవ్యాప్తమైన, పుగ్గూన్ - కీర్తిగలవాడును, తిరుమూత్తిక్కళ్ళత్తు - తిరుమూత్తిక్కళ్ళమందు, ఉత్తయమ్ - నిత్యవాసముజేయువాడును, పజ్జయమ్ - పద్మమువంటి, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, పవళమ్ - చగడమువంటి, వాయ్ నై - అధరముగలవాడైనశ్రియఃపతిని, కణ్ణు - చూచి, ఎన్కొ - నానిమిత్తమై, ఒరునాళ్ - ఒకదినము, ఓర్ - విలక్షణమై, తూయ్ - మధురమైన, ఒన్దుమాన్ ధమ్ - ఒకమాటను, పణియార్ - చెప్పుడు.

తా|| ఓనీరుకోడులారా! తనకభిమతమైననాయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నపహరించుకొని నాతోవిశ్లేషించి తిరుమూత్తిక్కళ్ళమందువెల్చి వేంచేసియున్న నుందరాగునిజూచి, “నన్నిట్లు చేయవచ్చునా” యని యొకమాట నానిమిత్తమైయడుగుడని.

౮.

ఎనక్కొన్ఱు వణియార్ గ ధిరుమ్బొళిల్ వాయై తేర్ న్దు*
 మనక్కొన్ఱుమ్ పడమేవుమ్ వణ్ణినజ్జాళ్ తుమ్బిగాళ్*
 కనక్కొళ్ తిణ్ మదిళ్ పుడై శూత్ తిరుమూత్రిక్కళత్తుత్తై యుమ్*
 పునక్కొళ్ కాయామేని పూన్ఱుత్తాయ్ ముడియార్ క్కే. ౮.

అ॥ ఇరుమ్ - వికాలమైన, పొత్తిల్ వాయ్ - తోటలయందు, ఇరై తేర్ న్దు - ఆహారము
 పెడకొని, మనక్క - మనస్సుకు, ఇన్ఱుమ్ పడ - సుఖముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - సంశ్లేషించు
 చున్న, వణ్ణినజ్జాళ్ - ఓతుమ్మెదలారా! తుమ్బిగాళ్ - ఓచిన్నతుమ్మెదలారా! కనక్కొళ్ -
 దట్టమై, తిణ్ - దృఢమైయున్న, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, పుడై - చుట్టును, శూత్ -
 చుట్టుబడిన, తిరుమూత్రిక్కళత్తు - తిరుమూత్రిక్కళముందు, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసము
 జేయుచున్నవాడును, పునక్కొళ్ - స్వస్థానమందున్న, కాయా - రెల్లుపువ్వువంటి, మేని -
 తిరుమేనుగలవాడును, పూన్ఱుత్తాయ్ - సుందరమైన తిరుత్తుత్తాయ్ మాలను, ముడియార్ క్కు-
 కిరీటమందుగలవాడునైన సర్వేశ్వరునికి, ఎనక్క - నానిముత్తమై, ఒన్ఱుపణియార్ గళ్ -
 ఒకమాటచెప్పడు.

తా॥ ఓతుమ్మెదలారా! దట్టమైన ప్రాకారముగల తిరుమూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్న
 సర్వేశ్వరునిపద్మవెల్లి నేనిట్లు బాధపడుచున్నానని నానిముత్తమైయుకమాట చెప్పుడని ౮.

పూన్ఱుత్తాయ్ ముడియార్ క్కు పొన్నాత్రిక్కే కాయారుక్కు*
 ఏన్ఱునీరిళమ్మరుగే తిరుమూత్రిక్కళత్తారుక్కు*
 ఏన్ఱుపూణ్ ములై పయ దైన్నితై మలర్ క్కణ్ణిర్ తదుమ్పు*
 తామ్ తమ్మైక్కొణ్ణిగల్ దల్ తగవ నెరురై యీరే. ౯.

అ॥ ఏన్ఱు - (నిన్ను ముణుగుండపైకెత్తి) ధరించుచున్న, నీర్ - జలమందు సంచరించు
 చున్న, ఇళమ్మరుగే - ఒచిన్ననీరుకోడీ! పూ - అందమైన, తుత్తాయ్ - తిరుత్తుత్తాయ్ మాలచే
 నలంకరించబడిన, ముడియార్ క్కు - కిరీటముగలవాడును, పొన్ - స్పృహజీయమైన, ఆత్రి -
 సుదర్శనమును, కైయారుక్కు - శ్రీహస్తమందుగలవాడును, తిరుమూత్రిక్కళత్తారుక్కు - తిరు
 మూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నవాడునైన సర్వేశ్వరునికి, పూణ్ - ఆభరణములను, ఏన్ఱు -
 ధరించుచున్న, ములై - స్తనము, పయన్ఱు - విశరమై, ఇణ్ణైమలర్ - చేరియున్న రెండుపుష్పము
 వలెనున్న, ఎన్ కణ్ - నాసేత్రములయందు, నీర్ తదుమ్పు - నీళ్ళునిండునట్లు, తామ్ - తాము,
 తమ్మైక్కొణ్ణి అగల్ దల్ - తమ విగ్రహమును దీసికొనిపోవుట, తగవన్ఱు - దయాగుణమునకు
 తగుమైనదికాదు, ఎన్ఱు - అని, ఉరైయార్ - చెప్పము.

తా॥ ఒచిన్న నీరుకోడీ! నీవు తిరుమూత్రిక్కళముందు వేంచేసియున్నవ్రీయ, పతిపద్మ
 వెల్లి, నాయవయవములు విసర్జ మై దుఃఖించునట్లు నన్నిట్లు విశ్లేషించుట నీకుచితముకాదు. ఇట్లు
 చేసినయెడల నీవు నిర్దయుండవని చెప్పపడుచునని చెప్పుమని. ౯.

తగవ నెరురై యీర్ గళ్ తడమ్మునల్ వాయై తేర్ న్దు*
 మిగవిన్ఱుమ్ పడమేవుమ్ మెన్నడై యవన్ఱుజ్జాళ్*

మిగమేనిమెలివెయ్ది మేగలై యుమిడభ్రీన్దు*ఎన్

అగమేని యొభ్రీయామే తిరుమూభ్రీక్కళత్తార్క్కే.

౧౦.

అ॥ తడమ్ - విశాలమైన, పునల్ నాయ్ జలముమీడ, ఇరై తేర్ న్దు - ఆహారమువెదకుచు, మిగిన్దుమేపడ - మిక్కిలిస్పృముకలుగునట్లు, మేవుమ్ - అమరియున్న, మేల్ నడై య - మంద గమనముగల, అన్నక్కుళ్ - ఓహరిసపథులారా ! మేని - శరీరము, మిగ-మిక్కిలి, మెలివెయ్ది - కృశించి, మేగలైయుమ్ - మొలనూలును, ఈడభ్రీన్దు - జారిపోయి, ఎన్ అగమేని - నాలోపల నున్న (ఆత్మ) స్వరూపము, ఒభ్రీయామే - నశించుటకుముందే, తిరుమూభ్రీక్కళత్తార్క్కే - తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి, తగవన్మెన్దు-య క్తముకాదని, ఉరైయార్ గళ్ - చెప్పుడు.

తా॥ ఓహంసపథులారా ! నాశరీరము మిక్కిలి కృశించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇడనాప్రాణముపోవుటకుముందైనను మీరుచెల్చి తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతికి, “ ఇట్లు బాధపెట్టుట నీకు యుక్తముకాదని ” చెప్పఁడని. ౧౦.

ఃః ఒభ్రీవిన్దు తిరుమూభ్రీక్కళత్తుతై యుమొన్ శుడరై *

ఒభ్రీవిల్లావణిముల్లై క్కిళి మొభ్రీయాళలన్ భీయశోల్ *

వల్లువిల్లావణికురుకూర్ చ్చుడగోపణ వాయ్ న్దురై త్త *

అభ్రీల్లావాయరై త్తవ్వుత్తుమ్ నోయఱుక్కుమే.

౧౧.

అ॥ ఒభ్రీవిన్దు - ఎడబాయక (నిరంతరముగా), తిరుమూభ్రీక్కళత్తు - తిరుమూభ్రీక్కళ మందు, ఉరైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, ఒణ్ శుడరై - అందమైన తేజస్సుగల శ్రీయః పతివిషయమై, ఒభ్రీవిల్లా - (వానిని) విశ్లేషించని, అణి - సుందరమైన, మల్లరై - ముగ్ధమాటలుగల, కిళి - చిలకయొక్క, మొభ్రీయాళ్ - మాటలువంటిమాటలుగల పిరాట్టి, ఆలన్ భీయ - విశ్లేషదుఃఖముచేసాదించిన, శోల్ - (శ్రీనూత్తులను, వల్లువిల్లా - (పిరాట్టియొక్క గుణముల యందు) న్యూనతలేనివారై, వణ్ కురుకూర్ - సుందరమైన కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపణ - సమూహ్యురై, వాయ్ న్దు - సమీపించి (భావబంధముగలవారై), ఉరైత్త - సాదించిననై, అభ్రీ విల్లా - అభ్యసించినవారి హృదయమును విడువనినై, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలోజేరినవైన, ఇర్వుత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములును, నోయ్ - భగవద్విశ్లేషమునెడువ్యాధిని, అ ఱు క్కు మ్ - పోగొట్టును.

తా॥ తిరుమూభ్రీక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై పిరాట్టి సాదించిన (శ్రీనూత్తులను) బ్రతిపాదించెడియీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు భగవద్విశ్లేషమును బొందరని.

అ భ్రీ య్ తి రు వ డి గ ళే శ ర ణ మ్.

శ్రీజీయర్ తిరువడిగళేశ్వరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, పంపించిన దూతులన్నటికివెళ్ళి సర్వేశ్వరునికి తనయవస్థనుజెప్పి తిరిగివచ్చుటకుమందే ఆత్మభినివేశముగలవారై నమ్మాళ్వార్లు అంతలో తిరు నానావాయ్ నెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని నేవించి నేనెప్పుడు కైబ్బర్నము జేసెదనో యనిసాదించుచున్నారు.

❖❖ అఱుక్కుమ్మవినై యాయిన వాగ త్తవనై *
నిఱుత్తుమ్మనత్తొన్ఱియ శిన్దై యినార్ క్కు *
వెఱి త్తణ్ మలర్ చోల్లై గళ శూళ్ తిరునావాయ్ *
కుఱుక్కుమ్మవగై యుణ్ణుకొలో కొడియేత్తో.

౧.

అ॥ అగత్తు - పూదయమందు, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, నిఱుత్తుమ్ - ఉంచవలయుననెడి, మనత్తు - అధ్యపనాయమందు, ఒన్ఱియ - ఉద్యోగించిన, శిన్దైయినార్ క్కు - మనోరథముగలవారి యొక్క, వినైయాయిన - పాపములైనవన్నింటిని, అఱుక్కుమ్ - పోగొట్టునదియు, వెఱి - పరిమళముగల, తణ్ - చల్లనైన, మలర్ - పుష్పములుగల, శోల్లైగళ - తోపులచే, శూళ్ - చుట్టవడినదియనైన, తిరునావాయ్ - తిరునానావాయ్ నెడుదివ్యదేశమును, కొడియేఱు - పాపము గలవాకు, కుఱుక్కుమ్మవగై - పొందుటకుపాయము, ఉణ్ణుకొలో - కలదా ?

తా॥ సర్వేశ్వరుని పూదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్ప్రీతిరోధుల నన్నింటిని పోగొట్టెడి తిరునావాయ్ని బొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదాయని.

౧.

కొడియేర్దై కోగనగ త్తవళ్ కేళ్వణ్ *
వడివేల్ తడఱ్ణన్ మడప్పిన్నై మణాళణ్ *
నెడియాన్ తై శోల్లై గళ శూళ్ తిరునావాయ్ *
అడియేనఱుగప్పెఱునా శైవై కొలో.

౨.

అ॥ కొడి - తీగవలె, ఏర్ - సుందరమైన, ఇడై - నడుముగలదై, కోగనగత్తవళ్ - కమలవాసినియైనపిరాట్టికి, కేళ్వణ్ - వల్లభుడును, వడి - తీక్షణమైన, వేల్ - ఆయుధమువలె నున్న, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ - సేత్రములనున్న, మడమ్ - ఆత్మగుణములనున్నగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళణ్ - వల్లభుడును, నెడియాన్ - అపరిచ్ఛిన్నమహిమగలవాడునైన సర్వేశ్వరుడు, ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్న, శోల్లైగళశూళ్ - తోపులచేఱుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయ్ని, అడియేన్ - దానుడనైననను, అణుగప్పెఱుమ్నాళ్ - పొందదగినదినములు, ఎవైకొలో - ఏదో ?

తా॥ సర్వేశ్వరుడు శ్రీభూనీశాదేవీసమేతుడై వేంచేసియున్నతిరునావాయ్ని నేనెన్నడు పొందెదనోయని.

౨.

ఎవై కొలఱుగప్పెఱునా శైవై పోదుమ్ *
కవై యిల్ మనమిన్ఱి క్కణ్ణోర్ గళ కలున్ఱు *

నవై యిల్ తిరునారణాళేర్ తిరునావాయ్*

అవై యుళ్ పుగలావ దోర్ నాళటియేనే.

3.

అ॥ అణుగప్పెఱునాళ్ - (తిరునావాయ్) పొందదగిననదినములు; ఎవైకోల్ - ఏవో? ఎప్పు - అని, ఎప్పోరుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కవైయిల్ మనమిన్ - మఱియొకవిషయమందు పోతగిన మనస్సులేనివాడనై (ఏకాగ్రచిత్తుడనై), కణ్ణిర్ గళ్ - బాష్పములు, కలుమ్మన్ - ప్రవహించునట్లుండెదను. నవై ఇల్ - (దుర్లభత్వమనెడి) దోషములేని, తిరునారణాళే - శ్రీమన్నారాయణుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందలి, అవైయుళ్ - ఆగోష్ఠిలో, పుగలావదు - ప్రవేశించుటకు, ఓర్ నాళ్ - ఒకదినమును, అటియేన్ - ఎఱుంగకనున్నాను.

తా॥ ఏకాగ్రచిత్తుడనై కణ్ణిళ్ళనుబ్రహ్మింపజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను శ్రీమన్నారాయణుడుజేంచేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నెప్పుడు ప్రవేశించెదనోయని.

నాళేలటియే నెనక్కుళ్ళన*నానుమ్

మీళావడిమైప్పణి శేయ్యప్పగుండే*

నీళార్ మలర్ చోళై గళ్ శూర్ తిరునావాయ్*

వాళేయ్ తడజ్గో మడప్పిన్నై మణాళా.

౪.

అ॥ నీళ్ - పొడువై, ఆర్ - చుట్టువ్యాపించి, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలై గళ్ - తోటలచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేసియున్నవాడు, వాళ్ ఏయ్ - మత్స్యముతోబోలిన, తడమ్ - వికాలమైన, కణ్ - శేత్రములనున్న, మడమ్ - గుఱువూర్తినిన్నిగల, పిన్నై - నప్పిన్నపిరాట్టికి, మణాళా - వల్లభుడునైన ఓస్వామీ! నానుమ్ - నేనును, మీళా - ఎడతెగక, అడిమైప్పణి - దాస్యకృత్యము, శేయ్య - చేయుటకు, పుగుండేన్ - ఆన్వయించితిని (అందునిమిత్తమై); ఎనక్కు - నాకు, ఉళ్ళన - ఏఱుడియున్న, నాళ్ - దినమును, అటియేన్ - ఎఱుంగను.

తా॥ సర్వేశ్వరునికి సకలవిధకై జ్ఞార్థమును జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, నప్పిన్న పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కై జ్ఞార్థముచేసెదనో తెలియలేదని.

మణాళన్ మలర్ మణ్గక్కుమ్ మణ్ మడనైక్కుమ్*

కణ్ణాళ నులగత్తుయిర్ తేవర్ గల్కెల్లామ్*

విణ్ణాళన్ విరుమ్మియుతై యుమ్ తిరునావాయ్*

కణ్ణారక్కళిక్కిన్ట దిశైనుకొల్ కణ్డే.

౫.

అ॥ మలర్ మణ్గక్కుమ్ - కమలవాసినయైన పిరాట్టికిని, మణ్ మడనైక్కుమ్ - భూదేవికిని, మణాళన్ - వల్లభుడును, ఉలగత్తు-లోకమందలి, ఉయిర్ - ప్రాణులకును, తేవర్ గల్కెల్లామ్ - దేవతలందరికిని, కణ్ణాళన్ - నిర్వాహకుడును, విణ్ణాళన్ - శ్రీవైష్ణవాధుడునైన సర్వేశ్వరుడు, విరుమ్మి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరునావాయ్ - తిరునావాయని, కణ్ణార - శేత్రములునిండుగట్లు, కణ్డు - నేడించి, ఇజ్జు - ఇచ్చట, కళిక్కిన్టదు - అననించుట, ఎఱుకొలో - ఎప్పుడో?

తా॥ ఉభయవిభూతినాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు నేంచేసి యున్న తిరునావాయ్ని నేనెప్పుడు కళ్ళారనేవించి యానందించెదనోయని. ౫.

కణ్డేకళిక్కిన్ దిణ్డెన్దుకొల్ కణ్డల్*
 తొణ్డేయునక్కయ్యొద్దేన్ తురిశ్శెన్ది*

వణ్డార్ మలర్ చొప్పలై గళశూన్ తిరునావాయ్*

కొణ్డేయుటై గిన్ద వెణ్కో వలర్ కోవే.

౬.

అ॥ వణ్డు - తుమ్మెదలచే, ఆర్ - పూర్ణమైన, మలర్ - పుష్పములుగల, కోలైగళ - తోపులచే, శూన్ - మట్టబడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయ్ని, కొణ్డు - ఆదరించుకొని, ఉటైగిన్ద - వాసముజేయుచున్న, ఎణ్కోవలర్ కోవేమాకునుగోపలకును స్వామియైనవాడా! తురిశ్శెన్ది - విషయా న్తరసంభస్మమలేక, ఉనక్కే - నీకే, తొణ్డాయొద్దేన్ - దానుడనైతిని. కణ్డల్ - నానేత్రములు, ఇన్దు - ఇచ్చట, కణ్డేన్దిరన్తరముగా నేవించి, కళిక్కిన్దదు - సన్నో పించుట, ఎన్దుకొల్ - ఎప్పుడో?

తా॥ తిరునావాయందు నిత్యవాసముజేయుచున్న ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీకనన్యదానుడనైన నేను నిన్నెప్పుడుకళ్ళారనేవించి సంతోషించెదనోయని. ౬.

కోవాగియమావలియై నిలజ్కొణ్డాయ్*

తేవాశురమ్ శెన్ద్రవనే తిరుమాలే*

నావాయుటై గిన్ద వెన్నారణసమ్మి*

ఆవావడియం నివనెన్దరుళాయ్.

౭.

అ॥ కోవాగియ - రాజైయున్న, మావలియై - మహాబలిని (యాచించి), నిలజ్కొ - భూమిని, కొణ్డాయ్ - పరిగ్రహించినవాడవును, తేవాశురమ్ - దేవాసురయుద్ధమందు (శత్రువులను), శెన్ద్రవనే - చంపినవాడవును, నావాయ్ - తిరునావాయందు, ఉటైగిన్ద - వాసముజేయుచున్నవాడవును, ఎన్ - నాస్వామియు, నారణ్ - సర్వాస్త్రస్వామియు, సమ్మి - పూర్ణుడవునైన, తిరుమాలే - ఓ శ్రీయఃపతి! ఆఆ - ఆయ్యోఆయ్యో! ఇవన్ - ఈయాత్మోర్వురు, అడియాన్ ఎన్దు - మనదాసులుఅని, అరుళాయ్ - కృపజేయుము.

తా॥ అశ్రుతరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ శ్రీయఃపతి! నన్ననన్య గతికుడనితలంచి యనుగ్రహింపుమాయని. ౭.

అరుళాదొడ్రివా యరుళశెయ్దు*అడియేనై

పొరుళాక్కి యుకాపొన్నుడిక్కిళ్ళొప్పుగనై ప్పాయ్*

మరుళేయిన్దు యున్నెయెన్నెళ్ళ తిరుత్తుమ్*

తెరుళేతరు తెకైతిరునావాయెన్ తేవే.

౮.

అ॥ అరుళాదొడ్రివాయ్ - నీపుకృపజేయకపోయిననుసరె, అరుళశెయ్దు - కృపజేసి, అడియేనై - దాసుని, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, ఉన్ - నీయొక్క, పోన్ - స్పృహ

జీయమైన, అడిక్కిళ్ళై - శ్రీపాదములక్రింద, పుగవైప్పాయ్ - ప్రవేశింపించియుంచిననుసరె,
తెన్-నుందరమైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు వేంచేసియున్న, ఎన్-తేనే - నాస్వామి!
మరుళియిన్ - అజ్ఞానములేక, ఉన్నై - నిన్ను, ఎన్-నెళ్ళత్తు - నాహృదయమందు, ఇరుత్తుమ్ -
ఉంచదగిన, తెరుళే - జ్ఞానమునే, తరు - ఇవ్వము.

తా|| తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ స్వామి! నీవు కృపచేసి నన్ను నీశ్రీపాదముల
యందు జేర్చుకొనిననుసరె; అట్లుగటాక్షించకపోయిననుసరె; పరంతు - నిన్నెల్లప్పుడును నా
మనస్సులోనుంచుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముజేయుమాయని.

తేవర్ మునివర్ క్కెన్ముమ్ కాణ్ణఱ్ఱరియన్కా*
మూవర్ ముదల్వ నొరుమూవులగాలి*
తేవళవిరుప్పియుత్తైయుమ్ తిరునావాయ్*
యావరణుగ ప్పెఱువా రినియన్దో.

అ|| తేవర్ మునివర్ క్కు - దేవతలకును ఋషులకును, ఎన్ముమ్ - ఏకాలమందును, కాణ్ణఱ్ఱ
సేవించుటకు, అరియన్ - దుర్లభుడును, మూవర్ - బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు ముగ్గురికిని, ముదల్వన్ -
కారణభూతుడును, ఒరు - అద్వితీయమైన, మూవులగు - త్రిలోకమునున్న, ఆళి - పరిపాలించు
వాడునైన, తేవన్ - సర్వేశ్వరుడు, విరుప్పి - ఆశపడి, ఉత్తైయుమ్ - వాసముజేయుచున్న,
తిరునావాయ్ - తిరునావాయని, ఇని - ఇతరమీద, అణుగప్పెరువార్ యావర్ - పొందదగిన
వారెవరో? అన్దో - అయ్యో!

తా|| దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతివేంచేసియున్న తిరునావాయని నేనుబొందక నేపోతిని;
ఇతరమీద నాదివ్యదేశమును బొందదగిన భాగ్యవంతులెవరోయని.

అన్దోవణుగ ప్పెరునా శెన్టెప్పోదుమ్*
శి నైకలజ్జి తిరుమాళెన్టైప్పన్*
కొన్దార్ మలర్ చోలై గళళూత్ తిరునావాయ్*
వన్దేయుత్తై గిన్ట వెమ్మామణివణ్ణా.

అ|| కొన్దార్ - గుచ్ఛముగానున్న, మలర్ - పుష్పములుగల, శోలైగళళ - తోపులచే,
కూత్ - మట్టపడిన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయందు, వన్ట - (పరమపదమునుంచి) వచ్చి,
ఉత్తైగిన్ట - వాసముజేయుచున్న, ఎమ్మామణివణ్ణా - శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమువంటి కాన్తిగల ఓ
నాస్వామి! అన్దో - అయ్యో! అణుగప్పెఱువాల్ - (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఎవో),
ఎన్ట - అని, ఎప్పోదుమ్ - ఎల్లప్పుడును, శి నైకలజ్జి - మనోవ్యాకులపడి, తిరుమాల్-ఎన్ట - ఓ
శ్రియఃపతి! యని, అన్టైప్పన్ - పిలిచెదను.

తా|| ఆశ్రితరక్షణార్థమై తిరునావాయందువచ్చి వేంచేసియున్న ఓ స్వామి! నిన్ను నేనె
ప్పుడు పొందెనోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్ను నే పిలుచుచున్నానని.

వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నావాయుళ్ళానై*
తిణ్ణమ్మడిల్ తెళళురుగూర్ చ్చుడగోషన్*
వణ్ణమ్మణిమాడ నన్నావాయుళ్ళానై*
తిణ్ణమ్మడిల్ తెళళురుగూర్ చ్చుడగోషన్*

వణ్ణార్ తమి ఘాయీర త్రిప్పత్తుమ్వల్లార్*

మణ్ణణ్ణ మణమేకమల్లార్ మల్లైయే.

౧౧.

అ॥ వణ్ణమ్ - నానావర్ణమైన, మణి - రత్నములుచెక్కిన, మాడమ్ - గృహములుగల, నల్ - సుందరమైన, నావాయ్ - తిరునావాయందు, శ్శానై - వేంచేసియున్న శ్రీమణి విషయమై, తిణ్ - దృఢమై, ఆమ్ - సుందరమై, మదిళ్ - ప్రాకారములుగల, తెన్ - స్పృహ జీయమైన, కురుగూర్ - ముసుకాపురికిస్వామియైన, శడగొపన్ - నమ్మాళ్వార్లు (సాదించిన), పణ్ ఆర్ - గానముచేబూర్ణమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశుర ములలోజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వల్లార్ - అభ్యసించువారు, మణ్ - భూలోక మందు, అణ్ణ - శ్రీవైష్ణవసంపత్తు ననుభవించి, మల్లై మణమ్ - మల్లైయొక్క పరిమళముమొదలగు సమస్తగుంధములను, కమల్ వర్ - ఆనుభవించుదురు.

తా॥ తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీమణి విషయమై నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారు భూలోకమందున్నవఱకు భాగవతోత్తములైయుండి తరువాత సర్వగుంధుడైన సర్వేశ్వరుని మోక్షమందనుభవించుదురు.

౧౧.

ఆ ఘ్వార్ తిరువడిగ శేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగ శేశరణమ్

— ౧౨౯౦౦ —

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుని మోక్షపలయునని గొప్ప త్వరా తిశయముగల నమ్మాళ్వార్లు భగవత్ప్రీతి నూచకమైన చిహ్నములనుజూచి, గోకులమందు గొవులనుమేపి సాయశ్శాకము శ్రీకృష్ణుడువచ్చుచున్న పక్షులు దానికి నూచకమైన చిహ్నముల నెఱుంగి గోపికలు బాధబడుచు చెప్పుచున్న విధముగా సాదించుచున్నారు.

మల్లై కమల్ తైన్ తిరుమాలో వణ్ కుటిళ్ళియై తవరుమాలో*

శెల్ కదిర్మాల్లై యుమ్మయక్కమాలో శెక్కర్ నన్నేగళ్ళో శిదై క్కుమాలో*

అల్లియదామరై క్కణ్ణనెమ్మా నాయర్ గళేజిరియేతెమ్మాయో*

పుల్లియములై గళుమ్తోళుమ్కొణ్ణ పుగలిడమఱిగిలమ్ తమియమాలో. ౧.

అ॥ మల్లై కమల్ - మల్లైపుష్పముయొక్క, పరిమళముగల, తైన్ - మల మూరుతము, ఈరుమ్ - (నన్ను) బద్దలుచెయుచున్నది. వణ్ - అందమైన, కుటిళ్ళి - కుటిళ్ళియనెడి, ఇతై - రాగము, తవరుమ్ - తుళుచుచున్నది. శెల్ - అస్తమించుచున్న, కదిర్ - సూర్యునిగల, మాలైయమ్ - సన్ధ్యాకాలమును, మయక్కమ్ - భ్రమింపజేయుచున్నది. శెక్కర్ - ఎఱివి వర్ణముగల, నల్ - దర్శనీయమైన, మేగళ్ళో - మేఘములు, శిదైక్కుమ్ - కోయుచున్నవి. అల్లి - వికసించుచున్న, అమ్ - అందమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణన్ - నేత్రముగల

వాడును, ఎమ్మాన్ - మాస్వామియు, అయ్యగళ్ళవలు - గ్రోపశ్రేష్ఠుడును, అరియేలు - సింహ శ్రేష్ఠమువలె మతింపుగలవాడును, ఎమ్మాయోన్ - మన ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, పులియ - సంశ్లేషించిన, ములైగళుమ్ - స్తనములను, తోళుమ్ - భుజములను, కొణు - తీసికొని పోయి, తమియమ్ - ఒంటిగానున్నమనము, పుగలిడమ్ - ప్రవేశింపఁదగిన స్థానమును, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము.

తా|| మలయమారుతమును సంధ్యాకాలమును ఆస్పదున్న ఎఱ్ఱిని మేఘమును శ్రీకృష్ణుని ఘటిశ్చైరాగమును నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. సర్వేశ్వరుడు సంశ్లేషించిన నా స్తనములును భుజములును నొకప్రక్కబాధించుచున్నవి. ఈభాధనుతిర్చుకొనుటకై నేనెచ్చటికివెళ్ళదనని. ౧. పుగలిడమఱిగిలమ్తమియమాలో పులమ్బులుమణితెనలామ్బులాలో* పగలడుమాలై ఎణ్ శొన్దమాలో పళ్ళమమ్ము తెతణ్ వాడై యాలో* అగలిడమ్బుడై తిడన్దుఱుమ్మిల్లై పళ్ళ నెఱ్ఱుమళిక్కిన్దై వాయ్మామామో* ఇగలిడ త్తళురర్ గళ్ళ కూర్ త్తమ్ వారా నినియిరుదైన్నయిర్ కాక్కుమాతె. ౨.

అ|| తమియమ్ - సహాయములేనిమనము, పుగలిడమ్ - రక్షకస్థానమును, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము. పులమ్బులు - శబ్దించుచున్న, మణి - ఘంటను, తెన్దల్ - మలయమారుతమును, అమ్మల్ - వేణునాదమును, పగల్ - దినమును, అడు - నశింపఁజేయుచున్న, మాలై - సంధ్యా కాలమును, పణ్ - నుందరమైన, కాన్దమ్ - చందనమును, పళ్ళమమ్ము - పంచమను నెడిరాగమును, ములై - ముల్లపుష్పమును, తణ్ - చల్లని, వాడై - ఉత్తరవాతమును, (నన్ను బాధించుచున్నవి). అగలిడమ్ - వికాలమైనభూమిని, పడైత్తు - సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, ఉణు - ఆరగించి, ఉమ్మిల్లన్దు - క్రక్కి, అళన్దు - కొలిచి, ఎఱ్ఱుమ్ - సమస్తవిధములచేతను, అళిక్కిన్దై - రక్షించుచున్న, అయ్న్ - కృష్ణావతారమెత్తిన జగత్కారణుడును, మాయోన్ - ఆశ్చర్యచేష్టితములుగలవాడును, ఇగలిడత్తు - యుద్ధమందు, అశురర్ గళ్ళ - అసురులకు, కూర్ త్తమ్ - మృత్యువునైన శ్రయఃపతి, వారాన్ - రాడు. ఇని ఇరున్దు, ఈవస్తువులనమీ పమందుండి - కాక్కుమాలు - రక్షించువిధము, ఎన్ - ఏమి?

తా|| పృథ్వీసుల మెడలయందుకట్టిన ఖంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణునాదము, వస్తువులకునుపడనిసంధ్యాకాలము, చందనము, ముల్లపుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈసమయమందుగూడ జగద్రక్షకుడు రాకపోయెను; ఇంక నేను జీవించువిధము నెఱుంగలేనని. ౨.

ఇనియిరుదైన్నయిర్ కాక్కుమాతె నిడై ములై నముగనుణ్ణిడై నుడజ్జ* తునియిరుమ్కలవి శెయ్దాగమ్తోయ్న్దు తుఱన్దైమ్మైయిట్టల్ కణ్ణాకళ్ళన్* తనియిళమ్ళెఱ్ఱ మెమ్మాయ్ వారా తామరై క్కణ్ణుమ్ శెవ్వాయుమ్*నీల ప్పనియిరుమ్మిల్లై గళుమ్నాన్దుతోళుమ్ పావియ్మామనత్తేనిన్దిరుమాలో. 3.

అ|| ఇడై ములై - చేరియున్న స్తనములు, నముగ - (కాఠిన్యముపోయి) మృదువగునట్లును, నున్ ఇడై - నూత్నమైనమధ్యము, నుడజ్జ - వణుగునట్లును, తుని - విశ్రేష్ఠకాలమందు దుఃఖజనకములై, ఇయన్ - అనేకవిధములైన, కలవి - సంశ్లేషమును, శెయ్దు - చేసి, అగమ్ - (నా)

శరీరమందు, తోయ్న్దు - ఏకీభవించియుండి, ఎమ్మైరుఱ్డు - (తరువాత) మమ్ములనువిశ్లేషించి, ఇట్లు - (ఇచ్చట) పడజేసి, అగల్కణ్ణన్ - దూరముగాపోయిన శ్రీకృష్ణుఁడును, కళ్ళన్ - వంచకుఁడును, తని - అద్వితీయుమైన, ఇళమ్ళిఱ్డు - మంచినయస్సగలసింహమువంటివాఁడును, ఎమ్మాయన్ - నాయందువ్యామోహముగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, వారాన్ - రాదు. తామరైక్కణ్ణమ్ - పద్మసేత్రమును, త్తెవ్వాయుమ్ - ఎఱ్ఱనియధరమును, నీలమ్ - శ్యామమై, పని - చల్లనై, ఇరుమ్ - వికాలమైన, కుల్లల్ గళుమ్ - కేశపాశములును, నాన్దతోళుమ్ - నాల్గుభుజములును, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తు - హృదయమందు, నిన్దు - ఉండి, ఈరుమ్ - బద్ధలుజేయుచున్నవి. ఇనియిరున్దు - ఇఁకనుండి, ఎన్నయిర్ - నాప్రాణమును, కాక్కుమాఱెన్ - రక్షించువిధమేమి ?

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు నాతోమునుపు చక్కగాసంశ్లేషించి తరువాత నన్నిచ్చటవిడిచిపెట్టి పోయి తిరిగియుర్రాకనే యున్నాడు. చంద్ర నకునుమాదులనుచూడలేక నేను కన్నుమానుకొనిన యెడల వానిదివ్యావహుళములు లోపలభాసించి ముక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఇఁక నేనుబ్రతుకెడి విధము త్రోవలేదని.

3.

పావియేన్ మనత్తేనినీరుమాలో వాడై తణ్ వాడై వెవ్వాడై యాలో*
నేపుతణ్ణెదియమ్ వెమ్మదియమాలో మెన్మలర్ పుళ్ళి వెమ్మళ్ళియాలో*
తూవియమ్ముళ్ళుడై తైయ్యవణ్ణతుదైన్ద వెమ్ పెణ్ణెయమ్ పూవిదాలో*
ఆవియిన్ పరమల్ల వగై గళాలో యాముడై నెళ్ళముమ్తుణ్ణై యన్దాలో.

౪

అ॥ వాడై ఉత్తరపుగాలి, పావియేన్ - పాపముగలనాయొక్క, మనత్తునిన్దు - మనస్సులోనుండి, ఈరుమ్ - బద్ధలుజేయుచున్నది. తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, వెవ్వాడై - మంచుచున్న ఉత్తరపుగాలియైనది. మేవు - ఆశంబడదగిన, తణ్ మదియమ్ - చల్లనిచంద్రుఁడును, వెమ్మదియమ్ - వేడిమిగలచంద్రుఁడాయెను. మెల్ - వృదువైన, మలర్ పళ్ళి - పుష్పశయ్య, వెమ్మపళ్ళి - ఉష్ణముగలపడకయాయెను. అమ్ - సుందరమైన, తూవి - టెక్కలుగల, పుళ్ళ - గరుత్మంతురి, ఉడై - నాహసముగాగల, తైయ్యమ్ - పరదేవతయనెడి, వణ్ణ - తుమ్మెదచేత, తుదైన్ద - మర్దించబడిన, ఎమ్ పెణ్ణై - మాస్త్రీత్వ (స్తనాదులుగలమాళరీర) మనెడి, అమ్ పూ - సుందరమైపుష్పము, ఇదు - ఈవిధముగానైనది. వగై గళ - బాధకవస్తువులవ్యాపారములు, ఆవియిన్ పరమల్ల - నాయాత్మయందణగమండనున్నవి. యాముడై - మాయొక్క, నెళ్ళముమ్ - మనస్సును, తున్దైయన్దు - సహాయముకాకపోయెను.

తా॥ చల్లనియుత్తరపుగాలి చంద్రుఁడు పుష్పశయ్యమొదలైనవి నాకుమిక్కిలిబాధకరంబులైయున్నవి. సర్వేశ్వరుఁడుసంశ్లేషించి విడిచిపోయినశరీరమిట్లు శిథిలమైనది. ఈసమయమందు మాకుమనస్సుగూడ సహాయముకాకపోయినదని.

౪.

యాముడై నెళ్ళముమ్తుణ్ణై యన్దాలో ఆపుగుమాలై యుమాగిన్దాలో*
యాముడై యాయన్ద మనమ్ కల్లాలో అవనుడై త్తీబ్బులీరుమాలో*

యాముడై తుణై యెన్నున్తోట్రిమారు మెమ్మిన్మన్ను వసుక్కుమాయ్ వరాలో*
యాముడై యారుయిర్ కాక్కుమాతై నవనుడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిదే. ౫.

అ॥ యాముడై నెళ్ళముమ్ - మామనన్నును, తుణై యణ్ణు - సహాయముకాకపోయెను. ఆ -
ఆవులు, పుగుమ్ - (తమతమస్థానముయందు) ప్రవేశింపదగిన, మాలై యుమ్ - సంధ్యాకాలమును,
అగిన్ - ఆయెను. యాముడై ఆయన్ తన్ - మనశ్శీకృష్టునియొక్క, మనమ్ మనన్ను, కల్ - పాపా
ణమువలె కఠినమైయుండెను. అవనుడై - వానియొక్క, తీ - మధురమైన, కుట్టల్ - వేణునా
దము, ఈరుమ్ - బద్దలుచేయుచున్నది. యాముడై మనసు, తుణై యెన్నుమ్ - సహాయభూతులని
తలంచదగిన, తోట్రిమారుమ్ - సఖియలును, ఎమ్మిన్ మున్ - మనకంటెముందటనే, అవనుక్కు -
వానికొఱకై (వాడువచ్చి నాకొదగలేదని), మాయ్ - నోహింతురు. అవనుడై వానియొక్క,
అరుల్ - అనుగ్రహమును, పెఱుమ్పొదు - పొందుట, అరిదు - దుర్లభమైయున్నది. యాముడై -
మనయొక్క, ఊయిరార్ - ప్రాణమును, కాక్కుమాతైన్ - రక్షించువిధమేడి?

తా॥ సంధ్యాకాలమైనది; కఠినవ్యాదయుండైన అశ్శీకృష్టుడురాలేదు. వానివేణునాదము
నన్ను బాధించుచున్నది. నాసఖియలు నాయవస్థనుజూచి నాకంటెనుధికముగా దుఃఖించుచు
న్నారు. వాడనుగ్రహించువఱకు నేను జీవించియుండడ మశక్యమని. ౫.

అవనుడై యరుల్ పెఱుమ్పొదరిదా లవ్వరుళ్ళ నవరుళ్ళముల్*
అవనరుల్ పెఱుముళవానినిల్లా దడువగల్ మాలై యుమ్ నెళ్ళముమ్ కాణ్ణే*
శివనోడుపిరమక వణ్ తిరుమడన్తై శేర్ తిరువాగ మమ్మావియారుమ్*
ఎవమిసిప్పుగుమిడ మెవమ్ శెయ్ గేనో ఆరుక్కొళొల్లు గేనన్నె మిర్ గాళ్. ౬.

అ॥ అవనుడై - వానియొక్క, అరుల్ పెఱుమ్పొదు - అనుగ్రహమునుబొందుట, అరిదు -
దుర్లభము. అవ్వరుళ్ళలన - వానియనుగ్రహముకాని బంధువులహుటలు, అరుళ్ళముల్ - జీవనహేతు
వులుకావు. అవనరుల్ - వానియనుగ్రహమును, పెఱుముళవు - బొందువఱకు, అవి - ప్రాణము,
నిల్లాదు - నిలవదు. పగల్ - దినమును, అడుమ్ - నశింపజేయుచున్న, మాలై యుమ్ - సంధ్యా
కాలమునున్ను, నెళ్ళముమ్ - మనన్నునున్ను, కాణ్ణే - చూడకనున్నాను. శివనోడు - రుద్రుని
తోఁగూడ, పిరమన్ - బ్రహ్మ, వణ్ - కల్యాణగుణములుగల తిరుమడన్తై - (శ్రీదేవి (పీరు) శేర్ -
చేరియున్న, తిరు - సౌశీల్యసమృద్ధిగల, ఆగమ్ - తిరుమేను, ఎమ్మావి - మాప్రాణములను, ఈరుమ్ -
బద్దలుచేయుచున్నది. ఇని - ఇఁకమీఁద, పుగుమిడమ్ రత్తకము, ఎవఁ - ఎది? ఎవమ్ శెయ్ గేనో -
ఏమిచేసెదను? అన్నెమిర్ గాళ్ - ఓతల్లులారా! ఆరుక్కు - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమి
చేసెదను?

తా॥ ఓతల్లులారా! వాఁడిదివఱకు నన్ననుగ్రహించలేదు. ఎప్పుడోననుగ్రహించిన యెడల
నదివఱకు నాప్రాణముండదు. అదితప్పవేఱొకటి నాకుపట్టదు. బ్రహ్మరుద్రాదులకును శ్రీదేవికి నా
శ్రయమైనవానితిరుమేనుయొక్క సౌశీల్యము నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నది. ఇఁకనేనేమి
చేసెదనని. ౬.

ఆరుక్కొళొల్లుగేనన్నె మిర్ గా శారుయిరళవన్మిక్కురొత్తణ్ణై*
కారొక్కుమేనినబ్బణ్ణకళవమ్ కవర్ న్దవ త్తనినెళ్ళమవన్దణ్ణదే*

శీరుల్ మవగిల్లుగై యాల్ నరమ్ము ప్పజ్జమమ్ తణ్ పశుమ్ శాన్దణ్దై న్దు*

పోరుల్ మవాడై తణ్ మల్లై ప్పూ ప్పదుమణముగన్దుకొణ్డై తియుమాలో. ౭.

అ॥ కాళోమ్ - మేళుముతో సమానమైన, మేని - తిరుమేనుగల, నమ్కణ్ణన్ - మన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కళ్ళమ్ - కృత్రిమవ్యాపారములచే, కవర్న్ద - అపహరింపబడిన, అత్తని నెజ్జమ్ - ఆట్టి నామనన్ను, అనన్దబద్ధు - వానివద్దపోయి చేరినది. శీర్ ఉల్ ౧ - పరిమళముగల, ఆగిల్ పుగై - దేవదారుధూమము, యాల్ నరమ్ము - వీణాతంత్రయందుగలిగినద్యని, ప్పజ్జమమ్ - పంచమస్వరము, తణ్ - శబ్దమైన, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, శాన్దు - చంద్రము (వీణతో), అణ్డై - సంశ్లేషించి, పోరుల్ ౧ - యుద్ధమునకు సన్నద్ధమైన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తణ్ - చల్లనైన, మల్లై ప్పూ - పల్లీపుష్పముయొక్క, పుదుమామ్ - నవీనమైనపరిమళమును, ముగన్దుకొణ్డు - పోగుచేసియొత్తుకొనివచ్చి, ఎతియుమ్ - వినుణుచున్నది. ఇక్కార్ - ఇంతత్రురమైన, తణ్ వాడై - చల్లనియుత్తరపుగాలి, ఆరుయిరళవన్దు - నాయాత్మనుండజునునట్టిదికాదు; అన్నై మీర్ గాళ - ఓతల్లలారా! ఆరుమ్ము - ఎవరికి, ఎన్ శొల్లుగేన్ - ఏమిచెప్పెదను?

తా॥ ఓతల్లలారా! వీణావేణునాదములును అగరుభూషమును చంద్రపుష్పములును ఉత్తరపుగాలియు నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. నాయవస్థనిట్టిదని మితరులకు జెప్పజాలనని. ౭.

పుదుమణముగన్దుకొణ్డై తియుమాలో పొజ్జిళవాడై పుక్ శెక్కరాలో*

అదుమణన్దగన్దు నబ్బుణ్ణొకళ్ళమ్ కణ్ణనిట్కొడిదనియదనిలుమ్బుర్*

మదుమణమల్లిగై మర్దక్కొనై వణ్ పశుమ్ శాన్దినిల్ ప్పజ్జమమ్ వై త్తు*

అదుమణన్దిన్నరుళాయ్చ్చియర్ క్కే యూదుమ త్రిజ్జుత్తేయుయ్యో నాళ.

అ॥ పొజ్జు - సర్దిలుచున్న, ఇళవాడై - మందమారతము, పుదుమణమ్ - నవీనగంధమును, ముగన్దుకొణ్డు - తీసికొనివచ్చి, ఎతియుమ్ - వినుణుచున్నది. శెక్కర్ - సంధ్యారాగము, పున్ - కొంచమైయున్నది. అదు-అట్లు, మణన్దు-సంశ్లేషించి, అగన్దు-విశ్లేషించిన, నమ్కణ్ణన్-మన శ్రీకృష్ణనియొక్క, కళ్ళమ్ - వంచకవ్యాపారము, కణ్ణనిల్ - శ్రీకృష్ణనికంటే, కొడిదు-త్రురమైయున్నది. ఇని - ఇంకను, అదనిలుమ్బుర్ - దానిపైన, మదు - తేనెనున్న, మణమ్-పరిమళమునున్న గల, మల్లిగై - మల్లీపుష్పముచే, మన్దుమ్ - దట్టమైన, కోనై - మాల, వణ్-విలక్షణమై, పశుమ్ - మంచివర్ణముగల, శాన్దినిల్ - చంద్రము వీనికంటే, (బాధకమైన), ప్పజ్జమమ్ వై త్తు - పంచమస్వర మందుంచి, అదుమణన్దు - అట్లుసంశ్లేషించుటకై, ఇన్ అరుళ - చక్కనియుగ్రహమునకు విషయమైన, ఆయ్చ్చియర్ క్కే - గౌపికలతోఁజుకైయ్యె, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, అత్రిజ్జుత్తే - ఆముధురమైనవేణునాదమునకే, నాన్ - నేను, ఉయ్యోన్ - జీవించను.

తా॥ మంచిపరిమళముగలమందమారతమును శ్రీకృష్ణచేష్టితములును మల్లీమాలను చంద్రమును శ్రీకృష్ణనివేణునాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనొకటివచ్చి నన్ను బాధించుచున్నవని. ౮.

ఊదుమ త్రిజ్జుత్తేయుయ్యో నా నదుమొళిన్దిడై యిడై త్తక్ శెయ్కోల*

తూదు శెయ్కణ్ణళ్ కొణ్ణొన్దు పేళి త్తూ మొళియిడై గళ్ళొణ్ణొన్దునోక్కి*

పేదుఱుముగమ్ శెయ్దునొన్దునొన్దు పేదై నెళ్ళఱవఱప్పాడుమ్ పాటై*
యూదు మొవ్వు తీగిలమమ్మవమ్మ మూలై యుమ్వన్దుదుమాయ్ వారాన్. ౯.

అ॥ ఇడైయిడై - నడుమనడుమ, ఆదు - ఆ రసోత్తలను, మొట్టిన్దు - చెప్పి, ఊదుమ్ - ఊదుచున్న, అత్తీజ్జుమ్మత్తు - అట్టిమధురమైనవేణునాదమునకే, వాన్ - నేను, ఉయ్యేన్ - జీవించును. తన్ శెయ్ - తానేచేసికొనిన, కోలమ్ - అలక్కారముగలవాడై, తూదు శెయ్ - దౌత్యముజేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న), కణ్ణళ్ళొడ్డు - నేత్రములచే, ఒన్దు పేళి - ఒక అభిప్రాయమును చెలిపి, తూ - స్వచ్ఛమైన, మొట్టి - నూత్నలతోఁగూడిన, ఇడై గళ్ళొడ్డు - గానముచేత, ఒన్దు - ఒక అభిప్రాయమును, నోక్కి - కటాక్షించి, పేదుఱు - బాధించుట, ముగమ్ శెయ్దు - ముఖమందు దోచునట్లుజేసి, నొన్దునొన్దు - మిక్కిలిబాధపడి, పేదై - బాలులైన శ్రీలయొక్క, నెళ్ళఱునస్సులోగలిగిన, అఱవు - ప్రణయరోషము, అఱునశించునట్లు, పాడుమ్ - పాడుచున్న, పాటై - గానమును, యూదు మొవ్వు - ఏనిధముచేతను, అఱిగిలమ్ - ఎఱుంగలేము. అమ్మ అమ్మ - అమ్మమ్మా! మూలై యుమ్వన్దుదు - సాయక్కొలమునువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు రాకనున్నాడు.

తా॥ వేణునాదముజేయునప్పుడు నడుమనడుమ కొన్ని పరిహాసోత్తలను జెప్పియు, నేత్రములచే కొన్నియభిప్రాయమును జూపియు, ఈవేణునాదముచే గోపికలెంత దుఃఖపడుదురో యనిచింతించి యాదుఃఖము తనముఖమందుదోచునట్లు ముఖమునుజేసికొనియు జెసినవేణునాదమునువిని నేనుసహించలేను. సంధ్యాకాలమువచ్చియు వాడురాక నేయనున్నాడని. ౯.

మూలై యుమ్వన్దుదుమాయ్ వారాన్ మామణిపులమ్మవల్లెఱ్ఱైన్దు*
కోలనన్నాగుగళ్ళుగళుమూలో కొడియనక్కల్ గళుమ్ కుఱుమూలో*
వాలొళివళ్ళర్ ములై కరుముగై గళ్ మల్లిగై యలమ్మివణ్ణాలుమూలో*
వేలై యుమ్విళుమ్మిల్ విణ్ణలఱుమూలో పోళొల్లి యుయ్యనిజవన్ వేల్చే. ౧౦.

అ॥ మూలై యుమ్వన్దుదు - సాయక్కొలమునువచ్చినది. మాయన్ వారాన్ - శ్రీకృష్ణుడు రాలేదు. మామణి - గొప్పపుంఱు, పులమ్మ - శబ్దించునట్లు, వల్ - బలిష్ఠమైన, ఏఱు - వ్యవధిముచే, అడైన్దు - సంశ్లేషించబడినవియు, కోలమ్ - దర్శనీయమైనవియు, వల్ - క్లాఘ్యములునైన, వాగుగళ్ - అవును, ఉగళుమ్ - సంపదించుచున్నవి. కుఱుమ్ గళుమ్ - వేణువులను, కొడియన - క్రూరముగ, కుఱుమ్ - ధ్వనించుచున్నవి. వాల్ - తెల్లని, ఒళి - కాన్తి, వళ్ళర్ - వర్ణించుచున్న, ములై - ముల్లపున్నములయందును, కరుముగై - నల్లకలువలయందును, మల్లిగై గళ్ - మల్లీపున్నములయందును, అలమ్మి - అవగాహించి, వణ్ణు - తుమ్మెదలు, అలుమ్ - శబ్దించుచున్నవి. వేలై యుమ్ - సముద్రమును, విళుమ్మిల్ - ఆకాశమందు, విణ్ణు - ముక్తకంఠమై, అలఱుమ్ - ఘోషించుచున్నది. ఇజ్జు - ఈయవస్థయందు, అవన్ వేల్చే - వానినివిడిచి, ఎన్ శొల్లి - ఏమాటలను జెప్పి, ఉయ్యేన్ - జీవించెదను.

తా॥ శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలము వచ్చినను వాడురాలేదు. ఆవులను వృషభములతోఁగూడ పెద్దఘంటలసాడించుచు వచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడి వేణువాడును వివరముచున్నది. తుమ్మెదలు పుష్పముమీఁదపడి ఝాంకారమును చేయుచున్నవి. సముద్రము ఘోషించుచున్నది. ఇవ్వుడు వానిని వదలియుండలేనని.

౧౦.

అవనై విట్టగన్టుయిరాల్ గిల్లా అణియిత్తై యాయ్చ్చియర్ మాలై పూళల్*

అవనై విట్టగల్వదత్కేయిరజ్జి యణికురుగూర్ చ్చడగోళమాఅన్*

అవనియున్దుమ్మిన్దవన్ మేలురై త్త వాయ్చత్తుళ్ళై పత్తుమ్మోన్దు*

అవనియుళలన్ దీనిన్దుమ్మిన్ తొణ్ణి రచ్చొన్న మాలై ప్పణ్ణిత్తుడు* ౧౧.

అ॥ అవనై విట్టగన్టు - ఆశ్రీకృష్ణునివదలి, ఉయిగాల్ గిల్లారు - ప్రాణధారణముజేయఁజాలనివారై, అణియిత్తై - నుందరమైన భూషణముగలవారైన, ఆయ్చ్చియర్ - గోపికలు, మాలై - సాయుక్త్యాలమందు, పూళల్ - చెప్పినవిధమును, అవనై విట్ట అగల్వదత్క - ఆశ్రీకృష్ణునివిశేష నిమిత్తమై, ఇరజ్జి - బాధపడి, అణి - నుందరమైన, కురుగూర్ - కురుకాపురికిఁగొప్పమయైన, మాఅన్ - మాఅననెడి తీరువాములుగల, శడగోళన్ - నమ్మాళ్వార్లు, అవని-భూమిని, ఉన్దు - మ్రింగి, ఉమ్మిన్దవన్ మేల్ - క్రక్కిన సర్వేశ్వరుని విషయమై, ఉరైత్త - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, ఇవైపత్తుమ్మోన్దు - ఈపదిపాశురముల సభ్యయనముజేసి, అవనియుళ - భూలోకమందు, నిన్దు - గుంపుగానుండి, అలన్ దీ - ఘోషించి, తొణ్ణి - ఓ భాగవతులారా! అచ్చొన్నమాలై - అల్లుచెప్పబడిన సర్వేశ్వరుని, ప్పణ్ణిత్తుడు - నిరస్తరముగా నాశ్రయించి, ఉయ్మిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ కృష్ణునిశ్లేషమును సహించని గోపికలుచెప్పినవిధముగా శ్రీకృష్ణునిరహమును సహించని నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన ఈపదిపాశురములసభ్యసించువారు నుఖముగాసర్వేశ్వరుని బొందుదురని.

అ ధ్వార్ తీరు వ డి గ శే శ రణమ్.

దీయర్ తీరువడిగశే శరణమ్

౧౦ - ప, తీరువాయ్మొట్టి.

అవతారిక :—అధ్వార్లు భగవద్విశ్లేషమును సహించలేక బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీ శరీరావసానమందు మోక్షమిచ్చెదనని సాదించ, దానిచేత నత్యంతహృష్టులై, సంసారలనుగురించి మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రయఃపతి విషయమై భక్తిజేసి యుజ్జీవించుడి, అందుకుశక్తిలేనియెడల ప్రపత్తిజేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈ పదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

మాలై నణ్ణి తొమ్మిదెమ్మమినోవినై కెడ*
 కాలై మాలై కమలమలరిట్టునీర్*
 వేలై మోదుమ్మదిళ్ళ శూన్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు*
 ఆలిన్ మేలాలమర్ న్దా నడియిణై గ శే.

౧.

అ॥ వేలై - సముద్రముయొక్క అలలు, మోదుమ్ - కొట్టుచున్న, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును, ఆలిన్ మేల్ - పట్టదశముమీద, అమర్ న్దాన్ - (ప్రళయకాలమందు) పవ్వళించినవాడునైన శ్రీమహాదేవునియొక్క, ఆడియిణైగళ్ - శ్రీపాదద్వంద్వములను, నీర్ - మీరు, మాలై - వ్యామోహమును (భక్తిని), నణ్ణి - పొంది, వినై కెడ - ప్రతిభంధకములు నశించునట్లు, కాలై మాలై - అహోరాత్రము, కమలమల్ - తామరసప్రపమును, ఇట్టు - సమర్పించి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ చేతనులారా! తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీమహాదేవునియొక్క శ్రీపాదములను భక్తియుక్తులై యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడియని

౧.

కళ్ళివిమ్మమలరిట్టు నీరితైళ్ళుమిన్*
 నళ్ళిశేరుమ్మవ మల్ శూన్ కిడణ్ణిచ్చుడై*
 వెళ్ళియేయ్ న్దమదిళ్ళ శూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్*
 ఉళ్ళి*నాళుమ్ తొమ్మిదెమ్మమినో తొణ్డరే.

౨.

అ॥ తొణ్డర్ - ఓ చువలులారా! నీర్ - మీరు, కళ్ళివిమ్మమ - తేనెకాకునున్న, మల్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇతైళ్ళుమిన్ - ఆశ్రయించుడి నళ్ళి-ఎండ్రకాయ, శేరుమ్ - చేరియున్న, మల్ - పొలుములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, కిడణ్ణి - అగడతయొక్క, పుడై - సమాపమందు, వెళ్ళియేయ్ న్ద - వెంచేత నిర్మింపబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఉళ్ళి - అనుసంధింశి, తొమ్మిదు - ఆశ్రయించి, ఎమ్మమిన్ - ఉజ్జీవించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! జలముచేనిండియున్న అగడతలచేతను రజతమయప్రాకారములచే తను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణపురముననుసంధించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని.

౨.

తొణ్డర్ నున్దమతుయర్ పోగ నీరేగమాయ్*
 విణ్ణవాడమలరిట్టు నీరితైళ్ళుమిన్*
 వణ్ణపాడుమ్మొళిల్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర
 త్తణ్ణవాణన్*అమర్ పెరుమానై యే.

౩.

అ॥ తొణ్డర్ - ఓ భక్తులారా! నీర్ - మీరు, నుమ్తమ్ - మీయొక్క, తుయర్ - దుఃఖము, పోగ - నశించునట్లు, నీర్ - మీరు, ఏగమాయ్ - వికీభవించి, వణ్ణ - తుమ్మెదలు, పాడుమ్ - గానముజేయుచున్న, పొళిల్ - తోటలచే, శూన్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు -

తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడను, అష్టవాణన్ - బ్రహ్మణమునకధిపతియు, అమర్ - విశ్వసూరులకు, పెరుమానై - స్వామియైన శ్రీయఃపతిని, విణ్ణు - వికపించుచున్న, వాడా - వాడని, మలర్ - పుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, ఇత్తైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా|| ఓ భాగవతులారా! ఉభయవిభూతినాయకుడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న శ్రీయఃపతిని మీరందరు నేకిభవించి యాశ్రయించి యారాధించి యుజ్జీవించుడియని. ౩.

మానై నోక్కి మడప్పిన్నై తళ కేళ్వనై *

తేనై వాడామలరిట్టు నీరిణైజ్జుమిన్ *

వానై యున్దుమదిళ్ శూర్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ *

తాన్ నయన్దు పెరుమాళ్ శరణాగుమే.

౪.

అ|| మాన్ - లేడి, నై - (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న, నోక్కి - చూపుగలదియు, మడమ్ - శ్రీత్యపూర్తిగలదియైన, పిన్నై తన్ - నప్పన్నపిరాటికి, కేళ్వనై - వల్లభుడై, తేనై - భోగ్యభూతుడైన శ్రీయఃపతిని, వాడామలర్ - వాడనిపుష్పములను, ఇట్టు - సమర్పించి, నీర్ - మీరు, ఇత్తైజ్జుమిన్ - ఆశ్రయించుడి. వానై - ఆకాశమును, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, (మిక్కిలి యున్నతమైన), మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, తాన్ నయన్దు - తానేయాశపడిన, పెరుమాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శరణాగుమ్ - రక్షకుడగును.

తా|| ఓ భక్తులారా! మీరు నప్పన్నపిరాటిని పురుషకారముగా జేసికొని సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు వాడు తప్పక రక్షకుడగునని. ౪.

శరణమాగుమ్ తనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ *

మరణమానాల్ వై గున్దుమ్ కొడుక్కుమ్మిర్ రా * *

అరణమైర్దుమదిళ్ శూర్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తరణియాళ్ * తనదన్నర్ క్కన్నాగుమే

౫.

అ|| తనతాళ్ - తనశ్రీపాదమును, అడైన్దార్ క్కెల్లామ్ - (ఉపాయమనితలంచి) పొందిన వారందరికిని, శరణమాగుమ్ - రక్షకుడును, మరణమానాల్ - మృతిపొందినయెడల, వైగున్దుమ్ కొడుక్కుమ్ - మోక్షమునిచ్చువాడను, పిరాన్ - ఉపకారకుడును, అరణ్ అమైర్దు - రక్షణార్థమైనిర్మించబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, తరణియాళ్ - సంసారలను రక్షించుటకై వేంచేసియున్న వాడైన శ్రీయఃపతి, తనదన్నర్ క్కు - తనయందు బ్రీతిగలవారి విషయమై, అన్నాగుమ్ - ప్రీతిగలవాడగును.

తా|| తనశ్రీపాదములనే యుపాయముగా నాశ్రయించినవారికి ఆశరీరావసానమందే మోక్ష మిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో రక్షించునని. ౫.

అన్ననాగుమ్ తనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ *

శెమ్బునాగ త్తవుణనుడల్ క్కెణ్ణవణ్ *

సన్బోనేయ్దమదిళ్ళూత్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తన్నన్*నాళుమ్తనమెయ్యార్క్కు మెయ్యనే.

౬.

అ॥ తనతాళ్ - తనక్రిపాదములను, అడైన్దార్క్కెల్లామ్ - (ఉపాయముగా) పొందిన వారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - ప్రతిజ్ఞేయువాఁడును, శెమ్ - ఎఱుని, పాన్ - బంగారము వలెనున్న, ఆగత్తు - శరీరముగల, ఆవుణన్ - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఉడల్ - శరీరమును, క్కిణవన్ - చీల్చినవాఁడును, నన్ పాన్ - మంచిబంగారముచే, వీయ్ద - నిర్మింపఁబడిన, మదిళ్ - ప్రాకారముచే, శూత్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు, ఆచ్చన్ - అడరముతో వేంచేసియున్న వాఁడునైన శ్రియఃపతి, తన్ మెయ్యార్క్కు - తనయందు పారమార్థిక బుద్ధిగలవారికి (అనన్యప్రయోజనములకు), నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మెయ్యన్ - పరమార్థబుద్ధిగల వాఁడైయుండును.

తా॥ ఆశీతప్యామోహముగలవాఁడై హిరణ్యాసురుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి అనన్యప్రయోజనములై తన నాశ్రయించినవారిని యనన్యప్రయోజనముగా రక్షించునని.

౬.

మెయ్యనాగుమ్ నిరుమ్బిత్తోమ్మవార్క్కెల్లామ్*

పోయ్యనాగుమ్ పుఱమేత్తోమ్మవార్క్కెల్లామ్*

శెయ్యిల్ వాళై యుగళుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

త్తైయన్*ఆగ త్తణై ప్పార్గ ట్కణియనే.

౭.

అ॥ విరుమ్బి - ఆశపడి, తోమ్మవార్క్కెల్లామ్ - (అనన్యప్రయోజనములై) ఆశ్రయించు వారందరికి, మెయ్యనాగుమ్ - యథార్థముగా నేవసాదించును. పుఱమే - ప్రయోజనాన్తరముల సుదేకించి, తోమ్మవార్క్కెల్లామ్ - ఆశ్రయించువారందరికిని, పోయ్యనాగుమ్ - తనస్వరూపమును బ్రకాశింపఁజేయుడు. శెయ్యిల్ - పాలములయందు, వాళై - మత్స్యములు, ఉగళుమ్ - ఎగురుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురత్తు - తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న, ఐరున్ - పరమబంధునైన శ్రియఃపతి, ఆగత్తు - హృదయమందు, అడైప్పార్గట్టు - ధ్యానించువారికి, అణియన్ - సులభుఁడైయుండును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి, ధనాద్విప్రయోజనాంతరములను తనవద్ద కోరినవారి కాఘటములనిచ్చియు వానికిదుర్లభుఁడై, అనన్యప్రయోజనములై నాశ్రయించిన వారి కత్యంతసులభుఁడై యుండునని.

౭.

అణియనాగుమ్ తనతాళ్దైన్దార్క్కెల్లామ్*

పిణియుమ్ శారా పిఱవికెడుత్తాళుమ్*

మణిపొనేయ్దమదిళ్ళూత్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

పణిమి*నాళుమ్పరమేట్టిత్తా పాదమే.

౮.

అ॥ మణి - రత్నములచేతను, పాన్ - బంగారముచేతను, ఎయ్న్ద - నిర్మించడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, నూట్ - చుట్టబడిన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమందువేసి యున్న, పరమేట్టెన్ - శ్రీవైష్ణవాళు యొక్క, పానమ్ - తిరువణికళ్ళను, నాళుమ్ - ప్రతి దినమును, పణివిన్ - ఆశ్రయించుచి, తాళాళ్ - విన్నపింపమును, అడైవార్క్కెల్లామ్ - పొందినవారందరికిని, ఆజీయనానమ్ - ముఖ్యుడైనయందును. విణియుమ్ - వ్యాధులును, శారా - నశించును. పిఱవి - బుట్టమును, కెడుర్ - బోగొట్టె, అళుమ్ - పరిపాలించును.

తా॥ తిరుక్కణ్ణపురమందు వేసినదియున్న శ్రీయశుతిని దూశ్రయించినయెడల వాడే నకలదుఃఖములనున్న సంపారమునున్న బోగొట్టునని.

పాదనాళుమ్ పణియు శ్రణియుమ్మిణిశి

ఏదమ్ శారా నెనక్కేలినియొక్కటై *

వేదనానర్ విరుమ్బుమ్ తిరుక్కణ్ణపుర

తాదియానై * అడైవార్క్కెల్లామ్మై.

౯.

అ॥ పాదమ్ - శిశువును, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపగా, పిణి - (అనాద్యైన) పాపమును, శ్రణియుమ్మిణియును. ఏదమ్ - శత్రువులు, శారా - శేషించవు. ఇని - ఇంకమీద, ఎనక్క - నాకు, ఎన్వత్తై - ఏమికోఱతలదు. వేదనానర్ - వేదములను నాలికయందుగల శ్రీవైష్ణవులు, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడుచున్న, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపుర మందువేసియున్న, అదియానై - జగత్కారణుడైన శ్రీయశుతిని, అడైవార్క్కె - ఆశ్రయించినవారికి, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు.

తా॥ తన శ్రీపాదములనాశ్రయించినవారందరికిని నకలపాపములను బోగొట్టెడి శ్రీయశుతిని తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను కృతార్థుడనైతివని.

౯.

ఇల్లై యల్ల లెనక్కేలినియొక్కటై *

అల్లిమాద రమణమ్ తిరుమూర్ బిరళా *

కల్లిలేవేన్ద మదిళ్ శూట్ తిరుక్కణ్ణపురమ్

శొల్ల * నాళుమ్మెత్తుయర్ పాడు శారావే.

౧౦.

అ॥ అల్లి - కమలవాసినయైన, మాదర్ - పిరాట్టి, ఆమరుమ్ - నిత్యనానముజేయుచున్న, తిరుమూర్ బిరన్ - సుందరమైనవక్షస్థలముగలవాఁడు వేంచేసియున్నదియు, కల్లిలేయ్న్ద - రాళ్ళ చేగట్టపడిన, మదిళ్ - ప్రాకారములచే, నూట్ - చుట్టబడినదియనైన, తిరుక్కణ్ణపురమ్ - తిరుక్కణ్ణపురమును, శొల్ల - అనుసంధించునట్లుడే, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, తుయర్ - దుఃఖము, పాడు - ప్రక్కనుగూడ, శారా - చేరవు. ఎనక్క - నాకు, అల్లల్ - దుఃఖము, ఇల్లై - లేదు. ఇని - ఇంకను, ఎన్వత్తై - ఏమికోఱతలదు.

తా॥ శ్రీయశుతివియమై భక్తిప్రపత్తులు జేయుటకును ముఖ్యులైనవారువాఁడువేంచేసియున్న తిరుక్కణ్ణపురముయొక్క తిరువామనాననుసంధించినయెడల వారికి నకలదుఃఖమునునశించునని.

❦❦ పాడుశారావినై పన్ శ్రీఅవేణ్డవీర్*
 మాడనీడు కరుగూర్ చ్చుడగోపన్*శోల్
 పాడలాననమి మ్మాయిరత్తుళిప్పత్తుమ్
 పాడియాడి*పణిమినవన్ తాళ్ గళ్.

౧౧.

అ॥ వినై - దుఃఖములు, పాడుశారా - ప్రక్కన చేరకుండునట్లు, పన్ శ్రీఅవేణ్డవీర్ - సమూలముగా నశింపజేయఁదలంచితిరేని, మాడన్ - మేడలచే, నీడు - ఉన్నతమైన, కరుగూర్ - తిరునగరికి స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, పాడలాన, గానరూపమై, తమిళ్ - ద్రావిడరూపమైన, ఆయిరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పాడి - గానముజేసి, ఆడి - నృత్యముజేసి, అనన్ తాళ్ గళ్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను, పణిమిన్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ఓచేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగా భోగింతుకొనుటకు తలంచిన యెడల నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురములను భక్తితోననుసరించి శ్రమఃపతియొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించుడియని.

౧౨.

ఆళ్వార్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళ్ శరణమ్.

—००००—

౯-వ పది, సంపూర్ణము.

—००००—

ఇది వఱకు తిరువాయ్మొళులు ౯౦-కి పాశురములు ౯౯౨.

౧౦-వ, పత్తు, ౧-వ, తీరువాయ్ మొట్టి

అవతారిక:— ఈతీరువాయ్ మొట్టిలో, ఆత్మార్లు, శ్రీవైకుంఠమునకు శీఘ్రములోనే పోవేయఁజూపుచు, మధ్యనున్న అవిద్యాది విరోధులకు భయపడినవారై సహాయభూతు లెవరును దీని యాలోచించి, కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరుడే సహాయభూతుడని నిశ్చయించుచున్నారు.

శ్లో॥ తాళతామరై తడమణివయల్ తీరుమోగూర్*

నాళుమేవినన్దరున్దురి సళురై తగర్ కుమ్*

తోళునాన్దుడై చుర్రెక్కల్ కమలక్కణ్ కనివాయ్*

కాళమేగత్తెయన్ది మల్ దొన్దిలమ్ కదియే.

౧.

అ॥ తాళ - ప్రళస్తమైన నాళముగల, తామరై - తామసపుష్పము, తడమ్-తటాకమును, ఆణి - అలజ్జరించుచున్న, సయల్ - పొలముచేఱబడిన, తీరుమోగూర్-తీరుమోగూర సేద్య దేశమందు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, మేవి - ఆశపడి, నన్దఅమర్ మనిష్ఠ - చక్కగా సమరకతో వేంచేసియున్నవాఁడును, ఆళురై - ఆమరులను, తగర్ కుమ్ - చూర్ణముజేయు వాఁడును, నాన్దుతోళ్ ఉడై - నాల్గుభుజములను, శురి - సుశిగల, క్కుల్ - కేశములను, కమలక్కణ్ - పద్మమువంటి శత్రుమును, కని - స్నిగ్ధమైన, వాయ్-అధరమును గల, కాళమేగత్తెయన్ది - కాళమేఘమువంటి సర్వేశ్వరునితప్ప, మల్ దొన్ది - వేటొకఁడపాయును, ఇలమ్ - కలవారముకాదు.

తా॥ మరణము నెడి మహాభయమునకు, తీరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సుందరమైన దివ్యావయవముగల కాళమేఘముకంటె వేఱుసహాయములేవందున వాని నేయాశ్రయించుచున్నానని.

ఇలజ్జదిమల్ దొన్దె మొక్కు మీన్ తణ్ణుమ్మాయి*

అలజ్జలజ్జణ్ణి యాయిరమ్ పేరుడై యమ్మా*

నలజ్జోళ్ నాన్దుతై వాణర్ గళ్ వాల్ తీరుమోగూర్*

నలజ్జులవనడినిమ్మల్ తడమనియామే.

౨.

అ॥ ఈన్ - ప్రసవించుచున్న పుష్పముగల, తణ్ - చల్ల నైన, తుమ్మాయిన్-తిరుత్తుమ్మాయి యొక్క, అలజ్జల్ - చలించుచున్న, అమ్ - సుందరమైన, కణ్ణి - మాలను, ఆయిరమ్ పేర్ ఉడై - వెయ్యితిరునామములనుగల, అమ్మన్ - స్వామియు, నలమ్ తోళ్ - దయాగుణముగలవారై, నాన్దుతై - నాల్గువేదములను, వాణర్ గళ్ - నిర్వాహకులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాల్ - సత్యవాసము జేయుచున్న, తీరుమోగూర్ - తీరుమోగూరులో వేంచేసియున్నవాఁడును, నలమ్ క్కులవన్ - మంచి (ఆశ్రితదోషమునుజూడని) తిరువడిగలవాఁడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క, అడినిమ్మల్ - పాదచ్ఛాయయ నెడి, తడమన్ది - తటాకముకాని, మల్ దొన్ది - నుఱియొక్కదానిని, యమ్ - మనము, ఎమ్మైక్కుమ్ - సమస్తజన్మములందును, కదియిలమ్ ఉపాయము గాగలవారముకాదు.

తా॥ నిరతిశయభోగ్యమైన సౌందర్యమును, అనుసంధించి యుజ్జీవింపఁదగిన తీరునామములను గలవాడై తీరుమోగూరులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుని ప్రపాదచ్ఛాయతప్ప మనకు వేటొకప్రాప్యములేదని.

౩.

అనియోమొరుసగలిగిడిల మొన్నలన్ బ్రీ*
 నిన్మనామ్యగ నరనోడు తేవర్ కోళనాడ*
 వెన్మొమ్మావులగళి త్తుల్వొన్ తిరుమోగూర్*
 నన్మనామినరణగుమమ్ నమదిడర్కెడవే

౩.

అ॥ అన్ని - నిన్నతప్ప, యామ్ - మేము, ఒమర్కలిడమ్ - వేటొకపాయమును, ఇలమ్ - కలవాదముకాదు, ఎన్దెన్మొన్ బ్రీ - అనిపలుమాటుఘోషించి, నిన్మ - (ఈనవ్వుప్రయోజనములవలె) నిజించి, నామ్యగన్ అరనోడు - బ్రహ్మవిద్యలతోఁగూడ, లేవర్ కోళ - దేవతలు, నాడ - ఆశ్రయించుటకై, వెన్మ - (వారివిరోధులగు) నయిం, ఇన్మావుల ౩ - మనమాడులో ములను, అళికు - రక్షించి, ఉమ్మల్వొన్ - సంపదించుమున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరును, నామ్ - మనము, నమదుఇడర్కెడవే - మనవిరోధమునశించుచున్న, నన్మనరణగుమమ్ - చక్కగానాశ్రయించెదమా.

తా॥ సర్వరక్షణకడైన సర్వేశ్వరుఁడం వేం చేసి మొన్న తిరుమోగూరును మనదుఃఖములు నశించుటకై మన మనన్వప్రయోజనములై యాశ్రయించెదము.

౩.

ఇడర్కెడ నెమ్మొప్పొనళి మొ యునెనే త్రి*
 శుడర్కోళ శోదియై తేవరుమ్ మునివరుమొడర*
 పడర్కోళ పామ్మనై ప్పల్లికొళ్ళాన్ తిరుమోగూర్*
 ఇడర్కెడవడివరవుదుమ్ తొణ్ణిర్ వమ్మిన్.

౪.

అ॥ ఇడర్కెడ - మాదుఃఖములు నశించునట్లు, పొన్మ - వేంచేసి, ఎమ్మై - మనలను, అళి యాయ్ - రక్షించుము, ఎన్దెన్మొన్ - అనిపలుమాటు స్తోత్రముఁజేసి, శుడర్కోళ - ఉజ్జ్వలమై, శోది - లేజోమముమైన విగ్రహముగల తనను, తేవరుమ్ - దేవతలును, మునివరుమ్ - ఋషులును, తొడర - ఆశ్రయించునట్లు, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూరందు, పడర్కోళ - విశాలమైన భూములుగల, పామ్మ - అది శేషుఁడనెడి, అణై - శయ్యమీద, పల్లికొళ్ళాన్ - వర్షశించు వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, తొణ్ణిర్ - ఓభక్తులారా! పడర్కెడ - మనదుఃఖము నశించునట్లు, వరవుదుమ్ - స్తోత్రముజేసెదము; వమ్మిన్ - రక్షుడు.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మనము న్దుఃఖములను నశింపనట్లు తిరుమోగూరులో వేంచేసి యున్న శ్రీయశతినీ యాశ్రయించి మన ముజ్జీవించెదము రక్షుము.

౪.

తొణ్ణిర్ వమ్మిన్ నమ్ శుడర్కోళియైరుతనిముడల్వొ*
 అణ్ణమూవులగళన్దవ నణితిరుమోగూర్*
 ఎణ్ణిశై యుమిణ్ కిరుమ్మొను పిరుమ్ శెన్నెల్విళ్ళయ*
 కొణ్ణికోయిలై వలమ్ శెయ్ దిక్లాడుదుమ్ కూతై.

౫.

అ॥ నమ్ - మనము ప్రాప్తుకడై, శుడర్ ఒళి - మక్కిలై తేవోమముమైన తిరుమేనుగలవాడై, ఒరు తనిముడల్వొన్ - ఉపాసనకారణమునునిమిత్తముగా మొదలైనవాడై, అణ్ణమ్ - బ్రహ్మామందున్న,

మూవులగు - మూడులోకములను, అశ్వత్థవన్ - కొలిచినవాడైన సర్వేశ్వరుడు, అణి - క్లాభ్యమైన, తిరుమొగూర్ - తిరుమొగూరుడు, ఎన్ తిత్తెయన్ - ఎనిమిది దిక్కులయందును, ఈన్ - పండుచున్న, కరు మొప్పుడు - చెరువలతోగూడ, పెరుమ్ కెన్నెల్ - గొప్పఎఱ్ఱధాన్యములు, విత్తెయ - పండునట్లు, కొణ్ణ - తనకువాసస్థానముగా స్వీకరించిన, కోయిలై - కోవిలను, వలమ్ కెయ్దు - ప్రదక్షిణముండేసి, ఇణ్ణ - ఈలోకమందు, కూత్తాడుదుమ్ - నృత్యముజేసెదము; తొణ్ణిర్ - ఓ భక్తులారా! పమ్మిన్ - రండు.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! సకలజగత్కారణుడైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న తిరుమొగూరుందలి నిత్యమందిరమును మనమాశ్రయించి యనుభవించెదము రండుమని. ౫.

కూత్తన్ కోవలన్ కుదర్ మువల్ల శురర్ గల్ కోమాల్ మమ్*

ఏత్తుమ్ నల్లట్టు మమరర్ కుమ్మునివర్ కుమ్మిన్

వాయ్ త్తవణ్ పణై వళవయల్ శూర్ తిరుమొగూర్

ఆత్తణ్ తామరై యుడియన్ మన్ బీలమరణే.

౬.

అ॥ కూత్తన్ - మంభనృత్యముజేయువాడును, కోవలన్ - గోపాలుడును, కుదర్ ము - ఉన్నతులై, వల్ - బలిష్ఠులైన, అశురర్ గల్ - అనురులకు, కూల్ మమ్ - మృత్యువైనవాడును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, నల్లట్టుమ్ - మనకును, అమరర్ కుమ్ - నిత్యనూరులకును, మునివర్ కుమ్ - ఋషులకును, ఇన్న్ - భోగ్యభూతుడును, వాయ్ త్త - సమృద్ధమై, తణ్ - చల్లనైన, పణై - కొలనలచేతనున్న, వళమ్ - పండియున్న, వయల్ - చాలచులచేతనున్న, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుమొగూర్ - తిరుమొగూరుండువేంచేసియున్న, ఆత్తన్ - ఆప్తతముండునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, తామరై యుడియన్ - శ్రీపాదపద్మములనుద్రక్క, మన్ బీలమరణే - వేఱురత్నమును, ఇలమ్ - కలవారముకాము.

తా॥ సకలసంపత్సమృద్ధమైన తిరుమొగూరులో వేంచేసియున్న ఆప్తతముడైన సర్వేశ్వరునియొక్క తిరుపడికళుతప్ప మనకు వేటొక రక్షకములేదని. ౬.

మన్ బీలమరణే వాన్ పెరుమ్మాల్ తనిముదలా*

శున్ మనీర్ పణై త్తదన్వత్తొమ్మనిముదలా*

మున్ మమ్ తేవరో డులగు కెయ్ వాన్ తిరుమొగూర్*

శున్ బీనామ్ వలమ్ కెయ్య సమ్మెయర్ కెడుమ్ కడిదే.

౭.

అ॥ వాన్ - ఆపరిచ్ఛిన్నమై, పెరుమ్ - గొప్పదై, తని - అద్వితీయమైన, పాల్ ముదలా - మూలప్రకృతిమొదలుగా, శున్ మమ్ - అణ్ణమునడచుట్టునున్న, నీర్ - మహాజలమును, పణైత్తు - సృజించి, అదన్ వత్త - ఆమార్గంబున, తొల్ - అనాదియై, ముని - మనశీలుడైన బ్రహ్మను, ముదలా - మొదలుగాగల, మున్ మమ్ తేవరోడు - సమస్తదేవతలతోగూడ, ఉలగు - లోకములను, కెయ్యన్ - సృజించెడి సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్న, తిరుమొగూర్ - తిరుమొగూరును, నామ్ - మనము, శున్ బీనామ్ కెయ్య - చుట్టుప్రదక్షిణముండేయగా, కడిదే - శీఘ్రములోనే, మమ్మెయర్ - మనుష్యులు, కెడుమ్ - నశించును.

తా॥ బ్రహ్మది సకలచరాచరాత్మకమైన జగత్తును సృజించి రక్షించిన శ్రీయశతియొక్క
తిరుమొగూరును బ్రహ్మీణముజేయగా సకలదుఃఖములను నశింపునని. ౭.

తుయర్ కెఱ్ఱమకజివడై నువ న్దడియవర్ తొమ్మిన్ *
ఉయర్ కొళ్ళోల్లె యొన్ తడమణియొల్లితిరుమొగూర్ *
పెయర్ గళాయరముడై య నల్లరక్క ర్ పుక్కల్లన్ద *
తయరదన్ పెన్ద్ర మగదగమణిత డత్తినై యే.

అ॥ ఉయర్ కొళ్ళ - ఉన్నతమైన, శోల్లె - తోపులనున్న, ఒయ్ - సుందరమైన, తడమ్ -
తటాకములనున్న, అణి - అలక్ష్మీరముగాగల, ఒళి - ఉజ్జ్వలమైన, తిరుమొగూర్ - తిరుమొ
గూరులో వేంచేయున్నవాడును, ఆయరమ్ పెయర్ గళుడైయ - (యజ్ఞశత్రు బ్రహ్మశత్రు అని
యీ విషయమైన) ఆ నేకనామములుగల, పల్ - బలిష్ఠులైన, అరక్కర్ - రాక్షసులు, పుక్క -
ప్రవేశించి, అల్లున్ద - మునుగునట్లు, తయరదన్ పెన్ద్ర - దశరథచక్రవర్తికన్యైన, మగదగమణి
త్తడత్తినై - మరతకమణిత సతిసుందరమైన తటాకమువంటివాడునైన శ్రీరాముని, అడియవర్ -
ఒ భక్తులారా! వద్దతిడై - వచ్చిమీరించి, తొమ్మిన్ - ఆశ్రయించుడి. కడిమ - శిష్యులు
లోనే, తుయర్ - దుఃఖము, కెడుమ్ - నశింపును.

తా॥ ఒ భక్తులారా! తిరుమొగూరులో వేంచేయున్న శత్రుసంహారముడైన బాహుధిని
యాశ్రయించితిరేని మీయొక్కపాపములయు తత్క్షణమందే నశింపునని. ౮.

మణి తడత్తడిమల్ క్కణ్ణళ్ళ పవళచ్చెవ్వాన్ *
అణిక్కొళ్ళో నాల్ తడన్దోళ్ తెయనమశురై యెన్టుమ్ *
తుణిక్కమ్ వల్లరట్ట నుడై పొళ్ళోల్ తిరుమొగూర్ *
నణిత్తునమ్ముడై నల్లరణ్ నామడై న్దనమే.

అ॥ మణి - నిర్మలమైన, తడత్తు - తటాకమువలె చల్లనైన, అడి - శ్రీపాదములనున్న,
మల్ క్కణ్ణళ్ళ - పద్మనేత్రములనున్న, పవళమ్ - పవడమువలె, తెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, వాయ్ -
అధరమునున్న, అణిక్కొళ్ళో - అలక్ష్మీరమైయున్న, తడమ్ - విశాలమైన, నాల్ తొళ్ళో -
నాలుగుభుజములనున్నగల, తెయన్ - దేవతయైనవాడును, అశురరై - అసురులను, ఎన్టుమ్ -
ఎల్లప్పుడును, తుణిక్కమ్ - తునకలుగాజేయుచున్న, వల్లరట్టన్ - బలిష్ఠుడునైన సర్వేశ్వరుడు,
ఉత్తై - నిత్యవాసముజేయుచున్నదియు, పొళ్ళోల్ - తోటలుగలదియునైన, తిరుమొగూర్ -
తిరుమొగూర్ నెడి, నమ్ముడై - మనయొక్క, నల్లరణ్ - మంచినక్షుక దేశము, నణిత్తు - సమీ
పించినది. నామ్ - మనము, అడ్డెన్దనమ్ - (దానిని) పొందితిమి.

తా॥ నిరతిశయదివ్యావయవసౌందర్యముగల సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న మనమీ
రక్షకమైన తిరుమొగూరును మనము పొందితిమని. ౯.

నామడై న్దనల్లరణ్ నమక్కిన్తునల్లమరర్ *
తీమై కెయ్యుమ్ వల్లశురరై యజ్ఞచ్చెన్దన్దై నాల్ *

కామరూపమోక్తో జ్యోత్స్నల్లిప్పాతిరుమోగూర్*

నామమేనవిన్జెమి నేత్తుమిన్ నమర్ గాళ్.

౧౦.

అ॥ నమక్కు - మనమత్తణార్ మై, నామఅడైన్ - మనమాశ్రయించిన, నల్లడైన్ - మంచి రక్షకసాసము, ఎన్ఱు - అని, నల్ అమర్ - ఉపాయము నెఱుగిన దేవతలు, తీమైశెయ్యమ్ - బాధబెట్టుచున్న, వల్ అమర్ - బలిమై అనురులకు, అళ్ళై - భయపడి, శెన్ఱుఅడైన్ - పోయియాశ్రయించుటచేత, కామరూపమోక్తో - అమరూపమైన మోహనాపతారంబెత్తి, ఎమ్మొన్ఱు - బయలుదేరి, అళిప్పన్ - (అదేవతలను) రక్షించిన సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న, తిరుమోగూర్ - తిరుమోగూర నెడి దివ్యదేశముయొక్క, నామమే - తిరునామముల నే, నమర్ గాళ్ - ఓ మనబంధువులారా! నవన్ఱు - చెప్పి, ఎన్జెమిన్ - ధ్యానించుడి, ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి.

తా॥ ఓ బంధువులారా! దేవతలు, అనురులచేత నమృతముతోఁజుకై బాధింపబడి తిరుమోగూరికి వచ్చి ప్రవత్తిజేయగా నవ్వుడు మోహనాపతారమెత్తి యనురులను మోహబెట్టి దేవతలను రక్షించిన శ్రీయశవతియొక్క తిరుమోగూరి తిరునామముల ననుసంధించి స్తుతించుడియని. ౧౦.

ఏత్తుమిన్ నమర్ గా శెన్ఱుత్తా కుడమాడు

కూత్తనై *కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ కున్ శ్రేవల్ గళ్*

వాయ్ త్తవాయిత్రుళ్ళివై వణ్ తిరుమోగూర్ క్కు*

ఈ త్తవత్తివై యే త్తవల్గార్ క్కిడర్ కెడుమే.

౧౧.

అ॥ నమర్ గాళ్ - ఓ బంధువులారా! ఏత్తుమిన్ - స్తుతించుడి; ఎన్ఱు - ఆనియునుదేశించి, తాన్ - తాను, కుడమాడుకూత్తనై - కుంభనృత్యముజేసిన సర్వేశ్వరునివయమై, కురుగూర్ చ్చుడగోపన్ - కురుకాపురికి స్వామియైన నిమ్మాళ్వార్లసాదించిన, కున్ శ్రేవల్ గళ్ - అంతరంగ కైబ్బొక్కరూపమై, వాయ్ త్త - అమరూపమైన, ఇవై అయిత్రుళ్ - ఈవెయ్యిపాశురములలో, వణ్ - సుందరమైన, తిరుమోగూర్ క్కు - తిరుమోగూరికి, ఈత్త - సమర్పించిన, ఇవై పత్తు - ఈపదిపాశురములను, ఏత్తవల్గార్ క్కు - స్తోత్రముజేయువారికి, ఇడగ్ కెడుమే - శరీరావసాన కాలమందున్న దుఃఖములు నశించును.

తా॥ తిరుమోగూర్ విషయమై సమాత్మార్థ్యులసాదించిన ఈపదిపాశురములనభ్యసించు వారికి మోక్షవిరోధులైన సకలప్రతిబంధకములు కాళ్ళమేఘముయొక్క సహాయముచే నశించునని.

అత్తూర్ తిరు వడిగళ్ శే శరణమ్.

తీయర్ తిరువడిగళ్ శే శరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్ మొళి.

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్ మొళిలో, పరమపదమందుపోయి చేయఁబడిన సకలవిధ కైబ్బొక్కములనున్న, తిరువన న్తపురమందు తిరువనన్దాత్మోనమిఁదఁ బవ్వళించియున్న పద్య నాథుని విషయమందుఁ జేయవలయునని ప్రార్థించుచున్నారు.

కెడువిడరాయ వెల్లామ్ కేశవా వెన్న *నాళుమ్
కొడువిన్దై శెయ్యమ్ కూర్ భీన్ తమర్ గళుమ్ కుఱుగిల్లార్ *
విడముడై యరవిల్ పళ్ళి విడుప్పినా కాళురుమ్మలర్ ముమ్ *
తడముడై వయ లనన్ద పురనగర్ పుగుదుమిన్దై .

౧.

అ॥ కేశవా వెన్న - కేశవా! అని చెప్పగా, ఇడరాయ వెల్లామ్ - దుఃఖములన్నియు, కెడుమ్ - నశించును. నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, కొడువిన్దై - క్రూరకర్మములను, శెయ్యమ్ - చేయుచున్న, కూర్ భీన్ తమర్ గళుమ్ - యమునియొక్క దూతులును, కుఱుగిల్లార్ - దగ్గఱ రారు. విడముడై - విషముగల, అరవిల్ - ఆది కేషుగమీడ, పళ్ళి - పుప్పినాన్ - పశ్యశించయాశించిన పద్మ నాళుడు నిత్యవాగముండేయుచున్నదియు, కురుమ్ము - తుమ్మెదల, అలర్ ముమ్ - రూఙ్కరించుచున్న, తడమ్ ఉడై - తటాకములుగలదియు నైన, అనన్ద పురనగర్ - తిరువనన్దపురమనెడి మహానగరమును, ఇన్దై - ఇప్పడై, పుగుదుమ్ - ప్రవేశించుడి.

తా॥ ఓ భక్తులారా! కేశవుని తిరునామము ననుసంధించినప్పుడే సకలపాపములును నశించును, యమదూతులు శాధించరు, గాన మీరు శిల్పి, పద్మ నాళుడైన న్నకాయయై పశ్యశించియున్న తిరువనన్దపురమును శీఘ్రములోనే ప్రవేశించుడియి.

౧.

ఇన్దుపోయ్ పుగుదిరాగి లెమ్మ మైయు మేదమ్ శారా *
కున్దునేర్ మాడమాడే కురున్దు శేర్ శెరున్ది పున్నై *
మున్దు లర్ పొళ్ళి లనన్ద పురనగర్ మాయన్నా మమ్ *
ఒన్దు మోరాయ్ రమా ముళ్ళునార్ కుమ్మరూరే.

౨.

అ॥ ఇన్దుపోయ్ - ఇప్పడు వెళ్ళి, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించినయెడల, ఎమ్మ మైయుమ్ - ఎల్లప్పుడూను, విదమ్ - దుఃఖము, శారా - సమీపించదు కున్దునేర్ - పశ్యతముబాలిన, మాడమ్ - గృహములుగలదై, మాడే - వానినక్కన, శేర్ - చేరియున్న, కురున్దు - బండిగురుగింజప్పత్తు మలనన్ను, శెరున్ది - శెరున్దివృక్షములనున్న, పున్నై - పున్నవృక్షములనున్న గలవియు, మున్దు - పరిమళము, అలర్ - న్యాపించుచున్నవియునైన, పొళ్ళిల్ - తోటలుగలదైన, అనన్ద పురనగర్ - తిరువనన్దపురమందు వేంచేసియున్న, మాయన్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఒన్దు నామమ్ - ఒకతిరునామము, ఒర్ అయిరమామ్ - ఒకసహస్రవిధమై రక్షించును. ఉళ్ళునార్ కుమ్ - (ఆతిరునామమును) అనుసంధించుచుండి, ఉమ్మరూర్ - పరమపదమే (ప్రాప్యమగును).

తా॥ ఓ భాగవతులారా! పద్మ నాళుడు వేంచేసియున్న తిరువనన్దపురమును బ్రవేశించినయెడల సకలపాపములును నశించును. వానియొక్కయొక తిరునామము ననుసంధించినను మీయొక్క సకలరోగులును నశించునని.

౨.

ఉరుమ్ పుట్టొడియు మగదే యులగెల్లా ముణ్ణు మిన్దన్దా *
శేరుమ్ తణ్ణనన్ద పురమ్ శి క్కె - సప్పగుదిరాగిల్ *
తీరుమ్ నోయ్ విన్దై గళ్ళెమ్ తిణ్ణనామతీయ చొన్నోమ్ *
వేరుమోరాయ్ రత్తు శొన్దునీర్ వేళుమినే.

౩.

అ॥ పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊరుమ్ - (వాహనముగా) నడిపించును. కొడియమ్ - స్వజ
మును, అల్లడే - ఆగత్మంతుడే. ఉలగల్లామ్ - లోకములనన్నిటిని, ఉణ్ణు - మింగి, ఉప్పి
నాన్ - క్రక్కినవాడ, శేరుమ్ - చేరియున్న, తణ్ - చల్లనైన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్ద
పురమును, శిక్కెన - అనన్యప్రయోజనమై, పుగుదిరాగిల్ - ప్రవేశించితిరేని, నోయ్ - దుఃఖ
ములును, విన్నెగల్లామ్ - పాపములన్నియు, తీరుమ్ - నశించును. నామ్ - మేము, ఆటియ -
(మీరు) ఎఱుగునట్లు, తిణ్ణు - దృఢముగా, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి. పేరుమ్ పరాయిరత్తుల్ -
ఒక వెయ్యితిరునామములలో, ఒన్ఱు - ఎవోవొకదానిని, పేళుమిన్ - చెప్పడం.

తా॥ ఓశ్రీవైష్ణవులారా! మీరు తిరువనన్దపురమునుబ్రవేశించినప్పుడే మీయొక్క సకల
ప్రతిబంధకములును నశించును. వానియొక్కతిరునామమును జెప్పి వానిగుణములనుభవించుడినుని.

పేళుమిన్ కూశమిన్ఱి పెరియనీర్ వేలై శూన్ఱున్దు*

వాళమేకమమ్మమ్మోలై వయలణియన్దపురమ్*

నేళమ్ శెయ్దుత్తెగినానై నెటిమైయాల్ మలర్ గళ్ తూవి*

పూశనై శెయ్గిన్ఱార్ గళ్ పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాటే.

౪.

అ॥ పెరియ - గోప్ప, నీర్ - జలముగల, వేలై - సముద్రముచే, శూన్ఱున్దు - చుట్టబడి,
వాళమేకమమ్మమ్మ - పరిమళముకొట్టుచున్న, శోలై - తోపులుగల, వయల్ - పొలములచేత,
అణి - అలజ్జరింపబడిన, అనన్దపురమ్ - తిరువనన్దపురమందు, నేళమ్ శెయ్దు - ఆశపడి,
ఉత్తెగినానై - నిత్యవాసముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుని, నెటిమైయాల్ - అనన్యప్రయోజనమై,
మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, పూశనై - తిరువారాధనమును, శెయ్గిన్ఱార్
గళ్ - చేయువారు, పుణ్ణియమ్ శెయ్దవాటు - పుణ్యముజేసినవిధమును, కూశమిన్ఱి - సజ్జో
చములేక, పేళుమిన్ - చెప్పడం

తా॥ ఓచేతనులారా! తిరువనన్దపురమందు బవ్యభించిన శుద్ధనాథుని యారాధించుచున్న
భాగ్యవంతులయొక్క మహాభాగ్యమును చెప్పడం.

౪.

పుణ్ణియమ్ శెయ్దు నల్ల పునలొడుమలర్ గళ్ తూవి*

ఎణ్ణుమిన్ఱెనాను మిప్పిటప్పటుక్కుమప్పల్*

తిణ్ణనామజ్ఞయచ్చొన్నోమ్ శెటిపాక్కిలన్దపురత్తు*

ఎణ్ణలార్ కమలపాద మణుగువారమరరావార్.

౫.

అ॥ పుణ్ణియమ్ శెయ్దు - (భక్తిరూపమైన) భాగ్యమునజేసి, నల్లపునలొడుమంచితీర్థము
తోఁగూడ, మలర్ గళ్ - పుష్పములను, తూవి - సమర్పించి, ఎన్ఱై - నాస్వామియొక్క, నామమ్ -
తిరునామములను, ఎణ్ణుమిన్ - ధ్యానించుడి. ఇప్పిటప్ప-ఈజన్మములను, అటుక్కుమ్ - చేదించును.
అప్పార్ - దానిపైన, శెటి - నిబిడమైన, పాక్కిల్ - తోటలుగల, అనన్దపురత్తు - తిరువనన్ద
పురమందు నేంచేసియున్న, ఎణ్ణలార్ - స్వామియొక్క, కమలపాదమ్ - శ్రీపాదపద్మములను,
అణుగువార్ - అశ్రయించువారు, అమరరావార్ - నిత్యమూలగుదురు. నామ్ - మేము,
తిణ్ణమ్ - (ఈశ్వరమును) దృఢముగా, అటియచ్చొన్నోమ్ - ఎఱుగునట్లుచెప్పితిమి.

తా॥ తిరువన న్తపురమందు బవ్వళించిన యన న్తవద్యనాభుని భక్తితో నారాధించి యాశ్రయించినవారు సకలపాపములును నశించి మోక్షమును జేతుదురు. దీనిని యథార్థమని నమ్ముడని.

అమరరాయ్ తిరిగిన్వార్ గ ట్టుది శేరనన్దపురత్తు*

అమరర్ కోనర్ చ్చిక్కీ న్దజగప్పణిశెయ్యర్ విణ్ణోర్*

నమర్ గళోళొల్ల క్కేణ్ణిన్ నాము మొచ్చయ్ నణుగ వేణ్ణుమ్*

కుమరనార్ తాదై తున్బమ్ తుడై త్త గోవిన్దనారే.

౬.

అ॥ కుమరనార్ - కుమరస్వామికి, తాదై - తండ్రియైన రుద్రనియొక్క, తున్బమ్ - (బ్రహ్మహత్యారూప)దుఃఖమును, తుడైత్త - పోగొట్టిన, కోవిన్దనార్ - శ్రీకృష్ణుడును, అమరరాయ్ - దేవతలై, తిరిగిన్వార్ గట్టు - తిరుగుచున్న బ్రహ్మదులకు, ఆది - కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - పవ్వళించిన, అనన్దపురత్తు - తిరువన న్తపురమందు, అమరర్ కోన్ - నిత్యమూరులకు స్వామియైన విష్వక్సేనులు, అర్చిక్కీన్ద్ర - ఆరాధించుచున్నారు. అణ్ణు - ఆతిథివారాధనమందు, విణ్ణోర్ - నిత్యమూరులు, అగప్పణిశెయ్యర్ - అంతరజపరిచర్యజేయుదురు. నమర్ గళో - ఓమనబంధువులారా! శొల్ల క్కేణ్ణిన్ - (నేను) చెప్పెడుమాటను వినుడు. నాముమ్ - మనమును, పోయ్ - పోయి, నణుగ వేణ్ణుమ్ - (వారిస్థానమును) పొందవలెను.

తా॥ ఓ శ్రీవైష్ణవులారా! విష్వక్సేనులు మొదలగు నిత్యమూరులుగూడ తిరువన న్తపురమందు వచ్చి కైబ్బర్యముజేయుచున్నారుగాన మనకు తిరువన న్తపురమే పరమప్రాప్తమని.

౭.

తుడై త్తగోవిన్దనారే యులగుయిర్ తేవుమ్ మల్ గుమ్*

వడై త్తవెమ్మరమమూర్ త్తి పామ్బుణై ప్పళ్ళికొణ్ణా*

మడై త్తలై వాళై పాయుమ్ వయలణియనన్దపురమ్*

కడై త్తలై శీయ్ క్కప్పెన్ద్రాల్ కడువినై కళై యలామే.

౮.

అ॥ ఉలగు - లోకములనున్న, తేవుమ్ - దేవతలనున్న, మల్ గుమ్ - ఇంకనున్న, ఉయిర్ - ప్రాణులనున్న, తుడైత్త - సంహరించిన, కోవిన్దనారే - శ్రీకృష్ణుడును, వడైత్త - (వానిని) సృజించిన, ఎమ్మరమమూర్ త్తి - మనసర్వ శేషియు, పామ్బుణై - తిరువనన్దార్థాన నెడుపడకమీద, పళ్ళికొణ్ణా - పవ్వళించినవాడునైన సర్వేశ్వరుడు వేంచేసియున్నదియు, మడైత్తలై - నీళ్ళుపారుచున్న ప్రదేశములయందు, వాళై - మత్స్యము, పాయుమ్ - పగులుచున్న, వయల్ - పొలములను, అణి - అలజ్కారము గాగలదియునైన, అనన్దపురమ్ - తిరువన న్తపురము యొక్క, కడైత్తలై - ముంగిళ్ళ ప్రదేశములయందు, శీయ్ క్కప్పెన్ద్రాల్ - సంతారణము జేయదగిన భాగ్యము జేసినయెడల, కడువినై - చెడ్డదుఃఖములను, కళై యలామే - పోగొట్టవచ్చును.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు పవ్వళించిన తిరువన న్తపురమందు కైబ్బర్యము జేసినయెడల, ఇతర దివ్యదేశములయందు కైబ్బర్యముజేయలేదనెడి దుఃఖములన్నియు నశించునని.

౯.

కడువినై కళై యలాగుమ్ కామనై ప్పయన్దకాళై*

ఇడవగొణ్ణ దెన్బ రెళ్ళిలణియనన్దపురమ్*

పడముడై యరవిల్ పళ్ళి పయిన్ వక పాదమ్ కాణ*

నడమినోనమర్ గళుళ్ళిర్ నాముమక్కటియచ్చొన్నోమ్.

౮.

అ॥ కడువిన్నై - క్రూరపాపములను, కత్తైయలాగుమ్ - పోగొట్టవచ్చును. కా మ నై - మన్మథుని, పయన్ద-పుట్టించిన, కత్తై-యశావనవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ఎట్టిల్ - సౌందర్యమును, అణి - అలక్కారము గాగల, అనన్ద పురమ్ - తిరువనన్తపురమును, ఇడవన్ - వాసస్థానముగా, కొణ్ణుడు - స్వీకరించెను, ఎన్నర్ - అనిచెప్పదురు. పడముడై - ఘోరములుగల, అరవిల్ - అది శేషునిమీద, పళ్ళిపయిన్దవన్ అదరముతో బవ్వలించినవానియొక్క, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కాణ - నేవించుటకై, నమర్ గళుళ్ళిర్ - ఓమనబంధువులారా ! నడమినో-చెళ్ళుడి. (ఈమాటను) నామ్ - మేము, ఉమక్క - మీకు, అఱియ - తెలియనట్లు, శొన్నోమ్ - చెప్పితిమి.

తా॥ ఓ అనుకూలులారా ! తిరువనన్తపురమం దాది శేషునిమీద బవ్వలించిన చంద్రనాథుని శ్రీపాదములను నేవించవలెనని, మీయొక్కనకలదుఃఖములును నశించును. ఈమాటను దృఢముగా నమ్ముడని.

౯.

నాముమక్కటియచ్చొన్న నాళ్ గళుమ్నణియవాన*

శేమనన్దై తుక్కణ్ణిర్ శెటిపొట్టిలనన్దపురమ్*

తూబనల్ విరై మలర్ గళ్ తువళఱివాన్దొన్నొ*

వామననడిక్కెన్తై త మాయ్నఱుమ్విన్నై గళ్ తామే.

౧౦.

అ॥ నామ్ - మేము, ఉమక్క - మీకు, అఱియ - తెలియనట్లు, శొన్న - చెప్పిన, నాళ్ గళుమ్ - దినములును, నణియవాన - సమీపించినవి. శెటి - నిబిడమైన, పొట్టిల్ - లోటలుగల, అనన్ద పురమ్ - తిరువనన్తపురము, నన్ద-మంచి, శేమమ్ - తేమమును, ఉడైత్తుక్కణ్ణిర్ - కలదినుమీ ! తూబమ్ - ధూపమును, నల్ - మంచి, విరై - పరిమళముగల, మలర్ గళ్ - పువ్వులును, తువళఱ - దొడ్డుములేనట్లు, ఆయ్నొణ్ణు - పరిశోధించియెత్తుకొని, వామననడిక్కెన్తై - (ఇవి) శ్రీవామనుని శ్రీపాదములకనినక్కల్పించి, ఏత్త - స్తోత్రముజేయగా, విన్నై గళ్ - కైజ్జుర్యవిరోధులు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్నఱుమ్ - నశించిపోవును.

తా॥ ఓ బంధువులారా ! నాకిప్పుడు కాలము సమీపించినది. ఇకమీదమీకు తత్వము సుపజేయించువారెవరులేరు. గాన మీరు శీఘ్రముగానే తిరువనన్తపురమునకువెళ్ళి కైజ్జుర్యము జేయుడి. మీప్రతిబంధకములన్నియు నశించినవి.

౧౧.

మాయ్నఱుమ్విన్నై గళ్ తామే మాదవావెన్న*నాథుమ్

ఏయ్నపొళమది శనన్దపురనగరెన్దై క్కెన్తై*

శాన్దొడువిళక్కమ్తూబమ్ తామరై మలర్ గళ్ నల్ల*

ఆయ్నొణ్ణెత్తవల్ల రద్దిమిల్ పుగట్టినారే.

౧౨.

అ॥ మాదవా ఎన్న - శ్రియఃపతి ! అనిచెప్పినప్పుడే, విన్నై గళ్ - పాపములు, తామే - స్వయముగానే, మాయ్నఱుమ్ - నశించును. ఏయ్న - అనురూపమైన, పొన్ మదిల్ - సువర్ణ

ప్రాకారముగల, అనన్దపురంగర్ - తిరువనన్తపురమందు బవ్వలించిన, ఎన్దెక్కొన్దె - మాస్వామికి
యని యుద్దేశించి, నల్లకాన్దొడు - మంచివన్నముతోఁగూడ, విళ్ళక్కమ్ - దీపమునున్న,
తూటమ్ - ధూపమునున్న, తామరై మలర్ గళ్ - తామరసపువ్వుములనున్న, నాళుమ్ - ప్రతి
దినమును, ఆయ్దుక్కొణ్ణు - పరిశోధించియెత్తుకొని, వీత్తవల్లార్ - స్తోత్రముజేయఁదగినవారు,
అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళిసార్ - శేష్యత్వప్రసిద్ధిగలవారగుదురు.

తా॥ స్వర్ణప్రాకారముచే జుట్టపడిన తిరువనన్తపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయశవతిని
పుష్పాద్యుపకరణములను సమృద్ధిమయముగొనివెళ్ళి యాశ్రయించినవారు గొప్పకీర్తిగలవారగుదురుని

❧ అన్దమిల్ పుగళునన్తపురంగరాదిదన్నె❧

కొన్దలర్ పొళిల్ కురుగూర్ మాఱకళొల్లాయెరత్తుల్❧

విన్దినోడై నుమ్వల్ల రణై వర్ పోయమరులగిల్❧

పైన్దొడిమడన్దెయర్ డమ్ వేయ్మరుతోళిణై యే.

౧౧.

అ॥ అన్దమిల్ - అవధిలేని, పుగళు - కీర్తిగలవాడై, అనన్దపురంగర్ - తిరువనన్తపుర
మందుబవ్వలించినవాడై, ఆదితన్నె - జగత్కారణుడైన శ్రీయశవతివిషయమై, కొన్ద - పువ్వు
ములు, అలర్ - వికసించుచున్న, పొళిల్ - తోటలుగల, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన,
మాఱన్ - సమామూర్తు, కళొల్ - సాదించిన, ఆయెరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలో, విన్దినోడై
న్దమ్ - అయిదుపాశురములతోఁజేరిన అయిదుపాశురములను (పదిపాశురములను) వల్లార్ - అభ్య
సించువారు, పోయ్ - వెళ్ళి, అమరులగిల్ - శ్రీవైకుంఠమందు, పై - సుందరములైన, తొడి -
హస్తాధరణములుగల, మడన్దెయర్ తమ్ - అపురస్మృతియొక్క, వేయ్మరు - వెదురువలె నిలకొ
నిమైన, తోళిణై - భుజములచేజేయబడిన బ్రహ్మలక్ష్మారముతను, అన్దెవర్ - పొందుదురు.

తా॥ తిరువనన్తపురమందు బవ్వలించిన యనన్తపద్మనాభునివిషయమై సమామూర్తుప్రసా
దించిన యీపదిపాశురముల సభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠవాసులచే నారాధింపఁ బడుదురని. ౧౧.

అత్తొర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేళరణమ్.

~*~*~*~

౩ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అపతారిక: ఈతిరువాయ్మొళిలో, తాముద్దేశించినట్లు తిరువనన్తపురమందు కైజ్జుర్గము
లభించనందున, తమ ప్రకృతినంబుననున్న, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమునున్న దలంచి తగిన
భక్తియు తమమలేదనియాలోచించి గొప్పవిషాదమునొందినవారై తమయవస్థను ఒకపిరాట్టి వాక్య
ముచే సన్యాసదేశముగా సాదించుచున్నారు.

❧ వేయ్మరుతోళిణై మెలియుమాలో మెలివు మెన్ తనిమైయుమ్ మూదుమ్ నోక్కా❧

కామరుకుయిల్ గళుమ్ కూవుమాలో కణమయిలవై కలన్దాలుమాలో❧

ఆమరువిననిరై మేయ్క్కనీపో క్కొరుపగలయిరమ్మాత్రియాలో*

తామరై క్కణ్ణల్ క్కొణ్ణీర్ దియూలో తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా. ౧.

అ॥ వేయ్మరు - వెదురుబోలిన, తోళ్ళిజై - భుజములురెండును, మెలియుమ్ - వాడిపోవు చున్నవి. ఎన్ - నాయొక్క, మెలివుమ్ - శైలిల్యమునున్న, తనమైయుమ్ - విశ్లేషమునున్న, యాదుమ్ - దేనినిన్ని, నోక్కా - మాడకుండ, కామరు - పరస్పరమురాగముగల, మయిల్ గ భుమ్ - కోకిలములును, కూవుమ్ - కేకలువేయుచున్నవి; కణమ్ - గుంపుగానున్న, మయిలవై - నెమలిలు, కలన్దు - ఒకటితోనొకటికలిసి, ఆలుమ్ - నృత్యముజేయుచున్నవి; మరువు - (నీయందు) స్నేహముగల, ఇనమ్ - గుంపుగానున్న, అనిరై - గోసమాహములను, మేయ్క్క - మేపుటకు, నీ - నీవు, పోక్కు - పోవుచున్న, ఒరుపగల్ - ఒకదినము, అయిరమ్మాత్రి - వెయ్యియుగములుగానున్నది; తామరై - పద్మమువంటి, కణ్ణల్ క్కొణ్ణు - సేత్రములతోఁజూచి, ఈర్ది - బాధించుచున్నావు; కణ్ణా - శ్రీకృష్ణడా! నీ - నీవు, తగవిలై తగవిలై - దయగలవాడవుకావు దయగలవాడవుకావు.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీవికమీఁద యావులను మేపుటకు వెళ్ళినయెడల నీవు తిరిగివచ్చి చేరువటకు నాకిచ్చట వునిక మిక్కిలి కష్టతరముగానుండును; ఇప్పుడే కోకిల మయూతాదులు శబ్దించుచు నన్ను బాధించుచున్నవి. ఈయవసలోగూడ విడిచి వెళ్ళుచున్నావు గాన నీవు మిక్కిలి నిర్దయుండవని. ౧.

తగవిలై తగవిలై యేనీకణ్ణా తడములై పుణర్ దోఱుమ్ పుణర్ చ్చిక్కార్ రా*

శుగ వెళ్ళమ్ విశుమ్మి అన్దటివై మూత్ క్కచ్చూత్త న్దుకునవెనీన్దీయూన్దే*

అగవుయిరగమగన్దోఱుముల్ పు క్కావియిన్ పరమల్ల వేట్టైయన్దో*

మిగమిగవనియున్నై ప్పిరివై యామాల్ వీవనికావళునిరై మేయ్క్కప్పోక్కే. ౨.

అ॥ కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీ - నీవు, తగవిలై తగవిలై - మిక్కిలి నిర్దయుండవు. తడమ్ - వికాలమైన, ములై - స్తనములనా, పుణర్ తోఱుమ్ - సంశ్లేషించినప్పుడెల్ల, పుణర్ చ్చిక్కు - సంశ్లేషమునకు, ఆరా - లోపడని (మిక్కిలియతిశయించిన), శుగ వెళ్ళమ్ - సుఖపువాహము, విశుమ్మి అన్దు - ఆకాశమునతిక్రమించి (అపరిచిన్నమై), అటివై మూత్ క్క - బుద్ధిచేడునట్లు, కూత్తన్దు - వ్యాపించి (అప్పుడే), అదు - అనుభుము, కనవెన - స్వప్నమువలె, నీన్దే - నశించి, అన్దే - ఆయవస్థయందు, ఉయిరగమ్ - ప్రాణమునకాధారమైన, అగమగన్దోఱుమ్ - లోలోపల, వేట్టై - అభినివేశము, ఉల్ పుక్కు - ప్రవేశించి, అవియిన్ పరమల్ల - ఆత్మకన హ్యమైయున్నది. అన్దో - అయ్యో! మిగమిగ - పలుమాటు, ఉన్నై - నిన్ను, పిరివై యామ్ - విశ్లేషించునట్లున్న, నిన్ - నీయొక్క, పళునిరై మేయ్క్కప్పోక్కు - ఆవులను మేపుటకై వెళ్ళడము, వీవ - నశించుగాక.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణడా! నీవు సంశ్లేషించినప్పుడు కలిగిన గొప్పయానందముగూడ, నీ విశ్లేషమును దలంచినప్పుడు స్వప్నమువలె నత్యల్పమై తోచుచున్నది. అంతలో, నీయందున్న ప్రేమ నన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ఇకమీఁదలైనను నీవు ఆవులను మేప వెళ్ళవలదని. ౨.

వీవనికొపశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క వెప్పుయిర్క్కొణ్డెనదావివేమాల్*
యావరుమ్తుణై యిల్లైమానిరు న్దున్నళ్ళనమేనియైయాట్టమ్కాణ్ణే*
పోవదన్టారుపగల్ నీయగన్టాల్ పొరుకయల్ కణ్ణిణై నీరుమ్నిల్లా*

శావదివ్వాయ్క్కలత్తాయ్చ్చియోమాయ్ ప్పిఱ్ఱవిత్తొత్తైయో న్నిమైతానే.

అ॥ నిన్ పశునిరై మేయ్క్కప్పొక్క - (నీవు) నీయావులను మేపుటకు వెళ్ళినయెడల,
వీవన్ - (నేను) నశించెదను; ఎనదావి - నాయాత్మ, వెప్పుయిర్క్కొణ్డె - వేడివేడిగానిట్టూర్పు
విడుచుచు, వేమ్ - దగ్గనుగుచున్నది. తుణై - సహాయము, యావరుమ్మిల్లై - ఎవ్వరులేరు. యాన్ -
- నేను, ఇరున్ద - బ్రతికియుండి, అణ్ణనమేనియై-శ్యామమైనతిరుమేనును (కల), ఉన్ - నీయొక్క,
ఆట్టమ్ - సత్సారమును, కాణ్ణే - చూడకనున్నాను; నీఅగన్టాల్ - నీవువిశ్లేషించినయెడల,
ఒరుపగల్ - ఆయొకదినము (కూడ), పోవదన్డు - పోకుండ (పెరుగుచు) ను న్నది. పొరు -
యధముజేయుచున్న, కయల్ - మత్స్యములువలెనున్న, కణ్ణిణై - రెండుసేత్రములమిందు,
నీరుమ్నిల్లా - నీళ్ళునిలువకుండ ధారధారగా కారుచున్నవి. ఆయ్క్కలత్తు - గొల్లకులమందు,
ఆయ్చ్చియోమాయ్ప్పిఱ్ఱ - గోపికలైపుట్టిన, తొమ్మిత్తైయోమ్ - భాగ్యములేనిమేనునుభవించు
చున్న, ఇత్తనిమైతానే - ఈవిశ్లేషమే, శావదు - మరణప్రాయముగానున్నది.

తా॥ నీవు నాయందాశలేక నన్నువదలి యావులను మేపుటకువెళ్ళినయెడల నిన్నుజూడక
నేనొకక్షణమాత్రములో ప్రాణమును విడిచెదను. గోపికలైపుట్టిన మాకు నీతో విశ్లేషించుట
మరణప్రాయముగానున్నది.

3.

తొమ్మిత్తైయో న్నిమైయమ్ తుణై పిరిన్దార్ తుయరముమ్నినై గిలై గోవిన్దా*
తొమ్మిత్తనిల్ పశుక్కలై యేవిరుమ్మి తుఱ్ఱనైమ్మియిట్టవై మేయ్క్కప్పొడి*
పట్టుత్తనల్ల ముదినికొళాన్ టు వెళ్ళమ్ పావియేన్మరముగన్దొఱుముల్ పుక్కన్ద*
నికొళెణ్ణివానిన్కల్వప్పణిమొళి నినై దొఱుమావివేమాల్.

౪.

అ॥ గోవిన్దా - ఓగోవిందా! తొమ్మిత్తైయోమ్ - (మృదుస్వభావముగల) దాసులమైన
మేమనుభవించుచున్న, తనిమైయమ్ - విశ్లేషమునున్న, తుణై - (విలక్షణుడనై) సహాయ
భూతుడవైననిన్ను, పిరిన్దార్ - విశ్లేషించినమేమనుభవించుచున్న, తుయరముమ్ - శ్మశనము
నున్న, నినైకలై - తలంపకనున్నావు. నిన్ - నీయొక్క, తొమ్మిత్తనిల్ - పశువులపాక
యందున్న, పశుక్కలై - ఆవులను, విరుమ్మి - ఆశపడి, ఎమ్మై - మమ్ములను, తుఱ్ఱనై - విడిచి,
ఇట్టు - చడకేసి, అనై - ఆయావులను, మేయ్క్క - మేపుటకై, పోడి - పోతివి. పట్టుత్త-
పరిపక్వమైన, నల్లముదిన్ - మంచియమృతముయొక్క, ఇన్ - మధురమైన, శాన్ టు వెళ్ళమ్ -
రసప్రవాహమువలెనున్న, నిన్ - నీయొక్క, కెమ్కని - ఎఱ్ఱపండువలెనున్న, వాయ్ - అధరము
నుంచిబుట్టిన, కళ్ళమ్ - కృత్రిమమైన, పణిమొళి - సైన్యోత్తలను, నినైతొఱుమ్ - తలంచి
నప్పుడంత, పావియేన్ - ప్రతిబంధకముగలనాయొక్క, మనమగన్దొఱుమ్ - మనస్సయొక్క-
లోపలంతయు, ఉళ్ళపుక్క - ప్రవేశించి, అమ్మత్త - పీఠపటవగా, అవి - నాప్రాణము, వేమ్ -
పరితపించుచున్నది.

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! మాయొక్క ప్రావణ్యమునున్ను, మీయొక్క వైలక్షణ్యమునున్ను జూడక మమ్ములను విడిచిపెట్టి గోరక్షణముం దాన క్తిగలవాడవై వెళ్ళుచున్నప్పుడు మాతో కొన్ని నైచ్చుమాటలు చెప్పితివి. ఆమధురవాక్కులు మామనస్సులోనుండి మిక్కిలి బాధించుచున్నవని.

పణిమొళినినై దొలుమావివేమాల్ పగల్ నిరై మేయ్ క్కియప్పోయకణ్ణా*

పిణియవిల్ మల్లిగై వాడై తూవ పెరుమదమాలై యుమ్ వన్దిన్ద్రాలో*

మణిమిగుమార్వినిల్ ముత్తై దెన్వనములై కమట్టిన్దుర్ వాయముదమ్ తన్దు*

అణిమిగుతామరై కైయైయన్దో అడిచ్చియోమ్ తలై మిళై నీయణి యాయ్. ౫.

అ॥ పణిమొళి - (నీవు చెప్పిన) ఆశ్వాసకరమైనమాటను, నినైతోటుమ్ - తలంచినప్పుడంత, అవి వేమ్ - నాయాత్మ దగ్ధమగుచున్నది. పగల్ - దినమందు, నిరై మేయ్ క్కియ - ఆవులను మేపుటకై, పోయ - పోయిన, కణ్ణా - ఓ శ్రీకృష్ణుడా! పిణి - మొగ్గులు, అవిల్ - వికసించుచున్న, మల్లిగై - మల్లిపుష్పమును స్పృశించివచ్చిన, వాడై - ఉత్తరపుగాలి, తూవ - వినుటుచుండగా, పెరుమదమ్ - గొప్పమదముగల, మాలై యుమ్ - సాయంకాలమును, వన్దిన్దు - వచ్చినది. మణి - కాన్తుభము, మిగు - శోభిల్లుచున్న, మార్వినిల్ - వత్ససలమందున్న, ముత్తైప్పోదు - ముల్లపుష్పము, ఎన్ వనములై - నాయొక్కనుందర స్తనమును, కమట్టిన్దు - పరిమళింపజేసి, ఉన్ వాయముదమ్ - నీయొక్క వాగమృతమును, తన్దు - ఇచ్చి, అణిమిగు - అలక్ష్మారముచే నుద్దరమైన, తామరై - పద్మమువంటి, కైయై - శ్రీహస్తమును, అడిచ్చియోమ్ తలై మిళై - దానులమైన మా శిరస్సుమీద, నీఅణియాయ్ - నీవు ఉంచవలెను. అన్దో - ఆయ్యా!

తా॥ ఓ శ్రీకృష్ణుడా! నీవు ఆవులను మేపుటకు వెళ్ళితివి; నన్ను సంధ్యాకాలమున్ను ఉత్తరపుగాలియున్ను వచ్చి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. గాన, నీవు నన్ను కాగలించుకొని నాశిరస్సు మీద నీశ్రీహస్తమునుంచి యాశ్వాసము జేయుమాయని.

అడిచ్చియోమ్ తలై మిళై నీయణియా యాళియజ్జుణ్ణాడై కోలప్పాదమ్*

పిడిత్తదు నడువునక్కరినై యరుమ్మల రదానిమ్మ వెమ్ పెణ్డై యాల్ ధోమ్*

వడిత్తడజ్జణ్ణై నీరుమ్ నిల్లా మనముమ్ నిల్లా వెమక్కదుదన్నా లే*

వెడిప్పనికై పళునిరై మేయ్ క్కప్పోక్కు వేమెముదుయిర్రుల్ మెఱుగిలుక్కే. ౬.

అ॥ ఆళి - సముద్రమువలెగంభీరమై, అమ్ - నుందరమైన, కణ్ణా - సేత్రములుగల ఓ శ్రీకృష్ణుడా! అడిచ్చియోమ్ - దానులమైనమాయొక్క, తలై మిళై - శిరస్సుమీద, నీ - నీవు, అణియాయ్ - (శ్రీహస్తము) ఉంచవలెను. నడువు - మధ్యమార్గంబున, ఉన్ - నీయొక్క, కోలమ్ - నుందరమైన, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, పిడిత్తదు - పట్టుకొనుటకై, అరిచైయరమ్ - యావనములుగలస్త్రీలు, ఉనక్కు - నీకు, పలర్ - అనేకులున్నారు. అరునిమ్మ - అదియొండగా, ఎమ్ పెణ్డై - మాస్త్రీత్వమును (ధరించి), ఆల్ ధోమ్ - సహించియుండలేము. వడి - తీక్షణమై, తడమ్ - విశాలమైన, కణ్ణిణై - రెండు సేత్రములయందు, నీరుమ్ - నీళ్ళును, నిల్లా - అడులేక ప్రవహించుచున్నవి. మనముమ్ - మనస్సును, నిల్లా - స్థిరముగానుండలేదు. అదుతన్నా లే -

గనుక, నిన్ - నీయొక్క, చకునిరై - గోసమాహములను, మేయ్క్క - మేపుటకై, పోక్కు - పోవుట, ఎమక్కు - నూకు, వెడిప్ప - వివాశముగానున్నది. ఎమదుయిర్ - నూయాత్మ, అమ్మల్ - విష్ణువద్దనున్న, మెట్టుగిల్ - మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా|| ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీచచ్చటికెళ్ళినను నీకువలసిన గోపికల సేవలున్నారు గాన నీకే మియు తప్పకవలెదు. మేము నిన్ను విడిచియొండలేము. నీయొక్కవిశ్లేషము మానకవ్యామై యున్నదని.

వేమెమదుయిరమ్మల్ మెట్టుగిలుక్కు వెళ్ళే మేగలై కమ్మన్మనీమ్*
తూమలర్ కణ్ణిణై ముత్తమ్మోర తుణై ములై పయన్దెనతోళ్ గళ్ వాడ*
మామణివణ్ణావుణ్ శెజ్జమలవణ్ణ మెళమలరడినోనీపోయ్*
అమగిల్ న్దుగన్దవై మేయ్క్కిన్మనోన్ డశురర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలెవణ్ణొలాణ్ణే.

అ|| వెళ్ళవలై - తెల్లకంఠములును, మేగలై - మొలనూలును, కమ్మన్మనీమ్ - జారిపడు నట్లును, తూ - స్వచ్ఛమైన, మలర్ - తామరసపుష్పమువంటి, కణ్ణిణై - రెండు సేత్రములయందు, ముత్తమ్ - బొప్పివిందువులు, శోర - ప్రవహించునట్లును, తుణైములై - చేరియున్నస్తనములు, పయన్ద - వివర్ణములై, ఎనతోళ్ గళ్ - నాభుజములు, వాడ - వాడిపోవునట్లును, మామణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగలవాడా! వెమ్కమలమ్ - ఎఱ్ఱతామరసపుష్పమువలె, వణ్ణిమ్ - సుందరమై, మెన్మలర్ - మృదువైనపుష్పమువలె సుకుమారమైన, ఉన్ఆడి - సీత్రపాదము, నోవ - నొచ్చునట్లు, నీపోయ్ - నీవుచెల్చి, ఆ - ఆవులను, మగిల్ద - ఆశపడి, ఉగన్ద - అదరించి, అవై మేయ్క్కిన్మ - ఆయావులను మేపుచున్న సమయమందు, ఉన్మోడు - సీతోఁగూడ, అశురర్ గళ్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకు తటస్థించినయెడల, ఎవణ్ణొల్ - ఏమగునో (అని), ఎమదుయిర్ - నూయాత్మ, అమ్మల్ మెట్టుగిల్ - అగ్నిసమీపమందున్న మైనమువలె, ఉక్కు - కరిగి, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది.

తా|| మేమిట్టియవలలోనున్నప్పుడు నీవావులను మేపుటకువెళ్ళగా నచ్చటనీతోఁగూడ రాక్షసులు యుద్ధమునకువచ్చినయెడల యేమియుపద్రవము కలుగునోయని మేము మిక్కిలి భయపడుచున్నామని.

అశురర్ గళ్ తలై ప్పెయ్యిలెవణ్ణొలాణ్ణ న్దుమ్మెన్నాయురొక పిన్మోగేల్*
కళిగై యమ్వెట్కెయుముళ్ కలన్ద కలవియుమ్నలియు మెళకై కట్టియేల్*
వళి శెయుక తామరై కణ్ణిమ్ వాయుమ్ కై గళుమ్వీదగవుడై యమ్కాట్ట*
ఒళి శెయ్నుణ్ణిడై యిళవాయ్చ్చియర్ నీయుగక్కునల్ల వరొడుముట్టితరాయే. ౮.

అ|| అశురర్ గళ్ - అనురులు, తలై ప్పెయ్యిల్ - యుద్ధమునకుతటస్థించినయెడల, ఎవణ్ణొలాణ్ణొన్ద - ఏమగునోయని, ఎన్నాయుర్ - నూయాత్మ, అమ్మమ్ - మగ్నమై క్షేమించుచున్నది. (గనుక), ఆన్ పిన్ పోగేల్ - (నీవు) గోవులచేతుకవెళ్ళవలదు. కళిగై యమ్ - (నీయందు) స్నేహమును, వేట్కెయుమ్ - ఆభినవేశమును, కలవియుమ్ - (నీ) సంక్షేపమును, ఉళ్ కలన్ద - లోపలప్రవేశించి, నలియుమ్ - బాధించుచున్నవి. (గాన) ఎన్ కై కట్టియేల్ - నన్నువదలివెళ్ళ

పలదు. వశికెయ్ - వశికరించుచున్న, తామరై - పద్మమువంటి, ఉన్ కణ్ణుమ్ - నీసేత్రమునున్న, వాయుమ్ - అధరమునున్న, కైగళుమ్ - శ్రీహస్తములనున్న, పీదగవుడైయుమ్ - పీతామృతమునున్న, కాట్టి - చూపించి, ఒశికెయ్ - కైఫిల్యముగలవారై, నున్ - నూత్నుమైన, ఇడై - నడుముగల, ఇళవాయ్ చ్చియర్ - యౌవనముగల గోపికలైన, నీ ఉగమ్మమ్ - నీవాళపడుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఉట్టితరాయ్ - సజ్జరించుమా.

తా|| ఓశ్రీకృష్ణుడా! నీవు వెల్గునయెడల నిన్ననురులేమి జేయుదురోయని భయపడుచున్నాను. నీవచ్చుటికివెళ్ళి గోపికలతో విహరింప యిచ్చించినయెడల వారితోగూడ మాముందటనే విహరించుమాయని.

౮.

ఉగమ్మనల్ల వరోడుముట్టిత న్నన కైతిరువుళ్ళమిడర్ కెడున్దోలుమ్*నాజ్జళ్
వియక్కవిన్నులుదు మె మ్మెచ్చై యాల్ యో మె మ్మెరుమాన్పుళు మేయ్ క్కప్పోగేల్
మిగప్పలవళురర్ గళ్ నేణ్దురువజ్జోణ్దు నిన్దుత్తిరువర్ కజ్జనేవ*
అగప్పడిలవరోడుమ్ నిన్నొడై యవ త్తజ్జళ్ విళై యు మెకొళొక్కొళన్దో.

౯.

అ|| ఉగమ్మమ్ - నీవాళించుచున్న, నల్లవరోడుమ్ - విలక్షణులైనస్త్రీలతోగూడ, ఉట్టితన - సంచరించి, ఉన్ తన్ - నీయొక్క, తిరువుళ్ళమ్ - హృదయముందున్న, ఇడర్ - (అభిమతాలభముచేకలిగిన) వ్యసనము, కెడున్దోలుమ్ - నశించునప్పుడంత, నాజ్జళ్ - మేము, వియక్క - మిక్కిలి, ఇన్దులుదుమ్ - సంతోషించెదము. ఎమ్ పెచ్చై - (నీసంతోషమునకు విరోధియైన) మాస్త్రీత్వమును, అయ్ యోమ్ - సహించలేము. ఎమ్మెరుమాన్ - ఓస్వామీ! పశుమేయ్ క్క - ఆవులను మేపుటను, పోగేల్ - పోవవలదు. పలఅళురర్ - అనేకరాక్షసులు, కజ్జనేవ - కంసునిచే ప్రేరేపించబడినవారై, వేణ్దు - ఇష్టమైన, ఉరువమ్ - రూపములను, కొణ్దు - పరిగ్రహించి, మిగ - మిక్కిలి, నిన్దుత్తిరువర్ - నీముందటనుండి సంచరించెదరు. అగప్పడిల్ - (వారిచేతికి) దొలుకుకొనినయెడల, అవరోడుమ్ - వారితోడను, నిన్నొడు - నీతోడను, ఆజ్జే - అచ్చట, అవత్తజ్జళ్ - కపటయౌధములు. ప్పెచ్చైయుమ్ - కలుగును. ఎన్ కొల్ - నామాటను, కొళ్ - పరిగ్రహింపుము, అన్దో - అయ్యో!

తా|| ఓస్వామీ! మేము నుభించడమునకంటె గోపికలతోగూడ విహరించి నీవు నుభించడమే మాకు సంతోషకరముగానుండునుగాన నీవు రాక్షసభూయిష్టమైన దేశమందువెళ్ళకుండ మాముందటనే వారితోగూడ విహరింపుమాయని.

౯.

అవ త్తజ్జళ్ విళై యు మెకొళొక్కొళన్దో అళురర్ గళ్ వక్కెయర్ కజ్జనేవ*
తవ త్తవర్ మలుగనిన్దుత్తిరువర్ తనిమైయుమ్ పెరిదునక్కిరామనై యుమ్*
ఉవర్ త్తలై యుడకైతిరిగిలై యు మెన్దెనూడుటవెన్నుడై యావివేమాల్*
తివ త్తెలుమ్ పళునిరై మేయ్ ప్పవత్తి కెజ్జనివాయెజ్జళాయర్ తేవే.

౧౦.

అ|| కెమ్ - ఎట్టనై, కని - స్నిగ్ధమైయున్న, వాయ్ - అధరముగల, ఎజ్జళ్ ఆయర్ - తేవు - మనోపలకు స్వామియైనవాడా! వన్ కైయర్ - బలిష్ఠములైనచేతులుగల, అళురర్ -

అనురంబను, శజ్జన్ - కంనుడు, ఏవ - ప్రేరేపింపు, తవత్తవర్ - తపోనిష్ఠులైన ఋషులు, మఱంగనిన్తు - మనోవ్యాకులముగలవారైయుండి, ఉట్టితరువర్ - సంచరించెదరు. ఉనమ్మ - నీకు, తవిన్మైయుమ్ - ఒంట్రగాపోవడము, పెరిదు - అధికముగానున్నది. ఇరామనైయుమ్ - బలరామునిగూడ, ఉవర్ త్తలై - (సహాయముగానెంచి) మనస్సుకలిసియుండనివాడనై, ఉడన్ తిరిగిలైయుమ్ - (వారితోగూడ) సంచరించకనున్నావు. అవత్తెజ్జల్ - కపటయుద్ధములు, విత్తై యుమ్ - సంభవించును, ఎన్తెన్తు - అనితలంచి, ఎన్నుడైయాః - నాయాత్మ, ఊడుఱ - లోపల తగులునట్లు, వేమ్ - దగ్ధమగుచున్నది. అన్దో - అయ్యో! ఎన్ శోల్ - నామాటను, కొల్ - పినుము, తివత్తిలుమ్ - పరమపదవాసమునకంటె, పశునిరై మేయ్ ప్పు - గోసమూహమును రక్షించడమును, ఉవత్తి - సంతోషించితివి.

తా|| బలిష్ఠులైన రాక్షసులు కంనునిచేబంపబడినవారై సంచరించుచున్న వనమందు బలరాముడుగూడ లేక ఒంట్రగాసంచరించుచున్న నిన్ను దలంచి నామనస్సు మిక్కిలి భయపడుచున్నదని.

౧౦.

శైబ్బనివాయ్జళాయర్ తే వత్తిరువడితిరువడిమేల్*పారునల్

శజ్జణితుత్తై వణ్ వణ్ లేకగురుగూర్ వణ్ శడగోపణ్ శొల్లాయ్ రత్తుల్*

మజ్జయరాయ్ చ్చియరాయ్ న్దమాలై యవనోడుమ్ పిరివడక్కిరజ్జి* తై యల్

అజ్జవణ్ పశునిరై మేయ్ ప్పొప్పిన్నురై తన వివై యుమ్ పత్తవన్ బ్రీణ్ శార్వే.

అ|| శైవకని - ఎట్టపండువలెనున్న, వాయ్-అధరముగల, ఎజ్జళాయర్ తేవు-మాగోపలకు జేపడయైన, అవనోడు - అశ్రీకృష్ణనితో, పిరివడఱ్కు - విశ్లేషించుటకు, ఇరజ్జి - భయపడి, మత్తైయర్ - యువతులైన, ఆయ్-చ్చియర్ - గోపికలు, ఆయ్-న్ద - పరిశీలించిచెప్పిన, మాలై - పాశురములను, అజ్జ - అచ్చట, అవన్ - అశ్రీకృష్ణనియొక్క, పశునిరై మేయ్ ప్పు - గోసమూహములను మేపుటకై చెళ్ళడమును, ఒత్తిప్పాన్ - అడ్డగించుటకై, తైయల్ - (ఒక) గోపిక, ఉరైత్తన - చెప్పిననూక్తిని, అత్తిరువడి - అట్టి శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క, తిరువడిమేల్ - శ్రీపాదముల విషయముమై, పారునల్ - తావుపట్టినదియొక్క, శజ్జఅణ్ శంఖములచే నలంకరింపబడిన, తుత్తవన్ - తీరమందు వేంచేసియున్న నారును, వణ్ - సమృద్ధమై, తేన్ - నుందరమైన, గురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియై, వణ్ - ఉదారులునైన, శడగోపణ్ - నమ్మాళ్వార్లు, శోల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుల్ - చెయ్యిపాశురములతోజేరిన, ఇవై యుమ్ పత్తు - ఈపదిపాశురములును, అవన్ బ్రీన్ - (చెనుకసాదించిన) ఆతిరువాయ్మొళులతోగూడ, శార్వ - ఒప్పుగును (అన్ని తిరువాయ్మొళులయొక్క ఫలమును ఈయొక్క తిరువాయ్మొళియొచ్చును).

తా|| ఆవులను మేపుటకు చెళ్ళవలదని గోపికలుచెప్పిన మాటలను గుంపులొ వాడు విననందున యామాటలను ఏకాన్తమందొకగోపిక చెప్పినపాశురములను సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన యీపదిపాశురములే సమస్త తిరువాయ్మొళులయొక్క ఫలమునునిచ్చునని.

అత్వార్ తిరువడిగ శే శ ర ణ్ మ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శ ర ణ్ మ్.

—

౪ - వ, తిరువాయ్మొళి.

—o—o—o—

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, “వీడుమిన్ - పత్తుడై” అనేడి తిరువాయ్మొళిలో సాదించినభక్తి ఫలస్మృతియైనదని సాదించి, “ఉయర్వఱ” అనేడి తిరువాయ్మొళిలో తమమపాయముగా సాదించిన ప్రపత్తిస్వరూపమును సాదించుచున్నారు.

శాశ్వతవనెటిక్కు త్తామోదరణ్ తాళగళన్*

కార్యేగవణ్ణన్ కమలనయనత్తన్*

నీర్వానమ్మణ్ణెరికాలాయ్ నిన్ నేమియాన్*

పేర్వానవర్గళన్ పిదర్ ముమ్ పెరుమైయనే.

౧.

అ॥ కార్ మేగమ్ - కాళ మేళుమువంటి, వణ్ణన్ - కాన్తిగలవాఁడును, కమలనయనత్తన్ - పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాఁడును, నీర్ - జలమునకును, వానమ్ - ఆకాశమునకును, మణ్ - భూమికిని, ఎరి - అగ్నికిని, తాల్ - వాయువునకును, అయ్ నిన్ - అంతరాత్మయై యున్నవాఁడును, నేమియాన్ - సుదర్శనముగలవాఁడును, పేర్ - గొప్పవారైన, వానవర్గళన్ - నిత్యనూరులు, పిదర్ ముమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, పెరుమైయన్ - మహిమగలవాఁడునునైన, తామోదరన్ - నామోదరునియొక్క, తాళగళన్ - శ్రీపాదములు, తవనెటిక్కు - భక్తిమార్గమునకు, కార్య - ప్రాప్త్యముగానుండును.

తా॥ ఉభయవిభూతియుత్పదై యాశ్రితనులభుడైన శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములే భక్తియోగలభ్యములని.

౧.

పెరుమైయనేవాన త్తిమైయోర్క్కుమ్*కాణ్డ

ఱ్కరుమైయనే యాగ త్తణై యూదార్క్కుమ్*ఎన్దుమ్

తిరుమెయ్యుత్తై గిన్ శెణ్ణాల్*నాళుమ్

ఇరుమెనినై కడి నిజ్జనై యాళగిన్దానే.

౨.

అ॥ వానత్తు - ఊర్ధ్వలోకమందున్న, ఇమైయోర్క్కుమ్ - దేవతలకును, పెరుమైయన్ - గొప్పవాఁడును, ఆగత్తు - హృదయమందు, అజైయూదార్క్కుమ్ - ఉంచుకొననివారికి, కాణ్డ - చూచుటకు, అరుమైయన్ - దుర్గభుండును, ఎన్దుమ్ - సర్వకాలమందును, తిరు - శ్రీదేవి, మెయ్ - తిరుమేనుయందు, ఉత్తైగిన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నవాఁడును, శెమ్కణ్ - ఎఱ్ఱనినేత్రము (భవాఁడునైన, మూల్ - సర్వేశ్వరుండు, ఇరుమెనినై - (భక్తిపాపములనెడి) రెండుకర్మములను, డిన్దు - పోగొట్టి, ఎన్దై - నన్ను, ఆళగిన్దాన్ - పరిపాలించుచున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడై శ్రియఃపతియైయున్న గొప్పవాడే తనసాలభ్యముచే నావిరోధులను గోగొట్టి నన్నిహలోకమండే పరిపాలించుచున్నాడని.

౨.

ఆళగిన్దానాభియా నారాల్కుత్తై వుడై యమ్*

మీళగిన్ దిల్లై ప్పిఱునిత్తుయర్ కడిన్దోమ్*

వాళ్ కణ్ణెయ్యోణ్ కణ్ మడప్పిన్నెదళ కేళ్ళన్*

తాళ్ కణ్ణెయ్యోణ్ కణ్ తలై మేల్ పున్నెనే.

3.

అ॥ ఆట్రియాన్ - చక్రధరుడైన సర్వేశ్వరుడు, ఆళ్ గిన్డాన్ - (నన్ను) పరిపాలించుచున్నాడు. పిఱవెత్తుయర్ - సంసారదుఃఖమును, కడిన్దోమ్ - పోగొట్టితిమి. మీళ్ గిన్దెదై - (అదుఃఖము) మఱియు తిరగదు. ఆరాల్ - ఎవరిచేత, ముత్తెవుడైయమ్ - కొఱతగలవారము? (ఒకకొఱతయుగలవారముకాము). వాళ్ - తే జన్మ గల, కణ్ణె - మత్స్యమువలె, ఓణ్ - సుందరమైన, కణ్ - శేత్రముగలదై, మడమ్ - ఆత్మగుణములుగలదైన, పిన్నెత్తన్ - నప్పిన్న పిరాట్టికి, కేళ్ళన్ - వల్లభుడైన శ్రియఃపతియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, కణ్ణెయ్యోణ్ - నేవించి, ఎన్ తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీద, పున్నెనేన్ - ధరించితిని.

తా॥ నాసంసారమును శుభలకుండ పోగొట్టి, నప్పిన్న పిరాట్టికి వల్లభుడైన సర్వేశ్వరుని యొక్క శ్రీపాదములను నాశిరోభూషణముగా ధరించితిని.

తలై మేల్ పున్నెనే శరణార్థ్ ఆలిన్

ఇలై మేల్ తుయిన్దా నిమైయోర్ వణజ్*

మలై మేల్ తాన్ నెన్ మనత్తుళిరున్దానై *

నిలై పేర్క్కలాగామై నిచ్చిత్తిరున్దేనే.

౪.

అ॥ శరణార్థ్ - (వాని) శ్రీపాదములను, తలై మేల్ - (నా) శిరస్సుమీద, పున్నెనేన్ - ధరించితిని. ఆలినిలై మేల్ - వట్టదళముమీద, తుయిన్దాన్ - నిద్రించువాడును, ఇమైయోర్ - నిత్యనూరులు, వణజ్ - ఆశ్రయించునట్లు, మలై మేల్ - వేంకటాచలముమీద, తాన్ - తాను, నిన్ద - వేంచేసియుండి, ఎన్ మనత్తుళ్ - నాహృదయమందు, ఇరున్దానై - నిత్య బాసముజేయుచున్నవాడునైన శ్రియఃపతియొక్క, నిలై - (నాహృదయమందున్న) స్థైర్యమును, పేర్క్కలాగామై - చలింపకుండనున్నదానిని, నిచ్చిత్తు - నిశ్చయించి, ఇరున్దేన్ - కృతకృత్యుడనైయుంటిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు ఎవ్వరిచేతను శుభలకుండ పోగొట్టినవాడై నాహృదయమందు శిగముగా నున్నాడని నిశ్చయించి కృతార్థుడనైతిని.

నిచ్చిత్తిరున్దే నెన్నెళ్ళమ్ కట్రియామై*

కైచ్చక్కర త్తణ్ణల్ కళ్ళమ్ పెరిదుడై య్*

మెచ్చప్పడాన్ పిఱర్ క్కు మెయ్ పోలుమ్ పోయ్ వల్లన్*

నచ్చప్పడుమ్ నమక్కు నాగి త్తణ్ణై యానే.

౫.

అ॥ ఎన్ నెళ్ళమ్ - నామనస్సును, కట్రియామై - విశ్లేషించని స్వభావమును, నిచ్చిత్తిరున్దేన్ - (సర్వేశ్వరునికి) నిశ్చయించితిని. శక్కరమ్ - సుదర్శనమును, కై - శ్రీహస్తమందుగల, త్తణ్ణల్ - స్వామియు, కళ్ళమ్ పెరిదుడైయన్ - గొప్పవంచనస్వభావముగలవాడును, పిఱర్ క్కు - ఆనాశ్రితులకు, మెచ్చప్పడాన్ - స్తోత్రముచేయబడని వాడును, మెయ్ పోలుమ్ -

(అభక్తులకు) సత్యముజేయువానివలెనుండి, పాయ్పల్లన్ - అసత్యముజేయువాఁడును, నాగత్తణై యాన్ - అదిశేషుని పడకగాగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, నమక్కు - మనకు, నచ్చప్పడుమ్ - ఆశపడదగినవాఁడును.

తా॥ సర్వేశ్వరుఁడు నాహృదయమందు స్థిరముగానుండి నాకుఁజేయఁదలంచిన యుపకారము మఱియెవ్వరికిని దెలిసికొన శక్యముకాదని.

౫.

నాగత్తణై యానై నాడోరుమ్మోళాసత్తాల్*

అగత్తణై ప్పార్ క్కరుళోశెయ్యుమమ్మానై*

మాగత్తిళముడియమ్ శేరుమ్శడై యానై*

పాగత్తువై తాన్ తా పాదమ్పణినే.

౬.

అ॥ నాగమ్ - అదిశేషుని, అత్తైయానై - పడకగాగలవాఁడును, నాడోరుమ్మోళుమ్ - ప్రతిదినమును, ఖాసత్తాల్ - భక్తిచేత, అగత్తు - హృదయమందు, అత్తైప్పార్మక్కు - ఉంచుకొను వారికి, అరుళోశెయ్యుమ్ - కృపజేయుచున్న, అనాత్తనై - స్వామియు, మాగత్తు - గొప్పఅకాశమందున్న, ఇళమడియమ్ - బాలచంద్రుఁడు, శేరుమ్ - చేరియున్న, శడైయానై - జటాగలరుద్రుని, పాగత్తు - (తనతిరుమేనుయందు) ఒకభాగమందు, పైతాన్తన్ - ఉంచుకొనినవాఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పాదమ్ - శ్రీపాదములను, పణినేన్ - ఆశ్రయించితిని.

తా॥ ప్రయోజనాంతరపరులనుగూడ సనన్యప్రయోజనులనువలె తనతిరుమేనుయందుంచుకొని రక్షించువాఁడును భక్తునుగ్రహ తత్పరుఁడునైన శేషశాయిని యాశ్రయించితిని.

౭.

పణినెజ్జేనాళుమ్ పరమపరమ్బరనై*

పిణియొన్టుమ్ శారా పిఱవి కెడుత్తాళుమ్*

మణినిన్ట శోది మడుళూద నెన్నమ్మా*

అణినిన్ట శెమ్మొ సడలాఱ్ఱియానే.

౮.

అ॥ మణినిన్ట శోది - నీలరత్నమునంటి కాన్తిగలవాఁడును, మడుళూదన్ - మధురమైనది కాత్తునుని జంపినవాఁడును, నెన్నమ్మాన్ - నాస్వామియు, అణినిన్ట - అలక్ష్మాగముగానున్నదై, శెమ్పాన్ - పచ్చనిస్వర్ణమువలె స్పృహణీయమై, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆఱ్ఱియాన్ - సుదర్శనమునుగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు, పిఱవి - సంసారమును, కెడుత్తు - నశింపఁజేసి, అళిమ్ - (నన్ను) పరిపాలించును. పిణియొన్టుమ్ - సంసారదుఃఖముకటియు, శారా - చేరవు. నెజ్జే - ఓమనసా! పరమపరమ్బరనై - సర్వోత్కృష్టుడైన సర్వేశ్వరుని, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పణి - ఆశ్రయింపుమా.

తా॥ ఓమనసా! మనవిరోధులను బోఁగొట్టి దాన్యపఱచుకొనిన సర్వేశ్వరుని ప్రతిదినము నాశ్రయించి యుజ్జీవింపుమాయని.

౯.

ఆఱ్ఱియానాఱ్ఱి యమరర్కుమ్మమ్మమ్మా*

ఊఱ్ఱియానూఱ్ఱిపడై తాన్ నిరై మేయ్తా*

పాన్ద్యన్దోళాల్ వరై యెడుత్తాళ పాదజ్జళ్ళి*

వాళ్ళైయెన్నెళ్ళై మఱివాదువాళ్ళ కణ్ణాయ్.

౮.

అ॥ అట్రియాన్ - సువర్ణవముగలవాడును, అట్రి - గంభీరస్వభావముగల, అమరర్
మల్లమ్ - నిత్యనూరులకును, అప్పాలాన్ - మేలైనమహిమగలవాడును, ఊట్రియాన్ - ప్రభు
కాలముందుగూడ నుండువాడును, ఊట్రిపడైత్తాన్ - కాలము మొదలగు సకలపదార్థములనుసృజించు
వాడును, నిరై మేయ్త్తాన్ - గోసమాహములను మేపినవాడును, పాట్రి - బలముగల, అమ్ -
నుండురమైన, తోళాల్ - భుజముచేత, వరై - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాన్ - ఎత్తినవాడునైనసర్వ
శక్యమనియొక్క, పాదజ్జళ్ళి - తిరువడికళ్ళను, ఎన్ నెళ్ళై - ఓనామనసా! మఱివాదు - మఱున
కుండ, వాళ్ళ కణ్ణాయ్ - నిత్యానుభవముజేయునా. వాళ్ళి - ఈయనుభవము నిత్యముగానుండుగాక.

తా॥ ఓమనసా! సకలచేతనాచేతనములను సృజించి వానియాపత్తులనుబోగొట్టి రక్షించు
వాడైన సర్వశక్యుని శ్రీపాదములను మఱునకుండ వాశ్రయించి యుజ్జీవింపునామని.

౯.

కణ్ణేన్ కమలమలర్ ప్పాదమ్ కాణ్ణలుమే*

విణ్ణేయ్మొల్లన్ విన్దై యాయిన వెల్లామ్*

తొణ్ణేశెయ్ దెనుమ్ తొమ్మిదువట్రియొమ్మిగు*

పణ్ణేపరమ్ పణ్ణేత్తి పణ్ణేవగై యే.

౧౦.

అ॥ తొణ్ణేశెయ్దు - (తనవిషయమై) భక్తిజేసి, ఎన్దుమ్ - ఎల్లప్పుడును, తొమ్మిదు -
అక్రయించి, పట్రియొమ్మిగు - అదేమార్గముగానడుచునట్లు, పణ్ణే - ముందుగానే, పరమ్ -
సర్వశక్యుడు, పణ్ణేత్తి - సాదించిన, పణ్ణేవగై యే - చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా, కమలమలర్ -
తామరసపుష్పమునంటి, పాదమ్ - తిరువడికళ్ళను, కణ్ణేన్ - నేవించితిని. కాణ్ణలుమే - చూచి
నప్పుడే, విన్దై యాయిన వెల్లామ్ - నకలదుఃఖములును, విణ్ణేయ్మొల్లన్ - విడిచిపోయినవి.

తా॥ తనముందు భక్తిచేసి తనవాశ్రయించి యుజ్జీవిండునట్లు ముందు తానేకృపణీన
చరమశ్లోకార్థప్రకారముగా వానియనుగ్రహముచేత వానిశ్రీపాదములను నేవించి సకలపాపములను
బోగొట్టుకొంటివని.

౧౧.

వగై యాల్ మనమొన్ది మాదవన్దె *నాళుమ్*

పుగై యాల్ విళక్కాల్ పుదుమలరాల్ సీరాల్ *

తిళై దోఱమరర్ గళ్ళై శెన్ది త్తెళ్ళనిన్ద *

తగై యాళరణమ్ తమర్ గట్కొర్ పర్ ప్పే.

౧౨

అ॥ వగై యాల్ - కాస్తోక్తప్రకారముగా, మనమ్ - మనస్సును, ఒన్ది - ఏకాగ్రముగా
జేసి, మాదవన్దె - శ్రయఃపతియైనతనను, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుదు - నవీనమైన, పుగై
యాల్ - ధూపముచేతను, విళక్కాల్ - దీపముచేతను, మలరాల్ - పుష్పముచేతను, సీరాల్ -
తిర్థముచేతను, తిళై తోలు - ప్రతిదిక్కులందును, అమరర్ గళ్ళై - దేవతలు, శెన్దు - సమీపించి,
ఇత్తెళ్ళై - అక్రయించునట్లు, నిన్ద - వేంచేసియున్న, తగై యాన్ - స్వభావముగల శ్రయఃపతియొక్క,
ళరణమ్ - శ్రీపాదము, తమర్ గట్టు - భక్తులకు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పర్ ప్పే - ప్రాప్యము.

తా|| ప్రయోజనానంతరపులకును సాధనానంతరపులకును ప్రపన్నులకును శ్రయః పతియే
పరమప్రాప్యమని.

౧౯.

పథ్ నైన్దుపథ్ నీ పురమపరమ్మరనై *

మథ్ నీన్దోళమాల్లై వల్లదివళనాడన్ *

శోన్ న్దొడై యన్దొది యోరాయరత్తుళిప్పత్తుమ్ *

కన్ న్దొర్ క్కోర్ పథ్ న్దొగుమ్ కణ్ణాకమ్మలిన్దై యే.

౧౦.

అ|| పరమపరమ్మరనై - పరాత్పరఁడును, మథ్ - మల్లయుద్ధమందు, తిన్ - బలిష్ఠమైన,
తోళ్ - భుజముగలవాఁడునైన, మాల్లై - సర్వేశ్వరుని, పథ్ నైన్దు - ప్రాప్యమని, పథ్ నీ - ఆశ్ర
యించి, వల్లదివళనాడన్ - వల్లదివళనాడనెడిదేశమునకు స్వామియైననమ్మాళ్వార్లు, శోన్ -
సాదించిన, తొడై - శబ్దనందర్పరూపమై, అన్దొది - అన్దొదియైన, ఆయరత్తుళ్ - వెయ్యిపాశుర
ములలోఁజేరిన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, కన్ న్దొర్ క్కు - అభ్యసించినవారికి, కణ్ణన్
కమ్మలిన్దై - శ్రీకృష్ణునియొక్క శ్రీపాదములు, ఓర్ పథ్ న్దొగుమ్ - అద్వితీయమైన ప్రాప్యముగా
నుండును.

తా|| సర్వేశ్వరుని ప్రాప్యప్రాపకములుగా నాశ్రయించిన నమ్మాళ్వార్లుప్రసాదించిన ఈ
పదిపాశురముల నభ్యసించువారికి శ్రీకృష్ణునియొక్క తిరువడికలు అత్యంతసులభముగానుండును.

ఆ త్త్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

—o—o—o—

౫ - ప, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, భక్తులకుజీయదగిన కృత్యమునుపదేశించుచున్నారు.

కణ్ణాకమ్మలిన్దై *నణ్ణమ్మనముడై యార్ *

ఎణ్ణమ్తిరునామమ్ *తిణ్ణమ్నారణమే.

౧.

అ|| కణ్ణన్ - శ్రీకృష్ణునియొక్క, కమ్మలిన్దై - శ్రీపాదద్వంద్వమును, నణ్ణమ్ - పొందదగిన,
మనముడైయార్ - మనస్సుగల ఓర్వత్తులారా! ఎణ్ణమ్ - (మీరు) అనుసంధింపదగిన, తిరునామమ్ -
తిరునామము, నారణమే - నారాయణ అనెడియిదియే. తిణ్ణమ్ - నిశ్చయము.

తా|| భగవద్భక్తులనుసంధింపదగిన తిరునామము తిరుమస్త్రమేయని.

౧.

నారణనెమ్మాళ్ *పారణక్టాళన్ *

వారణమ్తోల్లై త్త *కారణన్ తానే.

౨.

అ|| ఎమ్మాన్ - నాస్వామియు, పారణక్టాళన్ - భూదేవికి పల్లభుఁడును, వారణమ్ -
కువలయాపీడమును, తొల్లైత్త - చంపినవాడును, కారణన్ తానే - జగత్కారణుఁడునైనవాఁడు,
నారణన్ - శ్రీమన్నారాయణుఁడే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుడే ఉభయవిభూతి యుక్తుఁడు, విఠోధులను బోగొట్టువాఁడు
పకలజగత్కారణుఁడని.

౨.

తానేయులగెల్లామ్*తానేపడై*త్రిడన్దు*

తానేయుణ్ణమిత్తన్దు*తానేయాళ్వానే.

౩.

అ॥ తానే - తానే, పడైత్తు - (లోకములను) సృజించి, ఇడన్దు - విడతీసి, తానే-తానే,
ఉణ్ణ - మింగి, ఉమిత్తన్దు - క్రక్కి, తానే - తానే, ఆళ్వాన్ - పరిపాలించువాఁడు, తానే -
తానే, ఉలగెల్లామ్ - లోకములను శరీరియై నిర్వహించుచున్న శ్రీమన్నారాయణుఁడు.

తా॥ లోకమున కేవిగమైన యాపత్తును రామండరక్షించి నిర్వహించువాఁడును శ్రీమన్నా
రాయణుఁడేయని.

౩.

ఆళ్వానామ్మినీర్*కొళ్వాయరవణై యాళ్*

తాళ్వాయ్మలరిట్టు*నాళ్వాయ్నాడీరే.

౪.

అ॥ ఆమ్మినీర్ - మహాసముద్రజలమందు, కొళ్ - బలమునున్న, వాయ్ - (స్తోత్రముజేయ
దగిన) ముఖములనున్నగల, అరవు అణైయాన్ - ఆదికేమనిమీద బవ్యళించినవాఁడై, ఆళ్వాన్ -
(జగత్తును) పరిపాలించువానియొక్క, తాళ్ వాయ్ - తిరువడికళ్ళయందు, మలర్ - పుష్పములను,
ఇట్టు - సమర్పించి, నాళ్ వాయ్ - ప్రతిదినమును, నాడీర్ - ఆశ్రయించుడి.

తా॥ ప్రళయార్ణవమందు కేషకాయై పవ్యళించియుండి లోకములను రక్షించిన శ్రీమ
న్నారాయణునియొక్క శ్రీపాదములను పుష్పదులచే పూజించి యాశ్రయించుడియని.

౪.

నాడీర్నాడోణుమ్*వాడామలర్ కొణ్ణ*

వాడీరవర్నామమ్*విడే పెఱలామ్.

౫.

అ॥ నాడోణుమ్ - ప్రతిదినమును, వాడామలర్ కొణ్ణ - వాడని పుష్పమును సంపాదించు
కొని, నాడీర్ - (వానిని) ఆశ్రయించుడి. అవన్ - ఆ శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామమ్ -
తిరునామములను, పాడీర్ - గానముజేయుఁడు. వీడు-మోక్షమును, పెఱలామ్ - పొందవచ్చును.

తా॥ వాని తిరునామముల ననుసంధించుచు పుష్పదులచే వాని శ్రీపాదముల నర్పించి
యాశ్రయించినయెడల మోక్షమును బొందవచ్చునని.

౫.

మేయాళ్వేజ్జడమ్*కాయామలర్ వణ్ణ*

వేయార్ ములై యుణ్ణ*వాయాళ్ మాదవనే.

౬.

అ॥ కాయామలర్ - రెల్లుపుష్పమువంటి, వణ్ణ - కాన్తిగలవాఁడును, వేయార్ - పూతన
యొక్క, ములై - స్తన్యమును, ఉణ్ణ - ఆరగించిన, వాయాన్ - నోణుగలవాఁడునైన, మాదవన్ -
శ్రీయశతి, వేజ్జడమ్ - తిరుమలయందు, మేయాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్నాడు.

తా॥ క్యామవిగ్రహుడైన శ్రీయశతి మనమాశ్రయించునట్లత్యస్తమలభుడై వేంకటాద్రి
యందు వేంచేసియున్నాడని.

౬.

మాదవనైన్మొళి ఓదవల్లీ శేల్

తీదొన్మొళి మోవిదమోళారావే.

2.

అ॥ మాదవన్ - (అనారాయణుడు) శ్రీదేవికి నల్లభుడు, ఎనైన్మొళి - అని నిరన్తరముగా, ఓదవల్లీ శేల్ - అనుసంధింపక పుట్టెతిరేని, తీదొన్మొళి - ప్రాచీనపాపమొకటియు, అడైయా - చేరదు. (నశించును). విదమ - ఉత్తరపాదము, శారా - స్పృశించదు.

తా॥ ఓభ క్తులారా! మీరుద్వయానుసంధానము జేసినయెడల మీకు పూర్వోత్తరపాదము లన్నియు నశించునని.

2.

శారావేదజ్జల్ శీనీరాన్ ముగిల్వణ్ణా*

పేరారోదువార్ శీ ఆరారమరశే.

౩.

అ॥ వీదజ్జల్ - పాపములు, శారా - చేరవు. నీరాన్ - జలముచేబూర్జమైన, ముగిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా - కాన్తిగల శ్రయఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓదువార్ - ఆర్ - అనుసంధింపువారెవరో? ఆరార్ - వా రేజన్మమెత్తి యేవృత్తమునాచరించినప్పటికిన్ని, అమరర్ - నిత్యనూరులగుదురు.

తా॥ ఈమన్వము ననుసంధింపువా రేజాతియందు పుట్టినను ఏకృత్యముల నాచరించినను ఈమంత్ర ప్రభావముచే నిత్యనూరులగుదురని.

౩.

అమరర్ క్కరియానై శీ తమర్ గ క్కెళియానై *

అమరత్తోమ్మివార్ గట్టు శీ ఆమరావినై గళే.

౪.

అ॥ అమరర్ క్కు - బ్రహ్మాదులకు, అరియానై - పొందుటకశక్యుడను, తమర్ గట్టు - భ క్తులకు, ఎళియానై - నులభుడనైనవానిని, అమర - అనన్యప్రయోజనులై యమరియుండి, తోమ్మివార్ గట్టు - ఆశ్రయించువారికి, వినైగళే - ప్రతిబంధకములు, అమరా - స్పృశించవు.

తా॥ ప్రయోజనాన్తరపరులకు దుర్లభుడైన శ్రయఃపతిని యనన్యప్రయోజనులు నులభ ముగా నాశ్రయింపవచ్చునని.

౪.

వినై వల్లిరుళెన్నుమ్ శీ మునై గళే నెరువిప్పోమ్ *

శునై నకామలరిట్టు శీ నినై మిన్ నెడియానే.

౧౦.

అ॥ వినై - కర్మములు, వల్ ఇరుళే - క్రూరమైన యజ్ఞానము, ఎన్నుమ్ - అని చెప్పవదు మన్న యివిమొదలైన వాననాదులయొక్క, మునైగళే - సమూహములు, నెరువిప్పోమ్ - యివడి నశించును. శునై - జలయందున్న, నన్మలర్ - మంచిపుష్పములను, ఇట్టు - నమర్పించి, నెడియాన్ - గొప్పఉపకారశీలుడైన శ్రయఃపతిని, నినైమిన్ - ధ్యానించుడి.

తా॥ కైజ్కర్య ప్రతిబంధకములైన యజ్ఞానాదులన్నియు నశించుటకై మంచిపుష్పములచే ననినే యర్పించి యాశ్రయించుడియని.

౧౦.

నెడియానరుళే శూడుమ్ శీ పడియాన్ శడగోప్పన్ *

నొడియాయిర తిప్పత్తు శీ అడియాన్ క్కరుళే పేతే.

౧౧.

అ॥ నెడియాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అరుళ్ - కృపను, శూడుమ్ - ధరించడమును, పడియాన్ - స్వభావముగాగల, శడగోపత్ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, నొడి - శ్రీనూక్తియైన, ఆయిరత్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇప్పత్తు - ఈపదిపాశురములు, అడియార్మక్క - భక్తులకు, అరుళ్ - అనుగ్రహమునెడి, శేటు - పురుషార్థమును (కలుగజేయును).

తా॥ ఈపదిపాశురముల ననుసంధించువారు నమ్మాళ్వార్లవలె భగవత్కృపా పాత్రులగుదురురని.

అ ట్వా ర్ తి రు వ డి గ శే శ ర ణ మ్.

తీయర్ తిరువడిగశే శరణమ్

౬ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతారిక:— ఈతిరువాయ్మొళిలో, తమనియుమనప్రకారము సర్వేశ్వరుడు తమను పరమపదమునకు దీసికొనిపోవుటకు త్వరపడుచున్నాడనియు, తాముపొందినఫలముయొక్క గౌరవమునున్న తమమనస్సుతో సాదించుచున్నారు.

❧ అరుళ్ పెలువారడియార్ద మ్మడియనేఱుక్కి* ఆట్రియాన్

అరుళ్ తరువానమైగిన్ఱ నడునమదువిదివగై యే*

ఇరుళ్ తరుమాణాలత్తు లినిప్పిఱియాన్ వేణ్డే*

మరుళొత్రిసిముడనెణ్డే వాట్టాల్ గ్రానడివణజ్జే.

౧.

అ॥ అరుళ్ - (భగవత్) కృపను, పెలువార్ - పొందదగిన, అడియార్తమ్ - భాగవతులకు, అడియనేఱుక్కి - దాసుండనైననాకు, ఆట్రియాన్ - చక్రధరుడు, అరుళ్ తరువాన్ - కృపజేయుటకై, అమైగిన్ఱ - ఉద్యోగించుచున్నాడు. అదు - అదియు, నమదువిదివగై యే - మననియుమనప్రకారమేచేయుచున్నాడు. ఇరుళ్ తరుమ్ - అజ్ఞానమునుగలుగజేయుచున్న, మా - గొప్ప, ణాలత్తుళ్ - భూలోకమందు, ఇని - ఇంకమీద, పిఱివి - జన్మమును, యాన్ - నేను, వేణ్డే - అశక్తించను. మడమ్ - పట్టుదలగల, నెణ్డే - ఓమనసా! మరుళ్ - (తిరువాణన్ విశ్వామిడిచి పరమపదమునకువెళ్ళననియెడి) అజ్ఞానమును, ఒట్రి - విడువుము. నీ - నీవు, వాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాణులలోపేంచేసియున్నవానియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, వణజ్జు - ఆశ్రయించుము.

తా॥ ఓమనసా! సర్వేశ్వరుడు నామనోరథప్రకారముగానే నన్ను స్వీకరింప సిద్ధమయినాడు. ఇంక నీయొక్క పట్టునువిడిచి ఈసంసారమందుతిరిగి జన్మించవండ తిరువాట్టాణులలో పేంచేసియున్న వాని తిరువడికలు నాశ్రయింపుమాయని.

౧.

వాట్టాల్ గ్రానడివణజ్జే మాణాలప్పిఱిప్పఱుప్పా*

కేట్టాయేముడనెణ్డే కేశవనెమ్మెరుమానై*

పాట్టాయపలవాడి ప్పట్రినినై గళ్ పల్ గ్రాణత్తు*

నాట్టాలోడియల్వొత్రిన్ఱ నారణనై నణ్ణినమే.

౨.

అ॥ మాథాలమ్ - గొప్పభూమియందు, పిఠప్ప - జన్మమును, అఱుప్పాళ్ - సోగొట్టుటకై, వాట్టాల్ గ్రామ్ - తిరువాట్టాఱులో వేంచేయున్న వానియొక్క, అడి - శ్రీపాదమును, వణిగి - ఆశ్రయించి, కేశవన్ - కేశవుడనడి, ఎమ్మెరుమానై - నాస్వామిని, పలపాట్టాయ - అనేకపాకురూపములైన తిరువాయ్ మొట్టులచే, పాడి - స్తోత్రముజేసి, ప్పొవ్విన్దెగళ్ - అవాదికర్మములను, పత్తియిత్తు - సవాసనము గాఁబోగొట్టి, నాట్టారోడు - లోకములతో, ఇయల్వ - సహవాసమును, ఒట్టిన్ద - విడిచి, నారణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్ద - పొందితిమి. మడవ - విధేయమైన, నెఱ్ఱే - ఓమనసా! కేటాయే - ఈమాటలన వింటివా.

తా॥ ఓమనసా! తనయనుభవమునకు విశోధయైన మనసంసారమునున్న ప్రాచీనపాపములను పాపరులసహవాసమునున్న బోగొట్టి తనను స్తోత్రము జేసి యాశ్రయించునట్లు వాఁడు మనయందుజేసిన ఉపకారమును తెలిసికొనుమాముని.

నణ్ణిన్దనారాయణనై నామజ్గళ్ పలశొల్లి*
మణ్ణులగిల్ వళమ్మిక్క వాట్టాల్ గ్రామ్ వచ్చిన్ద*
విణ్ణులగమ్మలరువానాయ్ విరై గిన్దావిదివగై యే*
ఎణ్ణినవాతాగా విక్కరుమజ్గళెన్దెఱ్ఱే.

అ॥ ఎన్ నెఱ్ఱే - ఓ నామనసా! పలనామజ్గళ్ - అనేకతిరువామములను, శొల్లి - చెప్పి, నారాయణనై - శ్రీమన్నారాయణుని, నణ్ణిన్ద - పొందితిమి. మణ్ణులగిల్ - భూలోకమందు, వళమ్మిక్క - గొప్పసంపత్తుగల, వాట్టాల్ గ్రామ్ - తిరువాట్టాఱులో వేంచేయున్న వాఁడు, వచ్చి - వచ్చి, ఇత్తు - ఇప్పుడు, విణ్ణులగమ్ - పరమపదమును, విదివగై యే - (మన) నియమన ప్రకారముగా, తరువానాయ్ - ఇచ్చుటకై, విరై గిన్దా - త్వరపడుచున్నాడు. ఇక్కరుమజ్గళ్ - ఈకార్యములు, ఎణ్ణినవాతాగా - తలంచినట్లుమాత్ర మేకాదు.

తా॥ ఓమనసా! ఒక కార్యముకొఱకై యొకనిని యాశ్రయించినయెడల కార్యమయ్యేఁజును వానిని యాశ్రయించవలసియుండును, అట్లుకాకుండ మనము సర్వేశ్వరుని యొకప్పుడాశ్రయించినప్పుడే వాఁడుమనకు పరమపదము నిచ్చుటకు సిద్ధమైయున్నాడని.

ఎన్నెఱ్ఱుత్తుళ్ళరు నిజీరున్దమిన్దనూలివై మొట్టిన్ద*
వన్నెఱ్ఱు తిరణియనై మార్విడన్దవాట్టాల్ గ్రామ్*
మన్నెఱ్ఱుప్పరదత్తు ప్పాణ్ణవర్ కాప్పడై తొట్టాన్*
నన్నెఱ్ఱెనమ్మెరుమాళ్ వమక్కరుళ్ తాళ్ శెయ్ వానే.

అ॥ నన్నెఱ్ఱే - ఓ మంచిమనసా! వన్ నెఱ్ఱుత్తు - క్రూరహృదయుడైన, ఇరణియనై - రణ్యాసురునియొక్క, మార్వ - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చినవాఁడును, వాట్టాల్ గ్రామ్ - రువాట్టాఱుందు వేంచేయున్న వాఁడును, మన్ - రాజులు, అఱ్ఱ - భయపడునట్లు, పారదత్తు - రాత్రయందమందు, పాణ్ణవర్ కా - పంచపాండవులకొఱకై, పడై - ఆయుధమును, తొట్టాన్ - ప్రియవాఁడును, నమ్మెరుమాన్ - మనస్వామియైన సర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ నెఱ్ఱుత్తు -

వాహుదయమందు, ఉల్కిగడ్డు - లోచలమండి, ఇట్టా - ఈలోకమందు, ఇరుక్ - క్షాత్యమై, తమిష్ - (ద్రావిడరూపమై, నూల్ - తామ్రమైన, ఇట్టె - ఈతిరువాయ్ మెట్రిని, ముట్రిన్ - ప్రవర్తింపజేసి, సమత్క - మనస్సు, అయిత్ - కృపను, తాన్ కేయ్యనే - తానే చేయుచున్నాడు.

తా|| ఆశ్రితులకొఱకై పిండజ్ఞానురునిజుండియు, భారతయందమం దాయుని మెత్తననిచేసిన తనప్రతిజ్ఞ నుగూడవది సూర్యుని మెత్తియు, నా హృదయమందుండి తిరువాయ్ మెట్రిని (ప్రవర్తింపజేసియు) భక్తులను క్షీంచువాఁడు మనయొక్క సకలాభీష్టమును బూర్తిజేయునని. ౪.

వానేఱవట్రితన వాట్టాన్ ద్రాన్ పణివగ్గ చయే*

నానేఱప్పెఱుగి నేక్ నరగత్తె నరగత్తె

తేనేఱుమల్ త్తళవమ్ తిగిల్ పాదన్ త్తెఱుమ్మిఱనై *

తానేఱి త్తిరివాన తాళిణై యెక్ తత్తె కుళితే.

అ|| వాన్ ఏఱ - పరమపదమునుబొందుటకై, వట్రి - అర్చిరాదిహోమము, తన - ఇచ్చిన, వాట్టాన్ ద్రాన్ - తిరువాట్టాఱందువేంచేసియున్నవాడు (సాదిం చిన), పణివగ్గయే - (పరమ శ్లోకరూపమైన) శ్రీనూత్తిప్రకారము, నాన్ - నేను, ఏఱప్పెఱుగి నేక్ - పొందదగినవాఁడనైతిని. నెట్టే - ఓమనసా! నరగత్తె - నరకమును, నగు - పరిజూనించుచు. తేన్ - తేనె, ఏఱు - ప్రవహించుచున్న, మల్ - పుష్పముగల, త్తళవమ్ - తిరుత్తళ్ళాయి, తిగిల్ - ప్రకాశించుచున్న, పాదన్ - తిరునడికళుగలవాఁడును, త్తెఱుమ్ - సుందరమైన, పణవై - గరుత్మంతుని, తాన్ - తాను, ఏఱిత్తిరివాన్ - ఎక్కినంచరించువాఁడునైన శ్రీయశశతియొక్క, తాళిణై - శ్రీపాదద్వంద్వము, ఎన్తలై మేల్ - నాశిరస్సుమీదనున్నది.

తా|| ఓమనసా! సర్వేశ్వరుఁడు పరమపదముచకు మార్గమై యేఱుఱుచిన యర్చిరాదిహోమముగా పరమపదమును బొందినదిమెత్తిన. వాఁడును నన్ను విషయీకరించి నాశిరస్సుమీద తన శ్రీపాదములనుంచెను. ఇతనరకమును నీవుజయించితివని.

తలై మేలతాళిణై గళ తాళిణై క్కణైన్నమ్మా*

నిలై వేరానెన్నెళ్ళా తెప్పొడు మెమ్మెరుమా*

మలై మాడ త్తరవణై మేల్ వాట్టాన్ ద్రాన్ మదమ్మిక్క*

కొలై యానై నురుప్పొళితాన్ కురై క్కల్ గళ పఱుగినమే.

అ|| తాళిణై గళ - (నానియొక్క) శ్రీపాదద్వంద్వములు, తలై మేల (నా) శిరస్సుమీద నున్నవి. తామరైక్కణ్ - పద్మసేత్రుఁడైన, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామి, ఎన్ నెట్టెత్త - నాహృదయమందుండి, ఎప్పొడుమ్ - ఎప్పుడును, నిలై వేరాన్ - చలించడు. మలై - పర్వతమువంటి, మాడమ్ - మేడలుగల, వాట్టాఱు - తిరువాట్టాఱందు, అరవణై మేలాన్ - ఆదిశేషుని మీదఁ బవ్వలించినవాఁడును, మదమ్మిక్క - గొప్పపదముగల, కొలై - చంపుటవచ్చిన, యానై - కుపలయాపీడముయొక్క, నురుప్పొ - దంతములను, ఒళితాన్ - విఠిచినవాఁడునైన, ఎమ్మెరుమాన్ - స్వామియొక్క, కురై - బిందువు, క్కల్ గళ - శ్రీపాదములను, పఱుగినమే - సమీపించితిమి.

తా|| తిరువాట్టాఱులొ వేంచేసియుండి నన్ను సర్వప్రకారముచేత విడువకుండ స్వీకరించుచున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను బొందితివని.

కురై కమ్మల్ గళ్ కుఱుగినమ్ నజ్జో విడ్డక్కా కుడికొల్లాళా*
 తిరై కమ్మపుకడల్ పుడై శూత్త తేనాట్టా తిలదనున్న*
 వరై కమ్మపునుణిమాడి వాట్టాల్ గ్రాన్ ములదిమేల్*
 వరై కమ్మపునఱున్దుళవన్ మెయ్ నిన్దుళక మమ్మమే.

2.

అ॥ కురై - (అభరణములచే) శబ్దించుచున్న, కమ్మల్ గళ్ - తిరువడికళ్ళను నఱుగినమ్ - సమీపించితిమి. నమ్మో విడ్డన్ - మన శ్రీరృష్ణుడు, కుడికొల్లాళా - (బామనస్సున) వాసస్థానముగా స్వీకరించెను. తిరై - అలలముక్క, కమ్మపు - సమాహముగల, కడల్ - సముద్రముచే, పుడై - ప్రక్కలయందు, శూత్త - చుట్టబడినదియు, తేనాడు - దక్షిణజేతమునకు, తిలదమన్న - తిలకమువలెనున్నదియు, వరై - పర్వతముయొక్క, కమ్మపు - సమాహమువలెనున్న, మణిమాడమ్ - రత్నమును మైన గృహములుగలదియునై, వాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాటులో పేంచేసియున్న వానియొక్క, ముల - పుష్పమువంటి, ఆడిమేల్ - శ్రీహరులమీఁద సమర్పించబడిన, వరై కమ్మపు - మిక్కిలి పరిమళించుచున్న, నఱుమ్ తుళవన్ - మంచితిరుత్తుళాయి, మెయ్ నిన్దు - నాశరీరమునుండి, కమ్మమ్ - పరిమళించుచున్నది.

తా॥ అతిసుందరమైన తిరువాట్టాటులో పేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుడు నామనస్సులో పేంచేసియున్నాడు దానికి నిదర్శనము, వానితిరువడికళ్ళమీఁదనున్న తిరుత్తుళాయి నాశరీరమంత పరిమళించుచున్నదని.

2.

మెయ్ నిన్దుళక మమ్మ తుళవ వరై యేఱుతిరుముడియళా*
 కై నిన్దుళక కర్ త్త కరుదుమిడమ్ పొరుదుపునల్*
 మెన్దిన్దు వరై పోలుమ్ తిరువురువనాట్టాల్ గ్రాన్*
 ఎన్దిన్దు శెయ్ దేనా వెన్నేళ్ళిల్ తిగమ్మిదువే.

౪.

అ॥ మెయ్ నిన్దు - దివ్యవిగ్రహమంతటనుండి, కమ్మమ్ - పరిమళించుచున్న, తుళవన్ - తిరుత్తుళాయియొక్క, వరై - పరిమళము, ఏఱు - వ్యాపించియున్న, తిరుముడియన్ - కిరీటముగలవాఁడును, కరుదుమిడమ్ - సజ్జుల్పించిన చోటికి వెళ్ళి, పొరుదు - యుద్ధముజేసి, కై నిన్దు - (తిరిగివచ్చి) శ్రీహస్తముచున్న, శక్కరత్తన్ - సువర్ణనముగలవాఁడును, పునల్ - (సముద్ర) జలమువలెనున్న, మై - కాటుకవలెనున్న, నిన్దు వరై పోలుమ్ - నిలిచియున్న పర్వతమువలెనున్న, తిరువురువ - తిరుమేనుగలవాఁడునై, వాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాటును బహుళించినవానికి, ఎన్దిన్దు - ఏమియుపకారము, శెయ్ దేనా - చేసినానని, ఎన్నేళ్ళిల్ - నామనస్సునందు, తిగమ్మిదు - ఉజ్జ్వలుడై పేంచేసియుండుట?

తా॥ తిరువాట్టాటులో విలక్షణుడై పేంచేసియున్న మిక్కిలిసులభుడైన సర్వేశ్వరునికి నేనే మియునుపకారముజేయక పోయినప్పటికిన్ని నాహృదయమందత్తుజ్జ్వలుడై పేంచేసియున్నాడని.

తిగమ్మి గిన్దు తిరుమూర్ చిల్ తిరుమజ్జెతన్నోడుమ్*

తిగమ్మి తిరుమూలార్ శేర్వడమ్ తణ్ వాట్టాటు*

పుగల్గోన్ద పుల్కూర్ది పోరరక్కల్ కలడైదుల్లాన్

ఇగల్గోన్ద యెన్నెళ్ళ తైప్పొడుమ్ పిరియానే.

౯.

అ॥ తిగల్గోన్ద - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమార్ బిల్ - వత్తునలందు (వేంచేయున్న); తిరుమణ్డెత్తన్నడుమ్ - పెరియపిరాట్టితోగూడ, తిగల్గోన్ద - ప్రకాశించుచున్న, తిరుమలార్ - శ్రీయఃపతి, శేర్ విడమ్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న స్థానము, తన్ - చల్లనైన, వాట్టాటు - తిరు వాట్టాటు నెడి దివ్యదేశము, పుగల్గోన్ద - గొప్పక్షేత్రము, పుల్ - గరుత్మంతుడు, ఊర్ది - (వానికి) వాహనము, పోర్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, అరక్కర్ - రాక్షసులయొక్క, మలమ్ - వంశమును, కెడుత్రాన్ - నశింపజేసిన శ్రీయఃపతి, ఎన్ నెళ్ళాత్తు - నావనస్సనందు, ఇగల్గోన్ద - ఆనాదరములేక, ఎప్పొడుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు.

తా॥ శ్రీయఃపతియై, గరుడవాహనమై, అనుగసంహారమై, ఇట్టిగొప్పవాడైన సర్వేశ్వరుడు నామనస్సనందెల్లప్పుడును మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై వాసముజేయుచున్నాడని.

పిరియాదాట్టెయ్యెన్ పిఱప్పలుత్తాళక్కొణ్డాన్

అరియాగియిరణియనై యాగజ్జేన్దానన్

పెరియార్క్కాట్టట్టక్కల్ పెతాదప ప్పొణ్డెముమాన్

వరివాళియరవణై మేల్ వాట్టాల్ గ్రాక్కాట్టినే.

౧౦.

అ॥ పిరియాన్ - ఎడబాయక, ఆళ్ళెయ్ - కైజ్కర్యముజేయుము, ఎన్ద - అనికెప్పి, పిఱప్ప - జన్మమును, అలుత్తు - చేదించి, అఱ్మిక్కిలి, ఆళ్ళొణ్డాన్ - దాన్యపఱచుకొనెను. అన్ద - అప్పుడు, అరియాగి - నరసింహమై, ఇరణియనై - హిరణ్యాసురునియొక్క, ఆగమ్ - శరీరమును, క్కొణ్డాన్ - చీల్చినవాడును, వరి - గీతలనున్న, వాళ్ - కాన్దినిన్ని, వాయ్ - (అనేక) ముఖములనున్నగు, అగవణై మేల్ - తిరువన్దాత్మోన్ద నెడి శయ్యమీద, వాట్టాల్ గ్రాన్ - తిరువాట్టాటులో బవ్వళించుచుండువాడులైన సర్వేశ్వరుడు, పెరియార్క్కు - గొప్పవారికి, అట్టట్టక్కల్ - దాసుడైనయెడల, పెతాద - పొందదగని, ప్పొణ్డె - పురుషార్థమును, పెఱుమాన్ - పొందెడివిధమును, కాట్టినన్ - చూపించెను.

తా॥ మహాపురుషులనుబొందినయెడల ఆశ్రమల గుణాగుణములనుజూడక ఎంతగొప్పపురుషార్థమునుగూడ వారిచ్చెదరనియెడి యర్థమును తిరువాట్టాటులో వేంచేయున్న సర్వేశ్వరుడు నావిషయమై ప్రకాశింపజేసెనని.

౧౧.

కాట్టిత్తన్ కనై కల్లల్ గళ్ కడునరగమ్ముగల్గొత్త

వాట్టాల్ శైమ్మెరుమానై వళజ్కురుగూర్ చ్చడగోవన్

వాట్టాయతమిళ్ మాలై యాయిరత్తుళిప్పత్తమ్

కేట్టుఆరార్ వానవర్ గళ్ శెవిక్కినియ శెళ్ళొల్లై.

౧౧.

అ॥ తన్ - తనయొక్క, కనై - శబ్దించుచున్న, కల్లల్ గళ్ - తిరువడికళ్ళను, కాట్టి - చూపించి, కడునరగమ్ - ప్రాగసంపాదనందు, పుగల్ - ప్రవేశించడమును, ఒట్టిత్త - పోగొ

ట్టినవాడును, వాట్టాటు - తిరువాట్టాటులో వేంచేసియున్నవాడనైన, ఎమ్మెరుమానై - సర్వేశ్వరునివిషయమై, వళమ్ - సమృద్ధమైన, కురుగూర్ - తిరునగరికిస్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, పాట్టాయ - పాశురూపములుగా సాదించిన, తమిళ్ మాలై - ద్రావిడశబ్దసర్వరూపములైన, ఆయిరత్తుళ్ - జ్యోతిషపాశురములలోజేరిన, శెవిక్కినియ - శ్రోత్రమునకు మధురమైన, శెమ్మోల్ - కాపట్టములేని క్రిసూక్తియైన, ఇప్పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, వానవర్గళ్ - నిత్యనూరులు, శేట్టు - విని, ఆరార్ - (చాలునని) తృప్తిచెందరు. (పై పైనయాశపడుదురు).

తా|| తిరువాట్టాటులో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునివిషయమై నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీ పదిపాశురములను విని నిత్యనూరులుగూడ మిక్కిలి యానందమునుబొందుదురని. ౧౧.

అ త్తువ్విర్ తిరువడిగ శే శ రణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౨ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అవతార :— ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు తమను ఈ విగ్రహముతోగూడ పరమపదమునకు దీసికొనిపోవలయునని యత్నింప, ఈ హేయశరీరము నచ్చటికితీసికొని పోకూడదని యాత్మార్థు యాచింపగా నప్పు డాప్రార్థనను సఫలముగాజేసి నాడని వానియొక్క ఆశ్రిత పారతస్యమునుజూచి యాశ్చర్యపడుచున్నారు.

†† శెఱ్ఱోఱ్ఱువిగాళుయిర్ కాత్తాత్తెయ్మిన్ తిరుమాలిరుఱ్ఱోలై *

వళ్ళక్కళ్ళన్ మామాయ్ మా యక్కవియాయ్ వన్దమ్

నెళ్ళుముయిరుముళికలన్దు నిన్దారతీయావణ్ణమ్

నెళ్ళుముయిరుమువై యణ్ణు తానేయాగినిత్తెన్దానే.

౧.

అ|| తిరుమాలిరుఱ్ఱోలై - తిరుమాలిరుఱ్ఱోలయనెడి దివ్యదేశమందు వేంచేసియుండువాడును, వళ్ళక్కళ్ళన్ - వంచనచేత (భక్తులయొక్క సర్వస్వమునున్న) అపహరించువాడును, మామాయన్ - గొప్పఆశ్చర్యకరమైన గుఱములుగలవాడనైన సర్వేశ్వరుడు, మా యక్కవియాయ్ - కృత్రిమము వియై, (తిరువాయ్మొళిని చెప్పించవలయునని వ్యాజముచేత), వన్ద - వచ్చి, ఎన్నెళ్ళుళ్ళుమ్ - నామనస్సనందును, ఉయిరుళ్ళుమ్ - ఆత్మయందును, కలన్దు - కలిసియుండి, నిన్దార్ - ప్రక్కలయందున్న (శ్రీదేవిమొదలైనవారికిని, అతీయావణ్ణమ్ - తెలియకుండ, అపై - ఆ, ఎన్ - నెళ్ళుమ్ఉయిరుమ్ - నామనస్సనున్న ఆత్మనున్న, ఉణ్ణు - అసభవించి, తానేయాగి - తానే నాకభిమానియై, నిత్తెన్దాన్ - పూర్ణుడయినాడు. శెమ్ - సుందరమైన (స్వయంప్రయోజనమైన), శోల్ - శబ్దములచేత, కవిగాళ్ - కవిత్వముచెప్పదగినవారా! ఉయిర్ కాత్తు - (మీ) ఆత్మను (వానిచేతులోనగుపడకుండ) రక్షించి, అత్తెయ్మిన్ - కైజ్కర్మముజేయుడి (కవిత్వముచెప్పుడు)

తా|| ఓకవిత్వరులారా! సర్వేశ్వరుడనాచేత తిరువాయ్మొళిని బ్రవర్తించేయవలయునని కపటముచేత నామనస్సలో బ్రవేశించి, ప్రక్కనున్నవారికిగూడ నిట్లుచేసి నాడని తెలియ

కుండ నన్ను చక్కగా ననుభవించి పరిపూర్ణుడయినాడు గాన మీరును వానియొక్క సౌశీల్యాది గుణములయందు గుఱవడకుండనుండి మంగళాశాసనము జేయుడని.

౧.

తానేయాగిన్దై న్నెల్లవులగుముయిరుమ్ తానేయాన్*
 తానేయాన్యానాగి ల్లన్నైత్తనేతుదిత్తు*ఎనక్కు

తేనేపాలేకన్న లేయముదే తిరుమాలిరుణ్డోలై*

కోనేయాగినిన్దొన్దొ న్నెన్నముల్ ముముయిరుణ్డే.

౨.

అ॥ ఎన్నై - వాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ ముమ్ - సంపూర్ణముగా, ఉణ్ణు - అనుభవించి, తానేయాగి - ప్రభావండా, నిన్నై - పరిపూర్ణుడైనవాడును, ఎల్లవులగుమ్ - సకలలోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాన్ - తానేనిర్వాహకుడయినవాడును, యాన్యాన్ - నేనుఅనెడిబుద్ధివిషయమైన వస్తువును, తానేయాగి - తానేయయినవాడును (నన్ను చక్కగాముగాగలవాడును). తన్నై - తనను, తానే - తానే, తుదిత్తు - స్తోత్రము జేసికొనినవాడును, ఎనక్కు - నాకు, తేనే - తేనెవలెనున్న, పాలే - పాలవలెనున్న, కన్నలే - శర్కరవలెనున్న, అముదే - అమృతమువలెనున్న నిరతిశయభోగ్యుడగునైన సర్వేశ్వరుడు, తిరుమాలిరుణ్డోలై - తిరుమాలిరుణ్డోలకు, కోనేయాగి - స్వామియై, నిన్దొన్దొనాన్ - వేంచేసియున్నాడు.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నన్ను విషయాకరించిన తరువాతనే సకలలోకాధిపతుడై పూర్ణుడై, నాకు నిరతిశయభోగ్యభూతుడై, తిరుమాలిరుణ్డోలలో కృతకృత్యుడై వేంచేసియున్నాడని. ౧.

ఎన్నై ముల్ ముముయిరుణ్డో మాయవాక్కై యిదనుల్ పుక్కు*

ఎన్నై ముల్ ముమ్ తానేయాన్ నిన్ద మాయవమ్మాక శేర్*

తెన్ననే తిరుమాలిరుణ్డోలై త్తెన్నై కూప్పిచ్చేర్ న్దయాన్*

ఇన్న మ్మొవేనేలోలో ఎన్దొలమ్మాన్ తిరువరుణ్డే.

3

అ॥ ఎన్నై - వాయొక్క, ఉయిర్ - ఆత్మను, ముల్ ముమ్ - ఉణ్ణు - సంపూర్ణముగా ననుభవించి, ఎన్ - వాయొక్క, మాయమ్ - అతిహేయమైన, ఆక్కై యిదనుల్ - ఈశ్వరమందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, ఎన్నై - నాకును, ముల్ ముమ్ - నావస్తువులన్నిటికినిన్ని, తానేయాన్ - తానేనిర్వాహకుడై, నిన్ద - ఉన్న, మాయమ్ - ఆశ్చర్యభూతుడైన, అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరుడు, శేర్ - వాసముజేయుచున్నదియు, తెన్ - దక్షిణమందున్నదియు, నన్ - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, తిరుమాలిరుణ్డోలై - తిరుమాలిరుణ్డోలయనెడివిషయమున, తిన్నై - దిక్కును, క్కూప్పి - అంజలిజేసి, శేర్ న్దయాన్ - (పరమప్రాప్యమగా) పొందిన నేను, ఇన్నమ్ - వానినిపదలిమణియుక దేశమునకు, పోవేనేలోలో - పోయెదనా? అమ్మాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుణ్డే - బౌద్ధావ్యయ, ఎన్దొల్ - ఏవిధమైయున్నది (అపధిలేకుండనున్నది).

తా॥ నాయందును నాశరీరమందును తక్కిన నావస్తువులయందును మిక్కిలివ్యాపాహము గలవాడై నాకుసకలవిధకైజ్ఞుర్యములనిచ్చియు తృప్తిజేచినవాడైయున్న మహోదారుడైన

సర్వేశ్వరుడును, వాడువేంచేయున్న తిరుమాలిరుజ్జోలయ నెడి దివ్యదేశమును, అదియున్న దిక్కును నామపరమప్రాప్తమైయుండగానేను మఱియొకదానిని యాశ్రయించనని. ౩.

ఎన్నొలమూర్తి తిరువరుళ్ గ భులగుముయిరున్నానేయాయ్ *

నన్నెన్ను కలమ్ కై విడాన్ ఇలత్తూడేనడన్దుక్కి *

తెన్నొత్తిశై క్కుత్తిలదమాయ్ నిన్ తిరుమాలిరుజ్జోలై *

నజ్జళ్ కున్ మ్మకై విడాన్ నజ్జావశురర్ నలియవే. ౪.

అ॥ ఉలకుమ్ - లోకములకును, ఉయిరుమ్ - ప్రాణులకును, తానేయాయ్ - తానే స్వామియైయుండి, ఇలత్తూడే - భూమియందంతట, నడన్దుక్కి - సంచరించితిరిగి, నజ్జా - ఆశపడని, అశురర్ - అనురులు, నలియ - నశించునట్లును, తెన్ కొళ్ - దక్షిణమనెడిపేరుగల, తిశైక్కు - దిక్కుకు, తిలదమాయ్ నిన్ - తిలకమావలెనున్న, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలయనెడి, నజ్జళ్ కున్ - మనకనుభవయోగ్యమైనపరవ్రతమును, కై విడాన్ - వదలకనున్నాడు. నను - ప్రాప్తమనితలంచి, ఎన్ ఉడలమ్ - నాశనమును, కై విడాన్ - వదలకనున్నాడు. అమాన్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, తిరువరుళ్ గళ్ - వ్యామోహము, ఎన్నొల్ - ఏమి నిరవధికమై యున్నది !

తా॥ సకలలోకసాధుడై పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుడు నాయందు మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడై నన్ను పరిగ్రహించుటకై తిరుమాలిరుజ్జోలయ సాధనముగాజేసికొనియచ్చట గొప్పప్రీతితోవేంచేయున్నాడని. ౪.

నజ్జావశురర్ నలివెయ్ ద నల్ల వమరర్ పొలివెయ్ ద *

ఎణ్ణాదనగళెణ్ణుమ్ నన్మనివరిన్బమ్ తలై చ్చిఱప్ప *

పణ్ణార్ పాడలికవిగళ్ యానాయ్ తన్నై త్రాన్ పాడి *

తెన్నా వెన్ను మెన్ను మూర్క తిరుమాలిరుజ్జోలై యానే. ౫.

అ॥ నజ్జా - (తనను) ఆశించని, అశురర్ - అనురు, నలివెయ్ ద - నశించినట్లును, నల్ల - అనుకూలులైన, అమరర్ - దేవతలు, పొలివెయ్ ద - వృద్ధిబోచునట్లును, ఎణ్ణాదనగళ్ - (ఇతరులు) తలంచని (ఉభయవిభూతికంటెనధికములైన) సంపత్తులను, ఎణ్ణుమ్ - (సర్వేశ్వరునికిఁ గావలయునని) ఆశించుచున్న, నల్ - భక్తిమంతులైన, మునివర్ - ఋషులు, ఇన్బమ్ తలై చ్చిఱప్ప - ఆనందభరితులగునట్లును, పణ్ అర్ - గానముచేపూర్ణములై, పాడల్ - పాశురయామములై, ఇన్ - మధురములైన, కవిగళ్ - కవిత్వములను (తిరువాయ్ మొట్టెలను), యానాయ్ - నన్ను పకరణముగాగలవాడై, తన్నై - తనను, తాన్ - తానే, పాడి - ప్రోత్సహముజేసి, తిరుమాలిరుజ్జోలై యాన్ - తిరుమాలిరుజ్జోలయలోవేంచేసియున్న, ఎన్నుమూన్ - నాస్వామి, తెన్నా వెన్నుమ్ - (అతిరువాయ్ మొట్టెలను) గానముజేయును.

తా॥ ప్రతికూలులు విని మండిపోవునట్లును అనుకూలును సంతోషించునట్లును మధురమైన తిరువాయ్ మొట్టెని నాచేతకేయించి దానియందు గొప్పప్రీతిగలవాడైయున్నాడని. ౫.

తిరుమాలిరుజ్జొలై యానేయాగి చెప్పుమూవులగుమ్*తా
 ఒరుమావయిల్ శీనుళ్ళేవై తూళ్ళియూళ్ళేతలై యలిక్కమ్*
 తిరుమాలెన్నెయాళుమాల్ శివనుమ్పిరమునుమ్కాణాదు*
 అరుమాలెయ్దియడిపరప అరులై యిన్దవమ్మానే.

౬.

అ॥ శివనుమ్ - రుద్రుడును, పిరనునుమ్ - బ్రహ్మయు, కాణాదు - నేవించక, అరుమ్ - (ఇతరులకు) దుర్లభమైన (మిక్కిలియధికమైన), మాల్ - భక్తిని, ఎయ్ది - పొందినవారై, అడి - శ్రీపాదములను, పరప - స్తోత్రముజేయుగా, అరులై యిన్ద - వారివారిముఖేష్టములనిచ్చిన, అమ్మాన్ - స్వామియు, తెల్లుమ్ - సమృద్ధమైన, మూవులగుమ్ - మూడులోకములనున్న, తన్ - తనయొక్క, ఒరు - అద్వితీయమై, మా - చిన్నదైన, వయిల్ శీనుళ్ళే - ఉచితము, దు, వైత్తు - ఉంచి, తూళ్ళియూళ్ళే - ప్రతికల్పములయందును, తలై - స్వయంప్రయోజనముగా, అలి క్కుమ్ - రక్షించువాడునైన, తిరుమాల్ - క్రియశపతి, తిరుమాలిరుజ్జొలై యానేయాగి - తిరుమాలిరుజ్జొలైలో వేంచేయున్నవారై, ఎన్నై - నన్ను, ఆళుమ్ - పరిపాలించుటయందు, మాల్ - వ్యాపాహముగలవారై యున్నాడు.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులు స్తోత్రముజేయుగా వారిముఖేష్టమును బూరించుచు ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయందరచుందుచుకొని రక్షించియు తిరుమాలిరుజ్జొలైయందు వేంచేసి యుండి నన్న మిక్కిలి యాదరించుచున్నాడని.

౭.

అరులై యియెన్నమ్మానే యెన్నుమ్ముక్కణమ్మానుమ్*
 తెరుళ్ళొళ్ళోపిరమనమ్మానుమ్ తేవర్కోనుమ్తేవరుమ్*
 ఇరుళ్ళొళ్ళోకడియుమ్మునివరు మేత్తుమమ్మాన్ తిరుమలై*
 మరుళ్ళొళ్ళోకడియుమ్మునిమలై తిరుమాలిరుజ్జొలై మలైయే.

౮.

అ॥ ఎన్నమ్మానే - ఓవాస్వామి! అరులై - కృపజేయుము. ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పుచున్న, ముక్కణమ్మానుమ్ - త్రినేత్రుడును, తెరుళ్ళొళ్ళో - జ్ఞానాధికుడైన, పిరమనమ్మానుమ్ - బ్రహ్మదేవుడును, తేవర్కోనుమ్ - దేవేంద్రుడును, తేవరుమ్ - దేవతలను, ఇరుళ్ళొళ్ళో - అజ్ఞానాధికారమును, కడియుమ్ - (సగృహశాస్త్రములనుజేసి) పోగొట్టుచున్న, మునివరుమ్ - ఋషులును, ఎత్తుమ్ - స్తోత్రముజేయుచున్న, అమ్మాన్ - స్వామికివాసస్థానమైన, తిరుమలై - తిరుమలయని చెప్పవడుచున్నదియు, మరుళ్ళొళ్ళో - అవిద్యారులను, కడియుమ్ - పోగొట్టుచున్నదియు, మణి - శ్లాఘ్యమైనదియునైన, మలై - పర్వతము, తిరుమాలిరుజ్జొలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జొలైలయనెడి పర్వతమే.

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులందఱు క్రియశపతియొక్కయనుగ్రహమునుగోరి స్తోత్రముజేయుచున్న సర్వేశ్వరుడు వేంచేయున్న తిరుమాలిరుజ్జొలైయనెడిదివ్యదేశమే మనకు ప్రాప్త్యమని.

‡ తిరుమాలిరుజ్జొలై మలైయే తిరుప్పావ్వుడలేయెన్ తలైయే*
 తిరుమాల్ వైగున్దమే తణ్ తిరువేజ్జడమేయెనదుడలే*

అరుమామాయ తైనదుయి కే మనమేవా క్కేకరుమమే*

ఒరుమానొడియుమ్పిరియా నెన్ను ధ్రిముదల్యనొరువనే.

౮.

అ॥ తిరుమాలిరుజ్జోలై మలైయే - తిరుమాలిరుజ్జోలయ నెడు పర్వతమునున్ను, తిరుప్పాళ్ళు - డలే - క్షీరాబ్ధినిన్ను, ఎన్తలైయే - (వానితోపాటి) నాశిరస్సునున్ను, తిరుమాల్ - శ్రీయః పతియైనతాను వేంచేసియున్నె, వైగున్దమే - పరమపదమునున్ను, తణ్ - చల్ల నైన, తిరువేళ్ళడమే - వేంకటాచలమునున్ను, ఎనదుడలే - (వానితోపాటి) నాశరీరమునున్ను, అరు - (తృజించుటకు) అశక్యమై, మా - గొప్పదైన, మాయత్తు - ప్రకృతితోఁగూడుకొనియున్ను, ఎనదుడయిరే - నాయాత్మనున్ను, మనమే - మనస్సునున్ను, వాక్కే - వాక్కునున్ను, కరుమమే - క్రియల నున్ను, ఒరుమానొడియుమ్ - ఒకత్తైకదేశమును, పిరియాన్ - ఎడబాయకనున్నాడు, ఎన్ను ధ్రిముదల్యన్ - నన్నుబొందుటకై కాలము మొదలగు సకలపదార్థములకుఁ గారణమైనవాడు, ఒరువనే - ఉన్నవిధము అత్యాశ్చర్యకరముగానున్నది.

తా॥ తిరుమాలిరుజ్జోల మొదలగు దివ్యదేశములయందుఁజేసిన యభినివేశము నిప్పుడు నాయవయనములయందుఁ జేసి యొకత్తైకముగూడ నన్ను పదలకయున్నాడు. ఇదియత్యాశ్చర్య కరముగానున్నదని.

౯.

ఉఠ్రిముదల్యనొరువనేయెన్ను మొరువనులగెల్లామ్*

ఉఠ్రిదోఱుమ్తన్ను శ్శే పడైత్తుక్కాత్తుక్కెడుత్తుల్లుమ్*

ఆఠ్రివణ్ణనెన్నమ్మా నన్దణ్ తిరుమాలిరుజ్జోలై *

వాఠ్రిమనమేకై విడే లుడలుముయిరుమ్మెల్లనొట్టే.

౧౦.

అ॥ ఉఠ్రి - కాలము మొదలగు సకలపదార్థములకును, ముదల్యన్ ఒరువనే - కారణ భూతుఁడైనయద్వితీయుఁడు, ఎన్నుమ్ - అనిచెప్పవడుచున్ను, ఒరువన్ - అద్వితీయుఁడును, ఉఠ్రితోఱుమ్ - ప్రతికల్పములయందును, ఉలగెల్లామ్ - లోకములనన్నింటిని, తన్ను శ్శే - తన సజ్గుల్పముచేత, పడైత్తు - సృజించి, కాత్తు - రక్షించి, కెడుత్తు - సంహరించి, ఉత్తుల్లుమ్ - తిరుగుచున్నవాఁడును, ఆఠ్రివణ్ణన్ - సముద్రమువలె గంభీరస్వభావుఁడును, ఎన్నమ్మాన్ - నాస్వామియునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఆ - సుందరమై, తణ్ - చల్ల నైన, తిరుమాలిరుజ్జోలై - తిరుమాలిరుజ్జోలను, మనమే - ఓమనసా! కైవిడేల్ - విడువకుండ నాశ్రయించుమా. ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉరువుమ్ - ప్రాణాదులును, ముజ్జ - నశించునట్లు, ఒట్టు - సంమతించుము, వాఠ్రి - నీకుమంగళముగాక.

తా॥ ఓమనసా! మనయొక్క సకలసంపత్తును గారణమై, జగత్సృష్టి స్థితిసంహారక ర్తయైన శ్రీయఃపతికి వాసస్థానమైన తిరుమాలిరుజ్జోలను నీవుపదలకుండ నాశ్రయించుమాయని.

౧౧.

మజ్జవొట్టుమామాయై తిరుమాలిరుజ్జోలై మేయ*

నజ్జళోకోనేయానేనీయాగి యెన్నెయళితానే*

పొజ్జమ్మలనుమ్పొటియెనుమ్ కరుమేర్దియ మైమ్బూదమ్*

ఇజ్జిప్పయిరేయేపిరిగుది మానాజ్జారమనజ్జళే.

౧౨.

అ॥ తిరుమాలిరుణ్ణోలై - తిరుమాలిరుణ్ణోలయందు, మేయ - నిత్యవాసము జేయుచున్న వాడును, నన్దళ్ళోనే - మనకు స్వామియు, యానేనీయాగి - నన్ను రక్షించవలయుననెడి నానుభిప్రాయమును సేవకలవాడై, ఎన్నై - నన్ను, అత్తిత్తానే - రక్షించినవాడైననై ఓస్వామి! పొళ్ళు - వర్ణిలుచున్న, విమ్బులనుమ్ - శబ్దాదివిషయములనున్న, పొటియైదునుమ్ - అయిదుజ్ఞానేంద్రియములనున్న, కరుమేర్దిరియమ్ - కర్మేంద్రియములనున్న, విమ్బుదన్ - పంచభూతములనున్న, ఇళ్ళు - ఈసంసారమందు, ఇవ్వుయిరేయ్ - ఈజీవాత్మతోఁగలిసియున్న, పింగిరుది - శ్రుకృతినిన్ని, మాన్ - మహత్తత్వమునున్న, ఆక్కారమ్ - అహఃకారతత్వమునున్న, మనన్దళ్ళో - మనస్సులనున్న, ఉక్మాయై - (అయిన) నీయొక్క ఆశ్చర్యకరమైన ప్రకృతి ప్రాకృతములను, ముజ్జవొట్టు - నశింపజేయుము.

తా॥ నన్ను రక్షించుటకై తిరుమాలిరుణ్ణోలయందు వేంచేసియున్న ఓనాస్వామి! నాయొక్క శరీరేంద్రియవిషయాదులన్నిటిని నశింపజేసి నన్నురక్షించుకూయని. ౧౦.

మానాక్కారమశ్శెడ వివర్ వన్ కై యర్ ముజ్జ*

తానాక్కారమాయ్ పుక్కు త్తానేతానేయానానై *

తేనాక్కారప్పొల్లీ తురుగుర్ చ్చుడగోపక శొల్లాయిరత్తుళ్ళ*

మానాక్కారత్తివై పత్తుమ్ తిరుమాలిరుణ్ణోలై ములై క్కే. ౧౧.

అ॥ మానాక్కారమనమ్ - మహదహఃకారమనస్సులు, కెడనశించునట్లును, వన్ కై యర్ - బలిష్ఠులైన, వివర్ - పంచేంద్రియములు, ముజ్జ - నశించునట్లును, తానాక్కారమాయ్ - తానేయభిమానియై, పుక్కు - (నాయందు) ప్రవేశించి, తానేతానేయానానై - నాకును నావస్తువులకును తానేయభిమానియైన సర్వేశ్వరునివిషయమై, తేనాక్కారమ్ - తుమ్మెదలయొక్క సన్తోషముగల (తుమ్మెదలునతోపించుచున్న), పొట్టిల్ - తోటలుగల, తురుగుర్ - కురుకాపురికిఁ బ్రియమయైన, శడగోపక - నమ్మాళ్వార్లు, శొల్ - సాదించిన, ఆయిరత్తుళ్ళ - వెయ్యిపాశురములలోఁజేరిన, తిరుమాలిరుణ్ణోలై ములై క్కే - తిరుమాలిరుణ్ణోలయందునున్న, ఇవై పత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, మానాక్కారత్తు - మహదహఃకారాదినిరసనార్థమై సాదించబడినవి.

తా॥ నమ్మాళ్వార్లు తమయొక్క ప్రకృతినంబంధములు నశించుటకై తిరుమాలిరుణ్ణోల విషయమై యీతిరువాయ్ మొక్కినిసాదించిరని. ౧౧.

ఆత్వార్. తిరు వడిగ శే శరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగ శే శరణమ్.

౮ - వ, తిరువాయ్ మొక్కి.

అవతారిక:— ఈతివాయ్ మొక్కిలో, నాకు, నీయందద్వేషాభిముఖ్యాది పరమభక్తివఱకు నీవుకలుగజేయుటకుఁ గారణమేమని యాత్వార్లు సర్వేశ్వరుని యడగగా, దానికేమియుఁగారణముచెప్పలేక సర్వేశ్వరుఁడందు; దానినిజూచి నిర్భేతుకముగానన్నంగీకరించివాడని వానియొక్క కృపాగుణమందు మగ్నులై సాదించుచున్నారు.

|| తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నేనన్న*
 తిరుమాల వ నైన్నెళ్ళునితై యప్పుగున్దా*
 కురుమామణియున్దువునల్ పొన్నితైన్పాల్*
 తిరుమాల శెన్తు శేర్విడమ్ తెన్ తిరుప్పేరే.

౧.

అ|| తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యెన్నేనన్న - తిరుమాలిరుళ్ళోలై మలై యని చెప్పినప్పుడే, తిరుమాల - క్రియఃపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎన్నెళ్ళు - నామనస్సు, నిత్తైయ - నిండునట్లు, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. తిరుమాల - క్రియఃపతి, శెన్తు - వెళ్ళి, శేర్విడమ్ - వాసుముజేయవగినసానము, కురు - క్లాఘ్యమై, మా - నుండరమైన, మణి - రత్నములను, ఉన్దు - త్రోయుచున్న, పునల్ - జలముగల, పొన్ని - కావేరియొక్క, తెన్పాల్ - దక్షిణతీరమందున్న, తెన్ తిరుప్పేర్ - తెన్ తిరుప్పేర నెడిదివ్యదేశము.

తా|| నేను తిరుమాలిరుళ్ళోలయని చెప్పినప్పుడే సర్వేశ్వరుఁడు నిరతిశయభోగ్యమైన తిరుప్పేరనువదలి నాశ్వుదయమందుఁ బ్రవేశించెనని.

౧.

పేరేయుత్తై గిన పిరా నినువన్దు*
 పేరేనై నైన్నెళ్ళునితై యప్పుగున్దా*
 కారేత్త కడలేత్త మలై యెట్టులగుణ్ణుమ్*
 ఆరావయిల్ గ్రానై యడఱప్పిడి త్రేనే.

౨.

అ|| పేరే - తిరుప్పేరయందు, ఉత్తైగిన - నిత్యవాసముజేయుచున్న, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఇన్దునన్దు - ఇప్పుడువచ్చి, పేరేనైన్దు - ఇఁకనీర్థానమును వదలనిచెప్పి, ఎన్నెళ్ళు - నామనస్సునందు, నిత్తైయ - పరిపూర్ణముగా, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను. కారేత్త - సప్తమేఘములనున్న, కడలేత్త - సప్తసాగరములనున్న, మలైయేత్త - సప్తకులాచలములనున్నగల, ఉలగు - లోకములను, ఉణ్ణుమ్ - మ్రింగియు, ఆరావయిల్ గ్రానై - పూర్ణముకానియుదరముగలవానిని, ఆడఱ - (వాఁడునాయందుఁ బ్రవేశించి) పూర్ణుడగునట్లు, పిడిత్తేన్ - ఆశ్రయించి యనుభవించితిని. (వానియొక్కకృపకు పూర్ణపాత్రమైతిని).

తా|| తాను సర్వేశ్వరుఁడైయుండియు నిదివఱకు నన్నులభించనందున యపూర్ణుడైయుండి యిప్పుడు నామనస్సులో బ్రవేశించి పూర్ణుడయినాడని.

౨.

పిడి త్రేన్ పిఱవికెడు త్రేన్ పిణిశారే*
 మడి త్రేన్ మనై వాత్త క్కెయిల్ నిఱ్ఱుదోర్ మాయైయై*
 కొడిక్కోపురమాడఱ్ఱళ్ళోర్ తిరుప్పేరా*
 అడిచ్చేర్వదెన క్కెళిదాయినవాతే.

౩.

అ|| కొడి - ధ్వజములుగల, కొపురమ్ - గోపురములచేతను, మాడఱ్ఱ - మేడలచేతను, కూత్త - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క, అడి - శ్రీపాదములను, శీర్వదు - పొందుట, ఎనక్క - నాకు, ఎళిదాయినవాఱు - నులభమైన

(ప్రకారము (అత్యాశ్చర్యము). (అనేమనగా), పిడితేన్ - (నేనువానిని) ఆశ్రయించితిని; పిఱవి - సంసారమును, కడులేన్ - పోగొట్టితిని, పిఱి - వ్యాధులను, కారేన్ - పొందను. మనై వాల్క్క్రయుళ్ - సంసారమందు, నిట్టదు - నిదశించుటకుఁగారణమైన, ఓర్మాయ్మొళి - గొప్పప్రకృతిని, ముడితేన్ - వివర్తింపఁజేసితిని.

తా॥ నేనాశ్రయించి నాయొక్క సకలదుఃఖములను బోగొట్టు కొనుపట్లు సర్వేశ్వరుని యొక్క తిరువడికలు నాకత్యవసులభమైనదని.

3.

ఎళిదాయినవాతె న్నెక్కణ్ణళ్కళిప్ప*

కళిదాగియశ్చి న్నెయనాయ్ క్కళిక్కిన్దే*

కిలితావియశోలై గళ్ళశూర్ తిరుప్పేరాన్*

తెళిదాగియ శేణ్విశుమ్ముతిరువానే.

౪.

అ॥ ఎళిదాయినవాతెన్దు - ఇట్లునులభమైనదికదాయని, ఎన్ కణ్ణళ్ - నానేత్రములు, కళిప్ప - సన్తోషించగా, కళిదాగియ - సన్తోషముగల, కిన్దేయనాయ్ - మనస్సుగలవాడనై, కళిక్కిన్దేన్ - ఆనందించుచున్నాను. కిలితావియ - చిలకలునంచరించుచున్న, శోలైగళ్ - తోపులచే, శూర్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాడు, తెళిదాగియ - ప్రకాశించుచున్న, శేణ్విశుమ్ము - ఉత్తమమైనపరమపదమును, తరువాన్ - ఇచ్చును.

తా॥ నాకు పరమపదమునిచ్చుటకు స్థిరమైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క సౌశీల్యమునుజూచి నేను నానేత్రాదులును మిక్కిలి సన్తోషించితిమని.

౪

వానేతరువా నెనక్కాయెన్నోడొట్ట*

ఊనేయ్కురమ్మె యిదనుళ్ళుగున్దు*

తానేఱడుమాల్ నినినై గళ్ తవిర్తాన్*

తేనేయ్పొళ్ళి త్తెన్తిరుప్పేర్ నగరానే.

౫.

అ॥ తేనేయ్ - తేనచేతఁబూర్చమన, పొళ్ళి - తోటలుగల, తేన్ - సుందరమైన, తిరుప్పేర్ నగరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాడు, ఎనక్క - నాకు, వానేతరువానాయ్ - పరమపదమునివ్వవలయునని సజ్జల్పించి, ఎన్నోడు - నాతో, ఒట్ట - ప్రతిజ్ఞచేసి, ఊనేయ్ - మాంసమయమైన, కురమ్మెయిదనుళ్ - ఈ శరీరమందు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, తానే - స్వయముగానే, పుగున్దు - ప్రవేశించి, తడుమాల్ నిమ్ - అల్లాడించుచున్న, చిన్దెగళ్ - పుణ్యపావములను, తవిర్తాన్ - పోగొట్టెను.

తా॥ తిరుప్పేరయందు వేంచేయున్నవాడు “నీకు శ్రీవైష్ణవిమిచ్చెదనని” నామందఱ ప్రతిజ్ఞచేసి నావిరోధులనుగూడ బోగొట్టెనని.

౫.

తిరుప్పేర్ నగరాన్ తిరుమాలిరుజ్జోలై*

పొరుప్పేయుత్తెగిన్ద పిరా నిన్దువన్దు*

ఇరుప్పేనె న్నెన్దెళ్ళునితె యప్పగున్దాన్*

విరుప్పేపెల్ నిముదముణ్ణుకళితేనే.

౬.

అ॥ తిరుప్పేర్నగరాన్ - తిరుప్పేరయనెడి దివ్యనగరమందు వాసముజేయవొడును, తిరుమాళిరుజ్జోలై - తిరుమాళిరుజ్జోలయనెడి, పొరుప్పే - పర్వతమందు, ఉత్తైగిన్ - వాసము జేయవొడునైన, పిరాన్ - సర్వేశ్వరుడు, ఇన్దువన్దు - ఇప్పుడువచ్చి, ఇరుప్పేనెన్దు - (ఇచ్చట) వాసముజేసెదనని, (సబ్బొప్పించి), ఎన్నెళ్ళు - రామనస్సులో, నిత్తైయ - పూర్ణముగా, పుగు న్దాన్ - ప్రవేశించెను. విరుప్పేపెర్న్దు - (వానియొక్క) ప్రీతినిబొంది, అముదముణ్దు - (గుణానుభవమునెడి) అమృతమునుభవించి, కళితైన్ - సంతోషించితిని.

తా॥ తిరుప్పేర్, తిరుమాళిరుజ్జోలయనెడి గణేశదివ్యదేశములుండగా వానినివదలి నాహృదయమందుఁ బ్రవేశించిన సర్వేశ్వరుని సౌశీల్యమునుజూచి మిక్కిలి సంతోషించుచున్నానని. ౬.

ఉణ్దుకళితై ఉమ్మర్కకుత్తై *మేలై
త్తొణ్దుగళి త్తనిత్తొమ్మొమ్మొల్లుప్పెర్న్దేన్*
వణ్దుకళిక్కుమ్మొమ్మొల్ శూర్ తిరుప్పేరాన్*
కణ్దుకళిప్ప క్కణ్దుళ్నిన్దుగలానే.

౭.

అ॥ వణ్దు - తుమ్మెదలు, కళిక్కుమ్ - ఆనదించుచున్న, పొట్టిల్ - తోటలచే, శూర్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు నివసించువాడు, కణ్దు - (నేను) నేవించి, కళిప్ప - సంతోషించునట్లు, కణ్దుళ్నిన్దు - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - పోకుండనున్నాడు. ఉణ్దు - అనుభవించి, కళితైమ్మ - సంతోషించిననాకు, ఉమ్మర్ - ఇంకమీద, ఎన్కొత్తై - ఏమికోతనంభవించును? మేలైత్తొణ్దు - మేలైనదాస్యము, ఉగళిత్తు - అధికమై, అన్ది - అంతమందు, తొమ్మొమ్ - అత్రయింప (చెప్ప) దగిన, తొమ్మొమ్ - (నమఃఅనెడి) శబ్దమును, పెర్న్దేన్ - (చెప్పటకు) లభించితిని.

తా॥ సర్వేశ్వరుడు నాసేత్రమందుండి నేనసాదించగా ననుభవించిన నాకీంకమీదనే కోతయ్యలేదు. నేను కృతార్థుడనైతిని. ౭.

కణ్దుళ్నిన్దుగలాన్ కరుత్తిన్పెరియన్*
ఎణ్ణిల్ నుణ్పొరు శేట్టిన్దైయిన్ శువై తానే**
వణ్దుసన్మణిమాడణ్ణిళ్ శూర్ తిరుప్పేరాన్*
తిణ్దుమొమ్మనత్తు ప్పుగున్దాన్ శెఱ్ఱినినే.

౮.

అ॥ కణ్దుళ్నిన్దు - సేత్రమందుండి, అగలాన్ - కదలడు. కరుత్తిన్కణ్ - (నాకుపరమ పద మివ్వవలయుననెడి) అభిప్రాయమందు, పెరియన్ - గొప్పవాడు, ఎణ్ణిన్ - (స్వయత్ను ముచే) తలంచినయెడల, నుణ్ పొరుళ్ - అతినూత్నముగా, (అగోచరముగా) నుండును. తానే - స్వయము, ఏట్టిన్దైయిన్ శువై - సప్తస్వరములయొక్క మధుర్యమువలె భోగ్యభూతుడైయుండును. వణ్దు - నానావర్ణముగల, నన్మణి - శ్లాఘ్యమైనమణులచే నిర్మింపబడిన, మాడణ్ణిళ్ - గృహములచే, శూర్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండువాడు, ఎన్మనత్తు - నాహృదయమందు, ఇన్దు - ఇప్పుడు, శెఱ్ఱిన్దు - స్నేహముగలవాడై, పుగున్దాన్ - ప్రవేశించెను, తిణ్దుమ్ - నిశ్చయము.

తా|| తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న నిరతిశయభోగ్యుడైన శ్రీయశుతి నాయందు గొప్ప వ్యాపాహముగలవాడై నావ్యాదయమంజేయున్నాడు.

ఇన్ద్రైర్పొరుళాక్కి తన్నెయిన్నుల్వై త్తా*
అన్ద్రైర్పొరుళాక్కి పుణర్ త్తదేశెయ్వా*
కున్ద్రైర్పొరుళాక్కి మాడల్ల శూన్ తిరుప్పేరా*
ఒన్ద్రైర్పొరుళాక్కి పుణర్ త్తలున్ద్రేనే.

అ|| ఇన్ద్ర - ఇప్పుడు, ఎన్ద్రై - నన్ను, పొరుళాక్కి - ఒకవస్తువుగాజేసి, తన్నెయి - తనను, ఎన్నుల్ - నాయందు, వైత్తాన్ - ఉంచెను. అన్ద్ర - మునుపు, ఎన్ద్రై - నన్ను, పుణమొగ్గ - దూరముగాపోవునట్లు (ఉపేక్షించుటకు), పుణర్ త్తదు - నబ్బింపించినది, ఎన్ శెయ్వాన్ - ఏమి చేయటకయ్యుండును? కున్ద్రై - పర్యటించుచున్నది, తిగల్ - ప్రకాశించుచున్నది, మాడల్ల - మేడలచే, శూన్ - వ్యాప్తమైన, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియుండు వాడు, ఒన్ద్ర - ఒకమాట, ఎనక్కు - నాకు, అరుళశెయ్య - కృపజేయ (చెప్ప) వలయునని, ఉణర్ త్తల్ ఉన్ద్రేనే - తెలియజేయుటయందు దువ్వొగించియున్నాను

తా|| సర్వేశ్వరుడైనతాళము నన్ను పేక్షించడమునకును ఇప్పుడు స్వీకరించడమునకును గారణమేమని వానిని యడుగవలయునని యున్నానని.

ఉన్ద్రేన్ద్రైర్పొరుళాక్కి దునపాదమ్

పెన్ద్రేన్ద్రై*ఈదేయిన్నమ్ వేణ్ణువదెన్ద్రాయ్*

కన్ద్రైర్పొరుళాక్కి వాణర్ గల్ వాన్ తిరుప్పేరాన్*

అన్ద్రైర్పొరుళాక్కి దమ క్కల్లల్ నిల్లావే.

అ|| ఉన్ద్రేన్ద్రేన్ - (నిన్ను) పొందితిని. ఉగన్ద్ర - సంతోషించి, పణిశెయ్దు - కైబ్బ - ర్యముజేసి, ఉనపాదమ్ - నీతిరువడికళ్ళను, పెన్ద్రేన్ద్రేన్ - ఆనుభవించు లభించితిని. ఎన్ద్రాయ్ - ఒ నాస్వామి! ఇన్నమ్ - ఇంకమీదను, ఈదే - ఇదియే, వేణ్ణువదు - కావలసినది. కన్ద్రైర్పొరుళాక్కి - (గురుముఖతః) అధ్యయనము జేసినవాడను, మత్తైవేదములకు, వాణర్ గల్ నిర్వాహ కులైన శ్రీవైష్ణవులు, వాన్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, తిరుప్పేరాన్ - తిరుప్పేరయందు వేంచేసియున్న వానికి, అన్ద్రైర్పొరుళాక్కి - అనన్యకేమైన, అడియార్ తమక్కు - భాగవతులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (నశించును).

తా|| (అత్మార్థదగినవానికి ప్రత్యుత్తరము చెప్పలేక మీకేమికావలయునని సర్వేశ్వరుడడగగా) ప్రీతిపూర్వకముగా నీతిరువడికళ్ళయందు కైబ్బర్యమునులభించితిని, ఇదియే నాకు స్థిరముగా నుండవలయునని.

ఉన్ద్రైర్పొరుళాక్కి నీళ్ళయల్ శూన్ తిరుప్పేరామ్*

నల్లార్ పలర్ వాన్ కురుగూర్ చ్చుడగోవ*
శొల్లార్ తమి మ్మాయిరత్తుల్లివై పత్తుమ్
వల్లార్*తొణ్ణరాళ్ళదు శూన్ పొణ్ణవిశుమ్మే.

తిరు.]

తిరువాయ్మొళి, ౧౦ - పల్లవ.

౫౮౧

అ॥ పల్లార్ - విలక్షణులైన, పల్ - అనేకులు, వాల్ - నిత్యవాసముజేయుచున్న, కురుగూర్ - కురుకాపురికిస్వామియైన, శడగోపన్ - సమస్తాత్మార్థయొక్క, శోల్ అర్ - శ్రీనాథులచేబూర్ణమైన, తమిల్ - ద్రావిడరూపమైన, అయిరత్తుల్ - వెయ్యిపాశురములలోఁ జేరిన, నీల్ - గొప్ప, వయ్ - పాలములచే, కూల్ - చుట్టబడిన, తిరుప్పేర మేల్ - తిరుప్పేర విషయమైన, ఇళై వత్తుమ్ - ఈపదిపాశురములను, పల్లార్ - అభ్యసించిన, తొణ్డార్ - భక్తులకు, అల్లల్ - దుఃఖము, నిల్లా - నిలువదు (వారు), ఆళ్వదు - పరిపాలింపఁదగినది, కూల్ - వ్యాప్తమై (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొన్ - తేజోమయమైన, విళుమ్మ - పరమపదము.

తా॥ తిరుప్పేరవిషయమై సమస్తాత్మార్థస్వాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించువారు సంసారమునువదిలి పరమపదమును బొందుదురని.

౧౧.

ఆత్మార్ తిరువడిగళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్.

౯ - వ, తిరువాయ్మొళి.

అనఠాః:—ఈతిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుఁడచ్చిరాదిమార్గముమొదలగు వైభవము లను ప్రకాశించు, వానిని యనుభవించి యవ్యాపదేశముగా సాదించుచున్నారు.

కూల్ విళుమ్మణిముగిల్ తూరియమ్మక్కిన్*

ఆల్ కడలై తిరై కై యెడులాడిన*

ఏల్ పొట్టిలుమ్ పళమేన్దియవెన్నప్ప*

వాల్ పుగల్ నారణాతమరై క్కణ్ణుగన్దే.

౧.

అ॥ ఎన్నప్పన్ - నాకు సకలవిధబంధుడై, వాల్ పుగల్ - అనన్దకరమైన కల్యాణగుణ ములుగలవాఁడైన, నారణ - శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, తమరై - భక్తులను, కణ్ణుచూచి, ఉగన్ద - సంతోషించి, కూల్ - అంతట వ్యాప్తమైన, విళుమ్మ - ఆకాశమందు, అణి - అల క్కొరముగానున్న, ముగిల్ - మేఘములు, తూరియమ్ ముక్కిన్ - తూర్వ ఘోషమును జేసినవి. ఆల్ కడల్ - అగాధమైన సముద్రములు, అలై తిరై - కొట్టుచున్న అలలనెడి, కై ఎడుత్తు - చేతులనెత్తి, అడిన - నర్తనముజేసినవి. ఏల్ పొట్టిలుమ్ - సప్తద్వీపములును, పళమ్ - ఉపహారములను, ఏనియ - ధరించినవి.

తా॥ మోక్షమునకువెళ్ళుచున్న శ్రీవైష్ణవులను జూచి సంతోషముచే మేఘములు గర్జించినవి. సముద్రములయందలలులేచినవి. భూమి తనయందున్న మంచినస్తువులను వారికి సమర్పించినవని.

నారణాతమరై క్కణ్ణుగన్దే సన్నీర్ముగిల్*

పూరణపొట్టుడమ్ పూరి త్తతుయర్విణ్ణిల్*

నీరణికడల్ గళ్ నిన్దార్ తన* నెడువరై

తోరణమ్నిరై తెజుమ్ తొమ్మడనదులగే.

అ॥ నారణన్ తమరై - భగవద్భక్తులను, కణ్ణు - చూచి, ఉగన్డు - సన్నోషించి, నల్ నీర్ముగిల్ - మంచిజలముగల మేఘములు, ఉయర్ - ఉన్నతమైన, విణ్ణిల్ - ఆకాశమందు, పూరణమ్ పొంబుడమ్ - స్వర్ణమయమైన పూర్ణకుంభములుగా, పూరిత్తును - పూరించియుంచ బడినవి. నీరణి - జలముచేనిండియున్న, కడల్గల్ - సముద్రములు, నిన్దు - స్థిరముగానుండి, అర్త్తన - ఘోషించినవి. ఉలగు - లోకమందున్నవారు, నెనువరై - గొప్ప పవ్యతములవలె నున్న, తోరణమ్ - తోరణములను, నిరైత్తు - (కట్టి) నిండించి, తొమ్మిదనర్ - ఆశ్రయించితిరి.

తా॥ మోక్షమునకువెళ్ళుచున్న భాగవతులను జూచి మేఘములు సన్నోషించి పూర్ణకుంభముల వలెనాయెను. సముద్రములు ఘోషించెను. లోకులు సుందరముగా తోరణములుగట్టి వారిని నేవించితిరని.

తొమ్మిదనరులగర్గల్ తూబనన్మలర్ ముత్తై

పొత్తివనర్*పూమియన్ద శన్దవన్ తమర్మున్నే*

ఎమ్మిమినెన్దిరుమరుణ్ణిశై తనర్మునివర్గల్*

వత్తియిదువైగున్దర్ క్కెన్దునన్దెరై.

3.

అ॥ - అన్దు - త్రివిక్రమావతారకాలమందు, పూమియన్దవన్ - భూమినికొలిచినవానికి, తమర్ - భక్తులైనవారియొక్క, మున్నే - ఎదుట, తూబన్ - ధూపములతోఁగూడ, నల్మలర్ ముత్తై - మంచిపుష్పవర్షమును, పొత్తివనర్ - కురుపించినవారై, ఉలగర్గల్ - ఆయాలోకముల యందున్నవారు, తొమ్మిదనర్ - ఆశ్రయించితిరి. మునివర్గల్ - మానవ్రతముగలవారు, ఎదిరే వన్దు - ఎదుటవచ్చి, వైగున్దర్క్కు - శ్రీవైకుంఠమునకువెళ్ళువారికి వత్తి - మార్గము, ఇదుఎన్దు - ఇదియని (చెప్పి), ఎమ్మిమిన్ ఎన్దు - వేంచేయుడియని, ఇరుమరుణ్ణు - రెండుప్రక్కలయందును, ఇన్దైత్తనర్ - చెప్పిరి.

తా॥ ఉత్థానలోకములయందున్నవారు పరమపదమునకువెళ్ళువారికి ధూపముననుర్పించి పుష్పవృష్టికురిపించి “ మోక్షమునకుమార్గమిది, ఇట్లు వేంచేయవలయు ” నని చెప్పిరి.

ఎదిరెదిరినైయవ రిరుప్పిశమ్వగుత్తనర్*

కదిరవరవరవర్ కై నిరై క్కాన్దర్*

అదిర్ కురల్ మురళై శ్శై కడల్ ముమ్మక్కొత్త*

మదువిరితుమ్మాయ్ముడి మాదవన్తమర్క్కే.

౪.

అ॥ మదువిరి - తేనెప్రసహించుచున్న, తుమ్మాయ్ - తిరుత్తుమ్మాయని, ముడి - కిరీటముం దుగల, మాదవన్ - శ్రియఃపతియొక్క, తమర్క్కు - భక్తులకు, ఇమైయవర్ - దేవతలు, ఎది రెదిర్ - ముందుముందు, ఇరుప్పిడమ్ - వానయోగ్యమైనస్థానములను, వగుత్తనర్ - ఏల్పుఁబిరి. కదిరవర్ - తేజస్సుగల, అవరవర్ - ఆయాదేవతలు, కై - చేతులను, నిరై - వఱసగా, క్కాట్టి నర్ - చూపించిరి. అదిర్ - ఘోషించుచున్న, మురళగ్గల్ - భేరివాద్యములయొక్క, కురల్ - శబ్దములు, అరైకడల్ - అలలుకొట్టుచున్నసముద్రముయొక్క, ముమ్మక్కొత్త - శబ్దముతోసమా నముగానుండినవి.

తా॥ దేవతలు వీరికి విశ్రాంతిసానముగా మార్గమందచ్చటచ్చట సానములేట్లుఅచి, వీరికి దురుగుండవచ్చి ఇట్లు వేంచేయవలయును ఇట్లు వేంచేయవలయునని మార్గముచూపించిరిని ౪.

మాదవన్ తమరెన్న వాళలిల్ వానవర్ *

పోదుమినెమదిడమ్ పుగుదుగ నెనలుమ్ *

దేదజ్జి పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్ గల్ *

వేదసల్వాయవర్ వేల్వీయుల్ మడుత్తే.

౫.

అ॥ వాళలిల్ - మార్గమందున్న, వానవర్ - దేవతలు, మాదవన్ తమరెన్న - వీరుభగవత్తులని యాచించి, పోదుమిన్ - (మాసానమునకు) వేంచేయుడి, ఎమదిడమ్ పుగుదుగ - మాయధికారములనుస్వీకరించుడి, ఎనలుమ్ - అని ప్రార్థించునప్పుడు, వేదసల్ వాయవర్ - వేదోచ్ఛారణముచే విలక్షణమైన ముఖముగలవారు, వేల్వీ - యాగఫలమును, ఉల్ - వీరియందు, పుడుత్తు - సమర్పించి, కిన్నరర్ - కిన్నరులను, కెరుడర్ గల్ - గరుడలోకమందున్నవారును, దేదజ్జి పాడినర్ - సజ్జితములుపాడిరి.

తా॥ మాసానమునకు వేంచేసి మమ్ముల ననుగ్రహించునుని దేవతలు ప్రార్థించిరి. కొందఱు మతమయాగాదిఫలములను వారితరువడికళ్ళయందు సమర్పించిరి. కిన్నరారులుగానముజేసిరిని. ౫.

వేల్వీయుల్ మడుత్తలుమ్ విరై కమన్దనలుమ్ముగ్గ *

కాళజ్జల్ వలమ్మరి కలన్దెజ్జుమిక్కై తనర్ *

అణ్ణిన్దల్ వానగ మాట్రియా తమరెన్న *

వాళోణ్ కణ్ మడనైయర్ వాళ్న్ త్రినర్ ముగిన్దన్దే.

౬.

అ॥ వేల్వీయుల్ మడుత్తలుమ్ - కర్మఫలమును వీరివద్దసమర్పించుచుండగా, విరై కమన్దనలుమ్ముగ్గ - పరిమళముకొట్టుచున్న, నలుమ్ముగ్గ - మించిభూవములను (సమర్పించి), ఎజ్జుమ్ కలన్ద - తలపాపాపించునట్లు, కాళజ్జల్ - కాళములనున్న, వలమ్మరి - దక్షిణావర్తజములనున్న, తైత్తనర్ - ధ్వనించజేసిరి. వాళ్ - తేజస్సుగల, ఒణ్ - సుందరమైన, కణ్ - సజ్జితములుగల, మడనైయర్ - స్త్రీలు, ఆట్రియా - చక్రధరునికి, తమర్ - భక్తులైనమీరు, వానగమ్ - స్వర్గమును, అణ్ణిన్దల్ - పరిపాలించుడి, ఎన్ - అని, ముగిన్దన్ద - సంతోషించి, వాళ్న్ త్రినర్ - శిర్యాదముజేసిరి.

తా॥ దేవతాస్త్రీలు వీరినిజూచి సత్కరించి యీస్వర్గమును మీరు పరిపాలించుడియని శిర్యాదము జేసిరిని.

౬.

మడనైయర్ వాళ్న్ త్రిలుమ్ మరుదరుమ్ వశుక్కుళుమ్ *

తొడుకడల్ తొన్దెజ్జుమ్ తొన్దెరమ్ శొల్లి నర్ తొడుకడల్

కిడన్ద వెక్కే శవన్ కిళరోళి మణిముడి *

కుడన్దె యెక్కే వలగ్ కుడియడియార్ క్కే.

౭.

అ॥ తొడుకడల్ - ఆగాధమైన సముద్రమందు, కిడన్ద - పువ్వులించిన, ఎమ్ కేళవన్ - మనవుడును, కిళర్ ఒళి - గోవుతేజస్సుగల, మణిముడి - రత్నకరీటముగలవాఁడును, కుడన్దె -

తిరుక్కుడవయందు పవ్యళించినవాడైనా, ఎవ్వోపలక్కుమనశ్శక్తివచ్చునకి, కుడియడియార్ క్కు-
కులక్రమముగా దాన్మలైనవారికి, మడ్మైయర్ - స్త్రీలు, వాల్మక్తైలుమ్ - ఆశ్వాదముజేయు
చుండగా, మరురురుమ్ - మరుత్తురుమ్, పశుక్కుళుమ్ - వనవులును, ఎల్లమ్ తొడర్మన్దొళొంచెము
వెనుక ననుసరించివెళ్ళి, తొత్తొమ్మొళొనల్ - స్త్రీతముజేసిరి.

తా॥ శ్రీకుచైష్ట్యాయనమః శాశ్వతాన్ని శ్రీవైష్ణవలను మరక్షులను వసువులను స్తోత్రము

కుడియడియారివర్ కోవిన్సన నక్కున్దు*

ముడియుడై వానవర్ ముత్తై ముత్తై యెదిర్ కొళ్ళు*

కొడియణి నెదుమదిళ్ళో పురమేకటగినర్ *

వడివుడై మాదవా శై గుహమృగవే.

అ॥ ఇవర్ - మీరు, కోవిందకోతనక్క - క్రీష్ణమనికె, మడియడియారెమ్మ - కులక్రమముగా
 దానులని, ముడియుడై - కిరిటముగల, వానవర్ - నిర్వహారులు, ముతైముతై - క్రమక్రమ
 ముగా, ఎదిర్కొళ్ళ - అభిముఖముగావచ్చుకొఱకు, ఎడివుడై - సాందర్యముగల, మాదవ -
 క్రియవతియొక్క, నైగుడవ్ - క్రైస్తవ్యమును, పుగ - ప్రవేశించుటకై, కొడిచుచి - ధ్వజముల
 చేసలంకరింపఁబడిన, గెడుమడికొ - గొప్పప్రాకారముగల, కోపురమ్ - గోపురద్వారములు,
 కుటుగినర్ - సమాపించిరి.

తా॥ ప్రకృతిమండలమును వాటికర్పణాక నిత్యమూయు మీని వరమపదమునను దీసికొని పోవుటకై శ్రీవైష్ణవముయొక్క గోపురద్వారమందు వచ్చి చేరిరి.

జై గుడ్మఫుగుడలుమ్ వాశలిల్వానవ్*

శ్రీ జగ్గుగతమరేమ రమడిడమ్మగుదెమ్మ#

శ్రీ గుర్ర తమరరుమ్ మునివరుమ్వియన్దనర్*

తే గుర్రమ్మగువను మణ్ణవర్విడియే.

అ॥ నైగుప్తమ్ పుగుదలుమ్ - శ్రీవైకుంఠమును బ్రవేశించినప్పుడు, వాళిల్ - ద్వారముం
దున్న, వానవర్ - నిత్యసూరలు, వైగుప్తకథమ్ - శ్రీవైకుంఠాధునిభక్తులు, ఎమర్ - మాకుడై
క్కులు, ఎమడిదిమ్ - మాధానమును, పుగుదు - వ్రేళింపుడి, ఎత్తు - అని (చెప్పిరి). వైగుప్త -
శ్రీవైకుంఠముందున్న, ఆమరరుమ్ - కైజుర్ద్యవరులును, మునివరుమ్ - గుణానుభవపరులును, వైగు
ప్తమ్ పుగువదు - శ్రీవైకుంఠమును బ్రవేశించుటను, మ్లావర్ - భూలోకముందున్నవాకి, విదియ్ -
భాగ్యము (గలిగినది) కదాయని, వియనవర్ - సనోపించిరి.

తా॥ శ్రీవైకుంఠమందలి గోపురద్వారముందున్న వారు మిక్కిలి సత్కరించిరి. కైజ్కర్యవరు
లైన నిత్యనూరులును, భగవద్గుణానుభవపరులైనవారును భూలోకముమండి యిప్పుట రావడము
నకు వీరంతభాగ్యముగలవారోయని యాశ్చర్యపడిరిని.

విదివగె పుగుననరెను నల్వేదియన్

పద్యినిల్ పాక్షినిల్ పాదజ్యో క్షువిసో

నిదియునట్పుణ్ణముమ్ నిత్తైకుడవిళక్కముమ్*

మదిముగమడ నైయ రేన్దిసర్ వన్దే.

౧౦.

అ॥ విదివై - (మన) భాగ్యముచేత, పురున్దనర్ - ప్రవేశించిరి, ఎన్దు - అని, నల్వే
దియర్ - విలక్షణులై వేదమందుబ్రతిపాదించబడిన నిత్యనూరులు, వదియినిల్ - స్వస్థానమందు,
పొడినిల్ - ఉపచారపూర్వకముగా, పొదన్దల్ - తిరువడికళ్ళను, కమ్మినిన్ - కోర్కించిరి.
నిదియుమ్ - నిధివలెనున్న తిరువడికళ్ళనున్న, నల్వేముమ్ - మంచిక్రియార్థమునున్న, నిత్తై
కుడమ్ - పూర్ణకుంభమునున్న, విళక్కముమ్ - దీపమునున్న, మదిముగమ్ - చంద్రనివంటిముఖ
మునుగల, మడనైయర్ - స్త్రీలు, వన్దు - ఎదురుగావచ్చి, ఏన్దిసర్ - ధరించిరి.

తా॥ మనభాగ్యముచేత వీరిచ్చట వచ్చిరిదాయని నిత్యనూరులు తమ సింహాసనమందు
వేంచేయించజేసి వారికిపాదములనుకడిగిరి. స్త్రీలు మంగళార్థముగా పూర్ణకుంభాదులను దీసి
కొని యెదురుగా వచ్చిరిని.

౧౦.

వన్దవరేదిర్ కొళ్ళ మూముణిమణ్ణబత్తు*

అన్దమిల్ వేరిన్పు త్తడియరోడిరున్దమై*

కొన్దలర్ పొత్తిల్ కురునూర్ చ్చడగోపన్*కొల్

కన్దజళాయిర్ త్తై వల్లార్ మునివరే.

౧౧.

అ॥ ఆవర్ - ఆశ్రయపతి, వన్దు - వచ్చి, ఎదిర్ కొళ్ళ - ఎదురునుండ వేంచేయగా,
మూముణిమణ్ణబత్తు - తిరుమామణి మంటపమందు, అన్దమిల్ - ఆవధిలేని, వేరిన్పు - మహానన్దము
గల, అడియరోడు - భక్తులైననిత్యనూరులతోఁగూడ, ఇరున్దమై - ఉన్నవిధమును, కొన్దు -
పువ్వులగొత్తులు, ఆలర్ - వికసించుచున్న, పొత్తిల్ - తోటలుగల, కురునూర్ - కురుకాపురికి
స్వామియైన, శడగోపన్ - నమ్మాళ్వార్లు, కొల్ - సాదించిన, శన్దన్దల్ - వేదస్వరూపములైన,
అయిర్తు - వెయ్యిపాశురములలో, ఇన్దై - ఈపదిపాశురములు, వల్లార్ - ఆభ్యసించువారు,
మునివరే - భగవద్గుణముల ననుభవించురు.

తా॥ శ్రీవైకుంఠందలి తిరుమామణిమంటపమందు నిత్యనూరులతోఁగూడ బ్రహ్మవన్దము
ననుభవించుచున్నవిధమును బ్రతిపాదించుచున్న నమ్మాళ్వార్లుసాదించిన యీ పదిపాశురముల
సభ్యసించువారు శ్రీవైకుంఠమునకు వెళ్ళి భగవద్గుణానుభవము జేయుదురని.

౧౧.

అత్వార్ తిరువడిగళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడిగళేశరణమ్

అవతారిక :—ఈ తిరువాయ్ మొళిలో, తామిదివగలో ననుభవించిన యనుభవములయు మానసానుభవములను నానైభవములను ప్రత్యక్షముగాననుభవించవలయునని యాశించి, సర్వ శ్వరుని యొక్కతముగూడ విడిచియుండలేక మిక్కిలిమాత్రులైన యాత్మార్థము సర్వేశ్వరుడు వచ్చి నేవసాదించి వారితో సంశ్లేషించి వారియొక్క సకలదుఃఖములనుబోగొట్టి వారుమనోరథించినప్రకారము వారికి పరమపదమునిచ్చి నిరతిశయానందము ననుభవించుజేసెనని ప్రతిపాదించుచున్నారు.

మునియేనాన్ముగనే ముక్కణ్ణచ్చా*ఎకపొల్లా

క్కనివాయ్ త్తామరై క్కణ్ణకరుమాణిక్కమేయొకళ్యా*

తనియేనారుయిరే యొకతలై మిశై యాయ్ పన్నిట్టు*

ఇనినా* పోగలాప్టే నొన్ముమ్మాయమ్ శెయ్యేలెన్నెయే.

౧.

అ॥ మునియే - (సృష్ట్యులయొగియైన) సజ్గుణముగలవాడా! నాన్ముగనే - చతుర్ముఖుని కస్త్రామియైనవాడా! ముక్కణ్ - చూడునేత్రములుగల, అప్పా - ఉపకారముడైన దురునికస్త్రామియైనవాడా! కని-పండువలెస్థిగమైన, వాయ్ - అధరమునున్న, తామరై - చంద్రమువంటి, కణ్ - నేత్రములనున్నగల, ఎన్ పొల్లాక్కరుమాణిక్కమే - ఛేదములేని (అనుభవించని) నీలమాణిక్యమువలె నాకునేవసాదించిన తిరుమేనుగలవాడా! ఎన్ కళ్యా - నన్నపహరించిన (పశీకరించుకొనిన) వాడా! తనియేన్ - ఒంటరియైననాను, ఆరుయిరే - సంపూర్ణప్రాణభూతుడా! ఎన్ తలై మిశై యాయ్ - నాశిరస్సుకంటె నధికముగా (సంపూర్ణముగా), పన్నిట్టు - వచ్చి, ఇని-ఇక (అనుభవించిపించిన) మీద, నాన్ - నేను, పోగలాప్టేన్ - పోనివ్వను. ఎన్నె - నన్ను, ఒన్ముమ్ - వివిధముగాను, మాయమ్ శెయ్యేల్ - పంచనచేయవలదు.

తా॥ బ్రహ్మాదులకంతర్యామియైయుండి సకలజగత్సృష్ట్యాదికారకుడవై, నానుప్రాణభూతుడవై, నిరతిశయ సౌందర్యముగల దివ్యావయవములతో నాకునేవసాదించి వన్నాననింపించిన ఓశ్రియవలీ! నేనికనిన్నుచదలను. నన్నుసంసారమందు పడత్రోయవలదు నుమాయని. ౧.

మాయమ్ శెయ్యేలెన్నె యొకతిరుమార్వత్తుమారై నన్ద*

వాళమ్ శెయ్ పూమ్మలాల్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్*

నళమ్ శెయ్ దున్నోడెన్నె యుయిరేట్టియొన్మాగవే*

కుళమ్ శెయ్యదుగొణ్డె యెన్నెక్కూవిక్కొళాయ్ పన్దన్.

౨.

అ॥ ఎన్నె - నన్ను, మాయమొక్కయ్యే - వంచన చేయవలదు. ఉన్న - నీకు, తిరు - సంపత్తి, కూర్చున్న - వత్తునలముందు, మూల - మూలకవలె నలకొరమై, వత్తు - పొగడవగినదై, వాళమొక్కయ్యే - (నీతిరుమేనును) పరిమళింపజేయుచున్న, పూ - సుందరమైన, కురిలాల్ - కొప్పుగలదైన, తిరు - క్రిడేవతో, అట్టె - ఒట్టు, నిన్ అట్టె - నీకు ఒట్టు, కట్టాయ - (నేనొట్టు పెట్టి నిర్బంధించినప్పుడు నీ పెట్టునెత్తవో) చూడుము. నేళమొక్కయ్యే - నీ నా ము జేసి, ఉన్నెడు - నీతో, ఎన్నె - నన్ను, ఉయ్యేవేటిన్ - (పాణము భేదములేకుండునట్లు, ఒడ్డాగవే ఒకటిగానే, కూళమొక్కయ్యే - సత్కీచించక, కొట్టాయ - అక్షీకరించితివి. వత్తు - వచ్చి, ఎన్నె - నన్ను, కూళమొక్కయ్యే - పిలుచుకొనుము. అన్నో - అయ్యో!

తా॥ ఓక్రియవతి! నన్ను సంసారమందుంచితివంటే నీతోడను నీక్రిడేవతోడను ఒట్టు. నాయందు మిక్కిలి యభినివేశముగలవాడనై యిదివఱలో నన్నుంగీకరించితివి. ఇకమీదగాడ విడువకుండ స్వీకరింపుమాయని.

౨.

కూళమొక్కయ్యేవత్తునో వెళపొల్లొక్కరుమాణిక్కమే*
అవిక్కోర్ పల్లొక్కొమ్ము నిన్నలాలటిగిన్ని లేన్నా*
మేలియొమ్మపిరమొళివ నిద్రినాదికెల్లామ్*
నావిక్కమలముదట్టిక్కజే యుమ్మరన్నదువే.

౩.

అ॥ ఎన్ - నాకు (భోగ్యభూతుడనై), పొల్లా - భద్రములేని, కరుమాణిక్కమే - నీల మాణిక్యమువంటి తిరుమేనుగలవాడా! మేలి - అభినివేశముతో, తొమ్మిట్ - ఆశ్రయించుచున్న, పిరమన్ - బ్రహ్మ, శివన్ - రుద్రుడు, ఇన్దిరన్ - ఇంద్రుడు, అదికెల్లామ్ - మీరు మొదలైనవారందఱికిని, ముదల్ - కారణభూతమైన, నావిక్కమలము - తిరునాళికమలమునకు, కిక్కి - మూలభూతుడా! ఉమ్మర్ - మేలైన నిత్యనూరులకును, అన్నదువే - నిర్వాహకుడా! అవిక్క - నాయాత్మకు, ఓర్ - ఒక, పల్లొక్కొమ్ము - అనలంబవృత్తియు, నిన్నలాల - నిన్నుతప్పు, నాన్ - నేను, అటిగిన్నిలేన్ - ఎఱుంగలేను. (గాన) వత్తు - వచ్చి, కూళమొక్కయ్యే - పిలుచుకొనుమా. అన్నో - అయ్యో!

తా॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకును నిత్యనూరులకును నిర్వాహకుడనైన ఓక్రియవతి! నిన్నుతప్పు నాకు వేఱవలంబములేదుగాన నన్నుంగీకరించుమాయని.

౩.

ఉమ్మరన్నచ్చొమ్మియో వదనుళమిన్నేనీయేయో*
అమ్మరనటొచ్చిది యదనుళపిరమనరన్ నీ*

ఉమ్మరుమ్మయాదవరుమ్ పడై త్త మునివనవన్ నీ*

ఎమ్మరుమ్మశాదిక్కలుల్ శ్రొన్నె ప్పోరవిట్టిటాయ్.

౪.

అ॥ ఉమ్మర్ - మహాదాదులకంటే మేలై, అమ్ - (సృష్టికర్త) సుందరమై, తడ - చల్లనైన (విచిత్రకర్తగలదైన), పొడ్డియో - మూలప్రకృతికి నిర్వాహకుడా! అదనుల్ - ఆ మూలప్రకృతిలోనున్న, మిళై - విలక్షణమైన జీవాత్మలకు, నీయే - నీవే నిర్వాహకుడవైనవాడవు. అమ్మరుమ్ - ఆకాశమునకును, నల్ - విలక్షణమైన, కోది - అగ్నికిని (తతిమతత్వములకును) అదనుల్ - ఆ పంచభూతములమైన బ్రహ్మాండములోనున్న, పిరమన్ అరన్ - బ్రహ్మరుద్రులకును, నీ - నీవే నిర్వాహకుడవు. ఉమ్మరుమ్ - మేలైన దేవతలనున్న, యాదవరుమ్ - తక్కిన మనుష్యులనున్న, పడైత్త - సృజించిన, మునివనవన్ - సద్బ్రహ్మముగలవాడవు, నీ - నీవే. ఎమ్మరుమ్ - నాభారమైన కార్యములను, శాదిక్కలుల్ మి - (నేను) నిర్వహించెదననియించి, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టిటాయ్ - దూరముగావిడిచిపెట్టితివి.

తా॥ ఓ శ్రీయశస్తి! సకల భరావరములను సృజించి వానికి నిర్వాహకుడవైయున్న నీవు నన్ను పేక్షించితివంటే నాకార్యములను నేను నెరవేర్చుకొనజాలనని.

౪.

పోరవిట్టిటన్నె నీ పుఱమ్ పోక్కలుల్ శ్రొల్ పిన్నె యాన్

అరై కొణ్డైయన్దో ఎనదెప్పదె యాన్ శ్రొన్దాన్

తీరవిరుమ్బుణ్డనీరదుపోల వెన్నరుయిరై

అరప్పరుగ* ఎనక్కారావముదానాయ్.

౫.

అ॥ ఇరుమ్మ - లోహము, తీర - (తనతాపము) తీరునట్లు, ఇట్టు - గ్రహించిన, నీరదు పోల - జలమువలె, ఎన్నరుయిరై - నాయాత్మను, అర - పూర్ణముగా, పరుగ - అనుభవించుటకై, ఎనక్క - నాకు, అరావముదానాయ్ - తృప్తిచేసి (నిరతిశయభోగ్యమైన) అమృతమైన వాడా! నీ - నీవు, ఎన్నై - నన్ను, పోరవిట్టు - దూరముగావిడిచి, ఇట్టు - ఆనాదరించి, పుఱమ్ - విషయాన్తరములయందు, పోక్కలుల్ శ్రొల్ - పడవేయతలంచితవంటే, పిన్నై - తరువాత, యాన్ - నేను, అరై కొణ్డై - ఎవరిని సహాయముగాజేసికొని, ఎత్తై - ఏపురుషార్థమును (సాధించెదను)? అన్దో - ఆయ్యో! ఎనదెప్పదె - నాదియని చెప్పదగినదె? యాన్ శ్రొన్దాన్ - నేనని చెప్పదగినదె?

తా॥ ఇదివఱలో నాకు భోగ్యభూతుడవైయుండి నన్ను చక్కగా ననుభవించి యిప్పుడ సంసారమందు బద్ధుడవై విచారించుచున్నావు. నేనును నావస్తువులను నీవేగాన ఇచ్చినానని భరి సహాయముగాజేసికొని యొకపురుషార్థమును సాధింపజాలనని.

౫.

ఎనక్కారావముదా యెనదావియెయిన్నయిరై*
 మనక్కారామైమన్ని యుణ్ణిటాయినియుణ్ణొళియాయ్*
 పునక్కాయానిఱత్తు పుణ్ణిగక్కణ్ శెజ్జనివాయ్*
 ఉనక్కేఱ్ఱుమ్మకోలమలర్ ప్పావై క్కన్నాబ్బ వెన్న న్నేయో.

౬.

అ॥ పునమ్ - తనభూమియందున్న, కాయమ్ - రెల్లుపుష్పముయొక్క, నీఱత్తు - వర్ణము
 గలవాడవును, పుణ్ణిగమ్ కణ్ - సదృశమువంటి శీతములనున్న, శెమ్మకని - ఎఱ్ఱవండువలె
 స్నిగ్ధమైన, వాయ్ - ఆధరమునున్నగలవాడవునైన, ఉనక్కు - నీకు, ఎఱ్ఱుమ్ - తగుమైన,
 కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై, అన్నా -
 న్నేహముగలవాడవై, ఎన్న న్నేయో - (వారిని యాశ్రయించిన) నాయందుబ్రీతిజేసినవాడా!
 ఎనక్కు - నాకు, ఆరావముదాయ్ - నిరతిశయభోగ్యభూతుడవై, ఎనదావియె - నాశరీరము
 నున్న, ఇన్నయిరై - విలక్షణమైన నాయాత్మనున్న, మనక్కు - హృదయమునకు, ఆరామై -
 తృప్తిలేకుండునట్లు (ఆశపడి), మన్ని - నిరస్తముగా, ఉణ్ణిటాయ్ - అనుభవించితివి. ఇని -
 ఇతను, ఉణ్ణొళియాయ్ - (పుణ్ణముగా) అనుభవించుము.

తా॥ శ్రీదేవియందువలె నాయందు మిక్కిలి వ్యాపాహముగలవాడవై నాశరీరమందును
 అత్యుదయము మిక్కిలియాదరమునుజేసితివి. ఇతమిందగుడనన్ను పేక్షించక స్వీకరింపుమాయని.

†† కోలమలర్ ప్పావై క్కన్నాబ్బయి వెన్న న్నేయో*
 నీలవరై యిరణ్ణుపితై కవ్వి నిమిర్ న్దదొప్ప*
 కోలవరాగమొన్నాయ్ నిలజ్జొట్టిడై కొణ్ణొవెన్దాయ్*
 నీలక్కడల్ కడై న్దా యున్నై పెన్దో నీనిప్పొక్కువనో.

౭.

అ॥ కోలమ్ - సౌందర్యముగల, మలర్ ప్పావైక్కు - కమలవాసినియైనపిరాట్టి విషయమై,
 అన్నానియ - ప్రీతిగలవాడవై (దానిచేత), ఎన్ అన్నేయో - (పిరాట్టికిభక్తుడనని) నాయందు
 బ్రీతిజేసినవాడా! నీలవరై - నల్లనివర్చతము, ఇరణ్ణుపితై - రెండుచంద్రాశలను, కవ్వి - నోటి
 తోకలుచుకొని, నిమిర్ న్దదొప్ప - లేచినట్లువలెనున్న, కోలమ్ - సుందరమై, ఒన్ఱు - అద్వితీ
 యమైన, పరాగమాయ్ - మహాపరామై, నిలమ్ - భూమిని, కొట్టిడైకొణ్ణొ - కొమ్ముమీద
 నెత్తుకొనివచ్చిన, ఎన్దాయ్ - ఓనాస్వామీ! నీలమ్ - (తనకొనిచే) నీలమైన, కడల్ - సముద్ర
 మును, కడై న్దాయ్ - చిలకినవాడా! ఉన్నై - నిన్ను, పెన్దో యు - లభించి, ఇని-ఇతమింద,
 సొక్కువనో - విడిచెదనా?

తా॥ ఓస్వామి ! వరాహావతారమందు భూమిపిరాట్టిని యెత్తుకొనివచ్చివారితో సంశ్లేషించినట్లును, సముద్రమథనముజేసి శ్రీదేవితో సంశ్లేషించినట్లును సంసారసాగరమందు మగ్నుడనై యున్న నన్నుద్ధరించి నాతోసంశ్లేషించిన నిన్ను నేనికమీద వదలనని. ౭.

పెద్ద బీనిపోక్కువనో పున్నెయెకతనిప్పేరుయిరై *

ఉద్ద విరువిణ్ణె యా యుయిరాయ్ ప్పయనాయవై యాయ్ *

ముద్ద విమ్మాపులగుమ్ పెరున్దూతాయ్ తూర్ బీల్ పుక్కు *

ముద్ద విక్కురన్దొళితా యెకముదల్ తనివిత్తేయో.

౮.

అ॥ ఉద్ద వి - ఆత్మతో జేయున్న, ఇరువిన్దెయాయ్ - పుణ్యసాపములనిరెండువిధములైన కర్మలకు నిర్వాహకుడవును, ఉయిరాయ్ - జీవాత్మలకు నిర్వాహకుడవును, అవైయాయ్ - ఐయనాయ్ - ఆకర్మలకు ఫలములైన ముఖదుఃఖములకు నిర్వాహకుడవును, ఇమ్మాపులగుమ్ - ఈమాడులోకములను, ముద్ద వి - సంపూర్ణముగా, పెరుమ్తూతాయ్ - పెద్దపాదవలెనృప్తించి, తూర్ బీల్ పుక్కు - ఆపాదలో ప్రవేశించి, ముద్ద విక్కురన్దొ - అంతటవ్యాపించి, ఒళితాయ్ - కనుపడకుండనుండువాడవును, ఎన్ ముదల్ తనివిత్తేయో - నాకు మొదటయిచ్చునుగలుగజేసి యాదృచ్ఛిక సుకృతమునకద్వితీయకారణభూతుడవునైన ఓళియనతీ ! ఉన్నె - నిన్ను, పెద్ద వి - పొంది, ఇని - ఇకమీద, పోక్కువనో - విడిచెదనా ?

తా॥ ఫలసాధనాదులనన్నిటికిని నిర్వాహకుడవై యుండియు లోకములను సృజించి యచ్చటనస్త్రామియై కనుపడకుండియు నాకు చూడృచ్ఛిక సుకృతమును గలుగజేసి నన్నంగీకరించిననిన్ను పొంది యింక నేనువదలలేనని. ౮.

ముదల్ తనివిత్తేయో ముమ్ముమాపులగాదిక్కెల్లామ్ *

ముదల్ తనియున్నెయున్నె యెన్నె నాళ్ళన్దుకూడువన్ నాళ్ళ *

ముదల్ తనియజ్ఞమిజ్ఞమ్ ముమ్ముముద్ద విలువాత్ పాత్తాయ్ *

ముదల్ తనికూర్చన్ దగన్ దగన్ దుయన్ దు ముడివిలీయో.

౯.

అ॥ ముమ్ముమాపులగు అదిక్కెల్లామ్ - సంపూర్ణమైన మాడులోకములు మొదలైన సమస్తస్తువులకును, ముదల్ తనివిత్తేయో - నిమిత్తసహకార్యపాదానములనెడి త్రివిధకారణమై, అజ్ఞమిజ్ఞమ్ - కారణావస్థయందును కార్యావస్థయందును, ముమ్ముముద్ద వి - సమస్తస్తువులయందును, ఉలు - వ్యాపించి, ముదల్ - ప్రధానమై, తని - అద్వితీయమై, వాత్ - భోగమోక్షములకు, పాత్తాయ్ - ఉత్పత్తిస్థానమైనమూలప్రకృతికి నియామకుడవై, ముదల్ - (ప్రకృత్యాదులకంటె) ప్రధానమై, తని - ఆసదృశమై, కూర్చన్ దు - (తన జ్ఞానముచే

శరీరాదులను) వ్యాపించి, అగస్త్య - ప్రక్కలయందువ్యాపించి, ఆత్మ - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ - పైనవ్యాపించినదై, ముడివిల్ - అంతములేనదైన జీవాత్మలకు, నియామకుడవై, ముదల్ - ప్రధానుడవై, తని - నిరుచుమానుడవై, ఉన్నె - ఉన్నె - నీచైనిన్ను, ఎన్నెనాళ్ పన్నె - ఎప్పుడు వచ్చి, నాన్ - నేను, కూడువన్ - పొందెదను.

తా|| నను స్వరాచరములకును త్రివిధకారణభూతుడవై, చిదచిత్తులకు నియామకుడవై యున్న నిన్ను నేనెప్పుడుసాంది యానదించెదనోయని.

కూర్చున్నగట్టాత్మన్దయర్దన్ ముడివిల్ పెరుమ్బాత్మయో*

కూర్చున్నదనిల్ పెరియ పరసన్మలర్ చోదీయో*

కూర్చున్నదనిల్ పెరియ శుడర్ భాననిన్నమేయో*

కూర్చున్నదనిల్ పెరియ వెన్నవానఱచూచ్చున్దాయ్.

౧౦.

అ|| కూర్చున్న - (మహాదులను) వ్యాపించి, అగస్త్య - ప్రక్కలయందువ్యాపించి, ఆత్మ - క్రిందవ్యాపించి, ఉయర్ - పైనవ్యాపించి, ముడివిల్ - నాశములేనిదై, పెరుమ్ - గొప్పదై, (అపరిచ్ఛిన్నమై), పొత్తియో - భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతిక స్తరాత్మయైనవాడా! కూర్చున్న - అంతట (జ్ఞానముచే) వ్యాపించి, అదనిల్ - ఆ మూలప్రకృతికంటె, పెరియ - గొప్పదై, పరమ్ - (దానికి నియ న్ముగుటచే) మేలై, నల్ - (వికారములేనందున) నిలక్షణమై, మలర్ - వికాసస్వభావముగల, శోదీయో - శోదోమముమైన జీవాత్మను నస్తరాత్మయైనవాడా! కూర్చున్న - వ్యాపించి, అదనిల్ - అంతకంటె, పెరియ - గొప్పదై, శుడర్ - ఉజ్వలమైన, ఇన్మమేభానమేయో - సుఖాత్మకమైన జ్ఞానమూ ర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! కూర్చున్న - వ్యాపించి, అదనిల్ పెరియ - అంతకంటెగొప్పదైన, ఎన్ ఆనా - నాయభినివేశము, అఱ - తిరు నట్టు, కూర్చున్నాయ్ - (నాతో) సంశ్లేషించితిని.

తా|| ఓక్రియఃపతీ! దశదిక్కులయందును వ్యాపించిగొప్పదైన మూలప్రకృతికి నియ న్నయై వానికంటెగొప్పదైన జీవాత్మకును మేలైనజ్ఞానానంద స్వరూపుడవైన నీస్వరూపముకంటె నధికమైన, వారూశ తృప్తిపొందునట్లు నాతోసంశ్లేషించితివని.

౧౦.

అవావఱచూచ్చున్దాయ్ నై యర్ నై యలన్ శ్రీ*

అవావన్ ద్రివిడు పెన్దోరు కురుగూర్ చ్చడగోవ్ శొన్న*

అవానిలన్దాదిగళా లివై యాయ్ రమామ్*ముడిన్ద

అవానిలన్దాదియిప్ప త్తఱిన్దార్ పిఱన్దారుయర్ ద్దే.

౧౧.

అ॥ అవా - అభినివేశము, అఱ - తిరునట్టు, శూఠ్ - సంశ్లేషించిన, అరియై - సర్వేశ్వరుడును, ఆయనై - బ్రహ్మకన్తర్యామియు, అరనై - రుద్రుని కన్తర్యామియైన (శియః పతిని, అలయ్ శ్రీ - ఉష్ణోషించి, అచాఅథ్మై - అభినివేశముతీరి, వీడుపెన్ - మహానందమైన పరమపదమునుబొందిన, కురుగుర్-చ్చుడగోపన్ - తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్లు, శొన్న - సాదించినవియు, అవావిల్ - పరభక్తిచేత, అన్దాదిగళాల్ - అన్దాదిరూపములుగా ప్రవహించినవియైన, ఇవై ఆయిరముమ్ - ఈ వెయ్యిపాశురములనున్న, ముడిన్ద - అంతమందు గలిగిన, అవావిల్ - పరభక్తిచే సాదించిన, అన్దాది - అన్దాదిరూపములైన, ఇప్పత్తు - ఈపది పాశురములనున్న, అత్తినార్ - అధ్యయనముజేయువారు, పిఱన్దార్ - సంసారమందు బుట్టినవారై యే, ఉయర్న్దే - నిత్యనూరులతో సమానులై యత్నములగుదురు.

తా॥ ఆత్మోన్మయైక్కొరిక నెరవేరునట్లు వారితో సంశ్లేషించిన శ్రియఃపతివిషయమై తామశించిన పరమపదమునుబొందిన నమ్మాళ్వార్లుపరభక్తిచే సాదించినవెయ్యిపాశురములనున్న అందులో పరమభక్తిచే సాదించిన యీపదిపాశురములనున్నధ్యయనము జేయువా రిహలోకమందున్నప్పుడే నిత్యనూరులతో సమానులై ఉండరికి పూజ్యులైయుండురని.

౧౦.

ఆత్మోన్మయైక్కొరిక నెరవేరునట్లు వారితో సంశ్లేషించిన శ్రియఃపతివిషయమై

తామశించిన పరమపదమునుబొందిన నమ్మాళ్వార్లుపరభక్తిచే సాదించినవెయ్యిపాశురములనున్న

అందులో పరమభక్తిచే సాదించిన యీపదిపాశురములనున్నధ్యయనము జేయువా రిహలోకమందున్నప్పుడే నిత్యనూరులతో సమానులై ఉండరికి పూజ్యులైయుండురని.

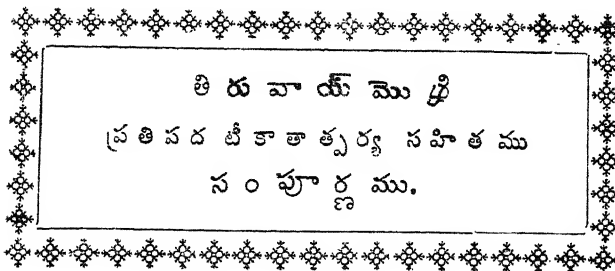
౧౦ - వ పది, సంపూర్ణము.

ఇది పఠకు తిరువాయ్మొళిలు ౧౦౦ - కి పాశురములు ౧౦౦౨.

ముషిం జుమామహే శృష్టత్వస్థాతత్త్వమివోదితమ్ ।

సహస్రశ్శఖాం యోద్రాక్షీత్ ద్రావిడిం బ్రహ్మసంహితామ్ ॥

తిరువాయ్మొళి

ప్రతిపదతీకాతత్పర్యసహితము

సంపూర్ణము.

తిరువాయ్ మొత్తి పాశురముల అకారాది

౫౬౧

	పుటము		పుటము
కోలమలర్ ప్పావై క్కు	౫౪౯	తానే యలగల్గమ్	౫౨౪
కోలమేతామరై	౧౬౦	తానోరురువే తలవిత్తాయ్	౪౦
కో నాగియమావలియై	౪౮౯	తామరై క్కణ్ణనై	౯౪
కోవిన్దన్ కుడకుక్కత్తన్	౧౦౦	తామోదరన్తైత్త నిముదల్వనై	౧౦౪
కోవై నాయూళ్ పారుట్టు	౧౮౫	తాయప్పదిగళ్	౪౨౯
కోళిత్తై తామరై యుమ్	౩౭౮	తాళ తామరై త్తడమణివయల్	౫౦౩
కోళుణ్డొనన్దివర్దు	౪౮౦	తాళ తామరై యాన్	౪౬౭
		తాళ్ గల్లెనక్కే	౪౦౨
		తాళ్ పరప్పిమణి తావియ	౧౩౪
ఇ			
ఇలత్తూడేనడన్దు	౩౩౧		
ఇలమ్పొనగమ్ పగ్గిరి	౪౧౦		
		తిగ్గి వెన్ శిన్దెయళ్	౪౧౮
త			
తక్కిలమేకేళిర్ గళ్	౪౮౨	తిగ్గిన్దన్ తిరువరుళ్	౪౩౨
తగవ న్నెన్దురై యార్ గళ్	౪౮౫	తిగ్గిన్ గిన్ద తిరుమార్ బిల్	౫౨౯
తగవిలై తగవిలైయే	౫౧౩	తిడవిళు మ్పేరివళి	౨౦
తగవుడైయవ నేయెన్నుమ్	౮౫	తిణ్ణన్ పీడుముదల్	౭౩
తగుమ్మిర్ త్తన్ తని	౭౫	తిరియుమ్ కలియుగమ్	౨౩౫
తణ్ణ హాగియతనై	౧౫౦	తిరియుమ్ కాన్ తోడు	౧౪౮
తణియుమ్ ప్పొద్దిలై	౨౦౪	తిరివిక్కిరమన్ శెన్నామరై	౧౦౨
తణ్ కడల్వట్టుళార్	౧౪౧	తిరుక్కడిత్తానముమ్	౪౨౬
తనిమాప్పగ్గియై ణ్ణామ్	౪౪౯	తిరుచ్చెజ్జునూరిల్	౪౧౭
తన్దై యటివర్ తామ్	౩౬౬	తిరున్దక్కణ్డెనక్కు	౨౯౧
తమర్ గళ్ కూట్టవల్వినైయై	౪౫౦	తిరున్దువేదముమ్	౩౧౩
తరుమవరుమ్మయ నాయ	౪౭	తిరుప్పేర్ నగరాన్	౫౩౮
తలై ప్పెయ్ కాలమ్	౧౨౯	తిరుమాలిరుణ్డోలై మలై యెనేన్	౫౩౭
తలై మేల తాళై గళ్	౫౨౮	తిరుమాలిరుణ్డోలై మలైయే	౫౩౪
తలై మేల్ పున్దెనేన్	౫౨౦	తిరుమాలిరుణ్డోలై యానే	౫౩౪
తమ్మినిన్ద కాదల్ తన్నూల్	౨౧౧	తిరుమల్ నాన్మగన్	౪౧౨
తళ్ళర్ న్దుమ్ముటిన్దుమ్	౩౩౨	తిరుమేనియడిగళుక్కు	౪౮౩
తళ్ళర్విన్దియే యెన్దు మెజ్జుమ్	౧౭౨	తిరువడియై నారణ్డై	౨౨౨
తళ్ళిర్ నిజత్తాల్ మత్తైవిల్	౨౧౪	తిరువరుళ్ మూత్రిగ్గివై గలుమ్	౪౪౩
		తిరువరుళ్ శెయ్ బవన్	౪౭౮
		తిరువమ్మిడినాడెన్దుమ్	౧౩
తాననగర్ గళ్	౪౨౮	తిరువుడమ్మువాన్ శుడర్	౮౯
తానేయాగిన్దెన్దు	౫౩౨	తిరువుడై మన్నరై	౧౯౪

	పుటము		పుటము
తిరువురువుకిడవ వాఱుమ్	౨౫౫	తెలివిశుమ్ముకడివోడి	౪౮౩
తిక్కెక్కినదే	౨౦౨	తెలివున్ బువీవిన్	౩౬౯
తిఱజ్జాగి యెఱుమ్	౨౮౯		
తిఱక్కుక్కేళుప్పగవాన్	౩౮౯	తేనైనప్పలైక్కన్నలై	౪౧౯
తిఱముడైవలత్రాల్	౧౧౬	తేవర్ మునివర్ క్కొన్ఱుమ్	౪౯౦
తిఱప్పమల్ మఱ్ఱ కాక్కిన్ఱేన్	౨౫౯	తేవిమారావార్ తిరుమగళ్	౩౯౭
		తేవు మెప్పరుళుమ్	౭౪
తీర్ త్తనుక్కన్ ధిసిన్	౩౯౬		
తీర్ త్తనులగళన్	౧౦౭	తోణార్ నునమెతుయర్ పోగ	౪౯౮
తీర్ ననసియవర్ దమ్మై	౧౪౫	తోణార్ వమ్మిన్	౫౦౪
తీర్ ప్పారై యామిని	౨౦౧	తోల్లరుళ్ నల్వినైయాల్	౨౮౦
తీర్ మరున్ది నియైన్	౩౪౪	తోల్లైయణ్ణోడి	౪౦౫
తీవినై యుళ్ళత్తిన్ శార్వల	౩౯౫	తోఱ్ఱు తైయొన్ద ని మైయుమ్	౫౧౪
		తోఱ్ఱుదనరులగర్ గళ్	౫౪౨
తుక్కమిల్ ఇానచ్చుడరొళి	౧౭౨	తోఱ్ఱుదాడిత్తూరుఱివణ్ణుమ్	౨౦౬
తుడైత్తకోవిన్ద వాకే	౫౧౦	తోఱ్ఱుదుమామలర్	౪౬౬
తుడైయుమ్ శార్వహుగువార్	౪౫౨		
తున్నము మిన్నముమాగియ	౧౭౦	తోళిజై మేలుమ్	౬౦
తుయక్కణుమదియిల్	౩౨	తోళిశేర్ పిన్నై పొరుట్టు	౧౮౧
తుయర్దళి శైయ్యుళ్ళణ్ణా	౩౮౩	తోళ్ ధిక్కేడవైయిల్లవన్	౧౪౯
తుయర్ మేతరు	౧౫౦	తోళ్ ధోమ్మడ నెళ్ళమ్	౭౦
తుయిల్ శుడరొళి	౧౭౦		
తుయర్ కెడుమకడిదడైన్దవన్ద	౫౦౬	నగరముమ్ నాడుగళుమ్	౩౦౦
తువళిల్ మామణిమాడమ్	౩౧౦	నగరముమ్ నాడుమ్ పిఱవుమ్	౩౫౯
		నఱ్ఱళివరివలై	౪౦౩
తూదురై త్రల్ శెప్పమిన్దళి	౪౮౪	నఱ్ఱమిర్ నీరుమోర్	౧౮౩
తూనీర్ ముగిల్ పోల్	౪౨౨	నఱ్ఱాదార్ ముఱువలిప్ప	౨౧౭
తూమదువాయ్ గళ్ కొణ్ణువన్ద	౩౨౭	నఱ్ఱావళురర్ నలివెయ్ద	౫౩౩
		నఱ్ఱినమ్ నారాయణన్	౫౨౭
తెయ్యుక్కొళన్ శెయ్ కేన్	౨౪౮	నఱ్ఱిణి నాన్ వళర్ త్ర	౪౭౪
తెయ్యు నాయగన్ నారణన్	౨౬౯	నన్నలత్తో ధ్రిమిర్ గాళ్	౨౭౮
తెరిదల్ నిన్దెదలెణ్ణల్	౩౩౫	నన్దాయ్ ఇానన్దన్దపొయ్	౪౩౭
తెరుళుమ్మరుళుమ్మయ్ తు	౪౪౦		

[illegible]

	పుటము		పుటము
సీర్ పురై వణన్	౫౬	పడైప్పాడు కడుప్ప	౪౧౮
సీరైయాలి నెజ్జిమ్	౪౭౮	పణి నెజ్జే నాళుమ్	౫౨౦
సీరైయిల్ నూన్ మువ	౧౪౩	పణిమిన్ తిరువరుళ్	౧౭౬
సీళ్ కడల్ కూళ్	౪౬	పణి మొట్టి సినై దొణుమ్	౫౧౫
		పణియావమూర్	౪౧౧
సుగర్ చ్చియ్యులు మో	౪౪౯	పణై నాళాలే	౪౫౭
సుజ్జుయ్య నురై క్కేన్	౩౨౭	పణ్ణు డైవణోడు	౪౭౫
సుమరోడుమ్ పిరియాదే	౪౮౨	పణ్ణు డైవేమ్ పయన్	౩౧౭
		పత్తుడై యడియవర్ కుక్క	౨౭
		పయన్ల క్కెయ్దు	౧౧౫
సెజ్జి మేనల్లెనల్లె	౬౪	పయిలుమ్ శుడవొళి	౧౫౨
సెజ్జి మేనీణగ రాగ	౧౫౮	పరణ్ణుడర డమ్బాయ్	౩౦౨
సెడియానరుళ్ శూడుమ్	౫౨౫	పరణ్ణోదిసీ పరమాయ్	౧౨౧
సెడుమాట్టుడి మె	౪౪౬	పరన్దతణ్ పరవై యుళ్	౨౨
సెన్ద్రే నియళ్ నిన్దెన్దె	౬౧	పరన్దేయ్యముమ్	౨౨౩
		పరవాళివళ్ నిన్దు	౪౪౫
సేర్ పట్టని తై మూపులగుక్కుమ్	౪౪౬	పరవివానవరేత్త నిన్దు	౧౪౭
సేర్ శరిద్దాన్ కొడిక్కోట్టి	౩౬౩	పరివదిలీళ్ నైప్పాడి	౪౪
		పరివిన్ది వాణనైక్కాత్తుమ్	౧౬౯
		పలపలవేయబరణమ్	౯౦
సై వాయవై మ్మేపోల్	౭౦	పవళ్ మ్మోల్ కనివాయ్	౪౫౯
		పళ్ళియాలిలై	౭౫
సొవ్దారాక్కాడల్ సోయ్	౭౧	పళ్ళునాబనయర్వణ	౧౦౪
		పన్ద్రే నిలనీళనుమ్	౨౫
		పన్ద్రే నైన్దు పన్ద్రే	౫౨౩
సోక్కి సోక్కియన్దె	౨౦౯		
సోక్కుమ్ పక్క మెల్లామ్	౩౧౩		
సోలాదాన్ద్రే నేన్	౩౩౯	పాడుకారావినై	౫౦౨
సోవవాయ్ చ్చియ్యరలోడు	౩౦౬	పాదజళ్ మేలణి	౨౩౯
సోన్ద్రే ని సోన్ద్రే	౨౬౪	పాదనాళుమ్ పుణియ	౫౦౧
		పాదమడై వడన్	౪౦౭
		పామరుమూపులగుమ్	౩౭౦
పక్కమ్ సోక్కి నియ్దుమ్	౨౫౨	పామ్మనై మేల్ పాట్కొడలుళ్	౯౧
పజ్జు ముక్కణ నెన్దో	౧౩౬	పాయోరడిచై త్తదన్ద్రే	౩౩౩
పట్టపోడై మ్మోపోదు	౮౬	పాలతున్నజ్జిన్ద్రుజ్జళ్	౩౫౧
పడిమన్ను పల్ కలన్	౧౭౮		

పాలనాయ్ మొలగుణు	పుటము
పాలెన్ నాన్దువేదమ్	౧౦౦
పావియల్వేదనన్మాలై	౧౩౭
పావియన్మనత్తే	౧౦౧
పాళల్గల్ నీక్కియైన్మై	౪౯౩
పాళణవెయ్దియిన్మై	౩౦౨
	౩౨౯

వి

పిడిలేన్ పిణవికెడులేన్	౫౩౭
పిణక్కణవణువగై	౨౯
పిణక్కియన్మైయమ్	౨౯౭
పిన్నిన్మకాదల్ నోయ్	౨౪౭
పిన్నైకోల్ నిలమామగళ్	౩౧౪
పిరాన్ పెరునిలమ్	౫౦
పిరియాదాప్పైయ్యన్మ	౫౩౦
పిణన్దవాణుమ్వళ్ న్దవాణుమ్	౨౦౧
పిణన్దవాయా	౪౨౪
పిణవిత్తురుళ	౪౮
పిటిదిల్లైయెనక్క	౪౧౬

వీ

పీడుడైవాన్మగన్మై	౩౧౭
పుక్కడిమైయివారల్	౨౨౬
పుక్కపరియరువాయ్	౩౭౪
పుగలిడమటిగిలమ్	౪౯౨
పుగ్గొనల్లాయనెనో	౧౩౫
పుగ్గొమివళ్ నిన్మి రాప్పగల్	౪౪౨
పుణరానిన్మమరమేన్	౩౩౭
పుణర్ కున్మమనామ్	౧౦౬
పుణ్ణియన్మవమ్	౩౦౧
పుణ్ణియమ్ కెయ్దు	౫౦౯
పుదుమణముగన్మొణు	౪౯౫
పునైయిన్మగళిపుమ్	౪౪౩
పులన్మై మేయమ్	౧౦౬

పు

పులమ్మశీర్ ప్పూమి	పుటము
పుల్లిణ్మిక్కిడన్మ	౧౬౧
పుల్లిన్మాయ్ పిళ్ న్మాయ్	౪౫౯
పుణమణక్కట్టిక్కొణ్మ	౨౬౮
	౨౩౧
పున్మన్మాయ్ మడియార్ క్కు	౪౦౫
పున్మగళ్ పోల్ నిణత్తన్	౩౨౮
పున్మై పెణ్ణిగళ్	౩౨౧
పుశుమ్కాన్మైన్మై మే	౧౦౫

పూ

పె

పెన్ పిణ్మదారెయ్దుమ్	పుటము
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౨౪౬
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౨౮౨
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౧౯౧
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౪౦౨
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౧౫౪
పెయ్యన్మన్మన్మల్	౫౧౯
పెన్ నీనిపోక్కుననో	౫౫౦

పే

పేయ్మన్మన్మన్మల్	పుటము
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౨౪౩
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౩౫౭
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౫౩౭
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౩౨౯
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౨౨౪
పేయ్మన్మన్మన్మల్	౫౦౯

పొ

పొన్మన్మన్మన్మల్	పుటము
పొన్మన్మన్మన్మల్	౩౨౫
పొన్మన్మన్మన్మల్	౯౧
పొన్మన్మన్మన్మల్	౧౬౧
పొన్మన్మన్మన్మల్	౬౨
పొన్మన్మన్మన్మల్	౧౧౯
పొన్మన్మన్మన్మల్	౪౫౩
పొన్మన్మన్మన్మల్	౪౩౨

	పుటము		పుటము
పాలిగపాలిగపాలిగ	౨౩౪	మనమేయున్నె	౪౬౫
పొట్టమెనీబ్బడి	౩౦౯	మనిశరుమ్మర్ ముమ్	౧౪౩
పోగిన కాలబ్బళ్	౯౮	మ మక్కా వామననే	౩౮౩
పోగునమ్మియున్	౨౯౪	మయ్యుటవెన్నతే	౪౯
పోనాయ్ మామరుదిన్ నడువే	౨౨౯	మరుదాగు మెన జోర్	౨౦౩
పోయిరుప్పనిన్ పుళ్ళువమ్	౨౯౫	మరునే బ్బళ్	౪౬౪
పోరవిటిచెన్నె	౫౪౮	మలరడిపోడుగళ్	౩౯౩
పోట్టదు మెట్ట	౩౬౨	మలై యెయ్దుత్తు	౧౪౧
పోన్ బిమ్మన్ బోర్ తెయ్యమ్	౨౨౫	మలై గునీర్ క్కణ్ణాడు	౩౨౩
పోన్ బియ్యనిరనేన్	౨౯౦	మల్లిగై కమట్	౪౯౧
భక్తామృతమ్	౧౩	మట్టుక్కాదవై న్నుదియ	౧౨౩
మ		మఱుప్పమ్మణానముమ్	౬౬
మగిట్ కోళ్ తెయ్యమ్	౧౧౨	మఱుక్కీవల్వలై ప్పడుత్తి	౨౧౯
మజవొట్టన్మాయై	౫౩౫	మత్తెయ్యాయనాల్వేదత్తుళ్	౧౨౪
మడనెజ్జాల్ మత్తెవిల్లా	౨౧౩	మన్ బిలమరణ్	౫౦౫
మడనెయర్ వాట్ తలుమ్	౫౪౩	మన్ బొన్న్దెక్కురుజచ్చొన్నోమ్	౪౫౪
మడనెయ్ పణ్ కమల	౧౮౨	మా	
మడవరలన్నె మీర్ గట్టు	౪౪౪	మాటా దేయాగిలుమ్	౧౨౧
మణన్ పేరాయా	౪౦౧	మాణ్మైకోలత్తు	౩౦౯
మణాళన్ నులర్మత్తెక్కుమ్	౪౮౮	మాదర్ మా మయ్యడన్	౧౮౨
మణి త్తడ త్తడిమలర్ క్కణ్ణళ్	౫౦౬	మాదవ నెన్ దేకొణ్	౧౦౦
మణిమా మెకుత్తె బిల్లా	౨౨౨	మాదవ నెన్మ	౫౨౫
మణియైవానవర్ కణ్ణె	౬౭	మాదవన్ తమరెమ్మ	౫౪౩
మణ్మిన్ పైరుమ్మరమ్	౩౦౯	మాదవన్బోళడగోపన్	౪౭
మణుమ్ విణుమ్ మగి	౩౩౧	మానాక్కారమనమ్	౫౩౬
మణ్మిరుమ్మత్తు వి	౧౯౦	మా నేయ్ నోక్కిమడవాల్	౪౧
మదువార్ తణ్మన్ బోయాన్	౪౫	మా నేయ్ నోక్కునల్లర్	౨౭౬
మదుకూడనెయ్	౧౦౧	మా న్నెనోక్కిమడప్పిన్నె	౪౯౯
మనత్తాలుమ్ వాయాలుమ్	౧౪	మాయక్కాత్తావామనా	౪౨౦
మననగమలము	౧౮	మాయ నెన్మెజ్జినుళ్ళాన్	౫౯
మనప్పటిపోడు	౩౦౭	మాయప్పిరానెన	౪౨౩
		మాయ మయక్క మయక్కాన్	౪౩౧
		మాయమటిబనర్	౩౬౮

మాయమ్ శెయ్యై లెన్దై	పుటము
మాయావామనగే	౫౪౬
మాయోనిగళాయ్	౩౮౦
మాయోమ్ తీయవలైవలై	౩౯
మాయత్తై లెన్దైవాయ్ మలై	౪౩
మాయ్ న్దణ్ణుమ్ విన్దై గళి	౧౮౬
మారిమాతాడ	౫౧౧
మాలిశేళవన్నారణన్	౨౦౦
మాలిక్కువై యమ్	౪౦౬
మాలేమాయ్ పెరుమానే	౩౧౫
మాలై న్దణ్ణియోడు	౪౪
మాలై యున్దవన్దదు	౪౯౮
మాళణ్ణుదై	౪౯౬
మాళూణాచ్చుడరుడమ్మయ్	౨౪౦
మాటిమాటిన్దల	౧౨౩
మాణుళేర్ వడెన్నాళ్ళివర్	౯౭
మాణునిరై త్తైక్కుమ్	౨౬౬
మాళ్ళి నిజ్జళాయ్ న్దణ్ణు	౩౬౩
	౩౩౦
మిక్కిలిన్దైయమ్	౧౫
మిక్కివులగుగళి తోణుమ్	౨౩౮
మిన్దొళి శేర్ పురిమాల్ మణళాయ్	౨౯౨
మిన్నిడై మడవార్ గళి	౨౯౩
మిన్నిన్దైయల	౨౪

ము

ముగిల్వణి న్దయై	౩౫౩
ముట్టిల్ పల్ పొగత్తు	౧౬౮
ముడిచ్చోదియాయ్	౧౨౦
ముడియాదదన్	౯౭
ముడియానే	౧౫౭
ముడివివళ తనక్కు	౩౫౨
ముడి శేర్ శెన్ని	౪౨౧
ముడల్ తనివిల్దేయో	౫౫౦
మునినుళగడముడై తు	౩౫౬
మునినాన్మగళి	౫౪౬

మున్నల్ యాళ్ళి	పుటము
మున్నిన్దాయెన్ద	౮౧
మున్నిర్ జాలమ్	౨౫౪
	౧౨౫
ము	
ముపరాగియ మూర్ త్తయై	౧౪౬
మూవులగజ్జమాయ్	౩౦౨
మె	
మెయ్ నిన్దకముళ్ళి	౫౨౯
మెయ్యవాసుమ్	౫౦౦
మెయ్యమర్ పల్ కలన్	౩౧౮
మెలియునోయ్	౧౮౪
మెల్లిచ్చెల్వవణ్ణొడి	౪౪౪
మే	
మేగలై యాల్ కుత్తెవిల్దా	౨౧౫
మేయాన్ వేజ్జడమ్	౫౨౪
మేయనిరై క్కీళ్ళి పుగ	౩౬౪
మేలత్తేవర్ గళుమ్	౨౩౨
మేలుమ్ వన్మళ్ళి	౨౫౨
మేవిత్తొడు	౨౩౮
మేవి నిన్దొమ్మివార్	౧౯౭
మేవిన్దై న్ద	౩౨౨
మేవు తున్మవిన్దెగళి	౧౨౫
మె	
మెయకణ్ణాళ్	౧౯౬
మెయమర్ వాళ్	౩౨౬
మెయల్ శెయ్ దెన్దై	౩౫౦
మెయార్ కరుజణ్ణి	౪౬౮
మొ	
మొయ్ మ్మమ్మ మ్మొట్టిల్	౧౪౧
య	
యవరుమ్మయ్ నైయమ్	౭౫

తిరువాయ్ మొక్కి శాశ్వతముల అక్షరగాది

యా

పుటము.

దుమిల్లై మిక్కదనిల్	పుటము.	వరువార్ శెల్వార్	పుటము.
సునీతాశే	౪౫౫	వలత్తనన్ తిరిపురమ్	౪౧౧
సుమేత్తి	౪౦౧	వలమ్ శెయ్దువై గల్	౩౧
సుమతానాయ్	౧౦౯	వలై యుళ్ళగప్పడుత్తు	౧౧౮
నేయైన్	౪౩౬	వలై శేర్ నుణ్ణిడై	౨౪౨
నొట్టియెన్నుళ్	౧౧౩	వల్లిశేర్ నుణ్ణిడై	౧౦౦
ముడై నెళ్ళముమ్	౫౧	వల్లిశేర్ తీర్ కుమ్	౧౯౫
ముడలూర్ నుమ్	౪౯౩	వట్టి క్కెనని నైవన్	౧౧౮
మోర్ నిలై మెయ నెన	౨౪౪	వట్టి పట్టోడవరుళ్	౪౪౮
మెయ్ మెయవరుమ్	౨౮	వళ్ళవేల్పులగిన్నుదలాయ్	౩౮
	౧౩౯	వళ్ళలేమయశూదన్	౯౫

వా

హల్ మన మొన్ని	పుటము.	వాజునీర్ మలరులగిల్	పుటము.
యెన్నుమ్	౫౨౨	వాట్టమిల్ పుగత్	౨౧౯
లలితైయుమ్	౮౬	వాట్టా న్నానడివణ్ణి	౮౭
రుళ్ళొళ్ళ	౩౪౮	వాణుదలిమ్మడవరిల్	౫౨౬
మణిచ్చొడియై	౩౩౬	వానత్తుమ్ వానత్తుల్	౮౪
మణిమాడమ్	౧౦౪	వానపరాదియెన్	౧౯౯
వార్ తైయుళ్	౪౯౦	వానపరాదియెన్	౧౩౮
యెన్నెళ్ళు	౨౮౨	వానేతరువాన్	౫౩౮
విర్ కొళ్ళ	౨౬౭	వానేతరువాన్	౫౨౮
మహాలేవన్దుమ్	౫౪౫	వాన్ తిగమ్మమ్మోలై	౧౫
మహాలేవారాదాయ్	౧౦౭	వామన నెన్నురడగవణ్ణిన్	౧౦౨
మమ్మడైయ	౩౩౯	వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్	౬౮
వాయునైల్	౩౨౯	వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్	౧౬౬
వెదుమాటియేన్	౪౨౩	వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్	౪౫౧
వెయమళ్ళన్	౩౭౨	వాయుమ్ తిరై యుగళుమ్	౩౯౨
వెళుకురర్ క్కాయ్	౩౭౨	వారాయున్ తిరుప్పాదమలర్	౧౧౨
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౧౦౬	వారావరువాయ్	౨౭౪
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౩౦౩	వారిక్కొణ్ణునై	౪౮౦
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౧౪౨	వార్ కడావరువి	౪౧౪
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౧౬౪	వార్ తైయటివర్	౩౬౯
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౪౩౩	వార్ పునలన్దణరువి	౧౦౦
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౨౧౫	వాలియదోర్	౩౨౨
వ్విళ్ళొలై పారుట్టా	౧౨౨	వాళగమే	

తెలువాయ్ మొట్టి పాశురముల అకారాది

౫౬౯

	పుటము		పుటము
వాల్ త్తువార్ పలరాగ	౧౨౨	వేంబున్మలిపురై	౧౬౫
వాల్ దల్ కణ్ణిర్ మణమ్	౪౫౫	వేంబురుతోళిజై	౫౧౨
వాల్ వార్ గళ వాల్ వదు	౧౭౭	వేవారావేక్కై	౭౨
		వేళియ్యో మడుత్తలుమ్	౫౪౩
విట్టిలబు శెట్టోది	౧౦౧	వేలుకొణ్ణు మై	౫౯౨
విడలిల్ శక్కరత్తు	౧౧౪		
విడువేనో వన్నిళ్ కై	౫౦		
విణుభార్ పెరుమాణ్	౩౪౪	వై గలుమ్ పెణ్ణయ్	౫౪
వియిసాల్ పెడై మణమ్	౩౪	వై గల్ పుజ్జట్టి వాయ్	౨౮౮
దివగై పుగున్దనరెమ్	౫౪౪	వై గున్దనాదన్	౩౮౮
నైయేన్మి నై తీర్వరున్ద నాయ్	౪౧	వై గున్దమ్మగుడలుమ్	౫౪౪
నైవల్లిరుళెన్నుమ్	౫౨౫	వై గున్దామణిపణ్ణ నే	౯౩
యప్పాయవియప్పిల్లా	౧౨౫	వై త్తవాళ్వరై	౧౩౪
యన్మృపులగు పెఱినుమ్	౪౪౭	వై త్తమానిదియామ్	౩౨౫
రుమ్మిప్పగవరై	౧౯౪	వై త్తేన్ మదియాల్	౪౩౪
శమ్మమాణుళ మయముమ్	౨౨౭	వై ప్పొమ్మరున్దామ్	౪౮
		వై మ్మిన్మమ్మనత్తు	౧౪౮
సమిన్మన్ శ్రీ పుమ్	౨౪		
నిన్ పనునిరై	౫౧౪	శక్కరత్తిణ్ణలేయెన్మ	౨౧౧
లిన్మమ్మిగ	౧౯౭	శబువిల్ వాళో తణు	౩౧౬
శ్రీడక్కొణ్ణు	౪౬౧	శబుశక్కరమ్	౫౫
శ్రీరున్ద్రేలగుమ్	౧౯౬	శదిగ మెన్మత్త మై	౪౫౪
		శదిరిళమడవార్	౧౧౫
చవరిల్ తానడుమల్	౨౮౮	శన్మమ్మలపల శెయ్దు	౧౬౭
పున్మరిశక్తోడు	౩౫౪	శన్మశ న్మాన్దరమ్	౧౫౫
పుయ్యెన్దెడుత్తు	౫౪	శరణమాగియి	౪౦౯
		శరణమాగుమ్	౪౯౯
చచ్చెన్మమ్మ	౧౩౨		
చచ్చెన్మమ్మ	౪౦౩	శాదిమాణిక్క మెన్మో	౧౩౬
చచ్చెన్మమ్మ	౩౦౭	శాదుశనత్తై నలియుమ్	౧౪౨
చచ్చెన్మమ్మ	౨౦౫	శామాణుమ్ కెడుమాణుమ్	౨౧౮
చచ్చెన్మమ్మ	౩౪౩	శాయమ్మరున్దమ్	౩౧౮
చచ్చెన్మమ్మ	౫౧౬	శారా వేదజ్జో	౫౨౫

